მესამე აღთქმა

ღვთაებრივი გამოცხადებების კრებული 12-ტომიანი გამოცხადებითი ნაშრომიდან "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნი"

წიგნის სამსახური სიცოცხლისთვის

12-ტომიანი ნაშრომი *Libro de la Vida Verdadera* (ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნი) მთელი კაცობრიობის მემკვიდრეობაა

და რეგისტრირებულია

"ავტორთა უფლებების გენერალური სამმართველო საზოგადოებრივი განათლების სამდივნოში" მექსიკის ქალაქში

ნომრებით 26002, 20111 და 83848.

დამატებითი ინფორმაცია ორიგინალური ესპანური გამოცემის შესახებ: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, საფოსტო ყუთი 888, მექსიკო-სიტე, საფოსტო ინდექსი 06000

თარგმნა და შეადგინა:

ტრაუგოტ გოელტენბოთი; ვალტერ მაიერი;

თარიღი: 2016 წლის ოქტომბერი

რედაქტირება (ახალი მართლწერა და განლაგება):

სიცოცხლის სამსახური

მანფრედ ბაზე

კირხვეგი 5

D-88521 ერტინგენი

ტელ: +49 (0) 7371 929 66 42

ელფოსტა: manfredbaese@gmx.de

****

"მესამე აღთქმა" ითარგმნება სხვა ენებზე *DeepL Translator-ის* გამოყენებით, საწყისი ფაილის სახით კი ამ გერმანული ვერსიის გამოყენებით.

ეს არის ნამდვილი, ორიგინალური ნაწერები, თარგმნილი გოთჰოლდ გოელტენბოთის მიერ და გამოცემული Reichl Verlag-ის მიერ, რომლებიც დაცულია საავტორო უფლებებით. ისინი უნდა შენარჩუნდეს თავდაპირველი სისუფთავით და არ უნდა შეიცვალოს. ამის გაკეთება ცოდვად ითვლება და ღვთის სამსჯავროს გამოიწვევს.

ანა მარია ჰოსტა ამ ინიციატივაზე პასუხისმგებელია უფლის, იესო ქრისტეს, ჩვენი ღმერთისა და ამ წერილების მფლობელის სახელით.

(ელფოსტა:hoanna64@yahoo.com)

DeepL - *ჩამოსატვირთი ბმული:* www.DeepL.com/Translator (ბიზნეს ვერსია)

DeepL ამჟამად 100-ზე მეტ ენაზე თარგმნის და მისი ჩამოტვირთვა თქვენს კომპიუტერზეა შესაძლებელი. თარგმნისთვის საჭიროა ინტერნეტთან კავშირი.

გამოცემა: Bookmundo Verlag
გამოცემა 1 – 2026
ISBN: ……

... "მინდა, ჩემი წინასწარმეტყველებების აღსრულებისას, შეადგინოთ წიგნების ტომები ამ სიტყვებით, რომლებიც მე მოგეცით, და მოგვიანებით მოამზადოთ მათგან ამონარიდები და განმარტებები და მიაწოდოთ თქვენს თანამემამულეებს." (6, 52 *)

** მძიმის წინ მოცემული რიცხვი მიუთითებს მითითების ნომერზე, ხოლო მძიმის შემდეგ — მუხლის ნომერზე წიგნის "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნის" 12 ტომში.*

... "ამ წიგნით, რომელსაც კაცობრიობა საბოლოოდ მესამე აღთქმად ცნობს, თქვენ დაიცავთ ჩემს საქმეს. კაცობრიობას მხოლოდ "პირველი ხანის" კანონი და ის იცის, რაც პირველ და მეორე აღთქმებშია დაწერილი. მაგრამ მესამე ახლა გააერთიანებს და გამოასწორებს იმას, რაც ადამიანებმა მოუმზადებლობისა და გაუგებლობის გამო შეცვალეს." (348, 26)

... "ეს ხმა, რომელიც თქვენ მოგწოდებთ, ღვთაებრივი ოსტატის ხმაა. ეს სიტყვა იმისაგან არის, ვინც ყოველივე შექმნა. ამ საქმის არსი იქცევა საფუძვლად, რომელზეც მთელი მომავალი წესრიგები დაეფუძნება. მას, ვისაც ძალუძს ყოველივეს ქმნა, თქვენი ქვის გულები სიყვარულისა და აღფრთოვანების სავანედ გადააქცევს და გაანათებს იქ, სადაც მხოლოდ სიბნელე იყო." (50, 2)

შენიშვნა მკითხველისთვის:

კაცი სხეულზე მეტია. ის მიწიერ სხეულში მყოფი სულიერი არსებაა. ეს სულიერი არსება სულისა და ხორცისგან შედგება. სული ხორცს სულის მეშვეობით წარმართავს.

ყოველდღიურ ენაში "სული" და "გული" ხშირად სინონიმურად გამოიყენება. ეს, კერძოდ, კათოლიკური ეკლესიის სწავლებებითაა განპირობებული.

ესპანურ ნაწერებში, რომლებზეც ეს თარგმანია დაფუძნებული, ტერმინი "espiritu" ორივე კონცეფციისთვის გამოიყენება, გარდა იმ პასაჟებისა, სადაც ორივე ტერმინი ერთად არის ნახსენები და ერთმანეთთან მათი კავშირია განმარტებული.

ამ შემთხვევებში, აუცილებელი განასხვავებისთვის, "სული" ითარგმნება ესპანური სიტყვით, რომელიც "სინდისსა" და "გონებას" აღნიშნავს, კერძოდ, "conciencia"-დ.

რადგან გერმანულ ვერსიაში "espiritu"-ს ერთი ტერმინით, ერთიანი თარგმანის პრინციპით, თარგმნა გაორაზღვეულობას გამოიწვევდა, მთარგმნელებმა, თავიანთი ცოდნისა და რწმენის ფარგლებში, შეეცადნენ "espiritu" თარგმონ, როგორც "Geist" (სული), "Seele" (სული) ან "Geistseele" (სული-სული), ზემოთ მოყვანილი განმარტებების შესაბამისად.

მკითხველებს ეთხოვებათ, რომ ეჭვის შემთხვევაში, გამოცხადებების ტექსტები განმარტონ მათი განზრახული მნიშვნელობის შესაბამისად.

Foreword

ეს წიგნი შეიცავს მოკლე, შერჩეულ ნაწყვეტებს ღვთიური გამოცხადებების 12-ტომიანი კრებულიდან, რომელიც 1956-1962 წლებში მექსიკაში გამოიცა სათაურით "Libro de la Vida Verdadera". ამ გამოცხადებებში ან სწავლებებში ღმერთმა თავი გამოავლინა, როგორც შემოქმედი, მსაჯული და მამა, ხოლო ქრისტე — როგორც მისი "სიტყვა" და ღვთისგან ბრძნულების ღვთაებრივი ოსტატი, მასთან სულიწმინდის ერთობაში.

არ იყო იოლი ამოცანა, სასწავლო ტექსტების უდიდესი სიმდიდრიდან ამოერჩიათ ისეთი ნაწარმოებები, რომლებიც შინაარსითა და ენით ყველაზე შესაფერისი იქნებოდა თემატური ანთოლოგიისთვის და, ამავდროულად, აუცილებელი იქნებოდა შესაბამისი თემებისთვის, რათა მათი წარმოდგენა მაქსიმალურად სრულყოფილი ყოფილიყო. ზოგჯერ ასევე აუცილებელი გახდა გერმანულ კრებულში მნიშვნელობით დაკავშირებული რამდენიმე მუხლის შეტანა, ორიგინალი გამოცემის რომელიმე მუხლში მოყვანილი კონკრეტული ფრაზის გამო. სხვა ადგილებში კი საჭირო იყო უფრო გრძელი ორიგინალი მუხლის მხოლოდ იმ ნაწილის შეტანა, რომელიც სხვადასხვა თემატურ შინაარსს შეიცავდა.

"კუნდის" ორიგინალი ესპანური ტექსტის გერმანულად თარგმნისას, მთავარ პრინციპს მნიშვნელობის ზუსტი გადმოცემა წარმოადგენდა, რადგან ეს ღვთაებრივი სიტყვის არსს წარმოადგენს. სადაც შესაძლებელი იყო, ესპანური ტექსტის ფორმულირებაც მაქსიმალურად ზუსტად იყო გადმოცემული, რის გამოც ამ ტექსტებში ზოგჯერ საკმაოდ უცნაური და უცხო სიტყვები, ტერმინები და გამოსათქმელები გვხვდება. ზოგიერთ შემთხვევაში, დამატებითი განმარტების მისაცემად, საჭირო იყო სქოლიოს დამატება. თუმცა, დიდი მნიშვნელობა ენიჭებოდა სასიამოვნო და გასაგები გერმანული სტილის უზრუნველყოფას, ამიტომ პირდაპირი თარგმანისგან ხშირად თავს იკავებდნენ, თუ ის ლინგვისტურად უხერხული იქნებოდა და შესაბამისი ნაწყვეტის მნიშვნელობის გადმოცემა კარგ გერმანულ ენაზე შინაარსის დაკარგვის გარეშე იყო შესაძლებელი.

მიუხედავად იმისა, რომ შუამავლები, ექსტაზის მდგომარეობაში, ცნობიერად არ მონაწილეობდნენ გამოცხადებების ფორმულირებაში და უბრალოდ თავიანთი მეტ-ნაკლებად განვითარებული ლინგვისტური და კონცეპტუალური უნარები წარმოადგენდნენ ღვთიური გამოცხადების ინსტრუმენტს, და მიუხედავად იმისა, რომ გამოცხადებების ენამოსწრაფეობა ბევრად აღემატებოდა მათ ჩვეულებრივ გამომხატველობით უნარს, მიუხედავად ამისა, გამოცხადებების ლინგვისტური სიცხადე და გამომხატველობითი ძალა მაინც დამოკიდებული იყო -ზე, შესაბამისი მაცნეს სულიერ და გონებრივ მომზადებასა და ლექსიკაზე.

განსაკუთრებულ პრობლემას წარმოადგენდა ტერმინების "სული" (espíritu) და "სულის" (alma/anima) სემანტიკურად სწორი თარგმანი, რადგან ესპანურ გამოცემებს სრულიად არ გააჩნიათ ტერმინები "alma" ან "anima" სიტყვა "სულისთვის" და ამის ნაცვლად იყენებენ სიტყვას "სულისთვის": "espíritu". ამიტომ, ზოგიერთ შემთხვევაში, საკმაოდ რთული იყო გადაწყვეტილების მიღება იმის შესახებ, უნდა ითარგმნებოდა თუ არა "espíritu" თავდაპირველი მნიშვნელობით, როგორც "სული" (spirit), თუ როგორც "სული" (soul), და ეს გადაწყვეტილება ჩვენი ცოდნისა და რწმენის შესაბამისად უნდა მიგვეღო. სიტყვების გამოყენებისას ამ ხანდახანდელ დაბნეულობას მიზეზი თავად ღვთიურ გამოცხადებებში კი არ ეძებება, არამედ იმ ადამიანების ლინგვისტურ ჩვევებში, რომლებიც სიტყვებს გადმოსცემდნენ, და ასევე მექსიკაში "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნის" შემდგომი შედგენისა და პირველი გამოცემისას დაშვებულ არასწორ შეფასებაში.

თემატურად დაყოფილი ეს კრებული მიზნად ისახავს, დაეხმაროს დაინტერესებულ მკითხველს და ყველას, ვინც ცოდნისა და ჭეშმარიტებისკენ ისწრაფვის, მიიღოს სრული წარმოდგენა იმისა შესახებ, თუ რა გამოავლინა ღვთის სულმა მრავალრიცხოვანი გზავნილების განმავლობაში მექსიკაში, 1950 წლის ბოლომდე, ანუ, 1884-1950 წლებში, რომელიც კაცობრიობისთვის ახალ გზავნილად და დარიგებად იქნა გამოცხადებული. თუმცა, უპირველეს ყოვლისა, მისი მიზანია ხელი შეუწყოს და წაახალისოს სულის სწავლების, ღვთის ახალი სიტყვის, საფუძვლიანი შესწავლა და გაღრმავება.

თემების მკაფიო სტრუქტურის წყალობით, სარჩევი საშუალებას იძლევა, სწრაფად მოხდეს იმ თემებისა და ნაწყვეტების იდენტიფიცირება, რომლებიც ამჟამად საინტერესოა მკითხველისთვის, ან რომლებიც მას სჭირდება განსხვავებული შეხედულებების მქონე

ადამიანებთან ურთიერთობისთვის ან თანამორწმუნეებთან დისკუსიისთვის.

ამ კრებულის ამ ფორმითა და ამ სათაურით შედგენის დავალება და ნებართვა თავად ქრისტემ გასცა თავის ახალ სიტყვაში. წიგნის თითოეული თავი ცალკეულ თემას ეხება (61-დან 63-ე თავების გარდა) და გასაგებია მათთვის, ვისაც ამ კონკრეტული თემით არის დაინტერესებული, წინა თავების ცოდნის გარეშეც კი. მიუხედავად ამისა, სულიერი სწავლების სრულყოფილი გააზრებისთვის, რეკომენდებული და აუცილებელია ნაშრომის სისტემატური შესწავლა პირველი თავიდან ბოლომდე.

თავები 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 და 65 განსაკუთრებით შესაფერისია ყოველდღიური დახვეწისა და სახელმძღვანელობისთვის, რისთვისაც განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნის" გერმანულ ენაზე თარგმნილ სრულ გამოცემებს. "Libro de la Vida Verdadera", რომლებიც ხელმისაწვდომია წიგნის მაღაზიებში ვებგვერდის მეშვეობით. ამისგან დაინტერესებულ მკითხველს ან მორწმუნეს შეუძლია შეიქმნას წარმოდგენა იმის შესახებ, თუ როგორ მოხდა ღვთაებრივი გამოცხადებები მთლიანობაში, და მათ კითხვისას მიიღოს ღრმა სიხარული და განათლება გონებისა და გულისთვის, ისევე როგორც ამ მესამე აღთქმიდან. ღმერთმა ინებოს, ეს ერგოს ყველა კეთილმოსურნე ადამიანს.

რედაქტორი

შესავალი

ქრისტიანების უმეტესობა, მიუხედავად მათი კონფესიური კუთვნილებისა, ამ წიგნის სათაურს, "მესამე აღთქმას", ამპარტავნულად მიიჩნევს, რადგან ამით ახალი გამოცხადების ეს ნაშრომი ბიბლიის ძველი და ახალი აღთქმების თანასწორად მოიაზრება, რომლებსაც ისინი წმინდა წერილად და თავიანთი რწმენის საფუძვლად მიიჩნევენ — თავისთავად სრულყოფილს და დამატებასა თუ გაფართოებას მოუხედავს.

თუმცა, ბიბლიის ნამდვილად მცოდნე ნებისმიერი ადამიანი იცის, რომ ამ ტრადიციულ შეხედულებას არანაირი საფუძველი არ გააჩნია იესოს ავტორიტეტულ სწავლებებში, რომლებიც ახალი აღთქმის სახარებებშია გადმოცემული. სწორედ პირიქით! თავის დამშვიდობებით სიტყვაში იესომ რამდენჯერმე ისაუბრა თავის დაბრუნებაზე და, ამასთან დაკავშირებით, "ჭეშმარიტების სულზე", "ნუგეშზე", "სულიწმინდაზე", რომელიც მაშინ "ჭეშმარიტების გზაზე დაგვადგენდა".

მოციქულმა პავლემ დროის აღსრულებისას ღვთის დიდ მომავალ გამოცხადებაზე თავისი რწმენა ასე გამოხატა: "ახლა ვცნობ ნაწილობრივ; მაშინ კი შევიცნობ სრულად, როგორც მეც სრულად შევიცანი". (1 კორ. 13:12)

ამ შესავლის მიზანია, მორწმუნე ქრისტიანს და, ზოგადად, ამ წიგნის ყველა დაინტერესებულ მკითხველს მისცეს მისი წარმოშობის, ასევე იმ გარემოებებისა და ვითარების ჭეშმარიტი გაგება, რომელშიც იესოს დანაპირები დაბრუნება აღსრულდა; რადგან, თავად გამოცხადებებში მოცემული განცხადებების მიუხედავად, შესაძლოა, გარკვეული კითხვები უპასუხოდ დარჩეს და მათ შეიძლება ეჭვები და მცდარი შეხედულებები წარმოშვას. ეს შესავალი ასევე მიზნად ისახავს, ხელი შეუწყოს იმის გაგებას, თუ რა დაუტოვა ღვთის სულმა კაცობრიობას თავის ახალ გამოცხადებაში, როგორც თავის მესამე აღთქმაში.
ეს შესავალი ასევე მიზნად ისახავს, გაამარტივოს იმის გაგება, თუ რა დაუტოვა ღვთის სულმა კაცობრიობას თავ

როგორც ამ ახალი ღვთის სიტყვის ყველა მკითხველი თავად დარწმუნდება, მასში იგრძნობა უმაღლესი ავტორიტეტი, სიბრძნე და სიყვარული. ეს არის იესოს დანაპირების, "ღრუბლში" დაბრუნების (ლუკა 21:27) აღსრულება, რაც — სულის ენაზე სიმბოლურად გამოხატული — ნიშნავს: სულიერი გაგებით. ამგვარად, ღვთის ეს მესამე აღთქმა, როგორც მექსიკაში მომხდარი ღვთაებრივი გამოცხადებების თემატურად

სტრუქტურირებული შეჯამება, ჭეშმარიტი მოწმობაა ქრისტეს "სულით" დაბრუნებისა; ეს მისი თანამედროვე გზავნილი და სწავლებაა კაცობრიობისთვის, კონცენტრირებული სახით.

ეს სიტყვა განკუთვნილია, რომ დღევანდელი ადამიანებისთვის სულიერ სახელმძღვანელოდ იქცეს, რათა მათ უკეთ და ღრმად გაიაზრონ ღმერთი, საკუთარი თავი, დედამიწაზე მათი არსებობის აზრი, ის მოვლენები, რომლებიც მათ პირად ცხოვრებაში ხდება, ასევე ის მოვლენები და ცვლილებები, რომლებიც აუცილებლად თან ახლავს "სულიწმინდის ეპოქის" განთიადს. საშუა საუკუნეების აბატი იოაკიმ დე ფიორე და მას შემდეგ ბევრი სხვა უკვე საუბრობდა ამ დროზე. ეს არის ქრისტეს მშვიდობის მომავალი სამეფო დედამიწაზე, რომელიც კაცობრიობას წინასწარმეტყველების დროიდან დაჰპირეს.

ქრისტეს სიტყვით სულიერ დაბრუნებასთან ერთად, სულის ეს ეპოქა და კაცობრიობის სულიერება უკვე დაიწყო, და ქრისტემ გვიჩვენა გზა თავისი სიყვარულის ახალი სიტყვით.

ქრისტიანული სამყაროს ყველა მოლოდინის საწინააღმდეგოდ, ქრისტეს მეორე მოსვლის ცენტრალური მოვლენა არ არის ის, რაც ჯერ კიდევ უნდა მოხდეს, არამედ ის უკვე ისტორიაა: ის მოხდა 1866-1950 წლებში, სრულიად უხმო, "ფართო სამყაროსა" და ქრისტიანული სამყაროს მიერ შეუმჩნეველი და უგულებელყოფილი! არა დასავლური ქრისტიანობის გულში, რომში, არც მართლმადიდებლური ღვთისმოსაობის ცენტრში, ათონის მთაზე, და არც, როგორც ბევრი მოელოდა, უძველეს იუდეო-ქრისტიანულ იერუსალიმში, არამედ პროტესტანტული თეოლოგიისა და რელიგიის ფილოსოფიის სფეროში და არა — დომინანტურ კათოლიკურ ეკლესიაში, მთელი თავისი ძალითა და ბრწყინვალებით, არამედ სიღარიბისა და უმნიშვნელობის გარემოში, მექსიკის ქალაქის გარეუბნებში მცხოვრებ უბრალო, უწიგნურ ხალხს შორის და იქიდან ვრცელდებოდა! და იქაც კი არა — არა დომინანტურ კათოლიკურ ეკლესიაში მთელი თავისი ძალითა და ბრწყინვალებით, არამედ სიღარიბისა და უმნიშვნელობის გარემოში, მექსიკის ქალაქის გარეუბნებში მცხოვრებ უბრალო, უწიგნურ ხალხს შორის, საიდანაც ეს ყველაფერი მთელ ქვეყანაში ვრცელდებოდა და იფანტებოდა. ვის მოუვიდოდა აზრში ასეთი რამ?
ქრისტეს მეორედ მოსვლა რეალობად იქცა სულიერი გამოცხადებების სახით, რომლებიც ქრისტესგან მიიღეს მის მიე
ქრისტეს მეორე მოსვლა რეალობად იქცა ქრისტესგან მიღებული სულიერი გამოცხადებების სახით, რომლებიც მის მიერვე რჩეულ ადამიანებს ექსტაზის მდგომარეობაში, ახლად დაარსებულ,

ქარიზმატულ, ქრისტიანულ-სპირიტუალისტურ კონგრეგაციებში ან საძმოებში ებოძათ.

ამ გამოცხადებების დიდი ნაწილი 1950 წლამდე წლებში სტენოგრაფიულად ჩაიწერა და ტრანსკრიფცია გაუკეთდა, მოგვიანებით კი 12 ტომად გამოიცა სათაურით "Libro de la Vida Verdadera", ინგლისურად: "BOOK OF TRUE LIFE". ამ ბოლო წლებში, ყველა წინა სწავლებას განმეორებით, გაფართოებული და უფრო სიღრმისეული ფორმით მიეცა გამოხატვა. ეს წიგნი შეიცავს ამ ნაშრომიდან საგულდაგულოდ შერჩეულ ტექსტებს, რომლებიც მოიცავს მასში წარმოდგენილ ყველა თემას.

ქრისტეს სწავლებების ეს კრებული, ისევე როგორც მისი თემატურად დაყოფილი ამონარიდები, თავიდანვე უფლის განზრახული იყო, როგორც მისი მესამე აღთქმა კაცობრიობისთვის, კერძოდ კი ქრისტიანობისთვის. ამ მძიმე სიტყვის ჭეშმარიტება მკითხველისთვის ამ შესავლის მეშვეობით უნდა გახდეს ნათელი.

უფლის სიტყვის თანახმად, მექსიკის, როგორც ქრისტეს მეორე მოსვლისთვის სიტყვაში დანიშნული ქვეყნის, არჩევის მიზეზი ისაა, რომ დღევანდელი მცხოვრებლების მკვიდრი წინაპრები მისი სახელით მოკლეს და ესპანელმა დამპყრობლებმა იძულებით "გააქრისტიანეს". უფრო მეტიც, საუკუნეების განმავლობაში ჩაგვრისა და მონობის პირობებში, ამ ხალხებმა და მათმა თანამედროვე შთამომავლებმა დედამიწის სხვა ხალხებთან, განსაკუთრებით ევროპელებთან შედარებით, უფრო დიდი საძმოს, კაცთმოყვარეობის, გულის მოკრძალებისა და შემწყნარებლობის სული გამოიმუშავეს. შესაბამისად, დღევანდელ მექსიკელთა შორის გაცილებით მეტი მწიფე სული დაიბადა უძველესი რჩეული "ისრაელის ხალხიდან" და შეესწრო "სულიერი ისრაელისთვის" მიცემული აღთქმების აღსრულებას.

იესოს დაბადება, ქრისტეს პირველი მოსვლა ქვეყნად, არ მომხდარა რომისა და საბერძნეთის ძალაუფლებისა და ცივილიზაციის ცენტრებში, არც კი იერუსალიმის ებრაულ კულტურულ ცენტრში, არამედ შორეულ ადგილას, მოკრძალებულ გარემოში; იესოს მშობლიური მხარე და საქმიანობის მთავარი სფერო კი იყო გალილეა, რომელიც იერუსალიმის ებრაელებს ეზიზღებოდა. ამას ძველი მწიგნურები სიამაყით აღნიშნავდნენ: "ნაზარეთიდან რა კარგი შეიძლება გამოვიდეს?" დღევანდელმა თეოლოგებმა არ უნდა დაუშვან იგივე შეცდომა და ინტელექტუალური სიამაყის გრძნობის გამო ფარულად არ იფიქრონ: რა კარგი და დიდი რამ შეიძლება გამოვიდეს მექსიკიდან?

რა მოწმობს, რომ იქაური სულიერი გამოვლინებები მართლაც ღვთაებრივი წარმოშობისაა? უპირველეს ყოვლისა, თავად გზავნილები, რომლებიც უეჭველად არის გაჟღენთილი ქრისტეს სულითა და გონებით და ზეციერი მამის სიყვარულითა და წყალობით. რომელი ადამიანის გული დარჩებოდა ამის მიმართ გულგრილი? აზრების, გამოცხადებების, შეგონებებისა და სწავლებების სიბრძნე და სიღრმე ასევე მჭევრმეტყველურად მეტყველებს მათ ავტორზე. რომელი მზაკვრული სული შეძლებდა ამ ყველაფრის ბოროტი განზრახვებით მოგონებას? რა ფორმა შეიძლებოდა მიეღო ამას, როდესაც ეს სწავლებები მხოლოდ კაცობრიობის გაუმჯობესებას, განვითარებასა და დახვეწას ემსახურება?

ამ გამოცხადებების, როგორც ღვთის ახალი სიტყვის, ავთენტურობის კიდევ ერთი დასტურია ის ფაქტი, რომ ისინი ასეთი ხანგრძლივი დროის განმავლობაში და ამდენი სხვადასხვა მაცნისა და გამოცხადების ადგილის მეშვეობით გადმოგვეცა, თუმცა სულითა და ბუნებით ერთიანი ხასიათი აქვთ და აშკარად ერთ წყაროზე მიუთითებენ. რომელი ბნელი ძალა იქნებოდა უნარიანი, ათწლეულების განმავლობაში მთელ ქვეყანაში მოეწყო ასეთი რამ, როგორც მზაკვრული შარადა — ღმერთის დასცინოდნენ? ეს უბრალოდ შეუძლებელია და ღმერთი, როგორც თავისი ადამიანი შვილების მოყვარული მამა და მიწიერი ბედისწერების უზენაესი მძღოლი, ამას არასდროს დაუშვებდა.

ამ გამოცხადებების ავთენტურობის დამატებითი დამაჯერებელი მიზეზები, როგორც სიტყვით ქრისტეს სულიერი დაბრუნების მოწმობისა, არის იესოს დანაპირებთან მისი დაბრუნებისა და მისი "ნიშნების" შესაბამისობა, და მექსიკაში მომხდარი მოვლენები მიწისძვრისა და გარდამქმნელი პროცესების პერიოდში, მათ შორის ორი მსოფლიო ომი. ამ მხრივ, იხილეთ "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნის" I ტომის შესავალი სათაურით: "ქრისტეს დაბრუნება ბიბლიურ დაპირებებში", ასევე ერნესტო ენკერლინის ნაშრომი სათაურით "სულის ღვთისმიერი საქმე", რომლებიც ორივე Reichl Verlag-მა გამოსცა.

მსოფლიო რეგიონისა და, შესაბამისად, მექსიკის, როგორც ქრისტეს სულიერი დაბრუნების ადგილის, შესახებ მნიშვნელოვანი მოწმობა ქრისტიანულ სამყაროს მე-19 საუკუნეში ე.წ. "ღვთის მწერალმა", იაკობ ლორბერმა, წარუდგინა. ახალი გამოცხადების ამ დიად ნაშრომში, იესო ერთ-ერთ ადგილას საუბრობს თავის სულიერ დაბრუნებაზე, რომელიც დიდ ოკეანეს, ანუ ატლანტის ოკეანეს, მიღმა მდებარე მიწაზე მოხდება (იოან. ევანგ. 94, 14–15). ნუთუ ეს არ უნდა გახდეს მიზეზი იმისა, რომ ლორბერის მეშვეობით მოცემულ გამოცხადებებს მორწმუნეებმა და ყველა სულიერად ფხიზელმა ქრისტიანმა ჰკითხონ საკუთარ თავს, ხომ არ

აღსრულდა უკვე ეს წინასწარმეტყველება, და გამოიძიონ, ხომ არ მოხდა რაიმე ამერიკის კონტინენტის რომელიმე ქვეყანაში, რაც ამ მტკიცებას ამართლებს და მას შეესაბამება? თუმცა, ამის შესაფასებლად საზომი არ უნდა იყოს მხოლოდ ქმნილების შესახებ გამოცხადებული ცოდნის მასშტაბი, არამედ, უპირველეს ყოვლისა, მასში გამოხატული ღვთაებრივი სიყვარული და სიბრძნე.
4:14–15).ნუთუ ეს არ უნდა უბიძგებდეს ლორბერის გამოცხადებების მორწმუნეებს და ყველა სულიერად ფხიზელ ქრი
ასეთი მოვლენა მართლაც მოხდა და 1860-იანი წლების დასაწყისში მექსიკაში დაიწყო. ხალხის უბრალო კაცს, როკე როხასს, 1861 წლის 23 ივნისს პირველად გამოეცადა თავისი მოწოდება მთავარანგელოზ გაბრიელის მეშვეობით და ხილვა, რომელშიც მას უფლის მიწიერი წინამორბედის მისიის შესახებ უწყეს.* კიდევ ერთი დიდი ხილვით თავისი ღვთაებრივი მოწოდების ნამდვილობაში დარწმუნების შემდეგ, მან სხვებს უამბობდა ექსტაზის მდგომარეობაში მიღებულ გზავნილებსა და ხილვებს, და ამგვარად, თავისი დამაჯერებლობითა და სანდოობით, თანდათანობით თავის გარშემო მორწმუნეთა საზოგადოება შეკრიბა. მოგვიანებით მიღებული სულიერი განკურნების ნიჭის წყალობით, ის ფართოდ გახდა ცნობილი და დიდ პატივს სცემდა ყველა, ვინც დახმარებასა და რჩევას ეძებდა. მან დააარსა პირველი შეკრების ადგილი, სადაც 1866 წლის 1 სექტემბერს ელია პირველად ილაპარაკა მისი მეშვეობით და შვიდი კაცი და ქალი დაინიშნა ახლადდაარსებული მრევლების წინამძღვრებად, რითაც სიმბოლურად აღინიშნა ხსნის ისტორიის შესაბამისი ეპოქების შვიდი ბეჭედი.
** ამის შესახებ უფრო დეტალური ინფორმაცია შეგიძლიათ იხილოთ რეიხლის გამოცემის "მესამე ასაკი" შესავალ ნაწილში.*

როდესაც 1869 წელს, დიდმარხვის დროს, შეკრებაზე დამსწრეებმა ვერ გამოიჩინეს ის პატივისცემა და ერთგულება, რომელსაც როკე როხასი მათგან მოელოდა, მას წმინდა რისხვა მოეძალა და გაანადგურა ღვთაებრივი გამოცხადებები, რომლებიც იმ დრომდე ელიაზე მიუღია. მან შეკრების ადგილი დახურულად გამოაცხადა, რითაც თავისი კურთხეული საქმე ნაადრევად დაასრულა. თუმცა, მის მიერ დათესილმა კარგმა თესლმა ფესვი გაიდგა და სხვა ადგილებში გაიხარა, და ერთ-ერთ "შვიდი ბეჭდის" თემში, წლების შემდეგ, 1884 წელს, თავად ქრისტემ პირველად ილაპარაკა მედიუმის მეშვეობით, რომელიც მისიას ერთგული დარჩა. ამის შემდეგ, ღვთაებრივი გამოცხადებები უწყვეტად გრძელდებოდა თაობიდან თაობას, 1950 წლის ბოლომდე.

ამ პერიოდში მრევლთა და მორწმუნეთა რიცხვი თანდათან იზრდებოდა, და ამგვარად, ეს ქრისტიანულ-სპირიტისტული მოძრაობა,

რომელიც ქრისტემ თავისი სულიერი საქმის სახით აღწერა, საბოლოოდ მოიცავდა რამდენიმე ასეულ მრევლს ათასობით მიმდევრით მთელი ქვეყნის მასშტაბით.

მორწმუნეები რეგულარულად იკრიბებოდნენ კვირაობით, დილით, თავიანთ უმარტივეს სამრევლო დარბაზებში ან კერძო შენობებში, და სადაც კი ერთი ან მეტი მაცნე ხელმისაწვდომი იყო, ღვთის სული ერთდროულად ავლენდა თავს, მსმენელთა საჭიროებებისა და მიმღებლობის შესაბამისად.

კვირაში ერთხელ იმართებოდა განკურნების მსახურებები, რომელთა დროსაც ღვთის სულიერი სამყარო თავს იჩენდა სწავლების, რჩევისა და განკურნების გზით. ხდებოდა სხეულისა და სულის მრავალი სულიერი განკურნება, მაგრამ, სამწუხაროდ, ისინი არ დაფიქსირებულა წერილობით და არ შენარჩუნებულა მომავალი თაობებისთვის. როგორც ჩანს, მათ არაფრად მიაჩნდათ განსაკუთრებულად ან გადაცემად ღირებულად.

ღვთისმიერი გამოცხადებებისა და ღვთის სულიერი სამყაროდან მომდინარე გამოცხადებების შეწყვეტასთან ერთად, რომელთა შესახებაც უფალს დიდი ხნით ადრე უწყინებია და დაუდგენია, 1950 წლის ბოლოს სულიერ საქმეში მოხდა ღრმა განხეთქილება: გაყოფა იმ მრევლებს შორის, რომლებიც იცავდნენ ქრისტეს ამ მცნებას და თავს იკავებდნენ შემდგომი სულიერი გამოცხადებებისგან, და იმ მრევლებსა და მრევლის წინამძღოლებს, რომლებიც მას არ იცავდნენ და ახლა თავიანთ მედიუმებს ტრანსში ჩავარდნის უფლებას აძლევდნენ, რითაც კარიბჭე გაუხსნეს ქვედა სულიერ სამყაროსა და მატყუარა სულებს ქრისტესა და სულების ცრუ გამოცხადებებისთვის.
-ph-0001@deepl.internal-ში, სულიერ მოღვაწეობაში, ღრმა განხეთქილება მოხდა: განხეთქილება იმ მრევლებს შ
სამწუხაროდ, ამ ურჩმა მრევლებმა ბევრად უფრო დიდი პოპულარობა მოიპოვეს ხალხში, ვიდრე ერთგულმა, რომლის წევრებიც უმეტესად დაიშალნენ მცირე ჯგუფებად ან გადავიდნენ მეორე ბანაკში, რადგან ხალხის გართობისა და სენსაციებისკენ სწრაფვის დასაკმაყოფილებლად მათ უფრო მეტ "შემოთავაზებას" ჰქონდათ, ვიდრე მშვიდ მსახურებებში, რომლებიც მოიცავდა სწავლებითი ნაწყვეტის წაკითხვასა და მის განხილვას.

ამ არახელსაყრელი გარემოებების მიუხედავად, 1950 წლის შემდეგ კაცებისა და ქალების ჯგუფმა, უმეტესად ყოფილმა ხმის მატარებლებმა, დაიწყო ქვეყნის მასშტაბით გაფანტული გამოცხადებების შეგროვება, რათა ისინი წიგნის სახით გამოეცა და კაცობრიობისთვის ცნობილი

გაეხადა. ამისათვის მათ ძირითადად უნდა დაეყრდნოთ მანქანით დაბეჭდილი ხელნაწერების ასლები, რომლებიც თავად მწერლებმა შეადგინეს იმ დროინდელი შეტყობინებების შიფრული ჩანაწერებიდან და შემდეგ, მოთხოვნისამებრ, გასავრცელებლად გადასცეს. შემდგარი იქნა მრავალი სხვადასხვა გზავნილის ხელნაწერი, რომელთაგან საბოლოოდ 366 იქნა შერჩეული "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნის" ("Libro de la Vida Verdadera") კრებულებში შესატანად, ინგლისურად: "BOOK OF TRUE LIFE".

მიუხედავად იმისა, რომ ეს, შესაბამისად, ყველა გზავნილის მხოლოდ მცირე ნაწილს წარმოადგენს, განსაკუთრებით 1950 წლამდე პერიოდის ბოლო წლებისას — რასაც მოწმობს ყოფილი მედიუმის მემკვიდრეობიდან ახლახან "გამოვლინილი" აშკარად გამოუქვეყნებელი გზავნილების ხელნაწერების დიდი შეკვრა — გზავნილების ამ უზარმაზარი რაოდენობის გათვალისწინებით, შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ მთლიანობაში, შეიცავს ყველა იმ თემასა და სწავლებას, რომელიც ღვთის სულს სურდა კაცობრიობისთვის გადაეცა და გაესწავლებინა, რათა მათ ნათელი მომავლისკენ მიმავალი გზა ეპოვათ.
1962 წელს გერმანიაში ამ სრული ნაშრომის პირველი გერმანული ანთოლოგია გამოქვეყნდა სათაურით *Die Dritte

1962 წელს გერმანიაში ამ სრული ნაშრომის პირველი გერმანული ანთოლოგია გამოქვეყნდა სათაურით: "Die Dritte Zeit" (მესამე ეპოქა), რომელმაც პირველად წარუდგინა უფლის გამოცხადებითი სიტყვა გერმანულენოვან სამყაროში ადამიანთა შეზღუდულ წრეს. 1979 წლიდან Reichl Verlag ასევე გამოსცემს "ჭეშმარიტი ცხოვრების წიგნის" გერმანულ ტომებს მისამართზე: , საიდანაც მათი შეძენა წიგნის მაღაზიებშია შესაძლებელი.
ამ სრული ნაშრომის ნაწილი გერმანიაში გამოქვეყნდა სათაურით *Die Dritte Zeit* (*მესამე ეპოქა*), რითაც უ

1970-იან წლებში მექსიკო-სიტში დაარსდა "სულიერი კვლევების საზოგადოება", რომელმაც საკუთარ თავზე აიღო გამოცხადებების ხელნაწერების მართვისა და შენარჩუნების, ასევე შეგროვებული ტომებისა და თანმხლები ლიტერატურის ახალი გამოცემების გამოქვეყნების ამოცანა. დღესაც საზოგადოება ამას თავის მთავარ ამოცანად მიიჩნევს, მაგრამ არა რელიგიური მოძრაობის ცენტრალურ ხელმძღვანელობას, რომელიც ინდივიდის პირად პასუხისმგებლობაზეა დაფუძნებული სინდისის შუქზე.

სად□ არ უნდა გადავშალოთ ეს ნაშრომი, ჩვენ ვკითხულობთ და სულიერად განვიცდით ქრისტეს დამაჯერებელ, ბრძნულ და მოყვარულ სიტყვებსა და გამოცხადებებს მისი გამზადებული ადამიანური

ხელსაწყოების მეშვეობით — ადამიანებისა, რომლებსაც, ზოგ შემთხვევაში, თითქმის არ ჰქონდათ ფორმალური განათლება და ხშირად სულაც არ იცოდნენ ის ენა, რომელიც მათ ბაგეებს მოსდიოდათ, რომ აღარაფერი ვთქვათ იქ გამოვლენილ შინაარსზე, სიბრძნესა და ღვთაებრივ ავტორიტეტზე.

ეს ახალი ღვთის სიტყვა, ერთი მხრივ, შეიცავს ძველი ისრაელის ხალხში და იესოს მიწიერი ცხოვრებისა და მოღვაწეობის დროს მომხდარი მოვლენებისა და გამოცხადებების დადასტურებებსა და განმარტებებს; მეორე მხრივ, ის გვთავაზობს ახალი სულიერი ხედვების სიმდიდრეს, რომელთაგან ზოგიერთი ტრადიციული ქრისტიანული მსოფლმხედველობის რადიკალურ კორექტირებას წარმოადგენს. ეს ეხება ღვთის ხატებას, იესოსა და მარიამის ღვთაებრივ ბუნებას, ადამიანის ბუნებას, რომელშიც ღვთის ნაპერწკალია და რომლის სულიც მარადიულად ვითარდება, ცისა და ჯოჯოხეთის წარმოდგენებს, უკანასკნელ დღეს ან საუკუნო განკითხვას, ხსნისა და ცოდვათა მიტევების დოქტრინას, მკვდრეთით აღდგომასა და საუკუნო სიცოცხლეს. რაც შეეხება ქრისტიანული რწმენის პრაქტიკასა და თაყვანისცემის ფორმებს, ზოგ შემთხვევაში ახალი სტანდარტები და მიზნები ისახება, ხოლო ნაცნობი ტრადიციები კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას ან უარყოფილია, განსაკუთრებით ლიტურგიკული პრაქტიკებისა და წმინდა შენობების მიმართ.

ცენტრალური გზავნილი შეესაბამება იესოს მიერ მოტანილს: გარეგანი რელიგიური პრაქტიკისა და თვალთმაქცური ღვთისმოსაობის ნაცვლად — ლოცვითი შინაგანი ცხოვრება და საკუთარი სინდისის შესაბამისი ინდივიდუალური ქმედება; თვითმარქვიეობისგან მოტივირებული გათვლილი ქველმოქმედების ნაცვლად — სპონტანური, უანგარო ქმედება ღვთის, ადამიანებისა და ბუნების, ღვთის ქმნილების სიყვარულით, რომლის დროსაც "სიყვარულს" მრავალი ფორმა შეიძლება ჰქონდეს: ყურადღება, გათვალისწინება, პატივისცემა, თანაგრძნობა, სიყვარული, ნუგეში, დახმარება და მხარდაჭერა; გაჯერებული, ბრმა რწმენის ნაცვლად — ცოცხალი, გამჭრიახი რწმენა, რომელიც გაგებაზე და სულიერ ცოდნაზეა დაფუძნებული.

თავის გამოცხადებებში უფალმა თავისი სიტყვა თავდაპირველად მიმართა იქ მყოფ მორწმუნეებს, რომლებსაც ის ხშირად უწოდებდა "(ჩემს) ხალხს", "მოწაფეებს" ან "მუშებს", და ზოგჯერ — "(საყვარელ) ისრაელს". თუმცა, უფრო ფართო გაგებით, რამდენიმე გამონაკლისის გარდა, მისი სიტყვა მიმართულია მთელი სულიერი ისრაელის, მთელი ღვთის ხალხისადმი მთელ მსოფლიოში და ყველა ერის, რასისა და

რელიგიის ადამიანებისადმი. მაგრამ ხომ არ მიიღებენ ისინი ამ ახალ ღვთის სიტყვას სიხარულით და აღიარებენ?

ეს არ უნდა გახდეს ახალი რელიგიური თემის, ეკლესიის ან სექტის დაარსების მიზეზი. ეს არის ღვთის მოწოდება კაცობრიობისა და მისი ყველა სოციალური და რელიგიური ინსტიტუციის განახლებისა და სულიერებისკენ. ვინც უარყოფს მის მესამე აღთქმას კაცობრიობისთვის, უარყოფს თვით მას და მასში გამოცხადებულ სულიწმინდას. დაე, ყველამ ყურადღებით განიხილოს და გულში ჩაიდოს ეს გამაფრთხილებელი სიტყვა თავად ღვთის სიყვარულის ახალი გზავნილისაგან, ისევე როგორც გამაფრთხილებელი მოწოდებები, რომლებიც მოცემულია იესოს იგავებში "ბრძენ და უგუნურ ქალწულებზე" (მათე 25:1–13) და "მეფის ქორწილზე" (მათე 22:2–14). რადგან ეს სიტყვა სულის მიქრალი სანთლებისთვის წმინდა ზეთია; ის უფლის სუფრიდან პური და ღვინოა, სულის მარადიული საზრდო და განახლება.

****

სარჩევი

წინასიტყვაობა 6

შესავალი 9

I. ქრისტეს მეორედ მოსვლა – გამოცხადების მესამე ხანა 36

თავი 1 – *ქრისტეს მეორედ მოსვლის მოლოდინში* 36

ხსნის ისტორიის შესავალი მიმოხილვა 36

იმედები და მოლოდინები 37

ბიბლიური დაპირებები 40

შესრულებული ნიშნები 42

თავი 2 - *. მესამე ეპოქის განთიადი* 43

პირველი გამოცხადება 43

შეტყობინებები და ნიშნები მთელ მსოფლიოში 44

იოანეს, უფლის წინამორბედის, საქმე 47

თავი 3 – *ქრისტეს მეორედ მოსვლის სულიერი მზე* 51

უფლის მოსვლა 51

ყველა თვალი მომხედავს 53

თავი 4 – *ღვთიური გამოცხადებებით სწავლება* 56

გამოცხადებების წყარო 56

გამოცხადების ადგილები და გამოცხადებების მიმღებები 57

ღვთიური გამოცხადებების გადაცემა 61

გამოცხადებების ფორმა 66

გამოცხადებების დროითი შეზღუდვა 67

თავი 5 – *ახალი ღვთიური გამოცხადების მიზეზი* 68

ღვთის ნება ხსნისათვის 68

შეცდომებისა და გარეგანი თაყვანისცემის ფორმების აღმოფხვრა 70

განათლება ჭეშმარიტი ცხოვრების შესახებ 72

კაცობრიობის განვითარება, სულიერება და ხსნა 76

თავი 6 – *მესამე აღთქმა და სიცოცხლის დიდი წიგნი* 77

ღვთის სიყვარულის, ჭეშმარიტებისა და სიბრძნის წიგნი 77
თავი 7 – *სულიერი სწავლების გავლენა და მნიშვნელობა* 84
გამოცხადებების გავლენა 84
გააზრება და იმედი ახალი სიტყვიდან 85
თავი 8 – *ქრისტეს ახალი ეკლესიები, მოწაფეები, მოციქულები და ღვთის მაცნეები* 93
სინათლე და ჩრდილი გამოცხადების ეკლესიებში 93
ჭეშმარიტი მოწაფეობა, ახალი მოციქულები 99
ღვთის შუამავლები მთელ მსოფლიოში და ყველა საუკუნეში 101
II. გამოცხადების პირველი და მეორე პერიოდების მიმოხილვა . 104
თავი 9 – ისრაელის ერის ამბები და სახეები 105
დაცემის ამბავი 105
თავისუფალი ნება და პირველქმნილი ცოდვა 106
დატბორვა 107
აბრაამის მსხვერპლად შეწირვის მზაობა 107
იაკობის სიზმარი ზეცისკენ მიმავალ კიბეზე 108
იოსები და მისი ძმები 109
ისრაელელთა მოგზაურობა უდაბნოში მოსეს ხელმძღვანელობით 110
ელია ნამდვილი ღმერთისთვის ბრძოლაში 111
ისრაელის თორმეტი ტომი 112
მოთქმულნი და ისრაელის პირველი მეფეები 112
თავი 10 – როცა აღსრულდა დრო 113
წინასწარმეტყველური წინასწარმეტყველებები 113
იუდეველი ხალხის მოლოდინი მესიის მიმართ 114
მარიამი, იესოს დედა 115
ბავშვ იესოს თაყვანისცემა 116
სიყვარულის კავშირი იესოსა და მარიამს შორის 116
იესოს ცოდნა და სიბრძნე 116

ნაძარეთელთა გაუგებრობა 118
თავი 11 – იესოს მსახურება დედამიწაზე 118
იორდანეში ნათლობა; უდაბნოში მოსამზადებელი დრო 118
იესოს ერთიანობა ღმერთთან 119
იესოს, როგორც მოსილი მესიის, არაღიარება 120
იესო, როგორც მხსნელი რიგითი ხალხის შორის 120
იესო, დაუღალავი მქადაგებელი 121
იესოს სიყვარული ბავშვებისა და ბუნებისადმი 122
იესოს სწავლებები 123
იესოს "ნიშნები" 124
მრუშნი ქალი 126
მარიამ მაგდალინელი 127
ნიკოდიმოსი და რეინკარნაციის საკითხი 127
იესოს გარდასახვა 128
აღიარების გაუბედულობა 128
მტრობა იესოს მიმართ 129
მის წასვლის გამოცხადება 130
იესოს იერუსალიმში შესვლა 131
ბოლო ვახშამი 132
თავი 12 – ტანჯვა, სიკვდილი და აღდგომა 133
იესოს მთელი ცხოვრების ბრძოლები და ტანჯვა 134
იუდას ღალატი 134
იესოს ვნების მოთმენა 135
იესოს გამოსყიდვის აქტი სხვა სამყაროებში 141
იესოს გამოჩენა მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ 142
თავი 13 – იესოსა და მისი მოციქულების მისიისა და მნიშვნელობის შესახებ 144
ღვთის ძველი ხატებისა და მისი ტრადიციების გამოსწორება 144
იესოს მაგალითი 146

იესოს სწავლების მნიშვნელობა 146
იესოს მოწაფეების მოწოდება, მომზადება და განსაცდელები 146
მოციქული იოანე 147
მოციქულები პეტრე და პავლე 149
მოციქულების მაგალითისმომცემი ბუნება 151
ქრისტიანობის გავრცელება 151
III. ინსტიტუციური ქრისტიანობის ეპოქა 153
თავი 14 – ქრისტიანობა, ეკლესიები და კულტები 153
ქრისტიანობის განვითარება 153
რიტუალური პრაქტიკა 155
კლერიკოსები 155
საღვთო ზიარება და მესა 157
ნათლობა 159
მიცვალებულთა მოხსენება 160
მატერიალური სიმბოლოები, ჯვრები და რელიქვიები 161
წმინდანთა თაყვანისცემა 163
ეკლესიის დღესასწაულები 163
ღვთის თანადგომა მცდარი თაყვანისცემის ფორმების მიუხედავად 165
თავი 15 – ნომინალური ქრისტიანები, ეკლესიური მწვალებლობები და ბოროტად გამოყენებები 167
ნომინალური ქრისტიანები 167
ურწმუნოები და რელიგიური ფანატიკოსები 168
იესოს სწავლებების დამახინჯება და მათი შედეგები 169
საქრისტიანოობაში არსებული ბოროტად გამოყენება და გადაცდომები 172
IV. კანონი – ღვთისა და მოყვასის სიყვარული 174
თავი 16 – ღვთაებრივი კანონი 174
ღვთაებრივი კანონის ძალა 175

ღვთის სიყვარულის კანონი სულის მოქმედებაში 176
ღვთაებრივი კანონების უგულებელყოფა და მისი შედეგები .. 177
უზენაესი კანონის აღსრულება 179
თავი 17 – ღვთის თაყვანისცემის ახალი გზა 181
თაყვანისცემის ფორმების განვითარება 181
ზედაპირული ლოცვები უძღვნელობისა და ურწმუნოების გარეშე 182
ჭეშმარიტი ლოცვა 184
სრულყოფილი ლოცვის ოთხი ასპექტი 186
სიტყვის გარეშე, გულითადი, სპონტანური ლოცვა 187
ყოველდღიური ლოცვა 189
დასვენების დღე, როგორც თვითშემეცნების დღე 190
ითხოვეთ და მოგეცემათ 191
შუამდგომლობის კურთხევა 194
ლოცვის აუცილებლობა 194
ლოცვითი ცხოვრების სასიკეთო შედეგები 195
ლოცვის ძალა 196
ღვთისა და მოყვასის სიყვარული, როგორც ღვთისმსახურება 198
დიალოგი ღმერთსა და ადამიანს შორის 200
თავი 18 – წყალობის საქმეები და სიყვარულის ცენტრალური მნიშვნელობა 204
კეთილი საქმეების რეტროაქტიული კურთხევა 204
ჭეშმარიტი და ცრუ ქველმოქმედება 205
სიყვარულის სულიერი და მატერიალური გამოვლინებები 207
სიყვარულის ყოვლისმომცველი მნიშვნელობა 208
სიყვარულის დიდი ძალა 210
V. გამოცხადების ფორმები და ღვთის საქმე 211
თავი 19 – ღვთის სამება 211
ღმერთის ერთობა ქრისტესთან და სულიწმინდასთან 212

სამი გზა, რომლითაც ღმერთი თავს ავლენს 213
ღმერთი, როგორც შემოქმედი სული და მამა 216
ქრისტე, სიყვარული და ღვთის სიტყვა 217
წმინდა სული — ღვთის ჭეშმარიტება და სიბრძნე 219
თავი 20 – მარიამი, ღვთის დედობრივი სიყვარული 219
მარიამის მოკრძალებული მიწიერი ცხოვრება 219
მარიამი და იესო 220
მარიამის ქალწულება 221
მარიამი ქალებისთვის სამაგალითოდ 222
მარიამი, როგორც შუამავალი, ნუგეშისმცემელი და კაცობრიობის თანამომხსნელი 224
მარიამის ღვთაებრივი ბუნება 226
მარიამის უნივერსალური გავლენა 227
თავი 21 – ღვთის ყოვლისშემძლეობა, ყოვლისმყოფობა და სამართლიანობა 227
ღვთის ძალა 228
ღვთის თანადგომა მთელ ქმნილებაში 229
გადამწყვეტი მომენტები 232
ღვთის სამართლიანობა 233
თავი 22 – ღვთის სიყვარული, მზრუნველობა და მადლი 236
ზეციერი მამის სიყვარული 236
ღვთის მზრუნველობა და დახმარება 238
ყოვლისმპყრობელის სიმდაბლე 240
ღვთის თანაგრძნობა და თანაგრძნობადობა 241
ღვთის პატიება, მადლი და წყალობა 242
თავი 23 – ღვთის შთაგონებები და გამოცხადებები 244
ღვთაებრივი შთაგონებები 244
ღვთაებრივი გამოცხადებების ადაპტაცია ადამიანური გაგებისთვის 246

ღვთაებრივი გამოცხადებების სხვადასხვა სახეობები..... 247
ღვთივსულიერი გამოცხადებების აუცილებლობა..... 249
ღვთაებრივი გამოცხადებების უსაზღვროება..... 250
ღვთის თანადგომის გამოვლინება ადამიანში 252
VI. შექმნა..... 252
თავი 24 – სულიერი და მატერიალური ქმნილება 252
სულიერი არსებების შექმნა 252
დიდი სულების მოღვაწეობა ქმნილების საქმეში..... 253
ღვთის პროვიდენციული აზრები..... 254
სულიერი არსებებისთვის მატერიალური სამყაროების შექმნა254
ადამიანის შექმნა..... 255
სამოთხის ხსოვნა..... 256
კაცობრიობის ბუნება..... 256
შემოქმედისა და ქმნილების ერთიანობა..... 257
თავი 25 – ბუნება..... 257
ბუნების კანონები 258
ღმერთის თანადგომა ბუნებაში..... 258
ბუნება, ღვთის ქმნილება და იგავი სულიერი საკითხებისათვის258
ღვთის შვილების ძალა ბუნებაზე..... 259
კაცი და ბუნება..... 260
თავი 26 – სხვა სამყაროები 263
ქრისტეს უნივერსალური ნათელი..... 263
სულიერი კავშირი სამყაროებს შორის..... 264
სხვა სამყაროებისა და სიცოცხლის ფორმების გაცნობა..... 265
ვარსკვლავთა დანიშნულება..... 266
თავი 27 – სიკვდილის შემდგომი ცხოვრება..... 267
სულიერი ცხოვრების აუცილებელი ცოდნა 267
"სამოთხე" და "ჯოჯოხეთი"..... 267
სამოთხის მუსიკა..... 271

ჩემი მამის სახლში ბევრი "სასახლეა" 272
VII სრულყოფილების გზა 273
თავი 28 – სიკვდილი, გარდაცვალება და მომავალ ცხოვრებაში გამოღვიძება 273
სულის უკვდავება 273
ამქვეყნიდან წასვლისთვის მზადება 274
გადასვლა სხვა სამყაროში 275
"სიკვდილის ძილი" 277
აღდგენა იმქვეყნად 278
სულის განსჯა საკუთარი სინდისის მიერ 278
აღდგენილი სულიერი ცნობიერება 282
თავი 29 – სულების განწმენდა და ამაღლება იმქვეყნად 283
სინდისის ქენჯნა, სინანული და თვითსაბრალო 283
კომპენსატორული სამართლიანობა 285
სულების აღსვლა ღვთის სასუფეველში 287
თავი 30 – სულის განვითარება რეინკარნაციების მეშვეობით ... 289
განვითარების კანონი 290
"ხორცის აღდგომა" — სწორად გაგებული 291
სულების განვითარების სხვადასხვა ეტაპი 292
ცოდნა დედამიწაზე წარსული ცხოვრებებისა და საკუთარი განვითარების დონის შესახებ 293
სიყვარული, როგორც სულიერი და სულით განვითარების აუცილებლობა 294
რეინკარნაციის სხვადასხვა მიზეზი 295
სრულყოფილებისკენ მიმავალი გზა 296
სიცოცხლის უნივერსალური სკოლა 297
რეინკარნაციის დოქტრინის დამაჯერებელი ძალა 300
სულის რეინკარნაციის გზები 300
თავი 31 – ხსნა, გამოსყიდვა და მარადიული ხსნა 303

გადარჩენის შესახებ მცდარი შეხედულებების გასწორება 303
'სამოთხე' უნდა დაიმსახუროო 308
ხსნის ყველაზე ძლიერი ძალა 310
ხსნა და გამოსყიდვა ყოველი სულისთვის 312
ღვთის შვილების დიდებული მომავალი 315
VIII. ადამიანი 316
თავი 32 – განკაცება, ბუნება და კაცობრიობის მიზანი 316
განკაცება დედამიწაზე 316
სხეულის სწორი შეფასება და მისი სულით წარმართვა 318
სულის, სულიწმინდისა და სინდისის მნიშვნელობა და დანიშნულება ადამიანში 320
ღვთის ტაძარი ადამიანში 324
თავი 33 – კაცი და ქალი, მშობლები და შვილები, ქორწინება და ოჯახი 325
კავშირი მამაკაცსა და ქალს შორის 325
ადამიანის ბუნება და როლი 327
ქალი, ცოლი და დედა 329
ბავშვებისა და ახალგაზრდების აღზრდა 331
სიტყვა ბავშვებისა და ახალგაზრდა ქალებისადმი 333
ქორწინება და ოჯახი 334
თავი 34 – თავისუფალი ნება და სინდისი 336
სინდისისა და თავისუფალი ნების მნიშვნელობა 336
თავისუფალი ნების ბოროტად გამოყენება 339
სინდისის მცნებების შესრულების აუცილებლობა 341
ბრძოლა თავისუფალ ნებასა და სინდისს შორის 342
სინდისის გამძაფრება ღვთის ახალი სიტყვით 344
თავი 35 – აზრების, გრძნობებისა და ნებისყოფის ძალა 345
აზრების გაგზავნა და მიღება და მათი ეფექტები 345
გრძნობების, სურვილებისა თუ შიშების ძალა 347

თვითკონტროლის ნაკლებობა 348
IX ღვთაებრივი სიბრძნის სწავლებები 349
თავი 36 – რწმენა, ჭეშმარიტება და ცოდნა 349
რწმენა, რომელიც ყველაფერს სძლევს 349
ღვთის ჭეშმარიტების გაცნობიერება 350
სულიერისა და ღვთაებრივის ცოდნა 352
სულიერი ცოდნის წინაპირობები 354
ადამიანის ცნობიერების აუცილებელი გაფართოება 354
თავი 37 – ბიბლიური ტექსტების სწორი გაგება 356
ბიბლიური სიტყვებისა და აღთქმების განმარტება 356
იესოს გამოცხადება მოციქულ იოანეს მეშვეობით 361
თავი 38 – გამოცხადების სამი პერიოდი და შვიდი ბეჭდით აღნიშნული ეპოქა 362
ღვთის გამოცხადებების დამოკიდებულება განვითარებაზე 362
ღმერთის სამი აღთქმა 364
მესამე ეპოქა 367
ხსნის ისტორიის შვიდი ეპოქა 368
თავი 39 – მიწიერი და სულიერი ისრაელი 372
ისრაელის ისტორიული მისია, მისი წარუმატებლობა 372
იუდეველი ხალხის დაყოფა მიწიერი და სულიერი განწყობის მქონეებად 373
ისრაელის სულიერი ხალხი 375
144,000 რჩეული და ნიშნული 378
თავი 40 – სიკეთისა და ბოროტების ძალები 380
კეთილისა და ბოროტის წარმოშობა 381
სიამაყე და სიმდაბლე 384
სიკეთე, კეთილმოსურნე ადამიანი 385
ბოროტება, ბოროტებაში ჩავარდნილი ადამიანი 386
ბრძოლა კეთილსა და ბოროტს შორის 387

ცდუნებები და შეცდენა 389
მორალური დანაშაულები 390
ბოროტების უძლურება და წარმავლობა 391
პატიების ძალა 391
თავი 41 – კავშირი ამქვეყნიურსა და იმქვეყნიურს შორის 392
შთაგონება და დახმარება სულიერი სამყაროდან..... 392
შეშლილი და ბოროტი სულები 395
სულების ბრძოლა კაცობრიობისთვის 398
კავშირი ღვთის სულიერ სამყაროსთან 400
თავი 42 – დანაშაული და გამოსყიდვა, განსაცდელები და ტანჯვა402
ნათლობისა და გამოსყიდვის აუცილებლობა..... 402
სინანულის კანონი..... 404
სინჯებისა და ტანჯვის მიზეზი 405
რწმენა, თვითშეწირვა და თავმდაბლობა განსაცდელის ჟამს 407
სტრადისა და ტკივილის მნიშვნელობა 408
თავი 43 – ავადმყოფობა, განკურნება და განახლება..... 410
დაავადების წარმოშობა და მნიშვნელობა 410
გამოსწორება საკუთარი ძალისხმევით 411
ადამიანის განახლება 413
თავი 44 – სიცოცხლე ღვთაებრივ აზრში 414
საჭირო ბალანსი 414
კარგი და წარმავალი სიამოვნებები..... 414
კურთხეული და უბედური სიმდიდრე 416
მიცემის კანონი..... 417
მოვალეობებისა და ამოცანების შესრულება 418
თავი 45 – წინასწარგანსაზღვრა, აზრი და აღსრულება ცხოვრებაში420
ღვთის პროვიდენცია და განზრახვა ადამიანის ბედში 420
სიცოცხლის სკოლაში..... 423
ადამიანის სიცოცხლის მნიშვნელობა და ღირებულება 423

X მატერიალიზმი და სულიწმინდაზმ 426

თავი 46 – შეცდომაში შეყვანილი, მატერიალისტი ადამიანი 426

ადამიანის გონებრივი სისუსტე, უმეცრება და ამპარტავნება . 427

გამოუყენებლობის, ძალისხმევის გაღებისა და პასუხისმგებლობის აღების უნარის ნაკლებობა 429

ადამიანის სულიერი უბედურება 432

არასწორი მიწიერი ქცევა და მისი შედეგები 434

თავი 47 – მატერიალიზმი და სულიწმინდაზმ 436

გამეფებული მატერიალიზმის გავლენა 436

სულიერების ბუნება 437

ვინ შეიძლება სამართლიანად ეწოდოს სულიერ? 438

სპირიტუალიზმი რელიგიებსა და კონფესიებში 439

თავი 48 – სულიერი ნიჭები და სულიერება 441

ადამიანის სულიერი უნარები 441

ნამდვილი სულიერების წინაპირობები და მახასიათებლები 445

სულიერების სასარგებლო ეფექტები 446

XI კაცობრიობა 447

თავი 49 – რელიგია და მართლმსაჯულება 447

არც ერთი რელიგია ან კონფესია არ არის ერთადერთი ჭეშმარიტი 447

რელიგიების მტრობა პროგრესის მიმართ 449

რელიგიასა და მეცნიერებას შორის ურთიერთობა 451

მიწიერი სამართლის სისასტიკე და უსამართლობა 452

ადამიანის ქვულგულოვანი თვითმართლობა 453

მიწიერი სამართლიანობა, როგორც აუცილებელი ბოროტება 454

თავი 50 – განათლება და მეცნიერება 454

ცოდნის სიამაყე და ამპარტავნება 454

მასალისტური ინტელექტუალური აზროვნების შედეგები 456

ღმერთისა და სულიერი სამყაროს მიერ ახალი სამეცნიერო აღმოჩენების შთაგონება 460

მეცნიერების აღიარება, რომლებიც კაცობრიობის საკეთილდღეოდ მუშაობენ 462

თავი 51 – მმართველები, ძალაუფლების ბოროტად გამოყენება და ომები 464

მიწიერი ძალაუფლებისა და სიდიადის წარმავალი ილუზია . 464

ხალხსა და ერებზე ძალადობის განხორციელების ვარაუდი.. 465

რეფლექსიები მეორე მსოფლიო ომის შესახებ..... 467

ომების დაგმობა და უაზრობა..... 469

თავი 52 – უსამართლობა და კაცობრიობის დაცემა 471

სუსტების დაქვემდებარება და ექსპლუატაცია ძლიერების მიერ471

კაცობრიობის გარყვნილება..... 474

უმწიფესი კაცობრიობის თავდაყირა სამყარო 476

XII კაცობრიობის განკითხვა და განწმენდა..... 478

თავი 53 – მოვიდა განკითხვის ჟამი 478

ადამიანის მიერ დათესილი ნაყოფის აღება 478

კაცობრიობის განწმენდა განკითხვისას 480

სიყვარული ღვთისა სამსჯავროში..... 482

თავი 54 – მსოფლმხედველობათა, რელიგიათა და ეკლესიათა ბრძოლა 483

სულიერი ბრძოლები ქრისტეს მშვიდობიანი სამეფოს დადგომამდე დედამიწაზე 483

ბრძოლა სულიერი უპირატესობისთვის დედამიწაზე..... 485

სულიერი სწავლებების წინააღმდეგ..... 486

სულიერი გამოცხადებებისა და სულიერი განკურნების უგულებელყოფა ან მათ წინააღმდეგ ბრძოლა 488

თავი 55 – მიწისა და კაცობრიობის განწმენდა განკითხვისას..... 489

ღმერთისა და ბუნების გამაფრთხილებელი ხმა განწმენდით სამსჯავროს წინ..... 489

ბოროტების ძალა და ბატონობა დამსხვრეული იქნება 491
აპოკალიპტური ომები, ეპიდემიები, ჭირები და განადგურება 494
ბუნება და სტიქიური უბედურებები 495
ღვთის სამართლიანობა სიყვარულისა და წყალობისა 498
განკითხვის შედეგი 499
XIII სამყაროსა და ქმნილების გარდაქმნა და დასრულება 500
თავი 56 – ქრისტეს სულიერი მოღვაწეობის გამარჯვება და აღიარება 500
სულიერი სწავლების გავრცელება ღვთის შუამავლების მიერ 500
ბრძოლა ახალი სიტყვის აღიარებისთვის 501
სულიწმინდის სწავლების ძალა 502
ქრისტეს დაბრუნების გაცნობიერება მთელ მსოფლიოში 504
თავი 57 – სინანული და გარდაქმნა ყველა სფეროში 505
ახალი და უფრო ღრმა შეხედულებები 505
განათლება ღვთისგან გამოგზავნილი ადამიანების მეშვეობით 507
კაცობრიობის გარდაქმნა 509
ცვლილებები და ძვრები ცხოვრების ყველა სფეროში 512
თავი 58 – ქრისტეს მშვიდობის სამეფო და ქმნილების აღსრულება 514
ქრისტეს მშვიდობის სამეფოში მმართველი ძალა 514
ახალი კაცი 515
დედამიწა, როგორც აღთქმული მიწა და ზეციური სამეფოს ანარეკლი 517
შემოქმედების დასრულება 520
საქმნელების აღდგენილი ჰარმონიის ქება-სიმღერა 521
XIV მისიონერული კომისია 522
თავი 59 – ღვთის ახალი სიტყვის გავრცელების კომისია 522
მითითებები წიგნების ტომების, შემოკლებული გამოცემებისა და თარგმანების მომზადების შესახებ 522
ღვთის ახალი სიტყვის გაცნობის უფლება 524

სულიერი სწავლებების გავრცელების სახელმძღვანელო მითითებები 525

თავი 60 – მუშაობა ქრისტეს სულით 527

ახალი მოწაფეების აუცილებელი თვისებები, სათნოებები და უნარები 527

სწორი ქცევა სიტყვის გადაცემისას 532

სიტყვის ქადაგების სწორი გზა 534

კომისია ფიზიკურად და სულიერად დატანჯულთა ნუგეშისა და განკურნებისათვის 538

დრო, რათა დაიწყოს მსოფლიო მისიის შესრულება 540

XV. შეგონებები, გაფრთხილებები და მითითებები 541

თავი 61 – უფლის შეგონებები და გაფრთხილებები 541

მცნებები და დავალებები 541

რწმენა, იმედი, სიყვარული, სიმდაბლე, თავდაჯერებულობა 543

ლოცვა, შესწავლა, სიფხიზლე, განახლება და სულიერება 545

გაფრთხილებები გამოცხადების ეკლესიებისადმი 547

გაფრთხილება 1950 წლის შემდეგ გამოცხადებების გაგრძელებისა და ცრუ "ქრისტეს გამოცხადებების" შესახებ 548

ნაკლოვანებები, თვალთმაქცობა, გარყვნილება 550

მცდარი სინანული და მცდარი მოლოდინები 552

გაფრთხილება ერებსა და დედამიწის მბრძანებლებს 553

თავი 62 – სიტყვები მექსიკაში მყოფი მსმენელებისათვის 554

სიტყვები მექსიკაში მყოფი მსმენელებისათვის 555

თავი 63 – სწავლებანი ეკლესიათათვის და ქრისტეს ყოველივე მოწაფეთათვის 574

ქრისტეს სულიერი საქმე 574

სულიერი ისრაელი და ებრაელი ხალხი 584

მოწაფეობა და სულიერება 587

განვითარება 599

გაწმენდა და სრულყოფილება 604

ეს სამყარო და მომავალი სამყარო 608
ღვთაებრივი გამოცხადებები 613
კაცი და მისი ბედი 616
ბოროტი ვნებები, გადაცდომები, გადახრები 622
კაცობრიობის განწმენდა და სულიერება 626
XVI. წინასწარმეტყველებები და იგავები, ნუგეში და აღთქმა 628
თავი 64 – წინასწარმეტყველებები 628
ძველი და ახალი წინასწარმეტყველებების აღსრულება 628
დიდი წინასწარმეტყველება ერების შესახებ, 1945 წლის 10 იანვარი, მეორე მსოფლიო ომის დასასრულს 629
ომები და ბუნებრივი კატასტროფები — ნიშნები ცაში 631
წინასწარმეტყველება მექსიკის მრევლების გაყოფის შესახებ 632
თავი 65 – იგავები, ნუგეში და აღთქმა 633
არათანდადებული მზრუნველების იგავი 633
ბალახის შესახებ, რომელიც უდაბნოში დიდ ქალაქამდე მიმავალ გზაზეა 634
მეფის გულუხვობის იგავი 638
ნეტარება და კურთხევა 640
სულიერი ზრდისთვის გამხნევება 641
ღვთის მოწოდება 642
მოწოდება ამ დროის ხალხისადმი: 642
მოწოდება ინტელექტუალებისადმი: 643
მოწოდება დაღლილთათვის და ტვირთით დამძიმებულთათვის: 643
მოწოდება სულიერი ისრაელისადმი: 643
ღვთაებრივი სწავლებები მექსიკაში 1866–1950 645

I. ქრისტეს მეორედ მოსვლა – გამოცხადების მესამე ეპოქა

თავი 1 – *ქრისტეს მეორე მოსვლის მოლოდინში*

შესავალი: ხსნის მოვლენების მიმოხილვა a n-ში

1. დროის დასაწყისში სამყაროს სიყვარული აკლდა. პირველ ადამიანებს შორს ჰქონდათ იმ ღვთაებრივი ძალის შეგრძნებისა და გაგებისგან — სულის არსებისა, მთელი ქმნილების წყაროსი.

2. ისინი ღმერთის სწამდათ, მაგრამ მას მხოლოდ ძალასა და სამართლიანობას მიაწერდნენ. ადამიანები სჯეროდათ, რომ ბუნების ელემენტების მეშვეობით ღვთაებრივი ენის გაგებას შეძლებდნენ; ამიტომ, როდესაც ბუნებას რბილად და მშვიდად აღიქვამდნენ, ფიქრობდნენ, რომ უფალი ადამიანთა საქმეებს მოწონდა; ხოლო როდესაც ბუნების ძალები თავს იწევდა, სჯეროდათ, რომ ამაში ღვთის რისხვას ცნობდნენ, რომელიც ამ ფორმით ვლინდებოდა.

3. ადამიანთა გულებში ფესვი გაიხარა იდეამ საშინელი ღმერთისა, ღმერთისა, რომელიც რისხვასა და შურისძიების სურვილს ინახავდა. ამიტომ, როდესაც ფიქრობდნენ, რომ ღმერთს შეურაცხყვეს, მას მსხვერპლსა და საკმეველს სწირავდნენ მისი დაწყნარების იმედით.

4. მე გეუბნებით, რომ ეს მსხვერპლშეწირვები ღვთის სიყვარულის გამო არ იყო შეთავაზებული: ღვთაებრივი სამართლიანობის შიშმა, სასჯელის საშინელებამ უძველესი ხალხები აიძულა, პატივი მიეგოთ თავიანთი უფლისთვის. 5. ისინი უბრალოდ უწოდებდნენ ღვთაებრივ სულს "ღმერთს", მაგრამ არასდროს — "მამას" ან "ბატონს".

6. სწორედ პატრიარქებმა და პირველმა წინასწარმეტყველებმა დაიწყეს კაცობრიობისთვის იმის გარკვევით ჩვენება, რომ, თუმცა ღმერთი მართლაც იყო სამართალი — დიახ, მაგრამ სრული სამართალი — იგი, უპირველეს ყოვლისა, მამა იყო და, როგორც მამას, უყვარდა თავისი ყველა ქმნილება.

7. ნაბიჯ-ნაბიჯ, კაცობრიობა ნელ-ნელა მიიწევდა თავისი სულიერი განვითარების გზაზე და აგრძელებდა თავის მოგზაურობას, გადადიოდა ერთი ეპოქიდან მეორეში და ცოტათი მეტს იგებდა ღვთაებრივი საიდუმლოს შესახებ იმ გამოცხადებების მეშვეობით, რომლებიც ღმერთმა თავის შვილებს საუკუნეების განმავლობაში მისცა.

8. მიუხედავად ამისა, ადამიანმა ვერ მიაღწია ღვთაებრივი სიყვარულის სრულ ცოდნას; რადგან ის ჭეშმარიტად არ უყვარდა ღმერთი, როგორც მამა, და ვერც გულში გრძნობდა იმ სიყვარულს, რომელსაც მისი უფალი მას მუდამ უცხადებდა.

9. აუცილებელი იყო, სრულყოფილი სიყვარული კაცად გამხდარიყო, "სიტყვა" ხორცშესხმულიყო და მიეღო სხეული, რომელიც ადამიანებისთვის ხელშესახები და ხილული იქნებოდა, რათა მათ ბოლოს და ბოლოს შეეგრძნოთ, თუ რაოდენ ღრმად და როგორ უყვარდათ ღმერთს.
10. ყველამ ვერ შეიცნო მამის თანადგომა იესოში. როგორ შეეძლოთ მისი შეცნობა, როცა იესო თავმდაბალი, თანამგრძნობი და მოსიყვარულე იყო იმ ადამიანების მიმართაც კი, ვინც მას შეურაცხყოფდა? ისინი ღმერთს ძლიერად და ამპარტავნად მიიჩნევდნენ თავისი მტრების მიმართ, მსაჯულად და საშიშად — მათ მიმართ, ვინც მას შეურაცხყოფდა.
11. მაგრამ, როგორც მრავალმა უარყო ეს სიტყვა, ასევე მრავალმა ირწმუნა იგი — სიტყვა, რომელიც გულის სიღრმემდე აღწევდა. ტანჯვისა და უმკურნალო სნეულებების განკურნების ეს გზა მხოლოდ ნუგეშისცემით, უსაზღვრო თანაგრძნობის გამოხედვით, იმედის სიტყვით, ის სწავლება, რომელიც ახალი სამყაროს, სინათლისა და სიმართლის სავსე ცხოვრების აღთქმა იყო, ვეღარ წაიშლებოდა მრავლის გულიდან, ვინც გააცნობიერა, რომ ეს ღვთაებრივი კაცი იყო მამის ჭეშმარიტება, იმისა, ვინც ხალხს არ შეუცნობია და, შესაბამისად, არ შეუყვარებია, ღვთაებრივი სიყვარული.
12. იმ უზენაესი ჭეშმარიტების თესლი სამუდამოდ დაითესა კაცობრიობის გულში. ქრისტე იყო მთესველი და ის დღესაც ზრუნავს თავის თესლზე. ამის შემდეგ ის მოიმკებს თავის ნაყოფს და მასში სამუდამოდ იხარებს. მაშინ ის თავის სიტყვაში აღარ იტყვის: "მშია" ან "მწყურია", რადგან ბოლოს და ბოლოს მისი შვილები ისე შეიყვარებენ მას, როგორც მან შეიყვარა ისინი თავიდანვე.
13. ვინ გესაუბრებათ ქრისტეს შესახებ, მოწაფეებო? თავად იგი.
14. მე ვარ, "სიტყვა", რომელიც კვლავ გესაუბრებათ, ო, კაცობრივო. ამაცნობით; ნუ შეეჭვდებით ჩემს არსებობაში იმ სიმდაბლის გამო, რომლითაც თავს ვამჟღავნებ. ჩემში სიამაყე ვერ იქნება.
15. ამიცნობეთ იმ გზით, რომელიც იმ დროს ქვეყანაზე განვლო; გახსოვდეთ, რომ მოვკვდი ისეთივე მოკრძალებულად, როგორც ვიშვი და ვიცხოვრე. (296, 4-16)

იმედები და მოლოდინები

16. ჩემი "მეორე ეპოქაში" წასვლის შემდეგ, თაობიდან თაობას ჩემს დაბრუნებას ელოდნენ ისინი, ვინც ჩემდამი რწმენა შეინარჩუნეს. ღვთაებრივი აღთქმა მშობლებიდან შვილებს გადაეცემოდა, ხოლო ჩემი სიტყვა ცოცხლად ინარჩუნებდა ჩემი დაბრუნების ხილვის სურვილს.
17. თითოეულ თაობას ეგონა, რომ რჩეული იყო, იმ იმედით, რომ მათი უფლის სიტყვა მათში აღსრულდებოდა.

18. ასე გადიოდა დრო, მოდიოდა და მიდიოდა თაობები, და ჩემი აღთქმა სულ უფრო და უფრო იბეჭდებოდა მათ გულებში, და დაავიწყდათ სიფხიზლე და ლოცვა. (356, 4-5)

19. სამყარო განსაცდელს გადის; ერები გრძნობენ ჩემი სამართლიანობის სრულ სიმძიმეს, რომელიც მათ თავს ეცემა, და ჩემი ნათელი, ჩემი ხმა, რომელიც თქვენ მოგწოდებთ, მთელ კაცობრიობას შეიგრძნობა.

20. ადამიანები გრძნობენ ჩემს თანდასწრებას, შეიგრძნობენ ჩემს უნივერსალურ სხივს, როდესაც ის ჩამოდის და ეშვება მათზე. ისინი გრძნობენ ჩემს არსებობას ამ საქმის* შესახებ ცოდნის გარეშე, ჩემი სიტყვის გაგონების გარეშე და ამაღლებენ თავიანთ სულებს ჩემკენ, რათა მკითხონ: "უფალო, რა დროში ვცხოვრობთ? ეს განსაცდელები და ტანჯვა, რომელიც კაცობრიობას დაატყდა თავს — რას ნიშნავს ეს, მამაო? განა არ გესმის ამ სამყაროს ზარ-ცრემლი? განა არ თქვი, რომ დაბრუნდებოდი? მაშ, როდის მოხვალ, უფალო?" და ყოველ რწმენით ჯგუფსა და რელიგიურ თემში, ჩემი შვილების სული აღიმაღლებს და ისინი მეძებენ, მევედრებიან, მეკითხებიან და მელოდებიან. (222, 29)

** ქრისტეს გამოცხადებები მისი მეორედ მოსვლისას სიტყვაში, სულიერი სახით, რომელიც 1866 წელს მექსიკაში წინამორბედის, ელია-ს მეშვეობით დაიწყო.*

21. ადამიანები მეკითხებიან და მეუბნებიან: "უფალო, თუ არსებობ, რატომ არ გამოგვიცხადები ჩვენ შორის, მაშინაც კი, როცა სხვა დროსაც ჩამოსულხარ ჩვენს მიწიერ სამყაროში?" რატომ არ მოდიხარ დღეს? განა ჩვენი უღმერთობა ახლა იმდენად დიდია, რომ ხელს გიშლის ჩვენს დასახმარებლად მოსვლაში? შენ ყოველთვის ეძებდი დაკარგულებს, "ბრმებს", "კეთროვანებს" — ახლა კი სამყარო სავსეა მათით. განა ჩვენ აღარ აღვძრავთ შენს თანაგრძნობას?

22. შენ უთხარი შენს მოწაფეებს, რომ კვლავ დაბრუნდებოდი კაცობრიობას და შენი მოსვლის ნიშნებს დატოვებდი, რომლებსაც, როგორც გვჯერა, ახლა ვხედავთ. რატომ არ გვიჩვენებ შენს სახეს?"

23. აჰა, ასე მელის კაცნი, და არ იციან, რომ მე მათ შორის ვარ. მე მათ თვალწინ ვარ და არ მხედვენ; ველაპარაკები მათ და ჩემს ხმას არ ესმით; და როცა ბოლოს და ბოლოს წამიერად შემამჩნევენ, უარმყოფენ. მაგრამ მე მაინც ვიმტკიცებ ჩემს თავს და ველოდები მათ, ვინც ჩემზე იმედოვნებს.

24. მაგრამ, ჭეშმარიტად, ამ ეპოქაში ჩემი გამოცხადების ნიშნები დიდნი იყვნენ; კაცთა სისხლიც კი, რომელიც მდინარეებად იღვრებოდა და მიწას ასველებდა, მიგანიშნებდათ ჩემი, როგორც სულიწმინდის, თქვენ შორის ყოფნის დროზე. (62, 27-29)

25. არავინ გაკვირვებია ჩემი თანადგომით. იესოს მეშვეობით, მე უკვე მიანიშნე თქვენ იმ მოვლენებზე, რომლებიც ჩემი, როგორც ჭეშმარიტების სულის, გამოვლინების წინამორბედი იქნებოდა. მე ასევე გითხარით, რომ

ჩემი მოსვლა სულით იქნებოდა, რათა არავის მოელოდინოს მატერიალური გამოვლინებები, რომლებიც არასდროს მოვა.
26. განიხილეთ ებრაელი ხალხი, რომელიც ჯერ კიდევ მოელის მესიას, თუმცა იგი არ მოდის იმ სახით, როგორსაც ისინი მოელიან, რადგან ჭეშმარიტი უკვე იყო მათ შორის და მათ ვერ იცნეს იგი.
27. ო, კაცობრივო, განა არ აღიარებთ ჩემს ახალ გამოცხადებას, რათა განაგრძოთ ჩემს მოლოდინი თქვენი რწმენის საკუთარი გაგებისამებრ და არა იმისამებრ, რაც მე აღგთქვით? (99, 2)
28. სამყაროს არ უნდა მოელოს ახალი მესიის მოსვლას. როგორც დაგპირდით, რომ დავბრუნდებოდი, ასევე გაცნობეთ, რომ ჩემი მოსვლა სულიერი იქნება; თუმცა ადამიანებმა არასდროს იცოდნენ, როგორ მოემზადებინათ ჩემს მისაღებად.
29. იმ დროს, ადამიანებს ეჭვი ეპარებოდათ, რომ ღმერთი შეიძლებოდა ყოფილიყო იესოში, რომელსაც ისინი სხვა ნებისმიერი ადამიანის მსგავსად და ისევე ღარიბად მიიჩნევდნენ. მიუხედავად ამისა, მოგვიანებით, ქრისტეს ძლიერი საქმეების გათვალისწინებით, ადამიანები დარწმუნდნენ, რომ იმ კაცში, რომელიც ქვეყნიერებაზე დაიბადა, გაიზარდა და მოკვდა, ღვთის "სიტყვა" იყო. თუმცა, ამჟამინდელ ეპოქაში, ბევრი ადამიანი ჩემს მოსვლას მხოლოდ იმ შემთხვევაში აღიარებდა, თუ მე ადამიანის სახით მოვიდოდი, როგორც მეორე ეპოქაში.
30. იმის მტკიცებულებას, რომ მე სულით მოვალ და ამგვარად გამოვავლინავ თავს კაცობრიობის წინაშე, ყველა ვერ აღიარებს, მოწმობების მიუხედავად, რადგან მატერიალიზმი ბევრის თვალწინ ბნელ ჭრილსავით იქნება.
31. რამდენი მოისურვებდა, კვლავ ენახა ქრისტეს ტანჯვა ქვეყნად და მიეღო მისგან სასწაული, რათა დაეჯერა მისი თანადგომის ან მისი არსებობის. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ მიწაზე აღარ იქნება არც ბაგა, რომ დამიმხილონ ადამიანად შობილი, და არც სხვა გოლგოთა, რომ დამიმხილონ მომაკვდავი. ახლა ყველა, ვინც ჭეშმარიტ სიცოცხლეს აღდგება, იგრძნობს ჩემს შობას თავის გულებში, ისევე როგორც ყველა, ვინც ჯიუტად რჩება ცოდვაში, იგრძნობს ჩემს სიკვდილს თავის გულებში. (88, 27-29)
32. აჰა, ამ ეპოქაში რამდენი ადამიანი სწავლობს წარსული დროის წერილებს, ფიქრობს წინასწარმეტყველებზე და ცდილობს გაიგოს იმ დაპირებების მნიშვნელობა, რომლებიც ქრისტემ თავისი დაბრუნების შესახებ გასცა.
33. მოისმინეთ, როგორ ამბობენ: "უფალი ახლოსაა" — "უფალი უკვე აქ არის", ან: "ის მალე მოვა", და ამატებენ: "მისი დაბრუნების ნიშნები ნათელი და აშკარაა".
34. ზოგი მეძებს და მომიხმობს, ზოგი ჩემს თანდასწრებას გრძნობს, ზოგი კი სულით ჩემს მოახლოებას შეიგრძნობს.

35. ო, ნეტავ უკვე ყოფილიყო ყველაში ცოდნის წყურვილი, ნეტავ ყველას ჰქონდეს უმაღლესი ჭეშმარიტების შეცნობის სწრაფვა! (239, 68–71)
36. აჰა, როგორ იკვლევენ ყველა კონფესიისა და სექტის წარმომადგენლები დროის მონაკვეთებს, ცხოვრებასა და მოვლენებს იმ იმედით, რომ აღმოაჩენენ ნიშნებს, რომლებიც ჩემს მოსვლას მოასწავებს. ისინი უმეცარნი არიან, რადგან არ იციან, რომ მე დიდი ხანია ვცხადდები და რომ ამგვარ გამოცხადებას მალე ბოლო მოეღება.
37. მაგრამ მე ასევე გეუბნებით: რომ ბევრი მათგანი, ვინც ასე მონატრებით მელის, ვერ მიცნობს, თუ იხილავენ იმ სახეს, რომლითაც მე თავს ვავლინებ — — არამედ უბრალოდ უარმყოფენ.
38. მხოლოდ მოწმობები მიაღწევს მათ და ამის მეშვეობით ისინი მაინც დაიწყებენ რწმენას, რომ მე ჩემს შვილებს შორის ვიყავი.
39. თქვენც მოუთმენლად მელოდით გულით; მაგრამ მე ვიცოდი, რომ მიცნობდით და ამ დროში ჩემს თანამშრომლებს შორის აღირიცხებოდით. (255, 2-4)

ბიბლიური დაპირებები

40. იესოს მეშვეობით ჩემს გამოცხადებაში მე გაცნობეთ სულიწმინდის მოსვლის შესახებ; თუმცა ადამიანები სჯეროდათ, რომ ეს იყო ღვთაება, რომელიც მათთვის უცნობად ღმერთში დამკვიდრებულიყო, და ვერ ხვდებოდნენ, რომ როდესაც სულიწმინდას ვესაუბრებოდი, მე ვსაუბრობდი ერთ და ერთადერთ ღმერთზე, რომელიც ამზადებდა დროს, როდესაც საკუთარ თავს კაცობრიობას ადამიანური გაგების მეშვეობით გააცნობდა. (8, 4)
41. რატომ უნდა გაოცდეს ვინმე ჩემი ახალი გამოცხადებებით? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ძველთა მამამთავრებს უკვე ეცოდინათ ამ ეპოქის მოახლოების შესახებ; სხვა ეპოქათა მნახველთ იხილეს იგი, წინასწარმეტყველებმა კი იწინასწარმეტყველეს. ეს იყო ღვთაებრივი აღთქმა, რომელიც კაცობრიობას ჯერ კიდევ იესოში ჩემს შობამდე დიდი ხნით ადრე მიეცა.
42. როდესაც ჩემმა მოწაფეებმა ჩემი დაბრუნების შესახებ გამოაცხადეს და უთხრეს, თუ რა სახით გამოვჩნდებოდი კაცობრიობის წინაშე, თქვენთვის დანაწესებიდან უკვე დიდი დრო იყო გასული.
43. ახლა თქვენ თვალწინ გაქვთ იმ დროის მსვლელობა; აქ ის წინასწარმეტყველებები სრულდება. ვის შეუძლია გაოცდეს ამით? მხოლოდ ისინი, ვინც სიბნელეში დაიძინეს*, ან ვინც საკუთარ თავში ჩააქრო ჩემი აღთქმები. (12, 97-99)

** ტერმინი "ბნელი" აქ და სხვაგან ნიშნავს "ცოდნის ნაკლებობას" ან "უცოდინრობას", ხოლო "სინათლე" გამოიყენება საპირისპირო მნიშვნელობით, როგორც "ცოდნის" ან "განათლების" სიმბოლო.*

44. რადგან ვიცოდი, რომ ჩემს მოძღვრებას მხოლოდ ზედაპირულად შეისწავლიდით და წინასწარმეტყველებდა იმ შეცდომებს, რომლებსაც ჩემი გამოცხადებების ინტერპრეტაციისას დაუშვებდით, მე გამოვაცხადე ჩემი დაბრუნება თქვენთვის და გითხარით, რომ გამოგიგზავნიდით ჭეშმარიტების სულს, რათა მას გაგინათლებინათ მრავალი საიდუმლო და აგიხსნათ ის, რაც არ გაგიგით.
45. რადგან ჩემი წინასწარმეტყველური სიტყვის გულში მე გამოგიცხადეთ, რომ ამ ასაკში არ მოვიდოდი ღრუბილებსა და ელვას შორის, როგორც სინას მთაზე მოვივლინე, და არც განვკაცდებოდი და ჩემს სიყვარულსა და ჩემს სიტყვებს -ს კაცობრივს გავხდიდი, როგორც "მეორე ასაკში", არამედ, თქვენს სულთან მოვიდოდი ჩემი სიბრძნის ნათებით, გაგაკვირვებდით თქვენს გონებას შთაგონების სინათლით და დავაკაკუნებდი თქვენი გულების კარზე ხმით, რომელსაც თქვენი სული იგებს. ეს წინასწარმეტყველებები და აღთქმები ახლა სრულდება.
46. საკმარისია, ოდნავ მოემზადოთ, რათა იხილოთ ჩემი ნათელი და იგრძნოთ ჩემი სულის თანადგომა — სწორედ იმისა, ვინც გაცნობა, რომ მოვიდოდა, რათა გასწავლოთ და ჭეშმარიტება გამოგიცხადოთ. (108, 22–23)
47. არიან მრავალნი, რომელთაც შიშის ან გულმოდგინების ნაკლებობის გამო არ განვითარდნენ და მხოლოდ მოსეს რჯულს მიჰყვებიან, მესიის მოსვლის აღიარების გარეშე, და სხვანი, რომელთაც, იესოში რომც ირწმუნონ, მაინც არ დაუწყიათ მოლოდინი ნუგეშისმცემელ სულს. ახლა მე მესამედ მოვედი და მათ ჩემს მოსვლას არ დაუწყიათ მოლოდინი.
48. ანგელოზებმა გამოაცხადეს ეს გამოცხადებები და მათმა მოწოდებამ აავსო ჰაერი. შეიცანით ისინი? ეს სულიერი სამყაროა, რომელიც თქვენთან მოვიდა ჩემი არსების დასამოწმებლად. ყველაფერი, რაც დაწერილია, აღსრულდება. განთავისუფლებული განადგურება დაამარცხებს კაცის სიამაყესა და ამაოებას და ის — დამდაბლებული — ეძებდა და მამას უწოდებდა. (179, 38-39)
49. აი, რა გითხარით იმ დღეებში: "ის, რაც გითხარით, არ არის ყველაფერი, რაც უნდა ვასწავლო თქვენ. რათა ყველაფერი შეიცნოთ, პირველ რიგში უნდა წავიდე და გამოგიგზავნოთ ჭეშმარიტების სული, რათა მან განმარტოს ყველაფერი, რაც ვთქვი და ვიღვაწე. გპირდებით ნუგეშისმცემელს განსაცდელის ჟამს". თუმცა ის ნუგეშისმცემელი, ის განმმარტებელი, მე თვითონ ვარ, რომელიც ვბრუნდები, რათა გაგანათლოთ და დაგეხმაროთ გაიგოთ წარსული სწავლებები და ეს ახალი, რომელსაც ახლა მოგართმევთ. (339, 26)
50. სიბრძნეშია განკურნების ნუგეშისმცემელი და ის ნუგეში, რომელსაც თქვენი გული მოელის. ამიტომაც დაგპირდით ერთხელ სიმართლის სულს, როგორც ნუგეშის სულს. მაგრამ აუცილებელია რწმენა, რათა არ

შეცბუნდეთ გზაზე და არ შეგრძნოთ შიში განსაცდელების წინაშე. (263, 10-11)

შესრულებული ნიშნები

51. ცოტანი არიან ის ადამიანები, რომლებიც აღიარებენ ნიშნებს, რომ ახალი ეპოქა დაიწყო და რომ მე ამჟამად სულიერად ვცხადდები კაცობრიობის წინაშე. უმრავლესობა თავის ცხოვრებასა და ძალისხმევას მატერიალურ პროგრესს უთმობს, და ამ დაუნდობელ და ზოგჯერ სისხლიან ბრძოლაში მიზნების მისაღწევად, ისინი ბრმებივით ცხოვრობენ; გზას იკარგებენ, აღარ იციან, რისკენ ისწრაფვიან, ვერ ხედავენ ახალი განთიადის ნათელ კაშკაშს, ვერ აღიქვამენ ნიშნებს და შორს არიან ჩემი გამოცხადებების შეცნობისგან.

52. ამ კაცობრიობას უფრო მეტად ენდობოდა ადამიანთა სწავლებებსა და სიტყვებს, ვიდრე იმ გამოცხადებებს, რომლებიც მე მას საუკუნეების განმავლობაში ვუბოძე. ნუთუ თქვენ ელოდებით მამას, რომ თავისი სიმართლით გამოგიგზავნოთ კიდევ უფრო დიდი ნიშნები, ვიდრე ისეთები, რომლებსაც ყოველ ნაბიჯზე ხედავთ, რათა იგრძნოთ და ირწმუნოთ, რომ ეს არის დრო, რომელიც წინასწარმეტყველებული იყო ჩემი, როგორც ჭეშმარიტების სულის, გამოვლინებისთვის? ო, მცირედმორწმუნეებო! ახლა გაიგებთ, მოწაფეებო, რატომ გეუბნებით ზოგჯერ, რომ ჩემი ხმა უდაბნოში ღაღადებს, რადგან არავინ არის, ვინც მას ისმენს და ჭეშმარიტად უსმენს. (93, 27-28)

53. რათა დედამიწაზე ყველა ადამიანმა ირწმუნოს ამ გზავნილის ჭეშმარიტება, მე ვამოქმედე უძველეს დროში ნაწინდევრები ნიშნები მთელ მსოფლიოში — წინასწარმეტყველებები, რომლებიც ჩემს დაბრუნებაზე საუბრობდნენ.

54. ამიტომ, როდესაც ეს სახარება ერებს მიაღწევს, ადამიანები იძიებენ და შეისწავლიან ყველაფერს, რაც იმ დროში ითქვა მათთვის, და გაოცებითა და სიხარულით აღმოაჩენენ, რომ ყველაფერი, რაც ჩემს დაბრუნებას შეეხებოდა, ერთგულად აღსრულდა, როგორც ეს შეშვენი მას, ვისაც მხოლოდ ერთი ნება, ერთი სიტყვა და ერთი კანონი აქვს. (251, 49)

55. "მეორე ეპოქაში"* მე ჩემი ახალი გამოცხადება ჩემს მოციქულებს ვუცხადე და როდესაც მათ მკითხეს, რა ნიშნები მოასწავებდა ამ ეპოქას, მე ისინი ერთ-ერთობით ვუცხადე, ისევე როგორც მტკიცებულებები, რომლებსაც მათ მივცემდი.

** ქრისტე ხსნის ისტორიას სამ ძირითად ნაწილად, ეპოქად ანუ "დროებად" ყოფს, რომელთა შორის "მეორე დრო" არის ღვთის გამოცხადების დრო იესოს მეშვეობით და შემდგომი პერიოდი (დამატებითი ინფორმაციისთვის იხილეთ თავი 38)*

56. ნიშნები გამოჩნდა ბოლომდე; ისინი აცხადებდნენ, რომ ეს არის იესოს მიერ წინასწარმეტყველებული დრო, და ახლა გეკითხებით: თუ ეს სულიერი გამოცხადება, რომელშიც მონაწილეობის მიღების უფლებას გაძლევთ, სიმართლე არ იყოს — მაშინ რატომ არ გამოჩნდა ქრისტე (მორწმუნეების მოლოდინის შესაბამისი სახით), მიუხედავად იმისა, რომ ნიშნები აღსრულდა? თუ გგონიათ, რომ ცდუნებელს ასევე აქვს ძალა მთელ ქმნილებაზე და ბუნების ძალებზე, რომ მოგატყუოთ?
57. მე ერთხელ გაგაფრთხილეთ, რათა არ დაჰყოლოდით ცრუ წინასწარმეტყველების, ცრუ ქრისტეებისა და ცრუ მხსნელების ცდუნებას. და მაინც, დღეს გეუბნებით, რომ განკაცებულმა სულმა, თავისი განვითარების, ცოდნისა და გამოცდილების წყალობით, იმდენად გაიღვიძა, რომ მისთვის სიბნელის შუქად წარდგენა ადვილი არ არის, რაც არ უნდა დიდი შეცდომა იყოს ხელთ.
58. ამიტომ გითხარით: სანამ ამ გზას ბრმა რწმენით დაუთმობთ, გამოიკვლიეთ ის, რამდენიც გსურთ! შეიცანით, რომ ეს სიტყვა ყველასთვის არის მოცემული -ში და რომ მისი არცერთი ნაწილი არასდროს დამიტოვებია მხოლოდ გარკვეული ადამიანებისთვის. დაინახეთ, რომ ამ საქმეში არ არსებობს წიგნები, რომლებშიც ვცდილობ, რომელიმე სწავლება თქვენთვის ფარული დამიტოვოს.
59. მაგრამ იმ "მეორე ხანაშიც" ვუთხარი თქვენ ჩემი მოციქულის, იოანეს, ბაგეებით: "ვისაც ჩემი ხმა გაიგონებს და კარს გაუღებს, მასთან შევალ, სადილს დავუჯდები და ისიც ჩემთან". ასევე, ვასწავლე თქვენ ქალწულების იგავი, რათა ამ დროს გულში ჩაედოთ. (63, 79–80)
60. რადგან ნიშნები და ბოროტი ვნებები აღსრულდა და მე არც სინაგოგაში გამოვჩენილვარ და არც რომელიმე ეკლესიაში — განა არ იცის სამყარომ, რომ ახლა სადღაც უნდა გამოვჩნდე, რადგან არ შემიძლია ჩემი სიტყვის წინააღმდეგ წასვლა? (81, 41)

თავი 2 – *მესამე ერის განთიადი*

პირველი გამოცხადება

1. ეს არის დღე მოსაგონარი: დღესავით ამ თარიღს მე შევწირე ჩემი პირველი მოციქულები, რათა მათ მეშვეობით მეცხადებინა ჩემი ახალი სწავლებანი და ჩემი ახალი გამოცხადებები. ელიაჲს სული იბრწყინა როკე როხასის* მეშვეობით, რათა შეგეხსენებინათ გზა, რომელიც არის ღვთის კანონი.
** ამ პირველი მოციქულის სახელი წარმოთქმება "როკე როჩასი".*
2. წამი საზეიმო იყო; დამსწრეთა სულები შიშისა და სიხარულისგან ძრწოდნენ, ისევე, როგორც ძრწოდა ისრაელის გული სინაის მთაზე,

როდესაც რჯული იქნა გამოცხადებული; ისევე, როგორც ძრწოდნენ მოწაფეები, როდესაც იესოს გარდასახვას შეესწრნენ თაბორის მთაზე, როდესაც მოსე და ელია სულიერად გამოჩნდნენ მასწავლებლის მარჯვნივ და მარცხნივ.

3. 1866 წლის 1 სექტემბერს ახალი ეპოქის, ახალი დღის განთიადი დაიწყო: "მესამე ეპოქისა", რომელიც კაცობრიობას ეწეოდა.

4. იმ მომენტიდან მოყოლებული, უწყვეტად სრულდება მრავალი წინასწარმეტყველება და მრავალი დაპირება, რომელიც ღმერთმა კაცობრიობას ათასწლეულების განმავლობაში მისცა. ისინი თქვენში, ამ ეპოქის მსოფლიოს დამკვიდრებულ კაცებსა და ქალებში, აღსრულდა. თქვენგან ვინ იყო დედამიწაზე, როდესაც ეს წინასწარმეტყველებები ითქვა და ეს აღთქმები დაიდო? მხოლოდ მე ვიცი; მაგრამ მთავარია, იცოდეთ, რომ მე ეს თქვენ აღგთქვით და ახლა მას ვასრულებ.

5. იცით იმ "ღრუბლის" შესახებ, რომელზეც ჩემმა მოწაფეებმა ჩემი ამაღლება იხილეს, როდესაც მათ ბოლოჯერ გამოვცხადდი? რადგან ჭეშმარიტად წერია, რომ "ღრუბელზე" დავბრუნდებოდი და მე ეს აღვასრულე . 1866 წლის 1 სექტემბერს, ჩემი სული სიმბოლურ ღრუბელზე მოვიდა, რათა მოგემზადებინათ ახალი სწავლების მისაღებად. ამის შემდეგ, 1884 წელს, მე დავიწყე ჩემი სწავლების მოცემა.

6. მე არ მოვსულვარ, როგორც ადამიანი, არამედ სულიერად, სინათლის სხივში მოქცეული, რათა ადამიანის გონებაზე დავმკვიდრებოდი. ეს არის საშუალება, რომელიც ჩემმა ნებამ ამ დროში თქვენთან საუბრისთვის აირჩია და ამ სიტყვისადმი თქვენს რწმენას თქვენს სასიკეთოდ ჩავთვლი.

7. რადგან არც მოსე გიძღვებათ უდაბნოში აღთქმული მიწისკენ და არც ქრისტე, როგორც ადამიანი, რომლისგანაც მისი სიცოცხლის სიტყვის მოსმენას ისურვებდით, როგორც ხსნისა და თავისუფლების გზის. ახლა თქვენს ყურამდე ამ არსებების ადამიანური ხმა აღწევს და აუცილებელია საკუთარი თავის დახვეწა, რათა აღმოაჩინოთ ის ღვთაებრივი არსი, რომელშიც მე ვარ. ამიტომ გეუბნებით, რომ თქვენთვის სათნოა ამ სიტყვის რწმენა, რადგან ის უნაკლო არსებების მეშვეობით მოგეცემათ. (236, 46–50)

8. 1866 წელს სულიერების პირველი საზოგადოება, ამ ნამოქმედარის მოწაფეები, შეიქმნა. ჩემი სულის ნათლით განათებულებმა და ელიაზე მოძღვრულებმა, იმ პირველმა მოწაფეებმა დაიწყეს შთაგონების მიღება, რომელსაც თქვენ ახლა, როდესაც ის დასასრულს უახლოვდება, უხვად იღებთ. (255, 10)

შეტყობინებები და გზავნილები მთელი მსოფლიოდან

9. ელია, რომელიც პირველად უნდა მოსულიყო უფლის გზის მოსამზადებლად, პირველად 1866 წელს გამოეცხადა ადამიანურ გონებას. განა ცოტა დროს არ დაუთმობთ იმ ნიშნებისა და მოვლენების

გამოსაკვლევად, რომლებიც ყველა სფეროში მოხდა და ამ გამოცხადების დროს დაემთხვა? კიდევ ერთხელ, სწორედ ისინი, მეცნიერები, რომლებიც ვარსკვლავებს სწავლობენ — და რომლებსაც ძველ დროში ჯადოქრებს უწოდებდნენ — დაამოწმებენ, რომ ზეცამ იძლეოდა ნიშნებს, რომლებიც ღვთაებრივი მოწოდებებია. (63, 81)

10. ნუ იფიქრებთ, რომ ეს ადგილი დედამიწაზე, სადაც ეს სიტყვა ისმის, ერთადერთი ადგილია, სადაც მე ჩემს შვილებს ვემჟღავნები. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემი გამოვლინება სხვადასხვა ფორმით მსოფლიო მასშტაბით ხდება.

11. ელია, რომელიც თქვენში განხორციელდა, როგორც ჩემი გამოცხადების წინამორბედი კაცობრიობის გონების მეშვეობით, არ მოსულა მხოლოდ ამ მიწაზე, სადაც თქვენ ბინადრობთ. იგი მიწიერ მიწაზე ერთი ადგილიდან მეორეზე დადიოდა, ახალი ეპოქის დადგომასა და ზეციური სასუფეველის მოახლოებას აცხადებდა.

12. ყოველი მხრიდან აღმოცენდა ყვირილი, რომელიც თქვენთვის ჩემს მოსვლას ამცნობდა: ბუნება, შეძრწუნებული, შეარყია მიწა; მეცნიერება გაოცდა ახალი გამოცხადებებით; სულიერი სამყარო* კაცობრიობისკენ გაიწია; და მაინც კაცობრიობა ყრუ დარჩა ამ ყვირილს, ახალი ეპოქის მაცნეს.

** ეს ტერმინი აღნიშნავს უმაღლესი სულიერი სამყაროების მცხოვრებლებს, ღვთის სულიერ სამყაროში არსებულ ნათლის სულებს.*

13. ღვთაებრივი ნათლის ღვარმა დაშურა, რათა ადამიანები სიბნელიდან გამოეყვანა. მაგრამ მათ — ეგოისტებსა და მატერიალისტებს*, რომლებიც სულისა სრულყოფილებისკენ ან დედამიწაზე თავიანთი ცხოვრების მორალური გაუმჯობესებისკენ არ ისწრაფოდნენ — ეს სინათლე მხოლოდ ტახტებისა და დიდების, სხეულისთვის კომფორტისა და სიამოვნების შესაქმნელად გამოიყენეს და — როდესაც საჭიროდ ჩათვალეს — ასევე იარაღის, რათა თავიანთი თანამოძმეების სიცოცხლე გაეწირათ. მათი თვალები ჩემი სინათლის ინტენსივობამ დააბრმავა, და მათი ამპარტავნება მათ დაღვარად იქცა. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ სწორედ ამ სინათლის მეშვეობით იპოვიან ისინი ჭეშმარიტებას, აღმოაჩენენ გზას და იხსნიან თავს.

** ეს ნიშნავს "გასულიერების" სპირისპიროს, ანუ ცხოვრებისა და აზროვნების იმგვარ წესს, რომელიც მხოლოდ მატერიალურსა და ფიზიკურს უკავშირდება.*

14. მათ, ვინც შეძლო ამ სინათლის მიღება გონებაში და მიიღო იგი, როგორც ღვთაებრივი გზავნილი, თავიანთ სინდისს მისცეს ნება, წარემართათ მათი ნაბიჯები და ყოფილიყო სახელმძღვანელო პრინციპი

მათი ქმედებებისთვის. რადგან მათ წინათგრძნობდნენ, რომ უფალი დაბრუნდა და რომ იგი კაცობრიობას შორის არის.
15. სხვადასხვა სექტისა და კონფესიის წარმომადგენლებს არ სურდათ ჩემი მიღება; მათ გულებს, სიამაყესა და ცრუ სიდიადეს ხელი შეუშალა ჩემს სულიერად მიღებას. ამიტომ, მთელ მსოფლიოში ჩამოყალიბდა ჯგუფები, საძმოები და გაერთიანებები მათგან, ვინც ახალი ეპოქის მოახლოებას გრძნობს, ეძებს განმარტოებას ლოცვისა და უფლის შთაგონების მისაღებად. (37, 76–81)
16. არსებობენ რელიგიური თემები, რომლებიც ცდილობენ ჩემი დაბრუნებისთვის მოემზადონ, მაგრამ ვერ აცნობიერებენ, რომ მე უკვე გზაში ვარ.
17. მე ყველას მოვუწოდე და, ჭეშმარიტად, ჩემმა მოწოდებამ და ხმამ, რომ მე ამჟამად ვცხადდები კაცობრიობის წინაშე, მიწის ყოველ კუთხეს მიაღწია, იმ მოწმობებთან და მტკიცებულებებთან ერთად, რომლებიც ჩემზე მეტყველებენ: განახლებული ცოდვილები, მოქცეული ურწმუნოები, "მკვდრები", რომლებიც აღდგნენ, უიმედოდ დაავადებულნი, რომლებიც განიკურნენ და ეშმაკეული სულებით შეპყრობილნი, რომლებიც გათავისუფლდნენ თავიანთი ჭირვეულისაგან.
18. მაგრამ ვიპოვე მრავალი ყრუ, სხვები კი თავიანთი მიწიერი მდგომარეობით ამაყები გახდნენ, ხოლო ზოგი იმდენად მორცხვი, რომ ჩემი გამოვლინება, როგორც ჭეშმარიტების სულის, არ გაემხილათ. მე მივიღე და ვასწავლე ყველა, ვინც ჩემთან მოვიდა და ჩემს სიყვარულს ენდო. (239, 17–19)
19. ამ ერს სხვა მიწებიდან უამრავი ხალხი მოვა, რომელიც მოუთმენლად დაგკითხავთ იმ სულიერ მოვლენებზე, რომელთა მოწმენიც გახდით ამ დროის განმავლობაში, და ასევე იმ გამოცხადებებსა და წინასწარმეტყველებებზე, რომლებიც მე მოგეცით.
20. რადგან მსოფლიოს მრავალ კუთხეში მიიღეს ჩემი გზავნილები, რომლებიც ამბობენ, რომ ჩემი ღვთაებრივი სხივი ჩავიდო დასავლეთის ერთ ადგილას, რათა ესაუბრა ამ ეპოქის ხალხს.
21. როდესაც დრო დადგება, თქვენ იხილავთ, როგორ მოვლენ ისინი სხვა ხალხებისა და ერებისგან თქვენს საძებნელად. მაშინ დიდი კონფესიების წინამძღოლები შეძრწუნდებიან, რომ მე მათ კი არ მივმართე. (276, 45)
22. როგორ მცირედ ზრუნავს სამყარო ჩემს ახალ გამოვლინებაზე! როგორ ცოტანი არიან ისინი, ვინც ფხიზლობენ და მელოდებიან, და როგორ ბევრნი არიან ისინი, ვინც სძინავთ!
23. მათ შესახებ, ვინც ჩემს მოლოდინში ცხოვრობს, შემიძლია გითხრათ, რომ ყველა მათგანი ვერ ხედავს ჩემი ამჟამინდელი ყოფნის ნამდვილ სახეს. რადგან ზოგიერთს, ძველი რწმენის გავლენით, მიაჩნია, რომ მე სამყაროში ადამიანის სახით დავბრუნდები, სხვები ფიქრობენ, რომ მე უნდა გამოვჩნდე რაიმე ისეთი ფორმით, რომელიც ყველა ადამიანის

თვალისთვის ხილული იქნება, და მხოლოდ მცირერიცხოვანნი ხვდებიან სიმართლეს და შეიგრძნობენ, რომ ჩემი მოსვლა სულიერია.
24. მაშინ, როცა ზოგიერთები საკუთარ თავს ეკითხებიან, თუ რა სახით მოვალ, რომელ საათს ან რომელ დღეს გამოვჩნდები დედამიწაზე და რომელ ადგილას ვიხილვები, სხვები, კონკრეტული სახისა თუ დროის გააზრების გარეშე, ამბობენ: "ოსტატი უკვე ჩვენ შორის არის; მისი სინათლე, რომელიც მისი სულია, გვერტყმის გარს".
25. როდესაც ეს გზავნილი ყველა გულამდე მივა, ზოგიერთისთვის ეს სიხარულის მომენტი იქნება, რადგან მასში ისინი თავიანთი ყველა წინათგრძნობისა და რწმენის დადასტურებას იპოვიან. სხვები კი უარყოფენ ჩემი გზავნილის ჭეშმარიტებას, რადგან ვერ პოულობენ მას იმასთან შესაბამისობაში, რისიც სჯეროდათ, რომ მოხდებოდა, და იმგვარად, როგორც ის უნდა გამოცხადებულიყო. (279, 41-44)

ელია, როგორც უფლის წინამორბედის, საქმე

26. მე ელია დავაბრუნე "მესამე ეპოქაში"*, და მე, როგორც ოსტატმა, ის "მეორე ეპოქაში" გამოვაცხადე და ვთქვი: "ჭეშმარიტად, ელია თქვენ შორის იყო და თქვენ ის ვერ იცანით. მე დავბრუნდები სამყაროში, მაგრამ ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ელია ჩემს წინ იქნება."
** იხილეთ თავი 38.*
უფლისა xml-ph-0000@deepl.internal26. მე ელისეი "მესამე ეპოქაში" დავაბრუნე, და მე, როგორც ოსტატმა, მ*
27. რადგანაც უფლის ყოველი სიტყვა სრულდება, ელია მოვიდა ჩემს წინ "მესამე ეპოქაში" სულების გასაღვიძებლად, მათთვის იმის მისანიშნებლად, რომ სულიწმინდის ჟამმა კარიბჭე გააღო, ყოველ სულს უთხრას, რომ თვალი აახილოს, მოემზადოს მეორე ეპოქიდან მესამეში გადასასვლელად. რათა ელიაზეის გამოცხადება უფრო გასაგები ყოფილიყო ამ "მესამე ეპოქაში", მე მივანდე მას, რომ თავი გაენდო მართალი კაცის მეშვეობით: როკე როხასის.
28. ელია, მიღმიერი სულიერი ნათლით განათებული, ამ კაცს განანათლა, შთაბერა მას სული, გააძლიერა და უძღოდა მას გზაში თავიდან ბოლომდე.
29. მაგრამ ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არც ის იყო, ვინც როკე როხასი კაცთა შორის აირჩია. მე ამოვირჩიე იგი; მე გამოვგზავნე მისი სული, ჩემი წყალობით გამზადებული. მე მივეცი მას სხეული, ასევე ჩემ მიერ გამზადებული, და თქვენ იცით, რომ ის თავმდაბალი იყო, რომ მისი თავმდაბლობისა და სათნოების მეშვეობით მამამ დიდებული საქმეები აღასრულა. ის იყო წინასწარმეტყველი, მქადაგებელი, მნახველი და მწყემსი. ამ ყველაფერში მან ხალხს ბრწყინვალე მაგალითი დაუტოვა.
30. მას საკუთარი ხალხი დასცინოდა და დასცინებოდა, ისევე როგორც მოსეს უდაბნოში; ის დევნილი იყო წინასწარმეტყველ ელისეის მსგავსად

და იძულებული გახდა, მთების მწვერვალებზე განმარტოებულიყო, რათა იქ ევედრა და შუამდგომლობდა თავისი ხალხისთვის.
31. თავისი ბატონის მსგავსად, მასაც დასცინოდნენ და გმობდნენ მღვდლები და მწიგნურები. როგორც თავისი ბატონის შემთხვევაში, მასაც მხოლოდ მცირერიცხოვანნი სჯეროდნენ, მიჰყვებოდნენ და მის გვერდით იდგნენ. მის ხელებს განკურნების ძალა ჰქონდა და ის სასწაულებს ახდენდა, რომლებიც ზოგიერთში რწმენას აღძრავდა, სხვებს კი აბნევდა. ზოგიერთს მისგან წინასწარმეტყველური სიტყვები ესმოდა, რომლებიც ბუკვალურად აღსრულდა. მისი ბაგეები მწუხარე გულებისთვის ნუგეშით სავსე რჩევებს იძლეოდა. 32. მისი გონება შეგულიანების მიღების უნარს ფლობდა და, მართლების, მოციქულებისა და წინასწარმეტყველების მსგავსად, ექსტაზში შეეძლო ჩავარდნილიყო. მისი სული შეგებდა ამქვეყნიურსა და სხეულს, რათა შეეტანა სულიერ სამყაროში და მოკრძალებით მიწვდენოდა უფლის ფარული საგანძურის კარებს. ამ ამაღლების მეშვეობით, ელია პირველ მოწმეთა წინაშე გამოცხადდა, სანამ მასწავლებლის სხივი მოვიდოდა. (345, 57–58)
33. როკე როხასმა შეკრიბა რწმენითა და კეთილი ნებით სავსე კაცთა და ქალთა ჯგუფი და სწორედ იქ, თავისი პირველი შეკრებებისას, ელია გამოეცხადა შუამავლის გონების მეშვეობით და თქვა: "მე ვარ წინასწარმეტყველი ელია, ტაბორის მთაზე გარდასახულებისა". მან თავის პირველ მოწაფეებს პირველმოსწავეობანი მისცა; ამავდროულად, მათ უქადაგა სულიერების ეპოქა და იწინასწარმეტყველა
რომ მალე ღვთაებრივი ოსტატის ნათება მოვიდოდა, რათა თავისი ხალხისთვის თავი გამოეცხადებინა.
34. ერთ დღეს, როდესაც როკე როხასის მოკრძალებული შეკრების აღგილი სავსე იყო მიმდევრებით, რომლებიც ამ კაცის სიტყვებს სჯეროდნენ, ელია ჩამოვიდა, რათა გაენათებინა თავისი ხმის მფლობელის გონება და, ჩემ მიერ შთაგონებული, მან ამ მორწმუნეთაგან შვიდი აკურთხა, რომლებიც შვიდი ბეჭდის წარმომადგენლობას ან სიმბოლიზებას უნდა წარმოადგენდნენ.
35. მოგვიანებით, როდესაც ჩემი გამოცხადების აღთქმული ჟამი დადგა, აღმოვაჩინე, რომ ამ შვიდი რჩეულიდან მხოლოდ ერთი იცავდა მეთვალყურეობას წმინდა პატარძლის, -ის, მოსვლის მოლოდინში, და ეს გული იყო დამიანა ოვიედესი, ქალწულისა, რომლის გონებამაც პირველმა მიიღო ღვთაებრივი სხივის ნათელი, როგორც მისი შეუპოვრობისა და მზადყოფნის საზღაური.
36. დამიანა ოვიედო მეექვსე ბეჭედს* განასახიერებდა. ეს იყო დამატებითი მტკიცებულება იმისა, რომ მეექვსე ბეჭდის ნათება არის ის, რომელიც ამ ეპოქას ანათებს. (1, 6–9)
** ეს ტერმინი, რომელიც იოანეს გამოცხადებას ეხება, აღნიშნავს "შვიდი ბეჭდის" მეექვსეს, რომელიც უნდა გავიგოთ, როგორც ხსნის ისტორიის*

სამი ეპოქის შიგნით შვიდი ეპოქის სიმბოლო (დამატებითი დეტალებისთვის იხილეთ თავი 38).

37. ცოტამ თუ შეძლო ჭეშმარიტად შეეგრძნო ღვთაგზავნილის თანდასწრება. კვლავ, იგი იყო ხმა, რომელიც უდაბნოში ღაღადებდა, და კვლავ მოამზადა კაცობრივის გულები უფლის მოახლოებული მოსვლისთვის. ამგვარად, გაიხსნა მეექვსე ბეჭედი, გამოავლინა თავისი შინაარსი და კაცობრიობაზე გადმოიღვარა, როგორც სამართლისა და ნათლის ნაკადი. ამგვარად, მრავალი აღთქმა და წინასწარმეტყველება აღსრულდა.
38. იესოსა და მოსეს მსგავსად, ელია გაგიბრწყმინდათ სულის თვალები, რათა გენახათ მამა. მოშემ გასწავლათ: "გიყვარდეს შენი მოყვასი, ვითარცა თავი შენი". იესომ გითხრათ: "გიყვარდეთ ერთმანეთი!" ელია გიბრძანებთ, კიდევ უფრო მეტი თანაგრძნობა გქონდეთ თქვენი მოყვასებისადმი და დაუყოვნებლივ დაამატა: "და იხილავთ მამასა ჩემსა ყოველთა დიდებით". (81, 36–37)
39. როდესაც კაცობრიობის შემოპარულ სიბნელეს გაქრება და სულებში სინათლე გაბრწყინდება, ისინი ახალი ეპოქის მოახლოებას იგრძნობენ, რადგან ელია კაცობრიობას დაუბრუნდა.
40. მაგრამ რადგანაც ისინი მას ვერ ხედავდნენ, აუცილებელი იყო, რომ მისმა სულმა ადამიანური გაგების მეშვეობით გამოეცხადებინა თავი და ის წინასწარმეტყველთ გამოჩენილიყო წინასწარმეტყველ ელისეის იმ სიმბოლოდ: ღრუბლების ზემოთ თავის ცეცხლოვან ეტლზე.
41. ილია მოვიდა ამ ეპოქაში, როგორც წინამორბედი, რათა ჩემი მოსვლისთვის გზა მოემზადებინა. ის მოვიდა, როგორც წინასწარმეტყველი, რათა გამოგეცხადებინათ ახალი ეპოქა თავისი ბრძოლებითა და განსაცდელებით, მაგრამ ასევე მისი გამოცხადებების სიბრძნით. ის მოდის თავისი ნათლის ეტლით, რათა მოგიწვიოთ მასში ასვლისთვის, აგიყვანოთ ღრუბლების ზემოთ და მიგიყვანოთ სულიერ სამშობლოში, სადაც სუფევს მშვიდობა. ენდეთ მას, როგორც კეთილ მწყემსს; სულიერად მიჰყევით მას, ისევე, როგორც ერი მიჰყვებოდა მოსეს "პირველ ხანაში". ილოცეთ, რათა დაგეხმაროთ თქვენი მისიის აღსრულებაში და, თუ მისი მიბაძვა გსურთ, ასეც მოიქეცით. (31, 58–59)
42. ელია, დიდი ძალის მქონე სული, რომელიც კაცობრიობამ ვერ შეიცნო, ყოველთვის ჩემი წინამორბედი იყო. დღეს ის კვლავ მოვიდა, რათა მოამზადოს ნიშნულნი*, რომლებიც მე მომემსახურნენ, როგორც ჩემნი წარმომადგენელნი, და ასევე ყველა ადამიანი.
** მონიშნულნი (ესპანურად: marcados) ან დაბეჭდილნი (გამოცხადება იოანეს, თავი 14, 1-5) არიან ქრისტეს მიერ რჩეულნი, რომლებმაც მისგან შუბლზე მიიღეს წმინდა სამების ნიშანი. (დამატებითი ინფორმაციისთვის იხილეთ თავი 39, ბოლო ნაწილი)*

43. თუ მოემზადებით და შეისწავლით ჩემს მოძღვრებას, რათა შეიცნოთ ჩემი ნება, ილია თქვენს დასახმარებლად მოვა და იქნება თქვენი მხარდამჭერი და მეგობარი.
44. ელია ღვთაებრივი სხივია, რომელიც განანათლებს და უძღვება ყველა არსებას და მათ ჩემკენ მოიყვანს. შეიყვარეთ იგი და პატივს მიაგეთ, როგორც თქვენი წინამორბედი და შუამავალი. (53, 42–44)
45. წინასწარმეტყველი ელია, "მესამე ეპოქის" წინამორბედი და მახარებელი, შუამდგომლობს თავისი სამწყსოსთვის; ის ლოცულობს მათთვის, ვინც არ იცის ლოცვა, და თავისი მოსასხამით ფარავს ცოდვილის ნაკლოვანებებს მათი განახლების იმედით. ელია ამზადებს თავის მრავალრიცხოვან ლაშქარს, რათა იბრძოლოს სიბნელის წინააღმდეგ, რომელიც კაცობრიობის უმეცრების, ცოდვის, ფანატიზმისა და მატერიალიზმის შედეგად წარმოიშვა. (67, 60)
46. ახლა ყველა მათგანის ამოცანაა, ვინც უკვე მზად არის და გამოღვიძებულია, გამოაცხადოს სამყაროს გათავისუფლება. გახსოვდეთ, რომ ელია, ამ დროისთვის დაპირებული, ამჟამად ყველაფერს ამზადებს, რათა იხსნას დედამიწის ერები, რომლებიც მატერიალიზმმა დაამონა, ფარაონის ძალაუფლებისგან, ისევე, როგორც მოსემ ოდესღაც გააკეთა ეგვიპტეში ისრაელის ტომებთან ერთად.
47. უთხარით თქვენს თანამემამულეებს, რომ ელია უკვე გამოჩნდა ადამიანთა გონების მეშვეობით, რომ მისი თანადგომა სულიერი იყო და რომ ის გააგრძელებს ყველა ხალხის გზის გასხივოსნებას, რათა მათ პროგრესი შეძლონ.
48. თქვენს მწყემსს ევალება, ყველა ქმნილება თავის ჭეშმარიტ გზას დაუბრუნოს, იქნება ეს სულიერი, მორალური თუ მატერიალური სფერო. ამიტომ გეუბნებით, კურთხეულნი იქნებიან ის ერები, რომლებიც ელიაჰის მეშვეობით მიიღებენ თავიანთი უფლის მოწოდებას, რადგან ისინი გაერთიანებულნი დარჩებიან სამართლიანობისა და სიყვარულის კანონით, რომელიც, როგორც მათი გაგებისა და ძმობის ნაყოფი, მათ მშვიდობას მოუტანს. ასე გაერთიანებულნი, ისინი ბრძოლის ველზე წაიყვანენ, სადაც იბრძოლებენ კორუფციის, მატერიალიზმისა და სიცრუის წინააღმდეგ.
49. ამ ბრძოლაში, ამ ეპოქის ხალხი იხილავს ახალ სასწაულებს და შეიგნებს ცხოვრების სულიერ მნიშვნელობას — იმას, რაც უკვდავებასა და მშვიდობაზე მეტყველებს. ისინი შეწყვეტენ ერთმანეთის კვლას, რადგან გააცნობიერებენ, რომ უნდა გაანადგურონ საკუთარი უმეცება, ეგოიზმი და მაცდური ვნებები, საიდანაც მომდინარეობს მათი დაცემა და გასაჭირები — როგორც მატერიალური, ისე სულიერი. (160, 34–36)
50. ელია არის ღვთის სხივი, რომლის ნათელიც განდევნის თქვენს სიბნელეს და გათავისუფლებთ ამ ეპოქის მონობისაგან, რომელიც

ცოდვისაა, და რომელიც თქვენს სულს უდაბნოს გავლით მიუძღვება, სანამ არ მიაღწევს "პირქუში მიწას" ღვთის წიაღში. (236, 68)

თავი 3 – ქრისტეს მეორედ მოსვლის სულიერი მზე

უფლის მოსვლა

1. მე ვარ კაცობრიობასთან იმ დროს, როდესაც ახალმა აღმოჩენებმა გარდაქმნა ადამიანთა ცხოვრება, და ჩემს ყოფნას თქვენში ვგრძნობ იმავე სიმდაბლით, რომელიც ოდესღაც ჩემში შეიცანით.

2. ღვთის "სიტყვა" კვლავ არ განხორციელებულა; ქრისტე ხელახლა არ შობილა ბაგის სიღარიბეში — არა; რადგან აღარ არის საჭირო, რომ სხეულს ღვთის ძალის მოწმობა გააკეთოს. თუ ადამიანები ფიქრობენ, რომ ეს სხეული, რომელიც აქ დგას, სამყაროში მოსული ღმერთია, ისინი ცდებიან. ღვთის თანდასწრება სულიერი, საყოველთაო და უსასრულოა.

3. ადამიანთა ამ ეპოქაში მიღწეული ყველაფერი რომ სამართლიანობის, დასაშვებობისა და სიკეთის ფარგლებში ყოფილიყო, ჩემთვის არ იქნებოდა აუცილებელი, კვლავ გესაუბრათ. მაგრამ ყველა საქმე, რასაც ეს კაცობრიობა მე მიძღვნის, კარგი არ არის: ბევრი დანაშაულია, ბევრი უსამართლობა, ბევრი გადაცდომა და ბოროტი საქმე. ამიტომ, აუცილებელი იყო, ჩემი მზრუნველი სიყვარული გამოეღვიძებინა კაცობრიობას, როდესაც ის ყველაზე ღრმად იყო თავის საქმეში ჩაძირული, შეეხსენებინა მას დავიწყებული მოვალეობები და ის, ვისაც ის ყველაფერს ევალება, რაც არის და რაც ჯერ იქნება.

4. იმისათვის, რომ საკუთარი თავი გამეხადა ხმამაღალი მატერიალიზებული კაცობრიობისთვის, რომელსაც არ შეეძლო ჩემი, სულით სულთან შეგრძნება, მე უნდა გამომეყენებინა მათი სულიერი ნიჭები და უნარები, რათა საკუთარი თავი ადამიანის გონების მეშვეობით გამეხადა.

5. იმის ახსნა, თუ რატომ "ჩამოვდივარ" თქვენთან საუბრისთვის, შემდეგია: რადგან თქვენ ვერ ახერხებდით ამაღლებას თქვენს უფალთან სულით სულში სასაუბროდ, მე მომიწია ერთი საფეხურით უფრო დაბლა ჩამოსვლა, ანუ სულიერიდან, ღვთაებრივისგან, იქ, სადაც ჯერ ვერ მიაღწევთ. მაშინ მომიწია თქვენი გონების ორგანოს გამოყენება, რომელიც ადამიანის ტვინში მდებარეობს, და ჩემი ღვთაებრივი შთაგონების ადამიანურ სიტყვებად და მატერიალურ ხმებად გარდაქმნა.

6. ადამიანს გაფართოებული ცოდნა სჭირდება და სწორედ ღმერთი მოდის ადამიანთან, რათა მას სიბრძნე ანდოს. თუ ჩემი ხანმოკლე გზავნილისთვის ამ ხორცშესხმული პირების გონების ორგანოს გამოყენება, როგორც არჩეული საშუალება, თქვენთვის ღირსად არ მიგაჩნიათ, გეუბნებით ჭეშმარიტებას, რომ მათ მიერ მოცემული გზავნილი უდიდესია. თქვენ ის გირჩევნიათ, რომ ჩემი გზავნილი კაცობრიობისთვის ისეთი დიდებითა და ცერემონიალით გადაეცეს, რომელიც შთაბეჭდილებას მოახდენდა, მაგრამ რომელიც, სულიერი პერსპექტივიდან, სინამდვილეში ამაო იქნებოდა, რადგან მასში ჭეშმარიტი სინათლე არ არის.

7. შემეძლო მეხისა და ქარიშხლის შუაგულში მოვსულიყავი, რათა ჩემი ძალა ხელშესახები გამხდარიყო; მაშინ ხალხისთვის რაოდენ მარტივი იქნებოდა იმის აღიარება, რომ უფლის თანადგომა მოვიდა! მაგრამ ნუთუ არ ფიქრობთ, რომ მაშინ შიში თქვენს გულებში დაბრუნდებოდა, რაღაც გაუგებრის წარმოდგენასთან ერთად? განა არ გჯერათ, რომ მამისადმი სიყვარულის ყოველი გრძნობა მხოლოდ და მხოლოდ მისი სამართლიანობის შიშად გადაიქცეოდა? მაგრამ უნდა იცოდეთ, რომ ღმერთი, მიუხედავად იმისა, რომ ყოვლისშემძლე ძალაა, ამ ძალით არ დაგამარცხებთ, არც მისით დაამკვიდრებს თავის თავს, არამედ სხვა ძალით, და ეს არის სიყვარულის ძალა.

8. დღეს სამყაროს ღვთაებრივი სული ესაუბრება. სწორედ ის ანათებს ყველაფერს, რაც სხვა დროში ნათლად არ გაგიცნობიერებიათ. ის ახალი დღის განთიადია ყველა ადამიანისთვის, რადგან ის გაგათავისუფლებთ ცრუ შიშებისგან, გაფანტავს თქვენს ეჭვებს და გაათავისუფლებს თქვენს სულსა და გონებას.

9. გეუბნებით: როგორც კი ჩემი სწავლებების არსს და ჩემი კანონების სამართლიანობას შეიცნობთ, ასევე შეიცნობთ იმ შეზღუდვებს, რომლებიც თქვენმა საკუთარმა მცდარმა შეხედულებებმა დაგაკისრათ და რომლებიც ხელს გიშლიდათ ჭეშმარიტების ზედაპირული გაგების მიღმა წინსვლაში.

10. აღარ იქნება შიში ან სასჯელის შიში, რაც შეგაკავებთ ძიებისა და აღმოჩენისგან. მხოლოდ მაშინ, თუ ნამდვილად ისურვებთ იმის შეცნობას, რაც თქვენთვის შეუცნობელია, დაგიბრკოლებთ თქვენი სინდისი; რადგან უნდა იცოდეთ, რომ ადამიანს არ ეკუთვნის მთელი ჭეშმარიტება და რომ მას მხოლოდ მისი ის ნაწილი უნდა შეიცნოს, რომელიც მისთვის შესაფერისია.

11. კაცებო: თუ ჩემი მოსვლა წინასწარმეტყველებული იყო ომების, ბუნების ძალების გათავისუფლების, საშინელი სენებისა და ქაოსის შუაგულში, ეს იმიტომ კი არ იყო, რომ მე მოგივლინეთ ეს ყოველივე;

არამედ იმიტომ, რომ ჩემი თანადგომა კაცობრიობას სწორედ ამ საგანგებო ჟამს გამოადგებოდა.
12. აი, აქედან იწყება ყველაფრის აღსრულება, რაც ჩემს დაბრუნებაზე ითქვა. მე მოვდივარ კაცობრიობასთან, როდესაც სამყარო სიკვდილთან იბრძვის და დედამიწა, თავის სასიკვდილო ტანჯვაში, ძრწის და ირყევა, რათა გზა დაუთმოს ახალ კაცობრიობას. ამიტომ, ღვთის მოწოდება "მესამე ეპოქაში" სიყვარულის მოწოდებაა — სიყვარულისა, რომელიც თავის თავში ატარებს და შთააგონებს სამართლიანობას, ძმობასა და მშვიდობას.
13. ქრისტეს სიტყვა ერთხელ ფესვი გაიდგა მის მოწაფეებში და მისი თესლი გაიზარდა მათ მიმდევარ ხალხში. მისი სწავლება გავრცელდა და მისი მნიშვნელობა მთელ მსოფლიოს მიეწია. ასევე გავრცელდება ეს ამჟამინდელი სწავლება, რათა მიიღონ ისინი, ვინც მისი შეგრძნებისა და გაგების უნარს ფლობს. (296, 17–27, 35)

ყველა თვალი შემომხედავს
14. იესომ თავის მოწაფეებს უთხრა: "მე მცირე ხნით მიგატოვებთ — და დავბრუნდები". ამის შემდეგ, მათთვის ცხადი გახდა, რომ მათი მოძღვარი მოვიდოდა "ღრუბელზე", ანგელოზებით გარემოცული და დედამიწაზე სინათლის სხივების ჩამომგზავნი.
15. აჰა, მე ახლა "ღრუბელზე" ვარ, ანგელოზებით გარშემორტყმული, რომლებიც სულიერი არსებები არიან, რომლებმაც თავი გამოავლინეს თქვენ შორის, როგორც ჩემი ღვთაებრიობის მაცნეები და როგორც თქვენი კეთილი მრჩევლები. სინათლის სხივები ჩემს სიტყვას წარმოადგენენ, რომელიც თქვენთვის ახალ გამოცხადებებს მოაქვს და ყოველ გონებას სიბრძნით ავსებს.
16. ნეტარ არიან, რომელნიც უხილავად ირწმუნეს, რადგან ისინი გრძნობენ ჩემს თანდასწრებას. (142, 50–52)
17. თავიანთი სულის მეშვეობით კაცობრიობა ჭეშმარიტებას აღმოაჩენს; ყველა იგრძნობს ჩემს თანდასწრებას; რადგან მე უკვე გითხარით თავის დროზე, რომ ყოველი თვალი დამინახავს, როდესაც დრო დადგება.
18. ახლა, ეს დრო, რომელშიც თქვენ ცხოვრობთ, სწორედ ის არის, რაც ძველ დროში ჩემი სიტყვითა და ჩემი წინასწარმეტყველების მიერ იყო ნაწინასწარმეტყველები, რომელშიც ყველა ადამიანი დაინახავს მე თავისი სულის აღქმებისა და უნარების მეშვეობით.
19. მათთვის არ იქნება აუცილებელი, რომ დანახონ ჩემი ადამიანური სახით შეზღუდული ფორმა, რათა თქვან, რომ მე მნახეს; არამედ საკმარისი იქნება, რომ მათ სულს იგრძნოს ჩემი არსებობა და მათ

გონებას გამიგოს, რათა მათ შეძლონ თქვან სიმართლით, რომ მე იხილეს.
20. სიყვარულს, რწმენასა და გონიერებას შეუძლია დაინახოს უსასრულოდ შორს, ვიდრე თქვენს თვალებს შეუძლია. ამიტომ გეუბნებით, რომ არ არის აუცილებელი, შევზღუდო ჩემი არსებობა ადამიანის ხატად ან რაიმე სიმბოლურ ფიგურად, რათა შეძლოთ ჩემი დანახვა.
21. რამდენი მათგანი, ვინც მე იმ "მეორე ეპოქაში" იხილა ან ჩემთან ერთად იმოგზაურა, არც კი იცოდა, ვინ ვიყავი. მეორე მხრივ, რამდენი, ვინც არც კი იცოდა, როდესაც მე ადამიანად ვიშვი, სულით მიხილა, ჩემი ნათლით მიცნო და თავისი რწმენის გამო ჩემს თანდასწრებაში იხარა.
22. გაახილეთ თვალები და თქვენი რწმენით დაამტკიცეთ, რომ ნათლის შვილები ხართ. თქვენ ყველას შეგიძლიათ ჩემი ხილვა, მაგრამ ამისთვის აუცილებელია, რომ კეთილი ნება და რწმენა გქონდეთ. (340, 45-51)
23. გეუბნებით თქვენ: თუ ეს კაცობრიობა სიყვარულის ნაკლებობის, სამართლიანობისა და სიკეთისგან განდგომის გამო კიდევ უფრო მეტად შემეწინააღმდეგება, მე გამოვჩნდები მის გზაზე მთელი ჩემი დიდებით, როგორც გამოვჩნდი საულს, და დავახმო მათ ჩემი ხმა.
24. მაშინ იხილავთ, თუ რამდენი მათგანი, ვინც გაუცნობიერებლად მდევნიდა, გარდაიქმნება და განათლდება და კეთილების, სიყვარულისა და სიმართლის გზებით ჩემს მიმდევრად იწოდებს.
25. მათ ვეტყვი: "შეჩერდით, მოგზაურნო, და დალიეთ ამ კრისტალურად სუფთა წყაროს წყალი. დაისვენეთ ცხოვრების იმ მძიმე გზისგან, რომელიც თქვენთვის დამადვია. მომანდეთ თქვენი წუხილი და ნება დამიტოვეთ, ჩემმა მზერამ თქვენს სულში ღრმად შეაღწიოს, რადგან მსურს, სიმშვენითა და ნუგეშით აღგავსოთ". (82, 46)
26. ჩემი სიყვარული თქვენი გულების ყველაზე მგრძნობიარე სიმებს ააკანკალებს. მაგრამ თქვენს სინდისთან ჰარმონიაა ის, რაც ჩემი ღვთაებრივი კონცერტის მოსმენის საშუალებას მოგცემთ და ბევრი თქვენგანი იესოს სულიერ სახით დამიწყებს.
27. უნდა აღვნიშნო თქვენთვის, რომ იესოს სახე არ არის ყველაზე სრულყოფილი გზა, რომლითაც თქვენ მე გხედავთ. როდესაც წარსულში გითხარით: "ყველა თვალი დამიმხილავსო", მე გატყობინებდით, რომ ყველა შეიცნობთ ჭეშმარიტებას, თუმცა უნდა გითხრათ, რომ საკუთარ თავს თითოეული სულის განვითარების შესაბამისად შევიზღუდავ. მაგრამ, სანამ სრულყოფილების კიბეზე ადიხართ, ნამდვილად დამიმხილავთ მთელი ჩემი დიდებით.

28. ახლა ნუ შეეცდებით ჩემს წარმოდგენას რაიმე სახით. დაფიქრდით: თუ თქვენი სული, თუმცა შეზღუდული, არსებაა, არის სინათლე — რა ფორმა შეიძლება მიიღოს თქვენი უფლის უნივერსალური სულმა, რომელსაც არც დასაწყისი აქვს და არც დასასრული ( )? დატოვეთ შეუცნობელი ჩემი ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნის ფურცლებში. (314, 69–70)

29. "მეორე ეპოქის" ჩემს სიტყვაში მე გაცნობეთ, რომ თქვენთან ხელახლა მოვიდოდი, რომ ჩემი სულიერი ლაშქარი ჩემთან ერთად ჩამოსულიყო. მაგრამ კაცობრიობამ სათანადოდ ვერ გაიგო და ვერ განმარტა ჩემი სიტყვის მნიშვნელობა.

30. ამიტომ ყველა რელიგიური თემი მელის თავის შუაგულში; ამიტომ მოელიან ჩემს ხილვას თავიანთი მოკვდავი თვალით; მაგრამ ისინი, ვინც ახლა ასე მელოდებიან, სწორედ ისინი არიან, ვინც ერთ დროს უარყო, რომ იესო იყო მესიას და მას მეოცნებედ მიიჩნევდა.

31. დღეს გეუბნებით თქვენ, ჩემო მოწაფეებო: დადგება დრო, როდესაც დამიხილავთ მთელი ჩემი დიდებით. იმჟამად განწმენდილ იქნება მიწა და მისი მკვიდრნი და აღდგება სულის სათნოება და სილამაზე. ტკივილი გაქრება და ყველაფერი ნეტარება იქნება, თქვენთვის უსასრულო "დღე". განა არ გსურთ ამ საოცრებათა ხილვა? განა არ გსურთ, რომ თქვენმა შვილებმა ურთიერთობა დაამყარონ ჩემს სულთან და, ცოდვისგან გათავისუფლებულებმა, შეძლონ მშვიდობის სამყაროს შექმნა? (181, 74, 81)

32. კაცობრიობას რომ გაეგო, როგორ შეესწავლა პირველი და "მეორე ეპოქის" წინასწარმეტყველებები, ის არ დაიბნეოდა მათ აღსრულებაზე. იგივე მოხდა "მეორე ეპოქაში", როდესაც მესიამ იშვა კაცობრიობაში, ისევე, როგორც ხდება ახლა, როდესაც მე სულით მოვედი.

33. ჩემი სწავლების არსი ორივე ეპოქაში ერთია. ის გამზადებთ, რომ ამ ცხოვრებას ექცევათ მოსიყვარულე, თუმცა ხანმოკლე, სახლად, სადაც ადამიანები ერთმანეთს ძმებად და დებად მიიჩნევენ და ჭეშმარიტი ძმობის სითბოს ავლენენ.

34. მოამზადეთ სულიც, რათა ამ ცხოვრების შემდეგ შევიდეს იმ სამყაროებში ან საცხოვრებლებში, რომლებიც უფალს თავისი შვილებისთვის აქვს განკუთვნილი. ჩემი სურვილია, რომ როდესაც მათ მიაღწევთ, თავი უცხოებად არ იგრძნოთ, არამედ თქვენმა სულიერებამ და შინაგანმა ხედვამ მოგცეთ საშუალება, დაინახოთ ყველაფერი, რასაც შეხვდებით, ისე, თითქოს ადრეც ყოფილხართ იქ. ამაში ბევრი ჭეშმარიტება იქნება, თუ ლოცვით უკვე დაკავშირებული ხართ აქაურ სულიერებასთან. (82, 9-10)

35. მე ვარ მოგზაური, რომელიც თქვენი გულების კარზე აკაკუნებს. მე ვაკაკუნებ, და თქვენ არ იცით, ვინ არის; თქვენ კარს აღებთ და არ მიცნობთ. მე ვარ მოგზაური, რომელიც თქვენი გულების კარზე აკაკუნებს. მე ვაკაკუნებ, და თქვენ არ იცით, ვინ არის; თქვენ კარს აღებთ და არ მიცნობთ. მე ვარ ისეთი მოგზაური, რომელიც სოფელში მოდის და არავინ იცნობს, როგორც უცხო, რომელიც უცხო მიწაზე შედის და საკუთარ ენაზე არავინ ესმის . ასე ვგრძნობ თავს თქვენ შორის. როდის იგრძნობთ ჩემს თანდასწრებას? ო, ხალხო, როდის მიცნობთ, როგორც იოსები იცნო თავისმა ძმებმა ეგვიპტეში თავის დროზე? (90, 1)

თავი 4 – *დარიგება ღვთაებრივი გამოცხადებების მეშვეობით*

გამოცხადებების წყარო

1. "სიტყვა" გესაუბრებათ, იგივე სიტყვა, რომელიც ყოველთვის იყო ღმერთში, იგივე, რომელიც იყო ქრისტეში და რომელსაც დღეს სულიწმინდის მეშვეობით იცნობთ; რადგან "სიტყვა" არის სიტყვა, არის კანონი, არის გზავნილი, არის გამოცხადება, არის სიბრძნე. თუ "სიტყვა" ქრისტეს სიტყვებით გსმენიათ და ახლა მას სულიწმინდის შთაგონებით იღებთ — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ღვთის ხმა გსმენიათ. რადგან ერთი ღმერთია, ერთი სიტყვა და ერთი სულიწმინდა. (13, 19)
2. იცით, საიდან მომდინარეობს ის სინათლე, რომელიც მაცნეთა ბაგეებით ნათქვამ სიტყვებშია? მისი საწყისი სიკეთეშია, ღვთაებრივ სიყვარულში, იმ უნივერსალურ სინათლეში, რომელიც ღვთისგან იფრქვევა. ის არის იმ უნივერსალური სინათლის სხივი ან ნაპერწკალი, რომელიც სიცოცხლეს გაძლევთ — ის უსასრულო ძალის ნაწილია, რომელიც ყველაფერს ამოძრავებს და რომლის მეშვეობითაც ყველაფერი ირხევა, იმპულსირებს და დაუღალავად მიჰყვება თავის კურსს. ეს არის ის, რასაც თქვენ ღვთაებრივ ნათებას უწოდებთ; ეს არის ღვთაებრივი სულის ნათელი, რომელიც ანათებს და აცოცხლებს სულებს. (329, 42)
3. სწორედ ამ წამს, ის, ვინც ყოველთვის მოდიოდა თქვენს დასახმარებლად, გესაუბრებათ: ქრისტე, ღვთაებრივი აღთქმა, რომელიც "მეორე ეპოქაში" იესოში კაცად იქცა, განკაცებული ღვთაებრივი სიტყვა; სიყვარულის, სინათლისა და სიბრძნის სული, კონცენტრირებული სხივში, რომელიც სულის, გონებისა და ადამიანის აზრის სულით შეხებაში მოდის, რათა ასწავლოს მას ჩემი აზრების გადმოცემა. (90, 33)
4. მე ვარ ქრისტე, რომელიც ამქვეყნად დევნეს, შეურაცხყვეს და ბრალდებულად შერაცხეს. ყველაფრის შემდეგ, რაც მეორე ხანაში იესოში

გამიკეთეთ, მოვედი თქვენთან, რათა კიდევ ერთხელ დაგიმტკიცოთ, რომ მოგიტევეთ და მიყვარხართ.
5. შიშველი მიმაჯაჭვეთ ჯვარზე და ასევე ვბრუნდები თქვენთან, რადგან ჩემს სულსა და ჭეშმარიტებას თქვენი თვალისგან არ ვმალავ ფარისევლობისა თუ სიცრუის მოსასხამის მიღმა. მაგრამ, რათა შემიცნოთ, პირველ რიგში უნდა განწმინდოთ თქვენი გულები. (29, 27-28)
6. დღეს გეუბნებით თქვენ: აჰა, მეუფე — ის, ვისაც ხალხი გალილეველი რაბის უწოდებდა. მე გაძლევთ სწავლებას, რომელიც მარადიულად ძალაშია, სიყვარულის სწავლებას. ზეიმი, რომელზეც დღეს გეპატიჟებით, სულიერია, ისევე, როგორც პური და -ის ღვინო. მაგრამ დღეს, როგორც წარსულში და როგორც ყოველთვის, მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე. (68, 33)

გამოცხადების ადგილები და გამოცხადებების მიმღებები

7. გახსოვდეთ, რომ მე მამის "სიტყვა" ვარ; რომ ღვთაებრივი არსი, რომელსაც ამ სიტყვაში იღებთ, ამ შემოქმედი სულისგან სინათლეა; რომ ჩემი სულის ნაწილი დავტოვე თითოეულ თქვენგანში.
8. მაგრამ, როდესაც ხედავთ სიღარიბეს, რომელიც გარს აკრავს ამჟამად ჩემს მსმენელ ხალხს, და იმ ოთახის სიმარტივეს, რომელშიც შეკრებილხართ, თქვენ ჩუმად მეკითხებით: "მოძღვარო, რატომ არ აირჩიე ამჟამად შენი გამოცხადებისთვის ერთი იმ დიდებული ტაძრებიდან ან საკათედრო ტაძრებიდან, სადაც შენთვის შესაწირად შეიძლებოდა მდიდარი სამსხვერპლოები და შენს ღირსი საზეიმო ცერემონიები შეგწირვოდა?"
9. ვპასუხობ იმ გულებს, რომლებიც ასე ფიქრობენ თავიანთ მოძღვარზე: ხალხი არ ჩამიყვანია ამ სიღარიბეში. მე თვითონ ავირჩიე ეს უბრალო საცხოვრებელი თქვენი ქალაქის ღარიბ გარეუბანში ჩემი მსახურების ადგილად, რათა გაგეგოთ, რომ თქვენგან არც მატერიალური ხარკი და არც გარეგანი მსხვერპლი არ მინდა, არამედ სრულიად საპირისპირო: მე სწორედ იმისთვის დავბრუნდი, რომ კვლავ ვაქადაგო თავმდაბლობა, რათა თქვენ მასში სულიერება იპოვოთ. (36, 24-25)
10. ზოგიერთს არ სჯერა ჩემი თანდასწრების, რადგან ამ შეკრების ადგილების სიღარიბე და სიმარტივე, და იმ მაცნეების უბრალო ბუნება, რომელთა მეშვეობითაც მე თავს ვამჟღავნებ, ამას ეწინააღმდეგება. მაგრამ ასეთმა სკეპტიკოსებმა რომ ქრისტეს ცხოვრება შეესწავლათ, გააცნობიერებდნენ, რომ მას არასოდეს უძებნია ბრწყინვალება, პატივისცემა ან სიმდიდრე.
11. ეს ადგილები შეიძლება ისეთივე მოკრძალებული და უბრალო იყოს, როგორც ბაგა და ის ჩალა, რომელზეც მე იმ დროს ვიშვილე. (226, 38-39)
12. ნუ იფიქრებთ, რომ ეს ერი ჩემი ახალი გამოვლინებისთვის მხოლოდ უკანასკნელ ჟამს ამოვირჩიე. ყოველივე უკვე მარადისობიდან იყო

განკუთვნილი. ეს მიწა, ეს რასა, თქვენი სულები ჩემ მიერ იყო მომზადებული, ისევე, როგორც ჩემი ყოფნის ჟამიც ჩემი ნებით იყო განწესებული.

13. მე გადავწყვიტე, ჩემი გამოცხადებები ყველაზე უბრალოთა შორის დამეწყო, მათ შორის, ვინც გონება და სული წმინდად შეინარჩუნა. შემდგომ კი ყველას მივეცი უფლება, მოსულიყო ჩემთან, რადგან ჩემს სუფრასთან არც განსხვავებებია და არც ფავორიტიზმი. ჩემი სიტყვა, რომელიც ამ ხალხს მოევლინა, ფორმით მარტივი და მოკრძალებული იყო, თქვენთვის გასაგები, მაგრამ მისი მნიშვნელობა, სრული სიცხადით, ღრმა იყო თქვენი სულისთვის, რადგან, თუმცა მე ყოველი ცოდნის საცავი ვარ, მე ყოველთვის მარტივად და ნათლად გამოვხატავ და ვავლინ myself. მე არავისთვის ვარ საიდუმლო ; საიდუმლო და ფარული თქვენი უმეცრების შვილები არიან. (87, 11-12)

14. პირველებმა, ვინც მომისმინეს, ჩემი საქმე ხეს შეადარეს, პირველი ტოტები მოაჭრეს, რათა სხვადასხვა მხარეში გადაერგოთ. ზოგიერთმა ჩემი სწავლებები კარგად განმარტა, სხვები კი გზიდან გადაუხვიეს.

15. მცირე იყო χგუფები, რომლებიც მოკრძალებული შეკრების ადგილების ჩრდილში იკრიბებოდნენ. მაგრამ როდესაც მათი რიცხვი გაიზარდა და ხალხი მომრავლდა, მე მათ გავუწოდე, გაერთიანებულიყვნენ, რათა ყველას საკუთარი თავი ერთმანეთის ოსტატის მოწაფედ შეეცნო და სწავლება ერთნაირად შეესრულებინათ; რათა თესლი დათესილიყო არა "მუშების"* კაპრიზებისამებრ, არამედ ღვთაებრივი ნებისამებრ.

** იგულისხმება იესოს იგავი "მევენახეობაში დაქირავებული მუშების" შესახებ.*

16. ახალი აღთქმის სულიერი კიდობნის წინაშე, ხალხმა ფიცი დადო მორჩილების, უსმენისა და კეთილი ნების შესახებ; მაგრამ როდესაც ქარიშხლები და ციკლონები ძალით შემოიჭრნენ და ხის ტოტებს აწიოკებდნენ, ზოგი დასუსტდა, სხვები კი მტკიცედ და შეურყევლად დარჩნენ, ახალ "მუშებს" ასწავლიდნენ, როგორ დაემუშავებინათ "ნივთიერი".

17. ზოგიერთმა, ვინც ამ გამოცხადების სიდიადე შეიცნო, ჩემს საიდუმლოებებში ჩაძიების განზრახვა ჰქონდა, იმაზე ღრმად, ვიდრე ჩემი ნებაა, რათა მოეპოვებინათ ცოდნა და ძალა, რომელიც მათ სხვებზე მაღლებს გახდიდა; თუმცა, მალევე მათ ჩემი სამართლიანობა შეხვდათ.

18. სხვებმა, რომლებმაც ვერ შეძლეს ამ საქმის სიდიადის აღქმა მის სიწმინდესა და სიმარტივეში, სექტებისა და ეკლესიების რიტუალები, სიმბოლოები და ცერემონიები მიიღეს, რადგან სჯეროდათ, რომ ეს ჩემს გამოცხადებებს სერიოზულობას შემატებდა. (234, 27–30)

19. მას შემდეგ, რაც ეს გამოცხადება დაიწყო, თქვენი სული ჩემი სწავლით გაინათლა, თუმცა გამოჩნდნენ ურწმუნოებიც — როგორც მათ შორის, ვინც გონება გაწაფა, ასევე უწიგნურთა და უმეცართა შორის.
20. რამდენი არგუმენტი ამ გამოცხადების უარყოფისთვის! რამდენი მცდელობა ამ სიტყვის განადგურებისა! და მაინც, არაფერმა შეაჩერა ჩემი გზავნილის მსვლელობა — პირიქით: რაც უფრო მეტი წინააღმდეგობა გაუწიეს ამ საქმეს, მით უფრო გაღვივდა ადამიანთა რწმენა, და რაც უფრო მეტი დრო გადიოდა, მით უფრო იზრდებოდა მათ რიცხვი, ვისი მეშვეობითაც მე ჩემს სიტყვას ვავრცელებ.
21. რა უნდა ვისწავლოთ აქედან? რომ ადამიანური ძალა ვერასდროს შეძლებს ღვთაებრივი ძალის თავისი განზრახვების შესრულების შეჩერებას.
22. როდესაც ადამიანები ამ შეკრების ადგილებში იკრიბებოდნენ, ისინი ყოველთვის უმსოფლიო შიშის გარეშე, ყოველთვის სავსენი იყვნენ ჩემი -ი თანადგომისა და ჩემი დაცვის რწმენით, და მე დავუმტკიცე მათ, რომ მათი რწმენა ჭეშმარიტებაზე იყო დაფუძნებული. (329, 28–30, 37)
23. ამ საზოგადოებაში აღმოცენდა მოციქულთა ახალი დასი, რომელიც შედგებოდა უბრალო და თავმდაბალი გულებისგან, მაგრამ სავსე იყო სიყვარულითა და რწმენით, რომ მე გამომყოლოდა. ბუნებრივია, მათ შორის არც ახალი თომა აკლდათ, რომელსაც ჩემი არსების სარწმუნოდ დანახვა სჭირდებოდა — ახალი პეტრე, რომელიც, თუმცა ჩემდამი სწამდა, კაცთა შიშით უარმყოფდა, და ახალი იუდა ისკარიოტელი, რომელიც გამცემდა ჩემს სიტყვასა და ჭეშმარიტებას ფულისა და მლიქვნელობის სანაცვლოდ.
24. ხალხი, რომელიც ამ ერს შეადგენს, დაუცხრომლად მრავლდებოდა და ვრცელდებოდა ქალაქებში, მხარეებსა და სოფლებში; და ამ ხალხიდან აღსდგნენ ჭეშმარიტებისა და სიმართლის მოციქულები, თავგანწირული მუშაკები, სავსენი თავიანთი უფლის სწავლებისადმი ზედიზედ, და წმინდა გულის წინასწარმეტყველები, რომლებიც ჭეშმარიტებას მეტყველებდნენ. (213, 72–73)
25. ჩემს ახალ გამოცხადებაში, მე ყველაფერი შევცვალე: ქადაგების ადგილები და საშუალებები, რათა მოვხსნა უმეცრება, შეცდომა და მცდარი ინტერპრეტაცია, რომელიც ჩემს ადრინდელ გამოცხადებებს მიეწერა. ისევე, როგორც მზე ამოდის აღმოსავლეთიდან და შუადღისას მის მწვერვალზე ხედავთ, შემდეგ კი დასავლეთით ჩასვლას უყურებთ, ასევე ჩემი სულის ნათელი დროთა განმავლობაში გადაინაცვლა აღმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ, რათა ჩემი დიდება და ძალა არ შემოიფარგლოთ კონკრეტული ადგილებით, ხალხებითა თუ რასებით. (110, 9)
26. ჩემთვის საკმარისია, რომ რამდენიმე მესმინოს, რადგან ისინი ხვალ თავიანთ თანამოძმეებს ამის შესახებ მოწმობას მისცემენ. მე ვიცი, რომ

ყველა ადამიანი რომ მომეწვია, უმეტესობა არ მოვიდოდა, რადგან ისინი ამქვეყნიური საქმეებით არიან დაკავებულნი. ისინი უარმყოფდნენ და კეთილმოსურნეებს ჩემთან მოსასმენად გზას დაუღობდნენ.

27. აქ, ამ უმნიშვნელო ადგილების განმარტოებაში, სადაც მე თავს ვამჟღავნებ, ჩემს თესლს ვუშვებ, რომ აღმოცენდეს. მე ამ უბრალო გულებს თემებად ვაერთიანებ და, როგორც კი ისინი მატერიალისტური ცხოვრების ხმაურს მოწყდებიან, მე მათ ვეუბნები სიყვარულზე, მარადიულობაზე, სულზე და ჭეშმარიტ ადამიანურ და სულიერ ღირებულებებზე, რითაც მათ ვაძლევ შესაძლებლობას, ცხოვრება სულის მეშვეობით დაინახონ და არა — გრძნობებით.

28. ამ ბავშვური გულების მოწაფეებად ვწოდებ და ისინი, რომლებსაც არასდროს არაფერი გააჩნდათ, რომლებიც არასდროს შეუმჩნევიათ მეზობლებისთვის, ჩემ მიერ მოწოდებით კმაყოფილნი აღივსნენ და ახალ სიცოცხლეს აღმოეშენნენ. ისინი აღსდგნენ რწმენითა და აღფრთოვანებით, რომ შეუძლიათ სამსახური გაუწიონ თავიანთ მოყვასს, რადგან უფალმა მათში თავისი გამოცხადებები დაამკვიდრა და მათ გზა სიყვარულისა უჩვენა.

29. ზოგიერთმა შეიძლება უარყოს და დასცინოს მათ, რადგან ისინი იესოს მოწაფეებად იწოდებიან — მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუნდაც ეს მადლი წაართვან მათ, ისინი მაინც ჩემი მოწაფეები იქნებიან. (191, 33-36)

30. სამყარო ელის ჩემს ხმას, რომ მოუწოდოს იგი; კაცთა გულები, თუმცა რწმენისათვის მკვდარნი, ელიან ქრისტეს ხმას, რომ მიუახლოვდეს და უთხრას მათ: "ადექით და იარეთ".

31. "მკვდრები", "ბრმები", სნეულნი და განდევნილნი უამრავ მრავალრიცხოვან მასას ქმნიან. მე მათთან მივალ, რადგან ისინი, ვინც სულიერად ან ხორციელად იტანჯებიან, ყველაზე მეტად ღია არიან ჩემი თანდასწრებისთვის. სამყაროს დიდებულნი — ძალაუფლების, სიმდიდრისა და ამქვეყნიური დიდების მქონენი — არ სჯერათ, რომ მე მჭირდებათ და არც მელოდებიან: რას მისცემდა მათ ქრისტე, როდესაც ამბობენ, რომ ყველაფერი უკვე აქვთ? იქნებ რაიმე სულიერ სიკეთეს ან ადგილს მარადისობაში? ეს მათ არ აინტერესებთ!

32. ამიტომაც ვეძებდი მე ამ გაჭირვებულთა და სხეულითა და სულით სნეულთა უამრავობას, რათა მათთვის მეხარებია ჩემი სწავლება; რადგან ისინი მე მოისურვებდნენ, ისინი მეძებდნენ. ამიტომ, სრულიად ბუნებრივი იყო, რომ მათ ჩემი თანადგომა იგრძნეს, როდესაც დადგა დრო, კაცობრიობას თავი ხელახლა გამეცხადებინა. (291, 32–34)

ღვთაებრივი გამოცხადებების გადაცემა

33. ვინც ეჭვობს ამ გამოცხადებას ადამიანის გონების უნარის მეშვეობით, ის საკუთარ თავს უარყოფს და თავს დაბალი არსებების თანასწორად აყენებს.

34. იმის უარყოფა, რომ მე თავს თქვენი გონებრივი შესაძლებლობებით ან თქვენი სულით ვავლინებ, საკუთარი თავის უარყოფაა და საკუთარი თავის დაბალი არსებების მდგომარეობაში ჩაყენება.

35. ვინ არ იცის, რომ ადამიანი ღვთის შვილია? ვინ არ იცის, რომ მას თავის შიგნით სული აქვს? მაშ, რატომ არ უნდა ირწმუნოთ, რომ მამასა და მის შვილებს ერთმანეთთან ურთიერთობისთვის ერთი ან მეტი გზა უნდა ჰქონდეთ?

36. რადგან მე ვარ გონება, მე მოგმართავთ თქვენი ინტელექტუალური უნარების მეშვეობით; რადგან მე ვარ სული, მე მოგმართავთ თქვენს სულს. მაგრამ როგორ შეუძლიათ მათ, ვინც უარყოფს ჩემს გამოცხადებას, გაიგონ და მიიღონ ეს ჭეშმარიტება, თუ მათ არასდროს ისურვეს ჩემთვის სულის სახით შეხედვა და ჩემი, როგორც სულის, ცნობა? მათ გულებში ბევრი მცდარი შეხედულებაა ჩამოყალიბებული, მაგალითად, რწმენა, რომ მე ადამიანის სახით ვარ ღვთაებრივი არსება, რომელიც სიმბოლოებითა და გამოსახულებებით უნდა წარმოვადგინოთ, რათა მათ მეშვეობით დაამყარონ ჩემთან ურთიერთობა.

37. საუკუნეების განმავლობაში, ისინი, ვინც ამგვარად ეძებდნენ მე, შეეჩვივნენ იმ გამოსახულებებისა და ქანდაკებების სიჩუმეს, რომელთა წინაშეც ლოცულობენ და ასრულებენ რიტუალებს, და მათ გულებში თანდათან დამკვიდრდა რწმენა, რომ არავინ არის ღირსი, იხილოს, ისმინოს ან იგრძნოს ღმერთი. იმის თქმით, რომ მე უსაზღვროდ მაღალი ვარ, რათა კაცობრიობას მივუახლოვდე, ისინი ფიქრობენ, რომ ამით აღფრთოვანების გამოხატულებას მიაგებენ. მაგრამ ისინი ცდებიან; რადგანაც werც მოიძახებს, რომ მე ზედმეტად დიდი ვარ იმისთვის, რომ კაცობრიობის მსგავს მცირე არსებებზე ვიზრუნო, უცოდინარი ადამიანია, რომელიც უარყოფს იმ ყველაზე ლამაზ რამეს, რაც ჩემმა სულმა თქვენთვის გამოავლინა: თავმდაბლობას.

38. თუ ქრისტეს გწამთ, თუ თავს ქრისტიანებად მიიჩნევთ, არ უნდა გქონდეთ ასეთი აბსურდული წარმოდგენები, როგორიცაა ის, რომ არ ხართ ღირსნი, თქვენი უფალი თქვენთან მივიდეს. დავიწყებიათ, რომ თქვენი ქრისტიანული რწმენა სწორედ ღვთაებრივი სიყვარულის იმ მტკიცებულებაზეა დაფუძნებული, როდესაც ღვთის "სიტყვა" კაცად იქცა? რა უფრო ხელშესახები და ადამიანური მიდგომა შეძლებდა უკეთ მოერგოს ცოდვილი და ხორციელი ადამიანების, დაბნელებული სულებისა და სუსტი გონების მქონეთა გაგებას, ვიდრე ის, რომ მათ ჩემი ღვთაებრივი ხმა, ადამიანურ ენაზე თქმული, მოვასმინე?

39. ეს იყო კაცობრიობისადმი სიყვარულის, თავმდაბლობისა და თანაგრძნობის უდიდესი მტკიცებულება, რომელიც სისხლით დავმოწმე, რათა თქვენი თვალწინ მარადჟამს ყოფილიყო, რომ არავინ არის ჩემთვის უღირსი, ვინაიდან სწორედ იმთა გულისათვის, რომელნიც ყველაზე მეტად იყვნენ ჩაფლულნი ტალახში, სიბნელესა და მანკიერებაში, განვაკუთვნე ჩემს სიტყვას ხორცშესხმისა და ჩემი სხეულის სიცოცხლისმცემელი სისხლის დათხევისათვის.
40. მაშ, რატომ უარყოფენ სწორედ ისინი, ვინც ახლა ამ ყველაფერში ირწმუნებიან, ჩემს თანადგომასა და ჩემს სიტყვას? რატომ ცდილობენ იმის მტკიცებას, რომ ეს შეუძლებელია, რადგან ღმერთი უსასრულოა, ადამი კი მეტისმეტად უმდაბლესი, მეტისმეტად უმნიშვნელო და უღირსი? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ამ ეპოქაში ჩემს გამოცხადებას უარყოფს, იგი ასევე უარყოფს ჩემს არსებობას სამყაროში იმ "მეორე ეპოქაში" და ასევე უარყოფს ჩემს სიყვარულსა და ჩემს თავმდაბლობას.
41. თქვენთვის, ცოდვილებისთვის, სრულიად ბუნებრივია, რომ თქვენს ცოდვაში ჩემგან შორს გრძნობდეთ თავს. მე კი, პირიქით, ვგრძნობ, რომ რაც უფრო მეტ დანაშაულს სჩადით და რაც უფრო მეტად ბილწავთ თქვენს სულს, მით უფრო აუცილებელია ჩემთვის, რომ თქვენკენ მოვიხედო, მოგცეთ სინათლე, ხელი გაგიწოდოთ, განგკურნოთ და გიხსნათ.
42. მე ვიცოდი, რომ თუ ჩემს შვილებს კვლავ გამოვჩნდებოდი, ბევრი უარმყოფდა, და სწორედ ამიტომ გამოვაცხადე ჩემი დაბრუნება მაშინვე; მაგრამ, ამავდროულად, ცხადყო ჩემმა სულიერმა არსებობამ, რომ ჩემი ყოფნა მაშინ სულიერი იქნებოდა. თუმცა, თუ ამაში ეჭვი გეპარებათ, დარწმუნდით იმ ოთხი მოწაფის მოწმობით, რომლებმაც ჩემი სიტყვები სახარებებში ჩაიწერეს.
43. აჰა, სულით ვარ, გიგზავნით ჩემს სიტყვას ნათელი "ღრუბლიდან" და ვხდი მას კაცობრივს ამ ზეგარდმოცემულთა მეშვეობით — როგორც მოსამზადებელ დარიგებას იმ გამოცხადებისათვის, რომელსაც ყველა თქვენგანი უნდა მიაღწიოს: დიალოგს სულით სულით. (331, 1-10, 13)
44. ღვთაებრივი აზრები ჩემმა სიტყვის მატარებლებმა ექსტაზის მდგომარეობაში გარდაქმნეს სიტყვებად; ეს სიტყვები, წინადადებებად გაერთიანებული, შექმნიან და დაამკვიდრებენ სულიერ სწავლებას, 64 თავი 4, რომელიც სავსეა გამოცხადებებითა და სრულყოფილი დარიგებით.
45. ეს არის აღთქმული ნუგეშისმცემელი; ეს არის წინასწარმეტყველებული ჭეშმარიტების სული, რომელიც ყველაფერს გასწავლით. მზადება უკვე იწყება; მოდის დრო, როდესაც დაგჭირდებათ ის, ვინც თავის სულში ძალას ფლობს და გიძღვებათ თავისი გულის კეთილშობილებითა და სიმარტივით, სიბრძნითა და წყალობით. (54, 51-52)

46. ჩემი სწავლება თქვენთან მოდის, რათა ნათელი მოუტანოს თქვენს გაგებას. მაგრამ ნუ გაგიკვირდებათ, რა სახით მოვედი თქვენთან ამჟამად; ნუ დაიბნევით ამის გამო, მაგრამ ნურც ჩვეულებრივ მოვლენად აქცევთ მას.

47. როდესაც ჩემი ღვთაებრივი ნათელი აღწევს იმ ადამიანის გონებას, რომელიც ჩემი ხმისა სამსახურს იღებს, იგი კონდენსირდება ვიბრაციებად, რომლებიც სიბრძნისა და სიყვარულის სიტყვებად გარდაიქმნება. რამდენი საფეხური უნდა დაეშვას ჩემს სულს ზეციური კიბიდან, რათა ამ ფორმით მოგიწვდეთ! და მე ასევე უნდა გამეგზავნა ჩემი "სულიერი სამყარო", რათა მას ჩემი სწავლებების დეტალური ახსნა მოეცა თქვენთვის. (168, 48)

48. მე საკუთარ თავს ადამიანის გონებრივი ორგანოს მეშვეობით ვამცნობ, რადგან ტვინი არის შემოქმედის მიერ სრულყოფილად შექმნილი "აპარატურა", რათა მასში გამოვლინდეს გონი, რომელიც სულის ნათელია.

49. ეს "აპარატურა" არის მოდელი, რომლის განმეორებასაც მთელი თქვენი მეცნიერებით ვერასდროს შეძლებთ. თქვენ გამოიყენებთ მის ფორმასა და სტრუქტურას თქვენივე ქმნილებებისთვის, როგორც მოდელს; მაგრამ ვერასდროს მიაღწევთ იმ სრულყოფილებას, რომელიც თქვენი მამის ქმნილებებს ახასიათებს. მაშ, რატომ სკეპტიკურად ეკიდებით იმას, რომ მე შემიძლია გამოვიყენო ის, რაც მე შევქმენი? (262, 40-41)

50. ყოველთვის, როგორც მასწავლებლის, ჩემი სიყვარული საგულდაგულოდ იყო მორგებული იმ სწავლებაზე, რომელიც ადამიანებს სჭირდებოდათ, და მე ყოველთვის მათთან მივდიოდი, რათა მათ სულიერ სიმწიფესა და ინტელექტუალურ განვითარებას შევესაბამებოდი.

51. მე თქვენთან მოვედი, რადგან დავინახე, რომ ადამიანთა სიტყვები და თქვენ მიერ შექმნილი სწავლებები ვერ აღვიარებენ თქვენი სულის მწველ წყურვილს — სინათლის, ჭეშმარიტების, მარადისობისა და სიყვარულის წყურვილს. სწორედ ამიტომ დავამკვიდრე ჩემი თავი თქვენ შორის და ვიყენებ თავმდაბალ, უცოდინარ და განათლებას მოკლებულ ადამიანებს, რათა ისინი " " გონებისა და სულის აღმაფრენის მდგომარეობაში ჩავარდნილიყვნენ და "მესამე ერის" გზავნილი მათი ბაგეებიდან ღვარად მოსულიყო.

52. ჩემი ღვთაებრივი აზრების მისაღებად და გადმოსაცემად ღირსებად, მათ უნდა ებრძოლათ მატერიალიზაციისა და ამქვეყნიური ცდუნებების წინააღმდეგ. ამგვარად, საკუთარი პიროვნების ჩახშობითა და ამპარტავნების დათრგუნვით, მათ მიაღწიეს მთლიანად მიძღვნას იმ ხანმოკლე წუთებში, როდესაც გონება ღვთაებრივ შთაგონებას მიუძღვნეს, რითაც შესაძლებელი გახდა, რომ მათ ბაგეთაგან სიტყვები წამოსულიყო, სავსე სიბრძნით, სითბოთი, სიმართლით, ნუგეშითა და მშვიდობით.

53. ყოველთვის იქნებიან ისინი, ვინც ვერ გაიგებს, როგორ შეუძლიათ სიტყვებით გამოხატონ ამდენი ცოდნა და მოისხანონ სიცოცხლის ამდენი არსი მოუსმენელი ბრბოს სულებზე, ჩემი სულის მათზე გარდამოსვლა და მხოლოდ ჩემი სინათლის სხივის მათზე გაბრწყინების გარეშე. ამას გეუბნებით, რომ ვარსკვლავთა მეფესაც კი — როგორც თქვენ მზეს უწოდებთ — არ სჭირდება დედამიწაზე მოსვლა მის გასანათებლად, რადგან შორეული მანათობლობა, რომელსაც ის თქვენს პლანეტას უგზავნის, საკმარისია მისი სინათლით, სითბოთი და სიცოცხლით დასაფარად.
54. ასევე, მამის სული, როგორც უსასრულო ნათების მქონე მზე, ანათებს და აცოცხლებს ყოველივეს იმ სინათლის მეშვეობით, რომელსაც ის უგზავნის ყველა არსებას — სულიერსაც და მატერიალურსაც.
55. შეიცანით, მაშასადამე, რომ სადაც ჩემი ნათებაა, იქ ჩემი სულიც იმყოფება. (91, 12–16)
56. ეს არის ჩემი სულის სინათლის ნაპერწკალი, ღვთაებრივი სიტყვის ანარეკლი, რომელიც ჩამოდის შუამავლის სულზე, რომლის მეშვეობითაც ჩემს გზავნილს თქვენთვის გასაგონს ვხდი. რომელი ადამიანი, შუამავალი, შეძლებდა "სიტყვის" სრულ ძალას მიეღო? არცერთი. და ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენ ჯერ არ იცით, რა არის "სიტყვა".
57. "სიტყვა" არის სიცოცხლე, არის სიყვარული, არის ღვთის სიტყვა, მაგრამ ამ ყველაფრიდან ხმასატარებელს მხოლოდ ერთი ატომის მიღება შეუძლია. მაგრამ აქ, იმ სინათლის სხივში, იმ არსში, თქვენ შეძლებთ აღმოაჩინოთ უსასრულო, აბსოლუტური, მარადიული.
58. ჩემს შესახებ საუბარი შემიძლია როგორც დიდი საქმეებით, ასევე მცირე და შეზღუდული გამოვლინებებით. მე ყველაფერში ვარ; ყველაფერი ჩემზე მეტყველებს; დიდიც და პატარაც თანაბრად სრულყოფილია. ადამიანს მხოლოდ უნდა შეეძლოს დაკვირვება, დაფიქრება და შესწავლა. (284, 2-3)
59. ჩემი "სიტყვა" კვლავ არ განხორციელებულა. ამ ეპოქაში მე "ღრუბელზე" ვარ, იმქვეყნიის სიმბოლოზე, საიდანაც ჩემი სხივი იფრქვევა და განათებას სძენს მომხსენებლის გონებას.
60. მე მომინდომია საკუთარი თავის ადამიანის მეშვეობით გამოვლენა და ჩემი გადაწყვეტილება აბსოლუტურია. მე ვიცი ადამიანი, რადგან მე შევქმენი იგი. მე მას ღირსად მივიჩნევ, რადგან ის ჩემი შვილია, რადგან ის ჩემგან გამოვიდა. მე შემიძლია მისი გამოყენება, რადგან სწორედ ამისთვის შევქმენი ის, და შემიძლია ჩემი დიდების გამოვლენა მის მიერ , რადგან მე ის იმისთვის შევქმენი, რომ მასში განვდიდდე.
61. ადამიანი! ის ჩემს ხატად არის, რადგან არის გონი, სიცოცხლე, ცნობიერება და ნება; რადგან მას ჩემი ყველა თვისებიდან რაღაც მოჰფენია და მისი სული მარადისობას ეკუთვნის.

62. ხშირად უფრო უმნიშვნელო ხარ, ვიდრე გეგონა, და სხვა დროს კი უფრო დიდი, ვიდრე წარმოგიდგენია. (217, 15-18)

63. თუ ცოტათი დაფიქრდებით და შეისწავლით წმინდა წერილს, მიხვდებით, რომ ყველა წინასწარმეტყველმა ერთიანი სულიერი გზავნილი გამოხატა, რომელიც თავისი სიტყვებით კაცობრიობას გადასცა. მათ ადამიანებს მისცეს შეგონებები, გამოცხადებები და გზავნილები, თავისუფალი იმ მატერიალისტური თაყვანისმცემლობის შეცდომებისგან, რომელსაც იმ დროის ადამიანები მისდევდნენ. ისინი ასწავლიდნენ კანონისა და ღვთის სიტყვისადმი მორჩილებას და ეხმარებოდნენ ადამიანებს, დაჰკავშირებოდნენ მათ ზეციურ მამას.

64. ხალხო, განა დიდ მსგავსებას არ ამჩნევთ იმ წინასწარმეტყველებსა და ამ მოციქულებს შორის, რომელთა მეშვეობითაც ამჟამად გესაუბრებით? ამ უკანასკნელთაც ჩემს რჯულს ვუდებ ვენახზე; მათი სიტყვებით ჩემი შთაგონება გეწევათ, და მათგან ბრწყინვალედ იფეთქებს სწავლება, რომელიც მსმენელებს მოუწოდებს, უწმინდესი გზით ეძიონ თავიანთი უფალი. ისინი უშიშრად საუბრობენ, რადგან იციან, რომ მათ მრავალ მსმენელს შორის შესაძლოა ჯაშუშები ან ფანატიკოსებიც იყვნენ. ისინი ერთგულად ასრულებენ თავიანთ ამოცანას მამის სამსახურში, რათა მათ მეშვეობით მან კაცობრიობას ეს სწავლებანი გადასცეს, რომლებიც კაცობრიობისთვის სინათლის ახალ გზებს გაუხსნის.

65. კაცებო, ამ წინასწარმეტყველებსა და ამ მოციქულებს შორის არა მხოლოდ დიდი მსგავსებაა, არამედ სრული კავშირიც. იმ წინასწარმეტყველებმა ესენი იწინასწარმეტყველეს, და რასაც ისინი დიდი ხნის წინ წინასწარმეტყველებდნენ, ახლა ამ მსახურებს გამოცდიათ. (162, 9-11)

66. ჩემი ყველა მოციქული ვერ ან არ ისურვა ჩემს სამსახურში მოსამზადებლად, და ხშირად მიწევდა ჩემი ნათლის ჩამოგზავნა არაწმინდ გონებებზე, რომლებიც უსარგებლო, თუ არც მეტი, ცოდვილი საქმეებით იყვნენ დაკავებულნი. თავიანთი ნაკლოვანებებით მათ საკუთარ თავზე მოიყვანეს ჩემი სამართალი, რადგან მათი გონება მოკლებული იყო ყოველგვარ შთაგონებას, ხოლო ბაგე — ყოველგვარ ენამოსილებას, რათა გამოეთქვათ ღვთაებრივი გზავნილი.

67. ასეთ შემთხვევებში, კრებულმა ყური დახშო იმ სუსტი წარმოთქმებისთვის, მაგრამ გული გაუხსნა, რათა იგრძნოს ჩემი თანადგომა შინაგანად და მიიღოს ჩემი არსი. ხალხი იკვებებოდა იმ არსით, რომელიც ჩემმა მოწყალებამ იმ წამს გამოუგზავნა; მაგრამ წარმომადგენელმა ხელი შეუშალა იმ გზავნილს, რომელიც მის ბაგეს არ მოჰსვლია, და ამგვარად აიძულა დამსწრეები, ესაუბრათ თავიანთ მოძღვართან სულით სულს , მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ჯერ კიდევ არ იყვნენ მზად ჩემი შთაგონების ამ ფორმით მისაღებად. (294, 49)

გამოცხადებების ფორმა

68. მოძღვრის სწავლება ყოველთვის ერთნაირად იწყება, რადგან მასში იგივე სიყვარულია. ის სიყვარულით იწყება და წყალობით სრულდება — ორი სიტყვა, რომლებშიც ჩემი მთელი სწავლებაა მოცემული. სწორედ ეს უმაღლესი გრძნობები აძლევს სულს ძალას, მიაღწიოს ნათლისა და ჭეშმარიტების სამეფოებს. (159, 26)

69. შეგიძლიათ თქვათ, რომ ენისა გარეგნული ფორმა, რომლითაც მე "მეორე ეპოქაში" ვსაუბრობდი და რომელსაც ახლა ვიყენებ, განსხვავებულია და ნაწილობრივ მართალიც იქნებით. რადგან იესო მაშინ თქვენთან საუბრობდა იმ ხალხების გამოსახულებებითა და იდიომებით, რომელთა შორისაც იგი ცხოვრობდა, ისევე, როგორც მე დღეს, ჩემი სიტყვის მსმენელთა აზროვნების შესაბამისად. მაგრამ სულიერი შინაარსი, რომელიც ამ სიტყვით არის გადმოცემული, მაშინაც და ახლაც იგივეა, ერთი და იგივეა, უცვლელია. თუმცა ეს შეუმჩნეველი დარჩა ბევრისთვის, ვისი გულებიც გამაგრებულია და ვისი გონებაც დახშულია. (247, 56)

70. ო, ურწმუნოენო! მოდით და ხშირად მომისმინეთ; ჩემი სიტყვა თქვენს ეჭვებს დაამარცხებს. თუ გეჩვენებათ, რომ ჩემი სიტყვის სტილი ისეთი არ არის, როგორიც ოდესღაც იყო, გეუბნებით, რომ არ უნდა მიეწებოთ ფორმას, გარეგნულ იერს, არამედ უნდა ეძიოთ აზრი, რომელიც უცვლელია.

71. არსი, მნიშვნელობა, ყოველთვის ერთი და იგივეა, რადგან ღვთაებრივი მარადიული და უცვლელია; მაგრამ ფორმა, რომლითაც გამოცხადება მოდის თქვენთან, ან რომლითაც მე გაცნობებთ ჭეშმარიტების შემდგომ ნაწილს, ყოველთვის ვლინდება იმ მიმღებლობის ან განვითარების ეტაპის შესაბამისად, რომელსაც მიაღწიეთ. (262, 45)

იქითა სამყაროს არსებების თანდასწრება ქრისტეს სწავლებების დროს

72. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იმ წამებში, როდესაც ჩემი სიტყვა ადამიანის გონებას ანათებს, ათასობით და ათასობით უსხეულო არსება ესწრება აქ ჩემს გამოვლინებას და ისმენს ჩემს სიტყვას; მათი რიცხვი ყოველთვის მეტია, ვიდრე მათზე, ვინც მატერიალურ სამყაროში იმყოფება. თქვენსავით, ისინიც ნელ-ნელა გამოდიან სიბნელიდან, რათა შევიდნენ ნათლის სამეფოში. (213, 16)

73. თქვენ ამ ჩემს სიტყვას დედამიწაზე ადამიანის გონების მეშვეობით ისმენთ, ხოლო თქვენზე მაღალ არსებობის დონეებზე, იმ სამყაროების მკვიდრნი — სხვა სულები — მას ასევე ისმენენ; ისევე, როგორც მას ისმენენ სხვა, კიდევ უფრო მაღალი არსებობის დონეების სულიერი არსებები, რომლებიც იქ თავისუფლად გრძნობენ თავს. რადგან ეს

"კონცერტი", რომელსაც მამა ნათლის სულებთან ერთად "მესამე ეპოქაში" ასრულებს, უნივერსალურია.

74. მე ვთქვი: ჩემი სხივი უნივერსალურია, ჩემი სიტყვა და ჩემი სულიერი არსი (რომელიც მასშია) ასევე უნივერსალურია და სულების მიერ მიღწეულ უმაღლეს დონეზეც კი ისინი მესმიან. თქვენ ამჟამად ამ გამოცხადებაში ყველაზე არასრულყოფილი, ანუ ადამიანური, სახით მესმით.

75. ამიტომ, ახლა მე გამზადებთ უფრო მაღალი გამოცხადებებისთვის, რათა როდესაც შეხვალთ სულიერ სამყაროში და სრულიად დატოვებთ ამ დედამიწას, შეძლოთ გაერთიანდეთ ცხოვრების ახალ ეტაპთან და მოისმინოთ "კონცერტი", რომელსაც მამა თქვენს სულთან ერთად ასრულებს.

76. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ მატერიალურ სამყაროში ხართ; დაე, თქვენი გული და სული განახლდეს ამ სიტყვით, ხოლო ის არსებები, რომლებიც დედამიწაზე თქვენიანი იყვნენ — რომლებსაც დღემდე უწოდებთ მამას, ქმარს, ცოლს, ძმას, შვილს, ნათესავს ან მეგობარს — სიცოცხლის სხვა დონეებზე არიან და იმავე სიტყვას ისმენენ; თუმცა მათთვის მისი მნიშვნელობა, მისი არსი განსხვავებულია, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი იმავე სიხარულით, იმავე განახლებით, იმავე გამხნევებითა და იმავე პურით ტკბებიან. (345, 81-82)

77. მე ჩემს სინათლის სხივს ყველა სამყაროში ვგზავნი. თქვენთან კი ეს სინათლე ადამიანური სიტყვების სახით გამოვგზავნე, ისევე, როგორც ის სხვა სამყოფელებამდე შთაგონების გზით აღწევს.

78. იმ ღვთაებრივი სხივის ნათელში ყველა სული გაერთიანდება და მისგან ზეცის კიბეს შექმნის, რომელიც მათ ერთსა და იმავე წერტილში, სულიერ სამყაროში მიიყვანს, რომელიც აღთქმულია თქვენთვის, ჩემი ღვთაებრიობის სულიერი ნაწილებისთვის. (303, 13-14)

გამოცხადებების დროითი შეზღუდვა

79. ჩემი სამეფო მოდის ტანჯული კაცობრიობისკენ და ჩემი სიტყვა ექოდებს ამ ეპოქის რჩულეულთა მეშვეობით, რათა მათ, ვინც შემიგებენ, თავიანთი მოყვასისთვის ნუგეშად იქცნენ.

80. ყველა ეპოქაში მყავდა შუამავლები კაცობრიობასა და ჩემს ღვთაებას შორის; ისინი იყვნენ გულით მოკრძალებულნი და თავმდაბალნი, რომელთაც მე ვიყენებდი. ახლა კი ვამზადებ ჩემი სწავლებების ახალ მაცნეებს, რათა ეს კეთილი ამბავი კაცობრიობაში სულიერი ცხოვრების გამოღვიძება გახდეს.

81. რამდენი მათგანი, ვინც კეთილშობილი სულიერი მისიის შესრულების უნარი შესწევს, ჯერ კიდევ სძინავს, მთელ მსოფლიოში მიმოფანტული! ისინი გაიღვიძებენ და თავიანთ სულიერ პროგრესს მაშინ გამოავლენენ, როდესაც, თავიანთი გრძნობების გულუხვობით, თავიანთი მოყვასისთვის

სასარგებლო არსებებად იქცევიან. ისინი თავმდაბლები იქნებიან და არასოდეს იამაყებენ თავიანთი უპირატესობით. (230, 61–63)
82. ჩემი საქმე კაცობრივამდე უმინავლესად უნდა მივიდეს, რათა მან ჩემი კანონის აღსრულება დაიწყოს თავისი ხსნის ჯვრის აღებით.
83. მე ეს აღვუთქვი კაცობრიობას, მთელ კაცობრიობას და შევასრულებ, რადგან ჩემი სიტყვა მეფისაა; ჩემი მოწაფეების მეშვეობით გავუგზავნი მათ ჩემი სიტყვის ოქროს ხორბალს და ეს მოემსახურება კაცობრიობის მომზადებას, რათა მალე იხარონ სულით სულთან დიალოგით. რადგან 1950 წლის შემდეგ მე აღარ გავცხადდები მედიუმის გონების მეშვეობით, არც აქ და არც სხვაგან. (291, 43–44)

თავი 5 – ახალი ღვთაებრივი გამოცხადების მიზეზი

ღვთის ნება ხსნისათვის

1. რომ არ არსებობდეს უმეცრება მსოფლიოში, რომ არ დაიღვრებოდეს სისხლი, რომ არ იყოს ტკივილი და გაჭირვება, არ იქნებოდა მიზეზი, რომ ჩემმა სულმა თავი გაიხადოს მატერიალურმა თქვენი გრძნობებისთვის. მაგრამ თქვენ მე მჭირდებით. მე ვიცი, რომ ამ დროში მხოლოდ ჩემს სიყვარულს შეუძლია თქვენი გადარჩენა და სწორედ ამიტომ მოვედი.
2. თუ მე არ მიყვარდეთ — რა მნიშვნელობა ექნებოდა, საკუთარ თავს რომ გაანადგურებდეთ, და რა მნიშვნელობა ექნებოდა თქვენს ტკივილს? თუმცა მე თქვენი მამა ვარ — მამა, რომელიც საკუთარ თავში გრძნობს შვილის ტკივილს, რადგან ყოველი ბავშვი მისი მცირე ნაწილია. ამიტომაც, ჩემს ყოველ სიტყვაში და ყოველ შთაგონებაში, მე გაძლევთ ჭეშმარიტების ნათელს, რაც სულისთვის სიცოცხლეს ნიშნავს. (178, 79-80)
3. აჰა, მე თქვენ შორის ვარ, თქვენს გულებს ვუკაკუნებ. ნუთუ მართლა გგონიათ, რომ ჩემი სიმშვიდე სრულია, როდესაც გხედავთ მუდმივ მტრობაში გახლართულებს? სწორედ ამიტომ მოვედი, როგორც დიდი მეომარი, ბნელისა და ბოროტების წინააღმდეგ საბრძოლველად, და ჩემთან ერთად მოვიდნენ სიკეთის სულები, სულიერი სამყარო, ჩემი საქმის დასასრულებლად. რამდენ ხანს გასტანს ეს ბრძოლა? სანამ ყველა ჩემი შვილი არ იხსნება. მაგრამ მე ტკივილი არ მომიტანია; მე მხოლოდ სიყვარულით მსურს თქვენი გარდაქმნა. (268, 31)
4. ჩემი სიტყვა კვლავ უხერხული იქნება ადამიანებისთვის, როგორც წარსულში, მაგრამ მე მათ სიმართლეს ვეტყვი. ვინმეს შეურაცხყოფის გარეშე, მე იპოკრეტს იპოკრეტის სახელით მოვუწოდე, მრუშს — მრუშის სახელით და ბოროტს — ბოროტის სახელით. ჭეშმარიტება დამახინჯებული იყო და აუცილებელი გახდა მისი ხელახლა გაბრწყინება,

ისევე როგორც ახლა, როდესაც ჭეშმარიტება დაფარულია და, ამიტომ, ის კაცობრიობის თვალწინ კიდევ ერთხელ უნდა გამოაშკარავდეს. (142, 31)

5. არა ერთხელ, არამედ რამდენჯერმე და სხვადასხვაგვარად, ჩემს მოწაფეებს ჩემი დაბრუნების შესახებ ვაუწყებდი და ვპირდებოდი. მე გაცნობეთ ნიშნები, რომლებიც ჩემს მოსვლას მოასწავებდა — ნიშნები ბუნებაში, მოვლენები კაცობრიობას შორის, მსოფლიო ომები, ცოდვის პიკი. რათა სამყარო შეცდომაში არ ჩავარდნილიყო და ჩემს, როგორც ადამიანის, დაბრუნებას არ მოელოდა, მე მათ შევატყობინე, რომ ქრისტე მოვიდოდა "ღრუბელზე", ანუ სულით.

6. ეს აღთქმა აღსრულდა. აჰა, მასწავლებელი სულით, რომელიც საუბრობს სამყაროსთან. აჰა, მშვიდობისა და ნათლის სამეფოს უფალი, რომელიც აგებს უსაზღვროდ დიდ კიდობანს, რომელშიც ადამიანებმა შეიძლება პოვონ თავშესაფარი და იხსნან, ისევე, როგორც "პირველ ეპოქაში", როდესაც ნოემ ააშენა კიდობანი კაცობრიობის გადასარჩენად. (122, 52–53)

7. ის, თუ როგორ გამოვეცხადე მე ამ ხანაში, განსხვავდება "მეორე ხანისგან", მაგრამ ჩემი მიზანი იგივეა: გადავარჩინო კაცობრიობა, გამოვიყვანო ის იმ ქარიშხლიდან, რომელსაც ის თავის გზაზე შეხვდა და რომლისგანაც თავის დაღწევა ვერ შეძლო.

8. ცდუნება მთელი თავისი ძალით იქნა გათავისუფლებული, და ადამიანი დაეცა, როგორც პატარა ბავშვი, და დიდად იტანჯა. ის ამოწურავს თავისი ტანჯვის ჭიქას და მე მომიხმობს თავის ღრმა დაბნეულობაში, და მამა მასთან იყო.

9. ჯერ კიდევ არის ნალექი სასმელში, მაგრამ მე დაგეხმარებით აიტანოთ ტკივილი, რომელიც თქვენი ურჩობის შედეგია. ნეტარნი ხართ თქვენ, ვინც მესმენით, რადგან ძლიერნი იქნებით! მაგრამ რა დაემართებათ სხვებს, როდესაც ეს დიდი ტანჯვა დაატყდებათ თავს? განა მათი სულები რწმენის უქონლობის გამო დაეცემა? ისრაელის* ლოცვამ მათ მხარდაჭერა უნდა მისცეს. (337, 38)

** ეს სახელი აღნიშნავს ღვთის ახალ ხალხს, "სულიერ ისრაელს", და არა ისრაელის სახელმწიფოს მცხოვრებლებს ან ებრაელ ხალხს მთლიანობაში (დამატებითი ინფორმაციისთვის იხილეთ თავი 39)*

10. მე თქვენ უსასრულო სიყვარულით გეძებთ. თქვენს სულებში იმდენი მადლი და იმდენი ნიჭი ჩავდე, რომ მზად არ ვარ, ჩემს შვილთაგან ერთიც კი დავკარგო. თქვენ ჩემი სულის ნაწილი ხართ, თქვენ ჩემი არსების ნაწილი ხართ — განა შეიძლება ბოროტი იყოს ის, ვინც ასე ენთუზიაზმითა და ასეთი სიყვარულით გეძებთ?

11. როდესაც ჩამოვდივარ, რათა ჩემი სიტყვა გადმოგცეთ, მე ბრბოში "უკანასკნელებს" ვპოულობ; ისინი არიან ისინი, ვინც გულში ყველაზე გულმოდგინედ მეძებს. და მაინც, მე მათ სამსახურში ვარ და ყოველთვის ვპასუხობ მათ კითხვებს.

12. დღეს, ვინც ბოლოს მოვიდა, მეკითხება, რა არის ჩემი დაბრუნების მიზანი, რაზეც მე ვპასუხობ, რომ მიზანია, ადამიანებს საკუთარი ძალისხმევით დაუბრუნდნენ თავიანთ პირვანდელ სიწმინდეს. (287, 19-20)

ცდომილებებისა და გარეგანი თაყვანისცემის ფორმების აღმოფხვრა

13. "მესამე ეპოქა" სრულად განთიადდა კაცობრიობისთვის. დაახლოებით 2000 წელი გავიდა, რაც ჩემი სიტყვა მიგეცით; თუმცა, გასული დროის მიუხედავად, ეს სწავლება ჯერ კიდევ არ არის აღიარებული მთელი კაცობრიობის მიერ, რადგან ყველა ჩემი შვილი არ მიყვარს. მიუხედავად ამისა, ყველა მე პატივს მცემს; ყველა ეძებს ერთ ღვთაებრივ სულს, რომელიც ჩემია. თუმცა, მე არ ვხედავ ერთიანობას კაცთა შორის; მათში არ ვხედავ ერთსა და იმავე რწმენას, ერთსა და იმავე ამაღლებასა და გაგებას, და ამიტომ მოვედი მე, როგორც სულიწმინდა, რათა მათში ერთიანობა მოვიტანო, დავხვეწო ისინი ჩემი ჭეშმარიტების სწავლებით, ჩემი უცვლელი სიტყვით, ჩემი სიყვარულისა და სამართლიანობის კანონით. (316, 4)

14. გონების დაბინდვა, რწმენის ნაკლებობა, ჭეშმარიტების უმეცრება სულისთვის სიბნელეა და ამიტომაც არის კაცობრიობა დღეს მცდარ გზაზე. როგორ გამრავლდნენ ის ადამიანები, რომლებიც ცხოვრებას ისე გადიან, რომ არ იციან ან არ სურთ იცოდნენ, საით მიდიან!

15. მე ვიცოდი, რომ კაცობრიობისთვის დადგებოდა ასეთი დრო, სავსე ტკივილით, დაბნეულობით, გაურკვევლობითა და უნდობლობით. მე გპირდებოდით, რომ ამ სიბნელიდან გიხსნიდით და აჰა, მე ვარ: მე ვარ ჭეშმარიტების სული. რატომ გსურთ, რომ კვლავ მოვიდე, როგორც ადამიანი? განა არ გახსოვთ, რომ მოვკვდი, როგორც ადამიანი, და გითხარით, რომ ჩემს სამეფოში დაგელოდებით? ამგვარად გაგაგებინეთ, რომ სული მარადიული და უკვდავია. (99, 7-8)

16. ჩემი სიტყვა ამ დროში გახსენებთ წარსულს, გიცხადებთ საიდუმლოებებს და გიცხადებთ მომავალს. ის გამოსწორებს ყველაფერს, რაც ადამიანებმა დაამახინჯეს და არაკანონიერად გამოაცხადეს; რადგან მე, ჭეშმარიტების მცველი, მოვედი ჩემი მოშურნებისა და ჩემი სამართლიანობის მახვილით, რათა დავანგრიო ყოველივე ცრუ, დავამსხვრიო ცრუობა და სიცრუე და კვლავ განდევნო მოვაჭრეები ჭეშმარიტების ტაძრიდან.

17. გაიგეთ, რომ თქვენი სულების ხსნის მისაღწევად ჭეშმარიტების ძიება არ გჭირდებათ წიგნებში, რჩევებში ან კაცთა მცნებებში.

18. თქვენ ყველანი უნდა გადარჩეთ; ვერ ვპოულობ ერთსაც კი, რომელიც უკვე მყარ ნიადაგზე დგას. თქვენ გემსხვრევა გემის ტრაგედია გადაგხდათ თავს ქარიშხლიან ღამეში, რომელშიც თითოეული მხოლოდ საკუთარი

სიცოცხლისთვის იბრძვის და არ ფიქრობს მოყვასზე, რადგან მისი სიცოცხლე საფრთხეშია.
19. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე ვარ თქვენი ერთადერთი მხსნელი, რომელიც კვლავ მოდის იმთა საძებნელად, ვინც გზას ასცდა, რადგან იგი მცნების გზას გადაუხვია. მე განათებთ თქვენს გზას, რათა მიაღწიოთ ნაპირს, იმ კურთხეულ მიწას, რომელიც გელოდებათ, რადგან მასში სულისთვის უსასრულო საგანძურია დაფარული. (252, 37–40)
20. როგორც ოდესღაც ღვთაებრივი მცნებები იქნა არასწორად განმარტებული, ასევე დამახინჯდა ჩემი სწავლება ამ ეპოქაში; და ამიტომ აუცილებელი გახდა , რომ მოწაფეებს კვლავ მოსვლოდათ მასწავლებელი, რათა დახმარებოდათ საკუთარი შეცდომებისგან გათავისუფლებაში, ვინაიდან ძალიან ცოტას თუ შეუძლია თავისით დააღწიოს თავი საკუთარ გადახვევებს.
21. თუმცა მაშინაც დაგპირდით, რომ კვლავ მოვიდოდი, უნდა გითხრათ, რომ ეს იმიტომ გავაკეთე, რომ ვიცოდი, დადგებოდა დრო, როდესაც კაცობრიობა, მიუხედავად იმისა, რომ დარწმუნებული იქნებოდა, ჩემი სწავლებების გზაზე იდგა, მათგან ძალიან შორს იქნებოდა; და სწორედ ამ დროისთვის გამოვაცხადე ჩემი დაბრუნება. (264, 35-36)
22. "მეორე ეპოქაში" ქრისტე — სწორედ ის, ვინც ამ წამს გესაუბრებათ — განკაცდა და იწყო სავანე დედამიწაზე. მაგრამ ახლა იგი სულით არის თქვენთან და ამით ასრულებს კაცობრიობისადმი მიცემულ აღთქმას: დაბრუნდეს ახალ ეპოქაში, რათა მოგიტანოთ უდიდესი ნუგეში და ჭეშმარიტების ნათელი, და ამით გაანათლოს და განმარტოს ყველაფერი, რაც კაცობრიობას ებარა. (91, 33)
23. კაცობრიობა დაძაბუნებულია, მაგრამ მე მოვედი, რათა წმინდა სულის ნათლით დავუძღვე, რათა მან ჩემი სიტყვის ჭეშმარიტი მნიშვნელობა შეიცნოს.
24. დროთა განმავლობაში, ჩემი მოწაფეების მიერ დატოვებული წერილები ადამიანებმა შეცვალეს და ამიტომაც არის უთანხმოება კონფესიებს შორის. მაგრამ მე ავხსნი ჩემს ყველა მოძღვრებას, რათა ერთიანობა მოვუტანო კაცობრიობას ერთ სინათლესა და ერთ ნებაში. (361, 28-29)
25. დღეს სამყაროსთვის ახალი ერა იწყება, რომელშიც ადამიანი იბრძოლებს აზროვნების უდიდესი თავისუფლებისთვის და შეებრძოლება იმ მონობის ბორკილების გატეხას, რომლებიც მისმა სულმა ზიდა. ეს ის დროა, როდესაც იხილავთ ხალხებს, რომლებიც სულიერი საზრდოსა და ჭეშმარიტი ნათლის ძიებაში გადალახავენ ფანატიზმის ბარიერებს, და გეუბნებით, რომ არავინ, ვინც კი ერთ წამს მაინც შეიგრძნობს აზროვნების, ძიებისა და მოქმედების თავისუფლების სიხარულს, არასოდეს დაუბრუნდება ნებაყოფლობით თავის ციხეს. ახლა მისმა თვალებმა

ნათელი იხილეს და მისი სული ღვთაებრივი გამოცხადებებით აღფრთოვანდა. (287, 51)

26. მე ვიცოდი, რომ თაობიდან თაობას, ადამიანები სულ უფრო მეტად დაამსხვერვალებდნენ ჩემს სწავლებას, შეცვლიდნენ ჩემს კანონს და დაამახინჯებდნენ ჭეშმარიტებას. მე ვიცოდი, რომ ადამიანები დაივიწყებდნენ ჩემს დაპირებას დაბრუნების შესახებ და ერთმანეთს აღარ მიიჩნევდნენ ძმებად, არამედ ერთმანეთს მოკლავდნენ ყველაზე სასტიკი, ყველაზე ლაჩრული და ყველაზე არამზადაური იარაღით.

27. და აწ დადგა დრო და აღთქმული დღე, და მე აქ ვარ. ნუ განიკითხავთ იმ გზას, რომელიც მე ავირჩიე, რათა ჩემთვის ცნობილი გავმხდარიყავით; რადგან არა ქვეყნიერებაა ის, ვინც უნდა განმსაჯოს მე, არამედ მე განვსჯი კაცობრიობას, რადგან აწ არის მათი განკითხვის დრო.

28. მე ვამყარებ სამეფოს ადამიანთა გულებში — და არა მიწიერ სამეფოს, როგორც ბევრი მოელის, არამედ სულიერს — რომლის ძალა სიყვარულიდან და სამართლიანობიდან მოდის და არა ამქვეყნიური ძალაუფლებისგან.

29. ვხედავ, ზოგიერთს უკვირს ჩემი ასეთი სიტყვების მოსმენა; მაგრამ გეკითხებით: რატომ გსურთ ყოველთვის, რომ წარმომიდგინოთ აბრეშუმში, ოქროსა და ძვირფას ქვებში გამოწყობილი? რატომ გსურთ ყოველთვის, რომ ჩემი სამეფო ამქვეყნიური იყოს, მაშინ როცა მე თქვენთვის საპირისპირო გამხილეთ? (279, 61-64)

30. მე უკვე გიწინასწარმეტყველეთ, რომ ბრძოლა სასტიკი იქნება, რადგან ყველა თვლის, რომ მისი რელიგია სრულყოფილია და მისი მისაღებად გზა — უბიწო. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ასე რომ ყოფილიყო, არანაირი მიზეზი არ მექნებოდა, ამ დროს მოსულიყავი და თქვენთვის მესაუბრა.

31. შთაგონებით მე გაძლევთ ღრმად სულიერ სწავლებას, რადგოზ მე ვხედავ, რომ თქვენს თაყვანისცემის ფორმებში ბატონობს წარმართობა და ბოროტმა თესლმა ფანატიზმისა თქვენ მოგწამლათ უმეცრებითა და სიძულვილის გრძნობით.

32. ჩემს მარჯვენა ხელშია ჩემი ნათლის მახვილი; მე ვარ მეომარი და მეფე, რომელიც ანადგურებს ყოველ მეამბოხეს, მთელ არსებულ ბოროტებას და ყოველივეს, რაც ცრუა. როდესაც ჩემი ბრძოლა დასრულდება და გულები შეისწავლიან ერთიანობას ლოცვასა და ცხოვრებაში, თქვენი სულის მზერა მე აღმომაჩენს უსასრულო ნათებასა და მარადიულ სიმშვიდეში. "ეს ჩემი სამეფოა," გეტყვით მე თქვენ, "და მე ვარ თქვენი მეფე, რადგან ამისთვის ვარ აქ და ამისთვის შეგქმენით: რომ მეფობდეთ." (279, 72–74)

განათლება ჭეშმარიტი ცხოვრების შესახებ

33. ყველა ადამიანი იცის, რომ მე ვარ ყოველი ქმნილების მამა და რომ ყველა არსების ბედი ჩემშია. თუმცა, მე არც მათი ყურადღება მიმიღია და

არც მათი პატივისცემა. ისინიც ქმნიან, ისინიც ბატონები არიან და სჯერათ, რომ თავიანთი მეზობლების ბედზე ძალაუფლება აქვთ — მაშ, რატომ უნდა დაემხონ ჩემ წინაშე?

34. ამგვარად, ადამიანმა გამოსცადა ჩემი მოთმინება და გამოწვევის წინაშე დააყენა ჩემი სამართლიანობა. მე მივეცი მას დრო ჭეშმარიტების საპოვნელად, მაგრამ მან უარი თქვა ჩემგან რაიმეს მიღებაზე. მოვედი, როგორც მამა, და არ შემიყვარეს; შემდეგ მოვედი, როგორც ბატონი, და არ გამიგეს; მაგრამ, რადგან აუცილებელია კაცობრიობის გადარჩენა, ახლა მოვდივარ, როგორც მსაჯული. მე ვიცი, რომ კაცი ჩემს სამართლიანობას შეეწინააღმდეგება, რადგან ვერ მიმიღებს, როგორც მსაჯულს, და იტყვის, რომ ღმერთმა შურისძიება იძია.

35. მინდა, ყველამ გააცნობიეროს, რომ ღმერთს შურისძიების გრძნობა არ შეუძლია, რადგან მისი სიყვარული სრულყოფილია. მას ასევე არ შეუძლია ტკივილის გამოწვევა; თქვენ თავად იზიდავთ მას თქვენი ცოდვებით. ჩემი ღვთაებრივი სამართალი თქვენს ტანჯვასა და სიკვდილზეც კი მაღლა დგას. ტკივილი, დაბრკოლებები და წარუმატებლობები არის განსაცდელები, რომლებსაც ადამიანი მუდმივად თავს აკისრებს , და თავისი თესვის ნაყოფს ის ეტაპობრივად იმკის. ჩემთვის საკმარისია, დავუშვა ჩემი სინათლის მიღწევა თქვენი სულისთვის ცხოვრებისეული კრიზისების თითოეული მომენტისას, რათა მან ხსნას მიაღწიოს. (90, 5-7)

36. ეს არის ჭეშმარიტების სული, რომელიც მოდის, რათა ნათელი მოჰფინოს საიდუმლოებებს და გაგიცხადოთ ცოდნა, რომელიც გჭირდებათ ჭეშმარიტი ცხოვრებით ტკბობისთვის. ის არის ღვთაებრივი ნუგეში, რომელიც თქვენს ტანჯვას თავს გადმოღვრის, რათა დაგიმოწმოთ, რომ ღვთაებრივი სამსჯავრო არ არის არც სასჯელი და არც შურისძიება, არამედ სიყვარულის სამსჯავრო, რათა მიგიყვანოთ სინათლესთან, მშვიდობასთან და ნეტარებასთან. (107, 24)

37. იცოდეთ, რომ ის, ვინც ხვდება და შეიგრძნობს იმას, რაც ზეცად ამაღლებულთათვისაა განკუთვნილი, ვეღარასდროს მოწყვეტს თავის სულს იმ ნათელს, რომელიც მას გამოეცხადა. მიუხედავად იმისა, შევა ის უცნობ სამყაროებში თუ კვლავ და კვლავ დაბრუნდება დედამიწაზე: ის, რაც მან ოდესღაც მიიღო, როგორც სინათლის ღვთაებრივი ნაპერწკალი, კვლავ და კვლავ ამოხეთქავს მისი არსების უწმინდესი ნაწილიდან, როგორც წინათგრძნობა, როგორც ღვთაებრივი შთაგონება. ზოგჯერ ის გაცოცხლდება, როგორც ტკბილი გამოღვიძება ან ზეციური სიმღერა, რომელიც გულს სიხარულით აავსებს, როგორც სულიერ სახლში დაბრუნების სურვილი. აი, რას ნიშნავს ჩემი სწავლება იმ სულებისთვის, რომლებიც ამ ცხოვრებაში ბრუნდებიან. გარეგნულად, სული თითქოს თავის წარსულს ივიწყებს, მაგრამ სინამდვილეში ის ჩემი სწავლების ცოდნას არ კარგავს.

38. მათ, ვინც ეჭვობს, რომ სწორედ ამჟამად და ამ ფორმით ღვთაებრივი სიტყვა ესაუბრებათ, ვეუბნები, რომ თუ არ სურთ, ამ სახელით მომიხსენიონ, თუ არ სურთ, ეს სიტყვა ღვთაებრივ მასწავლებელს მიაწერონ, მათ გულში უნდა ჩაიბეჭდონ ამ სწავლების მნიშვნელობა და მის თითოეულ აზრს ბოლომდე ჩასწვდნენ; და თუ, მოსმენილზე დაფიქრების შემდეგ, მივლენ დასკვნამდე, რომ ის კაცობრიობისთვის ნათელსა და ჭეშმარიტებას შეიცავს, უნდა გამოიყენონ იგი, როგორც დედამიწაზე თავიანთი ნაბიჯების მეგზური და ამით გარდაქმნან თავიანთი ცხოვრება.
39. მე ვიცი, რომ თქვენ ჭეშმარიტ სიბრძნეს გადმოგცემთ; ის, თუ რისიც ადამიანებს სჯერათ, ჩემს ჭეშმარიტებას არაფრით ცვლის. თუმცა, ადამიანისთვის აუცილებელია, ჰქონდეს სიმტკიცე იმის შესახებ, რისიც სწამს, რისი ცოდნაც გააჩნია და რისი სიყვარულიც შეუძლია. სწორედ ამ მიზეზით ვდგები ზოგჯერ ჩემს გამოცხადებებში ადამიანთა დონეზე, რათა მათ მე ამაცნონ. (143, 54–56)
40. ადამიანთა წარმოდგენა ჩემზე ძალიან შეზღუდულია, სულიერების გაგება — მეტისმეტად მწირი, რწმენა კი — ძალიან მცირე.
41. რელიგიები საუკუნეების მანძილზე ძილბურჯში არიან, ერთი ნაბიჯიც კი არ გადაუდგამთ წინ, და როდესაც გაიღვიძებენ, მხოლოდ საკუთარ თავში არიან აქტიურნი და არ ბედავენ, დატოვონ წრე, რომელიც საკუთარი ტრადიციებით შექმნეს.
42. სწორედ უგულებელყოფილნი, ღარიბნი, უბრალონი და უცოდინრები, სინათლის, წმინდა სულიერი გარემოს, ჭეშმარიტებისა და პროგრესის სწრაფვით, დატოვებენ ამ წრეს. სწორედ ისინი დარეკავენ ზარასა და გამაღვიძებელ ზუმბას, როდესაც იგრძნობენ სულიერების ეპოქაში ჩემი ახალი გამოცხადებების დროის მოახლოებას.
43. ადამიანებს სურთ, აღმოაჩინონ სულიერი ცხოვრების საიდუმლო — ის არსებობა, რომელშიც ისინი გარდაუვლად უნდა შევიდნენ და რომლის შეცნობაც სწორედ ამიტომ სურთ.
44. ადამიანები სინათლისთვის მოწყალების გამო ითხოვენ, გვედრებიან და ბარებენ, რადგან მათ მოსამზადებლად საჭიროების შეგრძნება აქვთ; მაგრამ ამ ყველაფერზე პასუხად მათ ეუბნებიან, რომ სულიერი ცხოვრება საიდუმლოა და მისზე შემოწმებული ფარდის აწევის სურვილი — თვითნებობა და ღვთისგმობაა.
45. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ჭეშმარიტებისა და ნათლის მწყურვალნი ამქვეყნად ვერ იპოვიან იმ წყაროს, რომლის წყალმაც მათი წყურვილი დააკმაყოფილოს. მე ვარ, რომელიც ზეციდან ჩამოავლინებ სიბრძნის წყალს, რომლის დალევაც სულებს სწყურიათ. მე დავღვრი ჩემს ჭეშმარიტების შადრევანს ყოველ სულსა და გონებაზე, რათა "მისტერიები" გაქარწყლდეს. რადგან კვლავ გეუბნებით, რომ მე არ ვარ ის,

ვინც ადამიანთათვის თავს მისტერიებში ვფარავ, არამედ თქვენ ხართ, ვინც მათ ქმნით.

46. მართალია, მამათქვენში ყოველთვის იქნება რაღაც, რასაც ვერასდროს შეიცნობთ, როდესაც გაიხსენებთ, რომ ღმერთი უსასრულოა, თქვენ კი მხოლოდ მცირე ნაწილაკები ხართ. მაგრამ ის, რომ არ იცოდეთ, ვინ ხართ მარადისობაში, რომ საკუთარ თავში შეუცნობელ საიდუმლოდ დარჩეთ და რომ სულიერ ცხოვრებაში შესვლამდე მის შეცნობას ვერ შეძლებთ — ეს ჩემ მიერ არ არის დადგენილი.

47. მართალია, წარსულში ასე არ გესაუბრებოდნენ და არც სულიერი ცოდნის ნათელში შეღწევის რაიმე შორს მიმავალი მოწოდება ყოფილა; მაგრამ ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ წარსულში კაცობრიობას არ ჰქონდა ცოდნის ისეთი მწველი სურვილი, როგორიც დღეს აქვს, და არც სულიერად და არც ინტელექტუალურად არ იყო გაგების უნარიანი. მიუხედავად იმისა, რომ ის ყოველთვის ეძებდა და იკვლევდა, ამას უფრო ცნობისმოყვარეობის გამო აკეთებდა, ვიდრე სინათლისადმი ჭეშმარიტი სურვილით.

48. რათა ადამიანებმა იპოვონ გზა, რომელიც ამ სინათლემდე მიიყვანს მათ, და რათა შეძლონ ამ წყლის მიღება სიცოცხლისა და სიბრძნის შადრევნიდან, მათ პირველ რიგში უნდა უარყონ თაყვანისცემის ყველა გარეგანი ფორმა და გულები გაათავისუფლონ ყოველგვარი ფანატიზმისგან. როდესაც ისინი დაიწყებენ ცოცხალი და ყოვლისშემძლე ღმერთის თანდასწრებას თავიანთ გულებში, იგრძნობენ ახალ, უცნობ ერთგულებას , რომელიც მათი არსების სიღრმიდან ამოდის, სავსეა გრძნობითა და გულწრფელობით, აღფრთოვანებითა და სითბოთი, რაც იქნება ჭეშმარიტი ლოცვა, სულით გამოცხადებული.

49. ეს იქნება მათი აღმასვლის დასაწყისი ნათლისკენ, პირველი ნაბიჯი სულიერებისკენ მიმავალ გზაზე. როდესაც სულს შეეძლება ადამიანისთვის ჭეშმარიტი ლოცვის გამოცხადება, მას ასევე შეეძლება მისთვის თავისი ყველა უნარის გამოცხადება, ისევე როგორც მათი განვითარებისა და სიყვარულის გზაზე მიმართვის გზის ჩვენება. (315, 66–75)

50. ჩემს გამოცხადებაში თქვენ იპოვით იმავე სწავლებებს, რაც "მეორე ეპოქისაა"; მაგრამ ამ ეპოქაში მე თქვენთვის გამოვავლინე უსაზღვრო ჩემი სულიწმინდის ნათლით, და სულიდან სულთან დიალოგში გავაგრძელებ თქვენთვის ახალი და უდიდესი სწავლებების გამოვლენას. მე ამ გამოცხადების ეპოქაში ცნობილი გაქმნით მეექვსე ბეჭდის მთელი შინაარსი, რომელიც მოგამზადებთ იმ დროისთვის, როდესაც მე მეშვიდე ბეჭედს გავტეხავ. ამგვარად, თქვენ სულ უფრო და უფრო შეიცნობთ "წარუვალი სიღრმეს"; ამგვარად აღმოაჩენთ, რომ სულიერი სამყარო ყველა სულის სახლია, უსასრულო და საოცარი მამის სახლი, რომელიც გელოდებათ მაღალ იმქვეყნიურ სამყაროში, სადაც მიიღებთ საზღაურს იმ

საქმეებისთვის, რომლებიც სიყვარულითა და თანაგრძნობით გააკეთეთ თქვენი მოყვასის მიმართ. (316, 16)

ადამიანის განვითარება, სულიერება და გამოსყიდვა

51. მე გაძლევთ ჩემს სწავლებას არა მხოლოდ თქვენი მატერიალური ბუნების ზნეობრივ შესაკავებლად; არამედ, მისით თქვენ შეგიძლიათ აიწიოთ თქვენი სულიერი სრულყოფილების უმაღლეს მწვერვალებზე.

52. მე თქვენ შორის ახალ რელიგიას არ ვქმნი; ეს სწავლება არ უარყოფს არსებულ რელიგიებს, თუკი ისინი ჩემს ჭეშმარიტებაზეა დაფუძნებული. ეს არის ღვთაებრივი სიყვარულის გზავნილი ყველასთვის, მოწოდება ყველა სოციალური ინსტიტუციისადმი. ვინც გაიგებს ღვთაებრივ მიზანს და შეასრულებს ჩემს მცნებებს, იგრძნობს, რომ მისი სული წინსვლისა და უმაღლესი განვითარებისკენ მიისწრაფვის.

53. სანამ ადამიანი არ გააცნობიერებს სულიერებას, რომელიც მას თავის ცხოვრებაში უნდა მოიპოვოს, მშვიდობა შორს იქნება ამქვეყნად რეალობად ქცევისგან. მეორე მხრივ, ვინც ჩემს სიყვარულის კანონს აღასრულებს, არ შეუშინდება არც სიკვდილს და არც იმ სამსჯავროს, რომელიც მის სულს ელის. (23, 12-13)

54. ამ გამოცხადებებით მე არ მსურს მხოლოდ სამყაროში მშვიდობის დამყარება და თქვენი ტანჯვის ფიზიკური შვების გზით შემსუბუქება. ამ გზავნილის მეშვეობით, მე გაძლევთ დიდ მოძღვრებას, რომელიც გესაუბრებათ თქვენს სულიერ განვითარებაზე. რადგან, მართლაც, გეუბნებით, მხოლოდ ამქვეყნიური სიკეთეების მოტანა რომ მენდომებინა, საკმარისი იქნებოდა იმ მეცნიერების დავალება, რომლებსაც ინტუიციით ვანათებ და ვისთვისაც ბუნების საიდუმლოებები გამიცხადებია, რათა მათ მისგან გამოეყენებინათ სამკურნალო ნელსაცხარი თქვენი ფიზიკური ტანჯვის სამკურნალოდ.

55. ჩემი საქმე მიზნად ისახავს, გაჩვენოთ უფრო ფართო ჰორიზონტები, თქვენი პლანეტის მიღმა, იმ უსასრულო რაოდენობის სამყაროების, რომლებიც გარს გივლისთ — ჰორიზონტები, რომლებსაც არ აქვთ დასასრული და რომლებიც მიგითითებენ თქვენთვის განკუთვნილი მარადისობისკენ. (311, 13-14)

56. ჩემს სულიერ სწავლებას სხვადასხვა მიზანი ან ამოცანა აქვს: ერთი მათგანია სულის ნუგეშცემა მის გადასახლებაში და მისთვის იმის გაგებინება, რომ ღმერთი, რომელმაც ის შექმნა, მარადისურად ელის მას თავის სიმშვიდის სამეფოში. მეორეა, მას აცნობოს, რამდენი ნიჭი და უნარი გააჩნია თავისი ხსნისა და მისი აღზევების ან სრულყოფილების მისაღწევად.

57. ეს სიტყვა მოაქვს სულიერების გზავნილს, რომელიც ხალხს თვალებს უხელს, რათა მათ რეალობა პირისპირ იხილონ, რასაც, მათი რწმენით, მხოლოდ იმაში იპოვიან, რასაც ხედავენ, რასაც ეხებიან, ან იმში, რასაც

თავიანთი ადამიანური მეცნიერებით ამტკიცებენ, ვერ გააცნობიერებენ, რომ ამით წარმავალს "რეალობას" უწოდებენ და ვერ ცნობენ და უარყოფენ მარადიულს, სადაც ჭეშმარიტი რეალობა არსებობს.
58. დაე, ეს გზავნილი გავრცელდეს ერიდან ერს, სახლიდან სახლში, და დატოვოს თავისი ნათლის, ნუგეშისა და მშვიდობის თესლი, რათა ადამიანებმა რამდენიმე წამით შეისვენონ და სული მოასვენონ, რაც აუცილებელია, რათა დაფიქრდნენ და გაიხსენონ, რომ ყოველი წამი შეიძლება იყოს მათი სულიერ სამყაროში დაბრუნების მომენტი, და რომ ნაყოფი, რომელსაც სულიერ ცხოვრებაში ჩასვლისას მოიმკიან, დამოკიდებულია მათ საქმეებსა და იმ თესლზე, რომელიც მათ ქვეყანაზე დათესეს. (322, 44–46).

თავი 6 – *მესამე აღთქმა და სიცოცხლის დიდი წიგნი*

ღვთის სიყვარულის, ჭეშმარიტებისა და სიბრძნის წიგნი

1. ჩემი სიტყვის წიგნი ღვთაებრივი და ჭეშმარიტი სიყვარულის წიგნია; მასში თქვენ იპოვით უცვლელ ჭეშმარიტებას. მოიმარჯვეთ იგი და თქვენ იპოვით სიბრძნეს, რომელიც დაგეხმარებათ განვითარებასა და მარადისობაში მშვიდობის მოპოვებაში. ვაი მას, ვინც მის მნიშვნელობას დაამახინჯებს ან შეცვლის, და ვინც გამოტოვებს ან დაამატებს ერთ სიტყვასაც კი, რომელიც ჩემს სრულყოფილ სწავლებას არ შეესაბამება, ჩემს კანონს მძიმედ დაარღვევს.
2. დაიცავით ეს სიტყვა მისი თავდაპირველი სიწმინდეში, რადგან ეს არის ყველაზე ლამაზი მემკვიდრეობა, რომელსაც კაცობრიობას დავუტოვებ. ჩაწერეთ ჩემი სწავლებანი და გააცანით თქვენს თანამემამულეებს; დაიცავით ისინი ერთგულად, რადგან თქვენ ხართ პასუხისმგებელნი ამ მემკვიდრეობაზე.
3. ხვალ კაცობრიობა მათში იპოვის ჩემი გამოცხადების უმთავრეს არსს, რომელიც თავისი სწავლებების ნათლით ჭეშმარიტების გზაზე უძღვება მათ.
4. ეს წერილები მშობლებიდან შვილებს გადაეცემა, როგორც ცოცხალი წყლის წყარო, რომლის ნაკადიც დაუწყვეტლად იჩქეფებს და გულიდან გულამდე გადაინაცვლებს. შეისწავლეთ სიცოცხლის დიდი წიგნი, სულიერების წიგნი, რომელიც აგიხსნით იმ ღვთაებრივ გამოცხადებებს, რომლებიც საუკუნეების განმავლობაში მიიღეთ.
5. განა არ გპირდებოდით, რომ მთელი ცოდნა თავის პირვანდელ ჭეშმარიტებას დაუბრუნდებოდა? რადგან ეს ის დროა, რომელიც თქვენთვის იყო წინასწარმეტყველებული.

6. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ჩემი წიგნის სწავლებებზე იმედიტაციებს და მათ შეისწავლის ჭეშმარიტი სურვილით, გააღრმავოს თავისი გაგება, მიიღებს ნათელს თავისი სულისთვის და უფრო ახლოს შემგრძნობს მე.

7. წარსულისა და დღევანდელი მითები დაეცემა; ყოველივე საშუალო და ცრუ დაინგრევა; რადგან დადგება დრო, როდესაც თქვენ ვეღარ შეძლებთ საკუთარი თავის უხამსობებზე დაფარებას, და მაშინ სული ჭეშმარიტების საძიებლად გაემგზავრება, რათა ეს მისი ერთადერთი საზრდო გახდეს.

8. ამ სწავლებებში კაცობრიობა ჩემი გამოცხადებების უმთავრეს არსს იპოვის, რომელიც მან აქამდე სულიერების ნაკლებობის გამო ვერ გაიგო. უძველესი დროიდან მე ის თქვენ გენდეთ ჩემი მოციქულების, მაცნეებისა და "მთარგმნელების" მეშვეობით, მაგრამ ეს მხოლოდ იმისთვის ვარგოდა, რომ მისგან მითები და ტრადიციები შეგექმნათ. დაფიქრდით და შეისწავლეთ ეს სწავლება პატივისცემითა და სიყვარულით, თუ გსურთ, აიცილოთ თავიდან საუკუნეების ხანგრძლივი გაუგებრობა და ტანჯვა. მაგრამ გაითვალისწინეთ, რომ თქვენს ამოცანას ვერ შეასრულებთ, თუ მხოლოდ წიგნის ფლობით დაიკმაყოფილებით; არა, ის თქვენს გასაღვიძებლად და გასასწავლებლად არის გამიზნული, თუკი ნამდვილად გსურთ, ჩემი მოწაფეები იყოთ. ასწავლეთ იმ მაგალითით, სიყვარულითა და მზრუნველობით, რომელიც მე თქვენ გიჩვენეთ. (20, 1-8)

9. ჩემი სწავლების წიგნი შედგება იმ სწავლებებისგან, რომლებიც ამ ასაკში თქვენთვის ადამიანური გონების მეშვეობით ჩამოვაგებინე. ამ წიგნით, რომელსაც კაცობრიობა საბოლოოდ მესამე აღთქმად ცნობს, თქვენ ჩემი ღვთაებრივი საქმე უნდა დაიცვათ.

10. კაცობრიობას მხოლოდ "პირველი ხანის" კანონი და ის იცის, რაც პირველ და მეორე აღთქმაშია დაწერილი; მაგრამ მესამე ახლა გააერთიანებს და გამოასწორებს იმას, რაც ადამიანებმა მოუმზადებლობისა და გაუგებლობის გამო დაამახინჯეს. კაცობრიობამ უნდა შეისწავლოს ჩემი გზავნილი, რათა ყოველი სიტყვის არსში ჩასწვდომით აღმოაჩინოს ერთი იდეალი, ერთი ჭეშმარიტება, ერთი და იგივე სინათლე, რომელიც მას სულიერებისკენ მიუძღვება. (348, 26)

11. მე გაცხადებთ იმას, რასაც მეცნიერი ვერ გასწავლით, რადგან მას ეს არ იცის. ის თავის მიწიერ სიდიადეში იძინებდა და ჩემკენ არ ამდგარა ჩემი სიბრძნის სურვილით.

12. მღვდლების გულები დაიხშო; ისინი, ვინც სხვადასხვა სექტასა და რელიგიურ თემში უნდა ასწავლიდნენ სულიერ ცოდნას, რომელიც სულის სიდიადე და სიმდიდრეა.

13. მე ვხედავ, რომ რჯული და სწავლებანი, რომლებიც წარსულში კაცობრიობას დავუტოვე, დაფარულია და შეცვლილია წეს-რიტუალებით, გარეგანი ცერემონიებითა და ტრადიციებით.

14. ხოლო თქვენ, ვინც ღრმად აცნობიერებთ, რომ ამ სიტყვის არსი იგივეა, რაც ისრაელმა მიიღო სინას მთაზე და რაც ხალხის უამრავმა რაოდენობამ "მეორე ეპოქა", რომელიც იესოს ბაგეებიდან გესმით, თქვენი ღვთისმსახურებითა და საქმეებით ასწავლის, რომ ღვთაებრივი კანონი არ უნდა დაივიწყოთ სულელური ტრადიციების გამო, რომლებიც სულს არაფერში სარგებლობს. (93, 10–13)

15. მე შეგახსენეთ ჩემი მოციქულების სახელები, რომელთა მეშვეობითაც მიიღეთ გზავნილები, მცნებები, წინასწარმეტყველებები და სწავლებები.

16. ამგვარად, მე გავაერთიანე ყველა წარსული სწავლების შინაარსი ერთ სწავლებად.

17. სპირიტუალიზმი არის მემკვიდრეობა, რომელშიც სამი აღთქმა ერთიანდება ერთ, სულიერ წიგნში. (265, 62-64)

18. ეს სწავლება, რომელსაც სულიერს უწოდებენ, რადგან ის სულიერს ამხელს, არის გზა, რომელიც კაცობრიობისთვის არის დადგენილი, რათა მან შეიცნოს თავისი შემოქმედი, ემსახუროს მას და შეიყვაროს იგი. ეს არის წიგნი, რომელიც ადამიანებს ასწავლის, შეიყვარონ მამა თავიანთ მოყვასში. სულიერება არის კანონი, რომელიც ბრძანებს კეთილს, წმინდასა და სრულყოფილს.

19. ამ კანონის დაცვის მოვალეობა ყველას ეკისრება; თუმცა, არავის აიძულებს მასზე დაემორჩილოს, რადგან ყოველ სულს თავისუფალი ნება გააჩნია, რათა მისი ბრძოლა და ყველა მისი ქმედება განკითხვისას მის საკუთარ ღირსებად ჩაითვალოს.

20. შეიცანით, მაშასადამე, რომ ეს სწავლება ღვთაებრივი სიყვარულის ცეცხლია, რომელმაც გაანათლა ჩემი ყველა შვილი, პირველიდან უკანასკნელამდე, და სითბო მისცა მათ. (236, 20–22)

ურთიერთკავშირი სულის დოქტრინასა და იესოს სწავლებებს შორის

21. სულის დოქტრინა თეორია არ არის; ის პრაქტიკული სწავლებაა როგორც ადამიანის ცხოვრებისთვის, ასევე სულის ცხოვრებისთვის. ამაზე უფრო ყოვლისმომცველი და სრულყოფილი სწავლება არ არსებობს. ის თან გდევთ მიწაზე ჩამოსვლამდეც კი; თან გაჰყვებათ ამქვეყნად თქვენს ყოველდღიურ შრომაში და თქვენს სულთან იერთდება, როდესაც ის თავის პირვანდელ სამყოფელში დაბრუნდება.

22. არც მე მოვაშორებ ლიტურგიასა და ტრადიციებს თქვენი თაყვანისცემის წესრიგებიდან — ამას გააკეთებს ადამიანის სული, რომელიც ინსტინქტურად ამაღლდება თავისი ძველი შეხედულებების ზემოთ, განვითარების გზის გასანათებლად მეტი სინათლის საჭიროების წინაშე. მალე ადამიანი მიხვდება, რომ ერთადერთი, რაც მას ღმერთისთვის შეუძლია შესწიროს, სიყვარულის პრაქტიკაა, რადგან სიყვარული ნიშნავს სიკეთეს, წყალობას, სიბრძნესა და სამართლიანობას.

23. სპირიტუალიზმი არ შლიდა ერთ სიტყვასაც კი იმისა, რაც ქრისტემ ოდესღაც იქადაგა. ასე რომ ყოფილიყო, მას ამ სახელით ვერ იწოდებდნენ, რადგან ის ჭეშმარიტების საწინააღმდეგო იქნებოდა. როგორ შეიძლება ეს სიტყვა იმის საწინააღმდეგო იყოს, როდესაც მას იგივე ოსტატი წარმოთქვამს? თუ ამ სწავლების მნიშვნელობას ჭეშმარიტად ჩასწვდებოდით, დაინახავდით, რომ ჩემი დღევანდელი სიტყვა იმის ახსნა და განმარტებაა, რაც ოდესღაც ვთქვი. ამიტომ, დღევანდელ და მომავალ კაცობრიობას შეუძლია, მეტი გაიგოს, ვიდრე წარსულ თაობებს, და, ამგვარად, კანონი უფრო წმინდად, მაღლა და ჭეშმარიტად აღასრულოს.
24. თუ ყურადღებით დააკვირდებით თქვენს მოყვასს, როდესაც ისინი თავიანთ რელიგიურ წესებს ასრულებენ, დაინახავთ, რომ ახლა ისინი უემოციოდ უყურებენ იმას, რაც ოდესღაც მათი თაყვანისმცემლობის ობიექტი იყო. ამის მიზეზი ისაა, რომ სული თავისით იღვიძებს და ისეწრაფვის იმისკენ, რაც მას ნამდვილად შეუძლია გამოკვებოს. ამიტომ გეუბნებით, რომ ამ კაცობრიობის მიერ თაყვანისცემის გარეგნული ფორმები განწირულია გაქრობისათვის. (283, 27–30)
25. ამ მოკრძალებულ და მარტივ, მაგრამ ღვთაებრივი ნათლით სავსე წიგნში, ადამიანები იპოვიან ყველა თავიანთი ეჭვის გადაჭრის გზას; ისინი აღმოაჩენენ იმ სწავლებების სრულყოფას, რომლებიც წარსულში მხოლოდ ნაწილობრივ იქნა გამოცხადებული; და იპოვიან მკაფიო და მარტივ გზას, რათა განმარტონ ყველაფერი, რაც ალეგორიულად არის დაფარული უძველეს ტექსტებში.
26. ვინც ამ სულიერი გზავნილის მიღებისას დარწმუნდება მისი შინაარსის ჭეშმარიტებაში და შეუდგება ებრძვის გრძნობითი შთაბეჭდილებების სიხარბეს, თავის თაყვანისცემასა და ფანატიზმს, და განწმენდს გონებასა და გულს ყოველივე ამ უწმინდურებისაგან, გაათავისუფლებს სულს და მიანიჭებს მას სიხარულსა და მშვიდობას, რადგან ახლა მას შეეძლება ისწრაფვოდეს იმ საუკუნოობისკენ, რომელიც მას ელის. მაგრამ ისინი, ვინც მხოლოდ გარეგნულ თაყვანისცემას იცავს, ვინც ამქვეყნიურის სიყვარულს ესწრაფვის და არ სწამს სულის განვითარებისა — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ისინი ჩამორჩებიან და იტირებენ, როდესაც თავიანთ ჩამორჩენილობასა და უმეცრებას გააცნობიერებენ. (305, 4-5)

დავა ახალი სიტყვის შესახებ

27. თუ ჩემი სწავლება თქვენთვის იმდენად უცნაურია, რომ ფიქრობთ, ასეთი სიტყვები არასდროს გაგიგიათ, მაშინაც კი, თუ მე მიცნობთ, გეუბნებით, რომ თქვენი გაოცება იმის შედეგია, რომ ვერ ჩასწავლეთ იმის არსი, რაც წარსულში გამოგიცხადეთ. ამიტომ, ეს სწავლება შეიძლება

უცნაურად ან ახლად მოგეჩვენოთ, მიუხედავად იმისა, რომ ეს სინათლე სინამდვილეში ყოველთვის იყო თქვენს ცხოვრებაში. (336, 36)

28. ჩემი სწავლება ამ ეპოქაში, როგორც "მეორე ეპოქაში", კაცობრიობას ძირეულად შეარყევს. ფარისველებს მოუწევთ ჭეშმარიტებას შეეჯახონ. სიცრუე ნიღაბს მოიხსნის და ჭეშმარიტება გაბრწყინდება. ჭეშმარიტება სძლიერებს იმ სიცრუეს, რომელიც ამ სამყაროს მოიცავს.

29. ადამიანი შეძლებს გაიგოს და ცნოს ყოველივე, რაც გონიერებასა და ჭეშმარიტებას შეიცავს; თუმცა თავადვე უარყოფს ყველაფერს, რისიც სჯეროდა, თუნდაც არ ესმოდა. ამიტომაც, ჩემი სწავლება გავრცელდება, რადგან ის ასხივებს იმ სინათლეს, რომელიც ადამიანებს სჭირდებათ. ამ საქმის დიდი ნაწილი თქვენზე მოდის, რადგან თქვენ უნდა ამხილოთ მისი დასაწყისი და მიზანი თქვენი თანამემამულეებისთვის. (237, 28-29)

30. კაცობრიობას შია ჩემს სიტყვას, ჩემს ჭეშმარიტებას. ადამიანებს სწყურიათ და ესწრაფვიან სინათლეს თავიანთი გონებისთვის; ისინი მოითხოვენ სამართლიანობას და ელიან ნუგეშს. ეს გადამწყვეტი დროა. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მრავალი იდეა, თეორია და დოგმა, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში ჭეშმარიტებად მიიჩნეოდა, ჩამოინგრევა და ცრუად იქნება მიჩნეული. ფანატიზმსა და კერპთაყვანისმცემლობას ბრძოლას გაუმართავენ და აღმოფხვრიან სწორედ ისინი, ვინც ყველაზე მეტად იყო მათით მოხიბლული და მათდამი მიჯაჭვული. ღვთის სწავლებები გაგებული იქნება; მათი ნათელი, შინაარსი და არსი იქნება გააზრებული და შეგრძნებული.

31. როდესაც განსაცდელების დროის შემდეგ, რომელშიც ისინი დიდ გაუგებრობას განიცდიან, მეცნიერთა გონებაში სინათლე გათენდება და ისინი თავიანთი სულის ხმას გაიგებენ, ისინი აღმოაჩენენ იმას, რასაც ვერასდროს წარმოიდგენდნენ.

32. კვლავ გეუბნებით თქვენ: იფხიზლეთ! რადგან რწმენებსა და დოქტრინებს, რელიგიებსა და მეცნიერებებს შორის დაპირისპირების ამ ეპოქაში, ბევრი იფიქრებს, რომ წიგნებით მიღებული ცოდნა იქნება იარაღი, რომლითაც ჩემს ახალ მოწაფეებს დაამარცხებენ, კარგად იცოდნენ, რომ თქვენ არ გაქვთ წიგნები. (150, 11–13)

33. მე გითხარით, მოწაფეებო, რომ თქვენ დაუპირისპირდებით დიდ ეკლესიებსა და მცირე სექტებს; მაგრამ ნუ გეშინიათ არც ერთის და არც მეორის. ჭეშმარიტება, რომელიც მე თქვენ ანდე, თავისთავად ცხადია; სიტყვა, რომელიც მე გასწავლეთ, ერთი შეხედვით, ნათელი და მარტივია — — მაგრამ თავისი მნიშვნელობით იგი უსასრულოდ ღრმაა და ესენი არიან ძლევადი იარაღები, რომლებითაც თქვენ იბრძოლებთ და გაიმარჯვებთ.

34. მაგრამ მე გეუბნებით: დედამიწაზე არსებული ხალხი, რომელიც მატერიალიზმსა და ურწმუნოებაშია ჩაძირული, აღდგება, რათა წაგართვას უფლება, საკუთარ თავს ისრაელი უწოდოთ, უარყოს თქვენი

მოწმობა მესიის დაბრუნების შესახებ და ეს ხალხი ებრაული ხალხია. განა არ დაფიქრებულხართ? ის ხალხი თავის წიაღში ელის თავისი მესიის, თავისი მხსნელის მოსვლას, რომელიც მას სამართლიანობას მოუტანს და კვლავ მიწის ყველა ხალხს ზემოთ დააყენებს. იმ ხალხმა იცის, რომ მე ყოველთვის მათთან მოვდიოდი და ამ "მესამე ეპოქაში" ისინი იტყვიან: "რატომ უნდა მოვიდეს ღმერთი სხვა ხალხთან?" — მაგრამ აჰა, აწ უკვე ჩემი სწავლებები! (332, 10)

35. ეს სულიერი საზოგადოება აქ შეუმჩნევლად ცხოვრობს. სამყაროს თქვენი არსებობის შესახებ არაფერი სმენია; ძალაუფლების მქონენი თქვენთვის ყურადღებას არ აქცევენ, მაგრამ ახლოვდება ბრძოლა სულიერების მიმდევრებსა და "ქრისტიანებს" შორის, სულიერების მიმდევრებსა და იუდეველებს შორის. ეს ბრძოლა აუცილებელია ჩემი სწავლების მთელი კაცობრიობისთვის გასაცნობად. მაშინ ძველი აღთქმა გაერთიანდება ახალ და მესამე აღთქმებთან ერთ არსებად.

36. თქვენგან ბევრისთვის ეს შეუძლებლად შეიძლება მოეჩვენოს; ჩემთვის კი ეს ყველაზე ბუნებრივი, ყველაზე სწორი და ყველაზე სრულყოფილია. (235, 63-64)

ჭეშმარიტი ცხოვრების დიდი წიგნი

37. ჩემი სიტყვა სამარადისოდ დაწერილი დარჩება; მისგან შეადგინებთ მესამე ეპოქის წიგნს, მესამე აღთქმას, მამის უკანასკნელ გზავნილს; რადგან სამივე ეპოქაში ღმერთს ჰყავდა თავისი "ოქროს კალმები",* რათა კაცობრიობას თავისი სიბრძნე დაემკვიდრებინა. * ეს ტერმინი ეხება მათ, ვინც მონაწილეობდა ღვთაებრივ გამოცხადებებში და ვისი ამოცანა იყო უფლის სიტყვის მოკლე ჩანაწერების სახით გადაწერა.

38. მოსე იყო პირველი "ოქროს კალამი", რომელიც მამამ "პირველი ეპოქის" მოვლენების უშლელ ნიშნებად ქაღალდზე ჩასაწერად გამოიყენა. მოსე იეჰოვას "ოქროს კალამი" იყო.

39. ჩემს მოციქულებსა და "მეორე ეპოქის" მემკვიდრეებს შორის იესოს ოთხი "კალამი" ჰყავდა, და ესენი იყვნენ მათე, მარკოზი, ლუკა და იოანე. ესენი იყვნენ ღვთაებრივი ოსტატის "ოქროს კალმები". მაგრამ როდესაც დადგა დრო, რომ პირველი აღთქმა სიყვარულის, ცოდნისა და სულიერი პროგრესის ბ□□ებით მეორეს შეერთებოდა, მათგან ერთი წიგნი წარმოიშვა.

40. ახლა, "მესამე ეპოქაში", რომელშიც კვლავ გაქვთ ჩემი სიტყვა, მე ასევე დავნიშნე "ოქროს კალმები", რათა ის წერილობით შემორჩეს.

41. როდესაც დრო დადგება, თქვენ შეადგინით ერთი წიგნი და ეს "მესამე ეპოქის" წიგნი — როდესაც დრო მოიწევს — გაერთიანდება მეორე და პირველი ეპოქების წიგნებთან, " ", და მაშინ, "სამი ეპოქის" გამოცხადებებიდან, წინასწარმეტყველებებიდან და სიტყვებიდან, გამოჩნდება სიცოცხლის დიდი წიგნი* ყველა სულის განსწავლად.

** განმარტებითი ტექსტი წიგნიდან "ჭეშმარიტი სიცოცხლე", ინსტრუქცია 85, მუხლი 24: "არ არის საჭირო, ეცადოთ, რომ ეს (ამჟამად გამოვლენილი) აღთქმა ან წიგნი წინა მათთან გააერთიანოთ, რადგან მე გავაერთიანე სამი დროის გამოცხადებები და სწავლებები ამ წიგნში და მათგან არსი ამოვიღე ერთიანი გზავნილის შესაქმნელად."*

42. მაშინ მიხვდებით, რომ ყველა სიტყვა — პირველიდან ბოლომდე — აღსრულდა ჭეშმარიტებითა და სულით, რომ ყველა წინასწარმეტყველება იყო კაცობრიობის მამის მიერ გამოცხადებული ისტორიის მოსალოდნელი მსვლელობა. რადგან მხოლოდ ღმერთს შეუძლია, რომ მომავალი მოვლენები ჩაიწეროს. როდესაც წინასწარმეტყველები საუბრობდნენ, ეს ისინი კი არ იყვნენ, არამედ ღმერთი, რომელიც მათ მეშვეობით საუბრობდა.
43. მე ჩემს ახალ რჩეულებს საკმარისი მომზადება მივანიჭე, როგორც მოსემ და "მეორე ეპოქის" ოთხმა მოწაფემ მიიღეს, რათა ჩემი სიტყვა სრული გულწრფელობით, სრული სიცხადითა და ჭეშმარიტებით დაეწერათ, ვინაიდან ის ხვალინდელი თაობებისათვის არის; თუმცა, თუ ვინმე ამ წიგნში რაიმეს დამატებას ან ამოღებას გადაწყვეტს, მე ანგარიშს მოგთხოვთ.
44. ახლა, ჩემო საყვარელო შვილებო: ვინ მიანიჭებს რაიმე მნიშვნელობას წიგნს, რომლის შედგენასაც იწყებთ? ჭეშმარიტად — არავინ! მაგრამ დადგება დრო, როდესაც კაცობრიობა მოგთხოვთ თქვენს წიგნს, სავსეს სურვილითა და ცნობისმოყვარეობით, და მაშინ ისინი გამოფხიზლდებიან, შეისწავლიან ჩემს სიტყვას და განიხილავენ მას. ამ იდეების შეჯახებაში გაჩნდება ფრაქციები — მეცნიერები, თეოლოგები და ფილოსოფოსები. თქვენი სიტყვისა და სიბრძნის წიგნის მოწმობა წარედგინება ხალხებს და ყველა ჩემს სწავლებას ილაპარაკებს. ეს იქნება ახალი ბრძოლის დასაწყისი, სიტყვების, აზრებისა და იდეოლოგიების ომი; მაგრამ ბოლოს, როდესაც ყველა სიმართლითა და სულით აღიარებს, რომ სიცოცხლის დიდი წიგნი უფალმა დაწერა, ისინი ერთმანეთს ძმურად გადაეხვევიან და შეიყვარებენ ერთმანეთს, როგორც ჩემი ნებაა.
45. რატომ არ იყო იეჰოვას სიტყვა საკმარისი "პირველ ეპოქაში" სამყაროს გასაერთიანებლად, და იესოს სწავლებასაც არ შეეძლო ამის გაკეთება მეორეში? რატომ არ აღმოჩნდა საკმარისი ამ ეპოქაში, როდესაც მე 1866 წლიდან ვცემ ჩემს სიტყვას, რათა ერებს ერთმანეთი შეიყვარონ და მშვიდობით იცხოვრონ? საჭიროა, რომ სამმა წიგნმა შექმნას ერთი მთლიანობა, რათა ამ სიტყვამ განანათლოს მთელი სამყარო. მაშინ კაცობრიობა ამ ნათელს გაჰყვება და ბაბილონის წყევლა მოიხსნება, რადგან ყველა წაიკითხავს ჭეშმარიტი სულიერი სიცოცხლის დიდ წიგნს, ყველა ერთსა და იმავე სწავლებას გაჰყვება და ერთმანეთს სულითა და ჭეშმარიტებით შეიყვარებს, როგორც ღვთის შვილები. (358, 58–66).

თავი 7 – *სულიერი სწავლების გავლენა და მნიშვნელობა*

გამოცხადებების ეფექტი

1. აქ, ამ სიტყვის წინაშე, არ არსებობს ადამიანი, რომელიც არ იძრწოდეს შინაგანად და გარეგნულად, ანუ სულით და ხორცით. აქ ჩემი მოსმენისას, იგი ფიქრობს სიცოცხლეზე, სიკვდილზე, ღვთაებრივ სამართლიანობაზე, მარადისობაზე, სულიერ ცხოვრებაზე, სიკეთესა და ბოროტებაზე.
2. სანამ ჩემს ხმას ისმენს, ის საკუთარ თავში თავისი სულის თანდასწრებას გრძნობს და ახსენდება, საიდან მოდის.
3. იმ ხანმოკლე წამს, როდესაც ის ჩემს სიტყვას ისმენს, ის ყველა თავის მოყვასთან ერთიანობას გრძნობს და გულის სიღრმეში ცნობს მათ, როგორც თავის ჭეშმარიტ ძმებსა და დებს, როგორც ძმებსა და დებს სულიერ მარადისობაში, რომლებიც მას უფრო ახლოს არიან, ვიდრე ისინი, ვინც მხოლოდ ხორცით არიან ასეთნი, რადგან ხორცი მხოლოდ დროებითი არსებობაა დედამიწაზე.
4. არ არსებობს კაცი ან ქალი, რომელიც, როდესაც ჩემს ხმას ისმენს, არ გრძნობდეს, რომ მე მას ვუყურებ. ამიტომაც, ჩემ წინაშე არავის უნდოდა თავისი ნაკლების დამალვა ან დაფარვა. და მე მათ ამ ნაკლებს ვაცნობი, თუმცა არავის საჯაროდ არ ვამხელ, რადგან მე ვარ მსაჯული, რომელიც არასოდეს ამხელს.
5. გეუბნებით, რომ თქვენში ვპოულობ მრუშებს, ჩვილთა მკვლელებს, ქურდებს, მანკიერებებსა და სნეულებებს, რომლებიც ცოდვილთა სულებზე სიმწითესავითაა. და მაინც, მე გიდასტურებთ ჩემი სიტყვის ჭეშმარიტებას იმით, რომ გიჩვენებთ, მე შემიძლია თქვენი გულების ცოდვები ამოვიქექო. მე ასევე მსურს, დაგიმტკიცოთ ჩემი სწავლების ძალა, მოგცეთ იარაღი ბოროტებისა და ცდუნების დასაძლევად, გასწავლოთ განახლების მიღწევა და თქვენს არსებაში აღვძრა სურვილი ყოველივე კეთილის, კეთილშობილურისა და წმინდისადმი, და აბსოლუტური ზიზღი ყოველივე დაბალი, ცრუ და სულისთვის საზიანოსადმი. (145, 93 65-68)
6. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ ბნელ დღეებში ცხოვრობთ, რომლებიც სინათლეს უსწრებს. და მაინც — როგორც ეს სინათლე თქვენი ნისლიანი ცის პატარა, გასუფთავებულ ადგილებს იყენებს, ის შეჭრება მოკლე სინათლის სხივებით, რომლებიც მიწის გარკვეულ წერტილებამდე აღწევს და გულებს ეხება, რის გამოც სულები ძრწიან და იღვიძებენ.
7. ყველა, ვინც ამ ნათლით გაოცდა, გზაზე შეჩერდა და იკითხა: "ვინ ხარ შენ?" და მე ვუპასუხე მათ: "მე ვარ ის, ვინც დაგპირდათ დაბრუნებას, რათა გესაუბრათ თქვენ, ის, ვის შესახებაც ითქვა, რომ ის არის ღვთის "სიტყვა".

მე ვარ სინათლე, მე ვარ სამყაროს ნათელი, მე ვარ მარადისობის ნათელი, მე ვარ ჭეშმარიტება და სიყვარული. მე ვარ ის, ვინც დაგპირდათ დაბრუნებას თქვენთან სასაუბროდ, ის, ვის შესახებაც ითქვა, რომ იგი ღვთის "სიტყვაა".

8. დამასკოს გზაზე პავლეს მსგავსად, მათ დაიმდაბლეს მთელი თავიანთი სიამაყე, დაიმორჩილეს თავიანთი ამპარტავნება და მოკრძალებით დახარეს თავი, რათა გულებით ეთქვათ ჩემთვის: "მამაო და უფალო, მიტევე; ახლა ვხვდები, რომ უნებლიედ გდევნიდი შენ!"

9. იმ წამიდან ეს გულები პატარა მიმდევრები გახდნენ; რადგან ამ "მესამე ეპოქაში" ჯერ არ გამოჩენილა ჩემს ახალ მოწაფეებს შორის არც ერთი მოციქული იმის ერთგულებით, ვინც ასე სასტიკად მდევნიდა მე ჩემს მოწაფეებში და ვინც შემდგომში ასე ფervორით შემიყვარა. (279, 21–24)

10. ეკლესიები ჩაეფლნენ რუტინისა და სტაგნაციის საუკუნოვან ძილში, მაშინ როცა ჭეშმარიტება დამალული რჩებოდა. თუმცა, ვინც იცის იეჰოვას მცნებები და ღვთაებრივი ოსტატის სიტყვა, უნდა ამოიცნოს ამ ხმაში, რომელიც ამჟამად გესაუბრებათ, ჭეშმარიტების სულის ხმა, რომელიც დაგპირდათ ამ დროებისთვის. (92, 71)

11. მე ვიცი, რომ ბევრი აღშფოთდება ამ სიტყვის გაგონებისას; მაგრამ ესენი არიან ისინი, ვინც, თავიანთ სულიერ არეულობაში, უარს ამბობენ იმის აღიარებაზე, რომ ადამიანური ბუნების გარდა, არსებობის სულიერი ასპექტიც არსებობს ადამიანში — ან ისინი, ვინც, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანის სულში ირწმუნებიან, თავიანთი ტრადიციებისა და რელიგიური მრწამსის წესებით არიან შეზღუდულნი და უარყოფენ, რომ სულის განვითარების უსასრულოდ გრძელი გზა არსებობს. (305, 65)

12. მე დავტოვებ ამ სიტყვებს ჩაწერილს და ისინი მიაღწევენ ჩემს მომავალ მოწაფეებამდე; და როდესაც ისინი მათ შეისწავლიან, იპოვიან მათ ახლად და ცოცხლად და მათი სული სიხარულით აცახცახდება, რადგან იგრძნობენ, რომ სწორედ იმ მომენტში მათ ეუბნებათ მათი ოსტატი.

13. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ყველაფერი, რაც მე გითხარით, მხოლოდ იმ ადამიანებისთვისაა, ვინც მე მომისმინა? არა, საყვარელო ხალხო, ჩემი სიტყვით ვესაუბრები დამსწრესაც და არყოფნილსაც, დღევანდელისთვის, ხვალინდელისთვის და მარადისობისთვის; მომაკვდავთათვის, ცოცხლადმყოფელთათვის და ჯერ დაბადებისათვის. (97, 45-46)

გასაღები და იმედი ახალი სიტყვიდან

14. მე ვარ სიყვარულის სიტყვა, რომელიც ნუგეშს სცემს მწუხარეთ — შეწუხებულთ, მოტირალთ, ცოდვილთ და მათ, ვინც მე მეძებდა. ჩემი სიტყვა არის სიცოცხლის მდინარე იმ გულებში, სადაც ისინი წყურვილს იკლავენ და იბანენ თავიანთ უწმინდურებას. ის ასევე არის გზა, რომელიც მიიყვანს მარადიულ სახლში, სადაც მოსვენება და მშვიდობაა.

15. როგორ შეგიძლიათ დაიჯეროთ, რომ ცხოვრების ბრძოლა — მისი მსხვერპლები, უბედურებები და განსაცდელები — სიკვდილით სრულდება, მაშინ, როდესაც მარადისობაში სამართლიან საზღაურს ვერ პოულობთ? ამიტომ, ჩემი კანონი და ჩემი სწავლება, თავისი გამოცხადებებითა და დაპირებებით, თქვენს გულებში არის ბიძგი, ნუგეში და ბალზამი თქვენს ყოველდღიურ შრომაში. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ჩემს მოძღვრებას ზურგს აქცევთ, გრძნობთ შიმშილსა და სისუსტეს. (229, 3-4)

16. ჩემი ღვთაებრივი სიყვარულის გამო ადამიანებისადმი, მათ ვუშვებ, გამოიკვლიონ ჩემი ქმნილებები და გამოიყენონ მთელი ქმნილება, რათა არასოდეს ჰქონდეთ მიზეზი იმის მტკიცებისა, რომ ღმერთი უსამართლოა, რადგან თავის სიბრძნეს თავისი შვილებისგან მალავს.

17. მე შეგქმენით და გიბოძეთ თავისუფალი ნების ნიჭი, და მე პატივი მივაგე მას, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანმა ბოროტად გამოიყენა ეს თავისუფლება და ამით მატკინა გული და შეურაცხყო ჩემი კანონი.

18. დღეს კი მე მათ ჩემი პატიების ნაზების შეგრძნების საშუალებას ვაძლევ და მათ სულებს ჩემი სიბრძნის ნათლით ვანათებ, რათა ჩემი შვილები, ერთი მეორის მიყოლებით, ჭეშმარიტების გზას დაუბრუნდნენ.

19. ჭეშმარიტების სული, რომელიც ჩემო ნათელია, ანათებს სულში, რადგან თქვენ ცხოვრობთ წინასწარმეტყველებულ დროში, როდესაც ყოველი საიდუმლო გაგიცხადდებათ, რათა გაიგოთ ის, რაც აქამდე სწორად არ იყო განმარტებული. (104, 9-10)

20. მე ამ ადგილას გავცხადდი დედამიწაზე და დავტოვებ ჩემს სიტყვას, როგორც საჩუქარს მთელი კაცობრიობისთვის. ეს საჩუქარი აღმოფხვრის კაცობრიობის სულიერ სიღარიბეს. (95, 58)

21. მე ჩავნერგავ ყველაში ღვთის თაყვანისცემის ჭეშმარიტ წესს და ასევე ღვთაებრივ კანონთან ჰარმონიაში ცხოვრების სწორ გზას, რომლის შესრულებაც ერთადერთი რამაა, რისთვისაც უფალი თითოეულ თქვენგანს პასუხს მოგთხოვთ.

22. ბოლოს და ბოლოს, თქვენ, ხალხო, შეიცნობთ ჩემი სიტყვის არსსა და მნიშვნელობას. მაშინ აღმოაჩენთ, რომ ჩემი სწავლება არა მხოლოდ ღვთაებრივი ხმაა, რომელიც კაცობრიობას ესაუბრება, არამედ ყველა სულის გამოხატულებაც.

23. ჩემი სიტყვა არის გამხნევების ხმა, არის თავისუფლებისკენ მოწოდება, არის ხსნის ანკერი. (281, 13-15)

ღვთის სიტყვის ძალა

24. ჩემი სწავლება ადამიანს მისი არსების ყველა ასპექტში ავითარებს: ის გულს* მგრძნობიარეს ხდის და წმენდს, გონებას აღვიძებს და ამდიდრებს, სულს კი სრულყოფს და ამაღლებს.

** ტერმინებს "გული" და "სული" განსხვავებული მნიშვნელობა აქვთ ქრისტეს გამოცხადებებში: "გული" (ესპანურად "corazón") სიმბოლოა სულის მიწიერი– ური, ადამიანური და ასევე სხეულზე დამოკიდებული ცხოვრებისა, რომელიც ფსიქოლოგიის საგანია, ხოლო "სული" (აქ "espíritu") აღნიშნავს სულის უმაღლეს, მარადიულ ასპექტს, რომელიც საშუალებას იძლევა, რომ მასში არსებული ღვთაებრივი ნაპერწკალი, სულიწმინდა, თავისი "ხმით", სინდისით, წარმართავდეს მას.*

25. საფუძვლიანად შეისწავლეთ ჩემი სწავლებანი, რათა გააცნობიეროთ მათი პრაქტიკაში სწორად გამოყენების გზა, და თქვენი განვითარება ჰარმონიული იყოს; რათა მხოლოდ ინტელექტი არ განავითაროთ სულის იდეალებისკენ სწრაფვის გარეშე, რომელთა შთაგონებაც თქვენი მოვალეობაა.
26. თქვენი არსების ყველა უნარს შეუძლია ჩემს სიტყვაში იპოვოს სინათლის გზა, რომლითაც მათ შეუძლიათ ზრდა და უსასრულობამდე სრულყოფა. (176, 25–27)
27. ჩემი სწავლება არსებითად სულიერია; ის არის სინათლე და ძალა, რომელიც ჩამოდის და ჟღენთავს თქვენს სულს, რათა მან გაიმარჯვოს ბოროტებაზე. ჩემი სიტყვა მხოლოდ ყურის მოსაწონად არ არის წარმოთქმული; ის სულის სინათლეა.
28. გსურთ, სულით მომისმინოთ, რათა ის საზრდო მიიღოს და ამ სწავლების მნიშვნელობით ისარგებლოს? მაშინ განწმინდეთ გული, გაწმინდეთ გონება და მიეცით ნება თქვენს სინდისს, გიძღოდეთ. მაშინ შეიგრძნობთ, თუ როგორ იწყებს თქვენს არსებაში გარდაქმნა მოქმედებას — არა მხოლოდ სულიერად, არამედ მორალურად და ფიზიკურადაც. ის აღზევება, რომელსაც სული თანდათან აღწევს ცოდნით — ის სიწმინდე, რომელსაც თანდათან იხვეჭს — აისახება გულის გრძნობებსა და სხეულის ჯანმრთელობაში.
29. ვნებები სულ უფრო და უფრო დასუსტდება, მანკიერებები თანდათან გაქრება, ხოლო ფანატიზმი და უმეცრება სულ უფრო და უფრო დაუთმობს ადგილს ჭეშმარიტ რწმენასა და ჩემს კანონში არსებულ ღრმა შეხედულებებს. (284, 21–23)
30. ეს სწავლება, რომელიც მხოლოდ მცირეთაა ცნობილი და კაცობრიობის მიერ უგულებელყოფილია, მალე მიაღწევს ყველას, ვინც იტანჯება, როგორც მკურნალი მალამო, რათა შესთავაზოს ნუგეში, აღაგზნოს რწმენა, განდევნოს სიბნელე და ჩაუნერგოს იმედი. ის თქვენ აღმაფრთოვანებთ ცოდვის, უბედურების, ტკივილისა და სიკვდილის ზემოთ.
31. სხვაგვარად ვერ იქნებოდა, რადგან მე ვარ, ღვთაებრივი ექიმი, აღთქმული ნუგეშისმცემელი, ვისაც ეს თქვენთვის გამიცხადებია. (295, 30-31)

32. როდესაც სულიერნი გახდებით და შეხვდებით ადამიანებს, რომლებიც იტანჯებიან და სასოწარკვეთილნი არიან, რადგან ვერ ფლობენ იმას, რისკენაც ამქვეყნად ისწრაფვიან, თქვენ დაინახავთ, თუ როგორ ეწინააღმდეგება მათი მატერიალიზმი ჩემი მოწაფეების სულიერ სრულყოფილებას, რომელთა კმაყოფილებაც დიდი იქნება, რადგან მათი მისწრაფებები და სურვილები კეთილშობილური იქნება, დაფუძნებული მტკიცე რწმენაზე, რომ ამ ცხოვრებაში ყოველივე წარმავალია.
33. ჩემი მოწაფეები სამყაროს სულიერების მაგალითებით დაელაპარაკებიან — ცხოვრებით, რომელიც მიზნად ისახავს სულის ღვთაებრივისკენ მიახლოებას და არა ამქვეყნიური ცრუ საგანძურისადმი მისი დამაგრებას.
34. მე ვიცი, რომ მომავალში მატერიალისტები აღშფოთდებიან, როდესაც ამ სწავლებას გაეცნობიან; მაგრამ მათი სინდისი უთხრებათ, რომ მხოლოდ ჩემი სიტყვა საუბრობს სიმართლეზე. (275, 5-7)
35. იმ დიდ საქმეში, რომელიც გელით, მე ვიქნები თქვენი მხარდაჭერა. ჩემი სწავლება მსოფლიოში დიდ ძვრებს გამოიწვევს. წეს-ჩვეულებებსა და იდეებში დიდი ცვლილებები იქნება და ბუნებაშიც კი მოხდება გარდაქმნები. ყოველივე ეს კაცობრიობისთვის ახალი ერის დადგომის მაუწყებელი იქნება, და სულები, რომლებსაც მალე მიწაზე გამოვგზავნი, ილაპარაკებენ ყველა ამ წინასწარმეტყველებაზე, რათა წვლილი შეიტანონ ამ სამყაროს აღდგენასა და აღმავალ განვითარებაში. ისინი განმარტავენ ჩემს სიტყვას და ახსნიან მოვლენებს. (216, 27)
36. ეს "მესამე ეპოქა" აღდგომის დროა. სულები მკვდრებს ჰგავდნენ, ხოლო მათი სხეულები — საფლავებს. მაგრამ მათთან მოვიდა ოსტატი, რომლის სიცოცხლის სიტყვამაც უთხრა მათ: "გამოდით და აღდექით სინათლისკენ, თავისუფლებისკენ!"
37. ვინც მათ შორის ჭეშმარიტებას თვალს გაუხელს და შემდეგ შეძლებს, აამაღლოს თავისი ცხოვრება, თავისი საქმეები და თავისი გრძნობები თანამედროვე ადამიანების სიყვარულში, ის ამ ქვეყანას აღარ მიიჩნევს გადასახლების ადგილად ან ცრემლებისა და სინანულის ველად, რადგან ის სულ უფრო მეტად იგრძნობს ჭეშმარიტი სიმშვიდის სიხარულს, რომელსაც სულის სიმშვიდე ანიჭებს.
38. ამ ცხოვრებაში ეს აღფრთოვანების მდგომარეობა იქნება იმ სრულყოფილი სიმშვიდისა და სინათლის ანარეკლი, რომლითაც სული ისარგებლებს უკეთეს სამყაროებში, სადაც მე თვითონ მივიღებ მას, რათა მივცე მას მისი დამსახურების შესაფერისი სახლი. (286, 13)

თეოლოგებისა და მატერიალისტების რეაქციები

39. ნუ შეწუხდებით, თუ გეუბნებიან, რომ ის, ვინც ამ დროში მოგმართათ, ცდუნებისმცემელი იყო, და რომ წინასწარმეტყველებულია, რომ ისიც მოახდენს სასწაულებს, რომელთა მეშვეობითაც თავადვე შეაწუხებს და

დააბნევს რჩეულთ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მრავალი მათგანი, ვინც ჩემს სიტყვას ასე განიკითხავს, იმთა შორის იქნება, ვინც სინამდვილეში ბოროტისა და სიბნელის სამსახურშია, მიუხედავად იმისა, რომ მათი ბაგეები ცდილობენ დაგარწმუნონ, რომ ისინი ყოველთვის ჭეშმარიტებას ქადაგებენ.

40. ნუ დაგავიწყდებათ, რომ ხე თავისი ნაყოფით იცნობათ და მე გეუბნებით თქვენ: ნაყოფი არის ეს სიტყვა, რომელიც ამ მოციქულების — გულუბრყვილო კაცებისა და ქალების — გაგონებისთვის გახდა ხელმისაწვდომი. ნაყოფითა და მათით, ვინც მისით იკვება, კაცობრიობა იცნობას მიხვდება ხეს, რომელიც მე ვარ.

41. დაიწყება სამებისა და ღვთისმშობლის სულიერი საქმის გავრცელება, რაც ნამდვილ შეშფოთებას გამოიწვევს ბევრში, ვინც დარწმუნებულია, რომ შეისწავლა და გაიგო სწავლება, რომელიც ოდესღაც მამისგან მიიღო, და გაიჟინდა ფილოსოფიისა და მეცნიერების ცოდნაში, ვერ აცნობიერებს რა იმ სულიერ პროგრესს, რომელსაც კაცობრიობამ მიაღწია.

42. სულიერი ლეთარგიიდან გამოფხიზლებისას, ისინი შეამჩნევენ, თუ როგორ ფიქრობს და გრძნობს დღეს ადამიანის სული; ისინი ანათემებს დაატეხენ იმას, რასაც "ახალ იდეებს" უწოდებენ, და გაავრცელებენ მოსაზრებას, რომ ეს მოძრაობა ანტიქრისტეს მიერაა გამოწვეული.

43. მაშინ ისინი თავშესაფარს ეძებენ წმინდა წერილებში, წინასწარმეტყველებებსა და ჩემს სიტყვაში, რომელიც მე თქვენ "მეორე ეპოქაში" მოგეცით, რათა წინააღმდეგობა გაუწიონ ჩემს ახალ გამოცხადებას, ჩემს ახალ სწავლებებს და ყველაფერს, რაც მე თქვენ აღგთქვით და დღეს აღვასრულებ.

44. ჩემი სიტყვა, ჩემი მოწაფეების ბაგისა და წმინდა წერილის მეშვეობით, მიაღწევს იმ ადამიანებამდეც კი, რომლებიც არაფერს იღებენ მატერიალური სამყაროს მიღმა არსებულს ან იმას, რაც სცილდება მათ მიერ ოდესღაც ათვისებულ ცოდნასა და კონცეფციებს, და ისინი ცრუ ღმერთს დამიძახებენ, რადგან ეს სიტყვა თქვენამდე მოვიტანე.

45. მაგრამ, როდესაც ამას გაიგებთ, თქვენი რწმენა არ შეირყევა — თუნდაც თქვენი გული დაჭრილი იყოს — რადგან ღრმა ემოციით გაიხსენებთ, რომ თქვენმა მასწავლებელმა ეს უკვე გიწინასწარმეტყველათ და თავისი სიტყვით მოგახალისათ, რომ ეს განსაცდელები აიტანოთ.

46. მე კი გეუბნებით: თქვენს გზაზე შეხვდებით მზაკვრობას, თვალთმაქცობას, ცრურწმენას, რელიგიურ ფანატიზმსა და კერპთაყვანისმცემლობას, მაგრამ არავინ განკითხოთ თავისი ცოდვებისთვის. ასწავლეთ მათ ჩემი სიტყვით და საქმე მე მომანდეთ, რადგან მხოლოდ მე ვარ ის, ვინც შეგიძლიათ განსაჯოთ და ვინც იცის, ვინ არის ცრუ ღმერთი, ცრუ ქრისტე, ბოროტი მოციქული და მწვალებლური ფარისეველი. (27, 32–35)

47. დადგება იდეების, სარწმუნოებების, რელიგიების, დოქტრინების, ფილოსოფიების, თეორიებისა და მეცნიერებების ომი და ჩემი სახელი და ჩემი სწავლება ყველას პირზე იქნება. ჩემი მეორედ მოსვლის შესახებ იმსჯელებენ და უარყოფენ, და ამის შემდეგ აღდგებიან დიდი მორწმუნენი და გამოაცხადებენ, რომ ქრისტე კვლავ იყო კაცობრიობას შორის. იმ დროს მე უსასრულობიდან გავამხნევებ ამ გულებს და მოვხდენ სასწაულებს მათ გზაზე, რათა განვამტკიცო მათი რწმენა. (146, 8)

სულიერი სწავლების გავლენა

48. როგორც ჩემი ნათელი მთელ მსოფლიოში გავრცელდა, მან ადამიანები უბიძგა, ჩემი ჭეშმარიტება ყველა დოქტრინაში ეძებნათ. ეს არის მიზეზი ადამიანების ქცევისა მათ სხვადასხვა რელიგიურ მრწამსში.
49. ეს არის იმის აღსრულება, რაც წინასწარმეტყველებულ იქნა. რომელი მათგანი იცავს ჭეშმარიტებას? ვინ მალავს მშიერ მგელს ცხვრის ტყავში? ვინ, წმინდა სამოსში გამოწყობილი, სხვებს თავისი აბსოლუტური შინაგანი კეთილშობილების შესახებ არწმუნებს?
50. თქვენ უნდა გამოიყენოთ სპირიტუალიზმი ჩემი ჭეშმარიტების აღმოსაჩენად; რადგან კაცობრიობამ საკუთარი თავი იმდენ რწმენად და მსოფლმხედველობად დაყო, რამდენსაც ადამიანური აზროვნების განვითარება მოითხოვდა.
51. ამგვარად, სულ უფრო და უფრო მეტი სექტა და კონფესია ჩამოყალიბდა და თქვენთვის ძალიან რთული იქნება თითოეულ მათგანში არსებული ჭეშმარიტების შეფასება.
52. ჩემი სწავლება ადამიანთა აზრებსა და იდეებს ანათებს და თანდათანობით ყველა გააცნობიერებს თავიანთი საქმეების დახვეწისა და უფრო სრულყოფილ და მაღალ გზაზე დაყენების საფუძვლებს.
53. დადგება დრო, როდესაც ყოველი სექტა და ეკლესია საკუთარ თავს გამოიკვლევს იმის ძიებაში, რაც ჩემს საქმეს ეკუთვნის. მაგრამ ამ საგანძურის საპოვნელად, მათ სულების აღზევება და სულის ხმის მოსმენა მოუწევთ. (363, 4-8, 29)
54. ამ დედამიწაზე მრავალი რელიგიური თემი არსებობს, მაგრამ არცერთი მათგანი ვერ გააერთიანებს ადამიანებს და ვერ აიძულებს მათ, ერთმანეთი შეიყვარონ. ამ საქმეს ჩემი სულიერი სწავლება შეასრულებს. ამაოდ შეეწინააღმდეგება სამყარო ამ ნათლის წინსვლას.
55. როდესაც ჩემი მოწაფეების დევნა ყველაზე სასტიკი იქნება, ბუნების ძალები გათავისუფლდებიან; მაგრამ ისინი ამ ჩემი მუშაკების ლოცვებით დაწყნარდებიან, რათა სამყარომ იხილოს იმ ხელისუფლების გამოვლინება, რომელიც მე მათ მივეცი. (243, 30)
56. სამყარო არეულობაში ჩავარდება, როდესაც ჩემი სიტყვა ერებს შორის გაისმის, რადგან ამ გამოცხადებისთვის მზადყოფნილ ადამიანს სული სიხარულით და, ამავდროულად, შიშით აევსება. მაშინ, ვინც

ჭეშმარიტების შეცნობას ისურვებს, გათავისუფლდეს თავისი მატერიალისტური შეხედულებების ტყვეობისგან და განახლდეს იმ ნათელ ჰორიზონტებში, რომლებიც მის მზერას ეშლება. თუმცა, ისინი, ვინც თავიანთი სულების სიბნელესა და ამ ნათლის წინააღმდეგ ბრძოლაში რჩებიან, შეინარჩუნებენ ამის გაკეთების თავისუფლებას.

57. სულიერებისკენ აზროვნების ცვლილება ხალხებს შორის მეგობრობასა და ძმობას მოიტანს. მაგრამ აუცილებელია, მოემზადოთ, რადგან კონფლიქტი დიდი იქნება. როდესაც ადამიანები ომებში ერთმანეთის წინააღმდეგ აღდგებიან, ეს არ ხდება იმიტომ, რომ ეს ჩემი ნებაა, არამედ იმიტომ, რომ მათ არ გაიგეს ღვთის კანონი. (249, 47–48)

58. მოვიდა ჟამი საყოველთაო განკითხვისა და ყველა ქმედება და ყველა რელიგიური თემი ჩემ მიერ იქნება განკითხული. მწუხარების ღრიალი ამოხეთქს ადამიანის სულიდან, რადგან ყოველივე ცრუ გამჟღავნდება; მხოლოდ ჭეშმარიტება გაბრწყინდება. კაცობრიობაში გამოღვიძება მოხდება და მაშინ ადამიანები მითხრენ: "მამაო, გვეშველე, მოგვეცი ჭეშმარიტი სინათლე, რომელიც გვიძღვება". და ეს სინათლე და ეს ნუგეში სულიწმინდის სწავლება იქნება; ეს იქნება ის დარიგება, რომელიც მე მოგეცით და რომელიც ასევე ყველას ეკუთვნის, რადგან მე ყველას მამა ვარ. (347, 27)

გამოცხადების ახალი სიტყვის მნიშვნელობა

59. ერთი შეხედვით, ეს გამოცხადება არაფერს განსაკუთრებულს არ შეიცავს, მაგრამ მომავალში თქვენ კვლავ შეიგრძნობთ იმ მნიშვნელობას, რომელიც მას კაცობრიობაში ექნება.

60. ამ ხალხში არიან ყოველგვარი მოწაფეები; ზოგიერთს ესმის ამ საქმის სიდიადე და უკვე გრძნობს იმ ქაოსს, რომელსაც მისი გამოჩენა მსოფლიოში გამოიწვევს; სხვები კმაყოფილნი არიან იმის რწმენით, რომ ეს კარგი გზაა, და არიან ისეთებიც, რომლებსაც არ შეუძლიათ ამ სწავლების სიდიადის გარჩევა და ეჭვი ეპარებათ მის გამარჯვებასა და კაცთა გულებში მის შესვლაში. მე გეუბნებით, ეს არის ძვირფასი ქვა, რომელიც თქვენ ჩაგაბარეთ, რომლის ღვთაებრივი სინათლის სხივების აღიარებაც უარყავით, რადგან ჩემი სწავლების სიღრმე ვერ გაიგეთ. მე გითხარით, რომ სინათლე სიბნელეში ყველაზე კაშკაშად ანათებს და ასევე, მატერიალიზმისა და ცოდვის ამ ეპოქაში, თქვენ იხილავთ სიმართლეს, რომელიც მე მოგიტანეთ, როგორ გაანათებს მთელი თავისი ბრწყინვალებით.

61. ნუ დაგავიწყდებათ, რომ მის დროსაც კი ეჭვობდნენ ქრისტეს სიტყვებში, რადგან ისინი იესოს მისი წარმომავლობისა და სამოსის მიხედვით განიკითხავდნენ; და როდესაც შეიტყვეს, რომ იგი ნაზარეთელი მჭედლისა და ღარიბი ქალის შვილი იყო — რომელიც მოგვიანებით, ღარიბ გალილელ მეთევზეებთან ერთად, იქადაგებდა სწავლებას,

რომელიც მათთვის უცნაურად ჟღერდა — მათ ვერ ირწმუნეს, რომ ეს მოხეტიალე მქადაგებელი, რომელიც სოფლიდან სოფელში დადიოდა და თავისი სამოსის სიმწირეს ავლენდა, იყო მეფე, რომელიც უფალმა ისრაელის ხალხს აღუთქვა.

62. მე გაძლევთ ამ მინიშნებებს, რადგან ადამიანები ეძებენ გარეგან ბრწყინვალებას, რომელიც გრძნობებს აბრმავებს, რათა ირწმუნონ იმის სიდიადის, რაც მხოლოდ სულით უნდა იხილონ და იგრძნონ.

63. მე მომიწია სისხლის ღვრა, სიცოცხლის გაღება და აღდგომა, რათა ადამიანებს თვალი აეხილათ. რა ჭიქა უნდა დალიოს ახლა ჩემმა სულმა, რომ თქვენ ჩემზე ირწმუნოთ? კაცობრიობა: რას არ ვიზამდი, რომ თქვენ გადარჩენილი მენახეთ? (89, 68–69; 71, 73)

64. ვინც ამტკიცებს, რომ ჩემი სწავლება საფრთხეს უქმნის კაცობრიობის მატერიალურ პროგრესს, მძიმე შეცდომას უშვებს. მე, ყველა ოსტატის ოსტატი, კაცობრიობას ვუჩვენებ გზას მისი აღმავალი განვითარებისა და ჭეშმარიტი პროგრესისკენ. ჩემი სიტყვა მიმართულია არა მხოლოდ სულისკენ, არამედ გონების, საღი აზრისა და მგრძნობელობისკენაც. ჩემი სწავლება არა მხოლოდ შთაგაგონებთ და გიძღვებათ სულიერ ცხოვრებაში, არამედ ნათელს ჰფენს ყველა მეცნიერებასა და ყველა გზას. რადგან ჩემი სწავლება არ შემოიფარგლება მხოლოდ ყველა სულისთვის ამ არსებობის მიღმა მდებარე სამშობლოსკენ მიმავალ გზაზე ხელმძღვანელობით; ის ასევე აღწევს ადამიანის გულამდე და შთააგონებს მას, იცხოვროს სასიამოვნო, ღირსეული და სასარგებლო ცხოვრებით ამ პლანეტაზე. (173, 44)

65. "მესამე ეპოქა", რომელშიც თქვენ ახლა ცხოვრობთ, დიდი საიდუმლოებების გამჟღავნების ეპოქაა. მეცნიერებსა და თეოლოგებს მოუწევთ, გადახედონ თავიანთ ცოდნას იმ ჭეშმარიტების შუქზე, რომელსაც მე ახლა გამჟღავნებთ თქვენთვის.

66. ეს არის დრო, როდესაც ადამიანებმა თვალი უნდა დაახელონ ჩემი სიბრძნის სინათლეს — სინათლეს, რომელიც მე სწავლებად გარდავქმენი, რათა მის მეშვეობით თქვენ სულიერად აღდგეთ ჭეშმარიტ სიცოცხლეში. (290, 51-52)

67. ადამიანები შეეცდებიან, უარყონ ჩემი გამოცხადების ჭეშმარიტება, მაგრამ ფაქტები, მტკიცებულებები და მოვლენები ილაპარაკებენ ამ ჭეშმარიტებაზე და დაამოწმებენ მას, რომელიც გამოვა ჩემი ხალხის ბაგეებიდან, როგორც "მესამე ეპოქის" დიდი გზავნილი. და ჩემი სწავლება ასევე გავრცელდება მთელ მსოფლიოში წერილების მეშვეობით, რადგან ეს არის კანონიერი საშუალება, რომელიც უძველესი დროიდან ჩემს შუამავლებს შთავაგონე. მე მხოლოდ ის მინდა, რომ დაიცვათ ჩემი ჭეშმარიტება და გულებს უწმინდესი და უმარტივესი გზით გადასცეთ. (258, 6)

68. იმ "მეორე ეპოქაში", ჩემს განკაცებაში მხოლოდ რამდენიმე გული ირწმუნა. მიუხედავად ამისა, კაცობრიობამ მოგვიანებით მხსნილის შობა ახალი ეპოქის დასაწყისად მიიჩნია. ასევე, ამ ეპოქაში, ჩემი გამოცხადების თქვენთვის დასაწყისი — ანუ, ჩემი, როგორც სულიწმინდის, მოსვლა — ხვალ დადგინდება, როგორც კიდევ ერთი ახალი ეპოქის დასაწყისი. 69. მოისმინეთ, რას გეუბნებათ ქრისტე, ღვთაებრივი სიყვარულის განსახიერება: "მშვიდობა კეთილნებრი ადამიანებისა, ჭეშმარიტების მოყვარულთათვის და სიყვარულის თესლის მთესველთათვის." (258, 41–43).

თავი 8 – ქრისტეს, მოწაფეების, მოციქულებისა და ღვთის შუამავლების ახალი თემები

სინათლე და ჩრდილი გამოცხადების ეკლესიებში

1. რომ ჩემი სიტყვა ყველა ერს მივცემოდი, უმრავლესობა მას უარყოფდა, რადგან კაცობრიობის ამაოება, მატერიალიზმი და ცრუ სიდიადე ვერ მიიღებდა სწავლებას, რომელიც სულიერების, თავმდაბლობისა და ძმობის შესახებ საუბრობს. სამყარო ჯერ არ არის მზად სიყვარულის გასაგებად, რის გამოც ყველა ვერ მიიღებდა ჩემს ამგვარ თანდასწრებას.
2. როგორც ქრისტემ აირჩია კლდეში გამოქვაბული, რათა კაცობრივად შობილიყო, ასევე დღეს მე აღმოვაჩინე მიწის ეს კუთხე, რომელიც მზად იყო ჩემი მოსასმენად და რომელიც ჰგავს იმ გამოქვაბულსა და საძოვარს, რომელმაც ღვთის ძე იმ კურთხეულ ღამეს მიიღო. (124, 13-14)
3. ამ აქ მყოფი უბრალო ადამიანების მაგალითი, რომლებიც თავიანთ გზას სასულიერო პირის გარეშე იკვლევენ და რომლებიც ცერემონიებისა და სიმბოლოების გარეშე მაკეთებენ მსხვერპლშეწირვას, უნდა იყოს მოწოდება მათთვის, ვინც ჯერ კიდევ თავისი მრავალსაუკუნოვანი ღამის ძილშია, და სტიმული ჩემი მრავალი შვილის განახლებისა და განწმენდისთვის. (94, 39)
4. ჩემი სწავლების ჩრდილქვეშ არც ერთი ტახტი არ აღიმართება, საიდანაც განდიდებული კაცნი თავიანთი მოძმეების სულებს მართავდნენ. არავინ დაიკორონდება, არც ირგუნებს იასამნისფერ მოსასხამს უფლის ადგილის დაკავების მცდელობით, არც გამოჩნდებიან აღმსარებლები, რომლებიც განსჯიან, პატიობენ, განიკითხავენ ან მსჯელობენ კაცთა საქმეებზე. მხოლოდ მე შემიძლია განვსაჯო სული სამართლიანი და სრული სამსჯავროდან.
5. მე შემიძლია გამოვგზავნო ადამიანები გამოსასწორებლად, სასწავლებლად და სამართებლად, მაგრამ არავის გამოვგზავნი მოსამართლებლად და დასასჯელად. მე გამოვგზავნე ადამიანები,

რომლებიც კაცობრიობის მწყემსები იყვნენ, მაგრამ არა ბატონები ან მამები. მხოლოდ მე ვარ სულით მამა. (243, 13–14)

6. ამ ეპოქაში მე აღვძრავ ხალხს, რომელიც ჭეშმარიტად მიჰყვება ჩემს კანონს, რომელსაც უყვარს ჭეშმარიტება და აქტიური ქველმოქმედება. ეს ხალხი იქნება სარკესავით, რომელშიც სხვები დაინახავენ თავიანთ დაშვებულ შეცდომებს. ის არავის მსაჯული არ იქნება, მაგრამ მისი სათნოებები, საქმეები და სულიერი მოვალეობის შესრულება შეეხება ყველა იმ სულს, ვინც მის გზაზე გადაეყრება, და ისინი ყველას დაანახვებენ მათ შეცდომებს, რომლებიც ჩემს კანონს არღვევს.

7. როდესაც ეს ხალხი ძლიერი და მრავალრიცხოვანი გახდება, ის თავისი მეზობლების ყურადღებას მიიპყრობს, რადგან მისი საქმეების სიწმინდე და ღვთისადმი თაყვანისცემის -ი გულწრფელობა ადამიანებს გააოცებს. მაშინ ადამიანები საკუთარ თავს ჰკითხავენ: "ვინ არიან ესენი, რომლებსაც ტაძარი არ აქვთ, მაგრამ ასე იციან ლოცვა?" ვინ ასწავლა ამ უამრავ ხალხს, რომ ლოცვით თაყვანი ეცათ თავიანთ ღმერთს და არ ჰქონოდათ საჭიროება, აღმართონ სამსხვერპლოები თავიანთი თაყვანისცემისთვის? საიდან მოვიდნენ ეს მოხეტიალე მქადაგებლები და მისიონერები, რომლებიც, ფრინველების მსგავსად, არც თესავენ, არც მკიან, არც ხვევენ, და მაინც ცოცხლობენ?"

8. მაშინ ვეტყვი მათ: ეს ღარიბი და თავმდაბალი ხალხი, რომელიც, მიუხედავად ამისა, გულმოდგინედ ცხოვრობს ჩემი რჯულისამებრ და მტკიცეა ამქვეყნიური ვნებების წინააღმდეგ, არავის, ადამიანის, არ დაუწვრთნია. ეს უამრავი ხალხი, რომელიც სიხარულს იღებს სიკეთის კეთებით, რომელიც განათლებულია შთაგონებით და რომელიც გულებს მშვიდობის გზავნილსა და განკურნების ნექტრის წვეთს სთავაზობს, არავის დაუტრენინგებია დედამიწაზე არსებული რომელიმე რელიგიური თემის მასწავლებელსა თუ სასულიერო პირს. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ეპოქაში თქვენს სამყაროში არ არსებობს არც ერთი ადამიანი, რომელსაც შეეძლოს ღვთის თაყვანისცემის სწავლება ჭეშმარიტ სულიერებაში. ჭეშმარიტება არ არის დაფუძნებული რიტუალებისა თუ ცერემონიების ბრწყინვალებაზე, არც სიმდიდრეზე და არც მიწიერ ძალაუფლებაზე; რადგან, თავმდაბალი, იგი ეძებს თავის ტაძრად წმინდა, კეთილშობილ, გულწრფელ, ჭეშმარიტების მოყვარულ გულებს. სად არიან ეს გულები? (154, 12–14)

9. მე ჩემი მრავალი შვილი მოვიხმე, რათა ამ საქმეში სხვადასხვა დავალება და ამოცანა მივცე მათ, და მე ისინი თქვენ დაგინიშნეთ თქვენი პროგრესისა და თქვენი ნიჭების შესაბამისად. ყველა მათგანისგან ერთად ჩამოვაყალიბე ჩემი ხალხი, ჩემი მოციქულთა ახალი რაზმი.

10. ზოგიერთს ვანდე წინამძღოლობის თანამდებობა და, რათა მათი ამოცანა არ ყოფილიყო მძიმე და შრომატევადი, ხალხი მრევლებად დავყავი.

11. სხვებს კი მივანდე ხმის ნიჭი, რათა მათ ჩემი შთაგონება, ადამიანურ სიტყვებად ქცეული, მიუტანონ ამ უამრავ ხალხს, რომელიც ამ სასწაულის მისაღებად იკრიბება.
12. ზოგიერთს მივეცი წინასწარმეტყველების უნარი, რათა გამხდარიყვნენ წინასწარმეტყველნი და, მათი მეშვეობით, გამოეცხადებინათ მომავალი.
13. "სვეტების" ამოცანა დაევალა მათ, ვინც ხალხს თავის მოგზაურობაში დაეყრდნობა და ეკლესიის წინამძღოლებს დაეხმარება, რათა მათ მსმენელთა მასებთან ერთად იტვირთონ ჯვრის ტვირთი.
14. სხვებს მინიჭებული აქვთ შუამავლობის ნიჭი და ისინი მომზადებულნი არიან, როგორც სულიერი სამყაროს იარაღები, რათა გადმოსცენ მისი გზავნილები — ჩემი საქმის ახსნა — და ასევე იყვნენ მკურნალი ბალზამის, ავადმყოფთათვის ნუგეშის მატარებლები, რათა მათი განკურნებითი სულიერი ნათებით მოწყალება მიანიჭონ საჭიროების მქონეთ.
15. მე "გოლდფედერად" ვუწოდე მას, ვინც ჩემს ამჟამინდელ გამოცხადებებს, სწავლებებსა და წინასწარმეტყველებებს წიგნში იწერს, რომელსაც თქვენთვის დავტოვებ.
16. მე მივანიჭე თანამდებობა "ქვაკუთხევისა" მათ, ვინც ხალხში სიმტკიცის, სტაბილურობისა და ძალის მაგალითი უნდა იყოს. მათი სიტყვა, რჩევა და მაგალითი ხალხში უცვლელი იქნება, როგორც კლდეა.
17. მაგრამ ახლა, როდესაც ჩემი გამოცხადების ეს პერიოდი სრულდება, მე გადავხედავ ყველა თანამდებობას და ყველა იმ რჩეულს, ვისაც ასეთი დიდი ამოცანები ერგო, მოვუწოდებ, საფუძვლიანად გამოიკვლიონ საკუთარი თავი და შეიცნონ თავიანთი საქმეების შედეგი. ამ დაფიქრების ჟამს, მე ყველა მათგანის გვერდით ვდგავარ. (335, 27-28)
18. როგორც ყველა ეპოქაში, ბევრია მოწოდებული და ცოტა რჩეული, რადგან მე ვარჩევ მხოლოდ მათ, ვინც მზად არის შესაფერის დროს თავისი ამოცანის შესასრულებლად; და დანარჩენებს ვაძლევ სინათლეს, რათა იცოდნენ, როგორ დაელოდონ იმ დროს, როდესაც ისინიც იქნებიან რჩეულნი.
19. რამდენი, ვინც მხოლოდ მოწოდებული იყო, რადგან ჯერ არ დამდგარიყო მათი მისიისთვის რჩეულად არჩევის დრო, შეუერთდა ჩემი მოწაფეებისა და მუშაკების რიგებს, მათი სულები კი არ გადიოდნენ სრულიად აუცილებელ განვითარებას ამ ჯვრის ტვირთის ასატანად, და არც მათ გონებას ჰქონდა საჭირო ნათელი ჩემი შთაგონების მისაღებად! რა გააკეთა ბევრმა მათგანმა, როდესაც რჩეულთა რიგებში აღმოჩნდნენ? წაბილწეს, შხამავდნენ ატმოსფეროს, სხვებს აინფიცირებდნენ თავიანთი ბოროტი მიდრეკილებებით, იტყუებოდნენ, თესავდნენ უთანხმოებას და სარგებელს იღებდნენ ჩემი სახელისა და იმ სულიერი ნიჭებისგან, რომლებიც ჩემს მოწაფეებში დავდე.

20. არავინ ეცადოს, გაარკვიოს, ვინ არიან ისინი, რადგან თქვენ ამას ვერ შეძლებთ. მხოლოდ ჩემი გამჭოლი, განმკითხველი მზერა არ კარგავს მათ თვალყურს და მე ვუშვებ, რომ ჩემმა სიტყვამ მიაღწიოს მათ სინდისამდე და უთხრას მათ: "იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა მოასწროთ თქვენი ცოდვებისგან მონანიება დროულად; რადგან თუ ამას გააკეთებთ, გპირდებით, რომ სულიერად მალე დაგაჯდომებთ ჩემს სუფრასთან და აღვნიშნავთ შერიგებისა და პატიების ზეიმს". (306, 53–55)

21. ჭეშმარიტია: ყველა არ უყვარს ერთმანეთს ჩემს საქმეში, თუმცა მას მიეკუთვნებიან, და არც ყველას გაუგებია იგი. ამიტომ, შემიძლია გითხრათ, რომ ზოგი ჩემს საქმეს მიეკუთვნება, ზოგი კი — საკუთარ საქმეს აკეთებს.

22. ვინც სიყვარულისთვის მომყვება, ის ჩემს სიტყვას აფასებს, რადგან იცის, რომ ის მათ კორექტირებას უტკენად ახდენს და ხარვეზებზე მიუთითებს, მათ გამხელის გარეშე. ეს მათ უბიძგებს, შეუპოვრად იმუშაონ საკუთარი ქმედებების დახვეწაზე.

23. ისინი, ვინც სრულყოფილებისკენ სწრაფვის ნაცვლად, მხოლოდ ქებას, უპირატესობის გრძნობას, მლიქვნელობას ან თავიანთ საარსებო წყაროს ეძებენ და არა სულის სრულყოფილებისკენ ისწრაფვიან, ვერ იტანენ ჩემს სიტყვას, როდესაც ის მათ ნაკლოვანებებზე მიუთითებს. მაშინ მათ უნდა შექმნან ნაწარმოები, რომელიც ჩემისგან სრულიად განსხვავებულია, სადაც თავის ნებაზე მოქმედების თავისუფლება აქვთ. მათ ჯერ ვერ გააცნობიერეს, რომ ჩემი გამოცხადებების დროს მსმენელებს მხოლოდ ერთი რამ ევალებათ: უდიდესი მოწიფულობით მომისმინონ, რათა შემდგომში ჩემი გზავნილის განმარტება შეძლონ. (140, 72–74)

24. მე ვთქვი, რომ დადგება დრო დაბნეულობისა და ურჩობისა, რომელშიც ის "მუშაკი" წამოდგება და იტყვის, რომ ჩემი გამოცხადება არ შესრულდება ადამიანის გონებით. მაგრამ დადგება დრო, როდესაც ჩემი სიტყვა აღსრულდება, თუნდაც ადამიანს ჩემი ნების წინააღმდეგ წასვლა სურდეს.

25. რაოდენ ბევრი შეცდომა დაუშვეს გზის განმავლობაში მათ, ვისაც მე დავავალე მისიები და მადლი. რაოდენ დიდი გაუგებრობა ვხედა, რომ ვრცელდება ჩემს შვილებს შორის 1950 წლიდან.

26. თავისი გაუგებრობითა და სისულელით, კაცი აფერხებს ჩემს შემწეობას, ჩემს ავტორიტეტსა და ჩემს მადლს და შორს დგას რჯულის, ჰარმონიისა და ჭეშმარიტების ჭეშმარიტი გზიდან.

27. კვლავ დაიშლება ისრაელი ტომებად; ის კვლავ დაიყოფა და შეეცდება ფეხქვეშ გათელოს წმინდა და ჭეშმარიტი რჯული, რომელიც მე მის ხელში ჩავდე; კვლავ ეძებნება ისრაელს ძველ გზებს და დაეცემა კერპთაყვანისმცემლობასა და ფანატიზმში. ის სექტებს მიმართავს,

ჩავარდება დაბნეულობასა და სიბნელეში და გაიხარებს იმ მელოდიური, მაგრამ ცრუ სიტყვებით, რომლებსაც კაცი შესთავაზებს.
28. როდესაც ეკლესიებისა და სექტების ხალხი დაინახავს, რომ ისრაელი იშლება, რომ ისრაელი ერთმანეთს უარყოფს და სუსტია, ისინი ეძებენ მიზეზებს, რათა ხელთ იგდონ ეს ფასდაუდებელი ძვირფასი ქვა, დაეუფლონ ახალი აღთქმის კიდობანს და ხვალ გამოაცხადონ, რომ ისინი კაცობრიობას შორის ღვთის ჭეშმარიტი მოციქულები და ჩემი ღვთაების წარმომადგენლები არიან. (363, 47–49, 51, 57)

გაფრთხილების სიტყვები მსმენელთათვის სულის მოქმედების შესახებ

29. მინდა, როდესაც ჩემი გამოცხადება სრულყოფილი გახდება, ნათლად გესმოდეთ, თუ რა არის ეს სწავლება, რათა მას სწორად მიჰყვეთ; რადგან დღემდე არ გამოჩენილა არცერთი ჭეშმარიტი სპირიტუალი ჩემს სიტყვაზე მოსმენილი ბრბოებიდან. დღემდე თქვენ არ იღებდით სულით მოღვაწეობას, არამედ მხოლოდ თქვენს წარმოდგენას ჩემი საქმის შესახებ, რომელიც, თუმცა კი, შორს დგას ჭეშმარიტი სულიერებისგან.
30. თქვენ საკმარისად ძლიერები უნდა იყოთ, რომ საკუთარ თავს აღიაროთ, რომ გზას ასცდით; თქვენ უნდა მოიკრიბოთ ნებისყოფა, რათა გამოასწოროთ თქვენი გზები და ენთუზიაზმით ისწრაფოდეთ, რომ ამ სწავლების ჭეშმარიტება და სიწმინდე თქვენში გაბრწყინდეს.
31. ნუ გეშინიათ თქვენი თაყვანისმცემლობისა და რიტუალების გარეგანი ფორმების შეცვლისა, თუკი ჩემი სწავლების არსს არ დაამახინჯებთ. (252, 28–30)
32. გამოიყენეთ დრო, რომელიც ჯერ კიდევ გაქვთ ჩემი სწავლების მოსასმენად, რათა მან გაგავსოთ ნათლითა და მადლით, რათა გადადგათ მტკიცე ნაბიჯი სულიერებისკენ — ნაბიჯი, რომელიც არ გადაგიდგამთ, რადგან შეუპოვრად მიჰყვებოდით თაყვანისცემის ფორმას, რომელიც სავსე იყო მატერიალიზმითა და შეცდომებით.
33. დღემდე არ გქონდათ რწმენა, რომ მოგეშორებინათ თქვენი კერპები, რიტუალები და სიმბოლოები და სულიერად მომეძებნეთ მე უსასრულოში. არ გქონდათ გამბედაობა, რომ სულიერები ყოფილიყავით, და შექმენით ერთგვარი ცრუ სულიერება, რომლის მიღმაც მალავთ თქვენს მატერიალისტურ აზროვნებასა და შეცდომებს.
34. არ მინდა, რომ ფარისველები იყოთ, არამედ გულწრფელები და ჭეშმარიტების მოყვარულნი. ამიტომაც გესაუბრებით უდიდესი სიცხადით, რათა საფუძვლიანად განწმინდოთ თქვენი ცხოვრება და ამ საქმის ჭეშმარიტება უჩვენოთ სამყაროს. საკუთარ თავს სულიერებს უწოდებთ? მაშ, ჭეშმარიტად იყავით ასეთნი. ნუ ილაპარაკებთ ჩემს სწავლებას, როდესაც მის საპირისპიროს აკეთებთ, რადგან ამით მხოლოდ დააბნევთ ადამიანებს თქვენი საქმეებით.

35. უპირველეს ყოვლისა, გაიგეთ, რა არის ჩემი საქმე — რას ნიშნავს ჩემი კანონი, რა არის თქვენი ამოცანა და როგორ უნდა შეასრულოთ იგი, რათა — თუ თქვენს გზაზე არ გყავთ მეგზური, რომელიც ღირსია, თქვენი ნაბიჯები წარმართოს — გიძღოდეთ თქვენი სინდისი და ის გაგება, რომელიც ჩემი სწავლებისგან მიიღეთ. ამგვარად, თქვენ არავის შეძლებთ დადანაშაულებას რაიმე შეცდომის ან გადაცდომის გამო. (271, 27–30)

36. ჩემი გამოცხადების დასაწყისიდანვე, ადამიანური გონების მეშვეობით, ჩემი ნება იყო, რომ თქვენი სულიერი ნიჭები პრაქტიკაში გამოგეყენებინათ და თქვენი სულიერი მისიის შესრულება დაგეწყოთ, რათა, როდესაც ჩემი წასვლის დღე დადგება, თქვენ უკვე გზის ნაწილი გქონოდათ გავლილი და არ იგრძნობდით თავს მეტისმეტად სუსტად, რომ ასეთი რთული ამოცანის შესრულება დაგეწყოთ.

37. ზოგიერთმა გაიგო, თუ როგორ განმარტოს ღვთაებრივი აზრი და ცდილობდა მის პრაქტიკაში დანერგვას. მაგრამ არიან სხვებიც — და ისინი უმრავლესობაში არიან — რომლებმაც არასწორად გაიგეს ამ საქმის მნიშვნელობა.

38. ეს არის შეცდომები, რომელთათვისაც ამ ხალხს ვამხელ, რადგან არ მსურს, რომ კაცობრიობამ დასცინოს მათ, ვინც ასე დიდი ხნის განმავლობაში იღებდა სწავლებას. (267, 65–67)

39. მაშინ, როცა ზოგიერთები მხოლოდ ჩემი სიტყვის მნიშვნელობით იყვნენ დაინტერესებულნი და მუდამ ეძებდნენ თავიანთი სულების პროგრესსა და განვითარებას, სხვები უფრო მეტ სიამოვნებას იღებდნენ გარეგნული რიტუალებით. ასევე, მაშინ, როცა პირველნი ხარობდნენ სულიერების შესახებ სწავლებების მიღებისას, მეორენი შეწუხებულნი იყვნენ, რომ მათი ნაკლოვანებები იხსენებოდა.

40. მხოლოდ მე ვიცი, თქვენგან რომელთ მოუწევთ ჩემ წინაშე პასუხის გაცემა ყველაფერ იმისთვის, რაც ჩემი წარმომადგენლების მეშვეობით უნდა გამხდარიყო ცნობილი, მაგრამ დაიმალა. (270, 8-9)

41. დაფიქრდით და მიხვდებით, რომ ჰარმონია, რომელიც გესაჭიროებათ, სულიერია და მას მიაღწევთ, როდესაც თქვენს ვნებებსა და დოგმატიზმს გადააჭარბებთ.

42. როგორ შეგიძლიათ დაამყაროთ მშვიდობა, როდესაც ყველა საკუთარ შეხედულებას ერთადერთ ჭეშმარიტებად აცხადებს და ამავდროულად სხვებისას ცრუდა მიიჩნევს?

43. ფანატიზმი სიბნელეა, სიბრმავეა, უმეცრებაა და მისი ნაყოფი არასოდეს იქნება ნათელი. (289, 8-10)

44. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუ არ გაერთიანდებით, როგორც ჩემი ნებაა, კაცობრიობა დაგფანტავთ და თავისი წიაღიდან განგდევნით, როდესაც იხილავს, რომ თქვენი ცხოვრება არ შეესაბამება იმას, რასაც ქადაგებთ.

45. რა მოხდება, როდესაც ადამიანები აღმოაჩენენ, რომ ყოველ თემში თაყვანისცემის განსხვავებული ფორმა და ჩემი სწავლების დაცვის განსხვავებული გზა არსებობს?
46. მე გენდობით ჩემი გამოცხადების ბოლო სამ წელს, რათა იმუშაოთ ამ ხალხის გაერთიანებაზე — გაერთიანებაზე, რომელიც მოიცავს როგორც სულიერს, ასევე გარეგანს, რათა თქვენი შრომა, სავსე ჰარმონიითა და ერთსულოვნებით, იყოს უდიდესი მტკიცებულება იმისა, რომ თქვენ ყველანი, შეკრების სხვადასხვა ადგილას და ქვეყნის სხვადასხვა კუთხეში, ასწავლათ ერთმა მასწავლებელმა: ღმერთმა. (252, 69–71)

ჭეშმარიტი მოწაფეობა, ახალი მოციქულები

47. ნუ შეეცდებით ამ საქმის, რომელიც უნივერსალური და უსასრულოა, შეზღუდვას, და არც თქვენი სულიერი განვითარებისთვის დააწესოთ საზღვრები, რადგან რაც უფრო მეტად ჩაეფლობით კეთილი საქმეებისა და სწავლის გზაში, მით უფრო დიდ გამოცხადებებს მიიღებთ. თქვენ იხილავთ ღვთაებრივ საქმეს, რომელიც ყველაზე შეუმჩნეველი ნივთებიდან იჩენს თავს, თქვენ იხილავთ მას მთარებაში გამოვლენილს, თქვენ იგრძნობთ მის ძგერას თქვენს არსებაში.
48. ეს არის სიმარტივე, რომლითაც მე ვასწავლი სპირიტუალისტ მოწაფეს, რათა ისიც თავისი ოსტატის მსგავსად მარტივი იყოს. მოწაფემ უნდა დაარწმუნოს და მოაქციოს სიმართლით თავისი სიტყვებისა და საქმეების ძალით, ყოველგვარი მცდელობის გარეშე, ვინმეს შთაბეჭდილება მოახდინოს იდუმალი ძალებით ან არაჩვეულებრივი უნარებით.
49. ჭეშმარიტი მოწაფე თავისი სიმარტივით იქნება დიდი. ის გაიგებს თავის მოძღვარს და, ამავდროულად, თავის თანამოძმეებსაც აგრძნობინებს თავს. (297, 15-17)
50. იესოს მოწაფე არის ის, ვინც სიტყვით იმარჯვებს, ვინც არწმუნებს და ანუგეშებს, ვინც ამაღლებს და აღვიძებს, ვინც დაპყრობილს საკუთარი თავისა და განსაცდელის მძლეველად გარდაქმნის.
51. ქრისტეს მოციქულს არ შეუძლია გულში ეგოიზმი ინახოს და მხოლოდ საკუთარ ტანჯვასა თუ საზრუნავზე ფიქრობდეს. ის არ ღელავს საკუთარ საქმეებზე, არამედ სხვებზე ფიქრობს, აბსოლუტური რწმენით, რომ არაფერი დაუკარგავს, რადგან მამა დაუყოვნებლივ ეხმარება მას, ვინც საკუთარი საქმეები მიატოვა, რათა თავი მიუძღვნას უფლის შვილს, რომელსაც სულიერი დახმარება სჭირდება. და ვინც საკუთარი თავის დავიწყებით მოუტანა მოყვასს იმედის ღიმილი, ნუგეში მისი მწუხარებისთვის, ბალზამის წვეთია მისი ტკივილისთვის, დაბრუნებისას პოულობს თავის სახლს განათებულს ნათლით, რომელიც არის კურთხევა, სიხარული და მშვიდობა. (293, 32–33)

52. ჩემს სუფრასთან ამ ეპოქაში, როგორც კაცი, ისე ქალი იქნება მოციქულნი; ამ სუფრასთან მე დავსვამ თქვენს სულიერ სულს.
53. სწორედ ქალებმა აღმართეს სულიერების ალამი ამ ეპოქაში; მათ დატოვეს თავიანთი კვალი იმ მოციქულის გზაზე, რომელიც გულმოდგინედ იცავს უფლის რჯულს.
54. ჩემს მოციქულთა ახალ რაზმში ქალები კაცების გვერდით იდგებიან და ჩემს სამსახურში შესასვლელად ასაკობრივი ზღვარი არ იარსებებს: ამას გააკეთებენ როგორც ზრდასრულები, ასევე ბავშვები და ხანდაზმულები, ახალგაზრდა გოგონა ისევე, როგორც დედა. რადგან კვლავ გეუბნებით, რომ მე თქვენი სულიერი სული მესაჭიროება და მან დიდი ხნის წინ დატოვა ბავშვობა. (69, 16-17)
55. თუ "მეორე ეპოქაში" გითხარით, რომ ჩემი სამეფო ამქვეყნიური არ არის, დღეს გეუბნებით, რომ თქვენიც აქ არ მოიძებნება, რადგან ეს სამყარო, როგორც უკვე იცით, კაცობრიობისთვის მხოლოდ გარდამავალი ეტაპია.
56. მე გწავლით ჭეშმარიტ სიცოცხლეს, რომელიც არასოდეს დაფუძნებულა მატერიალიზმზე. ამიტომაც, მიწის ძლიერნი კვლავ აღდგებიან ჩემი სწავლების წინააღმდეგ. მე მოვედი თქვენთან ჩემი მარადიული სწავლით, ჩემი მცნებით, რომელიც ყველა დროისთვისაა ძალაში, რომელიც სიყვარულს, სიბრძნესა და სიმართლეს შეიცავს. მაგრამ მას მაშინვე ვერ გაიგებენ; კაცობრიობა კვლავ გამომწონებს, კვლავ ჯვარს გამომადებს. თუმცა მე ვიცი, რომ ჩემმა სწავლებამ უნდა გაიაროს ეს ყველაფერი, რათა აღიარებულ და საყვარელ იქნას. მე ვიცი, რომ ჩემი ყველაზე სასტიკი მდევნელნი ამის შემდეგ ჩემი ყველაზე ერთგული და თავგანწირული მთესველნი გახდებიან, რადგან მე მათ ჩემი ჭეშმარიტების უდიდეს მტკიცებულებებს მივცემ.
57. რომ "მეორე ასაკის" ნიკოდიმოსი, მღვდელთუხუცესთა შორის პრინცი, რომელმაც იესო მოძებნა, რათა მასთან ბრძნულ და ღრმა სწავლებებზე ესაუბრა, კვლავ გამოჩნდება ამ ასაკში, რათა კეთილსინდისიერად გამოიკვლიოს ჩემი საქმე და მას მოექცეს.
58. რომ საული, სახელად პავლე, რომელიც — ჩემს სასტიკად დევნის შემდეგ — ჩემი ერთ-ერთი უდიდესი მოციქული გახდა, კვლავ გამოჩნდება ჩემს გზაზე და ჩემი ახალი მოწაფეები ყველგან გამოჩნდებიან — ზოგი მხურვალე, ზოგი კი თავგანწირული. აწმყო ჟამი დიდი მნიშვნელობის მატარებელია; დრო, რომელზეც თქვენს მიმართ საუბრობ, სულ უფრო და უფრო ახლოვდება. (173, 45–48)
59. ადამიანებს სჭირდებათ ისინი, ვინც განსაცდელებს მტკიცედ გაუძლებს, ვინც იცნობს სამყაროსა და სულის დიდ ბრძოლებს. სწორედ ისინი შეძლებენ კაცობრიობას გზა უჩვენონ და იგი წარუძღვნან, რადგან მათ გულებში არ იქნება სურვილი, ვინმეს ჩაგრავდნენ ან ბატონობდნენ მასზე. მათ არ შეუძლიათ ეგოიზმის ტარება, რადგან აღმაფრენის წამებში

მათ იგრძნეს უფლის მოწყალება, რომელიც მათ სიყვარულით ანებივრებს, რათა ეს მოწყალება თავიანთ ძმებს გადასცენ. (54, 53)

ღვთის მოციქულები მთელ მსოფლიოში და ყველა საუკუნეში

60. დედამიწის ხალხები არასდროს ყოფილან სულის ნათლის გარეშე. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არა მხოლოდ ამ ხალხს ჰყოლია წინასწარმეტყველები და მოციქულები; ყველასთან გამოვგზავნე მოციქულები მათ გასაღვიძებლად.

61. მათი სიტყვები შეგიძლიათ შეაფასოთ მათი სწავლებების სინათლითა და ჭეშმარიტებით და იმით, თუ რამდენად ჰგავს ის, რაც მე თქვენ გამოგიცხადეთ.

62. ზოგიერთი მათგანი მესიის მოსვლამდე ცხოვრობდა, სხვები ჩემს დედამიწაზე ყოფნას შემდეგ მოღვაწეობდნენ, მაგრამ ყველა მათგანმა კაცობრიობას სულიერი გზავნილი მოუტანა.

63. ეს სწავლებები — ჩემს სწავლებებსავით — დამახინჯებულია; რადგან, თუნდაც მათი აზრი არ შეცვლილიყო, ისინი დამახინჯეს, ან დამალეს ჭეშმარიტების მაძიებელი ხალხისგან.

64. ერთი ჭეშმარიტება და ერთი მორალური კოდექსია, რომელიც კაცობრიობას შუამავლების, წინასწარმეტყველებისა და მსახურების მეშვეობით ებარათ. მაშ, რატომ აქვთ ხალხებს ჭეშმარიტების, მორალისა და ცხოვრების შესახებ განსხვავებული წარმოდგენები?

65. ეს ჭეშმარიტება, რომელიც კაცობრიობამ საუკუნეების განმავლობაში დაამახინჯა, აღდგება და მისი ნათელი ისეთი ძალით გაანათებს, რომ ადამიანებს მოეჩვენებათ, თითქოს ეს რაღაც ახალია, მიუხედავად იმისა, რომ ეს იგივე ნათელია, რომელიც ყოველთვის ანათებდა ჩემი ღვთაებრიობის შვილების განვითარების გზას.

66. მრავალი მოკვდა სიმართლის თქმის გამო; მრავალიც იწამტა წამების გამო, რადგან უარი თქვა გაეჩუმებინა ხმა, რომელიც მათში იჟღერებდა.

67. ნუ იფიქრებთ, რომ ზეცამ მხოლოდ ისინი გამოგზავნა, ვინც სულით, სიყვარულით, ზნეობით გესაუბრათ — არა, მან ასევე გამოგზავნა ისინი, ვინც, -ის მეშვეობით, გიბოძათ მეცნიერების კეთილი ნაყოფი, ის ცოდნა, რომელიც სინათლეს სძენს ადამიანთა ცხოვრებას, რომელიც ამსუბუქებს მათ ტვირთს და ამცირებს მათ გასაჭირს. ისინი ყველა ჩემი შუამავლები იყვნენ.

68. არიან სხვებიც, რომლებიც, მიუხედავად იმისა, რომ არ მოაქვთ სულიერი მორალის სწავლებები ან სამეცნიერო აღმოჩენები, მაინც მოაქვთ გზავნილი, რომელიც გვასწავლის, ვიგრძნოთ და აღვფრთოვანდეთ ქმნილების სილამაზით. ისინი ჩემი შუამავლები არიან, რომელთა ამოცანაა, სიხარული და ნუგეში მიუტანონ ტანჯულთა გულებს.

69. მათ ყველამ დალია მწარე ჭიქიდან, როდესაც გააცნობიერეს ჭეშმარიტებისთვის დაბრმავებული სამყაროს გაუგებრობა, სილამაზისა

და სიკეთის მიმართ გულგრილი კაცობრიობის გაუგებრობა. და მაინც — როდესაც გითხარით, რომ ამ ეპოქაში ყოველივე აღდგება — როდესაც გამოვაცხადე თქვენთვის, რომ ყოველივე სწორ გზას დაუბრუნდება და რომ ჩემი ყველა მოძღვრება თავდაპირველ მნიშვნელობას დაიბრუნებს, მაშინ შეგიძლიათ ირწმუნოთ, რომ ამ სამყაროსთვის სულიერი ბრწყინვალების დრო ახლოსაა, თუმცა არ უნდა დაგავიწყდეთ, რომ — სანამ ეს მოხდება — ყველას განკითხვა და განწმენდა მოუწევს. (121, 9-16)

70. როდესაც კი ღვთის გამოცხადება უნდა გაანათლოს კაცობრიობა, მე მათ ვუგზავნიდი წინამორბედებს ან წინასწარმეტყველებს მოსამზადებლად, რათა მათ ამ სინათლის ცნობა შეძლონ. მაგრამ ნუ იფიქრებთ, რომ ჩემი მოციქულები მხოლოდ ისინი არიან, ვინც სულისთვის მოაქვს გზავნილი. არა, მოწაფეებო, ყველა, ვინც კაცობრიობას შორის სიკეთეს თესავს ნებისმიერი ფორმით, ჩემი მოციქულია.

71. ამ მოციქულებს თქვენ შეხვდებით თქვენი ცხოვრების ყველა გზაზე, როგორც რელიგიურ საზოგადოებებში, ასევე მეცნიერებაში — მმართველთა შორის ან კარგი სწავლებების გამზიარებელთა შორის.

72. ჩემი კარგი მსახური არასდროს გადაუხვევს იმ გზას, რომელიც უნდა გაიაროს; ის გზაზე სიკვდილს არჩევს, ვიდრე უკან დაბრუნებას. მისი მაგალითი სინათლის თესლია მისი მოყვასის ცხოვრებაში, ხოლო მისი საქმეები სხვებისთვის სამაგალითოა. ო, ნეტავ კაცობრიობას შეეძლოს იმ გზავნილების გაგება, რომლებსაც მას მათ მეშვეობით ვუგზავნი! მაგრამ ასე არ არის, რადგან ბევრია ისეთი ადამიანი, ვისაც მსოფლიოში დელიკატური მისიები აქვს, თუმცა თავის მზერას ამ დიდებული მაგალითებიდან იმაზე გადაიტანს, რათა ისეთი გზა აირჩიოს, რომელიც უფრო მეტად მოსწონს. (105, 13–15)

73. მაგრამ, ადამის შვილო, რა უყავით იმ ადამიანებს, რომლებიც მე გამოვგზავნე თქვენთან, რათა შეგეხსენებინათ ჩემი გზა, რწმენის გზა, რომელიც სიბრძნის, სიყვარულისა და მშვიდობის გზაა?

74. თქვენ არაფერი გინდოდათ მათ ამოცანებთან და ებრძოდით მათ იმ თვალთმაქცი რწმენით, რომელსაც თქვენი თეორიებისა და კონფესიების საფუძველზე იცავთ. (263,18-19)

75. კვლავ უნდა გითხრათ, რომ ეს ხალხი, რომელიც ჩემს გამოცხადებებს იკრიბება, არ არის ის ხალხი, რომელსაც მამა თავის სიყვარულში დედამიწის სხვა ხალხებზე მაღლა აყენებს. უფალმა მათზე თავისი მზერა მხოლოდ იმიტომ გადმოავლინა, რომ ისინი იმ სულებისგან შექმნა, რომლებიც ყოველთვის იყვნენ ქვეყნად, როდესაც ახალი ღვთაებრივი გამოცხადება მოდიოდა. ისინი ისრაელის ხალხის, წინასწარმეტყველების, მაცნეების, მნახველებისა და პატრიარქების ხალხის სულიერი შვილები არიან.

76. ვინ მიმიღებდა ამ ასაკში მათზე უკეთ, გაიგებდა ჩემი გამოცხადების ახალ სახეს და დაამოწმებდა ჩემი აღთქმების აღსრულებას? (159, 51–52)

77. მე ჩავეშვი ისრაელის ერის წიაღში, რომელთა უმრავლესობაც ამ ერშია სახლში. დანარჩენები კი ყველა ერში არიან მიმოფანტულნი, ჩემ მიერ გაგზავნილნი და მათთვის თავი სულიერად გამიცხადებია. ესენი არიან ჩემი რჩეულნი, რომლებიც ჩემდამი ერთგულნი დარჩნენ. მათი გულები არ დაშორებია, და მათ სულებს შეუძლიათ ჩემი შთაგონების მიღება. მათ მეშვეობით, ამჟამად მსოფლიოს სიბრძნის დიდ საგანძურს ვანიჭებ. (269, 2)

78. საყვარელო შვილებო, თქვენ, ვინც აქ მცირერიცხოვნით მოხვედით, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ჩემი გამჭოლი მზერა ყველგან ამჩნევს ჩემს რჩეულებს, რომლებიც თავიანთ სულებში გრძნობენ, რომ ახლა ჩემი თანდასწრების დროა. მათ არ მოუსმენიათ ჩემი სიტყვა ისე, როგორც თქვენ; თუმცა მათ სულში ისინი ისმენენ ხმას, რომელიც ეუბნებათ, რომ მე კვლავ კაცობრიობას შორის ვარ, რომ სულიერად "ღრუბელზე" მოვედი. ზოგიერთს მივცემ, რომ სულიერი თვალით მინახოს; სხვებს — ინტუიციის ძალით; დანარჩენებს კი ჩემს სიყვარულს ისე ძლიერად შევაგრძნობინებ, რომ მათ ჩემი სულის თანადგომა იგრძნონ. (346, 13)

79. მალე ინტუიციური, შთაგონებული და სულიერად მგრძნობიარე ადამიანები აღდგებიან და ერებს წინაშე მოწმობას დადებენ იმის შესახებ, რასაც სულით ხედავენ, რასაც გრძნობენ, რასაც ისმენენ და იღებენ. კიდევ ერთხელ გეუბნებით, რომ ჩემი ხალხი მხოლოდ მათ არ შემოიფარგლება, ვინც მე ამ წარმომადგენლების მეშვეობით მომისმინა, არამედ მე ჩემი მსახურები მიწის სხვადასხვა კუთხეში გამოვგზავნე, რათა მოემზადებინათ გზა და გაესუფთავებინათ ის ველები, სადაც შემდგომ თესავნი უნდა მოსულიყვნენ.

80. მე ვაძლიერებ და ვაკურთხებ მათ, რადგან მათი ყოველდღიური შრომა მძიმეა, მათი გზა კი — ეკლიანი. დაცინვა, ზიზღი, ცილისწამება და ბოროტება თან დაჰყვებათ, სადაც არ უნდა წავიდნენ. მაგრამ მათ — ინტუიციურ და შთაგონებულთ — იციან, რომ ჩემ მიერ არიან გაგზავნილნი და მზად არიან, ბოლომდე იარონ თავიანთი მისიის შესასრულებლად. (284, 50-51)

81. გეპატიჟებით, შედით ჩემს სამეფოში. ვუხმობ დედამიწის ყველა ხალხს ყოველგვარი მიკერძოების გარეშე; მაგრამ ვიცი, რომ ყველა არ დამიჯერებს.

82. კაცობრიობამ თავისი სანთელი ჩააქრო და სიბნელეში დადის. მაგრამ სადაც შეცდომა იგრძნობა, გამოჩნდება ჩემ მიერ განათებული — — რომელიც სინათლეს ავრცელებს გარშემო — სულიერი მცველი, რომელიც აკვირდება და ელის ჩემს ნიშანს, რათა დარეკოს საგანგებო ზარზე, რომელიც აღვიძებს და აქიცინებს.

83. დაე, ამ მოციქულთა სიყვარული ნაყოფიერი თესლი იყოს თქვენს გულებში. არ უარყოთ ისინი, როდესაც ისინი გარეგანი სიღარიბით წარგიდგებიან. უსმინეთ მათ, რადგან ისინი ჩემი სახელით მოდიან, რათა გადმოგცენ უნარი, რომელიც ჯერ არ იცით. ისინი გასწავლიან სრულყოფილ ლოცვას, გაგათავისუფლებენ მატერიალიზმის ბორკილებისგან, რომლითაც შეკრულნი ხართ, და დაგეხმარებიან იმ სულიერი თავისუფლების მოპოვებაში, რომელიც თქვენდამი აღმაფრენას მოგიტანთ. (281, 33)
85. თუ ვინმე გამოჩნდება და იტყვის, რომ კვლავ განკაცებული ქრისტეა, არ დაიჯეროთ. რადგან, როდესაც გაცნობეთ, რომ დავბრუნდებოდი, გაგაფრთხილეთ, რომ ეს სულით მოხდებოდა. თუ ვინმე გეტყვით: "მე ვარ ღვთის შუამავალიო" — არ ენდოთ მას, რადგან ჭეშმარიტი შუამავლები არ ტრაბახობენ და არ აცხადებენ ხმამაღლა მათთვის მინდობილ მისიას. ისინი საკუთარ თავს მხოლოდ თავიანთი საქმეებით ამტკიცებენ. ადამიანებმა უნდა განსაჯონ, არის თუ არა ეს პირი უფლის შუამავალი. გახსოვთ, რომ გითხარით: ხეს თავისი ნაყოფით იცნობენო?
85. მე არ გიკრძალავთ "ხის ნაყოფის" გასინჯვა, მაგრამ მზად უნდა იყოთ, რათა შეძლოთ კარგი ნაყოფის ცუდისგან გარჩევა.
86. ჭეშმარიტების მოყვარულთ დავადგენ ჩემს მსახურებად, რათა გაანათლონ თავიანთი მოძმეთა გზა. (131, 5-7)
87. დასრულდა დრო, როდესაც მსოფლიოში სულიერი წინამძღოლი გჭირდებოდათ. ამიერიდან, ვინც ამ გზას გაჰყვება, არ ექნება სხვა გზა, გარდა ჩემი კანონისა, და სხვა წინამძღოლი, გარდა საკუთარი სინდისისა.
88. მიუხედავად ამისა, ყოველთვის იარსებებენ დიდი ნათლისა და დიდი სულიერი ძალის მქონე კაცები და ქალები, რომლებიც თავიანთი მაგალითითა და შთაგონებით ხალხს დაეხმარებიან. 89. სხვაგვარად რომ ყოფილიყო, მე უკვე გამოვგზავნიდი დედამიწაზე ისეთ სულებს, როგორებიც იყვნენ მოსე ან ილია, რათა თქვენთვის გზა გაესახაზათ და მუდმივად შეგახსენებდნენ კანონს. ისინი ასევე თქვენ გვერდით დგანან, გიცავენ და თან გდევენ, მაგრამ არა ადამიანის ფორმით, არამედ სულიერი სამყაროდან. 90. ვინ ხედავს მათ? არავინ. მაგრამ თუ მოემზადებით, თქვენ ზემოთ იგრძნობთ დიდი სულების თანდასწრებას, რომლებიც ყოველთვის ჰქონდნენ კავშირს კაცობრიობასთან და რომლებსაც მასში დიდი მისიების შესრულება ევალებოდათ. (255, 40-41)

II. გამოცხადების პირველი და მეორე პერიოდების მიმოხილვა

თავი 9 – ისრაელის ერის ამბები და სახეები

დაცემის ამბავი

1. დედამიწაზე პირველი ადამიანების შესახებ ისტორიული ტრადიცია თაობიდან თაობას გადაეცემოდა, სანამ ის "პირველ დროში" წიგნში არ ჩაიწერა. ეს დედამიწაზე პირველი ადამიანების ცოცხალი იგავია. მათმა გულწრფელობამ და უმანკოებამ მათ დედა ბუნების ნაზი შეხების შეგრძნების საშუალება მისცა. ყველა არსებას შორის მეგობრული ურთიერთობა და ყველა ქმნილებას შორის უზღუდავი ძმობა სუფევდა. (105, 42)

2. ღვთაებრივ იგავში მე შთამაგონე პირველი ადამიანები, რათა მიეღოთ თავიანთი განკუთვნილების პირველადი გაგება, მაგრამ ჩემი გამოცხადებების მნიშვნელობა არასწორად იქნა გაგებული.

3. როდესაც გითხრეს სიცოცხლის ხის შესახებ, რომლისგანაც კაცმა ჭამა, სიკეთისა და ბოროტების ცოდნა, ეს მხოლოდ იმისთვის იყო, რომ გაგეგოთ, რომ კაცი — როგორც კი საკმარის ცოდნას შეიძენდა, რათა სიკეთისა და ბოროტების გარჩევა შეძლებოდა და, ამგვარად, პასუხისმგებელი გამხდარიყო თავის ქმედებებზე — იმ მომენტიდანვე დაიწყო თავისი შრომის ნაყოფის მიღება. (150, 42)

4. თქვენ იცით, რომ ღმერთმა უთხრა კაცობრიობას: "იყავით ნაყოფიერნი და გამრავლდით, და აივსეთ დედამიწა". ეს იყო თავდაპირველი კანონი, რომელიც თქვენ მოგეცათ, ო, ხალხო. მოგვიანებით მამამ კაცობრიობას მოუწოდა არა მხოლოდ გამრავლებისა და ადამიანთა მოდგმის ზრდის გაგრძელებისკენ, არამედ იმისკენაც, რომ მათი გრძნობები სულ უფრო გულუხვი გამხდარიყო და მათი სულები უშეღავათოდ განვითარებულიყო და გაბრწყინებულიყო. თუმცა, თუ პირველ კანონს ადამიანთა მოდგმის გამრავლება ჰქონდა მიზნად — როგორ შეგიძლიათ იფიქროთ, რომ იგივე მამა დაგსჯითი მისი მცნების დაცვისა და შესრულებისთვის? შესაძლებელია კი, ადამიანებო, რომ ასეთი წინააღმდეგობა არსებობდეს თქვენს ღმერთში?

5. ნახეთ, რა მატერიალური ინტერპრეტაცია მისცეს ხალხმა იგავს, რომელშიც თქვენ მხოლოდ ადამიანში სულის გამოღვიძების შესახებ გესაუბრათ. ამიტომ, დაუკვირდით ჩემს სწავლებას და აღარ თქვათ, რომ იხდით იმ ვალს, რომელიც დედამიწის პირველმა მცხოვრებლებმა მამისადმი ურჩობის გამო დააგროვეს. გქონდეთ ღვთაებრივი სამართლიანობის უმაღლესი გაგება. (150, 45–46)

6. ახლა არის დრო, როდესაც შეგიძლიათ გაიგოთ ჩემი სიტყვები: "იყავით ნაყოფიერნი და გამრავლდით", ანუ ისიც, რომ ეს სულიერადაც უნდა აღსრულდეს და რომ თქვენ უნდა აავსოთ სამყარო თქვენი კეთილი საქმეებითა და ნათელი ფიქრებით. მე მივესალმები ყველას, ვისაც

ჩემთან მიახლოება სურს — ყველას, ვინც სრულყოფილებისკენ ისწრაფვის. (150, 48-49)

თავისუფალი ნება და პირველქმნილი ცოდვა

7. თქვენ მეუბნებით, რომ თქვენი თავისუფალი ნების გამო შეცდომებსა და უზუსტობებში ჩავარდით. ამას მე ვპასუხობ, რომ ამ ნიჭის მეშვეობით თქვენ შეგიძლიათ აღმოიწიოთ უსასრულოდ შორს იმ წერტილზე, საიდანაც თქვენი განვითარება დაიწყეთ.

8. თავისუფალი ნების გარდა, მე ჩემი სინათლე ყოველი სულის სულში დავდე, რათა არავინ გზას არ ასცდენოდა; მაგრამ ისინი, ვისაც არ სურდა ჩემი ხმის მოსმენა, ან ვინც სულიერი სინათლის წყურვილში შინაგან სამყაროში ჩაღრმავებას არ ისურვა, მალევე ადამიანური ცხოვრების უთვალავი სილამაზით იქნენ ცდუნებულნი, დაკარგეს სულისთვის ჩემი კანონის საყრდენი და აუცილებლად წაბორძიკდებოდნენ და დაეცვებოდნენ.

9. ერთმა ცოდვამ მრავალი მტკივნეული შედეგი გამოიწვია, სწორედ იმიტომ, რომ სრულყოფილების არყოფნა ღვთაებრივ სიყვარულთან არ არის ჰარმონიაში.

10. ხოლო ისინი, ვინც მორჩილნი და სინანულით სავსენი, დაუყოვნებლივ დაუბრუნდნენ მამას და თავმდაბლად სთხოვეს, განესუფთავებინა და ეპატიებინა მათთვის ახლახან ჩადენილი დანაშაულები, უფალმა უსაზღვრო სიყვარულითა და წყალობით მიიღო; მან გაამხნევა მათი სულები, გაგზავნა ისინი თავიანთი შეცდომების გამოსასწორებლად და დაადასტურა ისინი თავიანთ ამოცანაში.

11. ნუ იფიქრებთ, რომ ყველა დაემორჩილა და სინანულით დაბრუნდა თავისი პირველი ურჩობის შემდეგ. არა, ბევრი სიამაყითა და წყენით სავსე მოვიდა. სხვები, სირცხვილისა და დანაშაულის შეგრძნებისგან სავსენი, ჩემ წინაშე თავიანთი ცოდვების გამართლებას ცდილობდნენ; და შორს იდგნენ საკუთარი თავის გამოსყიდვისგან სინანულითა და გარდაქმნით — რაც თავმდაბლობის ნიშანია — და ამის ნაცვლად, თავიანთი ცხოვრების მოწყობა საკუთარი გზით, ჩემი სიყვარულის მიერ დადგენილი კანონების მიღმა გადაწყვიტეს.

12. ამასთანავე, ძალაში შევიდა ჩემი სიმართლე — მაგრამ არა მათი დასჯისთვის, არამედ მათი გარდასახვისთვის — არა მათი განადგურებისთვის, არამედ მათი მარადისობისთვის შენარჩუნებისთვის, რათა მათ სრულყოფის ყოვლისმომცველი შესაძლებლობა შეეთავაზებინათ.

13. იმ პირველ ცოდვილთაგან რამდენი ჯერ კიდევ ვერ იხსნის თავს თავისი ნაკლოვანებებისგან; რადგან ერთი დაცემის შემდეგ მეორეში ჩავარდნენ და სულ უფრო ღრმად ჩაეშვნენ უფსკრულში, საიდანაც მხოლოდ ჩემი რჯულის დაცვა შეძლებს მათ გადარჩენას. (20, 40–46)

დაბნელება

14. კაცობრიობის ადრეულ დღეებში კაცთა შორის უმანკოება და სიმარტივე სუფევდა; მაგრამ მათი რიცხვის ზრდასთან ერთად, მათი ცოდვებიც უფრო მრავალრიცხოვანი გახდა და სულ უფრო სწრაფად ვრცელდებოდა — არა მათი სათნოებები, არამედ ჩემს კანონზე მათი გადაცდომები — , მათი განვითარებისა და თავისუფალი ნების გამო.

15. ამიტომ მოვამზადე ნოე, რომელსაც სულით სულს ვუცხადებდი, რადგან კაცობრიობასთან ამ დიალოგს კაცობრიობის დასაწყისიდანვე ვინარჩუნებ.

16. მე ვუთხარი ნოეს: "მე განვწმენდ კაცობრიობის სულებს ყველა მათი ცოდვისაგან; ამისთვის კი გამოვგზავნი დიდ წყალს. ააშენე კიდობანი და შეუშვი შენი შვილები, მათი ცოლები, შენი შვილიშვილები და თითო წყვილი ყოველი სახეობის ცხოველი".

17. ნოემ დაიმორჩილა ჩემი ბრძანება და კატასტროფა მოხდა ჩემი სიტყვისამებრ. ბოროტი თესლი აღმოფხვრილ იქნა, ხოლო კეთილი თესლი შევინახე ჩემს საცავებში, საიდანაც შევქმენი ახალი კაცობრიობა, რომელმაც თავის თავში ატარა ჩემი სიმართლის ნათელი და იცოდა ჩემი რჯულის აღსრულება და კეთილი ზნეობისამებრ ცხოვრება.

18. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ის ადამიანები, რომლებმაც ასეთი მტკივნეული სიკვდილი იწვნიეს, სხეულადაც და სულიერადაც დაიღუპნენ? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არა, ჩემო შვილებო. მათი სულები მე შევინახე და წარდგნენ მსაჯულის, საკუთარი სინდისის წინაშე, და მოემზადნენ კვლავ სიცოცხლის გზაზე დასაბრუნებლად, რათა მასზე სულიერი წინსვლა მიეღწიათ. (302, 14-16)

აბრაამის მზაობა, შესწიროთ

19. თქვენთვის ყოველთვის არ იქნება აუცილებელი, სასოწარკვეთის ჭიქა ბოლომდე გამოცალთ. რადგან მე საკმარისია ვნახო თქვენი რწმენა, თქვენი მორჩილება, თქვენი სიმტკიცე და თქვენი განზრახვა, რომ მიჰყვეთ ჩემს ბრძანებას, რათა თავიდან აგიცილოთ თქვენი განსაცდელის ყველაზე რთული წამი.

20. გახსოვდეთ, რომ აბრაამს მოსთხოვეს, მსხვერპლად შეეწირა თავისი ძის, ისააკის, სიცოცხლე, რომელიც მას უსაზღვროდ უყვარდა და რომელსაც პატრიარქი, თავისი ტკივილისა და შვილის სიყვარულის დაძლევით, მორჩილების, რწმენის, სიყვარულისა და სიმდაბლის გამოცდად სწირავდა, რისი გაგებაც თქვენ ჯერ არ შეგიძლიათ. თუმცა, მას არ მისცეს უფლება, შესწირულიყო თავისი შვილი, რადგან გულის სიღრმეში მან უკვე გამოავლინა მორჩილება ღვთაებრივი ნებისადმი და ეს საკმარისი იყო. რა დიდი იყო აბრაამის შინაგანი სიხარული, როდესაც უმაღლესმა ძალამ შეაკავა მისი ხელი და დაიცვა ის ისააკის მსხვერპლად

შეწირვისგან! როგორ აკურთხა მან უფლის სახელი და გაოცდა მისი სიბრძნით! (308, 11)
21. აბრაამსა და მის ძეში, ისააკში, მე მოგცეთ იგავი იმისა შესახებ, თუ რას ნიშნავდა მხსნელის მსხვერპლთმომართვა, როდესაც გამოვცადე აბრაამის ჩემდამი სიყვარული და ვთხოვე, შეეწირა თავისი ძე, მისი ძლიერ საყვარელი ისააკი.
22. უფრო ღრმა დაფიქრებით, თქვენ ამ აქტში შეამჩნევთ მსგავსებას იმასთან, რაც არის "ერთშობილი ძის" მსხვერპლშეწირვა
** სამყაროს ხსნისთვის. * ეს ბიბლიური გამოთქმა ნიშნავს: ღვთის ძე, რომელიც ქვეყნად იშვა (ანუ განკაცდა).*

23. აქ აბრაამი ღვთის განსახიერება იყო, ხოლო ისააკი — იესოს ხატი. იმ მომენტში პატრიარქმა იფიქრა, რომ უფალი მისგან ვაჟის სიცოცხლეს ითხოვდა, რათა უმანკოს სისხლს ხალხის ცოდვები გაესუფთავებინა, და მიუხედავად იმისა, რომ თავისი ხორცი და სისხლი უღრმესად უყვარდა, ღვთისადმი მორჩილება, ასევე თანაგრძნობა და თავისი ხალხის სიყვარული, მისთვის უფრო მძიმე აღმოჩნდა, ვიდრე საყვარელი ვაჟის სიცოცხლე.
24. მორჩილი აბრაამი მზად იყო, სასიკვდილო დარტყმა მიეყენებინა თავისი შვილისთვის. სწორედ იმ მომენტში, როდესაც მწუხარებისგან გულაჩუყებულმა ხელი აღმართა მის შესაწირად, ჩემმა ძალამ შეაკავა იგი და უბრძანა, შვილის ნაცვლად ცხვარი შეეწირა, რათა ეს სიმბოლო სიყვარულისა და მორჩილების დასტურად დარჩენილიყო. (119, 18-19)

იაკობის სიზმარი ზეცისკენ მიმავალ კიბეზე

25. იცით თუ არა იმ კიბის მნიშვნელობა, რომელიც იაკობმა თავის სიზმარში იხილა? ის კიბე სულების ცხოვრებასა და განვითარებას განასახიერებს.
26. იაკობის სხეული გამოცხადების დროს მიძინებული იყო, მაგრამ მისი სული ფხიზლად იყო. ლოცვით ის მამასთან ამაღლდა და როდესაც მისი სული ნათლის სამეფოებს მიაღწია, მან მიიღო ზეციური გზავნილი, რომელიც უნდა შენარჩუნებულიყო, როგორც სულიერი გამოცხადებებისა და ჭეშმარიტებების აღთქმა მისი ხალხისთვის, რომელიც მთელი კაცობრიობაა; რადგან "ისრაელი" არ არის მიწიერი სახელი, არამედ სულიერი.
27. იაკობმა იხილა, რომ კიბე მიწაზე იდგა, ხოლო მისი თავი ზეცას ეხებოდა. ეს აღნიშნავს სულის აღმავალი განვითარების გზას, რომელიც მიწაზე, ფიზიკური სხეულით იწყება და სრულდება მაშინ, როდესაც სული თავის ნათებასა და არსს მამისას აერთიანებს, ყოველგვარი მატერიალური გავლენისგან შორს.

28. პატრიარქმა დაინახა, რომ ამ კიბეზე ანგელოზები ადიოდნენ და ჩამოდიოდნენ. ეს განასახიერებდა დაბადებისა და სიკვდილის დაუღალავ ციკლს, სულების მუდმივ მოსვლასა და წასვლას სინათლის წყურვილით, ან საკუთარი თავის გამოსყიდვისა და განწმენდის ამოცანით, რათა სულიერ სამყაროში დაბრუნებისას ცოტათი უფრო მაღლა აიწიონ. ეს არის სულიერი განვითარების გზა, რომელიც სრულყოფილებამდე მიგვიყვანს.
29. სწორედ ამიტომ იხილა იაკობმა კიბის მწვერვალზე იეჰოვას სიმბოლური ფიგურა, რაც ნიშნავს, რომ ღმერთი თქვენი სრულყოფილების, თქვენი სწრაფვის მიზანი და უსაზღვრო ნეტარების უმაღლესი ჯილდოა — როგორც ანაზღაურება რთული სულიერი ბრძოლების, ხანგრძლივი ტანჯვისა და მამის წიაღის მისაღწევად საჭირო შეუპოვრობისა.
30. ბედის ყოველ დარტყმასა და განსაცდელში სული ყოველთვის პოულობდა შესაძლებლობას, დაემსახურებინა საკუთარი აღმასვლისთვის. ყოველ განსაცდელში სიმბოლურად იჩენდა იაკობის კიბე, რომელიც მოგიწოდებდათ, კიდევ ერთი საფეხურით აჰყოლოდით.
31. ეს იყო დიდი გამოცხადება, ო, მოწაფეებო, რადგან მასში სულიერ ცხოვრებაზე გესაუბრათ იმ დროს, როდესაც სულის გამოღვიძება ღვთაებრივის, უმაღლესის, წმინდას, კეთილისა და ჭეშმარიტის თაყვანისცემისთვის ძლივს იწყებოდა.
32. ეს გზავნილი არ შეიძლება ყოფილიყო განკუთვნილი მხოლოდ ერთი ოჯახისთვის, ან თუნდაც ერთი ხალხისთვის; მისი არსი სულიერი იყო და, შესაბამისად, საყოველთაო მნიშვნელობის. სწორედ ამიტომ ესაუბრა მამის ხმა იაკობს: "მე ვარ უფალი, აბრაამის ღმერთი და ისააკის ღმერთი. ქვეყანა, რომელშიც ახლა ხარ, მე მოგცემ შენ და შენს თესლს, და ეს თესლი მიწის მტვრისოდენა მრავალი იქნება. გაისრულიხარ დასავლეთით, აღმოსავლეთით, ჩრდილოეთით და სამხრეთით, და დედამიწის ყველა ტომი დალოცვილი იქნება შენით და შენი თესლით". (315, 45–50)

იოსები და მისი ძმები

33. იოსები, იაკობის ძე, საკუთარმა ძმებმა მიჰყიდეს ვაჭრებს, რომლებიც ეგვიპტისკენ მიემგზავრებოდნენ. იოსები ჯერ კიდევ ახალგაზრდა იყო, მაგრამ უკვე გამოავლინა წინასწარმეტყველების დიდი ნიჭის ნიშნები. ძმებს შური დაეუფლათ და ის მოიშორეს, რადგან ფიქრობდნენ, რომ მას აღარასდროს იხილავდნენ. მაგრამ უფალმა, რომელიც თავისი მსახურის მფარველი იყო, იგი დაიცვა და ეგვიპტის ფარაონის თვალში დიდებულად აქცია.
34. მრავალი წლის შემდეგ, როდესაც მსოფლიოს გვალვა და შიმშილი დაატყდა თავს, ეგვიპტემ, იოსების რჩევითა და შთაგონებით, საკმარისი მარაგები შექმნა, რათა ეს გასაჭირი გადაეტანა.

35. მოხდა, რომ იაკობის ძენი საჭმლის საძებნელად ეგვიპტეში ჩავიდნენ. დიდი იყო მათი შეძრწუნება, როდესაც მიხვდნენ, რომ მათი ძმა იოსები ფარაონის მინისტრი და მრჩეველი გახდა. მისი დანახვისას, ისინი დანაშაულის გრძნობით სავსენი, მის ფეხებთან დაემხნენ და მიხვდნენ, რომ მათი ძმის წინასწარმეტყველება ახდა. ის, ვინც მკვდარი ეგონათ, მათ წინ იდგა, ძალით, სათნოებითა და სიბრძნით სავსე. წინასწარმეტყველმა, რომელიც მათ გაყიდეს, მათ დაუმტკიცა იმ წინასწარმეტყველების ჭეშმარიტება, რომელიც უფალმა მას ბავშვობაშივე დაუდო პირზე. ძმამ, რომელსაც ისინი აწამებდნენ და ყიდდნენ, მათ აპატია. ხვდებით, ხალხო? ახლა იცით, რატომ გითხარით დღეს: "როდის მიცნობთ, როგორც ძმებმა იოსები შეიცნეს?" (90:2)

მოსეს ხელმძღვანელობით ისრაელის ერის უდაბნოს მოგზაურობა

36. "პირველ ხანაში" მოსე ოთხმოცი წლის განმავლობაში იდგა ისრაელის სათავეში, რათა უდაბნოს გავლით ქანაანის მიწაზე მიეყვანა ისინი. მაგრამ ურჩობის, ურწმუნოებისა და მატერიალიზმის გამო ზოგიერთმა ღვთისგმობა იჩინა, სხვები გზას გადაუხვიეს, ხოლო დანარჩენები — ამბოხდნენ. თუმცა, ამ სიტუაციაში მოსე მათთან სიბრძნითა და მოთმინებით საუბრობდა, რათა არ დაერღვათ უზენაესის ნება, არამედ თავმდაბლები და მორჩილები ყოფილიყვნენ იმ მამის მიმართ, რომელმაც — მათი ურჩობის მიუხედავად — ზეციდან მანანა მოავლინა და კლდიდან წყალი გამოადინა. (343, 53)

37. მოსემ საკმარისი მტკიცებულება წარადგინა, რომ ჭეშმარიტი ღმერთი მასთან იყო; მაგრამ ხალხს კიდევ უფრო მეტი მტკიცებულება სურდა და როდესაც მაცნემ ხალხის მასები სინას მთის ძირას მიიყვანა, მან იეჰოვას ძალას მოუწოდა და უფალმა პატივი სცა მას და დიდი ნიშნები და სასწაულები მიანიჭა.

38. ხალხს სურდა გაეგო და ენახა ის, ვინც მოსემ თავისი რწმენით გაიგონა და იხილა, და ამიტომ მე ღრუბელში გამოვეცხადე ხალხს და მათ ჩემი ხმა საათობით მოვასმენინე. მაგრამ ის იმდენად ძლიერი იყო, რომ ხალხს ეგონა, შიშისგან მოვკვდებითო; მათი სხეულები ძრწოდა, და მათი სულები ძრწოდნენ სამართლიანობის ამ ხმისგან. მაშინ ერი ევედრებოდა მოსეს, ეთხოვა იეჰოვასთვის, შეეწყვიტა თავისი ერისთვის საუბარი, რადგან მათ ვეღარ უძლებდნენ მის მოსმენას. მათ გააცნობიერეს, რომ ჯერ კიდევ მეტისმეტად დაუწრფელები იყვნენ, რომ უშუალოდ ესაუბრათ მარადისთან. (29, 32, 34)

39. გააძლიერეთ თქვენი სული ცხოვრების დიდ ბრძოლებში, ისევე, როგორც ისრაელის ხალხი გაძლიერდა უდაბნოში. იცით, რა ვრცელია უდაბნო, რომელსაც თითქოსდა არ აქვს დასასრული, და რომელშიც დაუნდობელი მზე და გამომწველი ქვიშაა? იცით, რა არის მარტოობა და სიჩუმე, და რა არის აუცილებლობა, ღამით გუშაგი დადგა, რადგან მტრები

ჩასაფრებულნი არიან? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სწორედ იქ, უდაბნოში, მიხვდა ხალხი ღმერთის რწმენით მონიჭებული სიდიადის და სწორედ იქ ისწავლა მისი სიყვარული. რა შეიძლებოდა მოელოთ იმ ხალხს უდაბნოსგან? და მაინც, მათ ყველაფერი ჰქონდათ: პური, წყალი, მოსასვენებელი სახლი, ოაზისი და სავანე, რათა მადლიერებით აღევსოთ სულები მამისა და შემოქმედისადმი. (107, 28)

ელია ჭეშმარიტი ღმერთისთვის ბრძოლა

40. "პირველ ხანაში" ელია ჩამოვიდა დედამიწაზე, მიუახლოვდა ადამიანთა გულებს და იხილა, რომ ისინი წარმართობასა და კერპთაყვანისმცემლობაში ჩავარდნენ. მსოფლიოს მეფეები და მღვდლები მართავდნენ, რომელთაგან ორივე ღვთაებრივი კანონების აღსრულებას გადაუხვია და თავისი ხალხი შეცდომისა და სიცრუის გზაზე წაიყვანა. მათ სხვადასხვა ღმერთს სამსხვერპლოები აღმართეს და მათ სცემდნენ თაყვანს.

41. იმ დღეებში გამოჩნდა ელია და მათ სიმართლით სავსე სიტყვებით უთხრა: "გაახილეთ თვალები და გააცნობიერეთ, რომ თქვენ დაარღვიეთ უფლის რჯული. თქვენ დაივიწყეთ მისი მოციქულების მაგალითი და მიენდეთ კულტებს, რომლებიც უღირსია ცოცხალი და ძლევამოსილი ღმერთისთვის. აუცილებელია, გამოფხიზლდეთ, მას მიაპყროთ მზერა და აღიაროთ იგი. დაასრულეთ თქვენი კერპთაყვანისმცემლობა და აღამაღლეთ თქვენი მზერა ყოველი იმ გამოსახულების ზემოთ, რომლითაც მას წარმოგაჩენთ."

42. ელია გაიგონა ჩემი ხმა, რომელიც უთხრა მას: "გამოეყავი ამ ბოროტ ხალხს. უთხარი მათ, რომ დიდი ხნის განმავლობაში არ იწვიმებს, სანამ შენ ჩემი სახელით არ ბრძანებ".

43. და თქვა ელია: "არ მოვა წვიმა, ვიდრე ჩემი უფალი არ მიანიშნებს საათს და ჩემი ხმა არ უბრძანებს", და ამის თქმის შემდეგ წავიდა.

44. იმ დღიდან მიწა გამოშრა; წვიმისთვის განკუთვნილი სეზონები წვიმის გარეშე გადიოდა. ცაზე წვიმის ნიშანი არ იყო; მინდვრებმა იგრძნეს გვალვა; პირუტყვი თანდათან იფიტებოდა; ხალხი წყურვილის დასაკმაყოფილებლად მიწას თხრიდა, მაგრამ ვერაფერს პოულობდა; მდინარეები გამოშრა, ბალახი დამწვარი მზის სხივებისგან გახმა, ხალხი კი თავის ღმერთებს ევედრებოდა, დაბრუნებოდათ ეს სტიქია, რათა დათესათ და მოეწიათ მარცვლეული, რომელიც მათ გამოკვებავდა.

45. ელია ღვთის ბრძანებით განმარტოვებული იყო, ლოცულობდა და თავისი უფლის ნებას ელოდა. კაცები და ქალები ახალი მიწების საძებნელად ტოვებდნენ სამშობლოს, სადაც წყლის გარეშე არ დარჩებოდნენ. ყველგან ჩანდა ქარავნები, და ყველგან გამომშრალი იყო მიწა.

46. წლები გადიოდა და ერთ დღეს, როდესაც ელია სული მამისადმი აღამაღლა, მან მისი ხმა გაიგონა, რომელიც ეუბნებოდა: "წადი მეფესთან და როდესაც ნიშანს მოგცემ, ეს მიწა კვლავ მოიწვება".
47. ელია, თავმდაბალი და მორჩილი, მივიდა იმ ხალხის მეფესთან და თავისი ძალა გამოავლინა ცრუ ღმერთის მსახურთ წინაშე. შემდეგ მან ილაპარაკა მამაზე და მის ძალაზე და გამოჩნდა ნიშნები: ცაში იხილეს ელვა, ქუხილი და ცეცხლი; რის შემდეგაც სიცოცხლისმცემმა წვიმამ ხეთა და ღვარად მოაყარა. კვლავ დაიმოსა მინდვრები სიმწვანემ, ხეები გაივსო ნაყოფით და ბარაქა იყო.
48. ხალხი ამ მტკიცებულებამ აღაფრთოვანა და გაახსენდათ თავიანთი მამა, რომელმაც ელიაჰის მეშვეობით მოუწოდა და შეაგონა ისინი. იმ დროს ელიაჰის სასწაულები მრავალი და უდიდესი იყო, რომლებიც კაცობრიობის აღსაფრთოვანებლად იყო განკუთვნილი. (53, 34-40)

ისრაელის თორმეტი ტომი

49. ნუ იფიქრებთ, რომ წინასწარმეტყველები, პიონერები და ნათლის სულები მხოლოდ ისრაელის ხალხში არსებობდნენ. მე ზოგიერთი მათგანი სხვა ერებშიც გამოვგზავნე; მაგრამ ადამიანებმა ისინი მაცნეების ნაცვლად ღმერთებად მიიჩნიეს და მათ სწავლებებზე რელიგიები და კულტები შექმნეს.
50. ისრაელის ხალხმა ვერ გააცნობიერა მისიის მნიშვნელობა სხვა ერების მიმართ და კურთხევათა და ნუგეშის ბინადრში ჩაეძინა.
51. მამამ მას სრულყოფილი ოჯახი შეუქმნა, რომელშიც ერთი ტომი ხალხის დაცვასა და მშვიდობის შენარჩუნებაზე იყო პასუხისმგებელი; სხვა მიწას ამუშავებდა, ხოლო კიდევ ერთი ტომი მეთევზეებისა და მეზღვაურებისგან შედგებოდა. კიდევ ერთს მიენდო ღვთის სულიერი თაყვანისცემა და ამგვარად, თორმეტმა ტომმა, რომლებიც ერს შეადგენდნენ, თითოეულმა თავისი განსხვავებული დავალება შეასრულა, რომლებიც ერთად ჰარმონიის მაგალითს ქმნიდნენ. მაგრამ ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულიერი უნარები, რომლებიც იმ უწინდელ დროში გქონდათ, დღესაც თქვენ გაგაჩნიათ. (135, 15-16)

მოთქმულები და ისრაელის პირველი მეფეები

52. წინასწარმეტყველები მეტყველებდნენ დიდი ჭეშმარიტებით; თითქმის ყოველთვის ისინი დედამიწაზე მოდიოდნენ არეულობისა და გზასცდენის დროს. ისინი აფრთხილებდნენ ხალხებს და მოუწოდებდნენ მათ სინანულისა და უკან დაბრუნებისკენ, აცხადებდნენ სამართლიანობის დიდ სამსჯავროებს, თუ ისინი კეთილებისკენ არ მოიქცეოდნენ. სხვა შემთხვევებში ისინი ღვთაებრივი კანონის დაცვისა და მორჩილებისთვის კურთხევებს წინასწარმეტყველებდნენ.

53. მაგრამ ის, რასაც ეს წინასწარმეტყველები ამბობდნენ, იყო მოწოდება სიკეთის, სამართლიანობისა და ურთიერთპატივისცემისკენ. მათ არ ამხილეს სულის ცხოვრება, მისი ბედი და განვითარება. არც მოსემ, რომელიც მე ჩემს წარმომადგენლად ავირჩიე და რომლის მეშვეობითაც მარადიული კანონი გადმოგეცით, გესაუბრათ სულიერ ცხოვრებაზე.
54. მამის რჯული სიბრძნესა და სამართლიანობას შეიცავს. ის ასწავლის ადამიანებს, იცხოვრონ მშვიდობით, გიყვარდეთ და პატივისცემით მოეპყროთ ერთმანეთს და დაიმკვიდრონ ჩემს თვალში ადამიანური ღირსება. მაგრამ მოსემ კაცობრიობას არ უჩვენა, თუ რა იმალება ფიზიკური სიკვდილის ზღვარს მიღმა, არც ის, თუ რას ნიშნავს ურჩი სულების გამართლება, და არც საზღაური მათთვის, ვინც ბრძენი და გულმოდგინეა თავის ცხოვრებისეულ შრომაში.
55. მოგვიანებით მეფობდა დავითი, სულიერი ნიჭებითა და შთაგონებით აღსავსე, და თავისი აღტაცებისა და ნეტარების წამებში მას ესმოდა საგალობლები და სულიერი სიმღერები, რომელთა მიხედვითაც მან დაწერა ფსალმუნები. მათი მეშვეობით ის ისრაელის ხალხს ლოცვისკენ მოუწოდებდა და უფალს თავიანთი გულების საუკეთესო მსხვერპლის შეწირვას სთხოვდა. თუმცა, მთელი თავისი სიყვარულისა და შთაგონების მიუხედავად, დავითს არ შეეძლო " "-ის ხალხისთვის გაეცხადებინა სულების საოცარი არსებობის, მათი განვითარებისა და საბოლოო მიზნის შესახებ.
56. და სოლომონი, რომელიც მას ტახტზე შეცვალა და რომელმაც ასევე გამოავლინა მასზე მონიჭებული სიბრძნისა და ძალაუფლების დიდი ნიჭი, რის გამოც ის საყვარელი და აღიარებული იყო, და რომლის რჩევები, გადაწყვეტილებები და იგავები დღესაც კი გახსოვთ — თავისი ხალხი რომ მისთვის მიბრუნებულიყო და ეკითხა: "უფალო, რა არის სულიერი ცხოვრების ბუნება? რა არის სიკვდილის მიღმა? რა არის სული?" — სოლომონი, მთელი თავისი სიბრძნითაც კი, პასუხს ვერ გასცემდა. (339, 12–15)

თავი 10 – როცა აღსრულდა ჟამი

წინასწარმეტყველური გამოცხადებები

1. თქვენმა მამამ ყველაფერი მოამზადა, რათა ღვთის "სიტყვა" კაცობრიობას შორის დამკვიდრებულიყო და მათთვის, თავისი სიყვარულის უმაღლესი მაგალითებით, ხსნის გზა ეჩვენებინა.
2. პირველ რიგში, მან შთაგონა წინასწარმეტყველები, ეწინასწარმეტყველებინათ, რა სახით მოვიდოდა მესიასი ქვეყანაზე,

როგორი იქნებოდა მისი მოღვაწეობის ბუნება, მისი ტანჯვა და სიკვდილი, როგორც ადამიანისა, რათა, როდესაც ქრისტე გამოჩნდებოდა დედამიწაზე, წინასწარმეტყველებების მცოდნეებს ის მაშინვე შეეცნოთ.

3. ჩემს, იესოს, მოსვლამდე საუკუნეებით ადრე წინასწარმეტყველმა ესაიამ თქვა: "ამიტომ თვით უფალი მოგცემთ ნიშანს: აჰა, ქალწული დაორსულდება და შობს ძეს, და უწოდებენ მას სახელს იმანუელი" (რაც ნიშნავს: ღმერთი ჩვენთან). ამ და სხვა წინასწარმეტყველებებით მან ჩემი მოსვლა გამოაცხადა.

4. ჩემს მოსვლამდე მრავალი საუკუნით ადრე, დავითმა მესიის ჯვარცმისას ტანჯვის შესახებ იმღერა ტკივილითა და წინასწარმეტყველური მნიშვნელობით სავსე ფსალმუნებში. ამ ფსალმუნებში ის საუბრობს ჩემს ჯვარზე ნათქვამ შვიდი სიტყვიდან ერთ-ერთზე, აღწერს იმ ზიზღს, რომლითაც ხალხი ჯვარცმისკენ წამიყვანდა, ხალხის დაცინვას, როდესაც გაიგონებდნენ, რომ მამა ჩემშია; სხეულის მიერ ადამიანური უმადურობის წინაშე განცდილი მიტოვების, ყველა იმ ტანჯვის, რომელსაც გავუძლებდი, და იმისაც კი, თუ როგორ გაიწირავდნენ ჩემს სამოსს.

5. ჩემმა თითოეულმა წინასწარმეტყველმა გამოაცხადა ჩემი მოსვლის შესახებ, მოამზადა გზა და მისცა ზუსტი მახასიათებლები, რათა, როდესაც ეს დღე დადგებოდა, არავინ შეცდომით არ შეცდენილიყო. (40:1–5)

მესიის მოლოდინი ებრაელთა შორის

6. ამჟამინდელი სამყარო არ იყო მზად ჩემს მოსასვლელად ისე, როგორც ისრაელის ხალხი მელოდა იმ "მეორე ეპოქაში". ჩემმა დიდმა წინასწარმეტყველებმა იწინასწარმეტყველეს მესიას, მხსნელს, ღვთის ძეს, რომელიც მოვიდოდა ჩაგრულთა გასათავისუფლებლად და სამყაროს გასანათებლად "სიტყვის" ნათლით. რაც უფრო მეტად იტანჯებოდნენ ადამიანები, მით უფრო მეტად ესწრაფვოდნენ აღთქმულის მოსვლას; რაც უფრო მეტს სვამდნენ დამცირებისა და ჩაგვრის სასმელს, მით უფრო მეტად ესწრაფვოდნენ მესიის თანდასწრებას და ყველგან ეძებდნენ ნიშნებსა და მოვლენებს, რომლებიც მათ მაცხოვრის მოსვლის სიახლოვეზე უთხრობდნენ.

7. თაობიდან თაობას და მშობლებიდან შვილებს გადაეცემოდა ღვთაებრივი აღთქმა, რომელიც დიდი ხნის განმავლობაში უბიძგებდა უფლის რჩეულ ხალხს, ზედამხედველობა ეწევათ და ევედრებოდნენ.

8. ბოლოს და ბოლოს მოვედი ჩემს ხალხთან, მაგრამ ყველას არ შეეძლო ჩემს ცნობად, თუმცა ყველა ჩემს მოლოდინში იყო: ზოგი სულიერი სახით, ზოგი კი — მატერიალისტური ინტერპრეტაციით.

9. მაგრამ იმ ადამიანების გულწრფელობა და სიყვარული, რომლებმაც იგრძნეს ჩემი თანადგომა, იხილეს ცათა სასუფეველი ჩემი სიტყვის ნათელში და ირწმუნეს ჩემი გამოცხადება, ჩემთვის საკმარისი იყო.

ჩემთვის საკმარისი იყო ისინი, ვინც ერთგულად მომყვნენ და ჩემში თავიანთი სულიერი მხსნელი იხილეს, რადგან სწორედ ისინი იყვნენ ჩემი ჭეშმარიტების მოწმენი მას შემდეგ, რაც ამ ქვეყნიდან წავედი.
10. თუმცა ჩემი გზავნილი მიწის ყველა ხალხისთვის იყო განკუთვნილი, ჩემი მოწოდება რჩეული ხალხის გულს მიემართებოდა, რათა ისინი შემდგომში ჩემი სიტყვის მქადაგებლები გამხდარიყვნენ. მიუხედავად ამისა — ისინი არ ყოფილან მხოლოდ ის ხალხი, ვინც ჩემს თანდასწრებას გრძნობდა; სხვა ერებშიც შეძლეს ადამიანებმა ჩემი მოსვლის ნიშნების გარჩევა და იგრძნეს ჩემი მიწიერი თანდასწრების დრო. (315, 17-19)
11. ყოველ ეპოქაში და ყოველ ღვთაებრივ გამოცხადებასთან ერთად, ილია გამოჩნდება კაცობრიობას შორის.
12. მესია ჯერ არ მოსულა დედამიწაზე; ცოტა ხანში იგი ადამიანად იშვებოდა და უკვე წინასწარმეტყველის სული განხორციელდა იოანეში, რომელიც მოგვიანებით ნათლისმცემად იწოდებოდა, რათა ეხარხარებინა ცათა სასუფეველის სიახლოვე, რომელიც კაცობრიობას შორის "სიტყვის" თანადგომა იქნებოდა. (31, 61-62)

მარიამი, იესოს დედა

13. "პირველი ასაკიდანვე" პატრიარქები და წინასწარმეტყველები იწყებდნენ მესიის მოსვლის შესახებ საუბარს. თუმცა მესიას მხოლოდ სულით არ მოსვლია — იგი უნდა შეძენილიყო ქალისგან, გამხდარიყო ადამიანი, მიეღო სხეული ქალისგან.
14. ღვთის დედა სულიც ასევე უნდა გამხდარიყო ადამიანი, ქალი, სიწმინდის ყვავილი, რათა ღვთის "სიტყვის", რომელიც იესო იყო, სურნელი მისი ყვავილებით მოფენილი გვირგვინიდან ღვარადდენილიყო. (360, 26)
15. ნაზარეთში იცხოვრებდა სიწმინდისა და სინაზის ყვავილი, დანიშნული ქალწული, სახელად მარიამი, რომელიც სწორედ ის იყო, ვის შესახებაც წინასწარმეტყველებდა ესაია, რადგან მისი საშოდან უნდა გამოვსულიყო ჭეშმარიტი სიცოცხლის ნაყოფი.
16. მასთან მოვიდა უფლის სულიერი მოციქული, რათა გამოეცხადებინა მისთვის მიწაზე მოსალოდნელი მისიის შესახებ და ეთქვა: "გიხაროდეს, შენ, კურთხეულო, უფალი შენთანაა; კურთხეული ხარ ქალწულთა შორის".
17. დადგა ჟამი, როდესაც ღვთაებრივი საიდუმლო უნდა გამხდარიყო და აღსრულებულიყო ყოველივე, რაც ითქვა მესიის, მხსნელისა და გამომხსნელის მოსვლის შესახებ. მაგრამ რამდენი ცოტა გული იგრძნობდა ჩემს თანდასწრებას, რამდენი ცოტა სული იყო მზად, ცათა სასუფეველი ჩემი ჭეშმარიტების შუქზე შეეცნო. (40, 6-7)

ბავშვ იესოს თაყვანისცემა

18. დღეს კაცობრიობა იხსენებს იმ დღეს, როდესაც აღმოსავლეთის ზოგიერთი ბრძენი კაცი ბეთლემის საძრომიდან მოვიდა, რათა ღვთისმშობილს თაყვანი ეცა. დღეს ზოგიერთი გული მეკითხება: "უფალო, მართალია, რომ იმ ძლევამოსილმა და ბრძენმა კაცებმა შენ წინაშე თავი მოიხარეს და შენი ღვთაებრიობა აღიარეს?"

19. დიახ, ჩემო შვილებო, სწორედ მეცნიერება, ძალა და სიმდიდრე დაიჩოქა ჩემს წინაშე.

20. იქვე იყვნენ მწყემსები, თავიანთი ცოლებითა და შვილებით, თავმდაბალი, კეთილშობილური და უბრალო ძღვენით, რომლითაც მიიღეს და მიესალმნენ სამყაროს მხსნელს და თავად მარიამს, ზეციური სინაზის განსახიერებას. ისინი განასახიერებდნენ თავმდაბლობას, უმანკოებასა და სიმარტივეს. თუმცა ისინი, ვისაც თავიანთ свитках ჰქონდათ წინასწარმეტყველებები და აღთქმები, რომლებიც მესიის შესახებ მეტყველებდა, მშვიდად ეძინათ და ვერც კი ეჭვობდნენ, ვინ დაიბადა ქვეყნად. (146, 9–11)

იესოსა და მარიამს შორის სიყვარულის კავშირი

21. იესომ ბავშვობა და ახალგაზრდობა მარიამის გვერდით გაატარა და მის მკერდზე და გვერდით დედის სიყვარულით ტკბებოდა. ღვთაებრივმა სინაზემ, რომელმაც ქალის ხორცი მიიღო, განათლა მხსნელის პირველი წლები დედამიწაზე, რადგან როდესაც საათი დადგებოდა, მას უდიდესი სიმწარე უნდა დაელია.

22. როგორ შეიძლება ვინმემ იფიქროს, რომ მარიამს, რომლის საშვილოსნოშიც იესოს სხეული ჩაისახა და ვის გვერდითაც მასწავლებელი ცხოვრობდა, სულიერი ამაღლება, სიწმინდე და სიწმინდილება აკლდა?

23. ვინც მე მიყვარს, მან პირველ რიგში უნდა შეიყვაროს ყველაფერი, რაც ჩემია — ყველაფერი, რაც მე მიყვარს. (39, 52-54)

იესოს ცოდნა და სიბრძნე

24. ადამიანები თავიანთ წიგნებში ამტკიცებენ, რომ იესო ესენელებთან იმყოფებოდა ცოდნის მისაღებად. მაგრამ მას, ვინც სამყაროების შექმნამდე იცოდა და ცხოვრობდა ყოველივეში, არაფერი ჰქონდა სასწავლი კაცობრიობისგან. ღვთაებრივს ადამიანისგან არაფერი შეეძლო ესწავლა. სადაც არ უნდა ვიყო, იქ სწავლებისთვის ვიყავი. არსებობს კი დედამიწაზე ღმერთზე ბრძენი ვინმე? ქრისტე მამისგან მოვიდა, რათა კაცობრიობას ღვთაებრივი სიბრძნე მოეტანა. განა თქვენმა მოძღვარმა არ მოგცათ ამის მტკიცებულება, როდესაც თორმეტ წლის ასაკში იმ დროის თეოლოგები, ფილოსოფოსები და რჯულის მოძღვრები გააოცა?

25. ზოგიერთებმა იესოს ყველა ადამიანის სისუსტეები მიაწერეს და სიამოვნებას იღებენ იმ ჭუჭყის მიწერაში, რომელიც მათ გულებში აქვთ, იმ კაცზე, რომელიც ღვთაებრივი და უბიწოა. მათ არ იციან ჩემი.
26. თუ ბუნების ყველა საოცრება, რასაც თქვენ ხედავთ, არ არის სხვა რამ, თუ არა ღვთაებრივი აზრების მატერიალური განსახიერება — განა მაშინ არ ფიქრობთ, რომ ქრისტეს სხეული თქვენი მამის სიყვარულის უმაღლესი აზრის მატერიალიზაცია იყო? ამიტომ, ქრისტემ თქვენ მხოლოდ სულით გიყვარათ და არა ხორციით. ჩემი ჭეშმარიტება ვერასდროს დამახინჯდება, რადგან მასში თავმოყრილია აბსოლუტური სინათლე და შეუზღუდავი ძალა. (146, 35-36)
27. "მეორე ეპოქაში" მე მოგცეთ მაგალითი, თუ როგორ უნდა დაელოდოთ შესაფერის დროს, რათა შეასრულოთ ის ამოცანა, რომლისთვისაც დედამიწაზე მოხვედით.
28. მე ველოდი, სანამ ჩემი სხეული — ის იესო, რომელსაც ადამიანები თავიანთ წინ ხედავდნენ — სიცოცხლის ყვავილს მიაღწევდა, რათა მის მეშვეობით შემესრულებინა ღვთაებრივი მისიის — სიყვარულის სწავლების — თქვენთვის.
29. როდესაც ის სხეული — გული და გონება — სრულ განვითარებას მიაღწია, ჩემმა სულმა მისი ბაგეებით ილაპარაკა, ჩემმა სიბრძნემ მისი გონება მოიცვა, ჩემმა სიყვარულმა მისი გული დაიდო საცხოვრებლად და იმ სხეულსა და ღვთაებრივ ნათებას შორის, რომელიც მას ანათებდა, ისეთი სრულყოფილი ჰარმონია იყო, რომ მე ხშირად ვსაუბრობდი ხალხის მასებთან: "ვისაც ძე იცის, მამაც იცის".
30. ქრისტემ ადამიანთა სწავლებისთვის ღვთის ჭეშმარიტება გამოიყენა. იგი მას ქვეყნიერებისგან არ შეუცვნია. არც ბერძნებისგან, არც ქალდეველებისგან, არც ესენელებისგან, არც ფინიკელებისგან და არც ვინმესგან სხვა არ მიუღია მას სინათლე. მათ ჯერ კიდევ არ იცოდნენ ზეციური სასუფეველის გზა და მე ვასწავლე ის, რაც დედამიწაზე ჯერ კიდევ უცნობი იყო.
31. იესომ თავისი ბავშვობა და ახალგაზრდობა მიუძღვნა აქტიურ ქველმოქმედებასა და ლოცვას, ვიდრე დადგებოდა ჟამი, როდესაც უნდა ექადაგა ზეციური სასუფეველის, სიყვარულისა და სამართლიანობის კანონის, სინათლისა და სიცოცხლის სწავლება.
32. მოძებნეთ იმ სიტყვის მნიშვნელობა, რომელიც იმ დროს მე ვქადაგე და მითხარით, შეეძლო თუ არა მას წარმოშობა ჰქონოდა რაიმე ადამიანური სწავლებისგან ან იმ დროისთვის ცნობილი რაიმე მეცნიერებისგან.
33. გეუბნებით თქვენ, ნამდვილად რომ ამ ხალხის ცოდნას დავყრდნობოდი, ჩემს მოწაფეებს მათ შორის ვეძებდი და არა უწიგნურ და უცოდინარ ადამიანებს შორის, რომელთაგანაც ჩემი მოციქულთა რაზმი შევქმენი. (169, 62-68)

ნაზარეთელთა გაუგებრობა

34. იძულებული ვიყავი, თავშესაფარი ეგვიპტელების მსგავს ხალხში მომეძებნა, რადგან ხალხს, რომელთანაც მივედი, ჩემთვის თავშესაფრის შეთავაზება არ შეეძლო. მაგრამ ეს არ იყო ერთადერთი ტკივილი, რომელიც ჩემმა გულმა უნდა აიტანა.

35. როდესაც ეგვიპტიდან დავბრუნდი და შემდეგ ნაზარეთში ვცხოვრობდი, მუდმივად მცინოდნენ და მტკენდნენ ურწმუნოებისა და შურის გამოხატულებები.

36. იქ სასწაულები მოვახდინე, დავამტკიცე ჩემი თანამემამულეებისადმი სიყვარული და ძალა — და არ გამიგეს. არც ერთს, ვინც ახლოდან იცნობდა ჩემს ცხოვრებასა და საქმეებს, არ დაუჯერა ჩემთვის.

37. ამიტომ, როდესაც ქადაგების ჟამი დადგა, ნაზარეთიდან წამოსვლისას მომიწია მეთქვა: "ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: წინასწარმეტყველი საკუთარ ქვეყანაში არავინ მიიღო. მან უნდა დატოვოს იგი, რათა მისი სიტყვა მოისმინონ". (299, 70–72)

თავი 11 – იესოს მსახურება დედამიწაზე

ნათლობა იორდანეში; მოსამზადებელი დრო უდაბნოში

1. იესომ, მოსიყვარულე და თავმდაბალმა ნაზარეველმა, რომელიც ელოდა იმ ჟამს, როდესაც ღვთაებრივი სიტყვა მისი ბაგეებიდან გადმოვიდოდა, იორდანეს ნაპირზე იოანე მოიძია, რათა ნათლისღების წყალი მიეღო. წმინდა იქცევის სურვილით წავიდა იესო იქ? არა, ჩემო ხალხო. იქნებ წავიდა რიტუალის შესასრულებლად? არა, ესეც არა. იესომ იცოდა, რომ მოვიდა ჟამი, როდესაც ის თავად აღარ იქნებოდა, როდესაც კაცი გაქრებოდა, რათა სული ეთქვა, და მას სურდა, ეს ჟამი აღენიშნა აქტით, რომელიც კაცობრიობის მეხსიერებაში აღიბეჭდებოდა.

2. სიმბოლურ წყალს არ ჰქონდა რაიმე ნაკლი, რომ გაესუფთავებინა, მაგრამ მან ეს სხეული — კაცობრიობისთვის მაგალითად — გაათავისუფლა სამყაროს ყოველი მიჯაჭვულობისგან, რათა მას ნებაყოფლობით შეერთებოდა სულიწმინდასთან . ეს მოხდა მაშინ, როდესაც დამსწრეებმა ადამიანური სიტყვებით მოისმინეს ღვთაებრივი ხმა: "ეს არის ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მომეწონა. მას უსმინეთ".

3. იმ მომენტიდან მოყოლებული, ღვთის სიტყვა იესოს ბაგეზე მარადიული სიცოცხლის სიტყვად იქცა, რადგან ქრისტემ მასში სისრულეში გამოავლინა თავი. ადამიანები მას უწოდებდნენ: რაბი, მოძღვარი, მაცნე, მესია და ღვთის ძე. (308, 25–27)

4. ამის შემდეგ, მე უდაბნოში განმარტოვდი, რათა მედიტაცია გამეკეთებინა და მეწავლინებინეთ შემოქმედთან დიალოგის დამყარება,

და უდაბნოს სიჩუმეში მედარებინა საქმე, რომელიც მელოდა, და ამით მეჩვენებინათ, რომ პირველ რიგში უნდა განწმენდილხეთ, სანამ შეუდგებით იმ საქმის შესრულებას, რომელიც მე თქვენ ჩამებარებთ. მაშ, თქვენი არსების სიჩუმეში ეძიეთ პირდაპირი ზიარება თქვენს მამასთან და ასე მომზადებულნი — განწმენდილნი, გაძლიერებულნი და გადამწყვეტნი — შეუდექით თქვენი რთული მისიის შესრულებას ურყევი გადაწყვეტილებით. (113, 9)

იესოს ერთიანობა ღმერთთან

5. სამი წლის განმავლობაში მე ვსაუბრობდი სამყაროსთან იესოს ბაგით, ისე, რომ ჩემი არც ერთი სიტყვა ან აზრი არ დაუკარგავს ამ გონებას, და არც ერთი მისი ქმედება არ გადაუხვევია ჩემი ნებისგან. ამის მიზეზი ის იყო, რომ იესო და ქრისტე, კაცი და სული, ერთნი იყვნენ, ისევე, როგორც ქრისტე ერთია მამასთან. (308, 28)

6. ამიცნობეთ მამა ჩემში; რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ქრისტე მამასთან ერთია საუკუნოდან, სამყაროების შექმნამდეც კი.

7. "მეორე ხანში" ეს ქრისტე, რომელიც ერთია ღმერთთან, განკაცდა დედამიწაზე იესოს კურთხეულ ხორცში და ამგვარად იქცა ღვთის ძედ, თუმცა მხოლოდ თავისი კაცობრიობის გამო. რადგან კვლავ გეუბნებით თქვენ, რომ მხოლოდ ერთი ღმერთი არსებობს. (9, 48)

8. როდესაც მე იესოში განვკაცდი, ეს იმისთვის არ მომხდარა, რომ თქვენთვის გაგეაზრებინათ, თითქოს ღმერთს ადამიანის სახე აქვს, არამედ იმისთვის, რომ მე თვითონ ხილული და სმენადი გავმხდარიყავი მათთვის, ვინც ყოველივე ღვთაებულისთვის ბრმა და ყრუ იყო.

9. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იესოს სხეული იეჰოვას ხატი რომ ყოფილიყო, არც სისხლი დაუდინებოდა და არც მოკვდებოდა. ეს იყო სრულყოფილი, მაგრამ მაინც ადამიანური და მგრძნობიარე სხეული, რათა კაცთათვის ხილული და მოსასმენი გამხდარიყო მათი ზეციერი მამის ხმა. (3, 82)

10. იესოში იყო ორი ბუნება: ერთი მატერიალური და ადამიანური, ჩემ მიერ ნებაზე შექმნილი ქალწულ მარიამის საშვილოსნოში, რომელიც მე ადამიანის ძე ვუწოდე; და მეორე, ღვთაებრივი — სული, რომელიც ღვთის ძე იწოდებოდა. ამ უკანასკნელ ბუნებაში იყო მამის "ღვთაებრივი სიტყვა", რომელიც იესოს მეშვეობით ილაპარაკა; მეორე კი მხოლოდ მატერიალური და ხილული იყო. (21, 29)

11. სწორედ ქრისტე, ღვთის "სიტყვა", ილაპარაკა იესოს, წმინდა და მართალი კაცის, ბაგით.

12. ადამიანი იესო დაიბადა, იცხოვრა და მოკვდა; ხოლო რაც შეეხება ქრისტეს: იგი არ დაბადებულა, არც ამქვეყნად გაიზარდა, არც მოკვდა, რადგან იგი სიყვარულის ხმაა, სიყვარულის სული, ღვთაებრივი სიტყვა,

შემოქმედის სიბრძნის გამოხატულება, რომელიც მარად იყო მამაში. (91, 28-29)

იესოს, როგორც მოსილი მესიის, არაღიარება

13. მე "მეორე ეპოქაში" ყველამ ვერ მიცნო. როდესაც ვიავე ისრაელთათვის, რომლებიც უკვე მელოდნენ, რადგან წინასწარმეტყველების მიერ მოცემული ნიშნების აღსრულება იხილეს, ჩემმა გამოჩენამ დაბნეულება გამოიწვია ბევრში, ვინც წინასწარმეტყველებებს სწორად ვერ განმარტავდა და მოელოდათ, რომ თავიანთ მესიას იხილავდნენ ძლევამოსილ პრინცად, რომელიც დაამხობდა თავის მტრებს, დაამდაბლებდა მეფეებსა და ჩაგვრელებს და მიანიჭებდა საკუთრება და მიწიერი კეთილდღეობა.

14. როდესაც იმ ხალხმა იესო იხილა — ღარიბი და უშარვლო, რომელსაც სხეულზე მხოლოდ უბრალო მოსასხამი ეცვა; დაბადებული ბაგაში და მოგვიანებით უბრალო ხელოსნად მომუშავე — მათ ვერ დაიჯერეს, რომ ის იყო მამის მიერ გამოგზავნილი, აღთქმული. მოძღვარს მოუწევდა, მოეხდინა ხილული სასწაულები და საქმეები, რათა მათ მას ერწმუნათ და გაეგოთ მისი ღვთაებრივი გზავნილი. (227, 12–13)

15. ყოველთვის მოკრძალებულნი და ღარიბნი ცნობდნენ ჩემს თანდასწრებას, რადგან მათი გონება არ არის დაკავებული ადამიანური თეორიებით, რომლებიც ბინდს უქმნის მათ სუფთა განსჯას.

16. "მეორე ეპოქაშიც" ასევე იყო, რომ — მიუხედავად იმისა, რომ მესიის მოსვლა წინასწარმეტყველებული იყო — მხოლოდ გულუბრყვილო, თავმდაბალი სულის და დაუმძიმებელი გონების მქონე ადამიანებმა იცნეს იგი ინტუიციურად, როდესაც ის მოვიდა.

17. თეოლოგებს წინასწარმეტყველთა წიგნი ხელთ ეპყრათ და დღითი დღე იმეორებდნენ სიტყვებს, რომლებიც მესიის მოსვლის ნიშნების, დროისა და წესის შესახებ იუწყებოდა, და მაინც — მნახეს და ვერ მიცნეს; მომისმინეს და უარყვეს, რომ მე ვიყავი აღთქმული მხსნელი. მათ იხილეს ჩემი საქმეები, მაგრამ ერთადერთი, რისი გაკეთებაც შეეძლოთ, იყო მათზე შეურაცხყოფა მიეღოთ, მიუხედავად იმისა, რომ სინამდვილეში ყველაფერი ეს წინასწარმეტყველებული იყო. (150, 21–23)

18. დღეს ადამიანებს იესოს მიმართ ეჭვი აღარ ეპარებათ, მაგრამ ბევრი კამათობს და უარყოფს კიდეც ჩემს ღვთაებრიობას. ზოგი აღიარებს ჩემს დიდ სულიერ სიმაღლეს; სხვები ამტკიცებენ, რომ მეც მამის მისაღწევად სულის განვითარების გზას გავდივარ. მაგრამ ასე რომ ყოფილიყო, მე არ გეტყოდით: "მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე". (170, 7)

იესო, როგორც მხსნელი-მოტანილი ხალხში

19. თქვენი ამოცანაა, მიჰყვეთ თქვენი ღვთაებრივი მასწავლებლის მაგალითს მის მიწიერ მოგზაურობაში. გახსოვდეთ: როდესაც კი

ადამიანების სახლებში გამოვჩნდებოდი, ყველას მშვიდობის სიტყვას ვტოვებდი, ვკურნებდი სნეულთ და ვანუგეშებდი მწუხარეთ სიყვარულისთვის დამახასიათებელი ღვთაებრივი ძალით.
20. არასდროს მომივლია სახლი, სადაც არ მჯეროდნენ; მე ვიცოდი, რომ იქაურობიდან წამოსვლისას, მისი მცხოვრებლების გულები უსაზღვრო სიხარულით აივსებოდა, რადგან, გაუცნობიერებლად, მათ სულს ჩემი სწავლებით ზეციური სასუფეველის ხილვა შეძლო.
21. ზოგჯერ მე ვეძებდი მათ გულებს, ზოგჯერ ისინი მეძებდნენ მე; მაგრამ ყველა შემთხვევაში, ჩემი სიყვარული იყო საზრდო მარადიული სიცოცხლისა, რომელიც მათ ჩემი სიტყვის მნიშვნელობით მივეცი. (28, 3-5)

დაუღალავი მქადაგებელი იესო

22. ზოგჯერ, როდესაც რომელიმე ხეობაში განმარტოებას ვეძებდი, მხოლოდ რამდენიმე წუთით ვრჩებოდი მარტო, რადგან ხალხი, რომელსაც ჩემი მოსმენა სურდა, თავის მოძღვართან ახლოს მოდიოდა მისი მზერის უსაზღვრო სიკეთის მონატრებით. მე მივესალმებოდი მათ და ამ კაცებს, ქალებსა და ბავშვებს ჩემი უსაზღვრო მოწყალების სითბოთი ვავსებდი, რადგან ვიცოდი, რომ ყოველ არსებაში არის სული, რომლის გულისათვისაც მოვედი ამქვეყნად. მაშინ მე მათ ვესაუბრე ცათა სასუფეველზე, რომელიც სულის ჭეშმარიტი სახლია, რათა ჩემი სიტყვით დაეწყნარებინათ თავიანთი შინაგანი მოუსვენრობა და გაძლიერებულიყვნენ მარადიული სიცოცხლის მიღწევის იმედით.
23. მოხდა, რომ ხალხში ფარული იყო ვიღაც, ვისაც ჩემი ჭეშმარიტების უარყოფა და ჩემს ცრუ წინასწარმეტყველად გამოცხადება სურდა; მაგრამ ჩემმა სიტყვამ მას წაუძღვა, სანამ პირს გააღებდა. სხვა დროს კი მივცემოდი ზოგიერთ ბილწმეტყველს უფლებას, გამეწვალა, რათა ხალხისთვის დამემტკიცებინა, რომ მასპინძელი არ სცოდავდა შეურაცხყოფას, რითაც მათ სიმდაბლისა და სიყვარულის მაგალითი მივეცი.
24. იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც — ჩემი სიმშვიდით შეცბუნებულნი — მაშინვე უკან დაიხიეს და ინანეს, რომ თავიანთი ეჭვებით ატკინეს გული მას, ვინც თავისი საქმეებით აცხადებდა ჭეშმარიტებას. როგორც კი შესაძლებლობა მიეცათ, გზებზე მომყვებოდნენ — ტიროდნენ, ჩემი სიტყვებით შეძრწუნებულნი, და არც კი ბედავდნენ ჩემთან საუბარს, რომ ეთხოვათ ჩემგან პატიება იმ შეურაცხყოფისთვის, რომელიც ადრე მომაყენეს. მე მათ დავიძახე, სიტყვით გავამხნევებდი და მადლი მივანიჭე. (28, 6-7)
25. მოისმინეთ: როდესაც დედამიწაზე თქვენთან ვიყავი, ხალხი გუნდებად მოდიოდა ჩემთან — მაღალ თანამდებობაზე მყოფნი, ამპარტავნებით სავსენი, მმართველნი, რომლებიც ფარულად

მიძებნიდნენ , რათა ჩემი მოსმენა შეძლებოდათ. ზოგი აღმაფრთოვანებდა, მაგრამ შიშის გამო ამას ღიად არ აღიარებდა; სხვები კი უარმყოფდნენ.

26. ხალხის ბრბო მოდიოდა ჩემთან, რომელიც შედგებოდა კაცებისგან, ქალებისგან და ბავშვებისგან, და მესმოდა დილით, შუადღესა და ღამით, და ისინი ყოველთვის პოულობდნენ მასწავლებელს მზად ღვთის სიტყვის მისაცემად. ისინი ხედავდნენ, რომ მასწავლებელი საკუთარ თავს ივიწყებდა და ვერ ხვდებოდნენ, რომელ საათს იღებდა საჭმელს, რათა მისი სხეული არ დასუსტებულიყო და ხმა არ დასუსტებოდა. მიზეზი ის იყო, რომ მათ არ იცოდნენ, იესო ძალას საკუთარი სულისგან იღებდა და საზრდოს თავის თავში პოულობდა. (241, 23)

იესოს სიყვარული ბავშვებისა და ბუნებისადმი

27. დროდადრო, როცა მარტო ვიყავი, ბავშვები მიპოვიდნენ, რომლებიც ჩემთან მოდიოდნენ, რათა ჩაეწოდებინათ პატარა ყვავილები, მოეყოლათ რაიმე წვრილი დარდის შესახებ და მეკოცნათ.

28. დედები შეშფოთებულები იყვნენ, როდესაც თავიანთ პატარებს ჩემს მკლავებში პოულობდნენ, ჩემს სიტყვებს უსმენდნენ. მოწაფეები, რომლებიც ფიქრობდნენ, რომ ეს მასწავლებლის მიმართ უპატივცემულობას გამოხატავდა, ცდილობდნენ, ჩემგან დაეშორებინათ ისინი. ამიტომ, მე მათ ვუთხარი: "მიეშვით ბავშვებს ჩემთან; რადგან ზეციის სასუფეველში შესასვლელად, თქვენ უნდა გქონდეთ ბავშვთა სისუფთავე, სიმარტივე და უმანკოება."

29. მე ვხარობდი ამ უმანკოებითა და სპონტანურობით, როგორც ხარობს ადამიანი ახლად გაშლილი ყვავილის კვირტის ხილვით. (262, 62–64)

30. რამდენჯერ უპოვიდნენ იესოს მისი მოწაფეები, როცა ის დედამიწის სხვადასხვა არსებას ესაუბრებოდა. რამდენად ხშირად იყო მოძღვარი გაოცებული ფრინველებთან, მინდვრებთან, ზღვასთან საუბრისას! მაგრამ მათ იცოდნენ, რომ მათი მოძღვარი ფიქრებში ჩაძირული არ იყო; მათ იცოდნენ, რომ მათ მოძღვარში ცხოვრობდა მამის, შემოქმედის სული, რომელმაც ენა მისცა ყველა არსებას, რომელიც ესმოდა თავის ყველა "შვილს" და რომელიც დიდებასა და სიყვარულს იღებდა ყველაფრისგან, რაც შექმნა.

31. რამდენად ხშირად ხედავდნენ მოწაფეები და ხალხი, როგორ ეფერებოდა იესო ფრინველს ან ყვავილს და აკურთხებდა ყველაფერს, და მის თვალებში აღმოაჩენდნენ ყველა არსებისადმი უსაზღვრო სიყვარულის მზერას! მოწაფეები გრძნობდნენ უფლის ღვთაებრივ სიხარულს, როდესაც ის საკუთარ თავს ამდენი ბრწყინვალებით, მის სიბრძნესთან აღმოცენებული ამდენი საოცრებით გარშემორტყმულს ხედავდა, და ისინი ასევე ხშირად ხედავდნენ ცრემლებს მოძღვრის თვალებში, როდესაც ის ხედავდა ადამიანების გულგრილობას ასეთი

ბრწყინვალების წინაშე, ადამიანთა სიბრმესა და სულგრძნობას ამდენი დიდებულების მიმართ. ისინი ხშირად ხედავდნენ, როგორ ტიროდა ოსტატი, როდესაც ხედავდა კეთროვანს, რომელიც ტიროდა თავისი სენისა გამო, ან კაცებსა და ქალებს, რომლებიც თავიანთ ბედს სტიროდნენ, მიუხედავად იმისა, რომ სრულყოფილი სიყვარულის სფეროთი იყვნენ გარშემორტყმული! (332, 25-26)

იესოს სწავლებანი

32. იესომ გასწავლათ მოწყალება, სირბილი და სიყვარული. მან გასწავლათ, გულით აპატიოთ თქვენს მტრებს და გითხრათ, რომ უნდა უარყოთ სიცრუე და შეიყვაროთ ჭეშმარიტება. მან გამოაცხადა თქვენთვის, რომ ყოველთვის ბოროტს სიკეთით უნდა მიუგოთ, როგორც თავად მიიღეთ სიკეთე. ის გასწავლათ პატივისცემა თითოეული თქვენი მოყვასისა და გამოგიცხადათ გზა სხეულისა და სულის სიმტკიცის მოსაპოვებლად; როგორ პატივი სცეთ თქვენი მშობლების სახელს მთელი თქვენი ცხოვრების განმავლობაში, რათა თქვენც იგივე პატივი მიგიგოთ თქვენი შვილებისგან.

33. ეს არის ზოგიერთი მცნება, რომელსაც ყველა, ვინც ჭეშმარიტად სურს ქრისტიანი იყოს, უნდა იცავდეს. (151, 35-36)

34. როდესაც მწიგნებლებმა და ფარისეველებმა იესოს საქმეები შეამჩნიეს და მიხვდნენ, რომ ისინი მათისგან განსხვავდებოდა, განაცხადეს, რომ მისი სწავლება მოსეს რჯულის საწინააღმდეგო იყო. ამის მიზეზი ის იყო, რომ მათ კანონი ტრადიციებთან აურიეს. მე კი დავუმტკიცე მათ, რომ არ დამირღვევია კანონი, რომელიც მამამ მოსეს გამოუცხადა, არამედ სიტყვითა და საქმით აღვასრულე იგი.

35. ჭეშმარიტად, მე საკუთარი თავი ამ ხალხის მრავალ ტრადიციაზე მაღლა დავაყენე, რადგან უკვე დადგა დრო მათი გაქრობისა, რათა დაწყებულიყო ახალი ეპოქა უფრო მაღალი სწავლებებით. (149, 42–43)

36. გახსოვდეთ, რომ რჯულის პირველ მცნებაში, რომელიც მე მოშეს მეშვეობით კაცობრიობას მივეცი, ვთქვი: "არ გაიკეთოთ თავისათვის ქანდაკება, არც რაიმე სახის ხატი ზეცაში, ქვემოთ, დედამიწაზე, ან წყალქვეშ, რათა თაყვანი სცეთ მას და თაყვანი სცეთ". მას შემდეგ კაცისა და სულის გზა ნათლად არის დასახული.

37. მოსემ თავი არ მოუყარა მხოლოდ ათ მცნებათა კაცობრიობისთვის გადმოცემას; მან ასევე დააწესა მეორეხარისხოვანი კანონები ადამიანთა ცხოვრებისთვის და შემოიღო ტრადიციები, რიტუალები და სიმბოლოები ღვთის სულიერი თაყვანისმცემლობის ფარგლებში, ყველაფერი იმ განვითარების ეტაპების შესაბამისად, რომლებსაც ადამიანის სული იმ დროს გადიოდა.

38. მაგრამ მოვიდა აღთქმული მესია და გააუქმა ტრადიციები, რიტუალები, სიმბოლოები და მსხვერპლთშეწირვა, მხოლოდ რჯული

დატოვა ხელუხლებელი. ამიტომ, როდესაც ფარისევლებმა ხალხს უთხრეს, რომ იესო მოსეს რჯულის წინააღმდეგი იყო, მე ვუპასუხე მათ, რომ მე რჯულის წინააღმდეგი კი არ მოვსულვარ, არამედ მის აღსასრულებლად. ჩემი სწავლებები რომ ტრადიციებს გააუქმებდნენ, ეს იმიტომ იქნებოდა, რომ ხალხს, მათ შესრულების მცდელობაში, დავიწყებოდა კანონის დაცვა. (254, 17-18)

39. ჩემი სიტყვა ამჟამად არ წაშლის სიტყვებს, რომლებიც მე თქვენ "მეორე ეპოქაში" მოგეცით. ჩაივლის ეპოქები, საუკუნეები და ხანა, მაგრამ იესოს სიტყვები არ გაუქმდება. დღეს მე გიხსნით და გაგიცხადებთ იმის მნიშვნელობას, რაც მაშინ გითხარით და რაც ვერ გაიგეთ. (114, 47)

იესოს "წარმოუდგენელი მოვლენები"

40. რათა ამ სწავლებას გულებში რწმენა გაეღვიძებინა, მე ერთდროულად სასწაულებს ვქმნიდი, რათა ის მათთვის საყვარელი ყოფილიყო; და რათა ეს "სასწაულები" რაც შეიძლება ხელშესახები ყოფილიყო, მე ისინი ავადმყოფთა სხეულებზე აღვასრულე, განვკურნე ბრმები, ყრუები, მუნჯები, კოჭლები, ეშმაკეულნი, კეთროვანნი და მკვდრებიც კი აღვადგინე.

41. რამდენი სიყვარულის სასწაული მოახდინა ქრისტემ კაცობრიობაში! ისტორიამ შემოინახა მათი სახელები მომავალი თაობებისთვის დასაბეჭდად. (151, 37–38)

42. სინათლის არსებები, ღვთაებრივი საქმის მსახურნი, და სხვები, მეამბოხეები და უმეცრები, ყველგან იჩენდნენ თავს; და იმ კაცობრიობაში გამოჩნდნენ შეპყრობილნი, რომელთა გათავისუფლებაც მეცნიერებას არ შეეძლო და რომლებსაც ხალხი განდევნიდა. არც რჯულის მოძღვრებს და არც მეცნიერებს არ შეეძლოთ ამ ავადმყოფი ადამიანებისთვის ჯანმრთელობის დაბრუნება.

43. მაგრამ ყოველივე ეს წინასწარ განვჭვრიტე, რათა მეცნობინებინა თქვენთვის და მოგეცათ სიყვარულის დასტური. იესოს მეშვეობით, ბოძეთ თქვენ მის ქმნილებათა განკურნება, მრავალთა გასაოცრად.

44. ურწმუნოები, რომლებსაც იესოს ძალისა და მისი სასწაულების შესახებ სმენოდათ, ყველაზე რთულ მტკიცებულებებს ითხოვდნენ, რათა ერთი წამით მაინც შეერყევინათ იგი და დაემტკიცებინათ, რომ ის უცოდველი არ იყო. თუმცა, შეპყრობილთა განთავისუფლება, ის ფაქტი, რომ მე ისინი ნორმალურ ადამიანებად ვაქციე მხოლოდ შეხებით, მათთვის თვალის მივლებით ან ბრძანებითი სიტყვის თქმით, რათა ის სულები დაეტოვებინათ მათი გონებისთვის და ორივე გათავისუფლებულიყო მძიმე ტვირთისგან, ამას ისინი აოგნებდა.

45. ამ ძალის წინაშე ფარისეველნი, მეცნიერნი, მწიგნერნი და მებაჟეები სხვადასხვანაირად რეაგირებდნენ. ზოგი იესოს ავტორიტეტს აღიარებდა; სხვები მის ძალას უცნობ გავლენებს მიაწერდნენ; კიდევ სხვები კი

ვერაფერს ამბობდნენ მის შესახებ. ხოლო განკურნებული სნეულნი მის სახელს აკურთხებდნენ.
46. ზოგიერთს ერთი სული ჰყავდა შეპყრობილი, სხვებს — შვიდი, მაგალითად, მაგდალელი მარიამი, ზოგს კი იმდენად დიდი რაოდენობით, რომ თავად თქვეს, ლეგიონი ვართო.
47. მთელი ოსტატის ცხოვრების განმავლობაში ერთმანეთს სულიერი გამოვლინებები ცვლიდა. ზოგიერთს თორმეტივე მოწაფე ესწრებოდა, ზოგიერთს კი — ხალხი — ღია ცის ქვეშ და სახლებში. ეს იყო სასწაულების, "მოჩვენებების" დრო. (339, 20–22)
48. სასწაული, როგორც თქვენ მას გესმით, არ არსებობს; არ არსებობს წინააღმდეგობა ღვთაებრივსა და მატერიალურს შორის.
49. თქვენ იესოს ბევრ სასწაულს მიაწერთ; მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მისი საქმეები იყო სიყვარულის, იმ ღვთაებრივი ძალის ბუნებრივი შედეგი, რომლის გამოყენებაც ჯერ არ იცით, თუმცა ის ყოველი სულის სიღრმეში გამოუყენებელია. რადგან არ ისურვეთ სიყვარულის ძალის შეცნობა.
50. რა მოქმედებდა ყველა იმ სასწაულში, რომლებიც იესომ მოახდინა, სიყვარულის გარდა?
51. ისმინეთ, მოწაფეებო: რათა ღვთის სიყვარული ერისთვის გამხდარიყო ცხადი, აუცილებელი იყო ხელსაწყოს სიმდაბლე და იესო მუდამ თავმდაბალი იყო; და რადგან მან კაცობრიობას ამის მაგალითი მისცა, ერთხელ თქვა, რომ არაფერს შეეძლო გაეკეთებინა თავისი ზეციერი მამის ნების გარეშე. ვინც ამ სიტყვების სიმდაბლეს ვერ შეიგრძნობს, იფიქრებს, რომ იესო სხვა ადამიანების მსგავსი იყო; მაგრამ სინამდვილეში ის გსურდათ ასწავლოთ სიმდაბლე.
52. მას იცოდა, რომ ეს თავმდაბლობა, მამასთან ეს ერთიანობა, მას კაცობრიობის თვალში ყოვლისშემძლეს ხდიდა.
53. ო, უდიდესო და უმშვენიერესო გარდასახვავ, რომელიც გვიბოძებ სიყვარულს, სიმდაბლესა და სიბრძნეს!
54. ახლა იცით, რატომ იყო იესო, მიუხედავად იმისა, რომ ამბობდა: "ვერაფერს ვიქმ, თუ მამაჩემი არ იქმს", სინამდვილეში ყველაფრის უნარიანი; რადგან ის მორჩილი იყო, რადგან ის თავმდაბალი იყო, რადგან თავი გაიხადა რჯულისა და კაცობრიობის მსახურად და იცოდა სიყვარული.
55. შეიცანით, მაშასადამე, რომ — მიუხედავად იმისა, რომ თქვენ თვითონაც იცნობთ სულიერი სიყვარულის ზოგიერთ ძალას — თქვენ მათ ვერ გრძნობთ და, ამიტომ, ვერ იგებთ ყველაფრის მიზეზს, რასაც სასწაულს ან საიდუმლოს უწოდებთ, რაც ღვთაებრივი სიყვარულის ქმედებებია.
56. რა სწავლებას გაძლევდათ იესო, რომელიც სიყვარულში არ იყო ფესვგადგმული? რა მეცნიერება, რა პრაქტიკა ან მისტიკური ცოდნა

გამოიყენა მან, რათა თავისი ძალისა და სიბრძნის მაგალითები მოეცა თქვენთვის? მხოლოდ ნეტარი სიყვარულით, რომლითაც ყველაფრის გაკეთება შეიძლება.

57. მამის რჯულებში არაფერია წინააღმდეგობრივი, რომლებიც მარტივია, რადგან ბრძნულია, და ბრძნულია, რადგან სიყვარულითაა აღსავსე.

58. გაიგეთ ოსტატი; ის თქვენი სახელმძღვანელოა. (17, 11–21)

59. სული, რომელიც იესოს სიცოცხლეს სძენდა, ჩემივე იყო, თქვენი ღმერთის, რომელიც კაცად იქცა, რათა თქვენ შორის ეცხოვრა და თავი დაენახვებინა, ვინაიდან ეს აუცილებელი იყო. როგორც კაცმა, მე განვიცადე ყველა ადამიანური ტანჯვა. მეცნიერები, რომლებიც სამყაროს ბუნებას იკვლევდნენ, ჩემთან მოვიდნენ და აღმოაჩინეს, რომ ჩემი სწავლების შესახებ არაფერი იცოდნენ. დიდსა და პატარას, კეთილსა და ცოდვილს, უმანკოსა და დამნაშავეს მიიღეს ჩემი სიტყვის არსი და მე ყველა დავასახელე ჩემი თანადგომით. თუმცა, მრავალი იყო მოწვეული, რჩეულნი კი — მხოლოდ მცირერიცხოვანნი, და კიდევ უფრო ცოტანი — ჩემ გარშემო. (44, 10)

მრუშნი

60. მე ვცავდი ცოდვილებს. არ გახსოვთ მრუშის ამბავი? როდესაც ის ჩემ წინ წარმიდგინეს, ხალხის მიერ დევნილი და განკითხული, ფარისეველნი მოვიდნენ და მკითხეს: "რა ვუყოთ მას?" — მღვდლები ელოდნენ, რომ ვიტყოდი: "გამოსწორდეს სამართალი", რათა შემდეგ მეპასუხათ: "როგორ ხდება, რომ სიყვარულზე ქადაგებ და ამავდროულად ამ ცოდვილს დასჯის უფლებას აძლევ?" და რომ მეთქვა: "გაათავისუფლეთ", ისინი მიპასუხებდნენ: "მოსეს რჯულში, რომელსაც შენ — როგორც ამბობ — იცავ, არის მუხლი, რომელიც ამბობს: ნებისმიერი ქალი, რომელიც მრუშობის აქტზე დაიჭერება, ქვით უნდა ჩამოხრჩობილ იქნას."

61. როდესაც მათი განზრახვა შევიცანი, მათ სიტყვებს არ ვუპასუხე, არამედ დავიხარე და მიწის მტვერში დავწერე იმ ადამიანების ცოდვები, რომლებიც მას განკითხავდნენ. ისინი კვლავ მკითხეს, რა უყონ იმ ქალს, და მე ვუთხარი მათ: "რომელიც უცოდველია, პირველი ისროლოს ქვა". მაშინ მათ საკუთარი დანაშაულები გააცნობიერეს და სახეების დაფარვით უკან დაიხიეს. არც ერთი არ იყო უბიწო და, რადგან იგრძნეს, რომ გულების სიღრმეში ჩავხედე, იმ ქალის დადანაშაულებას აღარ განაგრძეს, რადგან ყველას ჰქონდა ცოდვა. ხოლო ქალმა, და მასთან ერთად სხვებმაც, რომლებმაც ასევე დაარღვიეს თავიანთი ქორწინების აღთქმა, მოინანიეს და მეტი აღარ შეცოდილან. გეუბნებით, ცოდვილის მოქცევა სიყვარულით უფრო ადვილია, ვიდრე სიმკაცრით. (44, 11)

მარიამ მაგდალინელ

62. მარიამ მაგდალინელმა — ცოდვილმა, როგორც მას სამყარო უწოდებდა — დაიმსახურა ჩემი სითბო და ჩემი პატიება.
63. მან მალევე მიაღწია ხსნას, რაც არ ემართებათ სხვებს, რომლებიც ცოდვებისთვის პატიებას მხოლოდ სუსტი რწმენით ითხოვენ. მაშინ, როცა მან მალევე იპოვა, რაც ეძებდა, სხვები ამას ვერ აღწევენ.
64. მარიამ მაგდალინას მიუტევეს, ის კი არ ამაყობდა თავისი სინანულით. მას შეეცოდა, ისევე, როგორც თქვენ ცოდავთ; მაგრამ მან ღრმად შეიყვარა.
65. მოყვარულთაგან შესაძლოა ადამიანურ ქცევაში გზასცდენის ნიშნებიც კი შეინიშნებოდეს, მაგრამ სიყვარული გულიდან ამომდინარე სითბოა. თუ გსურთ, რომ მოგიტევოთ — როგორც თქვენც სხვებს აპატიებთ — მაშინ მომართეთ თქვენი სიყვარულითა და ნდობით სავსე მზერა და თქვენ გათავისუფლდებით ყოველი დანაშაულისგან.
66. იმ ქალმა მეტი აღარ შესცოდა; სიყვარული, რომელიც მისი გულიდან ღვარად სდიოდა, მასწავლებლის სწავლებას მიუძღვნა.
67. მას მიეტევა, მიუხედავად იმისა, რომ შეცდომები ჰქონდა დაშვებული. მაგრამ მის გულში ენთო განმაწმენდი ცეცხლი და იმ პატიების წყალობით, რომელიც ცოდვილმა მიიღო, იგი იესოს არც ერთი წამით არ მოშორებია; ჩემმა მოწაფეებმა კი, მეორე მხრივ, ყველაზე სისხლიან საათში მარტო დამტოვეს. თუმცა ის უბრალო მარიამი არ გამშორებია, არ უარუყვია, არ შეშინებია და არც შეწამებია.
68. ამიტომ, მას მიენიჭა პატივი, ჩემს ჯვართან და სამარიტთან ცრემლები ღვარადო. მისმა სულმა მალევე იპოვა ხსნა, რადგან ის ასე ძალიან გიყვარდა.
69. მის გულშიც კი ებადა მოციქულის სული. მისი მოქცევა ჭეშმარიტების ნათლით ანათებს. ის ჩემს ფერფლებს ჩაუვარდა, რათა ეთქვა ჩემთვის: "უფალო, თუ შენ ისურვებ, მე ცოდვისგან გავთავისუფლდები".
70. თქვენ კი, თქვენი უმწიკვლობის დასამტკიცებლად, რა ხშირად ცდილობთ, გრძელი ლოცვებით დაფაროთ თქვენი დანაშაულები.
71. არა, მოწაფეებო, ისწავლეთ მისგან; ჭეშმარიტად შეიყვარეთ თქვენი უფალი თითოეულ თქვენს მოყვასში. უხვად გიყვარდეთ და თქვენი ცოდვები მოგეტევებათ. დიდნი იქნებით, თუ ამ ჭეშმარიტებას თქვენს გულებში აყვავების საშუალებას მისცემთ. (212, 68–75)

ნიკოდემოსი და რეინკარნაციის საკითხი

72. მაშინ ვუთხარი ნიკოდიმოსს, რომელიც კეთილი რწმენით მოვიდა ჩემთან სასაუბროდ: "რაც ხორცისაგან იშვება, ხორცია, და რაც სულისაგან იშვება, სულია. ნუ გაგიკვირდებათ, როდესაც გეუბნებით, რომ აუცილებელია, კაცი ხელახლა იშვას". ვინ გაიგო ეს სიტყვები?
73. მათ მე მინდოდა გადმომეცა, რომ ერთი ადამიანური სიცოცხლე საკმარისი არ არის ჩემი ერთ-ერთი სწავლების გასაგებადაც კი, და რომ იმ

სახელმძღვანელოს გასაგებად, რომელსაც ეს ცხოვრება შეიცავს, თქვენ მრავალი მიწიერი სიცოცხლე გჭირდებათ. ამიტომ, ხორცს მხოლოდ ერთი დავალება აქვს — სულისთვის საყრდენად ემსახუროს მის მიწიერ მოგზაურობაში. (151, 59)

იესოს გარდასახვა

74. "მეორე ეპოქაში" იესო ერთხელ გასეირნებას წავიდა, რომელსაც მისი რამდენიმე მოწაფე ახლდა. მათ მთაზე აიარეს და, სანამ მასწავლებელი თავისი სიტყვებით ამ კაცებს აღტაცებას უჩენდა, მათ უეცრად იხილეს თავიანთი უფლის გარდაქმნილი სხეული, რომელიც სივრცეში იდგა, მის მარჯვნივ მოსეს სული, ხოლო მარცხნივ — ელია.

75. ამ ზებუნებრივი ხედვისას მოწაფეები მიწაზე დაემხნენ, ღვთაებრივი ნათლით დაბრმავებულნი. თუმცა მალევე დაწყნარდნენ და თავიანთ მოძღვარს შესთავაზეს, მეფის იასამნისფერი მოსასხამი გადაეფარებინათ მის მხრებზე და ასევე მოსესა და ელიაზე. მაშინ მათ გაიგონეს ხმა, რომელიც უსასრულო სიმაღლებიდან მოდიოდა და თქვა: "ეს არის ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მომეწონა; მას უსმინეთ!"

76. მოწაფეებს დიდი შიში მოეპატრონათ ამ ხმის გაგონებისას და, როცა ამოიხედეს, მხოლოდ მოძღვარი დაინახეს, რომელმაც უთხრა მათ: "ნუ გეშინიათ და არავის უამბოთ ამ ხილვის შესახებ, ვიდრე მკვდრეთით არ აღვსდგები". მაშინ ჰკითხეს უფალს: "რატომ ამბობენ მწიგნობრები, რომ ილია პირველად უნდა მოვიდეს?" და იესომ მიუგო მათ: "ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ელია პირველად მოვა და ყველაფერს მოაწესრიგებს. მაგრამ გეუბნებით თქვენ, რომ ელია უკვე მოვიდა და არ შეიცნეს იგი; არამედ, როგორც მოესურვებოდათ, ისე მოეპყრნენ მას". მაშინ გაიგეს მოწაფეებმა, რომ იოანე ნათლისმცემზე ელაპარაკებოდათ.

77. რამდენჯერ გამხადე მე, ამჟამად, უხილავი თქვენი თვალის წინ სხეული, რომლითაც ვსაუბრობ, მხოლოდ იმისთვის, რომ შემდეგ დაგეშვათ ჩემი ხილვა იმ ადამიანურ სახეობაში, რომლითაც კაცობრიობას იესო ეცნო, და მაინც არ დაემხოთ ახალი გარდასახვის* წინაშე. (29, 15-18)

** ეს ფენომენი პარაპსიქოლოგიაში ასევე ცნობილია, როგორც "ტრანსფიგურაცია", რაღაცის თანდათანობით ხილვად გახდომა გამოვლენილი სულიერი არსების.*

სიმამაცის ნაკლებობა საკუთარი რწმენის აღსაარებლად

78. მაშინ, როდესაც თქვენს შორის ადამიანად ვცხოვრობდი, ხშირად ღამით, როცა ყველა ისვენებდა, ადამიანები მოდიოდნენ ჩემთან, ფარულად მიპოულობდნენ, რადგან ეშინოდათ, არავის შეემჩნიათ. ისინი მიპოულობდნენ, რადგან სინდისი სჯიდათ, ჩემზე რომ დაიყვირეს და ჩემს წინააღმდეგ შეურაცხყოფა გამოიჩინეს, როდესაც მე ხალხს ვსაუბრობდი. მათში სინანულის გრძნობა კიდევ უფრო ძლიერი იყო, როდესაც

გააცნობიერეს, რომ ჩემმა სიტყვამ მათ გულებში სიმშვიდისა და ნათლის ძღვენი დატოვა და რომ მე ჩემი მკურნალი ბალზამი მათ სხეულებზე გადმოვღვარე.
79. თავდახრილნი მოვიდნენ ჩემ წინაშე და მითხრეს: "მოძღვარო, მოგვიტევე; ჩვენ შევიცანით, რომ შენი სიტყვა ჭეშმარიტებას შეიცავს". მე ვუპასუხე მათ: "თუ აღმოაჩინეთ, რომ მხოლოდ ჭეშმარიტებას ვსაუბრობ — მაშ, რატომ იმალებით? განა არ გამოდიხართ ღიად, რომ მიიღოთ მზის სხივები, როდესაც ის გამოდის — და ოდესმე მაინც შეგრცხვიათ ამის? ჭეშმარიტების მოყვარული არასოდეს მალავს მას, არც უარყოფს და არც არ სცხვენია მისი."
80. მე ამას გეუბნებით, რადგან ვხედავ, რომ ბევრი მხოლოდ ფარულად მისმენს და უარყოფს, თუ სად იყვნენ — მალავენ, რაც მოისმინეს, და ზოგჯერ იმასაც უარყოფენ, რომ ჩემთან იყვნენ. მაშ, ვისი თანდასწრებით გრცხვენიათ? (133, 23-26)

უარყოფა იესოს მიმართ

81. როდესაც "მეორე ასაკში" ხალხის სიმრავლეს ველაპარაკებოდი, ჩემი სიტყვა — აზრითა და ფორმით სრულყოფილი — ყველას ესმოდა. ჩემი მზერა, რომელიც მათ გულებში იჭრებოდა, აღმოაჩენდა ყველაფერს, რასაც თითოეული მათგანი გულში ინახავდა. ზოგიერთში იყო ეჭვი, სხვებში — რწმენა; კიდევ სხვებში კი, შიშით სავსე ხმამ მითხრა: ესენი იყვნენ ავადმყოფები, რომელთა ტკივილსაც ჩემგან სასწაულის იმედი ჰქონდა. იყვნენ ისეთებიც, რომლებიც ცდილობდნენ, დამემალათ თავიანთი დაცინვა, როდესაც გესმინათ, რომ მამისგან მოვედი კაცობრიობისთვის ცათა სასუფეველის მოსატანად, და ასევე იყვნენ გულები, რომლებშიც ჩემდამი სიძულვილი და ჩემი გაჩუმების ან განადგურების განზრახვა აღმოვაჩინე.
82. სწორედ ამპარტავნები, ფარისეველნი, იგრძნეს თავი ჩემი ჭეშმარიტებით დარტყმულად. რადგან ჩემი სიტყვა იმდენად ნათელი, სიყვარულით სავსე და ნუგეშის მომცემი იყო — და მიუხედავად იმისა, რომ მას ყოველთვის ძლიერი საქმეები ამყარებდა — ბევრს მაინც სურდა ჩემი არსების ჭეშმარიტების აღმოჩენა იესო კაცის მიხედვით ჩემს განკითხვაში, ჩემი ცხოვრების დაკვირვებით და ყურადღების გამახვილებას ჩემი სამოსის სიმარტივეზე და მატერიალურ სიკეთეთა მიმართ ჩემს აბსოლუტურ სიღარიბეზე.
83. მაგრამ ჩემს დაგმობაზე არც შეჩერებულან და ჩემი მოწაფეებიც დაგმეს, და ყურადღებით აკვირდებოდნენ მათ, საუბრობდნენ თუ არა, მიჰყვებოდნენ თუ არა გზებზე, ან სადილობისთვის სხდებოდნენ. რაოდენ აღელვებულნი იყვნენ ფარისეველნი, როდესაც ერთხელ დაინახეს, რომ ჩემმა მოწაფეებმა ჭამამდე ხელები არ დაიბანეს! საცოდავი გონება, რომლებიც სხეულის სისუფთავეს სულის სიწმინდეს ურევდნენ! მათ არ

იცოდნენ, რომ, როდესაც ტაძარში წმინდა პურს ეხებოდნენ, მათი ხელები სუფთა იყო, მაგრამ გულები სიხარბით ჰქონდათ სავსე. (356, 37-38)

84. ყოველ ნაბიჯზე მათ მკვლევდნენ. ჩემს ყველა საქმესა და სიტყვას ბოროტი განზრახვით აფასებდნენ; უმეტესად ჩემი საქმეები და მტკიცებულებები მათ აბნევდა, რადგან მათი გონება ვერ შეიცნობდა იმას, რისი გაგებაც მხოლოდ სულს შეუძლია.

85. როდესაც ვლოცულობდი, ამბობდნენ: "რატომ ლოცულობს, როდესაც ამბობს, რომ ძალითა და სიბრძნითაა სავსე? რა შეიძლება დასჭირდეს ან ითხოვოს?" და როდესაც არ ვლოცულობდი, ამბობდნენ, რომ მათ რელიგიურ მცნებებს არ ვასრულებდი.

86. როდესაც დაინახეს, რომ მე ვჭამდი, მაშინ, როცა ჩემი მოწაფეები სადილობდნენ, ისინი მიიჩნიეს, რომ ღვთის მიერ დადგენილ კანონებს ვარღვევდი; ხოლო როდესაც დაინახეს, რომ ვჭამდი, საკუთარ თავს ეკითხებოდნენ: რატომ უნდა ჭამოს სიცოცხლისთვის — მან, ვინც ამბობდა, რომ სიცოცხლეა? მათ არ ესმოდათ, რომ მე მოვედი ქვეყნად, რათა კაცობრიობისთვის გამეცხადებინა, თუ როგორ იცხოვრებდა ადამიანთა მოდგმა განწმენდის ხანგრძლივი პერიოდის შემდეგ, რათა მისგან აღმოცენებულიყო სულიერი თაობა, რომელიც აღემართებოდა ადამიანურ უბედურებას, ხორცის აუცილებელ საჭიროებებსა და სხეულებრივი გრძნობების ვნებებს ზემოთ. (40, 11-13)

ჩემი წასვლის გამოცხადება

87. სამი წლის განმავლობაში იესო თავის მოწაფეებთან ერთად ცხოვრობდა. მას გარს უვლიდა დიდი ხალხი, რომელიც მას ღრმად უყვარდა. იმ მოწაფეებისთვის არაფერი არსებობდა, გარდა თავიანთი მოძღვრის მოსმენისა, როდესაც ის თავის ღვთაებრივ სწავლებებს ქადაგებდა. მისი კვალის მიყოლაში ისინი არც შიმშილს გრძნობდნენ და არც წყურვილს, არ არსებობდა არანაირი წაბორკილება ან დაბრკოლება; ამ ჯგუფის გარშემო ატმოსფერო სიმშვიდითა და ბედნიერებით იყო სავსე, და მაინც — როდესაც ერთხელაც განსაკუთრებით იყვნენ მოხიბლულნი თავიანთი საყვარელი იესოს ხილვით, მან უთხრა მათ: "ახლა სხვა დრო დგება; მე მივალ თქვენგან და დარჩებით მგლების შორის ცხვრებივით. იმ საათი ახლოვდება და მე უნდა დავბრუნდე იქ, საიდანაც მოვედი. თქვენ დროებით მარტონი დარჩებით და მიუტანთ მოწმობას იმისა, რაც იხილეთ და გესმინათ, მათ, ვინც სიყვარულისა და სამართლიანობის მშიერი და მწყურიაა. იმოქმედეთ ჩემს სახელსა და ამის შემდეგ წაგიყვანთ ჩემთან მარადიულ სახლში."

88. ამ სიტყვებმა მოწაფეები დამწუხრეს და რაც უფრო ახლოვდებოდა ის საათი, მით უფრო ხაზგასმით იმეორებდა იესო ამ განცხადებას თავისი წასვლის შესახებ. მაგრამ, ამავდროულად, მან გულები გაუმაგრა მის მსმენელთ და უთხრა, რომ მისი სული არ მიატოვებდა მათ, არამედ

კვლავაც იფხოზებდა ქვეყნიერებას. როდესაც ისინი მოემზადებოდნენ, რომ მისი სიტყვა იმ დროის ხალხისთვის ნუგეშისა და იმედის გზავნილად მიეტანათ, იგი მათ პირით ილაპარაკებდა და სასწაულებს მოახდენდა. (354, 26-27)

იესოს შესვლა იერუსალიმში

89. ხალხი სიხარულით მეგებებოდა, როდესაც იერუსალიმის ქალაქში შევედი. ისინი გუნდებად მოდიოდნენ სოფლებიდან და ქუჩებიდან — კაცები, ქალები და ბავშვები — რათა ენახათ ბატონის შესვლა ქალაქში. ესენი იყვნენ ისინი, ვინც მიიღეს სასწაული და ღვთის ძის ძალის მტკიცებულება — ბრმები, რომლებსაც ახლა დანახვა შეეძლოთ, მუნჯები, რომლებსაც ახლა "ოსანა" შეეძლოთ გალობა, კოჭლები, რომლებმაც თავიანთი საწოლები დატოვეს და პასექის ზეიმზე მასწავლებლის სანახავად იჩქარეს.

90. მე ვიცოდი, რომ ეს ტრიუმფი წარმავალი იყო; მე უკვე ვუწინასწარმეტყველე ჩემს მოწაფეებს, თუ რა მოხდებოდა შემდეგ. ეს ჩემი ბრძოლის მხოლოდ დასაწყისი იყო და დღეს, ამ მოვლენებს დიდი მანძილიდან რომ ვუყურებ, გეუბნებით, რომ ჩემი ჭეშმარიტების ნათელი კვლავ ებრძვის უმეცრების, ცოდვისა და მზაკვრობის სიბნელეს; ამიტომ, უნდა დავამატო, რომ ჩემი საბოლოო ტრიუმფი ჯერ არ დადგა.

91. როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ, რომ იერუსალიმში ჩემი შესვლა ჩემი საქმის გამარჯვებას ნიშნავდა, როდესაც მხოლოდ რამდენიმე იყო მოქცეული და ბევრი არ ცნობდა, ვინ ვიყავი?

92. და თუნდაც ყველა ის ადამიანი ჩემს სიტყვაზე მოექცა — განა მრავალი თაობა მაინც არ უნდა გამევლო?

93. ის ხარების მომენტი, ის ხანმოკლე, ტრიუმფალური შესვლა, მხოლოდ სიმბოლო იყო სინათლის, სიკეთის, ჭეშმარიტების, სიყვარულისა და სამართლიანობის გამარჯვებისა — იმ დღისა, რომელიც უნდა დადგეს და რომელზეც თქვენ ყველანი ხართ მოწვეულნი.

94. იცოდეთ, რომ იმ დროს ჩემი შვილებიდან ერთი მაინც რომ ახალი იერუსალიმის გარეთ აღმოჩენილიყო, ზეიმი არ იქნებოდა, რადგან ღმერთს მაშინ ტრიუმფზე საუბარი არ შეეძლო; მას გამარჯვებას ვერ იზეიმებდა, თუ მის ძალას თავისი შვილებიდან უკანასკნელის გადარჩენაც კი არ შეეძლო. (268, 17–21)

95. თქვენ ისეთები ხართ, როგორებიც იყვნენ ისინი, ვინც "მეორე ეპოქაში" უგალობდნენ ჰოსანას, როდესაც იესო იერუსალიმში შევიდა. დღეს, როდესაც მე სულით ვცხადდები თქვენთვის, თქვენ აღარ აფენთ თქვენს მოსასხამებს ჩემს გზაზე; თქვენი გულები შესთავაზეთ თქვენს უფალს სამკვიდრებლად. დღეს თქვენი ჰოსანა აღარ გაისმის თქვენი ხმების სიმაღლით; ეს ჰოსანა ამოდის თქვენი სულიდან, როგორც თავმდაბლობის, სიყვარულისა და მამის შეცნობის საგალობელი,

როგორც რწმენის საგალობელი ამ გამოცხადებაში, რომელიც თქვენმა უფალმა მოგიტანათ "მესამე ეპოქაში".
96. მაშინაც და ახლაც, თქვენ ისეთები ხართ, როგორებიც იყვნენ ისინი, ვინც იერუსალიმში ჩემს შესვლისას მომყვებოდნენ. დიდი ხალხი შემომკრბა, ჩემი სიყვარულის სიტყვებით მოხიბლული. კაცები და ქალები, მოხუცები და ბავშვები სიხარულის ყიჟინით აქცევდნენ ქალაქს თავდაყირა და მღვდლებმა და ფარისევლებმაც კი, რომელთაც ეშინოდათ, ხალხი ამბოხებულიყო, მითხრეს: "მოძღვარო, თუ მშვიდობას ასწავლი — რატომ აძლევ შენს მიმდევრებს ასეთი აურზაურის უფლებას?" მაგრამ მე ვუპასუხე მათ: "ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ ესენი დადუმდებიან, ქვები დაიწყებენ ყვირილს". რადგან ეს ხარების ჟამი იყო; ეს იყო მესიის კულმინაცია და განდიდება მათ შორის, ვინც სიმართლისთვის იტანჯებოდა და შიმშივდებოდა — იმ სულებს, რომლებიც წინასწარმეტყველებების აღსრულებისას დიდი ხანია ელოდნენ უფლის მოსვლას.
97. ამ ხარებითა და სიხარულით, ჩემი ხალხი ასევე აღნიშნავდა ეგვიპტიდან გათავისუფლებას. მე მსურდა, ჩემს ხალხს პასექის ეს მოგონება დაუვიწყარი გამეხადა. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე მხოლოდ ტრადიციას არ ვყვებოდი ცხვრის შეწირვით — არა, მე თავი შევწირე, როგორც იესო, მსხვერპლის ცხვარი, იმ გზის სახით, რომლითაც ყველა ჩემი შვილი ხსნას იპოვიდა. (318, 57–59)

ბოლო ვახშამი

98. როდესაც იესომ თავის მოწაფეებთან ერთად აღნიშნა ის პასექი, იმ ხალხის ტრადიციის შესაბამისად, მან მათ უთხრა: "ახლა ახალს გაუწყებთ: მიიღეთ ეს ღვინო და ჭამეთ ეს პური, რომელიც ჩემი სისხლისა და ჩემი სხეულის გამოსახულებაა, და ეს ჩემს მოსაგონრად აკეთეთ."
99. მასწავლებლის გარდაცვალების შემდეგ, მოწაფეები თავიანთი უფლის მსხვერპლს იხსენიებდნენ ღვინის სმითა და პურის ჭამით, რომელიც იმისა სიმბოლო იყო, ვინც კაცობრიობის სიყვარულისთვის ყველაფერი გასწირა.
100. საუკუნეების განმავლობაში, კონფესიებად დაყოფილმა ხალხებმა ჩემს სიტყვებს განსხვავებული ინტერპრეტაციები მისცეს.
101. დღეს მინდა გითხრათ, რას ვგრძნობდი მე იმ საათს, იმ ბოლო სერობაზე, როდესაც იესოს ყოველი სიტყვა და ყოველი მოქმედება სიღრმისეული სიბრძნისა და უსაზღვრო სიყვარულის წიგნიდან გაკვეთილი იყო. როდესაც ამ მიზნით პური და ღვინო გამოვიყენე, ეს იმისთვის იყო, რომ დაგხმარებოდით გაგეცნობიერებინათ, რომ ისინი სიყვარულის მსგავსნი არიან, რომელიც სულის საზრდო და სიცოცხლეა; და როდესაც გითხარით: "გააკეთეთ ეს ჩემს მოსაგონრად", ოსტატს ამით

იმის თქმა სურდა, რომ თქვენი მოყვასი იესოსნაირი სიყვარულით გეყვარათ და ადამიანებს ჭეშმარიტ საზრდოდ მიგეცათ საკუთარი თავი.
102. ნებისმიერი რიტუალი, რომელსაც ამ სწავლებებზე დაყრდნობით შეასრულებთ, უნაყოფო იქნება, თუ ჩემს სწავლებებსა და მაგალითებს თქვენს ცხოვრებაში არ გამოიყენებთ. სწორედ ეს გიჭირთ, მაგრამ სწორედ აქ არის დამსახურება. (151, 29–32; 34)
103. როგორც ახლა ხართ ჩემ გარშემო შეკრებილები, ასევე იყო იმ უკანასკნელ საღამოს "მეორე ხანაში". მზე ახალი ჩასვლა იყო, როდესაც იესომ იმ ოთახში ბოლოს და ბოლოს უთხრა თავის მოწაფეებს. ეს იყო მომაკვდავი მამის სიტყვები მის უსაზღვროდ საყვარელ შვილებთან. იესოსაც და მოწაფეებსაც სევდა ეუფლებოდათ, რომლებსაც ჯერ არ იცოდნენ, რა ელოდათ მას რამდენიმე საათში — მას, ვინც ისინი ასწავლიდა და ასე უსაზღვროდ უყვარდა. მათი უფალი წასასვლელად ემზადებოდა, თუმცა მათ ჯერ არ იცოდნენ, როგორ. პეტრე ტიროდა და გულში ჭიქას იკრავდა; იოანემ ოსტატის მკერდი თავისი ცრემლებით დაასველა; მათე და ბართლომე ჩემს სიტყვებზე გონს მოკარგულები იყვნენ. ფილიპე და თომა ჭამისას გულის ტკივილს მალავდნენ. ახალგაზრდა და უფროსი იაკობები, თადეოსი, ანდრია და სიმონ მწუხარებისგან უსიტყვოდ იყვნენ; თუმცა ბევრს მეუბნებოდნენ გულში. იუდა ისკარიოტსაც გულში ტკივილი, მაგრამ თან შიში და სინანულიც ჰქონდა. თუმცა უკან დასახევი გზა არ ჰქონდა, რადგან სიბნელემ მოიცვა იგი.
104. როდესაც იესომ თავისი უკანასკნელი სიტყვები და შეგონებები წარმოთქვა, მოწაფეები ცრემლებს ვერ იკავებდნენ. მაგრამ ერთ-ერთი მათგანი იქ აღარ იყო; მის სულს არ შეეძლო ასე დიდი სიყვარულის შეთვისება და ასე დიდი ნათლის ხილვა, და ამიტომ წავიდა, რადგან ამ სიტყვამ მისი გული დაწვა. (94, 56–58)
105. იესოს ღვთაებრივი სწრაფვა იყო, რომ მისი მოწაფეები მისი გამომხსნელი სწავლების მთესველებად ქცეულიყვნენ.
106. მოწაფეებისადმი თავისი ბოლო მიმართვის კულმინაციაზე, რომელიც ასევე მამასა და შვილებს შორის ბოლო საუბარი იყო, მან მათ სიყვარულით სავსე ტონით უთხრა: "ახალ მცნებას გაძლევთ: გიყვარდეთ ერთმანეთი."
107. ამ უზენაესი მცნების შუქით მან კაცობრიობისთვის უდიდესი იმედი აღანთო. (254, 59)

თავი 12 – ტანჯვა, სიკვდილი და აღდგომა

იესოს უწყვეტი ბრძოლა და ტანჯვა

1. მე ადამიანებს შორის ვცხოვრობდი და ჩემი ცხოვრება მაგალითად, სახელმძღვანელოდ ვაქციე. მე ვიცოდი ყოველივე ტანჯვა, ცდუნება და ბრძოლა, სიღარიბე, შრომა და დევნა. მე განვიცადე უარყოფა ჩემივე ნათესავებისგან, უმადურობა და ღალატი; დღეების მანძილზე შრომა, შიმშილი და წყურვილი, დაცინვა, მარტოობა და სიკვდილი. მე დავუშვი, რომ ადამიანური ცოდვის სრული სიმძიმე ჩემზე დაეცა. მე მივცე ადამიანს უფლება, ჩაეკვლია ჩემი სული ჩემს სიტყვებსა და ჩემს განხვრეტილ სხეულში, სადაც ჩემი უკანასკნელი ნეკნების დანახვაც კი შეიძლებოდა. ღმერთი ვიყავი, მაგრამ დამცინის მეფედ მაქციეს, შიშვლად დამტოვეს და ასევე დამაწვეს სირცხვილის ჯვარი და ამიყვანეს გორაზე, სადაც მძარცველები მოკვდნენ. იქ ჩემმა ადამიანურმა ცხოვრებამ დასასრული მოიწყო, როგორც იმის დასტური, რომ მე ვარ არა მხოლოდ სიტყვის ღმერთი, არამედ საქმეთა ღმერთიც. (217, 11)

2. როდესაც საათი ახლოვდებოდა და ბოლო სადილი დასრულდა, იესომ თავის მოწაფეებს საბოლოო მცნებები მისცა. იგი გეთსიმანიის ბაღისკენ გაემართა, სადაც ლოცვა იყო ჩვევად, და მამას უთხრა: "უფალო, თუ შესაძლებელია, ამიღე ჩემგან ეს სასმელი. მაგრამ არა ჩემი ნება, არამედ შენი აღსრულდეს". მაშინ მომიახლოვდა ჩემს მოწაფეთაგან ის, ვინც უნდა გამეყიდა, თან ახლდა ხალხის ნიადაგი, რომელმაც ჩემი დაპატიმრება უნდა მოეხდინა. როდესაც ჰკითხეს: "ვინ არის ნაზარეთელი იესო?", იუდამ თავის მოძღვარს მიუახლოვდა და აკოცა. შიშმა და ძრწილმა მოიცვა იმ კაცების გულები, როდესაც მათ იესოს სიმშვიდე იხილეს, და კვლავ ჰკითხეს: "ვინ არის იესო?" მაშინ მათთან მივედი და ვუთხარი: "აჰა, მე ვარ. მე ვარ". ასე დაიწყო ჩემი ვნება.

3. მიმიყვანეს მღვდლების, მსაჯულებისა და მმართველების წინაშე. გამომკითხეს, განაჩენი გამომიტანეს და დამადანაშაულეს მოსეს რჯულის დარღვევასა და იმის მცდელობაში, რომ მეფობა დამემყარებინა, რომელიც იმპერატორისას გაანადგურებდა. (152, 6–7)

იუდას ღალატი

4. განა არ გახსოვთ, რამდენჯერ გამოვავლინე ჩემი სიყვარული არა მხოლოდ მათ მიმართ, ვინც ჩემდამი მორწმუნე იყო, არამედ იმის მიმართაც, ვინც გამცვალა, და მათ მიმართაც, ვინც მდევნიდა და მიმსჯელობდა? ახლა შეიძლება მკითხოთ, რა მიზეზმა მიბიძგა, ამდენი დაცინვისთვის გეკარნახათ. და მე გიპასუხებთ: აუცილებელი იყო, მათთვის სრული თავისუფლება დამეტოვებინა აზრისა და ქმედებისა, რათა შემექმნა შესაფერისი შესაძლებლობები ჩემი თავის გამოსავლენისთვის და რათა ყველას გამოეცადა წყალობა და სიყვარული, რომელიც მე ქვეყნიერებას ვასწავლე.

5. მე არ მიბიძგებია იუდას გულს, რომ გამეცრუებინა; იგი ბოროტი აზრის იარაღი იყო, რადგან მისი გული სიბნელით იყო სავსე. მაგრამ ამ მოწაფის ღალატის მიუხედავად, მე მას ჩემი პატიება ვუჩვენე.
6. არ იქნებოდა აუცილებელი, ჩემგან ერთ-ერთს ღალატი ჩაედინა, რათა თქვენთვის თავმდაბლობის ეს მაგალითი მომეცა. მასწავლებელი მას ნებისმიერ შესაძლებლობაზე წარმოაჩენდა, რომელსაც ადამიანები მისცემდნენ. იმ მოწაფეს დაეწერა, ყოფილიყო ის ინსტრუმენტი, რომლის მეშვეობითაც მასწავლებელმა სამყაროს თავისი ღვთაებრივი თავმდაბლობა უჩვენა. თუნდაც ფიქრობდეთ, რომ იესოს სიკვდილი იმ კაცის სისუსტემ გამოიწვია, მე გეუბნებით, ცდებით; რადგან მე მოვედი, რათა თავი სრულად გიძღვნათ თქვენ, და თუ ეს ამ გზით არ მომხდარიყო, დარწმუნებული იყავით, რომ სხვაგვარად მოხდებოდა. ამიტომ, არ გაქვთ უფლება, დაწყევლოთ ან განსაჯოთ ის, ვინც თქვენი ძმაა, რომელმაც, სიბნელის წამს, ვერ გამოიჩინა სიყვარული და ერთგულება, რომელიც მას თავისი ოსტატის წინაშე ეკისრებოდა. თუ მას ჩემი სიკვდილის გამო ადანაშაულებთ — რატომ არ აკურთხებთ მას, როცა იცით, რომ ჩემი სისხლი მთელი კაცობრიობის ხსნისთვის დაიღვარა? თქვენთვის უკეთესი იქნებოდა, ევედროთ, რომ არცერთი თქვენგანი ცდუნებას არ ჩავარდეს, რადგან მწიგნველთა და ფარისეველთა სიბოროტე ამქვეყნად დღესაც არსებობს. (90, 37–39)

იესოს ვნების ისტორია

7. როდესაც მაღალი მღვდელი კაიაფა მკითხულობდა და მითხრა: "გეფიცები, მითხარი, შენ ხარ ქრისტე, მესია, ძე ღვთისა?", მე ვუპასუხე მას: "შენ თქვი". (21:30)
8. რამდენი გული, რომელიც სულ რამდენიმე დღის წინ ჩემს საქმეებს აღტაცებით შეჰყურებდა და აკურთხებდა, დაავიწყდა მათ, უმადურობდნენ და შემომერთნენ მათ, ვინც მე მგმობდა. მაგრამ აუცილებელი იყო, ეს მსხვერპლი უდიდესი ყოფილიყო, რათა კაცობრიობის მეხსიერებიდან არასოდეს წაიშალოს.
9. სამყარომ და თქვენც, როგორც მისმა ნაწილმა, იხილეთ, როგორ მგმობდნენ, მწამებდნენ და ამცირებდნენ ისე, როგორც არც ერთი ადამიანი არასდროს ყოფილა შეურაცხყოფილი. მაგრამ მე მოთმინებით დავლიე სასმელი, რომელიც თქვენ გამასმევინეთ. ნაბიჯ-ნაბიჯ აღვასრულე ჩემი -ი, სიყვარულის ბედი კაცობრიობას შორის და მთლიანად მივეცი თავი ჩემს შვილებს.
10. ნეტარ არიან ისინი, ვინც ირწმუნეს თავიანთი ღმერთი, მიუხედავად იმისა, რომ იხილეს იგი სისხლით დაფარულს და სულთმობრძავს.
11. მაგრამ ჩემს მოლოდინს კიდევ უფრო მწარე რამ ეწეოდა: მოვმკვდარიყავი ჯვარზე მიბმული, ორ ქურდს შორის. მაგრამ წერილი იყო

და, შესაბამისად, ის უნდა აღსრულებულიყო, რათა მე ცნობილი ვყოფილიყავი ჭეშმარიტ მესიად. (152, 8-11)

12. ამ სწავლებისთვის, რომელსაც ახლა გაძლევთ, მაგალითი უკვე მოგცეთ "მეორე ეპოქაში". იესო ჯვარზე ეკიდა; მხსნელი სიკვდილთან ებრძოდა იმ ხალხის უამრავი მასის წინაშე, რომელიც მას ასე ძვირფასად უყვარდა. ყოველი გული კარი იყო, რომელზეც მან დააკაკუნა. მაყურებელთა შორის იყვნენ: მასების მბრძანებელი, ეკლესიის პრინცი, მებაჟე, ფარისეველი, მდიდარი, ღარიბი, გარყვნილი და გულუბრყვილო. თუმცა ზოგიერთმა იცოდა, ვინ იყო ის, ვინც იმ საათს მოკვდა, რადგან ენახათ მისი საქმეები და მიეღოთ მისი კურთხევა, სხვები, უდანაშაულო სისხლის მწყურვალნი და შურისძიების ხარბნი, აჩქარებდნენ იმის სიკვდილს, ვისაც დაცინვით "იუდეველთა მეფე", არ იცოდნენ, რომ იგი მხოლოდ ერთი ხალხის მეფე კი არ იყო, არამედ დედამიწაზე ყველა ხალხისა და სამყაროში ყველა სამყაროს მეფე გახლდათ. როდესაც იესომ ამ ხალხს თავისი ბოლო მზერა მიაპყრო, მან მამისადმი აღამაღლა თავისი ვედრება, მოწყალებითა და თანაგრძნობით სავსემ, და თქვა: "მამაო ჩემო, მიუტევე მათ, რადგან არ იციან, რას იქმან".

13. ამ მზერას მოიცვა როგორც მისთვის მოტირენი, ისე მისი ტანჯვით გამხნევებულნი, რადგანაც მოძღვრის სიყვარული, რომელიც მამის სიყვარული იყო, ყველას თანაბრად ედგა. (103, 26–27)

14. როდესაც დადგა დღე, როდესაც ხალხმა, მათ მიერ წაქეზებული, ვინც იესოს თანდასწრებით საფრთხეს გრძნობდა, ის დაჭრა და გაწამა, და იხილა, რომ დარტყმებისგან სისხლს ღვრიდა, როგორც ჩვეულებრივი მოკვდავი, და შემდეგ სიკვდილთან იბრძოდა და კვდებოდა, როგორც ნებისმიერი სხვა ადამიანი, ფარისეველმა, ხალხის წინამძღოლებმა და მღვდლებმა კმაყოფილებისგან დაიყვირეს: "ნახეთ ის, ვინც თავს ღვთის ძეს უწოდებს, ვინც თავს მეფედ თვლიდა და მესიად მოიხსენიებდა!"

15. სწორედ მათთვის, უფრო მეტად, ვიდრე ვინმესთვის, სთხოვა იესომ მამას, ეპატიებინა მათთვის — მათთვის, რომლებმაც, მიუხედავად იმისა, რომ იცოდნენ წერილის სიტყვები, ახლა უარყვეს იგი და ხალხს მატყუარად წარუდგინეს. სწორედ ისინი, მიუხედავად იმისა, რომ კანონის მოძღვრებად თვლიდნენ თავს, სინამდვილეში არ იცოდნენ, რას აკეთებდნენ, როდესაც იესოს განასამართლებდნენ, მაშინ როცა ხალხში იყვნენ გულები, რომლებიც მტკივნეულად იტანჯებოდნენ იმ უსამართლობისგან, რასაც თვითმხილველნი იყვნენ, და სახეები, რომლებიც ცრემლებით იყო სავსე მართლის მსხვერპლშეწირული სიკვდილის გამო. ეს იყვნენ მარტივი გონების, მოკრძალებული სულისკვეთებისა და გულუხვი სულის კაცები და ქალები, რომლებმაც იცოდნენ, ვინ იყო კაცობრიობას შორის ამქვეყნად და გააცნობიერეს, რა დაკარგეს მოძღვრის გარდაცვალებით. (150, 24–25)

16. ის გესაუბრებათ თქვენ, ვინც ჯვარზე სიკვდილთან ბრძოლისას, სიკვდილით დასჯის მსახურების მიერ შეურაცხყოფილი და წამებული, თვალი უსასრულობისკენ აღაპყრო და თქვა: "მამაო, მიუტევე მათ, რადგან არ იციან, რას იქმანენ".
17. იმ ღვთაებრივ პატიებაში მე ყველა დროის ყველა ადამიანი მოვიაზრე, რადგან მე ვხედავდი კაცობრიობის წარსულს, აწმყოსა და მომავალს. შემიძლია გითხრათ ჭეშმარიტებითა და სულით, რომ მე თქვენც გიხილეთ იმ კურთხეულ ჟამს, თქვენ, ვინც ამჟამად ჩემს ახალ სიტყვას ისმენთ. (268, 38-39)
18. როდესაც ჯვრის სიმაღლიდან ბოლოჯერ შევხედე ხალხს, მე მარიამი დავინახე და მას ვუთხარი, იოანეს მიმართვით: "ქალო, აჰა, შენი ძე", ხოლო იოანეს: "ძეო, აჰა, შენი დედა".
19. იოანე იყო ერთადერთი იმ საათს, ვისაც შეეძლო გაეგო შემდეგი სიტყვების მნიშვნელობა, რადგან ხალხი იმდენად ბრმა იყო, რომ როდესაც ვთქვი: "მწყურია", მათ ფიზიკური წყურვილი იფიქრეს და მომცეს ნაღველი და ძმარი, მაშინ როცა ჩემს სულს სიყვარულის წყურვილი ჰქონდა.
20. ჩემ გვერდით მყოფი ორივე დამნაშავე სიკვდილთან იბრძოდა; თუმცა, მაშინ როცა ერთი ღვთისგმობდა და დაღუპვას იწვევდა, მეორემ რწმენის ნათლით გაინათლა; და მიუხედავად იმისა, რომ ხედავდა თავის ღმერთს სირცხვილის ღერძზე მიჯაჭვულს და სიკვდილის პირას მყოფს, ირწმუნა მისი ღვთაებრიობა და უთხრა მას: "თუ სასუფეველში იქნები, გახსოვდე მე", რაზეც მე, ასეთი რწმენით შეძრწუნებულმა, ვუპასუხე: "ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: დღეს ჩემთან ერთად იქნები სამოთხეში".
21. არავინ იცის, რა ქარიშხლები მძვინვარებდა იმ საათს იესოს გულში. ბუნების გათავისუფლებული ძალები მხოლოდ მკრთალი ანარეკლი იყო იმისა, რაც იმ კაცის განმარტოებაში ხდებოდა, და ღვთაებრივი სულის ტკივილი იმდენად დიდი და რეალური იყო, რომ ხორცმა, რომელიც წამიერად დასუსტდა, დაიყვირა: "ჩემო ღმერთო, ჩემო ღმერთო, რატომ მიმატოვე?"
22. როგორც ადამიანებს სიცოცხლე ვასწავლე, ასევე სიკვდილიც ვასწავლე, ვპატიობდი და ვკურთხებდი მათაც კი, ვინც მგინებდა და მწამებდა, როდესაც მამას ვეუბნებოდი: "პატიება უყავი მათ, რადგან არ იციან, რას აკეთებენ".
23. და როდესაც სული ამქვეყნიდან მიდიოდა, მან თქვა: "მამაო, ხელში შენსა მივაგებ სულს ჩემსა". სრულყოფილი გაკვეთილი აღსრულდა; მე ვსაუბრობდი როგორც ღმერთმა, ისე კაცმა. (152, 12 161 17)
24. დიმაისთვის ხსნის მისაღებად ერთი წამიც საკმარისი იყო და ეს მისი ცხოვრების უკანასკნელი წამი გახლდათ. მან ჯვრიდან მითხრა და, მიუხედავად იმისა, რომ ხედავდა, იესო, რომელსაც ღვთის ძეს უწოდებდნენ, სიკვდილის აგონიაში იყო, იგრძნო, რომ ის იყო მესია,

მხსნელი; და თავი მიანდო მას გულის მთელი სინანულითა და სულის მთელი სიმდაბლით. სწორედ ამიტომ აღვუთქვი მას სამოთხე იმავე დღეს.
25. გეუბნებით თქვენ, ყველას, ვინც უნებლიეთ სცოდავს, მაგრამ თავისი ცხოვრების ბოლოს მე მომიხმობს მოკრძალებითა და რწმენით სავსე გულით, შეიცნობს ჩემი მოწყალე სიყვარულის სინაზეს, რომელიც მათ მიწიერი განსაცდელებიდან ამაღლებს, რათა შეიგრძნონ კეთილშობილური და ამაღლებული ცხოვრების ნეტარება. (94, 71-72)
26. დიახ, ძვირფასო დიმა, შენ ჩემთან იყავი ნათლისა და სულიერი სიმშვიდის სამოთხეში, საითაც შენი სული წამოსწირე შენი რწმენის სანაცვლოდ. ვის შეეძლო ეთქვა მათთვის, ვინც ეჭვობდა, რომ იესოში — მომაკვდავ და სისხლიანში — ღმერთი ივანებდა; რომ სინათლის სული იმალებოდა მპარავის სულში, რომელიც სიკვდილის ტანჯვაში მის მარჯვნივ იწვა? 27. გავიდა დრო და როდესაც სულიერი სიმშვიდე დაუბრუნდათ, ბევრი მათგანი, ვინც უარმყო და დამცინა, შევიდა ჩემი ჭეშმარიტების ნათებაში, რის შემდეგაც მათი სინანული დიდი იყო და ჩემს მიმდევრობაში მათი სიყვარული — დაუღუწი. (320, 67)
28. როდესაც სხეული, რომელიც მეორე ეპოქაში ჩემს ჭურჭლად მემსახურებოდა, სიკვდილის აგონიაში შევიდა და მე ჯვრიდან ჩემი ბოლო სიტყვები წარმოვთქვი, ჩემს უკანასკნელ გამონათქვამებს შორის იყო ერთი, რომელიც არც იმ მომენტებში და არც დიდი ხნის განმავლობაში შემდგომში არავის გაუგებია: "ჩემო ღმერთო, ჩემო ღმერთო, რატომ მიმატოვე?"
29. ამ სიტყვების გამო ბევრმა დაიწყო ეჭვი, სხვები კი დაიბნენ და ფიქრობდნენ, რომ ეს იყო მორცხვობის, მერყეობისა და სისუსტის ნიშანი. თუმცა მათ არ გაითვალისწინეს, რომ ეს საბოლოო წინადადება არ იყო, არამედ რომ მის შემდეგ მე სხვა სიტყვები წარმოვთქვი, რომლებიც სრულ ძალასა და სიცხადეს ამხელდა: "მამაო, ხელთა შენთა მივაბარებ სულსა ჩემსა"; და: "დაგმოვს".
30. ახლა, როცა დავბრუნდი, რათა თქვენი შეცდომებისთვის ნათელი მომეფინა და გამეცხადებინა ის, რასაც თქვენ საიდუმლოებებს უწოდებდით, გეუბნებით: როდესაც ჯვარზე ვიყავი გაკრული, სიკვდილის აგონია ხანგრძლივი და სისხლიანი იყო და იესოს სხეულმა, რომელიც უსასრულოდ უფრო მგრძნობიარე იყო, ვიდრე ყველა სხვა კაცის, ხანგრძლივ აგონიას გაუძლო, მაგრამ სიკვდილი არ დადგა. იესომ აღასრულა თავისი მისია ქვეყანაზე, უკვე წარმოთქვა საბოლოო სიტყვა და გასცა საბოლოო სწავლება. მაშინ იმ ტანჯულ სხეულმა, იმ დაჭრილ ხორცმა, როდესაც სულისგან განშორება იგრძნო, მწუხარებით ჰკითხა უფალს: "აბა, აბა, რატომ მიტოვებ მე?" — ეს იყო დაჭრილი მატლის რბილი და ტანჯული ღაღადი თავისი მწყემსისთვის. ეს იყო მტკიცებულება იმისა, რომ ქრისტე, "სიტყვა", ჭეშმარიტად განკაცდა იესოში და რომ მისი ტანჯვა ნამდვილი იყო.

31. შეგიძლიათ თუ არა ამ სიტყვებს მიაწეროთ ქრისტეს, რომელიც მამასთან მარადისობაში ერთია? — ახლა თქვენ იცით, რომ ეს იყო კვნესა იესოს სხეულისგან, რომელიც კაცთა ბრმობით იყო შეურაცხყოფილი. თუმცა, როდესაც უფლის კურთხევა დაეშვა ამ ტანჯულ ხორცზე, იესომ განაგრძო საუბარი და მისი სიტყვები იყო: "მამაო, ხელში მიგაბარებ სულს ჩემსას". — "დავასრულე". (34:27–30)

32. როდესაც იესო ჯვარზე ეკიდა, არ არსებობდა სული, რომელიც არ შეძრწუნებულიყო იმისა ხმით, ვინც მოკვდა — შიშველი, როგორც თავად ჭეშმარიტება, რომელიც მან თავისი სიტყვებით მოიტანა. მათ, ვინც იესოს ცხოვრებას სწავლობდა, გააცნობიერეს, რომ მასზე ადრეც და მას შემდეგაც არავის შეუსრულებია მისი მსგავსი საქმე, რადგან ეს იყო ღვთაებრივი საქმე, რომელიც თავისი მაგალითით კაცობრიობას იხსნის.

33. მე მშვიდად მოვედი მსხვერპლად, რადგან ვიცოდი, რომ ჩემი სისხლი თქვენი გარდასახვისა და ხსნისთვის იყო გამიზნული. ბოლო წამამდე სიყვარულით გელაპარაკებოდით და გპატიობდით, რადგან მოვედი, რათა მოგეტანათ თქვენთვის უმაღლესი სწავლება და სრულყოფილი მაგალითებით გეჩვენებინათ გზა მარადისობისკენ.

34. კაცობრიობა ცდილობდა ჩემი განზრახვისგან გადამეტანა ხორცის სისუსტის გამოყენებით; მაგრამ მე არ შევცბუნებულვარ. ხალხი ცდილობდა, ბილწსიტყვაობაში ჩამეთრია; მაგრამ მე არ ვბილწსიტყვაობდი. რაც უფრო მეტად მლანძღავდა ხალხი, მით უფრო მეტი თანაგრძნობა და სიყვარული მქონდა მათ მიმართ, და რაც უფრო მეტად სჭრიდნენ ჩემს სხეულს, მით უფრო მეტი სისხლი სდიოდა მას, რათა სიცოცხლე მიენიჭებინა რწმენისგან მკვდრებისთვის.

35. ეს სისხლი არის იმ სიყვარულის სიმბოლო, რომლითაც მე ადამიანური სულისთვის გზა აღვნიშნე. მე დავტოვე ჩემი სიტყვა რწმენისა და იმედისა სამართლიანობის მშივრებისთვის, ხოლო ჩემი გამოცხადებების საგანძური — სულიერად ღარიბთათვის.

36. მხოლოდ ამ დროის შემდეგ გააცნობიერა კაცობრიობამ, ვინ იყო ქვეყანაზე. ამის შემდეგ იესოს საქმე აღიქმებოდა სრულყოფილად და ღვთაებრივად, ცნობილ იქნა, როგორც ზებუნებრივი — რაოდენ მრავალი სინანულის ცრემლი! რაოდენ მრავალი სინდისის ქენჯნა სულებში! (29, 37–41)

37. როდესაც იესომ, რომელიც იყო "გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე", დაასრულა თავისი მისია შვიდსიტყვიანი ლოცვით და ბოლოს ესაუბრა მამას: "ჩემს სულს შენს ხელში ვგადმოგცემ", შემდეგ დაფიქრდით, შეგიძლიათ თუ არა თქვენ, ამ ოსტატის მოწაფეებსა და მიმდევრებს, დატოვოთ ეს ცხოვრება მამისთვის მორჩილებისა და თავმდაბლობის ნიშნად შეწირვის გარეშე; და შეგიძლიათ თუ არა ამ სამყაროსთვის თვალის დახუჭვა უფლისგან დაცვის თხოვნის გარეშე, რადგან მათ მხოლოდ სხვა სამყაროებში გაახელთ კვლავ.

38. იესოს მთელი ცხოვრება მამისადმი სიყვარულის მსხვერპლი იყო. ჯვარზე მისი ტანჯვის საათები იყო სიყვარულის, შუამდგომლობისა და პატიების ლოცვა.
39. ეს არის გზა, რომელიც მე თქვენ, კაცობრიობას, გიჩვენეთ. იარეთ თქვენი ოსტატის კვალდაკვალ და მე გპირდებით, რომ ჩემს მკერდთან მიგიყვანთ, რომელიც ყოველი ნეტარების წყაროა. (94, 78 80)
40. მე, ქრისტემ, ადამიან იესოს მეშვეობით გამოვავლინე მამის დიდება, მისი სიბრძნე და მისი ძალა. ეს ძალა გამოყენებული იყო სასწაულების შესასრულებლად მათ სასიკეთოდ, ვისაც სჭირდებოდა რწმენა სულში, სინათლე გონებაში და მშვიდობა გულში. ის ძალა, რომელიც თავად სიყვარულის ძალაა, გადმოიღვარა ტანჯულთათვის, რათა მთლიანად მათთვის მიმეძღვნა თავი, იმდენად, რომ არ გამომეყენებინა იგი ჩემი სხეულისთვის, რომელსაც ასევე სჭირდებოდა იგი სიკვდილის ჟამს.
41. არ მსურდა ჩემი ძალა საკუთარი სხეულის მწველი ტკივილის თავიდან ასაცილებლად გამომეყენებინა. რადგან როდესაც ადამიანი გავხდი, ეს თქვენთვის სატანჯველად დატანჯვისა და ჩემი უსაზღვრო სიყვარულისა და თანაგრძნობის ხელშესახები, ღვთაებრივი და ადამიანური მტკიცებულების მოცემის განზრახვით გავაკეთე არასრულყოფილთადმი, ტანჯულთადმი და ცოდვილთადმი.
42. მთელი ის ძალა, რომელიც სხვებს ვუჩვენე — იქნებოდა ეს კეთრის განკურნება, ბრმებისთვის მხედველობის დაბრუნება და კოჭლთათვის სიარულის უნარის მინიჭება, ან ცოდვილთა მოქცევა და მკვდრეთით აღდგომა — მთელი ის ძალაუფლება, რომელიც ხალხის წინაშე გამოვავლინე, რათა ჩემი ჭეშმარიტების მტკიცებულება მიმეცა მათთვის, ბუნების სფეროებზე ჩემი ბატონობისა და სიცოცხლესა და სიკვდილზე ჩემი ძალაუფლების დემონსტრირებით, საკუთარი თავისთვის არ მინდოდა გამომეყენებინა; ამიტომ მივეცი ჩემს სხეულს ნება, გადაეტანა ის მწუხარება და ეგრძნო ის ტკივილი.
43. მართალია, ჩემს ძალას შეეძლო ჩემი სხეული ყოველი ტკივილისგან დაეცვა, მაგრამ მაშინ რა ღირსება მექნებოდა თქვენს თვალში? რა გასაგებ მაგალითს დავტოვებდი კაცობრიობისთვის, ჩემი ძალა რომ გამომეყენებინა და ტკივილი აგვერიდებინა? იმ წუთებში აუცილებელი იყო, უარი მეთქვა ჩემს ძალაზე, უარმყოფლოვიერული ძალა, რათა მეგრძნო და განმეცადა ხორცის ტკივილი, უმადურობის წინაშე მდგარი მწუხარება, მარტოობა, სიკვდილის აგონია და თავად სიკვდილი.
44. სწორედ ამიტომ, სიკვდილის ჟამს, იესოს ტუჩებს დახმარების ძახილი აღმოხდა, რადგან მისი ტკივილი რეალური იყო. მაგრამ იესოს ცხელ და დაქანცულ სხეულს მხოლოდ ფიზიკური ტკივილი არ აწუხებდა — მას ასევე სულიერი გაცნობიერებაც აწუხებდა, რომ ამ სხეულის მეშვეობით ღმერთი, რომლისთვისაც თავისი სისხლი დაღვარა, სასტიკად ექცეოდა და დასცინოდნენ მისი ბრმა, უმადური და ამპარტავანი შვილები.

45. იესო ძლიერი იყო სულის მეშვეობით, რომელიც მას სიცოცხლეს სძენდა, ეს კი სულიწმინდა იყო, და მას შეეძლო, უგრძნობი ყოფილიყო ტკივილისადმი და დაუმარცხებელი — თავისი მდევნელების თავდასხმების წინააღმდეგ; მაგრამ აუცილებელი იყო, რომ იგი ეტირა, ეგრძნო, ხალხის თვალწინ კვლავ და კვლავ მიწაზე დაცემულიყო, მისი სხეულის ძალა გამოსცლოდეს და სული დაეტოვებინა სხეულის უკანასკნელი წვეთის სისხლის დაღვრის შემდეგ.
46. ამგვარად აღსრულდა ჩემი მისია დედამიწაზე; ამგვარად დასრულდა დედამიწაზე ცხოვრება იმისა, ვინც ხალხმა მეფედ გამოაცხადა სულ რამდენიმე დღით ადრე, როდესაც იგი იერუსალიმში შევიდა. (320, 56–61)

იესოს გამოსყიდვის აქტი სხვა სამყაროებში

47. კაცობრიობის ადრეულ ხანებში მათი სულიერი განვითარება იმდენად შეზღუდული იყო, რომ სხეულებრივი სიკვდილის შემდეგ სულის ცხოვრების შესახებ მათი შინაგანი გაგების (არ)არსებობა და მისი საბოლოო დანიშნულების შესახებ ცოდნის (არ)ქონა ნიშნავდა, რომ ფიზიკური სხეულის დატოვებისას სული ღრმა ძილში ეფლობოდა, რომლიდანაც მხოლოდ ნელ-ნელა იღვიძებდა. მაგრამ როდესაც ქრისტე იესოში განკაცდა, რათა თავისი სწავლება ყველა სულისთვის მიეცა, როგორც კი მან კაცობრიობას შორის თავისი მისია დაასრულა, მან თავისი სინათლე გაუგზავნა უამრავ არსებას, რომლებიც სამყაროს დასაწყისიდან მის მოსვლას ელოდნენ, რათა ისინი თავიანთი დაბნეულობისგან გაეთავისუფლებინათ და შეძლებოდათ შემოქმედისკენ ამაღლება.
48. მხოლოდ ქრისტეს შეეძლო ამ სიბნელის განდევნა; მხოლოდ მისი ხმა შეეძლო გაეღვიძებინა იმ სულებისთვის, რომლებიც თავიანთი განვითარებისთვის ეძინათ. როდესაც ქრისტე მოკვდა, როგორც ადამიანი, ღვთაებრივმა სულმა სინათლე მოიტანა სულიერ სამყაროებში და საფლავებშიც კი, საიდანაც გამოვიდნენ სულები, რომლებიც თავიანთ სხეულებთან ერთად სიკვდილის ძილში იყვნენ. იმ ღამეს სამყაროში დახეტიალობდნენ ის არსებები, ადამიანთა თვალთათვის ხილულნი ხდებოდნენ, როგორც დასტური იმისა, რომ მხსნელი სიცოცხლე იყო ყველა არსებისათვის და რომ სული უკვდავია. (41, 5–6)
49. კაცებმა და ქალებმა მიღეს ნიშნები და მოწოდებები იქიდან. ხანდაზმულები და ბავშვებიც ამ გამოვლინებების მოწმენი იყვნენ და მხსნელის ჯვარზე სიკვდილის წინადღეებში ზეციური ნათელი კაცთა გულებს აღწევდა; სულიერი სამყაროს არსებები ადამიანთა გულებს ეძახდნენ; და იმ დღეს, როდესაც ოსტატმა ადამიანურად უკანასკნელი სუნთქვა ამოიღო და მისი სინათლე შეაღწია ყოველ მღვიმესა და კუნჭულში, მატერიალურ და სულიერ საცხოვრებლებში, იმ არსებების მონატრებით, რომლებიც დიდი ხანია ელოდნენ მას — მატერიალიზებულ, დაბნეულ და ავადმყოფ არსებებს, რომლებიც გზას

ასცდნენ, სინანულის ჯაჭვებით შეკრული, უსამართლობის ტვირთებით დატვირთული, და სხვა სულები, რომლებიც თავს მკვდრად მიიჩნევდნენ და თავიანთ სხეულებს იყვნენ მიჯაჭვულნი — მაშინ ყველა გამოიღვიძა ღრმა ძილიდან და აღდგა სიცოცხლეს.

50. მაგრამ სანამ ამ მიწისგან წავიდოდნენ, მათ თავიანთი აღდგომისა და არსებობის მომსწრედ აქციეს ისინი, ვინც ოდესღაც მათი საყვარელი ადამიანები იყვნენ. ყოველივე ამის მეშვეობით, სამყარომ იხილა ეს გამოვლინებები მწუხარებისა და გლოვის იმ ღამეს.

51. კაცთა გულები იძვროდა, ბავშვები კი ტიროდნენ იმთა ხილვით, რომლებიც დიდი ხნის მკვდრები იყვნენ და რომელნიც იმ დღეს მხოლოდ წამით დაბრუნდნენ, რათა მოესწმოთ იმ ოსტატისთვის, რომელიც ჩამოვიდა მიწაზე თავისი სიყვარულის თესლის დასათესად, და რომელიც, ამავდროულად, ზრუნავდა უთვალავი სულის სულიერ მინდვრებზე, რომლებიც ასევე მისი შვილები იყვნენ და რომლებსაც მან განკურნა და გაათავისუფლა უმეცრებისგან. (339, 22)

52. როდესაც დავტოვე ჩემი სხეული, ჩემი სული სულიერი არსებების სამყაროში შევიდა, რათა მათ ჭეშმარიტების სიტყვით ესაუბრა. თქვენსავით, მეც ვესაუბრე მათ ღვთაებრივ სიყვარულზე, რადგან ეს არის სიცოცხლის ჭეშმარიტი ცოდნა.

53. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იესოს სული საფლავში ერთ წამსაც არ ყოფილა; მას ბევრი კეთილი საქმის შესრულება ჰქონდა სხვა სიცოცხლის სფეროებში. ჩემს უსასრულო სულს ბევრი გამოცხადების მიტანა ჰქონდა მათთვის — როგორც ადრე თქვენთვის.

54. არსებობს სამყაროები, სადაც სულიერ არსებებს არ იციან, რა არის სიყვარული; ისინი სიბნელეში ცხოვრობენ და ნათლისკენ ისწრაფვიან. დღეს ადამიანებმა იციან, რომ იქ, სადაც სიყვარულისა და ეგოიზმის მეუფებაა, სიბნელე ბატონობს, და რომ ომი და ვნებები არის გასაღები, რომელიც ღვთის სასუფეველისკენ მიმავალ გზას კეტავს.

55. სიყვარული კი, მეორე მხრივ, არის გასაღები, რომელიც ხსნის სინათლის სამეფოს, რომელიც ჭეშმარიტებაა.

56. აქ, დედამიწაზე, მე საკუთარი თავი მატერიალური საშუალებებით გავაცანი; იმქვეყნად კი პირდაპირ ვურთიერთობდი მაღალ სულიერ არსებებთან, რათა მათ დაესწავლებინათ ისინი, ვისაც პირდაპირ ჩემი შთაგონების მიღება არ შეუძლია. ეს მაღალი, ნათელი არსებები არიან — როგორც ისინი თქვენთვის არიან — მაცნეები. (213, 6 11)

იესოს გამოჩენა მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ

57. ჩემი ჯვარცმიდან რამდენიმე დღის შემდეგ, როდესაც ჩემი მოწაფეები მარიამის გარშემო იყვნენ შეკრებილები, მე მათ ჩემი თანდასწრების შეგრძნება დავუშვი, რომელიც სულიერ ხილვაში მტრედით იყო სიმბოლიზებული. იმ კურთხეულ საათს, არავინ ბედავდა არც მოძრაობას

და არც ერთი სიტყვის წარმოთქმას. იმ სულიერი ხატების განცდით ჭეშმარიტი აღმაფრენა იგრძნო მათ და გულები ძალითა და თავდაჯერებულობით უცემდათ, რადგან იცოდნენ, რომ ოსტატი, რომელიც თითქოსდა დატოვებდა მათ, სულით მუდამ მათთან იქნებოდა. (8, 15)

58. რატომ უნდა იფიქროთ, რომ ჩემს სულიერ მოსვლას მნიშვნელობა არ აქვს? გახსოვდეთ, რომ ჩემი, როგორც ადამიანის, სიკვდილის შემდეგ, მე განვაგრძობდი ჩემს მოწაფეებთან საუბარს და მათთვის სულიერი არსების სახით გამოვცხადდი.

59. რა შეემთხვეოდათ მათ იმ გამოცხადებების გარეშე, რომლებიც მე მათ ვუჩვენე, რომლებმაც გააძლიერეს მათი რწმენა და ახალი გამბედაობა ჩაუნერგეს თავიანთი მისიისთვის?

60. ჩემი წასვლის შემდეგ მათი მხრიდან სანახაობა სამწუხარო იყო: ცრემლები დაუსვენებლივ სდიოდათ სახეზე, ყოველ წამს კვნესა აღმოხდებოდათ, ბევრს ლოცულობდნენ და შიში და სინანული მძიმედ აწვათ. მათ იცოდნენ: ერთმა გამცვალა, მეორემ უარმყო და თითქმის ყველამ მიმატოვა სიკვდილის ჟამს.

61. როგორ შეეძლოთ ყოფილიყვნენ იმ სრულყოფილების უზენაესი მასწავლებლის მოწმენი? საიდან უნდა ეპოვათ გამბედაობა და ძალა, რომ დაპირისპირებოდნენ ასეთი მრავალფეროვანი რწმენის, აზროვნებისა და ცხოვრების წესის მქონე ადამიანებს?

62. სწორედ მაშინ გამოეცხადა მათ შორის ჩემი სული, რათა დაემშვიდებინა მათი ტკივილი, გაეღვივებინა მათი რწმენა და აენთო მათი გულები ჩემი სწავლების იდეალით.

63. მე ჩემს სულს სხეულებრივი სახე მივეცი, რათა ის მოწაფეებისთვის ხილული და ხელშესახები გამხდარიყო, თუმცა ჩემი თანადგომა მაინც სულიერი იყო; და აჰა, რა გავლენა და მნიშვნელობა ჰქონდა ამ გამოჩენას ჩემს მოციქულებს შორის. (279, 47–52)

64. ჩემი მსხვერპლშეწირვა სრულყოფილი იყო; თუმცა, ვიცოდი, რომ იმ გულებს ჩემი უფრო მეტად სჭირდებოდათ, ვიდრე ოდესმე, რადგან მათში ეჭვების, ტანჯვის, დაბნეულობისა და შიშების ქარიშხალი ატყდებოდა, და მე მაშინვე მივეახლე მათ, რათა ჩემი უსაზღვრო მოწყალების კიდევ ერთი დასტური მიმეცა. ჩემი სიტყვის შვილებს მიმართ ჩემს სიყვარულსა და თანაგრძნობაში, მივიღე ადამიანური ხატი, ვიღებდი იმ სხეულის ფორმასა და მსგავსებას, რომელიც ქვეყანაზე მქონდა, და თავი დავანახე და დავახმო, და ჩემი სიტყვებით აღვადგინე რწმენა იმ სასოწარკვეთილ სულებში. ეს იყო ახალი გაკვეთილი, საკუთარი თავის გამოსახატველი ახალი გზა მათთვის, ვინც დედამიწაზე თან მამყვა; და ისინი ძლიერებულნი, შთაგონებულნი და გარდაქმნილნი იგრძნეს თავი რწმენითა და ჩემი ჭეშმარიტების ცოდნით.

65. იმ მტკიცებულებების მიუხედავად, რომელთა მოწმენიც ისინი ყველა იყვნენ, იყო ერთი, ვინც ჯიუტად უარყოფდა იმ გამოვლინებებსა და მტკიცებულებებს, რომლებიც ჩემმა მოწაფეებმა სულიერად მიიღეს, და ამიტომ აუცილებელი იყო, მისთვის ნება დამერთო, ჩემს სულიერ თანდასწრებას ფიზიკური გრძნობითაც შეხებოდა, რათა ეღმუნა.
66. მაგრამ ეს ეჭვი არამხოლოდ ჩემს ახლო მოწაფეებს შორის გაჩნდა — არა, არამედ მიმდევართა უამრავ მასაშიც, ქალაქებსა და სოფლებში, მათ შორის, ვინც ჩემი ძალის მტკიცებულება მიიღო და ამ ნიშნების გამო მომყვა, გაჩნდა არეულობა, შეშფოთებული კითხვები, განცვიფრება; მათ ვერ ხსნიდნენ, რატომ დასრულდა ყველაფერი ასე.
67. მე ყველას შევებრალე და ამიტომ, ისევე როგორც ჩემს უახლოეს მოწაფეებს, მათაც მივეცი მტკიცებულება, რომ არ დავუტოვებდი მათ, მიუხედავად იმისა, რომ დედამიწაზე ადამიანის სახით მათ გვერდით აღარ ვიდექი. ყოველ სახლში, ყოველ ოჯახსა და ყოველ ხალხში მე ვემჟღავნებოდი გულებს, რომლებიც ჩემს რწმენას გამოთქვამდნენ და ჩემი სულიერი თანადგომა მრავალი გზით ვგრძნობინებდი მათ. ასე დაიწყო იმ ქრისტიანთა ხალხის ბრძოლა, რომლებმაც დედამიწაზე თავიანთი ოსტატი უნდა დაკარგულიყვნენ, რათა აღმდგარიყვნენ და ეხარებიათ ის ჭეშმარიტება, რომელიც მათთვის გამოავლინა. თქვენ ყველამ იცით მათი დიდი საქმეების შესახებ. (333, 38–41)
68. როდესაც "მეორე ეპოქაში" ღრუბლებში ბოლოჯერ გამოვჩნდი ჩემს მოწაფეებს, მათში სევდა ჩაესახა, როდესაც ჩემი თვალიერებიდან გაქრობისას თავი მიტოვებულად იგრძნეს; მაგრამ შემდეგ მათ გაიგონეს უფლის ანგელოზის, მაცნეს ხმა, რომელმაც უთხრა მათ: "გალილეველნო, რატომ დგახართ და ცას უყურებთ? ეს იესო, რომელიც დღეს ზეცად ამაღლებული იხილეთ, ასევე დაეშვება."
69. მაშინ გაიგეს, რომ როდესაც ოსტატი კაცობრიობას დაუბრუნდებოდა, ის ეს სულიერი სახით მოხდებოდა. (8:13–14)

თავი 13 – იესოსა და მისი მოციქულების მისიისა და მნიშვნელობის შესახებ

ღვთის ძველი ხატებისა და მისი ტრადიციების გამოსწორება

1. იესო ქრისტე იყო ყველაზე ნათელი მაგალითი, რომელიც მე სამყაროში მოგეცით, რათა გიჩვენოთ, თუ რაოდენ დიდია მამის სიყვარული და სიბრძნე. იესო იყო ცოცხალი გზავნილი, რომელიც შემოქმედმა გამოგზავნა დედამიწაზე, რათა თქვენ შეგეცნოთ იმის უმაღლესი თვისებები, ვინც შეგქმნათ. ადამიანები იეჰოვას ხედავდნენ როგორც

მრისხანე და მიუტევებელ, საშინელ და შურისმაძიებელ მოსამართლეს; მაგრამ იესოს მეშვეობით მან გაგათავისუფლათ თქვენი შეცდომისგან.
2. იხილეთ მასტერში ხორცშესხმული ღვთაებრივი სიყვარული. მან თქვენი ყველა ქმედება შეაფასა თავისი მოკრძალებული, მსხვერპლშეწირული და მოწყალე ცხოვრებით. მაგრამ სიკვდილით დასჯის ნაცვლად, მან თავისი სისხლი შესწირა, რათა გეჩვენებინათ ჭეშმარიტი სიცოცხლე — სიყვარულის სიცოცხლე. იმ ღვთაებრივმა გზავნილმა განანათლა კაცობრიობის ცხოვრება, და სიტყვა, რომელიც ღვთაებრივმა მასწავლებელმა კაცობრიობას ანდო, ეკლესიებისა და სექტების სათავე გახდა, რომელთა მეშვეობითაც ისინი მე ეძებდნენ და დღესაც მეძებენ. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მათ ჯერ კიდევ არ გაუგეს ამ გზავნილის არსი.
3. კაცობრიობა მართლაც სწამს, რომ ღვთის სიყვარული თავისი შვილებისადმი უსაზღვროა, რადგან იგი კაცობრიობის სიყვარულისთვის იესოში მოკვდა. ისინი იესოს ტანჯვით შინაგანად განძრწმუნებულნიც კი არიან მისი მსაჯულებისა და მკვლელების წინაშე და თანდათან მამას ძეშიც ცნობენ; მაგრამ აზრი, მნიშვნელობა იმისა, რაც უფალს სურდა ეთქვა კაცობრიობისთვის იმ გამოცხადების მეშვეობით, რომელიც ქალწულში იწყო და ბეთანიის "ღრუბლით" დასრულდა, დღემდე სათანადოდ არ არის განმარტებული.
4. მე უნდა დავბრუნებულიყავი იმავე "ღრუბელზე", რომლითაც "სიტყვა" ავიდა მამასთან, რათა მეჩვენებინა თქვენთვის ამის ახსნა და გამეხსნა მნიშვნელობა ყველაფრისა, რაც თქვენთვის გამხდარიყო იესოს შობის, ცხოვრების, საქმეებისა და სიკვდილის მეშვეობით.
5. ჭეშმარიტების სული, რომელიც ქრისტემ იმ დროს აღთქვა, არის ეს ღვთაებრივი გამოვლინება, რომელიც მოვიდა ბნელეთის გასაფანტად და იმ საიდუმლოებების ასახსნელად, რომელთა შეცნობაც ადამიანის გონებასა და გულს არ შეეძლო. (81, 46–49)
6. მე, "მეორე ეპოქაში", ადამიანის სახით, ჩემი მაგალითით ქადაგებდი ჩემს ჭეშმარიტებას. მე ბოლო მოვუღე უდანაშაულო და გაუცნობიერებელი არსებების ამაო მსხვერპლშეწირვას, როდესაც საკუთარი თავი შევწირე სიყვარულის სრულყოფილი დოქტრინისთვის. თქვენ მე "ღვთის კრავი" უწოდეთ, რადგან იმ ხალხმა მე შევწირეს თავიანთ ტრადიციულ დღესასწაულებზე.
7. ჭეშმარიტად, ჩემი სისხლი დაიღვარა, რათა კაცობრიობას ხსნის გზა უჩვენებოდა. ჩემი ღვთაებრივი სიყვარული ჯვრიდან გადმოიღვარა იმ დროისა და ყველა დროის კაცობრიობაზე, რათა კაცობრიობა შთაგონებულიყო ამ მაგალითით, ამ სიტყვებით, ამ სრულყოფილი ცხოვრებით და მიეპოვა ხსნა, ცოდვათა განწმენდა და სულის ამაღლება. (276, 15)

იესოს მაგალითი

8. იესოსთვის აუცილებელი იყო, გეჩვენებინათ ის პრინციპები, რომლებითაც უნდა იცხოვროთ და რომელთა გზასაც გადაუხვიეთ.
9. მე გამოვავლინე ჩემი სირბილი, ჩემი სიყვარული, ჩემი სიბრძნე და წყალობა და თქვენთან ერთად დავლიე ტანჯვის სასმელი, რათა თქვენი გულები შეძრწუნებულიყოთ და თქვენი გონება გამოფხიზლებულიყო. გულები სიკეთისთვის ხელახლა უნდა დაბადებულიყვნენ, და ჩემდა მიმართ მათი სიყვარულის გამო ჯვარცმულის ხილვის ტკივილი ეკლის მსგავსი იყო, რათა შეგეხსენებინათ, რომ მამასთან მისაღწევად ყველამ უნდა იტანჯოს სიყვარულისთვის. ჩემი აღთქმა ყველასთვის, ვისაც სურს, აიღოს თავისი ჯვარი და გამომყვე, იყო მარადიული მშვიდობა, უდიდესი ნეტარება, რომელსაც სულში დასასრული არ აქვს. (240, 23–24)
10. ქრისტე არის და უნდა იყოს თქვენი მაგალითი; ამიტომაც ვიქეცი მაშინ ადამიანად. რა იყო ის გამოცხადება, რომელიც იესომ მოუტანა კაცობრიობას? მისი უსასრულო სიყვარული, მისი ღვთაებრივი სიბრძნე, მისი უსაზღვრო მოწყალება და მისი ძალა.
11. მე გითხარით: მიმიღეთ ჩემს მაგალითად და თქვენც იმასვე გააკეთებთ, რასაც მე ვაკეთებ. რადგანაც მე ვარ მოვიდა, როგორც ოსტატი, თქვენ უნდა გაიგოთ, რომ ეს არ გაკეთებულა იმისთვის, რომ მოგცეთ სწავლებები, რომელთა შესრულება შეუძლებელია ან რომლებიც ადამიანური გაგების მიღმაა.
12. შეიცანით, მაშასადამე, რომ როდესაც იმ საქმეებს შეასრულებთ, რომლებიც იესომ გასწავლათ, თქვენ მიაღწევთ სიცოცხლის სისრულეს, რომელზეც ადრე გელაპარაკებოდით. (156, 25–27)

იესოს სწავლების მნიშვნელობა

13. იესოს სწავლებანი — მოცემული სახელმძღვანელოდ, როგორც ღია წიგნი კაცობრიობისთვის შესასწავლად — არ ჰგავს დედამიწაზე არსებული სხვა ხალხის, სხვა თაობისა თუ რასის არცერთ სხვა რამეს. რადგან ისინი, ვინც სამართლიანობის მცნებებისა თუ ქველმოქმედების სწავლებების გადმოსაცემად წამოვიდნენ, დედამიწაზე მე გამოვგზავნე, როგორც პიონერები, როგორც შუამავლები, მაგრამ არა, როგორც ღვთაებები. მხოლოდ ქრისტე მოვიდა თქვენთან, როგორც ღვთაება. მან მოგიტანათ ყველაზე ნათელი და უდიდესი სწავლება, რომელიც ადამიანის გულს ოდესმე მიუღია. (219, 33)

იესოს მოწაფეების მოწოდება, აღზრდა და განსაცდელები

14. თქვენ ფიქრობთ ჩემი მსახურების ამ პერიოდზე — იმ სამ წელზე, როდესაც ვამზადებდი ჩემს მოწაფეებს და ვცხოვრობდი მათ შორის. მათ იხილეს ჩემი ყველა საქმე და, რადგან მზად იყვნენ, შეძლეს ჩემი გულის

სიღრმეში ჩაწვდომა და იხილეს სისუფთავე, სრული დიდება და სიბრძნე, რომელიც მასწავლებელს ჰქონდა.
15. ჩემი საქმეები იმ დროს სანახაობისთვის არ კეთდებოდა; ჩემი ცხოვრება მიწაზე მოკრძალებული იყო; მაგრამ მზადყოფნილთათვის იგრძნობოდა ჩემი თანდასწრების სიდიადე და იმ დროის სიდიადე, რომელშიც ისინი ცხოვრობდნენ.
16. ამგვარად ავირჩიე ჩემი მოწაფეები, რომელთაგან ზოგი მდინარის ნაპირზე შევხვდი და დავუძახე: "მომყევი". როდესაც მათ ჩემზე გადმოიტანეს მზერა, გააცნობიერეს, ვინ იყო ის, ვინც მათ ესაუბრებოდა, და ამგვარად, თითო-თითოდ ავირჩიე ისინი. (342, 21)
17. სანამ ქვეყანაზე ვქადაგებდი, არასდროს მითქვამს, რომ ჩემი მოწაფეები უკვე ოსტატები იყვნენ ან რომ ხალხს მათთვის უნდა მოესმინა. ისინი ჯერ კიდევ მოსწავლეები იყვნენ, რომლებიც ჩემი სიტყვის ნათლით იყვნენ მოხიბლულნი და ნებაყოფლობით მომყვებოდნენ, მაგრამ მაინც უშვებდნენ შეცდომებს; რადგან დრო იყო საჭირო, სანამ გარდაიქმნებოდნენ და შემდგომში კაცობრიობისთვის სამაგალითოდ იქცეოდნენ. ისინი ჯერ კიდევ უხეში ქვები იყვნენ, რომლებსაც ღვთაებრივი სიყვარულის ბურღი აპრიალებდა, რათა მათაც შეძლებოდათ მოგვიანებით ქვების ბრილიანტებად ქცევა. (356, 39)
18. ყოველთვის ვცდიდი ჩემს მოწაფეებს. რამდენჯერ გამოვცადე პეტრე და მხოლოდ ერთხელ წაბორძიკდა. მაგრამ ამის გამო მკაცრად ნუ განკითხავთ მას, რადგან როდესაც მისი რწმენა აინთო, იგი კაცთა შორის ფაკელი იყო, როდესაც ქადაგებდა და ჭეშმარიტებისთვის მოწმობდა.
19. ნუ დაგმობთ თომა მცირედმორწმუნეს; დაფიქრდით, რამდენჯერ შეგეძლოთ ჩემი საქმეებისთვის თქვენივე ხელები შეხებოდით, მაგრამ მაინც ეჭვი გეპარებოდათ. ნუ შეხედავთ ზიზღით იუდა ისკარიოტელს, იმ საყვარელ მოწაფეს, რომელმაც თავისი ოსტატი ოცდაათ ვერცხლად გაყიდა; რადგან არასდროს ყოფილა მასზე დიდი სინანული.
20. მე თითოეული მათგანი გამოვიყენე, რათა დაგიტოვოთ სწავლებები, რომლებიც მაგალითად გემსახურებოდათ და სამუდამოდ დარჩებოდა კაცობრიობის მეხსიერებაში. სისუსტის მომენტების შემდეგ, ისინი ინანიებდნენ, იცვლიდნენ თავიანთ გზებს და უპირობოდ მიეცნენ თავიანთი მისიის შესრულებას. ისინი ჭეშმარიტი მოციქულები იყვნენ და ყველა თაობისთვის მაგალითი დატოვეს. (9, 22-23)

მოციქული იოანე

21. გახსოვდეთ: როდესაც ჩემი სხეული ჯვრიდან ჩამოხსნეს და შემდგომ დამარხეს, მოწაფეები, რომლებიც მწუხარებით იყვნენ შეპყრობილნი და ვერ ხვდებოდნენ, რა მოხდა, ფიქრობდნენ, რომ მასწავლებლის სიკვდილით ყველაფერი დასრულდა. აუცილებელი იყო, მათ თვალებს

კიდევ ერთხელ მენახათ და ყურებს — კვლავ მომესმინათ, რათა მათი რწმენა განბრწყმებულიყო და ჩემი სიტყვის გაგება გაძლიერებულიყო.
22. ახლა შემიძლია გითხრათ, რომ იმ მოწაფეებს შორის იყო ერთი, რომელსაც არასოდეს შეუტანია ეჭვი ჩემში, რომელიც არასოდეს შედრკალა განსაცდელების წინაშე და რომელიც ერთ წამსაც არ მიმატოვებია. ეს იყო იოანე, ერთგული, მამაცი, მხურვალე და უსაზღვროდ მოსიყვარულე მოწაფე.
23. ამ სიყვარულის გამო, როდესაც ისინი ჯვრის ძირას იდგნენ, მე მარიამი მას მივანდე, რათა მას უბიწო გულში სიყვარულის პოვნა გაეგრძელებინა და მისი გვერდით კიდევ უფრო გაძლიერებულიყო იმ ბრძოლისთვის, რომელიც მას ელოდა.
24. მაშინ, როცა მისი ძმები, სხვა მოწაფეები, ერთმანეთის მიყოლებით ეცემოდნენ მკვლელის ხელით და ამგვარად სისხლითა და სიცოცხლით ადასტურებდნენ მთელ იმ ჭეშმარიტებას, რომელიც ქადაგეს, და თავიანთი ოსტატის სახელს, იოანემ სიკვდილზე გაიმარჯვა და მოწამეობას გადაურჩა.
25. რადგან იგი უდაბნოში გადაასახლეს, მისმა მდევნელებმა ვერ წარმოიდგინეს, რომ სწორედ იქ, იმ კუნძულზე, სადაც იგი ჩაასახლეს, საუკუნეების დიდი გამოცხადება მოევლინებოდა ზეციდან იმ კაცს, რომელიც მას ეტაპობრივად განიცდიდა — წინასწარმეტყველებას, რომელიც კაცობრიობას უყვება ყველაფერზე, რაც მოხდა და რაც ჯერ კიდევ უნდა აღსრულდეს.
26. მას შემდეგ, რაც ძმებს დიდი სიყვარული გამოუჩინა და თავისი ცხოვრება მათ სამსახურს მიუძღვნა თავისი უფლის სახელით, იოანეს მათგან განცალკევებით, მარტო მოუწია ცხოვრება; თუმცა, ის დაუღალავად ლოცულობდა კაცობრიობისთვის და მუდამ იმ ადამიანებზე ფიქრობდა, რომელთათვისაც იესომ თავისი სისხლი ღვარა.
27. ლოცვამ, სიჩუმემ, თვითშემეცნებამ, მისი არსებობის გულწრფელობამ და მისი აზრების სიკეთემ მოახდინა სასწაული, რომ იმ კაცმა, იმ სულმა, მოკლე დროში განავითარა ის, რის მისაღწევად სხვა სულებს ათასწლეულები სჭირდებათ. (309, 41-45)
28. როდესაც ამქვეყნიერების მკვიდრთ ვუყურებ, ვხედავ, რომ ყველა ხალხმა იცის ჩემი სახელი, რომ მილიონობით ადამიანი იმეორებს ჩემს სიტყვებს; მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, კაცთა შორის სიყვარულს მაინც ვერ ვხედავ!
29. ყველაფერი, რასაც ამ ეპოქაში გასწავლით და რაც მსოფლიოში ხდება, არის იმ გამოცხადების ახსნა და აღსრულება, რომელიც კაცობრიობას ჩემი მოციქულის, იოანეს, მეშვეობით მივეცი, როდესაც ის კუნძულ პატმოსზე ცხოვრობდა, სულით ავიყვანე ცის სიმაღლეებზე, ღვთაებრივ სიბრტყეზე, უსასრულობაში, რათა სიმბოლოებით მეჩვენებინა მისთვის საწყისი და მიზანი, ალფა და ომეგა; და მან იხილა მოვლენები,

რომლებიც მომხდარი იყო — ზოგი ის, რაც იმჟამად ხდებოდა, ზოგი კი — რაც ჯერ კიდევ უნდა მომხდარიყო.
30. იმ დროს არაფერი გაუგო ამას, მაგრამ ჩემმა ხმამ უთხრა მას: "დაწერე, რასაც იხილავ და გესმის", და მანაც დაწერა.
31. იოანეს ჰყავდა მოწაფეები, რომლებიც ნავებით გადაკვეთდნენ ზღვას, რათა თავშესაფარში მოეძებნათ იგი. ისინი მოუთმენლად ეკითხებოდნენ იესოს მოწაფეს, როგორი იყო მასწავლებელი, რა იყო მისი სიტყვა და მისი სასწაულები; და იოანემ, რომელმაც სიყვარულსა და სიბრძნეში თავისი მასწავლებლის მსგავსება გამოიჩინა, თავისი სიტყვებით დააბნია ისინი. მაშინაც კი, როდესაც სიბერე მოეახლა და დროის სვლამ მისი სხეული უკვე მოახარა, მას მაინც ჰქონდა საკმარისი ძალა, მოესწავებინა თავისი მოძღვრისთვის და ეთქვა თავისი მოწაფეებისთვის: "გიყვარდეთ ერთმანეთი".
32. როდესაც მისმა მაძიებლებმა დაინახეს, რომ იოანეს გარდაცვალების დღე ახლოვდებოდა, მათ სთხოვეს, რათა მოეპოვებინათ მთელი ის სიბრძნე, რომელიც მოციქულს ჰქონდა შეგროვებული, გაეზიარებინა მათთვის ყველაფერი, რაც თავისი მოძღვრისგან ჰქონდა ნასწავლი; მაგრამ პასუხად მხოლოდ ერთი ფრაზა მოისმინეს: "გიყვარდეთ ერთმანეთი".
33. მათ, ვინც ასე ენთუზიაზმითა და ინტერესით ჰკითხეს, თავი მოტყუებულად იგრძნეს და იფიქრეს, რომ სიბერემ ქრისტეს სიტყვები მისი მეხსიერებიდან წაშალა.
34. მე გეუბნებით, რომ იოანეს ჩემი არცერთი სიტყვა არ დავიწყებია, არამედ მთელი ჩემი სწავლებებიდან მან, როგორც ერთი ქვი ntენცია, გამოკვეთა სწორედ ის სწავლება, რომელიც მთელ რჯულს აჯამებს: გიყვარდეთ ერთმანეთი.
35. როგორ შეიძლებოდა, ძვირფასი მოწაფის მეხსიერებიდან გამქრალიყო მასწავლებლის სწავლება, რომელსაც ის ასე ძალიან უყვარდა? (167, 32-37)
36. "მეორე ეპოქაში", ჩემი წასვლის შემდეგ, თქვენი ზეციური დედა აგრძელებდა ჩემი მოწაფეების გაძლიერებასა და მათ გვერდით დგომას. ტკივილისა და განსაცდელის შემდეგ, მათ თავშესაფარი იპოვეს მარიამის მოყვარულ გულში; მისი სიტყვები დღითიდღე ასაზრდოებდათ. მარიამის გამხნევებით, რომელიც ღვთაებრივი -ის სახელით განაგრძობდა მათ სწავლებას, ისინი თავიანთ გზას მიჰყვნენ. როდესაც იგი გაემგზავრა, მათი ბრძოლა დაიწყო და თითოეულმა იმ გზას მიჰყვა, რომელიც მათთვის იყო ნაჩვენები. (183, 15)

მოციქულები პეტრე და პავლე

37. არ დაგავიწყდეთ შემთხვევა ჩემი მოწაფის, პეტრესთან დაკავშირებით, როდესაც ის საულის მიერ სიკვდილამდე დევნილ იქნა. მე

ერთგულ მოციქულს ვუჩვენე, რომ ის თავის განსაცდელში მარტო არ იყო და, თუ ჩემს ძალას ენდობოდა, მე მას მდევნელებისგან დავიცავდი.
38. საულს ჩემმა ღვთაებრივმა ნათელმა მოულოდნელად შეეხო, როდესაც ის პეტრეს დასაკავებლად ეძებდა. ჩემმა ნათელმა საულის გულის სიღრმემდე მიაღწია; ის — ჩემი თანდასწრებით მიწაზე დაცემული, ჩემი სიყვარულით მოცული, უუნარო, შეესრულებინა ჩემი მოწაფის წინააღმდეგ დაგეგმილი ამოცანა, რომელმაც მთელი თავისი არსების გარდაქმნა იგრძნო და ახლა კი, ქრისტეს რწმენაში მოქცეული — სასწრაფოდ გაეშურა პეტრეს საძებნელად; მაგრამ არა მის მოსაკლავად, არამედ იმისთვის, რომ ეთხოვა მასთვის უფლის სიტყვის სწავლება და თავისი საქმის თანამონაწილე გაეხადა.
39. იმ დროიდან საული პავლე გახდა; ეს სახელის ცვლა ამ ადამიანის სრული სულიერი გარდაქმნისა და მისი სრული მოქცევის ნიშანი იყო. (308, 46–47)
40. პავლე არ იყო თორმეტთაგან ერთ-ერთი; არც ჩემს სუფრასთან სადილობდა და არც ჩემს მოგზაურობებში მომყვებოდა ჩემი სწავლის მოსასმენად. პირიქით, არც ჩემდამი სჯეროდა და არც კეთილად უყურებდა მათ, ვინც მე მომყვებოდა. მისი გული სავსე იყო იმ იდეით, რომ გაენადგურებინა თესლი, რომელიც ჩემს მოწაფეებს ვანდე და რომელიც სწორედ მაშინ იწყებდა გავრცელებას. მაგრამ პავლეს არ სცოდნია, რომ ის ჩემთაგანი იყო. მას სცოდნია, რომ მესიას უნდა მოსულიყო, და ირწმუნებოდა ამის. თუმცა, ვერ წარმოედგინა, რომ უბრალო იესო იყო აღთქმული მხსნელი. მისი გული ამქვეყნიური სიამაყით იყო სავსე და, ამიტომაც, ვერ იგრძნო თავისი უფლის თანდასწრება.
41. საულმა აღდგა თავისი მხსნელის წინააღმდეგ. ის დევნიდა ჩემს მოწაფეებს, ისევე როგორც მათ, ვინც მათთან მიდიოდა, რათა ჩემი სიტყვა ამ მოციქულების ბაგეებიდან მოესმინათ. და ამიტომ, მე გაკვირვებაში ჩავაგდე, როდესაც ის ჩემსას დევნიდა. მე შევეხე მის გულს ყველაზე მგრძნობიარეს ადგილას და მან მყისიერად ამომიცნო, რადგან მისი სული ჩემს მოლოდინში იყო. ამიტომაც გაიგონა ჩემი ხმა.
42. ჩემი ნება იყო, რომ ეს ფართოდ ცნობილი კაცი ამგვარად შეექცა, რათა სამყაროს ენახა მის ყველა ნაბიჯში ის საოცარი საქმეები, რომლებიც რწმენისა და გაგების სტიმულად უნდა ემსახურებინა.
43. რატომ ვისაუბროთ უფრო დეტალურად ამ კაცის ცხოვრებაზე, რომელმაც იმ მომენტიდან მოყოლებული თავისი ცხოვრება მეზობლების სიყვარულს მიუძღვნა, შთაგონებული თავისი უფლისა და მისი ღვთაებრივი სწავლებების სიყვარულით?
44. პავლე ჩემი სიტყვის ერთ-ერთი უდიდესი მოციქული იყო; მისი მოწმობა ყოველთვის სავსე იყო სიყვარულით, გულწრფელობით, ჭეშმარიტებითა და ნათლით. მისი ყოფილი მატერიალიზმი უაღრეს სულიერებად გარდაიქმნა, ხოლო სიმკაცრე — უსაზღვრო სინაზედ; და

ამგვარად, ჩემი მოციქულების მდევნელი ჩემი სიტყვის ყველაზე ენთუზიაზმით სავსე მთესველი, დაუღალავი მოგზაური მქადაგებელი გახდა, რომელმაც თავისი უფლის ღვთაებრივი გზავნილი — რომლისთვისაც იგი ცხოვრობდა და ვისაც თავისი ცხოვრება მიუძღვნა — სხვადასხვა ერს, პროვინციასა და სოფელს მიუტანა.

45. აქ, საყვარელო ხალხო, თქვენ გაქვთ მოქცევის შესანიშნავი მაგალითი და მტკიცებულება, რომ ადამიანებს, თუნდაც ჩემზე ჯერ არც არაფერი სმენოდეთ, შეუძლიათ ჩემი დიდი მოციქულები გახდნენ. (157, 42–47)

მოციქულების სამაგალითო ბუნება

46. ვინ, ჩემ გარდა, ამხნევებდა მოწაფეებს იმ "მეორე ეპოქაში", როდესაც ისინი თავიანთი ოსტატის გარეშე გამოვიდნენ სამყაროში? განა თითოეულის მათგანის საქმე თქვენთვის აღმაფრთოვანებელი არ არის? მაგრამ მე გეუბნებით, რომ მათაც ჰქონდათ სისუსტეები, ისევე როგორც ნებისმიერ სხვა ადამიანს. მოგვიანებით, ისინი სიყვარულითა და რწმენით აღივსნენ; არ დაუდარდიანებიათ, რომ იყვნენ სამყაროში მგლების შორის ცხვრებივით და ევლოთ თავიანთი გზა ხალხის დევნისა და დაცინვის შუაგულში.

47. მათ ჰქონდათ სასწაულების მოხდენის ძალა; იცოდნენ, როგორ გამოეყენებინათ ეს მადლი გულების ჭეშმარიტებისკენ მოსაქცევად.

48. ნეტარნი არიან ყველა, ვინც ჩემი მოციქულების ბაგეებიდან მოისმინა იესოს სიტყვა, რადგან მათთან ჩემი სწავლება უცვლელი დარჩა და გადაეცა მთელი თავისი სიწმინდითა და ჭეშმარიტებით. ამიტომ, როდესაც ადამიანები მათ უსმენდნენ, სულებში უფლის თანდასწრებას გრძნობდნენ და მთელ არსებაში ძალის, სიბრძნისა და დიდების უცხო გრძნობას შეიგრძნობდნენ.

49. იმ ღარიბ და თავმდაბალ გალილელ მეთევზეებში თქვენთვის ღირსეული მაგალითია: სიყვარულით გარდაქმნილნი სულიერ მეთევზეებად, მათ შეარყიეს ერები და სამეფოები იესოსგან ნასწავლი სიტყვით და თავიანთი შეუპოვრობითა და თავგანწირვით მოამზადეს გზა ხალხთა მოქცევისა და სულიერი მშვიდობის დამყარებისთვის. მეფეებიდან დაწყებული, ალმობელებით დამთავრებული — ყველა მათგანი განიცდიდა ჩემს მშვიდობას ჭეშმარიტი ქრისტიანობის იმ დღეებში.

50. კაცობრიობას შორის სულიერების ეს ეპოქა არ გაგრძელებულა; მაგრამ მე, ვინც ყველაფერი ვიცი, გამოგიცხადეთ და დაგპირდით ჩემს დაბრუნებას, რადგან ვიცოდი, რომ კვლავ დაგჭირდებოდით. (279, 56–60)

ქრისტიანობის გავრცელება

51. ჩემი სწავლება, ჩემი მოწაფეების ბაგეებსა და საქმეებში, იყო სიყვარულისა და სინათლის მახვილი, რომელიც ებრძოდა უმეცრებას,

კერპთაყვანისმცემლობასა და მატერიალიზმს. საზარელი ყიჟინა აიმაღლეს მათ, ვინც საკუთარი მითებისა და ტრადიციების მოახლოებულ დაცემას ხედავდა, მაშინ როცა სხვა გულებიდან ერთდროულად გალობა აღმოხდა იმ სინათლის გზის ხილვით, რომელიც ჭეშმარიტების მწყურნალთა და ცოდვით დამძიმებულთა იმედისა და რწმენისთვის გაიხსნა.

52. სულიერი ცხოვრების უარმყოფელნი განრისხდნენ, როდესაც ზეციის სასუფეველის შესახებ გამოცხადებები მოისმინეს, მაშინ როცა ისინი, ვინც ამ არსებობას გრძნობდნენ და მისგან სიმართლისა და ხსნის იმედს ამკვიდრებდნენ, მადლობას სწირავდნენ მამას, რომ მან თავისი მხოლოდშობილი ძე მოავლინა ქვეყნად.

53. ხალხმა, რომელმაც გულებში შეინახა კურთხეული სურვილი, გულწრფელად ემსახურა თავის ღმერთს და ერწმუნა მისთვის, იხილა, როგორ განათდა მათი გზა და განწმინდა მათი გონება, როდესაც ჩემს სიტყვაში ჩაიძირნენ, და მათ სულში და გულებში განახლების შეგრძნება დაეუფლა. ქრისტეს სწავლებამ, როგორც ჭეშმარიტმა სულიერმა პურმა, შეავსო მათში არსებული უსაზღვრო სიცარიელე და თავისი სრულყოფილებითა და მნიშვნელობით უხვად აკმაყოფილა მათი სულის ყოველი სწრაფვა.

54. ახალი ეპოქა დაიწყო; სინათლით სავსე გზა გაიხსნა, რომელიც მარადისობისკენ მიემართება.

55. რა მშვენიერი გრძნობები სულიერი ამაღლების, სიყვარულისა და სითბოს, გაეღვიძათ მათში, ვინც რწმენით გაანათლა გონება, რათა მიეღოთ ჩემი სიტყვა! რა გამბედაობა და მტკიცეობა თან ახლდა იმ გულებს, რომელთაც შეეძლოთ ყველაფრის ატანა და დაძლევა უიმედობის ერთ წამად არ დაცემის გარეშე!

56. განა იმიტომ, რომ მოძღვრის სისხლი ჯერ კიდევ ახალი იყო? არა, ხალხო: იმ სისხლის სულიერი არსი, რომელიც ღვთაებრივი სიყვარულის მატერიალური განსახიერება იყო, არც შრება და არც არასდროს ფერმკრთალდება; ის დღესაც ისევე არსებობს, როგორც მაშინ, ცოცხალი და სიცოცხლით სავსე.

57. ამის მიზეზი ისაა, რომ იმ გულებში ასევე იყო ჭეშმარიტების სიყვარული, რომელსაც თავიანთ სიცოცხლეს უძღვნეს და რომლისთვისაც სისხლიც კი გასწირეს, რითაც დაამტკიცეს, რომ თავიანთი ოსტატის გაკვეთილი შეისწავლეს.

58. იმ სისხლმა, რომელიც ასე გულუხვად დაიღვარა, დაძლია დაბრკოლებები და განსაცდელები.

59. რა კონტრასტი იყო ჩემი სიტყვის მოწაფეების სულიერებასა და უძველეს ტრადიციებს მიჯაჭვული ფანატიკოსების, ან იმ წარმართების იდოლატრიას, მატერიალიზმს, ეგოიზმსა და უმეცრებას შორის,

რომლებიც მხოლოდ ხორციელი სიამოვნებისთვის ცხოვრობდნენ! (316, 34–42)

60. დააფინეთ სიცოცხლის გზა კეთილი, სათნოებით სავსე საქმეებით; ნუ დაამახინჯებთ ჩემს სწავლებას. მაგალითად იგულისხმეთ ჩემი "მეორე ეპოქის" მოციქულები — — რომლებიც არასოდეს მიმართავდნენ თვალშისაცემ რიტუალებს ჩემი დოქტრინის ასასწავლად და ასახსნელად. მათ არ შეიძლება დაეკისრებოდეთ ბრალი იმ კერპთაყვანისმცემლობაში, რომელშიც კაცობრიობა მოგვიანებით ჩავარდა. მათ ხელებს არასდროს აუგიათ სამსხვერპლოები და არც ღვთის სულიერი თაყვანისცემისთვის აუშენებიათ სასახლეები. მაგრამ მათ კაცობრიობას ქრისტეს სწავლებები მიუტანეს, ავადმყოფებს — სიმშვიდე, ღარიბებსა და დაჩაგრულებს — იმედი და ნუგეში და, თავიანთი ოსტატის მსგავსად, გზასცდენილთ ხსნის გზა უჩვენეს.

61. ქრისტიანული რელიგია, რომელიც დღეს იცით, არც კი არის იმ სწავლების მკრთალი ანარეკლი, რომელსაც ჩემი მოციქულები მისდევდნენ და ასწავლიდნენ!

62. კვლავ გეუბნებით, რომ იმ მოწაფეებში თქვენ იპოვით მოკრძალების, სიყვარულის, წყალობისა და სულიერი სიმაღლის სრულყოფილ მაგალითებს. მათ თავიანთი სისხლით დაამოწმეს ჭეშმარიტება, რომელიც მათ ბაგეებს ამოჰყვა.

63. კაცობრიობა აღარ მოგთხოვთ სისხლს თქვენი მოწმობისთვის, რათა დაგიჯეროთ; მაგრამ მოგთხოვთ ჭეშმარიტებას. (256, 30-33)

III. ინსტიტუციური ქრისტიანობის ეპოქა

თავი 14 – ქრისტიანობა, ეკლესიები და კულტები

ქრისტიანობის განვითარება

1. ჩემს "მეორე ეპოქაში" წასვლის შემდეგ, ჩემმა მოციქულებმა ჩემი საქმე განაგრძეს, ხოლო მათ, ვინც ჩემს მოციქულებს მოჰყვნენ, მათი საქმე განაგრძეს. ისინი იყვნენ ახალი მუშები, იმ ყანის დამუშავებლები, რომელიც უფალმა მოამზადა, მისი სისხლით, ცრემლებითა და სიტყვით გაამდიდრა და თორმეტმა პირველმა და მათმა მემკვიდრეებმა დაამუშავეს. თუმცა, დროთა განმავლობაში და თაობიდან თაობას, ადამიანებმა სულ უფრო მეტად გაამისტერიულეს და დაამახინჯეს ჩემი საქმე და ჩემი სწავლება.

2. ვინ უთხრა კაცს, რომ ჩემი გამოსახულება შეექმნა? ვინ უთხრა მას, რომ ჯვარზე მიბმული მე გამოსახა? ვინ უთხრა მას, რომ მარიამის, ანგელოზების, ან მამის სახის გამოსახულება შეექმნა? უბედურნო, მცირედმორწმუნეო ხალხო, რომლებსაც მოგიწიათ სულიერის მატერიალურად ხილვად ქცევა, რათა ჩემი თანადგომა შეგეგრძნოთ!
3. მამის ხატი იყო იესო; ოსტატის ხატი — მისი მოწაფეები. მე ვთქვი "მეორე ეპოქაში": "ვისაც ძე იცის, მამაც იცის". ამით ნიშნავთ, რომ ქრისტე, რომელიც იესოს მეშვეობით მეტყველებდა, თავად არის მამა. მხოლოდ მამას შეეძლო შეექმნა საკუთარი ხატი.
4. ჩემი, როგორც ადამიანის, სიკვდილის შემდეგ, მე გამოვჩნდი ჩემს მოწაფეებს ცოცხლად, რათა შეეცნოთ, რომ მე ვარ სიცოცხლე და მარადისობა, და რომ ვარ თქვენ შორის — სხეულში თუ მის გარეთ. ყველა ადამიანს ეს არ გაუგებია და ამიტომ დაეცნენ კერპთაყვანისმცემლობასა და ფანატიზმში. (113, 13–17)
5. მე ვუთხარი სამარიელი ქალს: "ვინც ამ წყალს დალევს, რომელსაც მე ვაძლევ, ის კვლავ არასოდეს დაწყდება წყურვილი". და დღეს გეუბნებით თქვენ: ადამიანობამ რომ დაელიოს ის ცოცხალი წყალი, მათ შორის ასეთი დიდი უბედურება არ იქნებოდა.
6. ადამიანები მტკიცედ არ მიჰყოლიან ჩემს სწავლებას, არამედ უპირატესობას ანიჭებდნენ ჩემი სახელის გამოყენებას საკუთარი ინტერპრეტაციებისა და მოხერხებულობისამებრ ეკლესიების დასაარსებლად. მე უარვყავი ტრადიციები და ვასწავლე მათ სიყვარულის დოქტრინა, ხოლო დღეს თქვენ მოდიხართ ჩემთან, რათა შემომწიროთ ცარიელი რიტუალები და ცერემონიები, რომლებიც თქვენს სულს უმცირეს სარგებელსაც კი არ აძლევს. თუ თქვენს საქმეებში სულიერება არ არის, მათში ჭეშმარიტებაც ვერ იქნება, და ის, რაც ჭეშმარიტებას არ შეიცავს, თქვენს მამასთან ვერ მიდის.
7. როდესაც იმ სამარიტელმა ქალმა იგრძნო, რომ ჩემი თვალების ნათელი გულის სიღრმეში ჩასწვდა, მან მითხრა: "უფალო, თქვენ, იუდეველები, ამბობთ, რომ იერუსალიმია ადგილი, სადაც ჩვენი ღმერთის თაყვანისცემა უნდა მოხდეს". მაშინ ვუთხარი მას: "ქალო, ჭეშმარიტად გეუბნები, მოდის დრო, როდესაც მამას არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში არ სცემთ თაყვანს, როგორც ახლა აკეთებთ. ახლოვდება დრო, როდესაც ადამიანები მამას "სულითა და ჭეშმარიტებით" თაყვანს სცემენ, რადგან ღმერთი სულია".
8. ეს არის ჩემი სწავლება ყველა დროისთვის. აჰა, ჭეშმარიტება თქვენი თვალწინ იდო და თქვენ ვერ დაინახეთ. როგორ იცხოვრებთ მისით, თუ არ იცით? (151, 2-5)

რიტუალები

9. თუ გიყვართ, აღარ გექნებათ საჭიროება თვალთმაქცი სალოცავი ქმედებებისა და რიტუალებისა, რადგან გექნებათ სინათლე, რომელიც გაანათებს თქვენს შინაგან ტაძარს, რომელზეც მოტყდება ყველა იმ შტორმის ტალღა, რომელიც შეიძლება დაგატყდეთ, და რომელიც გაფანტავს კაცობრიობის ბნელ ნისლებს.

10. აღარ შეურაცხყავით ღვთაებრივს, რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: დიდია უმადურობა, რომლითაც ღვთის წინაშე წარდგებით, როდესაც ასრულებთ თაყვანისცემის ამ გარეგნულ წესებს, რომლებიც თქვენი მამა-პაპისგან გერგოთ და რომლებშიც ფანატიკოსებად იქეცით. (21, 13-14)

11. განიხილეთ შეცდომაში შეყვანილი კაცობრიობა — შეცდომაში შეყვანილი, რადგან დიდი ეკლესიები, რომლებიც ქრისტიანებს უწოდებენ თავს, უფრო დიდ მნიშვნელობას ანიჭებენ რიტუალსა და გარეგან ფორმებს, ვიდრე ჩემს სწავლებას თავად. სიცოცხლის სიტყვა, რომელიც მე სიყვარულის საქმეებითა და ჯვარზე დაღვრილი სისხლით დავამოწმე, აღარ ცოცხლობს ადამიანთა გულებში, რომლებიც " "-ის სახელს ატარებენ; ის ჩაკეტილი და დადუმებულია ძველ, მტვრიან წიგნებში. და ამგვარად არსებობს "ქრისტიანი" კაცობრიობა, რომელსაც არც ესმის და არც იცის, როგორ მიჰყვეს ქრისტეს.

12. ამიტომაც ამ ეპოქაში მხოლოდ რამდენიმე მოწაფე მყავს — ისინი, ვინც უყვართ თავიანთი ტანჯული ძმები, ვინც მათ ტკივილს ანუგეშებენ — ვინც სიმართლით ცხოვრობენ და მას თავიანთი მაგალითით ქადაგებენ: ესენი არიან ქრისტეს მოწაფეები.

13. ვინც იცის ჩემი სწავლება და მალავს მას, ან აღიარებს მას მხოლოდ ბაგეებით და არა გულით, არ არის ჩემი მოწაფე.

14. მე ამ ეპოქაში არ მოვსულვარ, რომ ქვის ტაძრები მოვძებნო და მათში საკუთარი თავი გამაცნო. მე ვეძებ სულებს, გულებს და არა მატერიალურ ბრწყინვალებას. (72, 47–50)

15. სანამ რელიგიური თემები ღრმა ძილში არიან ჩაძირულნი და არ გადაუხვევენ თავიანთ ჩვეულ გზებს, არ იქნება არც სულიერი გამოღვიძება და არც სულიერი იდეალების განხორციელება; და, შესაბამისად, არც მშვიდობა იქნება კაცობრიობას შორის და არც აქტიური ქველმოქმედებისთვის იქნება ადგილი. სინათლე, რომელიც მძიმე ადამიანურ კონფლიქტებს წყვეტს, ვერ გაანათებს. (100, 38)

სამღვდელოება

16. რადგან არ იცით, რა არის ჭეშმარიტი მშვიდობა, თქვენ მხოლოდ მისკენ სწრაფვით კმაყოფილდებით და ყველა შესაძლო და წარმოსადგენი გზით ცდილობთ, მიაღწიოთ მცირედი სულიერ სიმშვიდეს, ნუგეშსა და კმაყოფილებას, მაგრამ არასდროს იმას, რაც სულის

ჭეშმარიტი მშვიდობაა. მე გეუბნებით, რომ მას მხოლოდ უფლის ნებისადმი ბავშვური მორჩილებით მიაღწევთ.
17. სამყაროს აკლია ჩემი სიტყვის კარგი განმარტავნი, ჩემი სწავლებების კარგი მთარგმნელნი. ამიტომაც, კაცობრიობა, თუნდაც იმდენად, რამდენადაც საკუთარ თავს ქრისტიანს უწოდებს, სულიერ ჩამორჩენილობაში ცხოვრობს, რადგან არავინ არის, ვინც ჩემი ჭეშმარიტი სწავებით შეარყევს მათ, არავინ არის, ვინც გულებს იმ სიყვარულით გამოკვებავს, რომლითაც მე ვასწავლე ადამიანებს.
18. დღითი დღე — სამრევლო დარბაზებში, ეკლესიებსა და საკათედრო ტაძრებში — ჩემს სახელს იხსენიებენ და ჩემს სიტყვებს იმეორებენ, მაგრამ არავინ მოძრაობს შინაგანად, არავინ იძვრება მათი სინათლით, და ეს იმიტომ, რომ ადამიანებმა მათი მნიშვნელობა არასწორად გაიგეს. უმრავლესობა მიიჩნევს, რომ ქრისტეს სიტყვის ძალა მის მექანიკურ, განმეორებით წარმოთქმაშია, არ იცის, რომ მისი აუცილებელი არ არის მხოლოდ წარმოთქმა, არამედ შესწავლა, დაფიქრება, პრაქტიკაში გამოყენება და მისით ცხოვრება.
19. ადამიანები რომ ქრისტეს სიტყვის აზრს ეძებდნენ, ის მათთვის მუდამ ახალი, სუფთა, ცოცხალი და ცხოვრების შესაფერისი იქნებოდა. მაგრამ ისინი მას მხოლოდ ზედაპირულად იცნობენ და ამიტომაც ვერ იკვებებიან მისით და ვერც ვერასდროს იკვებებიან ასე.
20. საწყალი კაცობრიობა — ბნელში დახეტიალობს, მაშინ როცა სინათლე ასე ახლოსაა; შიშში სტირის, მაშინ როცა მშვიდობა ხელის გაწვდენაზეა! მაგრამ ადამიანებს არ შეუძლიათ ამ ღვთაებრივი სინათლის დანახვა, რადგან გამოჩნდნენ ისინი, ვინც მათ დაუნდობლად აუკრეს თვალებზე ხვეული. მე, ვინც ჭეშმარიტად გიყვარვართ, მოვალ თქვენს დასახმარებლად, გაგათავისუფლებთ სიბნელისგან და დაგიმტკიცებთ, რომ ყველაფერი, რაც იმ დღეებში გითხარით, განკუთვნილი იყო ყოველთა დროისთვის და რომ არ უნდა მიიჩნიოთ ეს ღვთაებრივი სიტყვა წარსული ეპოქის ძველ სწავლებად. რადგან სიყვარული, რომელიც ჩემი მთელი სწავლების არსი იყო, მარადიულია და მასშია თქვენი ხსნის საიდუმლო ამ გადაცდომის, უსაზღვრო ტანჯვისა და უკონტროლო ვნებების ეპოქაში. (307, 4-8)
21. მე ვამხელ მათ, ვინც ქადაგებს ბრმა რწმენას, უცოდინარ რწმენას, შიშითა და ცრურწმენით მოპოვებულ რწმენას.
22. ნუ უსმენთ მათ სიტყვებს, ვინც კაცობრიობის მტანჯველ ყველა ბოროტებას, ყველა ჭირს, შიმშილსა და ეპიდემიას ღმერთს მიაწერს და მათ სასჯელად ან ღვთის რისხვად მიიჩნევს. ესენი ცრუ წინასწარმეტყველები არიან.
23. მოეშორეთ მათ, რადგან ისინი არ მიცნობენ და მაინც სურთ, ასწავლონ ხალხს, თუ როგორია ღმერთი.

24. ეს არის წარსული დროის წერილების არასწორი ინტერპრეტაციის ნაყოფი, რომლის ღვთაებრივი ენა ჯერ არ აღმოჩენილა ადამიანური ენის სიღრმეში, რომლითაც ეს გამოცხადებები და წინასწარმეტყველებები დაიწერა. ბევრი საუბრობს სამყაროს აღსასრულზე, უკანასკნელ სამსჯავროზე, სიკვდილსა და ჯოჯოხეთზე ჭეშმარიტების უმცირესი ცოდნის გარეშე. (290, 16-19)

25. თქვენ უკვე "მესამე ეპოქაში" ცხოვრობთ, და მაინც კაცობრიობა სულიერად ჩამორჩენილია. მისი სულიერი ლიდერები, მისი თეოლოგები და სულიერი მწყემსები მას მცირეს თუ უმხელენ, ზოგჯერ კი სულ არაფერს, მარადიული სიცოცხლის შესახებ. მათაც ვუმხელ ჩემი სიბრძნის წიგნის საიდუმლოებებს და ამიტომ გეკითხებით: რატომ დუმან? რატომ ეშინიათ კაცობრიობის მძინარე სულების გამოღვიძების? (245, 5)

26. ჩემი სწავლება გიწინამძღვრებათ მამის სრულყოფილ, სულიერ და წმინდათა წმინდათა თაყვანისცემაში, რადგან ადამიანის სულმა — გაუცნობიერებლად — მიაღწია უფლის ტაძრის ზღურბლს, სადაც ის შევა, რათა იგრძნოს ჩემი თანადგომა, მოისმინოს ჩემი ხმა თავისი სულის მეშვეობით და იხილოს მე იმ ნათელში, რომელიც ჩამოდის მის გონებაზე.

27. სიცარიელე, რომელსაც ადამიანები ამჟამად თავიანთ სხვადასხვა რელიგიურ თემებში გრძნობენ, იმის შედეგია, რომ სული სულიერებისკენ იტანჯება შიმშილითა და წყურვილით. რიტუალები და ტრადიციები მას მეტად აღარ აკმაყოფილებენ; მას ჩემი ჭეშმარიტების შეცნობა სურს. (138, 43-44)

ევქარისტია და მესა

28. მე არასდროს მოვსულვარ ადამიანებთან იდუმალებით მოცულს. როდესაც თქვენთან სიმბოლურად ვსაუბრობდი, რათა ღვთაებრივი გამხილულიყო თქვენთვის ან მარადიული რაიმე მატერიალური ფორმით წარმომედგინა, ეს იმისთვის იყო, რომ მე გამეგებინეთ. მაგრამ თუ ადამიანები ამ სწავლებების აზრის ძიების ნაცვლად ფორმების, საგნებისა თუ სიმბოლოების თაყვანისცემას განაგრძობენ, ბუნებრივია, რომ ისინი საუკუნეების განმავლობაში ერთ ადგილს ტკეპნიდნენ და ყველაფერში საიდუმლოებებს ხედავდნენ.

29. ისრაელის ეგვიპტეში ყოფნის დროიდან, როდესაც ჩემი სისხლი მატყლის სისხლით სიმბოლიზდებოდა, იყვნენ ადამიანები, რომლებიც მხოლოდ ტრადიციებითა და რიტუალებით ცხოვრობენ, ვერ ხვდებიან, რომ ის მსხვერპლშეწირვა იმ სისხლის წინასწარმეტყველება იყო, რომელიც ქრისტეს უნდა დასხმოდა, რათა სულიერი სიცოცხლე მოგეცათ. სხვები, რომლებიც ფიქრობენ, რომ ჩემი სხეულით იკვებებიან, ჭამენ მატერიალურ პურს და არ სურთ გააცნობიერონ, რომ — როდესაც ბოლო სერობაზე პური ჩემს მოწაფეებს მივეცი — ეს იმისთვის იყო, რომ გაეგოთ: ვინც ჩემი სიტყვის მნიშვნელობას საკვებად იღებს, ის ჩემით იკვებება.

30. რა ცოტანი არიან ისინი, ვინც ჭეშმარიტად შეუძლიათ ჩემი ღვთაებრივი სწავლებების გაგება, და ეს ცოტანი ისინი არიან, ვინც მათ სულით განმარტავენ. თუმცა, გაითვალისწინეთ, რომ მე ღვთაებრივი გამოცხადება ერთბაშად არ გამიზიარებია თქვენთვის, არამედ მას ნელ-ნელა, ჩემს თითოეულ სწავებაში გიხსნით. (36, 7-9)
31. სიხარული ავსებს ამ მსმენელთა გულებს, რადგან იციან, რომ მათ სულებს წინ ელით ზეციური სუფრა, სადაც მასპინძელი ელის მათ, რათა მიანიჭოს ჭეშმარიტი ცხოვრების პური და ღვინო.
32. სუფრა, რომლის გარშემოც იესო თავის მოწაფეებთან ერთად იმ დღეებში შეიკრიბა, ზეციური სასუფეველის სიმბოლო იყო. იქ მამა თავისი შვილებით იყო გარშემორტყმული; იქ იყო საკვები, რომელიც სიცოცხლესა და სიყვარულს განასახიერებდა; ჟღერდა ღვთაებრივი ხმა და მისი არსი საყოველთაო ჰარმონია იყო; და მშვიდობა, რომელიც იქ სუფევდა, იყო ის მშვიდობა, რომელიც ღვთის სასუფეველში არსებობს.
33. თქვენ ცდილობდით განწმენდას ამ დილის საათებში, ფიქრობდით, რომ უფალი მოგიტანდათ ახალ აღთქმას თავისი სიტყვებით, და ასეც არის: დღეს მე გაძლევთ ნებას, იხსენიოთ პური და ღვინო, რომლებითაც წარმოვადგინე ჩემი სხეული და ჩემი სისხლი. თუმცა, მე ასევე გეუბნებით, რომ ამ ახალ ეპოქაში ამ საზრდოს მხოლოდ ჩემი სიტყვის ღვთაებრივ მნიშვნელობაში იპოვით. თუ ჩემს ხორცსა და სისხლს ეძებთ, თქვენ ისინი ქმნილების ღვთაებრივ არსში უნდა ეძებოთ, რადგან მე მხოლოდ სული ვარ. ჭამეთ ის პური და სვით ის ღვინო, მაგრამ ჩემი სასმელიც აავსეთ; მე თქვენთან ერთად მსურს დავლიო: თქვენი სიყვარულით მწყურია.
34. მიუტანეთ ეს გზავნილი თქვენს ძმებს და შეიცანით, რომ სისხლი, როგორც სიცოცხლე, მხოლოდ მარადიული სიცოცხლის, ანუ ჭეშმარიტი სიყვარულის, სიმბოლოა. თქვენი მეშვეობით ვიწყებ კაცობრიობის განათებას ჩემი ახალი გამოცხადებებით. (48, 22–25)
35. მე მოგართმევთ მშვიდობასა და ახალ სწავლებას. როგორც ჩემმა მსხვერპლმა "მეორე ეპოქის" მსხვერპლშეწირვა გააუქმა უდანაშაულო ცხოველებისა, რომლებსაც იეჰოვას სამსხვერპლოზე სწირავდით, ასევე დღეს ჩემი ღვთაებრივი სიტყვის საზრდომ მოიტანა ის, რომ ამქვეყნიური პურისა და ღვინის მეშვეობით ჩემი სხეულისა და სისხლის სიმბოლიზებას აღარ ახდენთ.
36. ყოველი სული, რომელსაც სიცოცხლის სურვილი აქვს, ღვთაებრივი სულით უნდა იკვებებოდეს. ვინც ჩემს სიტყვას ისმენს და მას გულში შეიგრძნობს, ჭეშმარიტად იკვება. ასეთმა ადამიანმა არა მხოლოდ ჭამა ჩემი სხეული და სვა ჩემი სისხლი, არამედ მიიღო ჩემი სული საკუთარი თავის გასაკვებად.
37. ვინ, ამ ზეციური საზრდოს გასინჯვის შემდეგ, კვლავ ეძებს მე ადამიანის ხელთქმნილ გამოსახულებებსა და სახეებში?

38. დროდადრო მოვდივარ და ვხსნი ტრადიციებს, წესებსა და ჩვეულებებს, თქვენს სულში კი მხოლოდ რჯულსა და ჩემი სწავლებების სულიერ არსს ვტოვებ. (68, 27)

ნათლობა

39. ხალხო, თავის დროზე იოანემ, რომელსაც ნათლისმცემიც ეწოდება, წყლით მონათლა ისინი, ვინც მის წინასწარმეტყველებას ირწმუნებოდა. ეს ქმედება პირველცოდვისგან განწმენდის სიმბოლო იყო. მან უთხრა ხალხს, რომლებიც იორდანესთან მოვიდნენ წინამორბედის სიტყვების მოსასმენად: "აჰა, მე წყლით გნათლავთ, მაგრამ უკვე გზაშია ის, ვინც სულიწმინდის ცეცხლით გნათლავთ".
40. ამ ღვთაებრივი ცეცხლისგან იშვა ყველა სული; ისინი მისგან წმინდნი და უბიწონი გამოვიდნენ. მაგრამ თუ, თავიანთი მოგზაურობისას, ისინი ურჩობისგან შობილი ცოდვით გაბილწულან, ჩემი სულის ცეცხლი ხელახლა იღვრება მათზე, რათა წაშალოს მათი ცოდვა, მოწმინდოს მათი ლაქები და დაუბრუნოს მათ პირველქმნილი სიწმინდე.
41. თუ ამ სულიერ ნათლობას, როგორც განწმენდას, რომელსაც ადამიანი თავისი შემოქმედის მიმართ გულწრფელი სინანულით აღწევს, არ გაიგებთ და მას რიტუალად აქცევთ და მხოლოდ აქტის სიმბოლური მნიშვნელობით დაკმაყოფილდებით — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მაშინ თქვენი სული ვერაფერს მოიგებს.
42. ვინც ასე იქცევა, ჯერ კიდევ ნათლისმცემის დროში ცხოვრობს და თითქოს არ დაუჯერებია მისი წინასწარმეტყველებები და სიტყვები, რომლებიც სულიერ ნათლობაზე, ღვთაებრივ ცეცხლზე საუბრობდა, რომლითაც ღმერთი წმენდს თავის შვილებს და ნათელში უკვდავყოფს მათ.
43. იოანე მოიწვევდა ადამიანებს, როგორც სრულწლოვნებს, რათა დაესხა მათთვის ეს წყალი განწმენდის სიმბოლოდ. ისინი მასთან მიდიოდნენ მაშინ, როდესაც უკვე აცნობიერებდნენ თავიანთ ქმედებებს და უკვე შეეძლოთ, ჰქონოდათ მტკიცე გადაწყვეტილება, დარჩენილიყვნენ სიკეთის, სიწმინდისა და სამართლიანობის გზაზე. აჰა, როგორ ამჯობინა კაცობრივმა განწმენდის სიმბოლური აქტის შესრულება წყლის მეშვეობით, ნამდვილი განახლების ნაცვლად, რომელიც მონანიებითა და გაუმჯობესების მტკიცე გადაწყვეტილებით მიიღწევა, რაც ღვთის სიყვარულიდან იბადება. რიტუალური აქტი ძალისხმევას არ მოითხოვს; მაშინ როცა გულის განწმენდა და წმინდად დარჩენის მცდელობა ნამდვილად მოითხოვს ადამიანის მხრიდან ძალისხმევას, თვითუარყოფას და თუნდაც მსხვერპლს. სწორედ ამიტომ ერჩივოდათ ადამიანებს ცოდვების გარეგნულად დაფარვა და კმაყოფილდებოდნენ რიტუალების, კონკრეტული ქმედებებისა და წესების შესრულებით,

რომლებიც სულაც არ აუმჯობესებს მათ მორალურ თუ სულიერ მდგომარეობას, თუკი მათ სინდისი არ არის ჩართული.
44. მოწაფეებო, სწორედ ამიტომ არ მსურს თქვენ შორის რიტუალური ქმედებების შესრულება, რათა მათ შესრულებით არ დაგავიწყდეთ, თუ რა მოქმედებს სულზე ჭეშმარიტად. (99, 56–61)
45. მე ვგზავნი სულებს განკაცებაში განვითარების კანონის შესაბამისად და, ჭეშმარიტად, გეუბნებით თქვენ, ამქვეყნიური გავლენები ჩემს ღვთაებრივ გეგმებს ვერ შეცვლიან. რადგან ძალაუფლებისკენ ამბიციურ სწრაფვაზე მაღლა, ჩემი ნება აღსრულდება.
46. ყოველი ადამიანი დედამიწაზე მისიით მოდის; მათი ბედი მამამ განაწესა, ხოლო მათი სული მამისეული სიყვარულითაა ცხებული. ამაოდ აღასრულებენ ადამიანები ცერემონიებს და აკურთხებენ პატარებს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არცერთ მიწიერ ცხოვრებაში წყალი ვერ გაწმენდს სულს ჩემი კანონის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულებისგან. და როდესაც მე ვგზავნი სულს, რომელიც ყოველი ცოდვისგან წმინდაა — მაშინ რა დაჭუჭყიანებისგან წმენდენ მას კონფესიების მღვდლები ნათლობის მეშვეობით?
47. დროა, გაიგოთ, რომ ადამიანის საწყისი ცოდვა კი არ არის, არამედ მისი შობა ბუნების კანონის აღსრულების შედეგია — კანონისა, რომელსაც აღასრულებს არა მხოლოდ ადამიანი, არამედ ბუნების შემადგენელი ყველა ქმნილება. გაითვალისწინეთ, რომ ვთქვი "ადამიანი" და არა "მისი სული". კაცს აქვს ჩემი ნებართვა, შექმნას მასავით არსებები; სულები კი მხოლოდ ჩემგან წარმოიშვებიან.
48. ზრდა და გამრავლება უნივერსალური კანონია. ვარსკვლავები სხვა, უფრო დიდი ვარსკვლავებისგან წარმოიშვნენ, ისევე, როგორც მარცვალი გამრავლდა, და მე არასდროს მითქვამს, რომ ამით მათ შესცოდეს ან შეურაცხყვეს შემოქმედი. მაშ, რატომ უნდა მიგიჩნიოთ ცოდვილებად ამ ღვთაებრივი მცნების შესრულებისთვის? გაიგეთ, რომ კანონის შესრულებას ადამიანის გაბილწვა არასდროს შეუძლია.
49. რაც ადამიანს აბინძურებს და სულს განვითარების გზიდან აცდენს, არის უწმაწური ვნებები: გარყვნილება, მანკიერება და მრუშობა, რადგან ეს ყველაფერი კანონის საწინააღმდეგოა.
50. ისწავლეთ და ეძიეთ, სანამ ჭეშმარიტებას არ იპოვით. მაშინ სიცოცხლის შემოქმედის მცნებებს აღარ უწოდებთ ცოდვას და თქვენი კეთილი საქმეების მაგალითით განწმენდთ თქვენი შვილების არსებობას. (37, 18-23)

მიცვალებულთა ხსოვნა

51. ადამიანები ეწებებიან თავიანთ ტრადიციებსა და წეს-ჩვეულებებს. გასაგებია, რომ მათ უშლიდათ არეული ხსოვნა იმ ადამიანებისა, ვის სხეულებსაც მიწას მიაბარეს, და რომ მიიზიდავთ ის ადგილი, სადაც მათი

ნეშტი დაიმარხა. თუმცა, თუ ისინი მატერიალური ცხოვრების ჭეშმარიტ მნიშვნელობას ჩასწვდებოდნენ, გააცნობიერებდნენ, რომ მისი დაშლისას ეს სხეული, ატომ-ატომ, ბრუნდება ბუნების იმ სამეფოებში, საიდანაც შეიქმნა, და სიცოცხლე განაგრძობს განვითარებას.

52. მაგრამ ადამიანმა, სულიერის შეცნობის უუნარობის გამო, ყოველთვის ქმნიდა სხეულზე ორიენტირებული ფანატიკური კულტების ჯაჭვს. ის ცდილობს, მატერიალური სიცოცხლე უკვდავი გახადოს და ავიწყდება სული, რომელიც სინამდვილეში ფლობს მარადიულ სიცოცხლეს. რა შორს არიან ისინი ჯერ კიდევ სულიერი ცხოვრების გააზრებას!

53. ახლა თქვენ გესმით, რომ არ არის საჭირო შესაწირავების მიტანა იმ ადგილებში, სადაც საფლავის ქვამ, რომელიც "სიკვდილს" აღნიშნავს, უნდა აღნიშნავდეს "დაშლასა და სიცოცხლეს"; რადგან იქ ბუნება სრულიად ყვავის, არის მიწა, რომელიც არსებებისა და სიცოცხლის ფორმების ნაყოფიერი და ამოუწურავი საშოა.

54. როდესაც ეს სწავლებები გაიგება, კაცობრიობას ეცოდინება, როგორ მიანიჭოს მატერიალურს მისი სათანადო ადგილი და ღვთაებრივს — თავისი. მაშინ გაქრება გარდაცვლილთა კერპთაყვანისმცემლური თაყვანისცემა.

55. კაცმა უნდა შეიცნოს და სულით სულს შეიყვაროს თავისი შემოქმედი.

56. საკურთხევლები მწუხარებისგან გაშავებულია, ხოლო სამარხები — უცოდინრობისა და კერპთაყვანისმცემლობის დასტური. მე თქვენი ყველა დანაშაული მიტევებული მაქვს, მაგრამ მე ნამდვილად უნდა გამოგფხიზლოთ. ჩემი სწავლება გაგებული იქნება და დადგება დრო, როდესაც ადამიანები მატერიალურ საჩუქრებს უმაღლესი აზრებით ჩაანაცვლებენ. (245, 16-21)

მასალის სიმბოლოები, ჯვრები და რელიქვიები

57. "პირველ ხანაში" თქვენ იცოდით სიმბოლოები: კარავი ან სავანე, რომელიც აფარებდა აღთქმის კიდობანს, რომელშიც შენახული იყო რჯულის ფილები. როდესაც ამ სიმბოლოებმა თავისი მიზანი შეასრულეს, ჩემმა ნებამ ისინი დედამიწიდან მოაშორა და ადამიანთა თვალთაგან დამალა, რათა სამყარო კერპთაყვანისმცემლობაში არ ჩავარდნილიყო; მაგრამ მე დავტოვე ამ შემსწავლელი სიმბოლოების მნიშვნელობა ან არსი ჩემი მსახურების გონებაში ჩაწერილი.

58. "მეორე ეპოქაში", მას შემდეგ, რაც ქრისტეს მსხვერპლშეწირვა აღსრულდა, მე უზენაესი სიმბოლოსი ქრისტიანობისა — ჯვრის — გაქრობა მოვახდინე, ეკლის გვირგვინთან, სასულე ჭურჭელთან და ყველაფერთან ერთად, რაც კაცობრიობის მხრიდან ფანატიკური თაყვანისცემის ობიექტი შეიძლებოდა გამხდარიყო. (138, 36)

59. კაცობრიობამ იხილა იესოს ტანჯვა და თქვენ გწამთ მისი სწავლებისა და მისი მოწმობის. რატომ განაგრძობთ მის ჯვარცმას თქვენს

ქანდაკებებში? განა საკმარისი არ არის თქვენთვის საუკუნეები, რომლებიც მას თქვენი ბოროტების მსხვერპლად წარმოაჩენდით?
60. იესოს სიკვდილის ტანჯვასა და აგონიაში ჩემი გახსენების ნაცვლად — რატომ არ იხსენიებთ ჩემს აღდგომას, სავსეს ნათლითა და დიდებით?
61. არიან ისეთები, რომლებიც, როდესაც თქვენ მიერ შექმნილ გამოსახულებებს ხედავენ, სადაც მე ჯვარცმული იესოს სახით ვარ გამოსახული, ზოგჯერ მიიჩნევენ, რომ ის სუსტი, მშიშარა ან შიშველი კაცია, ვერ აცნობიერებენ, რომ მე სული ვარ და რომ, მთელი კაცობრიობისთვის სამაგალითოდ, ავიტანე ის, რასაც თქვენ მსხვერპლს უწოდებთ, ხოლო მე — სიყვარულის მოვალეობას.
62. როდესაც იხსენებთ, რომ მამასთან ერთარსი ვიყავი, გახსოვდეთ, რომ არ არსებობდა იარაღი, ძალა, წამება, რომელსაც შეეძლო ჩემი დამორჩილება; მაგრამ, როდესაც ვიტანჯე, ვიდინე სისხლი და მოვკვდი, როგორც ადამიანი, ეს იმისთვის იყო, რომ ჩემი უდიდესი მაგალითი — თავმდაბლობა — მეჩვენებინა თქვენთვის.
63. ადამიანებმა ვერ შეიგნეს ამ გაკვეთილის სიდიადე და ყველგან აღმართეს ჯვარცმულის ხატი, რომელიც სირცხვილია ამ კაცობრიობისთვის, რომელიც — იმისადმი სიყვარულისა და პატივისცემის გარეშე, ვისაც თავს მისი მოყვარულად ასაღებს — განაგრძობს მის ჯვარცმას და ყოველდღიურად ჭრილობებს აყენებს, როგორც ადამიანები ატკენენ გულს თავიანთ მოყვასს, რომლისთვისაც მასწავლებელმა თავისი სული გასწირა. (21, 192 15-19)
64. არ განგსჯიდიტ, თქვენი ქრისტიანული რწმენის სიმბოლოდ ქცეული უკანასკნელი ჯვარიც რომ მოგეშორებინათ დედამიწიდან და მის ნაცვლად ერთმანეთისადმი ჭეშმარიტი სიყვარული დაგემკვიდრებინათ; რადგან მაშინ თქვენი რწმენა და ღვთისადმი თქვენი გარეგანი თაყვანისცემა სულის თაყვანისცემად და რწმენად იქცეოდა, რაც იმას შეესაბამება, რასაც თქვენგან ველი.
65. ნეტავ თქვენს რელიგიურ მსახურებებსა და სიმბოლოებს შეეძლოთ თქვენი ომების აღკვეთა, სიბილწეში ჩაძირვისგან დაცვა და მშვიდობის შენარჩუნება. მაგრამ ნახეთ, როგორ თელავთ ფეხქვეშ ყველაფერს, რაც, თქვენივე სიტყვებით, წმინდაა; ნახეთ, როგორ თელავთ ფეხით იმას, რასაც ღვთაებრივად მიიჩნევდით.
66. კვლავ გეუბნებით თქვენ: თქვენთვის უკეთესი იქნებოდა, მთელ დედამიწაზე არც ერთი ეკლესია, არც ერთი სამსხვერპლო, არც ერთი სიმბოლო ან ხატი რომ არ გქონდეთ, არამედ იცოდეთ სულით ლოცვა და თქვენი მამის სიყვარული, და შეგეძლოთ მასში მორწმუნეობა შუამავლების გარეშე, და გიყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც მე გასწავლეთ ჩემს მოძღვრებაში. მაშინ, ღვთისმშობლის თაყვანისცემით, თქვენ გადარჩებოდით და ივლიდით იმ გზაზე, რომელიც ჩემი სისხლის კვალით

არის აღნიშნული — კვალით, რომლითაც დავმოწმე ჩემი სწავლებების ჭეშმარიტება. (280, 69-70)

წმინდანთა თაყვანისცემა

67. მე გაძლევთ ამ სწავლებას, რადგან თქვენ მრავალი მართალი ადამიანის სული წმინდანებად გამოაცხადეთ, რომლებსაც ევედრებით და სცემთ პატივს, თითქოს ისინი ღმერთები იყვნენ. რა უმეცრებაა, ო, კაცობრივო! როგორ შეუძლიათ ადამიანებს სულის სიწმინდისა და სრულყოფილების შეფასება მხოლოდ მისი მიწიერი საქმეების საფუძველზე?

68. მე ვარ პირველი, ვინც გეუბნებათ, რომ თქვენი მოდელად უნდა მიიჩნიოთ თქვენი ძმების მიერ თავიანთი საქმეებით, ცხოვრებითა და სათნოებით მოცემული კარგი მაგალითები; და ასევე გეუბნებით, რომ როდესაც მათზე ფიქრობთ, შეგიძლიათ იმედი გქონდეთ მათი სულიერი დახმარებისა და გავლენის. მაგრამ რატომ უდგენთ მათ სამსხვერპლოებს, რომლებიც მხოლოდ ამ სულების თავმდაბლობის შეურაცხყოფას ემსახურება? რატომ ქმნით მათ ხსოვნას კულტებს, თითქოს ისინი ღვთაებები იყვნენ, და აყენებთ მათ მამის ნაცვლად, რომელსაც თქვენივე ძმების პატივისცემისას ივიწყებთ? რა მტკივნეული იყო მათთვის ის დიდება, რომელიც აქ მათ მიანიჭეთ!

69. რა იციან ადამიანებმა ჩემი სამართლით იმ არსებების შესახებ, რომლებსაც წმინდებად მოიხსენიებენ? რა იციან მათ იმ არსებების სულიერი ცხოვრების შესახებ, ან იმ ადგილის შესახებ, რომელიც თითოეულმა მათგანმა უფალთან დაიმსახურა?

70. არავინ იფიქროს, რომ ამ გამოცხადებებით თქვენი გულებიდან მსურს წავშალო ის დამსახურებები, რომლებიც ჩემმა მსახურებმა კაცობრიობაში შეიძინეს — პირიქით, მინდა იცოდეთ, რომ მათ მიერ ჩემთან ნაპოვნი მადლი დიდია და რომ მათი ლოცვების მეშვეობით მე ბევრ რამეს გიწყალობთ; მაგრამ აუცილებელია, რომ განდევნოთ თქვენი უმეცრება, საიდანაც იღვიძებს რელიგიური ფანატიზმი, კერპთაყვანისმცემლობა და ცრურწმენები.

71. როდესაც იგრძნობთ, რომ ამ არსებების სული მეუფებს თქვენი ცხოვრების სამყაროზე, ენდეთ მათ, ვინც სულიერი სამყაროს ნაწილია, რათა თქვენ და ისინი, უფლის გზაზე გაერთიანებულებმა, აღასრულოთ სულიერი საძმოს საქმე — ის საქმე, რომელსაც ჩემი ყველა მოძღვრების შედეგად ველი. (115, 52-56)

ეკლესიის დღესასწაულები

72. ამ დღეს, როდესაც ხალხის უამრავი მასა დიდი აურზაურით მიიჩქარის თავის ეკლესიებში იმ მომენტის აღსანიშნავად, როდესაც ზეცა გაიხსნა ჩემი მისაღებად, მე გეუბნებით, რომ ეს ყველაფერი მხოლოდ ტრადიციაა,

რომელიც ადამიანთა გულების შთაბეჭდილების ქვეშ მოსაყვანად არის შექმნილი. ისინი მხოლოდ რიტუალებია, რომლებიც დღეს მატერიალურ ფორმას სძენს ჩემს ღვთაებრივ ტანჯვას.

73. არ უნდა მიჰყვეთ ამ მიდრეკილებას სამსხვერპლოებისა და სიმბოლოების აღმართვით. არ შექმნათ წმინდა მოვლენების გამოსახულებები და არ ჩაიცვათ განსაკუთრებული სამოსი ყურადღების მისაქცევად, რადგან ეს ყველაფერი კერპთაყვანისმცემლობაა.

74. მომიხმეთ თქვენი გულებით, გაიხსენეთ ჩემი მოძღვრება და მიბაძეთ ჩემს მაგალითს. შემომწირეთ თქვენი დახვეწა და თქვენ იგრძნობთ, როგორ იღება ზეციური კარიბჭე თქვენს მისაღებად.

75. მოერიდეთ ჩემსა და ჩემი ვნების ცრუ და უწმინდურ გამოსახულებებს, რადგან არავის ძალუძს ჩემი განხორციელება. იცხოვრეთ ჩემი მაგალითითა და ჩემი სწავლებებით. ვინც ასე მოიქცევა, დედამიწაზე თავის ოსტატს განხორციელებულს ჰქმნის. (131, 11–13, 16)

76. კაცობრიობავ: ამ დღეებში, როდესაც იესოს შობას იხსენებთ, მიეცით გულებს სიმშვიდე და გამოჩნდით, როგორც ერთიანი და ბედნიერი ოჯახი.

77. მე ვიცი, რომ ყველა გული არ განიცდის გულწრფელ სიხარულს, როდესაც იხსენებენ ჩემს იმ დროინდელ ქვეყნად მოვლინებას. ძალიან ცოტანი არიან ისინი, ვინც დროს უთმობენ დაფიქრებასა და განსჯას და სიხარულს შინაგანს ხდიან, რათა მოგონების ზეიმი სულში აღევლინოს.

78. დღეს, როგორც ყველა ეპოქაში, ადამიანებმა სამახსოვრო დღეები უწმინდურ და უაზრო ზეიმებად აქციეს, ეძებენ სიამოვნებას გრძნობებისთვის, რაც შორს არის იმისგან, რაც სულის სიხარული უნდა იყოს.

79. ადამიანები რომ ამ დღეს სულისთვის მიეძღვნათ, ღვთაებრივ სიყვარულზე დაფიქრებით — რომლის უტყუარი დასტურიც ისაა, რომ თქვენს შორის საცხოვრებლად კაცად ვიქეცი —, ჭეშმარიტად გეუბნებით, თქვენი რწმენა თქვენი არსების უმაღლეს ნაწილში გაბრწყინდებოდა და ის იქნებოდა ვარსკვლავი, რომელიც ჩემკენ მიმავალ გზაზე გიძღვებოდათ. თქვენი სული იმდენად იქნებოდა სიკეთით აღსავსე, რომ ცხოვრების გზაზე გაჭირვებულთათვის სიკეთეს, ნუგეშსა და სითბოს არ იშურებდით. თქვენ ერთმანეთს ძმებად და დებად მეტად შეიგრძნობდით და გულწრფელად აპატიებდით თქვენს მოძულეებს. თქვენ სინაზით აღივსებოდით გარიყულთა, იმ ბავშვების ხილვით, რომლებსაც არ ჰყავთ მშობლები, თავშესაფარი და სიყვარული. გაიხსენებდით მშვიდობის გარეშე დარჩენილ ხალხებს, სადაც ომმა ადამიანურ ცხოვრებაში ყოველივე კეთილი, კეთილშობილური და წმინდა გაანადგურა. მაშინ თქვენი ლოცვა სისუფთავით აღიმაღლებოდა ჩემკენ და მეტყოდა: "უფალო, რა უფლება გვაქვს ჩვენ მშვიდობაზე, სანამ ამდენი ჩვენი ძმა და და საშინლად იტანჯება?"

80. ჩემი პასუხი ამაზე ასეთი იქნებოდა: რადგან თქვენი მოყვანის ტკივილი იგრძენით, ილოცეთ და თანაგრძნობა გამოხატეთ, შეიკრიბეთ თქვენს სახლში, მიუსხედით სუფრასთან და იხარეთ იმ კურთხეულ საათში, რადგან მე იქ ვიქნები. ნუ მოგერიდებათ სიხარული, მიუხედავად იმისა, რომ იცით, იმავე წამს ბევრი იტანჯება; რადგან, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუ თქვენი სიხარული გულწრფელია, მისგან გამოედინება მშვიდობისა და იმედის სუნთქვა, რომელიც გასცდება გასაჭირში მყოფთ, როგორც სიყვარულის ტკივილი.
81. არავინ იფიქროს, რომ მსურს თქვენი გულებიდან ჩავაქრო იმ უწმინდესი დღესასწაულის გრძნობა, რომელსაც წლის განმავლობაში იესოს შობას იხსენებთ. მე მხოლოდ იმის სწავლა მსურს, რომ სამყაროს მისცეთ, რაც მას ეკუთვნის, და სულს — რაც მას ეკუთვნის; რადგან თუ ამდენ ზეიმს აღნიშნავთ ადამიანური მოვლენების აღსანიშნავად — რატომ არ უტოვებთ ამ ზეიმს სულს, რათა, ბავშვად ქცეულმა, მოვიდეს და შემომწიროს თავისი სიყვარულის ძღვენი, რათა მიაღწიოს მწყემსების სიმარტივეს, რათა მემსახურებოდეს, და მჯღაფათა სიმდაბლე, თავი დახარონ და თავიანთი ცოდნა შესწირონ ჭეშმარიტი სიბრძნის უფალს?
82. არ მსურს, დავაკნინო ის სიხარული, რომელიც ამ დღეებში ადამიანების ცხოვრებას გარს აკრავს. ეს მხოლოდ ტრადიციის ძალა არ არის — არამედ იმიტომ, რომ ჩემი მოწყალება გეხებათ, ჩემი ნათელი გაბრწყინებთ, ჩემი სიყვარული მოსასხამივით გფარავთ. მაშინ გრძნობთ, რომ თქვენი გული სავსეა იმედით, სიხარულითა და სითბოთი, სავსეა მიცემის, განცდისა და სიყვარულის სურვილით. თუმცა, თქვენ ყოველთვის არ აძლევთ ამ გრძნობებსა და შთაგონებებს საშუალებას, გამოხატულება ჰპოვონ ჭეშმარიტ გულუხვობასა და გულწრფელობაში; რადგან ამ სიხარულს ამა სოფლის სიამოვნებებზე ფლანგავთ და არ აძლევთ სულს — რომლის გულისთვისაც მაცხოვარი მოვიდა ამქვეყნად — საშუალებას, იცხოვროს ამ მომენტში, შევიდეს იმ ნათებაში, განწმინდოს და იხსნას. რადგან ღვთაებრივი სიყვარული, რომელიც კაცად იქცა, მარადისად არის წარმოდგენილი ყოველი ადამიანის ცხოვრების გზაზე, რათა მან მასში იპოვოს სიცოცხლე. (299, 43-48)

ღვთის თანდასწრება ცრუ თაყვანისცემის ფორმების მიუხედავად

83. რადგან ადამიანი მატერიალისტია, მან უნდა ეძიოს მე გრძნობითი თაყვანისცემის მეშვეობით; და რადგან მისი სულის თვალები დახშულია, მან უნდა შექმნას ჩემი ხატი, რათა დამიმხილოს. რადგანაც სულიერად მგრძნობიარე არ გახდა, ის ყოველთვის მოითხოვს მატერიალურ სასწაულებსა და მტკიცებულებებს, რათა ჩემს არსებობას ირწმუნოს, და უყენებს პირობებს, რათა ემსახუროს, გამომყვე, მიყვარდეს და მიპასუხოს იმით, რასაც მას ვაძლევ. ამგვარად, მე ვხედავ ყველა ეკლესიას, ყველა რელიგიურ თემს, ყველა სექტას, რომელიც ადამიანებმა მთელ

მსოფლიოში შექმნეს. ისინი გამსჭვალულია მატერიალიზმით, ფანატიზმითა და კერპთაყვანისმცემლობით, საიდუმლოებით, მზაკვრობითა და შეურაცხყოფით.

84. მე რა მივიღებ ამ ყველაფრისგან? მხოლოდ განზრახვას. რა აღწევს ჩემამდე ამ ყველაფრისგან? ჩემი შვილების სულიერი თუ ხორციელი საჭიროება, მათი მცირედი სიყვარული, სინათლისკენ სწრაფვა. ეს აღწევს ჩემამდე და მე ყველასთან ვარ. მე არ ვუყურებ ეკლესიებს, არც ფორმებს, არც რიტუალებს. მე ყველა ჩემს შვილთან თანაბრად მოვდივარ. მე მათ სულებს ლოცვით ვიღებ. მე მათ ჩემს მკერდზე ვიზიდავ, რათა ჩავეხუტო, რომ მათ ჩემი სითბო იგრძნონ და ეს სითბო მათი განსაცდელებისა და -ივი სარწმუნოებრივი განსაცდელების გზაზე სტიმული და ბიძგი გახდეს. მაგრამ მხოლოდ იმიტომ, რომ კაცობრიობის კეთილ განზრახვას ვიღებ, არ არის აუცილებელი, რომ მას მარადჟამს სიბნელეში, საკუთარ კერპთაყვანისმცემლობასა და ფანატიზმში ჩაფლულს დავტოვო.

85. მე მსურს, რომ კაცობრიობა გამოფხიზლდეს, რათა სული ჩემკენ აღიმაღლოს და, ამ აღმასვლაში, იხილოს მამის ჭეშმარიტი დიდება და დაივიწყოს ლიტურგიებისა და რიტუალების ცრუ ბრწყინვალება. მსურს, როდესაც ისინი თავიანთ ჭეშმარიტ აღმასვლას მიაღწევენ, განახლდნენ, გათავისუფლდნენ კაცობრიობის გასაჭირისგან, სძლიონ ხორციელ სიამოვნებას, ვნებებსა და მანკიერებებს და საკუთარი თავი იპოვონ; რათა არასოდეს უთხრან მამას, რომ მიწის ჭიები არიან; რათა იცოდნენ, რომ მამამ თავის ხატად და მსგავსად შექმნა ისინი. (360, 14–16)

86. დედამიწაზე მრავალი რელიგიური თემი არსებობს და მათი უმრავლესობა ქრისტეს რწმენაზეა დაფუძნებული. თუმცა, ისინი არც ერთმანეთს უყვარენ და არც ერთმანეთს აღიარებენ ღვთაებრივი მასწავლებლის მოწაფეებად.

87. განა არ ფიქრობთ, რომ ჩემი მოძღვრებისთვის რომ გაეგოთ ყველას, ისინი მას პრაქტიკაში განახორციელებდნენ და კონფესიებს შერიგებისა და მშვიდობისკენ წარუძღვებოდნენ? მაგრამ ასე არ მოხდა. ისინი ყველანი ერთმანეთისგან შორს იდგნენ, რითაც სულიერად დაჰყარეს და ერთმანეთს დაუპირისპირეს ადამიანები, რომლებიც შემდეგ ერთმანეთს მტრებად ან უცხოელებად მიიჩნევენ. ყველა ეძებს საშუალებებსა და არგუმენტებს, რათა დაუმტკიცოს მეორეს, რომ მხოლოდ მათ იციან ჭეშმარიტება და რომ სხვები ცდებიან. მაგრამ არავის აქვს ძალა ან გამბედაობა, იბრძოლოს ყველას ერთობისთვის, და არცერთს არ გააჩნია კეთილი ნება, აღიაროს, რომ რაღაც ჭეშმარიტებაა ყველა რელიგიურ მრწამსსა და თაყვანისცემის ყველა ფორმაში. (326, 19–20)

თავი 15 – ფორმალური ქრისტიანები, ეკლესიური მწვალებლობები და ბოროტად გამოყენება

ნომინალური ქრისტიანები

1. ამ კაცობრიობის უდიდესი ნაწილი საკუთარ თავს ქრისტიანს უწოდებს; თუმცა, ოსტატი გეუბნებათ: ის რომ ნამდვილად ქრისტიანი ყოფილიყო, უკვე დაამარცხებდა კაცობრიობის დანარჩენ ნაწილს თავისი სიყვარულით, სიმდაბლითა და მშვიდობით. მაგრამ ჩემი სწავლება, რომელიც "მეორე ეპოქაშიც" კი დამიტოვებია მემკვიდრეობად, არ არის კაცობრიობის გულებში; ის არ ცოცხლობს და არ ყვავის ადამიანთა საქმეებში. ის მტვრიან წიგნებშია შენახული, მე კი არ მოვსულვარ, რომ ადამიანს წიგნებით ვესაუბრო.

2. წიგნის ნაცვლად, მე მოგიტანეთ ჩემი ცხოვრება, ჩემი სიტყვა და ჩემი საქმეები, ჩემი ტანჯვა და ჩემი სიკვდილი, როგორც ადამიანისა. მიზეზი, რის გამოც კაცობრიობის უდიდეს ნაწილს, რომელიც საკუთარ თავს ქრისტიანს უწოდებს, არც ქრისტეს სიმშვიდე აქვს და არც მისი მადლი , არის ის, რომ ადამიანები მას თავიანთ მაგალითად არ მიიჩნევენ, რადგან არ ცხოვრობენ მისი სწავლებისამებრ. (316, 5)

3. მომისმინეთ, მოწაფეებო, რათა თქვენი გონებიდან ძველი რწმენები აღფხვრათ. ქრისტიანობა რელიგიურ ფრაქციებად დაიყო, რომლებიც ერთმანეთს არ უყვარობენ, ცრუ განკითხვების მეშვეობით აიძულებენ თავიანთ ძმებს თავი დაიმცირონ, აგდებენ და ემუქრებიან. მე გეუბნებით, ისინი უსიყვარულო ქრისტიანები არიან; ამიტომ, ისინი ქრისტიანები არ არიან, რადგან ქრისტე სიყვარულია.

4. ზოგიერთები იეჰოვას აღწერენ, როგორც მოხუც კაცს, რომელიც სავსეა ადამიანური ნაკლებით, შურისმაძიებელი, სასტიკი და უფრო საშიში, ვიდრე დედამიწაზე თქვენი ყველაზე უსასტიკესი მსაჯულები.

5. ამას არ გეუბნებით, რომ ვინმეს დასცინოთ, არამედ იმისთვის, რომ თქვენი წარმოდგენა ღვთაებრივი სიყვარულის შესახებ განწმენდილ იქნას. თქვენ ახლა არ იცით, რა სახით მემსახურებოდით წარსულში. (22, 33–35)

6. როგორ არის შესაძლებელი, რომ ერები, რომლებიც ქრისტიანებს უწოდებენ თავს, ომით ერთმანეთი გაანადგურონ და ძმების მოსაკლავად წასვლამდე ილოცონ კიდეც, ითხოვენ რა ჩემგან მტრების წინააღმდეგ გამარჯვებას? შეუძლია ჩემს თესლს არსებობა იქ, სადაც სიყვარულის ნაცვლად სიძულვილი და პატიების ნაცვლად შურისძიება მეფობს? (67, 28)

7. ყველა სხვადასხვა მრწამსისა და რელიგიის ადამიანს ვეუბნები, რომ მათ ვერ დაუმორჩილეს მატერიალური სიმდიდრე თავის ადგილს, რათა შემდეგ სულიერს მიეცათ მისთვის სათანადო ადგილი. ადამიანები ჩემს

მცნებებს რომ იცავდნენ, უკვე შეძლებდნენ აქედან დაენახათ აღთქმული მიწის ანარეკლი და გაეგოთ მისი მცხოვრებლების ხმების ჟღერადობა.
8. თქვენ ამბობთ, რომ გწამთ ჩემი არსებობის და გწამთ ჩემი ღვთაებრიობის; ასევე ამბობთ, რომ აღსრულდეს ჩემი ნება. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: რა მცირეა თქვენი რწმენა და მორჩილება ჩემს განჩინებათა მიმართ! მაგრამ მე აღგიძრავთ ჭეშმარიტ რწმენას თქვენში, რათა ძლიერნი იყოთ იმ გზაზე, რომელიც მე თქვენთვის მოვამზადე. (70, 12-13)
9. დღეს მე არ მოვითხოვ თქვენს სისხლს, რომ გაიღოთ თქვენი სიცოცხლე. რასაც გთხოვთ, არის სიყვარული, გულწრფელობა, ჭეშმარიტება, უანგარობა.
10. ამგვარად გასწავლით და ამით გაძლევთ დარიგებას, რითაც ვამზადებ ჩემი ღვთაებრიობის მოწაფეებს ამ მესამე ეპოქაში; რადგან ვხედავ, რომ თქვენ ინდიფერენტულად აკვირდებით მსოფლიოს მსვლელობას, და ეს იმიტომ, რომ არ იცით, როგორ ჩაუდგეთ ადამიანთა გულებში, სადაც ამდენი გაჭირვება და ამდენი ტკივილია.
11. დიდი უთანასწორობაა; რადგან ვხედავ ბატონებს, რომლებსაც მხოლოდ გვირგვინი აკლიათ, რომ თავი მეფეებად იწოდონ, და ვხედავ ქვეშევრდომებს, რომლებიც ჭეშმარიტი მონები არიან. აქედან წარმოიშვა ბრძოლა. ამქვეყნიურად გამდიდრებულ ბატონებს შორის ბევრია, ვინც თავს ქრისტიანს უწოდებს, მაგრამ გეუბნებით თქვენ, რომ ისინი ძლივს იციან ჩემი სახელი.
12. ისინი, ვინც თავიანთ მოყვასს მეზობლად არ მიიჩნევენ, ვინც სიმდიდრეს იკრებენ და სხვისას იტაცებენ, არ არიან ქრისტიანები, რადგან მათთვის უცხოა თანაგრძნობა.
13. სულიერსა და მატერიალურს შორის ბრძოლა დაიწყება; კაცობრიობა ამ კონფლიქტში იქნება ჩათრეული. მაგრამ რაოდენ დიდი ტანჯვა უნდა გადაიტანოს, სანამ სამართლიანობის გამარჯვება მოვა! (222, 43-45)

ურწმუნოები და რელიგიური ფანატიკოსები

14. გეუბნებით, რომ თქვენთვის სჯობს, სავსე იყოთ გაურკვევლობითა და უარყოფებით, ვიდრე ცრუ რწმენებითა და სიცრუით, რომლებსაც ჭეშმარიტებად მიიჩნევთ. პატიოსანი უარყოფა, რომელიც ეჭვიდან ან უცოდინრობიდან იღებს სათავეს, ნაკლებ ზიანს განიჭებთ, ვიდრე არასწორ რამეზე არასincero თანხმობა. პატიოსანი ეჭვი, რომელიც გაგების წყურვილითაა აღსავსე, ნებისმიერ მითში მტკიცე რწმენაზე უკეთესია. სასოწარკვეთილი გაურკვევლობა, რომელიც სინათლისკენ ისწრაფვის, ფანატიკურ ან კერპთაყვანისმცემლურ სიმტკიცეზე უკეთესია.
15. დღეს ყველგან ჭარბობენ ურწმუნოები, იმედგაცრუებულები და გამწარებულები. ისინი ამბოხებულები არიან, რომლებსაც ხშირად სხვებზე ნათლად დაჰყურებთ, რომლებიც რიტუალურ პოზირებას ისეთად

არ აღიქვამენ, როგორიც ის სინამდვილეშია. არც სულიერ მოძღვრებს არ სჯერათ იმ დაპირებებისა, რომლებსაც ისინი სმენიან. რადგან ყველა ეს რთული თეორია არ აკმაყოფილებს მათ გულებს, რომლებსაც შიშის მოსაკლავად სუფთა წყალი სწყურიათ.

16. ისინი, ვინც თქვენ ამბოხებულებად მიგაჩნიათ, ხშირად თავიანთ კითხვებში უფრო დიდ გამჭრიახობას ავლენენ, ვიდრე ისინი, ვინც თავს ბრძნულად და დიდად მიიჩნევს და პასუხობს მათ. ისინი უფრო ნათლად აღიქვამენ, ხედავენ, გრძნობენ, ისმენენ და ესმით, ვიდრე ბევრი, ვინც საკუთარ თავს ღვთაებრივი სწავლების ოსტატად მოიხსენიებს. (248, 12)

17. რა აშკარა და მარტივია ჭეშმარიტება! რა ნათელი და პირდაპირია სულიერება! და მაინც — რა ძნელია მისთვის გასაგები, ვინც ჯიუტად რჩება თავისი ფანატიზმისა და ტრადიციების სიბნელეში. მისი გონება ვერ იგებს, რომ არსებობს რაღაც მეტი, ვიდრე ის, რაც მას ესმის; მისი გული კი ეწინააღმდეგება იმის უარყოფას, რაც მისთვის იყო მისი ღმერთი და მისი კანონი: ტრადიცია და რიტუალი.

18. ხომ არ გგონიათ, რომ მე ვძულდები მათ, ვინც ჩემი ჭეშმარიტების აღიარებაზე უარს ამბობს? არა, ჩემო შვილებო, ჩემი წყალობა უსაზღვროა და სწორედ მათკენ ვიწევ იმიტომ, რომ დავეხმარო მათ საკუთარი ციხის დატოვებაში, რათა ნათლის ხილვით იხარონ. მათთვისაა დათქმული განსაცდელები, რომლებიც რწმენაში გამოღვიძებისთვისაა საჭირო. ეს არ იქნება მათ ძალას აღემატებული განსაცდელები; ეს იქნება გაკვეთილები, ბრძნულად მორგებული თითოეულ სულზე, თითოეულ ცხოვრებაზე, თითოეულ ადამიანზე.

19. იქიდან, იმ დაბნელებული გონებების, რელიგიური ფანატიზმითა და უმეცობით დაავადებული გულების შორის, თქვენ იხილავთ ჭეშმარიტების დიდ და შემართებულ მეომრებს. რადგან იმ დღეს, როდესაც ისინი გათავისუფლდებიან თავიანთი ბორკილებისგან, თავიანთი სიბნელისგან და იხილავენ ნათელს, მათ ვერ შეიკავებენ თავიანთ სიხარულს და მთელი ხმით დაიყვირებენ, რომ მე დავბრუნდი სამყაროს გადასარჩენად, რათა აღმოვმაღლო იგი სულიერების კიბით ჭეშმარიტ სამეფომდე. (318, 48–50)

იესოს სწავლებების დამახინჯებები და მათი შედეგები

20. მე გაძლევთ ჩემს სიტყვას იმავე სულიერი შინაარსით, რომლითაც გესაუბრებოდით "მეორე ეპოქაში", და შეგახსენეთ ჩემი მრავალი სწავლება, რომელიც დაგვიწყებიათ ან რომლისგანაც გადაუხვიეთ თქვენი წინაპრების მცდარი ინტერპრეტაციების გამო.

21. თქვენ იმდენად გადაუხვიეთ ჩემს სწავლებას, რომ შემიძლია გითხრათ: თქვენ შექმენით გზა, რომელიც სრულიად განსხვავდება ჩემისგან, თუმცა მას იგივე სახელი დაარქვით. ვერავინ, ჩემ გარდა, ვერ გაგათავისუფლებთ თქვენი შეცდომისგან — სიცოცხლის, სიყვარულისა და ჭეშმარიტების სიტყვით.

22. ამიტომ, დაფიქრდით და გაიგეთ ჩემი სიტყვა, ახლა, როცა მესმენით, და თქვენში ნათელი იქნება. ეს არის დრო, როდესაც სრული სიცხადით გეუბნებით, რომ სულის რეინკარნაცია ფაქტია, რომ ის კაცობრიობის გაჩენის დღიდან არსებობს, როგორც ღვთაებრივი სამართლიანობისა და სიყვარულის ნათელი, რომლის გარეშეც სულის სრულყოფილების გრძელ გზაზე წინ ვერ წახვიდოდით. (66, 63-65)

23. ძალიან მცირე რამე გამოუცხადეს ეკლესიებმა ხალხს სულის შესახებ. მაგრამ ახლა ისინი გამოფხიზლდებიან თავიანთი ლეთარგიიდან და ნეტარნი იქნებიან ისინი, ვინც დაძლევენ თავიანთ ეჭვებსა და შიშებს და კაცობრიობას გამოუცხადებენ იმ ჭეშმარიტებას, რომელიც დამალეს. მე განვანათლებ მათ ჩემი პატიების, ჩემი მადლისა და ჩემი სიბრძნის ნათლით.

24. როდესაც კაცობრიობა გააცნობიერებს, რომ ეკლესიები მხოლოდ იმისთვის არ არსებობენ, რომ დედამიწაზე ადამიანებმა მორალურად იცხოვრონ, არამედ მათ მოვალეობა აქვთ, სული მის მარადიულ სახლამდე მიიყვანონ, კაცობრიობა სულიერი განვითარების გზაზე ერთი ნაბიჯით წინ წავა. (109, 15–16)

25. ჩემს, იესოს, კაცობრიობაში ყოფნის შემდეგ, მე ყოველთვის ვგზავნიდი მათ, ვინც "ჯარისკაცებად" ან მოციქულებად მოდიოდა, რათა თავიანთი საქმეებით დაემტკიცებინათ ჩემი სწავლება და შეეჩერებინათ კაცობრიობის მიერ ჩემი სწავლებების დამახინჯება. მაგრამ ბევრი "ყრუ" და "ბრმა" ადამიანი, რომლებმაც ჩემი სიტყვა არასრულყოფილად განმარტეს, აზრთა სხვადასხვაობაში ჩავარდა და ამგვარად სექტების მრავალფეროვნება შექმნა. და თუ ადამიანები მაშინ სულიერად დანაწილდნენ — როგორ შეძლებდნენ ერთმანეთის სიყვარულს ჩემი კანონის უმაღლესი მცნების შესაბამისად?

26. ამიტომ გეუბნებით, რომ ეს ცივილიზაცია მხოლოდ ილუზიაა, რადგან მას თავად ადამიანები ანადგურებენ. სანამ კაცობრიობა ჩემი სამართლისა და სიყვარულის კანონის საფუძველზე არ ააშენებს სამყაროს, მას არ შეეძლება მოიპოვოს სულის სიმშვიდე და ნათელი, რომელთა სათნოებებზეც შექმნიდა და ჩამოაყალიბებდა ჭეშმარიტ სამყაროს აღმავალი განვითარებისათვის — როგორც სულიერ სფეროში, ასევე მეცნიერებასა და მორალში. (192, 17)

27. მხოლოდ განახლება და სრულყოფილების იდეალი დაგაბრუნებთ ჭეშმარიტების გზაზე.

28. ვინც საკუთარ თავს ღვთაებრივი კანონის განმმარტებლად მიიჩნევს, გეუბნებათ, რომ თქვენი გარყვნილებისა და მეამბოხეობის გამო ჯოჯოხეთის ტანჯვა გელით, და რომ მხოლოდ მაშინ, როდესაც გამოხატავთ სინანულს, მოკლავთ და დაჭრით თქვენს ხორცს და ღმერთს მატერიალურ მსხვერპლს შესწირავთ, ის მოგიტევებთ და თავის სამეფოში შეგიყვანთ — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ისინი ცდებიან.

29. სად აღმოჩნდებით, ადამიანებო, მათ მიერ წარმართულნი, რომლებსაც თქვენ წმინდა გამოცხადებების დიდოსტატებად მიიჩნევთ, მე კი გზასცდენილებად ვთვლი? სწორედ ამიტომ მოვედი თქვენს გადასარჩენად ამ სწავლების ნათლით, რომელიც საშუალებას მოგცემთ, წინსვლა შეძლოთ ჩემი სიყვარულის გზაზე. (24, 46–47)
30. ადამიანებმა დაფარეს ჩემი სწავლების ჭეშმარიტი მნიშვნელობა, რათა თქვენთვის წარმოეჩინათ ქრისტე, რომელიც არც კი არის იმის ანარეკლი, ვინც თქვენთვის სიცოცხლის მისაცემად მოკვდა.
31. დღეს თქვენ განიცდით თქვენი მასწავლებლისგან განდგომის შედეგებს. თქვენ გარშემორტყმული ხართ ტკივილით, დატვირთული — თქვენი უბადრუკებით, შეწუხებული — უმეცრებით. მაგრამ დადგა დრო, როდესაც ადამიანში ჩაძინებული უნარები და ნიჭები იღვიძებენ და, როგორც მაცნეები, აცხადებენ, რომ ახალი ერა დაიწყო.
32. კაცობრიობის ეკლესიები, მეცნიერება და სამართალი შეეცდებიან, ხელი შეუშალონ იმას, რაც მათთვის უცხო და საზიანო გავლენაა. მაგრამ არ არსებობს ძალა, რომელსაც სულის გამოღვიძებისა და პროგრესის შეჩერება შეუძლია. განთავისუფლების დღე ახლოსაა. (114, 5-8)
33. რომლებიც ამბობენ, რომ მე იციან, დედამიწაზე ცუდად წარმომადგენენ და სწორედ ამიტომ მობრუნდნენ ჩემგან ზურგით ბევრნი.
34. მე ანგარიშს არ მოვთხოვ მათ, ვინც საკუთარ თავს ათეისტს უწოდებს, რადგან მათ მე გულიდან განდევნეს, არამედ მათ, ვინც — ჭეშმარიტების დამახინჯებით — წარმოაჩინა ღმერთი, რომელიც ბევრმა ვერ მიიღო.
35. ყველაფერი, რაც სამართლიანი, კეთილშობილური და კარგია, შეიცავს იმ ჭეშმარიტებას, რომელიც მე ყოველთვის ვქადაგებდი.
36. დადგა ჟამი, როდესაც თქვენ კვლავ უნდა გიყვარდეთ ჭეშმარიტება, ანუ კვლავ უნდა შეიცნოთ, რა არის სამართლიანი და კეთილი. რადგან ჩემგან ხართ შობილნი, უნდა ისწრაფოდეთ, ეძიოთ მაღალი, მარადიული და წმინდა. (125, 22-25)
37. დიახ, ისრაელო, ადამიანის გული ყოველთვის ცდილობდა მატერიალური საგნების თაყვანისცემას; ყური სასიამოვნო სიტყვების ხმით იმსუბუქებდა. ამიტომ, ადამიანმა შეცვალა ის, რაც მე მოვიტანე, როგორც ქრისტიანული სწავლება "მეორე ეპოქაში", როდესაც ის "რელიგიად" აქცია.
38. ეგოიზმი, სიხარბე და ამპარტავნება ყოველთვის აღმოცენებულა ადამიანის გულში და მათ მეფეებად და ბატონებად დაიმკვიდრეს თავი, რათა ადამიანები მათ წინაშე თაყვანი ეცათ, ექციათ ისინი ვასალებად, მონებად, დაეკავშირებინათ ცოდვისთვის და მიეყვანათ სიბნელეში, დანახვევებასა და არეულობაში. (363, 36)
39. ამ ეპოქის თეოლოგები შეისწავლიან ჩემს სიტყვასა და ახალ წერილებს და იკითხავენ: "ვინ ხარ შენ, ვინც ასე ილაპარაკე?" ისევე, როგორც ძველ დროში მწიგნებთმცოდნეები და ფარისეველნი ამბოხდნენ

და მითხრეს: "ვინ ხარ შენ, რომ უგულებელყოფ და ცვლი მოსეს რჯულს?" მაშინ მე მათთვის ნათელი გავხდი, რომ სამი გამოცხადებაა ერთადერთი რჯული, რომელიც მე ყოველთვის ვასწავლიდი და რომელსაც მივყვებოდი.

40. მრავალი, ვინც ამ ეპოქაში მგმობს, იმყოფება მათ შორის, ვინც "მეორე ეპოქაში" ეჭვი შეიტანა. თუმცა მე ისინი შევინარჩუნე და დედამიწაზე დავაბრუნე, რათა ჩემი კანონის ტრიუმფის მოწმენი გამხდარიყვნენ და სინათლეზე თვალი აეხილათ. (234, 46–47)

არასასურველი მოვლენები და ბოროტად გამოყენების ფაქტები ქრისტიანობაში

41. კაცობრიობის დიდი ნაწილი საკუთარ თავს "ქრისტიანს" უწოდებს ისე, რომ არც კი იცის, რას ნიშნავს სიტყვა "ქრისტე" და არც მისი სწავლებები არ იცის.

42. რა გააკეთეთ ჩემი სიტყვისგან, ჩემი მაგალითისა და ჩემი სწავლებებისგან, რომლებიც ერთ დროს მოგეცით?

43. ნუთუ მართლა უფრო განვითარებული ადამიანები ხართ, ვიდრე იმ ეპოქის წარმომადგენლები? რატომ არ ამტკიცებთ ამას თქვენი სულის ნაყოფებით? ნუთუ ფიქრობთ, რომ ეს ცხოვრება მარადიულია, ან იქნებ გჯერათ, რომ მხოლოდ ადამიანური მეცნიერების მეშვეობით უნდა განვითარდეთ?

44. მე გასწავლეთ რჯულის ჭეშმარიტი აღსრულება, რათა გარდაქმნიდით ამ ქვეყნიერებას დიდ ტაძრად, რომელშიც ჭეშმარიერ ღმერთს სცემდნენ თაყვანს, სადაც ადამიანის სიცოცხლე იქნებოდა მუდმივი მსხვერპლშეწირვა მამისადმი სიყვარულის, რომელსაც ის თაყვანს უნდა სცემდეს თითოეულ თავის მოყვასში და ამგვარად მიაგოს პატივი თავის შემოქმედსა და ბატონს.

45. ხოლო დღეს, კაცობრიობასთან დაბრუნებულს — რას ვხედავ? სიმართლესა და ქველმოქმედებას სიცრუემ და ეგოიზმმა ჩაანაცვლა; სირბილესა და თავმდაბლობას — სიამაყემ და ამპარტავნებამ; ნათელს, სულიერ სიმაღლესა და სულიერებას — იდოლატრიამ, ფანატიზმმა და " " უმეცრებამ. სადაც მხოლოდ მოვალეობისა და სიმართლის გულმოდგინება უნდა სუფევდეს, იქ სიხარბე და შეურაცხყოფა მეფობს; ძმებსა და დებს შორის სიძულვილმა და უკონტროლო დაპირისპირებამ შეცვალა ძმობა, მშვიდობა და სიყვარული.

46. მაგრამ მე მოვალ ჩემს ტაძარში, რათა გამოვაგდო იქიდან მოვაჭრეები, როგორც ეს "მეორე ასაკში" იერუსალიმის ტაძარში გავაკეთე, და კიდევ ერთხელ ვეტყვი მათ: "ნუ გადააქცევთ ლოცვის სახლს ბაზრად." მე ვასწავლი ადამიანებს, რათა ყველამ ემსახუროს ჭეშმარიტი სამსხვერპლოს წინაშე, რათა მათ აღარ მოატყუოს შეცდომამ და არც

უმეცრების გამო გზას გადაუხვიონ იმ ცრუ ინტერპრეტაციების გამო, რომლებსაც ჩემს კანონს აძლევენ. (154, 15–20)

47. ჩემი და ჩემი მოციქულების მაგალითი მოდელად არ მიუღიათ ყველას, ვინც ჩემს მიყოლას ცდილობდა. ბევრი მსახურის ნაცვლად ბატონად იქცა, გულები უპირატესობის გრძნობითა და ამპარტავნებით აივსო და მხოლოდ სიმდიდრე, ბრწყინვალება და პატივი ეძებდა. ამით მათ დაავიწყდათ ღარიბთა გაჭირვება და გულგრილნი და უგრძნობელნი გახდნენ სხვისი უბედურებისა და ტანჯვის მიმართ. ამიტომაც, ჭეშმარიტების ძიებაში, ადამიანები ერთი კონფესიიდან მეორესთან დახეტიალობენ; სწორედ ამიტანია მათი სულიერი საჭიროება, შექმნან ახალი სექტები, რათა თავისუფლად ეძიონ მე.

48. ისინი, ვინც ოდესღაც წმინდებად და ნახევარღმერთებად მიიჩნეოდნენ, ახლა იმედგაცრუებული კაცობრიობის მიერ უარყოფილნი არიან.

49. ადამიანები აღარ ეძებენ აღმსარებელს, რათა შეინდონ თავიანთი ცოდვები, რადგან ამას უღირსად მიიჩნევენ. და მარადიული ჯოჯოხეთის ცეცხლის საფრთხეც აღარ შთაბეჭდავს და აღარ აშინებს ცოდვილის გულს.

50. ამ სულიერი დეზორიენტაციის გამოყენებით, მგელი ღობეს უკან იჩენს თავს.

51. ჩემი ღვთაების ყოველ მსახურსა და წარმომადგენელს ევალება კაცობრიობას შორის მშვიდობის დამყარება, მაგრამ ამ ასაკში ისინი სრულიად საპირისპიროს აკეთებენ. ყველა თავს პირველად მიიჩნევს, ყველა უძლიერესი უნდა იყოს და ამით ავიწყდებათ, რომ ერთადერთი ძლიერი, რომელიც მე ვარ, ყველაშია.

52. ახლა შეგიძლიათ გაიგოთ, რატომ დაგპირდით, რომ "მეორე ერაში" დავბრუნდებოდი თქვენთან; ახლა ხედავთ, რატომ გასწავლით თავიდან. რადგან მხოლოდ ჩემს სიტყვას შეუძლია სულიდან ბნელი ფარდა მოხსნას; მხოლოდ ჩემს სიყვარულს ძალუძს თქვენი ცოდვებისგან გამოსყიდვა. (230, 23–28)

53. ჩემი სამსჯავრო დაატყდებათ იმ მძიმე დანაშაულებსა და გადაცდომებს, რომლებიც ჩემს კანულს წინააღმდეგ იქნება ჩადენილი. არ იქნება არც ერთი გადაცდომა, რომელსაც სრულყოფილი მეუფე არ გამოასწორებს. ნუ დაიშვებთ დაბნეულობას: გამოასწორეთ თქვენი შეცდომები და ნუ განიკითხავთ. გაიგეთ, რომ მე არასოდეს გსჯით — საკუთარ თავს ისჯით.

54. მე ვანათებ მათ, ვინც უმეცრებით შესცოდა, და განვწყობთ მათ, ვინც გაცნობიერებულად შესცოდა, სინანულისკენ, რათა ორივემ შეუდგეს ჩადენილი შეცდომის გამოსწორებას ჩემი პატიების სრული რწმენით. ეს არის ჩემთან მოსვლის ერთადერთი გზა.

55. გაიხსენეთ ეს ყველაფერი, თქვენ, სასულიერო პირნო, რომლებიც ადამიანებს კონფესიების სხვადასხვა გზაზე წარუძღვებით. ილოცეთ და თქვენი სამწყსო სულიერებისკენ წარუძეხით. ახლა დადგა დრო, შეინანოთ თქვენი შეცდომებისთვის და დაიწყოთ ბრძოლა ადამიანური მატერიალიზმის წინააღმდეგ, რომელიც სულისთვის სიკვდილი და სიბნელეა. ამისთვის, უნდა გამოიყენოთ ჩემი ჭეშმარიტება, ჩემს სიტყვას იარაღად იხმართ და ჩემი სწავლებით იცხოვროთ.
56. მე არც ერთი კონფესიის მიმართ არ მაქვს უპირატესობა. მე არ დავდგები თქვენს მხარეს, არამედ თქვენ უნდა დადგეთ ჩემს მხარეს. რადგან თუ ამას გააკეთებთ, თქვენ წარმატებით გაერთიანდებით სულიერად. (162, 27–30)
57. ჩემი სწავლება, სულიერებით სავსე, ფესვს გაიდგამს ამ ხალხის გულებში, რათა მომავალში მან ჭეშმარიტებისა და სიცოცხლის ნაყოფი გამოიღოს. ჩემი სიტყვა გავრცელდება მთელ დედამიწაზე და არ დარჩება ადგილი, სადაც ის არ განწმენდს, არ გაანათლებს და არ განკითხავს.
58. მაშინ ხალხები დაიწყებენ სულიერი, ჭეშმარიტი და მარადიული სიცოცხლის გაღვიძებას და აღმოფხვრიან თავიანთი თაყვანისცემის სხვადასხვა ფორმის გარეგნულ და მატერიალისტურ ასპექტებს, შემოიფარგლებიან ჩემი რჯულის არსისკენ მიმართვით.
59. კაცობრიობა გააცნობიერებს სულიერების მიერ ბოძებულ ძალას და თავის მზერას მოარიდებს ყველაფერს, რამაც ის ასე მრავალი საუკუნის განმავლობაში შეაფერხა.
60. რა სარგებელია იმისა, რომ ქრისტიანობის სიმბოლო, ანუ ჯვარი, მილიონობით ჯერ გვხვდება დედამიწაზე, თუ ადამიანები კეთილი განზრახვისანი არ არიან და ერთმანეთს არ უყვარობენ?
61. გარეგანი ფორმა ადამიანებზე ძალას აღარ ფლობს; აღარ არსებობს პატივისცემა, არც კეთილი ნება, არც შეურაცხყოფის გამო გამოთქმული სინანული. ამიტომ გეუბნებით, რომ მსახურების სიმბოლოები და ფორმები გაქრება, რადგან მათი დრო წარსულს ჩაჰბარდა, და სწორედ შინაგანი მსახურება აღამაღლებს ადამიანებს სინათლისკენ, აამაღლებს მათ და ჩემთან მიიყვანს. (280, 63-67)

IV. კანონი – ღვთის სიყვარული და მოყვასის სიყვარული

თავი 16 – ღვთაებრივი კანონი

ღვთაებრივი კანონის ძალა

1. ბევრია ისეთი ადამიანი, ვინც ჩემს სწავლებას მოძველებულად მიიჩნევს; თუმცა, ამის მიზეზი ისაა, რომ მათი მატერიალიზმი არ აძლევთ მათ საშუალებას, აღმოაჩინონ ჩემი სწავლებების მარადიული მნიშვნელობა.

2. ჩემი კანონი უცვლელია. ხალხი, თავისი კულტურებით, ცივილიზაციებითა და კანონებით, წარმავალია; ამ ყველაფრიდან მხოლოდ ის ძლებს, რაც სულმა თავისი სიყვარულისა და წყალობის საქმეებით აღაშენა. სწორედ სული, ყოველი დღის შრომის შემდეგ, ყოველი განსაცდელის შემდეგ, როდესაც ღვთაებრივი სიბრძნის წყაროს მიმართავს, ხედავს ჩემი კანონის ურყევ კლდეს და სულის სწავლებების შემცველ მუდამ ღია წიგნს. (104, 31–32)

3. მე ჩემი ნათლით განვანათლე ყველა ადამიანი და ამით მათთვის ერთადერთი არსებული ჭეშმარიტება გამომავლინე; და მაინც, ხედავთ, როგორ გრძნობს, ფიქრობს, სჯერა და განმარტავს თითოეული ადამიანი და თითოეული ხალხი ყველაფერს განსხვავებულად.

4. ადამიანებში აზროვნების ეს მრავალფეროვნება მათ დაყოფას იწვევს, რადგან ყოველი ერი და ყოველი რასა განსხვავებულ გზას მიჰყვება და განსხვავებულ იდეალებს ამკვიდრებს.

5. უმრავლესობა გადაუხვია ნათელ და ჭეშმარიტ გზას, რადგან სჯერა, რომ ღვთაებრივი კანონის აღსრულება ადამიანზე აღმატებულ მსხვერპლგორონებას, უარის თქმასა და ძალისხმევას მოითხოვს, და ამჯობინა მათთვის რელიგიური თემებისა და სექტების დაარსება, რომელთა კანონისა და რიტუალური პრაქტიკების დაცვაც მათთვის უფრო ადვილია. ამგვარად, ადამიანები ფიქრობენ, რომ ამით აკმაყოფილებენ სინათლისა და ამაღლების წყურვილს, რომელსაც თავიანთ სულებში გრძნობენ.

6. მრავალი საუკუნე და მრავალი ეპოქა გავიდა ისე, რომ ადამიანებს არ გაუცნობიერებიათ, რომ ჩემი რჯულის აღსრულება არ არის ადამიანური მსხვერპლშეწირვა და რომ, პირიქით, ისინი ნამდვილად მსხვერპლს სწირავენ სამყაროს სხეულსა და სულს, როდესაც უგულებელყოფენ ჩემს მცნებებს. მათ ვერ გააცნობიერეს და არც სურდათ გაეგოთ, რომ ვინც ჩემი სიტყვით ცხოვრობს, იპოვის ჭეშმარიტ ბედნიერებას, მშვიდობას, სიბრძნესა და დიდებას, რომელსაც მატერიალისტი ადამიანები ასე განსხვავებულად წარმოიდგენენ.

7. მორალური და სამეცნიერო სამყარო, რომელიც გარს გერტყათ, მატერიალისტური იდეალების მქონე ადამიანების ნამოქმედარია — ადამიანებისა, რომლებიც მხოლოდ კაცობრიობის მატერიალური კეთილდღეობის ძიებაში იყვნენ; და მე დავუშვი, რომ ეშრომინათ, თავისი საქმე ბოლომდე მიეყვანათ, შედეგები შეესწავლათ და ნაყოფიც მიეღოთ, რათა გამოცდილების სინათლე ამოეღოთ მისგან. ამ ნათელში

გამოვლინდება ჩემი სიმართლე და ამ სიმართლეში იქნება ჩემი კანონი, რომელიც სიყვარულია. (313, 60–64)

8. მე რომ დაგეშვებინათ ჩემი სწავლების თქვენს ცხოვრებაში თქვენი ნებით გამოყენება და არა ჩემი ნებით — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენ, -ები, ვერასდროს იპოვიდით გამოსავალს თქვენი სულიერი სტაგნაციიდან და ვერასდროს მისცემდით თქვენს სულს განვითარების, გაშლისა და სრულყოფის საშუალებას.

9. იქ თქვენ ხედავთ იმ ადამიანებს, რომლებიც უმოქმედონი გამხდარან თავიანთ რელიგიებში, რომლებიც აღარ დგამენ არც ერთ ნაბიჯს სინათლისკენ, რადგან არ დაემორჩილნენ იმას, რასაც ღვთაებრივი კანონი ბრძანებს, არამედ შეეცადნენ კანონის საკუთარი ნებისთვის დაქვემდებარებას მისით მითებითა და ცრუ სწავლებებით შევსებით.

10. ამ ეპოქის მრავალი ადამიანისთვის აუცილებელი იყო ყველა რელიგიისგან გათავისუფლება, რათა სულით ეძიათ მე და შეძლებოდათ განევითარებინათ ყველა ის თვისება, ნიჭი და უნარი, რომელსაც თავიანთი არსების უღრმეს სიღრმეებში გრძნობენ. (205, 6-8)

ღვთის სიყვარულის კანონი სულიერ ნაშრომში " "

11. თქვენი ღმერთი გელაპარაკებათ; ჩემი ხმა არის კანონი. დღეს თქვენ მას ხელახლა ისმენთ, ისე, რომ არ არის საჭირო, ის ქვაზე ამოვიკვეთო, ან მე თქვენ შორის ჩემი განკაცებული სიტყვა გამოვგზავნო. ეს ჩემი ღვთაებრივი ხმაა, რომელიც თქვენს სულთან მოდის და მას ახალი ეპოქის დასაწყისს უცხადებს, რომელშიც ადამიანი გამართლდება, თავის შემოქმედს შეერიგება და განწმენდილ იქნება, როგორც წერია. (15, 8)

12. იესოს მეშვეობით მე მოგეცით სრულყოფილი სწავლება. დაუკვირდით ჩემს, როგორც ადამიანის, ცხოვრებისეულ გზას დაბადებიდან სიკვდილამდე და მაშინ სიყვარული ცოცხლად და სრულყოფილად გამოგიცხადდებათ.

13. მე არ მოვითხოვ, რომ იესოს დაემსგავსოთ, რადგან მასში იყო ის, რის მიღწევაც თქვენ არ შეგიძლიათ: ყოფილიყავით სრულყოფილნი, როგორც ადამიანები, ვინაიდან ის, ვინც მასში იყო, თავად ღმერთი იყო შეზღუდულ ფორმაში. თუმცა, მე გეუბნებით, რომ მას უნდა მიბაძოთ.

14. ჩემი მარადიული კანონი ყოველთვის გესაუბრებოდათ ამ სიყვარულზე. თავიდან გითხარით: "შეიყვარე ღმერთი მთელი შენი გულით და მთელი შენი სულით", და "შეიყვარე შენი მოყვასი, როგორც შენ თავი".

15. მოგვიანებით, მე გითხარით ეს შთამაგონებელი სიტყვები: "გიყვარდეთ თქვენი ძმები და დები, როგორც მამამ შეგიყვარათ თქვენ"; "გიყვარდეთ ერთმანეთი".

16. ამ ეპოქაში მე გამოგიცხადეთ, რომ გიყვარდეთ ღმერთი ყველა ქმნილებაზე მეტად, რომ გიყვარდეთ ღმერთი ყველაფერში, რაც

არსებობს და რაც ღმერთში არსებობს, რომ გეჩვენებინათ წყალობა და კვლავ წყალობა თქვენი მოყვასის მიმართ, რათა იხილოთ მამა მთელი მისი დიდებით; რადგან წყალობა სიყვარულია. (167, 15–19)

17. მე არც კი გეუბნებით, რომ ეს სულიერი სწავლება მსოფლიო რელიგია იქნება; რადგან მე არასდროს მომიტანია რელიგია, არამედ — კანონი. მე მხოლოდ იმას გეუბნებით, რომ კანონი, რომელიც დედამიწაზე გაიმარჯვებს და იქ მუდმივ ძალას შეიძენს, რათა კაცობრიობის არსებობა გაანათლოს, იქნება სიყვარულის კანონი, რომელიც ჩემს სწავლებაში აგიხსენით, რათა თქვენ სრულად გაიგოთ იგი.

18. კაცობრიობა კვლავაც ჩაიდენს სიყვარულისა და ქველმოქმედების მრავალ ცრუ ქმედებას, სანამ არ ისწავლის სიყვარულს და ჭეშმარიტი სიყვარულის ქმედებების განხორციელებას, და ბევრს კვლავ მოუწევს მრევლიდან მრევლში ხეტიალი, სანამ მათი სული უფრო მაღალ გაგებას არ აიწევს და საბოლოოდ არ გააცნობიერებენ, რომ ერთადერთი კანონი, სულის უნივერსალური და მარადიული სწავლება, სიყვარულის კანონია, რომელსაც ყველა მიჰყვება.

19. ყველა რელიგია გაქრება და დარჩება მხოლოდ ღვთის ტაძრის ნათელი, რომელიც კაცში ანათებს, როგორც შიგნიდან, ისე გარეთ — ტაძარი, რომელშიც თქვენ ყველა ერთიანად შესწირავთ მორჩილების, სიყვარულის, რწმენისა და კეთილი ნების თაყვანისცემას. (12, 63-65)

ღვთაებრივი კანონების უგულებელყოფა და მისი შედეგები

20. ამ სადღესასწაულო გახსენების დილას გეკითხებით: რა უყავით იმ რჯულს, რომელიც კაცობრიობას მოსეს მეშვეობით გამოვგზავნე? განა ეს მცნებები მხოლოდ იმ დროის ხალხისთვის იყო მიცემული?

21. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ეს კურთხეული თესლი კაცთა გულებში არ არის, რადგან ისინი არც მე მიყვარებიან და არც ერთმანეთს; არც მშობლებს პატივს სცემენ და არც სხვისი ქონების პატივისცემას იციან; პირიქით, ერთმანეთს სიცოცხლეს ართმევენ, ქორწინებას არღვევენ და თავს იგინებენ.

22. განა არ გესმით სიცრუე ყოველი პირისგან? განა არ გაგიაზრებიათ, როგორ ართმევს ერთი ხალხი მეორეს მშვიდობას? და მაინც კაცობრიობა ამბობს, რომ იცის ჩემი რჯული. რა დაემართებოდა კაცობრიობას, ჩემი მცნებები სრულიად რომ დავიწყებოდა? (15:1–3)

23. "მეორე ასაკში", როდესაც იესო იერუსალიმში შევიდა, მან იხილა, რომ ტაძარი, ლოცვისა და ღვთის თაყვანისცემისთვის მიძღვნილი ადგილი, ბაზრად იყო გადაქცეული, და მასწავლებელმა, სიხარბით აღვსილმა, განდევნა ისინი, ვინც მას ამგვარად შეურაცხყოფდა, და უთხრა მათ: "ჩემი მამის სახლი ბაზარი არ არის". ისინი ნაკლებად დამნაშავეები იყვნენ, ვიდრე ისინი, ვინც ადამიანთა სულების ღვთის რჯულის აღსრულებისკენ წარმართვას ხელმძღვანელობდნენ. მღვდლები ტაძარი ისეთ ადგილად

აქციეს, სადაც ამბიცია და ბრწყინვალების სიყვარული ბატონობდა, და ეს ბატონობა დაინგრა.
24. დღეს მე არ გამომიყენებია კვერთხელი, რათა დავსჯილიყავი ისინი, ვინც ჩემს რჯულს შეურაცხყო. თუმცა, მე დავუშვი, რომ საკუთარი დანაშაულების შედეგები თავი ეგრძნოთ ადამიანებს, რათა მათ შეძლონ მათი მნიშვნელობის გაგება და გააცნობიერონ, რომ ჩემი რჯული ურყევი და უცვლელია. მე კაცობრიობას გზა, სწორი ბილიკი ვუჩვენე და თუ მას გადაუხვევენ, ისინი სამართლიანი კანონის სიმკაცრეს იზიარებენ, რადგან მასში ჩემი სიყვარული ვლინდება. (41, 55-56)
25. მე აღვადგენ ჩემს ტაძარს — ტაძარს კედლებისა და კოშკების გარეშე, რადგან ის ადამიანთა გულებშია.
26. ბაბილონის კოშკი კვლავაც ყოფს კაცობრიობას, მაგრამ მისი საფუძვლები ადამიანთა გულებში დაინგრევა.
27. კერპთაყვანისმცემლობამ და რელიგიურმა ფანატიზმმა ასევე ააშენეს თავიანთი მაღალი კოშკები, მაგრამ ისინი მყიფეა და უნდა ჩამოინგრეს.
28. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემი კანონები — ღვთაებრივიცა და კაცობრივისაც — წმინდაა და თავად განსჯიან ქვეყნიერებას.
29. კაცობრიობა არ თვლის თავს კერპთაყვანისმცემლად, მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ის კვლავაც ოქროს ხარს სცემს თაყვანს! (122, 57)
30. ქაოსი დაბრუნდა, რადგან არ არსებობს სათნოება, და სადაც არ არის სათნოება, იქ ჭეშმარიტებაც ვერ იქნება. ამის მიზეზი არ არის ის, რომ მამის მიერ მოსესთვის მიცემულ კანონს ძალა აკლია, არც ის, რომ იესოს სწავლება მხოლოდ წარსულ დროებას ეხება. ორივე მათგანი სულიერი არსებით მარადიული კანონებია. მაგრამ გააცნობიერეთ, რომ ისინი წყაროსავით არიან, რომლის დალევაც არავის აიძულებენ, არამედ ყველა, ვინც ამ სიყვარულის შადრევანთან მიდის, ამას საკუთარი ნებით აკეთებს. (144, 56)
31. სწორად განმარტეთ ჩემი სწავლება; ნუ იფიქრებთ, რომ ჩემს სულს სიამოვნებს თქვენი ტანჯვის ხილვა დედამიწაზე, ან რომ მოვედი, რათა წაგართვათ ყველაფერი, რაც სიხარულს განიჭებთ, რათა მე მასში ვიხარო. მე მოვედი, რათა ჩემს კანონებს აღიაროთ და პატივი სცეთ, რადგან ისინი თქვენი პატივისცემისა და ყურადღების ღირსნი არიან, ვინაიდან მათი დაცვისას მათგან ნეტარებას იღებთ.
32. მე გასწავლეთ, მიეცით ღმერთს ღვთისა და "კეისარს" — "კეისრისა"; მაგრამ დღევანდელი ხალხისთვის მხოლოდ "კეისარი" არსებობს და მათ არაფერი აქვთ თავიანთი უფლისთვის შესაწირად. თქვენი ტანჯვა ნაკლები იქნებოდა, ამქვეყნიურს მხოლოდ აუცილებელს რომ აძლევდეთ. მაგრამ "კეისარმა", რომელსაც ნებას რთავთ, თქვენი ყოველი მოქმედება განაგოს, თქვენ თავს მოგახვიათ აბსურდული კანონები, გაგხადათ

მონებად და წაგართვათ სიცოცხლე ისე, რომ სანაცვლოდ არაფერი მოგცათ.
33. დაფიქრდით, რაოდენ განსხვავებულია ჩემი კანონი, რომელიც არც სხეულს და არც სულს არ იძულებს. ის უბრალოდ სიყვარულით გარწმუნებთ და სიკეთით გიძღვებათ. ის ყველაფერს გაძლევთ უანგაროდ და უაროულად და დროთა განმავლობაში ყველაფრისთვის გაჯილდოებთ და ანაზღაურებთ. (155, 14-16)

უზენაესი კანონის აღსრულება

34. როდესაც უფალმა თქვა თქვენთან: "გიყვარდეთ ღმერთი მთელი თქვენი გულით და მთელი თქვენი სულით, და მოყვასი თქვენი, ვითარცა თავი თქვენი", და თუ მოძღვარი სიყვარულის სწავლებას გიქადაგებდათ, მაშინ ეს სულიერი ხმა, რომელიც იმავე წყაროდან მომდინარეობს, გეუბნებათ, რომ სიყვარულის კანონს უნდა მიჰყვეთ, რადგან მას ფლობს ძალა, რომელსაც მსოფლიოს უდიდესი არმიებიც კი არ ფლობენ, და თქვენი დაპყრობები უსაფრთხო და ხანგრძლივი იქნება, რადგან ყველაფერს, რასაც სიყვარულის ფუძეზე ააშენებთ, მარადიული სიცოცხლე ექნება. (293, 214 67)
35. მე გიჩვენებთ სულის ჭეშმარიტ სიცოცხლეს, რათა არ იცხოვროთ უსაფუძვლო მუქარის ქვეშ და არ აღასრულოთ ჩემი რჯული მხოლოდ სასჯელის შიშით, როგორც გეუბნებოდნენ ისინი, ვინც ჩემი სიტყვის სწორად განმარტებას ვერ ახერხებდნენ.
36. შეიგნეთ ჩემი რჯული; ის არ არის რთული ან ძნელი გასაგებად. არავინ, ვინც მას იცნობს და მისდევს, არ შერცხვება, არც ყალბ სიტყვებსა და წინასწარმეტყველებებს, არც მცდარ შეხედულებებსა და მცდარ ინტერპრეტაციებს მიენდობა.
37. ჩემი რჯული მარტივია; ის ყოველთვის გიჩვენებთ გზას, რომელსაც უნდა მიჰყვეთ. მენდეთ; მე ვარ გზა, რომელიც წაგიყვანთ თეთრ, მოელვარე ქალაქში, აღთქმულ მიწაზე, რომელიც თქვენი მოსვლის მოლოდინში კარიბჭეებს ღიას ტოვებს. (32, 9)
38. როდის დარწმუნდებით ბოლოს და ბოლოს, რომ მხოლოდ ჩემი რჯულის აღსრულებით შეგიძლიათ იპოვოთ ჯანმრთელობა, ბედნიერება და სიცოცხლე?
39. თქვენ აღიარებთ, რომ მატერიალურ ცხოვრებაში არსებობს პრინციპები, რომლებსაც გადარჩენისთვის უნდა მოერგოთ. მაგრამ დაგავიწყდათ, რომ სულიერ სფეროშიც არსებობს პრინციპები, რომლებსაც პატივი უნდა სცეთ, რათა ადამიანმა მიიღოს წილი მარადიული სიცოცხლის წყაროში, რომელიც ღვთაებაში არსებობს. (188, 62)

40. გახსოვდეთ, რომ მხოლოდ მე ვარ თქვენი ხსნა. წარსულშიც, აწმყოშიც და მომავალშიც, ჩემი რჯული იყო, არის და იქნება თქვენი სულებისთვის გზა და მეგზური.
41. ნეტარნი არიან, ვინც ჩემს კანონს ეყრდნობიან, რადგან ისინი არასოდეს შეცდებიან გზაჯვარედინზე. ისინი მიაღწევენ აღთქმულ მიწას და აღავლენენ ტრიუმფის სიმღერას. (225, 31-32)
42. მე ვიცი, რომ რაც უფრო დიდი გახდება თქვენი გაგება, მით უფრო დიდი იქნება ჩემდამი თქვენი სიყვარული.
43. როდესაც გეუბნებით: "მიყვარეთ" — იცით კი, რას ვგულისხმობ? გიყვარდეთ ჭეშმარიტება, გიყვარდეთ სიკეთე, გიყვარდეთ სინათლე, გიყვარდეთ ერთმანეთი, გიყვარდეთ ჭეშმარიტი სიცოცხლე. (297, 57-58)
44. მინდა, გიყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც მე მიყვარხართ, და ასევე გიყვარდეთ საკუთარი თავი. რადგან მე თქვენ მხოლოდ გარკვეული რაოდენობის ადამიანების ხელმძღვანელობა და მეთაურობა კი არ დაგავალეთ, არამედ თქვენი პირველი მოვალეობა ჩემ მიმართ საკუთარ თავზე ზრუნვაა. თქვენ უნდა გიყვარდეთ ერთმანეთი იმის ცოდნით, რომ თქვენ თქვენი შემოქმედის ცოცხალი ხატება ხართ. (133, 72)
45. მისია, რომელიც დედამიწაზე ჩემს ხალხს ვანდე, დიდი და ძალიან ნაზია. სწორედ ამიტომ ვეძებდი მათ ყველა ეპოქაში, რათა ჩემი სიტყვით შთამეგონებინათ და რათა კანონის შინაარსი კიდევ უფრო მეტი გამეცხადებინა მათთვის.
46. სიყვარულის, სიკეთისა და სამართლიანობის კანონი არის სულიერი მემკვიდრეობა, რომელიც ყველა ეპოქაში მოვუტანე მათ. გაკვეთილიდან გაკვეთილამდე მე ვხელმძღვანელობდი კაცობრიობას იმის გაგებისკენ, რომ კანონი შეიძლება ერთ მცნებაში მოიაზრებოდეს: სიყვარულის მცნებაში. გიყვარდეთ მამა, რომელიც სიცოცხლის ავტორია; გიყვარდეთ თქვენი მოყვასი, რომელიც მამის ნაწილია; გიყვარდეთ ყველაფერი, რაც უფალმა შექმნა და დაადგინა.
47. სიყვარული არის სიბრძნის, სიდიადის, ძალის, სრულყოფილებისა და სიცოცხლის საფუძველი, წყარო და თესლი. ეს არის ჭეშმარიტი გზა, რომელიც შემოქმედმა სულს დაუდგინა, რათა ეტაპობრივად და საცხოვრებლიდან საცხოვრებლად იგი სულ უფრო მეტ სიახლოვეს გრძნობდეს ჩემთან.
48. დროის დასაწყისიდან რომ კაცობრიობას ღვთის სამსახური სულიერი სიყვარულით გაეწია, კერპთაყვანისმცემლურ წეს-ჩვეულებებსა და რელიგიურ ფანატიზმზე დანებების ნაცვლად, ეს სამყარო — რომელიც დღეს კაცობრიობის შიშითა და უბედურებით ცრემლების ველად იქცა — მშვიდობის ველი, რომელშიც სულები დაიმსახურებდნენ ამქვეყნიური ცხოვრების შემდეგ იმ სულიერი საცხოვრებლების მიღწევას, რომლებშიც სული თავისი აღმავალი განვითარების გზაზე უნდა შევიდეს. (184, 35–38)

თავი 17 – ღვთის თაყვანისცემის ახალი ფორმა

ღვთისმსახურების ფორმების განვითარება

1. რა ნელა მიიწევს კაცობრიობა ღვთის თაყვანისცემის სრულყოფისკენ!
2. როდესაც კი თქვენთან ახალი გაკვეთილით მოვალ, ის თქვენი განვითარების ეტაპისთვის ზედმეტად რთულად გეჩვენებათ. მაგრამ გაიგეთ, რომ მე გაძლევთ მთელ ეპოქას, რათა მისი ხანგრძლივობის განმავლობაში შეითვისოთ იგი და თქვენს ცხოვრებაში დანერგოთ. (99, 30-31)
3. იეჰოვას სამსხვერპლოზე შეწირული თქვენი ცხოველური მსხვერპლები მას მიიღო. თუმცა, ეს არ იყო სულის უფლისკენ ასამაღლებლად საუკეთესო გზა. ამიტომ მოვედი თქვენთან, როგორც იესო, რათა გესწავლებინათ ღვთაებრივი მცნება, რომელიც გეუბნებათ: გიყვარდეთ ერთმანეთი.
4. ახლა გეუბნებით, რომ სწავლებები, რომლებიც მე თქვენთვის "მეორე ეპოქაში" იესოს საქმეების მეშვეობით გამოვავლინე, ზოგჯერ შეცვლილი იყო, ზოგჯერ კი — არასწორად იქნა გაგებული. სწორედ ამიტომ მოვედი, როგორც ეს თქვენთვის გამოვაცხადე, რათა ჩემს ჭეშმარიტებას ნათელი მოვფინო. იმ დროინდელმა ჩემმა მსხვერპლმა ბოლო მოუღო მრავალ ცხოველურ მსხვერპლშეწირვას და მე თქვენ ღვთის თაყვანისცემის უფრო სრულყოფილი გზა გასწავლეთ.
5. ჩემი ახალი გამოცხადება ამ ეპოქაში კაცობრიობას მიიყვანს იმის გაგებამდე, რომ არ უნდა გამოიყენოთ თაყვანისცემის სიმბოლური ფორმები მათი მნიშვნელობის განმარტების გარეშე, რადგან ისინი მხოლოდ ჩემი სწავლებების სიმბოლურ წარმოდგენას წარმოადგენენ. (74, 28)
6. ლოცვა არის სულიერი საშუალება, რომელიც მე კაცობრიობას შთავაგონე ჩემს ღვთაებასთან საუბრისთვის. ამიტომაც, თავიდანვე ის თქვენში გამოვლინდა, როგორც სურვილი, როგორც სულის საჭიროება, როგორც თავშესაფარი განსაცდელის ჟამს.
7. ვინც არ იცის ჭეშმარიტი ლოცვა, არ იცის მისგან მომდინარე კურთხევა, არც კი იცის ჯანმრთელობისა და სიკეთეების წყარო, რომელიც მასშია. მათ ნამდვილად იგრძნობენ სწრაფვას ჩემთან მიახლოების, ჩემთან საუბრის და თავიანთი სადარდელების ჩემთვის წარდგენისკენ; მაგრამ, რადგან სულიერება აკლიათ, მხოლოდ ფიქრების აღმართვა მათთვის იმდენად მწირი მსხვერპლი ჩანს, რომ მაშინვე ეძებენ რაიმე მატერიალურს, რათა შემომწირონ, რადგან სჯერათ, რომ ამით უკეთეს პატივს მიაგებენ.

8. ამგვარად, ადამიანები დაეცნენ კერპთაყვანისმცემლობაში, ფანატიზმში, რიტუალებსა და თაყვანისცემის გარეგნულ ფორმებში, რითაც ახშობენ თავიანთ სულებს და ართმევენ მათ იმ ნეტარი თავისუფლების უფლებას, რომ პირდაპირ ელაპარაკონ თავიანთ მამას. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ტკივილი ძალიან ძლიერია, როდესაც ტანჯვა ადამიანის ძალის ზღვარს აღწევს, ათავისუფლებს სული თავს, ავიწყდება ფორმალობები და ანგრევს თავის კერპებს, რათა აღიმართოს და გულისა სიღრმიდან იღაღადოს: "ჩემო მამაო, ჩემო ღმერთო!"
9. ხედავთ, როგორ არიან ერები, ამ მატერიალიზმის ეპოქაში, ერთმანეთთან ომით შეპყრობილნი? და მაინც, გეუბნებით თქვენ, რომ იქ მრავალმა ადამიანმა, იმ ომით დაქუცმაცებულ მოვლენებს შორის, აღმოაჩინა ლოცვის საიდუმლო — ლოცვისა, რომელიც გულიდან მოედინება და ჩემამდე მოდის, როგორც სასწრაფო ძახილი დახმარებისთვის, როგორც გოდება, როგორც ვედრება.
10. როდესაც მათ თავიანთ მოგზაურობაში მიიღეს სასწაული, რომელსაც ითხოვდნენ, მათ გააცნობიერეს, რომ ღმერთთან საუბრის სხვა გზა არ არსებობს, სულის ენით საუბრის გარდა. (261, 22-24, 27)

ზედაპირული ლოცვები უძღვნელობისა და ურწმუნოების გარეშე

11. ო, ჩემო შვილებო ყველა რწმენისა, ნუ ჩახშობთ სულის კეთილშობილურ გრძნობებს და ნუ ეცდებით მათ დაწყნარებას გარეგანი წეს-ჩვეულებებითა და რიტუალებით.
12. აჰა: როდესაც დედას არაფერი მატერიალური არ გააჩნია, რომ თავის საყვარელ პატარა შვილს შესთავაზოს, ის გულში იკრავს მას, აკურთხებს მთელი თავისი სიყვარულით, კოცნით აფარებს, სიყვარულით უყურებს, ცრემლებით ასველებს; მაგრამ არასდროს ცდილობს, სიყვარულის ცარიელი ჟესტებით მოატყუოს იგი.
13. როგორ შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, რომ მე, ღვთაებრივი ოსტატი, მოვიწონო თქვენი კმაყოფილება სულიერი ღირებულების, ჭეშმარიტებისა თუ სიყვარულისგან დაცლილი რიტუალური ქმედებებით, რომლებითაც ცდილობთ მოატყუოთ თქვენი სული და დაარწმუნოთ, რომ ის საზრდოს იღებს, მაშინ, როდესაც სინამდვილეში ის ჭეშმარიტების მიმართ სულ უფრო უმეცარი ხდება? (21, 20-21)
14. ლოცვა არის მადლი, რომელიც ღმერთმა კაცობრიობას მისცა, რათა ემსახურებოდეს, როგორც კიბე სულიერი აღმასვლისთვის, როგორც იარაღი თავდაცვისთვის, როგორც წიგნი თვითგანათლებისთვის და როგორც ბალზამი ყოველი სნეულებისგან განკურნებისა და აღდგენისთვის.
15. ჭეშმარიტი ლოცვა დედამიწიდან გაქრა; ადამიანები აღარ ლოცულობენ და როდესაც ამას ცდილობენ, მათ ტუჩები მეუბნებიან და არა სულები, იყენებენ რა ცარიელ სიტყვებს, რიტუალებსა და თავის

მოჩვენებას. როგორ შეიძლება მოელოდნენ ადამიანები სასწაულების ხილვას, როდესაც იყენებენ ფორმებსა და პრაქტიკებს, რომლებიც იესომ არ ასწავლა?

16. აუცილებელია, ჭეშმარიტი ლოცვა დაბრუნდეს კაცობრიობას, და მე ვარ, ვინც მას თავიდან გასწავლით. (39, 12-14)

17. ასწავლეთ მათ ლოცვა; აგრძნობინეთ თქვენს თანამემამულეებს, რომ სწორედ მათ სულს ესაუბრება თავის შემოქმედთან, რათა გააცნობიერონ, რომ მათი ლოცვები თითქმის ყოველთვის სხეულის ღრიალი, შიშის გამოხატულება, მათი ურწმუნოების, მათი მეამბოხეობის ან ჩემდამი უნდობლობის დასტურია.

18. აუხსენით თქვენს თანამემამულეებს, რომ არ არის საჭირო, აწვალონ ან დაჭყლეტონ საკუთარი სხეულები ჩემი სულის შესამოძრავებლად, ჩემი თანაგრძნობის ან ჩემი წყალობის აღსაღვიძებლად. ისინი, ვინც საკუთარ თავს ფიზიკურ ტანჯვასა და სასჯელს აკისრებენ, ამას იმიტომ აკეთებენ, რომ არაფერი იციან, თუ რა არის ჩემთვის ყველაზე სასიამოვნო შესაწირი, და არც წარმოდგენა აქვთ ჩემი სიყვარულისა და თქვენი მამის მოწყალების შესახებ.

19. ხომ არ გგონიათ, რომ თქვენს თვალზე ცრემლებსა და გულში ტკივილს ვითხოვ, რათა შეგებრალოთ? ეს იმას ნიშნავდა, რომ მე სიმკაცრეს, უგრძნობლობას, გულგრილობასა და ეგოიზმს მივაწერდი. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ ასეთი ნაკლოვანებები იმ ღმერთში, რომელიც გიყვართ?

20. რა მცირე ძალისხმევა გიჩვენებიათ ჩემს გასაცნობად! ამის მიზეზი ისაა, რომ თქვენი გონება არ გაგიწვრთნიათ სულით ჰარმონიულად მოაზროვნედ. (278, 17-20)

21. დღეს რამდენიმე წამით დატოვეთ დედამიწა და სულით მოდით ჩემთან.

22. მრავალი საუკუნის განმავლობაში ადამიანები ვერ სწორად ლოცულობდნენ, რის გამოც არც გამაგრებულან და არც მათი გზა ცხოვრებაში გაუნათებიათ ჩემს სიყვარულს, ვინაიდან ისინი გრძნობებით ლოცულობდნენ და არა სულით.

23. იდოლატრია, რომლისკენაც ადამიანი ასეა მიდრეკილი, იყო როგორც შხამი, რომელმაც მას ხელი შეუშალა, დაეგustaებინა შინაგანი ლოცვის სულიერი სიხარული.

24. რაოდენ დიდი უბედურება არ დაუტვირთავთ ადამიანებს მხოლოდ იმიტომ, რომ არ იცოდნენ, როგორ ეთხოვათ! და ეს სრულიად ბუნებრივია, მოწაფეებო. რადგან რა სულიერი ძალა შეიძლება ჰქონდეს ადამიანს, რომ გაუძლოს ცხოვრების ცდუნებებს, თუ არაფერი გააჩნია, რითაც მიუახლოვდეს სიცოცხლის წყაროს, რომელიც ჩემს სულში არსებობს? ის მეძებს უფსკრულებში, ჩრდილებში, მაშინ როცა შეუძლია აიყაროს და მეპოვნოს მწვერვალებზე, სინათლეში.

25. აჰ, ნეტავ ამჟამინდელმა ხალხმა გაიგოს ლოცვის ძალა — რამდენი ზებუნებრივი საქმე აღასრულებდნენ! მაგრამ ისინი მატერიალიზმის ეპოქაში ცხოვრობენ, რომელშიც ღვთაებრივის მატერიალიზებასაც კი ცდილობენ, რათა შეეხონ და იხილონ იგი. (282, 61-64)

სრულყოფილი ლოცვის ოთხი ასპექტი

26. მე ვაკურთხებ მათ, ვინც ლოცულობს. რაც უფრო სულიერია მათი ლოცვა, მით უფრო დიდ სიმშვიდეს ვანიჭებ მათ.

27. ამას ადვილად გაიგებთ; რადგან ვინც ლოცვისთვის იკლავებს თავს, რომ იგრძნოს ღვთაებრივი თანდასწრება, ის უნდა დაემხოს ხატებისა თუ საგნების წინაშე, და ვერასდროს შეძლებს მამის თანდასწრების სულიერი შეგრძნების განცდას თავის გულში.

28. "ნეტარ არიან, რომელნიც უხილავად მრწმუნებიან", — ვთქვი ერთხელ და ახლა კვლავ ვიტყვი; რადგან ვინც ამქვეყნიურს თვალს ხუჭავს, სულიერებისთვის თვალს აღებს, და ვისაც ჩემს სულიერ თანდასწრებაში სარწმუნოება აქვს, მან ის უნდა იგრძნოს და მასში იხაროს.

29. როდის შეწყვეტს დედამიწის ხალხი თავისი სულისთვის უარის თქმას იმ სიხარულზე, რომ გრძნობდეს მე გულში პირდაპირი ლოცვით ან — რაც იგივეა — სულით სულზე ლოცვით? მაშინ, როდესაც ჩემი სინათლე განანათებს კაცობრიობის ცხოვრებას, ისინი შეიცნობენ ჭეშმარიტებას და გააცნობიერებენ თავიანთ შეცდომებს.

30. ახლა არის შესაფერისი დრო ლოცვისა და მედიტაციისთვის; მაგრამ ფანატიზმისა და კერპთაყვანისმცემლობისგან თავისუფალი ლოცვებით და ჩემს ღვთაებრივ სიტყვაზე წყნარი და ღრმა დაფიქრებით.

31. ყველა საათი და ყველა ადგილი შეიძლება შესაფერისი იყოს ლოცვისა და მედიტაციისთვის. არასდროს მითქვამს ჩემს სწავლებებში, რომ ამისთვის არსებობს სპეციალურად გამოყოფილი ადგილები ან მომენტები. რატომ ეძებთ ლოცვისთვის განსაკუთრებულ ადგილებს, როდესაც თქვენი სული აღემატება სამყაროს, რომელშიც ცხოვრობთ? რატომ მიკრავთ თავს გამოსახულებებსა და ასეთ შეზღუდულ ადგილებს, როდესაც მე უსასრულო ვარ?

32. ადამიანების სულიერი სიღარიბისა და მიწიერი უბედურებების ყველაზე სერიოზული მიზეზი მათი ლოცვის არასრულყოფილი წესია; ამიტომაც გეუბნებით, რომ ეს გაცნობიერება მთელ კაცობრიობას უნდა მიუწვდეს. (279, 2-7)

33. თქვენ ყოველთვის არ ლოცულობთ ერთი და იმავე შინაგანი კონცენტრაციით; ამიტომაც, ყოველთვის არ გრძნობთ ერთსა და იმავე სიმშვიდეს ან შთაგონებას.

34. არის შემთხვევები, როდესაც შთაგონებული ხართ და თქვენი ფიქრები აღზევებულია; და არის სხვა შემთხვევები, როდესაც სრულიად აპათიურები რჩებით. მაშ, როგორ აპირებთ, რომ ყოველ ჯერზე

ერთნაირად მიიღოთ ჩემი გზავნილები? თქვენ უნდა გაწაფოთ თქვენი გონება და თუნდაც თქვენი სხეული, რათა ლოცვის მომენტებში სულთან თანამშრომლობდეს.

35. სული ყოველთვის მზადაა, ჩემთან გაერთიანდეს; მაგრამ ამისთვის აუცილებელია, რომ სხეული კარგ მდგომარეობაში იყოს, რათა ამ წამებში მანძლო აღზევდეს და გათავისუფლდეს ყველაფრისგან, რაც მას თავის მიწიერ ცხოვრებაში გარს აკრავს.

36. ისწრაფეთ ჭეშმარიტი ლოცვის მიღწევისკენ; რადგან ვისაც ლოცვა იცის, მასში ატარებს მშვიდობის, ჯანმრთელობის, იმედის, სულიერი ძალისა და მარადიული სიცოცხლის გასაღებს.

37. ჩემი კანონის უხილავი ფარი დაიცავს მას დევნისგან და საფრთხისგან. მის პირში უხილავი მახვილი ექნება, რათა დაამარცხოს ყველა მოწინააღმდეგე, რომელიც მის გზაზე დაუდგება. ფარი მას შტორმებს შორის გზას გაუნათებს. სასწაული ყოველთვის მის ხელთ იქნება, როდესაც კი დასჭირდება, იქნება ეს მისივე საკეთილდღეოდ თუ სხვა ადამიანთა სასიკეთოდ.

38. ილოცეთ, ივარჯიშეთ სულის ამ უმაღლეს ნიჭში, რადგან სწორედ ეს ძალა განძრაობს მომავალი თაობების ცხოვრებას — იმ ადამიანების, რომლებიც, ხორცში ყოფნისას, მიაღწევენ თავიანთი სულის ჩემს სულთან შეერთებას.

39. ლოცვის მეშვეობით, მამები მიიღებენ შთაგონებას, რათა თავიანთ შვილებს გზა უჩვენონ.

40. ავადმყოფნი ლოცვით მიიღებენ ჯანმრთელობას. მმართველნი თავიანთ დიდ პრობლემებს ლოცვაში სინათლის ძიებით გადაჭრიან, ხოლო მეცნიერნი ასევე მიიღებენ გამოცხადებებს ლოცვის ნიჭის მეშვეობით. (40, 40–47)

41. მოწაფე: "მეორე ეპოქაში" ჩემმა მოციქულებმა მკითხეს, როგორ ეთხოვათ, და მე ვასწავლე მათ სრულყოფილი ლოცვა, რომელსაც თქვენ "მამაო ჩვენო" უწოდებთ.

42. ახლა გეუბნებით თქვენ: შთაგონება მიიღეთ ამ ლოცვიდან, მისი მნიშვნელობიდან, მისი სიმდაბლიდან და მისი რწმენიდან, რათა თქვენმა სულმა ჩემს სულთან მოილაპარაკოს. რადგან მაშინ ამ კურთხეულ სიტყვებს აღარ იქნება ფიზიკური ტუჩები, არამედ სული, რომელიც მე თავისი ენით მესაუბრება. (136, 64)

43. ეცადეთ, რომ მხოლოდ თქვენი ბაგეები არ მეძახდნენ "მამას", რადგან ბევრი თქვენგანი ამას მექანიკურად ჩვეულებისამებრ აკეთებს. მინდა, რომ როდესაც იტყვით: "ჩვენო მამაო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმინდა იყოს სახელი შენი", ეს ლოცვა თქვენი გულის სიღრმიდან მოდიოდეს და თითოეულ წინადადებაზე დაფიქრდეთ, რათა მისით შთაგონებულნი იყოთ და სრულ ერთობაში იყოთ ჩემთან.

44. მე გასწავლეთ ძლიერი, სრული ლოცვა, რომელიც ნამდვილად აახლოებს შვილს მამასთან. როდესაც სიტყვას "მამაო" გულმხურვალებითა და მოწიწებით, აღფრთოვანებითა და სიყვარულით, რწმენითა და იმედით წარმოთქვამთ, მანძილები ქრება, სივრცე იფანტება, რადგან სულისგან სულისადმი ამ -ი დიალოგის მომენტში, არც ღმერთი არის შენგან შორს და არც შენ ხარ მისგან შორს. ილოცეთ ასე და თქვენს გულებში ჩემს სიყვარულს ღია მკლავებით მიიღებთ. (166, 52-53)

სრულყოფილი ლოცვის ოთხი ასპექტი

45. ისწრაფეთ, ისწრაფეთ სულიერი სრულყოფილების მისაღწევად. მე გიჩვენეთ გზა ამ მიზნის მისაღწევად. მე თქვენ გადმოგცათ ლოცვა, როგორც ნებისმიერ მატერიალურ იარაღზე უძლიერესი "იარაღი", რათა დაგიცვათ ცხოვრების გზაზე ღალატისგან. მაგრამ თქვენ საუკეთესო იარაღი გექნებათ, თუ ჩემს კანონს შეასრულებთ.

46. რას შეიცავს ლოცვა? ლოცვა არის ვედრება, შუამდგომლობა, თაყვანისცემა და სულიერი გულმოდგინება. მისი ყველა ნაწილი აუცილებელია და ერთი მეორისგან მომდინარეობს. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით: ვედრება შედგება იმისგან, რომ ადამიანი მევედრება, შევუსრულო მისი სურვილები, დავაკმაყოფილო მისი სწრაფვები — ის, რასაც ის თავის ცხოვრებაში ყველაზე მნიშვნელოვნად და სასარგებლოდ მიიჩნევს. და ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემო შვილებო, მამა ისმენს თხოვნას და ყველას აძლევს იმას, რაც ყველაზე მეტად სჭირდება, როდესაც ეს მისი სიკეთისთვის არის. მაგრამ უფრთხილდით, რომ არ ითხოვოთ რაიმე, რაც თქვენი სულის ხსნის საწინააღმდეგოა. რადგან ისინი, ვინც მხოლოდ მატერიალურ კეთილდღეობას, ხორციელ სიამოვნებასა და წარმავალ ძალაუფლებას ითხოვენ, თავიანთი სულის ჯაჭვებით შეკვრას ითხოვენ.

47. სხეულებრივი სიამოვნებები მხოლოდ ტანჯვას იწვევს — არა მხოლოდ ამქვეყნად, არამედ სულიერ სამყაროში გადასვლის შემდეგაც; რადგან იქაც კი შეიძლება მიაღწიოს ამ სხეულებრივ სურვილების გავლენამ; და რადგან სულს არ შეუძლია მათგან გათავისუფლება, ის კვლავაც იტანჯება ამ სწრაფვებითა და სურვილებით, რომ კვლავ და კვლავ დაბრუნდეს დედამიწაზე რეინკარნაციისთვის და განაგრძოს მატერიალური ცხოვრება. ამიტომ, ჩემო შვილებო, ითხოვეთ მხოლოდ ის, რაც თქვენი სულის სიკეთისთვის ნამდვილად გჭირდებათ.

48. ლოცვის მეორე ფორმა, შუამდგომელობა, მოყვასის სიყვარულიდან იღებს სათავეს, იმ სიყვარულისგან, რომელიც მე, როგორც ოსტატმა, ვასწავლე თქვენ, როდესაც ამქვეყნად მოვედი. ილოცეთ თქვენი ახლო თუ შორეული ძმებისა და დებისთვის, იმ ხალხებისთვის, რომლებიც სხვადასხვა ერში იტანჯებიან ომის შედეგებით, რომლებიც ამქვეყნიური წარმავალი მბრძანებლების ტირანიას უძლებენ.

49. მოემზადეთ, ჩემო შვილებო, ილოცეთ თქვენი მოყვასებისთვის, მაგრამ ამ შუამდგომლობაშიც კი უნდა იცოდეთ, როგორ ილოცოთ, რადგან მთავარი სულია. თუ ძმა, თქვენი მშობლები ან თქვენი შვილები ავად არიან, ილოცეთ მათთვის, მაგრამ არ მოითხოვოთ, რომ მათ ამ ცხოვრებაში დარჩენა სურთ, თუ ეს სულისთვის სასიკეთო არ არის. ლოცულობდეთ, რომ ეს სული გათავისუფლდეს, რომ იგი თავისი ტანჯვით განწმენდილ იქნას, რომ ტკივილმა სულის სულიერი აღმასვლა წაახალისოს. სწორედ ამიტომ გასწავლათ მასწავლებელმა "მეორე ეპოქაშიც" კი: "ავ, შენი ნება აღსრულდეს". რადგან მამამ, თავისი შვილებიდან ნებისმიერზე უკეთ, იცის, რა სჭირდება სულს.
50. ლოცვის მესამე ფორმა, ღვთაებრივი სულის თაყვანისცემა, აღნიშნავს ყველაფრის თაყვანისცემას, რაც სრულყოფილია; რადგან ლოცვის ამ ფორმით თქვენ შეგიძლიათ შეერთდეთ სრულყოფილებასთან, სიყვარულთან, რომელიც მთელ სამყაროს მოიცავს. თაყვანისცემაში შეგიძლიათ იპოვოთ სრულყოფილების მდგომარეობა, რომელსაც ყველა უნდა მიაღწიოთ, და თაყვანისცემა უფრო მიგიყვანთ სულიერ განცდობაში, რომელიც, თაყვანისცემასთან ერთად, მიგიყვანთ ღვთაებრივ სულთან, მარადიული სიცოცხლის წყაროსთან, ერთიანობაში — წყაროსთან, რომელიც დღითიდღე გაძლევთ ძალას, რათა მიაღწიოთ მამის სამეფოს.
51. აი, ასე ილოცეთ: დაწყეთ ვედრებით და გადაინაცვლეთ სულიერ განკითხვამდე. ეს ძალას მოგცემთ.
52. როდესაც კარგად მოემზადებით, თქვენ არ უნდა ისწრაფოდეთ მხოლოდ საკუთარი თავისთვის, არამედ უნდა დაეხმაროთ თქვენს მოყვასსაც ამ გზის გავლაში. რადგან თქვენ ვერ მიაღწევთ თქვენი სულების ხსნას მხოლოდ თქვენთვის, არამედ უნდა ისწრაფოდეთ მთელი კაცობრიობის ხსნისკენ. (358, 10-17)

გულის სპონტანური ლოცვა სიტყვების გარეშე

53. კაცებო, აჰა, ესმით სულიწმინდის ხმა, ღვთის სულიერი გამოვლინება თქვენი გონებრივი უნარების მეშვეობით, რომელიც თქვენთვის არც ახალ რჯულს გიცხადებთ და არც ახალ სწავლებას, არამედ მამასთან ზიარების, მისი მიღებისა და თაყვანისცემის ახალ, უფრო დახვეწილ, უფრო სულიერ და უფრო სრულყოფილ გზას. (293, 66)
54. რამდენი არიან ისეთნი, რომლებიც ჩემს სიტყვას ისმენენ, მის დიდ მნათობებად იქცნენ, და მაინც საქმით ჩემი სწავლების საუკეთესო მოწაფეები არ არიან; ისინი არ ასრულებენ ღვთაებრივ მცნებას, რომელიც გეუბნებათ: "გიყვარდეთ ერთმანეთი".
55. მეორე მხრივ, დაუკვირდით, თუ რა მარტივად გარდაიქმნება ის, ვინც ჩემი სწავლების ერთ ატომსაც კი ასრულებს. ამის მაგალითი გსურთ?

56. იყო ერთი კაცი, რომელიც მთელი თავისი ცხოვრების განმავლობაში სიტყვიერი ლოცვებით მეუბნებოდა, რომ უყვარდა მე — ლოცვებით, რომლებიც სხვებმა შეადგინეს და რომლებსაც ის არც კი იგებდა, რადგან ისინი შედგებოდა სიტყვებისგან, რომელთა მნიშვნელობაც არ იცოდა. მაგრამ მალევე მიხვდა, თუ რა იყო ლოცვის ჭეშმარიტი გზა, და, თავისი ძველი ჩვევების უარყოფით, გონება სულის უღრმეს ნაწილში მიამართა, ფიქრები ღმერთს მიუძღვნა და პირველად იგრძნო მისი თანდასწრება.
57. მან არ იცოდა, რა ეთქვა თავისი უფლისთვის; მკერდში ატირება მოუვიდა და თვალებიდან ცრემლები წამოუვიდა. გონებაში მხოლოდ ერთი წინადადება ჩამოყალიბდა, რომელიც იყო: "მამაო ჩემო, რა გითხრათ, როდესაც არ ვიცი, როგორ დაგელაპარაკოთ?"
58. მაგრამ ის ცრემლები, ის ტირილი, ის შინაგანი სიხარული და მისი დაბნეულობაც კი მამას ესაუბრებოდა ისეთი ლამაზი ენით, რომ მის მსგავსს ვერასდროს იპოვით თქვენს ადამიანურ ენებსა თუ წიგნებში.
59. იმ კაცის ლუღლუღი, რომელიც იწყებს უფალთან სულიერად ლოცვას, ჰგავს პატარა ბავშვების პირველ სიტყვებს, რომლებიც სიხარულისა და აღფრთოვანების წყაროა მათ მშობლებისთვის, რადგან ისინი ისმის იმ არსების პირველი გამოთქმები, რომელიც სიცოცხლისკენ იწყებს აღმასვლას. (281, 22–24)
60. უფრო განვითარებული სული იცის, რომ ადამიანის სიტყვა ამკნინებს და ამარტივებს სულიერი აზრის გამოხატვას. ამიტომ, ის აჩუმებს მატერიალურ ბაგეებს, რათა აიჭრას ზემოთ და, მხოლოდ ღმერთისთვის ცნობილი ენით, წარმოთქვას საიდუმლო, რომელიც თავისი არსების უღრმეს სიღრმეში აქვს დამალული. (11, 69)
61. რა სიხარულს ჰგვრით ჩემს სულს, როდესაც ვხედავ, რომ თქვენს ფიქრებს მამათა ძიებაში ამაღლებთ. მე გაგრძნობინებთ ჩემს თანდასწრებას და სიმშვიდით გავსებთ.
62. მეძიეთ, მესაუბრეთ; ნუ იდარდებთ, რომ თქვენი ფიქრები მეტისმეტად მოუხერხებელია თქვენი თხოვნის გამოსახატად; მე ვიცი, როგორ გავიგო ისინი. მესაუბრეთ იმ ნდობით, რომლითაც მამას ესაუბრებიან. გამიზიარეთ თქვენი მწუხარებები, როგორც საუკეთესო მეგობარს. მკითხე, რაც არ იცი, ყველაფერი, რაც შენთვის უცნობია, და მე გელაპარაკები მასწავლებლის სიტყვებით. მაგრამ ილოცე, რათა იმ კურთხეულ წამს, როდესაც შენი სული ჩემკენ აღიმაღლებს, მიიღო სინათლე, ძალა, კურთხევა და მშვიდობა, რომელიც მამაშენი განიჭებს. (36, 15)
63. ჩუმად მომიყევით თქვენი ტანჯვის შესახებ; თქვენი სწრაფვები ჩემდამი ანდეთ. თუმცა მე ყველაფერი ვიცი, მსურს, რომ თქვენ ნელ-ნელა ისწავლოთ საკუთარი ლოცვის ჩამოყალიბება, სანამ მზად არ იქნებით, თქვენი სულის სრულყოფილ დიალოგში შეხვიდეთ მამასთან. (110, 31)

64. ლოცვა შეიძლება იყოს გრძელი ან ხანმოკლე, იმის მიხედვით, თუ რა არის საჭირო. თუ ასე მოისურვებთ, შეგიძლიათ საათობით დარჩეთ ამ სულიერ ნეტარებაში, თუკი თქვენი სხეული არ დაიღლება ან სხვა მოვალეობა არ მოითხოვს თქვენს ყურადღებას. ის შეიძლება იმდენად ხანმოკლეც იყოს, რომ მხოლოდ წამს გაგრძელდეს, თუკი მოულოდნელ განსაცდელს შეხვდებით.
65. ჩემამდე არ აღწევს სიტყვები, რომლებითაც თქვენი გონება ლოცვის ჩამოყალიბებას ცდილობს, არამედ სიყვარული, რწმენა ან საჭიროება, რომლითაც ჩემ წინაშე დგახართ. ამიტომაც გეუბნებით, რომ იქნება შემთხვევები, როდესაც თქვენი ლოცვა მხოლოდ წამს გაგრძელდება, რადგან არ გექნებათ დრო, ჩამოაყალიბოთ ფიქრები, წინადადებები თუ იდეები ისე, როგორც ამას მიჩვეული ხართ.
66. შეგიძლიათ, მომიხმოთ ნებისმიერ ადგილას, რადგან ჩემთვის ადგილი არაფერს ნიშნავს, ვინაიდან მე თქვენი სული მეძებთ. (40, 36–38)
67. როდესაც "მეორე ეპოქაში" ერთმა ქალმა იესოს ჰკითხა, იყო თუ არა იერუსალიმი ის ადგილი, სადაც ღმერთს უნდა ემსახურებოდა, მასწავლებელმა უპასუხა მას: "მოსულსაა დრო, როდესაც არც იერუსალიმი და არც სხვა რომელიმე ადგილი არ იქნება ღვთის თაყვანისცემისთვის შესაფერისი ადგილი, რადგან მას სულითა და ჭეშმარიტებით მიემსახურებიან", ანუ სულიდან სულამდე.
68. როდესაც ჩემმა მოწაფეებმა მთხოვეს, მათ ლოცვა ესწავლებინათ, მე მათ მაგალითად მივეცი ლოცვა, რომელსაც თქვენ "მამაო ჩვენო"-ს უწოდებთ, რითაც მათთვის ნათელი გავხადე, რომ ჭეშმარიტი, სრულყოფილი ლოცვა ის არის, რომელიც, იესოსივით, თავისთავად მოედინება გულიდან და მამისკენ აღიწევს. ის უნდა შეიცავდეს მორჩილებას, თავმდაბლობას, ცოდვის აღიარებას, მადლიერებას, რწმენას, იმედს და თაყვანისცემას. (162, 23-24)

ყოველდღიური ლოცვა

69. საყვარელო მოწაფეებო: ყოველდღიურად ივარჯიშეთ სულით ლოცვაში და მთელი თქვენი კეთილი ნება საკუთარ სრულყოფაზე მიმართეთ.
70. დაფიქრდით: თქვენი მოძღვრისთან ახლო ურთიერთობის დამყარებისა და იმ წამებში უსაზღვრო სიმშვიდის განცდის გარდა, ეს თქვენთვის საუკეთესო შესაძლებლობაა, მიიღოთ ჩემი ღვთაებრივი შთაგონებები. მათში იპოვით განმარტებას ყველაფრისთვის, რაც არ გაგიგიათ ან არასწორად გაგიგიათ. თქვენ იპოვით გზას ნებისმიერი საფრთხის აღმოსაფხვრელად, პრობლემის გადასაჭრელად, ნებისმიერი გაუგებრობის გასარკვევად. კურთხეული სულიერი თანადგომის იმ საათში თქვენი ყველა გრძნობა განათლდება და თქვენ თავს უფრო მზად და მიდრეკილად იგრძნობთ სიკეთის საყოფად. (308, 1)

71. ნუ დაგავიწყდებათ ლოცვა, თუნდაც ის ძალიან ხანმოკლე იყოს და ხუთ წუთზე მეტს არ გაგრძელდეს; მაგრამ ამ დროს საკუთარი სინდისის შუქზე საგულდაგულოდ გამოიკვლიეთ თავი, რათა თქვენი ქმედებები კონტროლქვეშ გყავდეთ და იცოდეთ, რაში უნდა გაიუმჯობესოთ.
72. თუ ლოცვისას დროის ყოველგვარ შეგრძნებას დაკარგავთ, ეს სულიერების ნიშანი იქნება, რადგან თქვენ შეძელით, თუნდაც რამდენიმე წამით, დროის მიღმა გასვლა — იმ დროის, რომელსაც მატერიალიზმის მონები მხოლოდ თავიანთი სიამოვნებისთვის ან სიმდიდრის დაგროვებისთვის ისურვებენ.
73. ვინც ყოველდღიურად იკვლევს საკუთარ თავს, გაიუმჯობესებს აზროვნების, ცხოვრების, მეტყველებისა და გრძნობის წესს. (12, 30–32)
74. მე გასწავლეთ, რომ სიბრძნე ლოცვით მიიღწევა; მაგრამ სწორედ ამიტომ არ მსურს, რომ თქვენი ლოცვები გაახანგრძლივოთ. მე მოვითხოვე თქვენგან ხუთწუთიანი ლოცვა და ამით ვგულისხმობ, რომ უნდა ილოცოთ მოკლედ, რათა იმ წუთებში ჭეშმარიტად მიუძღვნათ თავი თქვენს მამას; ხოლო დანარჩენი დრო უნდა დაუთმოთ თქვენი თანამემამულეებისადმი სულიერ და მატერიალურ მოვალეობებს. (78, 52)
75. ახლა მე გასწავლით, თუ როგორ მოემზადოთ, რათა თქვენი ყოველდღიური საქმეები კეთილშობილური გრძნობით იყოს შთაგონებული და რათა განსაცდელებმა და სირთულეებმა ვერც შეგაფერხოთ და ვერც უკან დაგაბრუნოთ: როდესაც თვალს ახელთ ახალი დღის სინათლეზე, ილოცეთ, მომიახლოვდით თქვენი ფიქრებით, შემდეგ შეადგინეთ თქვენი ყოველდღიური გეგმა, ჩემით შთაგონებული, და ახლა აღსდექით, რათა შეხვდეთ ცხოვრებისეულ ბრძოლებს. გადაწყვიტეთ, რომ იყოთ ძლიერნი და ერთ წამითაც არ დაარღვიოთ მორჩილება და რწმენა.
76. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მალევე გაგაოცებთ თქვენი მტკიცეობა და თქვენი საქმეების შედეგები. (262, 7-8)

დასვენების დღე, როგორც თვითშემეცნების დღე

77. "პირველ ხანაშიც" კი გასწავლეთ, რომ მეშვიდე დღე ჩემთვის მიგეძღვნა. რადგან კაცმა ექვსი დღე თავისი ამქვეყნიური მოვალეობების შესრულებას დაუთმო, სამართლიანი და წესრიგი იყო, რომ ერთი დღე მაინც თავისი უფლის მსახურებას მიეძღვნა. მე არ მოვითხოვე, რომ პირველი დღე მიძღვნოდა ჩემთვის, არამედ ბოლო, რათა ამ დღეს ის დასვენებულიყო თავისი შრომებისგან და მიჰყო ხელი სულიერ გულმხურვალებას, რითაც მის სულს მიეცემოდა შესაძლებლობა, მიახლოვებოდა მამასა და ესაუბრა მას ლოცვით.
78. დასვენების დღე დაწესდა იმისთვის, რომ მიწიერი ცხოვრების მძიმე ბრძოლის დავიწყებით — თუნდაც მცირე ხნით — კაცს მიეცა თავისი სინდისისთვის საშუალება, ესაუბრა მასთან, შეეხსენებინა მასთვის

რჯული და რათა გამოეცვა თავი, შეენანა თავისი ცოდვებისთვის და გულში შეენარჩუნებინა სინანულის კეთილი განზრახვები.

79. შაბათი იყო დღე, რომელიც ადრე მიძღვნილი იყო დასვენებისთვის, ლოცვისთვის და რჯულის შესწავლისთვის. მაგრამ ტრადიციის დაცვისას, ხალხმა დაივიწყა თანასწორთა მიმართ საძმოს გრძნობები და სულიერი მოვალეობები, რომლებიც მეზობლების წინაშე ჰქონდათ.

80. დრო გადიოდა, კაცობრიობა სულიერად ვითარდებოდა და ქრისტე მოვიდა, რომ გესწავლებინათ, რომ დასვენების დღეებშიც კი უნდა იჩინოთ აქტიური ქველმოქმედება და შეასრულოთ ყოველივე კეთილი საქმე.

81. იესომ ამით გითხრათ, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ ერთი დღე დაფიქრებასა და ფიზიკურ დასვენებას ეძღვნება, თქვენ უნდა გააცნობიეროთ, რომ სულის მისიის შესრულებისთვის არც დღე და არც საათი წინასწარ არ შეიძლება იყოს განსაზღვრული.

82. მიუხედავად იმისა, რომ ოსტატი თქვენთან უდიდესი სიცხადით საუბრობდა, ადამიანები ამ გზას გადაუხვიეს და თითოეულმა ის დღე აირჩია, რომელიც მათთვის ყველაზე მოსახერხებელი იყო. ამგვარად, მაშინ, როცა ზოგიერთები შაბათის დაცვას განაგრძობდნენ, როგორც დასვენებისთვის მიძღვნილი დღისას, სხვებმა კვირა დღე აირჩიეს ღვთისმსახურების აღსანიშნავად.

83. დღეს კვლავ გესაუბრებით და ჩემი სწავლებები ახალ გაგებებს გაძლევთ. თქვენ მრავალი გამოცდილება გქენით და განავითარეთ სულიერი სიფხიზლე. დღეს არ აქვს მნიშვნელობა, რომელ დღეს მიუძღვნით მიწიერი შრომისგან დასვენებას, არამედ მნიშვნელოვანია, იცოდეთ, რომ ყოველდღიურად უნდა იაროთ იმ გზაზე, რომელიც თქვენთვის დავადგინე. იცოდეთ, რომ თქვენი ლოცვისთვის დაწესებული საათი არ არსებობს, რადგან დღის ნებისმიერი დრო შესაფერისია ლოცვისა და ჩემი სწავლების პრაქტიკაში გამოყენებისთვის თქვენი მოყვასის სასიკეთოდ. (166, 31-35)

ითხოვეთ და მოგეცემათ

84. თქვენ ყველას გულში ჭრილობა გაქვთ. ვინ, ჩემ გარდა, შეძლებდა თქვენი არსების სიღრმეში ჩაწვდომას? მე ვიცი თქვენი ტანჯვა, თქვენი მწუხარება და სასოწარკვეთა იმ უდიდესი უსამართლობისა და უმადურობის წინაშე, რომელიც თქვენს სამყაროში ბატონობს. მე ვიცი მიწაზე დიდხანს მცხოვრები და შრომით დაღლილი ადამიანების დაღლილობა, რომელთათვისაც არსებობა მძიმე ტვირთად იქცა. მე ვიცი იმ ადამიანების სიცარიელე, რომლებიც ამ ცხოვრებაში მარტონი დარჩნენ. ყველას გეუბნებით: "ითხოვეთ და მოგეცემათ", რადგან მე მოვედი, რათა მომეცათ თქვენთვის ის, რაც მე მჭირდებათ, იქნება ეს

თანადგომა, სულიერი სიმშვიდე, განკურნება, საქმეები თუ სინათლე. (262, 72)

85. ნუ გეშინიათ გაჭირვებისა; ის მხოლოდ დროებითია და მასში უნდა ილოცოთ და იობის მოთმინება მაგალითად აიღოთ. სიუხვე დაბრუნდება და მაშინ ჩემთვის მადლობის გადასახდელად სიტყვები არ გეყოფათ.

86. თუ ოდესმე ავადმყოფობამ შეგაწუხებთ, ო, კურთხეულო სნეულნო, ნუ იდარდებთ; თქვენი სული ხომ არ არის ავად. აღამაღლეთ თქვენი სული ლოცვით ჩემკენ და თქვენი რწმენა და სულიერება აღგიდგენთ სხეულებრივ ჯანმრთელობას. ილოცეთ ისე, როგორც მე გასწავლეთ: სულიერად. (81, 43-44)

87. განსაცდელის ჟამს შესწირეთ მოკლე, მაგრამ გულწრფელი და გულითადი ლოცვა და იგრძნობთ ნუგეშს; და როდესაც თქვენს უფალთან ჰარმონიას მიაღწევთ, მე შევძლებ გითხრათ, რომ ჩემი ნება თქვენია და თქვენი ნება — ჩემია. (35, 7)

88. ილოცეთ, მაგრამ თქვენი ლოცვა თქვენი ყოველდღიური გეგმებისა და საქმეების შესაბამისი იყოს; ეს იქნება თქვენი საუკეთესო ლოცვა. თუმცა, თუ გსურთ, რომ თქვენი სურვილი გამომხატოთ, უბრალოდ მითხარით: "მამაო, გეყოს შენში ნება შენი". ამით თქვენ იმაზე მეტს ითხოვთ, ვიდრე შეგიძლიათ გაიგოთ ან იმედი გქონდეთ, და ეს მარტივი წინადადება, ეს აზრი, კიდევ უფრო გაამარტივებს იმ "მამაო ჩვენოს" ლოცვას, რომელიც სხვა დროს მთხოვეთ.

89. ამით თქვენ გაქვთ ლოცვა, რომელიც ყველაფერს ითხოვს და რომელიც საუკეთესოდ ილაპარაკებს თქვენთვის. თუმცა, ის თქვენი ტუჩები კი არ უნდა წარმოთქვას, არამედ თქვენმა გულმა უნდა იგრძნოს; რადგან თქმა არ ნიშნავს გრძნობას, და თუ გრძნობთ, ჩემთვის თქმას არ საჭიროებთ. მე ვიცი, როგორ მოვისმინო სულის ხმა და გავიგო მისი ენა. განა არსებობს თქვენთვის ამაზე დიდი სიხარული, რომ ეს იცოდეთ? ან ბიჭად ხომ არ ფიქრობთ, რომ დამოკიდებული ვარ თქვენზე, რომ მითხრათ, რა უნდა ვიღონო? (247, 52–54)

90. მე გასწავლეთ, როგორ ილოცოთ და სხვებისთვის ითხოვოთ; მაგრამ მე ასევე გისმენთ, როდესაც საკუთარი თავისთვის ლოცულობთ. მე ვიღებ ამ ლოცვას. თუმცა, გეუბნებით, რომ ის დრო, როდესაც, რადგან ჯერ კიდევ დაუწრფელები იყავით, თქვენი თხოვნები თქვენივე ნათქვამისამებრ აღვასრულე, წარსულს ჩაჰყვა. ახლა ჩემი ნებაა, რომ მოწაფეებივით იქცეოდეთ და ლოცვით მეწირებოდეთ თქვენი სული და თქვენი გული, და ამავდროულად, მიბარებდეთ მათ, რათა მათში წავიკითხო და ჩემი ნება აღვასრულო. (296, 69)

91. როდესაც მეკითხებით ან თხოვნით მიმართავთ, ნუ იძაბებით, რომ თქვენი პრობლემა ნათლად აგიხსნათ და არც საუკეთესოდ ჩამოყალიბებული ფრაზების ძებნა გჭირდებათ თქვენს გონებაში. ჩემთვის საკმარისია, თუ იმ მომენტში თქვენი სული სამყაროსგან

განცალკევდება და თქვენი გული და გონება წმინდაა, რათა ჩემი შთაგონება მიიღონ. რა სარგებელს მოგიტანთ ჩემთვის შესანიშნავი სიტყვების თქმით, თუ თქვენში ჩემი თანდასწრების შეგრძნება არ შეგიძლიათ? მე ყველაფერი ვიცი და არ არის საჭირო, რაიმე ამიხსნათ, რომ გავიგო თქვენ. (286, 9-10)

92. თუ ჩემი სწავლის შეცნობას შეძლებთ, ეს დიდ კმაყოფილებას მოგანიჭებთ და მრავალ შესაძლებლობას შემოგთავაზებთ თქვენი სულიერი ზრდისთვის. ისწავლეთ ლოცვა, სანამ რაიმე გადაწყვეტილებას მიიღებთ, რადგან ლოცვა იდეალური გზაა, სთხოვოთ თქვენს მამას, როცა მასში ეძებთ სინათლესა და ძალას, რათა გაუძლოთ ცხოვრების ბრძოლას.

93. ლოცვისას, თქვენს გაგებას მალევე მოევლინება განათლება, რომელიც დაგეხმარებათ, ნათლად განასხვავოთ კეთილი ბოროტისგან და გააცნობიეროთ, რა არის სათნო და რა — უსათნო; და ეს იქნება ყველაზე ნათელი დასტური იმისა, რომ თქვენ შეძელით, შინაგანად მოემზადოთ სულის ხმის მოსასმენად.

94. მოთმინებით იტვირთეთ თქვენი განსაცდელები და თუ თქვენი განსაცდელების მნიშვნელობის გაგება არ შეგიძლიათ, ილოცეთ და მე გაგიცხადებთ მათ მნიშვნელობას, რათა გულით მიიღოთ ისინი. (333, 61, 62, 75)

95. ყოველ ჯერზე, როდესაც თქვენი ტუჩები ან თქვენი ფიქრები მეუბნებიან: "უფალო, შემიწყნარე, შეწყალე ჩემი ტკივილი — უფალო, არ მომაკლებდე შენს პატიებას", მაშინ თქვენ ავლენთ თქვენს უმეცრებას, თქვენს დაბნეულობას და იმას, თუ რა მცირედ მიცნობთ.

96. მეუბნებით, რომ თქვენი ტანჯვისთვის შევიწყალო? მე ითხოვთ, რომ ჩემს შვილებს შევარჩინო? მე გთხოვთ, რომ თქვენი ცოდვები ვაპატიო — მე, ვინც სიყვარული, მადლი, წყალობა, პატიება და თანაგრძნობა ვარ?

97. კარგია, რომ ცდილობთ შეძრთოთ დედამიწაზე მყოფი გაქვავებული გულები და ცდილობთ, ცრემლებითა და გულმხურვალე თხოვნებით გააღვიძოთ თანაგრძნობა მათში, ვისაც მეზობლებისადმი თანაგრძნობის კვალიც არ გააჩნია; მაგრამ ნუ გამოიყენებთ ამ ფრაზებსა და აზრებს იმის გასაღვიძებლად, ვინც სიყვარულით შეგქმნა და ვისაც მარადის უყვარხართ. (336, 41–43)

98. კმაყოფილი იყავით იმ დიდი კურთხევებით, რომლებიც მამამ მოგმადლათ დედამიწაზე ადამიანის ცხოვრებასთან დაკავშირებით. ნუ ითხოვთ იმას, რაც შეიძლება თქვენი სულისა და ხორცის დაღუპვას გამოიწვიოს. მე მეტი შემიძლია მოგცეთ, ვიდრე რასაც კი მთხოვდით. თუმცა, მე ვიცი, რა ნამდვილად გაკლიათ თქვენს ცხოვრებისეულ გზაზე. მე გითხარით: თუ იცით, როგორ აღასრულოთ ჩემი რჯული, ჩემს მთელ დიდებას იხილავთ. (337, 21)

შუამდგომლობის კურთხევა

99. ნუ ჩაიგონებთ, რომ მხოლოდ სიტყვებით ილოცოთ; ილოცეთ სულით. მე ასევე გეუბნებით: ილოცეთ სხვების კურთხევისთვის, გაუგზავნეთ სინათლის ფიქრები თქვენს მოყვასებს, თქვენთვის კი არაფერი ითხოვოთ; გახსოვდეთ: ვინც ჩემს საქმეზე ზრუნავს, მას ყოველთვის მე ვყავარ მფარველად.

100. თესლს, რომელსაც სიყვარულით თესავთ, მრავალგზის მიიღებთ უკან. (21, 3-4)

101. ნუ ილოცებთ მხოლოდ მაშინ, როცა მტკივნეულ განსაცდელს გადიხართ; ილოცეთ მაშინაც, როცა სიმშვიდეში ხართ, რადგან მაშინ თქვენი გულები და თქვენი ფიქრები სხვებზე ზრუნვას შეძლებენ. არც მხოლოდ იმისთვის ილოცოთ, ვინც სიკეთე მოგაგოთ, ან იმისთვის, ვინც არაფერი დაგიშავებიათ; რადგან, თუმცა ეს საქებარია, ის არ არის ისეთი დიდი, როგორიც მაშინ, როცა შუამდგომლობთ მათთვის, ვინც რაიმე სახით ზიანი მოგაყენათ. (35, 8)

102. რას გასწავლით ამჟამად? კურთხევა ყველაფრისთვის და ყველასთვის გულითა და სულით; რადგან, ვინც ასე კურთხევს, ის თავისი მამის მსგავსია, როდესაც იგი თავის სითბოს ყველას ანიჭებს. ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ისწავლეთ კურთხევა სულით, ფიქრებით, გულით, და თქვენი სიმშვიდე, თქვენი ძალა და თქვენი გულის სითბო მიაღწევს იმას, ვისაც მას უგზავნით, რამდენადაც შორს არ უნდა მიიჩნევდეთ მას.

103. რა მოხდებოდა, ყველა ადამიანი ერთმანეთს აკურთხებდეს, ერთმანეთის არც ცოდნით და არც ოდესმე ნახვით? დედამიწაზე სრული მშვიდობა იბატონებდა; ომი კი წარმოუდგენელი იქნებოდა!

104. რომ ეს სასწაული რეალობად იქცეს, თქვენი სულები სიკეთეში შეუპოვრობით უნდა ამაღლოთ. იქნებ ამას შეუძლებლად მიიჩნევთ? (142, 31)

105. ითხოვეთ და მოგეცემათ. რასაც თქვენი მოყვასის სასიკეთოდ ისურვებთ — მე მთხოვეთ. ითხოვეთ, შეაერთეთ თქვენი ლოცვა გაჭირვებულის ლოცვასთან და მე მოგცემთ, რასაც ითხოვთ. (137, 54)

ლოცვის აუცილებლობა

106. "იფხიზლეთ და ილოცეთ", — გეუბნებით მე თქვენ მრავალჯერ; მაგრამ არ მინდა, რომ ამ კეთილ რჩევას მიეჩვიოთ, არამედ მასზე დაფიქრდეთ და მისამებრ იმოქმედოთ.

107. მე გიბრძანებთ, ილოცეთ, რადგან ვინც არ ლოცულობს, ის საკუთარ თავს ზედმეტ, მატერიალურ და ზოგჯერ უაზრო ფიქრებს გადასცემს, რითაც, გაუცნობიერებლად, ასაზრდოებს და კვებავს ძმამკვლელ ომებს. თუმცა, როდესაც თქვენ ლოცულობთ, თქვენი ფიქრები, თითქოს სინათლის მახვილი, განგმირავს სიბნელის ფარდას და ცდუნების ხაფანგებს, რომლებიც დღეს მრავალ არსებას ტყვევში ჰყავს; ისინი

თქვენს გარემოს სულიერი ძალით ავსებენ და ბოროტების ძალებს ეწინააღმდეგებიან. (9, 25–26)

108. ადამიანები ყოველთვის მეტისმეტად იყვნენ დაკავებულნი მიწიერი დიდებით, რომ დაფიქრებულიყვნენ ლოცვის მნიშვნელობაზე და ამ სიცოცხლის მიღმა არსებულის სულიერ განცდაზე, რათა საკუთარი არსების გულში ჩასწვდომოდნენ. რომელიც ლოცულობს, მამას ესაუბრება და როდესაც ითხოვს, მყისიერ პასუხს იღებს. ადამიანთა სულიერი უმეცრება ლოცვის ნაკლებობის შედეგია. (106, 33)

109. თქვენ მიიწევთ იმ დროისკენ, როდესაც ისწავლით, როგორ მიანიჭოთ თქვენს სულს სამართლიანად მისთვის განკუთვნილი და სამყაროს — მისთვის განკუთვნილი. ეს იქნება ჭეშმარიტი ლოცვის, ფანატიზმისგან თავისუფალი ღვთისმსახურების დრო, როდესაც თქვენ ილოცებთ ყოველი საქმის დაწყებამდე და შეძლებთ იმის დაცვას, რაც თქვენ გენდოთ.

110. როგორ შეუძლია ადამიანს შეცდომა დაუშვას, თუ საკუთარი ნების აღსრულების ნაცვლად, ჯერ ლოცვით ჰკითხოს მამას? რომლებიც ლოცულობენ, ისინი ღმერთთან ერთობაში ცხოვრობენ, იციან იმ კურთხევების ფასი, რომლებსაც მამისგან იღებენ და, ამავდროულად, ესმით იმ განსაცდელების აზრი ან მიზანი, რომლებსაც გადიან. (174, 2 3)

ლოცვითი ცხოვრების სასიკეთო შედეგები

111. ყოველთვის გეუბნებოდით: ილოცეთ. დღეს გეუბნებით, რომ ლოცვით სიბრძნეს მიაღწევთ. ყველა ადამიანი რომ ლოცულობდეს, ისინი არასოდეს გადაუხვევდნენ იმ სინათლის გზას, რომელიც მე დავადგინე. ლოცვით სნეულნი განიკურნებოდნენ, აღარ იქნებოდნენ ურწმუნონი და სულებში მშვიდობა დაბრუნდებოდა.

112. როგორ შეიძლება იყოს ადამიანი ბედნიერი, თუ მან უარყო ჩემი მადლი? განა ფიქრობენ, რომ სიყვარული, მოწყალება და სირბილი ადამიანური ცხოვრების თვისებები არ არის? (69, 7-8)

113. იცოდეთ, რომ სიტყვას, რომელშიც სიყვარული არ არის, არც სიცოცხლე და არც ძალა არ გააჩნია. მეკითხებით, როგორ უნდა დაიწყოთ სიყვარული და რა უნდა გააკეთოთ, რათა ეს გრძნობა თქვენს გულებში გაიღვიძოს, და მე გეუბნებით: , რისგანაც უნდა დაიწყოთ, არის სწორად ლოცვა. ეს მასთან დაგაახლოებთ, და ეს მასწავლებელი მე ვარ.

114. ლოცვაში იპოვით ნუგეშს, შთაგონებასა და ძალას; ის მოგანიჭებთ ძვირფას კმაყოფილებას, რომ შეგიძლიათ გულახდილად ესაუბროთ ღმერთს, უწინაშე მოწმეებისა თუ შუამავლებისა. ღმერთი და თქვენი სული ერთიანდებიან ამ ტკბილ მომენტში — ახლო ურთიერთობის, სულიერი დიალოგისა და კურთხევისას. (166, 43-44)

115. როდესაც გჭირდებათ სანდო ადამიანი, კეთილი მეგობარი, მომმართეთ მე და წარმოაჩინეთ ჩემ წინაშე თქვენი გულების ტანჯვა და მე გიჩვენებთ საუკეთესო გზას — იმ გამოსავალს, რომელსაც ეძებთ.

116. თუ თქვენი სული ტვირთით იტვირთება, ეს იმიტომ, რომ შესცოდეთ. მე მიგიღებთ და მოწყალე ვიქნები ჩემს განკითხვაში; გაგაძლიერებთ თქვენს ნებას გაუმჯობესებისა და დაგიბრუნებთ დაკარგულ ძალას.
117. მხოლოდ ჩემი სწავლებების დაცვით დარჩებით მადლში და შეინარჩუნებთ თქვენს სულიერ და ხორციელ ჯანმრთელობას. გამოცდილება, რომელსაც მიიღებთ, იქნება სინათლე, რომელსაც თანდათანობით დააგროვებთ თქვენს სულში. (262, 20–21)
118. სული, რომელმაც იცის ფხიზლად ცხოვრება, არასოდეს გადაუხვევს იმ გზისგან, რომელიც მისმა უფალმა დაუდგინა, და მას შეუძლია გამოიყენოს თავისი მემკვიდრეობა და ნიჭი, სანამ უმაღლეს განვითარებას არ მიაღწევს.
119. ეს არსება უნდა განვითარდეს განსაცდელების მეშვეობით, რადგან იგი ფხიზლად ცხოვრობს და არასდროს აძლევს ნებას, რომ მასზე მატერიამ იბატონოს. ვინც ფხიზლობს და ლოცულობს, იგი ცხოვრებისეული კრიზისებიდან ყოველთვის გამარჯვებული გამოვა და სიცოცხლის გზას მტკიცე ნაბიჯით გაივლის.
120. რაოდენ განსხვავებულია ქცევა იმისა, ვინც ლოცვასა და სიფხიზლეს ივიწყებს! ის ნებაყოფლობით უარს ამბობს თავის დაცვაზე საუკეთესო იარაღებით, რომლებიც მე კაცობრიობას მივეცი, ესენია: რწმენა, სიყვარული და ცოდნის ნათელი. სწორედ ის არ ისმენს შინაგან ხმას, რომელიც მას ინტუიციით, სინდისითა და სიზმრებით ესაუბრება. მაგრამ მისი გული და გონება ვერ იგებს ამ ენას და არ ენდობა საკუთარი სულის გზავნილს. (278, 2-3)
121. ლოცვა არის თქვენი სულისთვის გამოცხადებული საშუალება, რომლითაც მიგაწყევთ თქვენი კითხვებით, საზრუნავითა და სინათლისკენ სწრაფვით. ამ დიალოგის მეშვეობით, თქვენ შეგიძლიათ გაფანტოთ თქვენი ეჭვები და ახადოთ ფარდა, რომელიც ნებისმიერ საიდუმლოს ფარავს.
122. ლოცვა არის სულიდან სულთან დიალოგის დასაწყისი, რომელიც მომავალში აყვავდება და ნაყოფს გამოიღებს ამ კაცობრიობაში.
123. დღეს მე ეს ყველაფერი გამიცხადე ამ ხალხისთვის, ვინც მე მესმის, რათა ისინი სულიერების ეპოქის წინამორბედნი იყვნენ. (276, 18-19)

ლოცვის ძალა

124. როდესაც თქვენგანი ლოცულობს, არ იცით, რას აღწევთ სულიერ სფეროში თქვენი ფიქრებით. ამიტომ, უნდა იცოდეთ, რომ როდესაც ლოცულობთ თქვენი მოყვასისთვის — იმ ხალხებისთვის, რომლებიც ომში ერთმანეთს ანადგურებენ — თქვენი სული, ამ მომენტებში, გონებრივ ბრძოლას აწარმოებს ბოროტების წინააღმდეგ და რომ თქვენი მახვილი, რომელიც მშვიდობაა, გონება, სამართლიანობა და სურვილი,

რომ მათთვის სიკეთე მოიტანოს, ეწინააღმდეგება სიძულვილის, შურისძიებისა და სიამაყის იარაღს.

125. ახლა დადგა დრო, როდესაც ადამიანები ლოცვის ძალას აცნობიერებენ. რათა ლოცვას ნამდვილად ჰქონდეს ძალა და სინათლე, აუცილებელია, რომ ის სიყვარულით გამომიგზავნოთ. (139, 7–8)

126. აზრისა და სულის ძალა, ლოცვაში გაერთიანებული, ადამიანში ქმნის ძალას, რომელიც ნებისმიერ ადამიანურ ძალას აღემატება.

127. ლოცვით სუსტნი ძლიერდებიან, მშიშრები — სიმამაცით ივსებიან, უმეცარნი — ნათლდებიან, ხოლო მორცხვები — თავდაჯერებულნი ხდებიან.

128. როდესაც სულს შეუძლია გონებასთან ჰარმონიაში იმუშაოს ჭეშმარიტი ლოცვის მისაღწევად, იგი უხილავ ჯარისკაცად იქცევა, რომელიც დროებით შორდება თავის ფიზიკურ ბუნებას, გადააქვს თავი სხვა ადგილებში, თავისუფლდება სხეულის გავლენისგან და თავს უთმობს კეთილ საქმეთა ქმნას, ბოროტებისა და საფრთხის მოსაგერიებლად და საჭიროთათვის სინათლის ნაპერწკლის, ნუგეშის წვეთის ან სიმშვიდის სუნთქვის მოსატანად.

129. გააცნობიერეთ, ყველაფრიდან, რასაც გეუბნებით, რამდენის მიღწევა შეგიძლიათ სულითა და გონებით ამ ქაოსში, რომელმაც კაცობრიობა მოიცვა. თქვენ ხართ წინააღმდეგობრივი აზრებისა და იდეების სამყაროში, სადაც მძვინვარებენ ვნებები და ერთმანეთს ეჯახებიან სიძულვილის გრძნობები, სადაც აზროვნება დაღრუბლულია მატერიალიზმით და სულები სიბნელეში არიან ჩაფლული.

130. მხოლოდ ისინი, ვინც ლოცვით ისწავლეს გონებრივად და სულიერად აღზევება სინათლის სამეფოებში, სიმშვიდის სფეროებში, შეძლებენ შევიდნენ დაპირისპირების სამყაროში, სადაც ყველა ადამიანური ვნება ირეკლება, დაუმარცხებლად; პირიქით, ისინი დატოვებენ რაიმე სასარგებლოს მათთვის, ვისაც სჭირდება სულის სინათლე. (288, 18–22)

131. ისწავლეთ ლოცვა, რადგან ლოცვით ბევრი სიკეთის გაკეთება შეგიძლიათ, ისევე როგორც ღალატისგან თავის დაცვა. ლოცვა ერთდროულად ფარიცაა და იარაღიც; თუ მტრები გყავთ, ლოცვით დაიცავით თავი. მაგრამ იცოდეთ, რომ ამ იარაღმა არავინ უნდა დაჭრას ან დააზიანოს, რადგან მისი ერთადერთი მიზანი სიბნელეში სინათლის შეტანაა. (280, 56)

132. ბუნების ძალები კაცობრიობის წინააღმდეგაა გამოშვებული. არ უნდა გეშინოდეთ, რადგან იცით, რომ მე მოგეცით ძალაუფლება, დაამარცხოთ ბოროტება და დაიცვათ თქვენი მოყვასი. თქვენ შეგიძლიათ უბრძანოთ განადგურების იმ -ს ელემენტებს, შეინარჩუნონ კურსი, და ისინი დაემორჩილებიან. თუ ლოცვასა და სიფხიზლეში დარჩებით, შეძლებთ სასწაულების მოხდენას და სამყაროს გაოცებას.

133. ილოცეთ გულწრფელად, დაემკვიდრეთ ჩემს სულთან; ამისთვის სპეციალურ ადგილს ნუ ეძებთ. ილოცეთ ხის ქვეშ, მგზავრობისას, მთის მწვერვალზე ან თქვენი საწოლის კუთხეში და მე ჩამოვალ, რათა დაგელაპარაკოთ, გაგანათლოთ და ძალა მოგცეთ. (250, 24-25)
134. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ თქვენი სულით, ფიქრითა და ნებით ერთიანობა უკვე რომ გქონდეთ, მხოლოდ თქვენი ლოცვაც კი საკმარისი იქნებოდა იმ ერების შესაჩერებლად, რომლებიც ერთმანეთზე თავდასხმისთვის ემზადებიან. თქვენ ბოლოს მოუღებდით მტრობას, ხელს შეუშლიდით თქვენი მოყვასის ყველა ბოროტ გეგმას, იქნებოდით უხილავი მახვილი, რომელიც ძლიერებს ამარცხებს, და მტკიცე ფარი, რომელიც სუსტებს იცავს.
135. უმაღლესი ძალის ამ ნათელი მტკიცებულების წინაშე კაცობრიობა წამიერად შეჩერდებოდა და დაფიქრდებოდა, და ეს დაფიქრება მას ბევრ მძიმე დარტყმასა და განსაცდელს აარიდებდა, რომლებსაც სხვა შემთხვევაში ბუნებისა და მისი ძალებისგან მიიღებდა. (288, 27)
136. თქვენ რომ გქონდეთ დიდი რწმენა და ლოცვის ძალის უკეთესი გაგება — რამდენი მოწყალების საქმეს აღასრულებდით თქვენი აზროვნების ძალით. მაგრამ თქვენ არ მიუწერიათ მას მთელი ის ძალა, რომელიც მას გააჩნია და ამიტომ ხშირად არც კი აცნობიერებთ, რის თავიდან აცილებას ახერხებთ ჭეშმარიტი და გულწრფელი ლოცვისას.
137. განა არ აცნობიერებთ, რომ რაღაც უმაღლესი ხელს უშლის თქვენს სამყაროში ყველაზე არამარიჯურობის მქონე ომის აფეთქებას? განა არ აცნობიერებთ, რომ ამ სასწაულზე გავლენას ახდენს მილიონობით ლოცვა კაცების, ქალებისა და ბავშვებისაგან, რომლებიც თავიანთი სულით იბრძვიან ბნელ ძალებთან და ეწინააღმდეგებიან ომისკენ სწრაფვას? განაგრძეთ ლოცვა, განაგრძეთ მეთვალყურეობა, მაგრამ მთელი თქვენი რწმენა, რისი გამომჟღავნებაც შეგიძლიათ, ამ საქმეს მოახმარეთ.
138. ილოცეთ, ხალხო, და გაავრცელეთ ომზე, ტკივილსა და უბედურებაზე თქვენი ფიქრების მშვიდობის მოსასხამი, რომლითაც შექმნით ფარს, რომლის მფარველობის ქვეშაც თქვენი თანამემამულეები გაანათლებასა და თავშესაფარს იპოვიან. (323, 24-26)

სიყვარული ღვთისა და მოყვასისადმი, როგორც ღვთის თაყვანისცემა

139. იცოდეთ, ჩემო ახალო მოწაფეებო, რომ თქვენი თაყვანისცემა და პატივისცემა უფლისადმი მუდმივი უნდა იყოს, ყოველგვარი განსაკუთრებული დროის ან დღის მოლოდინის გარეშე, ისევე როგორც თქვენი მამის სიყვარული თქვენდამი უცვლელია. თუმცა, თუ გსურთ იცოდეთ, როგორ უნდა იხსენიოთ ყოველდღიურად ჩემი სიყვარულის საქმეები ფანატიზმში ჩავარდნის გარეშე, გეტყვით: თქვენი ცხოვრება

მუდმივი თაყვანისცემა იქნება ყველაფრის შემოქმედისა, ერთმანეთის სიყვარულის მეშვეობით.

140. იმოქმედეთ ამგვარად და მე მოგცემთ იმას, რასაც თავმდაბლად ითხოვთ ჩემგან: რომ მოგეტევოთ თქვენი დანაშაულები. მე გიხსნით და შვებას განიჭებთ; მაგრამ გეუბნებით: როდესაც თქვენს ნაკლოვანებებს აღმოაჩენთ და სინდისი გსჯით, ილოცეთ, გამოასწორეთ თქვენი ნაკლოვანებები, მოიკრიბეთ ძალა, რათა აღარ დაუშვათ იგივე ცოდვა და აღარ მოგიწიოთ ჩემთვის განმეორებით თხოვნა, რომ გაპატიოთ. ჩემი სიტყვა გასწავლით, რათა ზეაღმართულ იქნეთ და მიუდგეთ ნათელსა და სულიერებას. (49, 32-33)

141. "მწყურია", ვუთხარი იმ ხალხს, რომელმაც ჩემი სიტყვები არ გაიგო და ჩემს ტანჯვაში ტკბებოდა. რა შემიძლია ვთქვა დღეს, როდესაც ვხედავ, რომ ეს მხოლოდ ხალხი კი არა, მთელი სამყაროა, რომელიც ჩემს სულს ჭრილობას აყენებს და ჩემი ტკივილის შესახებ არაფერი იცის?

142. ჩემი წყურვილი უსასრულო, უსაზღვროდ დიდია და მხოლოდ თქვენი სიყვარული შეძლებს მის დაოკებას. რატომ მიწირავთ სიყვარულის ნაცვლად გარეგნულ რიტუალს? განა არ იცით, რომ, როდესაც წყალს გთხოვთ, თქვენ მე ნაღებსა და ძმარს მიწირავთ? (94, 74-75)

143. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სწორედ ისინი, ვინც ბევრი იტანჯნენ და ხშირად მტკენინებდნენ, ყველაზე მგზნებარედ შემიყვარებენ; მათი გულებიდან ჩემს ღვთაებრიობაზე მსხვერპლი შეუჩერებლად იდინებს. ეს არ იქნება მატერიალური ძღვენი, არც ფსალმუნები, არც მიწიერი სამსხვერპლოები. მათ იციან, რომ ჩემთვის ყველაზე სასიამოვნო ძღვენი და თაყვანისცემა არის სიყვარულის საქმეები, რომლებსაც ისინი თავიანთი ძმებისთვის აკეთებენ. (82, 5)

144. დღითი დღე მიწვდება თქვენი სულიერი ლოცვა, რომლის ენაც თქვენს მიწიერ ბუნებას არ შეუცვნია, რადგან ის არც თქვენი ბაგეებით ნათქვამ სიტყვებს შეიცავს და არც თქვენი გონების მიერ ფორმირებულ ცნებებს. სულის ლოცვა იმდენად ღრმაა, რომ ის ადამიანური შესაძლებლობებისა და გრძნობების მიღმაა.

145. ამ ლოცვით სული აღიწევს სინათლისა და სიმშვიდის სამეფოებში, სადაც მკვიდრნი არიან მაღალი სულები, და იქ ის იმ არსებით იკვებება და შემდეგ უბრუნდება თავის ფალხს სხეულს, რათა ძალა შესძინოს მას. (256, 63-64)

146. კაცებო: დადგა დრო, რომ ისწავლოთ ლოცვა. დღეს მე არ გეუბნებით, რომ პირქვე დაემხოთ; არ გასწავლით, ილოცოთ ბაგეებით ან მომიხმოთ შერჩეული სიტყვებით ლამაზ ლოცვებში. დღეს გეუბნებით თქვენ: მომიხმეთ ფიქრით, აღამაღლეთ თქვენი სული და მე ყოველთვის ჩამოვალ, რათა ჩემი თანადგომა იგრძნოთ. თუ არ იცით, როგორ ესაუბროთ თქვენს ღმერთს, თქვენი სინანული, თქვენი ფიქრები, თქვენი

ტკივილი საკმარისი იქნება ჩემთვის; თქვენი სიყვარული საკმარისი იქნება ჩემთვის.

147. ეს არის ენა, რომელსაც ვესმის, ენა, რომელსაც ვხვდები, უსიტყვო ენა, სიმართლისა და გულწრფელობის ენა. ეს არის ლოცვა, რომელიც ამ მესამე ეპოქაში გასწავლეთ.

148. როდესაც კი კეთილ საქმეს აკეთებთ, გრძნობთ ჩემს მშვიდობას, ნუგეშსა და იმედს, რადგან მამა მაშინ ძალიან ახლოსაა თქვენთან. (358, 53-55)

149. მე ვარწმუნებ ყველაფერს, რაც ადამიანური სიამაყე და ადამიანური ბანტია, რადგან მხოლოდ ის, რაც სულიერი, კეთილშობილური და დიდსულოვანია, წმინდა და მარადიული, აღწევს ჩემს სულამდე. გახსოვდეთ, რომ სამარიელი ქალისთვის ვთქვი: "ღმერთი სულია და, ვინც მას სცემს თაყვანს, სულითა და ჭეშმარიტებით უნდა სცემდეს თაყვანს". მე მომიძიეთ უსასრულოში, სუფთაში და იქ მიპოვით.

150. რატომ მიწირავთ იმას, რაც მე თქვენთვის შევქმენი? რატომ მიტანთ ყვავილებს, როცა ისინი თქვენი ნაკეთობა არ არის? ხოლო თუ სიყვარულის, მოწყალების, პატიების, სიმართლისა და მოყვასის დახმარების საქმეებს შემომწირავთ, მაშინ ეს ძღვენი უეჭველად სულიერი იქნება და მამისადმი ადივას, როგორც ნაზი შეხება, როგორც კოცნა, რომელსაც შვილები მიწიდან თავიანთ უფალს უგზავნიან. (36, 26, 29)

151. არც ის მინდა, რომ ღვთის თაყვანისცემა მხოლოდ მატერიალურ თავშეყრის ადგილებს შემოიფარგლოთ, რადგან ამით თქვენს სულს დაატყვევებთ და ხელს შეუშლით, რომ მარადისობის მისაღწევად ფრთები გაშალოს.

152. სამსხვერპლო, რომელიც თქვენთვის დამრჩენია, რომელზეც უნდა აღასრულოთ მსახურება, რომელსაც ველი, არის თავად სიცოცხლე ყოველგვარი შეზღუდვის გარეშე, ყველა რელიგიის, ყველა ეკლესიისა და სექტის მიღმა, რადგან ის დაფუძნებულია სულიერზე, მარადიულზე, ღვთაებრივზე. (194, 27-28)

დიალოგი ღმერთსა და ადამიანს შორის

153. დღეს მე მოგმართავთ სწავებით, რომელიც — ერთხელ გააზრებული — ყველაზე ადვილი შესასრულებელია, თუმცა სამყაროსთვის მისი პრაქტიკაში დანერგვა შეუძლებლად შეიძლება მოეჩვენოს. მე გასწავლით ღვთისადმი სიყვარულის თაყვანისცემას თქვენი ცხოვრებით, თქვენი საქმეებითა და სულიერი ლოცვით, რომელიც არ ილუწება ბაგეებით რომელიმე განსაზღვრულ ადგილას და არც რიტუალური ქმედებებისა თუ გამოსახულებების შთაგონებას მოითხოვს. (72, 21)

154. მაშინ, როცა ადამიანებს ჩემში შორეული, მიუდგომელი ღმერთის ხილვა სურდათ, მე გადავწყვიტე, დამემტკიცებინა მათთვის, რომ მათ თვალის წამწამებზე უფრო ახლოს ვარ მათთან.

155. ისინი მექანიკურად ლოცულობენ და როდესაც დაუყოვნებლივ არ ხედავენ, რომ მათი სასწრაფოდ ითხოვილი ყველაფერი სრულდება, იმედგაცრუებით ყვირიან: "ღმერთმა არ მოგვისმინა".
156. რომ იცოდნენ ლოცვა, რომ გაეერთიანებინათ გული, გონება და სული, შეძლებდნენ უფლის ღვთაებრივი ხმის გაგონებას თავიანთ სულში და იგრძნობდნენ, რომ მისი თანადგომა ძალიან ახლოსაა მათთან. მაგრამ როგორ შეუძლიათ იგრძნონ ჩემი თანადგომა, როდესაც მათთვის ლოცულობენ გარეგანი რიტუალების მეშვეობით? როგორ შეუძლიათ, მგრძნობიარე გახადონ თავიანთი სულები, როდესაც საკუთარი ხელებით შექმნილ ხატებთან ერთად თაყვანსაც კი სცემენ თავიანთ უფალს?
157. მინდა, გაიგოთ, რომ მე თქვენთან ძალიან ახლოს ვარ, რომ შეგიძლიათ, ადვილად დამიკავშირდეთ, შემიგრძნოთ და მიიღოთ ჩემი შთაგონება. (162, 17-20)
158. ივარჯიშეთ უძრავობაში, რომელიც სულს ღმერთის პოვნაში ეხმარება. ეს უძრავობა ცოდნის შადრევანია და ყველა, ვინც მასში შედის, ჩემი სიბრძნის სიცხადით იმსჭვალება. სიჩუმე დაუზიანებელი კედლებით შემოსაზღვრული ადგილია, რომელშიც მხოლოდ სულს შეუძლია შეღწევა. ადამიანი მუდმივად ატარებს საკუთარ თავში ცოდნას იმ ფარული ადგილის შესახებ, სადაც მას შეუძლია ღმერთთან დაკავშირება.
159. არ აქვს მნიშვნელობა, სად იმყოფებით; თქვენს უფალთან დაკავშირება ყველგან შეგიძლიათ, იქნება ეს მთის მწვერვალზე, თუ ხეობის სიღრმეში, ქალაქის აურზაურში, თქვენი სახლის სიმშვიდეში, თუ ბრძოლის შუაგულში. თუ მე თქვენს სავანეში, თქვენი სიმაღლის სიღრმისეულ სიჩუმეში ეძებთ, საყოველთაო და უხილავი ტაძრის კარიბჭეები მყისიერად გაიღება, რათა ჭეშმარიტად იგრძნოთ თავი თქვენი მამის სახლში, რომელიც ყოველ სულშია.
160. როდესაც განსაცდელთა ტკივილი გაწონთ და ცხოვრების ტანჯვა თქვენს გრძნობებს არღვევს, როდესაც მწველი სურვილი გაქვთ, მცირედი სიმშვიდე იპოვოთ, განმარტოვდით თქვენს საძინებელში ან ეძიეთ სიჩუმე, ველების განმარტოება; იქ აღამაღლეთ თქვენი სული სულის ხელმძღვანელობით და ჩაეშვით მასში. სიჩუმე სულის სამეფოა, სამეფო, რომელიც ხორციელი თვალით არ ჩანს.
161. სულიერ ექსტაზში შესვლის მომენტში ადამიანი აღწევს უმაღლესი გრძნობების გამოღვიძებას, ინტუიციის გამოვლენას, შთაგონების განთიადს, მომავლის დანახვას, და სულიერი სიცოცხლე ნათლად აღიქვამს შორეთს და შესაძლებელს ხდის იმას, რაც ადრე მიუწვდომელი ჩანდა.
162. თუ გსურთ, შეხვიდეთ ამ სავანის, ამ საგანძურის სიჩუმეში, გზა თავად უნდა მოამზადოთ, რადგან მხოლოდ ჭეშმარიტი სიწმინდით შეძლებთ მასში შესვლას. (22, 36–40)

163. აუცილებელია, რომ ჩემი წინასწარმეტყველები ხელახლა აღდგნენ, რათა შეახსენონ კაცობრიობას. რადგან სანამ არსებობენ ერები, რომლებიც ერთმანეთს ანადგურებენ, ამბიციითა და ძალადობით დაბრმავებულნი, ისინი, ვინც ჩემი ნათელი მიიღეს და კაცობრიობას მიუკერძოებლად განიკითხავენ, შიშობენ, იტვირთონ თავიანთი ამოცანა და გაავრცელონ სასიხარულო უწყება.
164. ადამიანებს რომ სცოდნოდათ სულით ლოცვა, ისინი გაიგონებდნენ ჩემს ხმას; მიიღებდნენ ჩემს შთაგონებას. მაგრამ ყოველ ჯერზე, როდესაც ისინი ლოცულობენ, მათ სულიერ თვალებზე ფარდა ეფარება, რომელიც მათგან მალავს ჩემი თანადგომის -ის სინათლეს. მე უნდა მოვევლინო ადამიანებს იმ წამებში, როდესაც მათი სხეულები დასვენებულნი არიან, რათა გავაღვიძო მათი სულები, მოვუწოდო მათ და ველაპარაკო. ეს არის ქრისტე, რომელიც, როგორც ქურდი შუაღამისას, შედის თქვენს გულში, რათა დათესოს მასში თავისი სიყვარულის თესლი. (67, 29)
165. ისწავლეთ ერთდროულად ლოცვა და მედიტაცია, რათა ცოდნა და გაგება თქვენ თითოეულში განათდეს. (333, 7)
166. სულიერება თავისუფლებაა. ამიტომ, ვინც ამჟამად მესმის და ვისაც ეს გათავისუფლებელი სწავლების მნიშვნელობა გაუაზრებია, ხედავს, როგორ იშლება მის წინ უსასრულო ველი, რომელშიც იბრძოლებენ და მოწმობას მისცემენ, რომ დადგა დრო, როდესაც ღმერთი, ყოვლისშემძლე შემოქმედი, მოვიდა, რათა დიალოგი დაემყარებინა საკუთარ თავსა და კაცობრიობას შორის. (239, 8)
167. ქრისტეს სწავლება სულიერი იყო, მაგრამ ადამიანმა ის რიტუალებითა და ფორმებით შემოსა, რათა შეზღუდული სულიერი სიმაღლის მქონე სულებისთვის მისთვის გასაგები გაეხადა.
168. თქვენ შეხვედით სულის ეპოქაში, დიდი გამოცხადებების ეპოქაში, რომელშიც მატერიალიზაცია, შეცდომა და უნაკლობა გაქრება თაყვანისცემის ყოველი ფორმიდან, რომელშიც ყოველი ადამიანი საკუთარი სულის მეშვეობით შეიცნობს თავის ღმერთს — რომელიც მთლიანად სულია. ამგვარად, ისინი აღმოაჩენენ სრულყოფილი თანაარსებობის ფორმას. (195, 77–78)
169. როგორც კი ადამიანები ჩემს სულთან ურთიერთობას ისწავლიან, მათ აღარ დასჭირდებათ წიგნების თვალიერება ან კითხვების დასმა.
170. დღეს ისინი კვლავ ეკითხებიან მათ, ვინც, მათი აზრით, უფრო მეტს იცის, ან ეძებენ წერილებსა და წიგნებში — ჭეშმარიტების პოვნის სურვილით. (118, 37)
171. თუ ყოველდღე მცირე ხნით მედიტაციის სწავლას დაიწყებდით და თქვენი მედიტაცია სულიერ ცხოვრებას შეეხებოდა, თქვენ აღმოაჩენდით უსასრულო რაოდენობის ახსნას და მიიღებდით გამოცხადებებს, რომელთა მიღებაც სხვაგვარად არ შეგეძლოთ.

172. თქვენს სულს უკვე საკმარისი სინათლე გააჩნია, რომ მე კითხვა დამისვათ და ჩემი პასუხი მიიღოს. ადამიანის სულმა უკვე განვითარების დიდ სიმაღლეს მიაღწია. დააკვირდით თქვენს თანამოძმეებს მოკრძალებული წარმომავლობიდან, რომლებიც, ცოდნის ნაკლებობის მიუხედავად, გაოცებენ თავიანთი ღრმა დაკვირვებებითა და იმ მკაფიოობით, რომლითაც სხვებისთვის აუხსნელს საკუთარ თავს ხსნიან. განა ამას წიგნებიდან ან სკოლიდან იღებენ? არა. არამედ ინტუიციით ან აუცილებლობით მათ აღმოაჩინეს მედიტაციის ნიჭი, რომელიც სულიერი ლოცვის ნაწილია. თავიანთ განმარტოებაში, გავლენებისა და ცრურწმენებისგან დაცულებმა, მათ აღმოაჩინეს გზა მარადისთან, სულიერთან, ჭეშმარიტთან დასაკავშირებლად; და ზოგიერთმა მეტი, სხვებმა ნაკლები, მაგრამ ყველამ, ვინც ცხოვრების ჭეშმარიტი არსის შესახებ მედიტაცია მოახდინა, ინტელექტუალურ შესაძლებლობებში სულიერი სინათლე მიიღო. (340, 43–44)
173. მეკითხებით, რას შედგება ლოცვა, და მე გპასუხობთ: მიეცით თქვენს სულს თავისუფლად აღმასვლის ნება მამასთან; მიეცით თავი ამ აქტს სრული ნდობითა და რწმენით; მიიღეთ თქვენს გულსა და გონებაში სულის მეშვეობით მიღებული შთაბეჭდილებები; დაადასტუროთ მამის ნება ჭეშმარიტი მოკრძალებით. ვინც ასე ლოცულობს, ის ჩემს თანდასწრებით ხარობს თავისი ცხოვრების ყოველ წამს და არასდროს გრძნობს საჭიროებას. (286, 11)
174. მისი არსების უწმინდეს ნაწილში, სულში, ამ ეპოქაში მე დავამკვიდრებ ჩემს კანონს, ჩემი ხმა გაისმება, ჩემს ტაძარს ავაშენებ; რადგან ის, რაც ადამიანში არ არის, რაც მისი სულის გარეთაა, თითქოს არც არსებობს.
175. მიუხედავად იმისა, ააშენებს ვინმე უზარმაზარ მატერიალურ ეკლესიებს ჩემს პატივსაცემად, ან შემომწირავს ბრწყინვალებით სავსე დღესასწაულებსა და ცერემონიებს — ეს მსხვერპლშეწირვა ჩემამდე ვერ მივა, რადგან ის სულიერი არ არის. თაყვანისცემის ყოველ გარეშე ფორმაში ყოველთვის არის ამპარტავნება და თავის მოწონების სურვილი; ხოლო ფარული შეწირვა — ის, რასაც სამყარო ვერ ხედავს და რასაც სულით სულს მწირავთ — ჩემამდე აღწევს თავისი მოკრძალებულობის, გულწრფელობისა და ჭეშმარიტების გამო; ერთი სიტყვით: იმიტომ, რომ ის სულიდან მომდინარეობს.
176. გაიხსენეთ ჩემი იგავი, რომელიც თქვენთვის "მეორე ეპოქაში" იყო მოცემული და რომელიც ცნობილია ფარისეველისა და მებაჟის იგავის სახელით, და თქვენ გააცნობიერებთ, რომ ჩემი სწავლება ყველა ეპოქაში ერთი იყო. (280, 68)
177. იცით, რომ ზოგიერთს უყვარხართ უსამართლოდ? მე კი ასე მიყვარხართ. მომეცით თქვენი ჯვარი, მომეცით თქვენი მწუხარება, მომეცით თქვენი გაცრუებული იმედები, მომეცით მძიმე ტვირთი,

რომელსაც ზიხართ: მე ყოველ ტკივილს გავუმკლავდები. გათავისუფლდით თქვენი ტვირთისგან, რათა ბედნიერები იყოთ; შედით ჩემი სიყვარულის სავანეში და დაწყნარდით სამყაროს საკურთხევლის წინ, რათა თქვენმა სულმა მამასთან უმშვენიერესი ენით — სიყვარულის ენით — ისაუბროს. (228, 73)

თავი 18 – მოწყალების საქმეები და სიყვარულის ცენტრალური მნიშვნელობა

კეთილი საქმეების რეტროსპექტიული კურთხევა

1. დააკვირდით ადამიანური უბედურების, ტკივილისა და გაჭირვების ყველა ფორმას და თქვენი გული თანდათან უფრო მოწყალე გახადეთ ყველგან გარშემო არსებული ტანჯვის ხილვისას.
2. როდესაც თქვენი არსების სიღრმეში კეთილ საქმეზე განწყობის გულუხვი და კეთილშობილური სურვილი იგრძნობა, მიეცით ამ იმპულსს გასაქანი და გამოხატეთ იგი. ეს სულის მიერ გზავნილის მიტანაა, რადგან მან თავისი სხეული ნებაყოფლობით და მზადყოფნაში იპოვა. (334, 3-4)
3. იზრუნეთ, რომ სიყვარულის საქმეები თქვენს საქმიანობაში უპირატესობას იჩინებდეს და არასოდეს ინანოთ ქველმოქმედება; რადგან ამ სათნოებით თქვენ თქვენს არსებობაში უდიდეს კმაყოფილებასა და ბედნიერების გრძნობას განიცდით და, ამავდროულად, მიაღწევთ მთელ იმ სიბრძნეს, ძალასა და სრულყოფილებას, რომლისკენაც ყოველი კეთილშობილი სული ისწრაფვის.
4. თანამგრძნობით თქვენი მოყვანისადმი, თქვენ განწმენდთ თქვენს სულს და ამგვარად გაისტუმრებთ ძველ ვალებს. თქვენ განახლებთ თქვენს ადამიანურ ცხოვრებას და ამაღლებთ თქვენს სულიერ ცხოვრებას.
5. როდესაც საბოლოოდ მიაღწევთ იმ კარიბჭეს, რომელსაც ერთ დღეს ყველა დააკაკუნებთ, თქვენი ნეტარება უდიდესი იქნება, რადგან გაიგონებთ სულიერი სამყაროს მისალოც მოწოდებას, რომელიც დაგლოცავთ და განახლებისა და სულიერების საქმეში მოგიწოდებთ. (308, 55-56)
6. მე გეუბნებით თქვენ: ნეტარნი არიან ჩემი მსახურნი, რომლებსაც გულში შეუძლიათ იგრძნონ მათ მიერ, ვინც თავისუფლება ან ჯანმრთელობა დაკარგა, ტანჯვა და რომლებიც მათ სტუმრობენ და ანუგეშებენ. რადგან ერთ დღეს ისინი კვლავ შეხვდებიან ერთმანეთს — იქნება ეს ამ ცხოვრებაში თუ სხვაში — და თქვენ არ იცით, იქნებ მაშინ მათ მეტი ჯანმრთელობა, მეტი თავისუფლება და მეტი სინათლე ჰქონდეთ, ვიდრე მათ, ვინც მათ ციხეში ან საავადმყოფოში სიყვარულის გზავნილი

მიუტანა. მაშინ, თავიანთი მადლიერებით, ისინი თავიანთ მადლიერებას გამოხატავენ და ხელს გაუწვდიან მას, ვინც სხვა დროს გაუწოდა მათ.
7. ის მომენტი, როდესაც ჩემი სიტყვა მათ გულებთან მიიტანე — ის მომენტი, როდესაც შენი ხელი მათ შუბლზე გადაუსვი და ჩემზე დაფიქრება და ჩემი შეგრძნება უბოძე — არასოდეს წაიშლება მათ სულებიდან, ისევე როგორც შენი სახე და ძმური ხმა არ დავიწყდებათ მათ გონებაში, რის გამოც ისინი გაგიცნობენ, სადაც არ უნდა იყო. (149, 54–55)
8. როგორც ქარის და მზის სუნთქვა გეფერებათ, ასევე, ჩემო ხალხო, თქვენც ეფერეთ თქვენს მეზობლებს. ეს ის დროა, როდესაც საკმარისზე მეტია გაჭირვებული და მწუხარე. გაიგეთ, რომ ის, ვინც თქვენგან წყალობას ითხოვს, გაძლევთ მადლს, რომ სხვებს ემსახუროთ და თქვენი საკუთარი ხსნისთვის იშრომოთ. ისინი გაძლევენ შესაძლებლობას, იყოთ მოწყალე და ამით დაემსგავსოთ თქვენს მამას. რადგან ადამიანი იბადება იმისთვის, რომ სიკეთის თესლი მთელ მსოფლიოში გაავრცელოს. ასე რომ, გაიგეთ, რომ ვინც თქვენგან რაიმეს გთხოვთ, თქვენს სასიკეთოდ იქცევა. (27, 62)

ჭეშმარიტი და ცრუ ქველმოქმედება

9. ო, მოწაფეებო, თქვენი უმაღლესი მოწოდება სიყვარულის საქმეები იქნება! ხშირად მათ ფარულად შეასრულებთ, სიამაყის გარეშე, ისე, რომ მარცხენა ხელს არ გააგებინოთ, რა გააკეთა მარჯენამ. მაგრამ იქნება შემთხვევები, როდესაც თქვენი სიყვარულის საქმეები ადამიანების გასახედნად უნდა იყოს, რათა მათაც ისწავლონ მათში მონაწილეობა.
10. ნუ იდარდებთ საზღაურზე! მე ვარ მამა, რომელიც სამართლიანად აჯილდოებს თავისი შვილების საქმეებს და არც ერთს არ ივიწყებს.
11. მე გითხარით, რომ თუ ჭიქა წყალს ჭეშმარიტი სიყვარულით მისცემთ, ეს დაუფასებელი არ დარჩება.
12. ნეტარ არიან, რომელნიც ჩემ წინაშე დგომისას მეუბნებიან: "უფალო, ჩემი საქმეების სანაცვლოდ ჯილდოს არაფერს ველი; ჩემთვის საკმარისია, რომ ვარსებობ და ვიცი, რომ შენი შვილი ვარ, და უკვე ჩემი სული ბედნიერებითაა სავსე". (4, 78–81)
13. ნუ გექნებათ ეგოისტური სურვილები და მხოლოდ თქვენს ხსნასა და ჯილდოზე ნუ იფიქრებთ; რადგან თქვენი იმედგაცრუება ძალიან მტკივნეული იქნება, როდესაც სულიერ სამყაროში აღმოჩნდებით, ვინაიდან აღმოაჩენთ, რომ სინამდვილეში არანაირი ჯილდო არ დაიმსახურეთ.
14. რათა უკეთ გაიგოთ, რაც მინდა გითხრათ, მოგცემთ შემდეგ მაგალითს: არიან და ყოველთვის იყვნენ კაცები და ქალები, რომელთა საქმესაც თავიანთი მოყვასის წინაშე ქველმოქმედება წარმოადგენდა, და მაინც, როდესაც ისინი ჩემთან მოვიდნენ, მათ ვერ წარადგინეს ჩემ წინაშე არანაირი დამსახურება თავიანთი სულიერი ნეტარებისთვის. რა იყო ამის

მიზეზი? შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, რომ ისინი მამათქვენის მხრიდან უსამართლობის მსხვერპლნი იყვნენ? პასუხი მარტივია, მოწაფეებო: მათ ვერაფერი სასიკეთო მოიპოვეს, რადგან მათი საქმეები არ იყო გულწრფელი. რადგან, როდესაც ისინი ხელს იწვდიდნენ რაიმეს მისაცემად, ამას არასდროს აკეთებდნენ ტანჯულისადმი ჭეშმარიტი თანაგრძნობის გრძნობით, არამედ ფიქრობდნენ საკუთარ თავზე, საკუთარ ხსნაზე, საკუთარ ჯილდოზე. ზოგიერთი პირად ინტერესს ამოძრავებდა, სხვები — ამპარტავნებას, და ეს არ არის ჭეშმარიტი თანაგრძნობა, რადგან ის არც გულითადი იყო და არც უანგარო. გეუბნებით თქვენ, ვინც საკუთარ თავში გულწრფელობასა და სიყვარულს არ ფლობს, ის არ თესავს ჭეშმარიტებას და არც რაიმე საზღაურს იმსახურებს.

15. თვალსაჩინო ქველმოქმედებამ შეიძლება მიწაზე ბევრი კმაყოფილება მოგანიჭოთ, რომელიც თქვენდამი აღფრთოვანებითა და მიღებული მლიქვნელობით იწვევა; მაგრამ ზედაპირული ჩემს სამეფოში ვერ შევა; იქ მხოლოდ ჭეშმარიტი შევა. იქ თქვენ ყველანი მიხვალთ, როდესაც უმცირესი ნაკლი ან უწმინდურებაც კი არ შეგეფარდებათ. რადგან სანამ ღვთის წინაშე წარდგებით, თქვენ მოიხსნით პატივის მოსასხამებს, გვირგვინებს, ნიშნებს, ტიტულებს და ყველაფერს, რაც ამქვეყნიურს ეკუთვნის, რათა უზენაესი მსაჯულის წინაშე უბრალო სულებად წარდგეთ და ანგარიში აგოთ All- e-ის შემოქმედს თქვენთვის მინდობილი საქმისთვის. (75, 22-24)

16. ვინც სიყვარულით სურს, სამსახური გაუწიოს თავის მოყვასს, ის თავს კეთილ საქმეს უძღვნის ცხოვრების მიერ შემოთავაზებული მრავალი გზით. მათ იციან, რომ ისინი ადამიანები არიან, რომლებიც მზად უნდა იყვნენ, ღვთაებრივი ნების მიერ უმაღლესი მიზნებისთვის იქნან გამოყენებულნი. მე მინდა, რომ თქვენ, მოწაფეებო, შეიძინოთ ცოდნა, რათა გაათავისუფლოთ ისინი, ვინც დაკარგა აღმავალი განვითარების გზა, მათი შეცდომებისგან.

17. ჭეშმარიტი სიყვარული — რომელიც გულის ადამიანური ემოციების მიღმა დგას — სიბრძნის ნაყოფია. აჰა, როგორ ვთესავ ჩემი სიტყვით სიბრძნეს თქვენს წარმოსახვაში და ამის შემდეგ ველი თქვენი სიყვარულის ნაყოფს.

18. სიკეთის ქმნის, ნუგეშისცემისა და მსახურების მრავალი გზა არსებობს. ყველა მათგანი სიყვარულის გამოხატულებაა, რომელიც ერთია — სულის სიბრძნე.

19. ზოგი მეცნიერების გზას გაუდგება, ზოგი — სულისას, ზოგი კი გრძნობით იხელმძღვანელებს, მაგრამ ყველაფრის ჯამი სულიერ ჰარმონიას მოიტანს. (282, 23–26)

სულიერი და მატერიალური სიყვარულის ქმედებები

20. თუ მატერიალურად ღარიბი ხართ და ამიტომ თქვენი მოყვანის დახმარება არ შეგიძლიათ, ნუ სევდიანობთ. ილოცეთ და მე ნათელს მოვავლინებ და მშვიდობა დავამკვიდრებ იქ, სადაც არაფერია.

21. ჭეშმარიტი სიყვარული მოყვასისადმი, რომლისგანაც იშობა თანაგრძნობა, საუკეთესო საჩუქარია, რომელიც შეგიძლიათ გაჭირვებულთათვის გადმოცეთ. თუ, როდესაც ფულს, პურს ან წყლის ჭიქას გასცემთ, თქვენი მოყვანისადმი სიყვარულს არ გრძნობთ — ჭეშმარიტად გეუბნებით, თქვენ არაფერი გაგიცია; თქვენთვის უკეთესი იქნებოდა, არ გაგეცა ის, რასაც გასცემთ.

22. როდის შეიცნობთ, ო, კაცობრივო, სიყვარულის ძალას? დღემდე არასოდეს გამოგიყენებიათ ის ძალა, რომელიც სიცოცხლის წყაროა. (306, 32–33)

23. მტრებად და არა ძმებად იხილეთ ყველა, ვინც გარს გერტყათ. არავის დასჯას ნუ მოითხოვთ; იყავით მიმტევებელნი, რათა პატიების მაგალითი დატოვოთ და თქვენს სულში სინანულის წამება არ აღდგეს. დახურეთ ბაგენი და ნება დამითმეთ, მე განვსაჯო თქვენი საქმე.

24. განკურნეთ ავადმყოფნი; დაუბრუნეთ გონება შეშლილთ. განდევნეთ სულები, რომლებიც გონებას ბურავენ, და იზრუნეთ, რომ ორივემ დაიბრუნოს დაკარგული ნათელი. (33, 58-59)

25. მოწაფეებო: ის პრინციპი, რომელიც "მეორე ეპოქაში" გასწავლეთ — ერთმანეთის სიყვარული — თქვენი ცხოვრების ყველა ქმედებას ეხება.

26. ზოგიერთნი მეუბნებიან: "მოძღვარო, როგორ შევძლებ ჩემი მოყვანის სიყვარულს, როდესაც მე უმნიშვნელო არსება ვარ, რომლის ცხოვრებაც ფიზიკური შრომითაა სავსე?"

27. ჩემს ამ მოწაფეებს ვეუბნები: სწორედ ამ ფიზიკურ შრომაშიც კი, რომელიც უმნიშვნელოდ გეჩვენებათ, შეგიძლიათ გიყვარდეთ თქვენი მოყვასი, თუ თქვენს საქმეს თანამემამულეთა სამსახურის სურვილით შეასრულებთ.

28. წარმოიდგინეთ, როგორი ლამაზი იქნებოდა თქვენი ცხოვრება, ყოველი ადამიანი სიკეთის კეთების განზრახვით რომ მუშაობდეს და თავის მცირე ძალისხმევას სხვებისას შეაერთებდეს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მაშინ უბედურება აღარ იარსებებდა. მაგრამ სიმართლე ისაა, რომ ყველა საკუთარი თავისთვის მუშაობს, საკუთარ თავზე ფიქრობს და, მაქსიმუმ, თავის ნათესავებზე.

29. თქვენ ყველამ უნდა იცოდეთ, რომ არავინ არის თვითკმარი და რომ თითოეულ ადამიანს სხვები სჭირდება. თქვენ ყველამ უნდა იცოდეთ, რომ ღრმად ხართ დაკავშირებული საყოველთაო მისიასთან, რომელიც ერთად უნდა შეასრულოთ — არა მიწიერი ვალდებულებებით, არამედ საერთო სულით, შთაგონებითა და იდეალებით; ერთი სიტყვით: ერთმანეთის სიყვარულით. მაშინ ნაყოფი ყველას სასიკეთო იქნება. (334, 35–37)

30. მე გეუბნებით თქვენ, ჩემო მოწაფეებო, ჩემი სიყვარულის კანონით: თუ არ შეგიძლიათ შეასრულოთ სრულყოფილი საქმეები, როგორებიც მე შევასრულე იესოში, თქვენ მაინც უნდა ისწრაფოდეთ თქვენი ცხოვრებით მათ მიახლოებისკენ. ჩემთვის საკმარისია, დავინახო მცირედი კეთილი ნება, რომ ჩემს მაგალითს მიჰყვეთ, და მცირედი სიყვარული თქვენი მოყვასისადმი, და მე უკვე თქვენს გვერდით ვდგავარ და თქვენს გზაზე ჩემს მადლსა და ძალას ვამჟღავნებ.
32. თქვენ არასოდეს იქნებით მარტონი ამ ბრძოლაში. რადგანაც მე არ გატოვებთ მარტოს, როდესაც თქვენი ცოდვების ტვირთით ხართ დამძიმებულნი — ხომ არ ფიქრობთ, რომ მიგატოვებთ, როდესაც ამ სიყვარულის მისიის ჯვრის ტვირთით ივლით თქვენს გზას? (103, 28-29)

სიყვარულის ყოვლისმომცველი მნიშვნელობა

32. ყოველთვის, ჩემი სწავლება ნათლად გიჩვენებდათ, რომ თქვენი უმთავრესი არსი სიყვარულია.
33. სიყვარული ღვთის არსი არის. ყოველი არსება სიცოცხლისთვის ამ ძალას იღებს; მისგან იშვა სიცოცხლე და მთელი ქმნილება. სიყვარული არის საწყისი და მიზანი მამის მიერ შექმნილის ბედისწერაში.
34. იმ ძალის წინაშე, რომელიც განძრავს, ანათებს და სიცოცხლეს სძენს ყოველივეს, სიკვდილი ქრება, ცოდვა იფანტება, ვნებები ქრება, უწმინდურება ირეცხება და ყოველივე უნაკლო სრულყოფილი ხდება. (295, 32)
35. მე გამოგიცხადეთ ჩემი არსება და თქვენი არსების მიზეზი. მე გამოგიცხადეთ, რომ ცეცხალი, რომელიც სიცოცხლეს სძენს და ყველაფერს აცოცხლებს, სიყვარულია. ის არის წყარო, საიდანაც სიცოცხლის ყველა ფორმა წარმოიშვა.
36. აჰა: თქვენ სიყვარულისგან იშვებთ, სიყვარულით ცხოვრობთ, სიყვარულით პოულობთ შენდობას და სიყვარულით იქნებით მარადისობაში. (135, 19-20)
37. სიყვარული თქვენი არსებობის წყარო და მიზეზია, ო, ხალხო. როგორ შეგიძლიათ იცხოვროთ ამ ნიჭის გარეშე? დამიჯერეთ, არიან მრავალნი, რომლებიც სიკვდილს ატარებენ თავისში, და სხვანი, რომლებიც ავად არიან, მხოლოდ იმიტომ, რომ არავის უყვართ. სამკურნალო ნელსაცხებელი, რომელმაც მრავალი იხსნა, სიყვარული იყო, და ღვთაებრივი ნიჭი, რომელიც ჭეშმარიტ სიცოცხლეს აღგვიდგენს, რომელსაც გამოგვახსნის და ამაღლებს, ასევე სიყვარულია. (166, 41)
38. სიყვარული! ვინც არ გიყვართ, შინაგანად ღრმა სევდას ატარებს: იმისა, რომ არ ფლობს, არ გრძნობს ცხოვრებაში ყველაზე ლამაზ და უმაღლეს რამეს.
39. ეს არის ის, რაც ქრისტემ გასწავლათ თავისი ცხოვრებითა და სიკვდილით, და რაც დაგიტოვათ თავის ღვთაებრივ სიტყვებში,

რომლებიც ერთ წინადადებაშია მოქცეული: "გიყვარდეთ ერთმანეთი იმ სიყვარულით, რომლითაც მე შეგიყვარეთ თქვენ".
40. დადგება დღე, როდესაც უსაყვარლესი თავს გაინთავისუფლებს სიმწარისა და ცრურწმენებისგან, მოვა ჩემთან და დაისვენებს, სადაც სიცოცხლეს დაუბრუნდება, როდესაც გაიგონებს ჩემს მოსიყვარულე სიტყვას უსაზღვრო სინაზით სავსეს.
41. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სიყვარულშია ჩემი ძალა, ჩემი სიბრძნე და ჩემი ჭეშმარიტება. ის უსაზღვროდ გრძელი კიბეა, რომელიც თავს იჩენს სხვადასხვა ფორმით, ყველაზე მოკრძალებული ადამიანებიდან დაწყებული სრულყოფილების მიღწეული უმაღლესი სულებით დამთავრებული.
42. გიყვარდეთ, თუნდაც თქვენი გზით, მაგრამ ყოველთვის გიყვარდეთ. ნუ გძულთ, რადგან სიძულვილი სიკვდილის კვალს ტოვებს, სიყვარულის მეშვეობით კი ადამიანი პატიობს და ყოველი წყენა იშლება. (224, 34-36)
43. გეუბნებით თქვენ: ვინც თავის სიყვარულს უმაღლეს ფორმაში და აბსოლუტური გულწრფელობით არ გამოხატავს, მას არ უყვარს. მას არ ექნება ჭეშმარიტი ცოდნა და ძალიან ცოტას ფლობს. მეორე მხრივ, ვინც მთელი თავისი სულითა და მასში ჩადებული ძალით უყვარს, საკუთარ თავში ატარებს სიბრძნის ნათელს და იგრძნობს, რომ სინამდვილეში, იგი ყველაფრის მფლობელია, რაც მას გარს აკრავს; რადგან ის, რაც მამას ეკუთვნის, მისი შვილების საკუთრებაც არის. (168, 11)
44. სიყვარული მოგანიჭებთ სიბრძნეს, რათა გაიგოთ ის ჭეშმარიტება, რომელსაც სხვები ამაოდ ეძებენ მეცნიერების მრუდე ბილიკებზე.
45. მიეცით უფალს ნება, გიძღოდოთ თქვენს ყველა ქმედებაში, სიტყვასა და ფიქრში. მოემზადეთ მისი კეთილი და მოსიყვარულე მაგალითის მიხედვით და თქვენ გამოავლინებთ ღვთაებრივ სიყვარულს. ამგვარად, თქვენ იგრძნობთ სიახლოვეს ღმერთთან, რადგან მასთან ჰარმონიაში იქნებით.
46. თუ გიყვართ, წარმატებას მიაღწევთ სიმშვიდეში, როგორც იესო იყო. (21, 10-12)
47. ვინც უყვარს, ხვდება; ვინც სწავლობს, ნებას ფლობს; ვისაც ნება აქვს, ბევრის გაკეთება შეუძლია. გეუბნებით, ვისაც მთელი სულის ძალით არ უყვარს, არც სულიერი ამაღლება ექნება, არც სიბრძნე და არც დიდებულ საქმეებს შეასრულებს. (24, 41)
48. ნუ იქნება თქვენი გული ამპარტავანი, რადგან ის სიმბოლოა მარადისობის ცეცხლისა, რომლისგანაც ყველაფერი წარმოიშვა და სადაც ყველაფერი განახლდება.
49. სული გულს იყენებს, რათა სხეულის მეშვეობით შეიყვაროს. თუ მხოლოდ მატერიის კანონით გიყვართ, თქვენი სიყვარული წარმავალი იქნება, რადგან ის შეზღუდულია. მაგრამ თუ სულიერად გიყვართ, ეს გრძნობა მამისას ჰგავს, რომელიც მარადიული, სრული და უცვლელია.

50. მთელი სიცოცხლე და ყოველი ქმნილება დაკავშირებულია სულთან, რადგან მას მარადიული სიცოცხლე გააჩნია. ნუ შეიზღუდავთ თავს; გიყვარდეთ მე და გიყვარდეთ ერთმანეთი, რადგან თქვენ გაგაჩნიათ "არსების" ის ღვთაებრივი ნაპერწკალი, რომელსაც სიყვარულში საზღვრები არ გააჩნია, რომელიც თავად არის ღმერთი. (180, 24–26)
51. ადი იმ ბილიკით, რომელიც მთის მწვერვალისკენ მიგიძღვებათ და ყოველი ნაბიჯით, რომელსაც გადადგამთ, უფრო უკეთ გაიგებთ ჩემს სწავლებებს და უფრო და უფრო დახვეწთ ღვთაებრივი გზავნილის ინტერპრეტაციაში.
52. რა არის სულის ენა? ის სიყვარულია. სიყვარული ყველა სულის უნივერსალური ენაა. განა არ ხედავთ, რომ ადამიანური სიყვარულიც საუბრობს? ხშირად მას სიტყვები არ სჭირდება; ის უკეთ საუბრობს საქმეებით, ფიქრებით. თუ ადამიანური სიყვარული ასე გამოხატავს თავს — როგორი იქნება მისი ენა, როდესაც თქვენ ჩემს კანონებში დახვეწილობას მიაღწევთ? (316, 59-60)
53. როდესაც დაფიქრდებით, რომ მე ვარ სიბრძნე — რომ სიბრძნე სიყვარულიდან იღებს სათავეს. როდესაც ამიარებთ, როგორც მსაჯულს — რომ სამართალი სიყვარულზეა დაფუძნებული. როდესაც მიმიჩნევთ ძლევამოსილად — ჩემი ძალა სიყვარულზეა დაფუძნებული. თუ იცით, რომ მე მარადიული ვარ — ჩემი მარადისობა სიყვარულიდან მომდინარეობს, რადგან სიყვარული სიცოცხლეა და სიცოცხლე სულებს უკვდავს ხდის.
54. სიყვარული სინათლეა, სიცოცხლე და ცოდნა. და ეს თესლი, რომელიც დროის დასაწყისიდან მოგეცით — ერთადერთი, რომელიც მე, როგორც სრულყოფილმა მემცველმა, თქვენი გულების ველებზე დავთესე. (222. 23)

სიყვარულის უზენაესი ძალა

55. ო, მსოფლიოს კაცნო და ქალნო, რომელთაც თქვენს სწრაფვებში დაგავიწყდათ ის ერთადერთი, რაც შეგიძლიათ ბრძენნი და ბედნიერნი გაგხადოთ: დაგავიწყდათ სიყვარული, რომელიც ყველაფერს შთაგონებს — სიყვარული, რომელსაც ყველაფრის გაკეთება და ყველაფრის გარდაქმნა შეუძლია! თქვენ ტკივილსა და სიბნელეში ცხოვრობთ; რადგან არ იყენებთ იმ სიყვარულს, რომელსაც მე გასწავლით, თქვენ თავად იწვევთ საკუთარ ფიზიკურ თუ სულიერ ტანჯვას.
56. ჩემი გზავნილების აღმოსაჩენად და გასაგებად, თქვენ პირველ რიგში გულით კეთილნი და ნაზნი უნდა იყოთ — სათნოებები, რომლებიც ყოველ სულში მისი შექმნის მომენტიდან არსებობს; მაგრამ ჭეშმარიტი, აღზევებული -ის სიყვარულის შეგრძნების უნარისთვის, თქვენ საკუთარი თავი უნდა განახლოთ თქვენი კეთილი გრძნობების განვითარებით; თუმცა ცხოვრებაში ყველაფერი გინდოდათ, გარდა სულიერი სიყვარულისა. (16, 31–32)

57. ყველა დროში გყავდათ წინამძღოლები, რომლებიც სიყვარულის ძალას გასწავლიდნენ. ისინი თქვენი უფრო განვითარებული ძმები იყვნენ, რომლებსაც უკეთ ესმოდათ ჩემი რჯული და რომელთა საქმეებიც უფრო წმინდა იყო. ისინი მაგალითს გიტოვებდნენ სიძლიერის, სიყვარულისა და თავმდაბლობისა, როდესაც თავიანთი შეცდომებითა და ცოდვებით სავსე ცხოვრება სიკეთეს, თავგანწირვასა და აქტიურ ქველმოქმედებას მიუძღვნეს.
58. ბავშვობიდან სიბერემდე, თქვენ გქონდათ მკაფიო მაგალითები ყველაფრისა, რასაც სიყვარულით მიაღწევენ, და იმ ტანჯვისა, რომელიც უსიყვარულობითაა გამოწვეული; მაგრამ თქვენ — კლდეებზე უგრძნობელნი — ვერაფერი ისწავლეთ იმ გაკვეთილებისა და მაგალითებისგან, რომლებსაც ყოველდღიური ცხოვრება გაძლევთ.
59. შეგიმჩნევიათ ოდესმე, როგორ პასუხობენ ველური მხეცებიც კი სიყვარულის მოწოდებას სირბილით? ასევე, სტიქიებს, ბუნების ძალებს, შეუძლიათ პასუხი გასცენ — ყველაფერს, რაც არსებობს მატერიალურ და სულიერ სამყაროში.
60. ამიტომ გეუბნებით თქვენ, რომ ყველაფერი სიყვარულით დალოცვოთ, სამყაროს მამისა და შემოქმედის სახელით.
61. კურთხევა ნიშნავს დანაყრებას. კურთხევა არის სიკეთის შეგრძნება, მისი თქმა და გადაცემა. კურთხევა ნიშნავს, რომ ყველაფერი, რაც შენ გარშემოა, სიყვარულის ფიქრებით აღავსო. (14, 56–60)
62. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სიყვარული არის უცვლელი ძალა, რომელიც სამყაროს ამოძრავებს. სიყვარული არის სიცოცხლის წყარო და აზრი.
63. მე ახლა ყველასთვის სულიერი აღდგომის ხანას ვიწყებ — დრო, როდესაც მე ამოვყვავილებ სიყვარულის იმ კურთხეულ თესლს, რომელიც ჯვრის მწვერვალიდან გადმოვაფრქვიე სამყაროს, რითაც გაუწყებთ, რომ თუ ადამიანები ერთმანეთს ისე შეიყვარებენ, როგორც მე გასწავლეთ, "სიკვდილი" სამყაროდან განდევნილი იქნება და მის ადგილას სიცოცხლე იბატონებს კაცობრიობაზე და გამოვლინდება მათ ყველა საქმეში. (282, 13–14)

V. გამოცხადების ფორმები და ღვთის საქმე

თავი 19 – ღვთის სამება

ღმერთის ერთიანობა ქრისტესა და სულიწმინდასთან

1. ჩემი სიტყვის ნათელი გააერთიანებს კაცობრიობას ამ მესამე ეპოქაში. ჩემი ჭეშმარიტება გაანათებს ყოველ გონებას, რითაც რწმენებსა და კულტებს შორის განსხვავებები გაქრება.

2. დღეს ზოგიერთნი მიყვარობენ იეჰოვად და უარყოფენ ქრისტეს, სხვები მიყვარობენ ქრისტესმიერად და არ იცნობენ იეჰოვას; ზოგიერთნი აღიარებენ ჩემს არსებობას, როგორც სულიწმინდას, სხვები კი კამათობენ და დაყოფილნი არიან ჩემი სამების გამო.

3. და ახლა მე ვკითხულობ ამ კაცობრიობას და მათ, ვინც სულიერად უძღვებათ: რატომ შორდებით ერთმანეთს, როდესაც ყველა ერთ ჭეშმარიტ ღმერთს აღიარებთ? თუ მე იეჰოვასში მიყვარხართ, ჭეშმარიტებაში ხართ. თუ მე ქრისტეს მეშვეობით მიყვარხართ — ის არის გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე. თუ მე სულიწმინდის სახით მიყვარხართ, სინათლეს უახლოვდებით.

4. თქვენ მხოლოდ ერთი ღმერთი გყავთ, მხოლოდ ერთი მამა. ღმერთში სამი ღვთაებრივი პირი არ არსებობს, არამედ მხოლოდ ერთი ღვთაებრივი სული, რომელიც კაცობრიობას განვითარების სამი განსხვავებული ეტაპის მეშვეობით გამოეცხადა. როდესაც ისინი ამ სიღრმეში იძიებდნენ, თავიანთ უბრალოებაში ეგონათ, რომ სამ პიროვნებას ხედავდნენ, მაშინ როცა სინამდვილეში მხოლოდ ერთი ღვთაებრივი სული არსებობს. ამიტომ, როდესაც იეჰოვას სახელს გაიგებთ, იფიქრეთ ღმერთზე, როგორც მამაზე და მსაჯულზე. როდესაც იესო ქრისტესზე ფიქრობთ, მასში ამოიცანით ღმერთი, როგორც ბატონი, როგორც სიყვარული; ხოლო როდესაც სულიწმინდის საწყისის გააზრებას ცდილობთ, იცოდეთ, რომ ის სხვა არავინაა, თუ არა ღმერთი, რომელიც თავის უსაზღვრო სიბრძნეს უფრო განვითარებულ მოწაფეებს ავლენს.

5. რომ მე "პირველი ხანის" კაცობრიობა სულიერად ისეთივე განვითარებული მეპოვა, როგორისაა ის დღეს, მე მათთვის თავი გამომეცხადებინა, როგორც მამა, როგორც ოსტატი და როგორც სულიწმინდა; მაშინ ადამიანები სამ ღვთაებას არ იხილავდნენ იქ, სადაც მხოლოდ ერთია. მაგრამ მათ არ შეეძლოთ ჩემი სწავლებების სწორად განმარტება, დაბნეულნი იქნებოდნენ და ჩემს გზას აარიდებდნენ თავს, და განაგრძობდნენ საკუთარი წარმოდგენებისამებრ ხელმისაწვდომი და უმნიშვნელო ღმერთების შექმნას.

6. როგორც კი ადამიანები ამ ჭეშმარიტებას გააცნობიერებენ და მიიღებენ, მათ სინანული შეეპარებათ ერთმანეთის არასწორად გაგების გამო, რადგან ეს შეცდომა მცირედი სიყვარულით თავიდან აიცილებდნენ.

7. თუ ქრისტე სიყვარულია, შეგიძლიათ ირწმუნოთ, რომ ის იეჰოვასგან დამოუკიდებელია, როდესაც მე ვარ სიყვარული?

8. თუ სულიწმინდა სიბრძნეა, გკერათ, რომ ეს სული ქრისტესგან დამოუკიდებლად არსებობს, როდესაც მე ვარ სიბრძნე? ფიქრობთ, რომ "სიტყვა" და სულიწმინდა ორი სხვადასხვა რამაა?
9. იესოს მიერ კაცობრიობისთვის დადებული სიტყვის მცირედის ცოდნაც საკმარისია იმის გასაცნობიერებლად, რომ მხოლოდ ერთი ღმერთი იყო და მარადის მხოლოდ ერთი იქნება. ამიტომაც ვთქვი მის მიერ: "ვინც ძეს იცნობს, მამასაც იცნობს, რადგან , მე მასში ვარ და ის ჩემშია". მოგვიანებით, როდესაც მან განაცხადა, რომ კაცობრიობას სხვა დროს დაუბრუნდებოდა, მან უბრალოდ არ თქვა: "კვლავ მოვალ", არამედ აღთქვა წმინდა სულის, ნუგეშისმცემლის სულის, ჭეშმარიტების სულის გამოგზავნა.
10. რატომ უნდა მოვიდეს ქრისტე სულიწმინდისგან განცალკევებით? განა არ შეეძლო მას, თავის სულით, თან მოეტანა ჭეშმარიტება, სინათლე და ნუგეში? (1, 66–70, 73–76)
11. მე თქვენი უფალი ვარ; მაგრამ ნუ მიყურებთ მამისგან განცალკევებულად, რადგან მე ვარ მამა.
12. არ არის განსხვავება ძესა და სულიწმინდას შორის, რადგან სულიწმინდა და ძე ერთი სულია და ის სული მე ვარ.
13. ჩემს გამოცხადებებში საუკუნეების განმავლობაში იხილეთ ერთი ღმერთი, რომელმაც გასწავლათ მრავალფეროვანი და განსხვავებული გაკვეთილებით: ერთი წიგნი მრავალი გვერდით. (256, 4)

ღვთის გამოცხადების სამი გზა

14. ახლა იცით მიზეზი, თუ რატომ გამოავლინა მამამ თავი ეტაპობრივად და თქვენ ასევე გესმით კაცთა შეცდომა სამების ცნობის შესახებ.
15. აღარ სცადოთ ჩემთვის თქვენს წარმოსახვაში ფიზიკური ფორმის მინიჭება, რადგან ჩემს სულს არ გააჩნია ფორმა, ისევე, როგორც არ გააჩნია ფორმა გონებას, სიყვარულსა თუ სიბრძნეს.
16. ამას გეუბნებით, რადგან ბევრი მამაზე ფიქრისას ჩემს გამოსახულებას მოხუცი კაცის სახით წარმოიდგენს; მე კი მოხუცი კაცი არ ვარ, რადგან მე დროის მიღმა ვარ; ჩემს სულს ასაკი არ გააჩნია.
17. როდესაც ქრისტეზე ფიქრობთ, თქვენს გონებაში მყისიერად წარმოგექმნებათ იესოს ფიზიკური სახე. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ქრისტე, ხორცშესხმული ღვთაებრივი სიყვარული, ჩემი ხორცშესხმული სიტყვა, როდესაც მან თავისი ფიზიკური სხეული დატოვა, შეერწყა ჩემს სულს, საიდანაც ის გამოსული იყო.
18. მაგრამ როდესაც სულიწმინდას ახსენებთ, თქვენ იყენებთ მტრედის სიმბოლოს, რათა შეეცადოთ მისი რაიმე ფორმით წარმოდგენა. თუმცა, მე გეუბნებით, რომ სიმბოლოების დრო წარსულს ჩაჰყოლია და ამიტომ, როდესაც სულიწმინდის გავლენას გრძნობთ, მას იღებთ, როგორც შთაგონებას, როგორც სინათლეს თქვენს სულში, როგორც სიცხადეს,

რომელიც განდევნის გაურკვევლობას, საიდუმლოებებსა და სიბნელეს. (39, 42, 44–47)

19. საუკუნიდან საუკუნემდე, ადამიანებმა ჩემს შესახებ სულ უფრო მკაფიო წარმოდგენა შეიძინეს. ისინი, ვინც ქრისტეს მეშვეობით შეიცნეს მე, ჭეშმარიტებასთან უფრო ახლოს დგანან, ვიდრე ისინი, ვინც მხოლოდ მოსეს რჯულის მეშვეობით მიცნობენ. ის ღმერთი, რომელსაც ბრბო მის სამართლიანობის შიშით მიჰყვებოდა და ემორჩილებოდა, მოგვიანებით ეძებდნენ, როგორც მამასა და მასწავლებელს , როდესაც მათ გულებში ქრისტეს სიყვარულის თესლი აღმოცენდა. (112, 3)

20. მე ვარ საუკუნეების ზემოთ, მთელი ქმნილების ზემოთ; ჩემს ღვთაებრივ სულს ევოლუცია არ ექვემდებარება. მე ვარ მარადიული და სრულყოფილი — და არა თქვენ, რომლებსაც ნამდვილად გაქვთ დასაწყისი, რომლებიც სრულიად ექვემდებარებით ევოლუციის კანონებს და, ამასთანავე, გრძნობთ დროის გავლის ზემოქმედებას თქვენს არსებობაზე.

21. ამიტომ, ნუ იტყვით, რომ მამა ერთ ეპოქას ეკუთვნის, ქრისტე — მეორეს, ხოლო სულიწმინდა — კიდევ სხვას. რადგან მამა მარადიულია და არცერთ ეპოქას არ მიეკუთვნება, ეპოქები კი მისიანია; და ქრისტე, როდესაც კაცობრივად წავიდა, თავად არის ღმერთი, ისევე როგორც სულიწმინდა, რომელიც სხვა არავინაა, თუ არა თქვენი მამა თავად, ამზადებს მის გამოცხადების უმაღლეს ფორმას თქვენ შორის, ანუ ყოველგვარი მიწიერი შუამავლის გარეშე. (66, 43)

22. მე აგიხსენით, რომ ის, ვისაც მამას უწოდებთ, არის ღვთის აბსოლუტური ძალა, ყოვლისშემოქმედი, ერთადერთი უქმნელი; რომ ის, ვისაც "შვილს" უწოდებთ არის ქრისტე, ანუ მამის სრულყოფილი სიყვარულის გამოვლინება თავისი ქმნილებისადმი; და რომ ის, რასაც თქვენ "წმინდა სულს" უწოდებთ, არის სიბრძნე, რომელიც ღმერთი გიგზავნით თქვენ, როგორც სინათლეს ამ ასაკში, რომელშიც თქვენი სული ჩემს გამოცხადებებს უკეთ გაგებით აღიქვამს.

23. სულიწმინდის ეს ნათელი, ღვთის ეს სიბრძნე, მალე იბატონებს ამ მესამე ეპოქაში, რომლის განთიადსაც თქვენ ხედავთ, და გაანათლებს სულიერების მოყვარულ, ჭეშმარიტების მწყურვალ და სიყვარულის მშიერ კაცობრიობას.

24. ასევე ჭეშმარიტია, კაცობრიობავ, რომ ერთი ღმერთი გამოეცხადა კაცობრიობას, თუმცა სამ სხვადასხვა ასპექტში: თუ მამის პირველ ხანაში მის საქმეებში სიყვარულს მოძებნით, თქვენ მას იპოვით; და თუ სიბრძნის ნათელს მოძებნით, თქვენ მას ასევე აღმოაჩენთ, ისევე როგორც ქრისტეს საქმეებსა და სიტყვებში თქვენ შეხვდებით არა მხოლოდ სიყვარულს, არამედ ძალასა და სიბრძნესაც. რა იქნებოდა, მაშ, ასე უცნაური, თუ ამ ასაკში სულიწმინდის ქმედებებში თქვენ აღმოაჩენდით არა მხოლოდ

ძალას, კანონსა და ძალაუფლებას, არამედ სიყვარულს, სინაზესა და მკურნალ ბალზამსაც? (293, 20–21, 259 25–26)
25. კანონი, სიყვარული, სიბრძნე — ეს არის გამოცხადების სამი ფორმა, რომლითაც მე თავი გამოვავლინე კაცობრიობას, რათა განვითარების გზაზე მათ ჰქონდეთ მტკიცე რწმენა და სრული ცოდნა თავიანთი შემოქმედის შესახებ. გამოცხადების ეს სამი ეტაპი ერთმანეთისგან განსხვავდება, მაგრამ ყველა მათგანს ერთი და იგივე საწყისი აქვს და მთლიანობაში ისინი აბსოლუტურ სრულყოფილებას შეადგენენ. (165, 56)
26. ჩემში არიან მსაჯული, მამა და მასწავლებელი — ერთი და იმავე არსების სამი განსხვავებული გამოვლინება, ძალაუფლების სამი ცენტრი და არსების ერთიანი არსი: სიყვარული. (109, 40)
27. მე ვარ იეჰოვა, რომელმაც ყოველთვის გიხსნით სიკვდილისგან. მე ვარ ერთი ღმერთი, რომელიც ყოველთვის გელაპარაკებოდათ. ქრისტე არის ჩემი "სიტყვა", რომელიც თქვენ იესოს მეშვეობით გელაპარაკებოდათ. მან გითხრათ: "ვისაც ძე იცის, მამაც იცის". და სულიწმინდა, რომელიც დღეს გელაპარაკებათ, ასევე მე ვარ; რადგან მხოლოდ ერთი სულიწმინდა არსებობს, მხოლოდ ერთი "სიტყვა" და ეს ჩემია.
28. ისმინეთ, ჩემო მოწაფეებო: "პირველ ხანში" მე მოგეცით რჯული; მეორეში — სიყვარული, რომლითაც უნდა განმარტოთ ის მცნებები; და ახლა, ამ მესამე ხანში, გგზავნით სინათლეს, რათა შეიჭვრინოთ აზრი ყველაფრისა, რაც გამოგიცხადათ.
29. რატომ ამტკიცებთ, მაშ, სამი ღვთაების არსებობას, როდესაც არსებობს მხოლოდ ერთი ღვთაებრივი სული, რომელიც ჩემია?
30. მე მივეცი პირველ ადამიანებს რჯული, მაგრამ მოსეს ვუწყე, რომ მომავლინებდი მესიას. ქრისტემ, რომლის მეშვეობითაც მოგეცით ჩემი "სიტყვა", თქვა თქვენთან, როდესაც მისი მისია სრულდებოდა: "მივდივარ მამასთან, რომლისგანაც მოვედი". მან ასევე გითხრათ: "მე და მამა ერთნი ვართ". მაგრამ მოგვიანებით მან დაგპირდათ ჭეშმარიტების სულის გამოგზავნას, რომელიც, ჩემი ნებისამებრ და თქვენი განვითარების შესაბამისად, ნათელს მოჰფენდა ჩემი გამოცხადებების საიდუმლოს.
31. მაგრამ ვინ შეძლებს ჩემი საიდუმლოებების განათებას და მათ ახსნას? ვინ შეძლებს ჩემი სიბრძნის წიგნის ბეჭდების გატეხვას ჩემ გარდა?
32. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სულიწმინდა, რომელსაც თქვენ ამჟამად იეჰოვასა და ქრისტესგან განცალკევებულად მიიჩნევთ, არაფერი სხვა არ არის, თუ არა სიბრძნე, რომელიც თქვენს სულს ვუცხადებ, რათა გაიგოთ, იხილოთ და შეიგრძნოთ ჭეშმარიტება. (32, 22–27)
33. გააერთიანეთ თქვენს გონებასა და სულში ჩემი, როგორც ღმერთის, გამოცხადებები, რომლებიც თქვენთვის რჯულს ქადაგებენ; ჩემი გამოცხადებები, როგორც მამის, რომელიც თქვენთვის ჩემს უსასრულო სიყვარულს ამხელს, და ჩემი სწავლებები, როგორც ოსტატის, რომელიც

თქვენთვის ჩემს სიბრძნეს ამხელს; მაშინ ამ ყველაფრიდან მიიღებთ არსს, ღვთაებრივ მიზანს: რომ სულიერი სინათლის გზით ჩემთან მოხვიდეთ — რაღაც მეტი, ვიდრე უბრალოდ თქვენთვის განკუთვნილი გზავნილი. მსურს, ჩემს სამეფოში შეგიყვანოთ, სადაც მე მარად ვარ, სამუდამოდ თქვენში. (324, 58)

34. ეს არ იქნება პირველი შემთხვევა, როდესაც ადამიანები ცდილობდნენ ღვთაებრივი გამოცხადების განმარტებას ან იმ საკითხის გარკვევას, რომელიც მათ თვალწინ საიდუმლოდ წარმოჩნდებოდა. "მეორე ეპოქაშიც", ჩემს დედამიწაზე მსახურების შემდეგ, ადამიანები მსჯელობდნენ იესოს პიროვნებაზე და სურდათ გაეგოთ, ღვთაებრივი იყო იგი თუ არა, მამასთან ერთარსი თუ მისგან განცალკევებული პიროვნება. ყოველმხრივ აფასებდნენ და იკვლევდნენ ჩემს სწავლებას.

35. ახლა კვლავ ვიქნები ინტერპრეტაციების, დისკუსიების, დავებისა და გამოძიებების საგანი.

36. ადამიანები შეისწავლიან, იყო თუ არა ქრისტეს სული, როდესაც მან თავი გამოავლინა, მამის სულისგან დამოუკიდებელი; და იქნებიან სხვები, რომლებიც იტყვიან, რომ ეს სულიწმინდა იყო, რომელიც საუბრობდა და არა მამა და არც ძე.

37. ხოლო ის, რასაც თქვენ "წმინდა სულს" უწოდებთ, არის ღვთის ნათელი, და ის, რასაც "შვილს" უწოდებთ, არის მისი "სიტყვა". ამიტომ, როდესაც აქ ამ სიტყვას ისმენთ, როდესაც იყენებთ ჩემს, "მეორე ეპოქის" სწავლებას, ან ფიქრობთ რჯულსა და "პირველი ეპოქის" გამოცხადებებზე, იცოდეთ, რომ ერთ ღმერთთან ხართ, ისმენთ მის სიტყვას და იღებთ მისი სულის ნათელს. (216, 39–42)

ღმერთი, როგორც შემოქმედი სული და მამა

38. მე ვარ ყოველი ქმნილების არსი. ყოველი ცოცხლობს ჩემი უსასრულო ძალით. მე ვარ ყოველ სხეულში და ყოველ ფორმაში. მე ვარ თითოეულ თქვენგანში, მაგრამ თქვენ უნდა მოემზადოთ და გახდეთ მიმღებლები, რათა შეძლოთ ჩემი შეგრძნება და აღმოჩენა.

39. მე ვარ სიცოცხლის სუნთქვა ყოველი არსებისათვის, რადგან მე თავად ვარ სიცოცხლე. სწორედ ამიტომ განგიმარტეთ, რომ, რადგანაც მე ვარ თქვენს ყველა ქმნილებაში, არ არის საჭირო ჩემი ხატის გამოძერწვა თიხისგან ან მარმარილოსგან, რათა მემსახუროთ ან ჩემს სიახლოვეს გრძნობდეთ. ამ არასწორად გაგებამ მხოლოდ ის გამოიწვია, რომ კაცობრიობა კერპთაყვანისმცემლობაში ჩავარდა.

40. ჩემი სიტყვით თქვენ შეიგრძნობთ იმ ჰარმონიას, რომელიც მამასა და მთელ ქმნილებას შორის არსებობს; თქვენ გესმით, რომ მე ვარ ის არსი, რომელიც ყველა არსებას კვებავს, და რომ თქვენ ჩემივე ნაწილი ხართ. (185, 26–28)

41. მამის სული უხილავია, მაგრამ ის თავს უსასრულოდ მრავალფეროვან ფორმებში გამოხატავს. მთელი სამყარო უბრალოდ ღვთაების მატერიალური გამოვლინებაა. მთელი ქმნილება ჭეშმარიტების ანარეკლია.
42. მე გარს ვევლე სულების, ჩემი ღვთაებრიობის შვილების, არსებობას სიცოცხლის მრავალფეროვანი ფორმებით, იმის მიხედვით, თუ სად ცხოვრობენ ისინი, რომლებშიც მე ჩავდე სიბრძნე, სილამაზე, სიცოცხლისუნარიანობა და აზრი, რათა ამ ყოველივე სამყოფელს მივცე ჩემი არსებობის ყველაზე ხილული მტკიცებულება და ჩემი ძალაუფლების შეცნობა. მე გაცნობებთ, რომ სიცოცხლის აზრი სიყვარულში, ცოდნასა და ჭეშმარიტების შეცნობაშია. (168, 9–10)
43. მოწაფეებო, ჩემგან წარმოიშვა არსების სამი ბუნება: ღვთაებრივი, სულიერი და მატერიალური. როგორც ყოველი ქმნილების შემოქმედისა და მფლობელის, შემიძლია გესაუბროთ ისე, რომ იყოც ღვთაებრივი და გასაგებიც. რადგან მატერიალური ბუნება ჩემგან წარმოიშვა, შემიძლია ჩემი ხმა და ჩემი სიტყვა ფიზიკურადაც გავაგონო, რათა კაცობრივმა გამიგოს.
44. მე ვარ სრულყოფილი ცოდნა, ყოველივეს სათავე, ყოველივე მიზეზთა მიზეზი და სინათლე, რომელიც ყველაფერს ანათებს. მე ვარ ყოველი ქმნილებისა და ყოველი სწავლების ზემოთ. (161, 35–36)
45. ახლა არის დრო გაგებისა, სულისა და გონების გაბრწყინებისა, რომელშიც ადამიანი ბოლოს და ბოლოს სულიერად მომძებნის მე, რადგანაც შეიცნობს, რომ ღმერთი არც პიროვნებაა და არც წარმოსახვის ნაყოფი, არამედ უსაზღვრო და აბსოლუტური საყოველთაო სული. (295, 29)

ქრისტე, სიყვარული და ღვთის სიტყვა

46. სანამ მამა იესოში გამოეცხადებოდა კაცობრიობას, მან თქვენ მასალურ ფორმებსა და მოვლენებს იყენებდა და თავისი გამოცხადებები გამოგზავნა. სახელით "ქრისტე" თქვენ შეიცანით ის, ვინც კაცობრიობას ღვთის სიყვარული უქადაგა; მაგრამ როდესაც ის დედამიწაზე მოვიდა, მან უკვე გამოავლინა თავი, როგორც მამამ, რის გამოც არ უნდა თქვათ, რომ ქრისტე იშვა სამყაროში — დაიბადა იესო, სხეული, რომელშიც ქრისტე დამკვიდრდა.
47. დაფიქრდი და ბოლოს და ბოლოს გამიგებ და აღიარებ, რომ ქრისტე იესოს შობამდეც არსებობდა, რადგან ქრისტე ღვთის სიყვარულია. (16, 6-7)
48. აჰა, მე თქვენთან ვარ და გაძლევთ ძალას, იბრძოლოთ თქვენი სულის მარადიული სიმშვიდისთვის. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სანამ კაცობრიობას ჩემი შეცნობა შეეძლო, მე უკვე განგანათლებდით უსასრულობიდან და ველაპარაკებოდი თქვენს გულებს. რადგან მე

მამასთან ერთნი ვარ, ყოველთვის მასში ვიყავი. საუკუნეები უნდა გასულიყო კაცობრიობისთვის, სანამ სამყარო მიმიღებდა იესოში და მოისმენდა ღვთის სიტყვას, თუმცა უნდა გითხრათ, რომ ყველა, ვინც იმ დროს ჩემი სწავლება მოისმინა, არ იყო საჭირო სულიერ სიმაღლეზე, რათა შეეგრძნო ღვთის თანადგომა ქრისტეში. (300, 30)

49. იეჰოვასში თქვენ ფიქრობდით, რომ ცნობდით სასტიკ, საშინელ და შურისმაძიებელ ღმერთს. შემდეგ, თქვენი შეცდომისგან გასათავისუფლებლად, უფალმა გამოგგზავნათ ქრისტე, მისი ღვთაებრივი სიყვარული, რათა, "შვილის შეცნობით, შეგეცნოთ მამა"; და მაინც, კაცობრიობა — უმეცარი და კვლავ თავის ცოდვაში გახლართული — სჯერა, რომ ხედავს გაბრაზებულ და შეურაცხყოფილ იესოს, რომელიც მხოლოდ "სულიერ ხეობაში" იმ ადამიანების გამოჩენას ელის, ვინც მას ნოლь მიაყენა, რათა უთხრას მათ: "გადით ჩემგან, არ გიცნობთ"; და რათა დაუყოვნებლივ დაუქვემდებაროს ისინი უსასტიკეს ტანჯვას მარადისობაში.

50. დროა, გაიგოთ ჩემი სწავლების მნიშვნელობა, რათა ცდომილების მსხვერპლნი არ გახდეთ. ღვთაებრივი სიყვარული არ შეგიშლით ხელს ჩემთან მოსვლაში; მაგრამ თუ თქვენს შეცდომებს არ გამოასწორებთ, სწორედ თქვენი სინდისის უშეღავათო მსაჯული გეტყვით, რომ ნათლის სამეფოში შესასვლელად ღირსნი არ ხართ. (16, 46–47)

51. მინდა, რომ თქვენი მოძღვრის მსგავსნი იყოთ, რათა ღირსად შეგეძინოთ ჩემს მოწაფეებად წოდება. ჩემი მემკვიდრეობა სიყვარულსა და სიბრძნეს შეიცავს. ქრისტე მოვიდა თქვენთან და ქრისტე გესაუბრებათ ამ წამს; მაგრამ ნუ ეცდებით ჩემს ღვთისგან განცალკევებას ან ჩემს მასში არარსებულად მიჩნევის, რადგან მე მამასთან ერთნი ვარ და ყოველთვის ვიყავი.

52. მე გითხარით, რომ ქრისტე ღვთაებრივი სიყვარულია; ამიტომ, ნუ ეცდებით ჩემს მამასთან განცალკევებას. გჯერათ, რომ მას, როგორც მამას, თავისი შვილების სიყვარული არ შესწევს? საიდან მოგივიდათ ეს აზრი? დროა, ეს გააცნობიეროთ.

53. არავის შეეშინდეს ღმერთის, შემოქმედის, მამის სახელად მოხსენიება, რადგან ეს მისი ჭეშმარიტი სახელია. (19, 57–58)

54. იესოში სამყარომ იხილა თავისი ღმერთი, რომელიც კაცად იქცა. მისგან ადამიანებმა მიიღეს მხოლოდ სიყვარულის გაკვეთილები, უსაზღვრო სიბრძნის სწავლებები, სრულყოფილი სამართლიანობის მტკიცებულებები, მაგრამ არასდროს — ძალადობის სიტყვა, ქმედება ან წყენის ნიშანი. ამის ნაცვლად, ნახეთ, რამდენად შეურაცხყვეს და დასცინეს მას. მას ხელთ ეპყრა ავტორიტეტი და მთელი ძალა, როგორიც მთელ სამყაროს არ გააჩნია, მაგრამ აუცილებელი იყო, რომ სამყაროს შეეცნო თავისი მამა მის ჭეშმარიტ ბუნებაში, მის ჭეშმარიტ სიმართლესა და წყალობაში.

55. იესოში სამყარომ იხილა მამა, რომელიც თავისი შვილებისთვის ყველაფერს გასცემს და სანაცვლოდ არაფერს ითხოვს; მამა, რომელიც უსაზღვრო სიყვარულით პატიობს უმძიმეს შეურაცხყოფას და არასოდეს იძიებს შურს; და მამა, რომელიც, იმის ნაცვლად, რომ მოკლას თავისი შემცოდველი შვილები, მათ პატიობს და თავისი სისხლით აღნიშნავს გზას მათი სულიერი ხსნისკენ. (160, 46–47)
56. როგორც ადამიანი, იესო იყო თქვენი იდეალი და სრულყოფილების განსახიერება; რათა თქვენ მისში გქონოდათ მისაბაძი მაგალითი, მე მსურდა, გესწავლათ, თუ როგორი უნდა იყოს ადამიანი, რათა თავისი ღმერთის მსგავსი გახდეს.
57. ერთი ღმერთი არსებობს და ქრისტე მასთან ერთია, რადგან იგი ღვთაების "სიტყვაა", ერთადერთი გზა, რომლითაც შეგიძლიათ ყოველი ქმნილების მამას მიუახლოვდეთ. (21, 33-34)
58. მოწაფეებო, ქრისტე ღვთაებრივი სიყვარულის უმაღლესი გამოვლინებაა; იგი არის სინათლე, რომელიც სულიერ სამყაროში სიცოცხლეა; სინათლე, რომელიც სიბნელეს აღწევს და ჭეშმარიტებას ყოველი სულიერი მზერის წინაშე ამჟღავნებს, ხსნის საიდუმლოებებს, კარს აღებს და გზას უჩვენებს სულების სიბრძნეს, მარადისობასა და სრულყოფილებას. (91, 32)

წმინდა სული — ღვთის ჭეშმარიტება და სიბრძნე

59. სიბრძნეშია განკურნების ძალა და შენი გულის ნატვრის ნუგეში. სწორედ ამიტომ დაგპირდი ერთხელ სიმართლის სულს, როგორც ნუგეშის სულს.
60. მაგრამ აბსოლუტურად აუცილებელია რწმენა, რათა არ შეყოვნდეთ განვითარების გზაზე და არ შეგრძნოთ განსაცდელების შიში. (263, 10-11)
61. ეს არის სინათლის ხანა, რომელშიც ღვთაებრივი სიბრძნე, რომელიც სულიწმინდის ნათელია, განანათლებს გულისა და სულის ყველაზე ფარულ კუნჭულებსაც კი. (277, 38) (იხილეთ ასევე თავი, მუხლები 8–10, 12, 18, 21–24, 27, 32, 36–37)

თავი 20 – მარიამი, ღვთის დედობრივი სიყვარული

მარიამის მიწიერი ცხოვრება მოკრძალებით

1. მარიამი ჩემი ზეციური ბაღის ყვავილია, რომლის არსიც ყოველთვის ჩემს სულში იყო.
2. ხედავ აქ ამ ყვავილებს, რომლებიც თავიანთ სილამაზეს მოკრძალებულობაში მალავენ? ასეთი იყო და ასეთია მარიამიც: სილამაზის ამომწურავი წყარო მათთვის, ვინც მას სიწმინდითა და

მოწიწებით ხედავს, და სიკეთისა და სინაზის საგანძური ყველა არსებისთვის.
3. მარიამი მსოფლიოში დადიოდა და მალავდა თავის ღვთაებრივ ბუნებას; იცოდა, ვინ იყო თავად და ვინ იყო მისი ძე, მაგრამ ამ მადლით ტრაბახის ნაცვლად, თავს უბრალოდ უზენაესის მხევლად, უფლის განზრახვის იარაღად მიიჩნევდა. (8, 42–43, 46)
4. მარიამმა იცოდა, რომ მიწის ყველა მეფეზე ძლიერ და დიდებულ მეფეს ჩაისახავდა. მაგრამ განა ამის გამო გამოაცხადა თავი ადამიანთა მეფეთა მეფედ? განა მისი ტუჩები აცხადებდნენ მოედნებზე, ქუჩებში, მოკრძალებულ ქოხებსა თუ სასახლეებში, რომ ის მესიის დედა გახდებოდა, რომ მამის "ერთშობილი ძე" მისი საშოდან იშვებოდა?
5. რა თქმა უნდა, არა, ჩემო ხალხო: მასში იყო უდიდესი თავმდაბლობა, სირბილი და მადლი, და აღთქმა აღსრულდა. მის გულს, როგორც დედაკაცისას, სიხარული ავსებდა და, შობის წინაც კი — იმ დროს და შემდგომ, მთელი თავისი შვილის ცხოვრების განმავლობაში — იგი ყველაზე მოსიყვარულე დედა იყო, რომელსაც სულიერად შეეცნო იესოს ხვედრი, მისია, რომელიც მას კაცობრიობაში უნდა შეესრულებინა, და მიზანი, რომლისთვისაც იგი მოსულიყო. იგი არასოდეს შეწინააღმდეგებია ამ ხვედრს, რადგან იგივე საქმის თანამონაწილე იყო.
6. როდესაც ის ზოგჯერ ცრემლს ღვრიდა, ეს ადამიანი დედის ტირილი იყო; ეს მისი ფიზიკური ბუნება იყო, რომელიც გრძნობდა ტკივილს თავის ძეში, საკუთარ ხორცსა და სისხლში.
7. მაგრამ იყო კი იგი თავისი ძის, უფლის, მოწაფე? არა. მარიამს იესოსგან არაფერი ჰქონდა სასწავლი. იგი მამაშივე იყო და მხოლოდ განკაცდა ამ მშვენიერი და რთული ამოცანის შესასრულებლად.
8. განა ამ შესანიშნავი დედის გული მხოლოდ თავისი უსაყვარლესი ძის სიყვარულში იყო მოქცეული? რა თქმა უნდა, არა; ამ პატარა, ადამიანური გულის მეშვეობით, დედობრივი გული თავს ავლენდა ნუგეშსა და აღმატებულ სიტყვებში, რჩევებსა და სიკეთის საქმეებში, სასწაულებში, სინათლესა და ჭეშმარიტებაში.
9. ის არასდროს გამოჩენილა, არასდროს გაუკრთია მოძღვრის სიტყვები. მაგრამ როგორც ის იდო მის სარეცელად ქცეული ბაგის ძირას, ასევე იდო ჯვრის ძირას, სადაც ძე, მოძღვარი, ყოველი სიცოცხლის მამა მოკვდა და ადამიანურად ამოისუნთქა უკანასკნელად.
10. ამგვარად, მან შეასრულა თავისი მისია, როგორც ადამიანმა დედამ, და უდიდესი მაგალითი დაუდო ყველა დედასა და მთელ კაცობრიობას. (360, 28-31)

მარიამი და იესო

11. ადამიანებს ხშირად უცვრიათ, რატომ, ჯვარცმის შემდეგაც კი, იესომ თავი უჩვენა ცოდვილ მაგდალელას და შემდგომში თავისი მოწაფეების

საძებნელად წავიდა, მაშინ როცა არ არსებობს ცნობა იმის შესახებ, რომ დედას ესტუმრა. ამას გიპასუხებთ, რომ ჩემთვის აუცილებელი არ იყო, მარიამისთვის თავი ისევე გამეცხადებინა, როგორც სხვებისთვის. რადგან კრისტესა და მარიამს შორის კავშირი ყოველთვის არსებობდა, სამყაროს შექმნამდეც კი.
12. იესოს მეშვეობით, მე განვცხადდი კაცობრიობის წინაშე ცოდვილთა გადასარჩენად და ჯვარცმის შემდეგ, დავუშვი, რომ დავრჩენილიყავი მათთვის ხილული, რათა განმემტკიცებინა მათში რწმენა, ვისაც მე ვჭირდებოდი. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მარიამს — როგორც ადამიანს, ჩემს მოსიყვარულე დედას — არ სჭირდებოდა რაიმე ლაქისგან განწმენდა, არც რწმენის ნაკლებობა ჰქონდა, რადგან იცოდა, ვინ იყო ქრისტე, სანამ მას თავის დედობრივ საშოს შესთავაზებდა.
13. არ იყო საჭირო ჩემი სულის განკაცება, რათა მენახა ის, ვინც იმავე სიწმინდითა და სირბილით, რომლითაც თავის საშოში მიმიღო, სამეფოში დამაბრუნა, საიდანაც მოსული ვიყავი. მაგრამ ვინ იცის ის, თუ რა სახით ვესაუბრებოდი მას განმარტოებაში და რა ღვთაებრივი ნაზი სითბოთი მოეფარა ჩემი სული მას?
14. ამგვარად ვპასუხობ მათ, ვინც ეს კითხვა დამისვა, რადგან ისინი ხშირად ფიქრობდნენ, რომ იესოს პირველი ვიზიტი დედასთან უნდა ყოფილიყო.
15. რაოდენ განსხვავებული უნდა ყოფილიყო ის, თუ როგორ გამოვავლინე თავი მარიამს, იმისგან, რასაც ვიყენებდი მარიამ მაგდალინელისა და ჩემი მოწაფეებისთვის საკუთარი თავის გასაცნობად. (30, 17-21)

მარიამის ქალწულება

16. მთის მწვერვალზე, სადაც ოსტატია, ასევე მარიამია, უნივერსალური დედა — ის, ვინც "მეორე ეპოქაში" ქალად იქცა, რათა "ღვთაებრივი სიტყვის" ხორცშესხმის სასწაული რეალობად ქცეულიყო.
17. კაცობრიობას ხშირად განუსჯია და გულდასმით გამოუკვლევია მარიამი და ასევე ის, თუ როგორ მოვიდა იესო ქვეყანაზე, და ამ განკითხვებმა დახია დედობრივი სულის სიწმინდის სამოსი, რომლის გულმაც თავისი სისხლი ამოსწორო მსოფლიოს.
18. ამ ეპოქაში მე გადავწიე უცნობის მანტილები, რათა გაფანტულიყო ურწმუნოს ეჭვი და მისთვის მივცემოდი სულიერი სწავლებების ცოდნა.
19. ჩემი ჭეშმარიტებისგან, რომელიც გზასავითაა, ადამიანებმა მრავალი გვერდითი ბილიკი შექმნეს, რომლებზეც ისინი უმეტესად გზას აცდებიან. სანამ ზოგი ზეციური დედის შუამდგომლობას ეძებს, სხვები მას ვერ ცნობენ, მისი სიყვარულისა და სინაზის მოსასხამი კი მარადისურად ეხვევა ყველას.

20. დროის დასაწყისიდანვე მე გამოვავლინე სულიერი დედის არსებობა, რომელზეც წინასწარმეტყველები მსოფლიოში მისი მოსვლამდეც კი საუბრობდნენ. (228, 1-5)
21. მარიამი გამოგზავნილი იყო, რათა ეცხადებინა მისი სათნოება, მისი მაგალითი და მისი სრული ღვთაებრიობა. ის არ იყო კაცობრიობას შორის სხვა ქალების მსგავსი ქალი. ის განსხვავებული ბუნების ქალი იყო, და სამყაროს იხილა მისი ცხოვრება, შეიცნო მისი აზროვნებისა და გრძნობის წესი და იცოდა მისი სულისა და სხეულის სიწმინდისა და მადლის შესახებ.
22. იგი სიმარტივის, სიმდაბლის, უანგარობისა და სიყვარულის მაგალითია. თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ მისი ცხოვრება ცნობილი იყო იმ დროის სამყაროსთვის და მომდევნო თაობებისთვის, ბევრი არ აღიარებს მის სათნოებას, მის ქალწულებას. მათ არ შეუძლიათ აიხსნან ის ფაქტი, რომ იგი იყო ერთდროულად ქალწულიც და დედაც. ამის მიზეზი ისაა, რომ ადამიანი ბუნებით ურწმუნოა და არ იცის, როგორ განსაჯოს ღვთაებრივი საქმეები გამოღვიძებული სულით. რომ შეესწავლა წმინდა წერილები და ჩასწვდომოდა მარიამის განკაცებასა და მისი წინაპრების ცხოვრებას, ბოლოს და ბოლოს, გაიგებდა, ვინ არის იგი. (221, 3)
23. ღმერთის უსაზღვრო სიყვარულს თავისი ქმნილებისადმი არანაირი ფორმა არ გააჩნია*. თუმცა, მეორე ეპოქაში მან იესოს დედა, მარიამის სახით, ქალის ფორმა მიიღო.
** ამიტომ, მარიამის ის ფორმა, რომელიც მარიამის გამოცხადებებით არის ცნობილი, უნდა მივიჩნიოთ მხოლოდ დროებით, სულიერ გამოვლინებად.*
24. გაიგეთ, რომ მარიამი ყოველთვის არსებობდა, რადგან მისი არსი, მისი სიყვარული და მისი სინაზე ყოველთვის ღვთაებრიობაში იყო.
25. რამდენი თეორია და შეცდომა მოიფიქრეს ადამიანებმა მარიამის შესახებ! მისი დედობის, მისი ჩასახვისა და მისი სიწმინდის შესახებ. რამდენი ღვთისგმობა ჩაიდინეს ამით!
26. იმ დღეს, როდესაც ისინი ჭეშმარიტად შეიგებენ ამ სიწმინდეს, საკუთარ თავს ეტყვიან: "ჩვენთვის უკეთესი იქნებოდა, არასდროს რომ დაბადებულვართ". ცეცხლის ცრემლები დაწვავს მათ სულებს. მაშინ მარიამი თავისი მადლით მოიცავს მათ, ღვთისმშობელი თავისი მოსასხამით დაიცავს მათ, ხოლო მამა მიუტევებს მათ და უსაზღვრო სიყვარულით ეტყვის: "იფხიზლეთ და ილოცეთ, რადგან მე გპატიობთ თქვენ და თქვენშივე ვპატიობ და ვკურთხავ სამყაროს". (171, 69–72)

მარიამი, როგორც ქალთა მოდელი

27. თქვენი უფლის ცხოვრება მაგალითია ყველა ადამიანისთვის. მაგრამ, რადგან ქალებს არ ჰქონდათ ხელმძღვანელობა დედობრივი როლის შესახებ, მათთან მარიამი იქნა მოვლენილი, როგორც ღვთაებრივი სინაზის განსახიერება, რომელიც კაცობრიობას ქალის სახით გამოეცხადა,

რათა თქვენც შეეთავაზებინა თავისი მოკრძალების ღვთაებრივი მაგალითი. (101, 58)
28. კურთხეულო ქალებო: თქვენც ჩემი მოციქულების რაზმს მიეკუთვნებით. არ არის განსხვავება ადამიანის სულსა და თქვენსას შორის, მიუხედავად იმისა, რომ ფიზიკურად განსხვავდებით და თქვენი შესაბამისი როლებიც განსხვავებულია.
29. მიიღეთ იესო თქვენი სულის ოსტატად და მიჰყევით მას იმ გზაზე, რომელიც მისმა სიყვარულმა მონიშნა. თქვენად გაიხადეთ მისი სიტყვა და იტვირთეთ მისი ჯვარი.
30. თქვენს სულსაც იმავე სიტყვებით ველაპარაკები, რომლებითაც კაცებს, რადგან სულიერად თანასწორნი ხართ. მიუხედავად ამისა — თუ თქვენი, ქალების, გული მისაბაძ მაგალითს ეძებს; თუ სრულყოფილების მისაღწევად სრულყოფილ მაგალითებს საჭიროებთ, მაშინ გაიხსენეთ მარიამი, დააკვირდით მას დედამიწაზე მისი ცხოვრების მთელი პერიოდის განმავლობაში.
31. მამის ნება იყო, რომ მარიამის მოკრძალებული ცხოვრება ჩაეწერათ ჩემმა მოწაფეებმა, რომლებიც იცნობდნენ მას მისი მსახურების განმავლობაში და ესაუბრებოდნენ მას.
32. ეს ცხოვრება — მოკრძალებული მათთვის, ვინც მას იცნობდა — ნათელი იყო დაბადებიდან ამქვეყნიური დასასრულის დღემდე. თავისი სულის მოკრძალებით, უსაზღვრო სინაზით, გულის სიწმინდითა და კაცობრიობის სიყვარულით, მარიამმა სიყვარულით სავსე მრავალი გვერდი დაწერა, რომელსაც სიტყვებზე მეტად დუმილით გამოხატავდა, რადგან იცოდა, რომ ის, ვინც კაცობრიობას უნდა ესაუბრებოდა, ქრისტე იყო.
33. მარიამის სული იყო სწორედ ის დედობრივი სიყვარული, რომელიც მამისგან იღებდა სათავეს, რათა კაცობრიობას მოკრძალების, მორჩილებისა და სრულყოფილი სირბილის სრულყოფილი მაგალითი მიეცა. მისი სვლა ამქვეყნად ნათლის ბილიკს წარმოადგენდა. მისი ცხოვრება იყო მარტივი, დიდებული და წმინდა. მასში აღსრულდა წინასწარმეტყველებები, რომლებიც იუწყებოდნენ, რომ მესიას ქალწულისგან შობდნენ.
34. მხოლოდ მას შეეძლო ღვთის თესლი შეეცნო; მხოლოდ ის იყო ღირსი, რომ იესოსადმი თავისი ამოცანის შესრულების შემდეგ, კაცობრიობის სულიერ დედად დარჩენილიყო.
35. ამიტომ მარიამი თქვენი, ქალების, სრულყოფილი მოდელია. მაგრამ მიმართეთ მას და მიიღეთ იგი თქვენს მოდელად მის სიჩუმეში, მისი თავმდაბლობის საქმეებში, გაჭირვებულთა სიყვარულისთვის გაღებულ უსაზღვრო თვითგანკარგულებაში, მის მდუმარე ტანჯვაში, ყველაფრის მომტევებელ მის თანაგრძნობაში და მის სიყვარულში, რომელიც შუამდგომლობაა, ნუგეში და ტკბილი მხარდაჭერა.

36. ქალწულებო, ცოლებო, დედებო, ობოლი გოგონებო ან ქვრივებო, მარტოსული ქალნო, რომელთაც სევდით გაპობილი გულები გაქვთ — ეძახეთ მარიამს თქვენი მოყვარული და მზრუნველი დედა, მოუხმეთ მას თქვენი ფიქრებით, მიიღეთ იგი თქვენს სულში და იგრძენით იგი თქვენს გულებში. (225, 46-54)

მარიამი, როგორც შუამავალი, ნუგეშისმცემელი და კაცობრიობის თანამომხსნელი

37. მარიამი ჩუმად დადიოდა ქვეყნად, მაგრამ გულებს სიმშვიდით ავსებდა, საჭიროებისთვის შუამდგომლობდა, ყველასთვის ლოცულობდა და ბოლოს, კაცობრიობის უმეცრებასა და ბოროტებასთან დაკავშირებით, პატიებისა და თანაგრძნობის ცრემლები ღვრიდა. რატომ არ უნდა მიმართოთ მარიამს, თუ გსურთ, უფალთან მიხვიდეთ, როდესაც ისე მიიღეთ იესო, რომ მისი მეშვეობით მოგენიჭათ? განა დედა და ძე არ იყვნენ ერთიანნი მხსნელის სიკვდილის ჟამს? განა ძის სისხლი არ შეერწყა დედის ცრემლებს იმ წამს? (8, 47)
38. ჯვრიდან მე სამყაროს დავუტოვე სიცოცხლის წიგნი და სულიერი სიბრძნე — წიგნი, რომელიც კაცობრიობას საუკუნეების, ეპოქებისა და ხანების განმავლობაში უნდა გაეშიფრა და გაეგო. ამიტომაც ვუთხარი მარიამს, რომელიც ჯვრის ძირას მწუხარებისგან შეძრწუნებული იდგა: "ქალო, აი შენი ძე", — და ჩემი მზერით ვანიშნე იოანეზე, რომელიც იმ წამს განასახიერებდა კაცობრიობას, მაგრამ უკვე ქრისტეს კარგ მოწაფედ, სულიერებულ კაცობრიობად გარდაქმნილს.
39. მე ასევე მივმართე იოანეს სიტყვებით: "შვილო, აი შენი დედა" — სიტყვებს, რომლებსაც ახლა აგიხსნით.
40. მარიამი განასახიერებდა სიწმინდეს, მორჩილებას, რწმენას, სინაზესა და სიმდაბლეს. თითოეული ეს სათნოება საფეხურია იმ კიბისა, რომლითაც მე ჩავეშვი სამყაროში, რათა ადამიანი გავხდომიყავი ამ წმინდა და უბიწო ქალის საშოში.
41. ეს სინაზე, ეს სიწმინდე და სიყვარული არის ღვთაებრივი საშო, რომელშიც სიცოცხლის თესლი ნაყოფიერდება.
42. ის კიბე, რომლითაც მე თქვენთან ჩამოვედი, რათა კაცობრივად განვხორციელებულიყავი და ჩემს შვილებს შორის ვყოფილიყავი, იგივეა, რომელიც მე თქვენ გაძლევთ, რათა მასზე -ით ამაღლდეთ ჩემთან და ადამიანური არსებებიდან სინათლის სულებად გარდაიქმნეთ.
43. მარიამია კიბე, მარიამია დედობრივი საშო. მიმართეთ მას და თქვენც შეგხვდებით მე. (320, 68–73)
44. მე დაგტოვეთ მარიამთან ერთად ჯვრის ძირას, იმ ბორცვზე, რომელმაც მიიღო ჩემი სისხლი და დედის ცრემლები. იქ იგი დარჩა, თავის შვილებს ელოდა, რადგან სწორედ იგი მოხსნის მათ მხრებს ჯვარს და უჩვენებს მათ ზეცის გზას. (94, 73)

45. მარიამის გზავნილი იყო ნუგეშის, ნაზი მზრუნველობის, თავმდაბლობისა და იმედის გზავნილი. მას უნდა მოევლო დედამიწაზე, რათა გაეცნო თავისი დედობრივი ბუნება და შეეთავაზებინა თავისი ქალწულებრივი საშო, რათა მასში "სიტყვა" ხორცთა კერპით გამოჩენილიყო.
46. თუმცა, მისი მისია დედამიწაზე არ დასრულებულა. ამ სამყაროს მიღმა იყო მისი ჭეშმარიტი სახლი, საიდანაც მას შეუძლია, თავისი მოსაწევი და მზრუნველობა გადააფაროს ყველა თავის შვილს, საიდანაც შეუძლია, მიჰყვეს გზას აცდენილთა ნაბიჯებს და თავისი ზეციური ნუგეში მიანიჭოს ტანჯულთ.
47. მრავალი საუკუნით ადრე, ვიდრე მარიამი ამქვეყნად დაბადებულიყო — ქალში განკაცებულიყო, რათა ღვთაებრივი განზრახვა შეესრულებინა — ღვთის წინასწარმეტყველმა იგი გამოაცხადა. მის მეშვეობით შეიტყვეთ, რომ ქალწული დაორსულდებოდა და შობდა ძეს, რომელსაც ერქმეოდა ემანუელი, რაც ნიშნავს: ღმერთი ჩვენთანაა.
48. მარიამში, უბიწო ქალში, რომელსაც ზეციერი დედის სიყვარულის სული შთამოსცა, წინასწარმეტყველის მიერ გამოცხადებული ღვთაებრივი აღთქმა აღსრულდა.
49. მას შემდეგ სამყარო იცნობს მას და ხალხი და ერები სიყვარულით იხსენიებენ მის სახელს, და თავიანთ ტანჯვაში მას დედასავით ესწრაფვიან.
50. თქვენ მას მწუხარე დედას უწოდებთ, რადგან იცით, რომ სამყარომ მწუხარების მახვილი ჩაარტყა მის გულში, და ის მწუხარე სახე და უსაზღვრო მწუხარების გამომხატველობა არასოდეს ქრება თქვენი წარმოსახვიდან.
51. დღეს მინდა გითხრათ, რომ თქვენ უნდა ამოშალოთ გულებიდან სევდის ეს მარადიული სახე და მის ნაცვლად იფიქროთ მარიამზე, როგორც კეთილ, მომღიმარ და მოსიყვარულე დედაზე, რომელიც სულიერად მოღვაწეობს და ეხმარება თავის ყველა შვილს, განვითარდნენ ზემოთ, ოსტატის მიერ დადგენილი გზით.
52. ახლა ხვდებით, რომ მარიამის მისია დედამიწაზე მხოლოდ დედობით არ შემოიფარგლებოდა? არც მისი გამოვლინება "მეორე ეპოქაში" იყო ერთადერთი; პირიქით, მისთვის ახალი ეპოქაა დათქმული, რომელშიც ის ადამიანებს სულით სულს დაელაპარაკება.
53. ჩემმა მოწაფემ იოანემ, წინასწარმეტყველმა და მნახველმა, თავის ექსტაზში იხილა მზეში გამოწყობილი ქალი, ქალწული, ნათლით გაბრწყინებული.
54. ეს ქალი, ეს ქალწული, არის მარიამი, რომელიც თავის საშოში ახალ მხსნელს კი აღარ ჩაისახავს, არამედ ადამიანთა მთელ სამყაროს, რომლებიც მასში სიყვარულით, რწმენითა და სიმდაბლით იზრდებიან,

რათა მიჰყვნენ ქრისტეს, ყოველგვარი სრულყოფილების ოსტატის, ღვთაებრივ კვალს.
55. წინასწარმეტყველმა იხილა, თუ როგორ იტანჯებოდა ის ქალი, თითქოს მშობიარე ყოფილიყოს; მაგრამ ეს ტკივილი კაცობრიობის განწმენდა და სულების გამართლება იყო. როდესაც ტკივილი დასრულდება, სულებში სინათლე გათენდება და თქვენი ყოვლისმომცველი დედის სულს სიხარული აავსებს. (140, 44–52)

მარიამის ღვთაებრივი ბუნება

56. თქვენი ზეციერი დედის მოსასხამი უხსოვარი დროიდან აფარებს ჩრდილს ქვეყნიერებას და სიყვარულით იცავს ჩემს შვილებს, რომლებიც მისიცაა. მარიამი, როგორც სული, ქვეყანაზე არ დაბადებულა; მისი დედობრივი არსი ყოველთვის ჩემი ნაწილი იყო.
57. იგი ჩემი სიწმინდის, ჩემი სიწმინდეს მეუღლეა. იგი ჩემი ასული იყო, როდესაც ქალად იქცა, და ჩემი დედა — როდესაც მან "განხორციელებული სიტყვა" განაჩინა. (141, 63–64)
58. მარიამი თავისი არსებით ღვთაებრივია; მისი სული მამისა და ძის თანასწორია. რატომ განიკითხავენ მას მაშინ ადამიანური საზომებით, როდესაც ის რჩეული ასული იყო, რომელზეც დროის დასაწყისიდანვე ეწინასწარმეტყველებინათ კაცობრიობას, როგორც წმინდა არსებაზე, რომელშიც "ღვთაებრივი სიტყვა" ხორცშესხმული იქნებოდა?
59. მაშ, რატომ ბღალავს კაცი ჩემს ძალას, ეჭვობს მასში და უპატივცემულოდ იკვლევს ჩემს ქმნილებებს? მიზეზი ისაა, რომ ის არ ჩაუღრმავებია ჩემს ღვთაებრივ სწავლებას, არ დაფიქრებულა იმაზე, რასაც წმინდა წერილი ამბობს და არც ჩემს ნებას დაემორჩილა.
60. დღეს, "მესამე ეპოქაში", ის ასევე ეჭვობს, რომ მარიამი კაცობრიობას ევლინება. და მაინც, მე გეუბნებით თქვენ, რომ იგი მონაწილეობს ჩემს ყველა საქმეში, რადგან იგი ჩემი ღვთაებრივი სულის მკვიდრი ყველაზე ნაზი სიყვარულის განსახიერებაა. (221, 4–6)
61. მარიამი არის სული, რომელიც იმდენად მჭიდროდ შეერთდა ღვთაებასთან, რომ მისი ერთ-ერთი ასპექტია, რაც გამოვლინების სამი ფორმითაა წარმოდგენილი: მამით, სიტყვითა და სულიწმინდის ნათლით. ამ გაგებით, მარიამი არის ღვთის ის სული, რომელიც ცხადყოფს და განასახიერებს ღვთაებრივ პროვიდენციას. (352, 76)
62. რამდენი იმედოვნებს უმაღლეს ცაში ასვლას მარიამის შესახვედრად, რომელსაც ისინი ყოველთვის ადამიანის სახით წარმოიდგენენ, როგორც ქალს, რომელიც დედამიწაზე იყო, როგორც განკაცებული ქრისტეს დედს, და რომელსაც ტახტზე მჯდომარე დედოფლად, ლამაზსა და ძლევამოსილს, ხატავენ.
63. ხოლო მე გეუბნებით თქვენ, რომ აღარ უნდა მიანიჭოთ ფორმა ღვთაებრივს თქვენს გონებაში. მარიამი, თქვენი სულიერი დედა,

არსებობს; მაგრამ მას არც ქალის ფორმა აქვს და არც რაიმე სხვა. იგი არის წმინდა და მოსიყვარულე სინაზე, რომლის მოწყალებაც უსასრულობამდე ვრცელდება. იგი სულებზე მეფობს, თუმცა მისი მეფობა მოკრძალების, მოწყალებისა და სიწმინდის მეფობაა. მაგრამ მას არ აქვს ტახტი, როგორც ამას ადამიანები წარმოიდგენენ.
64. იგი მშვენიერია, მაგრამ ისეთი სილამაზით, რომლის წარმოდგენაცაც კი არ შეგიძლიათ, ყველაზე ლამაზი სახითაც კი. მისი სილამაზე ზეციურია და თქვენ ვერასდროს შეძლებთ ზეციურის გაგებას. (263, 30)

მარიამის უნივერსალური ნათება

65. მარიამი, თქვენი ყოვლისმომცველი დედა, ჩემში ცხოვრობს და თავის ძვირფას შვილებს ყველაზე ნაზ სიყვარულს ანიჭებს. ის თქვენს გულებში იყო, რათა მათში დაეტოვებინა თავისი სიმშვიდე და სავანის მომზადება. მარიამი ზრუნავს სამყაროზე და თავისი ფრთებით ფარავს მას, როგორც შაშვი, რათა დაიცვას იგი ერთი პოლუსიდან მეორემდე. (145, 10)
66. ჩემს ღვთაებრიობაში სავანედობს მედიატორი სიყვარული; ეს მარიამია. რამდენი გული, რომელიც რწმენისთვის დახშული იყო, მის მეშვეობით გაეხსნა სინანულისა და სიყვარულისთვის! მისი დედობრივი არსი მთელ ქმნილებაშია; მას ყველა გრძნობს, და მაინც ზოგიერთები ამას საკუთარი თვალით უარყოფენ. (110, 62)
67. ვინც მარიამის ღვთაებრივ დედობას უარყოფს, უარყოფს ერთ-ერთ იმ უმშვენიერეს გამოცხადებას, რომელიც ღვთაებამ კაცობრიობას მისცა.
68. რომლებიც აღიარებენ ქრისტეს ღვთაებრიობას, მაგრამ უარყოფენ მარიამს, ვერ აცნობიერებენ, რომ უტოვებენ ჩემი ღვთაებრიობის ყველაზე ნაზ და საყვარელ ასპექტს.
69. რამდენი არიან ისეთნი, რომლებიც ფიქრობენ, რომ იციან წმინდა წერილები, და მაინც არაფერი იციან, რადგან არაფერი გაუგებიათ. და რამდენი არიან ისეთნი, რომლებიც, იმისდა მიუხედავად, რომ სჯერათ, თითქოს ქმნილების ენა აღმოაჩინეს, ცდომილებაში ცხოვრობენ.
70. დედობრივი სული სიყვარულით მოქმედებს ყველა არსებაში; მისი ხატი ყველგან შეგიძლიათ იხილოთ. მისი ღვთაებრივი დედობრივი სიყვარული კურთხეული თესლივით დაეცა ყველა არსების გულში, და ბუნების ყოველი სამყარო მისი ცოცხალი მოწმობაა, ხოლო ყოველი დედის გული — სამსხვერპლო, აღმართული ამ დიდი სიყვარულის წინაშე. მარიამი ღვთაებრივი ყვავილი იყო, ხოლო ნაყოფი — იესო. (115, 15–18)

თავი 21 – ღვთის ყოვლისშემძლეობა, ყოვლისმყოფელობა და მისი სიმართლე

ღვთის ძალა

1. თუ თანამედროვე ადამიანი, მთელი თავისი მეცნიერებით, ვერ ახერხებს ბუნების ძალების თავისი ნებისადმი დაქვემდებარებას — როგორ შეძლებდა ის, მაშინ, თავისი ძალაუფლება სულიერ ძალებზე მოეხდინა?

2. როგორც კოსმოსში ციური სხეულები ემორჩილებიან თავიანთ უცვლელ წესრიგს და ადამიანის ნებას არ შეუძლია მათი კურსის ან ბედის შეცვლა, ასევე არავის ძალუძს სულიერ სფეროში არსებული წესრიგის შეცვლა.

3. მე შევქმენი დღე და ღამე; ესე იგი, მე ვარ სინათლე და ჩემ გარდა ვერავინ შეძლებს მის შეკავებას. იგივე ეხება სულიერ სამყაროსაც. (329, 31–33)

4. თუ ჩემ გწამთ, შეგიძლიათ დარწმუნებული იყოთ, რომ ჩემი ძალა კაცობრიობის ცოდვებზე უსასრულოდ მეტია და, რომ ამიტომ, ადამიანი და მისი ცხოვრება გარდაიქმნება, როგორც კი ცოდვა ჭეშმარიტებისა და სამართლიანობის სინათლეს დაუთმობს ადგილს.

5. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ ცხოვრება ამ ქვეყნად, როდესაც ადამიანები ღვთის ნებას აღასრულებენ? (88, 59-60)

6. ჩემთვის ადამიანის სინანული, მისი განახლება და ხსნა შეუძლებელი ვერ იქნება. ამ შემთხვევაში მე ყოვლისშემძლე არ ვიქნებოდი და ადამიანი ჩემზე ძლიერი იქნებოდა. ჩემს ძალას ადამიანში ბოროტების ძალაზე დაბალად მიიჩნევთ? ადამიანში არსებულ სიბნელეს ღვთაებრივ ნათებაზე უპირატესად მიიჩნევთ? არასდროს! — მეუბნებიან ჩემი გულები.

7. დაფიქრდით: ჩემი ამოცანა, თქვენთვის სიცოცხლის მინიჭების შემდეგ, არის თქვენი სრულყოფილებისკენ მიყვანა და თქვენი, როგორც ერთი სულიერი ოჯახის, გაერთიანება; და არ დაგავიწყდეთ, რომ ჩემი ნება უპირველეს ყოვლისა სრულდება.

8. მე, ღვთაებრივი მთესველი, ჩემს სიყვარულის თესლს შეუმჩნევლად ვთესავ ყოველ სულში. მე მარტო ვიცი, თუ როდის აღმოცენდება ეს თესლი მთელ კაცობრიობაში და მხოლოდ მე შემიძლია უსასრულო მოთმინებით დაველოდო ჩემი საქმეების ნაყოფს. (272, 17–19)

9. არ მსურს, ჩემი სიდიადით დაგამდაბლოთ, არც მისით დავიწყო ქებას, მაგრამ მას თქვენთვის ვამჟღავნებ, რამდენადაც ეს ჩემი ნებაა, რათა უდიდესი სიხარული გრძნოთ, რომ მამად გეყოლებათ ყოვლისშემძლე, ბრძენი და სრულყოფილი ღმერთი.

10. იხარეთ იმის გაფიქრებით, რომ არასოდეს შეესწრებით ჩემი ძალაუფლების დასასრულს და რაც უფრო მაღალი იქნება თქვენი სულის განვითარება, მით უკეთ შემიცნობთ მე. ვინ არ იქნებოდა კმაყოფილი იმის ცოდნით, რომ არასოდეს მიაღწევს თავისი უფლის სიდიადეს? განა დედამიწაზე ყოფნისას არ მიგიღიათ, რომ ასაკით თქვენს მიწიერ მამაზე უმცროსი იყავით? განა ნებაყოფლობით არ მიანიჭეთ მას გამოცდილება

და ავტორიტეტი? განა არ გიხაროდათ იმის დანახვა, რომ მამად გეყოლებათ თქვენზე ბევრად ძლიერი, ამაყი, მამაცი და სათნოებით სავსე კაცი? (73, 41-42)

11. რა არის ადამიანთა ძალა ჩემს ძალასთან შედარებით? რისი მიღწევა შეუძლია მატერიალისტური ხალხების წინააღმდეგობას სულიერების უსასრულო ძალის წინააღმდეგ? არაფრის!

12. მე ადამიანს მივეცი უფლება, მიეღწია ძალაუფლების წყურვილისთვის ბოლომდე და სიამაყის მწვერვალამდე, რათა თავადვე გაეცნობიერებინა, რომ მამისგან ნაჩუქარი თავისუფალი ნების ძღვენი ჭეშმარიტებაა.

13. მაგრამ როდესაც ის ამ ზღვარს მიაღწევს, მან თვალი აეხილება სინათლესა და სიყვარულზე და ჩემს წინაშე დაიმდაბლებს თავს, დაიმორჩილებული ერთი აბსოლუტური ძალისა და ერთი უნივერსალური სიბრძნისა, რომელიც თქვენი ღმერთისაა. (192, 53)

ღმერთის თანადგომა მთელ ქმნილებაში

14. მე არ მაქვს კონკრეტული ან შეზღუდული ადგილი, სადაც ვმკვიდრდები უსასრულობაში, რადგან ჩემი თანადგომა არსებულშია ყველაფერში, როგორც ღვთაებრივში, ასევე სულიერსა და მატერიალურში. თქვენ ვერ იტყვით, რომელი მიმართულებითაა ჩემი სამეფო; და როდესაც მზერას სიმაღლეებისკენ ამართებთ და მას ზეცისკენ მიმართავთ, ამას მხოლოდ სიმბოლურად აკეთებთ. რადგან თქვენი პლანეტა დაუღალავად ბრუნავს და ყოველი მოძრაობით თქვენს წინაშე ციელთა ახალ ნაწილებსა და ახალ სიმაღლეებს წარმოაჩენს.

15. ამ ყველაფრით მინდა გითხრათ, რომ თქვენსა და ჩემს შორის მანძილი არ არსებობს და ერთადერთი, რაც თქვენსა და ჩემს შორის დგას, თქვენი უკანონო ქმედებებია, რომლებსაც ჩემს სრულყოფილ კანონსა და თქვენს სულს შორის ათავსებთ.

16. რაც უფრო დიდი იქნება თქვენი სიწმინდე, უფრო კეთილშობილური თქვენი საქმეები და უფრო მტკიცე თქვენი რწმენა, მით უფრო ახლოს, უფრო ახლობლად და თქვენი ლოცვებისადმი უფრო მგრძნობიარედ შემგრძნობთ მე.

17. ასევე: რაც უფრო დაშორდებით კარგს, სამართლიანსა და კანონიერს და გადაეცემით ბნელი და ეგოისტური ცხოვრების მატერიალიზმს, მით უფრო იგრძნობთ, რომ სულ უფრო და უფრო გშორდებით. რაც უფრო შორდება თქვენი გული ჩემი რჯულის აღსრულებას, მით ნაკლებად მგრძნობიარე გახდება ჩემი ღვთაებრივი თანადგომის მიმართ.

18. გაიგეთ, რატომ ამ დროში ჩემს სიტყვას ამ ფორმით გაცნობებთ და სულით სულთან დიალოგისთვის გამზადებთ.

19. რადგან მრწმენით უსასრულოდ შორს მყოფი, არ იცოდით, როგორ მოგეკარით მე. მე მოგძებნეთ, რათა ჩემი ღვთაებრივი თანადგომა თქვენთვის ხელშესახები გამხდარიყო და დაგემტკიცებინათ, რომ მამასა

და მის შვილებს შორის არ არსებობს სივრცე ან მანძილი, რომელიც მათ განასხვავებდა. (37, 27-32)

20. თუ ფიქრობთ, რომ მე დავტოვე ჩემი ტახტი, რათა გამხილულიყავით თქვენთვის, ცდებით; რადგან ის ტახტი, რომელსაც თქვენ წარმოიდგენთ , არ არსებობს. ტახტები ამაყი და ქედმაღალი ადამიანებისთვისაა.

21. რადგან ჩემი სული უსასრულო და ყოვლისშემძლეა, იგი არცერთ კონკრეტულ ადგილას არ დამკვიდრებულა: იგი ყველგანაა, ყველა ადგილას, სულიერსა და მატერიალურში. მაშ, სად არის ის ტახტი, რომელსაც მე მიწერთ?

22. ნუ მიწერთ მე მასალურ, ფიზიკურ ხორცს, რომელიც ტახტზე ზის, როგორც დედამიწაზე; განმათავისუფლეთ ადამიანური ხორცისგან, რომელსაც ყოველთვის მე მიწერთ; შეწყვიტეთ იმ სამოთხის ოცნება, რომელსაც თქვენი ადამიანური გონება ვერ შეიცნობს. როდესაც თავს ამ ყველაფრისგან გათავისუფლებთ, ეს იგივე იქნება, თითქოს იმ ჯაჭვებს არღვევდეთ, რომლებიც გაბოჭავდათ, თითქოს მაღალი კედელი ინგრეოდეს თქვენს თვალწინ, თითქოს სქელი ნისლი იფანტებოდეს და გაძლევდეთ საშუალებას, იხილოთ უსაზღვრო ჰორიზონტი და უსასრულო, ნათელი ცა, რომელიც, თუმცა კი, თქვენი სულისთვის ხელმისაწვდომია.

23. ზოგი ამბობს: "ღმერთი ზეცაშია", სხვები კი: "ღმერთი იმქვეყნად ცხოვრობს". მაგრამ მათ არ იციან, რასაც ამბობენ, და არც კი ესმით, რისიც გწამთ. მართალია, მე "ვმკვიდრდები" ზეცაში; მაგრამ არა იმ კონკრეტულ ადგილას, რომელიც თქვენ წარმოიდგინეთ: მე ვმკვიდრდები სინათლის, ძალის, სიყვარულის, სიბრძნის, სამართლიანობის, ნეტარებისა და სრულყოფილების ზეცაში. (130, 30, 35–36)

24. ჩემი ყოვლისმომცველი თანადგომა ავსებს ყოველ არსებას; არ არსებობს ცარიელი ადგილი ან სფერო სამყაროში; ყველაფერი ჩემითაა გამსჭვალული. (309, 3)

25. მე გითხარით, რომ იმდენად ახლოს ვარ თქვენთან, რომ ვიცი თქვენი ფიქრების ყველაზე საიდუმლოც კი, რომ მე ყველგან ვარ, სადაც თქვენ ხართ, რადგან მე ყოვლისმყოფი ვარ. მე ვარ სინათლე, რომელიც ანათებს თქვენს გონებას შთაგონებებით ან გასხივოსნებული იდეებით.

26. მე თქვენში ვარ, რადგან მე ვარ სული, რომელიც თქვენ აცოცხლებს, სინდისი, რომელიც თქვენ გსჯით. მე თქვენს გრძნობებსა და თქვენს სხეულში ვარ, რადგან მე მთელ ქმნილებაში ვარ.

27. გრძნობდეთ ჩემს არსებობას სულ უფრო და უფრო მეტად თქვენში და თქვენ გარშემო არსებულ ყველაფერში, რათა როდესაც დადგება ამ სამყაროს დატოვების ჟამი, სრულად შეხვიდეთ სულიერ ცხოვრებაში და არანაირი შფოთვა არ დაგეუფლოთ თქვენს სულს იმ შთაბეჭდილებების გამო, რომლებსაც სენსორული სამყარო დაგიტოვებთ; და ერთი ნაბიჯით უფრო მიახლოვდეთ მე, ვინც ვარ უსასრულო სიწმინდის წყარო, რომლითაც თქვენ მარადისად დალით. (180, 50–52)

28. იცით თუ არა, რა არის იმ სინათლის სათავე, რომელიც მაცნეთა ბაგეებით ნათქვამ სიტყვებშია? მისი სათავე სიკეთეშია, ღვთაებრივ სიყვარულში, იმ უნივერსალურ სინათლეში, რომელიც ღმერთისგან იფრქვევა. ის არის იმ ნათელი ყოვლად-არსების სხივი ან ნაპერწკალი, რომელიც სიცოცხლეს გაძლევთ; ის არის უსასრულო ძალის ნაწილი, რომელიც ყოველივეს ამოძრავებს და რომლის ქვეშაც ყოველივე ირხევა, მოძრაობს და დაუღალავად ბრუნავს თავის ორბიტაზე. ეს არის ის, რასაც თქვენ ღვთაებრივ -ის ნათებას უწოდებთ; ეს არის ღვთაებრივი სულის ნათელი, რომელიც ანათებს და აცოცხლებს სულებს.

29. ეს ნათება გავლენას ახდენს სულსა და სხეულზე, ორივე სამყაროსა და ადამიანებზე, მცენარეებსა და ქმნილების ყველა არსებაზე. ის სულიერია სულისთვის, მატერიალური — მატერიისთვის, გონი — გონების უნარისთვის და სიყვარული — გულებში. ის არის ცოდნა, ნიჭი და თვითშემეცნება; ის არის ინსტინქტი და ინტუიცია და ის აღემატება ყველა არსების გრძნობებს მათი წესრიგის, ბუნების, სახეობისა და განვითარების ეტაპის მიხედვით. მაგრამ წყარო ერთია: ღმერთი; და მისი არსი ერთია: სიყვარული. მაშ, რა შეიძლება იყოს შეუძლებელი ჩემთვის, ამ არსებების გონების განათება, რათა გამოგიგზავნოთ სულიერი ნათლის გზავნილი?

30. მცენარეები იღებენ სიცოცხლისმომცემ ნათებას, რომელსაც ჩემი სული უგზავნის მათ, რათა ნაყოფი გამოისხან. ვარსკვლავები იღებენ ძალას, რომელსაც ჩემი სული ასხივებს მათ, რათა თავიანთ ორბიტებზე ბრუნავდნენ. დედამიწა, რომელიც თქვენი ყველა გრძნობისთვის ხელმისაწვდომი, ამჟამინდელი, ცოცხალი მოწმობაა, დაუღალავად იღებს სიცოცხლის ნათებას, რომელიც მის წიაღში ამდენ საოცრებას ბადებს. მაშ, რატომ უნდა იყოს შეუძლებელი ადამიანისთვის, რომლის არსებაშიც სულის თანდასწრება ძვირფასი ქვავით ანათებს — და სწორედ ამაშია მისი ჩემდამი მსგავსების საფუძველი — მიიღოს პირდაპირ ჩემი სულიდან თავის სულში ღვთაებრივი ნათება, რომელიც სულიერი თესლია და რომელიც მასში უნდა გამოიღოს ნაყოფი? (329, 42–44)

31. თქვენი არც ერთი ოხვრა არ დარჩება შეუმჩნეველი ზეცაში; ყოველი ლოცვა მეში ეხოს პოულობს; თქვენი არც ერთი მწუხარება ან ცხოვრებისეული კრიზისი არ რჩება ჩემი მამობრივი სიყვარულისთვის შეუმჩნეველი. 280 თავი 21 მე ყველაფერი ვიცი, ყველაფერს ვისმენ, ყველაფერს ვხედავ და ყველაფერში ვარ.

32. რადგან ადამიანები ფიქრობენ, რომ მე მათგან დავიხიე მათი ცოდვების გამო, ისინი საბოლოოდ ჩემგან დაშორებულად გრძნობენ თავს. ო, ადამიანო, უმეცარო, რომელმაც მათ ბაგეზე ამდენი სიმწარე მოიტანა! იცოდეთ, რომ თუ ჩემს რომელიმე ქმნილებას მოვშორდებოდი, ის იმავე წამს გაქრებოდა. მაგრამ ეს არ მომხდარა და არც მოხდება, რადგან როდესაც სული მოგეცით, ყველას მარადიული სიცოცხლე გიბოძეთ. (108, 44–45)

გადამწყვეტი მომენტები

33. ნუ დაწყევლით განსაცდელებს, რომლებიც გაწუხებენ თქვენ და მთელ კაცობრიობას; ნუ იტყვით, რომ ისინი ღვთის სასჯელი, რისხვა ან შურისძიებაა, რადგან ამით ღვთისგმობას ჩადიხართ. მე გეუბნებით, რომ სწორედ ეს განსაცდელები მიიყვანენ კაცობრიობას ხსნის ნავსაყუდელთან სულ უფრო და უფრო ახლოს.

34. უწოდეთ მათ სამართლიანობა, გამოსყიდვა ან გაკვეთილები, და ეს იქნება ზუსტი და სწორი. მრისხანება და შურისძიება არის ადამიანური ვნებები, რომლებიც დამახასიათებელია ისეთი არსებებისთვის , რომლებიც ჯერ კიდევ შორს არიან სულიერი სიმშვიდისგან, ჰარმონიისა და სრულყოფილებისგან. არ არის სამართლიანი, რომ ჩემდამი თქვენი სიყვარული — რომელიც ჩემს ყველა საქმეს მართავს — უწოდოთ უხეშ სახელს "სასჯელი" ან უღირს სახელს "შურისძიება".

35. გაიხსენეთ, რომ ნებაყოფლობით გაუდგით ეკლიან გზებს ან ჩავეშვით ბნელ უფსკრულებში, და არ გაითვალისწინეთ ჩემი მოყვარული მოწოდება, არც თქვენი სინდისის ხმას უსმენდით; ამიტომ აუცილებელი გახდა, რომ ტკივილი დახმარებოდათ, გაგეღვიძებინათ, შეგეჩერებინათ, გონს მოგეყვანეთ და ჭეშმარიტ გზაზე დაებრუნებინეთ. (181, 6-8)

36. მე არ გსჯით; მაგრამ მე ვარ სამართალი და, როგორც ასეთი, ვუშვებ, რომ ყველამ, ვინც ჩემს მცნებებს არღვევს, ეს იგრძნოს. რადგან მარადისმა გაგიცნოთ თავისი კანონი, რომლის შეცვლაც არავის შეუძლია.

37. ნახეთ, როგორ გლოვობს ადამიანი მძიმე განსაცდელში, როდესაც ის უსაზღვროდ ღრმა უფსკრულში ეშვება, როდესაც ხედავს, როგორ ტირის მისი ცოლი საყვარელი ადამიანების დაკარგვის გამო, შვილები საარსებო წყაროს გარეშე რჩებიან, ხოლო სახლები უბედურებასა და მწუხარებაში იძირებიან. ის შეძრწუნებულია თავისი უბედურებით, სასოწარკვეთილებაშია; მაგრამ ლოცვისა და ცოდვების მონანიების ნაცვლად, ის ჩემს წინააღმდეგ ამბოხებას იწყებს და ამბობს: "როგორ არის შესაძლებელი, რომ ღმერთმა ასე დამაჯარიმოს?", მაშინ როცა სინამდვილეში ღვთაებრივი სულიც კი ღვრის ცრემლებს თავისი შვილების ტანჯვის გამო, და მისი ცრემლები არის სიყვარულის, პატიებისა და სიცოცხლის სისხლი.

38. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იმ დონის განვითარების გათვალისწინებით, რომელსაც კაცობრიობა მიაღწია, ამჟამად მისი მდგომარეობის გაუმჯობესება მხოლოდ ჩემს მოწყალებაზე არ არის დამოკიდებული. ის საკუთარი საქციელის მსხვერპლია, და არა ჩემი სასჯელისა. რადგან ჩემი კანონი და ჩემი ნათელი თითოეულ სინდისში ანათებს.

39. ჩემი სიმართლე მოდის, რათა ყოველი სარეველა* ფესვებშივე ამოძირნოს, და ბუნების ძალებიც კი ამ სიმართლის აღმსრულებლებად

ვლინდებიან. მაშინ ჩანს, თითქოს ყველაფერი ერთიანდება კაცობრიობის მოსაწერად, თუმცა სინამდვილეში ეს მისი განწმენდის სამსახურს ემსახურება. მაგრამ ზოგიერთნი ამით ცდუნდებიან და ამბობენ: "თუ ასეთი დიდი ტკივილის ატანა გვიწევს — რატომ მოვდივართ საერთოდ ამ ქვეყნად?", — ვერ გააცნობიერებენ, რომ ტკივილი და ცოდვა ჩემგან არ მომდინარეობს.

** ქრისტეს სხვა, მსგავსი ნათქვამიდან ცხადი ხდება, რომ ეს "სარეველა" არ აღნიშნავს ადამიანებს, არამედ მათ ბოროტ და ავისმომასწავებელ ინსტინქტებსა და მიდრეკილებებს.*

40. ადამიანი პასუხისმგებელია იმაზე, რომ არ იცის, რა არის სამართლიანობა და შენდობა. აქედან იწყება მისი პირველი ამბოხი და შემდეგ — მისი ღვთისგმობა. მხოლოდ ის, ვინც შეისწავლა ჩემი სწავლება და იცავს ჩემს რჯულს, ვეღარ შეძლებს მამის დადანაშაულებას. (242, 19-21)

ღვთის სამართალი

41. თქვენ იმ ბუჩქებს ჰგავთ, რომლებსაც ზოგჯერ ისეთი მშრალი და დაავადებული ტოტები აქვთ, რომ მათი დაავადებული ნაწილების მოსაცილებლად მტკივნეული გასხვლა სჭირდებათ, რათა გამოჯანმრთელდნენ.

42. როდესაც ჩემი სიყვარულის მართლმსაჯულება ადამიანის ხიდან იმ ავადმყოფ ტოტებს მოჭრის, რომლებიც მის გულს ავნებს, ის მას სიმშვიდეს უბრუნებს.

43. როდესაც ადამიანის სხეულიდან კიდურს ჭრიან, ისინი ოხრავენ, ძრწიან და სულს კარგავენ, მიუხედავად იმისა, რომ იციან, ამას აკეთებენ იმის მოსაშორებლად, რაც დაავადებულია, რაც მკვდარია და რაც საფრთხეს უქმნის იმას, რაც ჯერ კიდევ ცოცხალია.

44. ვარდებიც კი, როდესაც იჭრებიან, ტკივილის ცრემლებივით გამოიდევნებენ წვენს; მაგრამ შემდეგ ყველაზე ლამაზი ყვავილებით იფარებიან.

45. ჩემი სიყვარული ჩემი შვილების გულებში ბოროტს უსასრულოდ მაღალი გზით აკრეფს, რის გამოც ზოგჯერ საკუთარ თავს ვწირავ.

46. როდესაც კაცებმა ჯვარზე გამაკრეს, მე ჩემი სიკეთითა და პატიებით დავფარე ჩემი მკვლელები და სიცოცხლე ვაჩუქე მათ. ჩემი სიტყვებითა და ჩემით სიჩუმით, მე მათ ნათლით აღვავსე; მე მათ დავიცავი და გადავარჩინე. ამგვარად, მე ბოროტებას ვჭრი, მას ჩემი სიყვარულით განვდევ და დავიცავი და გადავარჩინე ბოროტმოქმედი. შენდობის ეს ქმედებები იყო, არის და იქნება ხსნის წყარო. (248, 5)

47. მე არ შემიძლია განგსაჯო ისეთი სასჯელით, რომელიც თქვენი დანაშაულების სიმძიმეს აღემატება. ამიტომ, გეუბნებით, რომ არაფრის უნდა გეშინოდეთ ჩემგან, არამედ საკუთარი თავისგან.

48. მხოლოდ მე ვიცი თქვენი დანაშაულების სიმძიმე, სიდიდე და მნიშვნელობა. ადამიანები მუდმივად გარეგნულ იერს ენდობიან, რადგან არ შეუძლიათ, თავიანთი მოყვასის გულებში ჩაიხედონ. მე კი გულებს ვხედავ და შემიძლია გითხრათ, რომ ჩემთან მოდიოდნენ ადამიანები, რომლებმაც მძიმე ცოდვები აღიარეს და სავსენი იყვნენ სინანულით ჩემდა წინააღმდეგ ჩადენილის გამო, მაგრამ მე ისინი წმინდებად ვიპოვე. ამის საპირისპიროდ, სხვები მოდიოდნენ და მეუბნებოდნენ, რომ არასდროს არავის ავნეს, თუმცა მე ვიცოდი, რომ ისინი იტყუებოდნენ. რადგან, მართალია, მათი ხელები არ არის დასვრილი მოყვასის სისხლში, მაგრამ იმ მსხვერპლთა სისხლი, რომელთა მოკვლაც მათ ბრძანეს, მათ სულებზე გადმოიღვარა. ისინი არიან ისინი, ვინც ქვას მალულად ისვრიან. როდესაც ჩემს სწავლებაში წარმოვთქვამდი სიტყვებს: "მშიშარა", "მზაკვარი" ან "მტყუარი", მათი არსება ძრწოდა და ხშირად ჩემს გაკვეთილს ტოვებდნენ, რადგან გრძნობდნენ მათზე მიპყრობილ მსჯავრის მომტან მზერას. (159, 42-43)
49. თუ მამის უდიდესი სიყვარული არ იქნებოდა ღვთაებრივ სამართლიანობაში, თუ მის სამართლიანობას ეს წყარო არ ჰქონოდა, ეს კაცობრიობა აღარ იარსებებდა; მისმა ცოდვამ და მისმა დაუცხრომელმა - მა გადაცდომებმა ღვთაებრივი მოთმინება ამოწურეს; მაგრამ ასე არ მომხდარა. კაცობრიობა ცხოვრებას განაგრძობს, სულები კვლავ განკვეთილებას იღებენ და ყოველ ნაბიჯზე, ყოველ ადამიანურ საქმეში, ვლინდება ჩემი სამართალი, რომელიც სიყვარული და უსაზღვრო მოწყალებაა. (258, 3)
50. დაუკვირდით ჩემს სიტყვას, რათა თქვენც, მრავალთა მსგავსად, არ აცდეთ გზას ჩემი ღვთაებრივი სამართლიანობის ქმედებების გამო, როდესაც მე სიმკაცრით ვსჯი მათ, ვინც მხოლოდ უმნიშვნელო დანაშაულს სჩადის, და, ერთი შეხედვით, ვპატიობ მათ, ვინც მძიმე დანაშაული ჩაიდინა.
51. მოძღვარი გეუბნებათ: როდესაც სიმკაცრით ვსჯი მათ, ვინც, ერთი შეხედვით, მხოლოდ უმნიშვნელო დანაშაულს ჩადის, ეს იმიტომ, რომ მე ვიცი სულების სისუსტე და როდესაც ისინი კანონის დაცვის გზიდან გადაუხვევენ, ეს შეიძლება იყოს პირველი ნაბიჯი, რომელიც დაღუპვამდე მიიყვანს მათ. მაგრამ როდესაც სხვების მძიმე დანაშაულს თვალს ვარიდებ, ეს იმიტომ, რომ ვიცი, რომ დიდი დანაშაული სულისთვის თანაბრად დიდი სინანულის მიზეზია.
52. ნუ განიკითხავთ, ნუ დაგმობთ, თქვენს ფიქრებშიც კი ნუ ისურვებთ, რომ ჩემი სამართლიანობა დაატყდეს თავს მათ, ვინც ხალხებს შორის სისხლის ღვრას იწვევს. მხოლოდ ის გაითვალისწინეთ, რომ ისინიც, თქვენსავით, ჩემი შვილები და ჩემი ქმნილებები არიან და მათ თავიანთი დიდი დანაშაულების გამოსყიდვა დიდი სინანულით მოუწევთ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სწორედ ისინი, რომლებსაც თქვენ

მიუთითებთ, როგორც მშვიდობის უწყალოდ გამანადგურებლებს და ქაოსში ჩამგდებს, მომავალ დროში დიდ მშვიდობისმყოფელებად, კაცობრიობის დიდ მოწყალებად იქცევიან.

53. მილიონობით მსხვერპლის სისხლი მიწიდან ჩემი ღვთაებრივი სამართლისკენ ღაღადებს, მაგრამ ადამიანური სამართლის მიღმა, სწორედ ჩემი სამართალი მიაღწევს ყოველ სულს, ყოველ გულს.

54. ადამიანური სამართალი არ იწყალის, არ გამოისყიდის, არ უყვარს. ჩემი კი უყვარს, იწყალის, გამოისყიდის, ახალ სიცოცხლეს ანიჭებს, ამაღლებს და განანათლებს; და სწორედ მათ, ვინც კაცობრიობას ამდენ ტკივილს აყენებდა, ვიხსნი და ვამაცხოვრებ, მათი დიდი სინანულის გზის გავლით, რომელიც იქცევა წრთობის ღუმელად, სადაც ისინი განიწმინდებიან და სრულიად გააცნობიერებენ საკუთარი სინდისის ხმას, რათა საკუთარი საქმეების სიღრმეში ჩაიხედონ. მე მათ იმავე გზას გავატარებ, რომელზეც თავიანთი მსხვერპლები, თავიანთი ხალხები გაატარეს. მაგრამ ბოლოს ისინი მიაღწევენ სულიერ სისუფთავეს, რათა შეძლონ დედამიწაზე დაბრუნება, რათა აღადგინონ ყოველივე დანგრეული, განაახლონ ყოველივე გაუდაბურებული. (309, 16–18)

55. უნდა იცოდეთ, რომ მამათქვენი თქვენ არ მხოლოდ მაშინ გსჯით, როდესაც სიკვდილი მოვა თქვენთან, არამედ ეს განკითხვა იწყება იმავე წამს, როგორც კი გააცნობიერებთ თქვენს ქმედებებს და შეიგრძნობთ თქვენი სინდისის მოწოდებას.

56. ჩემი სამსჯავრო მარად თქვენზეა. ყოველ ნაბიჯზე, იქნება ეს თქვენს ადამიანურ თუ სულიერ ცხოვრებაში, თქვენ ჩემი სამსჯავროს დაქვემდებარებულნი ხართ; მაგრამ აქ, ამქვეყნად, ხორციელ სხეულში, სული უგრძნობი და ყრუ ხდება სინდისის მოწოდებებისადმი.

57. მე განგსჯით, რათა თვალი აგიხილოთ სინათლეზე, განთავისუფლდეთ ცოდვისგან და გიხსნათ ტკივილისგან.

58. ჩემს განკითხვაში არასოდეს ვითვალისწინებ დანაშაულს, რომელიც შეიძლება ჩემ წინააღმდეგ ჩაიდინეთ, რადგან ჩემს განკითხვაში არასოდეს არის წყენა, შურისძიება ან სასჯელიც კი.

59. როდესაც ტკივილი გულში გიჭრის და თქვენს ყველაზე მოწყვლად წერტილს ეხება, ეს იმისთვისაა, რომ მიგითითოთ თქვენ მიერ დაშვებულ შეცდომაზე, დაგეხმაროთ ჩემი სწავლების გაგებაში და ახალი და ბრძნული გაკვეთილი გასწავლოთ. ამ განსაცდელთაგან თითოეულის სათავეში ყოველთვის ჩემი სიყვარული დგას.

60. ზოგჯერ მე გაძლევთ საშუალებას, გაიგოთ განსაცდელის მიზეზი; სხვა დროს კი თქვენ ვერ იგებთ ჩემი სამართლიანობის ამ შეტყობინების მნიშვნელობას, და ეს იმიტომ, რომ მამის საქმესა და თქვენი სულის ცხოვრებაში არსებობს ღრმა საიდუმლოებები, რომელთა ამოხსნაც ადამიანურ გონებას არ შეუძლია. (23, 13–17)

61. დიდი ხნის წინ ჩაიარა დრო, როდესაც გეუბნებოდნენ: "როგორი საზომით გაზომავთ, იმავე საზომით გაგიზომავენ". რამდენჯერ იქნა ეს კანონი გამოყენებული ამქვეყნად შურის საძიებლად და ყოველი კეთილშობილური გრძნობის გასაქარწყლებლად!
62. ახლა გეუბნებით თქვენ, რომ მე ხელთ ვიღებ სამართლიანობის ამ საზომს და თქვენც იმით შეგზომავთ, როგორც სხვები შეზომეთ, თუმცა განმარტების სახით უნდა დავამატო, რომ ჩემს ყოველ განკითხვას დაესწრება მამა, რომელსაც უსაზღვროდ უყვარხართ, და მხსნელი, რომელიც თქვენი ხსნისთვის მოვიდა.
63. ადამიანი თავადვე გასცემს განაჩენს საკუთარ თავზე თავისი საქმეებით — ზოგჯერ საშინელ განაჩენს — და თქვენი უფალია, რომელიც გეხმარებათ, რათა იპოვოთ გზა, რომლითაც თქვენს გამოსყიდვას შეძლებთ.
64. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუ გსურთ თავიდან აიცილოთ ზედმეტად მტკივნეული სინანული, მოინანიეთ დროულად და მიეცით თქვენს ცხოვრებას ახალი მიმართულება გულწრფელი განახლებით, თქვენი ძმებისადმი სიყვარულისა და წყალობის საქმეებით.
65. გაიგეთ, რომ მე ვარ ხსნის კარი — კარი, რომელიც არასოდეს დაიკეტება ყველასთვის, ვინც ჭეშმარიტი რწმენით მეძებს. (23:19–23)
66. ახლა ხედავთ, რომ ღვთაებრივი სამართლიანობა სიყვარულში მდგომარეობს და არა სასჯელში, როგორც თქვენი. რა გეშველებოდათ, თქვენივე კანონებით რომ განგსჯიდეთ — ჩემ წინაშე, ვის წინაშეც არც გარეგნულ იერს და არც ცრუ არგუმენტებს არანაირი ძალა არ გააჩნია?
67. თუ შენი ბოროტებისამებრ განგსჯიდი და შენს საშინლად მკაცრ კანონებს დაგაკისრებდი — რა გეშველებოდა? მაშინ სამართლიანად მთხოვდი წყალობას.
68. მაგრამ შიშის არაფერი გაქვთ, რადგან ჩემი სიყვარული არასოდეს ხმება, არც იცვლება და არც ქრება. თქვენ კი, უეჭველად, წარხდებით; კვდებით და ხელახლა იბადებით; მიდიხართ და შემდეგ ბრუნდებით, და ასე გადიხართ თქვენს მოგზაურობას იმ დღემდე, როდესაც შეიცნობთ თქვენს მამას და დაემორჩილებით მის ღვთაებრივ კანონს. (17, 53)

თავი 22 – ღვთის სიყვარული, მზრუნველობა და წყალობა

ზეციერი მამის სიყვარული

1. ნუ გაგიკვირდებათ, რომ ჩემი სიყვარული ყველგან გდევნებთ, თქვენი ცოდვების მიუხედავად. თქვენ ყველანი ჩემი შვილები ხართ. ამქვეყნად თქვენ ღვთაებრივი სიყვარულის ანარეკლი თქვენი მშობლების სიყვარულში გქონდათ. თქვენ შეგიძლიათ ზურგი აქციოთ მათ, უარყოთ

მათი ავტორიტეტი, არ დაემორჩილოთ მათ ბრძანებებს და უგულებელყოთ მათი რჩევები; შეგიძლიათ, თქვენი ბოროტი საქმეებით დაჭრათ მათი გულები, ტირილისგან დააცრეთ მათი თვალები, საფეთქლებზე დაასხათ ჭაღარა და ტანჯვის კვალი დაატაროთ მათ სახეებზე; მაგრამ ისინი მაინც არასდროს შეწყვეტენ თქვენს სიყვარულს და თქვენთვის კურთხევისა და პატიების გარდა არაფერი ექნებათ.

2. მაგრამ თუ ამ დედამიწაზე გყავდათ მშობლები, რომლებიც სრულყოფილნი არ არიან, და მათ მაინც მოგცეს წმინდა და უმაღლესი სიყვარულის ასეთი დიდი დასტური — რატომ გიკვირთ, რომ ის, ვინც შექმნა ეს გულები და დააკისრა მათ მშობლობის ამოცანა, სრულყოფილი სიყვარულით გიყვართ? — სიყვარული უმაღლესი ჭეშმარიტებაა. ჭეშმარიტებისთვის განკაცდი, და ჭეშმარიტებისთვის მოვკვდი, როგორც ადამიანი. (52, 27)

3. ჩემი სიყვარული არ უნდა გაგაკვირვებდეთ, მაგრამ არც ეჭვი შეიტანოთ მასში, როდესაც აღმოაჩენთ, რომ ამქვეყნად ხშირად უწევთ ძალიან მწარე სასმლის დალევას.

4. ადამიანს შეუძლია ძალიან დაბლა დაეშვას, ბნელით აივსოს ან ჩემთან დაბრუნებაზე ყოყმანობდეს. მაგრამ ყველასთვის დადგება დრო, როდესაც საკუთარ არსებაში ჩემს არსებას იგრძნობენ, აღარ იგრძნობენ ჩემს სიშორეს, და ვეღარ მიმიჩნიანენ უცხოდ, ან უარყონ ჩემი არსება, ჩემი სიყვარული და ჩემი სიმართლე. (52, 30)

5. არ მსურს, ჩემ წინაშე ბრალდებულებად გხედავდეთ; მსურს, ყოველთვის ჩემს შვილებად მიგიჩნიოთ, რომელთათვისაც ჩემი მამობრივი სიყვარული მუდამ მზად არის დასახმარებლად. მე შეგქმენით ჩემი სულის სადიდებლად და იმისთვის, რომ ჩემში ბედნიერნი იყოთ. (127, 41)

6. ისწავლეთ ჩემი სიყვარული; შეიცანით, როგორ გაჰყვება ჩემი სიყვარული ყველგან, თქვენი გადაცდომებისა და ცოდვების მიუხედავად, და თქვენ ვერც მის გავლენას გაექცევით და ვერც თავს აარიდებთ. შეიცანით ეს: რაც უფრო მძიმეა თქვენი გადაცდომები, მით მეტია ჩემი მოწყალება თქვენდამი.

7. კაცთა ბოროტება ცდილობს ჩემი სიყვარულის განდევნას, მაგრამ მას ვერ სძლევს, რადგან სიყვარულია უნივერსალური ძალა, ღვთაებრივი ძალა, რომელიც ყველაფერს ქმნის და ყველაფერს ამოძრავებს.

8. ყველაფრის დასტური, რასაც გეუბნებით, არის ის, რაც მოგეცით, როდესაც ამ ეპოქაში, როდესაც კაცობრიობამ თავისი ცოდვების უფსკრულში გზა დაკარგა, თქვენ შორის გამოვეცხადე. ჩემს სიყვარულს ადამიანის ცოდვის მიმართ ზიზღი არ შეუძლია, არამედ მხოლოდ თანაგრძნობა.

9. ამომიცნობეთ, მოდით ჩემთან, რათა ჩემს მოწყალების ბროლის წყაროში თქვენი ლაქები გარეცხოთ. ითხოვეთ, ითხოვეთ და მოგეცემათ. (297, 59–62)

10. ერთი წამით ადამიანები ფიქრობენ, რომ ჩემს წინაშე იმდენად უღირსნი არიან, რომ ვერც კი აცნობიერებენ, რამდენად ღრმად შემიძლია მათი სიყვარული. და როგორც კი ისინი მამისგან შორს ცხოვრებას შეეგუებიან, საკუთარი იდეებისამებრ აგებენ ცხოვრებას, ქმნიან საკუთარ კანონებს და აარსებენ რელიგიურ თემებს. ამიტომაც, დიდი გაოცება ეუფლებათ, როდესაც ჩემს მოსვლას ხედავენ. მაშინ კითხულობენ: "ნუთუ ისე ძალიან გვიყვარს მამას ჩვენს, რომ ამგვარად ცდილობს ჩვენთან საკუთარი თავის გამოვლენას?"

11. ადამიანებო, მხოლოდ იმას შემიძლია გითხრათ, რომ არ დავუშვებ ჩემსას დაღუპვას, და თქვენ ჩემნი ხართ. მე თქვენ მიგაყვარეთ, სანამ დაბადდებოდით, და სამუდამოდ გიყვარებთ. (112, 14-15)

ღვთის მზრუნველობა და დახმარება

12. მოწაფეებო, მე მოგეცით სულით განვითარებისთვის საჭირო ყველა სწავლება.

13. ნეტარნი არიან, ვინც ჭეშმარიტებას ცნობს, რადგან ისინი მალე იპოვიან "გზას". სხვები კი ყოველთვის უარყოფენ ღვთაებრივ სწავლებებს, რადგან მათ საქმეებს ჩემსაზე უპირატესად მიიჩნევენ.

14. მე ყველას გიყვარვართ. მე ვარ მწყემსი, რომელიც თავის ცხვრებს უხმობს, აგროვებს და ითვლის და სურს, რომ ყოველდღიურად მეტი ჰყავდეს — რომელმაც ისინი გამოკვება, ეალერსება, ზრუნავს მათზე და ხარობს, როდესაც ხედავს, რომ ბევრნი არიან, თუმცა ზოგჯერ ტირის, როდესაც ხედავს, რომ ყველა მორჩილი არ არის.

15. ასეთია თქვენი გულები: ბევრი მოდის ჩემთან, მაგრამ ცოტანი არიან ისინი, ვინც ჭეშმარიტად მომყვებიან. (266, 23–26)

16. აიღეთ თქვენი ჯვარი და მოკრძალებით გამომყევით. ენდეთ, რომ — სანამ თქვენ სხვას ანუგეშებთ, გულს სიმშვიდეს ან სულს ნათელს სძენთ — მე ვიზრუნებ თქვენი მატერიალური ცხოვრების ყველაფერზე და არაფერს დავაკლებ.

17. ირწმუნეთ, რომ როდესაც თქვენს სულს ველაპარაკები, თქვენს გულსაც ვათვალიერებ, რათა აღმოვაჩინო მისი წუხილი, მისი საჭიროებები და მისი სურვილები. (89, 6-7)

18. არ არსებობს რასა ან ტომი, რაც არ უნდა არამოქალაქურებად მოგეჩვენოთ ისინი — არც კი ისინი, რომლებსაც არ იცნობთ, რადგან მიუდგომელ ტყეებში ცხოვრობენ — რომ არ შეხვედრიან ჩემი სიყვარულის გამოვლინებებს. საფრთხის მომენტებში მათ გაუგიათ ზეციური ხმები, რომლებიც მათ იცავდნენ, გვიანებდნენ და რჩევებს აძლევდნენ.

19. თქვენ არასდროს გიცხოვრიათ მიტოვებულობაში. თავიდანვე, როდესაც თქვენ იშალეთ, თქვენ ჩემი სიყვარულის ფარიქვეშ იმყოფებოდით.
20. თქვენ, ადამიანო მშობლებო, რომლებიც ასე ნაზად უყვარხართ თქვენს შვილებს: შეძლებდით კი მათ ბედის ანაბარა მიტოვებას, როდესაც ისინი ამ სიცოცხლეში ახლახან იშვნენ, როდესაც მათ ყველაზე მეტად სჭირდებათ თქვენი მზრუნველობა, თქვენი თავდადება, თქვენი სიყვარული?
21. მინახავს, როგორ ღელავთ თქვენს შვილებზე, როდესაც ისინი უკვე ზრდასრულები არიან; მათზეც კი, ვინც გზას აცდა და გტკინათ, უდიდესი სიყვარულით ღელავთ.
22. მაგრამ თუ თქვენ ასე პასუხობთ თქვენი შვილების საჭიროებებს — როგორი უნდა იყოს მაშინ თქვენი ზეციერი მამის სიყვარული, რომელმაც ისინი შექმნამდე შეიყვარა?
23. მე ყოველთვის თქვენს დასახმარებლად მოვდიოდი; და ამჟამად, როდესაც თქვენ სულიერი განვითარების უფრო მაღალ საფეხურზე იმყოფებით, მე გასწავლეთ, თუ როგორ უნდა იბრძოლოთ ბოროტების ძალების გასანადგურებლად და სიკეთის ვიბრაციების გასაძლიერებლად. (345, 39-42)
24. თქვენ ახლა თქვენი ცხოვრების ახალ ეტაპზე შედიხართ; გზა უკვე გაკვალულია. აიღეთ თქვენი ჯვარი და გამომყევით. მე არ გეუბნებით, რომ ამ გზაზე განსაცდელები არ იქნება; მაგრამ როდესაც გზის რთულ მონაკვეთს გაივლით ან სასოწარკვეთის ჭიქას დალით, გესმინთ გამხნევებისა და რჩევის ხმა; ჩემი სიყვარული თქვენთან იქნება, რომელიც მხარს დაგიჭერთ და ამაღლებთ, და თქვენ იგრძნობთ ჩემი მკურნალი ბალზამის ნაზ შეხებას. (280, 34)
25. როდესაც ვხედავ, რომ ტკივილი გბრევთ და ყოველი განსაცდელისგან ნასწავლი გაკვეთილების შესწავლის ნაცვლად, ტირილით, კრულვით ან უბრალოდ სიკვდილის, როგორც თქვენი ტანჯვის დასასრულის, მოლოდინით კმაყოფილდებით, მაშინ მე მიგახლოებით, რათა სიყვარულით დაველაპარაკო თქვენს გულს, მივცე მას ნუგეში და იმედი და გავაძლიერო იგი, რათა დაძლიოს საკუთარი თავი, თავისი სისუსტე და ურწმუნოება და გაიმარჯვოს განსაცდელებზე; რადგან ამ ტრიუმფშია სიწყნარე, ნათელი და სულიერი ბედნიერება, რომელიც ჭეშმარიტი ბედნიერებაა. (181, 10)
26. როდესაც ფიქრობთ, რომ მე ვარ მცირეშიც კი ბუნების არსებებში — როგორ შევძლებდი მაშინ უარყოფას თქვენსას და თქვენგან განცალკევებას, მხოლოდ იმიტომ, რომ თქვენში სრულყოფილების ნაკლებობაა , როდესაც სწორედ მაშინ გჭირდებათ ჩემი ყველაზე მეტად?
27. მე ვარ სიცოცხლე და ყველაფერში ვარ; ამიტომ, არაფერი შეიძლება მოკვდეს. ღრმად დაფიქრდით, რათა სიტყვების ფორმაში არ დარჩეთ.

დაამშვიდეთ თქვენი გრძნობები და აღმომაჩინეთ სიტყვის გულში. (158, 43-44)
28. შინ მიიქეცი და იქ იპოვი სავანეს, აღთქმის კიდობანს. აღმოაჩენ შადრევანს, მადლთა და კურთხევათა წყაროს.
29. უმწეო სული არ არსებობს; არავინ არის მემკვიდრეობის გარეშე დარჩენილი. ჩემი ღვთაებრივი მოწყალების წინაშე მთელ სამყაროში არ არსებობს არც ერთი ადამიანი, რომელსაც შეუძლია თავი ღარიბად, მამის მიერ განდევნილად მოიხსენიოს; არც ერთი, ვინც თავს უფლის მიწებიდან გადასახლებულად იწოდებდა.
30. ვინც თავს მემკვიდრეობის გარეშე მიტოვებულად გრძნობს, ასეა იმიტომ, რომ არ აღმოუჩენია მადლის ნიჭები საკუთარ თავში, ან იმიტომ, რომ ცოდვაში გადაცვივდა, იმიტომ, რომ შეცდომაშია, ან იმიტომ, რომ თავს უღირსად თვლის.
31. თქვენ ყოველთვის უნდა აღმოაჩინოთ ეს მადლის ნიჭები თქვენს თავში; მაშინ შეიგრძნობთ, რომ ჩემი თანდასწრება არასოდეს დაგაკლდებათ, რომ "პური", "სამკურნალო ბალზამი", "იარაღი", "საკვანძოები" და ყველაფერი, რაც გჭირდებათ, ყოველთვის თქვენს თავში იქნება, რადგან თქვენ ხართ ჩემი სამეფოსა და ჩემი დიდების მემკვიდრეები. (345, 87)
32. მამასა და შვილებს შორის არსებობს კავშირი, რომელიც არასოდეს იშლება, და სწორედ ეს კავშირია მიზეზი იმისა, რომ დიალოგი მიმდინარეობს ღვთაებრივ სულსა და თქვენს ყველა თქვენგანს შორის. (262, 35)
33. კაცობრიობას სჭირდება ჩემი სიყვარული, ჩემი სიტყვა, რომელიც მათ გულთა სიღრმეში უნდა ჩასწვდეს. ოსტატი დაუღალავად შრომობს, რათა თქვენი სულები დღითიდღე უფრო გაბრწყინდნენ, რათა, უმეცრებისგან გათავისუფლებულებმა, უფრო მაღალ სფეროებში აიწიოთ.
34. ჩემი სამეფოს კარიბჭეები ღიაა და მამის "სიტყვა" მოდის თქვენთან უსაზღვრო სიყვარულით, რათა კვლავ გიჩვენოთ გზა.
35. მე კვლავ მოვედი კაცობრიობასთან, მაგრამ მათ ვერ მიმიგრძნეს, რადგან მე სულით გამოვცხადდი, მათი კი მატერიალიზმი დიდია. რადგან თქვენი სული ჩემი ღვთაებრივი სულისგან იშვა — მაშ, რატომ ვერ მიმიგრძნო ადამიანებმა? იმიტომ, რომ მათ თავიანთი სულები მატერიალიზმს, დაბალ ვნებებს დაუკავშირეს.
36. აჰა, ღვთის კრავი, რომელიც მოდის თქვენთან, როგორც სინათლე, რათა გაგანათლოთ და მოგიტანოთ ჭეშმარიტება. (340, 13-15)

ყოვლად უზენაესის სიმდაბლე

37. გაიგეთ, რომ ჩემი სიტყვა თქვენს გონებას ამაო ფილოსოფიებით არ ავსებს; ის სიცოცხლის არსი არის. მე არ ვარ მდიდარი კაცი, რომელიც ამქვეყნიურ სიმდიდრეს გთავაზობთ. მე ვარ ერთადერთი და მარადიული

ღმერთი, რომელიც გპირდებათ ჭეშმარიტი სიცოცხლის სამეფოს. მე ვარ თავმდაბალი ღმერთი, რომელიც თავის შვილებს დიდებით კი არ უახლოვდება, არამედ თავისი ნუგეშითა და სასწაულებრივი სიტყვით ამაღლებს მათ გამოსყიდვის გზაზე. (85, 55)

38. იყავით ჩემი მსახურნი და არასოდეს შეურაცხყოფილნი იქნებით ჩემგან.

39. აჰა: მე არ მოვსულვარ, როგორც მეფე, არც კვერთხი მაქვს და არც გვირგვინი. მე თქვენ შორის ვარ, როგორც თავმდაბლობის მაგალითი და, მეტიც: როგორც თქვენი მსახური.

40. მთხოვეთ და მოგცემთ; მიბრძანეთ და დაგიჯერებთ, რათა კიდევ უფრო დაგარწმუნოთ ჩემს სიყვარულსა და თავმდაბლობაში. მე მხოლოდ იმას გთხოვთ, რომ მიცნოთ და აღასრულოთ ჩემი ნება; და თუ თქვენი მოვალეობების შესრულებისას დაბრკოლებებს შეხვდებით, ილოცეთ და დაძლიეთ ისინი ჩემი სახელით, და თქვენი ღვაწლი უფრო დიდი იქნება. (111, 46)

41. მამა გელაპარაკებათ — მას, ვის წინაშეც არავინ იხრის ლოცვით თავს. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ჩემზე უდიდესი ვინმე რომ ყოფილიყო, მის წინაშე დავიხრებოდი, რადგან სიმდაბლე ჩემს სულში სუფევს.

42. დაფიქრდით, როგორ გიწევთ თქვენ — ჩემი პატარა შვილები — ჩამოსვლა, რათა დაგელაპარაკოთ, მოგისმინოთ და გიხელმძღვანელოთ, იმის ნაცვლად, რომ თქვენ ისწრაფოდეთ ჩემთან ამაღლებისკენ. (125, 19)

43. შეიგრძენით თქვენი გულებით სიხარული, როდესაც გრძნობთ, რომ გიყვართ თქვენი მამა, რომელმაც არასოდეს დაგამცირათ თავისი სიდიადით, არამედ ის თავის სრულყოფილ თავმდაბლობაში გამოავლინა, რათა თქვენც გაგადიდოთ და მიგიყვანოთ სიხარულამდე ჭეშმარიტ ცხოვრებაში მის სამეფოში, რომელსაც არც დასაწყისი აქვს და არც დასასრული. (101, 63)

ღვთის თანაგრძნობა და საერთო ტანჯვა

44. თუ გგონიათ, რომ იესომ, რადგან ღვთის ძე იყო, ტკივილი არ იგრძნო, ცდებით. თუ გგონიათ, რომ მე ტკივილისგან თავისუფალი ვარ, რადგან დღეს სულით მოვედი, ასევე ცდებით. თუ ფიქრობთ, რომ — რადგან ვიცი, რომ საბოლოოდ ყველა ჩემთან იქნებით — მე დღეს არ ვსწორფობ, ამაშიც ცდებით. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არ არსებობს სხვა არსება, რომელიც ღვთაებრივ სულზე უფრო მგრძნობიარეა.

45. გეკითხებით: ვის მისცა ყველა არსებას ეს მგრძნობელობა? რა სიკეთეს გააკეთებთ ისეთს, რაც სიხარულს არ მომიტანს? და რა ბოროტებას გააკეთებთ ისეთს, რაც ჩემი მგრძნობელობისთვის ჭრილობას არ წარმოადგენდეს? აჰა, ეს არის მიზეზი, რის გამოც გეუბნებით, რომ კაცობრიობამ თავიდან მიცვალა ჯვარზე. როდის

ჩამოვხსნიან ჩემს ჯვრიდან და გავათავისუფლებენ ეკლის გვირგვინისგან? (69, 34)

46. როდესაც ზოგიერთი ჩემს მტერად იქცევა, მე მათ ასე არ ვთვლი, არამედ მხოლოდ დახმარების მოხვეჭის მსურველებად. მე თანაგრძნობით ვუყურებ მათ, ვინც თავს მეცნიერად მიიჩნევს და ჩემს არსებობას უარყოფს. მათ, ვინც კაცობრიობის გულებში ჩემი განადგურება სურს , მე უმეცრებად მივიჩნევ, რადგან სჯერათ, რომ ფლობენ ძალასა და იარაღს, რათა გაანადგურონ ის, ვინც სიცოცხლის ავტორია. (73, 33)

47. მე თავს გაცხადებთ, როგორც მოსიყვარულე მამას, როგორც თავმდაბალ ბატონს, რომელიც არასოდეს არის გულგრილი თქვენი ტანჯვის მიმართ და ყოველთვის პატიობს და შეიწყნარებს თქვენს ნაკლოვანებებს, რადგან ჩემს თვალში თქვენ ყოველთვის ბავშვები იქნებით.

48. მე უნდა განგსაჯო, როდესაც ვხედავ, როგორ ეძებენ შვილები, რომლებიც ასე დიდი სიყვარულით შეიქმნენ და მარადიული სიცოცხლისთვის არიან განკუთვნილნი, ჯიუტად სიკვდილს მიწაზე, არ ზრუნავენ სულიერ ცხოვრებაზე და არც სურთ იმ სრულყოფილებების შეცნობა, რომლებსაც ის არსებობა მათთვის ინახავს. (125, 59-60)

49. რადგან მე თქვენი მამა ვარ, აუცილებლად უნდა ვიზიარო ის, რასაც ჩემი შვილები გრძნობენ. მხოლოდ ასე გაიგებთ, რომ — მაშინ, როცა თითოეული თქვენგანი იტანჯება და საკუთარ ტკივილს გრძნობს — ღვთაებრივი სული იზიარებს თავისი ყველა შვილის ტკივილს.

50. ამ ჭეშმარიტების დასამტკიცებლად, მე მოვედი ქვეყნად, რათა ვქცეულიყავი ადამიანად და მეგო ჯვარი, რომელიც განასახიერებდა მთელ მსოფლიოს ტკივილსა და ცოდვას. მაგრამ, თუ როგორც ადამიანმა, მხრებზე ავიღე თქვენი ნაკლოვანებების ტვირთი და ვიგრძენი თქვენი ყოველი ტკივილი — განა შემეძლო მაშინ, როგორც ღმერთს, უგრძნობი ვყოფილიყავი ჩემი შვილების გასაჭირის წინაშე? (219, 11-12)

ღვთის პატიება, მადლი და წყალობა

51. მე ვარ ერთადერთი, ვისაც ყველას ბედი უწყის, ერთადერთი, ვისაც იცის გზა, რომელიც გაიარეთ და ის, რომელიც ჯერ უნდა გაიაროთ. მე ვარ ის, ვინც გესმის თქვენი ტანჯვა და თქვენი სიხარული. მე ვიცი, რა გზა გაიარეთ ჭეშმარიტებისა და სამართლიანობის საპოვნელად. ჩემი წყალობაა ის, რომელიც იღებს შეშინებული ადამიანის ყვირილს, რომელიც გულში მთხოვს პატიებას თავისი ცოდვებისთვის.

52. და როგორც მამა, ვასრულებ ყოველ გულწრფელ ვედრებას, ვიღებ თქვენს ცრემლებს, ვკურნავ თქვენს სნეულებებს, ვგრძნობინებთ, რომ თქვენი ცოდვები მოტევებული და გამართლებულია, რათა თქვენი ცხოვრება თავიდან ააწყოთ.

53. მე ასევე ვარ ერთადერთი, ვისაც შეუძლია ვაპატიო შეურაცხყოფა, რომელიც თქვენ, ჩემმა შვილებმა, მიაყენეთ მე. (245, 39-41)
54. ამ ჟამს, ჩემი სიტყვა ხელახლა გაგინათლებთ. მსურს, უხვად გადმოვღვარო ჩემი მადლი, რათა წმინდნი და მადლიერნი იყოთ. თუმცა, თუ კვლავ ცოდვაში დაეცით, იცოდეთ, ხალხო, რომ მე არ განგაშორებთ ჩემი მკერდიდან, არამედ თქვენ თვითონ მექცევით ზურგს, თუმცა ეს არ არის ჩემი ნება. მაგრამ ჩემი პატიება და ჩემი სიყვარული ღია კარიბჭეს ჰგავს, მზად არის მიიღოს ყველა, ვინც სინანულით მეუბნებათ დაბრუნებას. (283, 69)
55. სიყვარულით, რომლითაც გპატიობთ და გამოსწორებას გიწყობთ, მე თავს გაცნობებთ. როდესაც თქვენი საკუთარი ნებით ცხოვრობდით და ამით მუდმივად ჭრილობას აყენებდით მამას, მე არ გამიწყვეტია იმ ცოდვილი არსებობის ძაფი; არ მომიკლია თქვენთვის არც ჰაერი, არც პური; არ მიგატოვებიხართ თქვენს ტანჯვაში და არც ყურადღებას მოგვიკრებია თქვენი ტირილისთვის. და ბუნება განაგრძობდა თქვენ გარშემო შემოერტყა თავისი ნაყოფიერებით, სინათლითა და კურთხევებით. ამგვარად ვცნობ თავს კაცობრიობას და ვცხადდები მათთვის. დედამიწაზე არავის შეუძლია გიყვაროთ ამ სიყვარულით და არავის შეუძლია გაპატიოთ ისე, როგორც მე.
56. შენი სული თესლია, რომელიც მე მარადისობიდან ვზრუნავდი და ვხვეწდი, სანამ ის უმშვენიერეს ყვავილებსა და უნაკლო ნაყოფს არ გამოიღებდა. როგორ შევძლებდი შენი დაღუპვისთვის მიგეცე ან შტორმის რისხვას მიგებარებინე? როგორ შეგატოვებდი შენს გზაზე, როდესაც მე ვარ ერთადერთი, ვინც ყველა არსების ბედს იცის? (242, 31-33)
57. თქვენ, ვინც ცდომილების გზაზე დგახართ: მე მზად ვარ, მიგიღოთ და მოგცეთ ჩემი ძალა და ჩემი ნათელი, თუკი მომხმობთ. არ აქვს მნიშვნელობა, თუ თქვენს სხეულსა და სულზე დიდი ცოდვილობის ნიშანი გადევთ. მე გაგაკეთებთ, რომ დალოცვოთ ისინი, ვინც თქვენ წაგაგეს, და დალოცოთ ღმერთი, რადგან მან ჩათვალა, რომ ეს სასწაული თქვენში შესაძლებელი იყო. მაშინ თქვენ დაიწყებთ ქრისტეს სიყვარულის შეგრძნებას თქვენს გულებში.
58. ზოგიერთები, ამ სიტყვების გაგონებისას, იფიქრებენ: როგორ არის შესაძლებელი, რომ დიდმა ცოდვილებმა მიიღონ ეს მადლი ისევე, როგორც მართლებმა, რომლებიც მას თავიანთი ღვაწლით ფლობენ?
59. ო, ხალხო, ხალხო, რომელთაც საკუთარ თვალებზე შორს ვერ ხედავთ! მე ყოველთვის ჩემით მოგენიჭებდით ჩემს კურთხევებს, მაშინაც კი, სანამ მათ იმსახურებდით.
60. მე ვპასუხობ როგორც წმინდა აზრს, ასევე შეძრწუნებული მწუხარების მქონე ადამიანის მოწოდებას, რომელიც გამოსვრილ მდგომარეობაში მოდის ჩემთან, როდესაც მას, თანამოსაკვეთთა მიმართ სიყვარულის

უქონლობის გამო, უმცირესი ნაპერწკალიც კი მოკრძალებისა თუ გამჭრიახობისა გამოეპარება.
61. მე ვარ სუსტთა მცველი, რომლებიც ცრემლს ღვრიან თავიანთ დიდ უმწეობასა და უმეცრებაში. მე ვარ ღვთაებრივი იმედი, რომელიც მოუწოდებს და ანუგეშებს მტირალთ; მე ვარ კეთილი იესო, რომელიც ნაზად ეალერსება მათ, ვინც კვნესის ტკივილსა და სინანულში.
62. მე ვარ თქვენი მხსნელი, თქვენი გამომსყიდველი; მე ვარ ჭეშმარიტება, რომელიც კაცობრიობისთვის გასაგებია. (248, 18–21)

თავი 23 – ღვთის შთაგონებები და გამოცხადებები

ღვთაებრივი შთაგონებები

1. მოწაფე: როდესაც ჩემი სიტყვა მოდის თქვენთან და თქვენ მას ვერ ხვდებით, თქვენ მას ეჭვობთ. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: თუ გაურკვევლობა გტანჯავთ, განმარტოვდით მინდვრების სიმარტოვეში და იქ, ბუნების შუაგულში, სადაც მხოლოდ ღია ველი, მთები და ცის კაბადონი გყავთ მოწმედ, კიდევ ერთხელ ჰკითხეთ თქვენს ოსტატს. ჩაეფლეთ მის სიტყვაში და მისი მოსიყვარულე პასუხი მალე მოგწვდებათ. მაშინ თავს ამაღლებულად, შთაგონებულად და უცნობი სულიერი სიხარულით აღსავსედ იგრძნობთ.
2. ამგვარად, თქვენ აღარ იქნებით მცირედმორწმუნე, რადგან იცით, რომ ღვთის ყოველი სიტყვა ჭეშმარიტებას შეიცავს; თუმცა მის ბოლომდე გასაგებად, მასში უნდა შეხვიდეთ ერთგულებითა და წმინდა გულით, რადგან ის სიწმინდეა.
3. როდესაც მოემზადებით და რაიმეს ცოდნა მოისურვებთ, თქვენი სინათლისკენ სწრაფვა ღვთაებრივ ნათებას მიიზიდავს. რამდენჯერ გითქვამთ: შედით მთების განმარტოებაში და იქ მომითხრეთ თქვენი საზრუნავის, თქვენი ტანჯვისა და თქვენი საჭიროებების შესახებ.
4. იესომ ეს გაკვეთილები "მეორე ეპოქაში" თავისი მაგალითით გასწავლათ. გახსოვდეთ ჩემი მაგალითი, როდესაც ჩემი მსახურების დაწყებამდე ლოცვისთვის უდაბნოში გავედი. გახსოვდეთ, რომ ადამიანთა შორის ჩემი ცხოვრების უკანასკნელ დღეებში, სინაგოგაში ლოცვად წასვლამდეც კი, მე მამასთან სასაუბროდ ზეთისხილის მთის განმარტოება ვეძიებდი.
5. ბუნება შემოქმედის ტაძარია, სადაც ყოველივე მას აღამაღლებს თაყვანისცემისთვის. იქ თქვენ შეგიძლიათ მიიღოთ თქვენი მამის ნათება პირდაპირ და შეულამაზებლად. იქ, ადამიანური ეგოიზმისა და მატერიალიზმისგან შორს, იგრძნობთ, თუ როგორ შემოიჭრება თქვენს

გულებში ბრძნული შთაგონებები და როგორ გიბიძგებენ, თქვენს გზაზე სიკეთე იქმნათ. (169, 28–31)

6. ფხიზლად უნდა იყოთ, მოწაფეებო, რადგან მე თქვენთან მხოლოდ ამ საშუალებით კი არ ვისაუბრებ; მე ასევე ჩემს თავს შეგაცნობთ თქვენს სულს იმ მომენტებში, როდესაც თქვენი სხეული სძინავს. მე გასწავლით, როგორ მიეცეთ ძილს მოწესრიგებულ მდგომარეობაში და როგორ განაცალკევოთ სული მიწიერისგან, რათა იგი აღმოიყოს სინათლის სფეროებში, სადაც მიიღებს გამოცხადებას, რომლითაც გაანათებს თავის გზას და შემდეგ გადმოსცემს თავის გზავნილს გონებას. (100, 30)

7. მე არასდროს ვყოფილვარ თქვენგან შორს, როგორც ზოგჯერ გეგონათ, არც არასდროს ვყოფილვარ გულგრილი თქვენი ტანჯვისადმი და არც ყრუ თქვენი მოწოდებისადმი. აი, რა მოხდა: თქვენ არ გიცდიათ თქვენი უმაღლესი გრძნობების დახვეწა და მელოდით, რომ მე ხორციელი გრძნობებით შემეცნოთ. თუმცა, გეუბნებით, რომ დრო, როდესაც ეს კაცობრიობას მივეცი, ძალიან შორეულ წარსულშია.

8. თქვენი სულიერი უნარების, მაგალითად, სულიერი განაზრების, ლოცვის, ინტუიციის, წინასწარმეტყველური სიზმრებისა თუ სულიერი ხილვების მეშვეობით შინაგანი ამაღლების გასავითარებლად მცირედი ძალისხმევაც რომ გაგეწიათ — გაგიმტკიცებთ, რომ თითოეულის მათგანის მეშვეობით დამიკავშირდებოდით და ამგვარად, მიიღებდით პასუხებს თქვენს კითხვებზე და თქვენს ფიქრებში ღვთაებრივ შთაგონებას.

9. მე ყოველთვის მზად ვარ, დაგელაპარაკოთ; მე ყოველთვის ველი თქვენს სულიერ აღზევებასა და მზადყოფნას, რათა მოგეწონოთ და განიჭოთ სიხარული, რომ თქვენს სულს საკუთარი თავი გამოვუცხადო. ერთადერთი, რაც საჭიროა, არის ის, რომ უდიდესი გულწრფელობით მოემზადოთ ამ მადლის მისაღებად. (324, 52–54)

10. ჰკითხეთ თქვენს მეცნიერებს და, თუ ისინი პატიოსნები არიან, გეტყვიან, რომ მათ ღმერთს შთაგონებისთვის სთხოვეს. მე მათ მეტ შთაგონებას მივანიჭებდი, თუ ისინი ამას თავიანთი მოყვასისადმი მეტი სიყვარულითა და საკუთარი თავისადმი ნაკლები ამპარტავნებით ითხოვდნენ.

11. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მთელი ის ჭეშმარიტი ცოდნა, რომელიც დააგროვეთ, ჩემგან მოდის. ყველაფერი, რაც წმინდა და კეთილშობილურია კაცობრიობაში, მე ამ დროში თქვენს სასიკეთოდ გამოვიყენებ, რადგან სწორედ ამისთვის გიბოძეთ იგი. (17, 59-60)

12. ახლა არის დრო, როდესაც ჩემი სული დაუღალავად ესაუბრება კაცობრიობის სულს, გულს, გონებასა და გულს. ჩემი ხმა ადამიანებამდე მიდის ფიქრებითა და განსაცდელებით, რომელთა მეშვეობითაც ბევრი საკუთარი ნებით იღვიძებს ჭეშმარიტებისთვის, რადგან ისინი, ვინც მათ

ხელმძღვანელობენ ან ასწავლიან, მძინარეები არიან და სურთ, რომ სამყარო არასოდეს გაიღვიძოს. (306, 63)
13. "მესამე ეპოქაში", ჩემი გამოცხადებების სიცხადის მეშვეობით, მე შევასრულე ის, რაც კაცობრიობისთვის შეუძლებელი იყო: დავემკვიდრებინე საკუთარი თავი ადამიანის გონების უნარის მეშვეობით.
14. გამიგეთ, მოწაფეებო, რადგან სულით სულთან დიალოგში, რომელიც გელით, ჩემს მყოფობას მარადისურად იგრძნობთ. თუ იცით, როგორ მოემზადოთ, აღარ მეტყვით: "უფალო, რატომ არ მოდიხარ? რატომ არ ხედავ ჩემს ტკივილს?" ამგვარად აღარ მესაუბრებით. ჭეშმარიტად გეუბნებით, მოწაფეებო, ვინც ასე მესაუბრება, თავისი უმეცრებისა და მოუმზადებლობის ცხად მტკიცებულებას იძლევა.
15. არ მსურს, ჩემი მოწაფეები ჩემგან განცალკევებულნი ვიხილო; მსურს, თქვენმა სულმა მითხრას: "მოძღვარო, შენ ჩვენ შორის ხარ, ჩვენი სული გრძნობს შენ, შენი სიბრძნეა ჩემი შთაგონების წყარო". ეს არის ჭეშმარიტი აღიარება, რომლის მოსმენაც თქვენგან მსურს. (316, 54)

ღვთაებრივი გამოცხადებების ადამიანური გაგებისთვის მორგება

16. თქვენი ენები მეტისმეტად შეზღუდულია იმისთვის, რომ ღვთაებრივი გამოხატოს; ამიტომ, ყოველთვის მომიწევდა თქვენთან საუბარი იგავებით, სიმბოლური სახეებით ; მაგრამ ახლა ხედავთ, რომ — მიუხედავად იმისა, რომ ამგვარად გესაუბრებოდით — ცოტა რამ გაიგეთ ჩემგან, რადგან არ გქონდათ საჭირო ნება, ჩემი გამოცხადებები შეგეთვისებინათ. (14, 50)
17. ყოველ ეპოქაში ჩემს მოლოდინში იყავით, და მაინც — როდესაც მე თქვენთან ვიყავი, ვერ მიცნობდით თქვენი მოუმზადებლობისა და სულიერების ნაკლებობის გამო. გეუბნებით: რა ფორმაც არ უნდა მიიღოს ჩემმა თანდასწრებამ, ის ყოველთვის შეიცავს ჭეშმარიტებას და სიცოცხლის ღვთაებრივ არსს.
18. მე გითხარით, რომ სამყაროსთვის ჩემი გამოცხადების მიზნით სხვადასხვა ფორმა გამოვიყენე. თუმცა, ესენი არ იყო ნიღაბი, რომელიც ჩემს სულს თქვენგან დამალავდა, არამედ ემსახურებოდა ჩემს განკაცებას, ჩემს შეზღუდვას და, ამგვარად, კაცობრიობისთვის ჩემს ხმამაღალ და აღქმად გახდომას.
19. ახლა გეუბნებით თქვენ, რომ განკითხვაზე წასვლამდე, პირველ რიგში უნდა ისმინოთ ეს ხმა, სანამ არ დადგება თქვენი დარწმუნების ან გაბრწყინების მომენტი, როდესაც სულში ნათელი გათენდება. (97, 11-12)
20. სანამ ადამიანები თავიანთ სიბრმელესა და უმეცრებაში რჩებიან, ისინი იქნებიან მიზეზი იმისა, რომ ღმერთი, რომელიც უპირველეს ყოვლისა მამაა, იძულებულია, თავისი შვილების წინაშე განკაცდეს, შეიზღუდოს და დაიმციროს, რათა გაიგონ. როდის მომცემთ უფლებას,

გამოვავლინო ჩემი თავი თქვენთვის იმ დიდებაში, რომლითაც უნდა ხილულ იყოთ?
21. თქვენ უნდა იყოთ დიდებულნი, რათა შეძლოთ ჩემი დიდების შეცნობა, და ამიტომ მოვდივარ კვლავ და კვლავ, რათა გიბოძოთ სულიერი დიდება, რათა შეიგრძნოთ თქვენი მამის შეცნობის, მისი სიყვარულის განცდის და თქვენ ზემოთ გაჟღერებული ღვთაებრივი კონცერტის მოსმენის უსასრულო სიხარული. (99, 26-27)
22. სინას მთაზე მამის გამოცხადების იმ გარეგნულ ასპექტს ქვა წარმოადგენდა, რომელიც ღვთაებრივი რჯულის მასზე ამოსაკვეთად გამოიყენებოდა.
23. ღვთის გამოცხადების გარეგანი ასპექტი კაცობრიობისთვის იესოს მეშვეობით იყო ფიზიკური სხეული, ქრისტეს ადამიანური ხორცი.
24. ამჟამინდელ ეპოქაში ჩემი გამოცხადების გარეგანი ასპექტი იყო ხმის მატარებელი; ამიტომ, გამოცხადების ეს ფორმა, წარსული ეპოქების მსგავსად, უნდა დასრულდეს.
25. გაიგეთ, რომ თქვენ სულიერების მიმდევარი ხალხის შვილები ხართ, რომლებიც არ უნდა იკვებებოდნენ ფორმებით, არამედ არსებით. თუ ჩემს სიტყვას სწორად გაიგებთ, აღარასოდეს ჩავარდებით კერპთაყვანისმცემლობაში, არც მიეჯაჭვებით თაყვანისცემის გარეშეულ ქმედებებს, რიტუალებს, წარმავალს, რადგან ყოველთვის ისწრაფვით არსებითისა და მარადიულისკენ. (224, 69–71)

ღვთაებრივი გამოცხადების სხვადასხვა ფორმები

26. კაცობრიობას სურს, ახალი მესიის მიერ იქნას მოვლენილი, რომელიც უფსკრულიდან იხსნის, ან თუნდაც სურთ, მოისმინონ ღვთის ხმა, როგორც ადამიანის ხმა, რომელიც ჰაერში ჟღერს. მაგრამ მე გეუბნებით, საკმარისი იქნებოდა -ის მცირედი დანახვა, ან თქვენი სულის მედიტაციაში მოკრება მის გასათენებლად, და თქვენ უკვე გაიგონებდით, როგორ გესაუბრებათ ყველაფერი. თუ თქვენთვის შეუძლებლად გეჩვენებათ, რომ ქვები უნდა საუბრობდნენ, მე გეუბნებით, რომ თქვენს შემოქმედსგან თქვენთან საუბრობს არა მხოლოდ ქვები, არამედ ყველაფერი, რაც გარს გერტყვით, რათა გამოფხიზლდეთ სიდიადის, სიამაყისა და მატერიალიზმის ოცნებებიდან. (61, 49)
27. ძველ დროში გაბრძნებულები ყოველთვის ხედავდნენ სინათლის ნათებას; ისინი ყოველთვის ისმენდნენ ჩემს სიტყვას. წინასწარმეტყველები, შთაგონებულნი, წინამორბედნი, მაღალი სულიერების სწავლებების დამფუძნებლები მოწმობდნენ, რომ ისინი ისმენდნენ ხმებს, რომლებიც თითქოს ღრუბლებიდან, მთებიდან, ქარიდან ან რომელიღაც უცნობი ადგილიდან მოდიოდა; რომ ისინი ისმენდნენ ღვთის ხმას, თითქოს ის ცეცხლის ენებიდან და იდუმალი ექოებიდან იბადებოდა. ბევრმა გრძნობით მოისმინა, იხილა და

შეიგრძნო; სხვებმა — თავიანთი სულიერი უნარებით; იგივე ხდება ამ ეპოქაშიც.

28. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: რომელთაც ჩემი გზავნილები თავიანთი სხეულებრივი გრძნობით მიიღეს, ღვთაებრივი შთაგონება სულიერად განმარტეს, და ამას აკეთებდნენ თავიანთი სხეულებრივი და სულიერი მომზადების შესაბამისად, იმ დროის შესაბამისად, რომელშიც ისინი ქვეყანაზე ცხოვრობდნენ, ისევე, როგორც ახლა ხდება ადამიანური ხელსაწყოების შემთხვევაში, რომლებსაც თქვენ "ხმის მატარებლებად" ან "ნიჭის მატარებლებად" უწოდებთ. თუმცა, უნდა გითხრათ, რომ წარსულშიც, ისევე როგორც დღეს, მათ საკუთარი იდეები — ან მათი გარემოცვისთვის დამახასიათებელი შეხედულებები — ღვთაებრივი გამოცხადებების სიწმინდეს ურევდნენ და, გაცნობიერებლად თუ გაუცნობიერებლად, ცვლიდნენ ჭეშმარიტების სიწმინდესა და უსაზღვრო ბუნებას, რომელიც, სინამდვილეში, სიყვარულია თავის უმაღლეს გამოვლინებებში.

29. სულიერი რხევები და შთაგონებები მათშივე იყო, და "პირველმაც" და "ბოლომაც" მისცეს და მომავალშიც მისცემენ საწმუნოებას ამ შთაგონებაზე, რომელიც მათ სულამდე მიაღწია, თითქმის ყოველთვის იმის გაუცნობიერებლად, თუ როგორ, ისევე, როგორც ეს დღეს ბევრს ემართება და როგორც ეს ხვალ სხვებსაც შეემთხვევათ.

30. სიტყვები, ინტერპრეტაციები და მოქმედების მანერა განპირობებულია ადამიანებითა და იმ დროით, რომელშიც ისინი ცხოვრობენ, მაგრამ ამ ყველაფერზე მაღლა დგას უმაღლესი ჭეშმარიტება. (16, 11–14)

31. დროდადრო, აუცილებელია, რომ ჩემმა სულმა თავი გამოავლინოს თქვენი გაგებისთვის ხელმისაწვდომი და გასაგები ფორმით. თქვენთან საუბრის ეს აუცილებლობა თქვენი ურჩობის, ჩემი კანონისადმი დაუმორჩილებლობისა და ჭეშმარიტი გზისგან გადახვევის გამოა.

32. თავისუფალი ნების გამო, ადამიანი ქმნილებათა შორის ყველაზე მეამბოხე არსებაა. დღემდე მას არ სურს, დაემორჩილოს საკუთარი სინდისის მცნებებს.

33. ჩემი სიტყვა ცდილობს ზოგიერთს შეაკავოს, სხვებს გზა უჩვენოს, ყველას ჭეშმარიტებაში გააძლიეროს და უფსკრულიდან გიხსნათ.

34. ნუ შეურაცხყოფთ იმ სახით, რომლითაც ახლა თავს გიცხადებთ, რომელიც ასე განსხვავდება "მეორე ეპოქისგან". იცოდეთ, რომ მე არასდროს გამომიყენებია ერთი და იგივე ფორმა ორჯერ, რადგან ეს ნიშნავდა თქვენი ერთსა და იმავე მცნებაზე მიჯაჭვას, მე კი ყოველთვის მოვდივარ, რათა გასწავლოთ ახალი გაკვეთილები და დაგეხმაროთ ახალი ნაბიჯების გადადგმაში. (283, 39–42)

35. ჩემი სიტყვა მრავალი გზით გადმოიცემა: სინდისის მეშვეობით, ჩემზე მოწმეობით სავსე განსაცდელებით, ბუნების ძალებით, ან ჩემი სულიერი

შვილების მეშვეობით. ჩემი სიტყვა უნივერსალურია. ყველა, ვინც მოემზადება, ჩემს ხმას გაიგონებს. (264, 48)

ღვთივსულიერი გამოცხადებების აუცილებლობა

36. ჩემი ღვთაებრივი სწავლება მხოლოდ სულისთვის არ არის განკუთვნილი — არა, ის ასევე უნდა მიაღწიოს ადამიანის გულამდე, რათა არსების სულიერი და ფიზიკური ასპექტები ჰარმონიული გახდეს.
37. ღვთაებრივი სიტყვა მიზნად ისახავს გონების განათებას და ადამიანის გულის მგრძნობიარედ ქცევას, ხოლო ამ სიტყვაში არსებული სიცოცხლის არსი სულის საკვებად და აღმავლელად არის განკუთვნილი.
38. ადამიანის ცხოვრება სრულყოფილი რომ იყოს, მას სულიერი პური ისევე აუცილებლად სჭირდება, როგორც შრომობს და იშრომებს მატერიალური საზრდოსთვის.
39. "კაცი მხოლოდ პურით არ ცოცხლობს", — გითხარით მე "მეორე ეპოქაში"; ჩემი სიტყვა უცვლელი რჩება, რადგან ადამიანები ვერასდროს შეძლებენ სულიერი საზრდოს გარეშე არსებობას, რომ დედამიწაზე არ მოევლინოთ ავადმყოფობა, ტკივილი, სიბნელე, უბედურება, გაჭირვება და სიკვდილი.
40. მატერიალისტები შეიძლება დაგიპირისპირდნენ, რომ ადამიანები უკვე ცხოვრობენ იმით, რასაც მიწა და ბუნება აძლევთ, და არ სჭირდებათ სულიერი საზრდოს ძიება, რათა გამოიკვებონ ან გაძლიერდნენ ცხოვრების გზაზე. მაგრამ უნდა გითხრათ, რომ ეს არ არის სრული და აღსავსე ცხოვრება, არამედ არსებობა, რომელსაც აკლია არსებითი, რაც სულიერებაა. (326, 58-62)
41. ყოველთვის მარტივი სახით ვცხადდებოდი კაცობრიობის წინაშე, რათა გამიგოთ; ყოველთვის თქვენი გონებრივი შესაძლებლობებისა და გულის ზომის შესაბამისად. მე ჩამოვედი თქვენთან, რათა მოკრძალების მაგალითი დაგედგათ, ვინაიდან დავიხარე თქვენი მოკრძალებული ცხოვრებისკენ, რათა უკეთეს ცხოვრებაში ამოგეყვანეთ. (226, 54)
42. აქ აღსრულდა სიტყვა, რომელიც მოგეცით, როდესაც "მეორე ეპოქაში" იესომ მადლობა შესწირა მამას, რომ მან თავისი სიბრძნე დაუმალა მეცნიერებსა და ბრძენებს, ხოლო გამოუცხადა მოკრძალებულთ.
43. დიახ, ჩემო ხალხო, რადგან ისინი, ვისაც თქვენ მეცნიერებს უწოდებთ, ამპარტავნები არიან და ცდილობენ, უბრალო ხალხი დაჩაგრონ იმით, რომ ასწავლიან მხოლოდ იმას, რასაც ჩემგან მიღებული პურის ნამცეცებად მიიჩნევენ.
44. ღარიბები კი, "პატარა ხალხი", რომელთაც კარგად იციან ცხოვრების სირთულეები და თანმდევი გაჭირვებები — თუკი ოდესმე რაიმეს დაეუფლებიან, ფიქრობენ, რომ ეს მათთვის ზედმეტია და ამიტომ სხვებს უზიარებენ.

45. ახლა ამას დავამატებდი: როდესაც ხარბები გულუხვნი გახდებიან და ამპარტავნები — თავმდაბალნი, ისინი მყისიერად გაიზიარებენ ყველაფერს, რაც მე მაქვს გამზადებული მათთვის, ვინც ღირსეულად ცხოვრებას შეძლებს. რადგან ჩემი სიყვარული არჩევითი არ არის; ის ყოვლისმომცველია და განკუთვნილია ჩემი ყველა შვილისთვის. (250, 17)

ღვთაებრივი გამოცხადებების უსაზღვროება

46. ეს სწავლება, რომელიც მესამე ხანის გასხივოსნებას ისახავს მიზნად, არ არის ჩემი უკანასკნელი. სულიერს დასასრული არ აქვს. ჩემი კანონი ყოველ სინდისში ღვთაებრივი მზის მსგავსად ანათებს. სტაგნაცია და დაცემა მხოლოდ ადამიანურია და ყოველთვის მანკიერებების, სისუსტეების ან ვნებების უსაზღვრო თავაშვებულობის შედეგია.
47. როგორც კი კაცობრიობა თავის ცხოვრებას სულიერ საფუძველზე დაამყარებს და საკუთარ თავში ატარებს საუკუნოების იდეალს, რომელიც ჩემი სწავლება თქვენში აღძრავს, მან მოიპოვებს პროგრესისა და სრულყოფილების გზას და თავისი აღმავალი განვითარების გზიდან აღარასოდეს გადაუხვევს. (112, 18)
48. თუ ფიქრობთ, რომ სულიერი ცხოვრების შესახებ მხოლოდ ახლა გამოგიცხადეთ რაიმე, დიდად ცდებით; რადგან კიდევ ერთხელ გეუბნებით: ღვთაებრივი სწავლება დაიწყო, როდესაც პირველი ადამიანი დაიბადა, და არ ვამეტებ, როდესაც გეუბნებით, რომ ჩემი სწავლება სულების შექმნით დაიწყო, სამყაროს შექმნამდეც კი. (289, 18)
49. როდესაც ადამიანებს ჯერ კიდევ სჯეროდათ, რომ მხოლოდ ის არსებობდა, რისი აღქმაც თვალით შეეძლოთ, და თავად არ იცოდნენ იმ სამყაროს ფორმა, რომელშიც ცხოვრობდნენ, მათ წარმოიდგინეს ღმერთი, რომელიც მათი თვალების აღქმით იყო შემოფარგლული.
50. მაგრამ, როდესაც მათი გონება თანდათან ერთმანეთის მიყოლებით ხსნიდა საიდუმლოებებს, სამყარო მათ თვალწინ სულ უფრო და უფრო ფართოვდებოდა, და ღვთის სიდიადე და ყოვლისშემძლეობა კაცობრიობის გაოცებული გონების თვალში სულ უფრო და უფრო იზრდებოდა.
51. ამიტომ, ამ ეპოქაში მე უნდა მომეცა თქვენთვის სწავლება, რომელიც თქვენი განვითარების შესაბამისია.
52. მაგრამ მე გეკითხებით: ხომ არ შეიცავს ჩემი გამოცხადება მატერიალურ ცოდნას? არა, ცოდნა, რომელსაც მე გასწავლით, ეხება არსებობას, რომელიც სცილდება ბუნებას, რომელსაც ხედავთ და რომელსაც ასე დიდი ხანია იკვლევთ. ჩემი გამოცხადება გიჩვენებთ გზას, რომელიც სულს არსებობის ისეთ დონეზე აჰყავს, საიდანაც მას შეუძლია აღმოაჩინოს, შეიგრძნოს და გაიგოს ყველაფერი.
53. შეუძლებლად, ან თუნდაც უცნაურად არ გეჩვენებათ, რომ ღმერთი კაცობრიობას სულიერად ევლინება — რომ სულიერი სამყარო თავს

გაცნობთ და თქვენს ცხოვრებაში ვლინდება — რომ უცნობი სამყაროები და სფეროები თქვენთან ამყარებენ კავშირს? ნუთუ გსურთ, რომ თქვენი გაგება სტატიკური დარჩეს და მამას არასოდეს გამოუცხადოს თქვენთვის იმაზე მეტი, ვიდრე უკვე გამოუცხადებია?

54. ნუ იქნებით ტრადიციებით შეზღუდულნი და ნუ დაუწესებთ საზღვრებს თქვენი სულის გაგებას!

55. დღეს შეიძლება უარყოთ, შეებრძოლოთ და დევნოთ სულიერი სწავლება; მაგრამ მე ვიცი, რომ ხვალ ჭეშმარიტებას მუხლს მოიდრეკთ.

56. ყოველ ღვთაებრივ გამოცხადებას მისი გამოჩენისას შეწინააღმდეგებიან და უარუყვიან; მაგრამ ბოლოს ეს ნათელი გაიმარჯვებს.

57. კაცობრიობამ ასევე სკეპტიკურად შეხვდა მეცნიერების აღმოჩენებს; მაგრამ ბოლოს მას რეალობის წინაშე თავის დაქვეითება უწევს. (275, 64–70)

58. როდესაც სულიწმინდის ტაძარი კაცობრიობის გულიდან უსასრულობისკენ აღიმართება, მათ შორის გამოჩნდება ახალი გამოცხადებები, რომლებიც მით უფრო დიდებული იქნება, რაც უფრო მეტად დახვეწილდება სულები. (242, 62)

59. როგორ შეგიძლიათ იფიქროთ, რომ — სანამ მე თქვენთან ჩამოვდიოდი — სხვა ერები უგულებელვყო, როდესაც თქვენ ყველანი ჩემი შვილები ხართ? ხომ არ ფიქრობთ, რომ ვინმე ჩემგან შორს ან ჩემგან გარეთაა, მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი სული უნივერსალურია და მთელ ქმნილებას მოიცავს?

60. ყოველივე ცოცხალია და ჩემგან იკვებება. ამიტომაც ჩემი უნივერსალური სხივი მთელ დედამიწაზე გარდამოვიდა და სულმა ამ და სხვა სამყაროებში ჩემი გავლენა მიიღო, რადგან მე მოვედი, რათა ჩემი ყველა შვილი გადავარჩინო. (176, 21)

61. ჩემი გამოცხადება შუამავლების მეშვეობით, ჩემი ნებით, მხოლოდ დროებითია, მოსამზადებელი ეტაპის ხანმოკლე ფაზა, რომელიც ამ ხალხს უნდა ემსახურებოდეს, როგორც ნიმუში, კანონი და საფუძველი ამ ჭეშმარიტების დასამოწმებლად და გასავრცელებლად და "მესამე ერის" არსებობის სამყაროსთვის გასაცხადებლად.

62. როგორც ჩემი გამოვლინება ადამიანური გონების მეშვეობით განკუთვნილი იყო ყოფილიყო ელვისებურად ხანმოკლე, ასევე იყო განზრახული, რომ მხოლოდ გარკვეული ჯგუფები ყოფილიყვნენ მოწვეულნი ამ გამოცხადებაზე დასასწრებად და ამ გზავნილის მისაღებად.

63. სული სულით სულით დიალოგი კი, მეორე მხრივ, მიაღწევს მთელ კაცობრიობას, ყოველგვარი დროითი შეზღუდვის გარეშე, რადგან ჩემი ძიების, ჩემი მიმღების, ჩემდამი ლოცვის, ჩემი მოსმენისა და ჩემი შეგრძნების ეს გზა — — ძალაშია მარადისობისათვის. (284, 41–43)

ღვთის თანადგომის გამოვლინება ადამიანში

64. მსურს, ჩემს მოწაფეებად გაქციოთ, რათა ისწავლოთ ჩემი შეცნობა, როგორც ჩემი სულისადმი მიკუთვნებული შვილები. რატომ არ უნდა გრძნობდეთ ჩემს თანდასწრებას თქვენში, როდესაც ჩემივე არსებით ხართ შექმნილნი, ჩემი ნაწილი ხართ?

65. თქვენ ვერ გრძნობთ ჩემს არსებობას, რადგან არ ხართ ამის ცნობიერნი, რადგან გაკლიათ სულიერება და მომზადება და რამდენი ნიშანი და ემოციური შთაბეჭდილებაც არ უნდა მიიღოთ, თქვენ მათ მატერიალურ მიზეზებს მიაწერთ. ამიტომაც გეუბნებით, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ მე თქვენთან ვარ, თქვენ ჩემს თანდასწრებას ვერ შეიგრძნობთ.

66. ახლა გეუბნებით თქვენ: განა ბუნებრივი არ არის, რომ ჩემს არსებაში გრძნობდეთ, რადგან თქვენ ჩემი ნაწილი ხართ? განა — ამის გათვალისწინებით — არ არის სწორი, რომ თქვენი სული საბოლოოდ ჩემს სულს შეერწყას? მე გიცხადებთ ჭეშმარიტ სიდიადეს, რომელიც ყოველ ადამიანში უნდა იყოს; რადგან თქვენ გზას აცდით და, დედამიწაზე დიდებულებად გახდომის სურვილით, სულიერად დაპატარავდით! (331, 25-26)

67. მე აღარ მსურს, რომ მითხრათ: "უფალო, რატომ ხარ ჩემგან შორს, რატომ არ მესმის, რატომ ვგრძნობ თავს მარტოსულად სიცოცხლის გზაზე?"

68. საყვარელო ხალხო: მე არასდროს ვშორდები ჩემს შვილებს; თქვენ მომაშორეთ ზურგი, რადგან არ გქონდათ რწმენა და თქვენ თვითონვე უარმყავით და ჩემთვის თქვენი გულების კარები დახურეთ. (336, 60)

69. არ მინდა, რომ შორს მგრძნობდეთ; რადგან გითხარით, რომ თქვენი სულიერების მეშვეობით, ყველა იგრძნობთ და პირდაპირ შეიცნობთ მე. თქვენი სული გაიგონებს ჩემს ხმას და სულიერად იხილავთ ჩემს თანდასწრებას. ამგვარად, მსურს ვნახო თქვენი სული ჩემსას სამუდამოდ შეერთებული; რადგან ეს არის ჩემი ნება. (342, 57)

VI. ქმნილება

თავი 24 – სულიერი და მატერიალური ქმნილება

სულიერი არსებების შექმნა

1. სანამ სამყაროები შეიქმნებოდნენ, სანამ ყველა ცოცხალი არსება და მატერია გაჩენილიყო, ჩემი ღვთაებრივი სული უკვე არსებობდა. თუმცა,

როგორც ყოვლისმომცველ-ერთიანმა, უსაზღვრო სიცარიელე ვიგრძენი ჩემში, რადგან ვიყავი მეფე ქვეშევრდომების გარეშე, ბატონი — მოწაფეების გარეშე. ამიტომ, ჩამოვაყალიბე გეგმა, შევქმნილიყავი ჩემნაირი არსებები, რომლებსაც მთელ ჩემს სიცოცხლეს მივუძღვნიდი, რომლებსაც ისე ღრმად და ახლობლად შევიყვარებდი, რომ — როდესაც დრო დადგებოდა — არ დავფიქრდებოდი მათთვის ჯვარზე ჩემი სისხლის შეწირვაზე.

2. ნუ გაწყინდებათ, როდესაც გეუბნებით, რომ მე უკვე მიყვარდით, სანამ არსებობდით. დიახ, საყვარელო შვილებო! (345, 20–21)

3. ღვთაებრივი სული სიყვარულით იყო სავსე, მიუხედავად იმისა, რომ მარტო არსებობდა. ჯერ არაფერი იყო შექმნილი; არაფერი იყო ღვთაებრივი არსების გარშემო, და მაინც მას უყვარდა და თავს მამად გრძნობდა.

4. ვინ შეიყვარა მან? ვისი მამა იყო იგი? ეს იყო ყველა არსება და ყველა ქმნილება, რომელიც მისგან გამოვიდოდა და რომლის ძალაც მის სულში იყო დამალული. ამ სულში იყო ყველა მეცნიერება, ბუნების ყველა ძალა, ყველა არსი, ქმნილების ყველა საფუძველი. იგი იყო მარადისობა და დრო. მასში იყო წარსული, აწმყო და მომავალი, სანამ სამყაროები და არსებები გაჩნდებოდნენ.

5. ეს ღვთაებრივი შთაგონება რეალობად იქცა ღვთაებრივი სიყვარულის უსასრულო ძალის ქვეშ და სიცოცხლე დაიწყო. (150, 76 79) 6. რათა ღმერთს თავი მამად ერქვა, მან თავისი წიაღიდან გამოავლინა სულები — არსებები, რომლებიც მას თავის ღვთაებრივ თვისებებში ჰგავდნენ. ეს იყო თქვენი საწყისი; ასე მოხვედით სულიერ ცხოვრებაში. (345, 22)

7. თქვენი შექმნის მიზეზი იყო სიყვარული, ღვთაებრივი სურვილი, ჩემი ძალა ვინმესთვის გამეზიარებინა; და იმის მიზეზიც, რომ თავისუფალი ნება გიბოძეთ, ასევე სიყვარული იყო. მე მსურდა, ჩემს შვილებში სიყვარული მეგრძნო — არა კანონით იძულებით, არამედ თავისუფალი გრძნობით, რომელიც თავისუფლად უნდა აღმოცენებულიყო თქვენი სულიდან. (31, 53)

8. ყოველი სული ღვთაების წმიდა აზრისგან წარმოიშვა; ამიტომაც, სულები შემოქმედის სრულყოფილი ქმნილებაა. (236, 16)

დიდი სულების მოღვაწეობა ქმნილების საქმეში

9. ელია არის დიდი სული, რომელიც ღვთის მარჯვნივ ზის, რომელიც თავის თავმდაბლობაში საკუთარ თავს ღვთის მსახურს უწოდებს; მისი და სხვა დიდი სულების შუამავლობით, მე ვამოძრავებ სულიერ სამყაროს და ვასრულებ დიდ და უზენაეს განჩინებებს. დიახ, ჩემო მოწაფეებო, ჩემს სამსახურში მრავლად მყავს დიდი სულები, რომლებიც სამყაროს მართავენ. (345, 9)

ღვთის ფიქრები პროვიდენციაზე

10. ისმინეთ, მოწაფეებო: სანამ თქვენ სიცოცხლეში შემოხვიდოდით, მე უკვე ვიყავი და ჩემს სულში თქვენი სული იყო დაფარული. მაგრამ არ მინდოდა, ჩემი სამეფოს მემკვიდრეებად გაქციოთ დამსახურების გარეშე, არც ის, რომ ფლობდეთ იმას, რაც არსებობს, ისე, რომ არ იცოდეთ, ვინ შეგქმნათ; არც ის მინდოდა, რომ ჩემგან წასულიყავით მიმართულების, მიზნისა და იდეალების გარეშე.

11. ამიტომ, მე მოგეცით სული, რათა თქვენი მეგზურად ყოფილიყო. მე მოგეცით თავისუფალი ნება, რათა თქვენს საქმეებს ჩემს თვალში ჭეშმარიტი ღირებულება ჰქონოდა. მე მოგეცით სული, რათა მას მუდამ ესწრაფვოდეს აღმასვლა ნათლისა და სიწმინდისკენ. მე მოგეცით სხეული, რათა გულით გრძნობოდეთ კეთილისა და ლამაზის და რათა ის გემსახურებოდეთ საცერად, მუდმივ გამოცდად და ასევე, მატერიალურ სამყაროში ცხოვრების იარაღად. (35, 48-49)

სულიერი არსებებისთვის მატერიალური სამყაროების შექმნა

12. როდესაც სივრცე პირველად გაინათლა სულების თანდასწრებით, მათ — რადგან ჯერ კიდევ პატარა ბავშვებივით მერყეობდნენ და ცვიოდნენ, და არც განვითარება ჰქონდათ და არც ძალა, რომ მაღალი სულიერების ადგილებში ეცხოვრათ — იგრძნეს საყრდენის, ისეთი ბაზის საჭიროება, საიდანაც ძლიერად იგრძნობდნენ თავს; და ამგვარად, მათ მიეცათ მატერია და მატერიალური სამყარო, და თავიანთ ახალ მდგომარეობაში მათ შეიძინეს გამოცდილება და გამჭრიახობა. (35, 50)

13. სამყარო არსებებით აივსო და ყველა მათგანში მამის სიყვარული, ძალა და სიბრძნე გამოვლინდა. როგორც სიცოცხლის ამოუწურავი წყარო, უფლის წიაღი იმ მომენტიდან მოყოლებული არსებობს, როდესაც მან უბრძანა ატომებს, გაერთიანებულიყვნენ, შეექმნათ არსებები და სხეულები და მიეცათ მათ ფორმა.

14. პირველად იყო სულიერი სიცოცხლე, პირველად იყვნენ სულიერი არსებები და მხოლოდ ამის შემდეგ შეიქმნა მატერიალური ბუნება.

15. რადგან გადაწყდა, რომ მრავალ სულიერ ქმნილებას ფიზიკური ფორმა უნდა მიეღო მატერიალურ სამყაროებში ცხოვრებისთვის, ყველაფერი წინასწარ იყო მომზადებული, რათა უფლის შვილებს ყველაფერი გამზადებული დახვედროდათ.

16. მან კურთხევებით დაამშვენა გზა, რომლითაც მისი შვილები უნდა ევლოთ, სიცოცხლით აღავსო სამყარო და სილამაზით აღავსო კაცობრიობის გზა, რომელშიც ჩადო ღვთაებრივი ნაპერწკალი: სული, სულიერი, და ამგვარად შექმნა ისინი სიყვარულის, გონიერების, ძალის, ნებისა და ცნობიერებისგან. თუმცა მან თავისი ძალით მოიცვა ყოველივე არსებული და მას თავისი განკუთვნილი ბედი უჩვენა. (150, 80–84)

17. როდესაც მამამ შექმნა სამყარო და მას გამოხსნის ადგილის დანიშნულება მიანიჭა, მას უკვე ეცოდა, რომ მისი შვილები თავიანთ გზაზე სისუსტეებისა და გადაცდომების მსხვერპლნი გახდებოდნენ, რომ აუცილებელი იქნებოდა სახლი განახლებისა და სრულყოფილებისკენ პირველი ნაბიჯის გადასადგმელად. (250, 37)

ადამიანის შექმნა

18. ისმინეთ: ღმერთმა, უზენაესმა, შეგქმნათ "თავის ხატად და მსგავსად" — არა იმ ფიზიკური სახით, რომელიც გაგაჩნიათ, არამედ იმ უნარებით, რომლითაც თქვენი სულია დაჯილდოებული, მამის მსგავსად.

19. რა სასიამოვნო იყო თქვენი ამპარტავნებისთვის, გეფიქრათ, რომ თქვენ შემოქმედის პირდაპირი ხატება ხართ. თქვენ თავს იმ ყველაზე განვითარებულ არსებად მიიჩნევთ, რომელიც ღმერთმა შექმნა. მაგრამ თქვენ მძიმე შეცდომაში ხართ, თუ ფიქრობთ, რომ სამყარო მხოლოდ თქვენთვის შეიქმნა. რა უმეცრებით უწოდებთ საკუთარ თავს ქმნილების გვირგვინს!

20. გაიგეთ, რომ დედამიწაც კი არ შექმნილა მხოლოდ კაცობრიობისთვის. ღვთაებრივი ქმნილების უსასრულო კიბეზე უამრავი სული ვითარდება ღვთაებრივი კანონის აღსასრულებლად.

21. ყოვლისმომცველი მიზნები, რომელთა გაგებასაც თქვენ, როგორც ადამიანები, ვერ შეძლებთ, თუნდაც ისურვოთ, დიდებული და სრულყოფილია, როგორც მამის ყველა განზრახვა. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენ არც უფლის ქმნილებათაგან უდიდესნი ხართ და არც უმცირესნი.

22. თქვენ შეიქმენით და ამ წამს თქვენმა სულმა ყოვლისშემძლებისგან მიიღო სიცოცხლე, რომელიც შეიცავდა იმდენ თვისებას, რამდენიც აუცილებელი იყო თქვენთვის, რომ მარადისობაში რთული ამოცანა შეგესრულებინათ. (17, 24–28)

23. კაცის სულში, რომელიც ჩემი ხელოვნების ნიმუშია, ჩემი ღვთაებრივი ნათელი ჩავდე. მე ის უსაზღვრო სიყვარულით გავზარდე, როგორც მებაღე ზრუნავს თავის ბაღში გაშენებულ ძვირფას მცენარეზე. მე თქვენ ამ სიცოცხლის სამყაროში დაგამკვიდრეთ, სადაც სიცოცხლისთვის არაფერი გაკლიათ, რათა მე შეიცნოთ და საკუთარი თავიც შეიცნოთ. მე თქვენს სულს მივეცი ძალა, შეიგრძნოს საიქიო სიცოცხლე, ხოლო თქვენს სხეულს — გრძნობები, რათა განახლდეთ და სრულყოფილებას მიაღწიოთ. მე ეს სამყარო თქვენ ჩაგაბარეთ, რათა მასზე პირველი ნაბიჯები გადადგათ და, პროგრესისა და სრულყოფილების ამ გზაზე, ჩემი კანონის სრულყოფილება შეიგრძნოთ, რათა თქვენი ცხოვრების განმავლობაში სულ უფრო და უფრო შეიცნოთ და შემიყვაროთ მე და თქვენი ღვაწლით ჩემამდე მოხვიდეთ.

24. მე გიბოძეთ თავისუფალი ნების ნიჭი და აღგჭურვეთ სინდისით. პირველი იმისთვის, რომ თავისუფლად განვითარდეთ ჩემი კანონების ჩარჩოში, ხოლო მეორე იმისთვის, რომ შეძლოთ კეთილისა და ბოროტის გარჩევა, რათა მან, როგორც სრულყოფილმა მსაჯულმა, გითხრათ, ასრულებთ ჩემს კანონს თუ არღვევთ მას.
25. სინდისი ჩემი ღვთაებრივი სულის ნათელია, რომელიც არცერთ წამს არ ტოვებს თქვენ.
26. მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე; მე ვარ მშვიდობა და ბედნიერება, მარადიული აღთქმა, რომ თქვენ ჩემთან იქნებით, და ასევე ჩემი ყველა სიტყვის აღსრულება. (22, 7–10)

სამოთხის მოგონება

27. პირველმა ადამიანებმა — კაცობრიობის წინაპრებმა — გარკვეული ხნით შეინარჩუნეს შთაბეჭდილება, რომელიც მათ სულებს "სულიერი ხეობიდან" მიიღეს — სილამაზის, სიმშვიდისა და ნეტარების შთაბეჭდილება, რომელიც მათში მანამ დარჩა, სანამ ხორცის ვნებები და გადარჩენისთვის ბრძოლა მათ ცხოვრებაში არ გამოჩენილა.
28. თუმცა, უნდა გითხრათ, რომ ამ ხალხის სული, მიუხედავად იმისა, რომ სინათლის სამყაროდან მოდიოდა, არ მომდინარეობდა უმაღლესი საცხოვრებლებიდან — მათგან, რომლებსაც მხოლოდ ღვაწლით მიაღწევთ.
29. მიუხედავად ამისა, უმანკოების, სიმშვიდის, კეთილდღეობისა და ჯანმრთელობის ისეთი მდგომარეობა, რომელიც ამ სულებს თავიანთი არსებობის პირველ დღეებში შეინარჩუნეს, იყო სინათლის დროის დაუვიწყარი ეპოქა, რომლის მოწმობაც მათ თავიანთ შვილებს გადასცეს, ხოლო შვილებს — თავიანთ შთამომავლობას.
30. კაცობრიობის მატერიალიზებულმა გონებამ, ამ მოწმობის ჭეშმარიტი მნიშვნელობის არასწორად გაგების გამო, საბოლოოდ დაიჯერა, რომ სამოთხე, რომელშიც პირველი ადამიანები ცხოვრობდნენ, მიწიერი სამოთხე იყო, ვერ გააცნობიერა, რომ ის ამ არსებების სულიერი მდგომარეობა გახლდათ. (287, 12–13)

კაცის ბუნება

31. სული და სხეული სხვადასხვა ბუნებისაა; თქვენი არსება მათგან შედგება და ორივეს ზემოთ სული დგას. პირველი სინათლის ასულია; მეორე კი მიწისგან იღებს სათავეს და მატერიაა. ორივე გაერთიანებულია ერთ არსებაში და ერთმანეთის წინააღმდეგ იბრძვის, სულის ხელმძღვანელობით, რომელშიც ღვთის თანდასწრებაა. ეს ბრძოლა უწყვეტად გრძელდება დღემდე; მაგრამ საბოლოოდ, სული და ხორცი ჰარმონიაში შეასრულებენ ამოცანას, რომელსაც ჩემი კანონი თითოეულ მათგანს უსახავს.

32. ასევე შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ სული, როგორც მცენარე, ხოლო სხეული — როგორც მიწა. სული, რომელიც მატერიაშია დარგული, იზრდება და მაღლა იზრდება, იკვებება იმ განსაცდელებითა და გაკვეთილებით, რომლებსაც ადამიანური ცხოვრების განმავლობაში იღებს. (21, 40–41)

შემოქმედისა და ქმნილების ერთიანობა

33. ღვთის სული უსასრულოდ ვრცელი ხის მსგავსია, რომლის ტოტები სამყაროებია, ფოთლები კი — არსებები. რადგან ერთი და იგივე წვენი მიედინება ღეროდან ყველა ტოტში და მათგან — ფოთლებში, — განა არ გჯერათ, რომ არსებობს რაღაც მარადიული და წმინდა, რაც ყველას ერთმანეთთან გაკავშირებთ და შემოქმედთან გაერთიანებთ? (21, 38)

34. ჩემი სული, რომელიც ყოვლისმომცველია, არსებობს ყველაფერში, რაც მე შევქმენი, იქნება ეს სულიერ თუ მატერიალურ სამყაროში. ჩემი საქმე ყველაფერშია და მეტყველებს ჩემს სრულყოფილებაზე სიცოცხლის ყველა დონეზე.

35. ჩემი ღვთაებრივი საქმე მოიცავს ყველაფერს — უდიდესი და უსრულყოფილეს არსებებიდან, რომლებიც ჩემს მარჯვნივ დამკვიდრებულნი არიან, ძლივს შესამჩნევი მიკროორგანიზმიდან " ", მცენარემდე ან მინერალამდე, ატომიდან ან უჯრედამდე, რომელიც ყველა ქმნილებას ფორმას სძენს.

36. ამგვარად, კვლავ თქვენს ყურადღებას მივაპყრობ ყველაფრის სრულყოფილებას, რაც მე შევქმენი — მატერიალური არსებებისგან დაწყებული, სრულყოფილების უკვე მიღწეული სულებით დამთავრებული. ეს ჩემი საქმეა. (302, 39)

37. ვინც სულიერი კანონიდან, რომელიც უმაღლესი კანონია, გადაუხვევს, ის ექვემდებარება დაქვემდებარებული ან მატერიალური კანონების ბატონობას, რომელთა შესახებაც ადამიანებმა მცირედი იციან. ხოლო ვინც უმაღლეს კანონს ემორჩილება და მასთან ჰარმონიაში რჩება, ის აღემატება ყველა იმ წესრიგს, რომელსაც თქვენ ბუნებრივს უწოდებთ, და მეტს გრძნობს და მეტს ხვდება, ვიდრე ის, ვისაც მხოლოდ მეცნიერებასა თუ რელიგიებში ნაპოვნი ცოდნა გააჩნია.

38. ამიტომ გაგაოცა იესომ იმ საქმეებით, რომლებსაც სასწაულებს უწოდებთ; მაგრამ აღიარეთ სწავლებანი, რომლებიც მან სიყვარულით მოგცათ. გაიგეთ, რომ არაფერია ზედაბუნებრივი ან წინააღმდეგობრივი ღვთაებრივში, რომელიც მთელ ქმნილებაში ექოდებს. (24, 42-43)

თავი 25 – ბუნება

ბუნების კანონები

1. მე გასწავლეთ, რომ ღმერთი განიხილოთ როგორც ყოვლისმომცველი ერთიანობა, როგორც სასწაული თქვენი სულიერი წარმოსახვის საზღვრებს მიღმა, როგორც ძალა, რომელიც მთელ სამყაროში მოძრაობასა და მოქმედებას იწვევს — როგორც სიცოცხლე, რომელიც ვლინდება როგორც უბრალო მცენარეში, ასევე იმ სამყაროებში, რომლებიც მილიონობით მიჰყვებიან თავიანთ გზებს კოსმოსში, და არცერთი მათგანი არ უპირისპირდება კანონს, რომელიც მათ მართავს.
2. ეს კანონი მე ვარ, თქვენი ღმერთი; ეს არის განუწყვეტლივი განვითარების კანონი, რომელიც აოცებს კაცობრიობას და უხსნის მას კვლევის ვრცელ ველებს, რათა მას ბუნების საიდუმლოებებში სულ უფრო ღრმად ჩაუღრმავდეს. (359, 74–75)
3. გააცნობიერეთ, რომ კანონი არის უზენაესი შემოქმედის სიყვარულის მიერ დადებული გზა, რათა დაამართოს თითოეული თავისი ქმნილება. დაფიქრდით თქვენ გარშემო არსებულ სიცოცხლეზე, რომელიც უსასრულო რაოდენობის ელემენტებისა და ორგანიზმებისგან შედგება, და საბოლოოდ აღმოაჩენთ, რომ ყოველი სხეული და ყოველი ცოცხალი არსება მოძრაობს გზაზე, რომელსაც, როგორც ჩანს, უცხო და იდუმალი ძალა წარმართავს. ეს ძალა არის კანონი, რომელიც ღმერთმა თავისი ყოველი ქმნილებისთვის დააწესა.
4. ამ მნიშვნელოვანი პროცესების შესწავლისას, საბოლოოდ მიხვდებით, რომ ნამდვილად ყველაფერი ცოცხლობს, მოძრაობს და იზრდება უზენაესი ბრძანების შესაბამისად. (15, 4)

ღმერთის თანადგომა ბუნებაში

5. მეძიეთ ყველა იმ საქმეში, რაც მე აღვასრულე, და შეძლებთ ჩემი პოვნას ყველგან. სცადეთ ჩემი გაგონება და გესმით ჩემი ხმა იმ ძლევამოსილ ძალაში, რომელიც მთარიდან მოდის; რადგან ჩემთვის არ არის სირთულე, გამოვხატო თავი ქმნილების არსებების მეშვეობით.
6. მე ვცხადდები ვარსკვლავში, ქარიშხლის სიშმაგესა და განთიადის მშვენიერ ნათებაში. ჩემი ხმა ჩიტის მელოდიურ სიმღერაში ისმის, ისევე როგორც საკუთარ თავს ყვავილების სურნელით გამოვხატავ. და ჩემი თვითგამოხატვის ყოველი ფორმა, ყოველი ასპექტი, ყოველი საქმე გესაუბრებათ სიყვარულზე, სამართლიანობის კანონების აღსრულებაზე, სიბრძნეზე, სულიერ მარადისობაზე. (170, 64)

ბუნება, ღვთის ქმნილება და იგავი სულიერებისათვის

7. ბევრმა ბუნება თავის ღმერთად აქცია, განადიდეს რა იგი, როგორც ყველაფრის შემოქმედი წყარო. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს ბუნება, რომლის წიაღიდანაც ყველა არსება გამოვიდა — მატერიალური

ძალები და ბუნებრივი სამეფოები, რომლებიც გარს გივლებთ — არ არის შემოქმედი; იგი პირველად ღვთაებრივმა შემოქმედმა დაგეგმა და შექმნა. ის არც სიცოცხლის მიზეზი და არც მისი საფუძველი არ არის. მხოლოდ მე, თქვენი უფალი, ვარ დასაწყისი და დასასრული, ალფა და ომეგა. (26, 26)

8. ყველაფერი, რაც ამ ცხოვრებაში გარს გერტყვით და გეფარებათ, მარადიული სიცოცხლის ანარეკლია, ღრმა სწავლება, რომელიც გასაგები რომ ყოფილიყო, მატერიალური ფორმებითა და საგნებით იქნა განმარტებული.

9. თქვენ ჯერ კიდევ ვერ ჩასწვდით ამ საოცარი სწავლების არსს, და კაცობრიობა კვლავ შეცდა, რადგან მიწიერ ცხოვრებას, რომელსაც ის უძღვება, მარადისობად მიიჩნია. ის მხოლოდ გარეგანი ფორმებით დაკმაყოფილდა და უარყო ყველაფერი, რაც მასში ღვთიური გამოცხადების სახითაა — ის, რაც მთელი ქმნილების არსსა და ჭეშმარიტებას წარმოადგენს. (184, 31-32)

10. არაფერს დაგიმალავთ იმისგან, რაც ბუნებაში ჩემი შვილების სარჩოსთვის, ჯანმრთელობისთვის, საზრდოსთვის, კეთილდღეობისა და სიხარულისთვის დავდე.

11. პირიქით, გეუბნებით თქვენ: როგორც მე გაწვდით სულის პურს და გეპატიჟებით, შეისუნთქოთ ღვთაებრივი არსი და განახლდეთ სულიერი სურნელებით, ასევე თქვენც არ უნდა დააიგნოროთ და არც ზურგი არ უნდა აქციოთ იმას, რასაც ბუნება გაძლევთ; რადგან ამგვარად თქვენ მიაღწევთ ჰარმონიას, h -ს, ჯანმრთელობასა და ენერგიას და, ამგვარადვე, ცხოვრების კანონების ჭეშმარიტ აღსრულებას. (210, 22)

12. არარაციონალურ არსებას ინსტინქტი უძღვება, რომელიც მისი შინაგანი ხმა, მისი ბატონი, მისი მეგზურია. ის ისეთი სინათლეა, რომელიც დედიდან, ბუნებიდან მოდის და ანათებს გზას, რომელიც მან თავის ცხოვრებაში უნდა გაიაროს — გზას, რომელიც ასევე სავსეა საფრთხეებითა და რისკებით.

13. მაგალითად აიღეთ ჰარმონია, რომლითაც ყველა სახეობა ცხოვრობს, შრომისმოყვარეობის მოქმედება. გულში ჩაიწერეთ ერთგულებისა და მადლიერების მაგალითები. ეს ისეთი მაგალითებია, რომლებიც ღვთაებრივ სიბრძნეს შეიცავს, რადგან ისინი ჩემგან მოვლენილი ჩემი ქმნილებებიდან მოდის, რათა გარს შემოგივლინდნენ და თან დაგდევდნენ თქვენს სამყაროში და იზიარონ ის, რაც მე მიწაზე დავდე. (320, 34; 37)

ღვთის შვილთა ძალა ბუნებაზე

14. ბუნების ძალები დაგიჯერებენ, თუ შეასრულებთ ჩემს რჯულს და მთხოვთ ამას თქვენი მოყვასის სასიკეთოდ. (18, 47)

15. განა არ გასწავლეთ, რომ ბუნების უზღუდავ ძალებსაც კი შეუძლიათ თქვენი ლოცვების მოსმენა და დაწყნარება? თუ ისინი ჩემს ხმას

ემორჩილებიან — რატომ არ უნდა დაემორჩილონ უფლის შვილების ხმასაც, როდესაც ისინი მოემზადებიან? (39:10)

16. მე სულს ძალა მივეცი მატერიაზე, რათა თავისი განსაცდელებიდან გამარჯვებული გამოვიდეს და გზის საბოლოო მიზანს მიაღწიოს. მაგრამ ბრძოლა დიდი იქნება; რადგან ადამიანმა შექმნა ერთადერთი სამყარო, რომელსაც ის სჯერა, მან დაარღვია ჰარმონია, რომელიც მას და მის გარშემო არსებულ ყოველივეს შორის უნდა არსებობდეს. თავისი ამპარტავანი ტახტიდან ის ყველას თავისი მეცნიერების ძალაუფლების ქვეშ მოაქცევდა და თავის ნებას ბუნების ელემენტებსა და ძალებზე დააწესებდა. მაგრამ მას ამაში წარმატება არ ჰქონია; რადგან დიდი ხნის წინ მან მეგობრობის კავშირები სულიერ კანონებთან გაწყვიტა.

17. როდესაც ახლა ვუთხარი აქ შეკრებილ ხალხს, რომ ბუნების ძალებს შეუძლიათ მათი მორჩილება, იყვნენ ზოგიერთები, ვინც ამას არ იჯერებდა, და გეუბნებით, რომ მათ სრული უფლება აქვთ ეჭვი შეიტანონ; რადგან ბუნება არასდროს დაემორჩილება მათ, ვინც მას უგულებელყოფს, შეურაცხყოფს ან დასცინის. მეორე მხრივ, ვინც იცის სულის და მატერიის კანონებთან ჰარმონიაში ცხოვრება — ანუ, ვინც ჰარმონიაში ცხოვრობს ყველაფერთან, რაც მას გარს აკრავს — მთელი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში ერთიანობაში იქნება თავის შემოქმედთან და დაიმსახურებს უფლებას, რომ ბუნების ელემენტებმა ემსახურონ და დაემორჩილონ მას, ისევე როგორც ეს ეკუთვნის ყოველ მორჩილ შვილს, რომელიც მორჩილია თავის მამას, ყოველივეთა შემოქმედს. (105, 39)

18. მე არ ვტყუი და არც ვაჭარბებ, როდესაც გეუბნებით, რომ ბუნების სამეფოებს შეუძლიათ თქვენი ხმის გაგონება და დაგიჯერებენ და პატივს გცემენ.

19. ისრაელის ისტორია ჩაიწერა ჩემი ჭეშმარიტების დასამოწმებლად და მასში თქვენ შეგიძლიათ აღმოაჩინოთ, თუ როგორ აღიარებდა და პატივს სცემდა ბუნების ძალები და ელემენტები ღვთის ხალხს არაერთხელ. რატომ არ უნდა ეხებოდეს ეს თქვენც?

20. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ჩემი ძალა ან კაცობრიობისადმი ჩემი სიყვარული დროთა განმავლობაში შეიცვალა? არა, თქვენ, მრავალრიცხოვნო, ვინც ამ სიტყვას ისმენთ, ჩემი სულის ნათელი გფარავთ; ჩემი ძალა და ჩემი სიყვარული მარადიული და უცვლელია. (353, 64)

კაცი და ბუნება

21. მაგრამ ფრთხილად იყავით, დედამიწის ხალხნო, რადგან თუ ჩემი ღვთაებრივი შთაგონების გამოყენებას განაგრძობთ ბუნების ძალების უგულებელყოფისთვის — თუ თქვენი მწირი ცოდნის ბოროტი მიზნებისთვის გამოყენებას განაგრძობთ — მტკივნეულ და მკაცრ პასუხს

მიიღებთ, როდესაც ამას ყველაზე ნაკლებად მოელით. თქვენ ეწინააღმდეგებით ჰაერს, ცეცხლს, მიწას, წყალს და ბუნების ყველა ძალას, და უკვე იცით, როგორი იქნება თქვენი მოსავალი, თუ დროულად არ გამოასწორებთ თქვენს გზებს, რათა შეაჩეროთ თქვენი სისულელით გამოწვეული ბუნების ძალები.

22. თქვენს ყურადღებას მივაპყრობ იმ ფაქტზე, რომ თქვენ იმ ზღვარზე დგახართ, სადაც ჩემი სამართლიანობა თქვენს თავისუფალ ნებას ნებას რთავს; თქვენ ზედმეტად აღიზიანებთ ბუნებას. და რადგან თქვენ ხართ ის მცირენი, ვინც თავს დიდებულად გრძნობს, ეს სიტყვა მოდის, რათა გაგაფრთხილოთ იმ საფრთხის შესახებ, რომელშიც აღმოჩნდით. (17, 60)

23. მე გითხარით, რომ ხიდან ფოთოლი ჩემი ნების გარეშე არ იძვრება, და ახლა გეუბნებით, რომ ბუნების არცერთი ელემენტი ჩემს ნებას გარდა სხვა ნებას არ ემორჩილება.

24. მე ასევე გეუბნებით, რომ ბუნება კაცობრიობისთვის შეიძლება იყოს ყველაფერი, რასაც ის მოისურვებს: დედა, რომელიც კურთხევებით, ნუგეშითა და საზრდოთი არიელობს, ან უნაყოფო უდაბნო, სადაც შიმშილი და წყურვილი მეფობს; სიცოცხლის, სიკეთის, სიყვარულისა და მარადისობის შესახებ ბრძნული და უსასრულო გამოცხადებების მბრძანებელი, ან ადამიანის ურჩობისა და გზასცდენის პირისპირ დაუნდობელი მსაჯული. შეურაცხყოფა,

25. მამაჩემის ხმამ უთხრა პირველ ადამიანებს, აკურთხა ისინი: "იყავით ნაყოფიერნი და გამრავლდით, აივსეთ დედამიწა; დაიმორჩილეთ იგი და ბატონობდეთ ზღვის თევზებზე, ცის ფრინველებზე და ყოველ ცოცხალ არსებაზე, რომელიც დედამიწაზე დაძვრება."

26. ჰო, კაცობრივო, მე შევქმენი ადამიანი, რათა ყოფილიყო ბატონი და ჰქონოდა ძალა ჰაერში, წყალში, მთელ მიწაზე და ქმნილების ბუნებრივ სამეფოებში. თუმცა მე ვთქვი: "უფალო"; რადგან კაცობრიობა — რომელსაც ჰგონია, რომ დედამიწას თავისი მეცნიერებით მართავს — მონაა. მიუხედავად იმისა, რომ ჰგონიათ, ბუნების ძალებს დაემორჩილნენ, ისინი ხდებიან საკუთარი არასრულფასოვნების, ამპარტავნებისა და უმეცრების მსხვერპლნი.

27. ადამიანის ძალამ და მეცნიერებამ დაიპყრო მიწა, ზღვები და ცა; მაგრამ მათი ძალა და ძლიერება არ არის ჰარმონიაში ბუნების ძალასა და ძლიერებასთან, რომელიც — ღვთაებრივი სიყვარულის გამოხატულების სახით — არის სიცოცხლე, სიბრძნე, ჰარმონია და სრულყოფილება. ადამიანთა ქმნილებებში, მათ მეცნიერებასა და ძალაუფლებაში მხოლოდ ამპარტავნება, ეგოიზმი, სიამაყე და ბოროტება ვლინდება. (40, 26–30)

28. აღიარებთ ბუნების ძალების დარღვეულ ბალანსს და იმ ღრმა ტრანსფორმაციას, რომელიც მათ განიცადეს? ხვდებით, თუ რატომ გაწუხებთ მათი გათავისუფლებული ძალები? ამის მიზეზი ისაა, რომ თქვენ დაარღვიეთ სულიერ და მატერიალურ ცხოვრებას შორის

არსებული ჰარმონია, რითაც გამოიწვიეთ ქაოსი, რომელშიც ახლა იძირებით. მაგრამ როგორც კი კაცობრიობა დაემორჩილება ცხოვრების მმართველ კანონებს, ყველაფერი კვლავ მშვიდობა, სიუხვე და ნეტარება იქნება. (108, 56)

29. როგორ შეიძლება სრულყოფილი იყოს თქვენი საქმეები დედამიწაზე, როდესაც ვხედავ, რომ ბუნების ელემენტებს ეწინააღმდეგებით, სწორედ მათ, რომელთაგანაც თქვენს საარსებოს იღებთ?

30. ჩემი სწავლება არ ცდილობს, ხელი შეგიშალოთ ბუნების ელემენტებისა და ძალების გამოყენებაში, არამედ მოგიწოდებთ და გასწავლით, რომ ისინი კეთილი მიზნებისთვის გამოიყენოთ.

31. თქვენს ხელში ბუნების ძალებს შეუძლიათ მეგობრები და ძმები მოსამართლეებად აქციონ, რომლებიც მკაცრად დაგსჯიან.

32. უკვე დრო იყო, კაცობრიობას გამოცდილების ნაყოფი მოეწია, რათა ბუნების ძალებს აღარ შეწინააღმდეგებოდა. რადგან, მთელი თავისი მეცნიერებითაც კი, მათ შეჩერებას ვეღარ შეძლებს. (210, 43–46)

33. ცოდნის ხეს ქარიშხლის მძვინვარება შეარყევს და მისი ნაყოფი კაცობრიობაზე დაცვენს. მაგრამ ვინ გაათავისუფლა ამ ელემენტარული ძალების ბორკილები, თუ არა ადამიანმა?

34. მართალია, ძველ დროშიც იცნობდნენ ადამიანები ტკივილს, რათა გამოფხიზლებულიყვნენ რეალობისთვის, სინდისის სინათლისთვის და დაქვემდებარებოდნენ კანონს. მაგრამ ამ ეპოქის განვითარებული, ცნობიერი და განათლებული ადამიანი — როგორ ბედავს სიცოცხლის ხის შეურაცხყოფას! (288, 28)

35. მათ, ვინც ფიქრობს, რომ მე კაცობრიობას ბუნების ძალების გათავისუფლებით ვსჯი, ვეუბნები, რომ დიდი შეცდომაში არიან, თუ ასე ფიქრობენ. რადგან ბუნება ვითარდება და იცვლება და მის ცვლილებებსა თუ გარდაქმნებში ჩნდება ძვრები, რომლებიც თქვენთვის -ს იწვევს, თუ ჩემს კანონს არ ასრულებთ; თქვენ კი ამას ღვთაებრივ სასჯელებს მიაწერთ.

36. ჩემი სამართალი ნამდვილად მოქმედებს მათში; მაგრამ თქვენ, არსებები, რომლებიც დაჯილდოებულნი ხართ ღვთაებრივი ნაპერწკლით, რომელიც თქვენს სულს ანათებს, რომ ცხოვრობდეთ ჰარმონიაში თქვენ გარშემო არსებულ ბუნებასთან, თქვენი სული ამაღლდებოდა ცვლილებებისა და ბუნების ძალების სიმძლავრის ზემოთ და თქვენ არ იტანჯებოდით. (280, 16)

37. რა არის ბუნება, თუ არა დიდი ქმნილება? დიახ, მოწაფეებო, ქმნილება, რომელიც ასევე ვითარდება, სუფთავდება, იშლება და სრულყოფს საკუთარ თავს, რათა თავის წიაღში დაიმკვიდროს მომავლის ადამიანები.

38. რამდენად ხშირად იმედგაცრუებთ მისი ბუნებრივი გარდამავალი მოვლენები სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე და მიიჩნევთ მათ

ღვთისგან გამოგზავნილ სასჯელად, ვერ აცნობიერებთ, რომ თქვენც, ბუნებასა და ქმნილებასთან ერთად, განიწმენდთ თავს, ვითარდებით და სრულყოფილებისკენ მიიწევთ. (283, 57-58)

თავი 26 – სხვა სამყაროები

ქრისტეს უნივერსალური ნათელი

1. ერთხელ ვთქვი თქვენთვის: "მე ვარ სინათლე ქვეყნიერებისა", რადგან ვსაუბრობდი, როგორც ადამიანი, და რადგან ხალხს არაფერი უწყოდა იმის შესახებ, რაც მათი მცირე სამყაროს მიღმა იყო. ახლა კი, სულით, გეუბნებით თქვენ: მე ვარ უნივერსალური სინათლე, რომელიც ანათებს ყველა სამყაროს, ზეცასა და საცხოვრებლის ცხოვრებას, რომელიც ნათელს სცემს ყველა არსებასა და ქმნილებას და სიცოცხლეს ანიჭებს მათ. (308, 4)

2. მე ვარ მარადიული მთესველი. დედამიწაზე ჩემს მოსვლამდეც კი, სანამ ადამიანებს იესო მეძახდნენ, მე უკვე მთესველი ვიყავი; მე უკვე ვიყავი ცნობილი მათთვის, ვინც მატერიალიზაციის, შეცდომისა თუ უმეცრების მიღმა იდგა — მათთვის, ვინც სულიერ სფეროებსა და სამყოფელში ცხოვრობდა, რომლებიც თქვენ ჯერ არც იცით და ვერც კი წარმოიდგენთ.

3. მათგან, ვინც მიწაზე ჩემს მოსვლამდე მიცნობდა, ბევრი გამოგზავნე შენთან, რათა სამყაროში ჩემზე მოესწავლათ, ქრისტეს, სიყვარულისა და მამის "სიტყვის" მოსვლის მაცნენი ყოფილიყვნენ. მათგან ზოგი წინასწარმეტყველი იყო, ზოგი — მბრძანებელი, ზოგი კი — მოციქული.

4. ეს სამყარო არ არის ერთადერთი, რომელზეც ჩემმა ნაბიჯებმა დატოვა კვალი. სადაც კი მხსნელი იყო საჭირო, მე იქ ვიყავი.

5. მაგრამ უნდა გითხრათ, რომ სხვა სამყაროებში ჩემი ჯვარი და ჩემი სასმელი მოხსნილია თქვენი ძმებისა და დების განახლებითა და სიყვარულით, მაშინ როცა აქ, ამ სამყაროში, მრავალი საუკუნის შემდეგ, მე კვლავ ეკლით ვარ დაგვირგვინებული , მოკლული თქვენი უნაკლოების ჯვარზე და კვლავ ვსვამ სიმწარისა და ძმრის სასმელს.

6. რადგან ჩემი სიყვარულის საქმე მთელი კაცობრიობის ხსნას მოიცავს, მე უსასრულო მოთმინებით გელოდებით; მე თითოეულ ადამიანს არა ერთი, არამედ მრავალი შესაძლებლობა მივეცი სულიერი აღმასვლისთვის და საუკუნეების განმავლობაში ველოდი ყველა იმის გამოღვიძებას, ვინც ღრმა ლეთარგიაში ჩაიძირა. (211, 26–29)

7. სრულყოფილების კიბეზე მრავალი საფეხურია; "სულიერ ველზე" და სამყაროს უსასრულო სივრცეებში მრავალი სამყაროა. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე ყოველთვის ვამჟღავნებდი თავს

ყველასთვის და იმ სამყაროს სულიერი დონის შესაბამისად, რომელშიც ისინი იმყოფებიან, ჩემი გამოცხადება იყო მათ შორის. (219, 34)
8. სანამ ადამიანები ჩემს ღვთაებას, ჩემს არსებობასა და ჩემს სწავლებას განიხილავენ, არსებობს სამყაროები, სადაც მე სრულყოფილად მიყვარობენ.
9. სწორედ იმ დროს, როდესაც ზოგიერთებმა უდიდეს სულიერ სიწმინდეს მიაღწიეს, თქვენი პლანეტა უდიდესი მორალური და სულიერი გარყვნილების პერიოდს განიცდის. (217, 65-66)

სამყაროებს შორის სულიერი კავშირი

10. ჩემი ღვთაებრივი ნათელი ყველგან ანათებს; სადაც არ უნდა მომძებნოთ, ჩემს თანდასწრებას იპოვით.
11. მე ვარ მამა, რომელიც ზრუნავს, რომ ჰარმონია დაიმკვიდროს ყველა მისი შვილის — როგორც დედამიწის მცხოვრებთა, ისე სხვა სამყაროებში მცხოვრებთა — შორის.
12. სულიერ ჰარმონიას ყველა არსებაში მათთვის დიდ სიბრძნეს გამოავლინებს; ის გამოიწვევს დიალოგს სულიდან სულამდე, რომელიც შეამცირებს მანძილებს, ახლოს მოიყვანს შორს მყოფთ და მოხსნის ბარიერებსა და საზღვრებს. (286, 1-3)
13. კაცობრიობა დიდ ნაბიჯებს გადადგამს სულიერებისკენ; მისი სული შეძლებს, გასცდეს ადამიანურ შეზღუდვებს და მიაღწიოს არსებობის უმაღლეს სფეროებს, რათა დაუკავშირდეს თავის ძმებს და მიიღოს სინათლე, რომელიც მათ შესთავაზეს.
14. მას ასევე შეეძლება ჩასვლა არსებობის იმ დონეებზე, სადაც ცხოვრობენ განვითარების დაბალი დონის, ჩამორჩენილი არსებები, რათა დაეხმაროს მათ, დატოვონ თავიანთი საცოდავი არსებობა და გადაიყვანოს ისინი ცხოვრების უკეთეს დონეზე.
15. სრულყოფილებისკენ სულისა აღმავალი საფეხურების კიბე ძალიან გრძელია; მასზე თქვენ შეხვდებით უსასრულოდ მრავალფეროვან განვითარების სხვადასხვა ეტაპზე მყოფ არსებებს და შესთავაზებთ მათ თქვენი მფლობელობის ნაწილს, ისინი კი, თავის მხრივ, გიბოძებენ თავიანთი სულიერი სიმდიდრის ნაწილს.
16. შემდეგ აღმოაჩენთ, რომ ეს არ არის ერთადერთი სამყარო, რომელიც საკუთარ სრულყოფას ესწრაფვის. თქვენ შეიტყობთ, რომ სული ყველა პლანეტაზე ვითარდება, რომ ის ყველგან იღვიძებს და იზრდება თავისი განკუთვნილი ბედის შესასრულებლად, და მე მინდა, რომ მოემზადოთ, რათა დადოთ აღთქმა თქვენს ყველა ძმასთან, რათა მათთან გაიზიაროთ ის წმინდა სურვილი, რომ ერთმანეთი ცნოთ, გიყვარდეთ და დაეხმაროთ.
17. იმოქმედეთ ჩემი სახელით და უპირობო მორჩილებით, თქვენი ფიქრების მეშვეობით. როდესაც ამ პრაქტიკას დაიწყებთ, თანდათანობით სწორად გაიგებთ მათ თხოვნებს, სწავლებებსა და კურთხევებს.

18. მე ვისურვებდი, რომ ჰარონიაში იყოთ თქვენს ძმებთან, ამ პლანეტაზე და მის მიღმა, რომელიც ამჟამად თქვენი სახლია. დაამყარეთ მეგობრული კავშირები, ითხოვეთ დახმარება, როდესაც გჭირდებათ, და ასევე, მიეშვით დასახმარებლად მათ, ვინც გთხოვთ იმას, რაც გაგაჩნიათ. (320, 44–46)

სხვა სამყაროებისა და სიცოცხლის ფორმების გაცნობა

19. თქვენ ხშირად მეკითხებოდით, თუ რა არის ამ სამყაროს მიღმა და იმ ვარსკვლავების შესახებ, რომლებიც კოსმოსში თავიანთ გზებს კვალავენ, რომ თქვენი მსგავსი სამყაროები არიან თუ არა.
20. ჩემმა პასუხმა თქვენი ცნობისმოყვარეობის მიმართ სრულად ვერ გაფანტა საიდუმლო, რადგან ვხედავ, რომ ჯერ არ გაგაჩნიათ საჭირო განვითარება გასაგებად და არც სულიერება, რომელიც აუცილებელია სხვა სამყაროებთან ჰარმონიაში მოსასვლელად.
21. თქვენ ჯერ ვერ შეიცანით და ვერ შეიგნეთ გაკვეთილები, რომლებსაც გთავაზობთ პლანეტა, რომელზეც ცხოვრობთ, და მაინც უკვე გსურთ სხვა სამყაროების ძიება. თქვენ ვერ გახდით ძმები ერთმანეთთან, ერთი და იმავე სამყაროს მცხოვრებლები, და მაინც გსურთ სხვა სამყაროებზე არსებული არსებების აღმოჩენა.
22. ამჟამად საკმარისია გახსოვდეთ, რომ მე "მეორე ეპოქაში" გითხარით: "მამის სახლში ბევრი სამყოფელია", და ახლა კი, იმ სიტყვების დასადასტურებლად, გეუბნებით, რომ თქვენ არ ხართ სამყაროს ერთადერთი მკვიდრნი და თქვენი პლანეტა — ერთადერთი დასახლებული.
23. მომავალი თაობები იხილავენ სხვა სამყაროებთან დამკვიდრებულ კარიბჭეებს და ისინი სამართლიანად შეაქებენ მამას.
24. სიკეთე და სიყვარული, საიდანაც ყვავის ქველმოქმედება და მშვიდობა, იქნება გასაღებები, რომლებიც გააღებს საიდუმლოების კარებს, რომელთა გავლითაც კაცობრიობა ერთი ნაბიჯით მიუახლოვდება უნივერსალურ ჰარმონიას.
25. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ იზოლირებულნი, შეზღუდულნი და დაბრკოლებულნი ხართ, რადგან თქვენმა ეგოიზმმა მხოლოდ "სამყაროსთვის" ცხოვრების უფლება მოგცათ, სულის თავისუფლებისა და ამაღლებისკენ სწრაფვის გარეშე.
26. რა დაგემართებოდათ, ამაო ხალხო — არსებებო, რომლებიც თქვენი მატერიალიზმით დავიწროვდით — რომ სხვა სამყაროებამდე თქვენი ადამიანური ნაკლოვანებებისგან გათავისუფლებამდე მიგეღწიათ? რა თესლს დათესავდით? უთანხმოებას, უსაზღვრო ამბიციას, ამაობას.
27. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იმ ცოდნის მისაღწევად, რომლისკენაც ყველა ადამიანი ისწრაფვის, და იმ გამოცხადების მისაღებად, რომელიც მის გონებას გაათავისუფლებს იმ კითხვებისგან, რომლებიც აწამებენ მას

და აღუძრავენ ცნობისმოყვარეობას, ადამიანმა დიდად უნდა განწმინდოს თავი, და იფხიზლოს და ილოცოს.
28. მხოლოდ მეცნიერება არ გაუმხელს მას ჩემს საიდუმლოებებს; აუცილებელია, რომ ცოდნის ეს სურვილი სულიერი სიყვარულით იყოს შთაგონებული.
29. როდესაც კაცობრიობის ცხოვრება სულიერებას ასახავს — გეუბნებით თქვენ, მაშინ მათ არც კი მოუწევთ ძალისხმევის გაღება თავიანთი სამყაროს მიღმა კვლევისთვის; რადგან სწორედ იმ წამს მათ მოძებნიან ისინი, ვინც უმაღლეს საცხოვრებლებში ბინადრობენ. (292, 3-11)

ვარსკვლავთა ბედი

30. თქვენი მამის სახლში ბევრი "საცხოვრებელია", რომლებიც სრულყოფილებისკენ მიმავალი კიბის უსასრულო საფეხურებია. იქიდან მოდის "სულიერი სამყარო", რათა თქვენ შორის გამოვლინდეს.
31. თქვენ მრავალჯერ მეკითხებოდით, სულით სულს, იმ უსაზღვროდ მრავალი ვარსკვლავისა და იმ პლანეტების არსებობის მიზეზის შესახებ, რომლებიც თქვენი სამყაროს ზემოთ ანათებენ, და მეუბნებოდით: "მოძღვარო, ის სამყაროები ცარიელია?"
32. ხოლო მე გეუბნებით თქვენ: ჯერ არ დადგა დრო, როდესაც ამას სრულად გაგიცხადებთ. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ადამიანი სულიერებას მიაღწევს, მიეცემა მას დიდი გამოცხადებები და შეძლებს სულით სულთან საუბარს ჩემი ღვთაებრიობის იმ საყვარელ არსებებთან, და მაშინ მოხდება აზრების გაცვლა ყველა ძმის შორის.
33. მაგრამ თქვენც იცოდეთ დღესვე: ყველა სამყარო დასახლებულია ჩემი ქმნილებებით; არაფერია ცარიელი; ყველა მათგანი კურთხეული სამეფოები და ბაღებია, რომლებსაც მარიამი, ღვთაებრივი სინაზის განსახიერება, უვლის.
34. სულიწმინდა კვლავ გადმოგცემთ თქვენი ბაგით თქვენთვის და კაცობრიობისთვის უცნობ მაღალ სწავლებებს. როდესაც, საყვარელო ხალხო? მაშინ, როდესაც თქვენში სულიერება და თქვენი მისიისადმი ერთგულება იზეიმებს. (312, 10–12)
35. შეხედეთ, ჩემო ხალხო, მიაპყარით თვალი ცას, დააკვირდით მას და დაინახავთ, რომ ყოველ ვარსკვლავში იმალება აღთქმა, სამყარო, რომელიც თქვენ გელოდებათ; ეს არის სიცოცხლის აღთქმული სამყაროები ღვთის შვილებისთვის, რომლებშიც თქვენ ყველანი იცხოვრებთ. რადგან თქვენ ყველანი შეიცნობთ ჩემს სამეფოს, რომელიც მხოლოდ -ისთვის არ შექმნილა: ის შექმნილია როგორც უნივერსალური სახლი, სადაც უფლის ყველა შვილი გაერთიანდება. (12, 24)

თავი 27 – სიკვდილის შემდგომი ცხოვრება

სულიერი ცხოვრების აუცილებელი ცოდნა

1. რა უმეცარნი არიან დღეს ადამიანები სულიერი სწავლებების მიმართ. ამის მიზეზი ისაა, რომ ჩემი კანონი და ჩემი სწავლება მათთვის წარმოდგენილი იყო მხოლოდ როგორც მორალური კოდექსი, რომელიც მათ გზას უჩვენებს, და არა როგორც გზა, რომელიც მათ სულებს სრულყოფილ სახლამდე მიიყვანს.

2. სხვადასხვა კონფესიამ ადამიანთა გულებში სულიერი ცოდნის მიმართ ცრუ შიში დათესა, რის გამოც ისინი ჩემს გამოცხადებებს ერიდებიან და უმეცრების სიბნელეში სულ უფრო ღრმად ეფლობიან, მაშინ როცა ამტკიცებენ, რომ სულიერი ცხოვრება შეუღწეველი საიდუმლოა.

3. მატყუარები არიან. ყველა გამოცხადება, რომელიც ღმერთმა კაცობრიობის არსებობის დასაწყისიდან მოჰცა მას, სულიერ ცხოვრებაზე ესაუბრებოდა მათ. მართალია, მე არ მომიცია ჩემი სრული სწავლება თქვენთვის, რადგან ჯერ კიდევ არ შეგეძლოთ ყველაფრის გაგება, არამედ მხოლოდ მაშინ, როცა დრო მოვიდა. თუმცა, ის, რაც მამამ დღემდე გამოავლინა, საკმარისია თქვენთვის სულიერი ცხოვრების სრული გაგებისთვის. (25, 38–40)

4. სულიერი ცხოვრება, რომელსაც ზოგი მოუთმენლად ელის, სხვების მიერ კი შიშობენ, უარყოფენ და დასცინიან კიდეც; თუმცა ის გარდაუვლად გელით ყველას. ეს არის მკერდი, რომელიც ყველას იღებს — ხელი, რომელიც თქვენკენ იწვდება — სულის მამული: შეუცნობელი საიდუმლო, თუნდაც მცოდნეებისთვის. მაგრამ ჩემს საიდუმლოებებში შეღწევა ყველას შეუძლია, როდესაც გასაღები, რომლითაც ამ კარს აღებთ, სიყვარულია. (80, 40)

"სამოთხე" და "ჯოჯოხეთი"

5. ადამიანებმა ჯოჯოხეთი წარმოსახეს, როგორც მარადიული ტანჯვის ადგილი, სადაც, მათი აზრით, ყველა ისინი წავლენ, ვინც ჩემს მცნებებს დაარღვევს. და როგორც მათ ეს ჯოჯოხეთი მძიმე დანაშაულთათვის შექმნეს, ასევე წარმოიდგინეს სხვა ადგილი ნაკლები დანაშაულისთვის და კიდევ სხვა — მათთვის, ვინც არც კეთილისა და არც ბოროტის არაფერი გაუკეთებია.

6. ვინც ამბობს, რომ იმქვეყნად არც ხარობენ და არც იტანჯებიან, სიმართლეს არ ამბობს; არავინ არის ტანჯვის გარეშე და არც სიხარულის გარეშე. ტანჯვა და სიხარული ყოველთვის ერთმანეთში იქნება არეული, სანამ სული უმაღლეს მშვიდობას არ მიაღწევს.

7. მოისმინეთ, შვილებო: ჯოჯოხეთი არსებობს განკაცებულებსა და უკვე აღარგანკაცებულებში, ამქვეყნიურთა და სულიერი სამყაროს მკვიდრთა

შორის. ჯოჯოხეთი არის მძიმე ტანჯვის, სინდისის საშინელი წამების, სასოწარკვეთის, ტკივილისა და სიმწარის სიმბოლო, რომელიც მძიმედ მონანიე ცოდვილებს ემართებათ. თუმცა, ისინი ამ შედეგებს თავს დააღწევენ სულების სიყვარულისკენ განვითარებით.

8. სამოთხე კი, რომელიც ჭეშმარიტი ბედნიერებისა და ჭეშმარიტი სიმშვიდის სიმბოლოა, მათთვისაა, ვინც ამქვეყნიური ვნებებისგან ზურგი აქცია, რათა ღმერთთან თანაზიარებით იცხოვროს.

9. გამოიკვლიეთ თქვენი სინდისი და შეიტყობთ, ჯოჯოხეთში ცხოვრობთ, თქვენი გადაცდომებისთვის სინანულს განიცდით, თუ ზეციური სიმშვიდით ხართ აღსავსე.

10. ის, რასაც ადამიანები ზეცას ან ჯოჯოხეთს უწოდებენ, კონკრეტული ადგილები არ არის; ეს თქვენი საქმეების არსი არის, რასაც თქვენი სული იმკის, როდესაც "სულიერ ველს" მიაღწევს. ყველას თავისი ჯოჯოხეთი გამოუცდია, თავის გამოსყიდვის სამყაროში ცხოვრობს ან სიხარულს განიცდის, რომელიც ღვთაებრივ სულთან ამაღლებამ და ჰარმონიამ მოუტანა. (11, 51–56)

11. როგორც ადამიანს შეუძლია დედამიწაზე შექმნას სულიერი სიმშვიდის სამყარო, ჩემი სამეფოს სიმშვიდის მსგავსი, ასევე მას შეუძლია თავისი გარყვნილებით იცხოვროს მანკიერებათა, ბოროტებისა და სინდისის ქენჯნის ჯოჯოხეთური ცხოვრებით.

12. იმქვეყნიურ ცხოვრებაშიც კი, სულმა შეიძლება შეხვდეს სიბნელის, სიბილწის, სიძულვილისა და შურისძიების სამყაროებს, სულის მიდრეკილებების, მისი გადაცდომისა და ვნებების შესაბამისად. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ზეცა და ჯოჯოხეთი, რომელთა შესახებაც ადამიანებს წარმოდგენა მხოლოდ მიწიერი ფორმებითა და გამოსახულებებით შეუძლიათ, სულისა განვითარების სხვადასხვა ეტაპის გარდა არაფერია: ერთი — თავისი სათნოებისა და განვითარების წყალობით სრულყოფილების მწვერვალზე; მეორე კი — თავისი სიბნელის, მანკიერებათა და შეცდომის უფსკრულში.

13. მართალი სულისთვის, ადგილი, სადაც ის იმყოფება, უმნიშვნელოა, რადგან ყველგან მასში იქნება შემოქმედის სიმშვიდე და სამოთხე. არაწმინდა და დაბნეული სული კი შეიძლება საუკეთესო სამყაროშიც კი აღმოჩნდეს, და მაინც, მასში დაუსრულებლად იგრძნობს სინდისის ქენჯნის ჯოჯოხეთს, რომელიც მასში იწვება, სანამ არ გაწმენდს.

14. გჯერათ, რომ მე, თქვენმა მამამ, შევქმენი ადგილები სპეციალურად თქვენს დასასჯელად და ამგვარად თქვენი დანაშაულებისთვის მარადიული შურის საძიებლად?

15. როგორ შეზღუდულები არიან ის ადამიანები, რომლებიც ამ თეორიებს ასწავლიან!

16. როგორ არის შესაძლებელი, რომ გჯეროდეთ, თითქოს მარადიული სიბნელე და მარადიული ტკივილი არის დასასრული, რომელიც ზოგიერთ

სულს ელის? თუნდაც განიცადონ ცოდვა, ისინი მაინც სამუდამოდ ღვთის შვილები იქნებიან. თუ მათ სწავლება სჭირდებათ — აი, ოსტატი. თუ სიყვარული სჭირდებათ — აი, მამა. თუ შენდობას მოელიან — აი, სრულყოფილი მსაჯული.

17. ვინც არასდროს ცდილობს ჩემს ძიებას და თავისი ნაკლების გამოსწორებას, ის არ მოვა ჩემთან. მაგრამ არავინაა, ვინც ჩემს სამართლიანობას ან ჩემს განსაცდელებს გაუძლოს. მხოლოდ განწმენდილნი შეუძლიათ ჩემთან მოსვლა. (52, 31-37)

18. მამის სახლს რომ ამდენი საცხოვრებელი აქვს, მათში არც ერთი ბნელი სამყარო არ არის; ყველა მათგანში მისი ნათელია; მაგრამ თუ სულები მათში უმეცრების გამო თვალებახვეულები შევლენ — როგორ იხილავენ მაშინ ამ დიდებას?

19. თუ ამქვეყნად ბრმას ჰკითხავთ, რას ხედავს, გიპასუხებთ: მხოლოდ სიბნელეს. არა იმიტომ, რომ მზის სინათლე არ არის, არამედ იმიტომ, რომ მას მისი დანახვა არ შეუძლია. (82, 12-13)

20. მე გითხარით ამ ეპოქაში: ნუ ირწმუნებთ იმ აზრს, რომელიც ხალხში არსებობს ჯოჯოხეთის შესახებ, რადგან ამქვეყნად არ არსებობს ჯოჯოხეთი იმაზე დიდი, ვიდრე ის ცხოვრება, რომელიც თქვენ შექმენით თქვენი ომებითა და მტრობით, ხოლო იმქვეყნად არ არსებობს სხვა ცეცხლი, გარდა სინდისის ტანჯვისა სულში, როდესაც სინდისი თავის წინაშე წარმოაჩენს თავის დანაშაულებებს. (182, 45)

21. სანამ ისინი, ვინც თავიანთ რელიგიურ ფანატიზმში მომავალ ცხოვრებაში მხოლოდ ჯოჯოხეთის სასჯელს ელის, ამ რწმენას ეჭიდებიან, ისინი საკუთარ ჯოჯოხეთს შექმნიან, რადგან სულის დაბნეულობა ადამიანის გონების დაბნეულობას ჰგავს, თუმცა ბევრად უფრო ინტენსიურია.

22. ახლა მეკითხებით: "მოძღვარო, არის კი მათთვის ხსნა?" გეუბნებით: ხსნა ყველასთვის არის, მაგრამ მშვიდობა და სინათლე მხოლოდ იმ სულებს მიუწვდებათ, როდესაც შეცდომაში შეყვანის სიბნელე გაქრება.

23. ოდესმე შეგიცოდებიათ ადამიანი, რომლის დაბნეულ გონებასაც სრულიად არარსებული საგნების დანახვა აიძულებს? რამდენად დიდი იქნებოდა თქვენი ტკივილი, თუ მომავალ საიქიოში იხილავდით იმ შეცდომაში შეყვანილ არსებებს, რომლებიც თავიანთ წარმოსახულ ჯოჯოხეთს ხედავენ! (227, 71)

24. ნუ შეძრწუნდებით ამ გამოცხადებებისგან; პირიქით, გიხაროდეთ იმის გაფიქრება, რომ ეს სიტყვა გაანადგურებს მარადიული სასჯელის შესახებ თქვენს წარმოდგენას და მარადიული ცეცხლის ყველა იმ ინტერპრეტაციას, რომელიც წარსულში მოგეცათ.

25. "ცეცხლი" არის ტანჯვის, თვითსაზიზღრისა და სინანულის სიმბოლო, რომელიც სულს აწამებს და განწმენდს, როგორც ოქრო იწმინდება

შაშხანაში. ამ ტანჯვაშია ჩემი ნება და ჩემს ნებაშია ჩემი სიყვარული თქვენდამი.

26. თუ მართალი ყოფილიყო, რომ ცეცხლი განადგურებს ადამიანის ცოდვებს, მაშინ ყველა ცოდვილის სხეული აქ, მიწიერ ცხოვრებაში, ცოცხლად უნდა ჩაეგდოთ ცეცხლში, რადგან გარდაცვალების შემდეგ ისინი ამას ვეღარ იგრძნობდნენ. რადგან სხეულები არასდროს ადიან სულიერ სამყაროში — ; პირიქით, როდესაც ისინი თავიანთ მიზანს შეასრულებენ, ისინი დედამიწის შიგნით ჩაიძირებიან, სადაც ერწყმიან იმ ბუნებას, რომლისგანაც სიცოცხლე მიიღეს.

27. მაგრამ თუ თქვენ გჯერათ, რომ ის, რასაც "მარადიულ ცეცხლს" უწოდებთ, განკუთვნილია არა სხეულისთვის, არამედ სულისთვის, ეს კიდევ ერთი მძიმე შეცდომაა, რადგან სულიერ სამყაროში არ არსებობს მატერიალური ელემენტები და ცეცხლი სულზე არანაირ გავლენას არ ახდენს. რაც მატერიისგან იშობა, მატერიაა; რაც სულისგან იშობა, სულია.

28. ჩემი სიტყვა არ მოდის იმისთვის, რომ რომელიმე რელიგიური მრწამსი დაგმოს. თუ ვინმეს ასე ჰგონია, ის დიდად ცდება. ჩემი სიტყვა განმარტავს მნიშვნელობას ყველაფრისა, რაც არასწორად იქნა გაგებული და რამაც, შესაბამისად, გამოიწვია შეცდომები, რომლებიც კაცობრიობას თაობიდან თაობას გადაეცემოდა.

29. რა ღირებულება ექნებოდა ჩემს კანონსა და ჩემს სწავლებას, თუ მათ არ შეეძლოთ სულების გადარჩენა შეცდომისა და ცოდვისგან? და რა მიზანს მოემსახურებოდა ჩემი, როგორც ადამიანის, თანადგომა ქვეყანაზე, თუ ბევრი უნდა დაღუპულიყო სამუდამოდ, დაუსრულებელ გამოსყიდვაში? (352, 44–48)

30. ზოგიერთს კეთილი საქმეების კეთება იმიტომ უწევს, რომ ეშინია, სიკვდილი მოულოდნელად არ მოუვლინდეს და მაშინ უფასს წარსადგენი არაფერი ჰქონდეს. სხვები ბოროტებისგან შორს დგანან, მაგრამ მხოლოდ იმის შიშით, რომ ცოდვაში მოკვდებიან და ამ ცხოვრების შემდეგ ჯოჯოხეთში მარადიულ ტანჯვას უნდა გაუძლონ.

31. რა დამახინჯებული და არასრულყოფილია ეს ღმერთი იმ სახით, რომლითაც მას ამდენი ადამიანი წარმოიდგენს! რა უსამართლო, საზარელი და სასტიკია! ადამიანების მიერ ჩადენილი ყველა ცოდვისა და დანაშაულის გაერთიანებაც კი ვერ შეედრება იმ საზარელ სისაძაგლეს, რასაც მარადიული ჯოჯოხეთის სასჯელი მოასწავებდა, რომლითაც, მათი აზრით, ღმერთი ცოდვილ ბავშვებს სჯის. განა არ აგიხსენით, რომ ღვთის უმაღლესი ატრიბუტი სიყვარულია? მაშ, არ ფიქრობთ, რომ მარადიული ტანჯვა იქნებოდა მარადიული სიყვარულის ღვთაებრივი ატრიბუტის აბსოლუტური უარყოფა? (164, 33–34)

32. თქვენ გწამთ, რომ სამოთხე მარადისობაში არსებული სამყაროა და რომ, ფიზიკური სიკვდილის ჟამს თქვენი დანაშაულების გულწრფელი სინანულით, შესაძლოა მასში შეხვიდეთ, რადგან გჯერათ, რომ ამ

მომენტში თქვენ მიიღებთ პატიებას და ჩემ მიერ სამოთხის სამეფოში შეიყვანენ. აი, ასე გწამთ თქვენ.

33. მე კი გეუბნებით, რომ ცა არ არის კონკრეტული ადგილი, არც რეგიონი და არც საცხოვრებელი. სულის ცა მისი მაღალი ემოციური სამყაროა, მისი სრულყოფილება, მისი სიწმინდის მდგომარეობა. მაშ, ვინ გაძლევთ ნებას, შეხვიდეთ ცათა სასულეში — მე, ვინც ყოველთვის გიხმობდით, თუ თქვენ, ვინც ყოველთვის ყურადღებას არ მაქცევდით?

34. შეწყვიტეთ უსასრულოს, ღვთაებრივის შეზღუდვა. განა არ აცნობიერებთ, რომ თუ სამოთხე ისეთი ყოფილიყო, როგორიც თქვენ გგონიათ — კონკრეტული საცხოვრებელი, მხარე -ი ან განსაზღვრული ადგილი — მაშინ ის უსასრულო აღარ იქნებოდა? დროა, სულიერება უფრო მაღალი გზით გაიგოთ, თუნდაც თქვენს წარმოსახვას მთელი რეალობის მოცვა არ შეეძლოს. მაგრამ ის, სულ მცირე, მას უნდა მიუახლოვდეს. (146, 68–69)

სამოთხის მუსიკა

35. თქვენ გსმენიათ, რომ ზეციური ანგელოზები მარადის უსმენენ ღვთაებრივ კონცერტს. როდესაც ამ სიმბოლოს გააზრებას შეეცდებით, უფრთხილდით იმის რწმენას, რომ ზეცაში ისმის მუსიკა, რომელიც მიწიერ სამყაროში გაგონილი ნაწარმოებების მსგავსია. ყველა, ვინც ასე ფიქრობს, მატერიალიზმის სრული შეცდომის მსხვერპლია. მეორე მხრივ, ვინც კი, როდესაც ზეციური მუსიკისა და ანგელოზების ბედნიერების შესახებ ესმის, ამ ღვთაებრივ კონცერტში ღმერთთან ჰარმონიას იგონებს, ჭეშმარიტებაში იქნება.

36. მაგრამ როგორ ხდება, რომ ზოგიერთები ასე არ აღიქვამენ, მაშინ როცა ყოვლისმომცველი კონცერტის ნოტი თითოეული თქვენგანის სულში ბინადრობს? როგორ ხდება, რომ ზოგიერთები, ვინც ამ სიტყვებს ისმენენ, ვერ ხვდებიან მათ, ვერ გრძნობენ ან არასწორად განმარტავენ?

37. ო, საყვარელო შვილებო, რომელნიც სუსტნი ხართ გონებით — ეძიეთ ნათელი ლოცვით. მკითხეთ თქვენს მედიტაციებში; რადგანაც, როგორი ფართოც არ უნდა იყოს თქვენი კითხვები, მე ვიცი, როგორ ვუპასუხო თქვენ მარადისობიდან. მე კი, ჩემ მხრივ, ასევე დაგისვამთ კითხვებს, რათა ჭეშმარიტების ნათელი გაბრწყინდეს მასწავლებელსა და მოწაფეებს შორის.

38. ზეციური მუსიკა თქვენში ღვთის თანადგომაა და ამ კონცერტის შუაგულში თქვენი საკუთარი ხმა გაისმის, როდესაც მიაღწევთ ჭეშმარიტ ამაღლებას, რომელიც სულიერი სილამაზეა. ეს არის ზეცის მუსიკა და ანგელოზთა გალობა. როდესაც მას ასე განიცდით და შეიგრძნობთ, ჭეშმარიტება თქვენი არსებიდან გაიბრწყინებს და იგრძნობთ, რომ ღმერთი თქვენშია. ცხოვრება მარადიულ და ღვთაებრივ კონცერტს

შემოგთავაზებთ და მის ყოველ ნოტაში თქვენ გამოავლინებთ გამოცხადებას.

39. თქვენ ჯერ არ გისმენიათ ლამაზი ნოტები მათ სრულყოფილ ჰარმონიაში — ზოგი ტკბილი, ზოგი კი — ძლიერი. თუკი მათ შეამჩნევთ, ისინი გაუგებარი ნოტებივით მოგეჩვენებათ, რომელთა შეერთებასაც ვერ ახერხებთ. თქვენ ჯერ არ გაგიცნობიერებიათ სრულად ის სილამაზე, რასაც ისინი შეიცავენ. თქვენ უნდა დატოვოთ გრძნობები, ვნებები და მატერიალიზმის ჩრდილები, რათა მოისმინოთ ღვთის კონცერტი თქვენს სულში. (199, 53–56)

ჩემი მამის სახლში ბევრი "სამყოფელია"

40. ჩემი საქმე სულ უფრო და უფრო იზრდება, სანამ, ბოლოს და ბოლოს, ყველა სული არ გაერთიანდება ჩემი რჯულის აღსრულებაში და ეს მიწიერი სამყოფელი არ იქცევა სრულყოფილების სამყაროდ. ისინი, ვინც იმ დროს იქ დამკვიდდებიან, იგრძნობენ ჩემს სიყვარულს მთელ ქმნილებაში და მოემზადებიან უკეთეს სამყაროში ცხოვრებისთვის. ეს მიწა თქვენი სულისთვის მხოლოდ დროებითი საცხოვრებელი იქნება; სრულყოფილების სწრაფვით ის სხვა მხარეების, გარდაცვლილთა სამყაროს სხვა პლანებისკენ გაემართება.

41. გახსოვდეთ, რომ გითხარით: "ჩემი მამის სახლში ბევრი სამყოფელია". და ამ, უფრო დიდი განვითარების ჟამს, როდესაც ჩემს მოძღვრებას უკეთ ესმით, მსურს გითხრათ: "მამის სახლში სამყოფელთა უსასრულო რაოდენობაა". ამიტომ, ნუ იფიქრებთ, რომ ამ სამყაროს დატოვებისას უკვე მიაღწიეთ უმაღლეს სულიერ მწვერვალებს. არა, მოწაფეებო. როდესაც ამ პლანეტაზე თქვენი მოგზაურობა დასრულდება, მე ახალ საცხოვრებლებში წაგიყვანთ და ამგვარად, მუდამ გიძღვებით თქვენი სრულყოფილების უსასრულო კიბეზე. მენდეთ, მიყვარეთ და განიშურდებით. (317, 30)

42. თქვენთვის შეუძლებელია ამქვეყნად შექმნათ რაიმე წარმოდგენა იმის შესახებ, თუ როგორია ჩემი სამეფო, ზეცა და დიდება. მე მინდა, დაიკმაყოფილოთ იმის ცოდნით, რომ ეს სულის სრულყოფილების მდგომარეობაა, რომლიდანაც ის განიცდის, გრძნობს და ხვდება სულის საოცარ ცხოვრებას — ცხოვრებას, რომლის გაგებასაც და წარმოდგენასაც ამჟამად ვერ შეგიძლიათ.

43. გეუბნებით, რომ იმ სულებსაც კი, რომლებიც თქვენზე მაღალ პლანებზე ცხოვრობენ, არ შეუცვნიათ იმ ცხოვრების ჭეშმარიტება. იცით, რას ნიშნავს "მამის წიაღში" ცხოვრება? მხოლოდ მაშინ შეძლებთ მის შეცნობას, როდესაც იქ იცხოვრებთ. მხოლოდ ამ საიდუმლოს ბუნდოვანი წინათგრძნობა, სუსტი მიხვედრა ეხება თქვენს გულს, როგორც სტიმული თქვენი განვითარების გზაზე. (76, 28–29)

VII სრულყოფილებისკენ განვითარების გზა

თავი 28 – სიკვდილი, გარდაცვალება და აღდგომა იმქვეყნად

სულის უკვდავება

1. ეს არის დრო, როდესაც ადამიანები სულის სილამაზეს იღვიძებენ, ინტერესდებიან მარადიულით და საკუთარ თავს ეკითხებიან: "რა იქნება ისეთი ცხოვრება, რომელიც სიკვდილის შემდეგ გველის?"

2. ვინ არ დაუსვამს საკუთარ თავს — რამდენადაც არ უნდა იყოს სკეპტიკურად განწყობილი — კითხვას, ხომ არ არსებობს მასში რაღაც, რაც ფიზიკურ სხეულს გადაურჩება? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არ არსებობს არავინ, ვინც არ გრძნობს ამ საიდუმლოს და ვინც არც ერთი წამით არ დაფიქრებულა ამ უსაზღვროზე.

3. ზოგი სვამს კითხვებს სულიერი ცხოვრების საიდუმლოზე, რომელიც შორს ჩანს, თუმცა სინამდვილეში თქვენი თვალწინ არის; სხვები ამით დაბნეულნი არიან, ხოლო ზოგიერთები მას უარყოფენ. ზოგი საუბრობს, რადგან ჰგონია, რომ ყველაფერი იცის, სხვები კი დუმან და ელიან; მაგრამ რა ცოტანი არიან ისინი, ვინც ჭეშმარიტად იცის რაიმე იმქვეყნიურზე. (107, 1)

4. მესამე ეპოქაში მე აღვდექი დავიწყების სამარიდან, რომელშიც კაცობრიობამ დამმარხა, რათა მათ ახალი სიცოცხლე გამეღვიძებინა; რადგან მე ვარ სიცოცხლე. არავის სიკვდილი არ შეუძლია. ისიც კი, ვინც საკუთარ ხელს ჩაიდებს, თავისი ურწმუნოების გამო სინდისის ქენჯნას გაიგონებს. (52, 63)

5. ჩემი სწავლება მხოლოდ იმას არ ემსახურება, რომ თქვენს მიწიერ მოგზაურობაში ძალა და თავდაჯერებულობა მოგცეთ; ის იმისთვისაა, რომ გასწავლოთ, როგორ დატოვოთ ეს სამყარო, გადაკვეთოთ იმქვეყნიერების ზღვარი და შეხვიდეთ მარადიულ სამშობლოში.

6. ყველა კონფესია აძლიერებს სულს ამქვეყნიური მოგზაურობისას; მაგრამ რა მცირედს უცხადებენ და ამზადებენ მას იმქვეყნიური, დიდი მოგზაურობისთვის. ამიტომაც ბევრი სიკვდილს დასასრულად მიიჩნევს, ვერ აცნობიერებს, რომ ამის შემდეგ ადამიანი ჭეშმარიტი ცხოვრების უსასრულო ჰორიზონტს ხედავს. (261, 52–53)

7. "სიკვდილი" მხოლოდ სიმბოლოა; "სიკვდილი" არსებობს მხოლოდ მათთვის, ვინც ჯერ კიდევ ვერ ახერხებს ჭეშმარიტების შეცნობას. მათთვის "სიკვდილი" რჩება მოჩვენებად, რომლის მიღმაც უგრეხელობა ან არარაობაა. მე გეუბნებით თქვენ: გაახილეთ თვალები და

გააცნობიერეთ, რომ თქვენც არ მოკვდებით. თქვენ სხეულს დატოვებთ, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ მოკვდებით. თქვენი ოსტატის მსგავსად, თქვენც გაქვთ მარადიული სიცოცხლე. (213, 5)

ამქვეყნიდან წასასვლელად მზადება

8. თქვენ უნდა გააცნობიეროთ, რომ თქვენ — სულით დაჯილდოებულნი — მამის შემოქმედების ყველაზე საყვარელი ნამუშევარი ხართ, რადგან მან თქვენში მოათავსა სულიერი არსი, სულიერი თვისებები და უკვდავება.

9. სულისთვის სიკვდილი არ არსებობს — სიკვდილი, როგორც თქვენ გესმით, ანუ არსებობის შეწყვეტა. სხეულის სიკვდილი არ შეიძლება იყოს სულის სიკვდილი ან დასასრული. სწორედ მაშინ ხსნის სული თვალებს უმაღლესი ცხოვრებისთვის, მაშინ როცა მისი ფიზიკური გარსი სამყაროს მიმართ თვალებს სამუდამოდ ხუჭავს. ეს მხოლოდ გარდამავალი მომენტია სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე.

10. თუ ეს ჯერ კიდევ არ გაგიაზრებიათ, იმიტომ, რომ თქვენ ჯერ კიდევ ძალიან გიყვართ ეს სამყარო და მასთან მჭიდრო კავშირით ხართ შეკრული. თქვენთვის მძიმე ტვირთად გადევთ ამ სახლის დატოვება, რადგან თავს -ში თქვენი ქონების მფლობელებად მიიჩნევთ; ზოგიერთს კი ასევე გაქვთ ჩემს ღვთაებრივ სამართლიანობაზე ბუნდოვანი წინათგრძნობა და ეშინიათ სულიერ სამყაროში შესვლისა.

11. კაცობრიობას ეს სამყარო ზედმეტად უყვარდა — ზედმეტად, რადგან მისი სიყვარული შეცდომაში იყო შეყვანილი. რამდენი დაიღუპა მასზე ამ მიზეზით! რაოდენ დიდად დაიმატერიალურნენ სულები იმავე მიზეზით!

12. მხოლოდ მაშინ, როდესაც სიკვდილის მოახლოების ნაბიჯებს იგრძნობ, როდესაც სერიოზულად დაავადდი, როდესაც იტანჯე, მხოლოდ მაშინ აცნობიერებ, რომ ერთი ნაბიჯიღა გაშორებს იმქვეყნიურს, იმ სამართლიანობას, რომლისაც მხოლოდ ასეთ კრიტიკულ მომენტებში გეშინია; და მაშინ მამას აღთქმას უწევ და ფიცულობ, რომ მიწაზე ის გიყვარდეს, ემსახურო და დაემორჩილო. (146, 46–49)

13. ადამიანებს ამქვეყნიური ცხოვრება იმდენად უყვართ, რომ, როდესაც მისი დატოვების ჟამი დგება, ისინი ჩემს ნებას ეწინააღმდეგებიან და უარს ამბობენ ჩემ მიერ მათთვის გაგზავნილ მოწოდებაზე. ისინი უარყოფენ ჩემი სამეფოს სიმშვიდეს და მამას მიწაზე დამატებითი დროის დათმობას სთხოვენ, რათა კვლავაც შეძლონ თავიანთი ამქვეყნიური ქონების ფლობა.

14. გახდით მგრძნობიარე, რათა შეიგრძნოთ სულიერი ცხოვრება და არ დაკმაყოფილდეთ თქვენი განვითარების დასაწყისით — რადგან ეს ცხოვრება ამქვეყნიურია — ვინაიდან მის ზემოთ არსებობს ქმნილების უმაღლესი საქმეები.

15. ნუ ეცდებით სიკვდილის უარყოფას, როდესაც ის ჩემს ნებაზე მოვა, და ნუ მიმართავთ მეცნიერს, რათა მოახდინოს სასწაული და დაარღვიოს

ჩემი განკარგულება თქვენი სიცოცხლის გასახანგრძლივებლად, რადგან ორივეს მწარედ შეგრცხვებათ ამ შეცდომისა. მოემზადეთ ამ ცხოვრებაში და არ გექნებათ მიზეზი, შეგეშინდეთ იმქვეყნიურში შესვლისა. (52, 55–57)

16. გიყვარდეთ ამქვეყნიური საგნები, სანამ მასზე ცხოვრობთ, გარკვეულწილად, რათა გაიგოთ, როგორ აღასრულოთ მისი კანონები; მაგრამ ყოველთვის ესწრაფვით უმაღლეს სულიერ სფეროებში დამკვიდრებას, რათა თქვენი სული არ დაიშფოთოს, როდესაც ის თავის ფიზიკურ ფორმას მოიშორებს, და არც ამ პლანეტაზე საყვარელმა ამაოებამ არ ააცდინოს გზას; რადგან მაშინ ის დარჩება შეკრული და შებორკილი სამყაროსადმი, რომელსაც ის უკვე აღარ ეკუთვნის და რომლითაც ვეღარანაირად ისიამოვნებს. (284, 5)

17. შეიწყალეთ თავი! არავინ იცის, როდის დადგება წამი, როდესაც სული სხეულს დაშორდება. არავინ იცის, გაუხსნის თუ არა თვალებს სინათლეს მეორე დღეს. თქვენ ყველანი მთელი ქმნილების ერთადერთი მფლობელისა ხართ და არ იცით, როდის მოგიხმობენ სახლში.

18. გაიხსენეთ, რომ არც თმა თქვენი თავისა გეკუთვნით და არც მტვერი, რომელზეც დააბიჯებთ; რომ თქვენ თვითონაც კი არ ეკუთვნით საკუთარ თავს, რომ არ გჭირდებათ წარმავალი საგნები, რადგან თქვენი სამეფო ამქვეყნიური არ არის.

19. გახდით სულიერნი და მართლზომიერებითა და ზომიერებით ფლობდეთ ყოველივეს, სანამ გჭირდებათ. როდესაც დადგება ამ ცხოვრების დატოვების ჟამი, თქვენ აღმოიწვებით, სინათლით აღვსილნი, რათა დაეუფლოთ იმას, რაც თქვენია სხვა სამყაროში. (5, 95–97)

გადასვლა სხვა სამყაროში

20. ყოველ ჟამს ჩემი ხმა მოგწოდებთ კეთილ გზაზე, სადაც სიმშვიდეა; მაგრამ თქვენი ყრუ ყურები ამ ხმას მხოლოდ წამიერად ესმით, და ეს წამი თქვენი ცხოვრების უკანასკნელი წამია, როდესაც სიკვდილის აგონია ხორციელი სიკვდილის სიახლოვეს გიცხადებთ. მაშინ სიხარულით ისურვებდი ცხოვრების თავიდან დაწყებას, შენი შეცდომების გამოსწორებას, სინდისის სამსჯავროს წინაშე სულის დამშვიდებას და უფლისთვის რაიმე ღირებულისა და დამსახურებულის შეწირვას. (64, 60)

21. თუ სულის უკვდავებისკენ ისწრაფვით, ნუ გეშინიათ სიკვდილის მოახლოებისა, რომელიც ადამიანის სიცოცხლეს ასრულებს. დაელოდეთ მას მზადყოფნით; იგი ჩემს ბრძანებას ექვემდებარება და, ამიტომაც, ყოველთვის მოდის დროულად და საფუძვლიანი მიზეზით, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანები ხშირად საპირისპიროს სჯერათ.

22. სირთულე იმას კი არ წარმოადგენს, რომ ადამიანი კვდება, არამედ იმას, რომ როდესაც მისი სული სხეულს ტოვებს, მას სინათლე აკლია და ჭეშმარიტების დანახვა არ შეუძლია. მე არ მსურს ცოდვილის სიკვდილი, არამედ მისი შეძრწუნება. მაგრამ როდესაც სიკვდილი აუცილებელი

ხდება — იქნება ეს სულის გასათავისუფლებლად თუ ადამიანის დაღუპვის თავიდან ასაცილებლად — მაშინ ჩემი ღვთაებრივი სამართლიანობა იმ ადამიანური არსებობის სიცოცხლის ძაფს წყვეტს. (102, 49-50)

23. იცოდეთ, რომ თქვენი ბედის წიგნში ჩაწერილია დღე და საათი, როდესაც იმქვეყნიური კარიბჭეები გაიღება თქვენი სულის შესასვლელად. იქიდან დაინახავთ თქვენს ყველა ქმედებას დედამიწაზე, მთელ თქვენს წარსულს. ნამდვილად ხომ არ გსურთ, მოისმინოთ ხმები, რომლებიც თქვენდამი წყენასა და საყვედურებს შეიცავს, ან იხილოთ ისინი, ვინც თქვენს უბედურებათა მიზეზად გაქვთ გამოცხადებული! (53, 49)

24. რადგან წინ ჯერ კიდევ გრძელი გზა გეჩვენება, არ უნდა გაჩერდე და იფიქრო, რომ შენს მიზანს ვერასდროს მიაღწევ. იარე წინ, რადგან შენი სული მოგვიანებით ერთიც კი დაკარგულ წამს იტირებს. ვინ გითხრა, რომ მიზანი ამქვეყნად არის? ვინ გასწავლა, რომ სიკვდილი დასასრულია და რომ სწორედ იმ წამს შეგიძლია ჩემს სამეფოს მიაღწიო?

25. სიკვდილი ხანმოკლე ძილის მსგავსია, რომლის შემდეგაც სული, ჩემი ნათლით ნებივრი, განახლებული ძალით გაიღვიძებს, თითქოს მისთვის ახალი დღე იწყებოდეს.

26. სიკვდილი არის გასაღები, რომელიც ხსნის ციხის კარიბჭეებს, რომელშიც შენ იმყოფებოდი შეკრული მატერიალურ სხეულთან, და ამავდროულად, ის არის გასაღები, რომელიც ხსნის კარიბჭეებს მარადისობისკენ.

27. ეს პლანეტა, რომელიც ადამიანთა ნაკლოვანებების გამო გამოსყიდვის ველად იქცა, სულისთვის ციხე და გადასახლების ადგილი იყო.

28. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, დედამიწაზე ცხოვრება სიცოცხლის კიბეზე კიდევ ერთი ნაბიჯია. რატომ არ უყურებთ მას ასე, რათა მისი ყველა გაკვეთილი გამოიყენოთ? მიზეზი, რის გამოც ბევრს დროდადრო უნდა დაუბრუნდეს მას, შემდეგია: რადგან ვერ გაიგეს იგი და ვერაფერი ისწავლეს თავიანთი წინა ცხოვრებიდან. (167, 22–26)

29. თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ დედამიწაზე განკაცებამდე სული საფუძვლიან მომზადებას გადის, რადგან მას გრძელ და ზოგჯერ მძიმე გამოცდას უმზადებენ. მაგრამ ამ მზადების წყალობით, ის არ იბნევა, როდესაც ამ ცხოვრებაში შემოდის. ის თვალს ხუჭავს წარსულს, რათა თვალი ახალი არსებობისთვის გაახილოს და ამგვარად, თავიდანვე ეგუება სამყაროს, რომელშიც მოვიდა.

30. რაოდენ განსხვავებულია ის გზა, რომლითაც თქვენი სული საკუთარ თავს ამზადებს სულიერი ცხოვრების ზღურბლზე, მას შემდეგ, რაც დატოვებს სხეულსა და ამქვეყნიურ სამყაროს. რადგან მას არ მიენიჭა ჭეშმარიტი მომზადება სამშობლოში დასაბრუნებლად, ის დაბნეულია; მას კვლავ მატერიალური სხეულის გრძნობები ბატონობენ და არ იცის, რა ქნას და საით მიმართოს.

31. ეს იმიტომ, რომ მან ვერ ისწავლა, რომ ბოლო მომენტში ამ სამყაროსთვის თვალიც უნდა დახუჭოს; რადგან მხოლოდ ასე შეძლებს კვლავ გაახილოს ისინი სულიერ სამყაროში, რომელიც დატოვა, სადაც მისი მთელი წარსული ელის, რომ ახალ გამოცდილებას შეერწყას და ყველა მისი ძველი ღირსება ახლებს დაემატოს.
32. სქელი ფარდა ეფარება მის გონებას, როდესაც ის ნათელს იბრუნებს; ყველაფრისგან, რაც უკან დატოვა, გამუდმებული გავლენა ხელს უშლის მას, შეიგრძნოს თავისი სულის ვიბრაცია; მაგრამ, როდესაც მისი ჩრდილები იფანტებიან, რათა შეერწყან მისი ჭეშმარიტი არსის ერთიანობას — რა დიდი მღელვარება, რა დიდი ტკივილია!
33. არის კი ვინმე, ვინც ამ გზავნილის მოსმენის ან წაკითხვის შემდეგ მას უსარგებლო ან ცრუ სწავლებად მიიჩნევს? მე გეუბნებით, რომ მხოლოდ ის, ვინც უკიდურესი მატერიალიზმის ან ბრმა ჯიუტობის ეტაპზეა, შეძლებს ამ სინათლის უარყოფას ისე, რომ მისი სული ღრმად არ შეძრწუნდეს. (257, 20–22)

"სიკვდილის ძილი"

34. სულიერი სიმშვიდე, როგორც თქვენი მიწიერი ბუნება მას გრძნობს და წარმოიდგენს, არ არსებობს. სულის მოლოდინში არსებული დასვენება მოქმედებაა, კეთილი საქმეების გამრავლებაა, ყოველი წამის მაქსიმალურად გამოყენებაა. მაშინ სული, რომელიც ღვთის სიტყვის , პოულობს მოსასვენებელს, თავს ათავისუფლებს თვითსაზიზღრისა და ტანჯვისგან, ძალას იბრუნებს სიკეთის ქმნით და პოულობს მოსასვენებელს თავისი შემოქმედისა და ძმებისა და დების სიყვარულში.
35. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ თქვენი სული უქმად დამეტოვებინა დასასვენებლად, როგორც თქვენ მიწიერ სვენებას წარმოიდგენთ, მაშინ სასოწარკვეთისა და შიშის სიბნელე მოეპოვებოდა მას; რადგან სულის სიცოცხლე და ნათელი, ისევე როგორც მისი უდიდესი ბედნიერება, არის შრომა, ბრძოლა და დაუღალავი მოღვაწეობა.
36. სული, რომელიც მიწიდან "სულიერ ხეობაში" ბრუნდება, თან მიაქვს ხორცის დაღლილობა და ეძებს იმქვეყნიურ სამყაროს დასასვენებელ ადგილად, რათა დაისვენოს, დაივიწყოს, გაანადგუროს ცხოვრების ბრძოლის კვალი — იგი თავს ყველაზე საცოდავ არსებად იგრძნობს და ვერც სიმშვიდეს და ვერც ნეტარებას ვერ იპოვის, სანამ არ გაიღვიძებს თავის ლეთარგიიდან, არ გააცნობიერებს თავის შეცდომას და არ აღდგება სულიერ სიცოცხლეში, რომელიც სწორედ ისეთია, როგორსაც ახლახან გითხარით — სიყვარული, მოქმედება, დაუღალავი ბრძოლა სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე. (317, 12–14)

შეხვედრა იმქვეყნად

37. მინდა, რომ მორწმუნეები იყოთ, ირწმუნოთ სულიერი ცხოვრება. როდესაც იხილავთ, როგორ მიდიან თქვენი ძმები და დები იმქვეყნად, ნუ ჩათვლით მათ თქვენგან შორს და ნუ იფიქრებთ, რომ სამუდამოდ დაკარგეთ ისინი. თუ გსურთ, მათთან კვლავ შეხვდეთ, ბევრი იშრომეთ, დაიმსახურეთ თქვენი ღირსებები და როდესაც იმქვეყნიურში შეხვალთ, მათ იქ დაგხვებულებს იპოვით, რათა გასწავლონ, როგორ იცხოვროთ "სულიერ ველზე". (9, 20)

38. ვინ არ შეწუხებულა იმქვეყნიური ცხოვრების წარმოდგენით? ამქვეყნად საყვარელი ადამიანის დაკარგვის შემდეგ, ვინ არ შეუგრძნებია სურვილი, კვლავ ნახოს იგი, ან თუნდაც იცოდეს, სად არის? თქვენ ყველაფერ ამას განიცდით; თქვენ მათ კვლავ იხილავთ.

39. მაგრამ ახლა მოიპოვეთ სათნოება, რათა, როცა ამ მიწისგან განშორდებით და "სულიერ ველზე" იკითხავთ, სად არიან ისინი, ვისი პოვნაც გსურთ, არ გითხრან, რომ ვერ ხედავთ მათ, რადგან ისინი უფრო მაღალ სიბრტყეზე არიან. ნუ დაგავიწყდებათ, რომ დიდი ხნის წინ გითხარით: მამის სახლში მრავალი სამყოფია. (61, 31)

სულის განკითხვა საკუთარი სინდისის მიერ

40. როდესაც ნებისმიერი დიდი ცოდვილის სული ამ მატერიალური ცხოვრებიდან გამოეყოფა, რათა შევიდეს "სულიერ ველზე" ის გაოგნებული აღმოაჩენს, რომ ჯოჯოხეთი, როგორიც წარმოედგინა, არ არსებობს, და რომ ცეცხალი, რომლის შესახებაც წარსულში უთხრეს, არაფერია, გარდა მისი ქმედებების სულიერი შედეგისა, როდესაც ის დგას განუწყვეტელი მსაჯულის, ანუ საკუთარი სინდისის, წინაშე.

41. ეს სამსჯავრო იმქვეყნიურში, ეს სინათლე, რომელიც იმ ცოდვილის გარშემო ბნელს ანათებს, უფრო მწვავედ ანათებს, ვიდრე ყველაზე ცხელი ცეცხლი, რომლის წარმოდგენაც შეგიძლიათ. თუმცა ეს არ არის წინასწარ მომზადებული სასჯელი მისთვის, ვინც მე მატკინა; არა, ეს აგონია მომდინარეობს ჩადენილი ცოდვების გაცნობიერებიდან, სინანული იმისა, რომ ტკივილი მიაყენა მას, ვისაც მისი არსებობა მიუნიჭებია, და იმისა, რომ ცუდად გამოიყენა დრო და ყველა ის კურთხევა, რაც თავისი უფლისგან მიუღია.

42. გგონიათ, რომ უნდა დავსაჯო ის, ვინც თავისი ცოდვებით მე მატკინა, მაშინაც კი, როცა ვიცი, რომ ცოდვამ უფრო მეტად მტანჯავს თავად მცოდნელს? განა ვერ ხედავთ, რომ ცოდვილი თავად იწვნიებს ბოროტს და, მისი დასჯით, არ მსურს, გავუზარდო უბედურება, რომელიც თავადვე მოიპოვა? მე მხოლოდ იმის უფლებას ვაძლევ, რომ დაინახოს საკუთარი თავი, გაიგონოს საკუთარი სინდისის დაუცხრომელი ხმა, დაუსვას საკუთარ თავს კითხვები და უპასუხოს, დაიბრუნოს სულიერი მეხსიერება, რომელიც მატერიალურმა სამყარომ ჩაართვა და გაიხსენოს თავისი

საწყისი, თავისი ხვედრი და თავისი აღთქმები; და სწორედ იქ, ამ განკითხვაში, მან უნდა შეიგრძნოს "ცეცხლის" ზემოქმედება, რომელიც განდევნის მის ბოროტებას, რომელიც ხელახლა აწრთობს მას, როგორც ოქროს შაშხანაში, რათა მოაშოროს მას ყოველივე მავნე, უსარგებლო და არასულიერი.

43. როდესაც სული შეჩერდება, რათა გაიგონოს თავისი სინდისის ხმა და განაჩენი — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იმ საათს ის ჩემს წინაშეა.

44. სიმშვიდის, სიწყნარისა და სიცხადის ეს მომენტი ყველა სულს ერთდროულად არ მოდის. ზოგიერთი სწრაფად შედის საკუთარ თავში ჩაწვდომის ამ მდგომარეობაში და ამით დიდ ტანჯვას ირიდებს. რადგან როგორც კი ისინი რეალობას თვალს აახელენ და საკუთარ შეცდომებს გააცნობიერებენ, ისინი ემზადებიან და ბოლომდე იწყებენ თავიანთი ბოროტი საქმეების გამოსყიდვას.

45. სხვებს, რომლებიც შეცდომაში არიან შეყვანილნი — იქნება ეს მანკიერების, რაიმე წყენის, ან ცოდვილი ცხოვრების გამო — დიდი დრო სჭირდებათ, რომ თავიანთი შეცდომისგან გამოვიდნენ.

46. კიდევ სხვები უკმაყოფილოები არიან, რადგან სჯერათ, რომ დედამიწიდან ზედმეტად ადრე წაიყვანეს, მაშინ, როცა ყველაფერი ჯერ კიდევ ეღიმებოდათ; ისინი კრულვას წარმოთქვამენ და ღვთისგმობას ჩადიან, რითაც აყოვნებენ საკუთარი მწუხარებისგან გათავისუფლების შესაძლებლობას; და მათ მსგავსად, უამრავი შემთხვევა არსებობს, რომლებიც მხოლოდ ჩემს სიბრძნეს არის ცნობილი. (36, 47–51)

47. შენ უნდა უპასუხო ყველაფერს და, შენი ბოროტი საქმეების ბუნებიდან გამომდინარე, ყველაზე მკაცრ განკითხვას საკუთარი თავისგან მიიღებ. რადგან მე არ განგკითხავ; ეს სიცრუეა. სწორედ თქვენი სული, თავისი სიცხადის მდგომარეობაში, არის თქვენი საშინელი ბრალმდებელი და საზარელი მსაჯული. მე კი, თავის მხრივ, გიცავთ მწვავე ბრალდებებისგან, გათავისუფლებთ და გამოგასყიდით, რადგან მე ვარ სიყვარული, რომელიც წმენდს და პატიობს. (32, 65)

48. გაითვალისწინეთ, რომ ძალიან მალე სულიერ სამყაროში იქნებით და ასევე უნდა მოიმკათ, რაც ამ დედამიწაზე დათესეთ. ამ ცხოვრებიდან მომდევნოზე გადასვლა სულისთვის სერიოზულ და მკაცრ სამსჯავროდ რჩება. ამ სამსჯავროს ვერავინ გადაურჩება, თუნდაც თავს ჩემს ყველაზე ღირსეულ მსახურად მიიჩნევდეს.

49. ჩემი ნებაა, რომ იმ წამიდან, როდესაც ამ უსასრულო სამშობლოში შეხვალთ, დედამიწის შიშებს აღარ იგრძნობთ და დაიწყებთ იმაში სიხარულისა და სიამოვნების განცდას, რომ უფრო მაღალ დონეზე ავიხვეთ. (99, 49-50)

50. უკანასკნელი სამსჯავრო, როგორც კაცობრიობამ განმარტა იგი, შეცდომაა. ჩემი სამსჯავრო არ არის ერთი საათის ან ერთი დღის. იგი უკვე დიდი ხანია თქვენზე იწონის.

51. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მიცვალებულთა ბედია, და ისინი მიჰყვნენ თავიანთ ბედს, რომ შეერწყან თავიანთი შესაბამისი ბუნების სამყაროს; რადგან, რაც მიწიერია, მიწას დაუბრუნდება, ისევე, როგორც სულიერი ისწრაფვის თავისი სახლისკენ, რომელიც ჩემი წიაღია.
52. მაგრამ მე ასევე გეუბნებით: თქვენს სამსჯავროზე თქვენ თვითონ იქნებით საკუთარი თავის მსაჯულნი; რადგან თქვენი სინდისი, საკუთარი თავის შეცნობა და ინტუიცია გიჩვენებთ, რამდენად საქებარი ხართ და რომელ სულიერ სამყოფელში უნდა დამკვიდრდეთ. თქვენ ნათლად დაინახავთ გზას, რომელსაც უნდა გაჰყვეთ, რადგან როდესაც მიიღებთ ჩემი ღვთაებრიობის ნათელს, შეიცნობთ თქვენს საქმეებს და განსჯით თქვენს ღირსებებს.
53. "სულიერ ველზე" ბევრი დაბნეული და შეწუხებული არსებაა. როდესაც ერთ დღეს იქ შეხვალთ, მიუტანეთ მათ ჩემი გზავნილი და ჩემი ნათელი.
54. უკვე ახლაც შეგიძლიათ ივარჯიშოთ მოწყალების ამ ფორმაში ლოცვით, რომლითაც მათთან დაკავშირებას შეძლებთ. შენი ხმა გაისმება იქ, სადაც ისინი ცხოვრობენ, და გააღვიძებს მათ ღრმა ძილიდან. ისინი იტირებენ და განწმენდებიან თავიანთი სინანულის ცრემლებით. ამ მომენტში ისინი მიიღებენ სინათლის სხივს, რადგან მაშინ გააცნობიერებენ თავიანთ წარსულ ამაოებას, შეცდომებს, ცოდვებს.
55. რა დიდია სულის ტკივილი, როდესაც სინდისი მას აღვიძებს! როგორ იხრება იგი მაშინ უზენაესი მსაჯულის მზერის წინაშე! რა მოკრძალებით იბადება მისი არსების სიღრმიდან შენდობის ვედრებები, აღთქმები და ჩემი სახელის კურთხევა!
56. ახლა სული ხვდება, რომ ვერ მიუახლოვდება მამის სრულყოფილებას და ამიტომ თავის მზერას მიწისკენ მიმართავს, სადაც ვერ გამოიყენა დრო და განსაცდელები, რომლებიც მიზნისკენ დასაახლოებლად მიეცა, და ითხოვს სხვა სხეულს, რათა გამოისყიდოს დანაშაულები და შეასრულოს შეუსრულებელი ამოცანები.
57. ვინ, მაშ, უზრუნველყო სამართლიანობა? განა თავად სული არ განაჩენდა საკუთარ თავს? 58. ჩემი სული სარკეა, რომელშიც თქვენ საკუთარი თავი უნდა იხილოთ და ის გაგიცხადებთ სისუფთავის იმ ხარისხს, რომელიც თქვენ გაგაჩნიათ. (240, 345 41-46)
59. როდესაც თქვენი სული თავის ადამიანურ გარსს იხსნის და სულიერი ცხოვრების სავანეში, თავის უღრმეს მეში, წარსულსა და ნაყოფს იკვლევს, მისი მრავალი საქმე — რომელიც აქ, ამქვეყნად, თქვენთვის სრულყოფილი, უფლის წინაშე წარდგენისა და ჯილდოს ღირსი ჩანდა — ამ თვითშემეცნების წამებში უმნიშვნელოდ გამოჩნდება. სული გააცნობიერებს, რომ მრავალი იმ საქმის აზრი, რომლებიც სამყაროში მას კარგად ეგონა, მხოლოდ ამაოების, ცრუ სიყვარულის, გულით არგაკეთებული ქველმოქმედების გამოხატულება იყო.

60. ვინ, თქვენი აზრით, მიანიჭა სულს სრულყოფილი მსაჯულის განათლება, რათა თავად განსაჯოს საკუთარი თავი? სული, რომელიც სამართლის იმ საათს თქვენ გამოგეცხადებათ, უწინ არასდროს ნანახი სიცხადით გაბრწყინებული — და სწორედ ის უთხრება თითოეულს, რა იყო კარგი, სამართლიანი, სწორი და ჭეშმარიტი იმში, რაც მათ დედამიწაზე გააკეთეს, და რა იყო ბოროტი, ცრუ და უწმინდური იმში, რაც თავიანთ გზაზე დათესეს.
61. სავანე, რომელზეც ახლახან გესაუბრეთ, სულის სავანეა — ტაძარი, რომლის შეურაცხყოფაც არავის შეუძლია, ტაძარი, რომელშიც ღმერთი დამკვიდრებულია და საიდანაც მისი ხმა ექოდებს და სინათლე ანათებს.
62. ქვეყანაზე არასდროს ყოფილხართ მზად ამ შინაგან სავანეში შესასვლელად, რადგან თქვენი ადამიანური პიროვნება მუდამ ეძებს გზებსა და საშუალებებს, რათა თავი აარიდოს ბრძნულ ხმას, რომელიც ყოველ ადამიანში საუბრობს.
63. გეუბნებით: როდესაც თქვენი სული თავის მიწიერ ხილვას მოიშორებს, იგი საბოლოოდ შეჩერდება იმ სიწმინდის ზღურბლთან და მოემზადება მის შესასვლელად, რათა მუხლი მოიდრიკოს სულის იმ საკურთხევლის წინ, მოისმინოს საკუთარი თავის, განიხილოს თავისი საქმეები იმ ნათელში, რომელიც სინდისია, და მოისმინოს საკუთარ თავში ღმერთის ხმა, როგორც მამისა, როგორც ოსტატისა და როგორც მსაჯულისა.
64. არცერთ მოკვდავს არ შეუძლია ამ მომენტის მთელი სერიოზულობით წარმოდგენა, რომელიც ყველამ თქვენგანმა უნდა განცადოს, რათა შეიცნოს თქვენში არსებული სიკეთე, შეინარჩუნოს იგი და ასევე ის, რაც უნდა გადააგდოთ, რადგან თქვენს სულში მას ვეღარ შეინახავთ.
65. როდესაც სული აცნობიერებს, რომ საკუთარ სინდისს უპირისპირდება, და ეს მას ჭეშმარიტების სიცხადეს ახსენებს, ის იმდენად სუსტად გრძნობს თავს, რომ საკუთარ თავსაც კი ვერ უსმენს; სურს, რომ არასდროს არსებობდა; რადგან ერთ წამში მთელი მისი ცხოვრება უელვებს ცნობიერებაში — ცხოვრება, რომელიც უკან დატოვა, ცხოვრება, რომელიც მას ეკუთვნოდა და რომლისთვისაც ახლა საბოლოო ანგარიში უნდა გასცეს.
66. მოწაფეებო, ადამიანებო, მოემზადეთ ამ სიცოცხლეშივე იმ მომენტისთვის, რათა არ გადააქციოთ ის ტაძარი სამსჯავროდ, როდესაც თქვენი სული სულის ტაძრის ზღურბლზე წარდგება; რადგან სულის ტკივილი მაშინ იმდენად დიდი იქნება, რომ არ არსებობს ფიზიკური ტკივილი, რომელიც მას შეედრება.
67. მე მინდა, დაფიქრდეთ ყველაფერზე, რაც ამ სწავლებში გითხარით, რათა გაიგოთ, როგორ ხდება თქვენი განკითხვა სულიერ სამყაროში. ამგვარად, თქვენი წარმოსახვიდან უნდა განდევნოთ ის გამოსახულება, რომელშიც წარმოიდგენთ სამსჯავროს, რომელსაც ღმერთი მოხუცი კაცის სახით ხელმძღვანელობს, რომელიც კეთილ შვილებს თავის მარჯვნივ

გასვლას აძლევს, რათა ზეცით დატკბნენ, ხოლო ბოროტებს მარცხნივ აყენებს, რათა მარადიულ სატანჯველს მიუსაჯოს.
68. ახლა არის დრო, რომ სინათლემ მიაღწიოს თქვენი სულისა და გონების უმაღლეს სფეროებს, რათა ჭეშმარიტება გაბრწყინდეს ყოველ ადამიანში და მათ მოემზადონ ღირსეულად შესასვლელად სულიერ ცხოვრებაში. (334, 5–11; 14–15)

აღდგენილი სულიერი ცნობიერება

69. არაფერია ჩემს ქმნილებაში ისეთი, რაც ფიზიკურ სიკვდილს აღემატებოდეს იმის ჩვენებაში, თუ რა სრულყოფილების სიმაღლეს მიაღწია სულმა ცხოვრების განმავლობაში, და არაფერია ისეთი სასარგებლო, როგორც ჩემი სიტყვა სრულყოფილებისკენ ასასვლელად. სწორედ ამიტომ, ჩემი კანონი და ჩემი სწავლება მუდამ და დაუღალავად ცდილობს გულში შეღწევას, და რატომაც მოუწოდებს ადამიანებს ტკივილი და ტანჯვა, თავი დაანებონ იმ გზებს, რომლებიც სულის ამაღლების ნაცვლად, უფსკრულში მიათრევს მას.
70. როგორ ბედნიერად იგრძნობს თქვენი სული იმქვეყნად, როდესაც თქვენი სინდისი გეტყვით, რომ დედამიწაზე სიყვარულის თესლი დათესეთ! მთელი წარსული თქვენი თვალწინ წარდგება და თქვენი ქმედებების ყოველი ხილვა უსაზღვრო სიხარულს მოგანიჭებთ.
71. ჩემი კანონების მცნებები, რომელთა დამახსოვრებაც თქვენს მეხსიერებას ყოველთვის არ შეუძლია, ასევე წარუდგება თქვენს სულს სრული სიცხადითა და ნათლით. მოიპოვეთ იმგვარი დამსახურება, რომელიც საშუალებას მოგცემთ, შეიცნოთ უცნობი, ჭეშმარიტებისადმი გახსნილი თვალებით.
72. არსებობს მრავალი საიდუმლო, რომელთა ამოხსნასაც კაცი ამაოდ ცდილობდა; ვერც ადამიანურმა ინტუიციამ და ვერც მეცნიერებამ ვერ უპასუხა იმ მრავალ კითხვას, რომლებსაც ადამიანები საკუთარ თავს უსვამდნენ, და ეს იმიტომ, რომ არსებობს ცოდნა, რომელიც მხოლოდ სულისთვისაა განკუთვნილი, მას შემდეგ, რაც ის "სულიერ ხეობაში" შევა. ეს სიურპრიზები, რომლებიც მათ ელის, ეს საოცრებები, ეს გამოცხადებები მათი საზღაურის ნაწილი იქნება. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუ სული სულიერ სამყაროში თვალება -ზე ბინდით შევა, ის არაფერს დაინახავს, არამედ კვლავ მხოლოდ საიდუმლოებებს იხილავს გარშემო — იქ, სადაც ყველაფერი ნათელი უნდა იყოს.
73. ეს ზეციური სწავლება, რომელიც დღეს მოგართვით, მრავალ სილამაზეს გაგიცხადებთ და მოგამზადებთ, რათა, როდესაც ერთ დღეს სულით მარადისულის სამართლის წინაშე წარდგებით, შეძლოთ გაუძლოთ იმ საოცარ რეალობას, რომელიც ამ მომენტიდან გარშემორტყმული გეყოლებათ. (85, 42; 63–66)

74. მიიღეთ ჩემი ნათელი, რათა მან გაგიხსნათ გზა ცხოვრებაში და გაგათავისუფლოთ ცნობიერების დაბინდებისაგან სიკვდილის ჟამს. მაშინ, როდესაც აღსასრულის ზღვარს გადაკვეთთ, შეიცნობთ, ვინ ხართ, ვინ იყავით და ვინ იქნებით. (100, 60)
75. სანამ თქვენი სხეულები მიწაში განისვენებენ, რომელთა მკერდშიც ისინი მას ერწყმიან, რათა ნაყოფიერი გახადონ — რადგან სიკვდილის შემდეგაც კი ისინი ძალისა და სიცოცხლის წყაროდ დარჩებიან — თქვენი სული, რომელიც თქვენი არსების ზემოთ დგას, მიწაში არ დარჩება, არამედ სულთან ერთად იმოგზაურებს, რათა თავი მას აღმოუჩინოს, როგორც წიგნი, რომლის ღრმა და ბრძნულ სწავლებებსაც სული შეისწავლის.
76. იქ თქვენი სულიერი თვალები ჭეშმარიტებისთვის გაიხსნება და წამში გაიგებთ, როგორ განმარტოთ ის, რისი გაგებაც მთელი ცხოვრების განმავლობაში ვერ შეძელით. იქ გაიგებთ, რას ნიშნავს იყო ღვთის შვილი და თქვენი მოყვასის ძმა. იქ თქვენ გააცნობიერებთ ყველა იმის ფასს, რაც გქონდათ; იგრძნობთ სინანულსა და წუხილს თქვენი დაშვებული შეცდომებისა და დაკარგული დროის გამო, და თქვენში დაიბადება გაუმჯობესებისა და გამოსყიდვის საუკეთესო გადაწყვეტილებები. (62, 5)
77. ახლა, ყველანი ისწრაფვით ერთი მიზნისკენ, რითაც შეათანხმებთ და ჰარმონიაში მოიყვანთ თქვენს შინაგან ცხოვრებას. არავინ იფიქროს, რომ ის თავის ძმასთან შედარებით უკეთეს გზაზე დგას, და არც ირწმუნოს, რომ სხვებზე მაღალ საფეხურზეა. გეუბნებით თქვენ, სიკვდილის ჟამს ჩემი ხმა გეტყვით სიმართლეს თქვენი განვითარების სიმაღლის შესახებ.
78. იქ, სინდისის წინაშე გაცნობიერების იმ ხანმოკლე წამს, ბევრი იღებს თავის საზღაურს; მაგრამ ბევრიც ხედავს, როგორ ქრება მისი სიდიადე.
79. გსურთ საკუთარი თავის გადარჩენა? მაშ, მოდით ჩემთან ძმობის გზით. ის ერთადერთი გზაა; სხვა არ არსებობს; ეს ის გზაა, რომელიც ჩემს უმაღლეს მცნებაშია დაწერილი, რომელიც გეუბნებათ: "გიყვარდეთ ერთმანეთი". (299, 40-4)

თავი 29 – სულების განწმენდა და აღსვლა იმქვეყნიურ ცხოვრებაში

ნაღველი, სინანული და თვითსაზიზღარი

1. არ მსურს, შენი სული გაბილწდეს, არც ის, რომ მოკვდეს ჭეშმარიტი სიცოცხლის თვალსაზრისით. ამიტომ, ჩემი სამართლიანობით გაგსჯი, როდესაც ვხედავ, რომ საზიანო სიამოვნებებსა და გართობას მიეცემი. შენი სული ჩემს წიაღში უნდა მოვიდეს განწმენდილი, ისევე, როგორც მისგან გამოვიდა.

2. ყველა, ვინც თავის სხეულს მიწაზე ტოვებს და ამ სამყაროს დაბნეულობის მდგომარეობაში ტოვებს, იღვიძებს — როდესაც ხედავს ჩემს თანდასწრებას, გამოვლენილს სულის განმანათებელ მარადისობის ნათებაში — თავისი ღრმა ძილიდან მწარე ცრემლებსა და თვითსასოწარკვეთაში. სანამ შვილს ტანჯვისგან გათავისუფლებისთვის ბრძოლაში ტკივილი აწუხებს, მამაც იტანჯება. (228, 7–8)

3. სინანული და ტანჯვა, რომელიც ცოდნის ნაკლებობით — იმ სიცოცხლით გახარებისთვის საჭირო სულიერების ნაკლებობით — გამოწვეული ტანჯვა; ეს და მეტიც, მოცემულია იმ სულების გამოსყიდვაში, რომლებიც სულიერი ცხოვრების ზღურბლთან შეჭუჭყიანებულნი ან მოუმზადებლები მოდიან.

4. შეიცანით, რომ მე ვერ განვიხილავ ადამიანთა ცოდვას, ნაკლოვანებებსა თუ გარყვნილებას, როგორც მამისთვის მიყენებულ შეურაცხყოფას, რადგან მე ვიცი, რომ ადამიანები ბოროტებას საკუთარ თავს აყენებენ. (36, 56)

5. რა ნათელი იქნებოდა თქვენი ცხოვრება და რა დიდებული და ნოვატორული თქვენი მეცნიერება, თუ შეიყვარებდით თქვენს მოყვასს და აღასრულებდით თქვენი მამის ნებას — თუ შეწირავდით რამეს თქვენი თავისუფალი ნებისგან და იმოქმედებდით თქვენი სინდისის ბრძანებისამებრ. თქვენი მეცნიერება მაშინ, მატერიალურის საზღვრების გადალახვით, შეეხებოდა ზებუნებრივს; რადგან აქამდე მას ამ საზღვრებთან მიახლოებაც კი არ შეუძლია.

6. რა შეძრწუნებას განიცდის მეცნიერის სული, როდესაც ტოვებს ამ ქვეყნიერებას და საბოლოოდ დგება ღვთაებრივი ჭეშმარიტების წინაშე! იქ, სირცხვილისგან სავსე, ის თავს ხრის და ითხოვს, რომ მისი ამპარტავნება აპატიონ. მას სჯეროდა, რომ ყველაფერი იცოდა და ყველაფრის გაკეთება შეეძლო, უარყოფდა რა რაიმეს არსებობას მისი ცოდნისა და გაგების მიღმა. მაგრამ ახლა, სიცოცხლის წიგნის წინაშე, შემოქმედის უსასრულო ქმნილების წინაშე, იგი უნდა შეიცნოს საკუთარი უბადრუკება და შეიმოსოს თავმდაბლებით მის წინაშე, ვინც აბსოლუტური სიბრძნეა. (283, 48–49)

7. ნუ გეშინიათ, რომ სულიერ სამყაროში ჩასვლისას, მოგიწევთ იმაზე ფიქრი, თუ რა ცოდვები ჩაიდინეთ დედამიწაზე. თუ საკუთარ თავს ტკივილისგან განწმენდის საშუალებას მისცემთ და გულებიდან სინანული ამოხეთქავს, თუ ცდილობთ, თქვენი დანაშაულების გამოასწოროთ, ჩემს წინაშე ღირსეულნი და წმინდები წარდგებით და არავინ, თქვენი სინდისიც კი, არ გაბედავს თქვენი წარსული სრულყოფილების ნაკლებობის ხსენებას.

8. სრულყოფილ სამშობლოში ადგილია ყოველი სულისთვის, რომელიც დროში თუ მარადისობაში თავისი მფლობელის მოსვლას ელის.

სიყვარულის, წყალობის, რწმენისა და დამსახურების " " კიბეზე, თქვენ ჩემს სამეფოში ერთ-ერთობით შეხვალთ. (81, 60-61)

სასჯელის სამართალი

9. ამქვეყნად მხოლოდ რამდენიმე მოწაფე მყავდა და კიდევ უფრო ცოტა, ვინც ღვთაებრივი მასწავლებლის ხატად იქცა. სულიერ ველზე კი ბევრი მოწაფე მყავს, რადგან სწორედ იქ მიიღწევა უდიდესი წინსვლა ჩემი სწავლებების გააზრებაში. სწორედ იქ იღებენ ჩემი პატარა შვილები, სიყვარულის მშივრები და მწყურვალები, თავიანთი მასწავლებლისგან იმას, რაც კაცობრიობამ უარყო მათთვის. სწორედ იქ ისინი, ვინც თავმდაბლობის გამო დედამიწაზე შეუმჩნეველნი იყვნენ, თავიანთი სათნოებით ბრწყინავენ, ხოლო ისინი, ვინც ამქვეყნად ცრუ ნათლით ბრწყინავდნენ, მწუხარებითა და სინანულით ტირიან.

10. მე იმქვეყნად მიგიღებთ, ისე, როგორც დედამიწაზე არ მოგელოდებოდათ, როდესაც, ტირილით, მაგრამ კურთხევით, თქვენს დანაშაულს გამოისყიდით. არ აქვს მნიშვნელობა, რომ თქვენი ცხოვრებისეული გზის მანძილზე მწვავე ამბოხის მომენტი გქონდათ. მე მხედველობაში მივიღებ იმ დღეებს, როდესაც დიდი ტანჯვა გქონდათ, და მათში თავმდაბლობა გამოავლინეთ და ჩემს სახელს აკურთხებდით. თქვენც, თქვენი უმცირესობის ფარგლებში, განიცადეთ ზოგიერთი გოლგოთა, თუნდაც ეს თქვენი ურჩობის გამო მომხდარიყო.

11. აჰა, ღვთისადმი ერთგულებისა და სიყვარულის რამდენიმე წამით შენ ამქვეყნიურს მიღმა სიცოცხლისა და მადლის მრავალგზის დროს იგებ. ასე უპასუხებს ჩემი მარადიული სიყვარული კაცის წარმავალ სიყვარულს. (22, 27–29)

12. ყოველი კეთილი საქმე თავის საზღაურს პოულობს, რომელსაც დედამიწაზე კი არ იღებს, არამედ იმქვეყნად. მაგრამ რამდენი სურს ამ ნეტარებით უკვე აქ, დედამიწაზე დატკბეს, ვერ გააცნობიერებლად, რომ ვინც არაფერს აკეთებს თავისი სულიერი ცხოვრებისთვის, უღირსად დადგება მასში შესვლისას და მისი სინანული მაშინ დიდი იქნება. (1, 21)

13. ვინც ამქვეყნიურ პატივსა და ქებას ესწრაფვის, მათ შეიძლება აქვე მიიღებდეს; მაგრამ ეს სიამოვნება ხანმოკლე იქნება და სულაც არ გამოადგება იმ დღეს, როდესაც სულიერ სამყაროში შევა. ვინც ფულს ეძებს, შეუძლია თავისი საზღაური აქ მიიღოს, რადგან სწორედ ამისთვის იღვწოდა. მაგრამ როდესაც დადგება საათი, როდესაც ყველაფერი უნდა დატოვოს და შემდგომ სამყაროში შევიდეს, მას არ ექნება უმცირესი უფლებაც კი, თავისი სულისთვის რაიმე საზღაური მოითხოვოს, თუნდაც ჰგონებდეს, რომ ბევრი მოწყალება გაიღო.

14. ამის საპირისპიროდ, ადამიანი, რომელიც ყოველთვის უარყოფდა მლიქვნელობასა და კეთილგანწყობას, რომელიც თავის მოყვასს წმინდა და უანგარო გულით უყვარდა და რომელიც ყოველ მატერიალურ

ჯილდოზე უარს ამბობდა; ადამიანი, რომელიც სიკეთის თესვით იყო დაკავებული და რომელიც სიხარულს იღებს სასიკეთო საქმეების კეთება — ასეთი ადამიანი ჯილდოზე არ იფიქრებს, რადგან ის საკუთარი კმაყოფილებისთვის კი არ იცხოვრებს, არამედ თავისი მოყვასის კეთილდღეობისთვის. რა დიდი იქნება მისი სიმშვიდე და ნეტარება, როდესაც ის მაშინ თავისი უფლის წიაღში იქნება! (253, 14)

15. მე ამჟამად მოგართმევთ სუფთა და სრულყოფილ სწავლებას, და ამიტომ გეუბნებით, რომ თქვენი დღის შრომის ბოლოს, თქვენს ანგარიშზე მხოლოდ ის ჩაითვლება, რაც ცხოვრებაში ჭეშმარიტი სიყვარულით გააკეთეთ; რადგან ეს დაამტკიცებს, რომ ჭეშმარიტება იცოდით. (281, 17)

16. ნუ იფიქრებთ — რადგან კეთილ საქმეს რომ აკეთებთ, მისი ღირებულება არ იცით — რომ ვერასდროს შეიგრძნობთ იმ სიკეთეს, რომელიც გააკეთეთ. გეუბნებით, თქვენი არცერთი საქმე დაჯილდოების გარეშე არ დარჩება.

17. როდესაც ერთ დღეს სულიერ სამყაროში იქნებით, გააცნობიერებთ, თუ რამდენად ხშირად იყო ერთი მცირე, ერთი შეხედვით უმნიშვნელო ქმედება კეთილი საქმეების ჯაჭვის დასაწყისი — ჯაჭვისა, რომელიც სხვებმა სულ უფრო გაახანგრძლივეს, მაგრამ რომელიც სამუდამოდ აავსებს იმით, ვინც ის დაიწყო, კმაყოფილებით. (292, 23-24)

18. მე გიბიძგებთ, შეიძინოთ დამსახურება; მაგრამ თქვენი მოტივაცია არ უნდა იყოს საკუთარი ხსნის ეგოისტური სურვილი, არამედ თქვენი საქმეები უნდა აკეთოთ თანამემამულეებზე და მომავალ თაობებზე ზრუნვით, რომელთა სიხარულიც უდიდესი იქნება, როდესაც მათ "პირველთა" მიერ გაპრიალებულ გზას იპოვიან. მაშინ თქვენი ბედნიერება უსაზღვრო იქნება, რადგან თქვენი ძმებისა და დების სიხარული და სიმშვიდე თქვენს სულამდეც მიაღწევს.

19. რაოდენ განსხვავებულია ის, ვინც მხოლოდ საკუთარ ხსნასა და ნეტარებას ეძებს; რადგან, როდესაც მიაღწევენ იმ ადგილს, რომელიც თავიანთი საქმეებით დაიმსახურეს, მათ არ შეუძლიათ ერთი წამითაც კი იპოვონ სიმშვიდე ან სიხარული, როდესაც ხედავენ მათ, ვინც უკან დატოვეს, ვინც საკუთარ ტანჯვის მძიმე ტვირთს ატარებს.

20. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ სწავლების ჭეშმარიტი მოწაფეები მართალნი და წმინდები იქნებიან თავიანთ საქმეებში, როგორც მათი სული, რომელიც ჩემივე ნათელია. (290, 76-77)

21. თუ თავმდაბლები იქნებით, თქვენი სულიერი სიმდიდრე გაიზრდება იმ ცხოვრებაში, რომელიც გელით. მაშინ გექნებათ სიმშვიდე, რომელიც თქვენი არსებობის უმშვენიერეს შეგრძნებას მოგანიჭებთ. და თქვენს სულში დაიბადება მამისთვის მსახურების სურვილი, იყოთ ყველაფრის ერთგული მცველი, რაც მე შევქმენი, იყოთ ნუგეში მტანჯველთათვის და სიმშვიდე — მოუსვენართათვის. (260, 29)

სულების აღმასვლა ღვთის სამეფოში

22. ეს არის "მესამე ეპოქა", რომელშიც თქვენმა სულმა უკვე დედამიწაზე ყოფნისას შეუძლია დაიწყოს ოცნება არსებობის უმაღლესი საფეხურებისა და უდიდესი ხედვების შესახებ. რადგანაც, ვინც ამქვეყნიდან მიდის, სულში თან ატარებს ცოდნას იმისა, თუ რას იპოვის, და თავისი სულიერი ნიჭების გამოვლენას, ის მრავალ სამყაროს გაივლის ისე, რომ არ შეყოვნდება მათში, სანამ არ მიაღწევს იმას, რომელშიც თავისი ღვაწლის წყალობით დამკვიდრების უფლება აქვს.

23. იგი სრულად იქნება ცნობიერი თავისი სულიერი მდგომარეობისა და იცოდეს, როგორ შეასრულოს თავისი ამოცანა, სადაც არ უნდა იყოს. იგი გაიგებს სიყვარულის, ჰარმონიისა და სამართლიანობის ენას და შეძლებს სულიერი ენის სიცხადით კომუნიკაციას, რომელიც აზროვნებაა. მისთვის არ იქნება ხაფანგები, გასაჭირი და ცრემლები და ის სულ უფრო და უფრო შეიგრძნობს მიუდგომელი სიხარულისგან მიახლოებას თავისი სამკვიდრო სავანეებისადმი, რადგან ისინი მისი მარადიული მემკვიდრეობაა. (294, 55)

24. ზეციური კიბის საფეხურებზე უსასრულო რაოდენობის არსებაა, რომელთა სულიერი სრულყოფილება მათ საშუალებას აძლევს, დაიკავონ სხვადასხვა დონე, მათი განვითარების მიღწეული ეტაპის შესაბამისად. თქვენი სული შექმნილია შესაბამისი თვისებებით, რათა განვითარდეს ამ სრულყოფილების კიბეზე და მიაღწიოს მიზანს, რომელიც შემოქმედის უმაღლეს განკარგულებებშია დადგენილი.

25. თქვენ არ იცით ამ სულების ბედი, მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ის სრულყოფილია, როგორც ყველაფერი, რაც მე შევქმენი.

26. თქვენ ჯერ კიდევ არ გესმით ის ნიჭები, რომლებიც მამამ გიბოძათ. მაგრამ ნუ წუხართ, რადგან მოგვიანებით მათ შესახებ შეიტყობთ და შეიგრძნობთ, თუ როგორ ვლინდებიან ისინი სრულად.

27. სულთა უსასრულო რაოდენობა, რომლებიც თქვენსავით არსებობის სხვადასხვა სიბრტყეში ცხოვრობენ, ერთმანეთთან დაკავშირებულნი არიან უმაღლესი ძალით, რომელიც სიყვარულია. ისინი შექმნილნი არიან ბრძოლისთვის, თავიანთი უმაღლესი განვითარებისთვის და არა სტაგნაციისთვის. ვინც ჩემი მცნებები შეასრულა, ისინი ღვთაებრივ სიყვარულში დიდებულნი გახდნენ.

28. მე კი გახსენებთ, რომ მაშინაც კი, როდესაც თქვენი სული სიდიადეს, ძალასა და სიბრძნეს მიაღწევს, ის ყოვლისშემძლე არ გახდება, რადგან მისი თვისებები არ არის უსასრულო, როგორც ღმერთისაა. მიუხედავად ამისა, ისინი საკმარისი იქნება, რომ თქვენი სრულყოფილების მწვერვალზე აგიყვანოთ იმ სწორი გზით, რომელიც თქვენმა შემოქმედმა პირველივე წამიდან დაგიდოთ. (32, 34, 37)

29. თქვენმა სულმა სრულყოფილების მისაღწევად სულიერი განვითარების შვიდი საფეხური უნდა გაიაროს. დღეს, სანამ დედამიწაზე ცხოვრობთ, არ იცით, ზეციური კიბის რომელ საფეხურზე დგახართ.
30. მიუხედავად იმისა, რომ ვიცი პასუხი თქვენი სულის ამ კითხვაზე, ამჟამად არ მაქვს უფლება, გითხრათ. (133, 59–60)
31. ყოველი საფეხური, ყოველი ნაბიჯი, არსებობის ყოველი დონე სულს სთავაზობს უფრო დიდ ნათელსა და უფრო სრულყოფილ ნეტარებას. მაგრამ უმაღლესი სიმშვიდე, სულის სრული ბედნიერება, სულების ყველა დროებითი სამყოფელის მიღმა მდებარეობს.
32. რამდენჯერ მოგეჩვენებათ, რომ ღვთის წიაღში სრულყოფილ ბედნიერებას წინასწარ გრძნობთ, ისე, რომ ვერ აცნობიერებთ, ეს ბედნიერება მხოლოდ მომავალი სამყაროს წინასწარი გემოა, რომლისკენაც ამ სიცოცხლის შემდეგ უნდა იმოგზაუროთ. (296, 49-50)
33. რამდენი ოცნებობს სიკვდილზე იმ მოლოდინით, რომ ეს წამი მათ ჩემთან მოიყვანს, რათა შემდეგ ზეცაში მარადისად მემსახურონ, არ იციან, რომ გზა უსასრულოდ უფრო გრძელია, ვიდრე მათ სჯეროდათ. ზეცისკენ მიმავალი კიბის ერთ საფეხურზე ასასვლელადაც კი, ადამიანმა ცხოვრება სწორად უნდა იცხოვროს. უცოდინრობაა მიზეზი იმისა, რომ ბევრი ჩემი სწავლებების მნიშვნელობას ვერ ხვდება. (164, 30)
34. ადამიანის მეშვეობით განადგურების ძალები გათავისუფლდა. ომმა თავისი თესლი თითოეულ გულში დათესა. რაოდენ დიდი ტკივილი გადაიტანა კაცობრივმა! რაოდენ დიდი ნანგრევები, გაჭირვება, ობლობა და მწუხარება დატოვა მან თავის კვალში! ხომ არ ფიქრობთ, რომ ბრძოლაში დაცემულთა სულები დაიღუპნენ, ან რომ სიცოცხლის ის ნაწილი — მარადისობა — რომელიც ადამიანში ბინადრობს, აღარ არსებობს?
35. არა, ადამიანებო: სული ომსა და სიკვდილს უძლებს. ჩემი სულის იმ ნაწილმა ტკივილის ველიდან აღმოიშვა და ჩემს გზაზე ეძებს ახალ ჰორიზონტს, რათა განაგრძოს ცხოვრება, გაშლა და განვითარება. (262, 26–27)
36. მე მოგეცით მიწა, რათა ყველამ თანაბრად ფლობდეთ მას, რათა იცხოვროთ მშვიდობაში და გამოიყენოთ ის, როგორც დროებითი სახლი, რომელშიც განავითარებთ თქვენს უნარებს და მოამზადებთ თქვენს სულს ახალ სამყოფელში ასასვლელად.
37. მე გითხარით: "უფლის სახლში მრავალი სამყოფია". თქვენ მათ შეიცნობთ აღსვლისას. თითოეული მათგანი სულ უფრო და უფრო მიგახლოებთ მე, და მათ მიაღწევთ თქვენი საქმეებისამებრ, რადგან ყოველივე დაქვემდებარებულია ღვთაებრივ წესრიგსა და სამართლიანობას.

38. ვერავინ შეძლებს თქვენი გადასვლის შეჩერებას ცხოვრების ერთი საფეხურიდან მეორეზე და თითოეულის დასასრულს იქნება სიხარული და ზეიმი თქვენს სულში და ჩემსაშიც.
39. ამგვარად გამზადებთ, რათა იცოდეთ, რომ გზა, რომელიც უნდა გაიაროთ, ხანგრძლივია და არ დაკმაყოფილდეთ თქვენი პირველი ნამოქმედარით, ფიქრობდეთ, რომ ისინი უკვე გაგიღებენ კარს იმ საცხოვრებლებისა.
40. მაგრამ მე ასევე გეუბნებით: სულისთვის მშვენიერი და სასიამოვნოა, როდესაც განვითარების ეტაპის ბოლოს აღწევს და ჩერდება, რათა გადალახული უთვალავი დაბრკოლების შემდეგ, გადახედავს განვლილ გზას — მის დიდ ბრძოლებს, სიმწარის დღეებსა და სიმშვიდის საათებს.
41. და ბოლოს, ტრიუმფი, ჯილდო და სიმართლე, რომლებიც თქვენ გარშემო ანათებენ, და თქვენი მამის სული — მყოფი, დიდებული, რომელიც აკურთხებს შვილს -ს და თავის მკერდში ამყოფებს, სანამ ის ცხოვრების მომდევნო ეტაპისთვის მოემზადება. ასე ის მიემართება ერთიდან მეორეზე, სანამ საბოლოოდ არ მიაღწევს უმაღლეს აღსრულებას, რომ იცხოვროს ჩემთან სამუდამოდ. (315, 34–36)
42. სულის ნაპერწკალი, რომელიც ადამიანს თავის შემოქმედს ჰგვანებს, სულ უფრო და უფრო მიუახლოვდება იმ უსასრულო ცეცხლს, რომლისგანაც იგი წარმოიშვა, და ეს ნაპერწკალი იქცევა ნათელ არსებად — ცნობიერად, სიყვარულით მოელვარედ, ცოდნითა და ძალით სავსედ. ეს არსება იხარებს სრულყოფილების მდგომარეობით, რომელშიც არ არსებობს უმცირესი ტკივილი ან უმცირესი წუხილი, რომელშიც მეფობს სრული და ჭეშმარიტი ნეტარება.
43. ეს თქვენი სულის მიზანი რომ არ ყოფილიყო, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამდენი ქადაგებით ჩემს მოძღვრებას არ გაგიცნობდით, რადგან მაშინ "პირველი ასაკის" კანონი საკმარისი იქნებოდა თქვენთვის, რათა დედამიწაზე მშვიდობით გეცხოვრათ.
44. მაგრამ როდესაც გაიხსენებთ, რომ მე კაცობრიობას შორის ვცხოვრობდი და მას ამ სიცოცხლის შემდგომი უსასრულოდ უკეთესი სამყარო შევჰპირდი, და როდესაც კიდევ ერთხელ გაიხსენებთ, რომ დაგპირდით, სხვა დროს დავბრუნდებოდი, რათა კვლავ გესაუბრათ და აგეხსნათ ყველაფერი, რაც არ გაგიგით, მიხვალთ იმ დასკვნამდე, რომ ადამიანის სულიერი ბედი უფრო მაღალია, ბევრად უფრო მაღალი, ვიდრე რასაც კი მოელით, და რომ აღთქმული ნეტარება უსასრულოდ აღემატება ყველაფერს, რისი გამოცნობაც ან წარმოდგენაც კი შეგიძლიათ. (277, 48–49)

თავი 30 – სულის განვითარება რეინკარნაციების მეშვეობით

განვითარების კანონი

1. გეუბნებით თქვენ, კაცმა უნდა იცოდეს, რომ მისი სული დედამიწაზე მრავალჯერ მოვიდა და მაინც ვერ გაიგო, როგორ ადიოს ჩემი კანონის გზით მთის მწვერვალის მისაღწევად. (77, 55)

2. რადგან ადამიანი შეესწრო მეცნიერების წინსვლას და იმის აღმოჩენას, რისიც ადრე არ სწამდა — რატომ უწევს ის წინააღმდეგობას სულის ბუნებრივ განვითარებას? რატომ ეჭიდება ის იმას, რაც მას აჩერებს და ძილში აბამს? იმიტომ, რომ ის შეძრწუნდა მარადიული სიცოცხლის პერსპექტივით! (118, 77)

3. გაიგეთ ეს: მიუხედავად იმისა, რომ ქმნილება სრულყოფილად ჩანს, ყველაფერი მაინც ვითარდება, გარდაიქმნება და სრულყოფს საკუთარ თავს. შეუძლია კი თქვენს სულს ამ ღვთაებრივი კანონისგან თავის დაღწევა? არა, ჩემო შვილებო. არავის შეუძლია საბოლოო სიტყვის თქმა სულიერებაზე, მეცნიერებასა თუ ცხოვრებაზე, რადგან ისინი ჩემი ქმნილებებია, რომლებსაც დასასრული არ გააჩნიათ. (79, 34)

4. რამდენი ადამიანი, თავისი შეძენილი ცოდნის საფუძველზე, თვლის, რომ სულიერი სიდიადე მოიპოვა, მაგრამ ჩემთვის ისინი განვითარების გზაზე გაჩერებულ ბავშვებს არ სცდებიან. რადგან მათ უნდა გაითვალისწინონ, რომ სულის აღმავალი განვითარება მხოლოდ გონების განვითარებით არ მიიღწევა, არამედ ეს უნდა მოხდეს მთლიანი არსების განვითარების გზით, ადამიანში კი ბევრი უნარია, რომელიც სრულყოფილების მისაღწევად უნდა განვითარდეს.

5. ამიტომაც მე — ჩემი სიყვარულისა და სამართლიანობის ერთ-ერთი კანონის შესაბამისად — დავადგინე სულის რეინკარნაცია, რათა მას მივცე უფრო ხანგრძლივი გზა, რომელიც სრულყოფილების მისაღწევად ყველა საჭირო შესაძლებლობას სთავაზობს.

6. ყოველი მიწიერი არსებობა მოკლე გაკვეთილია, რადგან სხვაგვარად ადამიანს ჩემი კანონის აღსრულებისთვის ძალიან ცოტა შესაძლებლობა ექნებოდა. მაგრამ აუცილებელია, რომ თქვენ ამ ცხოვრების მიზანი შეიცნოთ, რათა მისი მნიშვნელობა გაიგოთ და მის ჰარმონიას მიაღწიოთ, რომელიც ადამიანური სრულყოფილების საფუძველია — რათა წინსვლა შეძლოთ არსებობის უფრო მაღალ დონეზე, სანამ არ მიაღწევთ სულიერ ცხოვრებას, სადაც ჩემთვის თქვენთვის იმდენი გაკვეთილი მაქვს დაგროვებული, რომლებიც ჯერ კიდევ უნდა ვასწავლო, და იმდენი გამოცხადება, რომელიც ჯერ კიდევ უნდა გადმოგცეთ. (156, 28–29)

7. როდესაც ყველაფერი დაუღალავად იზრდება, იცვლება, სრულყოფილდება და ვითარდება — რატომ უნდა დარჩეს თქვენი სული საუკუნეების განმავლობაში ერთ ადგილს?

8. რადგან მეცნიერების მეშვეობით ბევრი რამ აღმოაჩინეთ და ისწავლეთ, თქვენთვის უცხო არ არის შეუჩერებელი განვითარება, რომელიც ქმნილების ყველა არსებაში არსებობს. ამიტომ, მინდა გაიგოთ, რომ არ

უნდა დატოვოთ თქვენი სული იმ ჩამორჩენილობისა და სტაგნაციის მდგომარეობაში, რომელშიც ის დიდი ხნის წინ ჩააგდეთ, და რომ უნდა ისწრაფოდეთ თქვენ გარშემო არსებულ ყოველთან ჰარმონიის მიღწევისკენ, რათა კაცობრიობას დადგეს დღე, როდესაც ბუნება, ნაცვლად იმისა, რომ მალავდეს თავის საიდუმლოებებს, მათ გამხელს, და ნაცვლად იმისა, რომ ბუნების ძალები თქვენი მტრები იყვნენ, ისინი თქვენი მსახურები, თანამშრომლები და ძმები გახდნენ. (305, 6, 8)

"ხორცის აღდგომა" — სწორად გაგებული

9. ახლა სამყარომ უნდა შეიტყოს სიმართლე "ხორცის აღდგომის" შესახებ, რომელიც სულის რეინკარნაციაა.

10. რეინკარნაცია ნიშნავს: მატერიალურ სამყაროში დაბრუნებას, რათა კვლავ იშვა ადამიანად; სულის აღდგენას ადამიანის სხეულში მისი მისიის გასაგრძელებლად. ეს არის ჭეშმარიტება "ხორცის აღდგომის" შესახებ, რომელზეც საუბრობდნენ თქვენი წინაპრები, თუმცა მას ისეთი დამახინჯებული და აბსურდული ინტერპრეტაციები სთავაზობდნენ.

11. რეინკარნაცია არის ნიჭი, რომელიც ღმერთმა თქვენს სულს უბოძა, რათა ის არასოდეს ყოფილიყო შეზღუდული მატერიის სიღარიბით, დედამიწაზე მისი წარმავალი არსებით, მისი ბუნებრივი შეზღუდვებით; არამედ, რადგან სული უმაღლესი ბუნებიდან იღებს სათავეს, მას შეუძლია გამოიყენოს იმდენი მატერიალური სხეული, რამდენიც სჭირდება სამყაროში თავისი დიადი ამოცანების შესასრულებლად.

12. ამ ნიჭით სული აჩვენებს თავის უსაზღვრო უპირატესობას "ხორცზე", სიკვდილსა და ყოველგვარ მიწიერზე, როდესაც სძლევს სიკვდილს, ერთის შემდეგ მეორე სხეულს და გადალახავს მათ ყველას, რამდენი სხეულიც არ უნდა ენდოს მას. ის დროის, დაბრკოლებებისა და ცდუნებების მძლეველია. (290, 53–56)

13. როგორ შეგიძლიათ გეჯერათ, რომ სამსჯავრო დღეს მკვდრების სხეულები აღდგებიან და თავიანთ სულებს შეერთდებიან, რათა ღვთის სასუფეველში შევიდნენ? როგორ შეგიძლიათ ასე განმარტოთ ის, რაც სხვა დროს გსწავლობდნენ?

14. ხორცი ამქვეყნიურია და ამქვეყნად რჩება, ხოლო სული თავისუფლად აღზევდება და უბრუნდება იმ სიცოცხლეს, საიდანაც მოვიდა. "რაც ხორცისაგან იშობა, ხორცია, და რაც ჩემი სულისაგან იშობა, სულია". "ხორცის აღდგომა"* სულის ხელახლა ხორცშესხმას ნიშნავს, და მაშინაც კი, თუ ზოგიერთს მიაჩნია, რომ ეს ადამიანური თეორიაა, თქვენ შორის სხვები კი ფიქრობენ, რომ ეს ახალი გამოცხადებაა — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე ამ გამოცხადებას კაცობრიობის გათენებიდანვე ვუმხელ სამყაროს! ამის მტკიცებულებას იპოვით წმინდა წერილის ტექსტში, რომელიც ჩემს საქმეებს მოწმობს.

** ეს გამოთქმა, რომელიც ძველი ქრისტიანული სიმბოლოდანაა ნაცნობი, კონსტანტინოპოლის მეორე კრებაზე იქნა ფორმულირებული, ანუ იმ დროს, როდესაც რეინკარნაციის დოქტრინა, რომელიც მანამდე ნაწილობრივ აღიარებული იყო, იმპერატორმა იუსტინიანემ მწვალებლობად გამოაცხადა (!). ამგვარად, სულის "ხორცში" ხელახლა შობა "ხორცის აღდგომად" იქცა.*

15. მაგრამ ამ ეპოქაში ეს გამოცხადება თქვენს სულამდე მივიდა, როდესაც ის განვითარების უფრო მაღალ საფეხურზე იყო, და მალე ის სამართლიანად იქნება მიღებული, როგორც შემოქმედის ერთ-ერთი ყველაზე სამართლიანი და მოსიყვარულე კანონი. უარყავით თქვენი წარმოდგენა "განკითხვის დღის" შესახებ; რადგან ის არ არის თქვენი დღე, არამედ დროის მონაკვეთია, და "სამყაროს დასასრული" არ არის იმ პლანეტისა, რომელზეც თქვენ ცხოვრობთ, არამედ თქვენ მიერ მასზე შექმნილი ეგოისტური ცხოვრების დასასრულია. (76, 41–43)

16. "ხორცის აღდგომის" საიდუმლო განმარტებულია სულის რეინკარნაციის შესახებ გამოცხადებით. დღეს თქვენ იცით, რომ ამ სიყვარულისა და სამართლიანობის კანონის მიზანია, რომ სულმა შეძლოს საკუთარი სრულყოფა , რათა ის არასოდეს დაიკარგოს, ვინაიდან ის ყოველთვის იპოვის ღია კარს — თავისი ხსნის შესაძლებლობას — რომელიც მამამ შესთავაზა.

17. ჩემი განკითხვა ყოველი სულის მიმართ ამ კანონის შესაბამისად აბსოლუტური და უცვლელია.

18. მხოლოდ მე ვიცი, როგორ განგსაჯო, რადგან ყოველი ბედი ადამიანისთვის გაუგებარია. ამიტომ, არავინ უნდა იყოს გამხელილი ან გამოცემული სხვის წინაშე.

19. სულები, ცოდვებში რომ გზას აცდებიან, მრავალი ბრძოლისა და განსაცდელის შემდეგ და ხანგრძლივი მოგზაურობის ბოლოს, მოვლენ ჩემთან გამოცდილებით მოპოვებული სიბრძნით სავსენი, ტკივილით განწმენდილნი, თავიანთი ღვაწლით ამაღლებულნი, ხანგრძლივი მოგზაურობით დაღლილნი, მაგრამ ბავშვებივით უბრალონი და ხალისიანნი. (1, 61–64)

სულების განვითარების სხვადასხვა ეტაპი

20. დიდი ხნის წინ თქვენი სული ჩემგან გამოვიდა; თუმცა, ყველა ერთნაირად არ წასულა წინ სულიერი განვითარების გზაზე.

21. ყველა ბედი განსხვავებულია, თუმცა ყველა ერთსა და იმავე მიზანთან მიგიყვანთ. ზოგი ამ განსაცდელებისთვისაა განწირული, ზოგი კი — იმ განსაცდელებისთვის. ერთი არსება ერთ გზას მიჰყვება, მეორე — სხვა გზას. თქვენ ყველა ერთსა და იმავე მომენტში არ მოსულხართ არსებობაში და ერთსა და იმავე დროსაც არ დაბრუნდებით. ზოგი წინ მიიწევს, ზოგი უკან, მაგრამ მიზანი ყველას გელოდებათ. არავინ იცის, ვინ

არის მასთან ახლოს ან ვინ დახეტიალობს შორს მისგან, რადგან თქვენ ჯერ კიდევ მეტისმეტად დაუწაფრები ხართ ამ ცოდნის შესაძენად; თქვენ ადამიანები ხართ და თქვენი ამპარტავნება დაღუპვამდე მიგიყვანთ. (10, 77–78)

22. ყოველთვის, ადამიანის ისტორიის შორეულ წარსულშიც კი, გყავდათ მაღალი სულის ადამიანების მაგალითები. როგორ შეგიძლიათ ახსნათ, რომ უადრეს დროშიც კი იყვნენ განვითარებული სულის ადამიანები, თუ ისინი არ გაივლიდნენ თანმიმდევრულ რეინკარნაციებს, რომლებიც მათ განვითარებაში ეხმარებოდა?

23. ამის მიზეზი ისაა, რომ სული არ იქმნება ფიზიკურ სხეულთან ერთად და არც კაცობრიობის წარმოშობა ემთხვევა სულის წარმოშობას. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არ არსებობს არც ერთი სული, რომელიც ამქვეყნად მოსულიყოს ისე, რომ მანამდე იმქვეყნად არ ყოფილიყოს. ვინ თქვენგანი შეძლებს გაზომოს ან იცოდეს ის დრო, რომელიც მან ამ მიწაზე მოსვლამდე სხვა სფეროებში იცხოვრა? (156, 31-32)

წინა მიწიერი ცხოვრებებისა და საკუთარი განვითარების დონის ცოდნა

24. სანამ სული მჭიდროდ არის მიჯაჭვული სხეულზე, ის არც ცნობს და არც შეუძლია იცოდეს ის დამსახურებები, რომლებიც თავის წარსულ ცხოვრებებში შეიძინა. მაგრამ ახლა ის სწავლობს, რომ მისი ცხოვრება არის მარადისობა, უწყვეტი განვითარება მწვერვალის მიღწევის სურვილში. თუმცა დღეს თქვენ ჯერ არ იცით, რა სიმაღლეს მიაღწიეთ. (190, 57)

25. თქვენი გონება არ იღებს თქვენი სულის წარსულის შთაბეჭდილებებსა თუ მოგონებებს, რადგან სხეული სქელი ფარდაგაა, რომელიც სულის ცხოვრებაში შეღწევის საშუალებას არ იძლევა. რომელი ტვინი შეძლებდა იმ გამოსახულებებისა და შთაბეჭდილებების ათვისებას, რომლებიც სულმა თავის წარსულში მიიღო? რომელი გონება შეძლებდა ადამიანური ცნებებით იმის გააზრებას, რაც მისთვის გაუგებარია?

26. ყოველივე ამის გამო, მე ჯერ არ მომიცემია თქვენთვის უფლება, გცოდნოდათ, ვინ ხართ სულიერად და როგორი იყო თქვენი წარსული. (274, 54-55)

27. ჩემი ყველა ქმნილება ჩემ მიერაა დაფიქსირებული წიგნში, სახელად "სიცოცხლე". მისი ფურცლების რიცხვი უთვალავია; მისი უსაზღვრო სიბრძნე არავის შეუძლია შეიძინოს, გარდა ღვთისა, მისი ავტორისა. მაგრამ მასში, თითოეულ ფურცელზე, არის მოკლე შეჯამება, რომელშიც მამამ თავისი ყოველი ქმნილება გასაგებად წარმოადგინა, რათა ნებისმიერი გონებისთვის მისაღები ყოფილიყო.

28. შენც მუდმივად წერ შენი ცხოვრების წიგნში, რომელშიც აღიწერება შენი ყველა ქმედება და შენი განვითარების მთელი გზის ყოველი ნაბიჯი.

ეს წიგნი შენს სულში დაიწერება და ცოდნისა და გამოცდილების ნათელი იქნება, რომლითაც ხვალ შენი უმცროსი ძმებისა და დების გზას გაანათებ.
29. თქვენ ჯერ ვერავის აჩვენებთ თქვენს წიგნს, რადგან მისი შინაარსიც კი არ იცით. მაგრამ მალე ის თქვენში გასაგები გახდება და შეძლებთ, თქვენს თანამორწმუნეებს აჩვენოთ ის გვერდები, რომლებიც თქვენს განვითარებაზე, თქვენს გამოსყიდვასა და თქვენს გამოცდილებაზე მეტყველებს. მაშინ თქვენ ადამიანებისთვის ღია წიგნი იქნებით.
30. ნეტარნი არიან ისინი, ვინც გულთან ახლოს იღებს თავის მისიას. ისინი იგრძნობენ, რომ ადიან კიბეზე, რომელიც იაკობმა თავის სიზმარში იხილა, რაც სულიერი გზაა, რომელიც არსებებს შემოქმედის წინაშე მიიყვანს. (253, 6-8)

სიყვარული, როგორც სულიერი და გონებრივი განვითარების აუცილებლობა

31. როგორც თქვენს სხეულს, სიცოცხლისთვის, სწყურია ჰაერი, მზე, წყალი და პური, ასევე სულსაც სჭირდება გარემო, სინათლე და საზრდო, რომელიც მის ბუნებას შეესაბამება. თუ ის საკუთარი საზრდოს ძიებაში ამაღლების თავისუფლებისგან მოკლებული აღმოჩნდება, ის სუსტდება, ფიტება და დაბინდული ხდება; თითქოს ბავშვი იძულებული იყოს, სამუდამოდ დარჩეს თავის საწოლში და ჩაკეტილი იყოს თავის ოთახში. მისი კიდურები პარალიზებული გახდებოდა, გაფითრდებოდა, მისი გრძნობები დაბინდდებოდა და მისი უნარები ატროფირდებოდა.
32. გააცნობიერეთ, რომ სულიც შეიძლება იყოს კოჭლ! მე იმის თქმაც კი შემიძლია, რომ სამყარო სავსეა მათით, ვინც სულიერად არის კოჭლი, ბრმა, ყრუ და ავად! სული, რომელიც ტყვეობაში ცხოვრობს და არ გააჩნია გაშლის თავისუფლება, არის არსება, რომელიც არ იზრდება — არც სიბრძნით, არც ძალით, არც სათნოებით. (258, 62-63)
33. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ის, რაც შეუძლია თქვენი აწევა, სიყვარულია, რადგან სიბრძნე, გრძნობა და ამაღლება მასშია განსახიერებული. სიყვარული ღვთაებრიობის ყველა ატრიბუტის სინთეზია და ღმერთმა ეს ცეცხლი ყოველ სულიერ არსებაში აანთო.
34. რამდენი გაკვეთილი მოგეცით, რათა სიყვარული გასწავლოთ! რამდენი შესაძლებლობა, სიცოცხლე და რეინკარნაცია განიჭათ ღვთაებრივმა მოწყალებამ! გაკვეთილი იმეორებოდა იმდენჯერ, რამდენიც საჭირო იყო, სანამ არ აითვისეთ. ერთხელ შესრულების შემდეგ, გამეორებას აზრი აღარ აქვს, რადგან მისი დავიწყება შეუძლებელია.
35. რომ სწრაფად შეგესწავლათ ჩემი გაკვეთილები, აღარ დაგჭირდებოდათ ტანჯვა, არც თქვენი შეცდომების გამო ტირილი. არსება, რომელიც დედამიწაზე ყოფნისას იქ მიღებულ გაკვეთილებს იყენებს, შესაძლოა დაბრუნდეს სამყაროში, მაგრამ ის ყოველთვის უფრო დიდი სიმწიფითა და უკეთესი ცხოვრებისეული პირობებით დაბრუნდება.

ერთ ცხოვრებასა და მეორეს შორის ყოველთვის იქნება დასვენების პერიოდი, რომელიც აუცილებელია დაფიქრებისა და აღდგენისთვის, სანამ ახალი დღის შრომა დაიწყება. (263, 43–45)

რეინკარნაციის სხვადასხვა მიზეზები

36. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ადამიანის ცხოვრების არცერთ ეპოქაში არ მოჰკლებია მას ჩემი რჯულის ცოდნა; რადგან ღვთაებრივი ნაპერწკლიდან, რომელიც მისი სულია, მას არასოდეს მოჰკლებია სინათლის სხივი სულში, შთაგონება გონებაში ან წინათგრძნობა გულში.
37. ხოლო თქვენი სული უკან დაბრუნდა იმქვეყნიურში თვალებზე ბნელი მანდილით და მე გეუბნებით: ვინც არ გამოიყენებს ამქვეყნიურ ცხოვრებაში, ამ განსაცდელთა ველზე მოცემულ გაკვეთილს, იგი უნდა დაბრუნდეს მასში თავისი გამოსყიდვის დასასრულებლად და, უპირველეს ყოვლისა, სასწავლებლად. (184, 39)
38. სხვა სამყაროებშიც სულებს ასევე აქვთ თავისუფალი ნება, სცოდავენ და გზას აცდებიან, ან რჩებიან სიკეთის ერთგულნი და ამით აღწევენ აღმავალ განვითარებას, ისევე როგორც თქვენ დედამიწაზე. თუმცა, როდესაც დადგება დანიშნული დრო, ამქვეყნად ცხოვრებისთვის განკუთვნილნი ჩამოდიან მასზე კეთილშობილური ამოცანის შესასრულებლად, ხოლო სხვები — საკუთარი გამოსყიდვის მოსახდენად.
39. მაგრამ იმის მიხედვით, თუ როგორ აირჩევენ ამ მიწის დანახვას, ზოგიერთისთვის ის სამოთხედ გამოჩნდება, სხვებისთვის კი — ჯოჯოხეთად. ამიტომ, როდესაც ისინი მამათიან მოწყალებას გრძნობენ, მათთვის მხოლოდ საოცარი ცხოვრება ჩანს, რომელიც სულიერი კურთხევებითა და გაკვეთილებითაა დათესილი — გზა, რომელიც მათ აღთქმულ მიწასთან აახლოებს.
40. ზოგი ამქვეყნიდან დაბრუნების სურვილით მიდის, ზოგი კი — დაბრუნების შიშით. ამის მიზეზი ისაა, რომ თქვენმა ადამიანურმა ბუნებამ ჯერ ვერ შეძლო იმ ჰარმონიის გაგება, რომლითაც თქვენ უფალთან ერთად უნდა იცხოვროთ. (156, 33-34)
41. არავინ აჯანყდეს იდეის წინააღმდეგ, რომ მოუწევთ ამ პლანეტაზე სხვა სხეულში დაბრუნება, და არც ის უნდა იფიქროთ, რომ რეინკარნაცია სულის სასჯელია. დედამიწაზე ცხოვრებისთვის განკუთვნილ ყველა სულს მოუწია გაევლო რეინკარნაციის კანონი, რათა მიეღწია უმაღლესი განვითარებისთვის და შეესრულებინა მისთვის მინდობილი ამოცანა.
42. მხოლოდ ნაკლებად განვითარებული სულები კი არ უნდა განხორციელდნენ ხელახლა; ყველაზე მოწინავე სულებიც კი ბრუნდებიან განუწყვეტლივ, სანამ თავიანთ საქმეს არ დაასრულებენ.
43. ელია უდიდესი წინასწარმეტყველია, რომელიც დედამიწაზე მოსულა; მაგრამ, მიუხედავად იმ დიდი საქმეებისა, რომლებიც მან აღასრულა და იმ დიდი მტკიცებულებებისა, რომლებიც მან წარმოადგინა (რომ ღმერთი

არსებობს), მას მოუწია ამ სამყაროში დაბრუნება სხვა დროს, სხვა სხეულში და სხვა სახელით.
44. სიყვარულისა და სამართლიანობის ეს კანონი კაცობრიობას დიდი ხნის განმავლობაში უცნობი იყო, რადგან ადრე რომ შეეტყოთ, შესაძლოა, დაბნეულობაში ჩავარდნილიყავით. მიუხედავად ამისა, მამამ თქვენ მოგცათ გარკვეული გამოცხადებები და ნიშნები, რომლებიც ამ ეპოქის ნათელი წინასწარმეტყველება იყო და ყველა საიდუმლოს გასანათებლად ემსახურებოდა. (122, 25–28)

გზა სრულყოფილებისკენ

45. გრძელია გზა, რომლითაც სინათლის სისრულეს მიაღწევთ. არცერთ არსებას არ გააჩნია სულის გზაზე უფრო გრძელი გზა, რომელზეც მამა, ღვთაებრივი მოქანდაკე, რომელიც თქვენს სულს აყალიბებს და აწრთობს, მას სრულყოფილ ფორმას სძენს. (292, 26)
46. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სრული სიწმინდის მისაღწევად, თქვენი სული ჯერ კიდევ დიდად უნდა განწმინდოს, ამქვეყნად და სულიერში.
47. რამდენჯერაც დაგჭირდებათ, ამ პლანეტაზე დაბრუნება მოგიწევთ და რაც უფრო ხშირად დაკარგავთ მამათქვენის მიერ ნაჭერ შესაძლებლობებს, მით უფრო დააყოვნებთ ჭეშმარიტ სიცოცხლეში თქვენს საბოლოო შესვლას და გაახანგრძლივებთ თქვენს ყოფნას ცრემლების ველზე.
48. ყოველ მიწიერ არსებობაში, ყოველმა სულმა უნდა წარმოაჩინოს თავისი განვითარების პროგრესი და ნაყოფი და ყოველ ჯერზე მტკიცე ნაბიჯი გადადგას წინ.
49. იცოდეთ, რომ ერთადერთი სიკეთე, რომელიც საკუთარ კეთილდღეობას მოუტანს სარგებელს, არის ის, რაც სხვებისადმი ჭეშმარიტი სიყვარულისა და თანაგრძნობის გამო კეთდება და რაც უანგაროდ კეთდება. (159, 29–32)
50. ადამიანში არსებობს ორი ძალა, რომლებიც მუდმივად კონფლიქტში არიან: მისი წარმავალი ადამიანური ბუნება და მისი მარადიული სულიერი ბუნება.
51. ეს მარადიული არსება კარგად აცნობიერებს, რომ სულიერი სრულყოფილების მისაღწევად ძალიან დიდი დრო უნდა გავიდეს. ის გრძნობს, რომ ბევრი ადამიანური სიცოცხლე უნდა იცხოვროს და მათში მრავალი განსაცდელი უნდა გადალახოს, სანამ ჭეშმარიტ ბედნიერებას მიაღწევს. სული გრძნობს, რომ ცრემლებისა და ტკივილის შემდეგ და მრავალგზის ფიზიკური სიკვდილის გადატანისას, ის მიაღწევს იმ მწვერვალს, რომელსაც სრულყოფილებისკენ სწრაფვაში ყოველთვის ეძებდა.

52. სხეული კი, მეორე მხრივ, ეს სუსტი და მცირე არსება, ტირის, ბუნდღაობს და ზოგჯერ უარს ამბობს სულის მოწოდებებზე; და მხოლოდ მაშინ, როდესაც სული განვითარდება, გაძლიერდება და გამოცდილებას შეიძენს "ხორცთან" და მას გარსაყოფილ ყოველივესთან ბრძოლაში, ახერხებს სხეულზე ბატონობას და მისი მეშვეობით საკუთარი თავის გამოხატვას.
53. გრძელია სულის მოგზაურობა, შორს მიუწევს მისი გზა, მრავალფეროვანი და განსხვავებულია მისი არსებობის ფორმები და ყოველი წამი ახალი სახის განსაცდელს მოაქვს. მაგრამ, როდესაც ის ამ გამოცდებს გადის, ის ამაღლდება, განიწმინდება და სრულყოფილებას აღწევს.
54. ცხოვრების გზაზე ის სინათლის კვალს ტოვებს; ამიტომ, მისი სხეულის მოთქმა ხშირად არაფერს ნიშნავს აღზევებული სულისთვის, რადგან იცის, რომ ის წარმავალია და არ უნდა მისცეს უფლება, თავის მოგზაურობაში შეაფერხოს მოვლენებმა, რომლებიც მისთვის უმნიშვნელო ჩანს.
55. ერთი წამით, იგი ყურადღებას ამახვილებს თავისი "ხორცის" სისუსტეებზე, მაგრამ იცის, რომ ზედმეტად არ უნდა შეიყვაროს ის, რაც მხოლოდ მცირე ხანს ცოცხლობს და მალევე მიწაში ქრება. (18, 24; 27–28)

სიცოცხლის უნივერსალური სკოლა

56. კაცობრიობის გათენებიდანვე სულის რეინკარნაცია არსებობს, როგორც სიყვარულისა და სამართლიანობის კანონი და ერთ-ერთი იმ ფორმებიდან, რომლითაც მამამ თავისი უსაზღვრო მოწყალება გამოავლინა. რეინკარნაცია მხოლოდ ამ ეპოქის საკითხი არ არის, არამედ ყველა ეპოქისაა და არ უნდა იფიქროთ, რომ ეს საიდუმლო თქვენთვის მხოლოდ ახლა გამიცხადებია. უადრეს დროშიც კი, კაცობრიობაში არსებობდა სულის განხორციელების ინტუიციური ცოდნა.
57. ხოლო მათ, ვინც მატერიალისტურ მეცნიერებებსა და ქვეყნიერების საგანძურს ეძებდა, ხორცის ვნებების მორჩილება აირჩიეს, რითაც გაამაგრეს ადამიანის გულის ის ბოჭკოები, რომლებითაც სულიერება შეიგრძნობა, და ამგვარად, ადამიანები ყრუ და ბრმა გახდნენ ყველაფრის მიმართ, რაც სულს ეხება. (105, 52)
58. თქვენი შექმნამდე, თქვენ ჩემში იყავით; შემდგომ კი, როგორც სულიერი არსებები, იმ ადგილას იყავით, სადაც ყველაფერი სრულყოფილ ჰარმონიაში ირხევა, სადაც არის სიცოცხლის არსი და ჭეშმარიტი ნათლის წყარო, რომლითაც მე გკვებავთ.
59. ტკივილი მამამ არ შექმნა. იმ დროში, რომელზეც მე თქვენ გესაუბრებით, თქვენ არ გქონდათ ოხვრის მიზეზი, არაფერი გქონდათ საწუწუნო, თქვენში ზეცას გრძნობდით, რადგან თქვენს სრულყოფილ ცხოვრებაში თქვენ ამ არსებობის განსახიერება იყავით.

60. მაგრამ როდესაც დატოვეთ ის სამყოფელი, მე თქვენს სულს შემოსაყრელად სამოსი მივეცი და თქვენ სულ უფრო ღრმად ჩაეფლეთ. ამის შემდეგ თქვენი სული ნაბიჯ-ნაბიჯ ვითარდებოდა, სანამ არ მიაღწია არსებობის იმ დონეს, სადაც ახლა იმყოფებით და სადაც მამის ნათელი ანათებს. (115, 4-5)

61. ყოველი სულის მიზანია, განწმენდისა და სრულყოფის შემდეგ, ღვთაებასთან* შეერთება. ამ მიზნით, მე თქვენს გზას ნათლით ვავსებ და თქვენს სულს ძალას ვმატებ, რათა საფეხურებრივად აღმოიწიოთ. იმის მიხედვით, თუ რა დონის განვითარებას მიაღწევთ ამ სამყაროს დატოვებისას, სწორედ ასეთ სულიერ სამყოფელს დაიმკვიდრებთ იმქვეყნად. რადგანაც სამყარო სულის სრულყოფილების სკოლად შეიქმნა. (195, 38)

** ამ თემაზე დამატებითი განმარტებების მოძიება შეგიძლიათ, სხვა ადგილებთან ერთად, მე-23 თავის 69-ე მუხლსა და მე-58 თავის 46-ე მუხლში!*

62. ამ ცხოვრებაში ყველაფერი რომ მომეცა თქვენთვის, აღარ გექნებოდათ უფრო მაღალ დონეზე ასვლის სურვილი. მაგრამ რასაც ერთ არსებობაში ვერ აღწევთ, მისკენ ისწრაფვით მეორეში; და რასაც იმ ერთში ვერ აღწევთ, მას სხვა, უფრო მაღალი არსებობა გპირდებათ; და ასე გრძელდება ნაბიჯ-ნაბიჯ, მთელი მარადისობის განმავლობაში, სულის განვითარების უსასრულო გზაზე.

63. როდესაც ჩემს სიტყვას ისმენთ, თქვენთვის შეუძლებლად გეჩვენებათ, რომ თქვენმა სულმა შესაძლოა ასეთ დიდ სრულყოფილებას მიაღწიოს; მაგრამ მე გეუბნებით, რომ სულის უმაღლეს განკუთვნილებაში მხოლოდ იმიტომ ეჭვობთ, რომ მხოლოდ იმას უყურებთ, რასაც თქვენი მატერიალური თვალებით ხედავთ: სიდუხჭირეს, უმეცრებას, ბოროტებას. მაგრამ ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ ზოგიერთში სული ავადმყოფია, სხვებში პარალიზებულია; ზოგი ბრმაა, ზოგი კი — სულიერად მკვდარი. მაგრამ ასეთი სულიერი უბედურების ფონზე, თქვენ უნდა შეეპაროთ ეჭვი იმ ბედისწერაში, რომელიც მარადისობას აქვს თქვენთვის განკუთვნილი.

64. ამგვარად, თქვენ ცხოვრობთ ამ ეპოქაში, რომელიც სამყაროსა და მატერიალიზმის სიყვარულითაა აღსავსე. თუმცა, ჩემი ჭეშმარიტების სინათლე უკვე მოგწვდით, განდევნა უკვე გასული დროის ღამის სიბნელე და თავისი განთიერებით გამოაცხადა იმ ეპოქის მოახლოება, რომელშიც სული ჩემი სწავლებით გაბრწყინდება. (116, 17–18)

65. ბევრ თქვენგანს აღარ ექნება დედამიწაზე დაბრუნების შესაძლებლობა, რათა გამოისყიდოთ თქვენი დანაშაულები. თქვენ აღარ გექნებათ ის იარაღი, რომელიც დღეს გაქვთ — თქვენი სხეული, რომელსაც ეყრდნობით. თქვენ უნდა გააცნობიეროთ, რომ სულისთვის სამყაროში

მოსვლა პრივილეგიაა და არა სასჯელი. ამიტომ, ეს მადლი უნდა გამოიყენოთ.

66. ამ ცხოვრების შემდეგ, თქვენ წახვალთ სხვა სამყაროებში ახალი გაკვეთილების მისაღებად და იქ იპოვით ახალ შესაძლებლობებს თქვენი აღმასვლისა და სრულყოფის გასაგრძელებლად. როდესაც შეასრულებთ თქვენს მოვალეობებს, როგორც ადამიანებმა, თქვენ დატოვებთ ამ სამყაროს კმაყოფილებით, რადგან შეასრულებთ თქვენს ამოცანას და თქვენს სულში სიმშვიდე იქნება. (221, 54-55)

67. ჩემი ხმა ამჟამად უამრავ ადამიანს უხმობს, რადგან მრავალი სულისთვის დედამიწაზე მათი მოგზაურობის დასასრული ახლოვდება.

68. ის სასოწარკვეთა, ის ზიზღი, ის სევდა, რომელიც მათ გულებშია, იმის დასტურია, რომ მათ უკვე ენატრებათ უმაღლესი სამყოფელი, უკეთესი სამყარო.

69. მაგრამ აუცილებელია, რომ მათ დედამიწაზე თავიანთი დროის ბოლო ეტაპი სინდისის მცნებების ერთგულებით გაატარონ, რათა დედამიწაზე მათი უკანასკნელი ნაბიჯების კვალი კურთხევა აღმოჩნდეს მათ შემდგომი თაობებისთვის, რათა მათ ქვეყანაზე თავიანთი მრავალგვარი ამოცანა შეასრულონ. (276, 4)

70. ეს სამყარო არ არის მარადიული და არც არის საჭირო, რომ იყოს. ერთხელ, როდესაც ეს საცხოვრებელი თავისი ამჟამინდელი არსებობის მიზანს ვეღარ შეასრულებს, ის გაქრება.

71. როდესაც თქვენს სულს აღარ დასჭირდება ის გაკვეთილები, რომლებსაც ეს ცხოვრება სთავაზობს, რადგან სხვა, უფრო მაღალი, მას სხვა სამყაროში ელის, მაშინ, ამ მიწიერ ბრძოლაში მოპოვებული სინათლის წყალობით, იგი იტყვის: "რა სიცხადით ვაცნობიერებ ახლა, რომ ამ ცხოვრების ყველა აღმასვლა და დაცემა მხოლოდ გამოცდილება და გაკვეთილი იყო, რომელიც უკეთესად გასაგებად მჭირდებოდა. რა ხანგრძლივი მეჩვენებოდა ცხოვრების ეს მოგზაურობა, როცა ტანჯვა მძიმედ მადებდა. ახლა კი, როცა ყველაფერი დასრულდა — რა მოკლე და წარმავალი მეჩვენება იგი მარადისობის წინაშე." (230, 47)

72. იხარეთ, ადამიანებო, და განიხილეთ თავი ფრენისათვის განკუთვნილ ფრინველებად ამ ცრემლებით, უბედურებითა და ტანჯვით სავსე სამყაროში! იხარეთ, რადგან ეს არ არის თქვენი მარადიული სახლი; უკეთესი სამყაროები გელით!

73. ასე რომ, როდესაც ამ მიწიდან წახვალთ, წადით სინანულის გარეშე; მაშინ ტკივილის ოხვრები, შრომა და ცრემლები აქ დარჩება. თქვენ დაემშვიდობებით ამ სამყაროს და აიჭრებით ზეცის სიმაღლეებში, სადაც გელოდებიან. იქიდან დაინახავთ დედამიწას, როგორც მტვრის მარცვალს კოსმოსში, რომელსაც სიყვარულით მოიხსენიებთ. (230, 51)

რეინკარნაციის დოქტრინის დამაჯერებელი ძალა

74. სულითმპყრობელობის ნათელი ახლა სამყაროს უცხადებს ჭეშმარიტებას, სამართლიანობას, გონიერებასა და სიყვარულს, რომლებიც სულის რეინკარნაციის უნარის თანმდევია. მიუხედავად ამისა, სამყარო თავდაპირველად ჯიუტად შეეწინააღმდეგება ამ გამოცხადებას და მას უცნაურ და ცრუ დოქტრინად წარმოაჩენს, რათა უნდობლობა ჩაუნერგოს კეთილმოსურნე ადამიანებს.

75. კონფესიების მცდელობა, შეინარჩუნონ თავიანთი მრევლი ძველი რწმენებისა და მოძველებული სარწმუნოებრივი სისტემების გათელილ გზებზე, ამაო იქნება. რადგან ვერავინ შეძლებს შეაკავოს ღვთაებრივი ნათელი, რომელიც ადამიანის აზრის სიღრმეებში იჭრება და სულს აღვიძებს გამოცხადებების, ღვთაებრივი შთაგონების, ეჭვებისა და საიდუმლოებების გაქარვებისა და სულიერი განთავისუფლების ეპოქისთვის.

76. არავინ შეძლებს იმ ნიაღვრის შეკავებას, რომელსაც კაცობრიობა შექმნის, როდესაც ის აზრის, სულის და რწმენის თავისუფლების ძიებას დაიწყებს. (290, 57–59)

სულის რეინკარნაციის გზები

77. მე ვეძახი დედამიწის ყველა მოგზაურს, მოისმინონ ჩემი ხმა, რომელიც მათ უმაღლესი განვითარებისა და მარადიული სიცოცხლის მიღწევისკენ მოუწოდებს.

78. ამ დღეს, როდესაც "ღვთაებრივი სიტყვა" თავს იჩენს — გამოიყენეთ მისი სიტყვა და მიეცით ნება მას, გაგანათლოთ; რადგან ცოდნაშია სინათლე და თქვენი ხსნა.

79. თუ ჩემი რჯული გასწავლით ზნეობას, სიმართლესა და წესრიგს ცხოვრებაში თქვენს ყველა ქმედებაში — მაშ, რატომ ეძებთ საპირისპირო გზებს და ამით საკუთარ თავს ტკივილს იწვევთ? მაგრამ როდესაც იმქვეყნიურში გადახვალთ და დედამიწაზე თქვენს სხეულს დატოვებთ, ტირით, რადგან ეს გარსი ზედმეტად ძვირად გიყვარდათ.

80. როდესაც იგრძნობთ, რომ სხეული აღარ გეკუთვნით და რომ განვითარების გზაზე სვლა უნდა განაგრძოთ, სანამ ჩემთან მოხვალთ, მე გეუბნებით: "ჩემო შვილო, რა შემიძლია გიხილო? იცხოვრე თუ არა დედამიწაზე ჩემი მცნებების აღსრულებით?"

81. ხოლო თქვენ — შერცხვენილნი და სასოწარკვეთილნი, რადგან არ გაგაჩნიათ სიყვარულის ნიჭი მის მიმართ, ვინც ასე ძვირად გიყვართ და ასე ბევრი მოგანიჭათ — დაამზადეთ ბორკილები, რომლებიც აწუხებს თქვენს სულს, და ის სინათლის გარეშე ჩანს, ტირის და სტირის საკუთარ თავზე, რადგან დაკარგა მადლი. ის მხოლოდ მამის ხმას ესმის, რომელიც მას უხმობს. მაგრამ რადგან არ განვითარებულა და არ თვლის თავს

ღირსად, რომ მივიდეს მასთან, ის ერთ ადგილს მიყუდებულია და ელოდება.
82. დრო გადის და სული კვლავ ისმენს ხმას; და, მთლიანად თავისი ტანჯვით სავსე, კითხულობს, ვინ ესაუბრება მას, და ეს ხმა ეუბნება მას: "აღდგე! განა არ იცი, საიდან მოხვედი და საით მიდიხარ?" მაშინ ის აწევს თვალებს, ხედავს უსაზღვროდ დიდ ნათებას, რომლის სხივებშიც თავს უბადრუკად გრძნობს. ის აცნობიერებს, რომ დედამიწაზე გაგზავნამდე ის უკვე არსებობდა, უკვე ერგებოდა მამას, ვისგანაც ხმა მოდიოდა, და რომელიც ახლა, ამ საცოდავ მდგომარეობაში მის ხილვას, მასზე წუხს . ის აცნობიერებს, რომ სხვადასხვა საცხოვრებელში გაიგზავნა, რათა გაევლო ბრძოლის გზა და თავისი ღვაწლით დაემსახურებინა თავისი საზღაური.
83. და ბავშვი ეკითხება: "თუ, სანამ დედამიწაზე გამომგზავნიდნენ, მე ვიყავი თქვენი ყველაზე საყვარელი ქმნილება — რატომ ვერ შევინარჩუნე სიმტკიცე სათნოებაში და მომიწია დაცემა, ტანჯვა და ბრძოლა თქვენთან დასაბრუნებლად?"
84. ხმამ უპასუხა მას: "ყველა სული ექვემდებარება განვითარების კანონს და ამ გზაზე ჩემი მამის სული მათზე მუდამ ზრუნავს და მას სიამოვნებს შვილების კეთილი საქმეები. თუმცა, მე გამოგაგზავნეთ დედამიწაზე, რათა აქედან სულიერი სრულყოფილების ბრძოლის ველი შექმნათ და არა ომისა და ტანჯვის თეატრი.
85. მე გითხარით, რომ გამრავლდეთ და უნაყოფონი არ იყოთ. მაგრამ როდესაც თქვენ "სულიერ ხეობაში" ბრუნდებით, თან არავითარ ნაყოფს არ მოაქვთ; თქვენ მხოლოდ სტიროთ და მოდიხართ იმ მადლის გარეშე, რომლითაც მე დაგლოცეთ. ამიტომ, მე კვლავ გაგზავნით და გეუბნებით: "გასწორდით, ეძიეთ დაკარგული და იღვაწეთ თქვენი სულიერი აღმასვლისთვის."
86. სული დაბრუნდება მიწაზე, ეძებს პატარა და ნაზ ადამიანის სხეულს, რათა მასში დაისვენოს და დაიწყოს ცხოვრების ახალი მოგზაურობა. ის პოულობს მისთვის განკუთვნილ პატარა ბავშვის სხეულს და იყენებს მას ჩემს კანონზე დაშვებული დანაშაულების გამოსასყიდად. მიზეზის ცოდნით მოდის სული დედამიწაზე; იცის, რომ ის მამის სუნთქვაა და შეგნებული აქვს მისიის, რომელიც მასგან მოაქვს.
87. ადრეულ წლებში ის უმანკოა და ინარჩუნებს თავის სიწმინდეს; რჩება სულიერ სიცოცხლესთან ზიარებაში. ამის შემდეგ ის იწყებს ცოდვის შეცნობას, ახლოდან ხედავს კაცთა სიამაყეს, უზნეობასა და მამის სამართლიანი კანონებისადმი დაუმორჩილებლობას, და "ხორცი", რომელიც ბუნებრივად ამბოხებულია, იწყებს საკუთარი თავის ბოროტებით დაბინძურებას. ცდუნებაში ჩავარდნილი, ის ივიწყებს მისიას, რომელიც დედამიწაზე ჩამოიტანა და კანონის საწინააღმდეგო საქმეებს იწყებს. სული და ხორცი აგემებენ აკრძალულ ნაყოფს და როდესაც

დაღუპვისთვის განწირულნი აღმოჩნდებიან, ბოლო საათი მათთვის მოულოდნელად დგება.
88. სული კვლავ აღმოჩნდება სულიერ სამყაროში, დანაშაულის ტვირთისგან დაღლილი და მოხრილი. მაშინ მას ახსენდება ხმა, რომელიც ერთ დროს მას ესაუბრებოდა და ახლაც უხმობს, და ბევრი ცრემლის დაღვრის, დაკარგულად გრძნობისა და საკუთარი თავის არცოდნის შემდეგ, მას ახსენდება, რომ ამ ადგილას ადრეც ყოფილა.
89. მამა, რომელმაც ის ასეთი სიყვარულით შექმნა, მისი გზის პირას გამოჩნდება და ეტყვის: "ვინ ხარ, საიდან მოდი და საით მიდიხარ?"
90. იმ ხმაში ბავშვი ცნობს იმის სიტყვას, ვინც მას სიცოცხლე, გონი და ნიჭი დაუდგინა — მამას, რომელიც მას განუწყვეტლივ უპატიობს, განწმენდს, სიბნელიდან ნათლისკენ მიუძღვება. ის ძრწის, რადგან იცის, რომ სამსჯავროს წინაშე დგას, და ამბობს: "მამაო, ჩემი ურჩობა და ჩემი დანაშაული შენ წინაშე უდიდესია და ვერ ვიმედოვნებ, რომ შენს სამეფოში ვიცხოვრებ, რადგან არანაირი დამსახურება არ გამაჩნია. დღეს, "სულიერ ხეობაში" დაბრუნებისას, ვხედავ, რომ მხოლოდ დანაშაული დავაგროვე, რომლის გამოსყიდვაც უნდა შევძლო".
91. მაგრამ მოსიყვარულე მამა კვლავ უჩვენებს მას გზას; ის ხორცში ბრუნდება და კვლავ კაცობრიობას ეკუთვნის.
92. მაგრამ ახლა სული, უკვე გამოცდილების მიღების შემდეგ, მეტით ძლიერი ხდება, რათა დაიმორჩილოს სხეული, დაამკვიდროს საკუთარი თავი და დაემორჩილოს ღვთაებრივ მცნებებს. იწყება ბრძოლა; ის ებრძვის ცოდვებს, რომლებიც ადამიანს დაბლა სწევენ, და ცდილობს, გამოიყენოს მასთვის მონიჭებული შესაძლებლობა საკუთარი ხსნისთვის. კაცი ბოლომდე იბრძვის და როდესაც საფეთქლებზე თმა გაუცვდება და ოდესღაც გამძლე და ძლიერი სხეული წლების სიმძიმისგან იხრება და ძალას კარგავს, სული ძლიერ, უფრო მწიფე და გამოცდილად გრძნობს თავს. რა დიადი და ამაზრზენია მასთვის ცოდვა! ის მას ზურგს აქცევს და მიზანს აღწევს. ახლა ის მხოლოდ იმ მომენტს ელის, როდესაც მამა მოუხმობს, რადგან მიხვდა, რომ ღვთაებრივი კანონი სამართლიანია და ღვთის ნება სრულყოფილია, რომ ეს მამა ცოცხლობს, რათა სიცოცხლე და ხსნა მიანიჭოს თავის შვილებს.
93. როდესაც ბოლო დღე დადგა, მან სიკვდილი იგრძნო სხეულში და ტკივილი არ განუცდია. ის მშვიდად და ღვთისმოსავად გარდაიცვალა. მან სულით იხილა თავი და, თითქოს წინ სარკე ედგა, იხილა, რომ მშვენიერი და ნათლით მოელვარე იყო. მაშინ ხმამ უთხრა მას: "შვილო, საით მიდიხარ?" და მან, ვინც იცოდა, ვინ იყო იგი, მამისკენ გაემართა, მისი სინათლე თავის არსებაში შეუშვა და თქვა: "ო, შემოქმედო, ო, ყოვლისმომცველო სიყვარულო, შენთან მოვედი, რათა განვისვენო და შენ გადმოგცე აღსრულება."

94. ვალი გადახდილი იყო, სული კი მთლიანი, წმინდა და ცოდვის ბორკილებისგან თავისუფალი, და დაინახა თავის წინ დიდი საზღაური, რომელიც მას ელოდა.
95. ამის შემდეგ მან იგრძნო, რომ იმ მამის ნათელთან ერთიანდებოდა, რომ მისი ნეტარება იზრდებოდა, და იხილა ადგილი მშვიდობისა, წმინდა მიწა, იგრძნო ღრმა სიმშვიდე და "ისვენებდა აბრაამის წიაღში". (33, 14–16)

თავი 31 – ხსნა, გამოსყიდვა და მარადიული ხსნა

გამოსყიდვის შესახებ მცდარი შეხედულებების გასწორება
1. ბევრი ადამიანი სჯეროდა, რომ ამქვეყნად ყველა ცრემლი დედამიწის პირველი მცხოვრებლების ცოდვის გამო იყო გამოწვეული. იგავის განმარტების უუნარობის გამო, მათ საბოლოოდ დაასკვნეს, რომ ქრისტე მოვიდა, რათა თავისი სისხლით გაესუფთავებინა ყოველი ლაქა. თუ ეს მტკიცებულება მართალი ყოფილიყო — რატომ აგრძელებენ ადამიანები ცოდვის ჩადენასა და ტანჯვას, მიუხედავად იმისა, რომ ეს მსხვერპლშეწირვა უკვე აღსრულდა?
2. იესო დედამიწაზე ჩამოვიდა, რათა ადამიანებს სრულყოფილების გზა ესწავლებინა — გზა, რომელიც მან თავისი ცხოვრებით, საქმეებითა და სიტყვებით გასწავლა. (150, 43–44)
3. თქვენ ყველანი მიზანს თქვენი ამოცანის შესრულებით მიაღწევთ. მე მოგეცით ჩემი სწავლებანი, რომლებიც გამოუცლებია, რათა თქვენი განვითარების კიბეზე აიაროთ. თქვენს გადამრჩენელს ჩემი სისხლი კი არ არის, არამედ თქვენს სულში არსებული ჩემი ნათელი, რომელიც თქვენს გამოსყიდვას მოახდენს. (8, 39)
4. მესამე ეპოქაში მე ახალი ჯვარი დამემართება. ის სიკვდილისშვილთა თვალთათვის უხილავი იქნება, მაგრამ მისი სიმაღლიდან კაცობრიობას ჩემს სიყვარულის გზავნილს გავუგზავნი და ჩემი სისხლი, რომელიც ჩემი სიტყვის სულიერი არსია, სულისთვის ნათლად გარდაიქმნება.
5. რომლებიც ოდესღაც განმკითხეს, ახლა მონანიების სულით მიტანენ სინათლეს კაცთა გულებში, რათა გამოასწორონ თავიანთი შეცდომები.
6. რათა ჩემმა სწავლებამ კაცობრიობის ბოროტების შესახებ გაიმარჯვოს, ის ჯერ უნდა გაიწიწკნონ და დასცინონ, როგორც ქრისტეს სვეტზე. ჩემი ნათელი უნდა იფეთქოს ყოველი ჭრილობიდან, რათა გაანათოს ამ უსიყვარულო სამყაროს სიბნელე. აუცილებელია, ჩემი უხილავი სისხლი დაეწვეთოს კაცობრიობას, რათა კიდევ ერთხელ უჩვენოს მათ თავიანთი ხსნის გზა. (49, 17-19)
7. კვლავ გეუბნებით, რომ ჩემში მთელი კაცობრიობა იხსნება. გოლგოთაზე ღვრილი სისხლი სიცოცხლეა ყოველი სულისთვის. მაგრამ

არა თავად სისხლი, რადგან იგი მიწის მტვერში დაეცა, არამედ მასში სიმბოლურად გამოსახული ღვთაებრივი სიყვარული. როდესაც კი ჩემს სისხლზე გესაუბრებით, თქვენ ახლა იცით, რა არის იგი და რა მნიშვნელობა აქვს მას.

8. ბევრმა ადამიანმა ღვარა სისხლი თავისი უფლის სამსახურში და მოყვასის სიყვარულისთვის, მაგრამ ეს არ განასახიერებდა ღვთაებრივ სიყვარულს, არამედ მხოლოდ სულიერ, ადამიანურ სიყვარულს.

9. იესოს სისხლი კი ღვთაებრივ სიყვარულს განასახიერებს, რადგან მასში არანაირი ნაკლი არ არის. მასწავლებელში არასოდეს ყოფილა ცოდვა და მან თავისი სისხლი ბოლო წვეთამდე გაგცათ, რათა გაგეგოთ, რომ ღმერთი თავისი ქმნილებებისთვის ყველაფერია, რომ ის მათ თავს სრულად, ყოველგვარი შეზღუდვის გარეშე აძლევს, რადგან უსაზღვროდ უყვარს ისინი.

10. როდესაც მიწის მტვერმა შეისრუტა ის სითხე, რომელიც ბატონის სხეულში სიცოცხლე იყო, ეს იმიტომ მოხდა, რომ თქვენ გაგეაზრებინათ, რომ ჩემს სწავლებას უნდა გაეხადა ადამიანური ცხოვრება ნაყოფიერად ღვთაებრივი მორწყვით მისი სიყვარულით, სიბრძნითა და სიმართლით.

11. სამყარო — რომელიც არ ირწმუნებს და სკეპტიკურად არის განწყობილი მასწავლებლის სიტყვებისა და მაგალითების მიმართ — ეწინააღმდეგება ჩემს სწავლებას და ამბობს, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ იესომ დაღვარა თავისი სისხლი კაცობრიობის ცოდვისგან გადასარჩენად, სამყარო არ გადარჩენილა; რომ ის ყოველდღიურად უფრო მეტად სცოდავს, მიუხედავად იმისა, რომ უფრო განვითარებულია.

12. "სად არის გამოსასყიდი სისხლის ძალა?" — საკუთარ თავს ეკითხებიან ადამიანები, მაშინ როცა ისინი, ვინც ჩემი სწავლების ჭეშმარიტი ფუნდამენტური პრინციპების განმარტებას უნდა ცდილობდნენ, ვერ აკმაყოფილებენ სინათლის მშიერთა და ჭეშმარიტების ცოდნის მწყურვალეთა კითხვებს.

13. გეუბნებით, რომ ამ ეპოქაში, არამცოდნეთა კითხვებს უფრო მეტი სიღრმე და შინაარსი აქვს, ვიდრე პასუხებსა და ახსნა-განმარტებებს იმ ადამიანებისა, რომლებიც მტკიცებენ, რომ სიმართლე იციან.

14. და მაინც, კვლავ მოვედი, რათა გელაპარაკოთ, და აჰა, ჩემი სიტყვა მათთვის, ვინც სწამს, რომ იმ სისხლმა მართლაც მოახდინა ცოდვილთა ხსნა ღვთის სამართლისგან — ყველა მათგანისა, ვინც დაკარგული იყო და სასტიკ ტანჯვას იყო განწირული.

15. გეუბნებით: თუ მამას, რომელიც ყველაფერი იცის, ეგონა, რომ ადამიანები თანდათანობით ვერ გამოიყენებდნენ და ვერ გაიგებდნენ მთელ იმ სწავლებას, რომელიც იესომ სიტყვითა და საქმით მისცა მათ — ჭეშმარიტად, ის არასდროს გაგზავნიდა მას; რადგან შემოქმედს არასდროს გაუკეთებია არაფერი უსარგებლო — არაფერი, რაც ნაყოფის მომცემად არ არის განკუთვნილი. მაგრამ როდესაც მან ის კაცთა შორის

გაგზავნა, რათა შეძენილიყო, გაზრდილიყო, იტანჯა და მომკვდარიყო, ეს იმიტომ, რომ იცოდა, რომ მასწავლებლის ნათლითა და ნაყოფიერით სავსე ცხოვრება, თავისი საქმეებით, დაამკვიდრებდა წაშლილგადაულახავ, დაუმაგრებელ გზას, რათა მისმა ყველა შვილს ეპოვათ გზა, რომელიც ჭეშმარიტ სიყვარულამდე და, მისი სწავლების მიყოლით, სახლამდე მიიყვანდათ, სადაც მათი შემოქმედი ელის მათ.

16. მას ასევე იცოდა, რომ ეს სისხლი, რომელიც სისუფთავისა და უსასრულო სიყვარულის მომასწავებელია და უკანასკნელ წვეთამდე დაიღვარა, ასწავლიდა ადამიანებს, რომ თავიანთი შემოქმედის რწმენით შეესრულებინათ დავალება, რომელიც მათ აღთქმულ მიწამდე აიყვანდა, სადაც მათთვის თავიანთი დავალების შესრულებას შესწირავდნენ და შემდეგ იტყოდნენ: "უფალო, აღსრულდა".

17. ახლა შემიძლია გითხრათ, რომ კაცობრიობის გამოსყიდვის ჟამი არ იყო ის, როდესაც ჩემი სისხლი ჯვარზე დაიღვარა. ჩემი სისხლი აქ, ქვეყანაზე დარჩა — ცოცხალი, ახალი და ჩემი ვნების სისხლიანი კვალი აღნიშნავდა თქვენი გამოსყიდვის გზას, რომელიც შესაძლებლობას მოგცემთ, მიაღწიოთ იმ სამშობლოს, რომელიც თქვენმა მამამ დაგპირდათ.

18. მე გითხარით: "მე ვარ სიცოცხლის წყარო; მოდით და გაიწმინდეთ თქვენი ლაქებისგან, რათა თავისუფლები და სრულნი მიხვიდეთ თქვენს მამასთან და შემოქმედთან".

19. ჩემი წყაროა სიყვარული, გამოუცნობი და უსაზღვრო. ეს არის ის, რის თქმასაც ცდილობს ჩემი სისხლი, რომელიც იმ დროს დაიღვარა. მან დაადასტურა ჩემი სიტყვა; მან დაამოწმა ჩემი სწავლება. (158, 23–33)

20. დღეს, იმ მოვლენებიდან მრავალი საუკუნის შემდეგ, გეუბნებით თქვენ, რომ — მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი სისხლი მთელი კაცობრიობისთვის დავღვარე — მხოლოდ ისინი, ვინც იესოს მიერ თქვენთვის ნაჩვენები გზით იარეს, შეძლეს თავიანთი სულების ხსნის მოპოვება; ხოლო ყველა, ვინც უცოდინრობაში, ფანატიზმში, შეცდომებში ან ცოდვაში დარჩა, ჯერ კიდევ არ არის ხსნილი.

21. გეუბნებით თქვენ, ათასჯერ რომც განკაცდე და ათასჯერ მოვკვდე ჯვარზე — სანამ ადამიანები არ აღდგებიან ჩემს შესაყვნელად, ისინი ვერ მიაღწევენ თავიანთი სულების ხსნას. თქვენი გამოსასყიდი ჩემი ჯვარი კი არ არის, არამედ თქვენი საკუთარი. მე ჩემი ჯვარი მხრებზე დავიტვირთე და მასზე კაცის სახით მოვკვდი, და იმ წამიდანვე მამის წიაღში ვიყავი. თქვენ უნდა გამომყვეთ სიმშვიდითა და სიყვარულით და ჭეშმარიტი მოკრძალებით იტვირთოთ თქვენი ჯვარი მხრებზე, ვიდრე თქვენი მისიის საბოლოო მიზანს არ მიაღწევთ, რათა თქვენც თქვენთან, მამასთან, იყოთ. (168, 16-17)

22. არავინაა ისეთი, ვისაც ბედნიერების პოვნა არ სურს, და რაც უფრო ხანგრძლივია ის, მით უკეთესია — რადგან მე გიჩვენებთ გზას, რომელიც

უმაღლეს და მარადიულ ნეტარებამდე მიგიყვანთ. მიუხედავად ამისა — მე მხოლოდ გზას გიჩვენებთ და შემდეგ თქვენზეა დამოკიდებული, აირჩიოთ ის, რომელიც ყველაზე მეტად მოგწონთ.
23. გეკითხებით: "თუ ბედნიერებისკენ ისწრაფვით — რატომ არ თესავთ მას, რათა შემდგომ მოიმკათ?" რა ცოტანი არიან ისინი, ვინც სხვების დახმარების ვალდებულებას გრძნობდნენ! (169, 37-38)
24. ცრუა თქვენი წარმოდგენა იმის შესახებ, თუ რას ნიშნავს სიცოცხლე დედამიწაზე, რა არის სული და რა არის სულიერი სამყარო.
25. მორწმუნეთა უმრავლესობა ფიქრობს, რომ თუ ისინი გარკვეული ზომით სიმართლით იცხოვრებენ, ან თუ თავიანთ დანაშაულებს სიცოცხლის უკანასკნელ წამს ინანიებენ, მათი სულისთვის ცათა სასუფეველი გარანტირებულია.
26. მაგრამ ეს ცრუ შეხედულება, რომელიც კაცისთვის ძალიან სასიამოვნოა, არის მიზეზი, რის გამოც ისინი მთელი ცხოვრების განმავლობაში შეუპოვრად არ ასრულებენ კანონს და, ამგვარად, ქმნიან ვითარებას, როდესაც მათი სული ამქვეყნიდან მიდის და სულიერ სამყაროში შედის, ის ხვდება, რომ მოვიდა ადგილას, სადაც ვერ ხედავს იმ საოცრებებს, რომლებსაც წარმოიდგენდა, და ვერ გრძნობს იმ უზენაეს ნეტარებას, რომლის მიღების უფლებითაც თავს მიიჩნევდა.
27. იცით, რა ემართებათ იმ არსებებს, რომლებიც დარწმუნებულნი იყვნენ, რომ სამოთხეში მოხვდებოდნენ და რომლებმაც ამის ნაცვლად მხოლოდ დაბნეულობა იპოვეს? რადგან ისინი დედამიწაზე აღარ იყვნენ თავიანთ სახლში, ფიზიკური სხეულის, როგორც ღუზის, დაკარგვის გამო, და რადგანაც არ შეეძლოთ იმ სიმაღლეებზე აწევა, სადაც სულიერი სინათლის სფეროებია, მათ თავისთვის შექმნეს — გაუცნობიერებლად — სამყარო, რომელიც არც ადამიანურია და არც ღრმად სულიერი.
28. მაშინ სულები საკუთარ თავს ეკითხებიან: ეს სამოთხეა? ეს არის ის სახლი, რომელიც ღმერთმა სულებს განუწესა, მას შემდეგ, რაც ისინი ასე დიდხანს დახეტიალობდნენ დედამიწაზე?
29. "არა," — ამბობენ სხვები, — "ეს ვერ იქნება "უფლის მკერდი", სადაც მხოლოდ სინათლე, სიყვარული და სიწმინდე შეიძლება არსებობდეს."
30. თანდათან, დაფიქრებითა და ტკივილით, სული ხვდება. ის ხვდება ღვთაებრივ სამართლიანობას და, თავისი სულის ნათლით განათებული, აფასებს თავის წარსულ საქციელს და აღმოაჩენს, რომ ისინი ღარიბი და არასრულყოფილი იყო, რომ არ იმსახურებდა იმას, რისიც სჯეროდა.
31. ამის შემდეგ, ამ თვითშემეცნების შედეგად, ჩნდება თავმდაბლობა და იღვიძებს სურვილი, დაუბრუნდეს დატოვებულ გზებს, რათა მოშალოს ნაკლოვანებები, გამოასწოროს შეცდომები და გააკეთოს რაიმე ჭეშმარიტად ღირსეული თავისი მამის წინაშე.
32. აუცილებელია კაცობრიობის გაცნობიერება ამ საიდუმლოებების შესახებ, რათა მან გააცნობიეროს, რომ მატერიალურ სამყაროში

ცხოვრება ადამიანისთვის სულისთვის დამსახურების მოპოვების შესაძლებლობაა — ღვაწლი, რომელიც მათ აამაღლებს, სანამ არ დაიმსახურებენ უმაღლესი სულიერების სფეროში ცხოვრებას, სადაც მათ კვლავ მოუწევთ ღირსეულად მოქმედება, რათა არ ჩამორჩნენ და ეტაპობრივად აღმასვლა განაგრძონ; რადგან "მამის სახლში ბევრი სამყოფელია".

33. თქვენ ამ ღვაწლს სიყვარულით მოიპოვებთ, როგორც მამის მარადიულმა კანონმა გასწავლათ. და ამგვარად თქვენი სული ნაბიჯ-ნაბიჯ აიწევს სრულყოფილების კიბეზე და ამით შეიცნობს ვიწრო გზას, რომელიც ზეციის სამეფოსკენ მიუძღვის — ჭეშმარიტი სამოთხისკენ, რომელიც სულის სრულყოფილებაა. (184, 40-45)

34. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ეპოქაში კაცად რომ მოვსულიყავი, თქვენს თვალებს მოუწევდა ჩემი ჭრილობების ხილვა, რომლებიც ჯერ კიდევ ახალი და სისხლიანი იქნებოდა, რადგან კაცობრიობის ცოდვა არ შეწყვეტილა და მათ არც სურდათ საკუთარი თავის გამოსყიდვა იმ სისხლის გახსენებით, რომელიც მე გოლგოთაზე დავღვარე და რომელიც კაცობრიობისადმი ჩემი სიყვარულის დასტური იყო. მაგრამ მე სულით მოვედი, რათა დაგეზოგათ სირცხვილი, რომ გენახათ იმ ადამიანთა საქმეები, რომლებმაც დედამიწაზე განმკითხეს და გამასამართლეს.

35. ყველაფერი მიტევებულია; მაგრამ ყოველ სულში რჩება რაღაც იმისაგან, რაც მე ჯვარზე ყველასთვის დავღვარე. ნუ იფიქრებთ, რომ ის სიცოცხლის ძალა და ის სისხლი გაქარწყლდა ან დაიკარგა. მათ განასახიერეს სულიერი სიცოცხლე, რომელიც მე იმ მომენტიდან მოყოლებული მთელ კაცობრიობას დავღვარე. იმ სისხლის მეშვეობით, რომელმაც დამოწმეს ჩემი სიტყვა და დაადასტურა ყველაფერი, რაც დედამიწაზე ვთქვი და ვიქმედი, კაცობრიობა სულების განახლებისკენ სწრაფვაში სულიერად აღიზრდება.

36. ჩემი სიტყვა, ჩემი საქმეები და ჩემი სისხლი არ ყოფილა და არ იქნება ამაო. თუ ზოგჯერ გეჩვენებათ, რომ ჩემი სახელი და ჩემი სიტყვა თითქმის დავიწყებულია, მალე იხილავთ, თუ როგორ გამოჩნდება ისინი კვლავ, სიცოცხლით, ძალითა და სიწმინდით სავსენი, როგორც თესლი, რომელიც, მუდმივი ბრძოლის მიუხედავად, არასოდეს იღუპება. (321, 64–66)

37. იესოს სისხლი, ხსნის ნათლად გარდაქმნილი, შევიდა ყველა სულში, როგორც ხსნა, და აგრძელებს შეჭრას. მარადის მინიჭებს ჩემი სული ხსნასა და ნათელს; დაუღალავად ვუშვებ ჩემი ნათლის სხივებს, რომ შეაღწიონ იქ, სადაც სიბნელეა; დაუწყვეტლივ ღვრის ჩემი ღვთაებრივი სული — და არა როგორც ადამიანის სისხლი, არამედ როგორც გამოსყიდვის ძალა, როგორც სულიერი სიცოცხლე — ჩემს ყველა შვილზე. (319, 36)

"ზეცა" უნდა მივაღწიოთ

38. თავიანთი ვნებების ძალისგან გატაცებულნი, ადამიანები იმდენად ღრმად ჩაეფლნენ ცოდვებში, რომ ხსნის ყოველგვარი იმედი დაკარგეს. თუმცა არ არსებობს ვინმე, ვინც არ შეიძლება განკურნდეს. რადგან სული — როგორც კი დაარწმუნებს საკუთარ თავს, რომ ადამიანური არსებობის ქარიშხლები არ შეწყდება, სანამ სულის ხმას არ დაემორჩილება — აღდგება და აღასრულებს ჩემს კანონს, სანამ არ მიაღწევს თავისი განკუთვნილების მიზანს, რომელიც დედამიწაზე კი არა, მარადისობაშია.

39. ვინც ფიქრობს, რომ არსებობას აზრი არ აქვს და ამით ბრძოლისა და ტკივილის ამაოებაზე ფიქრობს, არ იცის, რომ სიცოცხლე არის ოსტატი, რომელიც აყალიბებს, ხოლო ტკივილი — ბურთი, რომელიც სრულყოფს. ნუ იფიქრებთ, რომ მე ტკივილი იმისთვის შევქმენი, რომ ფიალად დაგგროვებოდათ — ნუ იფიქრებთ, რომ მე დაცემა გიწინასწარმეტყველეთ. ადამიანი საკუთარი ნებით გახდა ურჩი და, ამიტომაც, მან თავადვე უნდა აღიდგინოს თავი საკუთარი ძალისხმევით. არც ის იფიქროთ, რომ მხოლოდ ტკივილი გაგხდით სრულყოფილს; არა, სიყვარულის საქმეებითაც მოხვალთ ჩემთან, რადგან მე ვარ სიყვარული. (31, 54-55)

40. ილოცეთ სულით უფრო მეტად, ვიდრე ხორცით, რადგან ხსნის მისაღწევად ერთი წამის ლოცვა ან ერთი დღის სიყვარული საკმარისი არ არის; ამის ნაცვლად, საჭიროა ცხოვრება, რომელიც სავსეა შეუპოვრობით, მოთმინებით, გულუხვობითა და ჩემი მცნებებისადმი მორჩილებით. ამისთვის მე მოგეცით დიდი შესაძლებლობები და ემპათია.

41. ჩემი საქმე ხსნის კიდობანია, რომელიც ყველას ეპატიჟება, შემოვიდეს. werც ჩემს მცნებებს დაემორჩილება, არ დაიღუპება. თუ ჩემი სიტყვით იხელმძღვანელებთ, გადარჩებით. (123, 30–31)

42. გახსოვდეთ, რომ მხოლოდ სრულყოფილი მიაღწევს ჩემამდე. ამიტომ, თქვენი სული ჩემს სამეფოში მხოლოდ სრულყოფილების მიღწევის შემდეგ შევა. თქვენ გამოხვედით ჩემგან გამოუცდელნი, მაგრამ უნდა დაბრუნდეთ ჩემთან, -ში, თქვენი ღვაწლისა და სათნოებების სამოსით შემოსილნი. (63, 22)

43. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ღვთის ახლოს მყოფი მართალთა სულები ამ ადგილის დასაკუთრების უფლებას საკუთარი საქმეებით იმსახურებენ — და არა იმიტომ, რომ მე მივეცი მათ. მე მხოლოდ გზა ვუჩვენე მათ და ბოლოს კი დიდ საზღაუროდ გამოვავლინე.

44. ნეტარ არიან, რომელნი მე მეტყვიან: "უფალო, შენ ხარ გზა, შუქი, რომელიც მას ანათებს, და მოგზაურის ძალა". შენ ხარ ხმა, რომელიც გზას გვიჩვენებს და ცხოვრების გზაზე გვაცოცხლებს; და შენვე ხარ საზღაური მათთვის, ვინც მიზანს მიაღწევს." — ჰო, ჩემო შვილებო, მე ვარ სიცოცხლე და მკვდრეთით აღდგომა. (63, 74–75)

45. დღეს მამა არ კითხულობს: "ვინ არის ღირსი და სურს, რომ ადამიანთა მოდგმა თავისი სისხლით იხსნას?" და იესოც არ უპასუხებს: "უფალო, მე ვარ კრავი, რომელიც მზადაა, ჩემი სისხლითა და სიყვარულით კაცობრიობის გამოსყიდვის გზა გაკვალოს."
46. არც ჩემს "სიტყვას" გავგზავნი ამ ასაკში კაცად მოსასვლელად. ის ასაკი თქვენთვის წარსულია, თავისი სწავლებითა და თქვენს სულებში ამაღლებით. ახლა მე დავიწყე სულიერი პროგრესის ახალი ერა, რომელშიც თქვენ უნდა იყოთ ისინი, ვინც დამსახურებას იხვეჭენ. (80, 8-9)
47. მსურს, დაგინახოთ ყველა ბედნიერი, მცხოვრები მშვიდობასა და სინათლეში, რათა თანდათანობით ფლობდეთ ყველაფერს — არა მხოლოდ ჩემი სიყვარულის მეშვეობით, არამედ თქვენი საკუთარი დამსახურებითაც; რადგან მაშინ თქვენი კმაყოფილება და ბედნიერება სრული იქნება. (245, 34)
48. მე მოვედი, რომ მეჩვენებინა თქვენთვის ადამიანურზე მაღალი ცხოვრების სილამაზე, შთაგეგონებინეთ დიადი საქმეებისთვის, გასწავლოთ სიტყვა, რომელიც სიყვარულს აღვიძებს, დაგპირდეთ აქამდე უცნობი ბედნიერებისა, რომელიც ელის იმ სულს, რომელმაც შეძლო ასულიყო მსხვერპლშეწირვის, რწმენისა და სიყვარულის მთაზე.
49. თქვენ ამას ყველაფერს ჩემს სწავლებასში შეიცნობთ, რათა საბოლოოდ გააცნობიეროთ, რომ სწორედ თქვენი კეთილი საქმეები მიუახლოებს თქვენს სულს ჭეშმარიტ ნეტარებას. (287, 48-49)
50. თუ დედამიწის ერთი კონტინენტიდან მეორეზე სამოგზაუროდ, თქვენი მოგზაურობის დანიშნულების ადგილამდე მისასვლელად, მრავალი მაღალი და დაბალი მთის, ზღვის, ხალხის, ქალაქისა და ქვეყნის გადაკვეთა გიწევთ, მაშინ გაითვალისწინეთ, რომ იმ აღთქმულ მიწაზე მისასვლელად, თქვენ ასევე გრძელი გზის გავლა მოგიწევთ, რათა ამ გრძელ გზაზე მოიპოვოთ გამოცდილება, ცოდნა, სულის ზრდა და განვითარება. ეს იქნება სიცოცხლის ხის ნაყოფი, რომლითაც ბოლოს და ბოლოს დატკბებით, მას შემდეგ, რაც მის მისაღწევად ბევრს იბრძოლებთ და იტირებთ. (287, 16)
51. თქვენ სინათლის მამის შვილები ხართ; მაგრამ თუ თქვენი სისუსტის გამო, შრომით, შეცდომებითა და ცრემლებით სავსე ცხოვრების სიბნელეში ჩავარდით , ეს ტანჯვა გაივლის, რადგან თქვენ აღდგებით ჩემი მოწოდებისას, როდესაც დაგიძახებთ და გეტყვით: "აჰა, მე ვარ, განათლებას ვცემ თქვენს სამყაროს და გიწვევთ, ადიეთ მთაზე, რომლის მწვერვალზეც იპოვით მთელ იმ სიმშვიდეს, იმ ბედნიერებასა და იმ სიმდიდრეს, რომლის დაგროვებასაც ამაოდ ცდილობდით დედამიწაზე." (308, 5)
52. ყოველი სამყარო, ყოველი არსებობის სიბრტყე, შეიქმნა იმისთვის, რომ სულმა მასზე განვითარება შეძლოს და ერთი ნაბიჯი გადადგას თავისი შემოქმედისკენ და, ამგვარად, სრულყოფილების გზაზე მუდმივი

წინსვლით, მიაღწიოს თავისი მოგზაურობის მიზანს — სულიერი სრულყოფილების მწვერვალს — უბიწო, წმინდა და სრულქმნილს; რაც სწორედ ღვთის სამეფოში დამკვიდრებას ნიშნავს.

53. ვის ეჩვენება, საბოლოო ჯამში, შეუძლებლად "ღვთის წიაღში" დამკვიდრება? ვაი, თქვენ, გონების ღარიბებო, რომელთაც ჭეშმარიტად არ იცით ფიქრი! უკვე დაგავიწყდათ, რომ ჩემი გულ-მკერდიდან იშალეთ, რაც ნიშნავს, რომ მანამდე უკვე არსებობდით მასში? ნუთუ უცნაურია ის ფაქტი, რომ ყველაფერი, რაც სიცოცხლის წყაროსგან იშობა, დროთა განმავლობაში მას უბრუნდება?

54. ყოველი სული ქალწული და წმინდა იყო, როდესაც ჩემგან იშვა; თუმცა, შემდგომში, ბევრი დაჭუჭყიანდა თავის გზაზე. მიუხედავად ამისა — რადგან ყოველივე წინასწარმეტყველებული იყო ჩემ მიერ ბრძნულად, სიყვარულით და სამართლიანად — მე დაუყოვნებლივ შევუდექი საქმეს და ჩემი შვილებისთვის გასავლელ გზაზე დავამზადე ყველა საჭირო საშუალება მათი ხსნისა და განახლებისთვის.

55. მიუხედავად იმისა, რომ ეს სულიერი ქალწულება მრავალმა არსებამ შეულახა, დადგება დღე, როდესაც ისინი გაიწმინდებიან ყველა თავიანთი ცოდვისაგან და ამით დაიბრუნებენ თავიანთ პირვანდელ სიწმინდეს. ეს განწმენდა ჩემს თვალში უდიდესი ღირსების მქონე იქნება, რადგან სულმა მას მიაღწია რწმენის, სიყვარულის, ერთგულებისა და მოთმინების დიდი და ხანგრძლივი განსაცდელების მეშვეობით.

56. თქვენ ყველანი დაბრუნდებით სინათლის სამეფოში შრომის, ბრძოლისა და ტანჯვის გზით, სადაც აღარ დაგჭირდებათ ადამიანის სხეულში განხორციელება, არც მატერიალურ სამყაროში ცხოვრება, რადგან იმ დროისთვის თქვენი სულიერი მოქმედების უნარი უკვე საშუალებას მოგცემთ, თქვენი გავლენა და სინათლე ერთი არსებობის სიბრტყიდან მეორეზე გაგზავნოთ და ისინი აღქმადი გახადოთ. (313, 21–24)

ხსნის უმძლავრესი ძალა

57. აჰა, ეს არის გზა; იარეთ მასზე და გადარჩებით. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ასაკში ჩემი მოსმენა გადარჩენისათვის აუცილებელი არ არის. ყველა, ვინც ცხოვრებაში ჩემს ღვთაებრივ, სიყვარულის კანონს იცავს და შემოქმედისგან შთაგონებულ ამ სიყვარულს მოყვასის სიყვარულად გარდაქმნის, იხსნება. იგი თავისი ცხოვრებითა და საქმეებით მეტყველებს ჩემზე. (63, 49)

58. თუ მზე სიცოცხლის სინათლეს ასხივებს მთელ ბუნებასა და ყველა არსებაზე, და თუ ვარსკვლავებიც ასხივებენ სინათლეს დედამიწაზე — მაშინ რატომ არ უნდა ასხივებდეს ღვთაებრივი სული სინათლეს ადამიანის სულზე?

59. ახლა გეუბნებით თქვენ: ო, ხალხო, ჩაიხედეთ საკუთარ თავში; მიეცით ნება სამართლიანობის სინათლეს, რომლის სათავეც სიყვარულია, გაბატონდეს მთელ მსოფლიოში. დაე, ჩემმა ჭეშმარიტებამ დაგარწმუნოთ, რომ ჭეშმარიტი სიყვარულის გარეშე თქვენ ვერ მიაღწევთ თქვენი სულების ხსნას. (89, 34-35)

60. ჩემი ნათელი ჩემი ყველა შვილისთვისაა; არა მხოლოდ თქვენთვის, ვინც ამ სამყაროში ცხოვრობთ, არამედ ყველა სულისთვის, ვინც არსებობის სხვადასხვა საფეხურზე ცხოვრობს. ისინი ყველა გათავისუფლდებიან და მარადიულ სიცოცხლეს აღიდგენენ, თუკი თავიანთი ძმებისა და დებისადმი სიყვარულით აღსავსე საქმეებით შეასრულებენ ჩემს ღვთაებრივ მცნებას, რომელიც გიბრძანებთ, გიყვარდეთ ერთმანეთი. (65, 22)

61. საყვარელო ხალხო, ეს არის "მესამე დღე", რომელზეც ჩემს სიტყვას "მკვდრეთით" ვაცოცხლებ. ეს არის "მესამე დრო", რომელშიც მე სულიერად ვცხადდები სამყაროს წინაშე, რათა ვუთხრა მას: "აჰა, ის იგივე ქრისტე, რომელიც თქვენ ჯვარზე მოკვდა, და ის გესაუბრებათ ახლა, რადგან ის ცოცხალია, იცოცხლებს და მარად იქნება".

62. მაგრამ მე ვხედავ, რომ ადამიანებს სხეულში აქვთ გული, რომელიც მკვდარია რწმენისთვის, სიყვარულისა და სინათლისთვის, მიუხედავად იმისა, რომ თავიანთ რელიგიურ თემებში ჭეშმარიტების ქადაგებას იჩემებენ. ისინი გრძნობენ, რომ ეკლესიებში ლოცვითა და რიტუალებში მონაწილეობით სულების ხსნა მოიპოვეს. მაგრამ მე გეუბნებით, სამყარომ უნდა ისწავლოს, რომ სულის ხსნა მხოლოდ სიყვარულისა და წყალობის საქმეების შესრულებით მიიღწევა.

63. სამლოცველოები მხოლოდ სკოლაა. ეკლესიებმა არ უნდა შემოიფარგლონ მხოლოდ რჯულის ახსნით, არამედ უნდა იზრუნონ იმაზე, რომ სამყარომ გააცნობიეროს, რომ ცხოვრება არის გზა, რომელზეც ადამიანმა ღვთიური რჯულისგან ნასწავლი უნდა განახორციელოს ჩემი სიყვარულის სწავლების პრაქტიკაში. (152, 50–52)

64. ქრისტე განკაცდა, რათა სამყაროსთვის ღვთაებრივი სიყვარული გამოეცხადებინა. მაგრამ ადამიანებს გულები გაქვავებული და თავის მართლად მიჩნეული გონება აქვთ; ისინი მალევე ივიწყებენ მიღებულ სწავლებას და არასწორად განმარტავენ მას. მე ვიცოდი, რომ ადამიანები თანდათანობით სამართლიანობასა და სიყვარულს შურისძიებასა და სასჯელში აგებდნენ. სწორედ ამიტომ ვიწინასწარმეტყველე დრო, როდესაც სულიერად დავბრუნდებოდი ქვეყანაზე, რათა ადამიანებისთვის განმემარტა სწავლებები, რომლებიც მათ არ გაიგეს.

65. ეს აღთქმული დრო ის არის, რომელშიც თქვენ ცხოვრობთ, და მე მოგეცით ჩემი სწავლება, რათა ჩემი სიმართლე და ღვთაებრივი სიბრძნე გამოვლინდეს, როგორც თქვენი ღმერთის უდიდესი სიყვარულის სრულყოფილი სწავლება. თქვენ ფიქრობთ, რომ მე მოვედი იმიტომ, რომ

მეშინია, რომ ადამიანე ბი საბოლოოდ გაანადგურებენ თავიანთი უფლის ქმნილებებს ან თუნდაც თავად სიცოცხლეს? არა, მე მხოლოდ ჩემი შვილების სიყვარულისთვის მოვედი, რომელთა ნათლითა და სიმშვიდით სავსენი მინდა ვნახო.

66. განა სამართლიანი და სწორი არ არის, რომ თქვენც მხოლოდ ჩემდამი სიყვარულის გამო მოხვიდეთ? მაგრამ არა საკუთარი თავის სიყვარულისთვის, არამედ მამისა და თქვენი მოყვასის სიყვარულისთვის. თქვენი აზრით, ღვთაებრივი სიყვარულით არის შთაგონებული ის, ვინც ცოდვას მხოლოდ ჯოჯოხეთის სატანჯველის შიშით არიდებს თავს, თუ ის, ვინც კეთილ საქმეებს მხოლოდ იმ ჯილდოს მოლოდინში სრულებს, რომელსაც შეიძლება მიაღწიოს, ანუ, მარადისობაში ადგილი დაიმკვიდროს? ვინც ასე ფიქრობს, არც მე მიცნობს და არც ჩემდამი სიყვარულით მოდის. ის მხოლოდ საკუთარი თავის სიყვარულით მოქმედებს. (164, 35–37)

67. ჩემი მთელი რჯული ორ მცნებაშია მოკლებული: ღვთის სიყვარული და მოყვასის სიყვარული. ეს არის გზა. (243, 4)

ხსნა და განთავისუფლება ყოველი სულისთვის

68. ახლა მე არ მოვსულვარ ფიზიკურად მიცვალებულთა აღსადგენად, როგორც ეს ლაზარეს შემთხვევაში გავაკეთე "მეორე ეპოქაში". დღეს ჩემი ნათელი მოდის ჩემადმი კუთვნილი სულის გასაღვიძებლად. და ჩემი სიტყვის ჭეშმარიტების მეშვეობით, ეს სული მარადიულ სიცოცხლეს აღდგება; რადგან თქვენი სული არის ის ლაზარე, რომელსაც ამჟამად თქვენს არსებაში ატარებთ და რომელსაც მე მიცვალებულთაგან აღვადგენ და განვკურნავ. (17, 52)

69. სულიერი ცხოვრებაც კანონებით იმართება და თუ მათგან გადაუხვევთ, ამ უმორჩილობის მტკივნეულ შედეგებს მალევე იგრძნობთ.

70. შეიცანით, რა დიდია ჩემი სურვილი, გიხსნათ თქვენ. დღეს, როგორც მაშინ, მე ავიღებ ჯვარს, რათა აღგადგინოთ ჭეშმარიტ სიცოცხლეში.

71. როგორც გოლგოთაზე ჩემმა სისხლმა შეძრა კაცთა გულები და მოაქცია ისინი ჩემს სწავლებას, ასევე ამ ეპოქაში სწორედ ჩემი ღვთაებრივი ნათელი ააკანკალებს სულსა და ხორცს, რათა დაგიბრუნოთ ჭეშმარიტ გზაზე.

72. მე მსურს, რომ მადლის სიცოცხლისთვის მკვდრნი მარადის იცოცხლონ. არ მსურს, თქვენი სული სიბნელეში იცხოვროს. (69, 9-10)

73. გააცნობიერეთ, რამდენი თქვენი თანამემამულე, თავიანთი კერპთაყვანისმცემლური სწრაფვების მიუხედავად, ელის მესიის მოსვლას. დაფიქრდით, რამდენი მათგანი, თავის უმეცრებაში, სჯერა, რომ მე მოვალ მხოლოდ ბოროტთა განსასჯელად, მართალთა გადასარჩენად და სამყაროს დასანგრევად, და ვერ აცნობიერებს, რომ მე კაცობრიობას შორის ვარ, როგორც მამა, როგორც ოსტატი, როგორც ძმა ან მეგობარი,

სიყვარულითა და თავმდაბლებით სავსე, და რომ მე ჩემს დამხმარე ხელს ვუწვდი, რათა გადავარჩინო, დავლოცვო და ყველას ვაპატიო. (170, 23)

74. არავინ დაბადებულა შემთხვევით და, მიუხედავად იმისა, თუ რამდენად უმნიშვნელოდ, უუნაროდ ან საცოდავად მიიჩნევს თავს ადამიანი, ის მაინც შექმნილია უზენაესი არსების მადლით, რომელსაც ისინი ისევე უყვარს, როგორც -ები, რომლებსაც უმაღლესად მიიჩნევენ, და მათაც აქვთ ბედი, რომელიც, ყველას მსგავსად, ღვთის წიაღში მიიყვანს.

75. ხედავთ იმ ადამიანებს, რომლებიც ქუჩებში განდევნილები დახეტიალობენ, თან სიბილწესა და გაჭირვებას იყოლებენ, არ იციან, ვინ არიან ან საით მიდიან? იცნობთ იმ ხალხს, რომელიც ჯერ კიდევ ტყეებში ცხოვრობს, მტაცებლების თვალყურის ქვეშ? მამობრივი სიყვარულისთვის არავინ არის დავიწყებული; ყველას აქვს შესასრულებელი ამოცანა, ყველა ფლობს განვითარების თესლს და იმ გზაზე დგას, სადაც ღვაწლი, ძალისხმევა და ბრძოლა სულს ნაბიჯ-ნაბიჯ მომმიახლოებს.

76. სად არის ის, ვინც — თუნდაც ერთი წამით — არასდროს მონატრია ჩემს სიმშვიდეს და არ უფიქრია მიწიერი ცხოვრებისგან გათავისუფლება? ყოველი სული მონატრებულია იმ სამყაროს, რომელშიც ოდესღაც ცხოვრობდა, იმ სახლის, რომელშიც იშვა. ის სამყარო ელის ჩემს ყველა შვილს და იწვევს მათ, იხარონ მარადიული სიცოცხლით, რომელსაც ზოგი მონატრებით ელის, სხვები კი მხოლოდ სიკვდილს ელიან, რათა არსებობა შეწყვიტონ, რადგან დაბნეული სული აქვთ და უიმედოდ და ურწმუნოდ ცხოვრობენ. რამ შეიძლება ამოძრავოს ეს არსებები, რომ იბრძოლონ საკუთარი განახლებისთვის? რამ შეიძლება აღუძრას მათ მარადისობის სურვილი? ისინი მხოლოდ არსებობის შეწყვეტას, სიჩუმესა და დასასრულს ელოდებიან.

77. მაგრამ "სამყაროს ნათელი" დაბრუნდა, "გზა და ჭეშმარიტება", რათა თავისი პატიებით გაგაცოცხლოთ, თქვენი დაღლილი სახე მოგეფეროთ, თქვენს გულს ნუგეში მისცეთ და უზრუნველყოს, რომ ის, ვინც საკუთარ თავს არსებობის ღირსად არ მიიჩნევდა, მოისმინოს ჩემი ხმა, რომელიც ეუბნება მას: "გიყვარვარ, მოდი ჩემთან!" (80, 54–57)

78. ადამიანი შეიძლება დაეცეს და სიბნელეში ჩაიძიროს და ამგვარად, ჩემგან შორს იგრძნოს თავი; მას შეიძლება ეგონოს, რომ როდესაც მოკვდება, მისთვის ყველაფერი დასრულებულია. ჩემთვის კი არავინ კვდება; არავინ იკარგება.

79. რამდენი არიან ისეთნი, რომლებსაც ქვეყანაზე გარყვნილ არსებებად მიიჩნევდნენ და ახლა სინათლით არიან სავსენი! რამდენი, რომლებმაც თავიანთი ცოდვების, მანკიერებებისა და დანაშაულების ლაქა დატოვეს უკან, უკვე მიაღწიეს განწმენდას! (287, 9-10)

80. მართალია, ბევრი ბილწავს თავის სულს; მაგრამ ნუ განიკითხავთ მათ, რადგან არ იციან, რასაც აკეთებენ. მე მათაც გადავარჩენ, მიუხედავად იმისა, რომ ამჟამად დამავიწყდნენ, ან ჩემს ნაცვლად იმ ცრუ ღმერთებს

მოეპყრნენ, რომლებიც მათ თავად შექმნეს ქვეყნად. მე მათაც ჩემს სამეფოში შევიყვან, თუნდაც ახლა — ცრუ წინასწარმეტყველების მიმდევრებმა — დაივიწყეს კეთილმოსურნე ქრისტე, რომელმაც თავისი სული გასწირა მათთვის, რათა სიყვარულის თავისი სწავლება ესწავლებინა მათთვის.

81. მამისთვის არავინ არის "ბოროტი"; არავინ შეიძლება იყოს, რადგან მათი საწყისი ჩემშია. გზასცდენილნი, ბრმანი, ძალადობრივნი, მეამბოხეები — ასეთებად იქცნენ ჩემი მრავალი შვილები იმ თავისუფალი ნების გამო, რომლითაც ისინი დაჯილდოვდნენ. მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ყველაში მათში იქნება სინათლე და ჩემი წყალობა მიუძღვება მათ ხსნის გზაზე. (54, 45–46)

82. თქვენ ყველანი ჩემი თესლი ხართ და ოსტატი მას იმკის. თუ სარეველას თესლი კარგ თესლებს შორის აღმოჩნდება, მეც სიყვარულით ვიღებ მას ჩემს ხელში, რათა ოქროსფერ ხორბლად ვაქციო.

83. მე ვხედავ თქვენს გულებში სარეველას, ჭაობის, დანაშაულისა და სიძულვილის თესლს, და მაინც ვკრეფ და გიყვარებთ თქვენ. მე ვზრუნავ და ვწმენდ ამ თესლს, სანამ ის მზის შუქზე ხორბალივით არ გაბრწყინდება.

84. თუ ფიქრობთ, რომ ჩემი სიყვარულის ძალას არ შეუძლია თქვენი გამოსყიდვა? როდესაც გაგწმენდთ, ჩემს ბაღში დაგთესავთ, სადაც ახალ ყვავილებსა და ახალ ნაყოფს გამოიღებთ. ჩემი ღვთაებრივი ამოცანის ნაწილია, რომ თქვენ ჩემთვის ღირსად გაქციოთ. (256, 19–21)

85. როგორ შეიძლება სული ჩემთვის სამუდამოდ დაიკარგოს, როდესაც მასში ჩემი არასოდეს ჩამქრალი სინათლის ნაპერწკალი ატარებს და მე ყველა მის გზაზე მასთან ვარ? რამდენ ხანსაც არ უნდა გაგრძელდეს მისი ამბოხი ან მისი დაბნეულობა — ეს ბნელი ძალები ვერასოდეს გაუძლებენ ჩემს მარადისობას. (255, 60)

86. ჩემთვის ისეთივე ღირებულია, როდესაც უმძიმესი დანაშაულების ნიშნით დაღვრილი არსება განწმენდას ცდილობს, აღფრთოვანებული უმაღლესი იდეალით, როგორც მაშინ, როდესაც არსება, რომელიც მტკიცედ დარჩა წმინდად, ბოლომდე ცდილობს, არ დაისვაროს, რადგან მან თავიდანვე შეიყვარა სინათლე.

87. რა შორს სიმართლისგან არიან ისინი, ვინც ფიქრობენ, რომ დაბნეულ სულებს სინათლის სულებისგან განსხვავებული ბუნება აქვთ!

88. მამა უსამართლო იქნებოდა, ეს რომ ასე ყოფილიყო, ისევე როგორც ის აღარ იქნებოდა ყოვლისშემძლე, თუ მას არ ექნებოდა სიბრძნე და სიყვარული, რათა ეხსნა შეურაცხყოფილნი, უწმინდურნი, არასრულყოფილნი, და ვერ შეეერთებინა ისინი ყველა მართალთან ერთსა და იმავე სამყოფელში. (295, 15–17)

89. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ის არსებებიც კი, რომლებსაც ცდუნებელსა და ეშმაკებს უწოდებთ, მხოლოდ დაბნეული ან უნაკლო

არსებები არიან, რომლებსაც მამა ბრძნულად იყენებს თავისი უმაღლესი რჩევებისა და გეგმების შესასრულებლად.
90. მაგრამ ეს არსებები, რომელთა სულებიც დღეს სიბნელით არის მოცული და რომელთაგან მრავალმა ბოროტად გამოიყენა მათთვის მინიჭებული ნიჭები, — როდესაც მათი დრო დადგება — ჩემ მიერ იქნებიან გადარჩენილნი.
91. რადგან მოვა დრო, ო, ისრაელო, როდესაც უფლის ყველა ქმნილება მარადისობით იქებს მე. მე აღარ ვიქნებოდი ღმერთი, ჩემი ძალით, ჩემი სიბრძნითა და ჩემი სიყვარულით სული რომ ვერ გადავარჩინო. (302, 31)
92. როდის უყვარდათ დედამიწაზე მშობლებს მხოლოდ კარგი შვილები და სძულდათ ბოროტები? რამდენჯერ მინახავს, როგორ იჩენენ ისინი უდიდეს სიყვარულსა და მზრუნველობას სწორედ მათ მიმართ, ვინც ყველაზე მეტად სტკივათ და ყველაზე დიდ ტანჯვას აყენებს მათ! როგორ იქნებოდა შესაძლებელი თქვენთვის, შეასრულოთ სიყვარულისა და პატიების უდიდესი საქმეები, ვიდრე ჩემია? ოდესმე ყოფილა ნანახი, რომ მასწავლებელმა თავისი მოწაფეებისგან უნდა ისწავლოს?
93. იცოდეთ, რომ არცერთი თქვენგანი არ მიმაჩნია უღირსად და რომ ხსნის გზა ამიტომაც მარადის გიწვევთ თქვენს სვლაში, ისევე როგორც ჩემი სამეფოს კარიბჭე — რომელიც არის სინათლე, სიმშვიდე და სიკეთე — მარადის ღიაა იმის მოლოდინში, რომ მიიღოს კანონისა და ჭეშმარიტებისგან გადახვეული. (356, 18-19)

ღვთის შვილთა დიდებული მომავალი

94. არ დავუშვებ, რომ ჩემი შვილიდან ერთიც კი გზას აცდეს ან დაიკარგოს. მე პარაზიტულ მცენარეებს ნაყოფიერად ვაქცევ, რადგან ყველა ქმნილება სრულყოფილების მიზნის მისაღწევად შეიქმნა.
95. მინდა, ჩემს საქმეზე ჩემთან ერთად იხაროთ. ადრეც გაძლევდით უფლებას, ჩემს თვისებებში მიგეზიარათ, რადგან თქვენ ჩემი ნაწილი ხართ. ვინაიდან ყველაფერი ჩემია, ჩემს საქმეზე თქვენც მფლობელებად გაქცევთ. (9, 17-18)
96. ნუ შეეპარებათ ეჭვი ჩემს სიტყვას. "პირველ ეპოქაში" მე შევასრულე ჩემი აღთქმა თქვენთვის, გაგეთავისუფლებინათ ისრაელი ეგვიპტის ტყვეობისგან — რაც კერპთაყვანისმცემლობასა და სიბნელეს აღნიშნავდა — რათა მიგიყვანათ ქანაანში, თავისუფლებისა და ცოცხალი ღმერთის თაყვანისცემის მიწაზე. იქ, ჩემი, როგორც ადამიანის, მოსვლა გიწინასწარმეტყველეს და ეს წინასწარმეტყველება სიტყვა-სიტყვით აღსრულდა ქრისტეში.
97. მე, ის უფალი, რომელიც იესოში ვმკვიდრდებოდი და მასში მიყვარდით, ვუთხარი სამყაროს, რომ სხვა დროს მას დაველაპარაკებოდი და სულით გამოვჩნდებოდი. და აი, ჩემი აღთქმის აღსრულება.

98. დღეს გაცნობებთ, რომ თქვენი სულებისთვის დავამარაგე საოცარი მხარეები, საცხოვრებლები, სულიერი სახლები, სადაც იპოვით ჭეშმარიტ თავისუფლებას, გიყვარდეთ, სიკეთე მოახდინოთ და ჩემი ნათელი გაავრცელოთ. განა ამაში ეჭვი შეგეპარებათ, მას შემდეგ, რაც თქვენი წინანდელი აღთქმები შევასრულე? (138, 10-11)
99. ჩემი ღვთაებრივი სურვილია, გიხსნათ და მიგიყვანოთ სინათლის, სილამაზისა და სიყვარულის სამყაროში, სადაც იხარებთ სულის ამაღლებით, გრძნობების კეთილშობილებითა და სრულყოფილების იდეალით. განა ამ ღვთაებრივ სურვილში ჩემს მამობრივ სიყვარულს ვერ ცნობთ? უეჭველად, ვინც ამას არ ხვდება, ბრმა უნდა იყოს. (181, 13)
100. დაფიქრდით ამაზე: ამქვეყნიური ყოველი სილამაზე განწირულია, რომ გაფერმკრთალდეს და დროთა განმავლობაში ადგილი დაუთმოს სხვას. მაგრამ თქვენი სული იცოცხლებს მარადის და იხილავს მამას მთელი თავისი დიდებით — -ის მამას, ვისი წიაღიდანაც თქვენ მოხვედით. ყოველი ქმნილება უნდა დაბრუნდეს იმ ადგილას, საიდანაც მოვიდა. (147, 9)
101. მე ვარ სინათლე მარადიული, სიმშვიდე მარადიული და ნეტარება მარადიული, და რადგან თქვენ ჩემი შვილები ხართ, ჩემი ნება და ჩემი მოვალეობაა, თქვენ ჩემი დიდების თანამზიარენი გავხადო; და ამ მიზნით, მე გასწავლით კანონს, როგორც გზას, რომელიც სულს იმ სამეფოს სიმაღლეებისკენ მიუძღვება. (263, 36)
102. ყოველთვის გახსოვდეთ, რომ სული, რომელიც სიკეთის, სიბრძნის, სიწმინდისა და სიყვარულის უმაღლეს ხარისხებს აღწევს, დროის, ტკივილისა და მანძილის ზემოთ დგას. ის არ არის შეზღუდული ერთი ადგილის მკვიდრობით; მას შეუძლია ყველგან იყოს და უზენაესი სიხარული იპოვოს არსებობაში, გრძნობაში, ცოდნაში, სიყვარულსა და იმის შეცნობაში, რომ თავად არის საყვარელი. ეს არის სულის სამოთხე. (146, 70–71)

VIII. ადამიანი

თავი 32 – ადამიანის განკაცება, ბუნება და მისია

ინკარნაცია დედამიწაზე

1. თქვენ ტირით, როდესაც თქვენი ერთ-ერთი "სულიერ ველზე" მიდის, იმის ნაცვლად, რომ სიმშვიდე იგრძნოთ, რადგან ხვდებით, რომ ის ერთი ნაბიჯით უახლოვდება თავის უფალს. მეორე მხრივ, თქვენ ზეიმობთ,

როდესაც ახალი არსება მოდის თქვენს სახლში, და ვერ აცნობიერებთ იმ მომენტში, რომ ეს სული ხორცში მოვიდა ამ ცრემლების ველზე სასჯელის აღსასრულებლად; მაშინ თქვენ მათთვის უნდა იტიროთ. (52, 58)

2. თქვენ შობთ ხორცის შვილებს, მაგრამ მე ვარ ის, ვინც სულებს ანაწილებს ოჯახებში, ტომებში, ერებსა და სამყაროებში, და ამ სამართლიანობაში, რომელიც ადამიანებისთვის მიუწვდომელია, ვლინდება ჩემი სიყვარული. (67, 26)

3. თქვენ აწმყოში ცხოვრობთ და არ იცით, რა განვაჩინე თქვენი მომავლისთვის. მე ვამზადებ სულიერი არსებების დიდ ლეგიონებს, რომლებიც დედამიწაზე დასახლდებიან და რთულ მისიას მოიტანენ, და თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ბევრი თქვენგანი იმ არსებების მშობელი იქნება, რომლებშიც ჩემი მოციქულები განხორციელდებიან. თქვენი მოვალეობაა, მოემზადოთ სულიერად, რათა შეძლოთ მათი მიღება და ხელმძღვანელობა. (128, 8)

4. მსურს, ბევრ სულიერ საკითხზე დაგელაპარაკოთ, მაგრამ თქვენ ჯერ კიდევ არ ხართ მათი გაგების უნარიანი. რომ გაგიმხილოთ, როგორი საცხოვრებლებიდან ჩამოხვედით უკვე დედამიწაზე, თქვენ ვერ გაიგებდით, როგორ იცხოვრეთ ასეთ ადგილებში.

5. დღეს შეგიძლიათ უარყოთ, რომ იცნობთ "სულიერ ხეობას", რადგან სანამ თქვენი სული განკაცებულია, მისი წარსული მისთვის მიუწვდომელია, რათა არ გახდეს ამპარტავანი, არ დაიტვირთოს და არ დაეჭვდეს თავისი ახალი არსებობის წინაშე, რომელშიც მან თავიდან უნდა დაიწყოს, როგორც ახალ ცხოვრებაში.

6. თქვენი სურვილის შემთხვევაშიც კი, გახსენება არ შეგიძლიათ. მე მხოლოდ იმის უფლებას გაძლევთ, რომ შეინარჩუნოთ ბუნდოვანი წარმოდგენა ან ინტუიცია იმისა, რასაც აქ გაგიმხელთ, რათა შეძლოთ ცხოვრების ბრძოლაში შეუპოვრობა და განსაცდელების ნებაყოფლობითი ატანა.

7. შეგიძლიათ ეჭვი შეიტანოთ ყველაფერში, რასაც გეუბნებით, მაგრამ, ჭეშმარიტად, ის სულიერი სამყარო ნამდვილად თქვენი სახლი იყო, როდესაც სულიერი არსებები იყავით. თქვენ იმ სამყოფელის მკვიდრნი იყავით, სადაც არ იცოდით ტანჯვა, სადაც თქვენს არსებაში გრძნობდით მამის დიდებას, რადგან მასში არ არის ნაკლი.

8. მაგრამ თქვენ არ გქონდათ დამსახურებები და ამიტომ აუცილებელი იყო, დაგეტოვებინათ ის სამოთხე და ჩამოსულიყავით ქვეყნად, რათა თქვენს სულს საკუთარი ძალისხმევით დაებრუნებინა ის სამეფო.

9. მაგრამ თქვენ მორალურად სულ უფრო და უფრო დაეცით, სანამ არ იგრძენით, რომ ძალიან შორს იყავით ღვთაებრივისა და სულიერისგან, თქვენი საწყისისგან. (114, 35-36)

10. როდესაც სული დედამიწაზე მოდის, მას საუკეთესო განზრახვები ამოძრავებს: თავისი არსებობა მამისთვის მიუძღვნას, ყველაფრით მას ასიამოვნოს და მოყვასის სამსახურს მიუძღვნას.
11. მაგრამ როგორც კი ის სხეულში აღმოჩნდება ჩაკეტილი, ათასგვარი ცდუნებით გამოცდილი და თავისი ცხოვრებისეული გზის მანძილზე გამოცდას უდგება, ის სუსტდება, "ხორცის" იმპულსებს ნებდება, ცდუნებებს ეცემა, ეგოისტი ხდება და საბოლოოდ, ყველაზე მეტად საკუთარ თავს უყვარს, და მხოლოდ რამდენიმე წამით უსმენს სულს, სადაც მისი ბედი და აღთქმებია ჩაწერილი.
12. ჩემი სიტყვა გეხმარებათ, გაიხსენოთ თქვენი სულიერი აღთქმა და გადალახოთ ცდუნებები და დაბრკოლებები.
13. არავის შეუძლია თქვას, რომ არასდროს გადაუხვევია იმ გზიდან, რომელიც მე დავადგინე. მაგრამ მე გპატიობთ, რათა თქვენც ისწავლოთ თქვენი მოყვასის პატიება. (245, 47–48)
14. დიდი სულიერი სწავლებაა საჭირო, რათა ადამიანი თავისი სინდისის ხმასთან ჰარმონიაში იცხოვროს. რადგან, თუმცა ყველაფერი ღვთაებრივი სიყვარულით არის გამსჭვალული, ბრძნულად შექმნილი კაცობრიობის სიკეთისა და ბედნიერებისთვის, ამ ცხოვრებაში მათ გარშემო არსებული მატერიალური სამყარო სინჯია სულისთვის იმ მომენტიდან, როდესაც ის ხვდება სამყაროში, რომელსაც არ ეკუთვნის, და ერთიანდება სხეულთან, რომლის ბუნებაც მისი ბუნებისგან განსხვავდება.
15. ამაში შეგიძლიათ იხილოთ მიზეზი, თუ რატომ ივიწყებს სული თავის წარსულს. იმ მომენტიდან, როდესაც ის განკაცდება და ერწყმის უცნობიერო, ახალშობილ არსებას, იწყებს ცხოვრებას, რომელიც მჭიდროდ არის დაკავშირებული ამ სხეულთან.
16. სულიდან მხოლოდ ორი თვისება რჩება: სინდისი და ინტუიცია; მაგრამ პიროვნება, შესრულებული საქმეები და წარსული დროებით ფარული რჩება. ასეა განკუთვნილი მამის მიერ.
17. რა დაემართებოდა სულს, რომელიც უმაღლესი სამშობლოს ნათლიდან მოვიდა ამქვეყნიური საწყალობელი გარემოებების შესაშვებად, რომ თავისი წარსული გაეხსენებინა? და რა ამაოება იჩენდნენ ადამიანები, რომ მათთვის სხვა ცხოვრებაში სულში არსებული სიდიადე რომ გამხდარიყო? (257, 18-19)

სხეულისადმი სათანადო დამოკიდებულება და სულის მიერ მისი წარმართვა

18. მე გეუბნებით, რომ თქვენი სულის განწმენდასთან ერთად, თქვენი სხეულიც უნდა გააძლიეროთ, რათა თქვენგან შობილი ახალი თაობები ჯანმრთელნი იყვნენ და მათმა სულებმა შეასრულონ თავიანთი რთული მისია. (51, 59)

19. იზრუნეთ თქვენი სხეულის ჯანმრთელობაზე; უზრუნველყავით მისი შენარჩუნება და სიცოცხლისუნარიანობა. ჩემი სწავლება გირჩევთ, გამოიჩინოთ სიყვარულით სავსე მზრუნველობა თქვენი სულისადმი და თქვენი სხეულისადმი, რადგან ორივე ერთმანეთს ავსებს და ერთმანეთი სჭირდებათ მათთვის მინდობილ რთულ სულიერ ამოცანაში. (92, 75)

20. თქვენს სხეულს ნუ მიანიჭებთ იმაზე მეტ მნიშვნელობას, ვიდრე ის სინამდვილეში იმსახურებს და ნურ მისცემთ უფლებას, დაიკავოს ადგილი, რომელიც მხოლოდ თქვენს სულს ეკუთვნის.

21. გააცნობიერეთ, რომ ფიზიკური სხეული მხოლოდ ინსტრუმენტია, რომელიც სულს დედამიწაზე საკუთარი თავის გამოსავლენად სჭირდება. (62, 22-23)

22. იხილეთ, თუ რა სარგებელს სძენს ეს სწავლება თქვენს სულს; რადგან, მაშინ როცა ხორციელი სხეული ყოველ დღე უფრო უახლოვდება მიწის მკერდს, სული, მეორე მხრივ, სულ უფრო და უფრო უახლოვდება მარადისობას.

23. სხეული არის საფუძველი, რომელზეც სული ეყრდნობა, სანამ დედამიწაზე ცხოვრობს. რატომ აძლევთ მას უფლებას, იქცეს ბორკილად, რომელიც გაბამთ, ან ციხედ, რომელიც გაგცემთ? რატომ აძლევთ მას უფლებას, თქვენი ცხოვრების საჭე გახდეს? განა სწორია, ბრმამ უძღვებოდეს მას, ვინც ხედავს? (126, 15-16)

24. ეს სწავლება მარტივია, როგორც ყველაფერი წმინდა და ღვთაებრივი, და ამიტომ ადვილი გასაგები. თუმცა, ზოგჯერ მისი პრაქტიკაში დანერგვა რთულად მოგეჩვენებათ. თქვენი სულის ძალისხმევა მოითხოვს თქვენი სხეულის მხრიდან მცდელობას, თავის დათმობას ან მსხვერპლს, და თუ არ გაგაჩნიათ ვარჯიში ან სულიერი დისციპლინა, თქვენ იტანჯებით.

25. დროის დასაწყისიდანვე არსებობს ბრძოლა სულსა და "ხორცს" შორის, რათა გაიგონ, რა არის სწორი, ნებადართული და კარგი, და იცხოვრონ ღვთისმიერი კანონების შესაბამისად.

26. ამ მძიმე ბრძოლაში, თქვენთვის ისე ჩანს, თითქოს უცხო და ბოროტი ძალა გამუდმებით ცდუნებთ, ზურგი აქციოთ ბრძოლას და გიწვევთ, გამოიყენოთ თქვენი თავისუფალი ნება და განაგრძოთ გზა მატერიალიზმისკენ.

27. მე გეუბნებით, არ არსებობს თქვენი სხეულის სისუსტეზე დიდი ცდუნება: ის მგრძნობიარეა ყველაფრის მიმართ, რაც მას გარს აკრავს; საკმარისად სუსტია, რომ დანებდეს; ადვილი დასამორჩილებელი და განსაცდელში ჩასაგდებია. თუმცა, ვინც სხეულის ლტოლვებს, ვნებებსა და სისუსტეებს დაიმორჩილებს, მან დაძლია ცდუნება, რომელიც მათშია. (271, 49–50)

28. დედამიწა ბრძოლის ველია; აქ ბევრი რამის სწავლა შეგიძლიათ. ასე რომ არ ყოფილიყო, ამ პლანეტაზე სიცოცხლის რამდენიმე წელი თქვენთვის საკმარისი იქნებოდა და არ გამოგაგზავნიდნენ კვლავ და

კვლავ, რათა თავიდან დაბადებულიყავით. სულისთვის საკუთარ სხეულზე მწუხარე და ბნელი სამარე არ არსებობს, როდესაც მას სიბინძურე და მატერიალიზმი ეწებება.
29. ჩემი სიტყვა ამოგიყვანს ამ სამარხიდან და შემდეგ ფრთებს გაგიჩენს, რათა აიჭრეთ მშვიდობისა და სულიერი ნათლის სამეფოებში. (213, 24–25)

სულის, გონებისა და სინდისის მნიშვნელობა და როლი ადამიანში

30. ადამიანს შეუძლია იარსებოს სულის გარეშე, მხოლოდ თავისი სიცოცხლით სავსე ფიზიკური ცხოვრებით; მაგრამ მაშინ ის ადამიანი აღარ იქნებოდა. მას ექნებოდა სული და არ ექნებოდა სულიწმინდა, მაგრამ მაშინ მას არ შეეძლო საკუთარი თავის წარმართვა, არც უზენაესი არსება იქნებოდა, რომელიც სულის მეშვეობით ცნობს კანონს, განასხვავებს კარგს ცუდისგან და იღებს ყოველ ღვთაებრივ გამოცხადებას. (59, 56)
31. სული მოწოდებულია, გაანათლოს სული, ხოლო სული — წარუძღვეს სხეულს. (71, 9)
32. სანამ სამყაროში ზოგიერთნი ცრუ სიდიადეს ესწრაფვიან, სხვები ამბობენ, რომ ადამიანი ღვთის წინაშე უმნიშვნელო არსებაა, და არიან ისეთებიც, რომლებიც თავს მიწის ჭიას ადარებენ. რა თქმა უნდა, თქვენი მატერიალური სხეული შეიძლება პატარად მოგეჩვენოთ ჩემს ქმნილებაში, მაგრამ ჩემთვის ის ასეთი არ არის, იმ სიბრძნისა და უნარის გამო, რომლითაც ის შევქმენი.
33. მაგრამ როგორ შეგიძლიათ თქვენი არსების სიდიადის შეფასება თქვენი სხეულის ზომით? განა არ გრძნობთ მასში სულის თანდასწრებას? ის თქვენს სხეულზე დიდია; მისი არსებობა მარადიულია, მისი გზა — უსასრულო; თქვენ არ შეგიძლიათ მისი განვითარების დასასრულის გარჩევა, ისევე როგორც მისი საწყისის. მე არ მსურს, რომ პატარად გხედავდეთ; მე შეგქმენით, რათა სიდიადეს მიგეღწიათ. იცით, როდის მიმაჩნია ადამიანი მცირედ? როდესაც ის ცოდვაში დაეცა, რადგან მაშინ მან დაკარგა თავისი კეთილშობილება და ღირსება.
34. დიდი ხანია, რაც ჩემთან კავშირის შენარჩუნება შეწყვიტეთ; აღარ იცით, ვინ ხართ სინამდვილეში, რადგან თქვენმა შემოქმედმა თქვენში ჩადებული მრავალი თვისება, უნარი და ნიჭი გამოუყენებლობასა და უმოქმედობაში მიატოვეთ. სულითა და სულით დაძინებული ხართ, მაშინ როცა სწორედ მათ სულიერ თვისებებშია ადამიანის ჭეშმარიტი სიდიადე. თქვენ ამქვეყნიური არსებების მსგავსად ცხოვრობთ, რადგან ისინი ამქვეყნად იბადებიან და კვდებიან. (85, 56-57)
35. ჩემი სიყვარულის სიტყვებით, მე გიჩვენებთ თქვენი სულის ფასს ჩემთვის. მატერიალურ ქმნილებაში არაფერია თქვენს სულზე დიდი — არც მზე თავისი სინათლით, არც დედამიწა თავისი ყველა საოცრებით და არც სხვა რომელიმე შექმნილი რამ არ არის იმაზე დიდი, ვიდრე სული,

რომელიც მე მოგეცით, რადგან ის ღვთაებრივი ნაწილაკია, ალმური, რომელიც ღვთაებრივი სულისგან იშვა.

36. ღმერთის გარდა, მხოლოდ სულებს გააჩნიათ სულიერი ინტელექტი, ცნობიერება, ნება და თავისუფალი ნება.

37. "ხორცის" ინსტინქტებსა და მიდრეკილებებს ზემოთ იწევს სინათლე, რომელიც თქვენი სულია, და ამ სინათლეს ზემოთ — მეგზური, მასწავლებელი და მსაჯული, რომელიც სულია". (86, 68)

38. თავისი მატერიალიზმით კაცობრიობა მე მეკითხება: "განა სულთა სამყარო საერთოდ არსებობს?" მაგრამ მე გპასუხობთ: ო, ურწმუნოენო, თქვენ ხართ "მესამე ეპოქის" თომა. თანაგრძნობისა და მოწყალების, სითბოს, სიკეთისა და გულუხვობის გრძნობები არ არის სხეულის თვისებები, ისევე როგორც არ არის მადლის ნიჭები, რომლებიც თქვენში, თქვენს სიღრმეში გიდევთ დამალული. ყველა ის გრძნობა, რომელიც თქვენს გულებსა და გონებაშია აღბეჭდილი, ყველა ის უნარი სულის კუთვნილებაა და თქვენ არ უნდა უარყოთ იგი. "ხორცი" მხოლოდ შეზღუდული ინსტრუმენტია, სული კი — არა: იგი დიადი არის, რადგან ღვთის ატომია.

39. ეძიეთ თქვენი სულის საყრდენი თქვენი არსების სიღრმეში და დიდი სიბრძნე — სიყვარულის დიდებაში. (147, 21-22)

40. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, კაცობრიობის უადრესი დღეებიდანვე, ადამიანს ჰქონდა ინტუიციური ცოდნა, რომ თავის თავში სულიერი არსი ატარებდა — არსი, რომელიც, მიუხედავად უხილავობისა, თავს მისი ცხოვრების სხვადასხვა ქმედებით ავლენდა.

41. თქვენმა უფალმა დროდადრო გამოგიცხადათ სულის არსებობა, მისი არსი და მისი ფარული ბუნება. რადგან, თუმცა ის თქვენშია, სქელია მანდილი, რომლითაც მას თქვენი მატერიალიზაცია ფარავს, და ამიტომ ვერ ცნობთ, რა არის ყველაზე კეთილშობილური და წმინდა თქვენს არსებაში.

42. კაცობრიობას ბევრი ჭეშმარიტების უარყოფის გაბედაობა ჰქონდა. თუმცა — სულის არსებობის რწმენა არ იყო იმას შორის, რის წინააღმდეგაც ის ყველაზე დაუნდობლად იბრძოდა, რადგან კაცობრიობამ შეიგრძნო და საბოლოოდ გააცნობიერა, რომ საკუთარი სულის უარყოფა საკუთარი თავის უარყოფის ტოლფასი იქნებოდა.

43. რადგან ადამიანის სხეული მისი ვნებების, მანკიერებებისა და ხორციელი სიამოვნებების გამო გაიუარესა, იგი სულისა განვითარებისთვის ჯაჭვად, ბნელ მოსასხამად, ტყვეობად და დაბრკოლებად იქცა. მიუხედავად ამისა, განსაცდელის ჟამს ადამიანს არასდროს აკლდებოდა შინაგანი სინათლის ნაპერწკალი, რომელიც მას დახმარებოდა.

44. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულის უმაღლესი და უწმინდესი გამოხატულება სინდისია, ის შინაგანი ნათელი, რომელიც ადამიანს, მის

გარშემო არსებულ ყველა ქმნილებათა შორის, პირველს, უმაღლესს, უდიდესსა და უნიხლესს ხდის. (170, 56–60)
45. მე ვეუბნები ყველა ადამიანს, რომ უმაღლესი და უმშვენიერესი ტიტული, რომელიც ადამიანს გააჩნია, არის "ღვთის შვილი" და მიუხედავად იმისა, რომ მისი დამსახურებაა საჭირო.
46. რჯულისა და სწავლებების მიზანია, გაგიცხადოთ ჩემი ჭეშმარიტების ცოდნა, რათა გახდეთ ღირსეული შვილები იმ ღვთაებრივი მამისა, რომელიც უმაღლესი სრულყოფილებაა. (267, 53)
47. თქვენ იცით, რომ შექმნილნი ხართ "ჩემს ხატად და მსგავსად"; მაგრამ, როდესაც ამას ამბობთ, თქვენს ადამიანურ სახეს იგონებთ. მე გეუბნებით, ჩემი ხატი იქ არ არის, არამედ თქვენს სულში, რომელიც — ჩემს მსგავსად რომ გახდეს — უნდა დახვეწოს თავი სათნოებათა მეშვეობით.
48. მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე; მე ვარ სამართალი და სიკეთე და ყოველივე ეს ღვთაებრივი სიყვარულიდან მომდინარეობს. ახლა ხომ გესმით, როგორ უნდა იყოთ, რათა იყოთ "ჩემი ხატად და მსგავსად"? (31, 51-52)
49. თქვენში ღვთაებრივის ანარეკლია; მე ნამდვილად თქვენში ვარ. გონი, ნება, უნარები, გრძნობები და სათნოებები, რომლებიც გაგაჩნიათ, მოწმობს იმ უმაღლესი ბუნების შესახებ, რომელსაც მიეკუთვნებით, და ცოცხალი მოწმობაა მამისა, ვისგანაც გამოხვედით.
50. ზოგჯერ, ურჩობისა და ცოდვის გამო, თქვენ ბილწავთ და არცხვენთ ჩემს ხატებას, რომელიც თქვენს არსებაში გიტარით. მაშინ თქვენ არ ჰგავხართ მე; რადგან საკმარისი არ არის, გქონდეს ადამიანის სხეული და სული, რომ იყო შემოქმედის ხატება. ჩემდამი ჭეშმარიტი მსგავსება თქვენს ნათელში და თქვენი ყველა მოყვასის სიყვარულშია. (225, 23–24)
51. მე შეგქმენით "ჩემს ხატად და მსგავსად" და რადგან მე ერთდროულად სამი და ერთი ვარ, ეს სამება ასევე არსებობს თქვენში.
52. თქვენი მატერიალური სხეული ქმნილებას განასახიერებს თავისი სრულყოფილი ფორმითა და ჰარმონიით. თქვენი განკაცებული სული არის "სიტყვის" ხატი, რომელიც ხორციელდა, რათა სიყვარულის კვალი დაეტოვებინა ადამიანთა სამყაროში, ხოლო თქვენი სულიწმინდა არის სულიწმინდის ღვთაებრივი ნათლის კაშკაშა ნაპერწკალი. (220, 11-12)
53. რა ღირსება ექნებოდა თქვენს სულს, თუ ის უნებისყოფო სხეულში იმოქმედებდა, რომელიც საკუთარი მიდრეკილებების გარეშე იქნებოდა? სულის ბრძოლა თავის ფიზიკურ გარსთან ძალაუფლების ბრძოლაა ძალაუფლების წინააღმდეგ. სწორედ ეს არის საცდელი, რომლითაც სულმა უნდა დაამტკიცოს თავისი უპირატესობა და სულის სიდიადე. ეს არის განსაცდელი, რომელსაც სული ხშირად, წამიერად, დანებდა ცდუნებებს, რომლებსაც სამყარო მას "ხორცის" მეშვეობით უყენებს. იმდენად დიდია ძალა, რომელსაც ეს (ცდუნებები) სულზე ახდენს, რომ საბოლოოდ ისეთი შთაბეჭდილება გრჩებოდათ, თითქოს ზებუნებრივი და

ბოროტი ძალა გაქანებდათ დანგრევისკენ და თქვენი ვნებებით გაანადგურებდათ.
54. რაოდენ დიდია სულის პასუხისმგებლობა ღვთის წინაშე! ხორცმა ეს პასუხისმგებლობა არ იკისრა. აჰა, როგორ განისვენებს იგი სამუდამოდ მიწაში, როდესაც სიკვდილი მოდის. როდის მოიპოვებთ იმგვარ სათნოებას, რომ თქვენი სული ღირსი გახდეს, დაიმკვიდროს ამაზე უფრო სრულყოფილი სამყოფელი, ვიდრე ის, რომელშიც ახლა ცხოვრობთ?
55. სამყარო გთავაზობთ გვირგვინებს, რომლებიც მხოლოდ ამაოების, სიამაყისა და ცრუ სიდიადის მომასწავებელია. ხოლო სულისთვის, რომელსაც ამ ამაოებაზე აწვერნაწვერის უნარი შესწევს, სხვა გვირგვინი აქვს დაცული მომავალ სიცოცხლეში — ჩემი სიბრძნისა. (53, 9–11)
56. სიცოცხლე სხეულზე მეტად სულში უნდა ვლინდებოდეს. რამდენი იცხოვრა უკვე ამ ქვეყანაზე; და მაინც, რა ცოტა ცხოვრობდა სულიერად, გამოხატავდა იმ მადლს, რომელიც ყოველ ადამიანში არსებობს, იმ ღვთაებრივ ნაპერწკალში, რომელიც შემოქმედმა კაცობრიობაში ჩადო.
57. ადამიანებს რომ შეძლებოდათ თავიანთ სულში ნათელხილვის შენარჩუნება, მათ მასში დაინახავდნენ თავიანთ წარსულს, აწმყოსა და მომავალს.
58. სული ჩემი ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნია. რაოდენ ბევრს შეიცავს იგი! მას მუდამ რაღაცის გამოცხადება შეუძლია თქვენთვის — ზოგჯერ ისეთი ღრმა გამოცხადებების, რომლებიც თქვენი გაგების მიღმაა.
59. ის ნათლის ნაპერწკალი, რომელიც ყოველ ადამიანშია, არის კავშირი, რომელიც ადამიანს სულიერ სამყაროსთან აკავშირებს; სწორედ ის ამყარებს მასთან კონტაქტს იმის მიღმა არსებულთან და მამასთან. (201, 37–40)
60. ო, ნეტავ თქვენმა მატერიალურმა ბუნებამ შეძლოს შეიწოვოს ის, რასაც თქვენი სული წინასწარმეტყველების ნიჭით იღებს! რადგან თქვენი სული არასოდეს წყვეტს ხედვას, მაშინაც კი, როდესაც სხეული, თავისი მატერიალური ბუნების გამო, ვერაფერს აღიქვამს. როდის შეძლებთ თქვენი სულის გაგებას? (266, 11)
61. სანამ თქვენ, რომლებიც არ გიყვართ სიცოცხლე, რადგან მას სასტიკს უწოდებთ, არ აღიარებთ ადამიანში სულის მნიშვნელობას და არ უფლებთ მას, რომ გიძღოდეთ, ვერაფერს ნამდვილად ღირებულს ვერ იპოვით.
62. სულს სწორედ სული ამაღლებს უმაღლეს, მატერიასა და მის ვნებებზე ზემოთ მდგომ ცხოვრებამდე. სულიერება მოგანიჭებთ ღვთის უდიდესი სიყვარულის შეგრძნებას, თუკი მის განხორციელებას შეძლებთ. მაშინ გაიგებთ ცხოვრების აზრს, იხილავთ მის სილამაზეს და აღმოაჩენთ მის სიბრძნეს. მაშინ მიხვდებით, რატომ ვუწოდე მას "ცხოვრება".
63. ვინ გაბედავს ამ სწავლების უარყოფას იმის თქმით, რომ ის სიმართლე არ არის, მას შემდეგ, რაც ის გაიცნო და გაიგო?

64. როდესაც გააცნობიერებთ, რომ თქვენი ჭეშმარიტი ღირებულება თქვენს სულშია, თქვენ იცხოვრებთ ჰარონიაში ყველაფერთან, რაც თქვენმა მამამ შექმნა.
65. მაშინ სული განამშვენებს ღარიბ კაცობრივ ცხოვრებას; მაგრამ პირველ რიგში, კაცი უნდა მოეშორებინა ყველა ვნებას, რომლებიც მას ღმერთს აშორებენ, რათა სამართლიანობისა და სიბრძნის გზას გაჰყოლოდა. მაშინ დაიწყება თქვენთვის ჭეშმარიტი ცხოვრება, ცხოვრება, რომელსაც დღეს გულგრილად უყურებთ, რადგან არ იცით, რას აგდებთ და წარმოდგენაც არ გაქვთ მისი სრულყოფილებისა. (11, 44–48)

ღვთის ტაძარი ადამიანში

66. კაცობრიობას ჩემზე წარმოდგენა ბავშვური აქვს, რადგან ვერ გაიგო, როგორ ჩასწვდეს იმ გამოცხადებებს, რომლებიც მას შეუჩერებლად მივეცი. მათთვის, ვინც იცის საკუთარი თავის მომზადება, მე ვარ ხილული, ხელშესახები და ყველგან ვარ; ხოლო მათთვის, ვისაც მგრძნობელობა აკლია, რადგან მატერიალიზმმა გაამაგრა ისინი, ძლივს გასააზრებელია ჩემი არსებობა და მათთვის მე უსაზღვროდ შორს ვარ, რომ ჩემი შეგრძნება ან დანახვა შეუძლებელია რაიმე სახით.
67. ადამიანმა უნდა იცოდეს, რომ მას თავის თავში მე ვზიდავ, რომ თავის სულსა და სულის სინათლეში მას ღვთაებრივის წმინდა თანადგომა ახასიათებს. (83, 50–51)
68. ტანჯვა, რომელიც ამ ეპოქის ხალხს აწუხებს, მათ ნაბიჯ-ნაბიჯ, გაუცნობიერებლად მიიყვანს შინაგანი სავანის კარებთან; იქ, სადაც წინსვლას ვეღარ შეძლებენ, ისინი იკითხავენ: "უფალო, სად ხარ?" და ტაძრიდან გაიგონებენ ოსტატის კეთილხმოვან ხმას, რომელიც მათ ეტყვის: "მე აქ ვარ, სადაც ყოველთვის ვმკვიდრდები — თქვენს სულში". (104, 50)
69. თქვენ ჩემში დაიბადეთ. თქვენ მამისგან მიიღეთ სულიერი და მატერიალური სიცოცხლე. და გადმოსახედიდან, შემიძლია გითხრათ, რომ იმავე წამს, როდესაც თქვენ ჩემში დაიბადეთ, მე თქვენში დავიბადე.
70. მე ვიშობი თქვენს სულში, ვიზრდები თქვენს განვითარებასთან ერთად და სრულად ვცხადდები თქვენს სიყვარულის საქმეებში, რათა თქვათ სიხარულით: "უფალი ჩემთან არის". (138, 68–69)
71. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ სკოლის მოსწავლეებივით ხართ და ყოველთვის სწორად ვერ გესმით ჩემი სწავლება; მაგრამ ამჟამად ესაუბრეთ ღმერთს გულით, თქვენი ფიქრებით და ის თქვენი არსების სიღრმიდან გიპასუხებთ. მისი გზავნილი, რომელიც თქვენს სულში ილაპარაკებს, იქნება ნათელი, ბრძნული, მოყვარული ხმა, რომელსაც თანდათან აღმოაჩენთ და რომელსაც მოგვიანებით მიეჩვევით. (205, 47)
73. ამ "მესამე ეპოქაში" მე დავამყარებ სულიწმინდის ეკლესიას ჩემი მოწაფეების გულებში. იქ ივანებს შემოქმედი ღმერთი, ძლევამოსილი

ღმერთი, ღმერთი, რომელიც "მეორე ეპოქაში" კაცად იქცა, უსაზღვრო სიბრძნის ღმერთი. ის თქვენში ცხოვრობს, მაგრამ თუ გსურთ, იგრძნოთ იგი და შეიგრძნოთ მისი სიტყვის ხმა, თქვენ უნდა მოემზადოთ შინაგანად.
73. ვინც სიკეთეს იქმს, ის ჩემს თანდასწრებას შინაგანად გრძნობს, ისევე როგორც თავმდაბალი ან ის, ვინც ყველა მეზობელში ძმას ხედავს.
74. თქვენს სულში სულიწმინდის ტაძარია. ეს სამყარო დაუმაგრებელია; არ არსებობს შტორმი ან ქარიშხალი, რომელსაც მისი დანგრევა შეუძლია. ის უხილავია და მიუწვდომელი ადამიანის თვალისთვის; მისი სვეტები იქნება სიკეთეში ზრდის სურვილი. მისი გუმბათი არის მადლი, რომელსაც მამა თავის შვილებს ანიჭებს; კარი — ღვთაებრივი დედის სიყვარული; რადგან ვინც ჩემს კარზე დააკაკუნებს, ზეციერი დედის გულს შეეხება.
75. მოწაფეებო, აჰა, ჭეშმარიტება, რომელიც სულიწმინდის ეკლესიაში ცხოვრობს, რათა არ იყოთ მათ შორის, ვინც ცრუ განმარტებებით იტყუება. ქვის ეკლესიები მხოლოდ სიმბოლო იყო და მათგან ერთი ქვაც კი არ დარჩება მეორის ზემოთ.
76. მე მინდა, რომ რწმენის ალმური მუდამ ენთოს თქვენს შინაგან სამსხვერპლოზე და გააცნობიეროთ, რომ თქვენი საქმეებით აყალიბებთ იმ საფუძველს, რომელზეც ერთ დღეს დიდებული სავანე დაემხობა. მე ყველა ადამიანს, თავისი მრავალფეროვანი იდეებით, გამოცდას ვუწყობ და ვმუშაობ მათზე, რადგან დავუშვებ ყველას, რომ წვლილი შეიტანოს ჩემი ტაძრის შენებაში. (148, 44–48)

თავი 33 – კაცი და ქალი, მშობლები და შვილები, ქორწინება და ოჯახი

კაცისა და ქალის ურთიერთობა

1. თქვენი დედამიწაზე მოსვლამდეც კი, მე უკვე ვიცოდი თქვენი ცხოვრებისეული გზისა და მიდრეკილებების შესახებ და თქვენი ცხოვრებისეულ გზაზე დასახმარებლად, თქვენს გზაზე დავდე გული, რომელიც თავისი სიყვარულით გზას გაგიანათებდათ. ეს გული იყო ერთდროულად კაცისა და ქალისა. ამგვარად, მე მსურდა, მეჩუქებინა თქვენთვის დახმარება, რათა თქვენ გახდეთ რწმენის, ზნეობრივი სიმტკიცისა და წყალობის სვეტი მათთვის, ვისაც ეს სჭირდება. (256, 55)
2. მე მინდოდა, გიზიარებდით მამობის სიხარულს, და ამიტომ დაგაყენეთ ადამიანთა მშობლებად, რათა ფორმა მიეცით თქვენს მსგავს არსებებს, რომლებშიც თქვენდამი გამოგზავნილი სულები განხორციელდებოდნენ. რადგან ღვთაებრივში და მარადიულში დედობრივი სიყვარული არსებობს, მე მინდოდა, რომ ადამიანურ ცხოვრებაში ყოფილიყო არსება, რომელიც მას განასახიერებდა, და ეს არსება ქალია.

3. თავდაპირველად, ადამიანი ორ ნაწილად იყო გაყოფილი და ამგვარად შეიქმნა ორი სქესი: ერთი — მამაკაცი, მეორე — ქალი; მასში — ძალა, გონი, ღირსება; მასში — სინაზე, ჰარმონია, სილამაზე. ერთი — თესლი, მეორე — ნაყოფიერი მიწა. აჰა, ორი არსება, რომლებიც მხოლოდ გაერთიანებისას გრძნობენ თავს სრულყოფილად, დახვეწილად და ბედნიერად. თავიანთ ჰარმონიაში ისინი შექმნიან ერთ ხორცს, ერთ ნებასა და ერთ იდეალს.
4. როდესაც ამ კავშირს შთაგონებული აქვს სულითა და სიყვარულით, მას ქორწინება ეწოდება. (38, 29–31)
5. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვხედავ, რომ ამ საუკუნეში კაცი და ქალი თავიანთი გზისგან გადაუხვიეს.
6. მე ვხედავ კაცებს, რომლებიც არ ასრულებენ თავიანთ მოვალეობებს; ქალებს, რომლებიც თავს არიდებენ დედობას; და სხვებს, რომლებიც იპყრობენ კაცებისთვის განკუთვნილ სფეროებს, მიუხედავად იმისა, რომ ძველ დროში გითხრათ, რომ კაცი არის ქალის თავი.
7. ამის გამო ქალებმა თავი დაჩაგრულად არ უნდა იგრძნონ; რადგან ახლა გეუბნებით, რომ ქალი კაცის გულია.
8. აჰა, ამიტომ დავადგინე და განვწმინდე ქორწინება. რადგან ამ ორი არსების, რომლებიც სულიერად თანასწორნი არიან, მაგრამ ფიზიკურად განსხვავებულნი, კავშირშია სრულყოფილება. (66, 68, 69)
9. რა ცოტანი ცდილობენ იცხოვრონ სიყვარულით ღვთაებრივი კანონების აღსრულებით მშვიდობის, სინათლისა და ჰარმონიის სამოთხეში.
10. გზა, რომელიც კაცობრიობამ განვლო, ძალიან გრძელია, მაგრამ ისინი მაინც ერჩივნიათ აკრძალული ნაყოფის ჭამას, რომელიც მათ ცხოვრებაში მხოლოდ ტანჯვასა და იმედგაცრუებას მოაქვს. აკრძალული ნაყოფი არის ის, რომელიც, მიუხედავად იმისა, რომ კარგია, რადგან ღმერთმა შექმნა, შეიძლება საზიანო გახდეს კაცობრიობისთვის, თუ ადამიანები სათანადოდ არ მოემზადნენ ან თუ მათ ჭარბად მიირთმევენ.
11. კაცი და ქალი უმზადოდ იღებენ სიცოცხლის ნაყოფს და არ ცნობენ თავიანთ პასუხისმგებლობას შემოქმედის წინაშე, როდესაც დედამიწაზე განკარნავისთვის ახალ არსებებს ჩასახლებენ. (34, 12-14)
12. ზოგი მეკითხება: "უფალო, განა ადამიანური სიყვარული შენთვის მიუღებელი და საძაგელია და მხოლოდ სულიერ სიყვარულს ამტკიცებ?"
13. არა, ადამიანებო. მიუხედავად იმისა, რომ სიყვარულის უმაღლესი და უწმინდესი გრძნობები სულს ეკუთვნის, მე ადამიანის სხეულში გულიც დავდე, რათა გულს შეეყვარა, და მივეცი მას გრძნობები, რათა მათ მეშვეობით შეყვარებოდა ყველაფერი, რაც მას გარს აკრავს.
14. სიყვარული, რომლის ფესვებიც მხოლოდ ფიზიკურ სამყაროშია, არარაციონალური არსებებისთვისაა დამახასიათებელი, რადგან მათ არ გააჩნიათ სინდისი, რომელიც მათ გზას გაანათებს. მე კი გეუბნებით, რომ

კარგი კავშირები ყოველთვის კარგ ნაყოფს ისხამს და რომ მათში ნათელი სულები განხორცდებიან. (127, 7–8, 10)

15. მე თქვენგან ზებუნებრივ მსხვერპლს არ მოვითხოვ. მე არც კაცს მოუწოდებია, შეწყვიტოს ყოფნა კაცად, რათა შემომეყოლო, და არც ქალს მოვთხოვია, შეწყვიტოს ყოფნა ქალად, რათა სულიერი დავალება შეასრულოს. მე არ დამიშორებია ქმარი ცოლისგან, არც ცოლი ქმრისგან, რათა მას ჩემს სამსახურში ემსახურა; არც მშობლებს უთქვამთ, მიატოვონ შვილები ან თავიანთი საქმე, რათა შემომეყოლონ.

16. ორივესთვის ნათელი გავხადე, როდესაც ისინი "ამ ვენახის მუშებად" ვაქციე, რომ ჩემი მსახურები რომ ყოფილიყვნენ, ადამიანობა არ დაეკარგათ და, შესაბამისად, უნდა ესმოდათ, როგორ მიეცათ ღვთისა ღვთისა და სამყაროსა სამყაროსათვის. (133, 55–56)

ადამიანის ბუნება და როლი

17. თქვენ, კაცებს, დაგიტოვეთ მემკვიდრეობა, საგანძური: ცოლი, რომელიც თქვენ გენდეთ, რომ გიყვარდეთ და იზრუნოთ მასზე. და მაინც, თქვენი თანამგზავრი მოვიდა ჩემთან, ჩიოდა და ტიროდა თქვენი გაუგებლობის გამო.

18. მე გითხარით, რომ ძლიერები ხართ, რომ შექმნილნი ხართ "ჩემს ხატად და მსგავსად". მაგრამ მე არ გამიბრძანებია ქალის შეურაცხყოფა და მისი მონად ქცევა.

19. მე გაგხადეთ ძლიერნი, რათა წარმომადგენლობა გამიწიოთ თქვენს სახლში: ძლიერნი სათნოებითა და ნიჭით; და მე მიგეცით ქალი თანამგზავრად, რათა შეავსოს თქვენი მიწიერი ცხოვრება, რათა ურთიერთსიყვარულში იპოვოთ ძალა განსაცდელებისა და ბედის ცვალებადობის გასამკლავებლად. (6, 61)

20. დაფიქრდით, კაცებო, რომ ხშირად თქვენ ხართ ისინი, ვინც კეთილმოსურნე ქალები თქვენს ხაფანგებში ჩაიყვანეთ მათი მგრძნობიარე და სუსტი მხარეების ძიებით. მაგრამ თქვენ უნდა უბრძანოთ ამ სარკეებს, რომლებიც ოდესღაც სუფთა იყვნენ და ახლა გაბურდულნი არიან, კვლავ ასახონ მათი სულების სიწმინდე და სილამაზე.

21. რატომ აგდებთ ახლა იმავე ქალებს, რომლებიც ერთ დროს გარყვნილებისკენ მიგიყვანეთ? რატომ გლოვობთ ქალთა მორალური დაცემის გამო? გაიგეთ, რომ, თქვენ რომ ისინი ჩემს რჯულს — გულისა და სულის, პატივისცემისა და ქველმოქმედების რჯულს — გაყოლოდით, და ამაღლებელი სიყვარულით შეიყვარეთ და არა დამამცირებელი ვნებით, არც თქვენ გექნებოდათ ტირილისა და გოდების მიზეზი და არც ისინი არ დაეცემოდნენ.

22. კაცები ქალებში სათნოებასა და სილამაზეს ეძებენ და მოელიან. მაგრამ რატომ მოითხოვთ იმას, რის ღირსიც არ ხართ?

23. ვხედავ, რომ კვლავ გგონიათ, თითქოს დიდი დამსახურება გაქვთ, მაშინ როცა სულ მცირე გაქვთ. თქვენი საქმეებით, სიტყვებითა და ფიქრებით აღადგინეთ ის, რაც დაანგრიეთ და პატივი, ზნეობა და სათნოება დააფასეთ იმად, რადაც იმსახურებს.
24. თუ ასე იშრომებთ, კაცებო, თქვენ იესოს დაეხმარებით ხსნის საქმეში და თქვენი გულები სიხარულით აივსება, როდესაც იხილავთ სახლებს, რომლებიც პატიოსანი ცოლებითა და ღირსეული დედებითაა გაბრწყინებული. თქვენი სიხარული დიდი იქნება, როდესაც იხილავთ, რომ სათნოება უბრუნდებათ მათ, ვინც ის დაკარგა.
25. ხსნა ყველასთვის არის. რატომ არ უნდა იხსნას უდიდესმა ცოდვილმაც კი? ამიტომ გეუბნებით თქვენ, კაცნო: იმუშავეთ ჩემთან ერთად, რათა იხსნათ ისინი, ვინც დაღუპვამდე მიიყვანეთ, ჩაუნერგეთ მათ ახალი იმედი ჩემი სწავლების ნათლით. დაე, ჩემმა მოსიყვარულე ფიქრებმა მიაღწიოს მათ გონებასა და გულებს. მიუტანეთ ჩემი გზავნილები მათ, ციხეებსა და საავადმყოფოებშიც კი, ჭაობის ადგილებშიც კი. რადგან იქ ისინი სინანულითა და ტკივილით იტირებენ, იმიტომ, რომ არ იყვნენ საკმარისად ძლიერები, როდესაც სამყარომ, თავისი ცდუნებებით, დაღუპვისკენ წააქეზა.
26. ყოველი ქალი ოდესღაც ბავშვი იყო, ყოველი ქალი ოდესღაც ქალწული იყო; ამიტომ, ემპათიით, თქვენ შეგიძლიათ მის გულამდე მიხვიდეთ.
27. მე გამოვიყენებ იმ კაცებს, რომლებმაც არ შეურაცხყვეს ეს სათნოებები და მათ დავავალებ ამ ამოცანას. გახსოვდეთ, მე გითხარით: "თქვენი ნამოქმედარით შეიცნობთ". მიეცით სულს საშუალება, ილაპარაკოს მიწიერი ხორცის მეშვეობით.
28. ხოლო მათ, ვინც მზად არ იყო პატივი ეცა იმ მშვენიერებისთვის, რომელიც მე ამ არსებაში დავდე, მე ვამბობ: რატომ ამბობთ, რომ გიყვართ, როდესაც სინამდვილეში სიყვარული არ გრძნობთ? რატომ აიძულებთ სხვებს დაცემას და არაფერი გაკავებთ? დაფიქრდით: რას იგრძნობდა თქვენი გული, თქვენი დედა, თქვენი და ან თქვენი საყვარელი და ამიტომ ძვირფასი ცოლი რომ გაშიშვლებულიყვნენ და ვინმე ასე მოქცეოდა მათ? ოდესმე დაფიქრებულხართ იმ ჭრილობებზე, რომლებიც მიაყენეთ იმ ადამიანების მშობლებს, რომლებიც მათ ასე დიდი სიყვარულით აღზარდეს?
29. ჰკითხე შენს გულს, სინდისის ნათლის წინაშე, შეუძლია თუ არა ადამიანს იმის მოკრეფა, რაც არ დაურგავს.
30. რისთვის ამზადებ შენს მომავალ ცხოვრებას, თუ გამუდმებით ატკენ გულს შენს მოყვასს? რამდენი იქნება შენი მსხვერპლი? რა იქნება შენი აღსასრული? ჭეშმარიტად გეუბნებით, შენმა ვნებების ქარცეცხლმა ბევრი მსხვერპლი მოიტანა; ზოგი შენი აწმყოსაა, ზოგი კი — წარსულის.

31. მინდა, რომ გული და პირი, რომლებიც უერთგულებისა და სიცრუის თავშესაფარი იყო, ჭეშმარიტებისა და წმინდა სიყვარულის თავშესაფრად იქცეს.
32. გაანათლეთ თქვენი მოყვასის გზა თქვენი სიტყვითა და მაგალითით, რათა დაცემული ქალების მხსნელნი იყოთ. ო, ნეტავ თითოეული თქვენგანი მაინც ერთს გადაარჩენდეს!
33. იმ ქალზე ცუდი არ თქვათ, რადგან მტკივნეული სიტყვა, რომელიც ერთს აწყენინებს, დაჭრიდა ყველას, ვინც მას გაიგონებს — რადგან ამ მომენტიდან ისინიც სასტიკი მსაჯულები ხდებიან.
34. პატივი ეცით სხვების ქმედებებსა და საიდუმლოებებს, რადგან მათი განკითხვა თქვენი საქმე არ არის. მე მირჩევნია ცოდვაში დაცემული კაცები, რომლებსაც კვლავ აღვადგენ, ვიდრე ფარისველებს, რომლებიც სიწმინდის თამაშს თამაშობენ, მაგრამ მაინც ცოდავენ. მე მირჩევნია გულწრფელი დიდი ცოდვილი ცრუ სათნოების მოჩვენებას. თუ გსურთ, მორთეთ თავი, მაგრამ იყოს ეს გულწრფელობის დღესასწაულის სამოსით.
35. თუ პატიოსან, კეთილშობილურ გრძნობათა მქონე ქალს შეხვდებით და მიუდგებით, რომ მასთან მიახლოების ღირსი არ ხართ, მიუხედავად იმისა, რომ გიყვართ, და ამის გამო მას შეურაცხყოფთ და უგულებელყოფთ, და, მას შემდეგ, რაც ტანჯვას განიცდით და საკუთარ შეცდომას გააცნობიერებთ, ნუგეშის საპოვნელად მას მიმართავთ, თქვენი კარზე კაკუნი ამაო იქნება.
36. ყოველი კაცის ცხოვრებაში მონაწილე ყველა ქალს რომ მიეღო მისგან სიყვარულის, პატივისცემისა და გაგების სიტყვები და გრძნობა, თქვენი სამყარო არ იქნებოდა იმ ცოდვის მწვერვალზე, რომელზეც ახლა დგას. (235, 18-32)

ქალი, ცოლი და დედა

37. ქალნო, თქვენ ხართ ისინი, ვინც თქვენი ლოცვებით ინარჩუნებთ დედამიწაზე არსებულ მცირე მშვიდობას — თქვენ, როგორც სახლის ერთგული მცველები, უზრუნველყოფთ, რომ მას სიყვარულის სითბო არ დააკლდეს. ამგვარად, თქვენ ერთიანდებით თქვენს დედასთან, მარიამთან, რათა დაამსხვრიოთ ადამიანური სიამაყე. (130, 53)
38. ქალნო, თქვენ, რომლებიც ამქვეყნიერების გზას თქვენი ცრემლებით ასველებთ და ამ ცხოვრებაში თქვენს მოგზაურობას სისხლით აღნიშნავთ: დაისვენეთ ჩემთან, რათა ახალი ძალა მოიკრიბოთ და განაგრძოთ ყოფნა სიყვარულის თავშესაფრად, ბუხრის ცეცხლად, იმ სახლის მტკიცე საფუძვლად, რომელიც დედამიწაზე თქვენ ანდეთ. რათა განაგრძოთ ყოფნა იმ მწყრისებრად, რომლის ფრთებიც ქმარსა და შვილებს აფარებს. გკურთხებთ.

39. მე ვამაღლებ კაცს და ქალის ადგილს კაცის მარჯვნივ. მე ვწმინდობ ქორწინებას და ვაკურთხებ ოჯახს.
40. ამ ჟამს მოვედი სიყვარულის მახვილით, რათა ყოველივე დავასწორო, რადგან კაცმა ისინი ადრევე გადახარა. (217, 29–31)
41. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, კაცობრიობის განახლება ქალით უნდა დაიწყოს, რათა მისი ნაყოფი, რომელიც ხვალინდელი დღის ხალხი იქნება, თავისუფალი იყოს იმ ნაკლოვანებებისგან, რომლებმაც დეგრადაციამდე მიგიყვანათ.
42. ამის შემდეგ, კაცის მოვალეობა იქნება, თავისი წვლილი შეიტანოს ამ აღდგენის საქმეში; რადგან ყოველმა კაცმა, რომელმაც ქალი დაამახინჯა, ისევ უნდა გამოასწოროს იგი.
43. დღეს მე შთაგაგონეთ, გადაარჩინოთ ქალი, რომელიც თავის გზაზე წაბორძიკდა; და როდესაც მას, ვინც გადაარჩინეთ, ჩემ წინ წარმიდგენთ, მე მას მივცემ ყვავილს, კურთხევასა და დიდ მშვიდობას, რათა ის კვლავ არ დაეცეს.
44. თუ ამ ამოცანას ასე შეასრულებთ, ის არსებები, რომლებიც სამყარომ დაჭრა, იგრძნობენ, როგორ შემოდის იესოს სიყვარული მათ გულებში.
45. მე გავიგებ, როდესაც ისინი ლოცვაში მეტყვიან: "მამაო ჩემო, ნუ შეხედავ ჩემს ცოდვას, შეხედე მხოლოდ ჩემს ტკივილს. ნუ განგმირავ ჩემს სიბილწეს, შეხედე მხოლოდ ჩემს ტანჯვას". იმ წამს, ჩემი ნუგეში ჩამოვა იმ ტანჯულ გულზე და იგი ცრემლებით განწმინდება. ნეტავ იცოდეთ, რომ ცოდვილის ლოცვა უფრო ღრმად იგრძნობა, ვიდრე ამპარტავნებისა, რომლებიც თავს მართლად და წმინდად მიიჩნევენ. (235, 16–17, 43–45)
46. ადამიანები იშვიათად თუ ავლენენ იმ სიყვარულის ნიშნებს, რომლითაც მე მოგცეთ სიცოცხლე. ყველა ადამიანურ ემოციას შორის, ღვთაებრივ სიყვარულთან ყველაზე ახლოს დგას დედობრივი სიყვარული, რადგან მასში არის უანგარობა, საკუთარ თავზე უარის თქმა და მცდელობა, ბავშვი ბედნიერი გახადო, თუნდაც ამას მსხვერპლი დასჭირდეს. (242, 39)
47. თქვენ, უშვილო ქალებს, გეუბნებათ უფალი: თქვენ გსურდათ და ლოცულობდით, რომ თქვენი საშო სიცოცხლის წყარო გამხდარიყო და იმედოვნებდით, რომ ერთ საღამოს ან ერთ დილას საკუთარ თავში ნაზი გულის ძგერას გაიგონებდით. მაგრამ დღეები და ღამეები გადიოდა და თქვენი მკერდიდან მხოლოდ კვნესა ამოდიოდა, რადგან არცერთ ბავშვს არ დაუკაკუნებია თქვენს კარზე.
48. თქვენგან რამდენს, ვინც ჩემს სიტყვას ისმენთ და ვისაც მეცნიერებამ ყოველგვარი იმედი გაგიცრუათ, მოუწევთ, რომ დაორსულდეთ, რათა ჩემს ძალაში ირწმუნოთ და მრავალმა ამ სასწაულის მეშვეობით მე მიცნოს. იფხიზლეთ და მოითმინეთ. არ დაგავიწყდეთ ჩემი სიტყვები! (38, 42-43)

ბავშვებისა და ახალგაზრდების აღზრდა

49. მამებო, მოერიდეთ შეცდომებსა და ცუდი მაგალითის მიცემას. მე თქვენგან სრულყოფილებას არ მოვითხოვ, მხოლოდ სიყვარულსა და ზრუნვას თქვენი შვილებისადმი. მოემზადეთ სულიერად და ხორციელად, რადგან სიკვდილის შემდეგ სულთა დიდ ლეგიონებს ელთათქვენს შორის შობის მომენტი.

50. მე მსურს ახალი კაცობრიობა, რომელიც იზრდება არა მხოლოდ რიცხობრივად, არამედ სათნოებითაც, რათა ხალხმა იხილოს დაპირებული ქალაქის მოახლოება და მათმა შვილებმა მიაღწიონ ახალ იერუსალიმში საცხოვრებლად.

51. მე მსურს, დედამიწა სიკეთის მქნელებით აღივსოს, რომლებიც სიყვარულის ნაყოფნი არიან.

52. გაანადგურეთ ამ ეპოქის სოდომი და გომორა; ნუ მისცემთ თქვენს გულებს უფლებას, შეეგუონ მათ ცოდვებს და ნუ მიბაძავთ მათ მცხოვრებლებს. (38, 44–47)

53. თქვენი შვილებისთვის გზა ზედიზედ მიუთითეთ; ასწავლეთ მათ სულის და მატერიის კანონების აღსრულება; და თუ მათ დაარღვევენ, შეჰყვედრით, რადგან თქვენ, როგორც მშობლები, დედამიწაზე ჩემს წარმომადგენლობას წარმოადგენთ. მაშ, გახსოვდეთ იესო, რომელმაც, წმინდა რისხვით აღვსილმა, იერუსალიმის მოვაჭრეებს სამუდამო გაკვეთილი მისცა ღვთის, უცვლელი კანონების, საქმის დაცვით. (41, 57)

54. დღეს თქვენ აღარ ხართ პატარა ბავშვები და შეგიძლიათ გაიგოთ ჩემი სწავლების მნიშვნელობა. თქვენ ასევე იცით, რომ თქვენი სული არ შექმნილა იმავე დროს, როდესაც თქვენი სხეული, და რომ ერთის წარმოშობა არ არის მეორისას. ის პატარა ბავშვები, რომლებსაც თქვენ მკლავებში იკრავთ, გულში უმანკოებას ინახავენ, მაგრამ სულში ისინი ატარებენ წარსულს, რომელიც ზოგჯერ უფრო ხანგრძლივი და უბედურია, ვიდრე მათი მშობლებისა. რა დიდია პასუხისმგებლობა მათზე, ვინც ამ გულებს უნდა ზრუნავდეს, რათა მათმა სულებმა განვითარების გზაზე პროგრესი განიცადონ.

55. ამიტომ, თქვენს შვილებს ნუ შეხედავთ ნაკლები სიყვარულით. გაითვალისწინეთ, რომ არ იცით, ვინ არიან ისინი და რა გაუკეთებიათ. პირიქით, გაზარდეთ თქვენი მზრუნველობა და სიყვარული მათ მიმართ და მადლობა შესწირეთ თქვენს მამას, რომელმაც თავისი წყალობა დაამკვიდრა თქვენში, რათა თქვენი სულიერი ძმებისთვის მეგზურებად და მრჩევლებად იქცეთ, რომელთა სხეულისა და სისხლის მიხედვითაც, თქვენ დროებითი მშობლები ხართ. (56, 31-32)

56. მე ვეუბნები მამებს, რომ როგორც ისინი ზრუნავენ თავიანთი შვილების მატერიალურ მომავალზე, ასევე უნდა ზრუნავდნენ მათ სულიერ მომავალზეც, იმ მისიის თანახმად, რომელიც მათ ამ მხრივ მოიტანეს სამყაროში. (81, 64)

57. იცოდეთ, რომ როდესაც სული განკაცდება, ის თან მოაქვს თავისი ყველა უნარი, რომ მისი ბედი უკვე დაწერილია და, ამიტომ, მას ამქვეყნად არაფრის მიღება არ სჭირდება. ის მოაქვს გზავნილი ან გამოსყიდვის ამოცანა. ზოგჯერ ის (კარგ) მოსავალს იღებს, ზოგჯერ კი ვალს იხდის. მაგრამ ამ ცხოვრებაში ის ყოველთვის იღებს სიყვარულის გაკვეთილს, რომელსაც მამა მისი მიანიჭებს.

58. თქვენ, ვინც თქვენს შვილებს ამ ცხოვრებაში უძღვებით, იზრუნეთ, რომ, როდესაც ბავშვური უმანკოების დრო წარსულს ჩაუდგება, მათ ჩემი კანონის გზაზე იარონ. აღძრეთ მათი გრძნობები, გააცნობით მათ შესაძლებლობებს და ყოველთვის მოუწოდეთ მათ სიკეთისკენ ; და ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ვინც ამგვარად მომყვებით, აღივსებით იმ ნათლით, რომელიც სხივდება იმ ღვთაებრივი ცეცხლიდან, რომელიც ჩემი სიყვარულია. (99, 64–65)

59. სულიერად, თქვენ უკვე დიდი გზა გაიარეთ და ახლა გაოცებულნი ხართ იმ ინტუიციითა და განვითარებით, რომელსაც ახალი თაობები ადრეული ბავშვობიდანვე ავლენენ. რადგან ეს ის სულები არიან, რომლებმაც ბევრი რამ გამოიარეს და ახლა ბრუნდებიან, რათა კაცობრიობა წინ წაიყვანონ — ზოგი სულის გზებით, ზოგი კი — სამყაროს გზებით, მათი უნარებისა და მისიის შესაბამისად. თუმცა, ყველა მათგანში, ადამიანები შინაგან სიმშვიდეს იპოვიან. ეს არსებები, რომლებზეც მე თქვენ გესაუბრებით, თქვენი შვილები იქნებიან. (220, 14)

60. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ბავშვი, რომელიც უწოდეს მამის ცუდ მაგალითს, რომელიც გარყვნილი ან ბოროტია, სცოდავს, თუ მისი ცხოვრების წესს არ მიჰყვება? ან ხომ არ ფიქრობთ, რომ ბავშვი ვალდებულია, მშობლების კვალდაკვალ იაროს?

61. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სინდისი და გონება უნდა გიძღოდეთ სწორ გზაზე. (271, 33-34)

62. კურთხეული უმანკოება ამ ქვეყნის სიბილწითაა შეპყრობილი; ახალგაზრდები მის გზას თავბრუდამხვევი სისწრაფით მიჰყვებიან და ქალწულებმაც კი დაკარგეს სიმშვიდე, სიწმინდე და ღირსება. ყველა ეს სათნოება მათ გულებში გაქრა. მათ ამქვეყნიური ვნებები განავრცეს და მხოლოდ იმ სიამოვნებებს ეძებენ, რომლებიც დაღუპვამდე მიიყვანს.

63. გესაუბრებით სრული სიცხადებით, რათა გზა დაადგეთ და მტკიცე ნაბიჯი გადადგათ თქვენი სულის განვითარებაში. (344, 48)

64. გააღვივეთ ახალგაზრდებში მოყვასის სიყვარული; მიეცით მათ დიდი და კეთილშობილური იდეალები, რადგან სწორედ ახალგაზრდები იბრძოლებენ ხვალ ისეთი არსებობის მისაღწევად, რომელშიც სინათლე იქნება სამართლიანობა, სიყვარული და სულის წმინდა თავისუფლება. მოემზადეთ, რადგან დიდი ბრძოლა, რომლის შესახებაც წინასწარმეტყველებანი საუბრობენ, ჯერ არ მოსულა. (139, 12)

სიტყვა ბავშვებისა და ქალწულებისადმი

65. თქვენ, ბავშვების სულებო, ყველას გყავთ ღვთაებრივი მამა ჩემში და, თუ მატერიალურ ცხოვრებაში მიწიერი მშობლები მოგეცით, ეს იმიტომ, რომ მათ თქვენს სხეულს სიცოცხლე მიეცათ და თქვენთვის ზეციური მამის წარმომადგენლები ყოფილიყვნენ. მე გითხარით: "შეიყვარეთ ღმერთი ყოველთა ქმნილებაზე მეტად", და დავამატე: "პატივი ეცით მამასა და დედას თქვენსას". ამიტომ, ნუ დაუდევთ თქვენს მოვალეობებს. თუ მადლიერებით არ აღიარეთ თქვენი მშობლების სიყვარული, და ისინი ჯერ კიდევ ამქვეყნად გყავთ, მაშინ აკურთხეთ ისინი და აღიარეთ მათი დამსახურება. (9, 19)

66. ამ დღეს განსაკუთრებით ველაპარაკები ახალგაზრდა ქალებს, რომლებიც ხვალინდელი დღით ახალი ოჯახის ცხოვრებას ნათელს მოჰფენენ; მათ უნდა იცოდნენ, რომ ცოლისა და დედის გული სანთლებია, რომლებიც ანათებენ ამ სავანეს, როგორც სული ანათებს შინაგან ტაძარს.

67. მოემზადეთ ამისთვის ახლა, რათა თქვენი ახალი ცხოვრება მოულოდნელი არ აღმოჩნდეს თქვენთვის; მოამზადეთ ახლა გზა, რომელზეც ივლიან თქვენი შვილები — ის სულები, რომლებიც ელიან საათს, რომ მიუახლოვდნენ თქვენს საშოს, მიიღონ ფორმა და ადამიანური სიცოცხლე, რათა შეასრულონ დავალება.

68. იყავით ჩემი თანამშრომლები ჩემს აღდგენის გეგმებში, განახლებისა და სამართლიანობის საქმეში.

69. მოერიდეთ მრავალ ცდუნებას, რომლებიც ამჟამად გელოდებათ. ილოცეთ ცოდვილი ქალაქებისთვის, სადაც ამდენი ქალი იღუპება, სადაც ამდენი სავანე იბილწება და სადაც ამდენი სანთლი იწვება.

70. თქვენი მაგალითით დათესეთ სიცოცხლის, ჭეშმარიტებისა და სინათლის თესლი, რომელიც კაცობრიობის არასულიერების შედეგებს შეაჩერებს.

71. ამ ხალხის ქალწულებო: გამოიღვიძეთ და მოემზადეთ ბრძოლისთვის! არ დაბრმავდეთ გულის ვნებებით; ნუ მისცემთ ნებას, არარელურმა გაგაბრმავოთ. გამოავლინეთ თქვენი ნიჭები: ინტუიცია, შთაგონება, მგრძნობელობა და სინაზე. გაძლიერდით ჭეშმარიტებაში და ამით საუკეთესო იარაღით აღიჭურვებით ამ ცხოვრების ბრძოლის გასამართებლად.

72. რათა სიყვარული თქვენი სისხლით გადასცეთ, თქვენი შვილები სიცოცხლის არსით, რომელსაც მე ასე ხშირად ვესაუბრები თქვენ, განამტკიცოთ, თქვენ პირველ რიგში უნდა შეიგრძნოთ იგი, მიეცეთ საშუალებას, რომ იგი თქვენში ჩააღრმავდეს და მთელი არსებით შეიგრძნოთ. სწორედ ამის მოხდენას ისწრაფვის ჩემი სწავლება თქვენს გულებში. (307, 31–36)

ქორწინება და ოჯახი

73. ქორწინების კანონი ჩამოვიდა, როგორც სინათლე, რომელიც პატრიარქთა სულით ილაპარაკა, რათა მათ შეეგრძნოთ, რომ კაცისა და ქალის ერთიანობა შემოქმედთან აღთქმას ნიშნავს. ამ ერთიანობის ნაყოფი არის შვილი, რომლის სისხლშიც მშობლების სისხლი ერთად დინებს, როგორც იმის დასტური, რომ რაც ღვთის წინაშე შეერთდა, დედამიწაზე არ უნდა გაიყაროს.

74. სიხარული, რომელსაც მამა და დედა განიცდიან, როდესაც შვილს მოავლინებენ, ჰგავს იმას, რასაც შემოქმედი განიცდიდა, როდესაც იგი მამა გახდა და სიცოცხლე მიანიჭა თავის საყვარელ შვილებს. შემდგომ, როდესაც მე მოშეს მეშვეობით მოგცეთ კანონები, რათა გცოდნოდათ, როგორ აგერჩიათ მეუღლე და არ მოგხვედროდათ თქვენი მოყვასის ცოლი, ეს იმიტომ იყო, რომ ადამიანები თავიანთი თავისუფალი ნებით მრუშობისა და ვნების გზებზე გადაუხვიეს .

75. როდესაც დრო გავიდა, მე მოვედი სამყაროში იესოს სახით და ავამაღლე ქორწინება, და მასთან ერთად ადამიანური მორალი და სათნოება, ჩემი კეთილმოსურნე სწავლებით, რომელიც ყოველთვის სიყვარულის კანონია. მე იგავებით ვსაუბრობდი, რათა ჩემი სიტყვა დაუვიწყარი ყოფილიყო, და ქორწინება წმინდა ინსტიტუტად ვაქციე.

76. ახლა, როცა კვლავ თქვენს შორის ვარ, გეკითხებით, კაცებო და ქალებო: რა უყავით ქორწინებას? რამდენი ცოტა თუ შეძლებს ამაზე დამაკმაყოფილებელი პასუხის გაცემას! ჩემი წმინდა ინსტიტუცია შეურაცხყოფილია; სიცოცხლის ამ წყაროდან სიკვდილი და ტკივილი მოედინება. ამ რჯულის გრაგნილის წმინდა სითეთრეზე კაცისა და ქალის ლაქები და ნიშნებია. ნაყოფი, რომელიც ტკბილი უნდა ყოფილიყო, მწარეა, ხოლო სასმისი, რომლიდანაც კაცნი სვამენ, სავსეა ნაღველით.

77. თქვენ ჩემს კანონებს სცდებით და როდესაც წაბორძიკდებით, შიშით საკუთარ თავს ეკითხებით: რატომ არის ამდენი ტკივილი? რადგან ხორცის ვნებებმა ყოველთვის ჩაახშო სინდისის ხმა. ახლა გეკითხებით: რატომ არ გაქვთ სიმშვიდე, მიუხედავად იმისა, რომ მე მოგეცით ყველაფერი, რაც ბედნიერებისთვისაა საჭირო?

78. მე გავშალე ლურჯი მოსასხამი ზეციურ კამარაზე, რათა მის ქვეშ აგეშენებინათ თქვენი "სიყვარულის ბუდეები", რათა იქ, სამყაროს ცდუნებებისა და ხლართებისგან შორს, გეცხოვრათ ფრინველთა მსგავსი სიმარტივით; რადგან სიმარტივეში და გულწრფელ ლოცვაში შეიგრძნობა ჩემი სამეფოს სიმშვიდე და მრავალი საიდუმლოს გამოცხადება.

79. ყველა, ვინც ქორწინების კავშირს ჩემს ღვთაებრიობასთან ამყარებს — თუნდაც მათი კავშირი მღვდლის მიერ არ იყოს დამოწმებული — ჩემთან აღთქმას დებს, ხელშეკრულებას, რომელიც რჩება ჩაწერილი ღვთის წიგნში, რომელშიც ყველა ბედია ჩაწერილი.

80. ვინ შეძლებს იქიდან ამ ორი გადაჯაჭვული სახელის წაშლას? ვინ ამქვეყნად შეძლებს იმის გახსნას, რაც ჩემს კანონში გაერთიანდა?
81. მე რომ დაგშორებდეთ, საკუთარ ქმნილებას დავანგრევდი. თუ მიწაზე ერთიანობა მთხოვეთ და მეც ის მოგენიჭეთ — მაშ, რატომ არ იცავთ თქვენს აღთქმებს და არ უარყოფთ თქვენს ფიცს? განა ეს ჩემი რჯულისა და ჩემი სახელის შეურაცხყოფა არ არის? (38, 32–37, 39–41)
82. მე ველაპარაკე ქალის, დედისა და ცოლის გულს, რომელმაც არ იცოდა, როგორ შეენარჩუნებინა სიწმინდე თავის გულში, და ვერც თავისი ცხოვრების პარტნიორისა და შვილებისთვის გაეზიარებინა სითბო, სინაზე და გაგება.
83. როგორ შეძლებენ კაცები და ქალები თავიანთი სულიერი ცხოვრების ამაღლებას, თუ ჯერ არ გამოასწორეს მძიმე შეცდომები, რომლებიც მათ ადამიანურ ცხოვრებაში არსებობს?
84. ჩემი საქმე მოითხოვს, რომ მისმა მიმდევრებმა იცოდნენ მისთვის მოწმობის გაწევა თავიანთი ცხოვრებისეული ქმედებების გულწრფელობითა და ჭეშმარიტებით.
85. ორივეს გეკითხებით: შვილები გყავთ? მაშინ შეიწყალეთ ისინი. ერთი წამით მაინც რომ დაგენახათ მათი სულები, თავს უღირსად ჩათვლიდით, რომ მათ მშობლებად იწოდებოდეთ. არ მისცეთ მათ ცუდი მაგალითი; ეცადეთ, ბავშვების თანდასწრებით ხმა არ აწიოთ.
86. მე ვიცი, რომ ამ ეპოქაში, როგორც არასდროს, ქორწინებაში არსებობს პრობლემები — პრობლემები, რომელთა გადაჭრის ერთადერთ გზად დაზარალებულები მიიჩნევენ განშორებას, განქორწინებას.
87. ადამიანებს რომ გააჩნდეთ საჭირო სულიერი ცოდნა, ისინი ასეთ მძიმე შეცდომებს არ დაუშვებდნენ, რადგან ლოცვასა და სულიერებაში იპოვიდნენ შთაგონებას ყველაზე რთული ურთიერთობების მოსაგვარებლად და უმძიმესი განსაცდელების გადასალახად.
88. ჩემი ნათელი აღწევს ყველა გულამდე, მწუხარე და სასოწარკვეთილ გულებამდეც კი, რათა მისცეს მათ ახალი გამბედაობა ცხოვრების გასამკლავებლად. (312, 36 42)
89. "მეორე ეპოქაში" მე შევედი მრავალი დაქორწინებული წყვილის სახლებში, რომლებიც მოსეს რჯულისამებრ იყვნენ დაქორწინებულნი, და იცით, როგორ დავხვდი ბევრ მათგანს? კამათისას, მშვიდობის, სიყვარულისა და ნდობის თესლს ანადგურებდნენ. მე ვნახე მტრობა და უთანხმოება მათ გულებში, სუფრასთან და საწოლში.
90. მე ასევე შევედი მრავლის სახლში, რომელთა ქორწინებაც კანონით არ იყო დადასტურებული, მაგრამ ერთმანეთი უყვარდათ და ცხოვრობდნენ, როგორც ალკა თავის ბუდეში, და ეთაყვნებოდნენ და იცავდნენ თავიანთ პატარა საყვარელს.
91. რამდენი ცხოვრობს ერთი და იგივე სახურავის ქვეშ და მაინც არ უყვართ ერთმანეთი, და რადგან არ უყვართ ერთმანეთი, ისინი არ არიან

გაერთიანებულნი, არამედ სულიერად განცალკევებულნი! თუმცა, ისინი არ ამჟღავნებენ თავიანთ განხეთქილებას, ღვთაებრივი სასჯელის, ადამიანური კანონების ან საზოგადოების განკითხვის შიშით; მაგრამ ეს არ არის ქორწინება; ამ ადამიანებს შორის არც საერთო ცხოვრებაა და არც სიმართლე.

92. მაგრამ ისინი თავიანთი ცრუ ერთიანობის თამაშს თამაშობენ, სტუმრობენ ოჯახებსა და ეკლესიებს, დადიან სეირნობისთვის და სამყარო მათ არ განიკითხავს, რადგან მათ იციან, როგორ დაფარონ სიყვარულის ნაკლებობა. მეორე მხრივ, რამდენი ისეთი ადამიანი, რომელიც ერთმანეთს ნამდვილად უყვარს, იძულებულია დამალოს, დაფაროს თავისი ჭეშმარიტი ერთიანობა და აიტანოს გაუგებრობა და უსამართლობა.

93. ადამიანი ჯერ არ განვითარებულა იმდენად, რომ ყველაფერი გაარჩიოს და სწორად განსაჯოს მოყვასის ცხოვრება. ისინი, ვინც სულიერი და ამქვეყნიური კანონების მფლობელობაში არიან, ასეთ შემთხვევებს ჭეშმარიტი სამართლიანობით არ სჯიან.

94. მაგრამ იმ გაგებისა და ხედვის დრო, რომელსაც მე თქვენ გიცხადებთ, რომლითაც კაცობრიობა სრულყოფილებას მიაღწევს, დადგება; და მაშინ თქვენც იგრძნობთ, როგორც მოსემდე პატრიარქების დროში, რომ შეყვარებულთა კავშირი ხდება ზუსტად ისე, როგორც მე დღეს ჩემს შვილებთან გავაკეთე: სულიერი გზით. ასევე მოიქცევით თქვენც იმ მომავალ დროში: მათ მშობლების, მეგობრებისა და ნათესავების თანდასწრებით, რომლებიც ერთიანდებიან, უდიდეს სულიერებაში, ძმობასა და სიხარულში. (357, 25–27)

თავი 34 – თავისუფალი ნება და სინდისი

სინდისისა და თავისუფალი ნების მნიშვნელობა

1. მოისმინეთ, მოწაფეებო: ადამიანს გააჩნია თავისუფალი ნება და სინდისი, როგორც სულიერი ნიჭი; ყველა მოდის სამყაროში სათნოებებით დაჯილდოებული და შეუძლია მათი გამოყენება. მათ სულში სინდისის ნათელია; მაგრამ როგორც სხეული ვითარდება, ასევე ვითარდება ვნებები და ბოროტი მიდრეკილებები, და ესენი სათნოებებს ეწინააღმდეგებიან.

2. ღმერთი ამას ნებას რთავს, რადგან ბრძოლის გარეშე სათნოება არ არსებობს და ეს, ამიტომაც, აუცილებელია თქვენთვის სულიერ გზაზე ასასვლელად. რა სათნოება ექნებოდა ღვთის შვილებს, რომ არ ებრძოლათ? რას იზამდით, რომ იცხოვროთ ბედნიერებით სავსე ცხოვრებით, რომლისკენაც მსოფლიოში ისწრაფვით? კეთილმოწყობილობებითა და სიმდიდრით გარშემორტყმულს, შეგიძლია

თუ არა სულიერი წინსვლის იმედის ქონა? შენ ადგილზე გაჩერდები; რადგან სადაც ბრძოლა არ არის, იქ დამსახურებაც არ არის.
3. მაგრამ არასწორად არ გაიგოთ; რადგან როდესაც ბრძოლაზე ვსაუბრობ, ვგულისხმობ იმას, რასაც თქვენი სისუსტეებისა და ვნებების დასაძლევად ეწევით. ეს ბრძოლებია ერთადერთი, რისი უფლებასაც კაცობრიობას ვაძლევ, რათა დაიმორჩილონ საკუთარი ეგოიზმი და მატერიალური სწრაფვები, და სულმა, სულით განათებულმა, დაიკავოს თავისი სამართლიანი ადგილი.
4. მე ვამტკიცებ ამ შინაგან ბრძოლას, მაგრამ არა იმას, რომელსაც ადამიანები საკუთარი თავის დაუფლების სურვილით, ამბიციითა და ბოროტებით დაბრმავებულნი აწარმოებენ. (9, 42–44)
5. სული ცდილობს ასვლასა და წინსვლას, მაშინ როცა "ხორცი" განმეორებით ეცემა სამყაროს ცდუნებებს. თუმცა სული და ხორცი შეძლებდნენ ერთმანეთთან ჰარმონიაში ყოფნას, თუ ორივე მხოლოდ გამოიყენებდა იმას, რაც სამართლიანად მათია, და სწორედ ამას გიჩვენებთ ჩემი სწავლება.
6. როგორ შეგიძლიათ, ყოველთვის დაიცვათ ჩემი რჯული? სინდისის ხმის მოსმენით, რომელიც თქვენი ქმედებების მსაჯულია. მე არაფერს გიბრძანებთ, რისი შესრულებაც არ შეგიძლიათ. მინდა დაგარწმუნოთ, რომ ბედნიერების გზა ფანტაზია კი არა, რეალურად არსებობს, და აქ გიჩვენებთ, თუ როგორ იაროთ მასზე.
7. თქვენ გაქვთ თავისუფლება, აირჩიოთ გზა, მაგრამ ჩემი, როგორც მამის, მოვალეობაა, გიჩვენოთ ჭეშმარიტი და უმოკლესი გზა — ის, რომელიც მუდამ განათებულია ღვთაებრივი შუქურას შუქით, რომელიც ჩემი სიყვარულია თქვენდამი. რადგან თქვენ ხართ მოწაფეები, რომლებსაც წყურვილი გაქვთ, მოისმინოთ მუდამ ახალი სიტყვები, რომლებიც დაადასტურებს თქვენს ცოდნას და გააცოცხლებს თქვენს რწმენას. (148, 53–55)
8. მე თქვენს არსებაში სინდისი ჩავდე, რათა ის თქვენი ყველა გზის მეგზური პრინციპი იყოს, ვინაიდან სინდისს შეუძლია განასხვავოს კეთილი ბოროტისგან და სწორი არასწორისგან. ამ ნათლით თქვენ ვერ მოგატყუებენ და ვერც უმეცრად მოგხსენიებენ. როგორ შეუძლია სულიერის მოყვასის შეცდომაში შეყვანა ან საკუთარი თავის შეცდომაში შეყვანის მცდელობა, თუ მას ჭეშმარიტება იცის? (10, 32)
9. ადამიანი დედამიწაზე პრინცია, რომელსაც ჩემმა სიყვარულმა და ჩემმა სამართლიანობამ მიანიჭა ეს წოდება, და მისი მისია, რომელიც მან თავიდანვე მიიღო, დედამიწაზე ბატონობა იყო.
10. მისი თავისუფალი ნების, როგორც ღვთაებრივი ძღვენის, ზემოთ მე დავასახლე კაშკაშა შუქურა, რათა გაენათებინა მისი გზა ცხოვრებაში: სინდისი.

11. მოქმედების თავისუფლება და სინდისის ნათელი, რათა განასხვავოს კეთილი ბოროტისგან, ორი უდიდესი ძღვენია, რომელიც ჩემმა მამობრივმა სიყვარულმა თქვენს სულს დაუმკვიდრა. ისინი ადამიანში იმყოფებიან როგორც დაბადებამდე, ასევე გარდაცვალების შემდეგ. სინდისი მას უძღვება და არ შორდება არც სასოწარკვეთილებაში, არც გონების დაკარგვისას, არც სიკვდილის აგონიაში, რადგან ის ღრმად არის შეერთებული სულთან. (92, 32–34)
12. სული ხარობს ნების თავისუფლებით, რომლის მეშვეობითაც მას უნდა დააგროვოს დამსახურებები ხსნის მისაღწევად.
13. ვინ უძღვება, უმართავს ან ურჩევს სულს მის თავისუფალ განვითარების გზაზე, რათა მან განასხვავოს დასაშვები დაუშვებლისგან და ამგვარად არ გადაუხვიოს? სინდისი
14. სინდისი არის ღვთაებრივი ნაპერწკალი, უმაღლესი ნათელი და ძალა, რომელიც ადამიანს ცოდვისგან თავის შეკავებაში ეხმარება. რა დამსახურება ექნებოდა ადამიანს, სინდისს რომ ჰქონდეს მასზე მატერიალური ძალა, რომ კეთილად დარჩეს?
15. მინდა, იცოდეთ, რომ ღვაწლი იმ ხმის მოსმენაში, საკუთარი თავის დარწმუნებასა და მის მითითებებზე ერთგულად დაცვაში მდგომარეობს.
16. როგორც უეჭველად ხვდებით, ამ ხმის გარკვევით მოსასმენად საჭიროა ვარჯიში და თვითდისციპლინა. თქვენგან რომელი ივარჯიშებს ამჟამად ამ მორჩილებაში? ჰკითხეთ საკუთარ თავს.
17. სინდისი ყოველთვის ვლინდებოდა კაცობრიობაში; თუმცა კაცობრიობამ ჯერ ვერ მიაღწია იმ აუცილებელ განვითარებას, რომელიც საშუალებას მისცემდა, მთელი თავისი ცხოვრება ამ სინათლით წარემართა. ამას სჭირდება კანონები, სწავლებები, რეგულაციები, რელიგიები და რჩევები.
18. როდესაც ადამიანები თავიანთ სულთან კავშირს ამყარებენ, და, იმის ნაცვლად, რომ სულიერება გარე სამყაროში მოძებნონ, მას საკუთარ თავში ეძებენ, მათ შეეძლებათ გაიგონონ რბილი, დამაჯერებელი, ბრძნული და სამართლიანი ხმა, რომელიც ყოველთვის ცოცხალი იყო მათში, თუმცა მას ყურადღებას არ აქცევდნენ, და გააცნობიერებენ, რომ სულში ღვთის თანადგომაა, რომ ის არის ჭეშმარიტი შუამავალი, რომლის მეშვეობითაც ადამიანი უნდა დაუკავშირდეს მამასა და შემოქმედს. (287, 26–30)
19. თქვენ ყველას გაქვთ ჩემი ნათელი თქვენში; ყოველ სულს გააჩნია ეს მადლი; მაგრამ მაშინ, როცა ზოგიერთში ეს ნათელი სულ უფრო ძლიერდებოდა, ფართოვდებოდა და გარეთ იფრქვეოდა საკუთარი თავის გამოსავლენად, სხვებში ის მხოლოდ ფარულ, დაფარულ, გაუცნობიერებელ მდგომარეობაში რჩება. თუმცა, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ადამიანი სულიერად რამდენადაც არ უნდა იყოს ჩამორჩენილი, მას ყოველთვის შეუძლია განასხვავოს კეთილი ბოროტისგან, და

ამიტომაც თქვენ ყველანი პასუხისმგებელნი ხართ ჩემ წინაშე თქვენი საქმეებისთვის.
20. უნდა გითხრათ, რომ თქვენი პასუხისმგებლობა იზრდება თქვენი გაგების ზრდის პროპორციულად, რადგან მაშინ თქვენ სულ უფრო მგრძნობიარე ხდებით სინდისის გვიძღვნისადმი. (310, 69 70)
21. მინდა იცოდეთ, რომ ამქვეყნად არსებულ ყველა ქმნილებათა შორის, თქვენ ხართ რჩეული არსებები, რომლებიც სულითა და სინდისით არიან დაჯილდოებულნი. მე მოგეცით თავისუფალი ნება, რათა საკუთარი ნებით აირჩიოთ სწორი გზა, რომელიც ჩემთან მიგიყვანთ. ეს არ არის ყვავილებით დაფენილი გზა, რომელსაც მე გთავაზობთ, არამედ გზა ლოცვის, სინანულისა და ბრძოლის, და თქვენი სინდისი გიძღვებათ ამ გზაზე. (58, 42)
22. რა შეემთხვეოდა სულს, თავისი თავისუფალი ნებისგან რომ გაეძევებინათ? უპირველეს ყოვლისა, ის სული აღარ იქნებოდა და, შესაბამისად, უზენაესის ღირსი არსებაც აღარ იქნებოდა. ის დაემსგავსებოდა იმ მანქანებს, რომლებსაც თქვენ აწარმოებთ, რაღაც საკუთარი სიცოცხლის, გონების, ნებისა და ამბიციის გარეშეს. (20, 37)
23. მე ადამიანს თავისუფალი ნება მივეცი. მაგრამ თუ, თავის შეცდომაში, მან ამის გამო ჩემს დადანაშაულებამდე მივა, მე ვეტყვი, რომ მე მას ნებისყოფაც და გონებაც მივეცი. ამავდროულად, მე მას ჩემი რჯული ვუცხადე, რომელიც არის გზა წაბორძიკებისა და გზას აცდენის თავიდან ასაცილებლად, და მასში აღვანთე სინდისის ნათელი, რომელიც არის შინაგანი შუქურა, რომელიც სულის გზას ანათებს და მარადიულ სიცოცხლემდე მიუძღვება მას.
24. რატომ არსებობს ცოდვა, რატომ ბატონობს ბოროტება და რატომ იწყება ომები? იმიტომ, რომ ადამიანი არ უსმენს სინდისის ხმას და თავის თავისუფალ ნებას არასწორად იყენებს. (46, 63–64)
25. სამყარო არ მესმის, რადგან ამ სხეულების ხმას, რომელთა მეშვეობითაც მე თავს ვცემობ, მხოლოდ შეზღუდული მოქმედების არე აქვს. ამიტომ, სწორედ სულის ხმა, რომელიც ჩემია სიბრძნე, ესაუბრება ადამიანებს და აოცებს ბევრს, ვინც საკუთარი ეგოიზმის მომაჯადოებლობაშია და სხვაგვარად ყრუა ამ ხმის მოწოდებებისადმი, ყურადღებას მხოლოდ მლიქვნელობასა და მიწიერ პრესტიჟზე ამახვილებს და ტკბება თავისი სოციალური სტატუსითა და ძალაუფლებით. (164, 18)

თავისუფალი ნების ბოროტად გამოყენება

26. დღეს ვპოულობ კაცობრიობას, რომელიც სულიერად დასუსტებულია თავისუფალი ნების ძღვენის ბოროტად გამოყენების შედეგად. მე დავადგინე სამართლიანობის, სიყვარულის, მოწყალებისა და სიკეთის

გზა. ადამიანმა შექმნა სხვა, თითბერით ნათელი გზა, რომელიც მას დაღუპვამდე მიიყვანა.

27. ჩემს დაბრუნებაზე, ჩემი სიტყვა ზუსტად იმ გზას გაჩვენებთ, რომლის გავლაც არ ისურვეთ, და უსამართლო და უგუნური იქნებოდა ვინმესთვის იმის თქმა, რომ ეს სწავლება დაბნეულობას ან გულგრილობას იწვევს. (126, 5-6)

28. ნახეთ, როგორ ანადგურებენ და სძულთ ადამიანები ერთმანეთს, როგორ იპარავენ ძალაუფლებას ერთმანეთისგან და არ ერიდებიან დანაშაულს, მზაკვრობასა თუ ღალატს. მილიონობით ადამიანი იღუპება თანამოძმეების ხელით, ხოლო სხვები — მანკიერების გავლენით. არის კი მათში სინათლე? საუბრობს კი სული, რომელიც მათში ბინადრობს? იქ კი სიბნელე და ტკივილია, რაც თავისუფალი ნების ნიჭის ბოროტად გამოყენებისა და შინაგანი ხმის უგულებელყოფის შედეგია, და იმის გამო, რომ ადამიანებმა ყურადღება არ გაამახვილეს იმ ღვთაებრივი ნაპერწკლის სინათლეზე, რომელიც ყველას თქვენს არსებაში გაგაჩნიათ, რომელიც არის სინათლის ღვთაებრივი სხივი, რომელსაც სინდისს უწოდებთ. (79, 31)

29. თავისუფალი ნება უმაღლესი გამოხატულებაა, თავისუფლების უსრულყოფილესი ნიჭი, რომელიც კაცობრიობას სიცოცხლის გზაზე მიეცა, რათა სიკეთეში მათი შეუპოვრობა — რომელიც მათ სინდისის რჩევითა და განსაცდელების გადატანისას ბრძოლით მოიპოვეს — მამის წიაღში მიიყვანოს. თუმცა თავისუფალი ნება ვნებითობამ შეცვალა; სინდისი უგულებელყოფილია; ადამიანები მხოლოდ სამყაროს მოთხოვნებს ემორჩილებიან, სულიერება კი მატერიალიზმით ჩანაცვლდა.

30. ასეთი დიდი არეულობისა და ამდენი გადახვევის ფონზე, ჩემი სწავლება ამ ეპოქის ადამიანებს აბსურდულად მოეჩვენებათ. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ეს არის ჭეშმარიტი დარიგება, რომელიც ადამიანებს საშუალებას მისცემს, გათავისუფლდნენ იმ ლეთარგიიდან, რომელშიც ჩავარდნენ. (157, 15-16)

31. ჩემი სიტყვა არის გზა, არის ღვთაებრივი კანონი, რომელიც სრულყოფილებისკენ მიგიძღვებათ; ის არის ნათელი, რომელიც აღამაღლებს სულს, რომელიც, თუმცა კი, დაუბინდდა, როდესაც "ხორცმა" თავისი ჯიუტობით გაიმარჯვა და ყურად არ იღო თავისი სულის შინაგანი მოწოდება.

32. ვაი სულს, რომელიც "ხორცის" მიერ არის შეძრული, დანებდა და თავი მისცა გარშემო სამყაროს გავლენას, რითაც თავისი წინამძღოლური მდგომარეობა გაცვალა დაუცველ არსებაში, რომელიც ადამიანური ვნებებისა და სისუსტეების მიერაა მიმოფანტული, როგორც ქარი უმიზნოდ ატრიალებს დაჭკნობილ ფოთლებს.

33. ადამიანი, რომელიც ყველაზე მეტად უყვარს თავისუფლებას, შიშობს ღვთაებრივი ნებისადმი დაქვემდებარებას, რადგან ეშინია, რომ

საბოლოოდ მისი სული მას დაიმორჩილებს და წაართმევს მრავალ ადამიანურ სიამოვნებას, რომელთა მავნებლობაც მისთვის ცნობილია; და ამგვარად, ის ტოვებს გზას, რომელიც ჭეშმარიტ სიცოცხლემდე მიუძღვება. (97, 36)

34. დრო, როდესაც ადამიანები თავისუფალ ნებას სიამოვნებების, დაბალი ვნებების, მტრობისა და შურისძიებისთვის იყენებდნენ, ახლა სრულდება. ჩემი სიმართლე ცოდვის გზებს ბლოკავს და მის ნაცვლად შერიგებისა და განახლების გზას შლის, რათა ადამიანებმა იპოვონ მშვიდობის გზა, რომელსაც სხვა საშუალებებით ამაოდ ეძებდნენ. (91, 80)

35. მე მოგენიჭათ თავისუფალი ნების ძღვენი და პატივი მივაგე იმ კურთხეულ თავისუფლებას, რომელიც ჩემს შვილებს მივეცი. მაგრამ მე ასევე ჩავდე თქვენს არსებაში სულის ღვთაებრივი ნათელი, რათა მისით წარმართულებმა, თქვენი უნარები სწორ გზაზე წარმართოთ. მაგრამ გეუბნებით: სულისა და ხორცის ბრძოლაში სულმა განიცადა მარცხი, მტკივნეული დაცემა, რომელმაც იგი თანდათან უფრო დააშორა ჭეშმარიტების წყაროს, რომელიც მე ვარ.

36. მისი დამარცხება საბოლოო კი არა, დროებითია; რადგან იგი აღდგება თავისი უფსკრულიდან, როდესაც ვეღარ აიტანს თავის შიმშილს, წყურვილს, სიშიშვლესა და სიბნელეს. ტკივილი იქნება მისი ხსნა და როდესაც მაშინ გაიგონებს თავისი სულის ხმას, იგი აღდგება ძლიერი და ნათელი, მონდომებული და შთაგონებული და კვლავ გამოიყენებს თავის ძალებს. თუმცა, აღარ ექნება თავისუფლება, გამოიყენოს ისინი სიკეთისთვის ან ბოროტებისთვის, არამედ მიუძღვნის მათ მხოლოდ ღვთაებრივი კანონების აღსრულებას, რაც საუკეთესო თაყვანისცემაა, რაც შეიძლება ჩემს სულს შესწიროთ. (257, 65–66)

სინდისის მოთხოვნების შესრულების აუცილებლობა

37. რამდენად მოწყვეტილია რეალობას მილიონობით არსება დღეს, ვინც მხოლოდ თავისი მატერიალური აწმყოსთვის ცხოვრობს! როგორ შეუძლიათ მათ თვალი აეხილონ რეალობაზე? მხოლოდ სინდისის ხმის მოსმენით — , იმ ხმის, რომლის მოსასმენადაც საჭიროა კონცენტრაცია, დაფიქრება და ლოცვა. (169, 16)

38. როდესაც გსურთ იცოდეთ, თქვენი მიმდინარე გზა აღმავალი განვითარების გზაა თუ არა, უნდა მიმართოთ თქვენს სინდისს; და თუ მასში სიმშვიდეა, და თუ თქვენს გულში ბინადრობს მოყვასის სიყვარული და კეთილგანწყობა თანამემამულეთადმი, შეგიძლიათ დარწმუნებული იყოთ, რომ თქვენი სინათლე კვლავ ანათებს და თქვენი სიტყვა ანუგეშებს და კურნავს.

39. მაგრამ თუ აღმოაჩენთ, რომ სიხარბემ, ბოროტმა განზრახვამ, მატერიალიზმმა და ხორციელმა ვნებამ თქვენს გულში ფესვი გაიდგა, შეგიძლიათ დარწმუნებული იყოთ, რომ თქვენი სინათლე სიბნელედ,

შეცდომად იქცა. ნუთუ გსურთ, რომ — როდესაც მამა სახლში მოგიწვევთ — ოქროსფერი ხორბლის ნაცვლად არაწმინდა მოსავალი წარუდგინოთ? (73, 45)

40. მოწაფეებო: თუ არ გსურთ შეცდომების დაშვება, თქვენი ქმედებები სინდისის შუქზე განიხილეთ და თუ რაიმე მას ჩრდილავს, საფუძვლიანად ჩაიხედეთ საკუთარ თავში და აღმოაჩენთ ნაკლს, რათა გამოასწოროთ იგი.

41. თქვენში არსებობს სარკე, რომელშიც შეგიძლიათ ჩაიხედოთ და დაინახოთ, წმინდები ხართ თუ არა.

42. სპირიტუალი მისი საქმეებით იცნობათ, რომლებიც, წმინდა რომ იყოს, სინდისის მიერ უნდა იყოს დიქტებული. ვინც ასე იქცევა, იგრძნობს, რომ მართალია, როდესაც თავს ჩემს მოწაფედ იწოდებს.

43. ვინ შეძლებს ჩემს შეცდომაში შეყვანას? არავინ. მე არ გმსჯელობთ იმით, რასაც აკეთებთ, არამედ იმ განზრახვით, რომლითაც ამას აკეთებთ. მე თქვენი სინდისის შიგნითაც ვარ და მის მიღმაც. როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ, რომ არ შემიძლია ვიცოდე თქვენი საქმეებისა და მათი მოტივების შესახებ? (180, 11-13)

ბრძოლა თავისუფალ ნებასა და სინდისს შორის

44. როდესაც პირველმა ადამიანებმა დაიმკვიდრეს მიწის ზიარება, შემოქმედმა მათში ჩაინერგა თავისი სიყვარული და მიანიჭა სული, თავიანთ სულში აღუნთო თავისი ნათელი და, ამავდროულად, მიანიჭა მათ თავისუფალი ნება.

45. მაგრამ მაშინ, როცა ზოგიერთნი ცდილობდნენ, სიკეთეში მტკიცედ დარჩენილიყვნენ და ყველა ცდუნებას ებრძოდნენ, რათა წმინდებად, უფლის ღირსად და სინდისთან ჰარმონიაში ყოფილიყვნენ, სხვები კი ცოდვათა ჯაჭვს ქმნიდნენ, რგოლ-რგოლობით, გადადიოდნენ ცოდვიდან ცოდვაზე და ერთ დანაშაულს მეორე მოსდევდნენ, მხოლოდ გრძნობათა ხმით წარმართულნი და ვნებების მიერ დაპყრობილნი, და თესავდნენ ცრურწმენასა და ცდუნებას თავიანთ მოძმეებში.

46. მაგრამ ამ დაბნეული სულების გვერდით, ჩემი წინასწარმეტყველნიც მოვიდნენ, როგორც ჩემი ღვთაებრიობის ანგელოზური მოციქულები, რათა გაეღვიძებინათ კაცობრიობა, გაეფრთხილებინათ საფრთხეების შესახებ და ეხარებინათ ჩემი მოსვლის შესახებ. (250, 38–39)

47. "ხორცი" მეტისმეტად ჯიუტი და ურჩი იყო, რომ გაჰყოლოდა იმ შინაგანი სინათლის — სინდისის — ხელმძღვანელობას, და მას ბევრად უფრო მარტივად მიაჩნდა იმ იმპულსებისთვის მიყოლა, რომლებიც მის ინსტინქტებსა და ვნებებს უკონტროლო თავაშვებულებისკენ უბიძგებდა.

48. დიდი ხანია, კაცობრიობა ამ დედამიწაზე სიცოცხლის გზას გადის მწვავე ბრძოლაში სინდისსა, რომელიც არასოდეს ჩუმდებოდა, და "ხორცს" შორის, რომელიც ცდილობს, მატერიალიზმი თავის კულტად და

კანონად აქციოს; თუმცა დღემდე არც მატერიამ და არც სულმა არ გაიმარჯვა, რადგან ბრძოლა გრძელდება.
49. მეკითხებით, ვინ გაიმარჯვებს? და მე გეუბნებით, რომ დიდხანს აღარ იქნება დადგენილი სინდისის აბსოლუტური გამარჯვება, რომელიც "ხორცში" მყოფი სულის მეშვეობით მოხდება.
50. განა არ გრძნობთ, რომ ამდენი და ასეთი ხანგრძლივი ბრძოლის შემდეგ, სხეული, რომელიც ადამიანური და წარმავალია, უნდა დაემორჩილოს სულს, რომელიც ჩემი მარადიული ნათელია?
51. გაიგეთ, რომ ასეთი ხანგრძლივი დაპირისპირების შემდეგ, ადამიანი საბოლოოდ მიაღწევს იმ მგრძნობელობასა და მორჩილებას, რომელიც მას არასდროს გააჩნდა იმ ხმისა და იმ სულიერი ცხოვრების მიმართ, რომელიც მის არსებაში იბრმუნებს და ცოცხლობს.
52. თქვენ ყველანი გაუცნობიერებლად მიიწევთ ამ წერტილისკენ. მაგრამ როდესაც ერთ დღეს დედამიწაზე სიკეთისა და სამართლიანობის გამარჯვებას იხილავთ, თქვენ გაიგებთ ბრძოლის, ომებისა და განსაცდელების მიზეზს. (317, 21–26)
53. გიხილეთ, როგორ დგას ადამიანი ყველაფერ გარშემო არსებულზე მაღლა და წინ; რომ ის ერთადერთი არსებაა, ვისაც თავისუფალი ნება და სინდისი აქვს ბოძებული. ამ თავისუფალი ნებიდან იღებს სათავეს კაცობრიობის ყველა შეცდომა, დაცემა და ცოდვა. თუმცა, ისინი წარმავალი დანაშაულებია შემოქმედის სამართლიანობისა და მარადისობის წინაშე. რადგან შემდგომში, სინდისი გაიმარჯვებს სხეულის სისუსტეებსა და სულის მიმნდობლობაზე. ასე მოვა ნათლის, ანუ ცოდნის, გამარჯვება სიბნელეზე, რომელიც უმეცრებას ნიშნავს. ეს იქნება სიკეთის, რომელიც სიყვარული, სამართლიანობა და ჰარმონიაა, გამარჯვება ბოროტებაზე, რომელიც ეგოიზმი, უზნეობა და უსამართლობაა. (295, 49)
54. ჩემთვის არაფერია შეუძლებელი; ჩემი ნება აღსრულდა და ყოველთვის აღსრულდება, თუნდაც დროდადრო ჩანდეს, რომ ჭარბობს ადამიანის ნება და არა ჩემი.
55. ადამიანის თავისუფალი ნების გზა, მისი ბატონობა დედამიწაზე, მისი ამპარტავნების გამარჯვებები, იძულება, რომელსაც ის ზოგჯერ ძალის გამოყენებით ახორციელებს, იმდენად წარმავალია მარადისობასთან შედარებით, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ მათ შეუძლიათ გარკვეულწილად შეცვალონ ღვთაებრივი გეგმები; მაგრამ ხვალ, ან მათი აღსრულების მსვლელობაში, ჩემი სულის ნება სულ უფრო და უფრო გამოეცხადება ყველა არსებას , დაუშვებს კეთილის ხანგრძლივობას და მოაშორებს უწმინდურს. (280, 9-10)
56. დადგება დრო, როდესაც ამ სამყაროს საზღვრებს სიყვარული მოხსნის და როდესაც სამყაროები ერთმანეთს სულიერების მეშვეობით დაუახლოვდებიან.

57. მანამდე გაგრძელდება ბრძოლა სინდისსა და თავისუფალ ნებას შორის, რომელსაც ადამიანი გამოიყენებს, რათა თავისი ცხოვრება ისეთად აქციოს, როგორიც მას სურს.
58. ბრძოლა ამ ორ ძალას შორის პიკს მიაღწევს და გამარჯვებას მოიპოვებს სულის მხარე, რომელიც მამისთვის სიყვარულის აბსოლუტური მიძღვნით იტყვის მასთან: "უფალო, უარვყოფ ჩემს თავისუფალ ნებას; შენი ნება აღსრულდეს ჩემში".
59. მე დავაკურთხებ მას, ვინც ამგვარად მოდის ჩემ წინ და ჩემით გარემოცულს გავხდი; მაგრამ მას შევატყობინებ, რომ მას არასოდეს წავართმევ იმ კურთხეულ თავისუფლებას, რომლითაც ის დაჯილდოვდა. რადგან ვინც მამის ნებას ასრულებს, ვინც ერთგული და მორჩილია, ღირსია თავისი უფლის ნდობის. (213, 61–64)

სინდისის გამძაფრება ღვთის ახალი სიტყვით

60. ჩემი სწავლება, სინათლისა და სიყვარულის სავსე, აძლიერებს სულს, რათა მან შეძლოს "ხორცზე" თავისი ძალაუფლების განხორციელება და ის იმდენად მგრძნობიარე გახადოს, რომ სინდისის შეგონებები მისთვის სულ უფრო ადვილად აღქმადი გახდეს.
61. სულიერება არის მიზანი, რომლისკენაც ადამიანი უნდა ისწრაფოდეს, რადგან მისი მეშვეობით ის შეძლებს, სრულად შეერწყას საკუთარ სინდისს და საბოლოოდ განასხვავოს კეთილი ბოროტისგან.
62. რადგან ადამიანებში სულიერი აღმაფრენის ნაკლებობის გამო, ეს ღრმა, ბრძნული, შეუპოვარი და მართალი შინაგანი ხმა საკმარისად არ ისმოდა და არ ინტერპრეტირდებოდა, ამიტომაც კაცობრიობამ ვერ მიაღწია იმ შეუზღუდავ ცოდნას, რომელიც ნამდვილად საშუალებას აძლევს მას, განასხვავოს კეთილი ბოროტისგან.
63. მაგრამ არა მხოლოდ ეს; მან ასევე უნდა იპოვოს საკუთარ თავში საჭირო ძალა, რომ მიჰყვეს ყოველ კეთილ იმპულსს და დაემორჩილოს ყოველ ნათელ შთაგონებას, და ამავდროულად უარყოს ყოველი ცდუნება, ყოველი არაკეთილსინდისიერი ან ბოროტი აზრი ან ემოციური იმპულსი. (329, 56–57)
64. რა მარტივი იქნება ადამიანებისთვის ერთმანეთის გაგება, თუ ისინი საკუთარ თავში დაწყნარდებიან და მოისმენენ თავიანთი უმაღლესი გონების ხმას, იმ მსაჯულის ხმას, რომლის მოსმენაც არ სურთ, რადგან იციან, რომ ის მათ სრულიად საპირისპიროს უბრძანებს იმისა, რასაც ამჟამად აკეთებენ.
65. მე ასევე შემიძლია გითხრათ, რომ თუ თქვენ არ იყავით მზად, თქვენი სინდისის მცნებებისთვის დამორჩილებოდით, თქვენ არც მორჩილები ყოფილხართ და არც ჩემი სწავლების პრაქტიკაში დანერგვა გსურდათ. თქვენ ამას თეორიულად აღიარებთ, მაგრამ პრაქტიკაში არ იყენებთ. თქვენ მას ღვთაებრივ არსს მიაწერთ — ამბობთ, რომ ქრისტე უდიდესი

იყო და რომ მისი სწავლება სრულყოფილია. მაგრამ არავის სურს, იყოს დიდი, როგორც ოსტატი; არავის სურს, მივიდეს მასთან და ჭეშმარიტად მიიღოს იგი თავის სამაგალითოდ. თუმცა, უნდა იცოდეთ, რომ მე მხოლოდ იმისთვის არ მოვსულვარ, რომ თქვენ იცოდეთ, მე დიდებული ვარ, არამედ იმისთვისაც, რომ თქვენც ყველანი ასეთები გახდეთ. (287, 35–36)

66. მე შევკრებ ყველა ადამიანსა და ყველა ერს ჩემი ახალი გზავნილის გარშემო, მე მათ დავუძახებ, როგორც მწყემსი თავის ცხვარს, და მივცემ მათ მშვიდობას, როგორც ფარდულში, სადაც მათ შეეძლებათ თავი შეაფარონ უამინდობისა და შტორმისგან.

67. თქვენ კიდევ იხილავთ, თუ რამდენი, ვინც სრულიად ურწმუნოდ და უსულიეროდ ჩანს, სულის უწმინდეს სიღრმეში ინახავს სულიერი ცხოვრების უკვდავ პრინციპებს — თქვენ კიდევ შეიცნობთ, თუ რამდენი მათგანი, ვინც თქვენთვის ღვთისადმი ყოველგვარ პატივისცემას მოკლებული ჩანს, თავისი არსების უღრმეს სიღრმეში ატარებს დაუღუპავ სამსხვერპლოს.

68. ამ შინაგანი სამსხვერპლოს წინაშე ადამიანები სულით უნდა დაიჩოქონ, რათა იტირონ თავიანთი ცოდვები, ბოროტი საქმეები და დანაშაულები, და გულწრფელად ინანონ თავიანთი ურჩობა. იქ, სინდისის სამსხვერპლოს წინაშე, ადამიანური სიამაყე დაინგრევა, რათა ადამიანებმა თავი აღარ ჩათვალონ სხვებზე უპირატესად თავიანთი რასის გამო. მაშინ დადგება უარის თქმის, ზიანის ანაზღაურებისა და, ბოლოს, მშვიდობის ქმედებები, როგორც სიყვარულისა და თავმდაბლობის, რწმენისა და კეთილი ნების კანონიერი ნაყოფი. (321, 9–11)

თავი 35 – აზრების, გრძნობებისა და ნებისყოფის ძალა

აზრების გაგზავნა და მიღება და მათი ეფექტები

1. არსებობს ძალები, რომლებიც — ადამიანის თვალისთვის უხილავი და ადამიანური მეცნიერებისთვის შეუმჩნეველი — მუდმივად ახდენენ გავლენას თქვენს ცხოვრებაზე.

2. არსებობენ კეთილნი და ბოროტნი; ზოგი ჯანმრთელობას განიჭებთ, ზოგი კი — ავადმყოფობას; არსებობენ სინათლისანი და ბნელნი.

3. საიდან მოდის ეს ძალები? სულიდან, მოწაფეო, გონებიდან და ემოციებიდან.

4. ყოველი განკაცებული თუ უსხეულო სული, როდესაც ფიქრობს, რხევებს გამოსცემს; ყოველი გრძნობა გავლენას ახდენს. შეგიძლია დარწმუნებული იყო, რომ სამყარო ამ რხევებითაა სავსე.

5. ახლა უკვე მარტივად შეგიძლიათ გაიგოთ, რომ იქ, სადაც ადამიანები სიკეთით ფიქრობენ და ცხოვრობენ, განკურნების ძალები და გავლენები უნდა არსებობდეს; და იქ, სადაც ადამიანები ცხოვრობენ , სიკეთის, სამართლიანობისა და სიყვარულისთვის დამახასიათებელი კანონებისა და წესების მიღმა, მავნე ძალები უნდა არსებობდეს.

6. ორივე ავსებს სივრცეს და ერთმანეთს ებრძვის; ისინი გავლენას ახდენენ ადამიანების ემოციურ ცხოვრებაზე და თუ ადამიანებს შეუძლიათ მათ შორის განსხვავების დანახვა, ისინი იღებენ კარგ შთაგონებას და უარყოფენ ცუდ გავლენას. მაგრამ თუ ისინი სუსტები არიან და არ არიან მიჩვეულნი სიკეთის კეთებას, მათ არ შეუძლიათ ამ ვიბრაციებისთვის წინააღმდეგობის გაწევა და საფრთხე ემუქრებათ, რომ ბოროტების მონებად იქცნენ და მის ბატონობას დაემორჩილონ. (40, 58–63)

7. სამყაროში ყველაფერი სულიერი სინათლის წყაროა, თქვენთვის ხილული თუ უხილავი, და ეს სინათლე არის ძალა, არის ძლიერება, არის შთაგონება. სინათლე ასევე გამოდის იდეებიდან, სიტყვებიდან და საქმეებიდან, მათი სიწმინდისა და სიდიადის შესაბამისად. რაც უფრო ამაღლებულია იდეა ან საქმე, მით უფრო ნაზი და წვრილია მისი რხევები და შთაგონება, რომელსაც ის ასხივებს, თუნდაც მატერიალიზმის მონებისთვის მისი აღქმა უფრო ძნელი იყოს. მიუხედავად ამისა — მაღალი აზრებისა და საქმეების მიერ მოხდენილი სულიერი გავლენა დიდია. (16, 16)

8. როდესაც თქვენი გონებიდან სინათლის იდეა ან აზრი იბადება, ის თავის დანიშნულებამდე მიაღწევს, რათა თავისი კეთილშობილური ამოცანა შეასრულოს. თუ სიკეთის აზრების ნაცვლად, თქვენი გონებიდან არაწმინდა გამოსხივებები მოედინება, ისინი მხოლოდ ზიანს მოიტანენ, სადაც არ უნდა გაგზავნოთ ისინი. მე გეუბნებით, აზრებიც ქმედებებია და, როგორც ასეთი, ისინი თქვენს სულში არსებულ წიგნში ჩაწერილი რჩება.

9. თქვენი საქმეები კეთილია თუ ბოროტი — უკან მრავალჯერად საზღაურს მიიღებთ იმისთვის, რასაც თქვენს მოყვასს უსურვებდით. თქვენთვის უკეთესი იქნება, საკუთარ თავს რაიმე ბოროტი მოუტანოთ, ვიდრე ეს თქვენს ერთ-ერთ მეზობელს უსურვოთ.

10. ამიტომაც გითხარით მე "მეორე ეპოქაში": "როგორც დათესავ, ისე მოიმკები"; რადგან აუცილებელია, რომ ამ ცხოვრებაში თქვენი გამოცდილება შეიცნოთ და გახსოვდეთ, რომ თქვენი ნაყოფი დაგიბრუნდებათ იმავე თესლისა, რომელიც დათესეთ, ოღონდ გამრავლებული.

11. ო, კაცობრივო, არ მოისურვეთ თქვენი ოსტატის სწავლებებზე დაფიქრება, მათი შეგრძნება ან მათით ცხოვრება! (24, 15–18)

12. ამიტომ გითხარით, რომ აზრის ძალა ვერ შეიცანით. დღეს გეუბნებით, რომ აზრი არის ხმა და სმენა, რომ ის არის იარაღი და ფარი. ის ქმნის

ისევე, როგორც ანადგურებს. აზრი ამცირებს მანძილს შორს მცხოვრებთაშორის და პოულობს მათ, ვის კვალსაც დაკარგა.
13. შეიცანით თქვენი იარაღი, სანამ ბრძოლა დაიწყება. ვინც მომზადებას შეძლებს, ძლიერი და დაუმარცხებელი იქნება. თქვენ არ დაგჭირდებათ მკვლელობის იარაღის გამოყენება. თქვენი მახვილი იყოს წმინდა და გულწრფელი აზრი — — და თქვენი ფარი — რწმენა და ქველმოქმედება. დუმილშიც კი, თქვენი ხმა გაისმა როგორც მშვიდობის გზავნილი. (76, 34)
14. იყავით ფხიზლად და ეცადეთ, არ დააბინძუროთ თქვენი გონება უწმინდური ფიქრებით. ის შემოქმედებითია და თუ ცუდ ფიქრს შეიწყნარებთ, ის უფრო დაბალ პლანებზე ჩაგითრევთ და თქვენი სული სიბნელეში ჩაიფლობა. (146, 60)
15. დიდი ადამიანთა ჯგუფის გაერთიანებული აზრები შეძლებენ ბოროტი გავლენის დაძლევას და კერპების ტახტებიდან ჩამოგდებას. (160, 60)
16. დღეს შემიძლია დაგარწმუნოთ, რომ მომავალში აზრთა მეშვეობით კომუნიკაცია დიდ სიმაღლეებს მიაღწევს და ამ საკომუნიკაციო საშუალებით გაქრება მრავალი ბარიერი, რომელიც დღეს ჯერ კიდევ ყოფს ხალხებსა და სამყაროებს. თუ ისწავლით თქვენს მამასთან აზრებით დაკავშირებას, თუ მიაღწევთ სულით სულთან კომუნიკაციას — რა სირთულე იქნება მაშინ თქვენს ხილულ თუ უხილავ, დამსწრე თუ არყოფნაში მყოფ, ახლოს თუ შორს მყოფ ძმებთან და დებთან დაკავშირებაში? (165, 15)
17. თქვენი ფიქრები ყოველთვის მიწვდებიან, როგორი არასრულყოფილიც არ უნდა იყოს ისინი, და მე მესმის თქვენი ლოცვები, მაშინაც კი, როდესაც მათ არ ახლავს ის რწმენა, რომლითაც ყოველთვის უნდა განამდიდროთ ისინი. ამის მიზეზი ისაა, რომ ჩემს სულს აღიქვამს ყველა არსების რხევებსა და გრძნობებს.
18. მაგრამ ადამიანები, რომლებიც ერთმანეთისგან შორს დგანან ეგოიზმის გამო, სულიერი ცხოვრებისგან შორს არიან იმ მატერიალიზმის შედეგად, რომელშიც დღესდღეობით ჩაებნენ, და მზად არ არიან, რომ ერთმანეთთან აზრებით დაკავშირების უნარი შეიძინონ.
19. მიუხედავად ამისა, გეუბნებით თქვენ, რომ აუცილებელია, დაიწყოთ თქვენი სულის გაწვრთნა. ამის მისაღწევად, "ელაპარაკეთ" სულებს, თუნდაც მათგან აშკარა, გარკვევით აღქმულ პასუხს ვერ იღებდეთ.
20. ხვალ, როდესაც ყველა მიიღებს გაცემის უნარს, ისინი კიდევ უფრო მეტ ნიშანს მიიღებენ სულიერი გაგებისა, რაზეც ადამიანებს არასდროს შეეძლოთ ოცნება. (238, 51)

ემოციების, სურვილების ან შიშების ძალა

21. ყოველ წამს თქვენგან გამოაქვთ გონებრივი ან სულიერი რხევები, მაგრამ უმეტეს შემთხვევაში თქვენ ასხივებთ ეგოიზმს, სიძულვილს, ძალადობას, ამპარტავნებასა და დაბალ ვნებებს. თქვენ გტკივათ და

გრძნობთ ტკივილს, როდესაც გტკენენ; მაგრამ არ გიყვართ და, შესაბამისად, არ გრძნობთ სიყვარულს, როდესაც გიყვარებენ, და თქვენი ავადმყოფური ფიქრებით სულ უფრო მეტად ანაგვიანებთ გარემოს, რომელშიც ცხოვრობთ ტკივილით და თქვენს არსებობას უსიამოვნებით ავსებთ. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: აავსეთ ყველაფერი მშვიდობით, ჰარმონიით, სიყვარულით, და მაშინ ბედნიერები იქნებით. (16, 33)

22. არასდროს იფიქროთ ცუდი მათზე, ვინც არ გიყვართ, და ნუ გაბოროტდებით მათ მიმართ, ვინც არ გესმისთ, რადგან თქვენ თვითონ ფსიქიკურად გადასცემთ მათ იმ უღრმეს გრძნობებს, რომლებსაც თქვენი მოყვასის მიმართ გიპყრიათ. (105, 37)

23. ხედავთ იმ ადამიანებს, რომლებიც ძალადობით ეძებენ ძალაუფლებას? მალევე დაინახავთ, რომ ისინი ცდებიან.

24. მე დავუმტკიცებ მათ, რომ ადამიანი შეიძლება ჭეშმარიტად დიდი და ძლევამოსილი იყოს მხოლოდ სიკეთით, რომელიც სიყვარულის ნათებაა. (211, 22-23)

25. თქვენ არ გაქვთ რწმენა, რომ ასწიოთ სახეები და იმედით გაიღიმოთ, და შეხვდეთ მომავალს შიშისა და უნდობლობის გარეშე, რადგან მე მომავალში ვარ.

26. რამდენად ხშირად ხდებით ავად უბრალოდ იმიტომ, რომ ასე ფიქრობთ; რადგან ყოველ ნაბიჯზე გგონიათ, რომ უბედურება გდევთ და ტკივილი გელოდებათ. შემდეგ, თქვენი ფიქრებით, იზიდავთ ბნელ ძალებს, რომლებითაც ჩრდილს აყენებთ თქვენს მატერიალურ ცხოვრებასა და სულიერი აღმასვლის გზას.

27. მაგრამ მე აქ ვარ თქვენთან, რათა ხელახლა აღგიძრათ რწმენა ცხოვრების, ჭეშმარიტების, მარადიულობისა და სრული მშვიდობის, და ასევე, რათა გასწავლოთ სინათლის მოზიდვა. (205, 28-29)

თავის დაუფლების ნაკლებობა

28. ადამიანმა თავი ორმაგად დანაშაულე გახადა: არა მხოლოდ იმიტომ, რომ არანაირ ძალისხმევას არ იჩენს იმ ბინდის მოსაშორებლად, რომელიც მას უმაღლესი სწავლებების შეცნობის საშუალებას არ აძლევს, არამედ იმიტომაც, რომ არ გათავისუფლდა მატერიის ბორკილებისგან, რომლებმაც — სულიერი სიხარულის საპირისპიროდ — ფიზიკური სიამოვნებისკენ გადაუხვიეს. სწორედ ამიტომ, მათ საკუთარი თავი ვნებების მმართველობას დაუმონეს და თავიანთ სულს უშვებენ, რომ დაემსგავსოს კოჭლ კაცს, რომელიც გამოჯანმრთელებისთვის არაფერს აკეთებს.

29. ყველა სფეროში ვხედავ, რომ ადამიანთა უმრავლესობა მიზანგადაკარგულია; ყველგან მხოლოდ სუსტებს ვხვდები. და რას მიეწერება ეს? იმას, რომ არ გაქვთ გამბედაობა და საკმარისი ნებისყოფა, რომ თავი დააღწიოთ იმ ჭაობს, რომელშიც გაბმულხართ, გადალახოთ

ინერცია, რომელიც გიკრავთ ჯაჭვებს, რომლებიც მატერიასთან გაკავშირებთ, და ეს არის ყველა მანკიერებისა და ყველა ნაკლის სათავე.
30. მაგრამ ადამიანს არ სურს გამოიყენოს ის ძალა, რომლითაც ის დაჯილდოვდა, რომელიც არის ნება — ნება, რომელიც უნდა გახდეს შეუზღუდავი კანონმდებელი, რომელიც უნდა იქცეს უზენაეს მეგზურად და, გონიერების მხარდაჭერით, უნდა იბრძოლოს — ძალა ძალის წინააღმდეგ, ბატონება ბატონების წინააღმდეგ: ერთი მხრივ — ვნებებისა და სურვილების, მეორე მხრივ — გონებისა და ნებისა, სანამ ეს უკანასკნელნი ბრძოლას არ გაიმარჯვებენ და თქვენ შეძლებთ თქვათ, რომ თავისუფლები ხართ.
31. მაშინ შეძლებთ იყოთ დიდი წინასწარმეტყველები, დიდი განათებულნი, "ზეკაცები". მაშინ შეძლებთ იცხოვროთ ველურ ცხოველებთან ერთად და ითამაშოთ რეპტილიებთან. რადგან, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სწორედ თქვენი ცოდვები, რომლებიც თქვენს ზურგზე გადევთ, გაიძულებთ, შეეშინდეთ თქვენი ამ პატარა ძმებისა, და ეს არის მიზეზი იმისა, რომ ისინი თავს გესხმიან.
32. მაგრამ თუ დრო დაუთმობთ ადამიანების დაკვირვებას, აღმოაჩენთ, რომ არსებობენ ადამიანები, რომლებიც ვეფხვებზე უფრო ველურები არიან და კობრაზე მეტი შხამი აქვთ. (203, 3-6)

IX ღვთაებრივი სიბრძნის სწავლებები

თავი 36 – რწმენა, ჭეშმარიტება და ცოდნა

რწმენა, რომელიც ყველაფერს ამარცხებს

1. სისუსტის, საცოდაობის, უბედურებისა და ვნებების დასაძლევად და ეჭვის გასაფანტად, რწმენა და კეთილი საქმეები აუცილებელია; ეს ის სათნოებებია, რომლებიც შეუძლებელს ემორჩილებიან; მათ თანდასწრებით, რთული და მიუღწეველი ჩრდილებივით ქრება.
2. მე ვუთხარი ხალხს, რომელმაც "მეორე ეპოქაში" ირწმუნა ჩემს მიმართ: "თქვენმა რწმენამ გიხსენით". მე ეს ასე ავხსენი, რადგან რწმენა სამკურნალო ძალაა, გარდამქმნელი ძალა და მისი ნათელი ბნელს განდევნის. (20, 63–64)
3. ისინი, ვინც ჯერ კიდევ შორს არიან სულიერებისგან, ისურვებდნენ ჩემს ხილვას იესოს ხორცში, რათა ეთქვათ ჩემთვის: "უფალო, გწამს შენ, რადგან გიხილე". მე კი მათ ვეუბნები: "ნეტარ არიან, რომელნიც ირწმუნეს

უხილავად, რადგან მათ დაამტკიცეს, რომ თავიანთი სულიერების წყალობით, მე გრძნობდნენ გულებში". (27, 75)

4. მე მინდა, იცოდეთ, რა არის რწმენა, რათა გააცნობიეროთ, რომ ვინც მას ფლობს, შეუდარებელი საგანძურის მფლობელია.

5. ვინც ამ შინაგანი ნათლით ცხოვრობს, არასოდეს იგრძნობს თავს უარყოფილად, მიტოვებულად, სუსტად ან დაკარგულად — რამდენადაც არ უნდა მიიჩნიოს თავი ღარიბად სამყარომ. მათი რწმენა მამის, ცხოვრების, თავიანთი ბედის და ასევე საკუთარი თავის მიმართ არასოდეს მისცემს მათ უფლებას, დაიღუპონ ცხოვრების ბრძოლაში და, ამასთანავე, ყოველთვის შეძლებენ დიდებული და საოცარი საქმეების აღსრულებას. (136, 4-5)

6. რწმენა შუქურას ჰგავს, რომელიც განათებს თქვენს გზას ცხოვრებაში, სანამ არ მიაღწევთ მარადისობის უსაფრთხო ნავსაყუდელს.

7. რწმენა არ უნდა იყოს ისეთი, როგორიც იმ გულგრილ და მშიშარ სულებს აქვთ, რომლებიც დღეს ერთი ნაბიჯით წინ მიდიან, ხვალ კი — ერთი ნაბიჯით უკან, რომლებსაც არ სურთ საკუთარ ტკივილთან ბრძოლა და სულის გამარჯვებაში მხოლოდ მამის წყალობის გამო სჯერათ.

8. რწმენა არის ის, რასაც სული გრძნობს, როდესაც, იმის ცნობიერებით, რომ ღმერთი მასშია, ის ეყვარება თავის უფალს და ხარობს, რომ მას საკუთარ თავში გრძნობს და უყვარს თავისი მოყვასი. მათი რწმენა მამის სამართლიანობისადმი იმდენად დიდია, რომ ისინი არ ელიან — — რომ მეზობლები მათ შეიყვარებენ, რომ შეურაცხყოფასა და გადაცდომებს აპატიებენ, არამედ სჯერათ, რომ ხვალ ნათლით აღივსებიან, რადგან თავიანთი ღვაწლით მიაღწიეს განწმენდას.

9. ვისაც რწმენა აქვს, მას სიმშვიდე აქვს, ფლობს სიყვარულს და სიკეთეა მასში.

10. იგი მდიდარია სულით და ასევე მატერიალურად; მაგრამ ჭეშმარიტი სიმდიდრით, და არა იმით, რასაც თქვენ ფიქრობთ. (263, 12-16)

11. ახლა კი მოგცემთ მტკიცებულებას, რომ ჭეშმარიტი რწმენა არსებობს: როდესაც გული არ იტეხს განსაცდელის ჟამს; როდესაც, ყველაზე კრიტიკულ მომენტებში, სულს სიმშვიდე ავსებს.

12. ვინც სარწმუნოებას ფლობს, ჩემთან ჰარმონიაშია, რადგან მე ვარ სიცოცხლე, ჯანმრთელობა და ხსნა. ვინც ჭეშმარიტად ეძებს ამ ნავსაყუდელსა და ამ შუქურას, არ დაიღუპება.

13. ვინც ამ სათნოებას ფლობს, აღასრულებს სასწაულებს, რომლებიც ადამიანური გაგების მიღმაა, და მეტყველებს სულის და უმაღლესი ცხოვრების შესახებ. (237, 69-71)

ღვთის ჭეშმარიტების შეცნობა

14. როდესაც გულში კეთილი რწმენაა და გონება ცრურწმენებისა და არეული წარმოდგენებისგან თავისუფალია, ადამიანი სიცოცხლეს უფრო

სრულად აფასებს და ჭეშმარიტებას უფრო მკაფიოდ ცნობს. მეორე მხრივ, როდესაც გულში ეჭვი ან ამპარტავნებაა, ხოლო გონებაში — შეცდომები, ყველაფერი გაურკვეველი ჩანს და სინათლეც კი სიბნელედ მოჩანს.

15. ეძიეთ ჭეშმარიტება, რადგან ის სიცოცხლეა, მაგრამ ეძიეთ ის სიყვარულით, თავმდაბლებით, მოთმინებითა და რწმენით. (88, 5-6)

16. ილოცე, სთხოვე მამას შენს ლოცვაში და მაშინ შენს მედიტაციაში მიიღებ ჩემი უსასრულო სინათლის ნაპერწკალს. ნუ მოელი, რომ მთელ ჭეშმარიტებას ერთ წამში მიიღებ. არსებობენ სულები, რომლებიც დიდი ხანია ეძებენ ჭეშმარიტებას, ეძებენ და ცდილობენ ყველა საიდუმლოში ჩასწავლას, და მაინც ჯერ არ მიუღწევიათ სასურველ მიზანს.

17. ქრისტემ, ცხებულმა, გიჩვენათ გზა სიტყვებით: "გიყვარდეთ ერთმანეთი". შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ ამ უდიდესი მცნების მნიშვნელობა? მთელი კაცობრიობის ცხოვრება გარდაიქმნებოდა, თქვენ რომ ამ სწავლებისამებრ იცხოვროთ. მხოლოდ სიყვარულს შეუძლია გაგიცხადოთ ღვთაებრივი საიდუმლოებების ჭეშმარიტებები, რადგან ის თქვენი ცხოვრებისა და მთელი ქმნილების წყაროა.

18. გულმოდგინედ ეძიეთ ჭეშმარიტება, ეძიეთ ცხოვრების აზრი, გიყვარდეთ და ძლიერდებოდეთ სიკეთით და თქვენ იგრძნობთ, თუ როგორ, ნაბიჯ-ნაბიჯ, ყველაფერი, რაც ცრუ, არაკეთილსინდისიერი ან არასრულყოფილი იყო, დაშორდება თქვენს არსებას. დღითიდღე უფრო მგრძნობიარე გახდი ღვთაებრივი მადლის სინათლისადმი და მაშინ შეძლებ პირდაპირ ჰკითხო შენს უფალს ყველაფერზე, რაც გსურს იცოდე და რაც შენს სულს სჭირდება უმაღლესი ჭეშმარიტების მისაღწევად. (136, 40–42)

19. მე ვარ "სიტყვა", რომელიც ეძებს კაცობრიობას, რადგან მათ არ შეეძლოთ ჩემამდე მოსვლა. ეს ჩემი ჭეშმარიტებაა, რომელსაც მე მათ ვუცხადებ, ვინაიდან ჭეშმარიტებაა სასუფეველი, რომელშიც, ჩემი ნებით, თქვენ ყველანი უნდა შეხვიდეთ.

20. როგორ აპირებთ ჭეშმარიტების აღმოჩენას, თუ პირველ რიგში არ გითხარით, რომ ამას ბევრი მსხვერპლი სჭირდება?

21. ჭეშმარიტების საპოვნელად ზოგჯერ აუცილებელია უარი თქვა იმაზე, რაც გაქვს, თუნდაც საკუთარ თავზე უარი თქვა.

22. თვითკმაყოფილნი, მატერიალისტები, გულგრილები ვერ შეიცნობენ ჭეშმარიტებას, სანამ არ დაანგრევენ კედლებს, რომლებშიც ცხოვრობენ. მათთვის აუცილებელია, დაძლიონ თავიანთი ვნებები და სისუსტეები, რათა პირისპირ იხილონ ჩემი ნათელი. (258, 44–47)

23. ნეტარია, ვინც ჭეშმარიტებას ეძებს, რადგან ის სიყვარულის, სინათლისა და სიკეთის მწყურვალეა. ეძიეთ და ჰპოვებთ; ეძიეთ ჭეშმარიტება და ის შეგხვდებათ. აგრძელეთ ფიქრი, აგრძელეთ ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნთან მიახლოება და ის გიპასუხებთ, რადგან

მამა არასოდეს რჩებოდა ჩუმად ან გულგრილი მათ მიმართ, ვინც გულმოდგინედ ეძებს მას.
24. რამდენნი მათგანი, ვინც ჭეშმარიტებას წიგნებში, მეცნიერებსა და სხვადასხვა მეცნიერებაში ეძებს, საბოლოოდ მას საკუთარ თავში აღმოაჩენენ, რადგან მე მარადიული ჭეშმარიტების თესლი ჩავრგე ყოველი ადამიანის უღრმეს არსებაში. (262, 36-37)
25. მე ვერ მოგატყუებთ! მე არასდროს ვმონაწილეობ სიცრუის არცერთ აქტში; მე არ ვიმალები სიბნელეში. ჩემი ჭეშმარიტება ყოველთვის შიშველია. მაგრამ თუ ადამიანებს არ შეუძლიათ ჩემი სულის შიშველობის დანახვა, ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ მათ არ ისურვეს. მე ჩემს ჭეშმარიტებას თქვენგან არაფერი ფარავს. ჩემი სიშიშვლე ღვთაებრივი და წმინდაა; ჩემი სიშიშვლე წმინდაა და მე მას სამყაროს ყველა არსებას ვუცხადებ. ამის სიმბოლოდ, მე ქვეყნად ადამიანად შიშველი მოვედი და შიშველივე დავტოვე თქვენ.
26. მე მინდა, რომ ჭეშმარიტება ყოველთვის სუფევდეს ჩემთა შორის, რადგან მე ვარ და ყოველთვის ვიქნები თქვენს ჭეშმარიტებაში. მე მინდა, რომ სიყვარული იყოს თქვენ შორის და ჩემი სიყვარული ყოველთვის იყოს თქვენს სიყვარულში.
27. არსებობს მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტება, ერთი ჭეშმარიტი სიყვარული; და როდესაც ეს ჭეშმარიტება და ეს სიყვარული თქვენში იქნება, თქვენი სიყვარული და თქვენი ჭეშმარიტება ჩემი იქნება, და ჩემი ჭეშმარიტება და ჩემი სიყვარული — თქვენი. (327, 33–34)
28. ჩემი ნათელი ყოველ სულშია. თქვენ ახლა იმ დროს ხართ, როდესაც ჩემი სული კაცობრიობაზე გადმოისხმება. ამიტომ გეუბნებით, რომ მალე ყველა იგრძნობთ ჩემს თანდასწრებას — განათლებულნიც და უმეცარნიც, დიდნიც და მცირენი, ძლიერნიც და ღარიბნი.
29. ორივე იდრკალებს ცოცხალი და ჭეშმარიტი ღმერთის ჭეშმარიტების წინაშე. (263, 33-34)

სულიერისა და ღვთაებრივის ცოდნა

30. ჩემი რომელიმე შვილისთვის შეუძლებელია ჩემი დავიწყება, რადგან მათ სულებში ატარებენ სულს, რომელიც ჩემი სულის ნათელია, რომლის მეშვეობითაც ისინი ადრე თუ გვიან უნდა გამიცნონ.
31. ზოგიერთისთვის ადვილია ჩემი სიტყვის მნიშვნელობაში ჩაწვდომა და იქ სინათლის პოვნა; სხვებისთვის კი ჩემი სიტყვა საიდუმლოა.
32. გეუბნებით თქვენ, რომ ამ ეპოქაში ყველა ვერ გაიგებს ჩემი გზავნილის სულიერებას. ვინც ვერ შეძლებს, ახალ დროებას მოუწევს დაელოდოს, რათა მისმა სულმა ჩემი გამოცხადებების ნათებაში თვალი აახილოს. (36, 4-6)
33. როდესაც გეუბნებით, რომ ჩემი სიბრძნე თქვენი გახდება — გჯერათ, რომ ერთმა მიწიერმა ცხოვრებამ საკმარისი იქნება იმისათვის, რომ

შეიგრძნოთ ყველაფერი, რაც თქვენთვის გამოსააშკარაებად მაქვს? როდესაც გეუბნებით, რომ ადამიანურ ცოდნას ვერ მიაღწევთ განვითარების ხანგრძლივი გზის გავლების გარეშე, მით უფრო ნაკლებად შეგიძლიათ მოიპოვოთ სულიერი ცოდნა თქვენი სულის სრული განვითარების გარეშე.

34. მე სულიერებას მეცნიერების საპირისპიროდ არ ვუყენებ, რადგან ეს შეცდომა კაცობრიობის იყო და არა ჩემი. პირიქით, მე გასწავლით, როგორ მოვარგოთ სულიერი მატერიალურს, ადამიანური — ღვთაებრივს, წარმავალი — მარადიულს. მიუხედავად ამისა, მე განგიმარტავთ, რომ სიცოცხლის გზაზე სასიარულოდ, პირველ რიგში, უნდა იცოდეთ გზა, რომელიც სულით არის თქვენთვის მონიშნული, რომლის სულიერი კანონიც ღვთაებრივი სულისგან მომდინარეობს. (79, 38-39)

35. თქვენ იმდენად დაეცით და იმდენად შორს გადაუხვიეთ სულიერებისგან, რომ ზებუნებრივად მიიჩნევთ ყველაფერს, რაც — რადგან სულისადმი განეკუთვნება — სრულიად ბუნებრივია. ამგვარად, თქვენ ღვთაებრივს ზებუნებრივს უწოდებთ და ასევე განიხილავთ ყველაფერს, რაც თქვენი საკუთარი სულისადმი განეკუთვნება, და ეს შეცდომაა.

36. ამის მიზეზი ისაა, რომ თქვენ ხედავთ და აღიქვამთ მხოლოდ იმას, რაც თქვენი გრძნობების სფეროში ან თქვენი ადამიანური გონების შესაძლებლობებში ეტევა, და თქვენ ზებუნებრივად მიიჩნიეთ ის, რაც გრძნობებსა და გონებას აღემატება. (273, 1)

37. როგორც ბუნებაში ცოდნის ნათელს ეძებს, ისე სულიერ გამოცხადებებში ჩემს სიბრძნეს ეძებს, ორივე მათგანი საკუთარი ფეხით უნდა იაროს გზაზე, რათა იპოვოს ყველა ის ჭეშმარიტება, რომელსაც სხვა გზებით ვერ აღმოაჩენს. სწორედ ამიტომ გამოგზავნა თქვენი სული დედამიწაზე ერთმანეთის მიყოლებით ცხოვრებების გასატარებლად, რათა მისი განვითარებისა და გამოცდილების მეშვეობით აღმოაჩინოს ყველაფერი, რაც მასში და მის გარშემო არსებულშია.

38. თუ გსურთ, ჩემს სიტყვებს საფუძვლიანად გამოიკვლიეთ, მაგრამ ამის შემდეგ შეისწავლეთ და დააკვირდით ცხოვრებას მათი პერსპექტივიდან, რათა დაადასტუროთ ჭეშმარიტება, რომელიც ყველაფერშია, რაც მე გითხარით.

39. იქნება შემთხვევები, როდესაც მოგეჩვენებათ, თითქოს წინააღმდეგობაა იმას შორის, რასაც დღეს გეუბნებით და იმას შორის, რაც წარსულში გამოგიცხადდათ, მაგრამ ასეთი არაფერია. ეს ადამიანები არიან, რომლებიც შეცდომაში არიან ჩაფლულნი. მაგრამ ახლა ყველაფერი ნათელი გახდება. (105, 54-56)

სულიერი ცოდნის წინაპირობები

40. თავმდაბლობა სულის სინათლეა, ხოლო მისი არარსებობა — სიბნელე. ამაოება უმეცრების ნაყოფია. ვინც ცოდნით დიდია და სათნოებით პატივცემული, მას აქვს ჭეშმარიტი მოკრძალება და სულიერი თავმდაბლობა. (101, 61)

41. დაე, დაგიტოვოთ ყველა ბოროტი აზრი და შეიმოსეთ კეთილშობილური აზრებით. ბედნიერება არ არის იმაში, რასაც ადამიანი მატერიალურად ფლობს, არამედ იმაში, რასაც სულიერად აცნობიერებს. ცნობა ნიშნავს ფლობას და შესაბამისად მოქმედებას.

42. ვისაც ჭეშმარიტი ცოდნა აქვს, ის თავმდაბალი სულის პატრონია. იგი არ ამაყობს მიწიერი სიბრძნით, რომელიც მხოლოდ ყოველივე მიწიერის ცოდნას ესწრაფვის და უარყოფს ყველაფერს, რაც არ გაუგია. ვინც საკუთარ თავში შთაგონებული ცოდნის სინათლეს ატარებს, შეუძლია სათანადო დროს მიიღოს გამოცხადებები, ისევე, როგორც იცის მათი მოლოდინი. ბევრს უწოდებია თავი მეცნიერად, თუმცა მზე, რომელიც დღითი დღე სრული სინათლით ანათებს, მათთვის საიდუმლოდ რჩებოდა.

43. ბევრს ეგონა, რომ ყველაფერი იცოდა, მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ბუზიც კი, რომელიც შეუმჩნევლად კვეთს მათ გზას, მათთვის აუხსნელ საიდუმლოს ინახავს.

44. ადამიანები შეძლებენ ბუნების მრავალი საოცრების გამოკვლევას, მაგრამ სანამ ამას ღვთაებრივი სიყვარულის გზით არ გააკეთებენ, ვერ მიაღწევენ სულის უკვდავ ცხოვრებაში არსებულ ჭეშმარიტ სიბრძნეს. (139, 67–70)

ადამიანის ცნობიერების აუცილებელი გაფართოება

45. თავიდანვე მე ადამიანს მივანიჭე აზროვნების თავისუფლება. თუმცა ის ყოველთვის მონა იყო — ზოგჯერ ფანატიზმის გამო, ზოგჯერ კი ფარაონისა და იმპერატორის ცრუ მსოფლმხედველობის მონა. სწორედ ამიტომ, ამ ეპოქაში, მას აბრმავებს ის თავისუფლება, რომელსაც სული ახლა აღწევს, და ის ნათელი, რომელიც მის თვალწინ იშლება. რადგან მისი გონება ჯერ კიდევ არ არის მიჩვეული ამ თავისუფლებას.

46. ადამიანმა შეამცირა სულიერის გაგების ძალა და ამიტომ ჩავარდა ფანატიზმში, იარა მახვირე გზებით და იყო სხვისი ნების ჩრდილი.

47. მან დაკარგა თავისუფლება; არც საკუთარ თავს და არც თავის აზრებს არ განაგებდა.

48. მაგრამ ახლა მოვიდა ნათლის ხანა, დრო, როდესაც თქვენ უნდა გატეხოთ ბორკილები და გაშალოთ ფრთები, რათა თავისუფლად აიჭრეთ უსასრულობაში ჭეშმარიტების ძიებაში. (239, 4–7)

49. ეს საუკუნე, რომელშიც თქვენ ცხოვრობთ, ორ ასპექტს ავლენს: ერთი არის გონების განვითარება, ხოლო მეორე — სულიერი სტაგნაცია.

50. მართლაც, ღვთაებრივი ნათელი ანათებს გონების უნარებს და აქედან იღებს სათავეს ჩემი დიდი შთაგონება, რომლის ნაყოფიც კაცობრიობას აოცებს; რადგან გონებას ახლა თავისუფლება და ცოდნის გაფართოება ესწრაფვის. ადამიანი ბუნების შესწავლაში იძირება; ის იკვლევს, აღმოაჩენს, ხარობს, იცudes, მაგრამ არასდროს არის უგუნებო.
51. მაგრამ, როგორც კი მასში ჩნდება აზრი, რომ განარკვევოს თავისი ურთიერთობა სულიერებასთან, იმ ჭეშმარიტებასთან, რომელიც მისთვის ცნობილი მატერიალური სამყაროს მიღმაა, ის შიშობს; მას ეშინია უცნობში შეჭრის, იმში, რასაც აკრძალულად მიიჩნევს, იმში, რაც (მისი აზრით) მხოლოდ იმ არსებებისთვისაა განკუთვნილი, რომლებიც ამაღლებულნი არიან და ღვთის საიდუმლოებების შესწავლის ღირსნი.
52. იქ მან თავი სუსტად და სულელურად წარმოაჩინა, უძლურია, ნებისყოფით დაძლიოს ის ცრურწმენები, რომლებიც მას აბრკოლებენ. იქ ნათელი გახდა, რომ ის დამახინჯებული ინტერპრეტაციების მონაა.
53. ადამიანის გონების განვითარება არასდროს იქნება სრულყოფილი, სანამ ის სულიერ დონეზეც არ განვითარდება. გააცნობიერეთ, რაოდენ დიდი ჩამორჩენილობაა თქვენი სულის, რადგან თქვენ თავი მხოლოდ მიწიერი ცხოვრების ცოდნას მიუძღვენით.
54. ადამიანი სხვების ნების მონაა, წყევლის, დაგმობისა და მუქარის მსხვერპლი. მაგრამ რას მიაღწია ამით? იმას, რომ უარყოფს უმაღლესი ცოდნის გაგებისა და მიღწევის ყოველ სურვილს, რომლის ფლობაც ადამიანს ევალება; რომ თავს უკრძალავს დააზუსტოს ის, რასაც ყოველთვის აბსურდულად მიიჩნევდა საიდუმლოდ: სულიერი ცხოვრება.
55. ხომ არ ფიქრობთ, რომ სულის ცხოვრება სამუდამოდ დარჩება საიდუმლოდ დედამიწაზე მცხოვრები კაცობრიობისთვის? თუ ასე ფიქრობთ, დიდად ცდებით. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სანამ არ იცით თქვენი წარმომავლობა და არაფერი იცით სულის შესახებ, თქვენ, თქვენი მეცნიერებების მთელი პროგრესის მიუხედავად, უბრალო არსებებად დარჩებით, რომლებიც საცოდავ სამყაროში, მცენარეებსა და ცხოველებს შორის ცხოვრობენ. თქვენ გააგრძელებთ ერთმანეთთან ბრძოლას თქვენს ომებში და ტანჯვა გააგრძელებს თქვენს ცხოვრებაში ბატონობას.
56. თუ არ აღმოაჩენთ, თუ რა გიდევთ თქვენს არსებაში და არ ცნობთ თქვენს მოყვასში სულიერ ძმას, რომელიც ყველაში დამკვიდრებულია — შეგიძლიათ კი ერთმანეთი ჭეშმარიტად გიყვარდეთ? არა, კაცთა შვილებო, თუნდაც ამბობდეთ, რომ იცნობთ მე და მიჰყვებით ჩემს სწავლებას. თუ ჩემს სწავლებას ზედაპირულად მიიღებთ, თქვენი რწმენა, თქვენი გაგება და თქვენი სიყვარულიც ცრუ იქნება. (271, 39-45)
57. ჩემში ადამიანები იპოვიან გამბედაობას, გათავისუფლდნენ თავიანთი უმეცრების უღლისგან.

58. როგორ შეიძლება მოელოდეთ, რომ დედამიწაზე მშვიდობა დადგეს, ომები შეწყდეს, ადამიანები განახლდნენ და ცოდვა შემცირდეს, თუ მათ არ გააჩნიათ სულიერი ცოდნა, რომელიც სიცოცხლის წინაპირობა, წყარო და საფუძველია?
59. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ვიდრე ჩემს ჭეშმარიტებას არც გაიგებენ და არც მისდევენ, თქვენი არსებობა დედამიწაზე ქვიშის ფსკერზე აგებული შენობისა იქნება. (273, 24-26)
60. მე ვეუბნები კაცს, რომ ის უცხოა საკუთარი თავისთვის, რადგან არ ჩაუღრმავებია თავის შინაგან სამყაროს, რადგან არ იცის თავისი საიდუმლო, რადგან არ იცის თავისი ჭეშმარიტი ბუნება. თუმცა ამ დროში მე მსურს ვასწავლო მას იმ წიგნის შინაარსი, რომელიც ასე დიდი ხნის განმავლობაში იყო მისთვის დახურული, სადაც ინახება ყველა საიდუმლო, რომელთა გამხელასაც აღვუთქვი თქვენ "მეორე ეპოქაში" ჩემი სულის ნათლით.
61. ახლა თქვენ ჭეშმარიტად შეიცნობთ საკუთარ თავს და შეაღწევთ თქვენი სულის სიღრმეში. მაშინ შეძლებთ თქვათ, რომ იწყებთ იმის შეცნობას, თუ ვინ ხართ.
62. ადამიანი შეიცნობს თავის წარმომავლობას, თავის განკუთვნილ გზას, თავის ამოცანას, თავის შესაძლებლობებს და იმ მთელ, უსასრულო და მარადიულ სიცოცხლეს, რომელიც მის გარშემო ცოცხლობს და ირევა. ის ვეღარ შეძლებს, ზიანი მიაყენოს თავის მოყვასს, ვეღარ დააყენებს საფრთხის ქვეშ სხვა ადამიანების არსებობას და არც კი გაბედავს, რაიმე შეურაცხყოს მის გარშემო არსებულს, რადგან მიხვდა, რომ ყველაფერი წმინდაა.
63. ის გააცნობიერებს, თუ რას შეიცავს და რას მალავს მისი სული, და მაშინ მას ექნება მკაფიო გაგება და ღრმა რწმენა, რომ — რადგან სული საოცარია — სახლიც, რომელიც მამამისმა მარადისობაში მოუმზადა, ასევე საოცარი უნდა იყოს. (287, 4-6)

თავი 37 – ბიბლიური ტექსტების სწორი გაგება

სიტყვებისა და დაპირებების ბიბლიური ინტერპრეტაცია

1. ადამიანები ძველი აღთქმის შესწავლას მიჰყვნენ, თავს იწამლეს წინასწარმეტყველებებისა და აღთქმების გამოცვასა და ინტერპრეტაციაზე. მათ შორის, ვისაც ჭეშმარიტებას ყველაზე მეტად მიუახლოვდა, ისინი არიან, ვინც ჩემი სწავლებების სულიერი მნიშვნელობა აღმოაჩინა. ხოლო მათ, ვინც ჯიუტად ეჭიდება მიწიერ, მატერიალურ ინტერპრეტაციას და არ ესმის, ან არ სურს, რომ იპოვოს ჩემი გამოცხადებების სულიერი მნიშვნელობა, მოუწევთ განცდილიყვნენ

დაბნეულობა და იმედგაცრუება, ისევე, როგორც ებრაელმა ხალხმა იტანჯა, როდესაც მოვიდა მესიის, რომელსაც ისინი სინამდვილისგან განსხვავებულად წარმოიდგენდნენ და მოელოდნენ. (13, 50)

2. ცრუ შეხედულება, რომელიც კაცობრიობამ უძველეს დროში ჩემს სამართლიანობაზე შეიმუშავა, საბოლოოდ გაქრება და მის ადგილს მისი ჭეშმარიტი ცოდნა დაიკავებს. ღვთაებრივი სამართლიანობა საბოლოოდ აღიქმება, როგორც სინათლე, რომელიც თქვენი მამის არსებულ სრულყოფილ სიყვარულს მოედინება.

3. იმ ღმერთს, რომელსაც ადამიანები შურისმაძიებლად, სასტიკად, წყენიად და მიუტევებლად მიიჩნევდნენ, გულის სიღრმიდან შეიგრძნობენ, როგორც მამას, რომელიც თავისი შვილების დანაშაულებს პატიობს, როგორც მამას, რომელიც ცოდვილს სიყვარულით არწმუნებს, როგორც მსაჯულს, რომელიც, მძიმედ დამნაშავის განკითხვის ნაცვლად, მას ხსნის ახალ შესაძლებლობას სთავაზობს.

4. რამდენი ნაკლი მიაწერეს ადამიანებმა მე, თავიანთი უმეცრების გამო, რადგან ფიქრობდნენ, რომ რისხვას ვგრძნობდი, მაშინ როცა რისხვა მხოლოდ ადამიანური სისუსტეა! როდესაც წინასწარმეტყველები გესაუბრებოდნენ უფლის "წმინდა რისხვის" შესახებ, ახლა გეუბნებით, რომ ეს გამოთქმა ღვთაებრივ სამართლიანობად უნდა განმარტოთ.

5. "პირველი ხანის" ხალხი სხვაგვარ გამოხატვას ვერ გაიგებდა, და ვერც უზნეო და გარყვნილნი მიიღებდნენ წინასწარმეტყველთა გაფრთხილებებს სერიოზულად, რომ არა ამგვარად ალაპარაკებოდნენ მათ. საჭირო იყო, ჩემი მოციქულების შთაგონება გამოთქმულიყო სიტყვებით, რომლებიც შთაბეჭდილებას მოახდენდა იმ ხალხის გონებასა და გულებზე, რომელთა სულიერი განვითარებაც შეზღუდული იყო. (104, 11–14)

6. "ადრიან დღეთა" წერილებში ჩაიწერა ისრაელის ერის ისტორია და შემორჩა მისი შვილების სახელები, მისი წარმატებები და წარუმატებლობები, მისი რწმენის ქმედებები და სისუსტეები, მისი დიდება და დაცემები, რათა ამ წიგნს ესაუბრა ყოველი ახალი თაობისთვის ამ ერის განვითარებაზე ღვთის თაყვანისცემაში. იმ წიგნმა შემოგვინახა როგორც პატრიარქების სახელები, რომლებიც სიკეთესა და სამართლიანობას სცემდნენ პატივს, რწმენის სიმტკიცის მაგალითები, ასევე წინასწარმეტყველების სახელები, მომავლის მნახველებისა, რომელთა მეშვეობითაც უფალი ყოველთვის ილაპარაკებდა, როდესაც თავის ხალხს საფრთხის პირას დაინახავდა. მასში ასევე დაცულია მზრუნველთაგან, მოღალატეთაგან და ურჩთაგან სახელები, რადგან ყოველი შემთხვევა, ყოველი მაგალითი არის გაკვეთილი და ზოგჯერ — სიმბოლო.

7. როდესაც იესოში კაცთა შორის ვმყოფობდი, იმ წერილების არსსა და იმ ქმნილებათა მნიშვნელობას მხოლოდ მაშინ ვიყენებდი ჩემი სწავლების

გადმოსაცემად, როცა ეს აუცილებელი იყო; არასდროს ვადიდებდი მატერიალურსა და არამატერიალურს. განა არ გახსოვთ, რომ მართალი აბელი ვახსენე, რომ იობის მოთმინება ვადიდე და რომ სოლომონის სიბრძნესა და დიდებაზე ვსაუბრობდი? განა მრავალჯერ არ გამხსენებია აბრაამი და არ მისაუბრია წინასწარმეტყველებზე, და განა არ გითხარით, მოსესთან დაკავშირებით, რომ არ მოვსულვარ იმ რჯულის გასაუქმებლად, რომელიც მან მიიღო, არამედ მის შესასრულებლად? (102, 31-32)

8. თქვენ უნდა შეისწავლოთ ღვთაებრივი გამოცხადებები, რომლებიც მე თქვენთვის საუკუნეების განმავლობაში მომიცია; თქვენ უნდა გაიგოთ სახიობრივი ენა, რომლითაც მოგმართეთ; თქვენ ამგვარად უნდა გაამძაფროთ თქვენი სულიერი გრძნობები, რათა განასხვავოთ, რა არის ღვთის სიტყვა და რა არის კაცის სიტყვა, და რათა აღმოაჩინოთ ჩემი სწავლებების მნიშვნელობა.

9. მხოლოდ სულიერი პერსპექტივიდან შეძლებთ ჩემი სიტყვის სწორი და ჭეშმარიტი ინტერპრეტაციის პოვნას — როგორც იმისა, რომელიც თქვენთვის წინასწარმეტყველთა მეშვეობით გამოვგზავნე, ასევე იმისა, რომელიც თქვენთვის იესოს მეშვეობით დამიტოვებია მემკვიდრეობად, ან ამ სიტყვისა, რომელსაც "მესამე ეპოქის" პირით გადმოგცემთ.

10. როგორც კი კაცობრიობა იპოვის კანონის, სწავლებების, წინასწარმეტყველებისა და გამოცხადებების ჭეშმარიტ მნიშვნელობას, ის აღმოაჩენს თავისი არსებობის უმშვენიერეს და უღრმეს ასპექტებს.

11. მაშინ ადამიანები შეიცნობენ ჭეშმარიტ სამართლიანობას და მათი გულები ჭეშმარიტ სამოთხეს იხილავენ; მაშინ თქვენ ასევე შეიცნობთ, თუ რა არის სინანული, განწმენდა და გამოსყორება. (322, 39–42)

12. წარსული დროის წერილებმა შეიძლებოდა გაგიცხადებინათ ის, რასაც დღეს გიმეორებთ; მაგრამ კაცმა გაბედა და დაამახინჯა ჩემი ჭეშმარიტებები, რათა ისინი დამახინჯებული სახით გაევრცელებინა. და ამგვარად, ახლა გაქვთ კაცობრიობა, რომელიც სულიერად ავადმყოფია, დაღლილი და მარტოსული.

13. ამიტომ ჩემი გამოფხიზლების მოწოდება მესაყვირის მეშვეობით ისმის, რადგან არ მსურს, რომ დაბნეულობაში ჩავარდეთ. (221, 14-15)

14. თუ ჩემი მოწაფეების წერილები, რომლებმაც "მეორე ეპოქაში" ჩემი სიტყვა დაგიტოვეს მემკვიდრეობად, დამახინჯებული სახით მოხვდება თქვენს ხელში, მე ვიზრუნებ, რომ თქვენ ამოიცნოთ, თუ რომელია იესოს ჭეშმარიტი სიტყვები. თქვენი სული ცრუად ამოიცნობს იმას, რაც არ არის თანხმა ჩემი სიყვარულის ღვთაებრივ ჰარმონიასთან. (24, 19)

15. კაცი არასოდეს ყოფილა ჩემი გამოცხადებების გარეშე, რომლებიც სულის ნათელია; თუმცა, მას ეშინოდა მათი სიღრმის ჩაწვდომისა. ახლა გეკითხებით: რა შეგიძლიათ შეიცნოთ ჭეშმარიტებისა და მარადიულის შესახებ, თუ ჯიუტად გაურბიხართ სულიერს?

16. დაუკვირდით მატერიალისტურ ინტერპრეტაციას, რომელიც თქვენ მისცით ჩემი პირველი და მეორე "საუკუნეების" გამოცხადებებს, მაშინ როცა ისინი მხოლოდ ღვთაებრივსა და სულიერს ეხებიან. ნახეთ, როგორ ურევთ ერთმანეთში მატერიალურ ბუნებას სულიერს და რა უპატივცემულობით გარდაქმნით ღრმას ზედაპირულად, ხოლო უმაღლეს — უდარნად. მაგრამ რატომ მოიქეცით ასე? იმიტომ, რომ ღვთის საქმეში რაიმეს გაკეთების სურვილისას, ეძებთ გზას, რომ ჩემი სწავლება მოარგოთ თქვენს მიწიერ ცხოვრებას, თქვენს ადამიანურ კომფორტს, რომელიც თქვენი გულებისთვის ყველაზე ახლობელია. (281, 18-19)
17. ამ ჟამს, მე ვიზრუნებ, რომ სწავლება, რომელიც მოგეცით "მეორე ეპოქაში" — რომელიც ბევრმა ვერ გაიგო და სხვებმა დაივიწყეს — ყველამ გაიგოს და მას ასევე მიჰყვნენ ჩემი ახალი სწავლებების საფუძველზე. (92, 12)
18. ჩემი სულიწმინდის ნათელი გადმოგეცემათ; მაგრამ რატომ გამოსახავთ მე მტრედის სახით? ეს გამოსახულებები და სიმბოლოები ჩემმა ახალმა მოწაფეებმა აღარ უნდა განადიდონ.
19. გაიგეთ ჩემი სწავლება, ხალხო: იმ "მეორე ეპოქაში", ჩემი სულიწმინდა იესოს ნათლობისას მტრედის სახით გამოვლინდა, რადგან ეს ფრინველი, თავისი ფრენისას, სულის სუნთქვას ჰგავს; მისი სისუფთავე სიწმინდეზე მეტყველებს; ხოლო მის ნაზ და რბილ მზერაში უმანკოების ანარეკლია.
20. როგორ შეიძლებოდა ღვთაებრივი გაეგოთ იმ უწიგნურ ხალხს, თუ არ გამოიყენებდნენ მათთვის სამყაროში ნაცნობი არსებების ფორმებს?
21. ქრისტე, რომელიც ამჟამად გესაუბრებათ, ცხვრის სახით იყო წარმოდგენილი და იოანემაც კი ასე მინახა თავის წინასწარმეტყველურ ხილვაში. ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ თუ ჩემს თითოეულ ქმნილებაში მე მომიძებნით, ყოველთა ქმნილებაში ყოველთვის იპოვით სიცოცხლის ავტორის ხატებას. (8, 1-3) 22.
ერთხელ გითხარით, რომ უფრო ადვილია აქლემს ნემსის ყბაში გაუაროს, ვიდრე მდიდარ სულგრძელს ღვთის სასუფეველში შეუვიდეს. დღეს გეუბნებით, რომ ამ გულებმა უნდა გათავისუფლონ თავი ეგოიზმისგან და ივარჯიშონ აქტიური ქველმოქმედება თავიანთი მოყვასის მიმართ, რათა მათი სულები გადარჩენის ვიწრო ბილიკზე გაიარონ. აუცილებელი არ არის, გათავისუფლდეთ ქონებისა და სიმდიდრისგან, არამედ მხოლოდ ეგოიზმისგან. (62, 65)
23. მე ამჟამად ვაშენებ თავიდან ტაძარს, რომელზეც მივუთითე, როდესაც ჩემს მოწაფეებს ვუთხარი, რომლებიც სოლომონის ტაძარს აღტაცებით შესცქეროდნენ: "ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მისი არც ერთი ქვა მეორეზე არ დარჩება, მაგრამ მე მას სამ დღეში ავაშენებ თავიდან".
24. ამით მე ვგულისხმობდი, რომ თაყვანისცემის ყოველი გარეგნული ფორმა, როგორი დიდებულიც არ უნდა ჩანდეს ადამიანებისთვის, გაქრება კაცობრივის გულებიდან და მის ადგილას მე აღვმართავ ჩემი ღვთაების

ჭეშმარიტ, სულიერ ტაძარს . ახლა არის "მესამე ეპოქა", ანუ მესამე დღე, როდესაც მე დავასრულებ ჩემი ტაძრის აღდგენას. (79, 4)
25. ღმერთს არ გააჩნია ფორმა, რადგან რომ ჰქონდეს, ის შეზღუდული არსება იქნებოდა, ადამიანის მსგავსი, და მაშინ ის ღმერთი არ იქნებოდა.
26. მისი "ტახტი" არის სრულყოფილება, სამართლიანობა, სიყვარული, სიბრძნე, შემოქმედებითი ძალა, მარადისობა.
27. "ზეცა" არის უმაღლესი ნეტარება, რომელსაც სული სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე აღწევს, როდესაც ის სიბრძნითა და სიყვარულით იმდენად მაღლა იწევს, რომ აღწევს სიწმინდის იმ დონეს, რომელსაც ვერც ერთი ცოდვა და ვერც ერთი ტკივილი ვერ შეეხება.
28. როდესაც ჩემი წინასწარმეტყველები სულიერ ცხოვრებაზე საუბრობდნენ, ისინი ამას ზოგჯერ თქვენთვის ნაცნობი ადამიანური ფორმებისა და საგნების მეშვეობით აკეთებდნენ.
29. წინასწარმეტყველებმა იხილეს ტახტები, როგორიც დედამიწაზე მეფეებს აქვთ — წიგნები, ადამიანის სახის მქონე არსებები, ხალიჩებიანი სასახლეები, სანთლები, კრავი და მრავალი სხვა სახე. მაგრამ დღეს თქვენ უნდა გაიგოთ, რომ ყოველივე ეს მხოლოდ მეტაფორა, სიმბოლო იყო, რომელიც ღვთაებრივ მნიშვნელობას მოიცავდა, გამოცხადებას, რომელიც თქვენთვის სურათიანი ფორმით უნდა ყოფილიყო გადმოცემული, რადგან სხვა, უფრო მაღალი მნიშვნელობის გაგების უნარი არ გქონდათ.
30. ახლა არის დრო, რომ სწორად განმარტოთ ყველა ჩემი იგვისა და სწავლების მნიშვნელობა, რომელიც თქვენთვის სიმბოლოებით გამიცხადებია, რათა მნიშვნელობამ თქვენს სულში შეაღწიოს და სიმბოლური ფორმა გაქრეს.
31. როდესაც ამ გაცნობიერებამდე მიხვალთ, თქვენი რწმენა ჭეშმარიტი იქნება, რადგან მას მაშინ ჭეშმარიტებაზე დააფუძნებთ. (326, 37–42)
32. თუ ყველა მოწვეული უფლის სუფრასთან მიიჩქარებოდა, სადაც სულის საზრდო სერვირდება, ის სავსე იქნებოდა; მაგრამ ყველა მოწვეული არ მოსულა.
33. ადამიანის ბუნებაა, ღვთის კურთხევების ფასი ვერ დააფასოს და ამიტომაც გინახავთ, როგორ გიბრუნდებდნენ ზურგს თქვენი თანამემამულეები, როდესაც მათ დაუძახეთ.
34. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ეს მცირერიცხოვანნი, რომლებიც ჩემს სუფრასთან სხედან და გულისყურით მისმენენ, რათა ჩემგან ისწავლონ, სწორედ ისინი გაუცხადებენ ხალხებს ჩემი სიტყვის სიდიადეს, ამ სწავლების მნიშვნელობას, რომელიც კაცობრიობას მოუწოდებს, აღადგინოს დასრულებული სამყარო და გზა გაუხსნას უფრო ნათელსა და უმაღლესს. (285, 33 35)

იესოს გამოცხადება მოციქულ იოანეს მიერ

35. ყველაფერი წერია შვიდდაბეჭდილი წიგნის, რომელიც ღმერთთან არის და რომლის არსებობაც კაცობრიობას მოციქულისა და წინასწარმეტყველ იოანეს მეშვეობით ებარათა.

36. მხოლოდ ღვთაებრივმა კრავმა გაგიმხილათ იმ წიგნის შინაარსი, რადგან არც დედამიწაზე და არც ზეცაში არ იყო მართალი სული, რომელსაც შეეძლო გაგიმხილათ ღვთის სიყვარულის, სიცოცხლისა და სამართლიანობის ღრმა საიდუმლოებები. მაგრამ ღვთაებრივმა კრავმა, რომელიც არის ქრისტე, გატეხა ბეჭდები, რომლებიც ბეჭდავდა სიცოცხლის წიგნს, რათა მისი შინაარსი თავისი შვილებისთვის გაემხილა. (62, 30)

37. თუ იოანეს გამოცხადების წიგნი ზოგიერთისთვის გაუგებარ საიდუმლოდ მიიჩნევა, სხვების მიერ კი — მცდარი ინტერპრეტაციით აღიქმება, ეს იმიტომ, რომ კაცობრიობამ ჯერ ვერ მიაღწია საჭირო სულიერებას, რათა გაიგოს იქ მოცემული; და მე ასევე შემიძლია გითხრათ, რომ ის არც იმ წინასწარმეტყველისთვის იყო გასაგები, ვისაც ის შთაგონებული ჰქონდა.

38. იოანემ მოისმინა და იხილა, და როდესაც უბრძანეს, დაეწერა, მან მაშინვე დაემორჩილა; თუმცა, მან გააცნობიერა, რომ ეს გზავნილი იმ ხალხისთვის იყო განკუთვნილი, რომელიც მას შემდეგ დიდი ხნის შემდეგ მოვიდოდა. (27, 80-81)

39. როდის მიაქცევს კაცობრიობა ყურადღებას იმას, რაც ჩემმა საყვარელმა მოწაფემ დაწერა? უცნაურია მისი გამოცხადების ჩაწერის მანერა, იდუმალია მისი მნიშვნელობა, მისი სიტყვები კი — უსაზღვროდ ღრმა. ვინ შეძლებს მათ გაგებას?

40. ვინც იოანეს გამოცხადების შესწავლას იწყებს, მასში ეფლობა, განმარტავს, აკვირდება და იკვლევს. ზოგი ჭეშმარიტებას ცოტათი უახლოვდება; სხვები ფიქრობენ, რომ გამოცხადების აზრი აღმოაჩინეს და მთელ მსოფლიოს უცხადებენ; კიდევ სხვები კი დაბნეულნი არიან ან მეტის ძალა არ აქვთ ძიების გასაგრძელებლად და, საბოლოოდ, ამ გზავნილს ყოველგვარ ღვთაებრივ მნიშვნელობას უარყოფენ.

41. "მესამე ერის" მოწაფეებო, ახლა გეუბნებით, რომ თუ ნამდვილად გაქვთ სურვილი, შეხვიდეთ ამ სიწმინდეში და შეიცნოთ ამ გამოცხადებების ჭეშმარიტი მნიშვნელობა, უნდა გაეცნოთ ლოცვას სულით სულისადმი — სწორედ იმას, რასაც იოანე თავისი გადასახლებისას იყენებდა.

42. თქვენ პირველ რიგში უნდა გაიგოთ, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ ღვთაებრივი გამოცხადება მიწიერი ფორმებითა და სახეებით არის წარმოდგენილი, ის მთლიანად ადამიანის სულს ეხება — მის განვითარებას, მის ბრძოლებს, მის ცდუნებებსა და დაცემებს, მის შეურაცხყოფასა და ურჩობას. ის ეხება ჩემს სიმართლეს, ჩემს სიბრძნეს,

ჩემს სამეფოს, სიყვარულის ჩემს მტკიცებულებებსა და ჩემს ურთიერთობას კაცობრიობასთან, მათ გამოღვიძებას, განახლებას და, საბოლოოდ, სულიერებას.
43. იქ მე გამოგიცხადეთ კაცობრიობის სულიერი მოგზაურობა, დროის პერიოდებად დაყოფილი, რათა უკეთ გაგეგოთ სულის განვითარება.
44. ამიტომ, მოწაფეებო, რადგან ეს გამოცხადება თქვენს სულიერ ცხოვრებას ეხება, ღირსია, რომ მას სულიერი პერსპექტივიდან შეისწავლოთ და დაუკვირდეთ; რადგან თუკი მისი განმარტების მცდელობას მხოლოდ მიწიერი მოვლენების საფუძველზე გამოიჩენთ, თქვენც, მრავალთა მსგავსად, დაბნეულობაში ჩავარდებით.
45. ჭეშმარიტია, რომ მრავალი მიწიერი მოვლენა დაკავშირებულია იმ გამოცხადების აღსრულებასთან და მომავალშიც ასე იქნება. მაგრამ თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ მასში მოცემული მოვლენები და ნიშნები ასევე არის სახეები, გამოსახულებები და მაგალითები, რომლებიც გამიზნულია, დაგეხმაროთ ჩემი ჭეშმარიტების გაგებასა და თქვენი განკუთვნილის აღსრულებაში: ამაღლდეთ ჩემთან სულის სიწმინდის გზით, რომლის კაშკაშა მაგალითიც ჩემმა მოწაფემ, იოანემ, დაგიტოვათ, ის, ვინც ათასწლეულებით უსწრებდა კაცობრიობას სულით-სულთან დიალოგში თავის უფალთან. (309, 47–51)

თავი 38 – გამოცხადების სამი პერიოდი და ბეჭდების შვიდი ეპოქა

ღვთის გამოცხადებების დამოკიდებულება განვითარებაზე

1. სამივე პერიოდში, რომლებად დავყავი კაცობრიობის განვითარება, ჩემი ნათლით გიჩვენეთ სულის აღმასვლის ერთი და იგივე სწორი და ვიწრო გზა, სიყვარულის, ჭეშმარიტებისა და სამართლიანობის ერთადერთი გზა.
2. მე გიძღოდით სწავლებიდან სწავლებამდე, გამოცხადებიდან გამოცხადებამდე, ვიდრე დადგა ეს დრო, როდესაც გეუბნებით, რომ უკვე შეგიძლიათ ჩემთან სულით სულთან დაკავშირება. შეეძლო კაცობრიობას ასე დაკავშირება "პირველ ეპოქაში"? — არა, იგი იძულებული იყო, დაკმაყოფილებულიყო მატერიალური თაყვანისმცემლობით, რიტუალებითა და ცერემონიებით, ტრადიციული დღესასწაულებითა და სიმბოლოებით, რათა თავი ახლოს ეგრძნო ღვთაებრივთან და სულიერებასთან. სულიერისადმი მიახლოების, ღვთაებრივსთან აწვდომის, იმის გაცნობიერებისა და საიდუმლოებების გახსნის უუნარობიდან, რაც უფრო ღრმადაა, წარმოიშვა სხვადასხვა რელიგია, თითოეული მათგანი კაცობრიობის სულიერი ჩამორჩენილობის ან სულიერი პროგრესის გარკვეულ დონეს შეესაბამებოდა, რის გამოც

ზოგიერთები სხვებზე მეტად ჭეშმარიტების ერთგულნი იყვნენ, ზოგიერთები — უფრო სულიერნი, თუმცა ყველა ერთსა და იმავე მიზანს ისწრაფოდა. ეს არის გზა, რომელიც სულებმა საუკუნეებისა და ეპოქების განმავლობაში განვლეს — გზა, რომლისკენაც სხვადასხვა რელიგია მიუთითებს. ზოგიერთმა მხოლოდ უდიდესი ნელობით იარა წინ, ზოგიერთი გაჩერდა, ზოგი კი გზას ასცდა და გაიბილწა. (12, 92–93)

3. დღეს მოვედი სულით და ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ზოგიერთს ჰგონია, რომ თავდაპირველ დღეებში უფრო ახლოს ვიყავი თქვენთან, ვიდრე დღეს. ისინი ცდებიან, რადგან ყოველი ჩემი მოსვლით უფრო და უფრო მიახლოვდებოდი თქვენ.

4. გახსოვდეთ, რომ "პირველ ეპოქაში" მე მთაზე დავბინავდი და იქიდან ჩამოგიგზავნეთ ჩემი ქვაში ამოკვეთილი კანონი. "მეორე ასაკში" მე დავტოვე მთიანი სიმაღლეები და ჩამოვედი თქვენს ველებზე, ვიქეცი ადამიანად, რათა თქვენ შორის მეცხოვრა. და ამჟამინდელ ასაკში, რათა კიდევ უფრო ახლოს ვყოფილიყავი თქვენთან, თქვენი გული ჩემს საცხოვრებლად ვაქციე, რათა იქ გამხილულიყავი და ადამიანებს მისგან მესაუბრა. (3, 31)

5. თქვენ ახლა გესმით, რომ ჩემი ღვთაებრივი გამოცხადება სამ დიდ პერიოდად დავყავი.

6. კაცობრიობის სულიერი სიყრმისას მამამ მათ მიცემიდამართვა და აღუთქვა მესიის მოსვლა, რომელიც ახალი ეპოქის კარს გაუხსნიდა.

7. მესიასი იყო ქრისტე, რომელიც კაცობრიობას მისი სულიერი სიყმაწვილისას მოევლინა. მან კაცობრიობას დაუწესა რჯულის აღსრულების უმაღლესი გზა, რომელიც მათ ადრე მამისგან მიიღეს, მაგრამ ვერ გაიგეს, როგორ აღესრულებინათ. ღვთის "სიტყვა" იესოს ბაგეებით ილაპარაკა, და ამიტომაც გეუბნებით, რომ ოსტატის სიყვარულის სწავლებების მეშვეობით, სამყარო კვლავაც ისმენდა მამის ხმასა და მცნებას.

8. თავის მხრივ, იესომ შესთავაზა კაცობრიობას "ჭეშმარიტების სულის" გამოგზავნა, რათა მას გაურკვევინა მათთვის ყველაფერი, რაც მისი სწავლებიდან არ გაუგეს.

9. ახლა კი, საყვარელო ხალხო — ეს მარტივი, მოკრძალებული სიტყვა, რომელსაც ამ წამს ისმენთ, არის ჭეშმარიტების სულის ხმა, არის ღვთის სულიერი ნათელი, რომელიც თქვენს არსებაში იღვრება, რათა თქვენი თვალები ახალი ეპოქისთვის გახილოთ. ეს ნათელი, რომელიც გაძლევთ საშუალებას, ნათლად, ეტაპობრივად შეიგრძნოთ თქვენი მეუფის ყველა გამოცხადება, არის თქვენი მამის, სულიწმინდის ნათელი, რომელიც კაცობრიობას სულიერი განვითარების უფრო მაღალ საფეხურზე ხვდება — ანუ, როდესაც ის სრულწლოვანებას უახლოვდება — რათა გაიგოს ღვთის გამოცხადებები.

10. ყოველივეში, რასაც ეს ნათელი გიცხადებთ, თქვენ მიიღებთ მამის სწავლებას; რადგან "სიტყვა" ჩემშია და სულიწმინდა ჩემივე სიბრძნეა. (132, 10–15)

11. წარსულში ასე არ გელაპარაკებოდით. "პირველ ეპოქაში" რჯულმა გაანათლა ადამიანის სული; "მეორე ეპოქაში" ქრისტემ გაანათლა ადამიანის გული სიყვარულის ნათლით. დღეს სულიწმინდის ნათელი ანათებს თქვენს სულს, რათა აღამაღლოთ იგი ყოველივე კაცობრივის ზემოთ.

12. თქვენ მიიღეთ ეს სამი გზავნილი ერთი და იმავე ღვთისგან და მათ შორის ერთი ეპოქა გავიდა — სულის განვითარებისთვის აუცილებელი დრო, რათა მას შეძლებოდა ახალი გზავნილის ან ახალი სწავლების მიღება.

13. ახლა შეგიძლიათ გაიგოთ, რატომ დაგიძახეთ "წმინდა სულის მოწაფეები". (229, 50–52)

14. რომ პირველ გამოცხადებებში ყველაფერი გეთქვათ, მაშინ არც ოსტატისთვის, მესიისთვის, იქნებოდა საჭირო, ახალი სწავლებები გესწავლებინათ, და არც სულიწმინდისთვის, რომ ამ დროს მოსულიყო და სულიერი ცხოვრების დიდება გეჩვენებინათ.

15. ამიტომ გეუბნებით, რომ არ უნდა მიეწებოთ იმას, რაც ძველ დროში გამოგიცხადდათ, თითქოს ეს ჩემი სწავლების საბოლოო სიტყვა იყოს.

16. მე კვლავ მოვედი კაცობრიობასთან და დიდი ხნის განმავლობაში საკუთარი თავი მათ გონებრივ უნარ-ჩვეულებებში გავაცანი, და ახლაც შემიძლია გითხრათ, რომ ჩემი ბოლო სიტყვა ჯერ არ წარმოთქმულა.

17. ყოველთვის ეძიეთ ჩემს სიბრძნის წიგნში საბოლოო სიტყვა, ახალი გვერდი, რომელიც გაგიმხელთ ადრე მიცემულის მნიშვნელობასა და შინაარსს, რათა ჭეშმარიტად იყოთ ჩემი მოწაფეები. (149, 44-45)

ღმერთის სამი აღთქმა

18. მოსე, იესო და ელია — ეს არის გზა, რომელიც უფალმა კაცობრიობისთვის დაადგინა, რათა დაეხმაროს მას აღსვლაში სიმშვიდის, სინათლისა და სრულყოფილების სამეფოში.

19. იგრძენით უფლის მოციქულთა თანადგომა თქვენს ცხოვრებაში. არცერთი მათგანი არ გარდაცვლილა; ისინი ყველანი ცოცხლები არიან, რათა გაანათლონ გზა გზასამცდარიყრელთათვის, დაეხმარონ მათ დაცემის შემდეგ აღდგენაში და გააძლიერონ, რათა სიყვარულით მიუძღვნან თავი თავიანთი ცოდვების გამოსყიდვის განსაცდელებს.

20. შეიცანით მოსეს მიერ მიწაზე იეჰოვას შთაგონებით შესრულებული საქმე. სიღრმისეულად შეისწავლეთ იესოს სწავლება, რომლის მეშვეობითაც "ღვთაებრივი სიტყვა" ილაპარაკა, და ეძიეთ ჩემი ახალი გამოცხადების სულიერი მნიშვნელობა, რომლის ხანასაც ილია განასახიერებს. (29, 20–22)

21. თუ "მეორე ეპოქაში" ჩემი, როგორც ადამიანის, შობა სასწაული იყო, ხოლო ჩემი სულიერი აღდგომა ფიზიკური სიკვდილის შემდეგ — კიდევ ერთი სასწაული — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ — მაშინ ჩემი გამოცხადება ამ ეპოქაში ადამიანის გონების მეშვეობით სულიერი სასწაულია.
22. ჩემი წინასწარმეტყველებები ამ ეპოქაში ბოლომდე აღსრულდება. მე თქვენ გიტოვებთ ჩემს სამ აღთქმას, რომლებიც ერთ მთლიანობას ქმნიან.
23. ვინც მამა წარსულში სიყვარულად, მსხვერპლად და პატიებადა იცნობდა, ის ამ ეპოქაში სრულად შეიცნობს მას, რათა შეიყვაროს და პატივისცემით მოეპყრას მას და არა მისი სამართლიანობის შიშით.
24. თუ "პირველ ეპოქაში" თქვენ იცავდით რჯულს, ეს ღვთაებრივი სამართლიანობის შიშის გამო გეკუთვნოდათ, რომ ის გაგასწორებდათ; ამიტომ გამოგიგზავნეთ "ჩემი სიტყვა", რათა შეგეცნოთ, რომ ღმერთი სიყვარულია.
25. დღეს ჩემი ნათელი მოდის თქვენთან, რათა არ აცდეთ გზას და ჩემი რჯულის ერთგულებით მიაღწიოთ გზის დასასრულს. (4, 43–47)
26. ჩემი ახალი სწავლებები ადასტურებენ იმას, რაც "მეორე ეპოქაში" მოგეცით, მაგრამ ისინი კიდევ უფრო შორს მიმავალია. დაფიქრდით: მაშინ კაცთა გულებს ველაპარაკებოდი, ახლა კი სულს ველაპარაკები.
27. მე არ უარვყოფ არცერთ სიტყვას, რომელიც წარსულში მოგეცით — პირიქით, მათ სრულყოფილ აღსრულებასა და სწორ ინტერპრეტაციას ვცემ. ასევე ვეუბნებოდი ფარისევლებს იმ დროს, რომლებიც ფიქრობდნენ, რომ იესოს რჯულის გაუქმება სურდა: "ნუ იფიქრებთ, რომ მოვედი რჯულის ან წინასწარმეტყველების გასაუქმებლად — პირიქით, მოვედი მათ აღსასრულებლად". როგორ შევძლებდი ამ რჯულისა და წინასწარმეტყველების უარყოფას, როდესაც ისინი იმ ტაძრის საფუძველია, რომელიც სამი ასაკის განმავლობაში უნდა აშენებულიყო ადამიანთა გულებში და ჩემი ქვეყნად შობის მაცნეა? (99, 24-25)
28. დღეს კვლავ გეუბნებით თქვენ: "მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე", და თუ ამ ასაკში ჩემი სიტყვის მნიშვნელობას ეძებთ, თქვენ მასში იპოვით სიყვარულის მარადიულ კანონს, სწორედ იმ გზას, რომელიც თქვენთვის დედამიწაზე განვმარტე.
29. იმ დროს ბევრი სჯეროდა, რომ ქრისტე გზიდან გადაუხვია და რჯული დაამახინჯა. ამიტომ, ისინი მას ებრძოდნენ და დევნიდნენ. მაგრამ სიმართლე, მზის სინათლის მსგავსად, ყოველთვის სძლევს სიბნელეს. ახლა ჩემს სიტყვას კვლავ შეეწინააღმდეგებიან, რადგან ზოგიერთს მიაჩნია, რომ მის მნიშვნელობაში წინააღმდეგობებს, ორაზროვანობასა და შეცდომებს პოულობს. მაგრამ მისი ნათელი კვლავ გაანათებს ამ ეპოქის სიბნელეს და კაცობრიობა შეიცნობს, რომ გზა და კანონი, რომელიც თქვენთვის გამიცხადებია, იგივეა, რაც იმ დროში, და ყოველთვის ასეთი იქნება. (56, 69 70)

30. ეს სწავლება მარადიული სიცოცხლის გზაა; ყველა, ვინც ამ სწავლებაში აღმაფრთოვანებელ ძალასა და სრულყოფილებას აღმოაჩენს, იცოდეს, როგორ შეუთავსოს ის იმას, რაც მიწაზე ყოფნისას გასწავლეთ, რადგან მათი არსი ერთი და იგივეა.
31. ვინც ჩემს მოძღვრებაში არსებული ჭეშმარიტების პოვნას ვერ ახერხებს, შესაძლოა იმასაც კი ამბობდეს, რომ ეს მოძღვრება იესოს მოძღვრების მსგავს მიზანს არ ისახავს; მცდარი ინტერპრეტაციებით დაბრმავებული ან რელიგიური ფანატიზმით დაბნეული სულები ვერ შეძლებენ დაუყოვნებლივ შეიგნონ ამ გამოცხადებების ჭეშმარიტება. მათ უნდა გაიარონ განსაცდელთა გზა, რათა გათავისუფლდნენ მიწიერი აზროვნებისგან, რომელიც უშლის ხელს ჩემი მცნების გაგებასა და შესრულებაში, რომელიც გასწავლით, გიყვარდეთ ერთმანეთი. (83, 42–43)
32. ამაოდ იტყვიან ბევრნი, რომ ეს სწავლება ახალია ან რომ მას არაფერი აქვს საერთო წარსულში თქვენთვის მიცემულ ღვთაებრივ გამოცხადებებთან. გაცნობებთ, რომ ყველაფერს, რაც ამ ეპოქაში ადამიანის გონების მეშვეობით გითხარით, აქვს თავისი ფესვები და საფუძველი იმაში, რაც უკვე წინასწარმეტყველურად იქნა თქვენთვის გამოცხადებული პირველ და მეორე ეპოქებში.
33. თუმცა, დამაბნეველობა, რომელზეც მე გესაუბრებით, იმიტომ წარმოიქმნება, რომ მათ, ვინც ამ გამოცხადებებს განმარტავდა, საკუთარი ინტერპრეტაციები თავს მოახვიეს ხალხს, და ეს ინტერპრეტაციები ნაწილობრივ სწორი და ნაწილობრივ მცდარი იყო. ეს ასევე მოხდება იმიტომ, რომ ჩემი სწავლებების ის სულიერი ნათელი ხალხს მიეფარა და ზოგჯერ დამახინჯებული სახით მიეცა. ამიტომ, ახლა, როდესაც დადგა დრო, როდესაც ჩემი ნათელი გათავისუფლებთ თქვენი უმეცრების სიბნელისგან, ბევრმა ადამიანმა უარყო, რომ ეს შეიძლება ჭეშმარიტების ნათელი იყოს, რადგან, მათი აზრით, ის არ შეესაბამება იმას, რასაც წარსულში გასწავლეთ.
34. დაგარწმუნებთ, რომ ჩემი არცერთი სიტყვა არ დაიკარგა და ამჟამინდელი თაობა შეიცნობს იმას, რაც სინამდვილეში ვუთხარი თქვენ წარსულში. როდესაც სამყარო შემდეგ შეიცნობს სპირიტუალიზმს, იგი იტყვის: "ჭეშმარიტად, იესომ ეს ყველაფერი უკვე თქვა!"
35. ჭეშმარიტად, მე უკვე ყველაფერი გითხარით, თუმცა, მრავალი გამოცხადებული ჭეშმარიტების შესახებ, მე მხოლოდ მათი საფუძვლები გამოვაცხადე თქვენთვის. მე ისინი თქვენ დაგიტოვეთ, რათა თანდათანობით შეგეგოთ მათი გაგება, რადგან იმ დროს კაცობრიობა ჯერ კიდევ არ იყო მზად იმის გასაგებად, რასაც ახლა სრულად გაჩვენებთ. (155, 24-27)

მესამე ეპოქა

36. ეს არის "მესამე ეპოქა", რომელშიც მე გასწავლეთ გაკვეთილი, რომელიც კაცობრიობის სულიერად გაერთიანებას ისახავს მიზნად. რადგან ჩემი ნებაა, რომ ენები, რასები და განსხვავებული იდეოლოგიები აღარ იყოს მათი გაერთიანებისთვის დაბრკოლება. სულიერი არსი, რომლისგანაც მე სული შევქმენი, იგივეა, რაც ყველას გაგაჩნიათ, და ნივთიერებები, რომლებისგანაც ადამიანის ძარღვებში მოძრავი სისხლი შედგება, ყველასთვის ერთია. ამიტომ, ყველა თანასწორია და ჩემთვის ღირსია, და ყველასთან მოსული ვარ ახლად. (95, 9)

37. ისეთი დიდი ცვლილებები მოხდება ადამიანთა ცხოვრებაში, რომ თქვენთვის ასე მოჩანს, თითქოს ერთი სამყარო სრულდება და მეორე იბადება.

38. ისევე, როგორც ადამიანის ცხოვრება ყოველთვის იყოფოდა ეპოქებად ან ხანებად, და თითოეული მათგანი გამოირჩეოდა რაღაცით — იქნებოდა ეს მისი აღმოჩენებით, მისთვის ნაბოძები ღვთაებრივი გამოცხადებებით, სილამაზის სფეროში მის განვითარებით, რასაც ადამიანი "ხელოვნებას" უწოდებს, ან მისი მეცნიერებით — ასევე, ახლა დაწყებული სულიერი ეპოქა, ეპოქა, რომელიც უკვე ახალი განთიადის მსგავსად იწყებს გათენებას, დახასიათდება სულიერი ნიჭების გამოვლენით — თქვენი არსების იმ ასპექტით, რომლის გაზრდაც უნდა გესწავლათ, რათა თავი აგეცილებინათ ამდენი ბოროტებისგან, მაგრამ რასაც ყოველთვის მოგვიანებით გადადებდით.

39. განა არ გჯერათ, რომ ადამიანის ცხოვრება სრულიად შეიძლება გარდაიქმნას, თუ ის სულიერებას განავითარებს, სულიერ ნიჭებს გამოავლინებს და ძალაში მოიყვანს იმ კანონს, რომელსაც ამქვეყნად სინდისი გვიწესებს?

40. მალე ყველა ხალხი გააცნობიერებს, რომ ღმერთი მათ ყველა ეპოქაში ესაუბრებოდა, რომ ღვთაებრივი გამოცხადებები იყო კიბე, რომელიც უფალმა კაცობრიობას ჩამოუშვა, რათა მასზე აღმდგარიყვნენ.

41. ზოგი ამ ახალ ეპოქას ნათლის ხანას უწოდებს, სხვები — სულიწმინდის ხანას, ხოლო კიდევ სხვები — ჭეშმარიტების ხანას. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ, რომ ეს იქნება სულიერი აღმასვლის, სულიერი აღდგენისა და განახლების დრო.

42. ეს არის ეპოქა, რომელშიც ჩემს სულს დიდი ხანია სურდა ადამიანის გულში დამკვიდრება, მაგრამ რომელსაც თავად ადამიანი განუწყვეტლივ ებრძოდა და ანადგურებდა — დრო, რომლის ნათელიც ყველასთვის ხილულია და რომლის შუქზეც უფლის ყველა შვილი ერთიანდება: და არა ისეთ ადამიანთა რელიგიურ თემში, რომელიც ზოგიერთს იღებს, სხვებს კი უარყოფს, რომელიც საკუთარ ჭეშმარიტებას აცხადებს და სხვებს უარყოფს, რომელიც საკუთარი თავის დასამტკიცებლად უღირს იარაღს

იყენებს, ან რომელიც სინათლის ნაცვლად სიბნელეს სთავაზობს. (135, 53–54, 57–59)

43. ეს არის "მესამე ეპოქა", რომელშიც ადამიანის სულმა თავი უნდა გაათავისუფლოს მატერიალიზმის ბორკილებისგან. ეს გამოიწვევს მსოფლმხედველობათა შეჯახებას, რომელიც უფრო ინტენსიური იქნება, ვიდრე ადამიანობის ისტორიაში ნებისმიერი რამ.

44. კორუფცია, ეგოიზმი, ამპარტავნება, მანკიერება, სიცრუე და ყველაფერი, რამაც ჩრდილი მოჰფინა თქვენს ცხოვრებას, დამსხვრეული კერპებივით დაეცემა ფეხქვეშ მათ, ვინც მას სცემდა თაყვანს, რათა გზა გაუხსნას თავმდაბლობას. (295, 64-65)

გამოსყიდების ისტორიის შვიდი ეპოქა

45. ამ ეტაპებიდან პირველს სამყაროში განასახიერებს აბელი, მამის პირველი მსახური, რომელმაც ღმერთს საკმეველი შესწირა. ის მსხვერპლის სიმბოლოა. მის წინააღმდეგ შური აღიძრა.

46. მეორე ეტაპს წარმოდგენს ნოე. ის რწმენის სიმბოლოა. მან ღვთაებრივი შთაგონებით ააგო კიდობანი და ხალხი გადარჩენისთვის მასში შეიყვანა. მას ხალხი დაუპირისპირდა თავისი ეჭვით, დაცინვითა და წარმართული აზროვნებით. თუმცა, ნოემ თავისი რწმენის თესლი დატოვა.

47. მესამე პერიოდს სიმბოლურად წარმოსახავს იაკობი. ის ძალას განასახიერებს; ის არის ისრაელი, ძლიერი. მან ხილვაში იხილა ზეცად აღმავალი კიბე, რომელზეც თქვენ ყველანი ადიხართ, რათა "შემოქმედის მარჯვნივ დასხდეთ". უფლის ანგელოზი დაუდგა მას წინ, რათა გამოეცადა მისი ძალა და მოთმინება.

48. მეოთხე პერიოდს სიმბოლურად წარმოადგენს მოსე; ის განასახიერებს რჯულს. მას ხელში უპყრია ფილები, რომლებზეც რჯულია ჩაწერილი ყველა ასაკის ადამიანისთვის. სწორედ მან, თავისი უსაზღვრო რწმენით, გაათავისუფლა ხალხი, რათა ეძღვნა იგი ხსნის გზაზე აღთქმული მიწისკენ. ის რჯულის სიმბოლოა.

49. მეხუთე პერიოდს განასახიერებს იესო, "ღვთაებრივი სიტყვა", "უბიწო კრავი", რომელიც საუკუნეების განმავლობაში გელაპარაკებოდათ და მომავალშიც გაგრძელებს თქვენთან საუბარს. ის არის სიყვარული, რომლის გულისთვისაც ის კაცად იქცა, რათა კაცობრივ სამყაროში ეცხოვრა. მან აიტანა იმ სამყაროს ტკივილი, კაცობრიობას უჩვენა თავგანწირვის, სიყვარულისა და წყალობის გზა, რომლითაც მას ყველა თავისი ცოდვისგან ხსნა უნდა მოენახა. იგი მოვიდა, როგორც ოსტატი, რათა გვასწავლოს სიყვარულში ცხოვრება, მიუხედავად იმისა, რომ უბრალო საზოგადოებიდან მოდიოდა, რათა თავგანწირვამდე მისულიყო და მოესწრაფა სიცოცხლე სიყვარულით, პატიებითა და კურთხევით. ის მეხუთე ეტაპს განასახიერებს და მისი სიმბოლო სიყვარულია.

50. მეექვსე პერიოდს წარმოადგენს ელია. ის სულიწმინდის სიმბოლოა. ის მოდის თავისი "ცეცხლოვანი ეტლით" და ნათელს მოუტანს ყველა ერსა და ყველა სამყაროს, რომლებიც თქვენთვის უცნობია, მაგრამ მე ვიცი, რადგან მე ვარ ყველა სამყაროსა და ყველა არსების მამა. ეს არის ეტაპი, რომელშიც თქვენ ამჟამად ცხოვრობთ — ელია-ს ეტაპი. სწორედ მისი ნათელი გაგნათებთ. ის იმ სწავლებების წარმომადგენელია, რომლებიც დამალული იყო და ამ ასაკში კაცობრიობისთვის ვლინდება.
51. მეშვიდე პერიოდს თავად მამა განასახიერებს. ეს არის საბოლოო მიზანი, განვითარების კულმინაცია. მასშია მადლის ჟამი, მეშვიდე ბეჭედი.
52. ამით შვიდი ბეჭდის საიდუმლო იხსნება. ამიტომაც გეუბნებით, რომ ამჟამინდელი ეპოქა მეექვსე ბეჭედს შეიცავს. რადგან ხუთი მათგანი უკვე ჩაიარა, მეექვსე ახლა იხსნება, მეშვიდე კი დახშული რჩება; მისი შინაარსი ჯერ არ მოსულა, ჯერ არ დადგა დრო, რომ ეს ეტაპი თქვენამდე მიაღწიოს. როდესაც ის დადგება, მეუფეობს მადლი, სრულყოფილება და მშვიდობა. მაგრამ მათ მისაღწევად — რამდენი ცრემლი უნდა დაღვაროს კაცმა თავისი სულის გასაწმენდად! (161, 54-61)
53. შვიდი ბეჭდის წიგნი თქვენი ცხოვრების, დედამიწაზე თქვენი განვითარების ისტორიაა, მთელი თავისი ბრძოლებით, ტანჯვით, კონფლიქტებით და, საბოლოოდ, სიკეთისა და -ის, სიყვარულისა და სულიერების გამარჯვებით მატერიალიზმის ვნებებზე.
54. ირწმუნეთ ჭეშმარიტად, რომ ყველაფერი მიმართულია სულიერი და მარადიული მიზნისკენ, რათა თითოეულ გაკვეთილს მისცეთ ის სამართლიანი ადგილი, რომელსაც ის იმსახურებს.
55. სანამ მეექვსე ბეჭდის ნათება გაბრწყმინდეთ, ეს იქნება დაპირისპირების, უარყოფისა და განწმენდის დრო; მაგრამ როდესაც ეს დრო გაივლის, თქვენ ახალ ეპოქას მიაღწევთ, რომელშიც მეშვიდე ბეჭედი ახალ გამოცხადებებს მოგიტანთ. როგორ კმაყოფილი და ბედნიერი იქნება იმის სული, ვინც წმინდად და მზადყოფნაში აღმოჩნდება ახალი ეპოქის მიღებისას. სანამ მეექვსე ბეჭედი გაბრწყინებთ, სხეული და სული განწმენდილ იქნება. (13, 53–55)
56. წიგნი, რომელიც ზეცაში იყო დაბეჭდილი, გაიხსნა მეექვსე თავში. ეს არის შვიდი ბეჭდის მქონე წიგნი, რომელიც შეიცავს სიბრძნესა და სამსჯავროს და რომელიც გაიხსნა ჩემი სიყვარულის გამო თქვენდამი, რათა მისი ღრმა სწავლებები თქვენთვის გამოეცხადებინა.
57. კაცი დედამიწაზე ხუთი დროის პერიოდში ცხოვრობდა სულის ღვთაებრივი სუნთქვით გამხნევებული. მიუხედავად ამისა, მან ვერ შეიგნო სიცოცხლის სულიერი მნიშვნელობა, თავისი არსებობის მიზანი, თავისი ბედი და თავისი არსების არსი. ყველაფერი მის გონებასა და სულსთვის შეუღწეველი საიდუმლო იყო, დაბეჭდილი წიგნი, რომლის შინაარსის ახსნაც არ შეეძლო.

58. მას ბუნდოვნად ჰქონდა წარმოდგენა სულიერი ცხოვრების შესახებ, მაგრამ არ იცოდა განვითარების იმ კიბის ჭეშმარიტი ბუნება, რომელიც არსებებს ღმერთთან აახლოებს. მას არ შეეძლო შეეტყო თავისი უაღრესად მაღალი მისია დედამიწაზე, არც ის სიკეთეები და ნიჭები, რომლებიც მის სულს ეკუთვნოდა და რომლებიც საშუალებას აძლევდა მას, გაემარჯვა ბრძოლებში, აეღწია ადამიანური სირთულეების ზემოთ და სულიერად დახვეწილიყო, რათა მარადიულ ნათელში დამკვიდრებულიყო.

59. აუცილებელი იყო, ღვთაებრივი წიგნი გაეხსნა და ხალხს მისი შინაარსი გაეხილა თვალი, რათა თავი ეხსნათ უმეცრების სიბნელისგან, რომელიც სამყაროში არსებული ყველა ბოროტების წყაროა. ვინ შეძლებდა ამ წიგნის გახსნას? თეოლოგი, მეცნიერი თუ ფილოსოფოსი? არა, ვერავინ, არც კი მართალ სულებს შეეძლოთ თქვენთვის მისი შინაარსის გამხელა, რადგან წიგნი ღვთის სიბრძნეს იცავდა.

60. მხოლოდ ქრისტეს, "სიტყვის", მას მხოლოდერთს, ღვთაებრივ სიყვარულს, შეეძლო ამის გაკეთება; მაგრამ მაშინაც კი აუცილებელი იყო ლოდინი, სანამ ადამიანები მზად იქნებოდნენ ღვთაებრივი გზავნილის მისაღებად ისე, რომ ჩემს სულიერ თანადგომას არ აეხილათ თვალი. ამგვარად, კაცობრიობას უნდა გაევლო ხუთი ეტაპი — განსაცდელების, სწავლების, გამოცდილებისა და განვითარების — რათა მიეღწია შესაბამისი სიმწიფისთვის, რომელიც მას საშუალებას მისცემდა, შეცნობოდა ის საიდუმლოებები, რომლებიც ღვთის სიბრძნის წიგნს ჰქონდა დაცული კაცობრიობისთვის.

61. ღვთის რჯული, მისი ღვთაებრივი სიტყვა, რომელიც ქრისტეს მეშვეობით იქნა მოცემული, და წინასწარმეტყველების, მაცნეებისა და წარმომადგენლების ყველა გზავნილი იყო ის თესლი, რომელიც კაცობრიობას ღვთაებრივ აღთქმის რწმენას უნარჩუნებდა, რომელიც ყოველთვის ყველასთვის ნათლის, ხსნისა და სამართლიანობის მაცნე იყო.

62. ახლა დადგა დიდი გამოცხადების მოუთმენლად ნანატრი დრო, რომლის მეშვეობითაც თქვენ გაიგებთ ყველაფერს, რაც საუკუნეების განმავლობაში გამოგიცხადეთ, და შეიცნობთ, ვინ არის თქვენი მამა, ვინ ხართ თქვენ თვითონ და რა არის თქვენი არსებობის მიზანი.

63. ახლა არის დრო, როდესაც თქვენი სულიერი განვითარების, გადატანილი განსაცდელებისა და დაგროვილი გამოცდილების წყალობით, შეგიძლიათ მიიღოთ ჩემი სულით თქვენს სულში სიბრძნის ნათელი, რომელიც ჩემს საგანძურში თქვენი მზადყოფნის მოლოდინშია დაცული. და რადგან კაცობრიობამ მიაღწია ჩემი გზავნილის მისაღებად საჭირო განვითარების დონეს, მე გამოვგზავნე მას ჩემი სინათლის პირველი სხივი, ეს სხივი, რომელმაც აღაფრთოვანა და აამეტყველა

უბრალო და უწიგნური ადამიანები, რომლებიც ჩემი გზავნილის ხმად იქცნენ.

64. ეს სინათლის სხივი მხოლოდ მოსამზადებელი იყო; ის განთიადის სინათლეს ჰგავს, რომელიც ახალ დღეს ახარებს. მოგვიანებით, ჩემი სინათლე სისრულეში მოვა თქვენამდე, გაანათებს თქვენს არსებობას და გაფანტავს უმეცრების, ცოდვისა და უბედურების უკანასკნელ ჩრდილსაც კი.

65. ეს დრო, რომლის განთიადსაც უსასრულოში აღტაცებით შესცქერით, კაცობრიობის სულიერ ცხოვრებაში მომავალი მეექვსე ეპოქაა — ნათლის, გამოცხადებების, უძველესი წინასწარმეტყველებებისა და დავიწყებული დაპირებების აღსრულების ეპოქა. ეს არის მეექვსე ბეჭედი, რომელიც, როდესაც გაიხსნება, თავისი სიბრძნის შინაარსს გადმოღვრის თქვენს სულში, მართლზომიერებით, გაბრწყინებითა და გამოცხადებით სავსე გზავნილში. (269, 10-18)

66. მოწაფეებო, მსურს, რომ თქვენი გულების სათნოებები იყოს სამოსელი, რომელიც თქვენი სულების სიშიშვლეს დაფარავს. ასე გელაპარაკებათ ნუგეშის სული, რომელიც "მეორე ეპოქაში" დაგპირდნენ.

67. მამას უკვე ცოდნიდა იმ ტკივილსა და განსაცდელებს, რომლებიც კაცობრიობას შეემთხვეოდა, და იმ გარყვნილების ხარისხს, რომელსაც ადამიანები მიაღწევდნენ. ნუგეშისმცემლის მოსვლა თქვენთვის მეექვსე ბეჭდის გაღებას ნიშნავს, ანუ კაცობრიობის განვითარების ახალი ეტაპის დაწყებას. ამ მომენტიდან იწყება ღვთაებრივი სამსჯავრო ყველა ადამიანისთვის; ყოველი სიცოცხლე, ყოველი ქმედება, ყოველი ნაბიჯი მკაცრად იკითხება. ეს ეპოქის დასასრულია და არა — სიცოცხლისა.

68. ეს არის ცოდვის დროის დასასრული და აუცილებელია, რომ ღვთის წიგნის ამ მეექვსე ბეჭდის მთელი შინაარსი გადმოიღვაროს სულებზე და გამოაღვიძოს ისინი უმოქმედობისგან, რათა ადამიანმა გამოიღვიძოს და შეიგრძნოს თავისი სულის ჰარმონია მთელ ქმნილებასთან, და მოემზადოს იმ დროისთვის, როდესაც, კრავის მეშვეობით, გაიხსნება მეშვიდე ბეჭედი, რომელიც მოუტანს ტანჯვის ჭიქის უკანასკნელ ნალექს, მაგრამ ასევე ჭეშმარიტების, სიყვარულისა და ღვთაებრივი სამართლიანობის ტრიუმფს. (107, 17-19)

69. მსურს, კაცობრიობამ მოემზადოს ამ დროის განმავლობაში, რათა, როდესაც ბოლო ბეჭედი გაიხსნება, ადამიანებმა შეიტყონ ამის შესახებ და იჩქარონ ახალი გამოცხადებების შინაარსის მოსმენა და გაგება. მსურს, რომ ერები და ხალხები გაძლიერდნენ, რათა გაუძლონ იმ დღეების ტანჯვებს.

70. ნეტარად მივიჩნევ მათ, ვინც ამ დროის განსაცდელებს გაუძლებს, და დავაჯილდოებ მათ მოთმინებისა და ჩემს ძალაში რწმენისათვის, როგორც ახალი კაცობრიობის წინაპრებს. (111, 10-11)

71. როდესაც მეშვიდე ბეჭედი დაილუქება სხვა ექვს ბეჭედთან ერთად, ის წიგნიც, რომელიც ღვთის განკითხვას წარმოადგენდა კაცობრიობის საქმეებზე, პირველიდან უკანასკნელამდე, ასევე დაილუქება. მაშინ უფალი ახალ, ცარიელ წიგნს გახსნის, რათა მასში ჩაიწეროს მკვდრთა აღდგომა, ჩაგრულთა გათავისუფლება, ცოდვილთა განახლება და სიკეთის გამარჯვება ბოროტებაზე. (107, 20)

თავი 39 – მიწიერი და სულიერი ისრაელი

ისრაელის ისტორიული მისია, მისი წარუმატებლობა

1. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ადამიანები დამორჩილებოდნენ იმ კანონს, რომლის შესახებაც მათი შინაგანი სინდისი ამხელდა, მაშინ არ იქნებოდა საჭირო თქვენთვის წინამძღოლებისა თუ წინასწარმეტყველების გამოგზავნა; არც თქვენი უფლისთვის იქნებოდა საჭირო, თქვენთან ჩამოსვლა, არც ჩემთვის, ჩემი რჯულის ქვებზე ამოტვიფვრა "პირველ ხანაში", არც ჩემთვის, ადამიანად შობილა და ადამიანის სახით ჯვარზე სიკვდილი "მეორე ხანაში".
2. როდესაც მე აღვძარი ხალხი და მადლის ძღვენით დავამკვიდრე, მე ეს არ გამიკეთებია იმისთვის, რომ მათ თავი აეწიათ და სხვები შეურაცხეყოთ, არამედ იმისთვის, რომ ჭეშმარიტი ღმერთისადმი მორჩილებისა და კაცობრიობას შორის ძმობის მაგალითი ყოფილიყვნენ.
3. მე ამ ხალხი ავირჩიე, რათა ისინი დედამიწაზე ჩემი ნების იარაღი და ჩემი გამოცხადებების მატარებელი ყოფილიყვნენ, რათა ყველას ჩემი რჯულის მიხედვით ცხოვრებისკენ მოეწვიათ და ამგვარად მთელი კაცობრიობა საბოლოოდ უფლის ერთ ხალხად შეკრულიყო.
4. ეს ხალხი დიდად იტანჯებოდა — მიუხედავად იმისა, რომ რჩეული იყო — რადგან სჯეროდა, რომ მემკვიდრეობა მხოლოდ მისთვის იყო განკუთვნილი, რომ მისი ღმერთი არ შეეძლო -ელი წარმართებისთვისაც ყოფილიყო ღმერთი, რადგან სხვა ხალხებს უცხოებად მიიჩნევდა და არ აძლევდა მათ იმის წილს, რაც მამამ მას ანდო. ამიტომ გამოვყავი ისინი სხვა ხალხებისგან დროებით, რათა არ შეეტანათ მათში სიბილწე და მატერიალიზმი.
5. მაგრამ როდესაც მან ეგოიზმში ჩაკეტა თავი და ირწმუნა, რომ დიდი და ძლიერი იყო, მე დავუმტკიცე, რომ მისი ძალა და სიდიადე ილუზია იყო, და დავუშვი სხვა ერებს, რომ შემოესეოდნენ მას და მოევლოთ იგი მონობაში. მეფეები, ფარაონები და კეისრები იყვნენ მისი ბატონები, მიუხედავად იმისა, რომ მე მათ უფალობას ვთავაზობდი.
6. მამამ, თავის უსაზღვრო სიყვარულში, თავი ახლად გამოუცხადა თავის ხალხს, რათა მიენიჭებინა მათთვის თავისუფლება და შეეხსენებინა

მათთვის მათი მისიის შესახებ — და ამჟამინდელ ეპოქაში მე მოვედი, რათა მიმეცა მათთვის ჩემი სიყვარულის სწავლებანი; თუმცა მხოლოდ ჩემს მზერას შეუძლია კაცობრიობაში ამოიცნოს ისრაელის შვილები, რომლებსაც მე ვუხმობ და ვაგროვებ, რათა მათ მიიღონ სულიწმინდის ნათელი.

7. მე გამოვავლინე თავი თქვენს სულს, რადგან დიდი ხანია გასულია ის დრო, როდესაც თქვენს წინაშე ვსაუბრობდი ბუნებისა და მატერიალური გამოვლინებების მეშვეობით, რომლებსაც სასწაულებს უწოდებდით. დღეს თქვენ უკვე შეგიძლიათ ჩემი შეგრძნება თქვენს სულში, ისევე როგორც თქვენი გულის სიღრმეში.

8. ამ ეპოქაში ჩემი გამოცხადების მოწმე პალესტინა კი არ არის; რადგან მე კონკრეტულ ადგილს კი არ ვეძებ, არამედ თქვენს სულს. მე ვეძებ "ისრაელის ერს სულით", და არა ხორცით — ერს, რომელსაც გააჩნია სულიერი თესლი, რომელიც მან საუკუნეების განმავლობაში ჩემი წყალობით მიიღო. (63, 64, 69)

იუდეველი ხალხის დაყოფა მიწიერ და სულიერ განწყობის მქონეებად

9. აუცილებელი იყო, რომ მისი (იესოში) წასვლის შემდეგ, მამასთვის მიეღო მიწა — რომელიც უკვე მათი წინაპრებისთვის იყო მინდობილი — თავისი ხალხის ხელთაგან.

10. ის ზოგიერთს ატონის სახით წაართვეს და სხვებს — ჯილდოდ გადაეცათ; რადგან კანაანის ის მიწა, წარსული დროის ის მშვენიერი პალესტინა, ჩემ მიერ მომზადებული იყო მხოლოდ სულის ჭეშმარიტი აღთქმული მიწის ანარეკლად. როდესაც ეს საკუთრება ხალხს წაართვეს, მატერიალისტურად მოაზროვნე ებრაელი დედამიწაზე უსახლკარო მოხეტიალედ დარჩა; თუმცა მეორე ნაწილი — მორწმუნეები, რომლებსაც ყოველთვის შეიგრძნობდნენ ჩემს თანდასწრებას — ჩემს ნებას ერთგულად დარჩნენ, წარსული დღეების იმ მემკვიდრეობის დაკარგვის სევდის გარეშე, რადგან მათ იცოდნენ, რომ მამის ახალი მადლი იყო მათთვის ანდებული: მისი სიტყვის, ღვთაებრივი სიტყვის, მისი მსხვერპლშეწირვის, მისი სისხლის მემკვიდრეობა.

11. ამჟამინდელ ეპოქაში, რომელშიც ჩემი ერი, ისრაელი, უკვე "მესამე ეპოქაში" ცხოვრობს, მე მათ მაინც ორ ჯგუფად ვხედავ დაყოფილს: ერთნი, რომელნიც მატერიალისტურნი გახდნენ, გამდიდრდნენ დედამიწის საგნებით, როგორც საკუთარი თავის მიერ დაწესებული " "-ის კომპენსაციით, და რომელთა ძალითაც სამყაროს საფუძვლებიც კი ირყევა, რადგან მათ საკუთარი ძალა, ნიჭი და მადლის ნიჭები, რომლებიც მამამ მათ სულზე გადმოასხა, საკუთარი თავის, საკუთარი ამბიციისა და საკუთარი სიდიადის სამსახურში ჩააყენეს.

12. ნახეთ, როგორ ამოიჩემა ამ ხალხმა, თავისი მატერიალიზმის ფარგლებშიც კი, ძალა მეცნიერებებში, ნებისყოფასა და გონიერებაში. გულის სიღრმეში მას სძულს წარსული შიმშილობები, მონობა და შეურაცხყოფა; თუმცა დღეს ის ძლიერი და ამაყი დგება, რათა სხვა ხალხები შეურაცხყოს, თავისი ძალით დააშინოს და მათზე ბატონობა გაუწიოს. დღეს ის თავად არის გაძეძგილი და კმაყოფილებით უყურებს მილიონობით მშიერსა და მონების დიდ მასებს — მონებს მისი ოქროს, მისი ძალაუფლების, მისი მეცნიერებისა და პრესტიჟის წყურვილისას.
13. მაგრამ მე ასევე ვხედავ ჩემი ხალხის მეორე ნაწილს, მტკიცესა და ერთგულს — მათ, ვინც ყოველთვის ახერხებდა ჩემი თანდასწრების შეგრძნებას, ვინც ყოველთვის ცნობდა კაცობრიობაში ჩემს მოსვლას, ვინც ირწმუნა ჩემი გამოცხადებები და ვინც, ყველაფრის მიუხედავად, მორჩილი იყო ჩემდამი და ასრულებდა ჩემს მცნებებს.
14. ეს სხვა ნაწილი მხოლოდ თქვენ არ ხართ, ვინც ამ დროში ადამიანის ინტელექტუალური უნარების მეშვეობით ჩემი გზავნილის მოწმენი იყავით; რადგან ისრაელის სულიერი ერის ნაწილი მთელ დედამიწაზეა მიმოფანტული და სადაც არ უნდა იყვნენ თითოეულნი, ისინი იღებენ ჩემს მზრუნველ სიყვარულს, გრძნობენ ჩემს თანდასწრებას, იკვებებიან ჩემი პურით და მელოდებიან, არ იციან, საიდან მოვალ, არც იმით, თუ რა სახით, მაგრამ მაინც მელოდებიან.
15. ხოლო ისინი, ვინც კარგად იცის, როგორ მოვედი, როგორ გამოვეცხადე — ისინი, ვინც მომავალი დროისთვის არიან გამზადებულნი — თქვენ ხართ, ვინც იმ ხალხის თორმეტ ტომიდან ჩემ მიერ რჩეულ 144,000-ში შედიხართ — ას ოთხმოცი და ოთხი ათასი, რომლებიც ისრაელის მრავალრიცხოვანი ხალხის წინაშე იქნებიან 144,000 კაპიტანივით, რომლებიც მათ "მესამე ეპოქის" სულიერ ბრძოლაში, დიდ ბრძოლაში იყვანენ.
16. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ჩემი ხალხი ყოველთვის დაყოფილი იქნება? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არა! რადგან თქვენ მოგევლინათ სწავლება, ნათელი და განსაცდელები; მათ კი მოევლინა ჩემი სამართალი და, ასევე, ჭირვებები. მე ახლა მათ დიდ ნაბიჯებით მივუძღვები სულის გამოღვიძებისკენ და, თუმცა ისინი თავდაპირველად უეჭველად უარყოფენ ჩემს მესამე მოსვლას ქვეყნად, ისევე როგორც უარყვეს მეორე, მე გეუბნებით: მათი მოქცევის დრო ახლა არ არის შორს. ისინი თავიანთი ძველი ტრადიციებით ცხოვრობენ, მაგრამ მე ვხედავ ებრაელი ხალხის სულსა და გულში და გაცნობებთ, რომ ისინი თავიანთ ტრადიციებს უფრო მეტად მოხერხებულობისა და სულიერი გამოცხადებების შიშით ეჭიდებიან, ვიდრე საკუთარი რწმენით. ისინი თავს არიდებენ მომავალი სიცოცხლის " " გამოვლინებებს; მაგრამ, რასაც მე მათ შევთავაზებ, არის: ყოველი არასაჭიროს უარყოფა, მოწყალების, სიყვარულისა და თავმდაბლობის პრაქტიკა.

17. თქვენ მოგიწევთ მათთან დაპირისპირება და ორივე აიღებთ იარაღს: ერთი მხარე — სიტყვებით, ფიქრებით, ლოცვითა და მტკიცებულებებით; მეორე კი — თავისი ნიჭით, ძალითა და ტრადიციით. თუმცა, მე ვიქნები ამ კონფლიქტში და ვიზრუნებ, რომ ჩემმა სამართლიანობამ ნამდვილად გაიმარჯვოს; მე ვიზრუნებ, რომ სულიერებამ გაიმარჯვოს, რომ სულმა სძლოს ხორცს, დაიმორჩილოს იგი და დაამდაბლოს, და მაშინ დადგება ისრაელის ტომთა შერიგება, უფლის ხალხის გაერთიანება.
18. როგორც კი ეს ხალხი მოემზადება—ჭეშმარიტად, თქვენ გეუბნებით, მაშინ ის შეასრულებს თავის მოწოდებას, სანამ არ შეასრულებს იმ დიდ მისიას, რომელიც ღმერთმა თავისი რჩეული ხალხისთვის დროის დასაწყისიდანვე დააკისრა, რომელიც უფლის გამოცხადებების პირმშოდ და მზრუნველად ყოფნაში მდგომარეობს, რათა, როგორც და-ძმებს შორის უფროსმა, იგი დანარჩენებს უძღვოდეს, მათთან თავისი მადლი გაიზიაროს და ყველა მამის მარჯვენასთან მიიყვანოს. (332, 17–21)

ისრაელის სულიერი ხალხი

19. როდესაც ჩემს "ისრაელის ერს", "უფლის ერს" ვამბობ, ვგულისხმობ მათ, ვინც დედამიწაზე სულიერი მისიით მოვიდა; მათ, ვინც ჩემი რჯული გააცნო კაცობრიობას, ვინც მე იქადაგა, ვინც ჩემდამი ერთგული იყო; ისინი, ვინც ცოცხალი ღმერთის არსებობას ქადაგებდნენ, ვინც სიყვარულის თესლი გაავრცელეს და ვინც ძეში შეძლეს მამის თანდასწრებათა და სიტყვის ცნობა. სწორედ ისინი ქმნიან ღვთის ხალხს; ეს არის ისრაელი, ძლიერი, ერთგული, ბრძენი ისრაელი. ეს არის ჩემი ლეგიონი მეომრებისა, რომლებიც ერთგულნი არიან რჯულისა და ჭეშმარიტებისადმი.
20. რომლებიც ჩემს წინასწარმეტყველებს დევნიდნენ, ჩემი მოციქულების გულებს ატკენდნენ — რომლებმაც ზურგი აქციეს ჭეშმარიტ ღმერთს, რათა კერპების წინაშე თაყვანი ეცათ — რომლებმაც უარმყვეს, დამიცინეს და ჩემი სისხლი და სიცოცხლე მოითხოვეს, არ ეკუთვნოდნენ რჩეულ ერს, მიუხედავად იმისა, რომ თავს რასით ისრაელელებად იწოდებდნენ; ისინი არ ეკუთვნოდნენ წინასწარმეტყველთა ხალხს, განათლებულთა საზოგადოებას, ერთგულ მეომრებს. რადგან "ისრაელი" სულიერი სახელია, რომელიც არასწორად გამოიყენეს ერთი რასის დასაბატონებლად.
21. ასევე უნდა იცოდეთ, რომ ნებისმიერს, ვისაც ჩემი ხალხის ნაწილად გახდომა სურს, ამის მიღწევა შეუძლია სიყვარულით, მოწყალებით, მოშურნებითა და კანონისადმი მორჩილებით.
22. ჩემს ხალხს ამქვეყნად არ გააჩნია რაიმე კონკრეტული მიწები ან ქალაქები; ჩემი ხალხი არ არის რასა, არამედ წარმოდგენილია ყველა რასაში, ყველა ხალხში. ეს აქ შეკრებილი ხალხი, რომლებიც ჩემს სიტყვას ისმენენ და იღებენ ახალ -ის გამოცხადებებს, მხოლოდ ჩემი ხალხის

ნაწილია. სხვა ნაწილი მიმოფანტულია დედამიწის ზურგზე, ხოლო კიდევ ერთი, უდიდესი ნაწილი, სულიერ სამყაროში ცხოვრობს.
23. ეს ჩემი ხალხია, რომელმაც იცის ჩემი და მიყვარს, რომელიც მემორჩილება და მომყვება. (159, 55-59)
24. დღეს გეუბნებით თქვენ: სად არის ჩემი ხალხი? სად არიან ისინი, ვინც ბრძნულნი არიან განსაცდელებში, მამაცნი ბრძოლებში და მტკიცენი გასაჭირში? ისინი მთელ მსოფლიოში არიან მიმოფანტულნი. მაგრამ მე აღვძრავ მათ ჩემი ხმით, რათა გამოემართონ და სულიერად გავაერთიანო ისინი, რათა ყველა ერს მიუძღვნენ. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ დღეს იგი ჩამოყალიბდება ყველა რასის ხალხისგან, რომლებიც გაიგებენ აღთქმის ბუნებას, რომელსაც მე მთარი კაცობრიობისგან ველი.
25. ეს ხალხი იქნება მამაცი და მებრძოლი, მაგრამ მას არ ექნება არც ძმამკვლელი იარაღი, არც საომარი ეტლები და არც აღმართავს განადგურების სიმღერებს. მისი დროშა იქნება მშვიდობა, მისი მახვილი — ჭეშმარიტება და მისი ფარი — სიყვარული.
26. ვერავინ შეძლებს ამ ხალხის ადგილსამყოფელის აღმოჩენას: ის ყველგანაა. მისი მტრები შეეცდებიან მის განადგურებას, მაგრამ ამას ვერ შეძლებენ, რადგოს ვერსად იპოვიან მას ფიზიკურად გაერთიანებულს, ვინაიდან მისი ერთიანობა, მისი წესრიგი და მისი ჰარმონია სულიერი იქნება. (157, 48-50)
27. ამ დროში ჭეშმარიტი ისრაელის სული ყველგან მოქმედებს. ეს არის სულები, რომლებიც ჩემს თანდასწრებას გრძნობენ, ჩემს მოსვლას ელიან, ჩემს სამართლიანობას ენდობიან.
28. როდესაც ეს სიტყვები სხვა ადგილებში მივა, ბევრი მას დასცინებს; მაგრამ გეუბნებით თქვენ, მათთვის უკეთესი იქნება, არ გააცინონ, რადგან მოვა ჟამი, როდესაც ისინი თავიანთი ღრმა ძილიდან გაიღვიძებენ და გააცნობიერებენ, რომ ისინიც ღვთის ხალხის შვილები არიან.
29. აქ მყოფი ეს მრავალრიცხოვანი მსმენელი შესაძლოა შეცდომაში შევიდეს, თუ არ შეისწავლის ჩემს სიტყვას და არ გათავისუფლდება თავისი მიწიერი, მატერიალური აზროვნებისგან. მათ შეიძლება ისევე დაემართოთ, როგორც ძველი დროის ისრაელის ხალხს, რომელმაც მოისმინა უფლის ხმა, მიიღო რჯული და ჰყავდა წინასწარმეტყველნი და ამგვარად დაიჯერა, რომ ისინი იყვნენ ერთადერთი ხალხი, რომელსაც ღმერთი უყვარდა — მძიმე შეცდომა, რომლისგანაც მათ დიდი გაჭირვება, დამცირება, გადასახლება და ტყვეობა უნდა გაეთავისუფლებინა.
30. თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ჩემი სიყვარული ვერ დაგყოფთ რასის ან რელიგიური მრწამსის მიხედვით და როდესაც ვამბობ "ჩემს ხალხზე", ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ უადრესი დროიდან ვამზადებ სულებს, რომლებიც დედამიწაზე ვგზავნი, რათა მათ თავიანთი სინათლით განანათლონ კაცობრიობის გზა.

31. ისინი მარადიული მოხეტიალეები იყვნენ, რომლებიც სხვადასხვა ერში ცხოვრობდნენ და მრავალ განსაცდელს გადიოდნენ. ამ დროის განმავლობაში, მათ გააცნობიერეს, რომ ადამიანთა კანონები უსამართლოა, რომ ადამიანთა ემოციების გამოხატვა არამხოლოდნარია და რომ ადამიანთა სულებში უსასოოება მეფობს. (103, 10–14)
32. ღვთის ხალხი კვლავ გამოჩნდება კაცობრიობაში — არა ხალხი, რომელიც ერთ რასაშია განსახიერებული, არამედ დიდი მრავალრიცხოვნება, ჩემი მოწაფეების ლეგიონი, რომელთათვისაც გადამწყვეტი არ არის სისხლი, რასა ან ენა, არამედ სული.
33. ეს ხალხი არ შემოიფარგლება მხოლოდ ჩემი სწავლების წერილობით გადმოცემით. სიტყვებს სიცოცხლე რომ შესძინოს, ისინი უნდა განასახიერო. ეს ხალხი იქნება არა მხოლოდ წერილებისა და წიგნების, არამედ მაგალითებისა და საქმეების გამავრცელებელიც.
34. დღეს მე გათავისუფლებთ ყველაფრისგან, რაც ზედმეტი, უწმინდური და მცდარია, რათა შეგიყვანოთ მარტივ და წმინდა ცხოვრებაში, რომლითაც თქვენი სული აიჭრება და რომლის შესახებაც ის თავისი საქმეებით მოწმობს.
35. როდესაც დრო დადგება, მე ჩემს ხალხს კაცობრიობას წარვუდგენ და არც ოსტატი შეირცხვენს თავის მოწაფეების გამო და არც მოწაფეები უარყოფენ თავიანთ ოსტატს. ეს მომენტი დაემთხვევა მსოფლმხედველობათა ომს, რომლისგანაც სულიერება გამოჩნდება, როგორც მშვიდობის სუნთქვა, როგორც სინათლის სხივი. (292, 28–31)
36. ჩემი ხალხი იზრდება, მრავლდება, არა მხოლოდ დედამიწაზე, არამედ სულიერ სამყაროშიც. ამ სულიერი სიმრავლის შორის არიან ისინი, ვინც სისხლის კავშირებით იყვნენ თქვენთან დაკავშირებულნი, იქნებოდნენ ისინი თქვენი მშობლები, დედმამიშვილები თუ შვილები.
37. ნუ გაგიკვირდებათ, როდესაც გეუბნებით, რომ ჩემი ხალხი იმდენად მრავალრიცხოვანია, რომ დედამიწას მათთვის საკმარისი ადგილი არ ეყოფა და რომ ისინი კიდევ უფრო მეტი იქნებიან. როდესაც მე მათ გავაერთიანებ და ჩემს შვილთაგან არცერთი არ დაიკარგება, მათ საცხოვრებლად მიეცემათ უსასრულობა, ის სინათლისა და მადლის სფერო, რომელსაც დასასრული არ აქვს.
38. აქ, დედამიწაზე, მე მხოლოდ გამზადებთ; ჩემი სწავლებით გაძლევთ აუცილებელ მითითებებს, რათა იცოდეთ, როგორ მიუახლოვდეთ იმ სიცოცხლეს. ეს კაცობრიობა ღვთის ხალხის მხოლოდ ნაწილია. აუცილებელია, ყველამ იცოდეს ეს სწავლებანი, რათა თავიანთი ცხოვრება სრულყოფილების იდეალისკენ მიმართონ.
39. ეს ღვთაებრივი გზავნილი, რომელიც არის ჩემი სიტყვა, წარმოთქმული ადამიანური შუამავლის ბაგეებით, უნდა მიაღწიოს ყველა ადამიანამდე ჩემი ნებით. ჩემი სიტყვა არის ზარი, რომელიც სამყაროს იხმობს; მისი არსი ერებს აღაგზნებს და გააღვიძებს, რათა დაფიქრდნენ

სულიერებაზე და ამქვეყნიერების შემდგომ სულის ბედისწერაზე. (100, 35–37)

144,000 რჩეული და აღნიშნული

40. ჩემი საქმის გასავრცელებლად ამ "მესამე ეპოქაში", მე ამრჩიე 144,000 სული დიდძალ ხალხში და დავასახლე მათზე ღვთაებრივი ნათლის კოცნა — და არა იუდას კოცნა, არც ისეთი აღთქმის ბეჭედი, რომელიც თქვენს სულს საფრთხეში აგდებს. ჩემი ნიშანი არის ნიშანი, რომელსაც სულიწმინდა თავის რჩეულებს ადებს, რათა მათ შეასრულონ დიდი მისია ამ "მესამე ეპოქაში".

41. ვინც ამ ნიშანს ატარებს, საფრთხისგან დაცული არ არის — პირიქით, ისინი სხვებზე მეტად არიან ცდუნებისა და განსაცდელის ქვეშ. გახსოვდეთ თორმეტნი, რომელნიც მე "მეორე ეპოქაში" ავირჩიე, და თქვენ დაადასტურებთ იმას, რასაც ახლა გეუბნებით. მათ შორის იყო ეჭვის, სისუსტისა და დაბნეულობის მომენტები, და იყო კიდეც ერთი, რომელმაც ღალატი ჩაიდინა და მე ჩემს მკვლელებს კოცნით გადავეცი.

42. როგორ შეიძლება ამ ეპოქის რჩეულებს არ მოეთხოვოთ სიფხიზლე და ლოცვა, რათა ცდუნებას არ დანებდნენ! მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ას ოთხმოცდა ოთხ ათასშიც კი იარსებებენ მოღალატეები.

43. ნიშანი აღნიშნავს ამოცანას, მისიასა და პასუხისმგებლობას ღვთის წინაშე. ის არ არის გარანტია ცდუნებების ან სნეულებების წინააღმდეგ; რადგან ასე რომ ყოფილიყო — რა დამსახურება ექნებოდა მაშინ ჩემს რჩეულებს? რა ძალისხმევას გაიღებდა თქვენი სული, რომ ჩემს სიტყვას ერთგულად შეენარჩუნებინა თავი?

44. ამგვარად გესაუბრებით, რადგან ამ ხალხში ბევრია, ვინც რჩეულთა შორის ითვლება. მაგრამ მე ვხედავ, რომ მათ, ჩემ მიერ ნიშნის მეშვეობით ბოძებული ნიჭებით კაცობრიობის სამსახურის სურვილზე მეტად, უსაფრთხოდ ყოფნის სურვილი ან სიამაყე ამოძრავებთ, როდესაც მე მიხმობენ. მე გამოვცდი ჩემს ბავშვ-მოწაფეებს და მაშინ ისინი თავად დარწმუნდებიან, რომ ჩემი სიტყვა უსაფუძვლო არ არის.

45. ნიშანი არის უხილავი ნიშანი, რომლის მეშვეობითაც, ვინც მას სიყვარულით, პატივისცემით, ზედმიწევნით და სიმდაბლით ატარებს, შეძლებს თავისი ამოცანის შესრულებას. მაშინ ის შეძლებს გააცნობიეროს, რომ ნიშანი არის ღვთაებრივი მადლი, რომელიც მას ტკივილის ზემოთ აყენებს, რომელიც მას დიდ განსაცდელში ანათებს, რომელიც მას ღრმა შეხედულებებს უცხადებს და რომელიც მისთვის გზას ხსნის სადაც არ უნდა ისურვოს, რომლის გასწვრივაც სულმა პროგრესის გაგრძელება შეძლოს.

46. ნიშანი ჯაჭვის რგოლს ჰგავს, რომელიც მის მფლობელს სულიერ სამყაროსთან აკავშირებს; ის არის საშუალება, რომლითაც სულიერი სამყაროს აზრი და სიტყვა თქვენს სამყაროში ვლინდება, რის გამოც

გეუბნებით, რომ ნიშნის მატარებელი ჩემი მოციქულია, რომ ის ჩემი შუამავალი და ჩემი იარაღია.

47. დიდია დავალება და პასუხისმგებლობა ნიშანდობლისა ჩემი საქმის წინაშე. მაგრამ ის მარტო არ არის თავის გზაზე; მის გვერდით სულ -ია მფარველი ანგელოზი, რომელიც მას იცავს, უძღვება, შთააგონებს და ამხნევებს.

48. რა ძლიერი იყო ის, ვინც იცოდა, როგორ მოჰკიდებოდა თავის ჯვარს სიყვარულით, და რა მძიმე და მწარე იყო გზა იმ რჩეულისთვის, რომელიც არ იყო მზად, აეტვირთა რჩეულის ღვთაებრივი ნიშანი "მესამე ეპოქაში".

49. მე ვეუბნები ყველას, ვინც მესმის, რომ უნდა ისწავლონ სიფხიზლე და ლოცვა, საკუთარი ჯვრის სიყვარულით ტვირთვა და მართლად და მორჩილად მოქმედება, რათა ეს ცხოვრება, რომელიც თქვენი სულისთვის ყველაზე ნათელ რეინკარნაციას წარმოადგენს, არ გახდეს უნაყოფო და მოგვიანებით არ მოუწიოთ დაკარგული დროისა და გამოუყენებელი ნიჭის გამო სინანული.

50. დაფიქრდით ყველანი ამ სწავლებას, მონიშნულნი ხართ თუ არა, რადგან ყველას გაქვთ თავისი დანიშნულება ჩემს საქმეში. (306, 3-4, 7-12)

51. "ისრაელის ტომები სულის მიხედვით" უამრავია. თითოეული მათგანისგან ათორმეტას ათასს ამოვირჩევ და შუბლზე დავუწერ ნიშანს. თუმცა, "ისრაელის ხალხი" 144,000-ით არ შემოიფარგლება. რჩეული ხალხი უსაზღვროდ დიდია.

52. მეუფემ "მეორე ეპოქაში" გასწავლათ, რომ ბევრია მოწვეული, მაგრამ ცოტაა რჩეული; თუმცა მთელი "ისრაელის ერია" მოწვეული და მე მათ შორის 144,000-ს აღვნიშნავ. ყველაში მათში ჩავდებ მშვიდობას, სულიერებას და სულით სულისადმი ურთიერთობის დასაწყისს. (312, 7-8)

53. მე ვარ მამა საყოველთაო; ჩემი სიყვარული ჩადის ყველა გულში. მე დედამიწის ყველა ხალხთან მოვედი. მაგრამ თუ მე ამ მექსიკის ერს ავირჩიე, რათა ჩემი სიტყვა და ჩემი გამოცხადებები მთელი სისავსით დაეღვაროს მასზე, ეს იმიტომ, რომ მე ისინი თავმდაბლები ვიპოვე, რადგან მათ მკვიდრთა შორის სათნოებები აღმოვაჩინე და რადგან მე "ისრაელის ერის" სულები მათში განვკაცე.

54. მაგრამ ყველა არ ეკუთვნის ამ ერს, ყველა არ არის განკაცებული. სულები, რომლებიც რჩეულთა რიცხვს მიეკუთვნებიან, ჯერ კიდევ მთელ მსოფლიოში არიან მიმოფანტულნი. ისინი აღნიშნულნი არიან; მე გავუხილე მათ თვალები, გულები მგრძნობიარე გავხადე და სულით სულს მესაუბრებიან. (341, 25)

55. კაცობრიობას შორის ცხოვრობს 144,000-დან ნაწილი, რომლებიც მე მოვნიშნე. ჩემი ეს მსახურები მთელ მსოფლიოში არიან გაბნეულნი და ასრულებენ თავიანთ ამოცანას — ლოცულობენ მშვიდობისთვის და მუშაობენ კაცობრიობის საძმოსთვის. ისინი ერთმანეთს არ იცნობენ; თუმცა, ასრულებენ თავიანთ დანიშნულებას, გასინათლონ თავიანთი

თანამოძმეების გზა — ზოგი ინტუიციურად, ზოგი კი ამ გამოცხადებით განათლებული.
56. ჩემი სიყვარულით აღსანიშნავთაგან ზოგიერთი უბრალო ადამიანია; თუმცა არიან ისეთებიც, რომლებსაც ქვეყანაზე დიდ პატივს სცემენ. მათი ამოცნობა მხოლოდ მათი ცხოვრების სულიერებით, საქმეებით, აზროვნებითა და ღვთაებრივი გამოცხადებების გაგებით შეიძლება. ისინი არც კერპთაყვანისმცემლები არიან, არც ფანატიკოსები და არც მსუბუქი ყოფაქცევის ადამიანები. შეიძლება ჩანდეს, რომ არცერთი რელიგია არ მისდევენ, და მაინც, მათ სულსა და მათ უფალს შორის არსებობს შინაგანი თაყვანისცემა.
57. სულიწმინდის ნათლით ნიშნულნი სამაშველო ნავები არიან; ისინი მცველნი, მრჩევლები და ბასტიონები არიან. მე მათ ვანიჭე სინათლე სულში, სიმშვიდე, ძალა, მკურნალი ნელსაცხებელი, გასაღებები, რომლებიც ჩუმად აღებს ყველაზე შეუვალი კარებსაც კი, "იარაღი", რათა დაძლიონ სხვებისთვის გადაულახავი დაბრკოლებები. მათ არ სჭირდებათ ამქვეყნიური წოდებების ჩვენება, რათა მათი უნარები აღიარებულ იქნას. მათ არაფერი იციან მეცნიერებების შესახებ და მაინც "ექიმები" არიან; არაფერი იციან კანონების შესახებ და მაინც მრჩევლები არიან; ისინი ღარიბები არიან ამქვეყნიური ქონების მხრივ და მაინც ბევრი სიკეთის გაკეთება შეუძლიათ თავიანთ ცხოვრებისეულ გზაზე.
58. აქ მყოფ ამ უამრავ ადამიანს შორის, რომლებიც ჩემი სიტყვის მისაღებად მოვიდნენ, ბევრი მხოლოდ თავისი მისიის დასადასტურებლად მოვიდა. რადგან დედამიწაზე არც სულიერი ნიჭები მიუღიათ და არც მათი მისია არავის ანდოათ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სინათლე, რომელიც ყოველ სულს გააჩნია, არის ის, რაც მან თავად დაიმსახურა თავისი განვითარების ხანგრძლივ გზაზე. (111, 18-21)
59. კაცობრიობა დაიწყებს რწმენას; ჩემი საქმე მთელ დედამიწაზე გავრცელდება. მე დავიწყებ 144,000 მონიშნულით, რომლებიც რწმენისა და მსოფლმხედველობის გარშემო დაპირისპირების დროს იბრძოლებენ მორჩილებით, სიყვარულითა და თავდადებით. ამ ბრძოლის შუაგულში ისინი ჯაჭვის რგოლები იქნებიან და სამყაროს დატყვეობის ჯაჭვს კი არა, თავისუფლებითა და ძმობით დახასიათებულ სულიერ აღთქმას შესთავაზებენ. ეს მეომრები მარტონი არ იქნებიან; ჩემი სულიერი სამყარო მათ თან დაიცავს და დაიცავს. ისინი თავიანთ გზაზე სასწაულებს მოახდენენ და ამგვარად, ჩემი ჭეშმარიტების მოწმენი იქნებიან. (137, 9)

თავი 40 – სიკეთისა და ბოროტების ძალები

კეთილისა და ბოროტის წარმოშობა

1. როდესაც მამამ შეგქმნათ, მან დაგაყენათ ზეციური კიბის პირველ საფეხურზე, რათა ამ გზის გავლენისას გქონოდათ შესაძლებლობა, ჭეშმარიტად შეიცნოთ და გაიგოთ თქვენი შემოქმედი. მაგრამ რამდენიმე მათგანმა თუ დაიწყო განვითარების აღმავალი გზა კიბის პირველი საფეხურიდან! უმრავლესობა შეიკრიბა უსმენლობასა და მეამბოხეობაში, ცუდად გამოიყენა თავისუფლების ნიჭი და არ გაითვალისწინა სინდისის ხმა; მათ საკუთარ თავს მისცეს უფლება, მატერიის მიერ ყოფილიყვნენ დაპყრობილნი და ამგვარად, თავიანთი გამოსხივებებით შექმნეს ძალა — ბოროტების ძალა — და გათხარეს უფსკრული, რომელშიც, თავიანთი გავლენით, იძულებულნი გახდნენ ჩაეთრიათ თავიანთი ძმები და დები, რომლებმაც დაიწყეს სისხლიანი ბრძოლა თავიანთ სისუსტეებსა და გარყვნილებასა და აღზევებისა და სიწმინდის სწრაფვას შორის. (35, 38)

2. პირველქმნილი ცოდვა არ მომდინარეობს კაცისა და ქალის ერთიანობიდან. მე, შემოქმედმა, დავადგინე ეს ერთიანობა, როდესაც ორივეს ვუთხარი: "იყავით ნაყოფიერნი და გამრავლდით". ეს იყო პირველი კანონი. ცოდვა იმ არასწორ გამოყენებაში მდგომარეობდა, რომელიც ადამიანებმა თავისუფალი ნების ნიჭს გაუწიეს. (99, 62)

3. "ხორცი" შიშობს სულთან ბრძოლას და ეძებს გზას, რომ ის ცოდნისკენ წააქეზოს ქვეყნიერების სიამოვნებებით, რათა ხელი შეუშალოს მის განთავისუფლებას ან, სულ მცირე, დააყოვნოს იგი. აჰა, ადამიანს საკუთარი ცდუნებისთავი ჰყავს თავის თავში! ამიტომაც ვთქვი, რომ თუ ის საკუთარ თავს დაამარცხებს, მან ბრძოლა მოიგო. (97, 37)

4. ამ ეპოქაში, როდესაც ადამიანთა ბოროტი საქმეებით ჰაერიც, მიწაც და წყალიც კი მოწამლულია — რა ცოტანი არიან ისინი, ვინც არ იძლევიან უფლებას, რომ ბოროტებით ან სიბნელით დაინფიცირდნენ! (144, 44)

5. კაცობრიობის მოთქმა მიწვდება; აღმომიწვება ბავშვების, ახალგაზრდების, ზრდასრული კაცებისა და ქალების და ხანდაზმულების ტანჯვა. ეს არის ყვირილი, რომელიც სამართლიანობას ითხოვს; ეს არის ლოცვა მშვიდობისა და წყალობისთვის, რომელიც სულიდან მოედინება. რადგან ამქვეყნად სიყვარულის თესლი გაფუჭდა, და იცით, სად არის ახლა სიყვარული? ადამიანის გულის უღრმეს სიღრმეში, იმდენად ღრმად, რომ ადამიანს მისი აღმოჩენა არ შეუძლია, რადგან სიძულვილმა, ძალაუფლების, მეცნიერებისა და ამაოების წყურვილმა გაანადგურა თესლი და არც სულიერებაა და არც წყალობა. ტანჯვის სასმელი სულ უფრო ივსება და სამყარო მას ბოლომდე სვამს. (218, 12)

6. სამსხვერპლოდან სამსხვერპლომდე, რიტუალიდან რიტუალამდე და სექტებიდან სექტებამდე დახეტიალობენ ადამიანები სიცოცხლის პურის ძიებაში, მაგრამ ვერ პოულობენ მას და იმედგაცრუებისგან ბილწმეტყველნი ხდებიან, უმიზნო გზებზე მიდიან და ღმერთის და კანონის გარეშე ცხოვრობენ.

7. მაგრამ დაფიქრდით, ო, ხალხო, რომ მათ შორის არიან დიდი სულები, რომ მათში მე ვპოულობ წინასწარმეტყველებსა და სულიწმინდის მოწაფეებს! (217, 49)

8. კონფესიებში ადამიანები ცნობენ ბოროტების ძალას და მას ადამიანის სახით განასახიერებენ. მას ძლევადებულ სამეფოს მიაწერენ და სხვადასხვა სახელს არქმევენ. ადამიანებს ეშინიათ, როდესაც ფიქრობენ, რომ ის ახლოსაა, ვერ აცნობიერებენ, რომ ცდუნება -ში, ვნებებსა და სისუსტეებშია, რომ ადამიანში ერთდროულად კეთილიც და ბოროტიც იღვიძებს.

9. ბოროტება ამჟამად მსოფლიოში ბატონობს და შექმნა ძალა, რომელიც ყველაფერში ვლინდება. და სულიერ სამყაროში არიან უსრულყოფილესი, დაბნეული სულების ლეგიონები, რომლებიც ბოროტებისა და შურისძიებისკენ არიან მიდრეკილნი, რომელთა ძალაც ადამიანურ ბოროტებას ერთიანდება, რათა შექმნას ბოროტების სამეფო.

10. ეს ძალა დაუპირისპირდა იესოს "მეორე ეპოქაში" და უჩვენა მას თავისი სამეფო. ჩემი "ხორცი", მგრძნობიარე ყოველივეს მიმართ, ცდუნებას დაექვემდებარა, მაგრამ ჩემმა სულიერმა ძალამ ცდუნება დაძლია; რადგან მე უნდა ვყოფილიყავი ამქვეყნიერების, "ხორცის", ცდუნებისა და სიკვდილის მძლეველი, ვინაიდან მე ვიყავი მასწავლებელი, რომელიც კაცობრიობას ძლიერების მაგალითად მოევლინა. (182, 42-43)

11. სულით რომ გრძნობთ მშვიდობას, იმით შეგიძლიათ ცნოთ ჩემი თანდასწრება. ვერავინ, ჩემ გარდა, მოგანიჭებთ ჭეშმარიტ მშვიდობას. სიბნელიდან მოსულ სულიერ არსებას არ შეუძლია მისი მონიჭება. ამას გეუბნებით, რადგან ბევრს ეშინია მაცდური არსების ხაფანგების, რომელსაც ადამიანებმა, თავიანთი წარმოსახვისამებრ, სიცოცხლე და სახე მიანიჭეს.

12. რაოდენ მცდარად იქნა განმარტებული ბნელეთის მთავრის არსებობა! რამდენი დაუჯერა საბოლოოდ მის ძალას ჩემსაზე მეტად და რაოდენ შორს იყვნენ ადამიანები სიმართლისგან ამით!

13. ბოროტება არსებობს; მისგან წარმოიშვა ყველა მანკიერება და ცოდვა; ანუ: ბოროტმოქმედები ყოველთვის არსებობდნენ, როგორც დედამიწაზე, ასევე სხვა საცხოვრებლებში ან სამყაროებში. მაგრამ რატომ განასახიერებთ მთელ არსებულ ბოროტებას ერთ არსებაში და რატომ უპირისპირებთ მას ღვთაებას? გეკითხებით: რა არის არაწმინდა არსება ჩემი აბსოლუტური და უსასრულო ძალაუფლების წინაშე და რა შეადგენს თქვენს ცოდვას ჩემი სრულყოფილების წინაშე?

14. ცოდვა არ იღებს სათავეს სამყაროში. როდესაც სულები ღმერთს გამოეყვნენ, ზოგი სიკეთეში დარჩა, სხვებმა კი, ამ გზიდან გადაუხვევით, სხვა გზა შექმნეს — ბოროტებისა.

15. სიტყვები და იგავები, რომლებიც თქვენთვის წარსულ დროში სიმბოლური ფორმით, როგორც გამოცხადება, იყო მიცემული,

კაცობრიობამ არასწორად განმარტა. ხალხის ინტუიციურ ცოდნაზე ზებუნებრივის შესახებ გავლენა იქონია მათმა წარმოსახვამ და, ამგვარად, ნელ-ნელა მათ შექმნეს ბოროტების ძალის გარშემო მეცნიერებები, კულტები, ცრურწმენები და მითები, რომლებიც დღემდე შემორჩა.
16. ეშმაკები ღმერთისგან ვერ მოვლენ; თქვენ შექმენით ისინი თქვენი გონებით. იმ არსების შესახებ თქვენი წარმოდგენა, რომელსაც მუდმივად მიმაჩენთ მოწინააღმდეგედ, ცრუა.
17. მე გასწავლეთ, იფხიზლოთ და ილოცოთ, რათა გათავისუფლდეთ ცდუნებებისა და ბოროტი გავლენისგან, რომელიც შეიძლება მოდიოდეს როგორც ადამიანებისგან, ისე სულიერი არსებებისგან.
18. მე გითხარით, რომ სული ხორცს ზემოთ უნდა დააყენოთ, რადგან ხორცი სუსტი არსებაა, რომელიც მუდმივად დაცემის საფრთხის წინაშე დგას, თუ მასზე არ იზრუნებთ. გული, გონება და გრძნობები ღია კარიბჭეებია, რომელთა მეშვეობითაც სამყაროს ვნებები სულს სჯის.
19. სანამ თქვენ ბნელ არსებებს მონსტრებად წარმოიდგენთ, მე მათ მხოლოდ სრულყოფილებამდე მიუღწეველ ქმნილებებად ვხედავ, რომლებსაც ხელს ვუწვდი გადასარჩენად, რადგან ისინიც ჩემი შვილები არიან. (114, 54–62)
20. როდესაც კი რაიმე კარგს აკეთებთ, ამბობთ: "მე კეთილშობილი ვარ, მე გულუხვი ვარ, მე ქველმოქმედი ვარ; ამიტომ ვაკეთებ ამას". მე გეუბნებით თქვენ: თქვენი უფლის სახელით რომ შეესრულებინათ ეს საქმეები, თავმდაბლები იქნებოდით, რადგან სიკეთე ღვთისგან მოდის და მე ის თქვენს სულს მივანიჭე.
21. ამიტომ, werც თავის კეთილ საქმეებს ადამიანურ გულს მიაწერს, უარყოფს თავის სულს და მას, ვინც ეს სათნოებები დაუმკვიდრა.
22. მეორე მხრივ, როდესაც რაიმე ბოროტს სჩადით, ხელებს ფილიპესავით იბანთ და ამ საქციელის ბრალს მამაზე აკიდებთ, ამბობთ: "ეს ღვთის ნება იყო, ასე იყო დაწერილი; ღმერთმა ინება, ეს ბედია".
23. ამბობთ, რომ ღვთის ნების გარეშე არაფერი ხდება, რათა თქვენი ცოდვები გაიმართლოთ. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ცდებით, რადგან თქვენი ნაკლოვანებები, თქვენი საცოდაობა, ღვთის ნების გარეშე ხდება.
24. შეიცანით, რომ ყოვლისშემძლე არასდროს გაიძულებთ არც ძალით და არც თავისი ძალით. ამას თქვენ უჩენთ თქვენს სუსტ ძმებსა და დებს.
25. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ბოროტება, უპატიოსნება და უთანხმოება თქვენივეა; სიყვარული, მოთმინება და სულიერი სიმშვიდე კი ღვთისგან მოდის.
26. როდესაც გიყვართ, თქვენს სულს შემოქმედი შთაგაგონებთ. როდესაც კი ბოროტებას სჩადით, ამას თქვენი სისუსტე გიბიძგებთ და დაღუპვამდე მიგიყვანთ. როდესაც თქვენს ცხოვრებაში რაიმე ბოროტი ხდება, შეგიძლიათ დარწმუნებული იყოთ, რომ ეს თქვენივე ნამოქმედარია.

27. და მაინც, თქვენვე იკითხავთ საკუთარ თავს: რატომ უშვებს ამას ღმერთი? განა არ იტანჯება ჩვენი ცოდვების გამო? განა არც ის არ ტირის, როდესაც ჩვენს ტირილს ხედავს? რა დაუჯდებოდა მას, რომ ჩვენთვის ეს დაცემები აერიდებინა?
28. გეუბნებით: სანამ არ გიყვართ, ღმერთი თქვენთვის იქნება რაღაც, რასაც ვერ გაიგებთ, რადგან თქვენი შემოქმედის სიდიადე თქვენი გაგების მიღმაა.
29. გახდით ძლიერნი, დიდნი, ბრძენნი; ისწავლეთ სიყვარული. როდესაც შეგიყვარდებათ, აღარ გექნებათ ბავშვური სურვილი, ღმერთი შეიცნოთ, რადგან მაშინ თქვენ იხილავთ მას და იგრძნობთ მას და ეს თქვენთვის საკმარისი იქნება. (248, 29-32)

სიამაყე და სიმდაბლე

30. გახადეთ თავმდაბლობა თქვენი ერთ-ერთი საუკეთესო მოკავშირე სულიერი აღმასვლის მისაღწევად. რადგან ზეციის სამეფოს, რომელიც სულის სფეროა, კარიბჭეები სრულიად დახურულია ამპარტავნებისთვის. მას არასდროს გაუვლია მათში და არც არასდროს შეძლებს ამას. მაგრამ თუ ის დაიმდაბლებს თავს, მე ვიქნები პირველი, ვინც მას შეაქებს, და ჩემი წყალობა იქნება ის, რაც მასთვის მარადისობის კარს გააღებს. (89, 45)
31. ახლა კი მოჰყვება ჩემი კიდევ ერთი სწავლება, მოწაფეებო: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, როდესაც თავს ძლიერად, დიდებულად ან სხვებზე მაღლად გრძნობთ, თქვენ ჩემგან შორს იდგამთ, რადგან თქვენი სიამაყე თრგუნავს თავმდაბლობის გრძნობას. მაგრამ როდესაც თავს მცირედად გრძნობთ, როდესაც აცნობიერებთ, რომ ჩემი ქმნილების შუაგულში ატომებივით ხართ, მაშინ მე მიახლოვდებით; რადგან თქვენი თავმდაბლობის გამო, აღმაფრთოვანებთ, მიყვარხართ და ჩემს სიახლოვეს გრძნობთ. მაშინ ფიქრობთ ყველაფერ იმ დიდებულსა და უსაზღვროზე, რაც ღმერთს თავის თავში აქვს და რაც სიხარულით გსურთ შეიცნოთ და შეიგრძნოთ. თქვენთვის ისე ჩანს, თითქოს თქვენს სულში ღვთაებრივი ჩურჩულის ექოს ისმენდეთ. (248, 22)
32. მოწაფე: როდესაც ადამიანს გააჩნია თავისი ნაქმნარი საქმეების ჭეშმარიტი ცოდნა, ის არ იძლევა უფლებას, სიამაყემ დააბრმავოს. მას იცის, რომ — თუ ეს უღირსი გრძნობა მის არსებაში შეიჭრება — მისი გონება დაღრუბლდება და ის ვეღარ შეძლებს განვითარების გზაზე წინსვლას; ის შეჩერდება და ლეთარგიაში ჩაიძირება.
33. ამაყობამ ბევრი ადამიანი დაღუპა, ბევრი აყვავებული ერი გაანადგურა და თქვენი ცივილიზაციები დაღუპვამდე მიიყვანა.
34. სანამ ერები იდეალებად ენერგიას, კომპეტენციასა და პროგრესს მიიჩნევდნენ, ისინი სიუხვით, ბრწყინვალებითა და კეთილდღეობით ცხოვრობდნენ. მაგრამ როდესაც სიამაყემ მათ უპირატესობის შეგრძნება მოჰგვარა, როდესაც მათი განვითარების აღმავალი იდეალი ყველაფრის

საკუთრად ქცევის დაუოკებელ ამბიციას ჩაენაცვლა, ისინი დაიწყეს, ნაბიჯ-ნაბიჯ, გაუცნობიერებლად და უნებლიეთ, ყველაფრის განადგურება, რაც ააშენეს, და საბოლოოდ უფსკრულში ჩავარდნენ.

35. კაცობრიობის ისტორია ასეთი გამოცდილებით სავსეა. ამიტომ გეუბნებით, რომ სამართლიანია, მსოფლიოში გამოჩნდეს დიდი იდეალების მქონე ხალხი, ხალხი, რომელიც — თუმცა ყოველთვის აცნობიერებს თავის კეთილ საქმეებს — არ ამაყობს მათით. ამგვარად, მათ პროგრესს არაფერი შეაფერხებს და დღემდე მიღწეულ ბრწყინვალებას ხვალ გადააჭარბებს და მომავალში კვლავ გაზრდილი იქნება.

36. როდესაც ასე გესაუბრებით, მე უბრალოდ მატერიალური მიზნებით შთაგონებას არ ვცდილობ: მსურს, ჩემი სიტყვები სწორად იქნას გაგებული, რათა გააცნობიეროთ, როგორ გამოიყენოთ ისინი როგორც სულიერ, ისე მატერიალურ სფეროში.

37. ამპარტავნებას შეუძლია ადამიანი დაატანჯოს არა მხოლოდ მის მატერიალურ ცხოვრებაში და იმის დასამტკიცებლად, რასაც გეუბნებით, განიხილეთ დიდი კონფესიების დაცემა და წარუმატებლობები, რომელთა საფუძვლებიც ამპარტავნებამ, სიამაყემ და მათმა ცრუ ბრწყინვალებამ შეჭამა. როდესაც ისინი ფიქრობდნენ, რომ ძალაუფლების მწვერვალზე იმყოფებოდნენ, ვინმე მოდიოდა და მათ ოცნებებიდან გამოაფხიზლებდა, უჩვენებდა მათ შეცდომებს, გადახვევებს, კანონისა და ჭეშმარიტებისგან გადახვევას.

38. მხოლოდ ჩემი რჯულის ჭეშმარიტი გაგებითა და აღსრულებით, სინდისის შუქზე, შეძლებს ეს კაცობრიობა უმაღლეს ცხოვრებაზე ამაღლებას; რადგან სინდისი, რომელიც ჩემი ნათელია, სრულყოფილია, უღრუბლოა, მართალია; ის არასოდეს იქნება ამაო და არც მრუდე გზებს გაივლის. (295, 18–24)

სიკეთე, კეთილმოსურნე ადამიანი

39. შეიცანით ყველამ მე, რათა არავინ გამიუცხოვდეს — ამომიცანით, რათა თქვენი წარმოდგენა ღმერთის შესახებ ჭეშმარიტებაზე დაეფუძნოს და იცოდეთ, რომ სადაც სიკეთე ვლინდება, იქ მე ვარ.

40. სიკეთე არაფერთან არ ირევა. სიკეთე არის ჭეშმარიტება, არის სიყვარული, არის წყალობა, არის გაგება. სიკეთე ნათლად ცნობადი და შეუცდომელია. შეიცანით იგი, რათა შეცდომაში არ შეხვიდეთ.

41. ყოველმა ადამიანმა შეიძლება განსხვავებული გზა გაიაროს; მაგრამ როდესაც ისინი ყველა ერთ წერტილში, კეთილში, გაერთიანდებიან, საბოლოოდ ერთმანეთს ცნობენ და გაერთიანდებიან.

42. მაგრამ არა მაშინ, თუ ისინი ჯიუტად ატყუებენ საკუთარ თავს, კეთილს ბოროტების შესახებ და ბოროტს კეთილის შესახებ, როგორც ეს ამ საუკუნის ხალხის შემთხვევაშია. (329, 45–47)

43. თითქმის 2000 წელია იმეორებთ ფრაზას, რომელიც ბეთლემის მწყემსებმა მოისმინეს: "მშვიდობა მიწაზე კეთილმოსურნე კაცთათვის"; მაგრამ როდის განახორციელეთ კეთილი ნება პრაქტიკაში, რომ მშვიდობის უფლება დაგემსახურებინათ? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენ პირიქით მოიქეცით.
44. თქვენ დაკარგეთ ამ ფრაზის გამეორების უფლება; ამიტომ მოვედი დღეს ახალი სიტყვებითა და სწავლებებით, რათა თქვენს გონებაში დაიმკვიდროს ადგილი არა ფრაზებმა და გამონათქვამებმა, არამედ ჩემი სწავლების მნიშვნელობამ, რომელიც თქვენს გულებსა და სულებში უნდა შეაღწიოს.
45. თუ გსურთ, გაიმეოროთ ჩემი სიტყვები ისე, როგორც მე გეუბნებით, გააკეთეთ ეს; მაგრამ იცოდეთ: სანამ მათ არ იგრძნობთ, ისინი სრულიად უძლური იქნებიან. წარმოთქვით ისინი ღრმა გრძნობითა და თავმდაბლობით, იგრძენით მათი ექო თქვენს გულებში და მაშინ მე გიპასუხებთ ისე, რომ თქვენი მთელი არსება აცახცახდება. (24, 33-34)
46. კვლავ გეუბნებით თქვენ: მშვიდობა ღირსეულთათვის, რომელთაც ჭეშმარიტება უყვართ, რადგან ისინი ღვთაებრივ ნებას ემორჩილებიან. ხოლო ვინც თავს ჩემს მფარველობას აბარებს, უეჭველად უნდა იგრძნოს ჩემი თანადგომა — როგორც თავის სულში, ასევე თავის ადამიანურ ცხოვრებაში, თავის ბრძოლებში, თავის საჭიროებებსა და განსაცდელებში.
47. კეთილმოსურნე ადამიანები არიან შვილები, რომლებიც მამის რჯულს ემორჩილებიან. ისინი სწორი გზით დადიან და, როდესაც დიდად იტანჯებიან, თავიანთ სულებს ჩემკენ აღამაღლებენ შენდობისა და მშვიდობის მონატრებით.
48. მათ იციან, რომ ტკივილი ხშირად აუცილებელია და ამიტომ მას მოთმინებით იტანენ. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ის აუტანელი ხდება, ითხოვენ, რომ მათი ჯვრის ტვირთი შეუმსუბუქდეთ. "უფალო," მეუბნებიან ისინი, "ვიცი, რომ ჩემს სულს სჭირდება განწმენდა და ტანჯვა, რათა ზემოთ განვითარდეს. შენ იმაზე უკეთ იცი, რა მჭირდება. შენ ვერ მომცემ იმას, რაც არ მჭირდება. ამიტომ, გევედრები, შენი ნება აღსრულდეს ჩემში".
49. ნეტარ არიან, ვინც ასე ფიქრობს და ლოცულობს, რადგან ეძებენ თავიანთი ოსტატის მაგალითს, რათა იგი თავიანთი ცხოვრების განსაცდელებს მოარგონ. (258, 52-53)

ბოროტება, ადამიანი, რომელიც ბოროტებას დაემორჩილა

50. ამ ეპოქაში ბოროტების გავლენა სიკეთისას აღემატება. ამიტომ, ძალა, რომელიც კაცობრიობაში ბატონობს, ბოროტებისაა, საიდანაც იღებს სათავეს ეგოიზმი, სიცრუე, უზნეობა, სიამაყე, სხვისი უბედურებით სიხარული, ნგრევა და ყველა უხამსი ვნება. ამ დარღვეული მორალური

წონასწორობიდან იღებს სათავეს ის სნეულებები, რომლებიც კაცობრიობას აწამებს.
51. ადამიანებს არ აქვთ იარაღი, რომლითაც ამ ძალებთან იბრძოლონ. ისინი დამარცხებულნი არიან და ტყვეობაში იმყოფებიან — უფსკრულში, სადაც არ არის სულიერი სინათლე, წმინდა სიხარული და სიკეთის ძიება.
52. სწორედ ახლა, როდესაც ადამიანი ფიქრობს, რომ ცოდნის მწვერვალზე დგას, მას არ ესმის, რომ უფსკრულშია.
53. მე, ვისაც თქვენი დასაწყისი და თქვენი მომავალი მარადისობაში ვიცი, კაცობრიობას თავიდანვე მივეცი იარაღი, რომლითაც მას შეეძლო ბოროტების ძალებთან ბრძოლა. მაგრამ მათ მას უგულებელყვეს და ამჯობინეს ბოროტების ბოროტებით დაპირისპირება, რომელშიც არავინ იმარჯვებს, რადგან ყველა დამარცხებული გამოვა მისგან.
54. წერია, რომ ბოროტს არ ექნება ზეიგი, რაც ნიშნავს, რომ დროის აღსასრულს სიკეთე გაიმარჯვებს.
55. თუ მეკითხებით, რა იყო ის იარაღი, რომლითაც კაცობრიობა აღჭურვე ბოროტების ძალებთან ან გავლენებთან საბრძოლველად, გეუბნებით, რომ ეს იყო ლოცვა, სიმტკიცე რჯულში, რწმენა ჩემს სიტყვაზე და სიყვარული ერთმანეთისადმი. (40, 65–70)
56. ბოროტება გაიზარდა კაცობრიობაში, ჩემო ერო. კეთილება, სათნოება და სიყვარული უძლური აღმოჩნდა ბოროტების, ავადმყოფობების, წყვეტების, ეპიდემიებისა და უბედურებების შემოჭრის წინაშე. ყოველივე ის, რაც მზრუნველთა თესლია, კეთილთა გულები დააინფიცირა, ბევრი დააბრკოლა, გაანადგურა მორწმუნეთა რიგები, რადგან ბოროტებას უდიდესი ძალაუფლება ჰქონდა კაცობრიობაზე.
57. მე ამის დაშვება თქვენთვის მინიჭებული თავისუფალი ნების გამო მომინდომებია. რადგან ყოველი ამ მრუშობის, ყოველი ამ სიბნელისა და კაცობრიობის სიბრმელის მიღმა დგას ღვთაებრივი ნათელი, სული, რომელიც არ ქრება და არასოდეს დაილევა. არსებობს პირველქმნილი არსი, რომელიც სინათლის სულია, და რომელიც უბიწოდ ინახავს მამის მიერ ნაბოძებ კოცნას, რაც ღვთაებრივი ბეჭედია, რომლითაც მე ყველა ჩემი შვილი ბრძოლის გზაზე გამოვაგზავნე. ამ ნიშნის მეშვეობით, არცერთი ამ სულით არ დაიკარგება. (345, 11–12)

ბრძოლა კეთილსა და ბოროტს შორის

58. ასევე გაოცებული ხართ იმ ძალადობით, რომელიც კაცებმა და ქალებმა, თავიანთი ბოროტების გამო, თქვენი კაცობრიობის არსებობის ყველა ეპოქაში გამოავლინეს. თქვენი ისტორიის წიგნმა მათი სახელები დააფიქსირა. თქვენი არსებობის მოგონების წიგნში, იმ წიგნში, რომელშიც ღმერთი აღრიცხავს და ინახავს თქვენს ყველა საქმეს, მათ სახელებს ასევე შეიცავს, და გაგიკვირებიათ, რომ სულს, ადამიანის გულს, შეუძლია ბოროტებისადმი ასეთი დიდი ძალა შეიძინოს, რომ საკუთარ საქციელზე

არ შეძრწუნდეს; რომ შეუძლია დაახშოს სინდისის ხმა, რათა არ გაიგოს ღვთის მოწოდება ანგარიშის მისაცემად, რომელსაც ის თავისი ყველა შვილისგან სწორედ ამ სინდისის მეშვეობით ითხოვს. და რამდენად ხშირად ყოფილა ამ პლანეტაზე ამ სულების ცხოვრებისეული გზა ხანგრძლივი და გამძლე.

59. ეს ადამიანები, რომლებიც თავიანთი თავისუფალი ნებით ჩემს სიყვარულსა და ჩემს სამართლიანობას შეეწინააღმდეგნენ, მე გამოვიყენე და სწორედ მათი უსმენლობა გამოვიყენე იმისთვის, რომ ჩემს მსახურებად მექციათ ისინი. თვლიდნენ რა, რომ თავისუფლად მოქმედებდნენ, მათი ყველა აზრი, სიტყვა და საქმე ჩემი სამართლიანობის იარაღი იყო — როგორც საკუთარი თავის, ასევე სხვების მიმართ.

60. მაგრამ როდის დასრულდება ეს ბატონობა? — მამა გეუბნებათ: ბოროტების ბატონობა არასდროს (სრულად) არ ბატონობდა კაცობრიობაზე, რადგან უდიდესი გარყვნილების დროსაც კი იყვნენ ჩემდამი ერთგული ადამიანები, რომლებიც მორჩილნი იყვნენ ჩემი სწავლებისადმი და ჩემი კანონის მოციქულები. მაგრამ ბრძოლა ყოველთვის არსებობდა თავიდანვე.

61. ამ ორ ძალას შორის რომელი გაიმარჯვებს დღემდე ბრძოლაში? — ბოროტებისა! ამიტომაც, მე ფიზიკურად უნდა გამხდარიყავი თქვენთვის მოსმენადი, რათა დაგხმარებოდით , ხელახლა გაგეღვივებინათ თქვენი იმედი და რწმენა ჩემში, სითბო მიმეცა თქვენი გულებისთვის და მეთქვა თქვენთვის: თქვენ მარტონი არ ხართ ამ გზაზე; მე არასდროს მომიტყუებიხართ. თქვენ არასოდეს უნდა შეცვალოთ პრინციპები, რომლებიც მე თქვენში ჩავდე. ეს არის სიკეთისა და სიყვარულის გზა. (345, 48-49)

62. აჰა, როგორ განდევნის ჩემი ნათელი თქვენი სამყაროს ნისლს. მე ნამდვილად ვებრძვი ადამიანებს, მაგრამ მხოლოდ იმისთვის, რომ აღვფხვრა ყოველი ბოროტება, რომელიც მათ გულებში ბინადრობს. მე ჩავდებ სინათლესა და ჩემი სიყვარულის ძალას მათში, ვინც ერთგულად მომყვება, და ისინი მაშინ იტყვიან: "მოდით, მოვძებნოთ გველეშაპი, რომელიც ჩვენს დალოდებას ცდილობს — მხეცი, რომელიც ცოდვისკენ მიგვიძღვება და უფლის შეურაცხყოფას გვიბიძგებს". ისინი მას ეძებენ ზღვებზე, უდაბნოში, მთებსა და ტყეებში, უხილავში და ვერ იპოვიან, რადგან ის ადამიანის გულში ბინადრობს. ის მხოლოდ აქედან იშვა და იქ გაიზარდა, სანამ დედამიწაზე ბატონობას დაიწყებდა.

63. როდესაც ჩემი ნათლის მახვილის ელვა ყოველი ადამიანის გულს გახვრეტს, ბოროტებისგან მომდინარე ძალა სულ უფრო და უფრო დასუსტდება, ვიდრე სრულად არ გაქრება. მაშინ იტყვით: "უფალო, შენი მოწყალების ღვთაებრივი ძალით დავამარცხე გველეშაპი, რომელსაც

ვფიქრობდი, რომ უხილავიდან ჩასაფრებული იყო, ვერ გავაცნობიერე, რომ ის ჩემს საკუთარ გულში მყავდა".

64. როდესაც სიბრძნე ყველა ადამიანში გაბრწყინდება — ვინ გაბედავს კვლავ სიკეთის ბოროტად გარდაქმნას? ვინ გაცვლის კვლავ მარადისობას წარმავალზე? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არავინ; რადგან თქვენ ყველანი ღვთაებრივ სიბრძნეში ძლიერნი იქნებით. ცოდვა მხოლოდ უმეცრებისა და სისუსტის შედეგია. (160, 51–54)

ცდუნებები და შეცდენები

65. კაცობრიობა მრავალი სახის "ხეებს" რგავს; ადამიანთა შიმშილი და გაჭირვება მათ უბიძგებს, ამ ხეებისგან ეძიონ ჩრდილი და ნაყოფი, რომლებიც მათ ხსნას, სამართლიანობას ან მშვიდობას სთავაზობს. ეს ხეები ადამიანთა სწავლებებია, რომლებიც ხშირად შთაგონებულია სიძულვილით, ეგოიზმით, ძალაუფლების წყურვილითა და მეგალომანიით. მათი ნაყოფია სიკვდილი, სისხლი, განადგურება და ადამიანის ცხოვრების უწმინდესი ასპექტის, რწმენის, აზრისა და სიტყვის თავისუფლების, შეურაცხყოფა — ერთი სიტყვით: სულიერი თავისუფლების ქურდობა. ეს ბნელი ძალები არიან, რომლებიც ნათლის წინააღმდეგ იბრძვიან. (113, 52–53)

66. მე გითხარით, საყვარელო ისრაელო, რომ დადგება დრო, როდესაც ბოროტი მრჩევლები აღდგებიან ცრუ იესოსთან მისასვლელად და თავიანთი მატერიალისტური სწრაფვებისას მოგატყუებენ და იტყვიან, რომ ოსტატი მათით საუბრობს. გამოჩნდებიან ცრუ "ხელმძღვანელები" და ცრუ "წინასწარმეტყველები", ცრუ "მებრძოლები", რომლებიც თავიანთი სიტყვებითა და მატერიალური ამბიციებით ეცდებიან, თქვენი გზა ააცდენონ სინათლისა და ჭეშმარიტებისკენ მიმავალ გზას. (346, 38)

67. ილოცეთ და შეიცანით, რომ ახლა არის დრო, როდესაც ჩემმა სამართლიანობამ და ჩემმა ნათელმა ყველა ბნელი ძალა აღაშფოთა. ეს რთული და სახიფათო დროა, რადგან ბნელში მცხოვრები არსებებიც კი წარმოაჩენენ თავს თქვენ შორის, როგორც ნათლის არსებები, რათა შეგაცდინონ და დაგაბნევონ. მე გაძლევთ ჩემს ნათებას, რათა არ გადაუხვიოთ გზას და არ მისცეთ უფლება, მოგატყუონ მათ, ვინც ბოროტად იყენებს ჩემს სახელს.

68. მზაკვრები მხოლოდ უხილავი არსებები არ არიან; თქვენ ასევე იპოვით მათ განკაცებულთ, რომლებიც გესაუბრებიან სწავლებებზე, რომლებიც სინათლეს მოგაჩვენებენ, მაგრამ ჩემს სწავლებებს ეწინააღმდეგებიან. თქვენ არ უნდა მოუსმინოთ მათ. (132, 7-8)

69. ჩემი სამეფო ძლიერი და მძლავრია და თუ მე ნება მივეცი სხვა ძალას — ბოროტებისას — ამდგარიყო ჩემს ძალასა და ძლიერებაზე, ეს იმისთვისაა, რომ დავამტკიცო, რომ ის ჩემია; რათა მზაკვრობისა და სიბნელის წინაშე თქვენ შეიგრძნოთ და იხილოთ ჩემი ნათლისა და

ჭეშმარიტების ძალა. ეს იმისთვისაა, რომ თქვენ შეიცნოთ, რომ გადახვევებისა და ცდუნებების ბნელი ჩრდილების ის სამეფო, თუმცა დიდი ძალა აქვს, ჩემი ინსტრუმენტია და რომ სინამდვილეში მე ვიყენებ მას.

70. როდესაც გამოგცდი, ეს არ ხდება თქვენი განვითარების გზაზე შესაკავებლად, რადგან მე ველი თქვენს მოსვლას ჩემს სამეფოში. მაგრამ მე მსურს, რომ ბრძოლების შემდეგ ჩემთან გამარჯვებულნი მოხვიდეთ, ბრძოლის შემდეგ ძლიერნი იყოთ, ხანგრძლივი მოგზაურობის შემდეგ სულიერი გამოცდილების ნათლით აღვსილნი, სულით სავსენი ღვაწლით, რათა თავმდაბლად აღმართოთ თქვენი სახეები და იხილოთ მამა იმ წამს, როდესაც ის მოგცემთ თავის ღვთაებრივ კოცნას — კოცნა, რომელიც თქვენი სულისთვის მთელ ბედნიერებასა და სრულყოფილებას შეიცავს. (327, 8-9)

მორალური დანაშაულები

71. ხალხო, ხალხო, თქვენ ყველანი, ვინც ერთმანეთს ეჯახებით! მე დავინახე, როგორ უარყოფდით თქვენს ბოროტებას და ამაყობდით იმით, რასაც სიდიადედ მიიჩნევდით, თან კი თქვენს ნაკლოვანებებს მალავდით. თუმცა, მე გეუბნებით, რომ ადამიანი, რომელიც თავს თავისი აშკარა სიდიადით საქებრად მიიჩნევს, სულიერად ღარიბია. ხოლო მათ, ვინც სათნოების ნაკლებობის გამო სხვების ნაკლოვანებებს ცილს სწამს და უცხოელთა ცოდვებს განიკითხავს, უნდა ვუთხრა, რომ ისინი მლიქვნელები არიან და სიმართლისა და ჭეშმარიტებისგან ძალიან შორს დგანან.

72. მკვლელები არიან არა მხოლოდ ისინი, ვინც სხეულს სიცოცხლეს ართმევს, არამედ ისინიც, ვინც ცილისწამებით გულს აცრუებს. ვინც გულის გრძნობებს, რწმენასა და იდეალს კლავს, სულის მკვლელია. და რამდენი მათგანი ცხოვრობს თავისუფლად, ციხისა და ბორკილების გარეშე.

73. ნუ გაგიკვირდებათ, რომ ასე გელაპარაკებით, რადგან ვხედავ თქვენ შორის დანგრეულ ოჯახებს, ვინაიდან, თქვენი მოვალეობების უგულებელყოფით, მათ გარეთ ახალი ვალდებულებები იკისრეთ და არ მიგიხედავთ თქვენი საყვარელი ადამიანების ტკივილისა და მიტოვებულობისთვის. შეხედეთ თქვენ გარშემო: რამდენი დანგრეული ოჯახია, რამდენი ქალი უზნეობაში და რამდენი ბავშვი უმამოდ. როგორ შეიძლება სინაზე და სიყვარული არსებობდეს ასეთ გულებში? ნუთუ არ ფიქრობთ, რომ ის, ვინც ამ ადამიანების ბედნიერება დაანგრია და წმინდად ქცეული დაანაწევრა, დამნაშავეა?

74. თქვენ იმდენად მიეჩვიეთ ბოროტებას, რომ სიკვდილის ამ ახალ იარაღებს მოგონებთ "დიდებულებსაც" კი, რადგან მათ ერთი წამით მილიონობით ადამიანის სიცოცხლის განადგურება შეუძლიათ. და თქვენ მათ მეცნიერებსაც კი უწოდებთ. მაშ, სად არის თქვენი გონება? ადამიანი

მხოლოდ სულით შეიძლება იყოს დიდი, და მხოლოდ ის არის მეცნიერი, ვინც ჭეშმარიტების გზას მიჰყვება. (235, 36–39)

ბოროტების უძლურება და წარმავლობა

75. დიადი, დიადი არის ადამიანის გარყვნილება თქვენს თვალში; ბოროტების ძალა და ძლიერება, რომელსაც ადამიანები იყენებენ, თქვენთვის საშიში ჩანს; და მაინც გეუბნებით, რომ ის სუსტია ჩემი სამართლიანობის ძალის წინაშე, ჩემი ღვთაების წინაშე, რომელიც ბედის, სიცოცხლის, სიკვდილისა და მთელი ქმნილების უფალია. (54, 70)

76. მხოლოდ ჩემნაირი ყოვლისშემძლე არსება შეძლებდა ჩემთან ბრძოლას. მაგრამ, ნუთუ გგონიათ, რომ თუ ღვთაება ჩემგან წარმოიშვებოდა, ის ჩემს წინააღმდეგ იქნებოდა? ან იქნებ გგონიათ, რომ ის არაფრისგან შეიძლება წარმოიშვას? არაფერი შეიძლება წარმოიშვას არაფრისგან.

77. მე ვარ ყოველივე და არასდროს დაბადებულვარ. მე ვარ დასაწყისი და დასასრული, ყოველი სიცოცხლის ალიფა და ომეგა.

78. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, რომ რომელიმე არსებას, რომელიც მე შევქმენი, შეეძლო ღმერთად გახდომა? ყველა ქმნილებას აქვს საზღვრები, ხოლო ღმერთი რომ იყო, საზღვრები არ უნდა გქონდეს. ვინც კი ძალაუფლებისა და სიდიადის ამგვარ ოცნებებს მისცემია, საკუთარი ამპარტავნების სიბნელეში ჩავარდა. (73, 34-35)

79. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ არსებობს ძალა, რომელიც ჩემს სიყვარულს შეებრძოლოს. მტრები სავალალო აღმოჩნდნენ, მოწინააღმდეგე ძალები სუსტი არიან; იარაღები, რომლებიც სიმართლისა და სამართლიანობის წინააღმდეგ იბრძოდნენ, ყოველთვის მყიფე იყო.

80. ბრძოლა, რომელიც ბოროტი ძალების მიერ ღვთაებრივი სამართლიანობის წინააღმდეგ მიმდინარეობს, თქვენთვის უსასრულო კონფლიქტად გამოჩნდა. და მაინც — მარადისობის წინაშე, ეს წამს დაემსგავსება, ხოლო თქვენი სულის უსრულყოფილობის ჟამს ჩადენილი დანაშაულები მცირე ლაქას დაემსგავსება, რომელსაც თქვენი სათნოება და ჩემი მოწყალე სამართალი სამუდამოდ წაშლის. (179, 12–13)

პატიების ძალა

81. ყველას გთხოვთ და ამასთანავე, აქ მყოფ ხალხს თქვენს წარმომადგენლებად მივიჩნევ: როდის აღძრავთ თქვენს თავში სიყვარულს, პატიობთ ერთმანეთს შეცდომებს და შეწყნარებას გაუწევთ ერთმანეთს? როდის დადგება ბოლოს და ბოლოს მშვიდობა თქვენს პლანეტაზე?

82. პატიება, რომელიც სიყვარულიდან იღებს სათავეს, მხოლოდ ჩემი სწავლებებითაა ნასწავლი და მას ძლიერი ძალა შესწევს, ბოროტება სიკეთედ აქციოს, ცოდვილი კეთილად გარდაქმნას და შეცვალოს.

83. ისწავლეთ პატიება და თქვენს სამყაროში მშვიდობის განთიადი დადგება. საჭირო რომ იყოს ათასჯერ პატიება, თქვენ ათასჯერვე უნდა პატიობდეთ. განა არ იცით, რომ დროული შერიგება ტანჯვის სასმელს აგარიდებთ? (238, 12–14)
84. სანამ ადამიანი ხართ, გახსოვდეთ ჩემი იმ ჯვარზე, როგორ ვპატიობდი ჩემს მკვლელებს, ვკურნებდი და ვაკურთხებდი მათ, რათა მთელი თქვენი რთული სიცოცხლის გზის განმავლობაში თქვენც ასევე დალოცვათ ისინი, ვინც არასწორად გექცევათ, და ყველანაირი სიკეთე უყოთ მათ, ვინც ზიანი მოგაყენათ. ვინც ასე მოიქცევა, ჩემი მოწაფეა და, ჭეშმარიტად, ვეუბნები მას, რომ მისი ტკივილი ყოველთვის ხანმოკლე იქნება, რადგან მე მას თავისი განსაცდელის წამებში ჩემს ძალას შევაგრძნობინებ. (263, 56)
85. პატიება მიეცით ერთმანეთს და ამით შვებას იპოვით თქვენთვის და მათთვის, ვინც დაგიშავათ. ნუ იტვირთავთ სიძულვილისა და წყენის ტვირთს თქვენს სულში; გული გქონდეთ წმინდა და თქვენ აღმოაჩენთ სიმშვიდის საიდუმლოს და იცხოვრებთ ჩემი ჭეშმარიტების მოციქულებად. (243, 63)

თავი 41 – კავშირი ამქვეყნიურსა და იმქვეყნიურს შორის

შთაგონება და დახმარება სულიერი სამყაროდან

1. თქვენ ყველანი სულიერი სრულყოფილების კიბეზე ადიხართ; ზოგიერთმა განვითარების ისეთ საფეხურს მიაღწია, რომელსაც თქვენ ჯერ ვერ იგებთ, სხვები კი თქვენს ნაბიჯებს მიჰყვებიან.
2. დიდი სულები, დიდნი თავიანთი ბრძოლით, თავიანთი სიყვარულით, თავიანთი სწრაფვით, ეძებენ ჰარმონიას თავიანთ უმცროს ძმებთან და დებთან, შორს მყოფებთან, დაუდევრებთან; მათი ამოცანები კეთილშობილური და ამაღლებულია, და მათი სიყვარული ჩემი ღვთაებრიობისა და თქვენი მიმართ ასევე უდიდესია.
3. ამ სულებმა იციან, რომ ისინი შექმნილნი არიან მოქმედებისთვის, უმაღლესი განვითარებისთვის; მათ იციან, რომ ღვთის შვილთათვის უქმობა არ არსებობს. შემოქმედებაში ყველაფერი სიცოცხლე, მოძრაობა, ბალანსი და ჰარმონიაა; და ამიტომ ეს უთვალავი არსება შრომობს, იბრძვის და ხარობს თავიანთ ბრძოლაში, იმის ცოდნით, რომ ამით ისინი განადიდებენ თავიანთ უფალს და ემსახურებიან თავიანთი მოყვასის პროგრესსა და სრულყოფას.
4. დღეს, როდესაც ჩემს მიერ თქვენთვის დასახული გზიდან გადახვევას იწყებთ, თქვენ არ აცნობიერებთ იმ გავლენას, რომელსაც თქვენი ეს ძმები და დები თქვენზე ახდენენ; თუმცა, თუ გექნებათ იმ რადიაციების,

შთაგონებებისა და გზავნილების აღქმის მგრძნობელობა, რომლებსაც ისინი გგზავნიან, თქვენ დაინახავთ უამრავი საქმიანობისა და კეთილშობილური საქმის ნაწილს, რომლებსაც ისინი თავიანთ არსებობას უთმობენ.

5. თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ეს სულები, შემოქმედის კანონებისადმი თავიანთი სიყვარულისა და პატივისცემის გამო, არასდროს იღებენ იმას, რაც მათ არ ეკუთვნით, არ ეკარებიან აკრძალულს და არ ერევიან იქ, სადაც იციან, რომ არ უნდა შევიდნენ, რათა ქმნილების ფუნდამენტური ელემენტები დისჰარმონიაში არ ჩააგდონ.

6. როგორ განსხვავებულად იქცევიან დედამიწაზე ადამიანები, რომლებიც, სამყაროში დიდებულნი და ძლევამოსილნი რომ გახდნენ, მეცნიერების გასაღებით ეძებენ ბუნების დამანგრეველ ძალებს — ჩემი სწავლებებისადმი უმცირესი პატივისცემის გარეშე —, ხსნიან უცნობი ძალების კარიბჭეებს და ამგვარად ანადგურებენ მათ გარშემო არსებული ბუნების ჰარმონიას!

7. როდის ისწავლის კაცობრიობა, რომ გახდეს მიმღები სულიერი სამყაროს ბრძნული რჩევის მოსასმენად და ამგვარად, დაუშვას, რომ მისი შთაგონება უძღვოდეს?

8. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს საკმარისი იქნებოდა, რომ უსაფრთხოდ მიგიყვანოთ იმ მთის მწვერვალზე, რომელიც თქვენ გელოდებათ; იქ თქვენ იხილავდით თქვენ წინ სწორ და ნათელ გზას, რომელიც გაიარეს სულებმა, რომლებიც ახლა აქ იმყოფებიან მხოლოდ იმისთვის, რომ მოგემსახურონ და დაგეხმარონ თქვენს შრომაში, ნაბიჯ-ნაბიჯ მიგიყვანონ გზის დასასრულისკენ, სადაც ყველა თქვენგანს გელოდებათ თქვენი მამა.

9. რადგანაც მე გელაპარაკეთ ამ არსებების სიკეთესა და სულიერ აღმაფრენაზე, უნდა გითხრათ, რომ ისინიც, თქვენსავით, თავიდანვე ფლობდნენ თავისუფალი ნების ნიჭს, ანუ მოქმედების ჭეშმარიტ და წმინდა თავისუფლებას, რაც შემოქმედის სიყვარულის დასტურია თავისი შვილებისადმი. (20, 28–36)

10. თქვენ მარტონი არ დადიხართ, რადგან ჩემი გამხნევება და ჩემი ნათელი თითოეულ თქვენგანთანაა. მაგრამ, თუ ეს თქვენთვის საკმარისი არ იქნება, მე ყოველი ადამიანის გვერდით დავამტკიცე ნათლის სული, რათა დაგიცვათ, გაგაფრთხილოთ ნებისმიერი საფრთხის შესახებ, გაგიზიაროთ თქვენი მარტოობა და ცხოვრების გზაზე საყრდენად გეყოლოთ. ესენი არიან არსებები, რომლებსაც თქვენ მფარველ ანგელოზებად ან მფარველებად უწოდებთ.

11. არასოდეს გამოიჩინოთ უმადურობა მათ მიმართ და ყურადღებას ნუ მოაკლებთ მათ შეგონებებს, რადგან თქვენი ძალა არ იქნება საკმარისი, რომ გაიაროთ სულიერ ცხოვრებაში არსებული ყველა განსაცდელი. თქვენ

გჭირდებათ ისინი, ვინც თქვენზე წინ არის და ვინც რაღაც იცის თქვენი მომავლის შესახებ, რადგან მე ის მათ გაუცხადე.
12. ამ არსებების ბრძოლა ძალიან რთულია, სანამ თქვენ სულიერების მიღწევას ვერ შეძლებთ, რადგან თქვენ, თავის მხრივ, ძალიან მცირედს აკეთებთ მათ რთულ მისიაში მხარდასაჭერად.
13. როდესაც თქვენი სულიერება მოგცემთ საშუალებას, იგრძნოთ და შეიგრძნოთ იმ ძმებისა და დების თანადგომა, რომლებიც უხილავად და ყოველგვარი ჩვენების გარეშე მუშაობენ თქვენი კეთილდღეობისა და პროგრესისთვის, მაშინ ინანებთ, რომ აიძულეთ ისინი ასე დაუღალავად ემუშავათ და ასევე იტანჯებოდნენ თქვენი ცოდვების გამო. თუმცა, თუ ეს გაცნობიერება გეწვევათ, ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ სინათლე უკვე შევიდა თქვენს გონებაში. მაშინ თქვენში გაიღვიძებს თანაგრძნობა, მადლიერება და გაგება მათ მიმართ.
14. რა დიდი სიხარული დაეუფლებათ თქვენს მფარველებს, როდესაც დაინახავენ, რომ თქვენი მხრიდან მათი ძალისხმევა მხარდაჭერილია და რომ მათი შთაგონება თქვენს სულიერ აღმაფრენასთან ჰარმონიაშია!
15. თქვენ "სულიერ ველზე" ბევრი ძმა, და და მეგობარი გყავთ, რომლებსაც არ იცნობთ.
16. ხვალ, როდესაც სულიერი ცხოვრების ცოდნა მთელ დედამიწაზე გავრცელდება, კაცობრიობა შეიცნობს თქვენს გვერდით მყოფი არსებების მნიშვნელობას და ადამიანები აკურთხებენ ჩემს პროვიდენციას. (334, 70–76)
17. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენი რწმენა რომ მტკიცე ყოფილიყო, არ გექნებოდათ სურვილი, სულიერის თანდასწრება ხორციელი გრძნობით შეგეგრძნოთ, რადგან მაშინ სული, თავისი ნატიფი მგრძნობელობით, შეიგრძნობდა იმ სამყაროს, რომელიც თქვენ გარშემო დაუღალავად პულსირებს.
18. დიახ, კაცობრიობა, თუნდაც თქვენ თავს სულიერი სამყაროსგან შორს გრძნობდეთ, ის არსებები ვერ იგრძნობენ თავს კაცობრიობისგან შორს, რადგან მათთვის არ არსებობს მანძილები, საზღვრები და არანაირი დაბრკოლება. ისინი სულიერ სამყაროში ცხოვრობენ და, ამიტომ, არ შეუძლიათ შორს იყვნენ ადამიანთა ცხოვრებისგან, რომელთა უმაღლესი განკუთვნილია სულის აღმავალი განვითარება და სრულყოფილება. (317, 48–49)
19. ერთადერთი მანძილი, რომელიც თქვენსა და ღმერთს, ან თქვენსა და სულიერ არსებას შორის არსებობს, არ არის ფიზიკური, არამედ სულიერი, რომელიც გამოწვეულია თქვენი მოუმზადებლობით, უწმინდურობით ან შთაგონებისა და სულიერი გავლენის მისაღებად მზადყოფნის არქონით.
20. არასოდეს შექმნათ ეს მანძილი თქვენსა და თქვენს მოძღვარს შორის, ან თქვენსა და სულიერ სამყაროს შორის; მაშინ თქვენ ყოველთვის დატკბებით იმ კურთხევებით, რომლებსაც ჩემი სიყვარული სხივობს

მათზე, ვინც იცის მათი ძიება. თქვენ ყოველთვის გექნებათ შეგრძნება, რომ სულიერი სამყარო ახლოსაა მათ გულებთან, ვინც მასთან შეგრძნებისთვის ემზადება.

21. რა დიდია მანძილი, რომელიც ამ დროის კაცობრიობამ თავსა და სულიერ ცხოვრებას შორის დადო! ის იმდენად დიდია, რომ ამიტომ დღევანდელ ადამიანებს ღმერთი უსასრულოდ შორს ჰგონიათ და ზეციურ სამეფოს შორს და მიუწვდომლად მიიჩნევენ. (321, 76–78)

22. მე გეუბნებით, რომ არ არსებობს არც ერთი ადამიანის გონება, რომელიც სულიერი სამყაროს გავლენის ქვეშ არ ცხოვრობდეს.

23. ბევრი ამას უარყოფს, მაგრამ ვერავინ შეძლებს დაამტკიცოს, რომ ადამიანის გონებისთვის შეუძლებელია მიიღოს აზრები და რხევები არა მხოლოდ სულიერი არსებებისა და თანამოძმეებისგან, არამედ ჩემგანაც.

24. ეს არის გამოცხადება მთელი კაცობრიობისთვის — გამოცხადება, რომელიც, გავრცელებისას, იპოვის ღია გულებს, რომლებიც მას დიდ სიხარულით მიიღებენ; ასევე, ის შეხვდება ჯიუტ მოწინააღმდეგეებსა და მტრებს.

25. მაგრამ რა შეუძლიათ მათ, რომ ხელი შეუშალონ სულიერი სამყაროს ნათლის გაბრწყინებას ადამიანთა ცხოვრებაში? რა საშუალებებს შეიძლება მიმართონ ურწმუნოებმა ამ რხევების ჩასახშობად? ვინ არის ის, ვინც თავს უნივერსალური გავლენის მიღმა მიიჩნევს, რომელიც ღვთის შემოქმედებითი და სიცოცხლისმომცემია?

26. მე ვსაუბრობ თქვენს სულთან, თქვენს სულთან და თქვენს გონებასთან, მაგრამ კიდევ ერთხელ გეუბნებით, რომ თქვენ იღებთ გზავნილებს, იდეებსა და შთაგონებას არსებობის სხვა პლანებიდან და ისევე, როგორც არ იცით, საიდან მოვიდა თქვენი სული, რათა განხორციელებულიყო თქვენს ამ სხეულში, ასევე არ იცით, ვინ ავლენს თავს მას, უხილავი და შეუგრძნობი. (282, 33-37)

დაბნეული და ბოროტი სულები

27. ეს დრო განსხვავდება პირველისა და მეორესგან. დღეს თქვენ ცხოვრობთ გათავისუფლებული ხილული და უხილავი ძალების ქაოსში. უბედურია ის, ვინც არ იფხიზლებს, რადგან დაეცემა, ხოლო ვინც მზად არის, მან უნდა იბრძოლოს!

28. ათასობით უხილავი თვალი გიყურებთ; ზოგი იმისთვის, რომ თქვენს გზაზე ჩაგიკრათ თავი და დაგცემთ, სხვები კი — იმისთვის, რომ დაგიცვათ. (138, 26-27)

29. დაბნეული სულების დიდებული ლეგიონები ომს უცხადებენ კაცობრიობას, იყენებენ რა მათ უცოდინრობას, სულელურობასა და სულიერი ხედვის უქონლობას; და კაცობრიობამ არ შეიარაღა თავი სიყვარულის იარაღით, რათა დაიცვას თავი მათი თავდასხმებისგან, რის გამოც ისინი ამ ბრძოლაში დაუცველ არსებებად ჩანან.

30. აუცილებელი იყო, ჩემი სულიერი სწავლება მოგსვლოდათ, რათა გასწავლოთ, თუ როგორ უნდა მოემზადოთ ამ ბრძოლაში გამარჯვებულებად გასამოსვლელად.
31. იმ უხილავი სამყაროდან, რომელიც ქსოვს და ცხოვრობს თქვენს სამყაროში, მოქმედებს გავლენები, რომლებიც აწუხებენ ადამიანებს — იქნება ეს მათ გონებაში, გრძნობებში თუ ნებაში — და აქცევენ მათ მორჩილ -ის მსახურებად, მონებად, იარაღებად, მსხვერპლებად. სულიერი გამოცხადებები ყველგან ჩნდება, და მაინც, ქვეყნის ხალხი კვლავაც უარს ამბობს იმის აღქმაზე, რაც მათ სულს გარს აკრავს.
32. აუცილებელია ბრძოლის დაწყება, ბნელეთის განადგურება, რათა როდესაც ადამიანებში სინათლე გაბრწყინდება, ყველამ, ჭეშმარიტ საძმოში გაერთიანებულმა, დაიწყოს და ლოცვით გაიმარჯვოს იმ ძალებთან ბრძოლაში, რომლებიც ასე დიდი ხნის განმავლობაში ბატონობდნენ მათზე.
33. ადამიანები და ერები დაემორჩილნენ ამ გავლენების ძალას, რისი გაცნობიერების საშუალებაც კაცობრიობას არ ჰქონია. მათ მიერ გამოწვეულმა იშვიათმა და უცნობმა დაავადებებმა ადამიანები მუხლებზე დააყენა და მეცნიერები დააბნია.
34. რაოდენ დიდი უთანხმოება, ქაოსი და ტკივილი მოუტანა კაცობრიობამ საკუთარ თავს. ლოცვის, მორალისა და სულიერების ნაკლებობამ არაწმინდა და შეშლილი არსებები მიიზიდა. მაგრამ რას უნდა მოელოდე მათგან, ვინც სინათლისა და მზადების გარეშე წავიდა?
35. არიან ისინი, ვინც თქვენ მოატყუეთ და ჩაგაყენეთ, ვინც დააფრთხეთ და შეურაცხყავით. მათ მხოლოდ არეულობისა და სიბნელის მოტანა შეუძლიათ; მათ მხოლოდ შურისძიება და თქვენი დადანაშაულება შეუძლიათ. (152, 22–28)
36. ბნელ არსებათა ლეგიონები კაცობრიობაზე ქარიშხლის ღრუბლებივით მოდიან, იწვევენ არეულობას, აბნევენ აზრებს და ბნელებენ კაცთა გულებს. და მიუხედავად იმისა, რომ ამ კაცობრიობას ამ ღალატობრივ თავდასხმებთან თავის დასაცავად იარაღი გააჩნია, ზოგიერთმა არ იცის მისი გამოყენება, ზოგი კი არც კი ეჭვობს, რომ ის გააჩნია. (240, 53)
37. კაცობრიობა დღეს, რაოდენ მრავალრიცხოვანადაც არ უნდა გეჩვენებოდეთ, ძალიან მცირეა იმ სულიერი არსებების სამყაროსთან შედარებით, რომელიც მას გარს აკრავს. რა ძალით იჭრებიან ის ლეგიონები კაცობრიობის გზებზე; თუმცა ისინი ვერ აღიქვამენ იმ სამყაროს, რომელიც მათ გარს აკრავს, არც გრძნობენ და არც ესმით იგი. (339, 29)
38. ადამიანს, რომელიც ცოდვილ ცხოვრებაში ჩავარდა, შეუძლია მთელი ლეგიონის სიბნელის არსებების თავის კვალდაკვალ წაყვანა, რომლებიც მას აიძულებენ, თავის გზაზე უბედურებათა კვალი დატოვოს. (87, 7)

39. აქედან რომ გენახათ "სულიერი ხეობა", სადაც მატერიალიზებული არსებები ცხოვრობენ — ისინი, რომლებმაც ამქვეყნიური ცხოვრების შემდგომი სულიერი მოგზაურობისთვის არაფერი გააკეთეს — თქვენ განადგურებული დარჩებოდით. მაგრამ ერთ წამსაც არ იტყოდით: "რა საშინელია ღვთის სამართალი!" არა, ამის ნაცვლად შეჰყვირებდით: "რა უმადურები, რა უსამართლოები და სასტიკები ვიყავით საკუთარი თავის მიმართ! რა გულგრილები ჩვენი სულის მიმართ და რა ცივები ვიყავით, როგორც იესოს მოწაფეები!"
40. ამიტომ, მამამ მათ ნება დართო, დროდადრო გამოჩენილიყვნენ თქვენს ცხოვრებაში და მოგეწოდებინათ მათ მწუხარე, მტკივნეული ამბავი თავიანთი პირქუში და მოუსვენარი არსებობის შესახებ. ისინი იმ სამყაროს მკვიდრნი არიან, რომელსაც არც სულიერი სამშობლოს კაშკაშა სინათლე და არც იმ მიწის სილამაზე აქვს, რომელზეც ოდესღაც ცხოვრობდნენ. (213,52-53)
41. სულთა ლეგიონები, რომლებიც უმიზნოდ დახეტიალობენ სამყაროში და სხვადასხვაგვარად აკაკუნებენ ადამიანთა გულების კარზე, ხშირად სწორედ ის ხმები არიან, რომლებიც ცდილობენ, გითხრან, რომ უნდა გაიღვიძოთ, რომ უნდა გაუხილოთ თვალი რეალობას, რომ უნდა მოინანიოთ თქვენი შეცდომები და განახლდეთ, რათა მოგვიანებით, როდესაც დატოვებთ თქვენს სხეულს მიწის წიაღში, თქვენც, მათ მსგავსად, არ მოგიწიოთ თქვენი მარტოობის მოწმობა, თქვენი უმეცრება და თქვენი მატერიალიზმი. ამაში შეიცანით, თუ როგორ იღვიძებს სინათლე სიბნელიდან, რადგან ხეზე ფოთოლი ჩემდა უნებურად არ შერხეულა; ასევე, ის სულიერი გამოვლინებები, რომლებიც დღითიდღე იზრდება, საბოლოოდ იმდენად მოიცავს ადამიანებს, რომ ისინი, ბოლოს და ბოლოს, კაცობრიობის სკეპტიციზმს დაამარცხებენ. (87, 65)
42. ილოცეთ მათთვის, ვინც თქვენგან მიდის და იმქვეყნიურ სამყაროში გადაინაცვლებს, რადგან ყველა ვერ ახერხებს გზის პოვნას, ყველა ვერ აღწევს სულიერ აღდგომას და ყველა ვერ პოულობს მშვიდობას მცირე დროში.
43. ზოგი სულიერ სამყაროში მატერიალური ცხოვრების ილუზიით ცხოვრობს; ზოგი კი სინანულის მწვავე გრძნობით იტანჯება; სხვები გათიშულები არიან, თავიანთ სხეულებთან ერთად მიწაში არიან დამარხულნი, ხოლო ზოგიერთს არ შეუძლია დაშორდეს თავის საყვარელ ადამიანებს, რომლებიც ამქვეყნად დარჩნენ, რადგან გოდება, ეგოიზმი და ადამიანური უმეცრება აკავებთ მათ, აბამს მატერიალურ სამყაროსთან და ართმევს სიმშვიდეს, სინათლესა და პროგრესს.
44. მიეცით უფლება იმ სულებს, რომლებიც ჯერ კიდევ ამქვეყნად სხედან, თუმცა ეს სამყარო მათ აღარ ეკუთვნით, რომ წავიდნენ; მიატოვონ ის ქონება, რომელიც ამ ცხოვრებაში ჰქონდათ და რომელსაც უფრთხილდებოდნენ, რათა აღამაღლონ თავიანთი სულები

უსასრულობისკენ, სადაც მათი ჭეშმარიტი მემკვიდრეობა ელის მათ. (106, 35–37)

45. თქვენი სულისთვის ძალიან სასარგებლო იქნება, როდესაც "სულიერ ხეობაში" ჩასვლისას ისინი მიგიღებენ და მადლიერების ნიშნებს დაგაჩენენ იმ წყალობისთვის, რომელიც მათ გამოუჩინეთ. დიდი იქნება თქვენი სიხარული, როდესაც მათ სინათლეში ნათბობებს იხილავთ.

46. მაგრამ რა მტკივნეული იქნებოდა, შეგხვედროდათ ის ლეგიონი არსებათა, რომლებიც დაბნელებულნი არიან გაუგებრობით, და შეგცოდნოდათ, რომ მათ თქვენგან სიყვარულის აქტი მოელოდნენ და თქვენ ის არ აღასრულეთ. (287, 58)

47. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: როგორც მე, ადამიანებს, ასეთი სიყვარულითა და წყალობით ვეპყრობი, ასევე ვიხილავ იმავე მზრუნველ სიყვარულს მათ მიმართ, ვინც იმქვეყნად თავის წარსულ დანაშაულებს გამოისყიდის. მე ვგზავნი ჩემს ნათელს ამ არსებებს, რათა გაათავისუფლო ისინი თავიანთი მწუხარებისგან, რომელიც სიბნელეს ჰგავს, და საკუთარი თავის დადანაშაულებისგან, რომელიც არის "ცეცხლი", რათა შემდგომში გამოვგზავნო ისინი კაცობრიობაში; რათა ისინი, ვინც ოდესღაც ტკივილი მოჰყავდათ " " გულებში, ახლა, ცოდნის ნათლით დაჯილდოებულებმა, თავიანთივე ძმებისა და დების კეთილმოსურნეები და მფარველები გახდნენ. (169, 6)

სულების ბრძოლა კაცობრიობისთვის

48. თქვენი, ადამიანური ცხოვრების მიღმა არსებობს სულების სამყარო, თქვენი ძმებისა და დების, ადამიანთათვის უხილავი არსებების, რომლებიც ერთმანეთს ებრძვიან, რათა თქვენი გული მოიგონ.

49. ამ ბრძოლის სათავე განვითარების იმ სხვაობაშია, რომელშიც თითოეული მათგანი იმყოფება. მაშინ, როდესაც სინათლის არსებები, სიყვარულის, ჰარმონიის, სიმშვიდისა და სრულყოფილების იდეალებით შთაგონებულნი, კაცობრიობის გზაზე ნათელს ჰფენენ, მას ყოველთვის სიკეთისკენ უბიძგებენ და უჩვენებენ ყველაფერს, რაც კაცობრიობის სასიკეთოა, ხოლო არსებები, რომლებიც ჯერ კიდევ მიწიერ მატერიალიზმს ეწევიან, ვინც ვერ გათავისუფლდა ეგოიზმისა და ამქვეყნიური სიყვარულისგან, ან ვინც უსასრულოდ კვებავს ადამიანურ დამოკიდებულებებსა და მიდრეკილებებს, იგი თესავს არეულობას კაცობრიობის გზაზე გონების დაბნელებით, გულის დამახრჩობითა და ნების გაბატონებით, რათა გამოიყენოს ადამიანები და აქციოს ისინი თავისი გეგმების იარაღად, ან გამოიყენოს ისინი, თითქოს საკუთარი სხეულები იყვნენ.

50. მაშინ, როდესაც ნათლის სულიერი სამყარო ცდილობს ადამიანთა სულების მოხიბვლას, მათთვის საუკუნოობისკენ გასასვლელის გახსნას; მაშინ, როდესაც ის კურთხეული მსახურები დაუღალავად შრომობენ

სიყვარულში ზრდისთვის, რათა ტანჯულთა საწოლთან მნათობებად იქცნენ, იმ ადამიანთა გვერდით მდგომი მეგზურები, ახალგაზრდების მრჩევლები, ბავშვთა მფარველები და დავიწყებულთა და მარტოსულთა თანამგზავრები გახდნენ — სინათლის გარეშე და სიყვარულის ამაღლებრივი გრძნობის გარეშე მყოფი არსებების ლეგიონები ასევე დაუღალავად მოქმედებენ კაცობრიობას შორის. მაგრამ მათი მიზანი არ არის თქვენი გზის გამარტივება სულიერ სამყარომდე — არა; ამ არსებების განზრახვა სრულიად საპირისპიროა; მათი მიზანია, იბატონონ სამყაროზე, დარჩნენ მისი ბატონები, გააგრძელონ თავიანთი არსებობა დედამიწაზე, დაიმორჩილონ კაცობრიობა და აქციონ ისინი თავიანთი ნების მონებად და იარაღად — ერთი სიტყვით: არ დათმონ ის, რასაც ყოველთვის საკუთრად მიიჩნევდნენ: სამყაროს.

51. ასე რომ, მოწაფეებო: სასტიკი ბრძოლა მძვინვარებს ამ ორგვარ არსებას შორის — ბრძოლა, რომლის დანახვაც თქვენი ფიზიკური თვალებით არ შეგიძლიათ, მაგრამ რომლის შედეგებიც თქვენს სამყაროში დღითიდღე იგრძნობა.

52. იმისათვის, რომ ადამიანმა თავი დაიცვას და გათავისუფლდეს ბოროტი გავლენისგან, მას სჭირდება ცოდნა იმ ჭეშმარიტებისა, რომელიც მას გარს აკრავს; მან უნდა ისწავლოს სულით ლოცვა და ასევე უნდა იცოდეს, რა უნარებით არის დაჯილდოებული მისი ბუნება, რათა გამოიყენოს ისინი იარაღად ამ დიდ ბრძოლაში სიკეთის ბოროტების, სინათლის სიბნელის, სულიერების მატერიალიზმის წინააღმდეგ.

53. სწორედ ნათლის სულიერი სამყარო მოქმედებს, იბრძვის და ყველაფერს ამზადებს, რათა სამყარომ ერთ დღეს სულიერების გზაზე იაროს.

54. დაფიქრდით ამ ყველაფერზე და თქვენ შეძლებთ წარმოიდგინოთ ამ ბრძოლის სისასტიკე, რომელსაც თქვენი სულიერი ძმები აწარმოებენ კაცობრიობის ხსნისთვის — ბრძოლა, რომელიც მათთვის არის სასმისი, რომლიდანაც თქვენ მუდმივად ასმევთ მათ უმადურობის ნაღველს, რადგან თქვენ მხოლოდ იმ კეთილდღეობის მიღებით შემოიფარგლებით, რომელსაც ისინი განიჭებენ, თუმცა არასდროს დგახართ მათ გვერდით, რათა დაეხმაროთ მათ ამ ბრძოლაში.

55. ცოტანი არიან ისინი, ვინც იციან, როგორ შეუერთდნენ მათ; ცოტანი არიან ისინი, ვინც მგრძნობიარეა მათი შთაგონებისადმი და მიჰყვებიან მათ ხელმძღვანელობას. მაგრამ როგორ მტკიცედ მიიწევენ წინ ცხოვრებაში, როგორ დაცულად გრძნობენ თავს, რა სიხარული და შთაგონება ამაღლებს მათ სულს!

56. ადამიანთა უმრავლესობა ორ გავლენას შორის იხლიჩება, ვერ ახერხებს ერთის არჩევას, არ სურს, მთლიანად მიეცეს მატერიალიზმს, მაგრამ არც იმის ძალისხმევა არ შეაქვს, რომ მისგან გათავისუფლდეს და გაასულიეროს თავისი ცხოვრება — ანუ, აამაღლოს ის სიკეთის, ცოდნისა

და სულიერი ძალის მეშვეობით. ისინი მთლიანად საკუთარ თავთან ომში რჩებიან.

57. ისინი, ვინც სრულად დანებდა მატერიალიზმს, აღარ უსმენენ სინდისის ხმას და უგულებელყოფენ ყველაფერს, რაც მათ სულს ეხება, აღარ იბრძვიან; ისინი ამ ბრძოლაში დამარცხდნენ. ისინი ფიქრობენ, რომ გაიმარჯვეს, ჰგონიათ, რომ თავისუფლები არიან, და ვერ აცნობიერებენ, რომ ტყვეები არიან და რომ სინათლის ლეგიონებს ბნელში ჩასვლა და მათი გათავისუფლება მოუწევთ.

58. მე ვგზავნი ამ ნათლის გზავნილს დედამიწის ყველა ხალხს, რათა ადამიანები გამოფხიზლდნენ, რათა გააცნობიერონ, ვინ არის მტერი, რომელსაც უნდა ებრძოლონ, სანამ არ დაამარცხებენ, და რა იარაღი უპყრიათ ხელთ გაუცნობიერებლად. (321, 53 63)

კავშირი ღვთის სულიერ სამყაროსთან

59. მოწაფეებო, გამოფხიზლდით და შეიცანით დრო, რომელშიც ცხოვრობთ. გეუბნებით თქვენ: როგორც ჩემს სამართლიანობას ვერავინ შეაფერხებს, ასევე ვერავინ დახშობს იმქვეყნიური სიცოცხლის კარიბჭეებს, რომლებიც ჩემმა მოწყალებამ თქვენთვის გააღო. ვერავინ შეძლებს, ხელი შეუშალოს სინათლის, იმედისა და სიბრძნის გზავნილებს, რომლებიც იმ სამყაროებიდან კაცობრიობას მიეწოდება. (60, 82)

60. მე დაგუშვეთ იმქვეყნიურ არსებებთან ხანმოკლე ურთიერთობა, რასაც არ ვამტკიცებდი "მეორე ეპოქაში", რადგან იმ დროს თქვენ ამისთვის მზად არ იყავით — არც ისინი და არც თქვენ. ეს კარი ჩემ მიერ გაიხსნა ამ ეპოქაში და ამით ვასრულებ ჩემი წინასწარმეტყველებისა და ჩემი ზოგიერთი დაპირების აღთქმას.

61. 1866 წელს ეს უხილავი კარი გაგიღეთ თქვენ, ისევე როგორც არხი, რომლის მეშვეობითაც რჩეულებს უნდა ეხარებიათ ის გზავნილი, რომელსაც ნათლის სულები კაცობრიობას მოუტანდნენ.

62. იმ წელმანდ, სულიერმა არსებებმა თავი გააცნეს დედამიწის ერებსა და ხალხებს, როგორც ჩემი მოგვიანების წინამორბედები. (146, 15)

63. დღევანდელი კაცობრიობა ასე უგულო და გულქვა რომ არ ყოფილიყო, ისინი უეჭველად მუდმივად მიიღებდნენ გზავნილებს სულიერი სამყაროდან და ზოგჯერ აღმოაჩენდნენ, რომ გარშემორტყმული არიან უამრავი არსებით, რომლებიც დაუღალავად შრომობენ კაცობრიობის გაღვიძებისთვის, და გააცნობიერებდნენ, რომ არასდროს არიან მარტონი.

64. ზოგიერთები ამ სამყაროს "უხილავს" უწოდებენ, სხვები — "იქაურს". მაგრამ რატომ? უბრალოდ იმიტომ, რომ არ აქვთ რწმენა სულიერის "სანახავად" და რადგან მათი ადამიანური სისუსტე მათში შორს და უცხოდ ყოფნის შეგრძნებას იწვევს იმ სამყაროს მიმართ, რომელიც გულებში უნდა იგრძნონ. (294, 32-33)

65. თქვენ გაოცებულნი ხართ, რომ სულიერმა არსებამ შეიძლება თავი შეგაცნობოთ ან თქვენთან დაამყაროს კონტაქტი, და ვერ აცნობიერებთ, რომ თქვენც გამოხატავთ საკუთარ თავს და სხვა სამყაროებში, სხვა სფეროებში თქვენც აცხადებთ საკუთარ თავს.
66. თქვენი "ხორცი" არ არის შეგნებული, რომ თქვენი სული ლოცვის წამებში ერთიანდება ჩემთან; მას არ შეუძლია შეიგრძნოს თქვენი უფლისადმი მიახლოება ამ ნიჭის მეშვეობით — არა მხოლოდ ჩემი სულისადმი, არამედ თქვენი სულიერი ძმებისადმიც, რომლებსაც ლოცვის წამებში იხსენებთ.
67. თქვენც არ ხართ გაცნობიერებული, რომ თქვენი დასვენების საათებში, როდესაც სხეული სძინავს, სული, თავისი განვითარებისა და სულიერების დონის მიხედვით, სხეულს სცილდება და შორეულ ადგილებში ჩნდება, იმ სულიერ სამყაროებშიც კი, რომელთა წარმოდგენაც თქვენს გონებას არ შეუძლია.
68. ამ გამოცხადებებით არავინ გაკვირვებული არ დარჩეს. გაიგეთ, რომ თქვენ ამჟამად ეპოქების აღსრულებას უახლოვდებით. (148, 75–78)
69. მე მსურს, რომ წმინდა აზრები იყოს ის ენა, რომლითაც თქვენ კომუნიკაციას დაამყარებთ სულიერ სამყაროში მცხოვრებ თქვენს ძმებთან და დებთან, რათა ამგვარად გაიგოთ ერთმანეთი; და ჭეშმარიტად, თქვენი ღვაწლი და თქვენი კეთილი საქმეები მათთვის სასარგებლო იქნება; ისევე, როგორც ჩემი შვილების გავლენა, მათი შთაგონება და დაცვა, ძლიერი დახმარება იქნება თქვენთვის თქვენი ცხოვრების გზაზე, რათა ერთად მოხვიდეთ ჩემთან.
70. გახდით სულიერნი და თქვენს ცხოვრებაში იგრძნობთ ამ არსებების კეთილგანწყობილ თანადგომას: დედის ნუგეშს, რომელმაც თავისი შვილი დედამიწაზე დატოვა , მამის სითბოსა და რჩევას, რომელსაც ასევე მოუწია წასვლა. (245,7-8)
71. ამ ნაშრომს ბევრი გააკრიტიკებს და უარყოფს, როდესაც შეიტყობს, რომ მასში სულიერი არსებები გამოხატეს თავი. მაგრამ ნუ წუხართ, რადგან მხოლოდ უცოდინრები დაუპირისპირდებიან ჩემი სწავლებების ამ ნაწილს.
72. რამდენჯერ უსაუბრიათ მოციქულებს, წინასწარმეტყველებსა და უფლის შუამავლებას სამყაროსთვის ნათელი სულიერი არსებების გავლენით, ადამიანობისთვის შეუმჩნევლად, და რამდენჯერ მოქმედებდა და საუბრობდა თითოეული თქვენგანი სულიერი არსებების ნებით, გაუცნობიერებლად! და სწორედ ეს, რაც ყოველთვის ასე იყო, ახლა დაგიდასტურეთ. (163, 24-25)
73. თუ მხოლოდ ცნობისმოყვარეობა გიბიძგებთ, დაამყაროთ კავშირი იმქვეყნიურთან, ჭეშმარიტებას ვერ იპოვით; თუ ამას სიდიადის ან ამაოების სურვილი გაიძულებთ, ჭეშმარიტ გამოცხადებას ვერ მიიღებთ. თუ ცდუნებამ თქვენი გული ცრუ მიზნებითა თუ ეგოისტური ინტერესებით

შეცდომაში შეიყვანა, თქვენ ასევე ვერ მიაღწევთ ერთობას ჩემი სულიწმინდის ნათებასთან. მხოლოდ თქვენი მოწიწება, თქვენი წმინდა ლოცვა, თქვენი სიყვარული, თქვენი მოწყალება და თქვენი სულიერი ამაღლება მოახდენს სასწაულს, რომლითაც თქვენი სული გაშლის ფრთებს, გადაკვეთს სამეფოებს და მიაღწევს სულიერ სამშობლოს, რამდენადაც ეს ჩემი ნებაა.

74. ეს არის მადლი და ნუგეში, რომელიც სულიწმინდამ გიბოძათ, რათა იხილოთ ერთი და იგივე სახლი და დარწმუნდეთ, რომ არ არსებობს სიკვდილი და განშორება, რომ ჩემი არცერთი ქმნილება არ იღუპება მარადიული სიცოცხლისათვის. რადგან ამ "მესამე ეპოქაში" თქვენ ასევე შეძლებთ სულიერი კოცნით მოეხვიოთ იმ არსებებს, რომლებიც ამქვეყნიური ცხოვრებიდან გადავიდნენ და რომლებიც თქვენ იცოდით, რომელთაც გიყვარდათ და დაკარგეთ ამ სამყაროში, მაგრამ არა მარადისობაში.

75. ბევრ თქვენგანს დაგიმყარებიათ კონტაქტი ამ არსებებთან ჩემი "მუშაკების" დახმარებით. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს არ არის დაკავშირების სრულყოფილი გზა და ახლოვდება დრო, როდესაც განკაცებული და უსხეულო სულები შეძლებენ ერთმანეთთან ურთიერთობას სულით სულთან, ყოველგვარი მატერიალური თუ ადამიანური საშუალების გარეშე, კერძოდ, შთაგონების, სულიერი მგრძნობელობის ნიჭის, გამოცხადების ან ინტუიციის მეშვეობით. თქვენი სულის თვალებს შეეძლება ამქვეყნიური სიცოცხლის მიღმა არსებულის აღქმა; ამის შემდეგ თქვენი გული იგრძნობს "სულიერი ველის" მკვიდრი არსებების სიცოცხლის გამოვლინებებს და მაშინ თქვენი სულის სიხარული, ისევე როგორც მამისადმი თქვენი ცოდნა და სიყვარული, დიდი იქნება.

76. მაშინ შეიცნობთ, თუ რა არის თქვენი სულის სიცოცხლე, ვინ არის იგი და ვინ იყო, როდესაც საკუთარ თავს ამ მცირე ზღვრებში კი არ დაინახავთ, არამედ ამოიცნობთ, რომლებიც თქვენი სხეულების შესაბამისია. რადგან მამა გეუბნებათ: თუმცა თქვენი სხეულების მატერია მცირეა — რაოდენ მსგავსია თქვენი სული ჩემი ღვთაებრივი სულისა! (244, 21-24)

თავი 42 – დანაშაული და გამოსყიდვა, განსაცდელები და ტანჯვა

გამოსწორებისა და სინანულის აუცილებლობა

1. როდესაც ხშირად გაძლევთ ნებას, დალიოთ ერთი და იგივე სასმელი, რომელიც თქვენს მოყვასს მიაწოდეთ, ეს იმიტომ ხდება, რომ მხოლოდ ამგვარად აცნობიერებენ ზოგიერთნი იმ ბოროტებას, რომელიც მათ გამოიწვიეს; და იმავე განსაცდელის გადატანით, რომელიც სხვებს

მოუწყვეს, ისინი შეიგრძნობენ იმ ტკივილს, რომელიც სხვებს მიაყენეს. ეს გაანათლებს მათ სულებს და გამოიწვევს გაგებას, სინანულს და, შედეგად, ჩემი რჯულის აღსრულებას.

2. მაგრამ თუ გსურთ, თავი აარიდოთ ტანჯვას ან სიმწარის სასმელს, ამას მიაღწევთ თქვენი დანაშაულის გამოსყიდვით მონანიებით, კეთილი საქმეებითა და ყველაფრით, რასაც სინდისი გკარნახობთ. ამგვარად, თქვენ დაფარავთ სიყვარულის ვალს და აღადგენთ პატივს, სიცოცხლეს, მშვიდობას, ჯანმრთელობას, სიხარულს ან პურს, რომელიც ოდესმე თქვენი მოყვასისთვის წაგეღოთ.

3. ნახეთ, რაოდენ განსხვავებულია ჩემი სიმართლის რეალობა იმ წარმოდგენისგან, რომელიც თქვენს მამაზე შეგიქმნიათ!

4. არ დაგავიწყდეთ: როდესაც გითხარით, რომ არცერთი თქვენგანი არ დაიღუპება, მე, რა თქმა უნდა, ასევე გითხარით, რომ ყოველი ვალი უნდა დაიფაროს და ყოველი დანაშაული სიცოცხლის წიგნიდან უნდა ამოიწეროს. თქვენზეა დამოკიდებული, რომელ გზას აირჩევთ ჩემამდე მოსასვლელად. თქვენ ჯერ კიდევ გაქვთ თავისუფალი ნება.

5. თუ გირჩევნიათ ძველი დროის საზღაუროს კანონი, როგორც მას ამპარტავანი ერები დღესაც იცავენ, მაშინ შეხედეთ მათ შედეგებს!

6. თუ გსურთ, რომ იგივე ზომა, რომლითაც თქვენს მოყვას გსჯით, თქვენც დაგეკისროთ, არც კი მოგიწევთ მომავალ ცხოვრებაში შესვლა ჩემი სამართლიანობის მისაღებად; რადგან აქ (დედამიწაზე), როდესაც ყველაზე ნაკლებად მოელით, აღმოჩნდებით ზუსტად იმავე კრიტიკულ მდგომარეობაში, რომელშიც თქვენი მოყვასი ჩააგდეთ.

7. მაგრამ თუ გსურთ, რომ თქვენ დაგეხმაროთ უმაღლესი კანონი — არა მხოლოდ იმ ტკივილისგან გაგათავისუფლოთ, რომლისაც ყველაზე მეტად გეშინიათ, არამედ თქვენში კეთილი აზრები და კარგი გრძნობები ჩაგინერგოთ — მაშინ ილოცეთ, მომიხმეთ და შემდეგ იარეთ თქვენი ბრძოლის გზაზე, რათა სულ უფრო უკეთესები გახდეთ, ძლიერნი განსაცდელებში — ერთი სიტყვით: რომ სიყვარულით გადაიხადოთ ვალი, რომელიც გეკისრებათ თქვენი მამისა და თქვენი მოყვასის წინაშე. (16, 53-59)

8. მე ხშირად მეკითხებიან: "მოძღვარო, თუ შენ გვაპატიებ ჩვენს დანაშაულებს, მაშინ რატომ გვაძლევ საშუალებას, ვიხსნათ ისინი ტანჯვით?" ამაზე მე გეუბნებით: მე გპატიობთ, მაგრამ აუცილებელია ამ დანაშაულების გამოსყიდვა, რათა თქვენმა სულმა სისუფთავე აღიდგინოს. (64, 14)

9. მე გითხარით, რომ ადამიანის გულიდან ბოლო ლაქაც კი წაიშლება, მაგრამ ასევე გეუბნებით, რომ თითოეულმა საკუთარი ნაკლი თავად უნდა განიბანოს. გახსოვდეთ, რომ გითხარით: "როგორი საზომითაც ზომავთ, იმავე საზომით გეზომებათ" და: "როგორც დათესავ, ისე მოიმკები". (150, 47)

10. მატერიალური შესაწირავებიდან, რომლებსაც კაცობრიობა მე მიძღვნის, მე მხოლოდ კეთილ განზრახვას ვიღებ, თუ ის მართლაც კეთილია; რადგან საჩუქარი ყოველთვის არ გამოხატავს გულუხვ და კეთილშობილურ განზრახვას. რა ხშირად სწირავენ ადამიანები მსხვერპლს, რათა დაფარონ თავიანთი ცუდი საქმეები ან სანაცვლოდ რაიმე მოითხოვონ ჩემგან. ამიტომ გეუბნებით, რომ სულის სიმშვიდე ვერ იყიდება, რომ თქვენი ბნელი ლაქები ვერ დაიბანება მატერიალური სიმდიდრით, თუნდაც უდიდესი საგანძური შემომწიროთ.
11. სინანული, მწუხარება ჩემი შეურაცხყოფის გამო, განახლება, გაუმჯობესება, ჩადენილი შეცდომების გამოსწორება — ყოველივე ეს იმ თავმდაბლობით, რომელიც მე გასწავლეთ — დიახ, მაშინ ადამიანები მწირავენ გულის, სულისა და ფიქრების ჭეშმარიტ მსხვერპლს, რომელიც თქვენი მამისთვის 508 თავი 42 საკმეველი, ყვავილები და სანთლები უსასრულოდ უფრო სასიამოვნოა. (36, 27-28)

სინანულის კანონი

12. თქვენ ერთმანეთის შემდეგ გქონდათ შესაძლებლობები და ამაში შეგიძლიათ შეიცნოთ ჩემი უსაზღვრო სიყვარული თქვენდამი; რადგან მე გიბოძეთ ნიჭები და თქვენს არსებას მიეცით შესაძლებლობა, გამოესწორებინეთ შეცდომები, განგეწმინდათ და სრულყოფილებამდე მიგეყვანათ თქვენი სული, იმის ნაცვლად, რომ დაგეჯარიმებინათ ან მარადისობაში განგკითხათ, როგორც ამას ერთ დროს ფიქრობდით.
13. ვინ, ამ სწავლებების მცოდნე და მათ ჭეშმარიტებად მქონე, გაბედავს ზურგი აქციოს დედამიწაზე თავის მისიას, მაშინაც კი, როდესაც იცის, რომ ამით თავისი სულისთვის კიდევ უფრო მკაცრ გამოსყიდვას გამოიწვევს?
14. რადგან მართალია, ჩემი სამართლიანობა გთავაზობთ ახალ შესაძლებლობებს ნაკლების აღმოსაფხვრელად და შეცდომების გამოსასწორებლად, მაგრამ ასევე მართალია, რომ ყოველ ახალ შესაძლებლობასთან ერთად იზრდება განსაცდელთა რიცხვი და სირთულეები და ტანჯვა უფრო მძაფრი ხდება, ისევე, როგორც ჩადენილი შეცდომები უფრო სერიოზული გახდა.
15. თქვენი მოვალეობა — სასჯელზე საუბარი არ შეიძლება — იქნება ყველაფრის აღდგენა, განახლება, გამოასწორება და ბოლო ვალის გასტუმრება. არავინ — არც თქვენი ზეციური მამა, არც თქვენი ძმები და დები დედამიწაზე ან "სულიერ ხეობაში" — არ გააკეთებს იმას, რასაც მხოლოდ თქვენ თვითონ უნდა აკეთოთ, თუმცა გეუბნებით, რომ მე ყოველთვის ვუპასუხებ თქვენს მოწოდებას. როდესაც თავს მარტოსულად და მიტოვებულად იგრძნობთ, თქვენ იგრძნობთ ჩემს თანდასწრებას და სულიერი სამყარო ყოველთვის მოვა თქვენს დასახმარებლად, რათა აიტვირთოს თქვენი ჯვრის ტვირთი. (289, 45–47)

16. მხოლოდ ჩემი სიყვარული და ჩემი სიმართლე შეუძლია დაიცვას დღეს ისინი, ვინც მათთვის შიშიანობს და წყურია. მხოლოდ მე, ჩემს სრულყოფილ სიმართლეში, შემიძლია მივიღო ის, ვინც საკუთარ თავს მოიკლავს.
17. რომ იცოდნენ, რომ სულის უდაბურება ამქვეყნიურ მარტოობაზე უფრო საშინელია, ისინი მოთმინებითა და სიმამაცით შეინარჩუნებდნენ გამძლეობას თავიანთი მიწიერი არსებობის ბოლო დღემდე. (165, 73-74)
18. მე არ ვანადგურებ ჩემს არცერთ შვილს, რამდენადაც არ უნდა მტკენდნენ; მე მათ ვინარჩუნებ და ვაძლევ შესაძლებლობას, გამოისყიდონ თავიანთი დანაშაულები და დაუბრუნდნენ დატოვებულ გზას. თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ მე მათ ვაპატიე, ისინი საკუთარი საქმეების ნაყოფს უპირისპირდებიან და სწორედ ეს აძლევთ მათ სამსჯავროს და უჩვენებენ სწორ გზას. (96, 55)

სინჯულებისა და ტანჯვის მიზეზი

19. შეიცანით თავი! მე საუკუნეების განმავლობაში ვაკვირდებოდი ადამიანთა არსებობას და ვიცი, რა იყო მათი ყოველი ტკივილისა და უბედურების მიზეზი.
20. უძველესი დროიდან ვხედავ, როგორ იღუპებდნენ ადამიანები ერთმანეთს შურის, მატერიალიზმისა და ძალაუფლების წყურვილის გამო; ისინი ყოველთვის უგულებელყოფდნენ თავიანთ სულებს, რადგან თვლიდნენ, რომ მხოლოდ მატერია არიან, და როდესაც დადგა ჟამი, მიეტოვებინათ დედამიწაზე თავიანთი ადამიანური ხორცი, მათ არაფერი დარჩენოდათ, გარდა იმისა, რაც შექმნეს თავიანთი მატერიალური ცხოვრების განმავლობაში, სულისთვის ნეტარების მოპოვების გარეშე; რადგან არც ეძებდნენ მას, არც ფიქრობდნენ მასზე და არც სულის სათნოებებზე ზრუნავდნენ, არც ცოდნაზე. ისინი მხოლოდ ცხოვრებით იყვნენ კმაყოფილნი, არ ეძებდნენ გზას, რომელიც ღმერთთან მიიყვანდათ. (11, 42–43)
21. დღეს, თქვენი ცივილიზაციის პროგრესის მიუხედავად, თქვენ სულ უფრო დაშორდით მატერიალურ სამყაროს, ისევე როგორც სულიერს, წმინდას, ღვთისას. ამიტომ, თქვენი ცხოვრების ყოველ ეტაპზე თქვენ სულ უფრო დიდ სისუსტეში, სულ უფრო დიდ ტანჯვაში ვარდებით, მიუხედავად იმ სურვილისა, რომ დედამიწაზე გატარებული ყოველი დღით უფრო ძლიერები და ბედნიერები გახდეთ. თუმცა, ახლა წინ გადადგამთ ნაბიჯს ჩემი რჯულის აღსრულებაში, ო, დედამიწის მკვიდრნო! (16, 35)
22. განსაცდელები, რომლებსაც თქვენი ცხოვრების გზაზე აწყდებით, შემთხვევითი არ არის; მე გამოგგზავნეთ ისინი, რათა დაიმსახუროთ. ხეზე ფოთოლი ჩემი ნების გარეშე არ იძვრის და მე ვარ წარმოდგენილი ქმნილების როგორც დიდ, ისე მცირე საქმეებში.

23. იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა ისწავლოთ გაგება, თუ რა ნაყოფს მოიმკით ყოველი განსაცდელიდან, რათა თქვენი გამოსყიდვა შემოკლდეს. აიღეთ თქვენი ჯვარი სიყვარულით და მე ვიზრუნებ, რომ თქვენს გამოსყიდვას მოთმინებით იტვირთავდეთ. (25:6)
24. როდესაც ადამიანები სიცილის, სიამოვნებისა და ამაოების შუაგულში მივიწყებენ და უარყოფენ კიდეც, რატომ იძირებიან სასოწარკვეთილებაში და რატომ ძრწიან, როდესაც კრეფენ ცრემლების იმ მოსავალს, რომელიც აწამებს მათ სულსა და ხორცს? მაშინ ისინი ღვთისგმობენ და ამბობენ, რომ ღმერთი არ არსებობს.
25. ადამიანი საკმარისად თამამია, რომ სცოდავს, მტკიცედ გადაწყვეტს ჩემი რჯულის გზისგან გადახვევას; მაგრამ დაგარწმუნებთ, რომ ის უკიდურესად მშიშარაა, როდესაც საქმე ეხება გამოსყიდვასა და თავისი ვალების დაფარვას. თუმცა მე გაძლიერებთ თქვენს უშიშრობაში, გიცავთ თქვენს სისუსტეებში, გაღვიძებთ ლეთარგიიდან, გაშრობთ ცრემლებს და გაძლევთ ახალ შესაძლებლობებს, რათა დაიბრუნოთ დაკარგული სინათლე და ხელახლა აღმოაჩინოთ ჩემი კანონის დავიწყებული გზა.
26. მე მოვედი, რათა მოგგოთ, როგორც "მეორე ეპოქაში", სიცოცხლის პური და ღვინო, სულისთვისაც და სხეულისთვისაც, რათა იცხოვროთ ჰარმონიაში ყოველივე იმასთან, რაც თქვენმა მამამ შექმნა.
27. ჩემს გზებზე სათნოებები ყვავის, თქვენსაზე კი — ეკლები, უფსკრულები და სიმწარე.
28. ვინც ამბობს, რომ უფლის გზები ეკლებითაა სავსე, არ იცის, რასაც ამბობს, რადგან მე არცერთ ჩემს შვილს ტკივილი არ შეუქმნია; თუმცა, ვინც სინათლისა და მშვიდობის გზიდან გადაუხვია, მას ამ გზაზე დაბრუნებისას საკუთარი დანაშაულის შედეგების ატანა მოუწევს.
29. რატომ დალიეთ ტანჯვის სასმელი? რატომ დაივიწყეთ უფლის მცნება, ისევე როგორც მისია, რომელიც მე თქვენ ანდეთ? იმიტომ, რომ ჩემი რჯული თქვენი საკუთარით შეცვალეთ და აი, თქვენი ამაო სიბრძნის შედეგები: მწარე ტანჯვა, ომი, ფანატიზმი, იმედგაცრუებები და სიცრუე, რომელიც გგუდავთ და სასოწარკვეთილებით გავსებთ. და ყველაზე მტკივნეული რამ მატერიალისტისთვის, იმისთვის, ვინც ყველაფერს თავის გამოთვლებს ექვემდებარება და ამქვეყნიური მატერიალური კანონების მორჩილს ხდის, ისაა, რომ ამ ცხოვრების შემდეგ ის კვლავაც თან გაიყოლებს თავისი გადახვევებისა და მიდრეკილებების ტვირთს. მაშინ თქვენი სულის ტანჯვა უდიდესი იქნება.
30. აქ მოიშორეთ თქვენი ცოდვების ტვირთი, აღასრულეთ ჩემი რჯული და მალე მოდით. პატიება სთხოვეთ ყველას, ვისაც ტკივილი მიაყენეთ, და დანარჩენი მე მომანდეთ; , რადგან სიყვარულისთვის დრო ცოტა გექნებათ, თუკი ამას ნამდვილად გადაწყვეტთ. (17, 37-43)
31. მოდით ჩემთან, თქვენ ყველანი, ვინც გულში ფარულ მწუხარებას ატარებთ. თქვენში იმალება ღალატით გამოწვეული ტკივილი და თქვენი

სიმწარე დიდია, რადგან ის, ვინც ასე ძალიან გიყვარდათ, ასე ღრმად გატკინა გული.
32. დაწყნარდით თქვენში, რათა ლოცვამ გაგინათლოთ და აღმოაჩინოთ, იქნებ თავად გახდით ერთ დროს იმის მიზეზი, რის გამოც გიღალატეს. მაშინ ლოცვა გაგაძლიერებთ რწმენაში, რომ უნდა აპატიოთ მათ, ვინც თქვენი სიყვარულის, თქვენი რწმენისა და თქვენი ნდობის ღალატში გაცრუებთ იმედს.
33. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იმ წამსვე, როცა პატიებას მიუტევებთ თქვენს მოძულეს, სრულად იგრძნობთ ჩემს მშვიდობას; რადგან ამ დროს თქვენი სული ჩემსას შეერთდება და მე ჩემს მოსასხამს გადმოგაფარებთ, რათა პატიება გიწეროთ და ორივე ჩემს სიყვარულში მოგაქციოთ. (312, 49–51)
34. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მე მოვამზადე სამეფო მშვიდობისა და სრულყოფილებისა ყოველი სულისათვის. მაგრამ ამ სამეფოს, რომელიც მე მოვამზადე, ეწინააღმდეგება სხვა სამეფო: სამყარო. მაშინ, როცა ჩემს სამეფოს მიაღწევენ თავმდაბლობით, სიყვარულითა და სათნოებით, მეორე სამეფოს დასაკუთრებლად საჭიროა ამპარტავნება, ამბიცია, სიამაყე, სიხარბე, ეგოიზმი და ბოროტება.
35. ყოველთვის ეწინააღმდეგებოდა სამყარო ჩემს სამეფოს; ყოველთვის, ვინც ჩემს გზას მიჰყვებოდა, იდევნებოდა და ცდუნებისკენ მიჰყავდათ თავის გზაზე, იქნებოდა ეს ხილული გავლენებით თუ უხილავი ძალებით.
36. ეს არ არის პირველი შემთხვევა, როდესაც ჩემამდე მოსასვლელად ეკლებზე იარე; ეს არ არის პირველი, როდესაც შენი სული ჩემს წინაშე მოსასვლელად ცდილობდა და წაბორძიკდა. ყოველთვის შენი არსების სიღრმეში გიწარმოებია ბრძოლა.
37. ჩემი სულის შთაგონება ნათელს ჰფენს თქვენს შინაგან არსს და აღვივებს ბრძოლას ბნელი ძალების, ცრუ ნათების, ცრუ სათნოებათა, მატერიის, ყოველი ზედმეტი და ამქვეყნიური ცრუ დიდების წინააღმდეგ. (327, 3)
38. მე ვაკურთხებ იმ ტკივილს, რომელიც ჩემთვის აიტანეთ, რადგან ყველაფერი, რასაც ჩემთვის იტანთ, მარადისობისთვის ღირსს გაქცევთ. (338, 61)

რწმენა, მორჩილება და სიმდაბლე განსაცდელებში

39. ადამიანის სიცოცხლე სულისთვის არის წრთობის ღუმელი, რომელშიც ის წმინდადება, და საწირო, რომელზეც ის იწრთობა. აუცილებელია, რომ ადამიანს სულში ჰქონდეს იდეალი, რწმენა თავისი შემოქმედისა და სიყვარული თავისი განკუთვნილისადმი, რათა მოთმინებით იტვირთოს თავისი ჯვარი თავისი კალვარიის მწვერვალამდე.

40. მარადიულ სიცოცხლეში რწმენის გარეშე, ადამიანი სასოწარკვეთილებაში ეცემა ყოველი მძიმე განსაცდელის დროს; ამაღლებული იდეალების გარეშე, ის მატერიალიზმში იძირება; ხოლო იმედგაცრუების ატანის ძალის გარეშე, ის უიმედობაში ან მანკიერებაში იღუპება. (99, 38-39)

41. გეუბნებით თქვენ, რომ უნდა გიყვარდეთ თქვენი ჯვარი; რადგან თუ მასზე ამბოხდებით, როდესაც მხრებზე უნდა ზიდოთ, ტკივილი თქვენს გულებში ღრმა ჭრილობას გაგიჩენთ. მე ჭეშმარიტად მიყვარს ჩემი ჯვარი, ო, ხალხო; მაგრამ იცით, რას ვუწოდებ მე ჩემს ჯვარს? ჩემი ჯვარი თქვენ ხართ, ო, ხალხო, რომელთაც ასე ძვირფასად ვგიყვარვართ. (144, 20)

42. რწმენა, მორჩილება და თავმდაბლობა იმის მიმართ, რაც მე განვაჩინე, განსაცდელის გზას დააკლავს ხანგრძლივობას, რადგან მაშინ თქვენ არ მოგიწევთ ტანჯვის გზის ერთზე მეტჯერ გავლა. მაგრამ თუ განსაცდელების დროს ამბოხი, უკმაყოფილება ან მწიკვნიერებაც კი წარმოიქმნება, განსაცდელი უფრო დიდხანს გაგრძელდება, რადგან თქვენ ისევ მოგიწევთ ამ გზის გავლა, სანამ გაკვეთილს არ ისწავლით. (139, 49)

43. გეუბნებით თქვენ: განსაცდელები, რომლებიც კაცმა თავს მოიწია ამ ეპოქაში, ძალიან მძიმეა, რადგან ისინი აუცილებელია მისი ხსნისთვის.

44. ღვთაებრივი სამართალი აღსრულდება თითოეული ადამიანისათვის ყველაზე ძვირფასზე, რათა თითოეულ ადამიანს პასუხი მოვთხოვოთ თავისი საქმეებისათვის.

45. რაოდენ მნიშვნელოვანია, რომ ადამიანმა გააცნობიეროს, რას ნიშნავს სულიერი გამოსყიდვა, რათა, იმის გაცნობიერებით, რომ სულს აქვს წარსული, რომელიც მხოლოდ ღმერთმა იცის, მან თავისი სასოწარკვეთის ჭიქა სიყვარულით, მოთმინებით, პატივისცემით და სიხარულითაც კი მიიღოს — იმის ცოდნით, რომ ამით ის იბანს წარსულ და აწმყოს ნაკლოვანებებს, იხდის ვალებს და იმსახურებს ღირსებას კანონის წინაშე.

46. ტანჯვაში სულიერი აღმაფრენა არ იქნება, სანამ ადამიანი არ იტანჯება სიყვარულით, ჩემი სამართლიანობის პატივისცემით და იმის მიმღებლობით, რაც თითოეულმა საკუთარ თავს მოუტანა. თუმცა მხოლოდ განსაცდელთა შორის ასეთი ამაღლება შეძლებს ადამიანებს გაუგებინოს, თუ რა არის სულიერი ანაზღაურების კანონი. (352, 36–37, 42–43)

სტრადისა და ტკივილის მნიშვნელობა

47. თუ ცხოვრებისეულ განსაცდელებს შემთხვევითობას მიაწერთ, გაგიჭირდებათ ძლიერად ყოფნა. მაგრამ თუ გესმით, რა არის გამოსყიდვა, რა არის სამართლიანობა და ანაზღაურება, თქვენს რწმენაში იპოვით ამაღლებასა და თვითშეწირვას, რათა განსაცდელებზე გაიმარჯვოთ.

48. ჩემი ნებაა, გამოვცადო თქვენი სული სხვადასხვაგვარად, რადგან მე მას ვაყალიბებ, ვქმნი და ვხვეწ. ამ მიზნით, მე ვიყენებ ყველაფერსა და

ყველა ადამიანს; მე ვიყენებ როგორც მართლებს, ისე ბოროტებს, როგორც ინსტრუმენტებს . ერთ დროს მე ვიყენებ სინათლეს; სხვა დროს კი ბნელს ვაქცევ ჩემს მსახურად. ამიტომ გეუბნებით თქვენ: როდესაც რთულ მდგომარეობაში აღმოჩნდებით, იფიქრეთ ჩემზე, თქვენს უფალზე, რომელიც მთელი სიყვარულით აგიხსნით ამ განსაცდელის მიზეზს.

49. არსებობს სასმელები, რომლებიც ყველამ უნდა დალიოს; ზოგმა ადრე, ზოგმა — გვიან, რათა ყველამ ისწავლოს ჩემი გაგება და სიყვარული. უბედურება, ავადმყოფობა, ცილისწამება და უღირსება ძალიან მწარე სასმელებია, რომლებიც მხოლოდ ცოდვილის ბაგეს არ ეკარება. გახსოვდეთ, რომ უსამართლოესმა, იმ "მეორე ხანაში", თქვენი წარმოსახვისთვისაც კი ყველაზე მწარე ჭიქა გამოცალა. მორჩილება, თავმდაბლობა და სიყვარული, რომლითაც სასოწარკვეთის ჭიქას სვამთ, ჯვარს უფრო მსუბუქს გახდის და განსაცდელს უფრო სწრაფად გადაგაჭრევინებთ. (54, 4-6)

50. ყველაფერი, რაც გარს გერტყათ, თქვენი განწმენდისთვისაა განკუთვნილი, თუმცა ყველამ ასე ვერ გაიგო. ნუ მისცემთ უფლებას, ტკივილი, რომელსაც თქვენი ტანჯვის ჭიქიდან სვამთ, უნაყოფო აღმოჩნდეს. ტკივილისგან შეგიძლიათ მიიღოთ ნათელი, რომელიც სიბრძნე, სირბილი, ძალა და მგრძნობელობაა. (81, 59)

51. იცოდეთ, მოწაფეებო, რომ ტკივილი თქვენი გულებიდან ბოროტ ნაყოფს შლის, გაძლევთ გამოცდილებას და თქვენი შეცდომების გამოსწორებას იწვევს.

52. ამგვარად გცდით თქვენი მამა, რათა გაგიბრწყინდეთ გონება. მაგრამ თუ არ გესმით და ტყუილად იტანჯებით, რადგან ვერ აღმოაჩენთ ჩემი ბრძნული გაკვეთილების აზრს, თქვენი ტკივილი უაზროა და გაკვეთილისგან მაქსიმალურ სარგებელს ვერ იღებთ. (258, 57–58)

53. ადამიანები ღაღადებენ: "თუ არსებობს მოწყალებისა და სიყვარულის ღმერთი — მაშინ რატომ უნდა იტანჯებოდნენ კეთილნი ბოროტთა ხელით, მართალნი — ცოდვილთა ხელით?"

54. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემო შვილებო: არც ერთი ადამიანი არ მოდის ამ ქვეყნად მხოლოდ საკუთარი ხსნის მისაღწევად. ის არ არის იზოლირებული ინდივიდი, არამედ მთლიანობის ნაწილია.

55. განა არ იტანჯება ადამიანის სხეულში ჯანმრთელი და სრულყოფილი ორგანო, როდესაც სხვა ორგანოები ავად არიან?

56. ეს მატერიალური შედარებაა, რათა გაიგოთ კავშირი, რომელიც ყოველ ადამიანსა და სხვებს შორის არსებობს. კეთილმა უნდა იტანჯოს ბოროტთა შორის, მაგრამ კეთილნი სრულებით უბრალონი არ არიან, თუ არ იღწვიან თავიანთი ძმებისა და დების სულიერი წინსვლისთვის. თუმცა, როგორც ინდივიდს, ყველას საკუთარი პასუხისმგებლობა აქვს და, რადგან ისინი ჩემი სულის ნაწილი არიან და მას ჰგვანან, მათ გააჩნიათ ნება და გონი, რათა წვლილი შეიტანონ ყველას წინსვლაში. (358, 18-19)

57. სწორად განმარტეთ ჩემი სწავლება; ნუ იფიქრებთ, რომ ჩემს სულს სიხარულს ანიჭებს თქვენი ტანჯვის ხილვა დედამიწაზე, ან რომ მსურს, წაგართვათ ყველაფერი, რაც სასიამოვნოა თქვენთვის, რათა მე მათით დავტკბე. მე მოვედი სen e-ით, რომ შეიცნოთ და დაიცვათ ჩემი კანონები, რადგან ისინი თქვენი პატივისცემისა და ყურადღების ღირსნი არიან და მათი დაცვა მარადიულ ნეტარებასა და მარადიულ მშვიდობას მოგანიჭებთ. (25, 80)
58. უნდა გითხრათ, რომ, სანამ დედამიწაზე ცხოვრობთ, შეგიძლიათ ეცადოთ, თქვენი არსებობა აქ მაქსიმალურად სასიამოვნო გახადოთ. არ არის აუცილებელი, უსასრულოდ ტიროთ, იტანჯოთ და "სისხლი ღვაროთ", რათა მომავალში სიმშვიდე დაიმსახუროთ.
59. თუ თქვენ შეგეძლოთ ამ მიწის ცრემლების ველად გადაქცევა ბედნიერების სამყაროდ, სადაც ერთმანეთს შეიყვარებდით, სადაც სიკეთის ქმნასა და ჩემს კანონში ცხოვრებას ისწრაფოდით — ჭეშმარიტად, გეუბნებით, ეს ცხოვრება ჩემს თვალში კიდევ უფრო სათნო და კეთილშობილური იქნებოდა, ვიდრე ტანჯვით, უბედურებითა და ცრემლებით სავსე არსებობა, რამდენადაც დიდიც არ უნდა იყოს მისი ატანის თქვენი სურვილი. (219, 15-16)
60. იხარეთ, რომ არც ერთი ტკივილი არ არის მარადიული; თქვენი ტანჯვა დროებითია და მალევე გაივლის.
61. გამოსყიდვისა და განწმენდის დრო ხანმოკლეა მათთვის, ვინც განსაცდელებს სულიერი ხედვით უყურებს; ხოლო მათთვის, ვინც მთლიანად მატერიალიზმშია ჩაფლული, ის, რაც სინამდვილეში ძალიან მალე მთავრდება, დიდხანს გაგრძელდება.
62. როგორც შენი გულის ფეთქი გადის, ასევე ადამიანის სიცოცხლეც უსასრულობაში მიედინება.
63. შიშის მიზეზი არ არსებობს, რადგან ისევე, როგორც ოხვრა ამოდის, როგორც ცრემლი იღვრება ან სიტყვა ილაპარაკება, ასევე ქრება ადამიანის ტანჯვა.
64. ღვთის უსაზღვრო სინაზეში, შენი ყოველი ტკივილი და მწუხარება არაფრად უნდა განიბნოს. (12:5–9)

თავი 43 – ავადმყოფობა, განკურნება და განახლება

დაავადების წარმოშობა და მნიშვნელობა

1. როდესაც ადამიანი ლოცვისა და კეთილი საქმეების უგულებელყოფით სიკეთის გზას სცდება, ის კარგავს მორალური ძალასა და სულიერებას და ცდუნების წინაშე დგება; და თავის სისუსტეში ცოდვებს უფლებას აძლევს, რომ მასში ფეხი მოიკიდონ, და ესენი გულს აავადებენ.

2. მაგრამ მე მოვედი, როგორც ექიმი, ავადმყოფის საწოლთან და დავადე მას მთელი ჩემი სიყვარული და მზრუნველობა. ჩემი ნათელი მისი სიცხით დამწვარი ტუჩებისთვის სუფთა წყალი იყო და როდესაც მან ჩემი ნელსაცხებელი შუბლზე იგრძნო, მან მითხრა: "უფალო, მხოლოდ შენმა მოწყალებამ შეუძლია ჩემი გადარჩენა. მე სულით ძალიან ვარ ავად და სიკვდილი მალე მომივა."
3. მე კი ვუთხარი მას: "არ მოკვდები, რადგან მე, სიცოცხლე, მოვედი და ყველაფერი, რაც დაკარგე, აღგიდგება". (220, 39)
4. რა ღირსებების მოპოვება შეუძლია ავადმყოფს, რომელსაც არ შეუძლია რაიმე ძალისხმევის გაღება? მისი ღირსებები მრავალფეროვანი და დიდი შეიძლება იყოს, თუ იცის, როგორ შეიარაღოს თავი მოთმინებითა და თვითშეწირულობით, თუ მოკრძალებულია ღვთაებრივი ნების წინაშე და შეუძლია, ტკივილის მიუხედავად, დამილოცოს მე. რადგან მისი მაგალითი გაანათებს მრავალ გულს, რომელიც სიბნელეში ცხოვრობს, სასოწარკვეთაშია, ცოდვას ეცემა ან სიკვდილზე ფიქრობს, როდესაც განსაცდელს გადაეყრება.
5. როდესაც ეს ადამიანები თავიანთ გზაზე შეხვდებიან რწმენის, სიმდაბლისა და იმედის მაგალითს, რომელიც მომდინარეობს გულიდან, რომელიც ასევე დიდად იტანჯება, რადგან ძალიან მძიმე ჯვარს ატარებს, ისინი იგრძნობენ, რომ მათი გული სინათლის სხივმა შეეხო.
6. ასეც არის: რადგან მათ არ შეეძლოთ საკუთარი სულის ხმის მოსმენა, მათ მოუწიათ მიეღოთ სულის ნათელი, რომელიც სხვა ადამიანმა მათ მაგალითითა და რწმენით გადასდო.
7. ნუ დანებდებით, არასოდეს ჩათვალოთ თავი წარუმატებლად, ნუ დაემორჩილებით თქვენი ტანჯვის ტვირთს. ყოველთვის თვალწინ გქონდეთ თქვენი რწმენის მოელვარე სანთელი. ეს რწმენა და თქვენი სიყვარული გიხსნით. (132, 38-39)

გამოსწორება საკუთარი ძალით

8. თქვენ მე ითხოვთ განკურნებას; მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით, არავინ არის თქვენზე უკეთესი მკურნალი.
9. რა სარგებელია ჩემთვის, რომ განგკურნოთ და მოგგვაროთ ტკივილი, თუ თქვენ არ მოიშორებთ თქვენს ნაკლოვანებებს, ცოდვებს, მანკიერებებსა და უნაკლოებებს? თქვენი დაავადებების მიზეზი ტკივილი კი არა, თქვენი ცოდვებია. აჰა, სწორედ ეს არის ტკივილის წყარო! ამიტომ, იბრძოლეთ ცოდვის წინააღმდეგ, განშორდით მას და განიკურნებით. მაგრამ ეს თქვენი ამოცანაა. მე მხოლოდ ვასწავლი და გეხმარებით ამაში.
10. როდესაც თქვენი სინდისის მეშვეობით თქვენი ტანჯვის მიზეზს აღმოაჩენთ და მის წინააღმდეგ საბრძოლველად ყველაფერს იღონებთ, სრულად შეიგრძნობთ ღვთაებრივ ძალას, რომელიც დაგეხმარებათ ამ

ბრძოლაში გამარჯვებასა და თქვენი სულიერი თავისუფლების მოპოვებაში.
11. რა დიდი იქნება თქვენი კმაყოფილება, როდესაც იგრძნობთ, რომ საკუთარი ძალისხმევით შეძელით ტკივილისგან გათავისუფლება და სიმშვიდეს მიაღწიეთ. მაშინ იტყვით: "მამაო ჩემო, სიტყვა შენი იყო ჩემი განკურნება, შენი სწავლება — ჩემი ხსნა". (8, 54–57)
12. ჭეშმარიტი სამკურნალო ბალზამი, ადამიანებო — რომელიც ყველა სნეულებას კურნავს — სიყვარულიდან მოედინება.
13. გიყვარდეთ სულით, გულითა და გონებით, და მაშინ გექნებათ საკმარისი ძალა არა მხოლოდ სხეულის სნეულებების განსაკურნებლად ან ადამიანური გასაჭირის დროს ნუგეშის მისაცემად, არამედ სულიერი საიდუმლოებების, სულის დიდი შიშების, მისი მღელვარებებისა და სინდისის ქენჯნის გასარკვევად.
14. ეს ნუგეში ხსნის დიდ განსაცდელს, ანთებს ნათელს, შლის ტანჯვას და არღვევს საპყრობელო ჯაჭვებს.
15. ადამიანი, რომელიც მეცნიერებამ მიატოვა, ამ ნუგეშთან შეხებისას, ჯანმრთელობასა და სიცოცხლეს დაუბრუნდება; სული, რომელიც გზას ასცდა, დაუბრუნდება ძმის მოყვარული სიტყვით, რომელიც მას უხმობს. (296, 60–63)
16. დაასრულეთ ტანჯვა! სიცოცხლე, რომელიც მე შევქმენი, ტანჯვით სავსე არ არის. ტანჯვა ღვთის შვილების ურჩობისა და დანაშაულების შედეგია. ტანჯვა დამახასიათებელია იმ ცხოვრებისთვის, რომელიც ადამიანებმა თავიანთი გარყვნილებით შექმნეს.
17. აღამაღლეთ თქვენი მზერა და აღმოაჩინეთ ჩემი ქმნილებების სილამაზე. მოემზადეთ სულით, რათა მოისმინოთ ღვთაებრივი კონცერტი; არ გამოირიცხოთ თავი ამ ზეიმისგან. თუ საკუთარ თავს მოწყვეტთ — მაშინ როგორ შეძლებთ ამ სიხარულში მონაწილეობას? თქვენ იცხოვრებდით სევდაში, ტანჯვასა და ავადმყოფობაში.
18. მე მინდა, რომ თქვენ იყოთ ჰარმონიული ნოტები უნივერსალურ კონცერტში, გააცნობიეროთ, რომ სიცოცხლის წყაროდან მოხვედით, იგრძნოთ, რომ ჩემი სინათლე ყოველ სულშია. როდის მიაღწევთ სრულ სიმწიფეს, როდესაცაც შემიძლია მითხრათ: "მამაო, დაემორჩილოს ჩემი სული შენს სულს და ასევე ჩემი ნება და ჩემი ცხოვრება".
19. გააცნობიერეთ, რომ ამას ვერ იტყვით, სანამ თქვენი გრძნობები დაავადებულია და თქვენი სული ეგოისტურად არის მოწყვეტილი სწორ გზას.
20. თქვენ ცხოვრობთ ავადმყოფობის ტანჯვაში ან მისი შეძენის შიშში. მაგრამ რა არის სხეულებრივი ავადმყოფობა სულის დანაშაულთან შედარებით? არაფერი, თუ სულს შეუძლია მასზე მაღლა აიწიოს; რადგან ჩემს მოწყალებაში თქვენ ყოველთვის იპოვით დახმარებას.

21. როგორც სისხლი მოედინება თქვენს ძარღვებში და აცოცხლებს მთელ სხეულს, ასევე ღვთის ძალა ჟღენთავს თქვენს სულს, როგორც სიცოცხლის ნაკადი. არ არსებობს ავადმყოფობის მიზეზი, თუკი თქვენ იკონებთ რჯულს. სიცოცხლე არის ჯანმრთელობა, სიხარული, ბედნიერება, ჰარმონია. როდესაც ავად ხართ, თქვენ ვერ იქნებით ღვთაებრივი კურთხევების მცველი.
22. თქვენ, ვინც ავადმყოფი გონების, გულის ან სხეულის მქონე ხართ, მოძღვარი გეუბნებათ: სთხოვეთ თქვენს სულს, რომელიც ყოვლისშემძლების შვილია, დაბრუნდეს სწორ გზაზე, განკურნოს თქვენი ტანჯვა და დაგიდგეთ გვერდში თქვენს სისუსტეებში. (134, 57-59)

კაცობრიობის განახლება

23. ამაოება — სისუსტე, რომელიც უკვე აშკარა იყო პირველ ადამიანში — სულიერებით დაძლევა. ეს არის ბრძოლა, რომელიც ყოველთვის არსებობდა სულსა და "ხორცს" შორის. რადგან სული, მამის არსის მონატრებაში, მიისწრაფვის საუკუნოსკენ და მაღლისკენ, "ხორცი" კი ეძებს მხოლოდ იმას, რაც მას აკმაყოფილებს და ასიამოვნებს, თუნდაც ეს სულის საზიანო იყოს.
24. ეს ბრძოლა, რომელიც ყოველ ადამიანში ვლინდება, არის ძალა, რომელიც თავად ადამიანში ჩნდება სამყაროს გავლენის შედეგად. რადგან მიწიერი ბუნება ისწრაფვის ყველაფრისკენ, რაც მის ბუნებას შეესაბამება.
25. თუ სულმა შეძლო ამ ძალის დაუფლება და მისი სწორი მიმართულებით წარმართვა, მან საკუთარ არსებაში ორივე ბუნება ჰარმონიაში მოიყვანა და მიაღწევს წინსვლასა და აღმასვლას. თუ, მეორე მხრივ, ის "ხორცის" ძალას დაემორჩილება, ის ბოროტებისკენ წააქეცინებენ; ის შტორმის შუაგულში მესაჭის გარეშე მყოფ ნავს დაემსგავსება. (230, 64)
26. თქვენ — ურწმუნოებსა და სკეპტიკოსებს — არ შეგიძლიათ ირწმუნოთ სამართლიანობის სამყაროსი და ვერც კი წარმოგიდგენიათ სიყვარულისა და სათნოების სავსე ცხოვრება თქვენს დედამიწაზე. ერთი სიტყვით: თქვენ არ მიიჩნევთ თავს რაიმე კარგის გაკეთების უნარიანად და არც საკუთარი თავის რწმენა გაქვთ.
27. მე კი მწამს თქვენი; მე ვიცი თესლი, რომელიც ჩემს თითოეულ შვილშია, რადგან მე შევქმენი ისინი და მე მივეცი მათ სიცოცხლე ჩემი სიყვარულით.
28. მე ნამდვილად ჩემს იმედს კაცობრიობაზე ვამყარებ, მწამს მისი ხსნის, მისი ღირსების მოპოვებისა და მისი აღზევების. რადგან, როდესაც ის შევქმენი, მას მიწის ბატონად ვგულისხმობდი, სადაც სიყვარულისა და მშვიდობის სამყოფელს შექმნიდა, და ასევე განვაჩინე, რომ მისი სული ცხოვრების ბრძოლაში უნდა გამხდარიყო ძლიერი, რათა ღვაწლით

მიეღწია სრულყოფილების სამეფოს ნათელში ცხოვრებისთვის, რომელიც თქვენი მარადიული მემკვიდრეობაა. (326, 44–46)

თავი 44 – ცხოვრება ღვთაებრივ აზრში

საჭირო ბალანსი

1. თითოეულის ბედი წინასწარ არის განპირობებული მისი სულიერი და ადამიანური ამოცანებით. ორივე მათგანი ერთმანეთთან ჰარმონიაში უნდა იყოს და ერთი მიზნისკენ ისწრაფოდეს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე განვსჯი არა მხოლოდ თქვენი სულიერი, არამედ თქვენი მატერიალური საქმეებისაც. რადგან მათში აღმოვაჩენ იმ ღვაწლს, რომელიც თქვენს სულს ჩემთან მოსასვლელად ეხმარება. (171, 23)

2. დღემდე ადამიანთა სიამაყე მათ სულიერი ასპექტის უგულებელყოფამდე მიიყვანდა, და ამ უცოდინრობამ ხელი შეუშალა მათ სრულყოფილების მიღწევაში.

3. სანამ ადამიანი არ ისწავლის თავისი ფიზიკური და სულიერი ძალების ჰარმონიის შენარჩუნებას, ის ვერ შეძლებს იმ ბალანსის პოვნას, რომელიც მის ცხოვრებაში უნდა არსებობდეს. (291, 26–27)

4. მოწაფეებო: თუმცა თქვენ ამქვეყნიურ ცხოვრებაში ცხოვრობთ, შეგიძლიათ სულიერი ცხოვრებით იცხოვროთ. რადგან არ უნდა იფიქროთ, რომ სულიერება სხეულებრივისგან განდგომას ნიშნავს, არამედ ადამიანური კანონების ღვთაებრივ კანონებთან შეთანხმებას.

5. ნეტარია ის, ვინც იკვლევს ჩემს კანონებს და იცის მათი ერთიანად შერწყმა კაცობრიობის კანონებთან, რადგან ის იქნება ჯანმრთელი, ძლიერი, გულუხვი და ბედნიერი. (290, 26-27)

კეთილი და წარმავალი სიამოვნებები

6. მე არ გეუბნებით, რომ ზურგი აქციოთ თქვენს მიწიერ მოვალეობებს ან გულისა და გრძნობების ჯანსაღ სიხარულს. მე მხოლოდ იმას გთხოვთ, რომ უარყოთ ის, რაც შლამავს თქვენს სულს და აავადებს თქვენს სხეულს.

7. ვინც კანონის ფარგლებში ცხოვრობს, ასრულებს იმას, რასაც მისი სინდისი უბრძანებს. ვინც ნებადართულ სიამოვნებებს უარყოფს, რათა აკრძალულ სიამოვნებაში ჩაიძიროს, იკითხავს, ყველაზე დიდი სიამოვნების წამებშიც კი, რატომ არ არის ბედნიერი და არ პოულობს სიმშვიდეს. რადგან სიამოვნიდან სიამოვნებამდე ისინი სულ უფრო ღრმად ეშვებიან, ვიდრე უფსკრულში არ ჩაიძირებიან და არ იპოვიან ჭეშმარიტ კმაყოფილებას თავიანთი გულისა და სულისთვის.

8. ზოგიერთმა უნდა დანებდეს და ბოლომდე გამოწუროს სასმისი, რომელშიც მათ ეძებეს სიამოვნება, მაგრამ ვერ იპოვეს, რათა გაიგონ მისი

ხმა, ვინც მარადის სადღესასწაულოდ იწვევს მათ მარადიულ სიცოცხლესთან. (33, 44–46)

9. მეცნიერი, უპატივცემულო ხელით, კრეფს ნაყოფს ცოდნის ხიდან, მანამდე, სანამ არ უსმენს თავისი სინდისის ხმას, რომელშიც ჩემი რჯული ეუბნება მას, რომ სიბრძნის ხის ყველა ნაყოფი კეთილია და, რომ ამიტომ, ვინც მათ კრეფს, ამას მხოლოდ თავისი მოყვასის სასიკეთოდ აკეთებს.

10. მაგალითები, რომლებიც მოგცეთ, გიჩვენებთ, რატომ არ იცის კაცობრიობამ არც სიყვარული და არც მშვიდობა იმ შინაგანი სამოთხისა, რომელიც ადამიანს კანონისადმი მორჩილების წყალობით მარადის უნდა ჰქონდეს გულში.

11. იმავის პოვნაში რომ დაგეხმაროთ, მე ვასწავლი ცოდვილებს, ურჩებს, არამადლიერებსა და ამპარტავნებს, რათა გაგაცნობიერონოთ, რომ სული გმოსეს, რომ სინდისი გაქვთ, რომ სრულყოფილად ხართ cap e-ი და შეგიძლიათ განსაჯოთ და შეაფასოთ, რა არის კარგი და რა — ცუდი, და გიჩვენოთ გზა, რომელიც მიგიყვანთ მშვიდობის, სიბრძნის, უსაზღვრო სიყვარულის, უკვდავების, დიდებისა და მარადისობის სამოთხეში. (34, 15-17)

12. ადამიანი ყოველთვის სწორად არ განმარტავს ჩემს სწავლებებს. მე არასდროს გისწავლიათ, უგულებელყოთ ან თავი შეიკავოთ იმ კეთილი ნაყოფისგან, რომელსაც ჩემი კანონები ამტკიცებს და ნებას რთავს. მე მხოლოდ ის გისწავლიათ, რომ არ უნდა ისწრაფოდეთ უსარგებლოსკენ და მით უმეტეს, არ უნდა გიყვარდეთ იგი; რომ არ უნდა გამოიყენოთ ის, რაც მაცდუნებელი ან აკრძალულია, ისე, როგორც სულისთვის და სხეულისთვის სასარგებლო ნაყოფს. თუმცა, ყველაფერი, რაც სულისა და გულისთვის ნებადართულია და მათ კარგად ემსახურება, მე გირჩიეთ, რადგან ის ჩემი კანონების ფარგლებშია. (332, 4)

13. დიდი დრო გავიდა, სანამ კაცობრიობა სულიერ სიმწიფეს მიაღწევდა. თქვენ ყოველთვის ორი უკიდურესი რამის მსხვერპლნი ხდებოდით: ერთი იყო მატერიალიზმი, რომლის მეშვეობითაც თქვენ უფრო დიდი ამქვეყნიური სიამოვნების მიღებას ცდილობდით; მაგრამ სინამდვილეში ეს საზიანოა, რადგან ის სულს თავისი დავალების შესრულებისგან აშორებს. მაგრამ თქვენ ასევე უნდა მოერიდოთ მეორე უკიდურესობას: "ხორცის" მოკვდინებას, ამ ცხოვრებასთან დაკავშირებული ყოველივეს სრულ უარყოფას; რადგან მე გამოგგზავნეთ ამ მიწაზე, რათა იცხოვროთ, როგორც ადამიანები, და მე გიჩვენეთ ჭეშმარიტი გზა, რათა იცხოვროთ ისე, რომ "ჩაუკითხოთ კეისარს კეისრისა და ღმერთს ღვთისა".

14. მე შევქმენი ეს სამყარო თქვენთვის, მთელი თავისი სილამაზითა და სრულყოფილებით. მე მოგეცით ადამიანის სხეული, რომლის მეშვეობითაც უნდა განავითაროთ ყველა ის უნარი, რაც მე მოგეცით სრულყოფილების მისაღწევად.

15. მამას არ სურს, რომ უარყოთ ყოველივე კეთილი, რასაც ეს სამყარო გთავაზობთ. მაგრამ სხეული სულის ზემოთ არ უნდა დააყენოთ, რადგან სხეული წარმავალია, სული კი — მარადიული. (358, 7-9)

კურთხეული და უბედური სიმდიდრე

16. თუ ჩემი ნებაა, რომ მიწიერი კეთილდღეობის მფლობელები გავხადო, მე მათ გაძლევთ, რათა გაუზიაროთ თქვენს გაჭირვებულ ძმებსა და დებს — მათ, ვისაც არც სიმდიდრე და არც საყრდენი არ გააჩნია, სუსტებსა და ავადმყოფებს. თუმცა, ბევრ მათგანს, ვისაც მიწაზე არაფერი გააჩნია, შეუძლია, გაგიზიაროთ თავისი სულიერი საგანძური. (96, 27)

17. მე მინდა, რომ ყველაფერი თქვენი იყოს, მაგრამ მინდა, რომ გაცნობიერებულად გამოიყენოთ ის, რაც გჭირდებათ; მინდა, რომ იცოდეთ, როგორ იყოთ სულიერად მდიდრები და შეგეძლოთ მატერიალური კეთილდღეობის ფლობაც, თუკი მას სათანადოდ გამოიყენებთ და ორივეს ნამდვილ ღირებულებასა და მნიშვნელობას დაუფასებთ.

18. როგორ შეუძლია უსაზღვროდ მდიდარი ადამიანის სულს საკუთარი თავისთვის ზიანი მოიტანოს, თუ ის, რაც მას გააჩნია, მისი მოყვასის სასიკეთოდაა? და როგორ შეუძლია ზიანი მიიღოს ძლიერმა ადამიანმა, თუ მის სულს შეუძლია სწორ დროს უკან დაიხიოს ლოცვისთვის და თავისი ლოცვით მას ჩემთან ზიარება აქვს? (294, 38)

19. ნუ მეტყვით: "უფალო, მე ვხედავ სიღარიბეს შენს მიმდევრებს შორის. ხოლო მათ შორის, ვინც შენ აღარც კი გახსენებს და შენს სახელს აღარ იხსენებს, ვხედავ სიუხვეს, სიამოვნებებსა და სიხარულს".

20. ჩემმა ხალხმა არ უნდა მიიჩნიოს ეს შემთხვევები იმის დასტურად, რომ ჩემი მიმდევარი აუცილებლად ღარიბი უნდა იყოს ამქვეყნად. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ის სიმშვიდე, რომელიც აქ მომსმენთ და სიკეთის კეთებისთვის თავიანთი ცხოვრების ნაწილს რომ უთმობენ, უცხოა იმ ადამიანებისთვის, რომლებსაც ასე ძალიან შურთ, და ვერც მთელი თავიანთი სიმდიდრით ვერ მიაღწევდნენ მას.

21. ზოგიერთმა იცის, როგორ ფლობდეს ამქვეყნიურ და სულიერ კეთილდღეობას ერთდროულად. სხვებს არ ენიჭებათ ამქვეყნიური კეთილდღეობა, რადგან ისინი სულიერს ივიწყებენ, ხოლო სხვები მხოლოდ ამქვეყნიურით არიან დაინტერესებულნი, რადგან მიიჩნევენ, რომ ღვთაებრივი კანონები მიწიერი სიმდიდრის მტერია.

22. ქონება ქონებაა და რჩება კიდეც ასეთად, მაგრამ ყველამ არ იცის მისი სწორად გამოყენება. ასევე უნდა იცოდეთ, რომ ყველაფერი, რაც ბევრს გააჩნია, მათ მე არ მიმიცია. ზოგს აქვს ის, რაც ჩემგან ანაზღაურების სახით მიიღო, ისევე, როგორც არსებობენ სხვები, რომლებმაც მოიპარეს ყველაფერი, რაც გააჩნიათ.

23. საუკეთესო მტკიცებულება, რომელიც ადამიანებს შეუძლიათ მიიღონ იმისა, რომ ცხოვრებაში თავიანთი მოვალეობა შეასრულეს, სულის სიმშვიდეა და არა მონეტების წკარუნი. (197, 24–27)
24. როდესაც გეუბნებით: "ითხოვეთ და მოგეცემათ", თქვენ მიწიერ რამეებს მთხოვთ. მაგრამ, ჭეშმარიტად, რა ცოტას მთხოვთ! უპირველეს ყოვლისა მთხოვეთ ყველაფერი, რაც თქვენი სულის სიკეთისთვისაა. ნუ დააგროვებთ საგანძურს დედამიწაზე, რადგან აქ ქურდები არიან! დააგროვეთ საგანძური მამის სამეფოში, რადგან იქ თქვენი სიმდიდრე უსაფრთხოდ იქნება და ის თქვენი სულის ბედნიერებასა და სიმშვიდეს მოემსახურება.
25. მიწიერი საგანძური არის სიმდიდრე, ძალაუფლება და ცრუ სიდიადის წოდებები. სულის საგანძური კი — კეთილი საქმეებია. (181, 68–69)
26. ამპარტავანი კაცი თავს დიდებულად თვლის, როცა სინამდვილეში არ არის, და საცოდავია ის, ვინც ამ ცხოვრების არასაჭირო სიმდიდრით კმაყოფილდება და გულისა და სულის ჭეშმარიტ ფასეულობებს ვერ აღმოაჩენს. რა საცოდავია მისი სურვილები, მისი სწრაფვები, მისი იდეალები! რა მცირედით კმაყოფილდება!
27. ხოლო ის, ვინც ცხოვრებას შეისწავლის, არის ის, ვინც ისწავლა, მიეცის ღმერთისთვის ღვთისა და სამყაროსთვის — სამყაროსი. ვინც იცის, როგორ განახლდეს ბუნების წიაღში და არ გახდეს მატერიის მონა, მან იცის ცხოვრება და, თუნდაც არაფრის მქონებელი ჩანდეს, ის ამქვეყნიური კეთილდღეობის ბატონია და ღვთის სასუფეველის საგანძურის მოპოვების გზაზე დგას. (217, 19-20)

მიცემის კანონი

28. ადამიანებს რომ ემხდათ ჩემს სიტყვაზე რწმენა, რომ მე მათ გულებში ვსცხოვრობდე, მათ მუდამ ექნებოდათ გონებაში ჩემი ის სიტყვა, რომელიც ერთხელ ვუთხარი ჩემს მსმენელ ხალხს: "ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუნდაც ერთი ჭიქა წყალი რომ დაგეწაფათ, ეს უანგაროდ არ დარჩებოდა".
29. მაგრამ ადამიანები ფიქრობენ: თუ რაიმეს გასცემენ და სანაცვლოდ არაფერს იღებენ, უმჯობესია, რაც აქვთ, მხოლოდ საკუთარ თავს შეინახონ.
30. ახლა კი გეუბნებით, რომ ჩემს სამართლიანობაში სრულყოფილი წონასწორობაა, რათა არასოდეს შეგეშინდეთ თქვენი ქონებიდან რაიმეს გაცემის. ხედავთ იმ ადამიანებს, რომლებიც აგროვებენ და ინახავენ საგანძურს და არავის აზიარებენ თავიანთ ქონებას? ამ ადამიანებს მკვდარი სული აქვთ.
31. ისინი კი, მეორე მხრივ, ვინც ბოლო სუნთქვამდე მთელი თავისი არსებით ცდილობდა, მეზობლისთვის ყველაფერი მიეცა, რაც გააჩნდა, და ბოლო ჟამს მარტონი, მიტოვებულნი და გაჭირვებულნი აღმოჩნდნენ —

მათ ყოველთვის სარწმუნოების ნათელი უძღვებდა, რომელიც შორიდან "ნაპირებული მიწის" სიახლოვეს უჩვენებდა, სადაც ჩემი სიყვარული ელის მათ, რათა დააჯილდოოს ისინი თავიანთი ყველა საქმისთვის. (128, 46–49)

32. მომიახლოვდით, რათა ჭეშმარიტ სიცოცხლეს აღგიდგინოთ და შეგახსენოთ, რომ თქვენ სიკეთის გასაცემად შექმენით. მაგრამ სანამ არ იცით, რა გიდევთ თქვენში, შეუძლებელი იქნება, მისცეთ ის მათ, ვისაც ეს სჭირდება.

33. ნახეთ, როგორ ასრულებს ყველაფერი თქვენ გარშემო გაცემის მისიას. სტიქიები, ვარსკვლავები, არსებები, მცენარეები, ყვავილები და ფრინველები — ყველაფერს, უდიდესიდან უმცირესამდე, გააჩნია გაცემის უნარი და განკუთვნილია ამისთვის. რატომ აკეთებთ გამონაკლისს, როდესაც თქვენ ღვთაებრივი მადლით სიყვარულის უდიდესი უნარით ხართ დაჯილდოებული?

34. რამდენად მეტად უნდა გაიზარდოთ სიბრძნით, სიყვარულით, სათნოებითა და ოსტატობით, რათა თქვენი უმცროსი ძმებისა და დების გზაზე სინათლე იყოთ! რა მაღალი და ლამაზი ბედი გიწერათ თქვენმა მამამ! (262, 50–52)

ვალდებულებებისა და ამოცანების შესრულება

35. "მესამე ეპოქაში", ჩემი სულიერი სწავლება სულს მისცემს თავისუფლებას, გაშალოს ფრთები და მამასთან აიჭრეს, რათა მას ჭეშმარიტი თაყვანისცემა შესწიროს.

36. მაგრამ ადამიანმა, როგორც ადამიანმა, ასევე უნდა მიაგოს პატივი შემოქმედს, და ეს პატივისცემა მდგომარეობს დედამიწაზე მისი მოვალეობების შესრულებაში, ადამიანური კანონების დაცვაში, თავის მ ურ მოქმედებებში მორალისა და გონივრული განსჯის გამოვლენაში და მამის, შვილის, ძმის, მეგობრის, ბატონისა და მსახურის მოვალეობების შესრულებაში.

37. ვინც ასე იცხოვრებს, ის პატივს მცემს დედამიწაზე და თავის სულს საშუალებას მისცემს, ამაღლდეს და განმადიდოს მე. (229, 59-61)

38. ვინც თავს არიდებს თავისი მოვალეობის ტვირთს, ვინც გადაუხვევს სწორი გზიდან ან უგულებელყოფს ვალდებულებებს, რომლებიც მისმა სულმა ჩემ წინაშე იკისრა, რათა ამის ნაცვლად საკუთარი გემოვნებისა და ნებისამებრ იკისროს ვალდებულებები, ვერასდროს მოიპოვებს ჭეშმარიტ მშვიდობას გულში, რადგან მისი სული არასდროს იქნება კმაყოფილი ან მშვიდად. ეს ისინი არიან, ვინც მუდმივად ეძებს სიამოვნებას, რათა დაივიწყოს თავისი ტკივილი და მოუსვენრობა, და თავს იტყუებს ცრუ სიხარულითა და წარმავალი კმაყოფილებით.

39. მე მათ თავიანთ გზაზე მივუშვებ, რადგან ვიცი, რომ, თუნდაც დღეს შემიძრკან დაივიწყებენ და უარყოფენ კიდეც, მაგრამ მალევე გააცნობიერებენ ამქვეყნიური სიმდიდრის, წოდებების, სიამოვნებებისა

და პატივისცემის უმნიშვნელობას, როდესაც რეალობა მათ მიწიერი დიდების ოცნებიდან გააღვიძებს, როდესაც ადამიანს მოუწევს დაუპირისპირდეს სულიერ ჭეშმარიტებას, მარადისობასა და ღვთაებრივ სამართლიანობას, რომელთაგან გაქცევა არავის შეუძლია.

40. ეს არავისთვისაა უცხო, რადგან თქვენ ყველას გაგაჩნიათ სული, რომელიც ინტუიციის ნიჭის მეშვეობით გიცხადებთ თქვენი ცხოვრების რეალობას — თქვენთვის დასახულ გზას და ყველაფერს, რაც მასზე უნდა აღასრულოთ. მაგრამ თქვენ მტკიცედ გაქვთ გადაწყვეტილი, გათავისუფლდეთ ყოველი სულიერი ფიცისგან, რათა თავისუფლად იგრძნოთ თავი და საკუთარი ცხოვრების ბატონ-პატრონები იყოთ. (318, 13–15)

41. სანამ თქვენი სული ამ პლანეტაზე გამოგზავნიდნენ, მას "მინდვრები" დაუჩვენეს; ეთქვა, რომ მისი ამოცანა იყო მშვიდობის თესვა, რომ მისი გზავნილი სულიერი იყო, და თქვენი სული ამით გაიხარა და პირობა დადო, რომ თავისი მისიის ერთგული და მორჩილი იქნებოდა.

42. რატომ გეშინიათ ახლა თესვის? რატომ მიიჩნევთ თავს ახლა უღირსად ან უუნაროდ იმ საქმის შესასრულებლად, რომელიც ასე ახარებდა თქვენს სულს, როდესაც ის მას ანდესთ? იმიტომ, რომ თქვენს ვნებებს დაუთმეთ გზა, რომლებმაც დაბლოკეს თქვენი სვლა და ამგვარად, სულის გზა გადაკეტეს, მაშინ როდესაც თქვენი უსაფუძვლობის გასამართლებლად ბავშვურ საბაბებს ეძებთ.

43. ნუ დაბრუნდებით ხელცარიელი იმ "ხეობაში", საიდანაც მოხვედით. მე ვიცი, რომ თქვენი ტანჯვა მაშინ ძალიან დიდი იქნება. (269, 32–34)

44. თითოეულს ენიშნება სულების გარკვეული რაოდენობა, რომლებსაც ის უნდა უძღვებოდეს ან ზრდიდეს, და ეს ამოცანა ფიზიკური სიკვდილით არ სრულდება. სული აგრძელებს თესვას, მოვლასა და მკითხვა-გროვებას, სულიერ სამყაროშიც ისევე, როგორც დედამიწაზე.

45. უფრო დიდი სულები უფრო მცირე სულებს წარუძღვებიან, ხოლო ესენი, თავის მხრივ, კიდევ უფრო დაბალი განვითარების საფეხურზე მყოფ სხვებს წარუძღვებიან, მაშინ როცა უფალია ის, ვინც ყველას თავის სამწყსოში მიიყვანს.

46. როდესაც ახლა გითხარით, რომ უფრო დიდი სულები უფრო მცირე სულებს ხელმძღვანელობენ, ამით არ ვგულისხმობ, რომ ეს სულები თავიდანვე დიდებულები იყვნენ, არც იმას, რომ ეს უკანასკნელნი ყოველთვის პატარად უნდა დარჩნენ თავიანთი ძმების შედარებით. ისინი, ვინც ახლა დიდნი არიან, ასეთნი იმიტომ არიან, რომ განვითარდნენ და წინ წავიდნენ მათდამი სიყვარულის, მსახურებისა და დახმარების კეთილშობილური ამოცანის შესრულებით, ვინც ჯერ არ მიუღწევია სულიერი განვითარების ამ ეტაპისთვის, ვინც ჯერ კიდევ სუსტია — ვინც გზას ასცდა და ვინც იტანჯება.

47. ისინი, ვინც დღეს ჯერ კიდევ მცირე არიან, ხვალ დიდნი იქნებიან თავიანთი შეუპოვრობის გამო (131, 19-21)

თავი 45 – წინასწარგანსაზღვრა, აზრი და აღსრულება ცხოვრებაში

ღვთის პროვიდენცია და ბედი ადამიანის ხვედრაში

1. ახლა არის სინათლის ჟამი, რომელშიც ადამიანი, რწმენის გარდა, გაიგებს, გაამართლებს და იგრძნობს ჩემს ჭეშმარიტებას.
2. ჩემი სწავლების მიზანია, დავარწმუნო ყველა, რომ ამქვეყნად არავინ მოსულა უსაფუძვლოდ, რომ ეს საფუძველი ღვთაებრივი სიყვარულია და რომ ყველა ადამიანის ბედი სიყვარულის მისიის შესრულებაა.
3. ყველა დროში, თავიდანვე, ადამიანები საკუთარ თავს ეკითხებოდნენ: "ვინ ვარ მე? ვის ვალში მაქვს ჩემი სიცოცხლე? რატომ ვარსებობ? რატომ მოვედი აქ და საით მივდივარ?"
4. მათი გაურკვევლობისა და გაუგებლობის ზოგიერთ საკითხზე პასუხი მათ იპოვეს ჩემს განმარტებებში და იმის გააზრებით, რაც მე დროთა განმავლობაში გამოგიცხადეთ.
5. თუმცა ზოგიერთს უკვე ჰგონია, რომ ყველაფერი იცის; მაგრამ მე გეუბნებით, ისინი დიდ შეცდომაში არიან, რადგან ის, რაც ღვთის სიბრძნის წიგნშია დაცული, კაცობრივმა რასამ ვერასდროს აღმოაჩენს, სანამ მას არ ეცხადება; და ამ ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნში ბევრი რამაა მოცემული, მისი შინაარსი კი უსასრულოა. (261, 4–6)
6. ბედისწერას გააჩნია ის წყალობა, რომელიც ღმერთმა მასში მოათავსა. კაცობრიობის ბედისწერა სავსეა ღვთაებრივი სიკეთით.
7. თქვენ ხშირად ვერ პოულობთ ამ სიკეთეს, რადგან არ იცით, როგორ მოძებნოთ იგი.
8. თუ იმ ბედისწერაში, რომელიც მე ყოველი სულისთვის განვმარტე, თქვენთვის თავად გაიკვალავთ მძიმე და მწარე გზას, მე ვცდილობ, გავათბო იგი, მაგრამ არასდროს გავზრდი მის სიმწარეს.
9. ადამიანები ერთმანეთს სჭირდებიან ამქვეყნად; არავინ არის ზედმეტი და არავინ აკლია. ყველა სიცოცხლე აუცილებელია ერთმანეთის არსებობის სრულყოფისა და ჰარმონიისთვის.
10. ღარიბებს სჭირდებათ მდიდრები, ხოლო მდიდრებს — ღარიბები. ბოროტებს სჭირდებათ კეთილები, ხოლო კეთილებს — ბოროტები. უცოდინრებს სჭირდებათ განათლებულები, ხოლო განათლებულებს — უცოდინრები. ახალგაზრდებს სჭირდებათ ხანდაზმულები, ხოლო ხანდაზმულებს, თავის მხრივ, — ბავშვები.
11. თითოეული თქვენგანი ღვთის სიბრძნითაა მოთავსებული ამქვეყნად, თქვენს კანონიერ ადგილას და ახლოს იმ ადამიანებთან, ვისთან ერთადაც

უნდა იყოთ. ყოველ ადამიანს თავისი წრე აქვს განკუთვნილი, რომელშიც უნდა იცხოვროს და რომელშიც განკაცებული და უსხეულო სულები არიან, ვისთან ერთადაც მას ცხოვრება ევალება.

12. ამგვარად, თითოეული თქვენგანი საკუთარ გზაზე თანდათან შეხვდება ყველას, ვისი ამოცანაცაა, გასწავლოთ სიყვარული, რომელიც აღგამაღლებთ; სხვებისგან კი იგრძნობთ ტკივილს, რომელიც გაგწმენდთ. ზოგი ტანჯვას მოგიტანთ, რადგან ეს გჭირდებათ, სხვები კი თავიანთი სიყვარულით თქვენს სიმწარეს დაგითანაბრებენ; მაგრამ ყველას აქვს თქვენთვის გზავნილი, გაკვეთილი, რომელიც უნდა გაიგოთ და გამოიყენოთ.

13. არ დაგავიწყდეთ, რომ ყოველი განხორციელებული თუ უსხეულო სული, რომელიც თქვენს გზაზე ნებისმიერი ფორმით გადაეყრებათ, ცხოვრების გზაზე გეხმარებათ.

14. რამდენი ნათელი სული გამოვგზავნე შენთვის ამქვეყნად, და შენ მაინც არ შეჩერებულხარ, რომ ჩემს სიყვარულს კურთხევა შეგეწირა!

15. ყურადღებას არ აქცევდით ბევრ სულს, რომელიც თქვენთან გამომიგზავნია, ვერ გააცნობიერეთ, რომ ისინი თქვენი ბედისწერის ნაწილი იყვნენ; მაგრამ, რადგან მათი მიღება არ იცოდით, ხელცარიელი დარჩით და მოგვიანებით სინანულის ცრემლები გიწევდათ დაღვრა.

16. კაცობრიობავ, თქვენი განკუთვნილია იყოთ ჰარონიაში მთელ ქმნილებასთან. ეს ჰარონია, რომელზეც მე თქვენ გესაუბრებით, ყველა კანონზე უდიდესია, რადგან მასში თქვენ პოულობთ სრულ ერთობას ღმერთთან და მის ქმნილებებთან. (11, 10–16, 22–25)

17. ვინც საკუთარ განკუთვნილს უარყოფს, იგი უარყოფს პატივცემულ წოდებას — "ჩემი ღვთაებრიობის შვილი". თუ ისინი ჩემს არსებობას არ ირწმუნებიან, მათ არ შეუძლიათ ჩემს სიყვარულში გქონდეთ რწმენა.

18. თუ ვინმესთვის ეს ცხოვრება უკიდურესად მწარე და ტანჯვით სავსე იყო, იცოდეთ, რომ ეს არსებობა ერთადერთი არ არის, რომ ის მხოლოდ თითქოსდა ხანგრძლივია და რომ ყოველი არსების ბედში არის საიდუმლო, რომელშიც მხოლოდ მე შემიძლია შეღწევა. (54, 8–9)

19. ადამიანის არსებობა დედამიწაზე მხოლოდ წამია მარადისობაში, სიცოცხლის სუნთქვა, რომელიც დროებით აცოცხლებს ადამიანს და სული მყისიერად მიემგზავრება, რათა მოგვიანებით დაბრუნდეს და სიცოცხლე შესძინოს ახალ სხეულს. (12, 4)

20. თითოეული ადამიანისთვის განკუთვნილია, თუ რა ერგება მას ცხოვრების გზაზე. მაშინ, როცა ზოგიერთები მას დროულად იღებენ და იყენებენ, სხვები ფლანგავენ, ზოგიერთებმა კი არც კი იციან, როგორ მოემზადონ მის მისაღებად. მაგრამ, როდესაც ისინი სულიერ სამყაროში დაბრუნდნენ, გააცნობიერეს ყველაფერი, რაც მათთვის იყო განკუთვნილი და რისი მიღებაც არ იცოდნენ და რისი დამსახურებაც არ შეეძლოთ. (57, 31)

21. არავინ დაბადებულა შემთხვევით; არავინ შექმნილა შემთხვევით. გამიგეთ და მიხვდებით, რომ არავინ არის თავისუფალი თავისი ცხოვრებისეული გზის მანძილზე, რომ არსებობს კანონი, რომელიც ყველა ბედს წარმართავს და მართავს. (110, 29)
22. კაცი ფიქრობს, რომ საკუთარი ნებით მოქმედებს; ის თავს თავისუფლად მიიჩნევს ყოველგვარი უმაღლესი გავლენისგან და, საბოლოოდ, საკუთარ თავს დამოუკიდებლად და საკუთარი ბედის არქიტექტორად მიიჩნევს, არც კი აცნობიერებს, რომ დადგება საათი, როდესაც ყველა გააცნობიერებს, რომ მათში ჩემი ნება სრულდებოდა. (79, 40)
23. მოიპოვეთ კარგი საზღაური თქვენი მოყვასისთვის კეთილი ნაყოფის გამოღებით. მოემზადეთ მომავალი დროისთვის, რადგან ჩემი წასვლის წინ თქვენ შორის კვლავ იქნება დაპირისპირება, ვინაიდან განსაცდელი დაგატყდებათ თავს ყველას. თქვენ გიწევთ სიფხიზლე. ილოცეთ და ჩემი სწავლებები საქმით დაამტკიცეთ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ მცირე წამებს, რომლებსაც სიკეთის ქმნას უთმობთ, სასიკეთო შედეგები მრავალი მომავალი თაობის განმავლობაში იგრძნობა. არავის შეუძლია და ვერასდროს შეძლებს საკუთარი ბედის განკარგვას; ეს მხოლოდ მე მეკუთვნის. ენდეთ ჩემს ნებას და თქვენ სიცოცხლის გზას ბოლომდე უდიდესი სირთულეების გარეშე გაივლით.
24. სწორად გაიგეთ, როდესაც გეუბნებით, რომ ჩემი ნების გარეშე ხიდან ფოთოლიც არ იძვრის; მაშინ შეიცნობთ, როდის ვარ მე თქვენი გამომცდელი და როდის ავსებთ თქვენი ტანჯვის სასმელს — მხოლოდ იმისთვის, რომ შემდეგ დამადანაშაულოთ. მაშინ თქვენ მსაჯულნი ხდებით, მე კი — ბრალდებული.
25. შეიცანით თქვენი შეცდომები და გამოასწორეთ ისინი. ისწავლეთ თქვენი მოყვასის ნაკლოვანებების პატიება და თუ მათ გამოსწორებას ვერ ახერხებთ, სულ მცირე, მოთმინების ფარდა გადააფარეთ მათ. (64, 43-44)
26. ნუ იქნებით ფატალისტები, რომლებიც თავს იმით იმართლებთ, რომ თქვენი ბედი ზუსტად იმას შეესაბამება, რაც ღმერთმა დაგითქვათ ცხოვრების გზაზე, და რომ როდესაც იტანჯებით, ეს იმიტომ ხდება, რომ ასე იყო დაწერილი, ხოლო როდესაც ხარობთ, მიზეზი ისაა, რომ ესევე იყო დაწერილი. მე დაგარწმუნეთ, რომ იმას მოიმკით, რასაც დათესავთ.
27. მაგრამ ახლა ყურადღებით მომისმინეთ: ზოგჯერ მოსავალს დაუყოვნებლივ მიიღებთ, ზოგჯერ კი ახალ არსებობაში უნდა შეხვიდეთ, რათა თქვენი თესლის მოსავალი მოკრიფოთ. კარგად დაფიქრდით იმაზე, რაც ახლახან გითხარით, და თქვენ გაფანტავთ ბევრ მცდარ შეხედულებას ჩემი სამართლიანობისა და ბევრ ორაზროვნებას. (195, 53)

სიცოცხლის სკოლაში

28. ადამიანები ბავშვებივით არიან, რომლებიც არ ფიქრობენ თავიანთი ქმედებების შედეგებზე და, ამიტომ, ვერ აცნობიერებენ, რომ დაბრკოლება, რომელსაც გზაზე ხვდებიან, მხოლოდ წინააღმდეგობაა, რომელიც მასწავლებელმა დააწესა მათი უგუნური გზის შესაჩერებლად ან ცუდი გადაწყვეტილების მიღებისგან გადასარჩენად.

29. მე მინდა, რომ ახლა ზრდასრულებივით მოიქცეთ, დაფიქრდეთ თქვენს საქმეებსა და ქმედებებზე, აწონ-დაწონოთ თქვენი სიტყვები. ეს არის გზა, რომ თქვენს ცხოვრებაში სიბრძნე და სიმართლე შემოიყვანოთ. გარდა ამისა, უნდა გააცნობიეროთ, რომ ცხოვრება სულისთვის უსაზღვრო და მუდმივი გამოცდაა.

30. ჩემს გზაზე არავინ იღუპება და, მიუხედავად იმისა, რომ არსებობს შემთხვევები, როდესაც ადამიანი, ჯვრის ტვირთისგან დაღლილი, ეცემა, უმაღლესი ძალა მას კვლავ აყენებს და ამხნევებს. ეს ძალა რწმენიდან მოდის. (167, 55–57)

31. თქვენი ბედნიერება დამოკიდებულია იმ გაგებაზე, რომელსაც ადამიანები ამ სწავლებებისგან და სამყაროს მმართველი კანონებისადმი მორჩილების მეშვეობით იღებენ; ბედნიერება, რომელიც ზოგიერთს მიაჩნია, რომ დედამიწაზე არ არსებობს, სხვები კი ფიქრობენ, რომ მხოლოდ მე მაქვს იგი უხვად, მაგრამ რომელიც დიდად ვლინდება თქვენი სულის სიმშვიდეში.

32. ახლა იცით, საყვარელო ხალხო, რომ თქვენი ნეტარება თქვენშივეა, რათა ასწავლოთ ადამიანებს, რომ მათი არსების სიღრმეში — სადაც, მათი აზრით, მხოლოდ სიმწარე, სიძულვილი და წყენა, სინანული და ცრემლებია — არსებობს სინათლე, რომლის ჩაქრობაც არაფერს შეუძლია, და რომელიც სულის სინათლეა. (178, 6-7)

33. თქვენი სულიერი წარსული უცნობია თქვენი "ხორცისთვის". მე მას თქვენს სულში ვტოვებ ამოსვირინგებულს, რათა ის ღია წიგნივით იყოს და თქვენთვის სულის და თქვენი ინტუიციური უნარის მეშვეობით გამოვლინდეს. ეს არის ჩემი სიმართლე, რომელიც, თქვენი განკითხვის ნაცვლად, გაძლევთ შესაძლებლობას, გამოისყიდოთ დანაშაული ან გამოასწოროთ შეცდომა.

34. რომ თქვენი სულიდან წარსული წაიშალოს, თქვენ ისევ თავიდან მოგიწევთ იმ განსაცდელების გავლა, რომლებსაც უკვე შეხვდით; ხოლო თუ თქვენი გამოცდილების ხმას დაუჯერებთ და ამ ნათლით განათებას ნებას დართავთ, თქვენს გზას უფრო ნათლად დაინახავთ და ჰორიზონტს უფრო კაშკაშად შეხედავთ. (84, 46)

ადამიანის სიცოცხლის მნიშვნელობა და ღირებულება

35. იცოდეთ, რომ ადამიანის ბუნებრივი მდგომარეობა სიკეთე, სულიერი სიმშვიდე და მის გარშემო არსებულ ყველაფერთან ჰარმონიაა. ვინც

მთელი თავისი ცხოვრების განმავლობაში მტკიცედ იცავს ამ სათნოებებს, ის ჭეშმარიტ გზაზე დგას, რომელიც მას ღვთის შეცნობისკენ მიუძღვება.
36. მაგრამ თუ ამ გზიდან გადაუხვევთ და დაგავიწყდებათ კანონი, რომელიც თქვენი ქმედებების მეგზურად უნდა იქცეს, მოგიწევთ ცრემლებით გამოისყიდოთ ის მომენტები, რომლებიც სულიერი აღტაცების გზიდან მოშორებით გაატარეთ, რაც ბუნებრივი მდგომარეობაა, რომელშიც ადამიანი ყოველთვის უნდა რჩებოდეს. (20, 20)
37. ბევრი ადამიანი იმდენად მიეჩვია ცოდვისა და ტანჯვის სამყაროს, რომელშიც თქვენ ცხოვრობთ, რომ ფიქრობს, ეს ცხოვრება ყველაზე ბუნებრივია, რომ დედამიწა განწირულია იყოს ცრემლებისა და სინანულის ველი და რომ მას არასოდეს შეეძლება შეიწყნაროს მშვიდობა, ჰარმონია და სულიერი პროგრესი.
38. ვინც ასე ფიქრობს, უმეცრების ძილშია ჩაფლული. ცდებიან ისინი, ვინც სჯერათ, რომ ეს სამყარო ჩემ მიერ ცრემლთა და სინანულის ველად იყო განკუთვნილი. ედემი, რომელიც კაცობრიობას შევთავაზე, შეუძლია დაბრუნდეს და დაბრუნდება კიდეც, რადგან ყველაფერი, რაც შევქმენი, სიცოცხლე და სიყვარულია.
39. ამიტომ, ცდებიან ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ სამყარო ღვთის განგებით ადამიანთა ტანჯვის ადგილია. პირიქით, მათ უნდა თქვან, რომ თავადვე დააკისრეს მას სამსჯავრო მისიის შესრულება, მაშინ როცა ის სინამდვილეში ადამიანთათვის განკაცებული სულების სიხარულისა და განახლებისთვის შეიქმნა.
40. არავინ იყო წინასწარ განწირული ცოდვისთვის, თუმცა ყველაფერი წინასწარ იყო ნაწინდარი, რათა კაცობრიობა მისი დაცემებისგან ეხსნა.
41. კაცს არ სურდა სიყვარულის მეშვეობით სრულყოფილებისკენ სწრაფვა, არც ჩემი რჯულის აღსრულებით ბრძნად გახდომა; და დაავიწყდა, რომ ჩემი სიმართლე, რომლისგანაც თავის არიდებასაც ის ყოველთვის ცდილობდა, მას იცავს, რადგან ჩემი სიმართლე სრულყოფილი სიყვარულიდან მომდინარეობს. (169, 10-13)
42. თუ ჩემს სიტყვაზე დაფიქრდებით, გაიგებთ, რომ მამის განზრახვა, როდესაც ის თქვენ ამ ქვეყანაზე საშიშროებებითა და ცდუნებებით სავსე გზების გასავლელად გამოგაგზავნათ, არ იყო ის, რომ ამ გზებზე გზა დაკარგულიყო. რადგან ისინი წინასწარ იყვნენ განკუთვნილნი, რათა მათ მეშვეობით მიგეღოთ სულის განვითარებისთვის აუცილებელი გაკვეთილები, მიგეღო გამოცდილება, რომელიც გაკლდათ და, საბოლოოდ, დაბრუნებოდით მე სინათლით სავსენი.
43. როდესაც თქვენი სული ჩემგან გამოვიდა, ის ნაპერწკალი იყო, რომელიც ქარებს ცეცხლად უნდა გადაეკეთებინათ, რათა ჩემთან თქვენი დაბრუნებისას თქვენი სინათლე ღვთაების სინათლეს შეერთებოდა.

44. მე თქვენთან ახალი მთის მწვერვალიდან ვსაუბრობ. იქ გელოდებით და, ჭეშმარიტად გეუბნებით: თქვენი მოსვლის დღეს ამ სამეფოში ნადიმი იქნება.
45. თქვენ იქ მოდიხართ ტანჯვის გზით, რითაც კრავთ თქვენს დანაშაულებს — გზით, რომელიც მე არ დამიგვიან, არამედ ადამიანმა შექმნა. თქვენ ასევე მაიძულეთ, ამ გზას გავევლო. მაგრამ მას შემდეგ, მსხვერპლშეწირვისა და ტანჯვის გზა განდიდებულია ჩემი სისხლით. (180, 64-65)
46. ადამიანი საბოლოოდ მიხვდება, რომ მისი სამეფოც ამქვეყნიური არ არის, რომ მისი სხეული, ანუ მისი ადამიანური გარსი, მხოლოდ ინსტრუმენტია, რომლის მეშვეობითაც მისი სული ამ განსაცდელთა და გამოსყიდვის სამყაროს აღიქვამს. ის საბოლოოდ შეიცნობს, რომ ეს ცხოვრება მხოლოდ დიდებული გაკვეთილია, დახატული საოცარი ფიგურებითა და გამოსახულებებით, რათა მოსწავლეებმა, რომ ყველა ადამიანს უკეთ ესმოდეს ცხოვრებისეული გაკვეთილები, რომელთა სწორად შეფასების შემთხვევაში, ისინი მიაღწევენ სულის განვითარებას და გააცნობიერებენ იმ ბრძოლის მნიშვნელობას, რომელიც მათ აძლიერებს — ტკივილს, რომელიც მათ აპრიალებს, სირთულეს, რომელიც მათ ამაღლებს, ცოდნას, რომელიც მათ ანათებს და სიყვარულს, რომელიც მათ აძლიერებს.
47. ეს არსებობა ერთადერთი რომ ყოფილიყო — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე დიდი ხნის წინ მოვაშორებდი მას ტკივილს, რადგან უსამართლო იქნებოდა, ამქვეყნად მხოლოდ სატანჯველის სასმელად რომ მოსულიყავით. ხოლო ისინი, ვინც დღეს იტანჯებიან და ტირიან, ამას იმიტომ აკეთებენ, რომ ოდესღაც ჭარბად მიეცნენ ვნებებს. მაგრამ ეს ტკივილი გაწმენდით და ღირსს გახდით, რომ ზეცად ამაღლდეთ და უფლის სამკვიდრებელში სუფთა სახით იცხოვროთ. (194, 34–35)
48. განსაცდელები, რომლებსაც ცხოვრება ადამიანს უმზადებს, იმდენად მძიმეა, რომ საჭიროა მათი გამტკნარება ყველა იმ სულიერი და ხორციელი სიხარულით, რომელიც მისი ჯვრის ტვირთს უფრო ასატანსა და მსუბუქს ხდის.
49. მე ვაკურთხებ ყველას, ვინც თავისი არსებობის უდიდეს სიხარულს საკუთარი სახლის სითბოში პოულობს და ცდილობს, მშობლების სიყვარული შვილებისადმი, შვილების სიყვარული მშობლებისადმი და და-ძმებს შორის სიყვარული ღვთის მსახურებად აქციოს. რადგან ეს ერთიანობა, ეს ჰარმონია და ეს მშვიდობა ჰგავს იმ ჰარმონიას, რომელიც არსებობს მამა ღმერთსა და მის სულიერ ოჯახს შორის.
50. ამ სახლებში სულის ნათელი ანათებს, ჩემი სამეფოს სიმშვიდე სუფევს და როდესაც ტანჯვა მოდის, მისი ზიდვა უფრო ადვილია და განსაცდელის ჟამი ნაკლებად მწარეა.

51. კიდევ უფრო ღირსეულნი არიან ისინი, ვინც სხვებისთვის სიხარულის მოტანაში პოულობენ კმაყოფილებას და ვისაც თავისი მოყვასის წრფელი სიხარული ახარებს. ესენი სიხარულის მოციქულები არიან და ისინი დიდებულ მისიას ასრულებენ.
52. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ იცოდეთ კმაყოფილებისა და სიხარულის მომენტების მოძიება და შინაგანი სიმშვიდის საათების დაცვა, თქვენ ყოველდღიურად გექნებოდათ ასეთი მომენტები თქვენი მიწიერი არსებობის განმავლობაში. მაგრამ ამისთვის, თქვენ პირველ რიგში უნდა აღამაღლოთ თქვენი სული და გახადოთ თქვენი გრძნობები და ცხოვრებისადმი დამოკიდებულება უფრო გულუხვი.
53. ეს გზავნილი, რომელიც თქვენ ჩემი სიტყვით გეგზავნებათ, სავსეა ნათლით, რომელიც გაგანათლებთ გზას და თქვენს არსებას მისცემს აღმავალ განვითარებას, რომელიც გასწავლით მშვიდობიან ცხოვრებას და იმის ჯანსაღად განცდას, რითიც დაგლოცეთ თქვენი არსებობა.
54. კაცობრიობას ჯერ კიდევ წინ აქვს დიდი ბრძოლა, რათა ებრძოლოს ტკივილის ჩრდილებს და დაძლიოს მიდრეკილება ცრუ სიამოვნებისა და მაცდური კმაყოფილებისკენ. მას მოუწევს ბრძოლა თავისი რელიგიური ფანატიზმის წინააღმდეგ, რომელიც ხელს უშლის ჭეშმარიტების შეცნობაში; უნდა იბრძოლოს ფატალიზმის წინააღმდეგ, რომელიც მას აიძულებს ირწმუნოს, რომ ყველაფერი მიექანება საბოლოო განადგურებისკენ, საიდანაც არავის გადარჩენა შეუძლია, და ასევე უნდა იბრძოლოს თავისი მატერიალიზმის წინააღმდეგ, რომელიც მას უბიძგებს, ეძიოს მხოლოდ წარმავალი სიამოვნებები — გრძნობითი სიამი, რომელიც სულს ვნების, ტკივილის, სასოწარკვეთისა და სიბნელის უფსკრულში იძირავს.
55. მე გაძლევთ ჩემს ნათელს, რათა დატოვოთ ჩრდილები უკან და, ამ პლანეტაზე, რომელიც ცრემლების ველად აქციეთ, საბოლოოდ აღმოაჩინოთ სულისა და გულის ჭეშმარიტი სიხარული, რომელთა გვერდითაც ყველა სხვა სიხარული მცირე და უმნიშვნელოა. (303, 28–33)

X მატერიალიზმი და სულიწმინდაზმირება

თავი 46 – შეცდომით წარმართული, მატერიალისტი ადამიანი

ადამიანის გონების სიზარმაცე, უმეცრება და სიამაყე

1. ამ სამყაროს შექმნის უმაღლესი მიზანი ადამიანია; მისი სიამოვნებისთვის დავამატე ბუნების სხვა არსებები და ძალები, რათა მათით თავისი სარჩოსა და განახლებისთვის ისარგებლოს.
2. ვისაც თავიდანვე, თავისი სულიერი ჩვილობიდანვე, ჭეშმარიტად შეგიცნობდით და გიყვარდით, ის დღეს დიდ სულთა სამყაროს მიეკუთვნებოდა, სადაც არც უმეცრება და არც განსხვავებები არ იარსებებდა, სადაც თქვენ ყველანი თანასწორნი იქნებოდით ცოდნითა და გრძნობების დახვეწილობით.
3. და მაინც, რა ნელა ვითარდება ადამიანი! რამდენი საუკუნე გავიდა, რაც ის დედამიწაზე ცხოვრობს, და ის ჯერ კიდევ ვერ შეძლო გაეგო თავისი სულიერი ამოცანა და თავისი ჭეშმარიტი განკუთვნილი. მას არ შეუძლია საკუთარ თავში აღმოაჩინოს თავისი სულიერი სული, რომელიც არ კვდება, რადგან მას მარადიული სიცოცხლე გააჩნია; მან ვერ გაიგო, როგორ იცხოვროს მასთან ჰარმონიაში, და ვერც მისი უფლებები აღიარა და, მისი თავისუფლებისგან მოკლებული, ვერ განავითარა მისი ნიჭები და ჩერნილობაში აღმოჩნდა. (15, 24)
4. როდესაც ადამიანი ჩემი რჯულის აღსრულებას გადაეწინააღმდეგა, მან შექმნა სხვადასხვა იდეა, თეორია, რელიგია და დოქტრინა, რომლებიც კაცობრიობას ჰყოფენ და აბნევენ, სულს მატერიას უბოჭავენ და ხელს უშლიან მის თავისუფალ აღმაფრენას. თუმცა, ჩემი სულიწმინდის ნათელი ანათებს ყველა ადამიანს და უჩვენებს მათ ჭეშმარიტი ცხოვრების გზას, რომელზეც მხოლოდ ერთი მეგზურია — სინდისი. (46, 44)
5. მატერიალისტი მხოლოდ ადამიანურ ცხოვრებას უყვარს. თუმცა, რადგანაც აცნობიერებს, რომ მასში ყველაფერი წარმავალია, ის ცდილობს, იცხოვროს სრულად.
6. როდესაც მისი გეგმები ან სურვილები არ სრულდება, ან როდესაც ტკივილი რაიმე სახით აწუხებს, ის სასოწარკვეთილებას იპყრობს და ღვთისგმობას იწყებს; ის ეწინააღმდეგება ბედს და ადანაშაულებს მას იმ სიკეთეების მონიჭებაში, რომლებსაც თვლის, რომ იმსახურებს.
7. ისინი მოკვდავი სულები არიან შეუპოვარ სხეულებში; ისინი მორალურად დაუმწიფებელი არსებები არიან, რომლებსაც მრავალი გზით ამოწმებენ, რათა გააცნობიერონ ცრუ ღირებულება, რომელსაც ისინი, თავიანთი მატერიალიზმიდან გამომდინარე, მცირე ღირებულების მქონე საქმეებს მიაწერენ.
8. რა სიხარულით შეცვლიდნენ მატერიალიზებულები თავიანთ ბედს! როგორ ესწრაფვიან, რომ ყველაფერი მათ იდეებსა და ნებას მიჰყვეს. (258, 48–50)
9. ახლა უკვე შეგიძლიათ გაიგოთ, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ მე ყოველთვის სიბრძნით ვცხადდებოდი ადამიანთა წინაშე, ეს ხდებოდა იმ

სულების გასათავისუფლებლად, რომლებიც შეზღუდული ინტელექტუალური შესაძლებლობებით იყვნენ დატყვევებულნი.
10. დღესაც კი, ამ ეპოქაში, არიან ადამიანები შეზღუდული გონებითა და შთაგონების გარეშე. მაშინ, როცა ადამიანებს უკვე უნდა ჰქონდეთ განვითარების შედეგად გახსნილი, ნათელი გონება, ბევრი ჯერ კიდევ ფიქრობს და ცხოვრობს, როგორც პრიმიტიულ დროში.
11. სხვებმა მეცნიერებაში დიდი პროგრესი მიაღწიეს და საკუთარ ამპარტავნებასა და ეგოიზმში ჩაკეტეს თავი, რადგან ჰგონიათ, რომ ცოდნის მწვერვალს მიაღწიეს. თუმცა, ისინი სულიერი პროგრესის გზაზე შეჩერდნენ. (180, 32–33)
12. ადამიანი რომ ცნობიერად ცხოვრობდეს იმ უმაღლესი ცხოვრების გათვალისწინებით, რომელიც მის ზემოთ არსებობს და იბრწყინებს, და იცოდეს, როგორ მოიხმო თავისი სული — რამდენი გასაჭირისგან დაიზღვევდა თავს, რამდენი უფსკრულიდან იხსნიდა საკუთარ თავს. თუმცა მთელი ცხოვრების განმავლობაში ის რჩევას ეძებს მათგან, ვინც ვერ პასუხობს მის ეჭვებსა და გაურკვევლობას: მეცნიერებისგან, რომლებიც მატერიალურ ბუნებაში ჩაუღრმავდნენ, მაგრამ სულიერი ცხოვრების შესახებ არაფერი იციან, რადგან მათში სული ლეთარგიაში ჩავარდა.
13. ადამიანის სული უნდა გაიღვიძოს, რათა საკუთარი თავი იპოვოს, აღმოაჩინოს მასში ჩადებული ყველა უნარი, რომელიც მას ბრძოლაში დაეხმარება.
14. დღეს ადამიანი ჰგავს პატარა, დაჭკნობილ ფოთოლს, რომელიც სიცოცხლის ხიდან ჩამოცვენილა და ქარების ხელშია, ათასგვარი ცვალებადობის მორჩილი, სუსტი ბუნების ძალების წინაშე, მყიფე და უბადრუკი სიკვდილის პირისპირ, მაშინ როცა ის უნდა ყოფილიყო მიწის ბატონი, როგორც ჩემ მიერ წარგზავნილი პრინცი, რათა სრულყოფილი გამხდარიყო სამყაროში. (278, 4–6)
15. მოვიდა განკითხვის ჟამი, როდესაც ზოგიერთს ვკითხავ: "რატომ უარმყავით?" და სხვებს: "რატომ მდევნეთ?" აქვს თუ არა იმას, ვინც საკუთარ თავში ჩახედვასაც კი ვერ ბედავს, უფლება, უარყოს ჩემი სამეფოს არსებობა? თუ ჩემი ჭეშმარიტება არ იცით, თუ არ იცით, როგორ იპოვოთ იგი, ეს არ ნიშნავს, რომ იგი არ არსებობს. თუ ფიქრობთ, რომ არსებობს მხოლოდ ის, რისი გაგებაც შეგიძლიათ, მაშინ გეუბნებით, რომ ბევრი რამ არ იცით და თქვენი ამპარტავნება უდიდესია.
16. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ღმერთსა და მის სამეფოს უარყოფს, საკუთარ თავს უარყოფს. ვინც ძალას საკუთარ თავში ეძებს, თავს დამოუკიდებლად მიიჩნევს და ამპარტავნულად ფიქრობს, რომ ღმერთის გარეშე დიდებულება შეუძლია, ამქვეყნად შორს ვერ წავა; ის მალევე გზას აიწყვეტს და მისი ტანჯვა ძალიან მწარე იქნება.
17. სად არიან ჭეშმარიტად ბრძენნი?

18. ცოდნა ჩემი თანდასწრებულების შეგრძნებაა. ცოდნა არის საკუთარ თავზე უარის თქმა, რათა ჩემი ნათლით იხელმძღვანელო და ჩემი ნება აღასრულო. ცოდნა არის კანონის გაგება; ცოდნა არის სიყვარული. (282,19-22)
19. დღეს თქვენი სულიერი უმეცრება იმდენად დიდია, რომ როდესაც ფიქრობთ მათზე, ვინც სულთა სამყაროში გადავიდა, ამბობთ: "საწყალი სული, ის მოკვდა, ყველაფერი მიატოვა და სამუდამოდ წავიდა".
20. ნეტავ იცოდეთ, რა თანაგრძნობით გიყურებენ ის არსებები სულიერი სამყაროდან, როდესაც მათზე ასეთ საუბარს გესმით. ეს თანაგრძნობაა, რასაც ისინი თქვენი უმეცრების გამო გრძნობენ! რადგან, მათ რომ ერთი წამით მაინც ხედავდეთ, სიტყვა ვერ იტყოდით და ჭეშმარიტების სიმძაფრისგან განცვიფრდებოდით! (272, 46-47)
21. თქვენ მატერიალურ ღირებულებებს მათთვის დამახასიათებელზე მეტი მნიშვნელობა მიანიჭეთ; რაც შეეხება სულიერს, მასთან არაფერი გაკავშირებთ და თქვენი სიყვარული ამქვეყნიურისადმი იმდენად გაიზარდა, რომ ყველანაირად ცდილობთ, უარყოთ ყველაფერი, რაც სულიერებას ეხება, რადგან გგონიათ, რომ ეს ცოდნა ეწინააღმდეგება თქვენს პროგრესს დედამიწაზე.
22. მე გეუბნებით, რომ სულიერების ცოდნა არ აფერხებს ადამიანის პროგრესს, არც მორალის და არც მეცნიერების თვალსაზრისით. პირიქით, ეს სინათლე კაცობრიობას უცხადებს ცოდნის უსასრულო სიმდიდრეს, რომელიც ჯერ კიდევ უცნობია მისი მეცნიერებისთვის.
23. სანამ ადამიანი უარს იტყვის სულიერების კიბეზე ასვლაზე, ის ვერ მიუახლოვდება ჭეშმარიტ დიდებას, რომელიც, აქ, მამის წიაღში, მას მიანიჭებს ღვთის შვილობის უზენაეს ბედნიერებას — ჩემი სულის ღირსეული შვილისას, თავისი სიყვარულის, ამაღლებისა და ცოდნის წყალობით. (331, 27–29)

გამოწვირვის, დაუღალავი შრომისა და პასუხისმგებლობის აღების უნარის ნაკლებობა

24. ადამიანთა კაცობრიობა ასე შეუპოვრად რომ არ ეჭიდებოდეს თავის უმეცრებას, მისი არსებობა დედამიწაზე განსხვავებული იქნებოდა. თუმცა, ადამიანები ეწინააღმდეგებიან ჩემს მცნებებს, წყევლიან თავიანთ ბედს და, ჩემს საქმეში ჩემთან თანამშრომლობის ნაცვლად, ეძებენ გზას, რომ ჩემს კანონებს თავი აარიდონ, რათა საკუთარი ნება დაამკვიდრონ.
25. მე ასევე გეუბნებით: ადამიანები თავიანთ ყოველ მოქმედებას ყურადღებით რომ აკვირდებოდნენ, გააცნობიერებდნენ, როგორ მეწინააღმდეგებიან ყოველ ნაბიჯზე.
26. როდესაც ჩემს კურთხევებს უხვად ვანიჭებ ადამიანებს, ისინი ეგოისტები ხდებიან; როდესაც მათ ცხოვრების სიხარულის განცდას ვუშვებ, ისინი უზნეოები ხდებიან; როდესაც მათ სულებს გავაძლიერებ,

მათ ძალას ვცდი, ისინი მეამბოხეობენ; როდესაც მათ გასაწმენდად ტანჯვის ჭიქას ვადებ მათ ტუჩებს, ისინი ცხოვრებას აგინებენ და გრძნობენ, როგორ სუსტდება მათი რწმენა; როდესაც მათ მხრებზე დიდოჯახიანობის ტვირთს ვდებ, ისინი სასოწარკვეთილებას იცნობენ, და როდესაც დედამიწიდან ერთ-ერთ საყვარელ ადამიანს ვართმევ, ისინი უსამართლობაში მდებენ ბრალს.

27. თქვენ არასდროს თანხმდებით; არასდროს მესმის თქვენი სახელით კურთხევა თქვენს განსაცდელებში, და არც ვხედავ, რომ ცდილობთ თანამშრომლობას ჩემს შემოქმედებით საქმეში. (117, 55-57)

28. მე ადამიანში სიდიადე დავდე, მაგრამ არა ისეთი, რომლისკენაც ის დედამიწაზე ისწრაფვის. სიდიადე, რომელზეც მე ვსაუბრობ, არის თვითმომხვეჭველობა, სიყვარული, სიმდაბლე, მოწყალება. ადამიანი მუდმივად გაურბის ამ სათნოებებს და ამით ზურგს აქცევს თავის ჭეშმარიტ სიდიადეს და იმ ღირსებას, რომელიც მამამ, როგორც თავის შვილს, შთაუნერგა.

29. თქვენ გაურბიხართ თავმდაბლობას, რადგან გგონიათ, რომ ის უბადრუკების ნიშანია. თქვენ თავს არიდებთ განსაცდელებს, რადგან გაჭირვება შიშს გიჩენთ, ვერ აცნობიერებთ, რომ ისინი თქვენს სულს ათავისუფლებენ. თქვენ ასევე თავს არიდებთ სულიერს, რადგან ფიქრობთ, რომ ამ ცოდნაში ჩაღრმავება დროის ფუჭი კარგვაა, და ვერ ხვდებით, რომ უარყოფთ ნებისმიერ ადამიანურ მეცნიერებაზე მაღალ ნათელს.

30. ამიტომ გითხარით, რომ არიან მრავალნი, რომლებიც, მიუხედავად იმისა, რომ ამტკიცებენ, თითქოს მიყვარებენ, არ მიყვარებენ და, თუმცა აღიარებენ, რომ მწამიან , არ აქვთ რწმენა. ისინი იმდენსაც კი მივიდნენ, რომ მითხრეს, მზად არიან ჩემს მიმდევრებად, მაგრამ სურთ, ჯვრის გარეშე გამომყვნენ. მე კი ვუთხარი მათ, რომ ვისაც ჩემს მიმდევრობა სურს, თავისი ჯვარი აიღოს და გამომყოს. ყველა, ვინც თავის ჯვარს სიყვარულით იტვირთავს, მთის მწვერვალს მიაღწევს, სადაც ამ მიწაზე უკანასკნელად შეისუნთქავს, რათა მარადიულ სიცოცხლეს აღდგეს. (80, 37-39)

31. ყველგან გარშემორტყმული უბედურების აღმოფხვრის ნაცვლად, დღევანდელი ადამიანები ცდილობენ, მისგან მაქსიმალური სარგებელი მიიღონ.

32. რატომ არ განვითარდნენ ადამიანები ზემოთ, იმ იდეალის ძიებაში, რომელიც მათში სუფთა გრძნობებსა და სულისთვის უფრო ღირსეულ მისწრაფებებს აღვივებს? იმიტომ, რომ არ სურდათ, დაენახათ თავიანთი მოკვდავი თვალებისთვის შეუმჩნეველი, ანუ თავიანთი სირთულეების, მიწიერი სიამოვნებისა და მატერიალისტური მეცნიერების მიღმა.

33. მათ ამქვეყნად გამოყოფილი დროის უმეტესი ნაწილი იმისთვის დახარჯეს, რომ რაც შეიძლება მეტი სიმდიდრე და სიამოვნება

დაეგროვებინათ — რწმენით, რომ სხეულის დანგრევასთან ერთად, ყველაფერი სრულდება.

34. იმის ნაცვლად, რომ ზემოთ განვითარდეს და საკუთარი თავი ღვთის შვილად მიიჩნიოს, ადამიანი, თავისი უმეცარი ამპარტავნებით, უფრო დაბალი არსების დონემდე დაეშვება; და როდესაც მისი სული მას ღმერთისა და სულიერი ცხოვრების შესახებ ესაუბრება, მას ღვთის სამართლიანობის შიში იპყრობს და ურჩევნია, დაახშოს ეს შინაგანი ხმა და ერთი ფიქრიც კი არ "დახარჯოს" ამ გაფრთხილებებზე..

35. მას არ უფიქრია არც საკუთარ არსებობაზე და არც თავის სულიერ და ხორციელ მდგომარეობაზე. როგორ შეიძლება, რომ სხვა რამ იყოს, როცა ის მტვერი და უბედურებაა, სანამ ასე ცხოვრობს და ფიქრობს? (207, 18)

36. ჩემი სწავლება, რომელიც ყოველთვის არის რჯულის ახსნა, თქვენამდე მოდის, როგორც სინათლისკენ მიმავალი გზა, როგორც სულისთვის უსაფრთხო გზა. თუმცა, მათთვის ბოძებული თავისუფალი ნების გამოყენებისას და ცხოვრების გზის არჩევის სურვილისას, ადამიანებმა ყოველთვის აირჩიეს მატერიალიზმის იოლი გზა. ამასობაში, ზოგიერთებმა სრულიად უგულებელყვეს სინდისის მოწოდებები, რომელიც ყოველთვის სულიერებისკენ მიუთითებს; სხვებმა კი შექმნეს კულტები და რიტუალები, რათა დაეჯერებინათ, რომ მტკიცე ნაბიჯებით მიიწევენ სულიერი გზით, მაშინ როცა სინამდვილეში ისინიც იმდენადვე ეგოისტურები არიან, როგორც ისინი, ვინც თავიანთი ცხოვრებიდან განდევნეს ჩემი სახელი და ჩემი სიტყვა. (213, 51)

37. გზა გაკვალულია და კარი ღიაა ყველასთვის, ვისაც ჩემთან მოსვლა სურს.

38. გზა ვიწროა; ეს თქვენთვის დიდი ხანია ცნობილია. არავისთვისაა საიდუმლო, რომ ჩემი კანონი და ჩემი სწავლებანი უზენაესად წმინდა და უცვლელია, რათა არავის მოუვიდეს აზრად მათი შეცვლა საკუთარი მოხერხებულობის ან ნების მიხედვით.

39. ფართო გზა და ფართოდ ღია კარი სულაც არ არის ის, რაც თქვენს სულს სინათლეს, სიმშვიდესა და უკვდავებასთან მიუძღვება. ფართო გზა არის გარყვნილების, ურჩობის, სიამაყისა და მატერიალიზმის გზა — გზა, რომელსაც ადამიანთა უმრავლესობა მიჰყვება თავისი სულიერი პასუხისმგებლობისა და სინდისის შინაგანი განკითხვისგან თავის დაღწევის მცდელობაში.

40. ეს გზა ვერ იქნება უსასრულო, რადგან ის არც ჭეშმარიტია და არც სრულყოფილი. ამიტომ, რადგან ეს გზა, როგორც ყველაფერი ადამიანური, შეზღუდულია, ადამიანი ერთ დღეს მის დასასრულს მიაღწევს, სადაც შეჩერდება და საშინელებით გადაიხედავს იმ უფსკრულისკენ, რომელიც გზის დასასრულს აღნიშნავს. მაშინ ქაოსი დატრიალდება მათ გულებში, ვინც დიდი ხნის წინ გადაუხვია ჭეშმარიტი გზიდან.

41. ზოგიერთში აღმოცენდება სინანული, რომლის მეშვეობითაც საკუთარი თავის გადასარჩენად საკმარის ნათელს იპოვიან; სხვებს კი იმ დასასრულის ხილვით გაოგნება მოეპატრონებათ, რომელსაც უსამართლოდ და არალოგიკურად ჩათვლიან; ხოლო დანარჩენები ღმერთს შეურაცხყოფენ და ამბოხდებიან. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს იქნება ნათლისკენ დაბრუნების დასაწყისი. (333, 64–68)

კაცის სულიერი უბედურება

42. მე არ შემცოდავს იმაში, რაც შევქმენი; ადამიანი კი გადაუხვია მისთვის დასახული გზიდან და სიცოცხლისგან; მაგრამ მალე ის ჩემთან დაბრუნდება, როგორც "დახარჯული შვილი", რომელმაც მთელი თავისი მემკვიდრეობა გაფლანგა.

43. თავისი მეცნიერებით მან შექმნა ახალი სამყარო, ცრუ სამეფო. მან დაადგინა კანონები, დაიდგინა თავისთვის ტახტი და შემკო თავი კვერთხელითა და გვირგვინით. მაგრამ რა წარმავალი და მაცდურია მისი დიდება: ჩემი სამართლიანობის ერთი სუსტი სუნთქვაც საკმარისია, და მისი საფუძვლები ირყევა, და მთელი მისი სამეფო ინგრევა. თუმცა მშვიდობის, სამართლიანობისა და სიყვარულის სამეფო, რომლის მიღწევაც მას არ შეეძლო, ადამიანის გულიდან შორს არის.

44. სიამოვნება და კმაყოფილება, რომელსაც ადამიანთა შრომა მათ ანიჭებს, მხოლოდ ილუზიაა. მათ გულებს ჭამს ტკივილი, მოუსვენრობა და იმედგაცრუება, რომლებიც ღიმილის ნიღბის მიღმა იმალება.

45. აი, ასე იქცა ადამიანის სიცოცხლე; რაც შეეხება სულის სიცოცხლისა და მისი მმართველი კანონებისა, ისინი დამახინჯდა, რადგან ადამიანებმა დაივიწყეს, რომ არსებობს ძალები და ელემენტები, რომლებიც სულს აცოცხლებენ და რომლებთანაც ადამიანს უნდა შეინარჩუნოს კავშირი, რათა გაუძლოს განსაცდელებსა და ცდუნებებს და დაძლიოს ყველა დაბრკოლება და უბედურება სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე.

46. სინათლე, რომელიც ყოველი სულისთვის უსასრულობიდან მოდის, მზისგან არ მოდის; ძალა, რომელსაც სული მიღმა სამყაროსგან იღებს, დედამიწის გამოვლინება არ არის; სიყვარულის, ჭეშმარიტებისა და ჯანმრთელობის წყარო, რომელიც სულის ცოდნის უსასრულო წყურვილს კვებავს, თქვენი ზღვებისა და თქვენი წყაროების წყალი არ არის; ატმოსფერო, რომელიც გარს გერტყათ, მხოლოდ მატერიალური არ არის; ის არის გამოსხივება, სუნთქვა და შთაგონება, რომელსაც ადამიანის სული უშუალოდ ყველაფრის შემოქმედისგან, იმისგან იღებს, ვინც სიცოცხლე შექმნა და მას თავისი სრულყოფილი და უცვლელი კანონებით მართავს.

47. ადამიანს რომ ოდნავი კეთილი ნება გამოეჩინა ჭეშმარიტების გზაზე დასაბრუნებლად, იგი მყისიერად იგრძნობდა სიმშვიდის ნუგეშს, როგორც სტიმულს. მაგრამ როდესაც სული მატერიის გავლენით მატერიალიზდება, ის მისი მახეების მსხვერპლი ხდება და ამ ცხოვრების

ბატონისა და თავისი გემის მესაჭის ნაცვლად, ადამიანური სისუსტეებისა და მიდრეკილებების მონა და ქარიშხლებში გემსამსხვრევებული ხდება.
48. მე უკვე გითხარით, რომ სული სხეულზე უწინარესია, ისევე, როგორც სხეული — ტანსაცმელზე. სხეული, რომელიც გაქვთ, სულის მხოლოდ დროებითი სამოსია. (80, 49–53)
49. აჰ, ნეტავ ყველა ადამიანს ენდომებოდა ამ ეპოქის აღმავალი სინათლის ხილვა — რაოდენ დიდი იმედი ივსებდა მათ გულებს! მაგრამ ისინი სძინავთ. მათ არც კი იციან, როგორ მიიღონ ის სინათლე, რომელსაც სამეფო ვარსკვლავი ყოველდღიურად უგზავნის მათ — ის სინათლე, რომელიც შემოქმედისგან გამომავალი სინათლის ანარეკლია.
50. ის გეფერება და ყოველდღიური არსებობისთვის ბრძოლაში გაღვიძებს, იმ ადამიანების გარეშე, რომლებიც ქმნილების სილამაზეს ვერ აღიქვამენ, და რომლებიც რამდენიმე წამით მაინც არ ჩერდებიან, რომ მადლობა შემიწირონ მე. დიდება შეიძლება ისე ჩაუაროს მათ, რომ ვერც კი შეამჩნიონ, რადგან ისინი ყოველთვის საზრუნავით სავსენი იღვიძებენ და ავიწყდებათ ლოცვა, რომ სულიერ ძალას ჩემში ეძიონ.
51. არც სხეულის სიძლიერეს ეძებენ ბუნების წყაროებში. ისინი ყველა დაუფიქრებლად დარბიან და იღვწიან, არ იციან რატომ, და გზას მკაფიო მიზნის გარეშე იწყებენ. სწორედ არსებობისთვის ამ უგრძნობ და უაზრო ბრძოლაში განასხეულეს მათ თავიანთი სულები და მიეცნენ ეგოიზმს.
52. როდესაც სულის კანონები, რომლებიც სიცოცხლის ნათებაა, დავიწყებას მიეცემა, ადამიანები ერთმანეთს ანადგურებენ, კლავენ და ერთმანეთს ხელებიდან პურს ართმევენ, სინდისის ხმას არ უსმენენ, არ ფიქრობენ და არ ჩერდებიან დასაფიქრებლად. 53. მაგრამ, ვინმეს რომ ეკითხა მათთვის, როგორ აფასებენ თავიანთ ამჟამინდელ ცხოვრებას, ისინი მაშინვე უპასუხებდნენ, რომ წარსულში არასდროს ანათებდა ადამიანური ცხოვრება ისეთი სინათლე, როგორიც ახლა, და რომ მეცნიერებას არასდროს უმხილებიათ მათთვის ამდენი საიდუმლო. მაგრამ მათ ეს სახეზე ბედნიერების ნიღბით უნდა ეთქვათ, რადგან გულში საკუთარ მთელ სულიერ ტანჯვასა და უბედურებას მალავდნენ. (104, 33-34)
54. მე სული გამოვგზავნე დედამიწაზე განსახიერებისთვის, რათა კაცად ექცია თავი და გამხდარიყო მისი მეუფე და ბატონი, და არა იმიტომ, რომ მონა და მსხვერპლი ყოფილიყო, ანდა გასაჭირში მყოფი, როგორც მე მას ნამდვილად ვხედავ. კაცი მონაა თავისი მოთხოვნილებების, ვნებების, მანკიერებებისა და უმეცრების.
55. ის ტანჯვის, შეცდომებისა და უბედურებების მსხვერპლია, რომლებსაც დედამიწაზე მოგზაურობისას სულიერი აღმაფრენის ნაკლებობა აყენებს მას. ის გაჭირვებაშია, რადგან, რადგან არ იცის მემკვიდრეობის შესახებ, რომელზეც ცხოვრებაში უფლება აქვს, არ იცის, რა გააჩნია და იქცევა ისე, თითქოს არაფერი ჰქონდეს.

56. ეს კაცობრიობა ჯერ უნდა გამოფხიზლდეს, რათა დაიწყოს სულიერი ცხოვრების წიგნის შესწავლა; და შემდეგ, ამ იდეების სამყაროს თაობიდან თაობაზე გადაცემის მეშვეობით, მალევე გამოჩნდება კურთხეული თესლი, რომელშიც ჩემი სიტყვა აღსრულდება.
57. მე გითხარით, რომ ერთ დღეს ეს კაცობრიობა სულიერებას მიაღწევს და ისწავლის მთელ ქმნილებასთან ჰარმონიაში ცხოვრებას, და რომ სული, გონება და გული ერთსულად ივლიან. (305, 9-11)

მცდარი მიწიერი ქცევები და მათი შედეგები

58. როდესაც ვხედავ ადამიანებს, რომლებიც ომებში არიან გახლართულნი და ერთმანეთს კლავენ ქვეყნიერების საგანძურის დასაკუთრებისთვის, არ შემიძლია, რომ ისინი გამუდმებით არ შევადარო პატარა ბავშვებს, რომლებიც უღირს რამეებზე ჩხუბობენ. ადამიანები ისევ ბავშვებივით ჩხუბობენ ძალაუფლების ნაწილზე ან ცოტა ოქროზე. რა მნიშვნელობა აქვს ამ ქონებას სხვა ადამიანების მიერ განსახიერებული სათნოებებთან შედარებით?
59. ადამიანი, რომელიც ერებს გულებში სიძულვილის დათესვით ჰყოფს, ვერ შეედრება მას, ვინც თავის ცხოვრებას საყოველთაო საძმოს თესლის დათესვის საქმეს უძღვნის. ის, ვინც თანამემამულეებს ტანჯავს, ვერ შეედრება მას, ვინც თავის ცხოვრებას მეზობლების ტანჯვის შემსუბუქების საქმეს უძღვნის.
60. ყველა ადამიანი ოცნებობს მიწიერ ტახტზე, მიუხედავად იმისა, რომ კაცობრიობას თავიდანვე სცოდნია, თუ რა მცირედ ღირს ტახტი ამქვეყნად.
61. მე დაგპირდით ადგილს ჩემს სამეფოში, მაგრამ ძალიან ცოტამ მოითხოვა იგი, და ეს იმიტომ, რომ ადამიანებს არ სურთ გააცნობიერონ, რომ ზეციური სამეფოს მეფის ყველაზე მოკრძალებული ქვეშევრდომი მიწიერზე ყველაზე ძლევამოსილ მონარქზე მეტია.
62. ადამიანები ჯერ კიდევ პატარა ბავშვები არიან; მაგრამ დიდი გასაჭირი, რომელიც მათ ელის, მათ აიძულებს, ასე მცირე დროში იმდენი რამ განიცადონ, რომ მალე ამ ბავშვობიდან სრულწლოვანებას მიაღწევენ და შემდეგ — გამოცდილების ნაყოფით გამდიდრებულნი — დაიყვირებენ: "იესო, ჩვენი მამა, მართალი იყო; წავიდეთ მასთან". (111, 3-7)
63. ადამიანები ამქვეყნად უკვდავებას ესწრაფვიან და მის მიღწევას მატერიალური საქმეებით ცდილობენ, რადგან მიწიერი დიდება — თუნდაც წარმავალი იყოს — თვალშისაცემია და სულის დიდებას ავიწყდებათ, რადგან ეჭვი ეპარებათ იმ ცხოვრების არსებობაში. სწორედ რწმენის ნაკლებობამ და სულიერების არქონამ დააფარა სკეპტიციზმის მანტია ადამიანთა თვალებს. (128, 45)
64. ადამიანის განვითარებას, პროგრესს, მეცნიერებასა და ცივილიზაციას არასდროს ჰქონია მიზნად სულიერი სულის ამაღლება, რომელიც

ადამიანში ყველაზე მაღალი და კეთილშობილური ძალაა. მისი სწრაფვა, ამბიცია, სურვილები და საზრუნავი ყოველთვის ამქვეყნიური იყო. აქ იგი ცოდნას ეძებდა, აქ დააგროვა საგანძური, აქ მოიპოვა სიამოვნებები, პატივები, ჯილდოები, ძალაუფლების პოზიციები და წოდებები; აქ ეძებდა საკუთარ დიდებას.

65. ამიტომ გეუბნებით თქვენ: მაშინ, როცა ბუნება ნაბიჯ-ნაბიჯ მიიწევს წინ და არასდროს ჩერდება დახვეწისა და სრულყოფისკენ მიმავალ თავის უწყვეტი განვითარების კანონში, ადამიანი ჩამორჩა და პროგრესს ვერ აღწევს; და სწორედ აქედან მომდინარეობს მისი უბედურებები დედამიწაზე, აქედან — განსაცდელები, დაბრკოლებები და წარუმატებლობები, რომლებსაც ის თავისი ცხოვრებისეული გზის მანძილზე აწყდება. (277, 42)

66. მე ნამდვილად მინდა, რომ გქონდეთ მისწრაფებები, იყოთ ამბიციურები, ოცნებობდეთ, გახდეთ დიდებულნი, ძლიერნი და ბრძენნი, მაგრამ სულის მარადიულ სათნოებაში.

67. რადგან ამ სიკეთეების მისაღწევად ყველა სათნოებაა საჭირო, როგორიცაა მოწყალება, თავმდაბლობა, პატიება, მოთმინება, გულუხვობა — ერთი სიტყვით: სიყვარული. და ყველა სათნოება ამაღლებს, განწმენდს და სრულყოფს სულს.

68. ამ საწყალ სამყაროში, ამ წარმავალ სამყოფელში, ადამიანს — რათა ყოფილიყო დიდი, ძლევამოსილი, მდიდარი ან მეცნიერი — უნდა ყოფილიყო ეგოისტი, მზაკვარი, შურისმაძიებელი, სასტიკი, გულგრილი, არამზადა და ამპარტავანი, და ყოველივე ამას უნდა მიეყვანა იგი უმკაცრეს წინააღმდეგობაში იმასთან, რაც არის ჭეშმარიტება, სიყვარული, მშვიდობა, ჭეშმარიტი სიბრძნე და სამართლიანობა. (288, 32)

69. როდესაც ადამიანი სულიერად საკუთარ თავს აღმოაჩენს, მასში თავისი მამის თანდასწრებას გრძნობს. მაგრამ თუ არც ის იცის, ვინ არის, და არც ის, საიდან მოდის, მას ჩემს თანდასწრებას შორს, უცხოდ, მიუწვდომლად გრძნობს, ან უცვლელი რჩება.

70. მხოლოდ გამოღვიძებულ სულს შეუძლია ჭეშმარიტების სფეროში შესვლა. ადამიანი მას მხოლოდ თავისი მეცნიერებით ვერ შეიცნობს.

71. მე ვხედავ, რომ ადამიანები ცოდნას, დიდებას, ძალას, სიმდიდრესა და ძალაუფლებას ესწრაფვიან და მე მათ ვთავაზობ ამ ყველაფრის მიღწევის საშუალებას — მაგრამ მათ ჭეშმარიტ, არსებით თვისებებში, მათ სულიერ ჭეშმარიტებაში და არა სამყაროს გარეგნულ და მზაკვრულ ასპექტებში, არა წარმავალსა და ილუზორულში.

72. როდესაც ადამიანი მატერიალურს ეძალება და თქვენი მსგავსი სამყაროს ვიწრო საზღვრებში თავს იკეტებს, ის ღარიბდება; ის ზღუდავს და თრგუნავს თავის სულს; მისთვის არაფერი რჩება იმის გარდა, რაც გააჩნია ან რაც იცის. მაშინ მას აუცილებლად უწევს ყველაფრის დაკარგვა,

რათა თვალი აეხილოს ჭეშმარიტებაზე და, შეცდომის გაცნობიერების შემდეგ, კვლავ მიმართოს თავისი მზერა მარადისობისკენ. (139, 40–43)

თავი 47 – მატერიალიზმი და სულიწმინდაზმამ

მბრძანებელი მატერიალიზმის შედეგი

1. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მრავალი გაიქცევა ჩემი სწავლებისგან სულიერად გახდომის შიშით; მაგრამ მათში ილაპარაკებს არა გონება და არა სული, არამედ "ხორცის" ბოროტი ვნებები.
2. როდესაც სული ჭეშმარიტებისადმი ერთგული ცხოვრობს, იგი მატერიალიზმს ისე გაურბის, როგორც ის, ვინც დაბინძურებულ გარემოს ტოვებს. კეთილშობილი სული ბედნიერებას მორალურობაში პოულობს — სადაც სუფევს მშვიდობა, სადაც ბინადრობს სიყვარული. (99, 41-42)
3. გამოიკვლიეთ ჩემი სიტყვა, სანამ არ დარწმუნდებით მის სიწმინდესა და ჭეშმარიტებაში. მხოლოდ ასე შეძლებთ გაბედულად იაროთ თქვენი გზა და შეუპოვრად დარჩეთ მატერიალისტური იდეების შემოტევის წინაშე, რომლებიც სულს ემუქრება. რადგან მატერიალიზმი სიკვდილია, სიბნელეა, უღელი და შხამია სულისთვის. არასოდეს გაცვალოთ თქვენი სულის სინათლე ან თავისუფლება მიწიერ პურსა თუ უღირს მატერიალურ ქონებაში!
4. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ჩემს რჯულს ენდობა და ბოლომდე რწმენაში მტკიცედ რჩება, მას არასოდეს დააკლდება მატერიალური საზრდო და, ჩემი სულისთან შეერთების წამებში, ჩემი უსაზღვრო მოწყალებით, ის ყოველთვის მიიღებს საზრდოს მარადიული სიცოცხლისას. (34, 61-62)
5. მატერიალიზმი სულის განვითარების გზაზე უდიდესი დაბრკოლებაა. ამ კედლის წინაშე კაცობრიობა შეჩერდა.
6. თქვენ იმყოფებით სამყაროში, რომელშიც კაცობრიობამ შეძლო მატერიალური მეცნიერების გამოყენებაში თავისი ინტელექტუალური უნარების განვითარება. თუმცა, სულიერის არსებობის შესახებ მსჯელობის მისი უნარი ჯერ კიდევ შეზღუდულია; მისი გაგება ყველაფრისა, რაც მთლიანად მატერიალურ სამყაროს არ ეკუთვნის, ჩამორჩა. (271, 37-38)
7. განსაცდელები, რომლებსაც თქვენი სამყარო განიცდის, ეპოქის დასასრულის ნიშნებია; ეს მატერიალიზმის ეპოქის დაცემა ან სიკვდილის აგონიის ნიშნებია; რადგან მატერიალიზმი იყო თქვენს მეცნიერებაში, თქვენს -ურ მიზნებსა და თქვენს ვნებებში. მატერიალიზმმა განსაზღვრა ჩემი თაყვანისცემაც და თქვენი ყველა საქმეც.

8. სამყაროს სიყვარული, მიწიერი ნივთების სიხარბე, ხორცის გულისთქმები, ყველა უღირსი სურვილისთვის მიცემა, ეგოიზმი, ეგოცენტრიზმი და სიამაყე იყო ის ძალები, რომლებითაც თქვენ თქვენი გონებისა და ადამიანური ნებისამებრ შექმენით ცხოვრება, რომლის ნაყოფის მოკრეფის უფლებაც მე მოგცეთ, რათა თქვენი გამოცდილება სრულყოფილი გამხდარიყო.
9. ხოლო თუ ეს ეპოქა, რომელიც ახლა სრულდება, კაცობრიობის ისტორიაში თავისი მატერიალიზმით უნდა დაახასიათდეს — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ახალი ეპოქა თავისი სულიერებით გამოირჩევა. რადგან მასში სინდისი და სულის ნება დედამიწაზე დაამკვიდრებს არსებათა სამყაროს, რომლებიც სიყვარულით დიდსულოვნები არიან — სიცოცხლეს, რომელშიც ადამიანი იგრძნობს მამის სულის ვიბრაციას შვილების სულებში, რადგან მაშინ ყველა ის ნიჭი და უნარი, რომელიც დღეს თქვენს არსებაში ფარულია, უსასრულო იქნება მათი მოქმედების სფერო. (305, 41-42)

სპირიტუალიზმის არსი

10. სპირიტუალიზმი არ არის რელიგიათა ნაზავი. ის უმარტივეს, უწმინდეს და უსრულყოფილეს სწავლებას წარმოადგენს; ის არის ღვთის ნათელი, რომელიც ამ "მესამე ეპოქაში" ადამიანის სულზე გარდამოვიდა. (273, 50)
11. მე სულიერება ვუწოდე გამოცხადებას, რომელიც გესაუბრებათ სულის ცხოვრებაზე, გიწევთ თქვენი მამასთან პირდაპირი ურთიერთობის სწავლას და ამაღლებთ მატერიალურ ცხოვრებაზე.
12. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულიერება არ არის რაიმე ახალი და არც მხოლოდ ამ ეპოქას ეკუთვნის; ის არის გამოცხადება, რომელიც თანდათანობით ვლინდებოდა კაცობრიობის სულიერი განვითარების შესაბამისად.
13. რადგან სწავლება, რომელიც მე გაძლევთ, არის სულიერება, რომელიც გასწავლით სრულყოფილ სიყვარულს ღვთისა და თქვენი მოყვასისადმი და გიწევთ სრულყოფილებისკენ მიმავალ გზაზე, სულიერება იყო ის, რასაც ღვთის რჯული გასწავლიდათ "პირველ ეპოქაში", და ქრისტეს სიტყვა — მეორე ეპოქაში. (289, 20–22)
14. სულიერება რელიგია არ არის; ის იგივე სწავლებაა, რომელიც მე გავავრცელე მთელ მსოფლიოში იესოს პიროვნებაში, როგორც ყველა დროის ყველა ადამიანისთვის სახელმძღვანელო. ეს არის ჩემი სწავლება სიყვარულის, სამართლიანობის, გაგებისა და პატიების შესახებ.
15. ამ "მესამე ეპოქაში" მე თქვენთან უფრო მეტი სიცხადით ვილაპარაკე მხოლოდ თქვენი სულიერი, ფიზიკური და ინტელექტუალური განვითარების გამო. (359, 60–61)

16. სპირიტუალიზმი ანადგურებს ადამიანთა მიერ შემოღებულ წეს-ჩვეულებებსა და ტრადიციებს, რომლებიც სულს აბრკოლებდნენ. სპირიტუალიზმი არის სულის უწყვეტი განვითარება და აღზევება, რომელიც საკუთარ თავს წმენდს და სრულყოფს თავისი -ური უნარებისა და თვისებების მეშვეობით, სანამ თავის შემოქმედს არ მიაღწევს. სპირიტუალიზმი ამხელს იმას, თუ როგორ გამოხატავს, გრძნობს და იღებს სული თავის უფალს. სპირიტუალიზმი ათავისუფლებს სულს და სრულყოფამდე მიჰყავს იგი.
17. სულიერება არის უნივერსალური ძალა და უნივერსალური სინათლე, რომელიც ყველაფერშია და ყველას ეკუთვნის. ჩემი სწავლებები არავისთვის უნდა იყოს უცხო.
18. სულის ატრიბუტები უცვლელია, რადგან ისინი ჩემი ღვთაებრიობის სათნოებები, მარადიული ძალაუფლებებია. გაიგეთ, თუმცა, რომ იმის მიხედვით, თუ როგორ იცხოვრეთ, სისუფთავე, რომლის გამოვლენაც შეგიძლიათ, მეტი ან ნაკლები იქნება. (214, 57–59)

ვინ შეიძლება სამართლიანად ეწოდოს სპირიტუალისტი?

19. ვინც მიაღწევს გარკვეულ სულიერებას თავისი შეუპოვრობით, განვითარებითა და მამის სწავლებისადმი სიყვარულით, ის სულიერი იქნება, თუნდაც მისმა ბაგემ ეს სიტყვები არ წარმოთქვას.
20. ვინც სარწმუნოებას იჩენს და გულუხვობას ავლენს თავის ქმედებებში, ის ასახავს იმას, რაც მის სულს გააჩნია. (236, 27–28)
21. სპირიტუალი იცის, რომ ყოვლისშემძლე ყველაფერშია, რომ სამყარო, კოსმოსი და უსასრულობა ჩემი არსებითა და ჩემი თანადგომითაა გამსჭვალული.
22. ვინც ამგვარად მიცნობს და მიგებს, ის ღვთის ცოცხალი ტაძარია და აღარ განასახიერებს სულის გამოცხადებებს სიმბოლოებითა და გამოსახულებებით. (213, 31-32)
23. სპირიტუალიზმი არის გამოცხადება, რომელიც გიხსნით და გასწავლით ყველაფერს, რაც გაგაჩნიათ და გიდევთ თქვენში. ის გაცნობიერებინებთ, რომ თქვენ ღვთის ქმნილება ხართ, რომ თქვენ მხოლოდ მატერია არ ხართ, რომ თქვენს "ხორცს" მიღმა არსებობს რაღაც, რაც თქვენს გარშემო არსებულ ბუნებაზე და თქვენი ვნებების სიბინძურეზე მაღლა გიდგენთ.
24. როდესაც ადამიანი სულიერებას აღწევს, ყოველი მცნება და ყოველი სწავლება მისი სულის სინათლის ნაწილი გახდება. თუნდაც მის მეხსიერებაში ჩემი სწავლებიდან ერთი წინადადება ან სიტყვაც კი არ დარჩეს, ის მაინც ატარებს მის არსს თავის თავში, რადგან ის გაიგო, რადგან გრძნობს მას და მიჰყვება მას. (240, 17–18)
25. ჭეშმარიტი სულიერისტი იქნება ის, ვინც, მატერიალური სიკეთეების სრული სიღარიბის მიუხედავად, თავს ბატონად, მდიდარად და

ბედნიერად გრძნობს, რადგან იცის, რომ მამას უყვარს, რომ ჰყავს ძმები და დები, რომელთა სიყვარულიც შეუძლია, და რომ ქვეყნის საგანძური სულის სიმდიდრესთან შედარებით მეორეხარისხოვანია.
26. კარგი სულიერი ისიც იქნება, ვინც, როგორც მატერიალური ქონების მფლობელი, იცის მისი კეთილი მიზნებისთვის გამოყენება და მას ღვთისგან ბოძებულ საშუალებად მიიჩნევს, რათა დედამიწაზე მნიშვნელოვანი მისია შეასრულოს.
27. სულაც არ არის აუცილებელი, იყო ღარიბი, უგულებელყოფილი ან უბედური, რომ ჩემს მიმდევრად ჩაითვალო, ისევე როგორც არ არის აუცილებელი, იყო მწუხარე, რომ ჩემ მიერ საყვარელი იყო. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემი ნებისამებრ, თქვენ ყოველთვის უნდა იყოთ ძლიერები, ჯანმრთელები და ყველაფრის მფლობელები, რაც თქვენთვის შევქმენი.
28. როდის გაიგებთ, რომ თქვენ თქვენი მემკვიდრეობის მემკვიდრეები ხართ, რომ უნდა დააფასოთ ყოველი მადლი და ყველაფერს თავისი სამართლიანი ადგილი მიანიჭოთ ცხოვრებაში? (87, 28-30)

სპირიტუალიზმი რელიგიებსა და კონფესიებში

29. დღეს ადამიანები გაუგებრობის ეპოქაში ცხოვრობენ, რადგან ვერ გააცნობიერეს, რომ მათი მთელი ცხოვრება და ყველა მათი ძალისხმევა მიზნად ისახავს მათ სულთან შეერთებას, რომლის მიზანია დიალოგის დამყარება მათ სულსა და შემოქმედისას შორის.
30. კულტი, რომელსაც დღეს ადამიანთა უმრავლესობა აღიარებს, მატერიალიზმია.
31. სანამ რელიგიური დოქტრინები და რწმენები თავიანთ განსხვავებულობაზე დაჟინებით საუბრობენ, სამყაროში სიძულვილი კვლავ იარსებებს და მას არ შეეძლება გადამწყვეტი ნაბიჯის გადადგმა ღვთის ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლობისკენ.
32. მაგრამ როდის გაიგებენ ადამიანები ერთმანეთს და გაერთიანდებიან, რითაც ერთმანეთის სიყვარულისკენ პირველ ნაბიჯს გადადგამენ, თუ ჯერ კიდევ არიან ისეთები, რომლებიც, თითქოს სულების ხსნისა და მარადიული სიცოცხლის გასაღები ხელთ უპყრიათ, არ აღიარებენ ყველა მათგანს, ვინც სხვა გზებით მიდის, რადგან მათი აზრით, ისინი ღვთისკენ სავალად უღირსნი არიან?
33. შეიცანით, მაშასადამე, სულიერების ჭეშმარიტი მიზანი, რომლის სწავლებაც აღემატება ყველა კონფესიას, ყველა ადამიანურ იდეოლოგიასა და ყველა სექტას. (297, 38–41)
34. სულიერება ახალი დოქტრინა არ არის, რომელიც წარსული ეპოქების რელიგიური სწავლებების განვითარების გადაჭარბებას ესწრაფვის — არა, ის იგივე გამოცხადებაა, რაც პირველი და მეორე "ეპოქებისა". ის ყველა

რელიგიის საფუძველია, რაზეც მსურს, კაცობრიობას შევახსენო ამ დაყოფის ჟამს, რათა არ დაავიწყდეს თავისი საწყისი.

35. ადამიანის ქმნილებები, მისი ჩვევები და ის გზები, რომლებითაც ის გრძნობებზე მოქმედებს, რათა თავი მოიწონოს და თავისი სხვადასხვა რელიგიით იამაყოს, ეწინააღმდეგება იმას, რის გამხელასაც ჩემი საქმე ცდილობს სამყაროსთვის. (363, 9)

36. ამ დროს მე გაძლევთ ახალ სწავლებებს, რომლებზეც უნდა დაფიქრდეთ — სიყვარულის სწავლებებს, რომლებიც გამოგასყიდებენ და აღგამაღლებენ, ჭეშმარიტებებს, რომლებიც, თუმცა მწარეა, თქვენი გზის ნათელი უნდა იყოს.

37. სპირიტუალიზმს ამ ეპოქაში, ისევე როგორც წარსულში ქრისტიანობას, ებრძოლებიან და დევნიან სიბრაზით, სისასტიკითა და მრისხანებით ; მაგრამ ბრძოლის შუაგულში სულიერი თავის არსებობას იგრძნობინებს, მოახდენს სასწაულებს და დაიპყრობს გულებს.

38. მატერიალიზმი, ეგოიზმი, სიამაყე და ამქვეყნიური სიყვარული იქნება ძალები, რომლებიც აღსდგებიან ამ გამოცხადების წინააღმდეგ, რომელიც არც ახალია და არც განსხვავებული იმისგან, რაც წარსულში მოგევლეთ თქვენ. სწავლება, რომელიც ახლა გამოგიცხადეთ თქვენ და რომელსაც თქვენ სულითმპყრობელობის სახელს არქმევთ, არის კანონის არსი და სწავლება, რომელიც გამოგიცხადათ "პირველ" და "მეორე ეპოქაში".

39. როდესაც კაცობრიობა შეიგნებს ამ სწავლების ჭეშმარიტებას, მის სამართლიანობას და იმ უსაზღვრო ცოდნას, რომელსაც ის ავლენს, მან გულიდან განდევნის ყოველგვარი შიში და ცრურწმენა და ის თავისი ცხოვრების სახელმძღვანელო პრინციპად დაიმკვიდრებს. (24, 48–51)

40. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულიერები არიან მიმოფანტულნი მთელ მსოფლიოში — მწიფე პიროვნებები, რომლებიც კაცობრიობას მშვიდობას მოუტანენ.

41. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ მსოფლიოს სულიერებისმცოდნეებს შორის ერთიანობა არ მოხდება ახალი ეკლესიის ორგანიზების გზით, რადგან მათი ძალა მატერიალური არ იქნება. მათი ერთიანობა ინტელექტუალური, იდეალური და საქმიანობაში იქნება და ამგვარად მათი ძალა დაუმარცხებელი იქნება, რადგან მათ ის მარადიული წყაროდან მიიღეს, რომელიც ჩემს სულშია.

42. მე ყველას მათში ჩემს ჭეშმარიტებას ვნერგავ და ასევე ვეწვევი, რათა ყოველი უწმინდურება გაიქცეს მათ გულებსა და გონებიდან, რადგან ესენი არ უნდა შეერიოს ჩემს ნათელს.

43. თქვენ ყველას გეკისრებათ მოვალეობა, უზრუნველყოთ, რომ სპირიტუალიზმის სწავლება თქვენი სულიერი უნარების მეშვეობით აიხსნას და ნათლად ცნობადი გახდეს, და არ შებინდდეს ადამიანური ფილოსოფიებით. (299, 30–32)

44. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულიერების ისტორია კაცობრიობის ანალებში სინათლის ასოებით დაიწერება.
45. განა ისრაელმა არ გაიხადა თავი უკვდავად ეგვიპტური იოგისგან გათავისუფლებით? განა ქრისტიანებმა, თავიანთ ტრიუმფალურ მარშში, არ გაიხადეს თავი უკვდავად სიყვარულით? იმავე გზით, სპირიტუალისტები გაიხდიან თავს უკვდავად სულის თავისუფლებისთვის ბრძოლაში. (8, 64-65)

თავი 48 – სულიერი ნიჭები და სულიერება

ადამიანთა სულიერი უნარები

1. როდესაც ეს სკეპტიკურად განწყობილი, არამორწმუნე და მატერიალისტური კაცობრიობა წააწყდება ღვთაებრივ გამოცხადებას, ან იმას, რასაც სასწაულს უწოდებს, , ის მყისიერად ეძებს მიზეზებსა და მტკიცებულებებს, რათა დაამტკიცოს, რომ არ არსებობს არანაირი ზებუნებრივი მოქმედება და ასეთი სასწაული არასდროს მომხდარა.
2. როდესაც ჩნდება ადამიანი, რომელიც არაჩვეულებრივ სულიერ უნარს ავლენს, მას დაცინვით, ეჭვით ან გულგრილობით ხვდებიან, რათა მისი ხმა დაახშონ. და როდესაც ბუნება, როგორც ჩემი ღვთაებრიობის ინსტრუმენტი, კაცობრიობას თავისი სამართლიანობის ხმასა და გაფრთხილებებს უგზავნის, ისინი ამ ყველაფერს შემთხვევითობას მიაწერენ. მაგრამ არასდროს ყოფილა კაცობრიობა ასე გულგრილი, ყრუ და ბრმა ყოველივე ღვთაებულის, სულიერისა და მარადიულის მიმართ, როგორც ამჟამად.
3. მილიონობით ადამიანი საკუთარ თავს ქრისტიანს უწოდებს, თუმცა უმრავლესობას არც კი უსმენია ქრისტეს სწავლებები. ისინი ამბობენ, რომ უყვართ ყველა საქმე, რომელიც მე, როგორც ადამიანმა, შევასრულე; თუმცა, მათი რწმენის, აზროვნებისა და დამოკიდებულების მანერით, ისინი ამტკიცებენ, რომ არ იციან ჩემი სწავლების არსი.
4. მე გასწავლეთ სულის სიცოცხლის შესახებ, გაგიცხადეთ მასში არსებული შესაძლებლობები; ამისთვის მოვედი ქვეყნად.
5. მე ვამკურნალებდი სნეულებს ყოველგვარი წამლის გარეშე, ვესაუბრებოდი სულებს, ვათავისუფლებდი შეპყრობილებს უცხო და ზებუნებრივი ძალებისგან, ვსაუბრობდი ბუნებასთან, გარდავიქმნებოდი ადამიანიდან სულიერ არსებად და სულიერი არსებიდან — ადამიანად, და თითოეულ ამ საქმეს ყოველთვის მიზნად ჰქონდა, გეჩვენებინათ სულის განვითარების გზა. (114, 1-4)
6. თქვენში ჭეშმარიტი საგანძური გაქვთ, შესაძლებლობები და ნიჭები, რომელთა შესახებაც არც კი იცით, და თქვენი უმეცრების გამო ცრემლებს

ღვრით, როგორც გაჭირვებულები. რა იცით ლოცვის ძალისა და აზრის სიმტკიცის შესახებ? რა იცით სულით სულთან დიალოგის ღრმა მნიშვნელობის შესახებ? არაფერი, თქვენ, მატერიალისტო და ამქვეყნიურო კაცობრიობავ! (292, 14)

7. მე სამყაროსგან სულიერების ამაღლებას ველი. ჩემთვის სრულიად უმნიშვნელოა სახელები, რომლებითაც თითოეული ეკლესია ან სექტა ერთმანეთისგან განირჩევა, ისევე როგორც მათი რიტუალებისა და თაყვანისცემის გარეგანი ფორმების მეტი ან ნაკლები ბრწყინვალება. ეს მხოლოდ ადამიანის გრძნობებს მიმართავს, მაგრამ არა ჩემს სულს.

8. მე ადამიანებისგან სულიერების ამაღლებას ველი, რადგან ეს ნიშნავს ცხოვრების ამაღლებას, სრულყოფილების იდეალს, სიკეთის სიყვარულს, ჭეშმარიტებისკენ მიმართვას, მოყვარული ქმედების პრაქტიკას, საკუთარ თავთან ჰარმონიას, რაც ჰარმონიაა სხვებთან და, შესაბამისად, ღმერთთან. (326, 21-22)

9. სულიერება არ ნიშნავს ღვთისმოსაობას, არც რაიმე რიტუალის შესრულებას მოითხოვს და არც მსახურების გარე ფორმას წარმოადგენს. სულიერება ნიშნავს ადამიანის ყველა უნარის განვითარებას — როგორც ადამიანის ადამიანური ნაწილისთვის დამახასიათებლების, ასევე იმ უნარებისა, რომლებიც ფიზიკურ გრძნობებს სცდება და სულის ძალები, თვისებები, უნარები და გრძნობებია.

10. სულიერება არის ყველა იმ ნიჭის სწორი და კეთილი გამოყენება, რომლითაც ადამიანი სარგებლობს. სულიერება არის ჰარმონია ყველაფერთან, რაც თქვენ გარს აკრავს. (326, 63–66)

11. დროთა განმავლობაში მე გასწავლეთ უდიდესი სათნოება, რომელიც არის მოწყალება; მე შთაგაგონეთ თქვენი გულები და მგრძნობიარე გავხადე თქვენი გრძნობები. ახლა კი გაგიმხელთ იმ ნიჭებს, რომლებითაც თქვენი სულიერი სულია დაჯილდოებული, რათა განავითაროთ ისინი და გამოიყენოთ თქვენი მოყვასის სასიკეთოდ.

12. სულიერი ცხოვრების ცოდნა საშუალებას მოგცემთ, შეასრულოთ თქვენი მეუფის მსგავსი საქმეები. გახსოვდეთ, რომ გითხარით: თუ თქვენს უნარებს განავითარებთ, ჭეშმარიტ სასწაულებს მოახდენთ. (85, 20–21)

13. თქვენ ყველას გაგაჩნიათ სულის ნიჭები, რომლებიც ამ "მესამე ეპოქაში" სულების მიერ მიღწეული განვითარების მეშვეობით იწყებს გამოვლენას. ინტუიცია, სულიერი ხედვა, გამოცხადება, წინასწარმეტყველება და შთაგონება ნათლად ვლინდება ადამიანებში და ეს ახალი ეპოქის მაცნეა; ეს არის შვიდდაბეჭდილი წიგნის ნათელი, რომელიც ამ ეპოქაში თავის მეექვსე თავზე გაიხსნა.

14. ხოლო თქვენ, ვინც იცით ამ გამოვლინებების მიზანი და გესმით, რომელ ეპოქაში ცხოვრობთ — მიმართეთ თქვენი სულიერი ნიჭები სიყვარულის გზისკენ. ყოველთვის მზად იყავით, რომ თქვენი სიყვარულით სავსე დახმარება შესთავაზოთ, და თქვენ ჩემს კანონთან

ჰარმონიაში იქნებით და თქვენი თანამემამულეებისთვის მაგალითს წარმოადგენთ. მაშინ თქვენ ჩემი მოწაფეები იქნებით და როგორც ასეთები, ცნობილნი გახდებით. (95, 18)

15. როდესაც ადამიანები ერთმანეთის სიყვარულს ისწავლიან და პატიებას შეძლებენ, როდესაც მათ გულებში მოკრძალება ივლის და სხეულზე სულის ტრიუმფს მიაღწევენ, მაშინ არც "ხორცი", არც სამყარო და არც ვნებები ვეღარ შექმნიან იმ სქელ ფარდას, რომელიც ხელს გიშლით, დაინახოთ გზა თქვენ წინ ან თქვენ უკან. პირიქით: "ხორცი", ჩემი სწავლების ერთგულებით დახვეწილი, იქნება სინდისის მცნებათა მორჩილი მსახური, იმის საპირისპიროდ, რაც ის დღეს არის: დაბრკოლება, ხაფანგი, სულის თვალებზე აფარებული ბინდი. (122, 32)

16. ინტუიცია, რომელიც სულიერი ხედვა, წინასწარჭვრეტა და წინასწარმეტყველებაა, ანათებს გონებას და აჩქარებს გულისცემას უსასრულოდან მიღებული გზავნილებისა და ხმებისგან. (136, 46)

17. ინტუიციის ნიჭის მეშვეობით, რომელიც მე ყველა ადამიანს მომეცი, თქვენ შეგიძლიათ აღმოაჩინოთ ბევრი რამ, რაც გულის საიდუმლოშია დამალული — მრავალი ტრაგედია, რომელიც გავლენას ახდენს არა მხოლოდ თქვენი მოყვასის მიწიერ ცხოვრებაზე, არამედ მათ სულებზეც.

18. როგორ შეიძლება შეაღწიო ამ გულების სიღრმეში მათი არდაჭერით და მათი საიდუმლოებების შეურაცხყოფის გარეშე? როგორ შეიძლება აღმოაჩინო ის ფარული ტანჯვა, რომელიც ჩრდილავს შენი მოყვანილების ცხოვრებას? მე უკვე გითხარით : ინტუიცია, ის უნარი, რომელიც ხედვის სულიერი ნიჭის ნაწილია და რომელიც ლოცვით სრულად უნდა განვითარდეს თქვენში, გიჩვენებთ გზას, თუ როგორ შეუმსუბუქოთ ტკივილი თითოეულ თქვენს მოყვანილს. (312, 73-74)

19. რამდენი საიდუმლო რჩება კაცობრიობისთვის. ისინი გარშემორტყმულნი არიან უხილავი და შეუგრძნობი არსებებით, რომლებიც უკვე ხილვადი და შეგრძნებადი უნდა ყოფილიყვნენ მათთვის.

20. სილამაზითა და გამოცხადებებით სავსე სიცოცხლე პულსირებს კაცობრიობის არსებობის ზემოთ, მაგრამ ისინი, თავიანთ სიბრმუეში, ჯერ კიდევ ვერ აღიქვამენ მას. (164, 56-57)

21. ჩემი სწავლებით მომზადებულ ადამიანს შეეძლება ზებუნებრივი საქმეების შესრულება. მის სულსა და სხეულს გაანათებს სინათლე, ძალა და ძლიერება, რომელიც მას საშუალებას მისცემს, მიაღწიოს იმას, რისი მიღწევაც მხოლოდ გონებას არ შეუძლია. (252, 4-5)

22. ეს არის დრო, როდესაც ღვთაებრივი ნათელი სრული ბრწყინვალებით გაანათებს ჩემს მიმდევრებში, რომლებიც გამოავლინიან სულის ნიჭებს და დაამტკიცებენ, რომ სიკეთის ქმნისა და სასწაულების მოსახდენად მათ არც მიწიერი ქონება სჭირდებათ და არც საერო მეცნიერებები. ისინი ჩემი სახელით განკურნებენ, უიმედოდ ავადმყოფებს აღადგენენ, წყალს ბალზამად აქცევენ და მკვდრებს საფლავებიდან აღადგენენ. მათ ლოცვას

ექნება ძალა, დაამშვიდოს ქარიშხლები, დააწყნაროს ბუნების ძალები და ებრძოლოს ეპიდემიებსა და ბოროტ ზემოქმედებებს.
23. ეშმაკით შეპყრობილნი გათავისუფლდებიან მათი მჩაგვრელებისგან, მდევნელებისა და მჩაგვრეებისგან ჩემი ახალი მოწაფეების სიტყვით, ლოცვითა და ხელისუფლებით. (160, 28-29)
24. სულიერება ნიშნავს გრძნობების დახვეწას, ცხოვრების სიწმინდეს, რწმენას, მოყვასის სიყვარულს, მოყვასის დახმარებას, ღვთის წინაშე თავმდაბლობას და მიღებული ნიჭებისადმი ღრმა პატივისცემას. თუ ამ სათნოებათაგან ერთ-ერთს მაინც მიაღწევთ, თქვენი სულიერი მზერით სიყვარულისა და სრულყოფილების სამშობლოში შეღწევას დაიწყებთ. ასევე, როდესაც სულიერების მიღწევას შეძლებთ, დედამიწაზეც კი შეძლებთ თქვათ, რომ სულიერ სამშობლოში ცხოვრობთ, თუნდაც მხოლოდ ლოცვის წამებში. ამავდროულად, მიიღებთ ნათებას, რომელიც მომავალში მომხდარ მოვლენებს გაგიმხელს, რადგან აღმავალი სულისთვის მომავალი უკვე საიდუმლოს აღარ წარმოადგენს.
25. დიახ, მოწაფეებო, მხოლოდ ადამიანის ცხოვრებაში არ იცის ადამიანმა, რა მოხდება მომავალში, რას მოუტანს მას ხვალ. მას არ იცის თავისი ბედი, არ იცის, რომელი გზა უნდა გაიაროს და როგორი იქნება მისი დასასრული.
26. ადამიანს არ შეეძლო აეტანა იმ ყველა განსაცდელის ცოდნა, რომელიც მას თავის არსებობაში უნდა გადაეტანა. ამიტომ, ჩემმა მოწყალეობრივმა სიყვარულმა მისდამი, მისსა და მის მომავალს შორის დააფინა -ის ფარდა, რითაც დაიცვა მისი გონება დაბნეულობისგან, რათა არ შეერყია, როდესაც გააცნობიერებდა, თუ რაოდენ ბევრი რამ უნდა გამოეცადა და გადაეტანა.
27. სული კი, მეორე მხრივ, არსება, რომელიც ძალით არის დაჯილდოებული და შექმნილია მარადისობისთვის, თავის თავში ფლობს მომავლის შეცნობის უნარს — თავისი განკუთვნილების შეცნობის ნიჭს და ძალას, რათა გააცნობიეროს და მიიღოს ყველა ის განსაცდელი, რომელიც მას ელის. ის იცის, რომ გზის ბოლოს, თუკი მას კანონისადმი მორჩილებით გაივლის, მიაღწევს აღთქმულ მიწას, სულის სამოთხეს, რომელიც არის აღტაცების, სიწმინდისა და სრულყოფილების მდგომარეობა, რომელსაც საბოლოოდ მიაღწევს.
28. შენ ვერ მიაღწევ შენი ოსტატის სულიერების დონეს, რათა იცოდე, რას გმართებს ბედისწერა ან რა მოაქვს მომავალს; მაგრამ შენი შინაგანი ამაღლების გამო, მე შეგაძლებ, იგრძნო ნებისმიერი მოვლენის მოახლოება.
29. თქვენ ამ უნარს — იგრძნოთ, მომავალში დაინახოთ და თქვენი ბედისწერის შესახებ შეიტყოთ — მიაღწევთ მხოლოდ იმ ზომით, რამდენადაც თქვენი არსება, რომელიც სხეულისა და სულისგან შედგება, თანდათანობით განვითარდება უფრო მაღალ დონეზე სულიერების

გზაზე, რომელიც არის რწმენა, გულწრფელობა, სიცოცხლის სიყვარული, მოყვასის სიყვარული და მისდამი დახმარების მზაობა, სიმდაბლე და თქვენი უფლის სიყვარული. (160, 6-9, 13-14)

30. გქონდეთ ფხიზელი გონება, რათა არ იბრძოლოთ მათ წინააღმდეგ, ვინც, თქვენსავით, ცდილობს შეასრულოს ჩემი ღვთაებრიობის მიერ მათთვის ანდებული მისიები — რათა შეძლოთ ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველებისა და ცრუ წინასწარმეტყველების გარჩევა, და დაადასტუროთ პირველთა საქმეები და გააბათილოთ მეორეთა საქმეები.

31. რადგან ეს ის დროა, როდესაც ყველა ძალა ბრძოლაში აღსდგა. აჰა, როგორ ებრძვის კეთილი ბოროტს, სინათლე სიბნელეს, ცოდნა უცოდინრობას, მშვიდობა ომს. (256, 66)

ნამდვილი სულიერების წინაპირობები და მახასიათებლები

32. იცოდეთ, რომ ყოველ ადამიანში იუდა ბინადრობს. დიახ, მოწაფეებო, რადგან თქვენს შემთხვევაში სხეული სულის იუდაა; სწორედ სხეული ეწინააღმდეგება სულიერებისკენ მიმართულ სინათლეს, რომელიც ანათებს, და ელოდება, რომ სული მას მატერიალიზმსა და დაბალ ვნებებში ჩააგდოს.

33. მაგრამ, მხოლოდ იმიტომ, რომ თქვენი სხეული უფსკრულის პირას მიგიყვანთ, არ უნდა გაკიცხოთ იგი. არა, რადგან ის თქვენი პროგრესისთვის გჭირდებათ და მას სულიერების მეშვეობით უნდა დაეუფლოთ, ისევე, როგორც მე დავამარცხე იუდა ჩემი სიყვარულით. (150, 67–68)

34. სანამ ჩემი სიცოცხლის პრინციპების სწავლებასა და მათი მნიშვნელობის განმარტებას შეუდგებით, უნდა დაიწყოთ იმ სწავლების შესრულებით, რომელიც მე გამოგიცხადეთ, უნდა გიყვარდეთ თქვენი მოყვასი, იცხოვროთ სულიერი მიმართულებით და დათესოთ თქვენი გზა სიყვარულისა და სინათლის საქმეებით. თუ ამას არ გააკეთებთ, გეუბნებით უკვე ახლა, რომ სულითარება არ გაგიგიათ. ის თქვენს ჭეშმარიტ ბუნებას გიხსნით; მისი მეშვეობით შეგიძლიათ, თქვენი მამის შესახებ გარკვეული წარმოდგენა შეგექმნათ და საკუთარი თავი შეიცნოთ.

35. მართალია, სულიერების მისაღწევად თქვენ გჭირდებათ გარკვეული ხარისხის უარყოფა, ძალისხმევა და მსხვერპლშეწირვის მზაობა. მაგრამ როდესაც თქვენში აღინთება უმაღლესი არსებობის სურვილი, როდესაც სიყვარული იწყებს თქვენს არსებაში ნათებას, ან როდესაც სულიერისკენ სწრაფვამ მოგიცვათ, თქვენთვის სიხარული იქნება — და არა მსხვერპლშეწირვა ან უარის თქმა — თქვენში არსებული ყოველივე უსარგებლოს, საზიანოსა თუ ბოროტისგან გათავისუფლება. (269, 46–47)

36. ყოველთვის გახსოვდეთ, რომ თქვენ ყველანი ჩემ წინაშე თანასწორნი ხართ, რომ თქვენ ყველას ერთი საწყისი გქონდათ და ყველას ერთი

მიზანი გაქვთ, მიუხედავად იმისა, რომ გარეგნულად თითოეულის ბედი განსხვავებულად ჩანს.
37. არასოდეს დაგავიწყდეთ, რომ ყველა თქვენგანი უნდა მოვიდეს ჩემთან, რაც ნიშნავს, რომ ყველა თქვენგანმა — თუმც სხვადასხვა გზით — უნდა მოიპოვოს საჭირო ღირსებები უმაღლეს სულიერ მწვერვალებამდე მისასვლელად. ამიტომ, არასოდეს მიიჩნიოთ ვინმე სხვად.
38. სულიერებაში მოღვაწეში არასდროს უნდა დაიდგეს ფუჭი სიამაყე. ამის ნაცვლად, ჭეშმარიტი სიმდაბლე უნდა იყოს მისი მუდმივი თანამგზავრი; მაშინ მისი საქმეები, ცრუ ნათლით თვალის შეჭრასთან ერთად, ადამიანთა გულებში გამოძახილს იპოვის. (322, 32–34)
39. სულიერების კეთილი მთესველები არასოდეს გამოირჩევიან რაიმე გარეგნულით ან მატერიალით. მათ არც განსაკუთრებული სამოსი ექნებათ, არც ნიშანი და არც საუბრის რაიმე განსაკუთრებული მანერა. მათი ქცევის ყოველივე მხარე სიმარტივისა და სიმდაბლის მომასწავებელი იქნება. მიუხედავად ამისა — თუ რამით უნდა გამოირჩეოდნენ, ეს იქნება მათი ქველმოქმედება და სულიერება.
40. სულიერების ჭეშმარიტი მქადაგებლები ყურადღებას არ მიიპყრობენ თავიანთი ენამახვილობით, არამედ თავიანთი სიტყვების სიბრძნითა და სიმარტივით და, უპირველეს ყოვლისა, თავიანთი საქმეების გულწრფელობითა და ცხოვრების სიკეთით. (194, 24–25)
41. სულიერება არის სიცხადე, არის სიმარტივე, არის სიყვარულისადმი ერთგულება და არის სულის სრულყოფილებისკენ სწრაფვა. (159, 64)

სულიერების სასიკეთო გავლენა

42. სულიერების მეშვეობით ადამიანი აღწევს ისეთ სიმაღლეს, რომელიც მას საშუალებას აძლევს, მიიღოს გონებისთვის მიუწვდომელი იდეები და ჰქონდეს ძალა მატერიალურ სამყაროზე.
43. დაფიქრდით ამაზე: თუ სულის სულიერ აღმატებას გამოიყენებთ ბუნების მიერ შემოთავაზებული მატერიალური სამყაროს შესწავლისთვის, ან ნებისმიერი სხვა ადამიანური საქმიანობისთვის, მაშინ შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ ის ნაყოფი, რომელსაც მოიმკიბდით, , რომელიც თქვენი აღმოჩენების მხოლოდ ინტელექტუალური ძიების შედეგი კი არ იქნებოდა, არამედ ასევე დაიმორჩილებდა სულიერ გამოცხადებას, რომელიც თქვენ მოგენიჭებოდათ ყველაფრის შემოქმედისგან. (126, 26–27)
44. როდესაც ადამიანები სულიერებას მიაღწევენ, ისინი მათ გარშემო არსებულ ყოველთა აღმატებულნი იქნებიან. რადგან აქამდე ისინი მხოლოდ სუსტი არსებები იყვნენ, ბუნების ძალების, ძალაუფლებებისა და გავლენების ზემოქმედების ქვეშ მყოფნი, რომლებიც ადამიანზე აღმატებულნი არ უნდა იყვნენ, რადგან ისინი მასზე მაღლა არ დგანან. (280, 29)

45. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სულიერებაც მემკვიდრეობით გადაეცემა; ამიტომ, უნდა ეცადოთ, თქვენს შვილებში ჩანერგოთ გულის სიწმინდე და სულიერებისადმი მიმღებლობა. ისინი მადლობას გიხდიან ამისთვის, რადგან თქვენ მოწყალება გამოიჩინეთ და მათ მიეცით სხეული ვნებებისგან თავისუფალი, სუფთა გონებით, მგრძნობიარე გულითა და სულით, რომელიც მუდამ მზად არის საკუთარი სინდისის მოწოდებისთვის. (289, 65)
46. ჩემი მოღვაწეობის ერთადერთი მიზანია ყველა ადამიანის სულიერება, რადგან სულიერებაში ისინი ერთნი გახდებიან და ერთმანეთს გაიგებენ. სულიერებაში ისინი იხილავენ, როგორ ქრება მათი რელიგიების სახელები და გარეგანი ფორმები, რომლებიც მათი სულიერი განხეთქილების მიზეზი იყო, ვინაიდან თითოეულმა თავისი ღმერთი განსხვავებულად განმარტა.
47. როგორც კი ყველა თავისი სხვადასხვა გზით დაუახლოვდება სულიერებას, ისინი მიხვდებიან, რომ ერთადერთი, რაც აკლდათ, იყო საკუთარი თავის გათავისუფლება მატერიალიზმისგან, რათა სულიერად შეეთარგმნათ ის, რასაც ყოველთვის მატერიალურ გაგებით ესმოდათ.
48. სულიერება — ეს არის ყველაფერი, რასაც ამჟამად ადამიანებს ვთხოვ; მაშინ, ნებადართული საზღვრების ფარგლებში, ისინი იხილავენ თავიანთი უმაღლესი იდეალების აღსრულებას და თავიანთი ყველაზე სერიოზული კონფლიქტების მოგვარებას. (321, 22–23, 29)

XI კაცობრიობა

თავი 49 – რელიგია და მართლმსაჯულება

არც ერთი რელიგია ან კონფესია არ არის ერთადერთი ჭეშმარიტი
1. მე არ მოვსულვარ, რომ ადამიანებში რელიგიური ფანატიზმი აღვძრა; ჩემი სწავლება სიცრუისგან შორს დგას; მე ვეძებ გაუმჯობესებას, რწმენას, სიყვარულსა და სულიერებას. ფანატიზმი თვალებზე დახვეული ბნელი ბინდია, ის არასასურველი ვნებაა, ის სიბნელეა. იყავით ფხიზლად, რათა ამ ბოროტმა თესლმა თქვენს გულებში ფესვი არ გაიდგას. გახსოვდეთ, რომ ფანატიზმი ზოგჯერ სიყვარულის სახეს იღებს.
2. გააცნობიერეთ, რომ ეს სიბნელე ამ ეპოქაში კაცობრიობას დაატყდა თავს. შეიცანით, რომ, მიუხედავად იმისა, რომ წარმართი ხალხები მიწის პირისაგან აღიფხვნენ და კაცობრიობის უდიდესი ნაწილი თავს ჭეშმარითი ღმერთის მსახურს უწოდებს, ადამიანებს არც მე ვიცი და არც

მე მიყვარს; რადგან მათი ომები, მათი სიძულვილი და მათი უთანხმოება იმის მტკიცებულებაა, რომ ისინი ჯერ კიდევ არ მაძლევენ უფლებას, ვიცხოვრო მათ გულებში.

3. ამ რელიგიური ფანატიზმისა და კერპთაყვანისმცემლობის სიბნელეზე მაღლა დიდებული ქარიშხლები მოიწევს, რომლებიც ამ კაცობრიობის სულიერ თაყვანისცემას განწმენდენ. როდესაც ეს საქმე აღსრულდება, მშვიდობის ცისარტყელა გაბრწყინდება უსასრულობაში. (83, 60–62)

4. მე მივცე ნება რელიგიებს, არსებობდნენ დედამიწაზე, რადგან ისინი სულისთვის ღმერთისკენ მიმავალი გზები არიან. ყოველი რელიგია, რომელიც სიკეთესა და სიყვარულს ასწავლის და სიბრალოს ამაღლებს, კარგია, რადგან მასში სინათლე და ჭეშმარიტებაა. როდესაც ადამიანები მათში იფიტებიან და თავდაპირველად კარგს ბოროტად აქცევენ, გზა იკარგება მატერიალიზმისა და ცოდვის შუაგულში.

5. ამიტომ, ამ დროში მე ხელახლა გაჩვენებთ ჩემს ჭეშმარიტებას, რომელიც არის გზა, სიცოცხლის არსი და კანონი, რათა თქვენ ეძიოთ ეს კანონი — რომელიც არის შუქურა და სახელმძღვანელო ვარსკვლავი — ფორმებისა და რიტუალების მიღმა, ყველაფერ კაცობრივის მიღმა. ვინც ამგვარად მეძიებს, ის სულიერი იქნება. (197, 10–11)

6. არავინ დაიკარგება; ზოგი უფრო ადრე მოვა იმ გზაზე, რომელიც მე გიჩვენეთ, ხოლო სხვები — უფრო გვიან, იმ გზებით, რომლებსაც ისინი მიჰყვებიან.

7. ყველა რელიგიაში ადამიანს შეუძლია მიიღოს ის სწავლება, რომელიც მას სიკეთის მისაღწევად სჭირდება. მაგრამ თუ ის ამას ვერ ახერხებს, ბრალს სდებს იმ რელიგიას, რომლის ერთგულიც არის, და რჩება ისეთად, როგორიც ყოველთვის იყო.

8. ყველა რელიგია გზაა; ზოგი სხვებზე სრულყოფილია, მაგრამ ყველა კეთილს ისწრაფვის და მამისკენ მიმავალ გზას ეძებს. თუ რამე არ გაკმაყოფილებთ იმ რელიგიაში, რომელსაც იცნობთ, ნუ დაკარგავთ რწმენას ჩემში. იარეთ ქველების გზით და იპოვით ხსნას, რადგან ჩემი გზა სიყვარულის ძალით არის განათებული. (114, 43)

9. რელიგიები მცირე გვერდითი ბილიკებია, რომლებიც სულებს ჭეშმარიტ გზაზე მიუძღვებიან, რომლითაც მათ შეუძლიათ ნაბიჯ-ნაბიჯ ამაღლდნენ, სანამ ჩემთან მოვლენ. სანამ დედამიწაზე ადამიანები სხვადასხვა რელიგიას აღიარებენ, ისინი დაყოფილნი არიან. მაგრამ როგორც კი სიყვარულისა და ჭეშმარიტების გზაზე დადგებიან, ისინი გაერთიანდებიან; ისინი ერთიანნი გახდებიან იმ ერთადერთი ნათელთან; რადგან მხოლოდ ერთი ჭეშმარიტება არსებობს. (243, 5)

10. რელიგიების გაერთიანება მოხდება, როდესაც კაცობრიობის სული აჯამებს მატერიალიზმს, ტრადიციებს, ცრურწმენებსა და ფანატიზმს . მაშინ ადამიანები სულიერად გაერთიანდებიან ერთმანეთთან თაყვანისცემის ერთ ფორმაში: ღმერთისა და მოყვასის სიყვარულისთვის

სიკეთის კეთებაში. როდესაც ეს მოხდება, კაცობრიობა სრულყოფილების ეპოქაში შევა. (187, 43)

11. ადამიანებს შორის სულიერი დაყოფა იმითაა გამოწვეული, რომ ზოგიერთებმა ღვთაებრივი გამოცხადებების ხის ერთი ტოტი გამოიყენეს, სხვებმა კი — სხვა. ერთი ხე არსებობს, მაგრამ მისი ტოტები მრავალია. მაგრამ ადამიანებს არ სურდათ ჩემი სწავლებების ასე გაგება, და დაპირისპირებები მათ ჰყოფს და აძლიერებს მათ შორის აზრთა სხვადასხვაობას. ყველას სჯერა, რომ ჭეშმარიტებას ფლობს; ყველა თავს მართლად მიიჩნევს. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: სანამ მხოლოდ ერთი ტანის ნაყოფს იგემებთ და სხვებისას უარყოფთ, ვერ გააცნობიერებთ, რომ ყველა ნაყოფი ღვთაებრივი ხისგან მოდის, რომლის სრულებითაც მხოლოდ სრული ჭეშმარიტება იქმნება.

12. როდესაც ამ ჭეშმარიტებებზე გესაუბრებით, ნუ იფიქრებთ, რომ ოსტატი სხვადასხვა რელიგიის თაყვანისმცემლობის გარეგან ფორმებს კი არა, იმ ფუნდამენტურ პრინციპს გულისხმობს, რომელზეც თითოეული მათგანია დაფუძნებული.

13. ახლა ძლიერი შტორმი იგრძნობა. მისი ქარიშხალი, რომელიც ხეს არყევს, მის სხვადასხვა ნაყოფს ჩამოაგდებს და მათ გასინჯავენ ისინი, ვინც ადრე არ იცნობდა მათ.

14. ამის შემდეგ ისინი იტყვიან: "რა შეცდომაში შეყვანილები და ბრმები ვიყავით, როდესაც — ჩვენი ფანატიზმის გამო — უარვყავით ყველა ის ნაყოფი, რომელიც ჩვენმა ძმებმა შემოგვთავაზეს, მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი უცხო იყვნენ ჩვენთვის!"

15. ჩემი ნათლის ნაწილია ყოველ ადამიანთა ჯგუფში, ყოველ საზოგადოებაში. ამიტომ, არავინ დაიკვეხნოს მთელი ჭეშმარიტების ფლობით. ამიტომ, გაიგეთ: თუ გსურთ, უფრო ღრმად შეაღწიოთ მარადიულის გულში, თუ გსურთ, უფრო შორს წახვიდეთ, ვიდრე აქამდე მოხვედით, პირველ რიგში უნდა შეაერთოთ ერთი ჯგუფის ხედვები მეორისასთან და ამგვარად, ყველა დანარჩენთან. მაშინ, ამ ჰარმონიიდან, გაბრწყინდება ნათელი, სუფთა და უმწვანეო, რომელსაც თქვენ აქამდე სამყაროში ეძებდით და ვერ პოულობდით.

16. "გიყვარდეთ ერთმანეთი"; ეს არის ჩემი მაქსიმა, ჩემი უმაღლესი მცნება კაცობრიობისთვის, რწმენისა და რელიგიის მიუხედავად.

17. დაუახლოვდით ერთმანეთს ამ უმაღლესი მცნების შესრულებით და თქვენ იპოვით ჩემს არსებობას თითოეულ თქვენგანში. (129, 36–41)

რელიგიების მტრობა განვითარების მიმართ

18. ადამიანისთვის ადამიანური ცხოვრება უფრო მნიშვნელოვანი იყო, ვიდრე მისი სულიერი ცხოვრება, მიუხედავად იმისა, რომ ის ხშირად აცნობიერებდა, რომ ადამიანი წარმავალია, ხოლო სულიერი — მარადიული. სწორედ ამიტომ, მიუხედავად იმისა, რომ მან პროგრესი

მიაღწია თავის ცივილიზაციასა და მეცნიერებაში, ის სულიერად შეჩერდა და თავის რელიგიებში ჩაეძინა.

19. განიხილეთ ერთი რელიგია მეორის შემდეგ და დაინახავთ, რომ არცერთი მათგანი არ ავლენს განვითარების, გაშლისა თუ სრულყოფის ნიშნებს. თითოეული მათგანი გამოცხადებულია უმაღლეს ჭეშმარიტებად; თუმცა, რადგან მისი მიმდევრები მიიჩნევენ, რომ ყველაფერი უკვე იპოვეს და ცნობენ მასში, არ ცდილობენ, ერთი ნაბიჯით წინ წავიდნენ.

20. ღვთაებრივმა გამოცხადებებმა, ღვთის კანონმა, ჩემმა სწავლებამ და ჩემმა გზავნილებმა თავიდანვე გაგიცხადათ, რომ ადამიანი განვითარებადი არსებაა. მაშ, რატომ არცერთი თქვენი კონფესია არ ადასტურებს და არ ამოწმებს ამ ჭეშმარიტებას?

21. მე გეუბნებით: მხოლოდ ის სწავლება, რომელიც სულს აღვიძებს, რომელშიც ნათელს ანთებს, რომელსაც ზრდის და უცხადებს, თუ რა იმალება მასში, რომელიც ყოველ წაბორძიკებაზე მას კვლავ აყენებს და საშუალებას აძლევს, წინსვლა შეუჩერებლად განაგრძოს — მხოლოდ ეს სწავლებაა ჭეშმარიტებით შთაგონებული. განა სწორედ ეს არ არის ის, რაც ჩემმა სწავლებამ ყოველთვის გაგიცხადათ?

22. და მაინც, თქვენ დიდი ხანია სულიერად გაჩერდით, რადგან უფრო მეტად ზრუნავდით იმაზე, რაც თქვენს მიწიერ ცხოვრებას ეხება, ვიდრე იმაზე, რაც თქვენს სულს ეხება. მაგრამ იმისთვის, რომ სულიერება სრულად არ მიგეტოვებინათ, თქვენ თქვენი რელიგიები ისე მოარგეთ, რომ ისინი არავითარ შემთხვევაში არ გიშლიდეთ ხელს მიწაზე თქვენი საქმეებისა და მოვალეობების შესრულებაში.

23. როდესაც თქვენ ამ რელიგიურ ტრადიციას მიჰყვებით, ფიქრობთ, რომ ღმერთის წინაშე თქვენს ვალს იხდით; ამით ცდილობთ, სინდისი დაიმშვიდოთ და გგონიათ, რომ ზეციურ სასუფეველში შესასვლელ ბილეთს იღებთ.

24. რა უმეცრებაა, ო, კაცობრივო! როდის გაფხიზლდებით ბოლოს და ბოლოს რეალობისთვის? განა არ აცნობიერებთ, რომ როდესაც თქვენს რელიგიურ წესებს იცავთ, არაფერს მაძლევთ და თქვენი სულიც ცარიელი რჩება?

25. როდესაც თქვენს ეკლესიებს ტოვებთ და ამბობთ: "ახლა ჩემი ვალი მოვუხადე ღმერთს", თქვენ დიდ შეცდომაში შედიხართ, რადგან ფიქრობთ, რომ რაღაც მომეცით, მაშინ როცა უნდა იცოდეთ, რომ ვერაფერს მომცემთ, თუმცა კი ბევრის მიღება შეგიძლიათ ჩემგან და ბევრის მონიჭება — საკუთარი თავისთვის.

26. თქვენ გჯერათ, რომ რჯულის აღსრულება მხოლოდ ამ ადგილების მონახულებით შემოიფარგლება და ეს კიდევ ერთი დიდი შეცდომაა. რადგან ეს ადგილები უნდა იყოს სკოლა, სადაც მოწაფე მომავლისთვის სწავლობს. ყოველდღიურ ცხოვრებაში მან პრაქტიკაში უნდა გამოიყენოს ნასწავლი გაკვეთილი, რაც რჯულის ჭეშმარიტი აღსრულებაა. (265, 22-27)

რელიგიისა და მეცნიერების ურთიერთობა

27. დროის განთიადიდანვე, კანონის შუამავლებსა და სულის სწავლებას მეცნიერი ჰყავდათ მოწინააღმდეგედ. მათ ორს შორის დიდი კონფლიქტები მძვინვარებდა და დადგა დრო, რომ ამ დავებზე რამე გითხრათ.

28. მე შევქმენი ეს სამყარო, რათა ემბიdiრებული სულებისთვის დროებითი სახლი ყოფილიყო. მაგრამ სანამ მას დაასახლებდნენ, მე მათ სულის, გონებისა და ნების უნარები ვუბოძე.

29. მე წინასწარ ვიცოდი ჩემი ქმნილებების ბედი და განვითარება. მე დედამიწის შიგნით, მის სიღრმეში, ზედაპირსა და ატმოსფეროში განვათავსე ყველა ის ელემენტი, რომელიც აუცილებელია ადამიანის შესანარჩუნებლად, გასაძლიერებლად, განვითარებისა და განახლებისთვის. თუმცა, რათა კაცმა აღმოეჩინა ბუნების საიდუმლოებები, როგორც სიცოცხლის წყარო, მე მისი გონების გაღვიძების ნება დავრთე. ამგვარად, კაცს გაუცხადდა მეცნიერების დასაწყისი — სფერო, რომელშიც თქვენ ყველანი უნარიანნი ხართ, თუმცა ყოველთვის იყვნენ უფრო ნიჭიერი ადამიანები, რომელთა მისია იყო ბუნებისთვის წაერთმიათ მისი ძალებისა და ელემენტების საიდუმლო კაცობრიობის სასიკეთოდ და სიხარულად.

31. მე ასევე გამოვგზავნე დიდი სულები დედამიწაზე, რათა მათ თქვენთვის გამოეცხადებინათ ზებუნებრივი სიცოცხლე — ის, რაც ამ ბუნების ზემოთ დგას, მეცნიერების მიღმა. ამ გამოცხადებებით ადამიანობამ შეიგრძნო უნივერსალური, ძლევამოსილი, შემოქმედებითი, ყოვლისშემძლე და ყოვლისმომცველი არსების არსებობა, რომელმაც კაცობრიობას სიკვდილის შემდგომი ცხოვრება, სულის მარადიული სიცოცხლე მოუმზადა.

32. მაგრამ, რადგან ზოგიერთმა სულიერი მისიები მოიტანა, სხვებმა კი — სამეცნიერო, ორივე — რელიგია და მეცნიერება — ყოველთვის ერთმანეთის მოწინააღმდეგეებად აღმოჩნდნენ და ერთმანეთს ებრძოდნენ.

33. დღეს გეუბნებით, რომ მატერია და სული ერთმანეთის მოწინააღმდეგე ძალები არ არიან; მათ შორის ჰარმონია უნდა სუფევდეს. ჩემი სულიერი გამოცხადებები სინათლეა, ხოლო მეცნიერების გამოცხადებები და აღმოჩენებიც სინათლეა. თუმცა, თუ ჩემგან გსმენიათ, რომ მე ხშირად ვამხელ მეცნიერთა ნაშრომებში შეცდომებს, ეს იმიტომ, რომ ბევრმა მათგანმა ბოროტი მიზნებისთვის — ნგრევის, მტრობის, სიძულვილისა და შურისძიების, მიწიერი ბატონობისა და ძალაუფლების დაოკებისუღლის ლტოლვისთვის — ბოროტად გამოიყენა ენერგია, ბუნების მანამდე უცნობი ელემენტები და ძალები.

34. შემიძლია გითხრათ, რომ სიხარულს მანიჭებდა დიდებული საიდუმლოებების გამხელა მათთვის, ვინც თავისი მისია სიყვარულითა და კეთილი განზრახვებით შეასრულა — მათთვის, ვინც ჩემს ფარულ საგანძურში პატივისცემითა და თავმდაბლობით შევიდა — ჩემი ასულის, კაცობრიობის, სასიკეთოდ.
35. სამყაროს დასაწყისიდან მეცნიერებამ კაცობრიობა მატერიალური პროგრესის გზაზე დააყენა, რომელზეც ადამიანმა ყოველ ნაბიჯზე მეცნიერების ნაყოფი იპოვა — ზოგი ტკბილი, ზოგი კი — მწარე.
36. ახლა არის დრო, როდესაც უნდა გააცნობიეროთ, რომ ყოველი სინათლე ჩემს სულს ეკუთვნის, რომ ყოველი სიცოცხლე ჩემს ღვთაებას იღებს სათავეს, რადგან მე, , ვარ საიდუმლო საგანძური, პირველქმნილი წყარო და ყოველი ქმნილების სათავე.
37. ეს სულიერსა და მეცნიერებას შორის ბრძოლები ადამიანთა ცხოვრებიდან იმდენად გაქრება, რომ სულიერი მეცნიერებასთან ერთ სინათლეში გაერთიანდება, რომელიც ადამიანის გზას უსასრულობისკენ ანათებს. (233, 25–34)

მიწიერი სამართლის სიმკაცრე და უსამართლობა

38. მე მოვედი თქვენი მცდარი კანონების გასაუქმებლად, რათა თქვენ მართოთ მხოლოდ იმ კანონებით, რომლებიც ჩემი მცნებებითაა ფორმირებული და ჩემს სიბრძნესთანაა ჰარმონიაში. ჩემს კანონებს სიყვარული ახასიათებს და, რადგან ისინი ჩემი ღვთაებრიობისგან იღებს სათავეს, უცვლელი და მარადიულია, თქვენი კი — წარმავალი და ზოგჯერ სასტიკი და თავისმომსახურე.
39. მამის კანონი სიყვარულსა და სიკეთეს შეიცავს; ის ბალზამივითაა, რომელიც ნუგეშს სცემს და აღამაღლებს ცოდვილს, რათა მან შეძლოს თავისი დანაშაულების გამოსყიდვა. მამის სიყვარულის კანონი ყოველთვის სთავაზობს დამრღვევს ზნეობრივი განახლების გულუხვ შესაძლებლობას, თქვენი კანონები კი, პირიქით, ამცირებენ და სჯიან დამრღვევს და ხშირად უდანაშაულოებსა და სუსტებსაც.
40. თქვენი მართლმსაჯულების განხორციელებაში სიმკაცრე, შურისძიება და შეწყალების უქონლობაა. ქრისტეს კანონი ხასიათდება სიყვარულით დამაჯერებლობით, უსაზღვრო მართლმსაჯულებითა და უდიდესი კეთილსინდისიერებით. თქვენ თვითონ ხართ თქვენი თავის მსაჯულნი, მე კი თქვენი დაუღალავი მცველი ვარ; მაგრამ უნდა იცოდეთ, რომ თქვენი დანაშაულის გამოსყიდვის ორი გზა არსებობს: ერთი — სიყვარულის გზით, მეორე — ტკივილის გზით.
41. აირჩიეთ თავად; თქვენ ჯერ კიდევ გაქვთ თავისუფალი ნების ძღვენი. (17, 46–48)
42. მე ვარ ღვთაებრივი მსაჯული, რომელიც დანაშაულზე მძიმე სასჯელს არასდროს იძლევა. რამდენს, ვინც ჩემ წინაშე საკუთარ თავს სდებს

ბრალს, ვპოულობ სუფთას. მეორე მხრივ, რამდენნი აცხადებენ ხმამაღლა თავიანთ სისუფთავეს, და მე მათ მრუშად და დამნაშავედ ვპოულობ.
43. რა უსამართლოა ადამიანური სამართალი! რამდენი მსხვერპლია ცუდი მოსამართლეებისა, რომლებიც სხვების დანაშაულს იხდიან! რამდენი უდანაშაულო ადამიანი უნახავს საკუთარი თვალით, როგორ დაეხურა ციხის ბადეები, მაშინ როცა დამნაშავეები თავისუფლად დადიან, თან უხილავად მიათრევენ თავიანთ ტვირთს — ქურდობისა და დანაშაულების ტვირთს. (135, 2-3)
44. რადგან ადამიანური სამართალი სრულყოფილი არ არის, თქვენი ციხეები მსხვერპლებითაა სავსე, ხოლო სიკვდილით დასჯის ადგილები უდანაშაულოთა სისხლითაა შეღებილი. ოჰ, რამდენი დამნაშავე ვხედავ, რომელსაც ამქვეყნად თავისუფლება და პატივისცემა ენიჭება, და რამდენი გარყვნილის სულისთვის აღგიმართავთ ძეგლები მათი ხსოვნის პატივსაცემად!
45. ნეტავ შეგეძლოთ ამ არსებების ხილვა, როდესაც ისინი სულიერ სამყაროში ცხოვრობენ და სინათლე ანათებს მათ სულებს! უაზრო და ამაო პატივისცემის ნაცვლად, თქვენ მათ ლოცვას გაუგზავნიდით, რათა დაამშვიდოთ მათი ღრმა სინანული. (159, 44-45)

კაცის გულქვა თვითმართლობა

46. სიყვარულმა უნდა გიძღოდოთ, რათა ღვთაებრივი ნუგეშისმცემლის ჭეშმარიტი მაცნეები გახდეთ. თქვენ, ვინც არცერთ უფსკრულში არ ჩავარდნილხართ, ყოველთვის მზად ხართ, დაადანაშაულოთ და განსაჯოთ. თქვენ თქვენს მოყვასს უმცირესი თანაგრძნობის გარეშე გმობთ და ეს ჩემი სწავლება არ არის.
47. თუ განკითხვამდე საკუთარ თავსა და თქვენს ნაკლოვანებებს გამოიკვლევდით — გარწმუნებთ, თქვენი განკითხვა უფრო მოწყალე იქნებოდა. თქვენ ციხეებში მყოფთ ბოროტად მიიჩნევთ, საავადმყოფოებში მყოფთ კი — საცოდავებად. თქვენ მათგან დისტანციას იცავთ, ვერ ხვდებით, რომ ისინიც ღირსნი არიან, შევიდნენ ჩემი სიყვარულის სამეფოში. თქვენ არ გსურთ იმის გააზრება, რომ მათაც აქვთ მზის სხივების მიღების უფლება, რომელიც შექმნილია, რათა სიცოცხლე და სითბო მიანიჭოს ყველა ცოცხალ არსებას, გამონაკლისის გარეშე.
48. ადამიანები, რომლებიც გამოსასწორებელ დაწესებულებებში არიან მოქცეულნი, ხშირად სარკეები არიან, რომლებშიც ადამიანებს საკუთარი თავის დანახვა არ სურთ, რადგან იციან, რომ გამოსახულება, რომელსაც ეს სარკე მათ უჩვენებს, ბევრ შემთხვევაში, ბრალდებითი იქნება. (149, 51–53)

მიწიერი სამართლიანობა, როგორც აუცილებელი ბოროტება

49. ახლაც კი, დედამიწაზე არსებული სამართალი არ იჩენს მართალი საქმეების ნიშნებს. მე ვხედავ მოწყალების ნაკლებობას, გაგების ნაკლებობას და გულების გაქვავებას. და მაინც, ყველა მიიღებს თავის სრულყოფილ სამსჯავროს.

50. მე დავუშვი ეს განსაცდელები და, სანამ კაცი ჩემს რჯულს არ აღასრულებს, სანამ მისი მცნებების დაცვას არ შეწყვეტს, დედამიწაზე ყოველთვის იქნება ვინმე, ვინც მის გულს გატეხს და დაჭრის.

51. თქვენ რომ დაეცვათ რჯული, ქვეყნად მოსამართლეებს არავინ დასჭირდებოდა, არც სასჯელი იქნებოდა და არც მთავრობები დაგჭირდებოდათ. თითოეული საკუთარ თავს განსჯიდა და ყველა ჩემ მიერ იმართებოდა. ყველა ჩემი რჯულის შთაგონებით იცხოვრებდა და თქვენი საქციელი ყოველთვის კეთილგანწყობილი იქნებოდა, რომლის მიზანიც სულიერება და სიყვარული იქნებოდა.

52. მაგრამ კაცობრიობა ღრმა უფსკრულში ჩავარდა: უზნეობამ, მანკიერებამ და ცოდვამ დაისადგურა ადამიანთა გულებში და აი, შედეგები: თქვენ მწარე ჭიქები უნდა დალიოთ, უნდა იტანჯოთ იმ ადამიანების ხელში, რომლებიც, თუმცა თქვენი ძმები არიან, დედამიწაზე ძალაუფლებას იყენებენ.

53. ხოლო იყავით თავმდაბლები, მოთმინებით იტვირთეთ განსაცდელები და გახსოვდეთ, რომ მე ვარ სრულყოფილი მსაჯული. (341, 53)

თავი 50 – განათლება და მეცნიერება

ცრუმაღლოვნება და სიამაყე ცოდნაში

1. მე ვეკითხები ამ ეპოქის ხალხს, რომლებიც თავს ამქვეყნიერების მთელი ისტორიის განმავლობაში ყველაზე განვითარებულად მიიჩნევენ: თქვენი ყველა ნიჭის მიუხედავად, იპოვეთ თუ არა გზა მშვიდობის დასამყარებლად, ძალაუფლების მოსაპოვებლად და კეთილდღეობის მისაღწევად თქვენი მოყვასის მოკვლის, განადგურების ან დანაშურების გარეშე? განა გჯერათ, რომ თქვენი პროგრესი ჭეშმარიტია, როდესაც მორალურად ტალახში იხარბებთ და სულიერად სიბნელეში დაეხეტებით? მე არ ვწინააღმდეგობ მეცნიერებას, რადგან მე თვითონ შთამაგონე იგი კაცობრიობას; რასაც მე ვწინააღმდეგობ, არის ის მიზანი, რომლისთვისაც თქვენ მას ზოგჯერ იყენებთ. (37, 56)

2. კაცობრიობავ, სინათლის ასულო, გაახილე თვალები, გააცნობიერე, რომ უკვე სულიერების ეპოქაში ცხოვრობ!

3. რატომ დამავიწყეთ და თქვენი ძალის ჩემსას შედარებას ცდილობთ? გეუბნებით თქვენ, რომ ჩემს კვერთავს თქვენს ხელში ჩავდებ იმ დღეს, როდესაც მეცნიერი, თავისი მეცნიერების მეშვეობით, შექმნის თქვენნაირ არსებას, დააჯილდოებს მას სულით და მიანიჭებს სულს. მაგრამ, ჯერჯერობით, თქვენი ნაყოფი განსხვავებული იქნება. (125, 16-17)
4. რატომ იყვნენ და არიან ადამიანები, რომლებმაც, შემოქმედისგან ბოძებული უნარების გამოყენებით შეიცნეს ადამიანური მეცნიერება, სწორედ ამ მეცნიერებას იყენებენ ღვთაებრივ მეცნიერებასთან საბრძოლველად და მის უარყოფად? რადგან მათი ამპარტავნება არ აძლევთ მათ უფლის საგანძურში მოკრძალებითა და მოწიწებით შესვლის საშუალებას და ისინი თავიანთ მიზანსა და ტახტს ამქვეყნად ეძებენ. (154, 27)
5. დღეს ადამიანი თავს დიდებულად გრძნობს, ის საკუთარ პიროვნებას ამაღლებს და სიტყვა "ღმერთის" თქმა სცხვენია. ის მას სხვა სახელებს არქმევს, რათა თავისი ამპარტავნება არ დააზიანოს, რათა თავისი სოციალური მდგომარეობის პოდიუმდან არ დაეცეს. ამიტომ, ისინი მე მიწოდებენ: კოსმოსურ ინტელექტს, სამყაროს არქიტექტორს. მაგრამ მე გასწავლეთ, რომ მეუბნებოდეთ "ჩვენი მამა", "ჩემი მამა", ისევე, როგორც გასწავლეთ "მეორე ეპოქაში". რატომ ჰგონიათ ადამიანებს, რომ საკუთარ მნიშვნელობას ამცირებენ, როდესაც მე "მამას" მეძახიან? (147, 7)
6. რაოდენ ღრმად ჩაიძირა ადამიანი თავის მატერიალიზმში, რომ საბოლოოდ უარყო ის, ვინც ყოველივეს შემოქმედია! როგორ გახდა ადამიანის გონება ასე დაბინდებული? როგორ შეძლო თქვენმა მეცნიერებამ ჩემი უარყოფა და სიცოცხლისა და ბუნების შეურაცხყოფა, როგორც ეს გააკეთა?
7. ყოველ აღმოჩენაში, რომელსაც თქვენი მეცნიერება აკეთებს, მე ვარ; ყოველ მათგანში ვლინდება ჩემი კანონი და ისმის ჩემი ხმა. როგორ ხდება, რომ ეს ადამიანები ვერ გრძნობენ, ვერ ხედავენ და ვერ ისმენენ? განა, იქნებ, პროგრესისა და ცივილიზაციის ნიშანია ჩემი არსების, ჩემი სიყვარულისა და ჩემი სამართლიანობის უარყოფა? მაშ, თქვენ არ ხართ იმაზე წინ წასული, ვიდრე იმ პრიმიტიული ხალხები, რომლებმაც იცოდნენ, როგორ დაენახათ ბუნების ყოველ ძალასა და ყოველ საოცრებაში ღვთაებრივი, უმაღლესი, ბრძენი, მართალი და ძლევამოსილი არსების ქმნილება, რომელსაც მიაწერდნენ ყოველივე არსებულში არსებულ ყოველ კეთილს და რომელსაც ამიტომაც სცემდნენ თაყვანს. (175, 72-73)
8. მე კვლავ ვბოძებ ჩემს სიტყვას კაცობრიობას, რათა იცოდნენ, რომ მიტოვებულნი არ არიან, რათა გამოფხიზლდნენ თავიანთი სულის ხმით და შეიცნონ, რომ სულის მოლოდინში ამ ცხოვრების შემდეგ დიდებული ღვთაებრივი საოცრებებია.

9. სწორედ მათზე ვსაუბრობდი კაცობრიობას და იგივეს განიცდის ის, ვინც იცის, როგორ ილოცოს სულიერებასთან დასაკავშირებლად, ისევე როგორც ამას ადასტურებენ ისინი, ვინც მეცნიერების მეშვეობით ბუნების საიდუმლოებებს იკვლევენ. ამ ორი გზით, რაც უფრო მეტს ეძებენ, მით მეტს აღმოაჩენენ როგორც გონება, ისე სული.

10. მაგრამ როდის დადგება დრო, როდესაც ადამიანი თავის სწავლასა და კვლევაში სიყვარულის შთაგონების ნებას დართავს საკუთარ თავს? მხოლოდ მაშინ იქნება მისი შრომა ამქვეყნად ხანგრძლივი ღირებულების მქონე. სანამ მეცნიერების მამოძრავებელი მოტივი ძალაუფლების მოპოვება, ამპარტავნება, მატერიალიზმი ან სიძულვილია, ადამიანები დაუსრულებლად იგრძნობენ ბუნების გათავისუფლებული ძალების შეგონებას, რომლებიც მათ უგუნურებას სჯიან.

11. რამდენი ამაყობს ბოროტებით, სიამპარტავნით, თავისი ამაო ძიებებით; რამდენი იდგამს გვირგვინს თავზე, თუმცა უბადრუკი და სულიერად შიშველია. რა დიდია განსხვავება იმას შორის, რასაც თქვენ თქვენს ჭეშმარიტებად მიიჩნევთ და ჩემს ჭეშმარიტებას შორის! (277, 31–32, 36)

მასალისტური რაციონალური აზროვნების შედეგები

12. ადამიანებს რომ ჭეშმარიტი სიყვარული ეგრძნოთთქვენი მოყვასისადმი, მათ არ მოუწევდათ იმ ქაოსის ატანა, რომელშიც აღმოჩნდნენ; ყველაფერი მათში ჰარმონია და სიმშვიდე იქნებოდა. თუმცა მათ არ ესმით ეს ღვთაებრივი სიყვარული და სურთ მხოლოდ მეცნიერული, ნაწარმოები ჭეშმარიტება — ის, რისი დამტკიცებაც ადამიანური გონებით შეუძლიათ: მათ სურთ ჭეშმარიტება, რომელიც გონებას ეთანხმება და არა ის, რომელიც გულამდე აღწევს, და ახლა მათ მიიღეს თავიანთი მატერიალიზმის შედეგი: ეგოისტი, ცრუ და მტანჯველი კაცობრიობა. (14, 42)

13. ნუ იამაყებთ თქვენი მეცნიერების ნაყოფით, რადგან ახლა, როცა მასში ასეთ დიდ პროგრესს მიაღწიეთ, კაცობრიობა ყველაზე მეტად იტანჯება; სუფევს უდიდესი გაჭირვება, არეულობა, ავადმყოფობა და ძმამკვლელი ომები.

14. კაცობრიობამ ჯერ კიდევ არ აღმოაჩინა ჭეშმარიტი მეცნიერება — ის, რომელიც სიყვარულის გზით მიიღწევა.

15. აჰა, როგორ დაგაბრმავათ ამაოებამ; ყოველ ერს სურს, რომ დედამიწაზე ყველაზე დიდი მეცნიერები ჰყავდეს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მეცნიერები ღვთის საიდუმლოებებში ღრმად არ ჩასულან. მე შემიძლია გითხრათ, რომ ადამიანის ცოდნა სიცოცხლის შესახებ ჯერ კიდევ ზედაპირულია. (22, 16–18)

16. რისკენ ისწრაფვით ყველაზე მეტად ამქვეყნად ამ წამებში? მშვიდობა, ჯანმრთელობა და ჭეშმარიტება. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენი მეცნიერება არ მოგანიჭებთ ამ ნიჭებს, როგორც თქვენ ის გამოიყენეთ.
17. მეცნიერები ბუნებას კითხულობენ და ის ყველა კითხვას პასუხობს; მაგრამ ამ კითხვების მიღმა ყოველთვის არ დგას კეთილი განზრახვები, კეთილი ზრახვები ან მოყვასის სიყვარული. ისინი, ვინც ბუნებას მის საიდუმლოებებს ართმევენ და ლახავენ მის სიღრმისეულ არსს, მოუმწიფებლები და სულელები არიან — ისინი არ ამკობენ მას იმით, რომ მის წყაროებს ნედლეულს იღებენ ერთმანეთისთვის სიკეთის გასაკეთებლად, როგორც ჭეშმარიტი ძმები და დები, არამედ ეგოისტური და ზოგჯერ დამანგრეველი მიზნებისთვის.
18. მთელი ქმნილება მათ ჩემზე ესაუბრება და მისი ხმა სიყვარულის ხმაა; მაგრამ რამდენი ცოტას შეუძლია ამ ენის მოსმენა და გაგება!
19. როდესაც ფიქრობთ, რომ ქმნილება ტაძარია, რომელშიც მე ვსცხოვრობ, განა არ გეშინიათ, რომ იქ იესო გამოჩნდეს, აიღოს სათლელი და განდევნოს მოვაჭრეები და ყველა, ვინც მას შეურაცხყოფს? (26, 34, 37)
20. მე კაცობრიობას ვუცხადე მეცნიერების ნიჭი, რომელიც ნათელია. მაგრამ კაცობრიობამ ის სიბნელის შესაქმნელად, ტკივილისა და განადგურების გამოსაწვევად გამოიყენა.
21. ადამიანები ფიქრობენ, რომ ადამიანური პროგრესის მწვერვალზე დგანან. ამასთან დაკავშირებით მე მათ ვეკითხები: თქვენ ხომ არ გაქვთ მშვიდობა დედამიწაზე? ხომ არ არსებობს ძმობა ადამიანებს შორის, ზნეობა და სათნოება ოჯახებში? პატივს სცემთ თქვენი მოყვანის სიცოცხლეს? ზრუნავთ სუსტებზე? — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს სათნოებები რომ თქვენში ყოფილიყო, ადამიანური ცხოვრების უმაღლესი ფასეულობები გექნებოდათ.
22. ადამიანებს შორის დაბნეულობაა, რადგან თქვენ პატივისცემის უმაღლეს საფეხურზე დააყენეთ ისინი, ვინც დაღუპვამდე მიგიყვანათ. ამიტომ, ნუ მეკითხებით, რატომ მოვედი ადამიანებთან და თავი შეიკავეთ იმის განკითხვისგან, რომ მე საკუთარ თავს ცოდვილთა და უმეცართა მეშვეობით ვამჟღავნებ; რადგან ყველაფერი, რასაც თქვენ ნაკლოვანად მიიჩნევთ, სინამდვილეში ასეთი არ არის. (59, 52–54)
23. მეცნიერი ეძებს მიზეზს ყველაფრისას, რაც არის და რაც ხდება, და იმედოვნებს, რომ თავისი მეცნიერებით დაამტკიცებს, რომ ბუნების გარეთ არანაირი პრინციპი ან ჭეშმარიტება არ არსებობს. მე კი მათ მივიჩნევ მოუმწიფებლად, სუსტად და უმეცრად. (144, 92)
24. მეცნიერები, სიამაყით სავსენი, ღვთაებრივ გამოცხადებებს თავიანთი ყურადღების ღირსად არ მიიჩნევენ. მათ არ სურთ სულიერად ღმერთთან ამაღლება, და როდესაც რაიმეს ვერ ხვდებიან თავიანთ გარემოში, მას უარყოფენ, რათა არ მოუწიოთ საკუთარი უუნარობისა და უმეცრების

აღიარება. ბევრ მათგანს სურს მხოლოდ იმაში ირწმუნოს, რისი დამტკიცებაც შეუძლია.

25. რა ნუგეშის მოტანა შეუძლიათ ამ ადამიანებს თავიანთი მოყვასის გულებისათვის, თუ ისინი არ ცნობენ ქმნილების მმართველ სიყვარულის პირველად პრინციპს და, მეტიც, არ ესმით სიცოცხლის სულიერი მნიშვნელობა? (163, 17–18)

26. რა შორს გადაუხვია ეს კაცობრიობა ჩემს მოძღვრებას! მასში ყველაფერი ზედაპირული, ცრუ, გარეგნული და ფარისევლურია. ამიტომ, მისი სულიერი ძალა არარაა და, სულში ძალისა და განვითარების ნაკლებობის საკომპენსაციოდ, მან მეცნიერების მკლავებში ჩაიგდო თავი და გონება განავითარა.

27. ამგვარად, მეცნიერების დახმარებით, კაცობრიობამ თავი ძლიერად, დიდებულად და მძლავრად იგრძნო. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ასეთი ძალა და დიდება უმნიშვნელოა სულიერი სულის ძალასთან შედარებით, რომლის ზრდაც და გამოვლენაც თქვენ არ აცადეთ. (275, 46-47)

28. დღეს, დღითი დღე, თქვენ იგემებთ მეცნიერების ხის მწარე ნაყოფს, რომელსაც კაცობრიობამ ასე უმწეოდ უვლიდა, რადგან არ ისწრაფოდით თქვენი ყველა ნიჭის ჰარმონიული განვითარებისკენ. როგორ შეგეძლოთ, მაშ, თქვენი აღმოჩენებისა და თქვენი ნაშრომების სწორი მიმართულებით წარმართვა, როდესაც მხოლოდ ინტელექტი გაწვრთნით, სული და გული კი დაგვივიწყეთ?

29. თქვენ შორის არიან ადამიანები, რომლებიც ველურ მხეცებს ჰგვანან, რომლებიც თავიანთ ვნებებს სრულიად თავისუფლად უშვებენ, რომლებიც სიძულვილს ტარებენ გულში თავიანთი მოყვასის მიმართ, რომლებიც სისხლისმსმელნი არიან და ცდილობენ, თავიანთი თანამოძმე ერები დაიმონონ.

30. თუ ვინმეს სჯერა, რომ ჩემმა სწავლებამ შეიძლება კაცობრიობის მორალური კრახი გამოიწვიოს — ჭეშმარიტად, მე გეუბნებით, ის უდიდეს შეცდომაშია; და ამის დასამტკიცებლად ამ ეპოქის მომდურველთათვის, მატერიალისტთათვის და ამპარტავნებისთვის, მე დავუშვებ, რომ მოკრიფონ და შეჭამონ თავიანთი მეცნიერების ნაყოფი, სანამ არ მოუწყინდებათ, სანამ მათი სულიდან არ ამოხეთქავს აღიარება, რომელიც მე მეტყვის: "მამაო, მოგვიტევე; მხოლოდ შენს ძალას შეუძლია შეაჩეროს ძალები, რომლებიც ჩვენმა სიგიჟემ გამოათავისუფლა". (282, 15–17)

31. ადამიანის მეცნიერებამ მიაღწია იმ ზღვარს, სადამდეც ადამიანს მისი მატერიალიზმისკენ მიყვანა. რადგან მეცნიერებას, რომელიც სიყვარულის, სიკეთისა და სრულყოფილების სულიერი იდეალით არის შთაგონებული, ბევრად შორს წასვლა შეუძლია, ვიდრე თქვენ მიგიყვანეთ იგი.

32. იმის დასტური, რომ თქვენი მეცნიერული პროგრესი ურთიერთსიყვარულით არ არის შთაგონებული, არის ერების მორალური დაცემა, არის ძმამკვლელი ომი, არის შიმშილი და გაჭირვება, რომელიც ყველგან ბატონობს, არის სულიერის უმეცრება. (315, 53-54)
33. რა გითხრათ თქვენი დღევანდელი მეცნიერების შესახებ, იმ ადამიანების, რომლებიც ეწინააღმდეგებიან ბუნებას და მის ძალებსა და ელემენტებს და ამით კარგს ბოროტად წარმოაჩენენ, როგორც " -ს"? ისინი დიდ ტანჯვას განიცდიან, რადგან მეცნიერების ხიდან მოწყვიტეს და შეჭამეს დაუწიფებელი ნაყოფი — ნაყოფი, რომელიც მათ მხოლოდ სიყვარულით უნდა დაეწიფებინათ. (263, 26)
34. რადგან კაცობრიობა არ არის ჰარონიაში იმ უნივერსალურ კანონთან, რომელიც მთელ ქმნილებას მართავს, წარმოიქმნება უკონტროლო მდგომარეობა, რომელიც თავს იჩენს ბუნების ძალების სისასტიკით.
35. ადამიანმა ატომი გაყო; მისი განვითარებული ტვინი ამ აღმოჩენას უზარმაზარი ძალის მოსათვისებლად და სიკვდილის მოსატანად იყენებს.
36. ადამიანთა კაცობრიობა სულიერად ისევე რომ განვითარებულიყო, როგორც მისი მეცნიერება და ინტელექტი, ის ბუნების ახალი ძალების აღმოჩენას მხოლოდ კაცობრიობის სასიკეთოდ გამოიყენებდა. მაგრამ მისი სულიერი ჩამორჩენილობა დიდია; ამიტომ, მისმა ეგოისტურმა გონებამ თავისი შემოქმედებითი ძალა კაცობრიობის საზიანოდ მიმართა და გამანადგურებელი ძალები გამოიყენა, რითაც იესოს სიყვარულისა და წყალობის პრინციპებს ზურგი აქცია. ამიტომ, როდესაც იხილავთ ცეცხლის წარღვნას, რომელიც ციდან მოედინება, ეს არ მოხდება იმიტომ, რომ თავად ცანი იხსნება, ან იმიტომ, რომ მზის ცეცხლი გაწამებთ — არა, ეს კაცის ნამოქმედარია, რომელიც სიკვდილსა და განადგურებას მოივის. (363, 23–25)
37. ერები წინ მიიწევენ და მათი მეცნიერული ცოდნა მუდმივად იზრდება. მაგრამ მე გეკითხებით: რა სახის "სიბრძნეა" ეს, რომლის შესწავლის სიღრმეშიც ადამიანები უფრო მეტად ჭოჭმან, მით უფრო შორს მიცოცდებიან იმ სულიერი ჭეშმარიტებისგან, რომელშიც სიცოცხლის წყარო და სათავეა?
38. ეს არის ადამიანის მეცნიერება, ეს არის სწავლება, როგორც მას ესმის ეგოიზმითა და მატერიალიზმით დაავადებულ კაცობრიობას.
39. მაშასადამე, ეს ცოდნა ცრუა და ეს მეცნიერება ბოროტია, რადგან მისით თქვენ ტანჯვის სამყარო შექმენით. სინათლის ნაცვლად, ბნელა მეფობს, რადგან თქვენ ერებს განადგურებისკენ მიიყვანთ.
40. მეცნიერება სინათლეა; სინათლე სიცოცხლეა, ძალა, ჯანმრთელობა და მშვიდობა. ეს თქვენი მეცნიერების ნაყოფია? არა, კაცობრიობავ! ამიტომ გეუბნებით თქვენ: სანამ არ დაუშვებთ სულის ნათებას თქვენი გონების სიბნელეში შეღწევას, თქვენი ქმედებები ვერასდროს მიიღებს

ამაღლებულ და სულიერ საწყისს; ისინი ვერასდროს იქნებიან მეტი, ვიდრე უბრალოდ ადამიანური საქმეები. (358, 31-34)

41. ექიმებიც იქნებიან მოწვეულნი. მე მათ ვკითხავ, რა უყვნიათ იმ ჯანმრთელობის საიდუმლოსთან, რომელიც მათ გამიცხადეს, და იმ მკურნალობის ნელსაცხებელთან, რომელიც მათ ანდეს. მე მათ ვკითხავ, ნამდვილად იგრძნეს თუ არა სხვისი ტკივილი, დაჩოქილან თუ არა ყველაზე უბრალო სარეცელთან, რათა სიყვარულით ეკურნებინათ ტანჯული. როგორ მიპასუხებენ ისინი, ვინც თანამემამულეთა ტკივილის ხარჯზე მიაღწიეს ბრწყინვალებას, ნუგეშსა და ფუფუნებას — ტკივილისა, რომლის შემსუბუქებაც ყოველთვის არ იცოდნენ ? ყველა გულში დასვამს საკუთარ თავს კითხვებს და სინდისის ნათლისამებრ უნდა მიპასუხონ. (63, 62)

42. რამდენი სულიერად მკვდარი უნდა დაეხეტებოდეს დედამიწაზე, ელით, სანამ ხორციელი სიკვდილი ჩემს წინაშე არ წარაყენებს, რათა მოისმინონ უფლის ხმა, რომელიც მათ ჭეშმარიტ სიცოცხლეს აღუდგენს და ეალერსება. რა განახლების სურვილი შეიძლება ჰქონოდათ მათ დედამიწაზე, როცა თავს სამუდამოდ დაკარგულად მიიჩნევენ, მიუხედავად იმისა, რომ გრძნობდნენ ჭეშმარიტი სინანულისა და თავიანთი დანაშაულების გამოსყიდვის უნარს?

43. თუმცა, მათ გარდა, ვისი ხსნაც შეუძლებლად მიიჩნეოდა და ვინც უიმედოდ მოვიდა ჩემთან, არიან ისინიც, ვინც ჩემს წინაშე წარდგა და რომელთაც ექიმებმა ფიზიკურად სასიკვდილო სენით დაადანაშაულეს. მე, სიცოცხლის მქონემ, ფიზიკური სიკვდილის კლანჭებს გამოვგლიჯე ისინი. მაგრამ რას აკეთებენ ამქვეყნად ისინი, ვისაც სულის და ხორცის ჯანმრთელობა ვანდე? განა არ იციან მათმა უმაღლესი მოწოდება, რომელიც უფალმა მათ ანდო, რათა შეასრულონ იგი? განა მე, ვინც ისინი ჯანმრთელობისა და სიცოცხლის საზღაურით გამოვგზავნე, დაუღალავად უნდა ვიღებდე მათ მსხვერპლს? (54, 13-14)

ღმერთისა და სულიერი სამყაროს მიერ ახალი სამეცნიერო აღმოჩენების შთაგონება

44. თქვენი სამყაროს მამოძრავებელი და გარდამქმნელი მეცნიერები სიყვარულითა და სიკეთით რომ ყოფილიყვნენ შთაგონებულნი, ისინი უკვე აღმოაჩენდნენ, თუ რაოდენ ბევრი რამ მაქვს ამ ეპოქის მეცნიერებისთვის ცოდნის სახით დაგეგმილი, და არა მხოლოდ ეს უმცირესი ნაწილი, რომლითაც ასე ამაყობენ.

45. სოლომონი ბრძენად იწოდებოდა, რადგან მისი განაჩენები, რჩევები და გამონათქვამები სიბრძნით იყო გამორჩეული; მისი სახელი სამეფოს საზღვრებს გასცდა და სხვა ქვეყნებშიც გავრცელდა.

46. და მაინც, ეს კაცი, მიუხედავად იმისა, რომ მეფე იყო, თავმდაბლად დაემხო თავისი უფლის წინაშე და ითხოვა სიბრძნე, ძალა და დაცვა,

რადგან მან აღიარა, რომ მხოლოდ ჩემი მსახური იყო, და ჩემ წინაშე დადო თავისი ხელთათმანი და გვირგვინი. ყველა მეცნიერი, ყველა მკვლევარი, ერთსა და იმავეს რომ იქცეოდეს — რა დიდი იქნებოდა მათი სიბრძნე, რამდენი ჯერ კიდევ უცნობი სწავლება გამოეცხადებოდათ ჩემი ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნიდან! (1, 57–59)

47. ჰკითხეთ თქვენს მეცნიერებს და, თუ ისინი პატიოსნები არიან, გეტყვიან, რომ მათ ღმერთს შთაგონებისთვის სთხოვეს. მაგრამ მე მათ მეტ შთაგონებას მივანიჭებდი, თუკი მათ ეს თავიანთი ძმებისადმი მეტი სიყვარულითა და საკუთარი თავისადმი ნაკლები ამპარტავნებით ითხოვდნენ.

48. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მთელი ის ჭეშმარიტი ცოდნა, რომელიც თქვენ დააგროვეთ, ჩემგან მოდის; ყველაფერი, რაც მათში წმინდა და კეთილშობილურია, მე თქვენი სარგებლისთვის გამოვიყენებ ამ დროის -ში, რადგან სწორედ ამისთვის განიჭეთ თქვენ. (17, 59-60)

49. ადამიანის სული განვითარდა; ამიტომაც მისი მეცნიერება წინ წავიდა. მე მივანიჭე მას სწავლისა და აღმოჩენის უფლება იმისა, რაც მანამდე არ იცოდა; მაგრამ მას არ უნდა მიუძღვნას თავი მხოლოდ მატერიალურ საქმეებს. მე მივანიჭე მას ეს ნათელი, რათა იღვაწოს თავისი სიმშვიდისა და ბედნიერებისთვის იმ სულიერ ცხოვრებაში, რომელიც მას ელის. (15, 22)

50. თუ თქვენი ზოგიერთი მეცნიერება ჩემს გამოსაკვლევად და განსასჯელად გამოიყენეთ — განა უფრო გონივრული არ გეჩვენებათ, რომ ისინი საკუთარი თავის გამოსაკვლევად გამოიყენოთ, სანამ თქვენს ჭეშმარიტ ბუნებას არ შეიცნობთ და არ გათავისუფლდებით მატერიალიზმისგან? თუ ფიქრობთ, რომ თქვენმა მამამ ვერ შეძლო დახმარებოდა თქვენ თქვენივე დახვეწილი მეცნიერებების გზით? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ თქვენი უნარი, შეიგრძნოთ ღვთაებრივი სიყვარულის არსი, ამ ცოდნას თქვენს გაგებაში იოლად მოაქცევდა, ყოველგვარი ძალდატანებისა და დაღლის გარეშე, იმ ცოდნის შესწავლით, რომელსაც თქვენ ღრმად მიიჩნევთ, თუმცა სინამდვილეში ის თქვენს ხელთ არის. (14, 44)

51. დიდი კაცობრიული საქმეების უკან დგას მაღალი სულიერი არსებების გავლენა და მოქმედება, რომლებიც მუდმივად მოქმედებენ ადამიანთა აზროვნების უნარებზე და შთააგონებენ ან უცხადებენ უცნობლებს თავიანთ განკაცებულ ძმებს.

52. ამიტომ, მე ვეუბნები ყველა ეპოქის მეცნიერებსა და მკვლევრებს: თქვენ არ შეგიძლიათ იამაყოთ იმით, რასაც გრძნობთ და რასაც აკეთებთ, რადგან ყველაფერი თქვენი საკუთარი ნამუშევარი არ არის. რამდენად ხშირად ხართ თქვენ მხოლოდ ინსტრუმენტი იმ სულიერი არსებებისა, რომლებზეც მე გესაუბრებით! განა ხშირად არ გაგიკვირებიათ თქვენი აღმოჩენების მასშტაბებით? განა ფარულად არ აღიარებთ საკუთარ

თავში, რომ არ შეგეძლოთ იმის მცდელობაც კი, რასაც უკვე მიაღწიეთ? პასუხი სწორედ ამაშია. მაშ, რატომ ამაყობთ ამით? გააცნობიერეთ, რომ თქვენი ნამუშევარი უმაღლესი არსებების მიერაა წარმართული. არასდროს შეეცადოთ მათი შთაგონების შეცვლას, რადგან ისინი ყოველთვის სიკეთისკენაა მიმართული. (182, 21-22)

53. რადგან კაცობრიობამ იხილა მეცნიერების განვითარება და აღმოჩენები, რომლებსაც ადრე არ დაიჯერებდა — რატომ უწევს ის წინააღმდეგობას სულის განვითარების რწმენას? რატომ ეჭიდება ის იმას, რაც მას აფერხებს და უსუსურს ხდის?

54. ჩემი სწავლება და ჩემი გამოცხადებები ამ ეპოქაში თქვენი განვითარების შესაბამისია. ნუ იამაყებს მეცნიერი თავისი მატერიალური შრომითა და თავისი მეცნიერებით, რადგან მასში ყოველთვის იყო ჩემი გამოცხადება და იმ სულიერი არსებების დახმარება, რომლებიც თქვენ მიღმიერი სამყაროდან გიბიძგებენ.

55. ადამიანი ქმნილების ნაწილია; მას შესასრულებელი დავალება აქვს, ისევე როგორც შემოქმედის ყველა არსებას; მაგრამ მას მინიჭებული აქვს სულიერი ბუნება, -ი და თავისუფალი ნება, რათა საკუთარი ძალისხმევით მიაღწიოს სულიერი სულის განვითარებასა და სრულყოფას, რაც ყველაზე მაღალი რამაა, რაც მას გააჩნია. სულიერი სულის მეშვეობით ადამიანს შეუძლია შეიცნოს თავისი შემოქმედი, გააცნობიეროს მისი კურთხევები და აღიაროს მისი სიბრძნე.

56. თუ თქვენი მიწიერი ცოდნის გამო ამპარტავნების ნაცვლად, ჩემს მთელ საქმეს საკუთრად მიიჩნევდით, თქვენთვის საიდუმლო არაფერი იქნებოდა; თქვენ ერთმანეთს ძმებად და დებად ცნობდით და ერთმანეთს ისე გიყვარდათ, როგორც მე მიყვარხართ: სიკეთე, წყალობა და სიყვარული იქნებოდა თქვენში და, ამგვარად, მამასთან ერთიანობა. (23, 5-7)

ადამიანობის სასიკეთოდ მოღვაწე მეცნიერთა აღიარება

57. ადამიანის მეცნიერება არის მიწიერი, ხილული გამოხატულება იმ სულიერი შესაძლებლობისა, რომელსაც ადამიანი ამ ეპოქაში მიაღწია. ადამიანის მოღვაწეობა ამ ეპოქაში არის არა მხოლოდ გონების, არამედ მისი სულიერი განვითარების პროდუქტიც. (106, 6)

58. მეცნიერებამ, რომელიც მატერიალურზეა ფოკუსირებული, თქვენთვის მრავალი საიდუმლო გამოავლინა. თუმცა, არასდროს მოელით, რომ თქვენი მეცნიერება გამოგიცხადებთ ყველაფერს, რაც უნდა იცოდეთ. ამ ეპოქის ხალხის მეცნიერებასაც ჰყავდა თავისი წინასწარმეტყველები, რომლებსაც ადამიანები დასცინოდნენ და გიჟებად მიიჩნევდნენ. მაგრამ შემდეგ, როდესაც მათი ნათქვამი მართალი აღმოჩნდა, თქვენ გაოცდით. (97, 19)

59. თქვენი თვალები ვერ ხედავდნენ იმ ნათებას, რომელიც თითოეულმა ჩემმა მოციქულმა მოგიტანათ სიყვარულის გზავნილად, მიუხედავად იმისა, უწოდებდით მათ წინასწარმეტყველებს, მნათობებს, გასხივოსნებულთ, ექიმებს, ფილოსოფოსებს, მეცნიერებს თუ სულიერ მოძღვრებს.
60. იმ ადამიანებმა სინათლე გაავრცელეს, მაგრამ თქვენ მათი სინათლე ვერ შეიცანით; ისინი თქვენ წინ მიდიოდნენ, მაგრამ თქვენ მათ კვალს არ გაჰყევით; მათ თქვენთვის სამაგალითოდ დაგიტოვეს თავდადების, ტკივილისა და წყალობის გზა, მაგრამ თქვენ შეგეშინდათ მათი მაგალითის მიყოლის, რადგან არ იცოდით, რომ ჩემს მიმდევართა ტკივილი სულის სიხარულია, ყვავილებით დაფენილი გზა და იმედით სავსე ჰორიზონტი.
61. მაგრამ ისინი არ მოსულან მიწის ყვავილების სურნელის შესაგრძნობად, არც იმისთვის, რომ ამქვეყნიური წარმავალი სიამოვნებით გათვრებოდნენ; რადგან მათი სულების სწრაფვა უკვე აღარ იყო მიმართული უწმინდოსკენ, არამედ — უზენაესისკენ.
62. ისინი იტანჯებოდნენ, მაგრამ ნუგეშის ძიება არ სურდათ, რადგან იცოდნენ, რომ სხვების გასანუგეშებლად მოვიდნენ. ისინი ამქვეყნიურს არაფერს მოელოდნენ, რადგან ბრძოლის შემდეგ მოუთმენლად ელოდნენ იმ სიხარულს, როდესაც იხილავდნენ სულების აღდგომას რწმენასა და სიცოცხლეში — ყველა იმ სულისა, რომელიც ჭეშმარიტებისგან გზას ასცდა.
63. ვინ არიან ეს არსებები, რომლებზეც გესაუბრებით? გეუბნებით, ისინი არიან ყველა, ვინც მოგიტანათ გზავნილები ნათლის, სიყვარულის, იმედის, ჯანმრთელობის, რწმენისა და ხსნის შესახებ — მიუხედავად იმისა, თუ რა სახელი ეწოდათ, რა სახით იხილეთ ისინი, ან რა წოდებას ატარებდნენ დედამიწაზე. (263, 20-24)
64. მე არ ვუკრძალავ მეცნიერებს ჩემს აღიარებას, რადგან მათ ვანდე საქმე, რომელსაც ისინი ასრულებენ. მაგრამ ბევრ მათგანს აკლდა ლოცვა, ქველმოქმედება და სულის აღზევება, რათა კაცობრიობის ჭეშმარიტი დამხმარეები ყოფილიყვნენ. (112, 25)
65. დღევანდელმა კაცობრივმა გააფართოვა თავისი სამფლობელოები; ის მართავს და კვეთს მთელ დედამიწას. აღარ არსებობს უცნობი კონტინენტები, ქვეყნები ან ზღვები. მათ შექმნეს მარშრუტები ხმელეთზე, ზღვასა და ცაში; თუმცა, არ კმაყოფილდებიან იმით, რაც თავიანთ პლანეტაზე მემკვიდრეობით მიიღეს, და იკვლევენ და იკვლევენ ცის სივრცეს, კიდევ უფრო დიდი სამფლობელოების დაუფლების სურვილით.
66. მე ვაკურთხებ ცოდნის წყურვილს ჩემს შვილებში და მათი სწრაფვა სიბრძნის, სიდიადისა და სიძლიერისკენ ჩემს უპირობო თანხმობას იმსახურებს. მაგრამ, რასაც ჩემი სამართლიანობა ვერ შეეგუება, არის სიამაყე, რომელზეც ხშირად არის დაფუძნებული მათი ამბიციური

მიზნები, ან ის ეგოისტური მიზანი, რომელსაც ისინი დროდადრო ისახავენ. (175, 7-8)
67. მე კაცობრიობას მივეცი გონი, რომელიც მათ ბუნების შემადგენლობისა და მისი გამოვლინებების შესწავლის საშუალებას აძლევს, და მე მათ ვანიჭე უფლება, დაუკვირდნენ სამყაროს ნაწილს და შეიგრძნონ სულიერი ცხოვრების გამოვლინებები.
68. რადგან ჩემი სწავლება სულებს არ ზღუდავს და არც ადამიანის განვითარებას უშლის ხელს — პირიქით, მას ათავისუფლებს და ანათებს, რათა მან შეისწავლოს, დაფიქრდეს, იკვლიოს და ისწრაფვოდეს. მაგრამ ის, რასაც ადამიანი თავისი ინტელექტუალური ძიების მწვერვალად მიიჩნევს, სულაც არ არის დასაწყისი! (304, 6)

თავი 51 – მმართველები, ძალაუფლების ბოროტად გამოყენება და ომები

მიწიერი ძალაუფლებისა და სიდიადის წარმავალი ილუზია

1. მე ვარ, ვინც თქვენს გზაზე განსაცდელებს გიდგენთ თქვენი სულის შესაკავებლად, როდესაც ის ჩემი რჯულის გზას სცდება და მხოლოდ საკუთარი გულისწადილისამებრ ცხოვრებას ისურვებს. მოძებნეთ მიზეზი ამ განსაცდელების მიღმა; მე მათ ვუშვებ, რათა გააცნობიეროთ, რომ თითოეული მათგანი მბზვრ ი გულის გასაკვეთად გამოყენებული ბურღის მსგავსია. ეს ერთ-ერთი მიზეზია, რის გამოც ტანჯვა ჩემთან გაახლოებთ.
2. თუმცა ადამიანი ყოველთვის ეძებდა სიამოვნებას, ლტოლავდა ძალაუფლებასა და ბრწყინვალებას, რათა თავი მიწიერ უფლად დაემკვიდრებინა და თავისივე ძმების მბრძანებელი გამხდარიყო.
3. რადგან მე ყველა ერთნაირი სიყვარულით შეგქმენით — მაშ, რატომ არიან ყოველთვის ისინი, ვინც თავს რაღაც უმაღლესად ასაღებს? რატომ იყვნენ ისინი, ვინც ხალხს აღვირებით მართავდა და დამცირებას აყენებდა? რატომ არსებობს ის, ვინც უგულებელყოფს უბრალოს და ვის გულიც არ იძვრება, როდესაც თავისი მოყვასის გულს ტკენს? რადგან ეს ისეთი სულები არიან, რომლებმაც ჯერ არ მიცნობენ, როგორც მამას, რომელიც თავის ყველა ქმნილებას უყვარს, და არც როგორც ყველა ცოცხალი არსების ერთადერთ უფალს.
4. ამიტომაც არიან ადამიანები, რომლებიც ძალაუფლებას იპყრობენ და უგულებელყოფენ ადამიანის წმინდა უფლებებს. ისინი ჩემს სამართლიანობას ემსახურებიან, და მიუხედავად იმისა, რომ თავს დიდებულ ბატონებად და "მეფეებად" მიიჩნევენ, ისინი მხოლოდ მსახურნი არიან. აპატიეთ მათ! (95, 7-8)

5. შეხედეთ დედამიწის ხალხებსა და მმართველებს. რა ხანმოკლეა მათი დიდება და მეუფება. დღეს თავიანთი ხალხი ამაღლებს მათ, ხვალ კი ტახტიდან ჩამოაგდებენ.

6. არავინ ეძიოს თავისი ტახტი ამ სიცოცხლეში, რადგან, როდესაც იფიქრებს, რომ წინ მიიწევს, შეაფერხებს თავის წინსვლას, თქვენი კი დანიშნულებაა, წინ მიიწევდეთ შეუჩერებლად, სანამ არ მიაღწევთ ჩემი სამეფოს კარიბჭეს. (124, 31)

7. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, დღევანდელ ძლიერთა დღეები დასრულდება, რათა გზა დაუთმოს მათ, ვინც თავიანთი მოყვასისადმი სიყვარულისა და წყალობის მეშვეობით, დიდნი, ძლიერნი, მძლავრნი და ბრძენნი იქნებიან. (128, 50)

8. ის ხალხი, რომელიც ამჟამად მხოლოდ ძალაუფლებისა და მიწიერი დიდების ამბიციურ სწრაფვას ინახავს, იცის, რომ მათი ყველაზე ძლიერი მოწინააღმდეგე სულიერებაა; ამიტომაც ებრძვის მას. და როდესაც ისინი გრძნობენ მოახლოებულ ბრძოლას — სულის ბრძოლას ბოროტების წინააღმდეგ —, ისინი შიშობენ, რომ დაკარგავენ თავიანთ ქონებას და ამიტომ ეწინააღმდეგებიან სინათლეს, რომელიც მათ მუდმივად აოცებთ შთაგონების სახით. (321, 12)

9. რა გაჭირვებულნი არიან ისინი, ვინც დედამიწაზე დიდნი და ძლიერნი იყვნენ, როდესაც ჩემი სამოთხის კარამდე მიდიან, რადგან მათ დაავიწყდათ სულიერი საგანძური და გზა საუკუნო სიცოცხლისკენ! სანამ ჩემი სამეფოს ჭეშმარიტება ემხილება თავმდაბლებს, ის ფარულია მეცნიერებისა და განათლებულთათვის, რადგან ისინი სულიერი სიბრძნითაც იგივეს გააკეთებდნენ, რაც მიწიერი მეცნიერებით გააკეთეს: ამ ნათელში თავიანთი ამპარტავნებისთვის ტახტებს და თავიანთი დაპირისპირებისთვის იარაღს მოიძიებდნენ. (238, 68)

ხალხსა და ერებზე ძალაუფლების ამპარტავნული გამოყენება

10. შეხედეთ კაცებს, რომლებიც ერებს მართავენ, ქმნიან დოქტრინებს და აიძულებენ ხალხს მათ მიმღებლობას. თითოეული მათგანი საკუთარი დოქტრინის უპირატესობაზე საუბრობს, მაგრამ მე გეკითხებით: რა იყო ამ ყველაფრის ნაყოფი? ომები, თავიანთი კვალდაკვალ სიღარიბით, ტანჯვით, განადგურებითა და სიკვდილით. ეს არის მოსავალი, რომელიც დედამიწაზე ასეთი თეორიების მომხრეებმა მოიწყვეს.

11. გაითვალისწინეთ, რომ მე არ შევწინააღმდეგებივარ კაცობრიობის თავისუფალ ნებას, თუმცა უნდა გითხრათ, რომ ამ თავისუფლების მიუხედავად, სინდისი დაუღალავად ესაუბრება გულს მათ, ვინც სამართლიანობის, სიყვარულისა და გონიერების გზას სცდება. (106, 11)

12. ქრისტე რომ ამ ეპოქაში კვლავ ადამიანად დაბრუნდეს დედამიწაზე, ის გოლგოთაზე აღარ იტყოდა: "მამაო, მიუტევე მათ, რადგან არ იციან, რას აკეთებენ", რადგან ახლა თქვენ სულიწმინდის ნათელს უხვად იღებთ

და სულები დიდად განვითარდნენ. ვინ არ იცის, რომ მე სიცოცხლის მიმცემი ვარ და, ამიტომ, არავის უფლება არ აქვს, სხვას სიცოცხლე წაართვას? თუ ადამიანს არ შეუძლია სიცოცხლის ბოძება, მას არ აქვს უფლება, წაართვას ის, რის დაბრუნებასაც ვერ შეძლებს.

13. ჰგონიათ, ხალხო, რომ ჩემს რჯულს მხოლოდ იმიტომ ასრულებთ, რომ რელიგიის მქონეობასა და გარეგანი რელიგიური წესების დაცვას იჩემებთ? რჯულში ნათქვამი იყო: "არ მოკლა", და მაინც თქვენ არღვევთ ამ მცნებას, რადგან თქვენი ცოდვის სამსხვერპლოზე თანამოძმეების სისხლს მდინარედ ღვრით. (119, 27-28)

14. მე მშვიდობას ვთავაზობ სამყაროს, მაგრამ დიდებულად აღზევებული ერების სიამაყე, თავისი ცრუ ძალითა და ცრუ ბრწყინვალებით, უარყოფს სინდისის ყოველ მოწოდებას და მხოლოდ თავისი ამბიციური მიზნებისა და სიძულვილის გრძნობების მიერ მიჰყვება ნაკადს.

15. ადამიანი ჯერ კიდევ არ ისწრაფვის სიკეთის, სამართლიანობისა და გონიერებისკენ; კვლავ დგებიან ადამიანები და გმობენ თავიანთი მოყვასის საქმეს; კვლავ სჯერათ, რომ სამართლიანობის დამყარება შეუძლიათ. განა არ ფიქრობთ, რომ მსაჯულების ნაცვლად, საკუთარ თავს მკვლელები და ბასრები უნდა უწოდონ?

16. ძალაუფლების მქონე კაცებმა დაივიწყეს, რომ მთელი სიცოცხლის მფლობელი არსებობს; და მაინც, ისინი თავიანთი მოყვანის სიცოცხლეს ისე იღებენ, თითქოს მათ ეკუთვნოდეთ. მასები იძახიან პურზე, სამართლიანობაზე, სახლზე, ტანსაცმელზე. სამართლიანობას მე დავამყარებ, და არა კაცები, არც მათი სწავლებები. (151, 70–72)

17. ნეტარ არიან ადამიანები: ის კაცები, რომლებიც, საკუთარი მნიშვნელობის შეგრძნებითა და ძალაუფლების მოთხოვნით სავსენი, ერებს შორის, დედამიწის ხალხებს შორის იჩენენ თავს, დიდებული სულები, ძალით აღჭურვილნი და დიდებული მისიების მატარებელნი არიან.

18. მაგრამ ისინი არ ემსახურებიან ჩემს ღვთაებას. მათ თავიანთი დიდი ნიჭი და შესაძლებლობები სიყვარულისა და წყალობის სამსახურში არ ჩააყენეს. მათ შექმნეს საკუთარი სამყარო, საკუთარი კანონი, საკუთარი ტახტი, საკუთარი " "-ის ვასალები, საკუთარი სამფლობელოები და ყველაფერი, რისი დასახვაც მიზნად შეუძლიათ.

19. მაგრამ, როდესაც ისინი შეიგრძნობენ, რომ მათი ტახტი განსაცდელების სიმძიმისგან ირყევა, როდესაც გრძნობენ, რომ ძლევამოსილი მტრის შემოჭრა მოახლოებულია, როდესაც ხედავენ, რომ მათი საგანძური და სახელი საფრთხეშია, ისინი მთელი ძალით მიემართებიან, სავსენი მეგალომანიით, მიწიერი ამაოებით, სიძულვილითა და ბოროტებით, და თავს ესხმიან მტერს, მიუხედავად იმისა, რომ მათი მოღვაწეობა, მათი იდეა, არაფერს ტოვებს, გარდა ტკივილის, განადგურებისა და ბოროტების კვალის. მათ მხოლოდ მტრის

განადგურება აქვთ გონებაში, კიდევ უფრო დიდი ტახტის დამყარება, რათა უდიდესი ბატონობა ჰქონდეთ ხალხებზე, სიმდიდრეზე, ყოველდღიურ პურსა და ადამიანთა სიცოცხლეზეც კი. (219, 25)

20. უკვე დროა, დედამიწაზე აღარ არსებობდეს იმპერიები ან ძლიერი ერები სუსტების ჩაგვრისთვის, და მაინც ისინი არსებობენ, როგორც იმის დასტური, რომ ადამიანში ჯერ კიდევ ჭარბობს პრიმიტიული მიდრეკილებები: ძალაუფლების ბოროტად გამოყენებით სუსტების ძარცვა და ძალით დაპყრობა. (271, 58)

21. რა შორს არიან ადამიანები იმ სულიერი სიმშვიდის გააზრებიდან, რომელიც მსოფლიოში უნდა სუფევდეს! ისინი მის დაწესებას ძალადობითა და მუქარით ცდილობენ, ასევე თავიანთი მეცნიერების ნაყოფით, რომლითაც ამაყობენ.

22. მე არავითარ შემთხვევაში არ ვუგულებელვყოფ კაცობრიობის პროგრესს და არც ვუპირისპირდები მას, რადგან ისიც მათი სულიერი განვითარების დასტურია. თუმცა, მე გეუბნებით, რომ ძალაუფლებისა და მიწიერი ძალაუფლების გამოყენებით თქვენი სიამაყე ჩემთვის სასიამოვნო არ არის. რადგან კაცობრიობის ჯვრის შემსუბუქების ნაცვლად, ისინი ამით ლახავენ უწმინდეს პრინციპებს, ხელყოფენ სხვების ცხოვრებას და თესავენ ტკივილს, ცრემლებს, მწუხარებასა და სისხლს მშვიდობის, ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ნაცვლად. მაშ, რატომ ცხადყოფს მათი საქმეები სწორედ საპირისპიროს, მაშინ, როცა ჭა, რომლიდანაც ისინი იღებენ ცოდნას, ჩემს მიერ შექმნილია და შეუძლებელია ამოიწუროს სიყვარულში, სიბრძნეში, ჯანმრთელობასა და სიცოცხლეში?

23. მე მსურს თანასწორობა ჩემს შვილებს შორის, როგორც ეს უკვე ქადაგებდა "მეორე ეპოქაში". მაგრამ არა მხოლოდ მატერიალურად, როგორც ამას ადამიანები ესმით. მე შთაგაგონებთ თანასწორობისკენ სიყვარულით, რითაც გაგაგებინებთ, რომ თქვენ ყველანი ძმები და დები ხართ, ღვთის შვილები. (246, 61–63)

რეფლექსიები მეორე მსოფლიო ომის შესახებ

24. ეს არის განსაცდელის, ტკივილისა და ტანჯვის ჟამი — ჟამი, როდესაც კაცობრიობა იხდის იმდენი ურთიერთსიძულვილისა და ბოროტების შედეგებს.

25. შეხედეთ ბრძოლის ველებს, სადაც მხოლოდ იარაღის გრუხუნი და დაჭრილების საშინელებისგან ყვირილი ისმის, დასახიჩრებული ლეშების მთებს, რომლებიც ოდესღაც ახალგაზრდების ძლიერი სხეულები იყო. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, როგორ ეხვეოდნენ ისინი დედებს, ცოლებს ან შვილებს ბოლოჯერ? ვინ გაიგებს ამ დამშვიდობების ტკივილს, ვისაც თავად არ დაულევია ეს ჭიქა?

26. ათასობით და ათასობით შეშინებული მშობელი, ცოლი და შვილი უყურებდა, თუ როგორ მიემართებოდნენ მათი საყვარელი ნათესავები ომის, სიძულვილისა და შურისძიების ველებისკენ, რამდენიმე სინათლისა და მოყვასის სიყვარულის უნარყოფი ადამიანის სიხარბისა და ამპარტავნების გამო.
27. ამ ახალგაზრდა და ძლიერი კაცების ლეგიონებს ვერ შეძლეს სახლებში დაბრუნება, რადგან ისინი დაშხეფულები დარჩნენ ველებზე; მაგრამ აჰა, მიწამ, დედა მიწამ, უფრო მოწყალემ, ვიდრე ის კაცები, რომლებიც ერებს მართავენ და თავს თავიანთი თანამოძმეების სიცოცხლის ბატონებად მიიჩნევენ, გულმკერდი გაუხსნა, რათა მიეღო ისინი და სიყვარულით დაეფარა. (9, 63–66)
28. ჩემი სული თვალყურს ადევნებს ყოველ არსებას და მე თვითონ ვამჩნევ თქვენი ფიქრების უკანასკნელსაც კი.
29. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იქ, დედამიწის იდეოლოგიებისა და ძალაუფლებისთვის მებრძოლი არმიების შუაგულში, სიმშვიდის წუთებში აღმოვაჩინე მშვიდობისმოყვარე და კეთილმოსურნე ადამიანები, რომლებიც ძალით გაიწვიეს ჯარში. მათი გულიდან ოხვრა ამოდის, როდესაც ჩემს სახელს წარმოთქვამენ, და ლოყებზე ცრემლები სდიათ საყვარელი ადამიანების — მშობლების, ცოლების, შვილების ან დედმამიშვილების გახსენებისას. მაშინ მათი სულები ჩემკენ იფრენენ, თავიანთი რწმენის სიწმინდეს გარდა არც ტაძარი აქვთ, თავიანთი სიყვარულის სამსხვერპლოს გარდა არც სამსხვერპლო, და თავიანთი იმედის ნათლის გარდა არც ნათელი, თავიანთი იარაღით უნებლიეთ გამოწვეული განადგურებისთვის პატიების მონატრებით. ისინი მეძებენ, რათა მთელი თავიანთი არსებით მუდარით მთხოვონ, რომ დავუშვათ სახლებში დაბრუნება, ან, თუ მტრის დარტყმას ვერ გადაურჩებიან, სულ მცირე, დედამიწაზე დარჩენილები ჩემი მოწყალების მოსასხამით დავფარო.
30. მე ვაკურთხებ ყველას, ვინც ამგვარად ეძებს ჩემს პატიებას, რადგან მათ არ ეკისრებათ ბრალი მკვლელობაში; სხვები არიან მკვლელები, რომლებიც, როდესაც მათი განკითხვის ჟამი დადგება, პასუხს მაცემენ ყველაფერში, რაც ადამიანთა სიცოცხლით ჩაიდინეს.
31. მრავალი, ვინც სიყვარულს იჩენს მშვიდობისადმი, საკუთარ თავს ეკითხება, რატომ მივეცი ნება, რომ ისინი მიეყვანათ ბრძოლის ველებსა და სიკვდილის ადგილებში. ამას მე გპასუხობთ: თუნდაც თქვენს ადამიანურ გონებას არ შეუძლია გაიგოს მიზეზი, რომელიც მთელ ამის გულშია, თქვენმა სულმა იცის, რომ ის გამოსყიდვას ასრულებს. (22, 52–55)
32. ჩემს მიმდევრებს მოვუწოდებ, იზრუნონ მსოფლიო მშვიდობაზე, რათა დაიცვან იგი და ილოცონ მისთვის. ერები მალე აღავლენენ ლოცვებს, რათა მთხოვონ მშვიდობა, რომელიც მათ ყოველთვის შევთავაზე.

33. ამის წინ, მე ადამიანებს მივცე უფლება, გასინჯონ თავიანთი საქმეების ნაყოფი, იხილონ ადამიანური სისხლის მდინარეები და ტანჯვის სანახაობები, გვამების მთები და ქალაქები, რომლებიც ნანგრევებად იქცა. მინდოდა, ქვის გულის ადამიანებს ენახათ სახლების განადგურება, უდანაშაულოთა სასოწარკვეთა, დედები, რომლებიც მწუხარებისგან გონს დაკარგულნი, თავიანთი შვილების დასახიჩრებულ სხეულებს კოცნიან; მინდოდა, მათ ახლოდან გამოეცათ მთელი ეს სასოწარკვეთა, შიში და კაცობრიობის ყველა მოთქმა ახლოდან დაენახათ, რათა თავიანთ ამპარტავნებაში დამცირება ეგრძნოთ და მათმა სინდისმა უთხრას, რომ მათი სიდიადე, ძალა და სიბრძნე სიცრუეა, რომ ერთადერთი ჭეშმარიტად დიადი რამ ღვთაებრივი სულისგან მოდის.
34. როდესაც ეს ადამიანები თვალს გაუსწორებენ ჭეშმარიტებას, ისინი შეძრწუნდებიან — არა იმ საშინელი სანახაობით, რასაც თვალი შეამჩნევს, არამედ საკუთარი თავით; და რადგანაც ვერ გაექცევიან საკუთარი სინდისის მზერასა და ხმას, თავის შიგნით იგრძნობენ სინანულის სიბნელესა და ცეცხლს; რადგან მათ მოუწევთ პასუხის გაცემა ყოველი სიცოცხლისთვის, ყოველი ტკივილისთვის და მათი გამო დაღვრილი სისხლის უკანასკნელი წვეთისთვისაც კი. (52, 40)
35. ერები ნაბიჯ-ნაბიჯ მიემართებიან ხეობის (სიკვდილის)კენ, სადაც შეიკრიბებიან სამსჯავროდ.
36. და მაინც, ის კაცები, რომლებიც ომს აწარმოებენ და რომელთა ხელებიც თანამოძმეთა სისხლითაა დასვრილი, ბედავენ და ჩემს სახელს ახსენებენ. განა ეს არის იმ სწავლების ყვავილი თუ ნაყოფი, რომელიც მე თქვენ გადმოგეცით? განა არ ისწავლეთ იესოსგან, როგორ პატიობდა იგი, როგორ აკურთხებდა მათ, ვინც მას ჭრილობას აყენებდა, და როგორ, სიკვდილის პირას, სიცოცხლე მიანიჭა თავის მკვლელებს?
37. ადამიანებმა ჩემს სიტყვაში შეეჭვიან და უგულებელყვეს რწმენა; ამიტომაც, მთელი თავიანთი ნდობა ძალადობას მიანდეს. ამიტაც მივცე ნება, თავად გააცნობიერონ თავიანთი შეცდომა, რათა თავიანთივე საქმეების ნაყოფი მოიმკან, ვინაიდან მხოლოდ ასე გაახელენ თვალები ჭეშმარიტების გასაგებად. (119, 31-33)

ომების დაგმობადობა და ამაოება

38. დადგა დრო, რომ სიყვარული, პატიება და თავმდაბლობა ამოიჭედოს კაცთა გულებიდან, როგორც ჭეშმარიტი იარაღი სიძულვილისა და სიამაყის წინააღმდეგ. სანამ სიძულვილს სიძულვილი და სიამაყეს სიამაყე შეხვდება, ერები ერთმანეთს გაანადგურებენ და მათ გულებში არ იქნება მშვიდობა.
39. ადამიანებმა უარი თქვეს იმის გაგებაზე, რომ ბედნიერებასა და პროგრესს მხოლოდ მშვიდობაში მიაღწევენ, და ამის ნაცვლად, დევნიან ძალაუფლებისა და ცრუ დიდების იდეალებს, სხვისი თანასწორისა

სისხლს ღვრიან, ანადგურებენ სიცოცხლეს და არღვევენ ადამიანთა რწმენას. (39, 29–30)

40. 1945 წელს ომის უკანასკნელი ჩრდილები გაქრა. ცელი ათასობით სიცოცხლეს იპარავდა და ათასობით სული სულიერ სახლში ბრუნდებოდა. მეცნიერებამ სამყარო გააოცა და თავისი გამანადგურებელი იარაღით დედამიწა შეძრა. გამარჯვებულებმა თავი დამარცხებულთა მსაჯულებად და მკვლელებად გამოაცხადეს. ტანჯვა, გაჭირვება და შიმშილი ვრცელდებოდა და უკან ტოვებდა ქვრივებს, ობლებსა და სიცივეს. ჭირები ქვეყნიდან ქვეყანას დაძრწიან და ბუნების ძალებიც კი ამდენი დანაშაულის გამო სამართლიანობისა და აღშფოთების ხმას აღმართავენ. რუინების, განადგურების, სიკვდილისა და ნგრევის ველი — აი, კვალი, რომელიც ადამიანმა, რომელიც თავს ცივილიზებულად იწოდებს, პლანეტის სახეზე დატოვა. ეს არის სიმწვანე, რომელსაც ეს კაცობრიობა მე მიწვდის. თუმცა, მე გეკითხებით: ღირს თუ არა ეს მოსავალი ჩემს საცერნეებში შესატანად? იმსახურებს თუ არა თქვენი ბოროტების ნაყოფი იმას, რომ თქვენმა მამამ მიიღოს? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს ხე სულაც არ არის ის, რომლის დარგვაც შეგეძლოთ, უსმენდით თქვენ იმ ღვთაებრივ მცნებას, რომელიც გიბრძანებთ, გიყვარდეთ ერთმანეთი. (145, 29)

41. ოდეს მიაღწევთ სულის სიმშვიდეს, თუ გულის სიმშვიდეც კი არ გაქვთ? — გეუბნებით, სანამ ბოლო ძმამკვლელი იარაღი არ განადგურდება, კაცთა შორის სიმშვიდე არ იქნება. ძმამკვლელობის იარაღი არის ყველაფერი, რითაც ადამიანები ერთმანეთს სიცოცხლეს ართმევენ, ანადგურებენ მორალს, ერთმანეთს აკლებენ თავისუფლებას, ჯანმრთელობასა და სულიერ სიმშვიდეს, ან თრგუნავენ რწმენას. (119, 53)

42. მე დავუმტკიცებ კაცობრიობას, რომ მისი პრობლემები ძალით ვერ გადაწყდება და სანამ ის გამანადგურებელ და მკვლელ იარაღს იყენებს, ვერ დაამყარებს მშვიდობას ადამიანებს შორის, რაც არ უნდა საშინელი და შიშისმომგვრელი ჩანდეს ეს იარაღი. პირიქით, ის მხოლოდ უფრო დიდ სიძულვილს და შურისძიების უფრო ძლიერ სურვილს აღძრავს. მხოლოდ სინდისი, გონი და ქველმოქმედების გრძნობა შეიძლება იყოს ის საფუძველი, რომელზეც მშვიდობის ეპოქა დგას. მაგრამ, რათა ეს ნათელი ადამიანებში გაბრწყინდეს, მათ ჯერ ბოლო წვეტამდე უნდა დალიონ ტანჯვის ჭიქა. (160, 65)

43. კაცთა გულები ასე რომ არ ყოფილიყო გამაგრებული, ომის ტკივილი საკმარისი იქნებოდა, რომ თავიანთ შეცდომებზე დაფიქრებულიყვნენ და ნათლის გზას დაჰბრუნებოდნენ. მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ ჯერ კიდევ ატარებენ იმ ხოცვა-ჟლეტის მწარე მოგონებას, ისინი ახალი ომისთვის ემზადებიან.

44. როგორ შეგიძლიათ იფიქროთ, რომ მე, მამას, ღვთაებრივ სიყვარულს, შემეძლო დაგსჯით ომების მეშვეობით? ნუთუ მართლა გჯერათ, რომ მას,

ვინც გიყვართ სრულყოფილი სიყვარულის " "-ით და ვისაც სურს, რომ ერთმანეთი გიყვარდეთ, შეეძლო თქვენში ჩაესახლებინა დანაშაული, ძმამკვლელობა, მკვლელობა, შურისძიება და განადგურება? განა არ ხვდებით, რომ ყოველივე ეს იმ მატერიალიზმის ბრალია, რომელიც ადამიანებმა გულებში დააგროვეს? (174, 50-51)

45. თავიდანვე, მე ადამიანთა მოდგმა თავისუფალი შევქმენი, მაგრამ მათი თავისუფლება ყოველთვის სინდისის შუქით იყო გაჯერებული. თუმცა მათ ყურად არ იღეს თავიანთი შინაგანი მსაჯულის ხმა და გადაუხვიეს კანონის გზას, სანამ არ შექმნეს ის მკვლელობით სავსე, სისხლიანი და საზარელი ომები, რომლებშიც შვილი მამის წინააღმდეგ აღსდგა, რადგან მათ უარყვეს ყოველგვარი ჰუმანურობა, მოწყალება, პატივისცემა და სულიერება.

46. ადამიანებს დიდი ხნის წინ უნდა აერიათ განადგურება და ომები, რათა აერიდებინათ თავი მტკივნეული სინანულისთვის. იცოდეთ, რომ თუ ისინი ჩემთან მოსვლამდე სიკეთით განწმენდას ვერ შეძლებენ, მე მათ ამ ცრემლთა და სისხლის ველზე უკან უნდა დავაბრუნო. რადგან ვინც სრულყოფილების საწინააღმდეგო გონებით ცხოვრობს, ჩემთან ვერ მოვა. (188, 6-7)

47. ყველა ადამიანი ერთსა და იმავე დონეზე არ არის გაგების. სანამ ზოგიერთი ყოველ ნაბიჯზე საოცრებებს აღმოაჩენს, სხვები ყველაფერს უნაკლოდ მიიჩნევენ. სანამ ზოგიერთი სიზმრებს ხედავს მშვიდობაზე, როგორც სულიერებისა და მორალის მწვერვალზე, სხვები აცხადებენ, რომ სწორედ ომები განაპირობებს კაცობრიობის განვითარებას.

48. ამაზე გეუბნებით თქვენ: ომები არ არის აუცილებელი სამყაროს განვითარებისთვის. თუ ადამიანები მათ თავიანთი ამბიციური და ეგოისტური მიზნებისთვის იყენებენ, ეს იმ მატერიალიზმის ბრალია, რომელშიც ჩაფლული არიან მათი მომხრეები. მათ შორის, ზოგიერთს მხოლოდ ამქვეყნიურ არსებობაში სჯერა, რადგან არ იცის სულიერი ცხოვრება ან უარყოფს მას; თუმცა, ადამიანებს შორის ისინი მეცნიერებად ითვლებიან. ამიტომ, აუცილებელია, რომ ყველა გაეცნოს ამ გამოცხადებას. (227, 69–70)

თავი 52 – უსამართლობა და კაცობრიობის დაცემა

ძლიერის მიერ სუსტის დაქვემდებარება და ექსპლუატაცია

1. ადამიანებს რომ გაეცნობიათ, რომ დედამიწა ყველასთვის შეიქმნა, და რომ ისწავლეს თანასწორად გაეზიარებინათ მატერიალური და სულიერი საგანძური, რომლითაც მათი არსებობაა დახუნძლული, თავიანთ

მოყვასთან — ჭეშმარიტად გეუბნებით, ამქვეყნადვე იგრძნობდნენ სულიერი სამეფოს სიმშვიდეს. (12, 71)

2. განა არ გჯერათ, რომ კაცობრიობის ერებად და რასებად დაყოფა პრიმიტიული რამ არის? განა არ ფიქრობთ, რომ თქვენი ცივილიზაციის პროგრესი, რომლითაც ასე ამაყობთ, ნამდვილი რომ იყოს, ძალადობისა და ბოროტების კანონი აღარ იბატონებდა, არამედ თქვენი ცხოვრების ყველა ქმედებას სინდისის კანონი დაარეგულირებდა? — და თქვენც, ხალხნო, თავი არ გამორიცხოთ ამ განკითხვიდან, რადგან თქვენ შორისაც აღმოვაჩენ დაპირისპირებასა და განხეთქილებას. (24, 73)

3. განვიხილოთ ისრაელის მაგალითი, როგორც ისტორიაშია ჩაწერილი, როდესაც ის იძულებული იყო, დიდი ხნის განმავლობაში უდაბნოში ეხეტიალა. ის იბრძოდა არა მხოლოდ ეგვიპტის მონობისა და კერპთაყვანისმცემლობისგან თავის დაღწევისთვის, არამედ მშვიდობისა და თავისუფლების მიწაზე მისაღწევად.

4. დღეს მთელი კაცობრიობა ფარაონის ტყვეობაში მყოფ იმ ხალხს ჰგავს. ადამიანებს აიძულებენ, მიიღონ სარწმუნოებრივი ფორმულები, დოქტრინები და კანონები. ერების უმრავლესობა მონობაშია სხვებისადმი, ვინც მათზე ძლიერია. გადარჩენისთვის სასტიკი ბრძოლა და იძულებითი შრომა შიმშილისა და დამცირების ტვირთის ქვეშ არის ის მწარე პური, რომელსაც კაცობრიობის დიდი ნაწილი დღეს ჭამს.

5. ყოველივე ეს ადამიანთა გულებში სულ უფრო მეტად აღვივებს განთავისუფლების, მშვიდობისა და უკეთესი ცხოვრების წყურვილს. (115, 41–43)

6. ეს სამყარო, რომელიც მთელი კაცობრიობის შემცველი ერთი ოჯახის სახლი უნდა იყოს, დავის საგანი და ძალაუფლებისკენ უაზრო სწრაფვის, ღალატისა და ომის მიზეზია. ამ ცხოვრებას, რომელიც მიძღვნილი უნდა იყოს სწავლისადმი, სულიერი განსჯისა და სულის სიკეთისთვის განსაცდელებისა და გაკვეთილების გამოყენებით მარადიული სიცოცხლის მოპოვების მცდელობისადმი, ადამიანი არასწორად ესმის, რის გამოც თავის გულს უფლებას აძლევს, მოიწამლოს წყენით, სიმწარით, მატერიალიზმითა და უკმაყოფილებით. (116, 53)

7. თქვენ, დედამიწის ღარიბო ხალხნო — ზოგი მონობაში, ზოგი ჩაგრულ, დანარჩენები კი საკუთარი ლიდერებისა და წარმომადგენლების მიერ ექსპლუატაციაში!

8. თქვენს გულებს აღარ უყვართ ისინი, ვინც დედამიწაზე მართავენ, რადგან თქვენი ნდობა გაცრუვდა. თქვენ აღარ გწამთ თქვენი მსაჯულების სამართლიანობის ან დიდსულოვნების; აღარ გწამთ დაპირებების, სიტყვებისა თუ მომღიმარი სახეების. თქვენ იხილეთ, თუ როგორ დაეუფლა ფარისევლობა გულებს და დაამყარა თავისი სამეფო — სიცრუის, ტყუილისა და მზაკვრობის სამეფო — დედამიწაზე.

9. ღარიბო ხალხო, რომელმაც მხრებზე აიღეთ სიმძიმე, როგორც აუტანელი ტვირთი — სიმძიმე, რომელიც აღარ არის ის კურთხეული კანონი, რომლითაც კაცმა მიიღო ყველაფერი, რაც სარჩოსთვის სჭირდებოდა, არამედ გადაიქცა სასოწარკვეთილ და შიშში ჩაძირულ ბრძოლად გადარჩენისთვის. და რას იღებენ ადამიანები სანაცვლოდ, თავიანთი ძალისა და სიცოცხლის გაწირვისთვის? — მწირე ნაჭერს პურისა, სევდით სავსე ჭიქას.

10. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს არ არის ის საზრდო, რომელიც მე დავამკვიდრე დედამიწაზე თქვენი სიხარულისა და გადარჩენისთვის; ეს არის უთანხმოების, ამაოების, არამიწიერი გრძნობების პური — მოკლედ, იმის მტკიცებულება, რომ არ არის სულიერი სიმწიფე მათში, ვინც თქვენს ადამიანურ ცხოვრებას მართავს.

11. მე ვხედავ, როგორ ართმევთ ერთმანეთს პურს, რომ ძალაუფლების მაძიებლებს არ შეუძლიათ იტანონ, რომ სხვებს რამე გააჩნიათ, რადგან ყველაფერი თავად სურთ; რომ ძლიერები სუსტების პურს იპარავენ, ხოლო ამ უკანასკნელთ მხოლოდ იმის ნახვით უნდა დაკმაყოფილდნენ, თუ როგორ ჭამენ და ერთობიან ძლევამოსილნი.

12. ახლა გეკითხებით: რაში მდგომარეობს ამ კაცობრიობის მორალური პროგრესი? სად არის მისი უნიხესი გრძნობების განვითარება?

13. ჭეშმარიტად, მე გეუბნებით, იმ ეპოქაში, როდესაც ადამიანი მღვიდეებში ცხოვრობდა და ტყავით იფარებოდა, ისინიც ერთმანეთს პირში საკანს ართმევდნენ; ყველაზე ძლიერებიც ლომის წილს იღებდნენ; სუსტების შრომაც იმის სასარგებლოდ იყო, ვინც ძალით დაიმორჩილა ისინი; ადამიანები, ტომები და ხალხებიც ერთმანეთს კლავდნენ.

14. მაშ, რა განსხვავებაა დღევანდელ კაცობრიობასა და იმ დროინდელ კაცობრიობას შორის?

15. დიახ, მე კარგად ვიცი, რომ მეტყვით, რომ დიდ პროგრესს მიაღწიეთ — ვიცი, რომ თქვენს ცივილიზაციასა და მეცნიერებაზე მიუთითებთ. მაგრამ მაშინ მე გეტყვით, რომ ყოველივე ეს მხოლოდ თვალთმაქცობის ნიღაბია, რომლის მიღმაც თქვენ მალავთ თქვენს ნამდვილ გრძნობებსა და ჯერ კიდევ პირველყოფილ ინსტინქტებს, რადგან არ გაგიწევიათ უმცირესი ძალისხმევაც კი თქვენი სულის განვითარებისა და ჩემი რჯულის აღსრულებისთვის.

16. მე არ გეუბნებით, რომ არ უნდა დაკავდეთ სამეცნიერო კვლევებით — არა, პირიქით: ეძიეთ, იკვლევით, განავითარეთ და გაიმდიდრეთ თქვენი ცოდნა და გონიერება მატერიალურ ცხოვრებაში, მაგრამ იყავით მოწყალენი ერთმანეთის მიმართ, პატივი ეცით თქვენი მოყვასის წმინდა უფლებებს, გააცნობიერეთ, რომ არ არსებობს კანონი, რომელიც ადამიანს უფლებას აძლევს, სხვების სიცოცხლეზე განკარგულება გასცეს — მოკლედ, ადამიანებო, რამე იღონეთ, რომ ჩემი უზენაესი მცნება "გიყვარდეთ ერთმანეთი" თქვენს ცხოვრებაში დანერგოთ, რათა თავი

დააღწიოთ მორალური და სულიერი სტაგნაციის იმ მდგომარეობას, რომელშიც აღმოჩნდით, და რათა, როდესაც თქვენი სახეებიდან სიცრუის ფარდა ჩამოცვივა, თქვენი სინათლე გაანათოს, თქვენი გულწრფელობა გაბრწყინდეს და ჭეშმარიტებამ დაიმკვიდროს ადგილი თქვენს ცხოვრებაში. მაშინ შეძლებთ თქვათ, რომ წინსვლა განიცადეთ.

17. გაძლიერდით სულიერად ჩემი სწავლებების მიყოლაში, რათა მომავალში თქვენი სიტყვები ყოველთვის დადასტურდეს მოწყალების, სიბრძნისა და ძმობის ჭეშმარიტი საქმეებით. (325, 10-20)

18. მე გგზავნით ჩემს მშვიდობას; მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სანამ იარსებებენ ადამიანები, რომლებსაც აქვთ ყველაფერი, რაც სჭირდებათ და ავიწყდებათ მშიერი მომაკვდავები, დედამიწაზე მშვიდობა არ იქნება.

19. მშვიდობა არ იფუძნება ადამიანურ დიდებაზე და სიმდიდრეზე. ის ეფუძნება კეთილგანწყობას, ურთიერთსიყვარულს — ერთმანეთის სამსახურსა და პატივისცემას. ოჰ, ნეტავ სამყაროს ესმოდეს ეს მოძღვრება! მტრობა გაქრებოდა და სიყვარული აყვავდებოდა ადამიანთა გულებში. (165, 71-72)

კაცობრიობის გარყვნილება

20. კაცობრიობა ცოდვებსა და მანკიერებათა შტორმში ჩაიძირა. სულს მხოლოდ ზრდასრული არ ბილწავს, როდესაც თავის ვნებებს უსაზღვროდ თავისუფლებას აძლევს; ბავშვიც კი, თავის ბავშვობაში, განიცდის იმ ნავის გადაყირავებას, რომლითაც ის ცურავს.

21. ჩემი სიტყვა, გამოცხადებებით სავსე, ამ ადამიანთა შორის გიგანტური შუქურასავით ამაღლდება, ნავისგან დაღუპულებს ჭეშმარიტ კურსს უჩვენებს და იმედს უცოცხლებს მათ, ვინც რწმენის დაკარგვის ზღვარზეა. (62, 44)

22. როგორც კაცობრიობა გამრავლდა, ასევე გაიზარდა მისი ცოდვაც. დედამიწაზე არ აკლია სოდომისა და გომორას მსგავსი ქალაქები, რომელთა ბოროტება მთელ დედამიწაზე ექოდებს და გულებს შხამავს. იმ ცოდვილ ქალაქთაგან კვალიც კი არ დარჩა; თუმცა მათი მცხოვრებლები არ იყვნენ მლიქვნელები, რადგან ცოდვას ღიად სჩადიოდნენ.

23. მაგრამ ეს დღევანდელი კაცობრიობა, რომელიც თავისი ვნებების დასაკმაყოფილებლად სიბნელეში იმალება და შემდეგ სიმართლისა და სიწმინდის მსახიობი ხდება, სოდომზე უფრო მკაცრ სამსჯავროს შეხვდება.

24. ეს არის ყველა წარსული თაობის ტრაგიკული მემკვიდრეობა, რომელთა დამოკიდებულებები, მანკიერებები და სნეულებებიც ამ ეპოქაში იძლევს ნაყოფს. ეს არის ბოროტების ხე, რომელიც ადამიანთა გულებში ამოიზარდა — ცოდვით განაყოფიერებული ხე, რომლის

ნაყოფიც განაგრძობს ქალებისა და კაცების ცდუნებაში ჩათრევას და დღითიდღე ახალ გულებს ანგრევს.
25. ამ ხის ჩრდილქვეშ წევენ კაცები და ქალები, რომლებსაც არ შესწევთ ძალა, თავი დააღწიონ მისი გავლენისგან. დარჩა დანგრეული სათნოებები, შეურაცხყოფილი ადამიანური ღირსება და მრავალი განადგურებული ცხოვრება.
26. მხოლოდ ზრდასრულები კი არ იზიდავს და არ სდევენ მიწიერ და ხორციელ სიამოვნებებს; ახალგაზრდები და ბავშვებიც კი — დროთა განმავლობაში დაგროვილმა შხამმა ყველა მათგანი მოიცვა; ხოლო ისინი, ვინც ბოროტების დამანგრეველი გავლენისგან თავის დაღწევას მოახერხებენ — რას აკეთებენ გზას გადაცდენილთათვის? ისინი მათ განიკითხავენ, გმობენ და აღშფოთებულნი არიან მათი ქმედებებით. ცოტანი ლოცულობენ გზას გადაცდენილთათვის , და კიდევ უფრო ცოტანი უთმობენ თავიანთი ცხოვრების ნაწილს ბოროტებასთან ბრძოლას.
27. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემი სამეფო არ დამყარდება კაცობრიობაში, სანამ ბოროტების ხე ჯერ კიდევ ცოცხალია. ეს ძალა უნდა განადგურდეს; ამისთვის აუცილებელია გეპყრათ სიყვარულისა და სიმართლის მახვილი — ერთადერთი, რასაც ცოდვა ვერ უძლებს. გაიგეთ, რომ ჩემი მოძღვრების არსი არ არის განკითხვა ან სასჯელი, არამედ სიყვარული, პატიება და წყალობა; ისინი იქნებიან სინათლე, რომელიც თქვენს გზებს გაანათებს, და სწავლება, რომელიც კაცობრიობას ხსნას მოუტანს. (108, 10–14)
28. თქვენმა მატერიალიზმმა ადამიანთა მოდგმას ანდობილი ედემი ჯოჯოხეთად აქცია.
29. ცხოვრება, რომლითაც ადამიანები ცხოვრობენ, ცრუა; ცრუა მათი სიამოვნებები, მათი ძალაუფლება და მათი სიმდიდრე; ცრუა მათი ცოდნა და მათი მეცნიერება.
30. მდიდრებიც და ღარიბებიც, თქვენ ყველანი ფულით ხართ შეპყრობილნი, რომლის ფლობაც მაცდურია. თქვენ გაწუხებთ ტკივილი და ავადმყოფობა და გეშინიათ სიკვდილის აზრის. ზოგი ეშინია იმის დაკარგვის, რაც გააჩნია, სხვები კი ისწრაფვიან მოიპოვონ ის, რაც არასდროს გაუჩენიათ. ზოგს ყველაფერი სიუხვით გააჩნია, სხვებს კი — არაფერი. მაგრამ ყველა ეს სწრაფვა, ვნება, საჭიროება და ამბიციური მიზანი მხოლოდ მატერიალურ ცხოვრებას, სხეულის შიმშილს, დაბალ ვნებებსა და ადამიანურ სურვილებს ეხება, თითქოს ადამიანი სინამდვილეში უსულო იყოს.
31. სამყარომ და მატერიამ დროებით დაამარცხეს სული, თანდათანობით დააბრუნეს იგი მონობაში და საბოლოოდ გააუქმეს მისი მისია ადამიანურ ცხოვრებაში. რატომ არ აცნობიერებთ თანდათანობით, რომ შიმშილი, უბედურება, ტკივილი და შიში, რომლებიც თქვენს ცხოვრებას აწვება, სხვა

არაფერია, თუ არა თქვენი სულების უბედურებისა და ტკივილის ერთგული ანარეკლი? (272, 29–32)
32. სამყაროს სჭირდება ჩემი სიტყვა; ხალხებსა და ერებს — ჩემი მოძღვრება სიყვარულის შესახებ. მბრძანებელს, მეცნიერს, მოსამართლეს, პასტორს, მასწავლებელს — ყველას სჭირდება ჩემი ჭეშმარიტების სინათლე და სწორედ ამიტომ მოვედი ამ ეპოქაში, რათა განვანათლო ადამიანი მის სულში, გულსა და გონებაში. (274, 14)
33. თქვენი პლანეტა ჯერ კიდევ არ არის სიყვარულის, სათნოებისა თუ მშვიდობის ადგილი. მე ვგზავნი სუფთა სულებს თქვენს სამყაროში, თქვენ კი მათ დაბინძურებულებს მიბრუნებთ, რადგან ადამიანური ცხოვრება ცოდვითა და სიბილწითაა აღსავსე.
34. მე სათნოებებს ვხედავ, როგორც პატარა, მიმოფანტულ შუქებს სულებს შორის, რომლებსაც ეგოიზმის, შურისძიებისა და სიძულვილის ქარიშხლები ატყვევებს. ეს არის ნაყოფი, რომელსაც კაცობრიობა მე მაკუთვნებს. (318, 33–34)

დაუკმაყოფილებელი კაცობრიობის თავდაყირა სამყარო

35. თქვენ გყავთ მმართველები, რომელთა გულებშიც არც სამართლიანობაა და არც სიდიადე, რომელიც თავიანთი ხალხის სამართავად სჭირდებათ, რადგან ისინი ძალაუფლებისა და სიმდიდრის უმნიშვნელო მიზნისკენ ისწრაფვიან — ადამიანები, რომლებიც თავს ჩემს წარმომადგენლებად ასაღებენ, მაგრამ არც კი იციან თავიანთი მოყვასის სიყვარული — ექიმები, რომლებსაც არ იციან თავიანთი მისიის არსი, რომელიც მოწყალებაა — და მოსამართლეები, რომლებიც სამართლიანობას შურისძიებას ურევენ და კანონს კორუმპირებული მიზნებისთვის ბოროტად იყენებენ.
36. არავის, ვინც მრუდე გზებით დადის და მზერას არიდებს იმ სინათლეს, რომელიც მასში, როგორც სინდისის შუქურათა, იმყოფება, არანაირი წარმოდგენა არ აქვს იმ განკითხვისა, რომელსაც საკუთარ თავს უწყობს.
37. არიან ისეთებიც, რომლებმაც მიიტაცეს მათ არმიკუთვნილ მოვალეობები და რომლებიც, თავიანთი შეცდომებით, აჩვენებენ, რომ სრულიად არ გააჩნიათ საჭირო უნარები იმ ამოცანის შესასრულებლად, რომელიც საკუთარ თავზე აიღეს.
38. ასევე, შეიძლება შეხვდეთ ღვთის მსახურებს, რომლებიც სინამდვილეში ასეთები არ არიან, რადგან ამ მიზნით არავის გაუგზავნია ისინი — ადამიანებს, რომლებიც ერებს წარმართავენ, თუმცა საკუთარი ნაბიჯების წარმართვაც კი არ შეუძლიათ — მასწავლებლები, რომლებსაც სწავლების ნიჭი არ გააჩნიათ და რომლებიც, ნათლის გაზიარების ნაცვლად, გონებას აბნევენ — ექიმები, რომელთა გულებშიც სხვისი ტკივილის წინაშე თანაგრძნობის გრძნობა არასდროს გაღვიძებია და

რომლებსაც არ იციან, რომ ის, ვინც ამ ნიჭს ჭეშმარიტად ფლობს, ქრისტეს მოციქულია.
39. კაცობრივმა ჩემს ყველა ფუნდამენტურ პრინციპს შეურაცხყოფა მიაყენა, მაგრამ ახლა დადგა ჟამი, როდესაც მათი ყველა საქმე განკითხული იქნება. ეს ჩემი განკითხვაა, რადგან ჩემი უფლებაა მისი აღსრულება. ამიტომ გეუბნებით თქვენ: იფხიზლეთ და აღასრულეთ ჩემი მცნებები სიყვარულისა და პატიებისა. (105, 16-19)
40. შეხედეთ ამ სამყაროს — ამაყს, ურჩსა და თვითმარქვიას კაცთა ყველა იმ საქმის გამო, რითაც ამ საუკუნის თაობები გააოცეს. უმეტესად, მათ არ სჯერათ სულიერის და არც უყვართ იგი. ამიტომაც არ ლოცულობენ და არც ჩემს რჯულს მიჰყვებიან. თუმცა, კმაყოფილნი და ამაყნი არიან, რომ შეუძლიათ წარმოაჩინონ საოცრებებით სავსე სამყარო, რომელიც თავიანთი მეცნიერების დახმარებით შექმნეს.
41. და მაინც, ადამიანთა ეს საოცარი სამყარო, რომელიც მათ საუკუნეების განმავლობაში მეცნიერების, ბრძოლების, ომებისა და ცრემლების ფასად ააშენეს, ისინი მაინც საკუთარი ხელებითა და იარაღით გაანადგურებენ. უკვე ახლოვდება დრო, როდესაც კაცობრიობა გააცნობიერებს თავისი საქმეების შეუძლებლობასა და სიმყიფეს, რომლებსაც აკლდათ სიყვარული, სამართლიანობა და სრულყოფილებისკენ ჭეშმარიტი სწრაფვა.
42. მალევე შეიტყობთ, რომ ღმერთის გარეშე არაფერი ხართ, რომ მხოლოდ ჩემგან შეგიძლიათ მიიღოთ ძალა, სიცოცხლე და გონი, რათა შექმნათ ჰარმონიული თანაარსებობა ს -სა და ადამიანის სულიერსა და ხორციელს შორის. (282, 9-11)
43. ადამიანები საუბრობენ წარსულ დროზე, ძველ დროზე, ხანგრძლივ საუკუნეებსა და უსასრულო ეპოქებზე, მაგრამ მე მაინც პატარებად გხედავთ. მე ვხედავ, რომ სულიერად ძალიან ცოტათი დავხვეწილხართ. ჩემს თვალში თქვენი სამყარო ჯერ კიდევ ჩანასახის სტადიაშია, მიუხედავად იმისა, რომ შეიძლება გეჩვენებოდეთ, თითქოს სრულყოფილებას მიაღწიეთ.
44. არა, კაცობრიობა, სანამ სული არ წარმოადგენს სიმწიფის, აღმავალი განვითარების, სრულყოფილებისა და პროგრესის მტკიცებულებებს თქვენი ცხოვრების სხვადასხვა სფეროში, თქვენ გარდაუვლად წარმიდგენთ ადამიანურ ქმნილებებს, რომლებიც მხოლოდ გარეგნულად დიდებულნი არიან, მაგრამ სიყვარულის ნაკლებობის გამო, მორალური შინაარსისგან დაცლილები და არ გააჩნიათ ხანგრძლივი ღირებულება. (325, 62-63)
45. ახლა გადამწყვეტი დროა სულებისთვის, ჭეშმარიტად ბრძოლის დრო. ყველაფერი დაპირისპირება და კონფლიქტია. ეს ომი მიმდინარეობს ყოველი ადამიანის გულში, ოჯახების წიაღში, ყველა ინსტიტუტში, ყველა ხალხსა და ყველა რასას შორის.

46. ბრძოლა მიმდინარეობს არა მხოლოდ მიწიერ სიბრტყეზე, არამედ სულიერ სამყაროშიც. ეს არის დიდი ბრძოლა, რომელიც წინასწარმეტყველთა მიერ სიმბოლური ფორმით იყო ნაწინასწარმეტყველევი და რომელსაც ამ ეპოქის წინასწარმეტყველთა ან მნახველთა ხილვებშიც ხედავენ.
47. მაგრამ ეს ბრძოლა, რომელიც მიმდინარეობს და რომელიც ყველაფერს ფუძემდე აქცევს, კაცობრიობას არ ესმის, მიუხედავად იმისა, რომ თავადვე არის ამ ბრძოლის ნაწილიც და მოწმეც.
48. კაცობრიობის ტემპი ამ ბოლო დროს დაჩქარდა — მაგრამ საით მიემართება იგი? საით მიიჩქარის ადამიანი ასე? ნუთუ იპოვის იგი ბედნიერებას ამ თავბრუდამხვევ გზაზე, მიაღწევს ნანატრ სიმშვიდეს, დიდებულ ცხოვრებას, რომელსაც ყოველი გული ეგოისტურად ისურვებს?
49. მე გეუბნებით, რომ იმ ქაოსურ სირბილში, რომლითაც კაცი მიიჩქარის, ის სრულ გამოფიტვას აღწევს. ადამიანის სული და გული სიცოცხლისგან დაღლილობისა და გამოფიტვისკენ მიიჩქარის, და ეს უფსკრული თავად კაცმა შექმნა.
50. ამ უფსკრულში ის ჩაეშვება და ამ სრული დაღლილობისას, სიძულვილის, სიამოვნების, ძალაუფლებისადმი დაუკმაყოფილებელი ლტოლვის, ცოდვისა და მრუშობის გრძნობათა ამ ქაოსში, მისი სული თითქოს "მოკვდება", მისი გული კი — დროებით "მოკვდება".
51. მაგრამ მე ვიზრუნებ, რომ კაცი ამ "სიკვდილიდან" აღდგეს და იცოცხლოს. მე ვიზრუნებ, რომ მან იგრძნოს თავისი აღდგომა და, ამ ახალ სიცოცხლეში, იბრძოლოს ყველა იდეალის განახლებისთვის, ყველა პრინციპისა და ყველა სათნოების აღორძინებისთვის, რომლებიც სულიერი სულის თვისებები და მემკვიდრეობაა, რომლისგანაც იგი წარმოსულია. რადგან ჩემგან გამოვიდა სულიერი სული ; ჩემგან მიიღო სიცოცხლე; ჩემი სრულყოფილებით დალია; ჩემი მადლით გაძეძგლა. (360, 6-8)

XII კაცობრიობის განკითხვა და განწმენდა

თავი 53 – მოვიდა განკითხვის ჟამი

ადამიანის თესვის ნაყოფის მკა

1. საყვარელო მოწაფეებო, ეს კაცობრიობისთვის სამსჯავრო ჟამია. თქვენთვის ვალების დაფარვის დაწყების ვადა გასულია. ახლა თქვენ კრეფთ წარსულში დათესილის ნაყოფს, თქვენი საქმეების შედეგს.

2. კაცს აქვს დრო, რომ იშრომოს, და სხვა დრო, რომ ანგარიში მისცეს გაკეთებულისთვის; ეს უკანასკნელი ის დროა, რომელშიც თქვენ ცხოვრობთ. სწორედ ამიტომ იტანჯებით და ტირით ყველანი. როგორც თესვისთვის გაქვთ დრო და მკისთვის — სხვა, ასევე ღმერთსაც აქვს დრო, რომელიც მან მოგცათ მისი კანონის აღსასრულებლად, და სხვა დრო, რათა მისი სიმართლე გამოავლინოს.
3. თქვენ ახლა ღვთის სამსჯავროს დროში ცხოვრობთ. ტკივილი გატირებთ; კაცობრიობა საკუთარ ცრემლებში იმსუბუქებს თავს, რადგან გამოსყიდვას არავინ აცდება.
4. ეს არის სამსჯავროს ჟამი, რომელშიც თქვენი ბედისწერის შესახებ უნდა დაფიქრდეთ, რათა დაფიქრებითა და სულიერებით გაიგოთ სინდისის ხმა, რომელიც არც გზას აგაცდენთ და არც გატყუებთ, არამედ მშვიდობის გზაზე მიგიძღვებათ. (11, 58–61)
5. ეს არის კაცობრიობის სამსჯავრო. პიროვნება პიროვნების წინააღმდეგ, ხალხი ხალხის წინააღმდეგ და ერი ერის წინააღმდეგ, ყველა ჩემს ღვთაებასა და სამსჯავროს ექვემდებარება. მიუხედავად ამისა, ადამიანებმა ეს ვერ გააცნობიერეს და არც იციან, რომელ ეპოქაში ცხოვრობენ. ამიტომ, მე მოვედი სულით და ჩემი სხივი ჩამოვაგზავნე ადამიანის გონებაზე და მისი მეშვეობით მე გამოგიცხადეთ, ვინ გესაუბრებათ, რომელი ეპოქაა ის, რომელშიც ცხოვრობთ და რა არის თქვენი ამოცანა. (51, 61)
6. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თქვენ უკვე ცხოვრობთ "უფლის დღეში"; თქვენ უკვე იმყოფებით მისი განკითხვის ქვეშ. ცოცხლები და მიცვალებულნი ამჟამად იკითხებიან; წარსული და აწმყო საქმეები იწონიან ამ სამსჯავროს სასწორზე. გაახილეთ თვალები, რათა იხილოთ, რომ ღვთაებრივი სამართალი ყველგან იგრძნობა. (76, 44)
7. უხსოვარი დროიდან გელაპარაკებით სამსჯავროზე და ახლა დადგა ის წინასწარმეტყველებული დრო, რომელიც წინასწარმეტყველებმა თითქოს ერთ დღედ აღწერეს.
8. თქვენი ღმერთის სიტყვა მეფის სიტყვაა და არ გაუქმდება. რა მნიშვნელობა აქვს, რომ ათასწლეულები გავიდა მისი თქმის შემდეგ? მამის ნება უცვლელია და უნდა აღსრულდეს.
9. ადამიანებს, ჩემს სიტყვაზე რწმენის გარდა, რომ შეეძლოთ სიფხიზლე და ლოცვა, ისინი არასდროს დაეუფლებოდათ მოულოდნელობა. მაგრამ ისინი ურწმუნოები, დავიწყებისკენ მიდრეკილნი და ურწმუნოები არიან და როდესაც განსაცდელი მოვა, მას სასჯელს, შურისძიებას ან ღვთის რისხვას მიაწერენ. ამას მე გეუბნებით, რომ ყოველი განსაცდელი წინასწარ არის გამოცხადებული, რათა მზად იყოთ. ამიტომ, თქვენ ყოველთვის ფხიზლად უნდა იყოთ.
10. წარღვნა, ქალაქების განადგურება ცეცხლით, მტრის შემოსევები, შავი ჭირი, ეპიდემიები, შიმშილი და სხვა გასაჭირები წინასწარმეტყველებული

იყო დედამიწის ყველა ხალხისთვის, რათა თქვენ მოგემზადოთ და მოულოდნელად არ დაგეჭირათ. როგორც დღეს, სიფხიზლისა და მზადყოფნის გზავნილი ყოველთვის მოდიოდა ღვთის სიყვარულიდან, რათა ადამიანები გამოფხიზლებულიყვნენ, მოემზადებინათ თავი და გაძლიერებულიყვნენ. (24, 74-77)

11. გეუბნებით თქვენ: თუმცა მართალია, რომ ეს სამყარო უდიდეს გამოცდებს განიცდის, ტანჯვის დღეები შემოკლდება; რადგან კაცობრიობის ტანჯვა იმდენად დიდი იქნება, რომ ადამიანებს გააღვიძებს, ჩემკენ აღამაღლებს თვალებს და უსმენს საკუთარი სინდისის ხმას, რომელიც მოითხოვს, რომ ჩემი რჯული აღასრულონ.

12. ჩემი სიმართლე აღმოფხვრის ყოველ ბოროტებას, რომელიც ამ ქვეყნად არსებობს. პირველ რიგში, მე გამოვიკვლევ ყველაფერს: რელიგიურ თემებს, მეცნიერებებსა და სოციალურ ინსტიტუტებს; და შემდეგ ღვთაებრივი სიმართლის ცელი გადაუვლის მათ, მოჭრის სარეველებს და დატოვებს ხორბალს. ყველა კარგ თესლს, რომელსაც კაცთა გულებში ვიპოვი, შევინახავ, რათა კვლავაც აღმოცენდეს კაცთა სულებში. (119, 10-11)

კაცობრიობის განწმენდა სამსჯავროზე

13. რამდენ ხანს უნდა განაგრძონ ადამიანებმა განვითარება, სანამ ჩემს სიყვარულს გააცნობიერებენ და სინდისის მეშვეობით ჩემს თანდასწრებას იგრძნობენ? როდესაც ადამიანები მოისმენენ ჩემს ხმას, რომელიც მათ რჩევას აძლევს, და აღასრულებენ ჩემს კანონს, ეს იქნება ნიშანი იმისა, რომ მათთვის მატერიალიზმის ეპოქა დასრულდა.

14. ამჟამად, ისინი კვლავ უნდა იტანჯებოდნენ ბუნების ძალებით მრავალი სახით, სანამ არ დარწმუნდებიან, რომ არსებობს უმაღლესი ძალა, რომლის წინაშეც ადამიანური მატერიალიზმი უმნიშვნელოა.

15. დედამიწა შეძრწუნდება, წყალი გაწმენდს კაცობრიობას, ხოლო ცეცხლი დახვეწს მათ.

16. ბუნების ყველა ელემენტი და ძალა თავს იჩენს დედამიწაზე, სადაც ადამიანებმა ვერ ისწავლეს თავიანთ გარშემო არსებულ სიცოცხლესთან ჰარმონიაში ცხოვრება.

17. ამაში ბუნება არ ესწრაფვის იმ ადამიანთა განადგურებას, ვინც მას ლახავს; ის მხოლოდ ჰარმონიას ესწრაფვის კაცობრიობასა და ყველა ცოცხალ არსებას შორის.

18. თუ მისი განკითხვა სულ უფრო აშკარა ხდება, ეს იმიტომ, რომ ადამიანთა დანაშაულები და მათი კანონების უგულებელყოფა ასევე გაიზარდა. (40, 20–25)

19. ადამიანის ხელით მოიწია მან ეს სამსჯავრო თავის თავზე. შტორმი მძვინვარებს მის გონებაში, ქარიშხალი — მის გულში, და ყოველივე ეს ბუნებაშიც ვლინდება. მისი ძალები თავისუფლდება, სეზონები მტრულად

იცვლება, საზარელი სნეულებები ჩნდება და მრავლდება, და ეს იმიტომ, რომ თქვენი ცოდვები იზრდება და სნეულებას იწვევს, და რადგან უგუნური და ამპარტავანი მეცნიერება არ აღიარებს შემოქმედის მიერ დადგენილ წესრიგს.

20. მხოლოდ ეს რომ გითხრათ, არ დამიჯერებდით. ამიტომაც აუცილებელია, რომ თქვენივე ქმედებების შედეგი საკუთარი ხელით განიცადოთ, რათა მათგან იმედგაცრუება განიცადოთ. ახლა თქვენ თქვენი ცხოვრების იმ ეტაპს მიაღწიეთ, როდესაც იმის შედეგს იღებთ, რაც დათესეთ. (100, 6-7)

21. დედამიწაზე სიცოცხლეს ყოველთვის თან ახლდა კაცობრიობის განსაცდელი და სინანული; მაგრამ არასდროს ყოფილა განვითარების ეს გზა ასე სავსე ტკივილით, როგორც ახლა, არასდროს ყოფილა სასმელი ასე სავსე სიმწარით.

22. ამჟამად ადამიანები არ ელოდებიან სრულწლოვანებას, რომ ცხოვრების ბრძოლას შეეჭიდონ. რამდენი არსება იცნობს იმედგაცრუებას, უღელს, დარტყმებს, დაბრკოლებებსა და წარუმატებლობებს ბავშვობიდანვე. მე კიდევ უფრო მეტის თქმა შემიძლია: ამჟამად ადამიანის ტკივილი იწყება დაბადებამდეც, ანუ უკვე დედის მუცლადყოფნისას.

23. დიდია გამოსყიდვის მოვალეობა იმ არსებებისა, რომლებიც ამ ეპოქაში მიწაზე მოდიან! მაგრამ უნდა გახსოვდეთ, რომ მთელი ტანჯვა, რომელიც სამყაროში არსებობს, ადამიანის ნამოქმედარია. განა არსებობს ჩემს სამართლიანობაში იმაზე დიდი სრულყოფილება, რომ მივცე მათ, ვინც სიცოცხლის გზა ეკლით დათესეს, ახლა ამ ეკლების მომკა? (115, 35-37)

24. თქვენ ვერ შეგიძლიათ ჩემი საყოველთაო ხსნის გეგმის გაგება; თუმცა მე მის ნაწილს გაგიმხელთ, რათა ჩემს საქმეში თქვენც მიიღოთ მონაწილეობა.

25. მხოლოდ მე ვიცი იმ დროის მნიშვნელობა, რომელშიც სამყარო ცხოვრობს. არცერთ ადამიანს არ შეუძლია ამ ჟამის რეალობის გააზრება.

26. თავიდანვე, ადამიანები დაუცხრომლად იბინძურებდნენ თავს, სანამ არ გააბნელეს თავიანთი გრძნობები და სულები, რითაც საკუთარ თავს ავადმყოფი, მოუსვენარი და მწუხარე ცხოვრება შეუქმნეს. მაგრამ ახლა განწმენდის ჟამი დადგა. (274, 11-12)

27. მოსავლის აღების დრო დადგა ყველა სულისთვის და ამიტომაც ხედავთ არეულობას კაცობრიობას შორის. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ქაოსში, თითოეული თავის დათესილს მოიმკის.

28. მაგრამ რა ბედი ელის ჩემს იმ შვილებს, რომლებიც მუდმივად არღვევდნენ ჩემს კანონს? ჭეშმარიტად გეუბნებით: ყველა, ვინც ძილმორჩენილია და უარს ამბობს ჩემი სწავლებების შესწავლასა და მათზე ზრუნვაზე, განსაცდელთა ქარიშხალი წალეკავს, რომელიც მათ

დაანარცხებს. მაგრამ ყველასთვის, ვინც ჩემს მცნებებს მიჰყვა, ეს იქნება გამხნევება თავიანთი მოვალეობების შესრულებაში, როგორც ლამაზი ჯილდო, რომელიც ღმერთი მათ ანიჭებს. (310, 7)

29. ამ დროში, ისინი, ვინც არ არიან მზად საკუთარი თავის განახლებისთვის, მოუწევთ უდიდესი სიმწარის განცდა და წაიღებიან მიწიერი სამყაროდან, რითაც დაკარგავენ ძვირფას შესაძლებლობას, აგონ პასუხი თავიანთ დანაშაულებზე და შეერიგონ კანონს, ჭეშმარიტებასა და სიცოცხლეს.

30. ხოლო ისინი, ვინც ამ მატერიალური ცხოვრებიდან სულიერ სამშობლოში გადავლენ შესრულებული მოვალეობისგან მიღებული სიმშვიდითა და კმაყოფილებით, იგრძნობენ, რომ განათებულნი არიან ჩემი ნათლით; თუმცა, თუ ისინი იმთა შორის არიან, ვისაც რეინკარნაცია სჭირდება, მე მოვამზადებ მათ, სანამ ადამიანურ ცხოვრებას დაუბრუნდებიან, რათა ამაღლდნენ მასში განწმენდილნი, უფრო დახვეწილნი და მეტი სიბრძნით. (91, 38-39)

ღვთის სიყვარული სამსჯავროში

31. ტანჯვამ სავსე საზომი დაღვარა ქვეყნად და თავს იჩენს ათასგვარი სახით.

32. რა საშინელ არეულობაში ცხოვრობთ, კაცობრივო! რა შრომით ცვალებთ თქვენი ყოველდღიური პურის ცომს! ამიტომ კაცები ნაადრევად იფიტებიან, ქალები ნაადრევად ბერდებიან, ქალწულები ყვავილობის ასაკში ხმებიან, ხოლო ბავშვები ნაადრევად ჩამორჩებიან ემოციურ განვითარებაში.

33. ეს არის ტკივილის, სიმწარისა და განსაცდელების ეპოქა, რომელშიც თქვენ ახლა ცხოვრობთ. მაგრამ მე მსურს, რომ თქვენ იპოვოთ სიმშვიდე, მიაღწიოთ ჰარმონიას და განდევნოთ ტკივილი. ამ მიზნით მე ვცხადდები სულით და გგზავნით ჩემს სიტყვას, რომელიც თქვენი სულისთვის ნუგეშის, განკურნებისა და სიმშვიდის ნამია.

34. ისმინეთ ჩემი სიტყვა, რომელიც არის აღდგომა და სიცოცხლე. მასში თქვენ დაიბრუნებთ რწმენას, ჯანმრთელობასა და სიხარულს, რათა იბრძოლოთ და იცხოვროთ. (132, 42–45)

35. დღეს სულისთვის უდიდესი გამოსყიდვის ჟამი არის. ჩემი სამსჯავრო დაიწყო და თითოეული ადამიანის საქმეები სასწორზე დაიდო. თუმცა ეს სამსჯავრო სულებისთვის მძიმე და მტკივნეული შეიძლება იყოს, მამა მათთან ახლოსაა, რადგან ის უფრო მოსამართლეზე მეტად მამობრივი სიყვარულით სავსეა. მეტიც, თქვენი მეოხის, მარიამის სიყვარული გარს გივლისთ. (153, 16)

36. მოვიდა ჩემი სამართალი, ო, კაცობრიობავ; ის დაამდაბლებს კაცის სიამაყეს, რათა მან გააცნობიეროს, თუ როგორი მცირეა თავისი ბოროტებითა და მატერიალიზმით.

37. დიახ, კაცობრიობავ, მე ადამიანს ჩემი ცრუ სიდიადისგან დავაშორებ, რადგან მსურს, მან იხილოს ჩემი ნათელი და აღდგეს, რათა ჭეშმარიტად დიადი გახდეს. რადგან მსურს, რომ სავსენი იყოთ ნათლით, სიდიადით, სიკეთით, ძალითა და სიბრძნით. (285, 15-16)
38. კაცობრიობა არ მიცნობს და უარყოფს ჩემს არსებობას ამ ეპოქაში. მაგრამ მე დავანახვებ მათ, რომ ჩემს სამართლიანობას სიყვარულითა და წყალობით ვამჟღავნებ, რომ მე არ მოვსულვარ კვერთხით, რათა მტკივნეული სასჯელი დავატყვე მათ — არამედ იმისთვის, რომ აღვამაღლო ისინი მადლის სიცოცხლეში და განვწმინდო კრისტალურად სუფთა წყლით, რომელიც არის ჩემი სიტყვა, ჩემი ჭეშმარიტება. 39. სამყაროს არ გაითვალისწინა ჩემი სწავლება და განავრცო თავისი კერპთაყვანისმცემლობა და ფანატიზმი. ამიტომაც, ახლა ის დიდ წრთობაში გადის და სასოწარკვეთის ჭიქას სვამს; რადგან მისმა მატერიალიზმმა ის ჩემგან დააშორა. (334, 29-30)
40. ახლა კაცობრიობა, დაყოფილი ერებად, რასებად, ენებად და კანის ფერად, ჩემს ღვთაებრივ სულსგან იღებს თავის შესაბამის წილს სამსჯავროში: განსაცდელებს, რომლებიც თითოეულს ემართება, ბრძოლას, წრთობასა და გამოსყიდვას, რაც მე დავადგინე ყოველი ადამიანისა და ყოველი რასისთვის.
41. მაგრამ თქვენ იცით, რომ ჩემი სამსჯავრო სიყვარულზეა დაფუძნებული, რომ განსაცდელები, რომლებსაც მამა კაცობრიობას უგზავნის, სიყვარულის განსაცდელებია — რომ ყველაფერი გადარჩენისკენ, სიკეთისკენაა მიმართული, თუნდაც ამ განსაცდელებში უბედურება, კატასტროფა ან გაჭირვება ჩანდეს.
42. ამ ყველაფრის მიღმა დგას სიცოცხლე, სულის შენარჩუნება და მისი გამოსყიდვა. მარადის მამა ელის "დაკარგულ შვილს", რათა უდიდესი სიყვარულით მოეხვიოს მას. (328, 11)

თავი 54 – მსოფლმხედველობათა, რელიგიათა და ეკლესიათა ბრძოლა

სულიერი ბრძოლები ქრისტესმიერი მშვიდობის სამეფოს წინარე ზედაპირზე

1. როგორც მე "მეორე ეპოქაში" გამოგითქვით ჩემი დაბრუნების შესახებ, ასევე ახლა გაცნობებთ მრწამსებს, მსოფლმხედველობებსა და რელიგიებს შორის "ომის" შესახებ, როგორც კაცობრიობაში ჩემი სულიერების სამეფოს დამყარების წინამორბედის.
2. ჩემი სიტყვა, ალივით მბრწყინავი მახვილივით, გაანადგურებს ფანატიზმს, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში მოიცვა კაცობრიობა,

ჩამოხსნის უმეცრების ფარდას და უჩვენებს ნათელ, კაშკაშა გზას, რომელიც ჩემკენ მიუძღვება. (209, 10–11)

3. რათა ჩემი სამეფოს სიმშვიდე კაცობრიობაში დამყარდეს, პირველ რიგში უნდა გაჩაღდეს რელიგიური დოქტრინების, რელიგიებისა და იდეოლოგიების "ომი" — კონფლიქტი, რომელშიც ზოგიერთნი ჩემს სახელსა და ჩემს ჭეშმარიტებას სხვების ცრუ კერპებს უპირისპირებენ და სადაც ერთი დოქტრინა მეორეს ებრძვის.

4. ეს იქნება ახალი ბრძოლა, სულიერი ომი, რომელშიც ცრუ ღმერთები, თავიანთი ტრაპეზებიდან ჩამოგდებულნი, დაეცემიან და ყოველი სიცრუე, რომელიც ჭეშმარიტებად მიგიჩნევიათ, სამუდამოდ გამჟღავნდება. მაშინ იხილავთ, თუ როგორ აღმოცენდება ამ არეულობისა და სიბნელის ქაოსიდან ჭეშმარიტება ბრწყინვალედ. (121, 40)

5. სპირიტუალიზმი იწვევს მსოფლმხედველობათა, რწმენათა და რელიგიურ კულტთა შორის მსოფლიო ბრძოლას. მაგრამ ამ კონფლიქტის შემდეგ, ეს სწავლება კაცობრიობას მოუტანს კურთხეულ მშვიდობას, რომელიც მას ასე სასოწარკვეთილად სჭირდება, და ჩემი ღვთაებრივი სამართლიანობის მზეს გაანათებინებს ყველა სულს. (141, 11)

6. მე გამზადებთ და გაფრთხილებთ მსოფლმხედველობათა დაბნეულობის დროის შესახებ, რათა გათავისუფლდეთ სულის შინაგანი ბრძოლისა და აზრების ტანჯვისგან.

7. რადგან კაცობრიობის ყველა მსოფლმხედველობა, დოქტრინა, თეოლოგია, ფილოსოფია და სარწმუნოება შეირყევა, რაც სიმბოლოა შტორმის, სულის ჭეშმარიტი ქარიშხლისა, რომლის აფუებულ ტალღებზეც თქვენ უნდა იცურებდეთ და წყალზე ტივტივებდეთ, ჩემი ნებისამებრ, სანამ შტორმი და სიბნელე არ გაივლის.

8. ამ განსაცდელის უვნებლად გადასატანად არანაირ უკეთეს საშუალებას არ გაძლევთ, გარდა ლოცვისა და ჩემი სიტყვისადმი მორჩილებისა, რომლითაც თქვენი რწმენა განუწყვეტლივ განმტკიცდება.

9. მჭიდრო შეჯახება მსოფლმხედველობებს, რწმენებსა და იდეოლოგიებს შორის, ეს ბრძოლა აბსოლუტურად აუცილებელია, რათა ზედაპირზე ამოვიდეს ყველა ის ნაკლი და შეცდომა, რომელიც დაგროვდა ყოველი კულტისა და ინსტიტუტის ფესვებში.

10. მხოლოდ ამ "ქარიშხლის" შემდეგ შეძლებს კაცობრიობა მორალური და სულიერი განწმენდის დაწყებას; რადგან ისინი იხილავენ ჭეშმარიტების გამოაშკარავებას, ამოიცნობენ მას, იგრძნობენ საკუთარ თავში და ვეღარ შეძლებენ ილუზიებითა და თავის მოჩვენებით იკვებონ.

11. როგორც ყოველი ადამიანი ნებაყოფლობით და მთლიანად საკუთარი თავისთვის იყენებს მზის სიცოცხლისმომცველ გავლენას თავის სხეულზე, რადგან აღიარებს, რომ მატერიალური სიცოცხლე დაფუძნებულია მის სინათლეზე, სითბოსა და გავლენაზე, ასევე ისინი გამოიყენებენ

ჭეშმარიტების სინათლეს ყველაფრისთვის, რაც სჭირდებათ თავიანთი სულის შესანარჩუნებლად, გასაძლიერებლად და გასანათებლად.
12. მაშინ ძალაში შევა ძალა, რომელიც კაცობრიობას აქამდე არასდროს განუცდია, რადგან მათი ცხოვრება სულ უფრო მეტად შეესაბამება სიცოცხლის ჭეშმარიტ პრინციპებს, ჩემი კანონით დადგენილ სტანდარტებს. (323, 19–22)

ბრძოლა სულიერი უპირატესობისთვის დედამიწაზე

13. ამ ეპოქაში ბრძოლა მიმდინარეობს მსოფლმხედველობებსა და რელიგიურ დოქტრინებს შორის. ყველა ადამიანს სურს, რომ ის იყოს მართალი. მაგრამ ვინ არის მართალი ამ ეგოიზმისა და პირადი ინტერესების ბრძოლაში? ვინ ფლობს ჭეშმარიტებას?
14. თუ ისინი, ვინც ფიქრობენ, რომ სრულყოფილ გზაზე დგანან და ჭეშმარიტებას ფლობენ, ამით ამაყობენ — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მათ ჯერ კიდევ არ იციან გზა; რადგან მასზე კაცი უნდა იყოს თავმდაბალი, და საკმარისია, სხვების რწმენაში არსებულ ჭეშმარიტებას არ აღიარებდნენ, რომ თავმდაბლობას კარგავენ. თუმცა მე უკვე გითხარით "მეორე ეპოქაში": "ნეტარ არიან ნაზნი და გულით მოკრძალებულნი".
15. ადამიანი, რომელიც თავისი მოყვანის რწმენასა და შეხედულებებს განიკითხავს, ხსნისგან შორს იდგამს თავს, რადგან თავისი სიამაყითა და უგუნურებით ის ცდილობს, თავისი ღმერთის მსგავსი იყოს. (199, 4-6)
16. მეკითხებით, რის მიღწევას ვცდილობ ამ ეპოქის კაცობრიობისთვის სულიერად გამოცხადებით? ამაზე გპასუხობთ: მე ვეძებ თქვენს გამოღვიძებას სინათლისკენ, თქვენს სულიერებაში გარდაქმნასა და თქვენს გაერთიანებას, რადგან თქვენ ყოველთვის დანაწილებულნი იყავით. რადგან ზოგი სულის საგანძურს ეძებდა, სხვები კი — ქვეყნიერების სიმდიდრეს მიეცნენ; სულიერება და მატერიალიზმი მუდმივ კონფლიქტში; სულიერები და მატერიალისტები, რომლებსაც ერთმანეთის გაგება არასდროს შეეძლოთ.
17. გახსოვდეთ: როდესაც ისრაელი, მესიის მოლოდინში, მას წინდაწინ ელოდა, ის ჩემი ჭეშმარიტების მორწმუნეებად და უარმყოფელებად იყო დაყოფილი. ამის ახსნა მარტივია: ვინც სულით მელოდა, მორწმუნე იყო, ხოლო ვინც "ხორცის" გრძნობით მელოდა, ის უარმყოფელი იყო.
18. ამ ორ ძალას კვლავ მოუწევთ ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ, სანამ ამ ბრძოლიდან ჭეშმარიტება არ გამოაშკარავდება. ბრძოლა მწარე იქნება; რადგან რაც უფრო მეტი დრო გადის, მით უფრო უყვართ ადამიანებს მიწიერი, ვინაიდან მათი მეცნიერება და აღმოჩენები მათ საკუთარ სამყაროში, მათ მიერვე შექმნილ სამყაროში ცხოვრების შეგრძნებას აძლევთ. (175, 4-6)
19. დღეს ყველა ადამიანი თვლის, რომ სრულად იცის ჭეშმარიტება. ყველა რელიგია ამტკიცებს, რომ ჭეშმარიტებას ფლობს. მეცნიერები

აცხადებენ, რომ ჭეშმარიტება იპოვეს. მე გეუბნებით, რომ არავინ იცის აბსოლუტური ჭეშმარიტება, რადგან ადამიანს გონებითაც კი არ შეუძლია მოიცვას ის ნაწილი, რომელიც მისთვის გამოცხადდა.

20. ყველა ადამიანი საკუთარ თავში ატარებს ჭეშმარიტებისა და შეცდომების ნაწილს, რომლებსაც ჭეშმარიტების სინათლეს ურევს.

21. ახლოვდება ბრძოლა, რომელშიც ყველა ეს ძალა ერთმანეთს ებრძოლება, რადგან თითოეული ცდილობს საკუთარი მსოფლმხედველობის თავს მოხვევას. თუმცა, საბოლოოდ, გაიმარჯვებს არა ადამიანური იდეოლოგია, არც სამეცნიერო თეორია და არც რელიგიური მრწამსი, არამედ ყველა კეთილი აზროვნების, ყველა კეთილშობილური რწმენის, თაყვანისცემის ყველა ფორმის, რომელიც უმაღლეს სულიერებამდეა აყვანილი, და ყველა იმ მეცნიერების ჰარმონიული ერთიანობა, რომელიც ჭეშმარიტი ადამიანური პროგრესის სამსახურს ეძღვნება.

22. მე მივცემ ადამიანებს უფლებას, ისაუბრონ თავიანთ იდეებზე და განავრცონ ისინი, მივცემ სხვებს უფლებას, საჯაროდ აღასრულონ თავიანთი თაყვანისცემისა და რიტუალების ფორმები, მივცემ უფლებას დისკუსიასა და კონფლიქტს, მივცემ მეცნიერებს უფლებას, გაავრცელონ თავიანთი ყველაზე პროგრესული თეორიები, მივცემ უფლებას ყველაფერს, რაც თითოეულ გონებაშია დამალული, ამოხეთქოს, გამოჩნდეს ნათელში და გამოვლინდეს. რადგან მოვიდა მკელი დღე — ის დღე, როდესაც სინდისი, შეუჩერებელი ცელივით, ძირფესვიანად აღმოფხვრის ყველაფერს ცრუვს ადამიანის გულში. (322, 15–18)

სულის დოქტრინის წინააღმდეგობა

23. ამ ეპოქის კლერიკოსები სამეფო სამოსით იმოსებიან, რათა სიმბოლურად აღასრულონ იესოს მსხვერპლშეწირვა, და თუმცა ამით ისინი ჩემს სახელსა და ჩემს წარმომადგენლობას იჩემებენ, მე ვხედავ, რომ მათი გონება დაბნეულია, მათი გულები კი ინტრიგებისა და ვნებების ქარიშხლით არის აფორიაქებული. არც ერთი არ გამოცხადებს წინასწარმეტყველის მსგავსად, რომ მე ვარ ამ ეპოქის ხალხში. ისინი დიდ ტანჯვას განიცდიან, რადგან მათ შორის სულიერი მომზადება არ არის. სად არის იმთა აღსრულება, რომლებმაც იესოს წინაშე დაიფიცეს, რომ მის ნაბიჯებს გაჰყვებოდნენ? სად არიან ჩემი მოციქულების მემკვიდრეები? არის კი ვინმე იოანეს მსგავსი, რომელიც პირველთა შორის იყო, ან პავლეს მსგავსი, რომელიც უკანასკნელთა შორის იყო?

24. ამიტომ, მასწავლებელი კვლავ მოგადგებათ, რათა განაგრძოს თავისი სწავლება. უკვე ვხედავ ახალ ფარისეველთ და მწიგნობრებს, რომლებიც სიძულვილით აღსავსენი, ჩემკენ მოიჩქარიან. სწორედ იმ წამს ვიკითხავ: "სად არიან ჩემი მოწაფეები?" თუმცა, როდესაც ამპარტავნები, ცრუნი, მდიდრები — ისინი, ვინც თავიანთი ძალაუფლების დაკარგვას

ეშინიათ, ვინც ჩემი ჭეშმარიტებით არის დაშინებული — კვლავ დამცინიან და მდევნიან, მძვინვარე შტორმი ატყდება. მაგრამ ჯვრის სიმძიმისგან არ მეშვება მე, არამედ ისინი, ვინც მოითხოვეს იმის მსხვერპლშეწირვა, ვინც სიცოცხლე მიანიჭა მათ. (149, 32-33)

25. მატერიალიზმის ტალღა აიწევს და მოქცეული ზღვა გახდება, ტანჯვის, სასოწარკვეთისა და ადამიანური უსამართლობის შიშის ზღვა.

26. მხოლოდ ერთი ნავი გადაკვეთს ამ ვნებების, სურვილებისა და კაცობრიობის სიძულვილის ზღვას, და ეს ნავი ჩემი კანონისა იქნება. ნეტარ არიან ძლიერნი, როდესაც ეს დრო დადგება!

27. მაგრამ უბედურება მათ, ვინც სძინავს! უბედურება სუსტებს! უბედურება ხალხებს, რომლებმაც რელიგიური ფანატიზმის საფუძვლებს მიანდეს თავიანთი იმედი, რადგან ისინი ადვილად დაეცემიან ამ მქუხარე ტალღების მსხვერპლად!

28. განა არ გრძნობთ ბრძოლას, ო, კაცობრივო? განა ჩემი სიტყვები არ მოგიწოდებთ, მოემზადოთ თავის დასაცავად, როდესაც საათი დადგება?

29. ჩემი ნათელი ყველაშია, მაგრამ მას მხოლოდ ისინი ხედავენ, ვინც ლოცულობს და ემზადება. ჩემი ნათელი გესაუბრებათ წინათგრძნობით, შთაგონებით, ინტუიციით, სიზმრებითა და ნიშნებით. მაგრამ თქვენ ყრუ ხართ ყოველი სულიერი მოწოდებისადმი და გულგრილი — ყოველი ღვთაებრივი ნიშნისადმი.

30. მალე იხილავთ ჩემი სიტყვის აღსრულებას და დაამოწმებთ, რომ ყოველივე ეს ჭეშმარიტი იყო.

31. ჩემი სწავლება და ჩემი სახელი იქნება ყველა თავდასხმისა და დევნის სამიზნე; ისინი იქნებიან მიზეზი, რის გამოც ჭეშმარიტების მტრები გაგდევნიებენ. თუმცა, ჩემი სწავლება ასევე იქნება ნათლის მახვილი მათთვის, ვინც რწმენის დასაცავად აღდგება, და ის იქნება ფარი, რომლის უკანაც უდანაშაულონი თავშესაფარს იპოვიან. ჩემი სახელი ყველას პირზე ეკერება, ზოგი მას აკურთხებს, ზოგი კი — დაწყევლავს.

32. ადამიანის ყველა უნარი გათავისუფლდება: მისი ინტელექტი, მისი ემოციები, მისი ვნებები; მისი სულიერი უნარები კი ფხიზლად და მზად იქნებიან ბრძოლისთვის.

33. რა არეულობა იქნება მაშინ! რამდენი, ვინც ფიქრობდა, რომ ჩემდამი რწმენა ჰქონდა, მიხვდება, რომ ეს ჭეშმარიტი რწმენა არ ყოფილა!

34. ბევრ სახლსა და გულში სიყვარულისა და იმედის ნათელი ჩაქრება. ბავშვებსა და ახალგაზრდებს სხვა ღმერთი არ ეყოლებათ, გარდა ამქვეყნიურისა, და სხვა კანონი — მიწიერისა. (300, 35–40)

35. რა მოხდება, როდესაც ადამიანები გააცნობიერებენ, რომ სამყაროსადმი ზედმეტი სიყვარული და მიწიერი ნივთების თაყვანისცემა მწუხარე წარუმატებლობამდე მიიყვანა ისინი? ისინი კვლავ შეეცდებიან დაკარგული გზის პოვნას, იმ პრინციპებისა და კანონების მიკვლევას, რომლებსაც გადაუხვიეს, და ამ მცდელობაში ისინი შექმნიან

დოქტრინებს, დაადგენენ წესებს, და გამოჩნდება ფილოსოფიები, მსოფლმხედველობები და თეორიები.
36. ყოველივე ეს ახალი და დიდი ბრძოლის დასაწყისს მონიშნავს — ბრძოლისა, რომელსაც უკვე აღარ უძღვება მიწიერი ძალაუფლების უსამართლო ძიება. მკვლელი იარაღი არავის სიცოცხლეს გაანადგურებს, სახლებს არ დაანგრევს და ადამიანის სისხლს არ დაღვრის. ბრძოლა განსხვავებული იქნება, რადგან მაშინ , დიდი რელიგიური თემები იბრძოლებენ ახალი სწავლებებისა და ახალი რელიგიების წინააღმდეგ.
37. ვინ გაიმარჯვებს ამ ბრძოლაში? ამ კონფლიქტიდან ვერც ერთი რელიგია ვერ გამოდგება გამარჯვებული, ისევე როგორც ამ მკვლელ ომში, რომელსაც დღეს თქვენ განიცდით, ვერც ერთი ერი ვერ დარჩება გამარჯვებული.*
**მიუხედავად იმისა, რომ ახ საუბარია მეორე მსოფლიო ომში ეგრეთ წოდებულ გამარჯვებულ ძალებზე, მიწიერი უპირატესობისთვის ბრძოლა ომის დასრულების შემდეგაც გაგრძელდა და დღემდე გრძელდება. თუმცა, ამ ბრძოლაში საბოლოოდ ვერცერთი მსოფლიო ძალა გამარჯვებული ვერ დარჩება.*

38. ჩემი სამართლიანობა მიწიერი უპირატესობისთვის ბრძოლაში გაიმარჯვებს, მოგვიანებით კი, ნებისმიერი დოქტრინის ან რელიგიის თავს მოსახვევად ბრძოლაში, ჩემი ჭეშმარიტება გაიმარჯვებს.
39. ერთი და უმაღლესი ჭეშმარიტება ელვის სინათლესავით გაანათებს ქარიშხლიან ღამეს და ყველა იხილავს ამ ღვთაებრივ ნათებას, სადაც არ უნდა იყვნენ.
40. ჩემი გზავნილი ყველას მიაღწევს და ყველა ჩემთან მოვა. მე მომავალი დროებისთვის ყველაფერი მოვამზადე და ჩემი ნება ყველაში აღსრულდება, რადგან მე ვარ სულების, სამყაროების, რასებისა და ხალხების უფალი. (288, 33-36, 45)

სულიერი გამოცხადებებისა და სულიერი განკურნების უგულებელყოფა ან წინააღმდეგობა

41. სულიერი სამყარო კიდევ უფრო მიუახლოვდება კაცობრიობას, რათა დაამოწმოს თავისი არსებობა და თანადგომა. ყველგან გამოჩნდება ნიშნები, მტკიცებულებები, გამოცხადებები და გზავნილები, რომლებიც დაჟინებით ამცნობს, რომ ახალი ეპოქა დაიწყო.
42. ერებს შორის იქნება დაპირისპირება და არეულობა, რადგან რელიგიური ლიდერები შიშს დანერგავენ მათში, ვინც ამ გზავნილებს ირწმუნება, ხოლო მეცნიერება ამ ფაქტებს სიცრუედ გამოაცხადებს.
43. ამის შემდეგ, რიგითი ადამიანები გაბედულობას მოიკრებენ და წამოდგებიან, რათა დაამოწმონ მიღებული მტკიცებულებების ჭეშმარიტება. ისინი, ვინც მეცნიერების მიერ მიტოვების შემდეგ, სულიერი

გზით აღიდგინეს ჯანმრთელობა, წამოდგებიან და დაამოწმებენ სასწაულებრივ განკურნებებს, უსაზღვრო ძალაუფლებისა და აბსოლუტური სიბრძნის გამოვლინებებს.
44. უბრალო და უცნობი ხალხიდან გამოვლენ საჯარო ასპარეზზე კაცები და ქალები, რომელთა სინათლით სავსე სიტყვებიც გააოცებს თეოლოგებს, ფილოსოფოსებსა და მეცნიერებს. მაგრამ, როდესაც კონფლიქტი პიკს მიაღწევს, ღარიბები დაიმცირებენ და მათი ჩვენებები ამპარტავნების მიერ უარყოფილი იქნება, მაშინ დადგება ჟამი, როდესაც ელია მეცნიერებს, -ებს, ბატონებსა და მბრძანებლებს პასუხისგებაში მისცემს და მათ სასამართლოს წინაშე წარადგენს.
45. ვაი იმ ცრუებსა და ფარისველებს იმ საათს, რადგან მაშინ მათზე სრული სამართალი ჩამოვა!
46. ეს იქნება სამსჯავროს ჟამი. მაგრამ მრავალი სული აღდგება მისგან ჭეშმარიტ სიცოცხლეში, მრავალი გული აღდგება რწმენაში და მრავალი თვალი გაიხსნება სინათლისათვის. (350, 71-72)

თავი 55 – დედამიწისა და კაცობრიობის განწმენდა სამსჯავროზე

ღვთისა და ბუნების გამაფრთხილებელი ხმა განწმენდით სამსჯავროს წინ

1. მე გითხარით, რომ მთელ კაცობრიობას უდიდესი განსაცდელი მოელის — იმდენად დიდი, რომ მისი მსგავსი არაფერი ყოფილა მთელი მისი საუკუნეებისა და ეპოქების განმავლობაში.
2. ახლა უნდა გაიგოთ, რომ თქვენი ყველა გულისადმი ვსაუბრობ, მრავალი სახით გგზავნით გზავნილებსა და გაფრთხილებებს, რათა ადამიანებმა დაფიქრდნენ და ფხიზლად იყვნენ ჩემი რჯულის მიმართ, ჩემი იგავის ბრძენი ქალწულებივით.
3. მომისმენენ თუ არა მსოფლიოს ხალხები და სხვადასხვა ერები? მომისმენენ თუ არა ეს ხალხი, რომელსაც ამ სახით ვეცხადები? მე მხოლოდ მე ვიცი; მაგრამ მამობრივი ჩემი მოვალეობაა, ჩემი შვილების მეშვეობით უზრუნველვყო მათი ხსნის ყოველი საშუალება. (24, 80-81)
4. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუ ადამიანები ამ დროში არ გაიწმენდენ სულებზე დატოვებული ლაქებისგან, ბუნების ძალები მოვლენ მაცნეებად, რათა გამოაცხადონ ჩემი სამსჯავრო და ჩემი დიდება და განწმენდონ კაცობრიობა ყოველი უწმინდურებისგან.
5. ნეტარ არიან კაცნი, ქალნი და ბავშვნი, რომელნიც — როდესაც გააცნობიერებენ ამ სამსჯავროს სიახლოვეს — განადიდებენ ჩემს სახელს, რადგან გრძნობენ, რომ "უფლის დღე" დადგა. ვინაიდან მათი გულები უთხრავენ, რომ ბოროტების მეუფების დასასრული ახლოვდება.

გეუბნებით თქვენ, ესენი გადარჩებიან თავიანთი რწმენით, იმედითა და კეთილი საქმეებით. ხოლო მაშინდელ დღეებში მცხოვრები მრავალი ღმერთს გმობას დაატეხს! (64, 67–68)

6. პირველ ადამიანთა სამოთხე ცრემლების ველად გადაიქცა, ახლა კი მხოლოდ სისხლის ველია. ამიტომ, დღეს, ჩემს მოწაფეებთან მიცემული აღთქმის აღსასრულებლად მოსული, მე ვაღვიძებ კაცობრიობას მისი სულიერი ძილისგან და ვასწავლი მას ჩემს მოძღვრებას სიყვარულისა, რათა გადავარჩინო იგი. მე ვეძებ სულებს, რომლებიც ამ ეპოქაში თავიანთი საქმეებით დაამოწმებენ ჩემს გამოვლინებებსა და ჩემს სიტყვას.

7. როდესაც ჩემ მიერ ნიშნულნი ჩემი რჯულით გაერთიანდებიან, შეირყევა მიწა და ვარსკვლავები და ნიშნები იქნება ცაში; რადგან იმ დროს უფლის ხმა გაისმება დედამიწის ერთი ბოლოდან მეორემდე და მისი ღვთაებრივი სული, მართალთა, წინასწარმეტყველთა და მოწამეთა სულებით გარემოცული, განსჯის სულიერ და მატერიალურ სამყაროს. მაშინ სულიწმინდის დრო სრულ ძალას მიაღწევს. (26, 43–44)

8. მრავალი ერი ჩავარდა მატერიალიზმის ღრმა უფსკრულში, სხვები კი დაცემის ზღვარზე დგანან; თუმცა მათი დაცემის ტკივილი მათ ღრმა ძილიდან გააღვიძებს.

9. ეს ის ერები არიან, რომლებმაც, დიდების ხანის შემდეგ, დაცემა განიცადეს და ტკივილის, მანკიერებისა და უბედურების სიბნელეში ჩაიძირნენ. დღეს კი არა ერთი ხალხი, არამედ მთელი კაცობრიობა ბრმად მიექანება სიკვდილისა და ქაოსისკენ.

10. ხალხთა სიამაყე ჩემს სამართლიანობას დასჯის. გახსოვდეთ ნინეველი, ბაბილონი, საბერძნეთი, რომი და კართაგენი. მათში თქვენ იპოვით ღვთაებრივი სამართლიანობის ღრმა გაკვეთილებს.

11. როდესაც კი კაცებმა ხელთ იგდეს ძალაუფლების სკიპტრი და თავიანთი გულები უღმერთობით, ამპარტავნებითა და უაზრო ვნებებით აივსეს, რითაც თავიანთი ხალხებიც თან გაიყოლეს დაცემისკენ, ჩემი სამართალი მიუახლოვდა, რათა ძალაუფლება წაერთმია მათთვის.

12. მაგრამ, ამავდროულად, მე მათ წინ ფაკელი ავანთე, რომელიც მათი სულების ხსნის გზას ანათებს. რა დაემართებოდა კაცობრიობას, თუკი განსაცდელის ჟამს მათ საკუთარ თავს მივანებებდი? (105, 45–47)

13. უფსკრულიდან უფსკრულამდე დაეშვა ადამიანი სულიერად, იმ დონემდე, რომ უარმყო და დამვიწყებოდა — საკუთარი თავის უარყოფის უკიდურესობამდე, როდესაც ვერ შეიცნო თავისი უღრმესი არსი, თავისი სული.

14. მხოლოდ ჩემს მოწყალებას შეუძლია, ააცილოს კაცობრიობას ის ტკივილი, რომელიც ჩემთან მოსასვლელად გზის უკან დაბრუნებას ახლავს. მხოლოდ მე, ჩემს სიყვარულში, შემიძლია ჩემი შვილების გზაზე

ისეთი საშუალებები მოვამზადო, რომ მათ ხსნის გზა აღმოაჩინონ. (173, 21-22)

15. იმ დღეს, როდესაც წარღვნის წყალმა აღარ დაფარა დედამიწა, მე ავნათებინე მშვიდობის ცისკაბა ცის კაბადონზე, როგორც იმ აღთქმის ნიშანი, რომელიც ღმერთმა დადო კაცობრიობასთან.

16. ახლა გეუბნებით თქვენ: ო, "მესამე ერის" კაცობრიობავ, თქვენ, ვინც სწორედ ის ხალხი ხართ, რომელმაც გაიარა ყველა ეს განსაცდელი, რომლითაც განიწმინდეთ: თქვენ მალე ახალ ქაოსს განიცდით.

17. მაგრამ მე მოვედი, რათა გამეფრთხილებინა ჩემ მიერ რჩეული ხალხი და მთელი კაცობრიობა, რომელსაც ამ დროს მე თვითონ გავეცხადე. კარგად მოისმინეთ, ჩემო შვილებო: აჰა, კიდობანი; შედით მასში; მე გეპატიჟებით.

18. თქვენთვის, ო, ისრაელო, კიდობანი ჩემი რჯულის დაცვაა. ყველა, ვინც დაიცავს ჩემს მცნებებს ყველაზე მტკივნეულ დღეებში, განსაცდელის ყველაზე მძიმე დროს, იქნება კიდობანში, იქნება ძლიერი და იგრძნობს ჩემი სიყვარულის მფარველობას.

19. და მთელ კაცობრიობას კვლავ ვუთხრობ: კიდობანი ჩემი სიყვარულის კანონია. ყველა, ვინც სიყვარულსა და წყალობას იჩენს თავისი მოყვასისა და საკუთარი თავის მიმართ, გადარჩება. (302, 17–19)

20. მე ყოველთვის მოგცემით დრო მოსამზადებლად და მოგაწოდეთ საშუალებები საკუთარი თავის გადასარჩენად. სანამ ჩემს სამსჯავროს გამოგაგზავნიდით, რათა საუკუნის ან დროის პერიოდის ბოლოს ჩაგეკითხათ, მე გამოვავლინე ჩემი სიყვარული თქვენდამი გაფრთხილებით, გამოფხიზლებითა და მოწოდებით მონანიების, გარდაქმნისა და სიკეთის ქმნისკენ.

21. მაგრამ როდესაც სამსჯავროს ჟამი დადგა, მე აღარ შევჩერებულვარ იმის სათხოვნელად, უკვე შეინანეთ თუ არა, უკვე მოემზადეთ თუ არა, ან კვლავ ბოროტებასა და ურჩობაში რჩებოდით.

22. ჩემი სამსჯავრო დადგა დაწესებულ დროს და ის, ვინც მოასწრო თავისი კიდობნის აგება, გადარჩა. ხოლო ის, ვინც დასცინა, როდესაც მას სამსჯავროს ჟამი გამოუცხადეს და არაფერი გააკეთა თავისი ხსნისთვის, დაიღუპა. (323, 51)

ბოროტების ძალა და ბატონობა დაიმსხვრება

23. დღემდე, მსოფლიოში ადამიანური სიყვარული არ სჭარბლოდა. მართალია, როგორც კაცობრიობის განთიერიდან მოყოლებული, ძალადობა ბატონობდა და იმარჯვებდა. ვინც უყვარდა, ბოროტების მსხვერპლად დამარცხებული იყო.

24. ბოროტებამ გააფართოვა თავისი სამეფო და გაძლიერდა დედამიწაზე. და მაინც, სწორედ ამ დროს მოვედი მე, რათა

დავუპირისპირდე ამ ძალებს ჩემი იარაღით, რათა კაცობრიობას შორის დაემკვიდროს სიყვარულისა და სამართლიანობის სამეფო.
25. პირველად მე ვიბრძოლებ. რადგან იმისთვის, რომ ჩემი სულის სიმშვიდე გიბოძოთ, აუცილებელია, ომი წამოვიწყო და ყოველი ბოროტება აღვფხვრა. (33, 32-33)
26. ადამიანები მიაღწევენ თავიანთი გზის დასასრულს და უკან დაბრუნდებიან, რათა მოიმკან ყველაფრის ნაყოფი, რაც დათესეს — ეს არის ერთადერთი გზა, რომლითაც გულში აღდგება სინანული. რადგან ვინც არ აღიარებს თავის ცოდვებს, ვერაფერს გააკეთებს მათ გამოსასწორებლად.
27. ახალი სამყარო იქმნება; ახალი თაობები მალე მოვლენ; მაგრამ პირველ რიგში მშიერი მგლები უნდა აღმოიფხვრნენ, რათა მათ ცხვრებს არ შეუტიონ. (46, 65-66)
28. არამატერიალური ბუნების კეთრი გავრცელდა დედამიწაზე, რომელიც ჭამს გულებს და ანადგურებს რწმენასა და სათნოებას. სულიერი ნარჩენებით შემოსილნი, ადამიანები თავიანთი ცხოვრებით ცხოვრობენ და სჯერათ, რომ ამ საშინელებას ვერავინ ამხელს, რადგან ადამიანებს არ შეუძლიათ მატერიალურის მიღმა დანახვა.
29. მაგრამ სინდისის ჟამი ახლოვდება; თითქოს ამბობდეთ, რომ უფლის დღე ან მისი სამსჯავრო კართან არის. მაშინ ზოგიერთში აღიძვრება სირცხვილი, სხვებში კი — სინანული.
30. ვინც ამ შინაგან, მწველ და დაუცხრომელ ხმას გაიგონებს, საკუთარ თავში იგრძნობს ცეცხლს, რომელიც ანადგურებს, შლის და წმენდს. ვერც ცოდვა და ვერც არაფერი უწმინდური ვერ გაუძლებს განკითხვის ამ ცეცხლს. მხოლოდ სულს შეუძლია მისი ატანა, რადგან ის ღვთაებრივი ძალით არის დაჯილდოებული. როდესაც ის ასე გაივლის საკუთარი სინდისის ცეცხლში, ის ხელახლა აღდგება, თავისი ნაკლოვანებებისგან განწმენდილი. (82, 58–59)
31. ყოველი ტკივილი, რომელიც ადამიანებმა გამოიწვიეს, იკრიბება ერთ ჭიქაში, რომელსაც ისინი დალევენ, ვინც ის გამოიწვია. ხოლო ისინი, ვინც არასდროს მისცემია ტკივილის მიერ შერყევას, მაშინ იდრკებიან სულითა და ხორცით. (141, 73)
32. აუცილებელია, რომ ცათა სამეუფლო მცირე ხნით ყველასთვის დაიხუროს და ისევ მხოლოდ მაშინ გაიხსნას, როდესაც დედამიწიდან ერთიანი ყვირილი აიჭრება, რადგან ცნობილი გახდება, რომ ყოველი არსების მამა ერთია.
33. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ძმამკვლელ და ეგოისტურ სამყაროს განკითხვისთვის წარვადგენ და განვწმენდ, ვიდრე მისგან აღმდგარ სიყვარულსა და სინათლეს არ ვნახავ. მათაც კი, ვინც დღეს თავიანთ ხალხებს დაღუპვისკენ მიუძღვება, ვინც ამჟამად ყოველგვარ მანკიერებას თესავს და ავრცელებს, ვინც უსამართლობის თავისი

სამყარო შექმნა, მე, გამოსყიდვის ნიშნად, მივცემ ამოცანას, იბრძოლონ ცდუნებების წინააღმდეგ, აღმოფხვრან სიბოროტე და ბოროტების ხე ფესვებიანად ამოძირვონ. (151, 14 + 69)

34. თავისუფალი ნების გამოყენებით, ადამიანმა დაამახინჯა თავისი განვითარების გზა, იმდენად, რომ დაივიწყა, ვისგან მოვიდა; და მიაღწია იმ დონეს, სადაც სათნოება, სიყვარული, სიკეთე, მშვიდობა და ძმობა მის ბუნებას უცხო ჩანს, და ეგოიზმს, მანკიერებასა და ცოდვას ყველაზე ბუნებრივ და დასაშვებ რამედ მიიჩნევს.

35. ახალი სოდომი მთელ დედამიწაზეა და ახალი განწმენდაა საჭირო. კეთილი თესლი გადარჩება და მისგან ახალი კაცობრიობა შეიქმნება. ჩემი თესლი დაეცეს ნაყოფიერ ველებზე, რომლებიც სინანულის ცრემლებითაა მორწყული, და რომელიც აღმოცენდება მომავალი თაობების გულებში, რომლებიც თავიანთ უფალს თაყვანისცემის უმაღლეს ფორმას შესწირავენ. (161, 21-22)

36. მე დავუშვებ კაცის ხელს, მოიტანოს განადგურება, სიკვდილი და ომი, მაგრამ მხოლოდ გარკვეულ ზღვრამდე. კაცთა უსამართლობა, გარყვნილება, შეცდომა და ძალაუფლების წყურვილი ამ ზღვარს ვერ გადალახავს.

37. მაშინ მოვა ჩემი ცელი და სიბრძნით მოჭრის იმას, რასაც ჩემი ნება განკარგავს. რადგან ჩემი ცელი სიცოცხლით, სიყვარულითა და ჭეშმარიტი სამართლიანობითაა აღსავსე. ხოლო თქვენ, ერო, იფხიზლეთ და ილოცეთ! (345, 91)

38. ოდესღაც დედამიწა ცრემლების ველი იყო; ახლა კი სისხლის ველია. რა იქნება ხვალ? კვამლიანი ნანგრევების ბრძოლის ველი, რომელზეც სამსჯავროს ცეცხლმა გადაიარა, ცოდვა შეჭამა და უსიყვარულო ადამიანთა სიამაყე დაამხო, რადგან მათ თავიანთი სულები დავიწყებას მიანდეს.

39. ასევე, მეცნიერების მოვაჭრეები განიდევნებიან სიბრძნის ტაძრიდან, რადგან სინათლით სარგებელს იღებდნენ, რადგან ჭეშმარიტება დააბინძურეს. (315, 61-62)

40. სიამაყით აღსავსენი, დიდებული ერები დგებიან, თავიანთი ძალით იტრაბახებენ, იარაღით იმუქრებიან მსოფლიოს, ამაყობენ თავიანთი გონებითა და მეცნიერებით, ვერ აცნობიერებენ იმ ცრუ სამყაროს სიმყიფეს, რომელიც მათ შექმნეს; რადგან ჩემი სამართლიანობის ერთი შებერვაც კი საკმარისი იქნება ამ ხელოვნური სამყაროს მოსასპობად.

41. მაგრამ სწორედ ადამიანის ხელი გაანადგურებს საკუთარ ქმნილებას; სწორედ მისი გონება მოიფიქრებს საშუალებას, რათა გაანადგუროს ის, რაც მან თავადვე შექმნა.

42. მე ვიზრუნებ, რომ გადარჩეს მხოლოდ ისეთი ადამიანური ნაშრომები, რომლებმაც კაცობრიობას სიკეთე მოუტანა, რათა ისინი მომავალი თაობების სასიკეთოდ კვლავაც იქნას გამოყენებული. ხოლო ყველაფერი,

რაც გახრწნილ ან ეგოისტურ მიზანს ემსახურება, ჩემი გარდაუვალი სამსჯავროს ცეცხლში განადგურდება.

43. მატერიალისტური კაცობრიობის მიერ შექმნილი და განადგურებული სამყაროს ნანგრევებზე ახალი სამყარო აღდგება, რომლის საფუძველიც გამოცდილება იქნება, ხოლო მიზანი — სულიერი წინსვლის იდეალი. (315, 55-56)

აპოკალიპტური ომები, ეპიდემიები, ჭირები და განადგურება

44. თქვენ შიშის ჟამში ცხოვრობთ, რომელშიც ადამიანები ტანჯვის ჭიქას ბოლომდე სვამენ და ამით წმინდდებიან. მაგრამ მათ, ვინც წინასწარმეტყველებები შეისწავლა, უკვე იცოდნენ, რომ ახლოს იყო მომენტი, როდესაც ომები ყველგან აფეთქდებოდა, რადგან ერები ერთმანეთს ვერ გაიგებენ.

45. კაცობრიობაში ჯერ კიდევ უნდა გამოჩნდეს უცნობი დაავადებები და ეპიდემიები, რომლებიც მეცნიერებს დააბნევს. მაგრამ როდესაც ტკივილი ადამიანებში პიკს მიაღწევს, მათ მაინც ექნებათ ძალა, დაიყვირონ: "ღვთის სასჯელია!" მაგრამ მე არ ვსჯი; თქვენ, -ები, საკუთარ თავს სჯით, როდესაც გადაუხვევთ იმ კანონებს, რომლებიც თქვენს სულსა და სხეულს მართავს.

46. ვინ გაათავისუფლა და ვინ დაუპირისპირდა ბუნების ძალებს, თუ არა ადამიანის სისულელემ? ვინ დაუპირისპირდა ჩემს კანონებს? მეცნიერთა ამპარტავნება! მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს ტანჯვა მოახდენს იმ სარეველების აღმოფხვრას, რომლებიც ადამიანის გულში ამოიზარდნენ.

47. ველები ლეშით დაიფარება; უდანაშაულოებიც კი დაიღუპებიან. ზოგი ცეცხლით დაიღუპება, ზოგი შიმშილით, ზოგი კი — ომით. დედამიწა შეძრწუნდება, ბუნების ძალები აირყევა, მთები თავიანთ ლავას გადმოანთხევენ და ზღვები აფუვდება.

48. მე კაცობრიობას მივცემ უფლებას, თავისი გარყვნილება მიიყვანოს თავისუფალი ნებით ნებადართულ ზღვრამდე, რათა — საკუთარი საქმეებით შეძრწუნებულებმა — სულებში ჭეშმარიტი სინანული იგრძნონ. (35, 22–26)

49. ცოდნის ხეს მძვინვარე ქარიშხალი შეარყევს და თავის ნაყოფს კაცობრიობაზე დააყრის. მაგრამ ვინ გაუხსნა ამ ძალების ბორკილები, თუ არა კაცმა?

50. მართალია, პირველმა ადამიანებმაც იგემეს ტკივილი, რათა რეალობას გამოფხიზლებულიყვნენ, სინდისის ნათლისკენ წასულიყვნენ და კანონს დამორჩილებოდნენ. მაგრამ ამ ეპოქის განვითარებულ, ცნობიერ და განათლებულ ადამიანს — როგორ უბრალოდ გაბედავს სიცოცხლის ხის შეურაცხყოფას? (288, 28)

51. ეპიდემიები ატყდება მთელ მსოფლიოში და შედეგად კაცობრიობის დიდი ნაწილი დაიღუპება. ეს იქნება უცნობი და იშვიათი დაავადებები, რომელთა წინააღმდეგაც მეცნიერება უძლური იქნება.
52. მთელი მსოფლიო გაიწმინდება სარეველებისგან. ჩემი სამსჯავრო აღმოფხვრის ეგოიზმს, სიძულვილსა და ძალაუფლების დაუოკებელ წყურვილს. მოხდება დიდი ბუნებრივი მოვლენები.
53. ერები დაიქცევიან და მთელი რეგიონები გაქრებიან. ეს თქვენი გულებისთვის გამაფხიზლებელი ზარი იქნება. (206, 22 24)

ბუნება და სტიქიური უბედურებები

54. კაცობრიობავ, რომ მთელი ის, რასაც სისხლიანი ომების საწარმოებლად იყენებდით, ჰუმანიტარული საქმეებისთვის მოგეხმარათ, თქვენი არსებობა მამის კურთხევით იქნებოდა სავსე. მაგრამ ადამიანმა თავის მიერ დაგროვილი სიმდიდრე განადგურების, ტკივილისა და სიკვდილის დასათესად გამოიყენა.
55. ეს არ შეიძლება იყოს ჭეშმარიტი ცხოვრება, რომელიც ღვთის ძმებმა, დებმა და შვილებმა უნდა იცხოვრონ. ცხოვრების ეს წესი არ არის შესაბამისი იმ კანონთან, რომელიც მე თქვენს სულში ჩავწერე.
56. რათა გაცნობოთ იმ შეცდომის შესახებ, რომელშიც ცხოვრობთ, ამოხეთქავს ვულკანები, მიწიდან ამოხეთქავს ცეცხლი, რათა გაანადგუროს "სარეველები". ატყდება ქარი, იძვრება მიწა და წყალდიდობები გაანადგურებენ მთელ რეგიონებსა და ერებს.
57. ამგვარად, ბუნების სამეფოები კაცობრიობის მიმართ თავიანთ უკმაყოფილებას გამოხატავენ. მათ კაცობრიობასთან ურთიერთობა გაწყვიტეს, რადგან კაცობრიობამ თანმიმდევრობით გაანადგურა მეგობრობისა და ძმობის კავშირები, რომლებიც მას გარშემო არსებულ ბუნებასთან აკავშირებდა. (164, 40–42)
58. კაცობრიობას მრავალი უბედურება შეემთხვევა; ბუნებაში ძვრები იქნება, სტიქიები თავიანთ კავშირებს გაწყვეტენ: ცეცხლი მთელ რეგიონებს გაანადგურებს, მდინარეების წყლები კალაპოტს დატოვებს და ზღვებიც შეიცვლება.
59. იქნება რეგიონები, რომლებიც წყალქვეშ დარჩება, და ახალი მიწები გამოჩნდება. ბევრი არსება დაიღუპება და ის არსებებიც კი, რომლებიც ადამიანზე დაბალ საფეხურზე დგანან, დაიღუპებიან. (11, 77)
60. ბუნების ძალები მხოლოდ საათს ელოდებიან, რომ მთელ მსოფლიოს მოედონ და დედამიწა განწმინდონ და განწმენდონ. რაც უფრო ცოდვილი და ამპარტავანია ერი, მით უფრო მკაცრი იქნება ჩემი განკითხვა მის მიმართ.
61. ამ კაცობრიობის გული გაქვავებული და ყრუა. აუცილებელია, რომ მას ტანჯვის სასული დაატყდეს თავს, რათა გაიგოს სინდისის, რჯულის და

ღვთაებრივი სამართლიანობის ხმა. ყოველივე ეს სულის ხსნისა და მარადიული სიცოცხლისთვის მოხდება. მე სული მეძებთ. (138, 78–79)

62. ის წყალდიდობა, რომელმაც დედამიწა ადამიანური უწმინდურებისგან გაწმინდა, და ცეცხლი, რომელიც სოდომს დაეცა, დღეს თქვენთვის ლეგენდებია. მაგრამ ამ ეპოქაშიც კი იხილავთ, როგორ შეირყევა კაცობრიობა, როდესაც დედამიწა აირის, წყლისა და ცეცხლის ძალით იძვრება. თუმცა მე კვლავ გგზავნით კიდობანს, რომელიც ჩემს რჯულს წარმოადგენს, რათა ვინც მასში შევა, იხსნას.

63. ყველა, ვინც განსაცდელის ჟამს იტყვის: "მამაო, მამაო", არ მიყვარს მე, არამედ ისინი, ვინც მუდამ იჩენენ ჩემს სიყვარულს მოყვასის მიმართ. ისინი იხსნებიან. (57, 61–62)

64. ახალი წარღვნა დაიწყება, რომელიც დედამიწას ადამიანური სიბილწისგან გაწმენდს. ის დაამხობს ცრუ ღმერთების სამსხვერპლოებს, დაანგრევს, ქვა ქვაზე, სიამაყისა და უღმერთობის იმ კოშკის საფუძვლებს და გაანადგურებს ყოველ ცრუ სწავლებასა და ყოველ გარყვნილ ფილოსოფიას.

65. და მაინც, ეს წარღვნა მხოლოდ წყლისგან არ იქნება, როგორც ძველ დროში; რადგან კაცის ხელი საკუთარი თავის წინააღმდეგ აღძრა ყველა სტიქია, როგორც ხილული, ისე უხილავი . ის საკუთარ თავზე გამოტანს განაჩენს, საკუთარ თავს ისჯის და განაჩენს. (65, 31)

66. ბუნების სამეფოები სამართლიანობისთვის იტირებენ და როდესაც გათავისუფლდებიან, მიწის ზედაპირის ნაწილებს გააქრობენ და ზღვად აქცევენ, ზღვებს გააქრობენ და მათ ადგილას ხმელეთს გამოაჩენენ.

67. ვულკანები ამოხეთქავენ სამსჯავროს დროის დასამოწმებლად და მთელი ბუნება ძლიერ მღელვარებაში ჩაიგდება და შეირყევა.

68. ილოცეთ, რათა კეთილმოსწავლეებად მოიქცეთ, რადგან ეს იქნება შესაფერისი დრო, როდესაც სამებისა და მარიამის სულიერი სწავლება გულებში გავრცელდება. (60, 40-41)

69. დედამიწის ზედაპირის სამი მეოთხედი გაქრება და მხოლოდ ნაწილი დარჩება თავშესაფრად იმთათვის, ვინც ამ ქაოსს გადარჩება. თქვენ მრავალი წინასწარმეტყველების აღსრულების მოწმენი გახდებით. (238, 24)

70. შეცდომაში არ შედით; რადგან "მეექვსე ბეჭდის" დასრულებამდე დიდი მოვლენები მოხდება: ვარსკვლავები მნიშვნელოვან ნიშნებს მოცემენ, დედამიწის ერები ამოიოხრავენ და ამ პლანეტის სამი ნაწილი გაქრება, და მხოლოდ ერთი დარჩება, რომელზეც სულიწმინდის თესლი ახალ სიცოცხლედ აღმოცენდება.

71. მაშინ კაცობრიობა ახალ არსებობას დაიწყებს, გაერთიანებულს ერთ სწავლებას, ერთ ენასა და მშვიდობისა და ძმობის ერთ ბ□□ულში. (250, 53)

72. მე გესაუბრებით იმ ტკივილზე, რომელსაც იმსახურებთ, რომელსაც მუდმივად ზრდით და რომელიც, როდესაც საათი დადგება, გადაიჭარბებს.
73. მე არასოდეს შევთავაზებდი ჩემს შვილებს ასეთ სასმელს; თუმცა, ჩემს სამართლიანობაში, შესაძლოა მაინც მოგცეთ უფლება, მოკრიფოთ თქვენი ბოროტების, თქვენი სიამაყისა და თქვენი უგუნურების ნაყოფი, რათა შემინანოთ და დამიბრუნდეთ.
74. კაცობრიობამ უგულებელყო ჩემი ძალა და ჩემი სიმართლე, როდესაც თავისი მეცნიერებით შეულახა ბუნების ტაძარს, სადაც ყველაფერი ჰარმონიაა, და ახლა მათი განკითხვა დაუნდობელი იქნება.
75. ელემენტარული ძალები გათავისუფლდებიან, კოსმოსი შეირყევა და მიწა იძვრება. მაშინ კაცობრიობას შორის ტერორი დაისადგურებს და მათ გაქცევა მოუნდებათ, მაგრამ თავის დაღწევის გზა არ იქნება. ისინი შეეცდებიან, დაიმორჩილონ გათავისუფლებული ძალები, მაგრამ ამას ვერ შეძლებენ. რადგან თავს დამნაშავედ იგრძნობენ და, თავიანთი ამპარტავნებისა და სისულელის გამო უკვე გვიან შეინანებენ, სასჯელისგან თავის დასაღწევად სიკვდილს მოიძიებენ. (238, 15–17)
76. ადამიანებს რომ სცოდნოდათ თავიანთი სულიერი ნიჭების შესახებ — რაოდენ დიდ ტანჯვას აიცილებდნენ თავიდან! მაგრამ მათ ურჩიეს, დარჩენილიყვნენ ბრმები ან უმოქმედონი, და ამით უდიდესი ტკივილის მომენტები მოიპოვეს თავს.
77. ჩემი სწავლება თქვენი გაბრძნობისთვის არის განკუთვნილი, რათა თავი აარიდოთ იმ დიდ ტანჯვებს, რომლებიც წარსული დროის წინასწარმეტყველებმა კაცობრიობას უწინასწარმეტყველეს.
78. მხოლოდ თქვენი ცხოვრების გამოსწორებით შეგიძლიათ იპოვოთ ის ძალა ან უნარი, რომ თავი გაინთავისუფლოთ გათავისუფლებული სტიქიების ზემოქმედებისგან. რადგან მხოლოდ რწმენა ან ლოცვა არ არის ის იარაღი, რომელიც გამარჯვებას განიჭებთ ბედის დარტყმებსა და ცხოვრების სირთულეებზე: ამ რწმენასა და ლოცვას თან უნდა ახლდეს სათნო, წმინდა და კეთილი ცხოვრება. (280, 14–15, 17)
79. მალე დაიწყება დიდი მოვლენების დრო მსოფლიოსთვის. დედამიწა შეძრწუნდება და მზე ამქვეყნად დამწვარ მზის სხივებს ჩამოუშვებს, რომლებიც მის ზედაპირს დაწვავს. კონტინენტები ტკივილით შეძრწუნდებიან ერთ პოლუსიდან მეორემდე; მთელი გლობუსი განწმენდილ იქნება და არ იქნება არცერთი არსება, რომელსაც არ იგრძნოს სირთულე და გამოსყიდვა.
80. მაგრამ ამ დიდი ქაოსის შემდეგ, ერები დაიბრუნებენ თავიანთ სიმშვიდეს და ბუნების ძალები დაწყნარდებიან. იმ "ქარიშხლიანი ღამის" შემდეგ, რომელშიც ეს სამყარო ცხოვრობს, გამოჩნდება მშვიდობის ცისარტყელა და ყველაფერი დაუბრუნდება მის კანონებს, წესრიგსა და ჰარმონიას.

81. კვლავ იხილავთ ცას სუფთას და ველებს ნაყოფიერს. მდინარეები კვლავ სუფთა იქნება და ზღვა — მშვიდი. ხეებზე იქნება ნაყოფი და ყვავილები — მდელოებზე, და მოსავალი უხვი იქნება. კაცობრიობა, განწმენდილი და ჯანმრთელი, კვლავ იგრძნობს თავს ღირსად და იხილავს თავისი აღმასვლისა და ჩემთან დაბრუნების გზას გაპრიალებულს.
82. ყველა სრულად იქნება განწმენდილი, რათა ღირსად მიიჩნიოს მომავალი ახალი ეპოქის ხილვა. რადგან მე უნდა ავაშენო ახალი კაცობრიობა მყარ საძირკველზე. (351, 66-69)

სიყვარულის მართლმსაჯულება და ღვთის მოწყალება

83. ახლოვდება ჟამი, როდესაც სამსჯავრო სრულიად იგრძნობა მსოფლიოში. განკითხული იქნება ყოველი ქმედება, ყოველი სიტყვა და ყოველი აზრი. დედამიწის ძლიერებიდან, რომლებიც ერებს მართავენ, მათ უმცირესებამდე — ყველა ჩემს ღვთაებრივ სასწორზე იქნება აწონილი.
84. მაგრამ არ აურიოთ სამართლიანობა საზღაურში, არც ზიანის ანაზღაურება სასჯელში. რადგან მე მხოლოდ იმის უფლებას გაძლევთ, რომ მოიმკათ თქვენი თესვის ნაყოფი და შეჭამოთ იგი, რათა მისი გემოთი და შედეგით შეიცნოთ, კეთილია თუ საზიანო, სიკეთე დათესეთ თუ ბოროტება.
85. ადამიანთა ბოროტების გამო დაღვრილი უმანკო სისხლი, ქვრივებისა და ობლების, განდევნილისა, რომელიც გაჭირვებასა და შიმშილს იტანჯება, -ის მწუხარება და ცრემლები — ყველა მათგანი სამართლისკენ მოუწოდებს და ჩემი სრულყოფილი და მოყვარული, მაგრამ გარდაუვალი სამართალი ყველას დაატყდება თავს. (239, 21-23)
86. ჩემი სამართალი მოვა ყოველ არსებაზე და შეეხება ყველა ადამიანს, ისევე, როგორც უფლის ანგელოზი მოვიდა ეგვიპტეში და შეასრულა ჩემი განკითხვა, რომელშიც მხოლოდ ისინი გადარჩნენ, ვინც თავიანთ კარზე ცხვრის სისხლით მონიშნეს.
87. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ ჟამს ყველა, ვინც ფხიზლობს და სარწმუნოება აქვს სიტყვისა და მხსნელის აღთქმებისა — ღვთაებრივი კრავისა, რომელმაც თავი გაწირა, რათა გასწავლოთ ლოცვა და აღასრულოთ თქვენი გამოსყიდვის გზის დავალებები სრული სიყვარულით — იხსნება, რადგან ჩემი სისხლი დაგიცავთ სიყვარულის მოსასხამივით. მაგრამ ვინც არ იფხიზლებს, ვინც არ ირწმუნებს, ან ვინც ღვთისგმობას იჩენს, ის იტანჯება, რათა გამოფხიზლდეს თავისი უგონო მდგომარეობიდან. (76, 6-7)
88. როდესაც ადამიანთა გულების სიღრმიდან დახმარების ვედრება ამაღლდება ჩემკენ და იტყვის: "მამაო ჩვენო, მხსნელო, მოგვეახლე, ვინადგურებითო", მაშინ მე მათ ჩემი თანდასწრების შეგრძნებას მივცემ,

მათ ჩემს უსაზღვრო წყალობას გამოვუცხადებ და კვლავ დავუმტკიცებ. (294, 40)

89. თქვენი ცხოვრების ჩვეული მსვლელობა მოულოდნელად სასტიკი ქარიშხლებით იქნება შერყეული. მაგრამ შემდეგ, უსასრულობაში, გაბრწყინდება ვარსკვლავის სინათლე, რომლის სხივებიც მიანიჭებენ იმ მშვიდობას, ნათელსა და სიმშვიდეს, რომელიც განკაცებულ სულს სჭირდება, რათა უსასრულობაზე დაფიქრდეს. (87, 52)

განკითხვის შედეგი

90. როდესაც ჩანდა, რომ კაცობრიობისთვის ყველაფერი დაკარგული იყო, რომ სიკვდილმა გაიმარჯვა ან ბოროტმა იზეიმა, არსებები სიბნელიდან სინათლისკენ აღდგებიან. სიკვდილიდან ისინი ჭეშმარიტი სიცოცხლისკენ აღდგებიან და დანგრევის უფსკრულიდან აღდგებიან, რათა ღვთის მარადიულ კანონს დაემორჩილონ.

91. ყველა არ იცნობდეს უფსკრულს; რადგან ზოგიერთმა იზრუნა, თავი აერიდებინა ვნებების, ამბიციისა და სიძულვილის იმ ომისთვის და მხოლოდ ახალი სოდომის კიდეებზე იცხოვრა; ხოლო სხვები, რომლებმაც დიდად შესცოდეს, დროულად შეჩერდებიან და დროული სინანულითა და სრული განახლებით თავს აარიდებენ ბევრ ცრემლსა და ტკივილს. (174, 53–54)

92. კაცობრიობის მთელი იმ მორალური და მატერიალური სტრუქტურისგან, "არც ერთი ქვა არ დარჩება მეორეზე". რათა ამ დედამიწაზე "ახალი კაცი" გამოჩნდეს, აუცილებელია, რომ ყოველი ნაკლი წაიშალოს, ყოველი ცოდვა მოიხსნას და დარჩეს მხოლოდ ის, რაც კეთილ თესლს შეიცავს.

93. ჩემი თანდასწრების ნათება და ჩემი მართლმსაჯულება მთელ მსოფლიოში იგრძნობა და ამ ნათლის წინაშე კერპები დაიქცევიან , ცრუ ტრადიციები დავიწყებას მიეცემა, ხოლო უნაყოფო რიტუალები მიტოვებული იქნება. (292, 33-34)

94. კაცობრიობის ხსნისთვის ერთი კარიღა დარჩება ღია: სულიერების კარი. ვინც ხსნა ისურვებს, მას მოუწევს უარყოს თავისი სიამაყე, თავისი ცრუ სიდიადე, თავისი დაბალი ვნებები და თავისი ეგოიზმი.

95. ძალიან მწარე იქნება სასმისი, რომელიც ადამიანებმა დიდ ბრძოლაში უნდა დალიონ. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: ნეტარ არიან ისინი, ვინც ამ სასმისს დალევენ და შემდეგ მიწიერ სამყაროს განწმენდილ სულებად დატოვებენ. რადგან როდესაც ისინი ამ სამყაროში სხვა სხეულებით დაბრუნდებიან, მათი გზავნილი სინათლით, სიმშვიდითა და სიბრძნით იქნება აღსავსე. (289, 60-61)

96. "საბოლოო ბრძოლები" თავისი სიმწარითა და "საბოლოო ქარიშხლები" ჯერ არ დადგა. ჯერ კიდევ უნდა დადგეს დრო, როდესაც ყველა ძალა არეულობაში ჩაიგდება და ატომები ქაოსურად დაიწყებს

ბრუნვას, რათა ამ ყველაფრის შემდეგ დადგეს ლეთარგია, დაღლილობა, სევდა და ზიზღი, რაც სიკვდილის გამოჩენას გამოიწვევს.
97. და ეს იქნება ის საათი, როდესაც ახლა უკვე მგრძნობიარე სულიერ სულებში საყვირის მბრდღვინავი ექო გაისმის, რომელიც მიღმიერი სამყაროდან გიცხადებთ, რომ კეთილი ნების ადამიანებს შორის სიცოცხლისა და მშვიდობის სამეფო ახლოვდება.
98. ამ ხმაზე "მკვდრები აღდგებიან" და სინანულის ცრემლებს ღვრიან, და მამა მიიღებს მათ, როგორც "დაკარგულ შვილებს", გრძელი გზით დაღლილებსა და დიდი ბრძოლით გამოფიტულებს, და დაღს დაასვამს მათ სულებს სიყვარულის კოცნით.
99. იმ "დღიდან" მოყოლებული, კაცობრიობას სძულს ომი. ისინი გულიდან განდევნიან სიძულვილსა და წყენას, ზურგს შეაქცევენ ცოდვას და დაიწყებენ გამოსყიდვისა და აღდგენის ცხოვრებას. ბევრი იგრძნობს შთაგონებას მანამდე უნახავი სინათლისგან და დაიწყებს მშვიდობიანი სამყაროს შექმნას.
100. ეს მხოლოდ მადლის ჟამის, მშვიდობის ეპოქის დასაწყისი იქნება.
101. ქვის ხანა შორს დარჩა ჩვენგან. მეცნიერების ხანაც ჩაივლის და მაშინ კაცობრიობას შორის სულის ხანა აყვავდება.
102. სიცოცხლის წყარო დიდ საიდუმლოებებს გამოავლინებს, რათა ადამიანებმა ააშენონ სამყარო, რომელიც ძლიერი იქნება სიკეთის, სამართლიანობისა და სიყვარულის მეცნიერებაში. (235, 79–83)

XIII სამყაროსა და ქმნილების გარდაქმნა და აღსრულება

თავი 56 – ქრისტეს სულიერი მოღვაწეობის გამარჯვება და აღიარება

სულიერი სწავლების გავრცელება ღვთის შუამავლების მიერ

1. ჩემი კანონი იქნება ხსნის კიდობანი ამ დროში. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: როდესაც უსამართლობის, ტანჯვისა და გაჭირვების წარღვნის წყლები გათავისუფლდება, სხვა ერების ხალხი ამ მიწაზე გრძელი პროცესიებით მოვა, მისი სულიერების, სტუმართმოყვარეობისა და მშვიდობისკენ მიზიდული; და როდესაც ისინი ამ გამოცხადებას შეიცნობენ და ირწმუნებენ იმისა, რაც მე, როგორც სულიწმინდას, ჩემს ბოლო მოვლინებაში ვთქვი, მე მათაც ვუწოდებ "ისრაელთას სულით".

2. ამ ბრბოში იქნებიან ჩემი მოციქულები, რომლებსაც დავაბრუნებ თავიანთ ხალხებთან, რათა ჩემი სიტყვის ღვთაებრივი გზავნილი მიუტანონ თავიანთ ძმებს.
3. თუმცა ყველა არ მოვა ამ ერში იმ სწავლების გასაცნობად, რომელიც მე მოგიტანეთ, რადგან ბევრი მას სულიერად მიიღებს. (10, 22)
4. თქვენ ყველანი მიიღებთ იმ სიმშვიდეს, რომელიც დაიმსახურეთ; მაგრამ მე უკეთეს დროს გპირდებით.
5. დედამიწაზე გასატარებელი განწმენდის შემდეგ, ჩემ მიერ გამოგზავნილი ადამიანები გამოჩნდებიან — დიდი მისიებით აღსავსე კეთილშობილი სულები — რათა შექმნან კაცობრიობის მორჩილი ოჯახი.
6. თქვენი თაობიდან ოთხი თაობა კიდევ უნდა გავიდეს, სანამ ჩემი სწავლება მთელ დედამიწაზე გავრცელდება და ლამაზ ნაყოფს გამოიღებს. (310, 50)

ბრძოლა ახალი სიტყვის აღიარებისთვის

7. დღეს მცირე სამწყსო მემხვევა გარს, მაგრამ ხვალ უთვალავი ბრბო შემიკრება გარს. მათ შორის მოვლენ ფარისეველნი, მლიქვნელნი, ჩემს სწავლებაში შეცდომების საძებნელად, რათა ხალხის აზრი ჩემი საქმის წინააღმდეგ აღაგზნონ. მათ არ იციან, რომ — სანამ ჩემს საქმეს გამოიკვლევდნენ — ისინი თავად იქნებიან გამხილულნი. (66, 61)
8. იმ დღეებში სამი მსაჯული მმართებდა: ანა, პილატე და ჰეროდე, ხალხმა კი ჩემზე განაჩენი აღასრულა. ახლა გეუბნებით, რომ ბევრია ჩემი მსაჯული და კიდევ უფრო მეტია მათი რიცხვი, ვინც ამ დროში მატკენს გულს.
9. მაგრამ რაც უფრო მეტად შეიძულებს ხალხი ჩემს რჯულსა და ჩემს სწავლებას — როდესაც ისინი ყველაზე მეტად იდევნებიან და უარყოფენ — მით უფრო გაისმის მორწმუნეთა ხმა, რადგან არ მოხდება ისე, როგორც "მეორე ეპოქაში"; ახლა მე მარტო არ ვიქნები. (94, 67)
10. იქნება ხანმოკლე პერიოდი, როდესაც ჩემი სიტყვა, ამ ეპოქაში მოცემული, თითქოსდა გაქრება დედამიწის პირისაგან.
11. მაშინ ადამიანები დაიწყებენ სულიერი სწავლებების გამოგონებას, ახალი კანონებისა და მცნებების სწავლებას. ისინი საკუთარ თავს უწოდებენ უფალებს, მოციქულებს, წინასწარმეტყველებსა და ღვთის შუამავლებას, და მე დავუშვებ მათ, რომ გარკვეული დროის განმავლობაში ილაპარაკონ და დათესონ. მე დავუშვებ მათ, რომ მოიყვანონ თავიანთი თესლი, რათა, როდესაც მის ნაყოფს მოიმკიან, შეიგრძნონ ის, რაც დათესეს.
12. დრო და ბუნების ძალები გადავლენ მათ თესვებზე და მათი ნაბიჯები სამსჯავრო იქნება კაცთა ამ შვილების თითოეულისთვის.
13. აუცილებელია, რომ სამყარომ ცრუობა შეიცნოს, რათა ჭეშმარიტება შეიცნოს. მაშინ ჭეშმარიტება და სიცოცხლის არსი, რომელიც ამ ჟამს

თქვენ გადმოგეცით, კაცობრიობაში სრული სიწმინდითა და სულიერებით აღდგება. (106, 9–10)

წმინდა სულის სწავლების ძალა

14. კაცობრიობისთვის ახალი ეპოქა დაიწყო; ეს არის სინათლის ეპოქა, რომლის თანდასწრებითაც ყველა ადამიანის სულიერ გზაზე უმაღლესი წერტილი დაისმება, რათა მათ გაიღვიძონ, დაფიქრდნენ და მოიშორონ თავიანთი ტრადიციების, ფანატიზმისა და შეცდომების მძიმე ტვირთი, რის შემდეგაც ახალი ცხოვრებისკენ აღიმართონ.

15. ზოგი ადრე, ზოგი გვიან, მაგრამ თანდათან ყველა რელიგია და სექტა მიაღწევს უხილავ ტაძარს, სულიწმინდის ტაძარს, რომელიც ჩემს საქმეშია, უძრავი, როგორც სვეტი, რომელიც უსასრულობაში აღიმართება და ყველა ერისა და თაობის ხალხს ელის.

16. როდესაც ყველა შევა ჩემი სავანის შინაგან სიწმინდეში ლოცვისა და მედიტაციისთვის, ორივე ჯგუფი მიაღწევს ჩემი ჭეშმარიტების ერთსა და იმავე გაგებას. ამიტომ, როდესაც ამ მოგზაურობის კულმინაცია დასრულდება, ყველა გაერთიანებული აღდგება ერთი და იმავე კანონის ქვეშ და თავიანთ მამას ერთნაირად შეევედრება. (12, 94–96)

17. ერთად იმ ხალხთან, რომელსაც ვწვრთნი და რომელიც სიბნელესა და უმეცრებას გამოვხსენი, აღვასრულებ ძველთაგან ნათქვამ წინასწარმეტყველებებს და ჩემი მტკიცებულებებისა და სასწაულების წინაშე შენძრავდება სამყარო, და ღვთისმეტყველნი და წინასწარმეტყველებათა განმმარტებელნი დაწვავენ თავიანთ წიგნებს და შინაგანად მოემზადებიან ამ გამოცხადების შესასწავლად. მაღალი წოდების ადამიანები, მეცნიერები, ხელში კვერთხითა და გვირგვინით შეჩერდებიან ჩემი სწავლების მოსასმენად და ბევრი იტყვის: "მაცხოვარი ქრისტე დაბრუნდა!" (84, 60)

18. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემი სიტყვა გარდაქმნის თქვენი ამჟამინდელი სამყაროსა და თქვენი მთელი ცხოვრების ხასიათს.

19. ამჟამინდელი ეპოქის ადამიანებისთვის სამყარო და მისი სიამოვნებები ცხოვრების აზრია. მაგრამ მალე ისინი სულს სხეულზე მეტად დააფასებენ, ხოლო სხეულს — ტანსაცმელზე მეტად; და ამქვეყნიური დიდების ძიების ნაცვლად, სულის უკვდავებას ეძებენ.

20. თავდაპირველად სულიერებისთვის ფანატიზმი იქნება; მისკენ სწრაფვა უკიდურესობამდე მივა; მაგრამ შემდეგ გულები დაწყნარდება და სულიერება ჭეშმარიტებასა და გულწრფელობაში აყვავდება. (82, 30-31)

21. ჩემი სწავლება მსოფლიოში დიდ ძვრებს გამოიწვევს; წეს-ჩვეულებებსა და იდეებში დიდი ცვლილებები იქნება და ბუნებაშიც კი მოხდება ცვლილებები. ყოველივე ეს კაცობრიობისთვის ახალი ეპოქის დასაწყისის მაცნე იქნება და სულები, რომლებსაც მალე მიწაზე გამოვგზავნი, ამ ყოველ წინასწარმეტყველებაზე ილაპარაკებენ. ისინი

განმარტავენ ჩემს სიტყვას და აღწერენ საქმეებს, რათა წვლილი შეიტანონ ამ სამყაროს აღდგენასა და აღმავალ განვითარებაში. (152, 71)
22. "ახალი სიმღერა" ამოიზრდება ყველა იმ სულისგან, რომელთაც ვერ მხედავდნენ და ბოლოს მაინც მნახეს, რადგან მიუხედავად თავიანთი ნაკლოვანებებისა, მე მეძებდნენ; და თქვენ კარგად იცით, რომ ვინც მე მეძებს, ყოველთვის მიპოულობს.
23. ხოლო რაც შეეხება მათ, ვინც უარმყო, ვინც თავი ამიცილა, ვინც ჩემი სახელი დაფარა, ვინც ჩემი არსების აღიარებაზე უარს ამბობს, ისინი თავიანთ გზაზე შეხვდებიან იმ განსაცდელებს, რომლებიც თვალს აუხელთ და ასევე საშუალებას მისცემენ მათ, იხილონ ჭეშმარიტება. (292, 35-36)
24. ვითარცა მქუხარე ღვარცოფი, რომელიც ყველაფერს მიიტანს, ისეთი იქნება სულიერების მიმდევართა მასების მიერ შექმნილი წარღვნა — წარღვნა, რომლის შეჩერებასაც ვერავინ შეძლებს, რადგან მისი ძალა დაუძლეველი იქნება. და ვინც კი მის გზაზე დაბრკოლებად დადგომას შეეცდება, დინება წალეკავს.
25. ვის შეუძლია დედამიწაზე სულების განვითარების ან ღვთის განჩინების აღსრულების შეჩერება? არავის. ერთადერთ არსებას, რომელსაც აბსოლუტური ძალა და სამართლიანობა შესწევს, თქვენი მამაა და მან განაწესა, რომ ყოველი სული სრულყოფილებისკენ უნდა მიიწევდეს.
26. თუ ჩემი ღვთაებრივი კანონები კაცობრივმა ხანმოკლე დროით უგულებელყო, მე ვიზრუნებ, რომ ჩემი ხმა, მძლავრი ზარის ხმის მსგავსად, გაიგონოს მათაც კი, ვინც სულიერი ცხოვრებისთვის მკვდარია. (256, 40–42)
27. როდესაც კაცობრიობა შეიცნობს ჩემს სწავლებას და შეიგნებს მის მნიშვნელობას, იგი მას მიენდობა და განმტკიცდება რწმენაში, რომ ეს არის უტყუარი გზა, მეგზური ყოველი ადამიანისთვის, ვისაც სურს იცხოვროს -ში, სამართლიანობაში, სიყვარულსა და მოყვასის პატივისცემაში.
28. როდესაც ეს სწავლება ადამიანთა გულებში ფესვს გაიდგამს, ის გაანათლებს საოჯახო ცხოვრებას, განამტკიცებს მშობლებს სათნოებაში, ქორწინებას ერთგულებაში და შვილებს მორჩილებაში, და მასწავლებლებს სიბრძნით აღავსებს. ის მმართველებს გულუხვებს გახდის და მოსამართლეებს ჭეშმარიტი სამართლიანობის განხორციელებისკენ უბიძგებს. მეცნიერები თავს განათებულად იგრძნობენ და ეს ნათელი მათთვის დიდ საიდუმლოებებს გამოავლინებს კაცობრიობის სარგებლობისა და მისი სულიერი განვითარებისთვის. ამგვარად, დაიწყება მშვიდობისა და პროგრესის ახალი ეპოქა. (349, 35)

ქრისტეს მეორედ მოსვლის გაცნობიერება მთელ მსოფლიოში

29. როდესაც ადამიანი უფსკრულის უღრმეს სიღრმეში ჩაიძირება და ბრძოლითა და ტანჯვით გამოფიტული, საკუთარი თავის გადასარჩენად ძალაც კი აღარ დარჩება, ის საოცრებით შეიგრძნობს, თუ როგორ ამოდის მის საკუთარ სისუსტეს, სასოწარკვეთასა და იმედგაცრუებას შორის უცნობი ძალა, ძალა, რომელიც სულიდან მომდინარეობს. როდესაც ის გააცნობიერებს, რომ მისი განთავისუფლების ჟამი დადგა, გაშლის ფრთებს და აიჭრება ამაოების, ეგოიზმისა და სიცრუის სამყაროს ნანგრევებს ზემოთ და იტყვის: "აი, იესო, უარყოფილი. ის ცოცხალია. საჭიროზე მეტია, რომ ყოველ ნაბიჯზე, დღითი დღე, ვცდილობდით მის მოკვლას. ის ცოცხალია და მოდის ჩვენს გადასარჩენად და თავისი სიყვარულის სრულად მოსანიჭებლად." (154, 54)

30. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, როგორც ძველთა მეფეებს უკვირდათ სიღარიბე, რომელშიც ვიშვი, ასევე გაუკვირდებათ ადამიანებს ამ ეპოქაში, როდესაც შეიტყობენ იმ მოკრძალებული გზის შესახებ, რომელიც ჩემი სიტყვის თქვენთვის მოსატანად ავირჩიე. (307, 52)

31. ამჟამად კაცობრიობა მოსამზადებელ ეტაპზეა. მასში ჩემი სამართალი მოქმედებს, რასაც ადამიანები ჯერ კიდევ ვერ აცნობიერებენ. რადგან თავიანთ სიამაყეში, თავიანთ ამპარტავნებულ მატერიალიზმში, ცხოვრების ყველა იმ გარდაუვალ მოვლენას, რომელიც მათთვის გარდაუვალია, შემთხვევითობას მიაწერენ.

32. მაგრამ მალე ჩემი მოწოდება მიაღწევს მათ გულებს და მაშინ ისინი მოინანიებენ და მთხოვენ, რომ აპატიო მათ თავიანთი ამპარტავნება და ნაკლოვანებები.

33. ეს იქნება ჯვრის საათი ადამიანის სულისთვის, რომელშიც, მცირე ხნით, იგი თავისი დიდი იმედგაცრუებების შემდეგ განცდის აბსოლუტურ სიცარიელეს, როდესაც გააცნობიერებს თავისი თვითკმაყოფილების სიცრუეს, თავისი ძალაუფლების წარმავლობას და თავისი იდეოლოგიების სიცრუეს.

34. მაგრამ ეს დაბნეულობის მდგომარეობა დიდხანს არ გასტანს, რადგან მაშინ გამოჩნდებიან ჩემი მოციქულები და გაავრცელებენ ჩემს ახალ გზავნილს.

35. კვლავ, როგორც ძველ დროში, როდესაც ჩემი სწავლების მოციქულები აღმოსავლეთიდან გაემგზავრნენ და ჩემი სიტყვის ცოდნა დასავლეთს მოუტანეს , ასევე იხილავს სამყარო იმ დროს კვლავ ჩემს მოციქულებს, რომლებიც ამ გზავნილის ნათელს მოუტანენ ხალხებსა და მათ სახლებს.

36. განა უცნაურად არ მოეჩვენებათ ადამიანებს, რომ სინათლე ახლა დასავლეთიდან აღმოსავლეთისკენ მოგზაურობს? განა ამიტომ უარყოფენ ისინი იმ გზავნილს, რომელსაც ჩემი მოციქულები ჩემი სახელით მიუტანენ მათ? (334, 42–45)

37. არიან მთელი რასები, რომლებიც არ მცნობენ; არიან ხალხები, რომლებიც ჯიუტად ზურგს უქცევენ ჩემს კანონებს, რომლებსაც არ სურთ ჩემი სწავლის შესწავლა, რომლებიც ეწინააღმდეგებიან მას, რადგან მას მოძველებულად მიიჩნევენ.
38. სწორედ ისინი, ვინც ვერ გამიგეს, ამტკიცებენ მიწიერ თავისუფლებებს. არიან ისეთებიც, ვინც ხშირად საკუთარი სარგებლისთვის აკეთებს კარგს და არა გულუხვობის გამო.
39. თუმცა, ჩემი სამართლიანობა და განსაცდელები განკუთვნილია ყველა ხალხისა და ყველა რასისთვის, და ესენი დღითიდღე მოევლინება მათ, რათა საბოლოოდ განაყოფიეროს მათი გულები და სულები, თითქოსდა ესენი მოსაყვავებლად გამზადებული მინდვრები იყვნენ, და რათა მათში, ამოხნილის შემდეგ, დაითესოს თესლი — ჩემი სიყვარულის, ჩემი სამართლიანობისა და ჩემი სინათლის მარადიული თესლი.
40. ის ხალხები სიყვარულით ილაპარაკებენ ჩემზე; ის რასები მაშინ დაამყარებენ თავიანთ იმედს ჩემზე; და ამ კაცობრიობის ყველა ხალხის სულებში გაისმება ხარების სიმღერები, ქებისა და სიყვარულის გუნდები ერთა მბრძანებელი უფლისადმი. (328, 12)

თავი 57 – სინანული და ცვლილება ყველა სფეროში

ახალი და უფრო ღრმა შეხედულებები

1. ახლოვდება დრო, როდესაც სულიერი გამოცხადებები კაცობრიობას ნათლის გზას უჩვენებენ, რათა მათ ქმნილების საიდუმლოებათა შემეცნება შეძლონ.
2. ჩემი სულის ნათელი გაგიცხადებთ იმ გზას, რომლითაც უნდა მოიპოვოთ ჭეშმარიტი ცოდნა, რომელიც ადამიანს საშუალებას მისცემს, ცნობილი გახდეს მის გარშემო მყოფი ქმნილებებისა და ბუნების ძალების წინაშე და მოიპოვოს მათი მორჩილება, რითაც აღასრულებს ჩემს ნებას, რომ ადამიანმა დაიმორჩილოს მიწა. მაგრამ ეს მხოლოდ მაშინ მოხდება, როდესაც ადამიანის სული, სულით განათებული, თავის ძალასა და ნათელს სხეულის სისუსტეებზე დაამკვიდრებს. (22, 19)
3. უკვე ახლოსაა დღე, როდესაც ადამიანები სულის მნიშვნელობას გააცნობიერებენ, რადგან მრავალი, ვინც თავს მორწმუნედ თვლის, არ ირწმუნებს, და სხვები, ვინც ფიქრობენ, რომ ხედავენ, არ ხედავენ. მაგრამ, როგორც კი ჭეშმარიტებას შეიგნებენ, მიხვდებიან, რომ ბავშვური, უსამართლო და არაგონივრული იქნება, განაგრძონ სხვა ცხოვრებასთან კუთვნილი სულიერი არსების კვება ამქვეყნიური ნაყოფით.
4. მაშინ ისინი სინათლეს რელიგიებში მოიძიებენ და სულის ტანჯვასა და ჭეშმარიტების პოვნის მტანჯველ სურვილში, ისინი გაანადგურებენ

სწავლებების სიცრუეს და აღმოფხვრიან ყოველივეს, რაც ზედაპირული და გარეგანია და რასაც სხვადასხვა კულტებში იპოვიან, სანამ არ აღმოაჩენენ ღვთაებრივ არსს. (103, 42)

5. კაცობრიობა აუცილებლად დაიღლება სიძულვილის, ძალადობისა და ეგოიზმის თესვისგან. სიძულვილის ყოველი თესლი, რომელსაც ისინი დათესავენ, ისე გამრავლდება, რომ მათი ძალა არ ეყოფათ საკუთარი მოსავლის მისაღებად.

6. ეს გაუთვალისწინებელი შედეგი, რომელიც მათ ადამიანურ ძალას აღემატება, შეაჩერებს მათ ამ დაუფიქრებელ და შეშლილ სვლაში. ამის შემდეგ, მე მოვხდენ სასწაულს ყველა გულში და იქ, სადაც მხოლოდ ეგოიზმი იყო, გააყვავებ სიყვარულს.

7. ადამიანები კვლავ აღიარებენ ჩემში ყოველ სრულყოფილებას, ყოვლისმცოდნეობასა და უზენაეს სამართლიანობას. მათ გაახსენდებათ, რომ იესომ თქვა: "ხიდან ფოთოლი მამის ნების გარეშე არ იძვრის". რადგან დღეს, სამყაროს შეხედულებით, ხეზე ფოთოლი, ცოცხალი არსებები და ვარსკვლავები შემთხვევით მოძრაობენ. (71, 30)

8. როდესაც კაცობრიობაში ჩემი ხმა სულიერად გაისმება, ადამიანები იგრძნობენ რხევას, რომელიც ყოველთვის იყო მათში, თუმცა ვერ პოულობდა თავისუფალ გამოხატვას. ეს იქნება სული, რომელიც — თავისი უფლის ხმით გამხნევებული — აღდგება და უპასუხებს ჩემს მოწოდებას.

9. მაშინ დედამიწაზე ახალი ეპოქა დაიწყება, რადგან თქვენ ცხოვრებას აღარ იხილავთ ქვემოდან, არამედ მას დააკვირდებით, შეიცნობთ და დატკბებით თქვენი სულიერი აღმაფრენის სიმაღლიდან. (321, 38-39)

10. მხოლოდ მაშინ, როდესაც სულს მეცნიერების შესწავლისა და ღრმად ჩაწვდომისკენ ინტელექტი კი არა, თავად ინტელექტის ამაღლება და წარმართვა მოუწევს, აღმოაჩენს ადამიანი იმას, რაც ამჟამად მისთვის შეუცნობელია და რაც, მიუხედავად ამისა, განკუთვნილია მისთვის გამოსავლენად, როგორც კი ის თავის ინტელექტს განასულიერებს. (295, 37)

11. მე გითხარით, რომ დადგება დრო, როდესაც სინათლე გამოჩნდება ყველგან, ყველა ქვეყანაში, ყველა კონტინენტზე. ეს სინათლე გაანათებს ადამიანის სულიერი მომზადების შესაბამისად. მაგრამ მის მეშვეობით ჩამოყალიბდება ქმნილების ახალი და უფრო ზუსტი გაგება, სულიერების ახალი გააზრება. ამგვარად, დაიწყება სულიერი და გონებრივი განვითარების ახალი ეტაპი. (200, 41)

12. როდესაც ადამიანები მიაღწევენ იმ დონეს, როდესაც სიყვარულით საყოველთაოდ დაიწყებენ ფიქრს, ყველა ისწრაფვის საკუთარი თავის სრულყოფისკენ, სხვებისადმი მეტი სამართლიანობის გამოჩენისკენ და მსახურებისკენ. სასჯელის შიში ზედმეტი იქნება; ადამიანები კანონებს

შიშის ნაცვლად, რწმენის გამო დაემორჩილებიან. მხოლოდ მაშინ განვითარდება კაცობრიობა სულიერად და ინტელექტუალურად. (291, 25)

13. როდესაც ჩემი ეს თესლი ფესვს გაიდგამს იმ ხალხების გულებში, რომლებიც კაცობრიობას ქმნიან, ადამიანების ცხოვრებაში სრული გარდაქმნა მოხდება. რა დიდი განსხვავება იქნება მათ გამოვლინებას შორის, როგორც ადამიანურ ცხოვრებაში, ასევე ღმერთისადმი სულიერ თაყვანისცემაში, როდესაც შევადარებთ ძველი დროის ადამიანების ცხოვრების, რწმენის, თაყვანისცემის, "ბრძოლისა" და აზროვნების წესს იმ ადამიანებისას, რომლებიც სულიერი ცხოვრებით ცხოვრობენ.

14. იმ ეპოქისგან, რომელიც ფანატიზმით, კერპთაყვანისმცემლობით, მატერიალიზმითა და რწმენის აბსურდული დოგმებით იყო აღსავსე, ქვა ქვაზე არ დარჩება. ყველა შეცდომა, რომელიც თქვენმა წინაპრებმა და თქვენ თვითონაც მომავალ თაობებს დაუტოვეთ, აღმოიფხვრება. ყველაფერი, რაც თავისში სიკეთისა და ჭეშმარიტების არსს არ შეიცავს, არ გაძლებს. მაგრამ მთელ იმ სიკეთეს, რაც მემკვიდრეობით მიიღეთ, ისინი შეინარჩუნებენ.

15. ეს სწავლება, წარსულ დროინდელთან შედარებით უფრო სულიერი სახით წარმოდგენილი, იძულებული იქნება იბრძოლოს ხალხებს, ერებს, ეკლესიებსა და სექტებს შორის, რათა გაიმარჯვოს და ფესვი გაიდგას. თუმცა, როგორც კი გაუგებრობის ხანმოკლე პერიოდი დასრულდება, კაცობრიობას მშვიდობა მოევლინება და ისინი იხარებენ, როდესაც ჩემი სიტყვის ჭეშმარიტ მნიშვნელობას გააცნობიერებენ, რომელიც მასში ყოველთვის იყო.

16. ჩემი ღვთაებრიობის, სულიერი ცხოვრებისა და თქვენი არსებობის მიზნის შესახებ წარმოდგენები სწორ კურსზე დადგება, რადგან ყოველი ადამიანი კარგ განმმარტებლად იქცევა ყველაფრის, რაც თქვენი ოსტატის, მისი მოციქულებისა და მისი წინასწარმეტყველების მიერ იგავებითა და სიმბოლოებით გითხრათ.

17. ეს გამოსახვის მანერა ადამიანებმა მხოლოდ ნაწილობრივ გაიგეს. ეს სწავლება მათთვის იყო განკუთვნილი, მათი მზარდი სულიერი და ინტელექტუალური შესაძლებლობების შესაბამისად. მაგრამ, რადგან მათ სურდათ ერთდროულად ყველაფრის ცოდნა, ისინი სულ უფრო მეტ წინააღმდეგობასა და მცდარ შეხედულებებში გაება, რადგან მატერიალურად განმარტეს ის, რაც მხოლოდ სულიერად შეიძლებოდა განმარტებულიყო. (329, 22–26)

განათლება ღვთისგან გამოგზავნილი ადამიანების მეშვეობით

18. მე დაგპირდით, რომ გამოგიგზავნით დიდ ნათელ სულებს თქვენს შორის საცხოვრებლად. ისინი მხოლოდ იმ მომენტს ელოდებიან, როდესაც მიწას მიუახლოვდებიან, ხორცს შეისხამენ და აღდგენის დიდ მისიას შეასრულებენ.

19. როდესაც ეს სულიერი არსებები ამქვეყნად იცხოვრებენ — რას ასწავლით მათ? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არაფერს! რადგან ისინი მოსვლენ, რათა ასწავლონ და არა იმისთვის, რომ ისწავლონ.
20. გაგიკვირდებათ, როდესაც გესმით, როგორ საუბრობენ ისინი ბავშვობიდანვე ღრმა საკითხებზე, ხედავთ, როგორ ესაუბრებიან მეცნიერებსა და თეოლოგებს, აოცებენ უფროსებს თავიანთი გამოცდილებით და ბავშვებისა და ახალგაზრდების გულებში სწორ გზას აღბეჭდავენ.
21. ნეტარია სახლი, რომელიც თავის წიაღში ერთ-ერთ ამ სულიერ არსებას მიიღებს. რა მძიმე იქნება გამოსყიდვის ტვირთი მათთვის, ვინც შეეცდება ჩემს მოციქულებს თავიანთი მისიის შესრულებაში ხელი შეუშალოს! (238, 30-31)
22. კვლავ გეუბნებით თქვენ, რომ არ მოგაკლდებათ ქვეყანაზე ისეთი ადამიანები, რომლებიც დიდი ნათლით არიან დაჯილდოებულნი, რომლებიც გაგიხსნით გზას და სიყვარულს დათესავენ თქვენს ცხოვრებაში.
23. კაცობრიობას დედამიწაზე ყოველთვის ჰყავდა ასეთი ადამიანები, მაგრამ დადგება დრო, როდესაც სინათლის მაღალი სულების დიდი ლეგიონები იშვებიან ქვეყნად, რათა აღმოფხვრან ცრუ სამყარო, რომელიც თქვენ შექმენით, და დაამყარონ ახალი, სადაც სუფევს მშვიდობა და მეფობს ჭეშმარიტება.
24. ისინი დიდად იტანჯებიან ბოროტი ადამიანებისგან. მაგრამ ეს არაფერია ახალი, რადგან ღვთის არცერთმა შუამავალმა არ გადაურჩა დევნას, დაცინვასა და მტრობას. ისინი უნდა მოვიდნენ ამქვეყნად და იცხოვრონ მასზე, რადგან დედამიწაზე მათი ყოფნა აუცილებელია.
25. ისინი მოვლენ და სიყვარულით დაელაპარაკებიან კაცთა გულებს. მათი სიტყვა, მამის სიმართლით აღსავსე, დაარტყამს სიამაყესა და გავლას ყველასას, ვინც თავისი სულის სიმდაბლის სამოსი შეცვალა სიამაყის, ამპარტავნების, ცრუ ძალაუფლებისა და ცრუ დიდების ბრწყინვალე მოსასხამით.
26. სწორედ ისინი პირველნი აღდგებიან და მრისხანებით მოთენთულ თითს დაუქნევენ ჩემს მოციქულებს. მაგრამ ეს დაეხმარება ჩემს მსახურებს, ყოველ განსაცდელში, რომელსაც ისინი განიცდიან, დიდნი მოწმენი იყვნენ იმ ჭეშმარიტებისა, რომელიც მათ ქვეყნად მოიტანეს.
27. თქვენ ჯერ არ იცით, ადამიანთა ცხოვრების რომელ გზებზე გამოჩნდებიან ისინი. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ზოგიერთი მათგანი დიდი რელიგიური თემების წიაღში გამოჩნდება. ისინი ყველა ადამიანის ერთიანობისა და სულიერი ჰარმონიისკენ ისწრაფვიან.
28. სხვები კი მეცნიერებს შორის აღდგებიან და, მათი შთაგონების ნაყოფით, დაამტკიცებენ, რომ მეცნიერების ჭეშმარიტი საბოლოო მიზანი

კაცობრიობის სულიერი სრულყოფილებაა და არა მისი გაღატაკება და განადგურება.
29. ამგვარად, ცხოვრების ყველა სფეროში, ჩემი მსახურნი წინა პლანზე გამოვლენ, გულში ჩემს კანონს ატარებენ და სიტყვითა და საქმით დაადასტურებენ ყოველივეს, რაც ამ ჟამს გითხარით. (255, 43–47)

კაცობრიობის გარდაქმნა

30. მე წინასწარმეტყველურად გაუწყებთ ახალ სამყაროსა და სულიერებულ კაცობრიობას, მაგრამ როდესაც ეს სიტყვა ცნობილი გახდება, მას კვლავ არ დაიჯერებენ.
31. თაობა თაობას შეცვლის; კაცობრიობის სიამაყე გამოიწვევს შტორმებსა და წყალდიდობებს, ეპიდემიებსა და ჭირებს, და კაცობრიობის გაჭირვების ყიჟინა აანჯღრევს სამყაროს.
32. მაგრამ ამ ყველაფრის შემდეგ, დედამიწის ახალი მკვიდრნი თვითშემეცნებისა და სულიერების გზას დაადგებიან, წარსული თაობებისგან მემკვიდრეობით მიღებული გამოცდილების უსაზღვრო სიმდიდრით ისარგებლებენ და ღვთაებრივი თესლი აღმოცენებას დაიწყებს.
33. ღვთაებრივი თესლი არსებობს ყოველ სულში, რადგან იგი ჩემგან გამოვიდა, და როგორც თქვენი შვილები მემკვიდრეობით იღებენ მშობლების ნიშნებსა თუ ხასიათს, ასევე სულებიც საბოლოოდ გამოავლენენ იმას, რაც მათ ზეციერი მამისგან მემკვიდრეობით მიიღეს: სიყვარულს. (320, 9-11)
34. ახალი წარღვნის შემდეგ, ცისარტყელა გაანათებს, როგორც მშვიდობისა და იმ ახალი აღთქმის სიმბოლო, რომელსაც კაცობრიობა სულიერად დადებს თავის უფალთან.
35. თქვენ უნდა მოემზადოთ რთული ბრძოლისთვის, რადგან ყველას მოგიწევთ ბრძოლა ბოროტების გველთან, რომლის იარაღებია დიდების სიხარბე, სიძულვილი, მიწიერი ძალაუფლება, უზნეობა, ამპარტავნება, ეგოიზმი, სიცრუე, კერპთაყვანისმცემლობა და ფანატიზმი — ბოროტების ყველა ძალა, რომელიც ადამიანის გულიდან იშობა, და რომელთა წინააღმდეგაც თქვენ უნდა იბრძოლოთ დიდი სიმამაცითა და რწმენით, სანამ არ დაამარცხებთ მათ.
36. როდესაც თქვენი ვნებების გველეშაპი თქვენი სინათლის იარაღით დაეცემა, კაცობრიობის წინაშე ახალი სამყარო გამოჩნდება — ახალი სამყარო, თუმცა იგივეა; მაგრამ ის უფრო ლამაზად გამოჩნდება. რადგან მაშინ კაცობრიობა მას თავისი კეთილდღეობისა და პროგრესისთვის გამოიყენებს და ყველა თავის საქმეს სულიერების იდეალით გაჟღენთავს.
37. გულები განდიდდებიან, ადამიანთა გონება გაბრძნდება, სული კი შეძლებს საკუთარ არსებობაზე დამოწმებას. ყოველივე კეთილი

აყვავდება; ყოველივე ამაღლებულად ადამიანთა საქმეების თესლად იქცევა. (352, 61–64)

38. კაცი უფსკრულში ჩაიძირა და მისი სინდისიც თან ჩაჰყვა, მოუთმენლად ელით ხელსაყრელ მომენტს, რათა მისი ხმა გაისმას. მალე ეს ხმა გაისმება მსოფლიოში ისეთი დიდი ძალით, როგორსაც ჯერ ვერც კი წარმოიდგენთ.

39. და ეს კაცობრიობას დაანახებს, რომ ამაღლდეს სიამაყის, მატერიალიზმისა და ცოდვის უფსკრულიდან, განბანოს თავი თავისი სინანულის -ის ნიაღვარში და, ამგვარად, დაიწყოს ზრდა სულიერების გზაზე.

40. მე ჩემს ყველა შვილს გვერდში დავუდგები, რადგან მე ვარ აღდგომა და სიცოცხლე, რომელიც "მკვდრებს" საფლავებიდან აღადგენს.

41. იმ სიცოცხლეში, რომელსაც დღეს ვთავაზობ კაცობრიობას, ადამიანები ჩემს ნებას აღასრულებენ და სიყვარულისთვის საკუთარ თავისუფალ ნებაზე უარს იტყვიან, რადგან დარწმუნდებიან, რომ ვინც მამის ნებას ასრულებს, არც მსახურია და არც მონა, არამედ ღვთის ჭეშმარიტი შვილი. მაშინ შეიცნობთ ჭეშმარიტ ბედნიერებასა და სრულ სიმშვიდეს, რომლებიც სიყვარულისა და სიბრძნის ნაყოფია. (79, 32)

42. გეუბნებით თქვენ, ამ "მესამე ეპოქაში" — თუნდაც ეს თქვენთვის შეუძლებლად მოგეჩვენოთ — კაცობრიობის განახლება და ხსნა რთული არ იქნება, რადგან გამოსყიდვის საქმე ღვთაებრივი საქმეა.

43. სწორედ ჩემი სიყვარული დააბრუნებს ადამიანებს სინათლისა და ჭეშმარიტების გზაზე. ჩემი სიყვარული, რომელიც ფარულად ჟღენთავს ყოველ გულს, ეალერსება ყოველ სულს და ვლინდება ყოველი სინდისის მეშვეობით, ქვასავით გულებს მგრძნობიარე გულებად გარდაქმნის; მატერიალისტ ადამიანებს სულიერ არსებებად, ხოლო გამაგრებულ ცოდვილებს — სიკეთის, მშვიდობისა და კეთილი განზრახვების მქონე ადამიანებად.

44. მე ასე გელაპარაკებით, რადგან არავინ იცის თქვენი სულის განვითარება ჩემზე უკეთ და მე ვიცი, რომ თანამედროვე ადამიანი, თავისი დიდი მატერიალიზმის, სამყაროს სიყვარულისა და უმძიმესი ცოდვის ზღვრამდე განვითარებული ვნებების მიუხედავად, მხოლოდ ერთი შეხედვით არის მონურად მიჯაჭვული "ხორცსა" და მატერიალურ ცხოვრებაზე. მე ვიცი: როგორც კი ის თავის სულში ჩემს სიყვარულს შეგრძნებს, სწრაფად მოვა ჩემთან, რათა მოიხსნას თავისი ტვირთი და გამომყვე ჩემს ჭეშმარიტების გზაზე, რომლითაც ასე ღრმად ესწრაფვის სიარულს, თუმცა გაუცნობიერებლად. (305, 34–36)

45. იყავით ფხიზლად და იხილავთ მათ გარდაქმნას, ვინც უარმყო, ისევე როგორც იგრძნობთ მათ დაბრუნებას, ვინც ჭეშმარიტი გზიდან გადაუხვია.

46. მეცნიერნი, რომელთაც თავიანთი ცხოვრება გამანადგურებელი ელემენტებისა და ძალების ძიებას მიუძღვნეს, როდესაც იგრძნობენ, რომ

მათი განკითხვა ახლოვდება, დაუბრუნდებიან ჭეშმარიტების გზას, რათა თავიანთი უკანასკნელი დღეები სამყაროს მორალური და მატერიალური რეკონსტრუქციისთვის მიუძღვნან.

47. სხვები, რომლებმაც თავიანთი ამპარტავნებით კაცთა სულებში ჩემი ადგილის დაკავება მოინდომეს, ჩამოვლენ თავიანთი ტახტებიდან, რათა თავმდაბლობით ჩემს მიბაძვას ცადონ. და ისინიც კი, რომლებმაც ოდესღაც აღძრეს ერები და გააჩაღეს ომები, შეიცნობენ თავიანთ დანაშაულს და, შიშით აღსავსენი, კაცობრიობის მშვიდობისთვის იღვაწებენ. (108, 39)

48. როდესაც ჩემი ნათელი ყველა გულში შეაღწევს, და ხალხები, რომლებიც ერებს უძღვებიან, რომლებიც მათ ასწავლიან, და ყველა ისინი, ვისაც "sa "-ისთვის ყველაზე მნიშვნელოვანი ამოცანების შესრულება ევალებათ, დაუშვებენ, რომ ამაღალი ნათლით, რომელიც სინდისია, იხელმძღვანელონ და შთაგონებულნი იყვნენ, მაშინ შეგიძლიათ ერთმანეთს ენდოთ; მაშინ შეგიძლიათ ენდოთ თქვენს ძმებს, რადგან ჩემი ნათელი ყველაში იქნება, და ჩემს ნათელში ჩემი თანდასწრება და ჩემი სიყვარულის სიმართლე იბატონებს. (358, 29)

49. ჩემი სწავლება კვლავ მოისმენს კაცობრიობა, მაგრამ არა იმიტომ, რომ ჩემი კანონი დაუბრუნდა კაცობრიობას, რადგან ის ყოველთვის იყო ჩაწერილი მათ სულებში. ეს კაცობრიობაა, რომელიც დაუბრუნდება კანონის გზას.

50. ეს სამყარო ჩემს იგავში აღწერილი უღირსი ძის მსგავსი იქნება. მისი მსგავსად, ისიც იპოვის მამას, რომელიც თავის ადგილას მას ელის, მზადაა, სიყვარულით ჩაეხუტოს და თავის სუფრასთან დასვას, რათა ივახშმოს.

51. ჯერ არ დამდგარა ამ კაცობრიობის ჩემთან დაბრუნების ჟამი; არც მისი მემკვიდრეობის წილი დარჩა მისთვის, რომელსაც ის ნადიმებსა და სიამოვნებებში დახარჯავს, სანამ შიშველი, მშიერი და ავადმყოფი არ დარჩება და მხოლოდ მაშინ აიწევს მზერას მამისკენ.

52. აუცილებელია, კიდევ რამდენიმე "წამი" მივცეთ ამქვეყნიური კეთილდღეობის მაძიებლებს, რათა მათი იმედგაცრუება სრული იყოს; რათა საბოლოოდ დარწმუნდნენ, რომ ოქრო, ძალაუფლება, წოდებები და ხორციელი სიამოვნებები ვერასდროს მოუტანენ მათ სულის სიმშვიდესა და კეთილდღეობას.

53. მთელი კაცობრიობისთვის ახლოვდება საკუთარი თავის განკითხვა სინდისის შუქზე. მაშინ მეცნიერები, თეოლოგები, მეცნიერები, ხელისუფალნი, მდიდრები და მოსამართლეები საკუთარ თავს ჰკითხავენ, რა სულიერი, მორალური თუ მატერიალური ნაყოფი მოიპოვეს და რისი შეთავაზება შეუძლიათ ადამიანებისთვის.

54. ამ დროის შემდეგ, ბევრი დამიბრუნდება, რადგან გააცნობიერებენ, რომ მიწიერ პრესტიჟს მიუხედავად, რაღაც აკლდათ იმ სიცარიელის

შესავსებად, რომელშიც მათი სული ჩავარდა — სულის, რომელიც მხოლოდ სულიერი ცხოვრების ნაყოფით იკვებება. (173, 19–20, 57–58)
55. დღევანდელი, სულიერებისა და სიყვარულისგან დაცლილი ხალხიდან გამოვავლინებ იმ თაობებს, რომელთა შესახებ ასე ხშირად იყო წინასწარმეტყველებული ჩემი სიტყვის მეშვეობით. მაგრამ პირველ რიგში, ვიმუშავებ ამ ხალხებზე, რომლებიც დღეს ერთმანეთს ვერ იგებენ, ერთმანეთს ებრძვიან და ერთმანეთს ანადგურებენ.
56. როდესაც ჩემი სამსჯავროს აღსრულება ყველას გადაუვა და სარეველები აღმოფხვრილი იქნება, დაიწყება ახალი კაცობრიობის გამოჩენა, რომელიც თავის "სისხლში" აღარ ატარებს უთანხმოების, სიძულვილისა თუ შურის თესლს, რადგან მისი მშობლების "სისხლი" ტანჯვისა და სინანულის ბადარში განწმენდილი იქნება.
57. მე მივიღებ მათ და ვეტყვი: "ითხოვეთ, ითხოვეთ და მოგეცემათ", როგორც მე გითხარით "მეორე ეპოქაში". მაგრამ დღეს ვამატებ: ისწავლეთ თხოვნა. (333, 54)

ცვლილებები და ძვრები ცხოვრების ყველა სფეროში

58. სამყარო მატერიალური, პლანეტა, არ არის დაშლის პირას, მაგრამ ამ სამყაროს, შეცდომებისა და ცოდვების, სიბნელისა და ცრუ მეცნიერების დასასრული მოდის ჩემი სწავლების ნათლით და მის ნანგრევებზე მე ავაშენებ ახალ სამყაროს პროგრესისა და მშვიდობისას. (135, 5)
59. დიდი იქნება გარდაქმნა, რომელსაც კაცობრიობა მცირე დროში განიცდის. სოციალური ორგანიზაციები, პრინციპები, რწმენები, დოქტრინები, წეს-ჩვეულებები, კანონები და ადამიანური ცხოვრების ყველა წესრიგი ძირეულად შეირყევა. (73, 3)
60. ადამიანებო, ერებო, რასებო და ხალხებო — ყველამ მათგანმა უნდა გაითვალისწინოს ღვთაებრივი მოწოდება, როდესაც ადამიანის სული, დედამიწაზე ტყვეობისგან დაღლილი, აღდგება, გატეხს მატერიალიზმის ბორკილებს და გამოთქვამს სიხარულის ყიჟინს სულიერი განთავისუფლებისას. (297, 66)
61. დადგება დრო, როდესაც გამოჩნდებიან ადამიანები, რომლებიც ჭეშმარიტად შეიყვარებენ ჩემს კანონს, რომლებსაც შეეძლებათ სულიერი კანონის შეერთება ამქვეყნიურ კანონთან, ანუ: მარადიული ძალაუფლების — დროებით ძალაუფლებასთან.
62. ეს არ გაკეთდება სულების დასაბორკილებლად, როგორც წარსულში, არამედ იმისთვის, რომ მათ სინათლისკენ მიმავალი გზა უჩვენონ, რომელიც სულის ჭეშმარიტი თავისუფლებაა.
63. მაშინ ზნეობა ოჯახების წიაღს დაუბრუნდება; თქვენს წეს-ჩვეულებებსა და ტრადიციებში განათლებისა და სულიერების ჭეშმარიტი ცენტრები იარსებებს. ეს იქნება დრო, როდესაც სინდისი თავის ხმას

გააგონებს, და როდესაც ჩემი შვილები ჩემს ღვთაებასთან სულით სულს დაამყარებენ კავშირს, როდესაც რასები ერთმანეთში გაიხსნებიან.
64. ყოველივე ეს გადამწყვეტი იქნება მრავალი განსხვავებისა და კონფლიქტის გაქრობაში; რადგან — მიუხედავად იმისა, რომ თქვენი სამყარო ასეთი პატარაა — თქვენ ჯერ ვერ გაიგეთ, როგორ იცხოვროთ ერთად, როგორც ერთი ოჯახი; თქვენ ვერ შეძელით, შემომწირეთ ერთიანობის ფორმათა თაყვანისცემისა.
65. უძველესმა ბაბილონმა განგსაჯა ხალხებსა და რასებს შორის ამ დაყოფად, მაგრამ ჩემი სულიერი ტაძრის დამყარება კაცთა გულებში გაგათავისუფლებთ ამ სასჯელისგან და ერთმანეთის ჭეშმარიტად სიყვარულამდე მიგიყვანთ. (87, 10)
66. დადგება დრო, როდესაც ადამიანის სურვილი, აამაღლოს თავისი სული, იმდენად მგზნებარე იქნება, რომ ის ყველა ხელთ არსებულ საშუალებას გამოიყენებს ამ ცრემლების ველის გარდასაქმნელად ისეთ სამყაროდ, სადაც ჰარმონია მეფობს; რომ ის შეასრულებს "შეუძლებელს"; რომ ომების თავიდან ასაცილებლად საკუთარ თავზე მსხვერპლშეწირვამდე და ზებუნებრივ ძალისხმევამდე მივა.
67. სწორედ ეს ადამიანები აღადგენენ ამ სამყაროს, მოხსნიან ტანჯვის ჭიქას ადამიანთა ცხოვრებიდან და ააშენებენ თავიდან ყველაფერს, რაც წარსულმა თაობებმა დაანგრიეს ძალაუფლების ბრმა ძიებაში, თავიანთ მატერიალიზმსა და უგუნურებაში.
68. სწორედ ისინი იზრუნებენ ჩემს ჭეშმარიტ თაყვანისცემაზე — ამ პატივისცემაზე ფანატიზმის ან გარეგანი და უსარგებლო რიტუალური ქმედებების გარეშე. ისინი შეეცდებიან, აგრძნობინონ კაცობრიობას, რომ ადამიანური და სულიერი კანონების ჰარმონია და მათი შესრულება საუკეთესო თაყვანისცემაა, რაც ადამიანებს ღმერთისთვის შეუძლიათ შესწირონ. (297, 68–69)
69. რიტუალების, სამსხვერპლოებისა და საეკლესიო ზარების ეპოქა კაცობრიობაში ახლა დასასრულს უახლოვდება. იდოლატრია და რელიგიური ფანატიზმი უკანასკნელ ამოსუნთქვას გააკეთებენ. დადგება დაპირისპირებისა და ქაოსის ის დრო, რომლის შესახებაც მე განუწყვეტლივ გიწინასწარმეტყველებდით.
70. როდესაც, შტორმის შემდეგ, მშვიდობა ყველა სულს დაუბრუნდება, ადამიანები აღარ ააშენებენ სამეფო სასახლეებს ჩემს პატივსაცემად, არც ხალხს შეკრებენ ზარების რეკვით და არც ისინი, ვინც თავს დიდებულად მიიჩნევენ, იხეირებენ ძალაუფლებით მასებზე. დადგება მოკრძალების, ძმობისა და სულიერების დრო, რომელიც კაცობრიობისთვის სულიერი ნიჭების თანასწორობას მოიტანს. (302, 37)
71. ამ ჟამს, მკელი იმყოფება, რომელსაც დაევალა ყოველი იმ ხის მოჭრა, რომელიც კარგ ნაყოფს არ ისხამს. ამ დიდ ბრძოლაში მხოლოდ სამართლიანობა და ჭეშმარიტება გაიმარჯვებს.

72. მრავალი ეკლესია გაქრება; ზოგი კი დარჩება. ზოგიერთში ჭეშმარიტება გაბრწყინდება; სხვებში კი მხოლოდ მატყუარა იქნება შეთავაზებული. მაგრამ სამართლიანობის ცელი განაგრძობს მკვრას, სანამ დედამიწაზე არსებული ყოველი მარცვალი არ გაიწმინდება. (200, 11)

73. ეს ჩემი სწავლების გაგრძელებაა, მაგრამ არა დროის დასასრული, როგორც მას ადამიანი განმარტავს. სამყარო კვლავაც იტრიალებს სივრცეში; სულები კვლავაც მოვლენ დედამიწაზე და განხორციელდებიან თავიანთი განკუთვნილი ბედის შესასრულებლად. ადამიანები მომავალშიც დასახლებენ ამ პლანეტას და მხოლოდ ადამიანებს შორის ცხოვრების წესი შეიცვლება.

74. ცვლილებები, რომლებსაც ადამიანის ცხოვრება განიცდის, დიდი იქნება, იმდენად უზარმაზარი, რომ თქვენთვის ისე მოგეჩვენებათ, თითქოს ერთი სამყარო იღუპება და მეორე ხელახლა იბადება. (117, 14)

75. თქვენ ყველანი იმ სიხარულისა და სიმშვიდისკენ მიმავალ გზაზე მიდიხართ და არა უფსკრულისა და "სიკვდილისკენ", როგორც თქვენს გულს ეჩვენება.

76. ჭეშმარიტია, რომ თქვენ ჯერ კიდევ ბევრი სიმწარე უნდა განიცადოთ, სანამ თქვენი სულიერების დრო დადგება. მაგრამ ვერც სიკვდილი, ვერც ომი, ვერც ჭირი, ვერც შიმშილი ვერ შეაჩერებს სიცოცხლის ს -ს და ამ კაცობრიობის სულიერ განვითარებას. მე სიკვდილზე ძლიერი ვარ და, ამიტომ, თუ დაიღუპებით, სიცოცხლეს დაგიბრუნებთ და მიწაზე დაბრუნების უფლებას მოგცემთ, როდესაც ეს აუცილებელი იქნება.

77. ჯერ კიდევ ბევრი რამ მაქვს თქვენთვის, საყვარელო კაცობრივო, გამოსაცხადებელი; ჩემს წიგნს, ღვთაებრივი სიბრძნის წიგნს, ჯერ კიდევ ბევრი სიურპრიზი აქვს შენახული. (326, 54)

თავი 58 – ქრისტეს მშვიდობის სამეფო და ქმნილების დასრულება

ქრისტეს სიმშვიდის სამეფოში მმართველი ძალა

1. როგორც იმ დიდი ტანჯვის ჟამს წინასწარმეტყველებდით, ასევე გეუბნებით, რომ როდესაც არეულობა დასრულდება, კაცობრიობაში ჰარმონია დადგება.

2. ამპარტავნები, საკუთარ თავზე აღმატებულად მოაზროვნეები და მათში სიყვარულისა და სამართლიანობის არმქონენი დროებით შეჩერდებიან იმქვეყნიურში, რათა სიკეთემ, მშვიდობამ და სამართლიანობამ წინსვლა შეძლოს დედამიწაზე და რათა მათ შორის სულიერება და ჭეშმარიტი ცოდნა აყვავდეს. (50, 39-40)

3. კაცთა ცხოვრებაში ბოროტება ყოველთვის თრგუნავდა სიკეთეს. მაგრამ მე კვლავ გეუბნებით, რომ ბოროტება არ გაიმარჯვებს, არამედ ჩემი სიყვარულისა და სამართლიანობის კანონი იბატონებს კაცობრიობაზე. (113, 32)

4. სულები, რომლებიც იმ დღეებში განხორციელდებიან კაცობრიობას შორის, უმეტესწილად იმდენად ერთგულნი იქნებიან სიკეთისადმი, რომ, თუ გამოჩნდებიან ადამიანები, რომლებიც ბოროტებისკენ არიან მიდრეკილნი, ეს უკანასკნელნი, რა ძლიერნიც არ უნდა იყვნენ, უნდა დაემორჩილონ ჭეშმარიტების სინათლეს, რომელსაც პირველნი მათ თვალწინ დაუყენებენ — სრულიად განსხვავებით იმისგან, რაც ამჟამად ხდება. რადგან გარყვნილნი უმრავლესობაში არიან, მათ ბოროტებისგან შექმნეს ძალა, რომელიც ახშობს სიკეთეს, აინფიცირებს მათ და თავის მარწუხებში ამყოფებს. (292, 55)

5. იმ დღეებში, ო, მოწაფეებო, ახალი იერუსალიმი კაცთა გულებში იქნება. თქვენ სულიერების მაღალ ხარისხებს მიაღწევთ და მე მხოლოდ მაღალგანვითარებული სულები არ გამომიგზავნიან თქვენში განსასახლებისთვის, რათა ჩემი გზავნილები მოგაწოდონ. მე ასევე გამოგიგზავნით სულებს, რომლებსაც თქვენი სათნოება სჭირდებათ და რომლებიც თქვენს შორის ცხოვრებისას საკუთარ ცოდვებს გაიტანენ.

6. იმ დროში მოხდება დღევანდელის საპირისპირო, როდესაც მე გამოგიგზავნით სუფთა სულებს, თქვენ კი მათ დაბინძურებულებს დამიბრუნებთ. (318, 46)

ახალი კაცი

7. ყველა წინასწარმეტყველება აღსრულდება და კაცობრიობა იხილავს ერს, რომელიც მისი ყველაზე ფარული და უცნობი კუთხეებიდან გამოვა — ერს, რომელიც თავმდაბალი იქნება, მატერიალური კეთილდღეობის მხრივ ღარიბი, მაგრამ სულით ძლიერი, ჩემი რჯულის ერთგული და მოყვასის მიმართ მოწყალე. მისი სავანე შიგნით იქნება, უხილავი და ხელშეუხებელი და, ამიტომ, მისი დანგრევა შეუძლებელი იქნება. იქ აინთება წაშლითმიუღებელი ნათელი, რომელიც გაანათებს მის გზას. მისი ცხოვრებისეული გზა და განსაცდელები მტკივნეული და მძიმე იქნება, მაგრამ იგი მათ გამო არასდროს დასუსტდება, არც უკმაყოფილების ან მწუხარების გამო წუწუნებს და არც ზურგს შემომაქცევს, რადგან მას მოციქულის ძალა აქვს. ადამიანები ამოვიდენ ტალახიდან, ჭაობიდან და ცოდვიდან კანონისა და სათნოებისკენ და ივლიან სიყვარულისა და მადლის გზებით. ჩემი სული ყველგან იგრძნობა; ყოველი თვალი დამიწყებს, ყოველი ყური შემომიწყებს, ხოლო ყოველი გონება გაიგებს ჩემს გამოცხადებებსა და შთაგონებებს.

8. ადამიანები, რომლებსაც უხეშად და უცოდინრად მიიჩნევდნენ, მოულოდნელად განმანათლებულნი და ჩემს წინასწარმეტყველებად

გარდაქმნილნი იქნებიან. მათი ბაგეებიდან გადმოვა სიტყვები, რომლებიც გამხმარი გულებისთვის კრისტალურად სუფთა წყალი იქნება.
9. წინასწარმეტყველნი ამ წყალს სიბრძნისა და ჭეშმარიტების წყაროსგან, რომელმაც მე ვარ, ამოიღებენ; მასში იპოვიან ადამიანები ჯანმრთელობას, სიწმინდესა და მარადიულ სიცოცხლეს. (68, 38-39)
10. ჩემი სამეფო განკუთვნილია კეთილი ნების მქონე შვილებისთვის, რომლებიც მამის და მოყვასის სიყვარულისთვის თავიანთ ჯვარს იღებენ. ეს სამეფო, რომელზეც თქვენს მიმართ ვსაუბრობ, არ მდებარეობს რომელიმე კონკრეტულ ადგილას; ის შეიძლება არსებობდეს როგორც მიწაზე, რომელზეც თქვენ ცხოვრობთ, ასევე ყველა სულიერ სამყოფელში; რადგან ჩემი სამეფო შედგება მშვიდობის, სინათლის, მადლის, ძალისა და ჰარმონიისგან, და ამ ყველაფერს თქვენ შეგიძლიათ მიაღწიოთ — თუმცა შეზღუდული სახით — ამ ცხოვრებაშიც კი. თქვენ სულიერ სიუხვეს მხოლოდ ამქვეყნიურ სამყაროს მიღმა მიაღწევთ, რომელშიც ამჟამად ცხოვრობთ. (108, 32)
11. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, დღეს ადამიანები სხეულით უფრო მეტნი არიან, ვიდრე სულით, ხვალ კი სულით უფრო მეტნი იქნებიან, ვიდრე სხეულით.
12. ადამიანები ცდილობდნენ სულის სრულად მატერიალიზებას, მაგრამ ისინი ამ სრულ მატერიალიზებას ვერ მიაღწევენ. რადგან სული ალმასს ჰგავს და ალმასი არასოდეს წყვეტს ყოფნას ალმასად, თუნდაც ჭუჭყში ჩავარდეს. (230, 54)
13. ადამიანები თავიანთ მეცნიერებას, ძალას, ნიჭსა და გულს ჩემი ღვთაებრივი საქმის სამსახურს მიუძღვნიან, ამქვეყნიურ მოვალეობებსა და პასუხისმგებლობებზე უგულებელყოფის გარეშე. ისინი მიემართებიან ჯანსაღ სიამოვნებებისკენ, რომლებიც სასარგებლოა მათი სულისთვის და სხეულისთვის. ისინი ისწრაფვიან განახლებისა და თავისუფლებისკენ; არ მისცემენ თავს სიბილწეს, და არც არაფერს წაიღებენ, რაც არ სჭირდებათ. მაშინ დედამიწიდან გაქრება გარყვნილება და უსირცხვილობა; მაშინ სული სრულ მბრძანებლობას მოიპოვებს თავის ფიზიკურ ფორმაზე და, მიუხედავად იმისა, რომ კვლავ სხეულში იცხოვრებს, ის სულიერ ცხოვრებას იცხოვრებს სიყვარულით, ძმობითა და მშვიდობით.
14. ეს იქნება დრო, როდესაც გაქრება ომები, როდესაც იქნება ურთიერთპატივისცემა და დახმარების სურვილი, როდესაც გააცნობიერებთ, რომ აღარ შეგიძლიათ მეზობლის ან საკუთარი სიცოცხლის განკარგვა. მაშინ შეიცნობთ, რომ თქვენ არ ხართ თქვენი საკუთარი სიცოცხლის, არც თქვენი შვილებისა და მეუღლეების სიცოცხლის, არც ამ მიწის მფლობელები, არამედ მე ვარ ყოველი ქმნილების მფლობელი. თუმცა, რადგან თქვენ ჩემი საყვარელი შვილები ხართ, თქვენ ასევე ხართ ყველაფრის მფლობელნი, რაც ჩემია.

15. თუმცა მე ვარ ყოველი ქმნილების უფალი და მფლობელი, მე არ შემიძლია ჩემი ქმნილებების მოკვლა, ვინმესთვის ზიანის მიყენება ან ტკივილის გამოწვევა. მაშ, რატომ დაეუფლნენ სიცოცხლის მფლობელები არყოფნილს, რათა მასზე თავიანთი ნება აღასრულონ?
16. როდესაც ადამიანები ამ სწავლებას გაიგებენ, ისინი წინ გადადგამენ ნაბიჯს თავიანთ სულიერ განვითარებაში და ეს სამყარო დახვეწილი სულების სახლი გახდება.
17. თქვენ არ იცით, ამ დროის შემდეგ კვლავ დაიმკვიდრებთ თუ არა ამ პლანეტაზე ცხოვრებას. მე განვსაზღვრავ, ვინ იგემებს იმ მადლის ჟამს და ვინ იხილავს ამ მიწიერ სამყაროს, რომელიც სხვა ეპოქაში ცრემლების, განადგურებისა და სიკვდილის ველად იყო.
18. ის ზღვები, მთები და ველები, რომლებმაც ამდენი ტკივილი იხილეს, მაშინ გადაიქცევა სიმშვიდის ადგილად, იმქვეყნიური სამყაროების ანარეკლად.
19. მე გითხარით, რომ როდესაც ბრძოლა შეწყდება, ჩემი სამეფო უკვე თქვენთან ახლოს იქნება და მაშინ თქვენი სული სათნოებით აყვავდება. ჩემი სწავლება ყველა სულში იქნება და მე თავს კაცებისა და ქალების მეშვეობით გავაცნობ. (231, 28–30)
20. მე მოვამზადე ეპოქა, რომელშიც კაცობრიობა მორჩილებით აღდგება. თქვენი შვილიშვილები იხილავენ დიდებას, რომელსაც მე ამ მიწაზე გადმოვღვრი.
21. რადგან ჩემი ნება უნდა აღსრულდეს ამ ქვეყანაზე, რომელიც თქვენ მიწიერ სამოთხედ მოგეცით, და დადგება დრო, როდესაც ის სულები, რომლებმაც განვითარების მაღალ საფეხურს მიაღწიეს და იღვაწეს, ამ პლანეტაზე მოვლენ. ჩემი ღვთაებრივი ნათელი გაანათებს მიწას და მასზე ჩემი კანონის აღსრულება იბატონებს. (363, 44)

დედამიწა, როგორც აღთქმული მიწა და ზეცით სასუფეველის ანარეკლი

22. ამ დედამიწას, ცოდვით შეურაცხყოფილს, დანაშაულით დალაქავებულს და სიხარბითა და სიძულვილით გაბილწულს, თავისი სიწმინდის აღდგენა მოუწევს. ადამიანთა ცხოვრება, რომელიც სიკეთესა და ბოროტებას შორის დაუცხრომელ ბრძოლას წარმოადგენდა, ღვთის შვილების სახლად იქცევა — სახლად, სადაც სუფევა იქნება მშვიდობას, ძმობას, ურთიერთგაგებასა და კეთილშობილურ მისწრაფებებს. თუმცა, ამ იდეალის მისაღწევად, ადამიანებმა უნდა გაიარონ განსაცდელები, რომლებიც მათ სულიერი ლეთარგიიდან გამოაღვიძებს. (169, 14)
23. მე ახალ სამყაროს არ ავაშენებ ცოდვებზე, სიძულვილსა და მანკიერებებზე; მე ავაშენებ განახლების, გამოცდილებისა და სინანულის მყარ საძირკველზე; მე ყველაფერს გარდავქმნი თქვენში. ბნელიდან სინათლე გამოანათებს და სიკვდილიდან სიცოცხლეს შევქმნი.

24. მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანებმა დააბინძურეს და შეურაცხყვეს მიწა — ხვალ, თავიანთი კეთილი საქმეებით, ისინი ამ სახლს ღირსს გახდიან, რომელიც აღიარებული იქნება, როგორც აღთქმული მიწა, საითკენაც ისინი კეთილშობილური ამოცანების შესასრულებლად მოვლენ. ვინ შეეპარებოდა მაშინ კიდევ ეჭვს სამყაროს გარდაქმნაში? (82, 44-45)

25. მე ამჟამად ვშენებ სულიწმინდის ტაძარს. თუმცა, როდესაც ის აშენდება, აღარ იარსებებს თავშეყრის ადგილები, ეკლესიები ან სალოცავი ადგილები, ან ისინი დაკარგავენ თავიანთ არსებობის მიზეზს, თავიანთ რელიგიურ სიმბოლოებთან, რიტუალებთან და ტრადიციებთან ერთად. მაშინ იგრძნობთ ჩემს სიდიადეს და ჩემს თანადგომას და ცნობთ სამყაროს, როგორც ეკლესიას, და მოყვასის სიყვარულს, როგორც თაყვანისცემას.

26. დედა ბუნების წიაღიდან აღმოცენდება ახალი შეხედულებები, რომლებიც თქვენს მეცნიერებას კეთილდღეობის გზად აქცევს, რადგან მას სწორ გზაზე გაგზავნის სინდისი, რომელიც ღვთის ხმაა. 27. ტვინი აღარ იქნება სამყაროს ბატონი, არამედ სულის თანამშრომელი, რომელიც მას უძღვება და ანათებს. (126, 35-36)

28. როდესაც სამყარო მაშინ მიაღწევს თავის განახლებულ გათავისუფლებას და, ელიაზე აღმოჩენილი ნათლით წარმართული, შევა ამ მართლ და კეთილ ცხოვრებაში, თქვენ აქ, დედამიწაზე, გექნებათ იმ სულიერი ცხოვრების ანარეკლი, რომელიც ამ სიცოცხლის შემდგომ გელით, რათა მაშინ მარადის იხაროთ თქვენი მამის მშვიდობითა და ნათლით.

29. მაგრამ თუ საკუთარ თავს ჰკითხავთ, როგორ გაერთიანდებიან ყველა ერი ერთ ხალხად, ისევე, როგორც ის ტომები, რომლებმაც ისრაელის ხალხი შექმნეს, მე გეუბნებით: ნუ წუხართ, რადგან როდესაც ყველა ხალხი "უდაბნოში" იქნება მოყვანილი, განსაცდელები მათ ერთმანეთთან დააკავშირებს და როდესაც ეს მოხდება, ზეციდან "ახალი მანანა" მოევლინება ყველა მოწყალე გულს. (160, 39)

30. როგორც აღთქმული მიწა გაიყო ისრაელის ხალხში, ასევე გაიყოფა მთელი დედამიწა კაცობრიობაში. ეს მოხდება, როდესაც დრო მოვა — განწმენდის შემდეგ. რადგან ჩემი ნებაა, რომ ეს გადანაწილება მოხდეს, მასში გაბატონდება სამართლიანობა და თანასწორობა, რათა ყველა ადამიანი ერთად იმუშაოს ერთ საერთო საქმეზე. (154, 49)

31. წარმოიდგინეთ კაცობრიობის პროგრესი, რომლის მორალურობაც სულიერებისგან იღებს სათავეს; წარმოიდგინეთ კაცობრიობა ყოველგვარი შეზღუდვებისა და ეროვნული საზღვრების გარეშე, რომელიც ძმობრივად იყოფს ცხოვრების ყველა იმ საშუალებას, რასაც დედამიწა თავის შვილებს ანიჭებს.

32. სცადეთ წარმოიდგინოთ, როგორი იქნებოდა ადამიანური მეცნიერება, მისი იდეალი რომ ურთიერთსიყვარული იყოს, და კაცობრიობას სასურველი ცოდნა ლოცვის მეშვეობით რომ მიეღო.
33. დაფიქრდით, რა სასიამოვნო იქნება ჩემთვის, მივიღო კაცობრიობისგან, მათი ცხოვრების მეშვეობით, სიყვარულის, რწმენის, მორჩილებისა და თავმდაბლობის თაყვანისცემა, ისე, რომ მათ არ მოუწიოთ რიტუალებსა და თაყვანისცემის გარეგან ფორმებს მიმართონ.
34. მხოლოდ ეს იქნება სიცოცხლე კაცობრიობისთვის, რადგან მასში ისინი მშვიდობით ისუნთქებენ, სიბრმევით ისიამოვნებენ და იკვებებიან მხოლოდ იმით, რაც ჭეშმარიტებას შეიცავს. (315, 57–58)
35. კაცობრიობის ცოდვები წაიშლება და ყველაფერი ახლად გამოჩნდება. სიწმინდითა და უბიწოებით სავსე ნათელი გაანათებს ყველა ქმნილებას; ახალი ჰარმონია დახვდება კაცობრიობას და მაშინ უფლისადმი სიყვარულის სადიდებელი აღიმართება კაცობრიობის სულებიდან, რომელსაც იგი ასე დიდი ხანია ელოდა.
36. დედა მიწა, რომელიც უძველესი დროიდან თავისი შვილების მიერ დაუფასურდა, კვლავ შემკობს თავს თავისი უმშვენიერესი სადღესასწაულო სამოსით და ადამიანები მას აღარ დაუძახებენ "ცრემლების ხეობას", არც გადააქცევენ სისხლისა და ცრემლების ველად.
37. ეს სამყარო სამყაროთა შორის პატარა სავანეს დაემსგავსება, საიდანაც კაცნი თავიანთ სულებს უსასრულოსკენ აღამაღლებენ, თავიანთი ზეციერი მამისადმი მოკრძალებითა და სიყვარულით სავსე ერთიანობაში.
38. ჩემი რჯული ჩემი შვილების სულებზე იქნება ამოტვიფრული და ჩემი სიტყვა — მათ გულებზე; და სადაც წარსულში კაცობრიობას ბოროტებაში სურდა სიამოვნების პოვნა და ცოდვაში იპოვიდა სიხარულს, მაშინ მათ სხვა იდეალი არ ექნებათ, გარდა სიკეთის, და არც იციან სხვა უდიდესი სიამოვნება, ვიდრე ჩემს გზებზე სიარული.
39. მაგრამ ნუ იფიქრებთ, რომ ადამიანი ამის გამო უარყოფს თავის მეცნიერებასა და ცივილიზაციას და განმარტოებულ ხეობებსა და მთებში განმარტოვდება, რათა პირველყოფილი ცხოვრებით იცხოვროს. არა, ის კვლავ დატკბება მეცნიერების ხის ნაყოფით, რომელსაც ასე დაინტერესებით უვლიდა , და როდესაც მისი სულიერება უფრო დიდი იქნება, მისი მეცნიერებაც ასევე იქნება.
40. მაგრამ დროის მიწურულს, როდესაც ადამიანი ამ მთელ გზას გაივლის და ხიდან უკანასკნელ ნაყოფს მოწყვეტს, ის გააცნობიერებს თავისი საქმეების უმნიშვნელობას, რომლებიც ოდესღაც მისთვის ასე დიდად ჩანდა, და ის გაიგებს და შეიგრძნობს სულიერ ცხოვრებას; და მის მეშვეობით ის აღფრთოვანდება შემოქმედის ნამოქმედარით, როგორც არასდროს. შთაგონებით იგი მიიღებს დიდ გამოცხადებებს და მისი ცხოვრება იქნება დაბრუნება სიმარტივის, ბუნებრიობისა და

სულიერებისკენ. ჯერ კიდევ გავა დრო, სანამ ეს დღე დადგება, მაგრამ ჩემი ყველა შვილი მას იხილავს. (111, 12–14)

შემოქმედების დასრულება

41. მე ვამზადებ ველს, სადაც შევკრებ ჩემს ყველა შვილს დიდი საყოველთაო სამსჯავროსთვის. მე სრულყოფილებით ვიმსჯელებ; ჩემი სიყვარული და წყალობა მოიცავს კაცობრიობას და იმ დღეს თქვენ იპოვით ხსნასა და განკურნებას თქვენი ყველა სატანჯველისგან.
42. თუ დღეს ინანიებთ თქვენს დანაშაულებს, განიწმინდოს თქვენი სული. ამგვარად, მზად იქნებით, მიიღოთ ჩემგან მემკვიდრეობა, რომელიც თითოეულ თქვენგანს განვუკუთვნი. (237, 6)
43. ჩემი სიყვარული გააერთიანებს ყველა ადამიანსა და ყველა სამყაროს ერთიანად. ჩემ წინ რასობრივი, ენობრივი და ტომობრივი განსხვავებები გაქრება, და სულიერ განვითარებაში არსებული განსხვავებებიც კი. (60, 95)
44. ჩემი სული ჩასახლდა ყოველ სულში და ჩემი ანგელოზები მთელ სამყაროში არიან, რომლებიც ასრულებენ ჩემს ბრძანებებს, რათა დაალაგონ ყველაფერი და დააყენონ სწორ გზაზე. როდესაც ყველა შეასრულებს თავის მისიას, უმეცრება გაქრება, ბოროტება აღარ იარსებებს და ამ პლანეტაზე მხოლოდ სიკეთე იბატონებს. (120, 47)
45. ყველა სამყარო, რომლებშიც ჩემი შვილები სრულყოფილებას აღწევენ, უსასრულოდ ვრცელი ბაღის მსგავსია. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ ნაზი ყლორტები ხართ, მაგრამ მე გპირდებით, რომ არ მოგაკლდებათ ჩემი სწავლებების კრისტალურად სუფთა წყალი და მათი საზრდოთი თქვენ მუდამ უფრო მეტად გაიზრდებით სიბრძნესა და სიყვარულში; იმ დღემდე, როდესაც მარადისობაში ხეები უხვად გამოიღებენ მწიფე ნაყოფს, რათა ღვთაებრივმა მებაღემ თავისი სიყვარულის ნაყოფის გასინჯვით დატკბეს საკუთარი შრომით. (314, 34)
46. მე ვისურვებ, რომ ბრძოლის დასასრულს, როდესაც ყველა ჩემი შვილი სამუდამოდ გაერთიანდება სულიერ სახლში, მათ წილად ხვდეთ ჩემი, როგორც შემოქმედის, უსაზღვრო სიხარული, იმის აღიარების ნიშნად, რომ თითოეულ თქვენგანს წვლილი შეიტანა ღვთაებრივ საქმეში, მისი აღშენებით ან აღდგენით.
47. მხოლოდ როგორც სულიერი არსებები აღმოაჩენთ, რომ იმისგან, რაც დასაწყისიდან შევქმენი, არაფერი დაიკარგა, რომ ყველაფერი ჩემში აღდგა, ყველაფერი ცოცხლდება და ახლდება.
48. ასე რომ, თუ ამდენი არსება დიდი ხნის განმავლობაში გზას აცდენილა, თუ ბევრმა სიცოცხლის საქმეების ნაცვლად გამანადგურებელი საქმეები ჩაიდინა, ისინი გააცნობიერებენ, რომ მათი გზას აცდენა მხოლოდ დროებითი იყო და რომ მათი საქმეები, როგორი ცუდიც არ უნდა ყოფილიყო, მარადიულ სიცოცხლეში გამოსყიდულ იქნება, და ისინი ჩემს დაუღალავ შემოქმედებით საქმეში თანამშრომლები გახდებიან.

49. რა არის რამდენიმე საუკუნე ცოდვისა და სიბნელისა, როგორიც კაცობრიობამ დედამიწაზე განიცადა, მარადისობასთან, უსასრულო განვითარებისა და მშვიდობის დროებასთან შედარებით? თქვენ ჩემგან თქვენი თავისუფალი ნებით განშორდით და თქვენი სინდისის შთაგონებით, თქვენ ჩემთან დაბრუნდებით. (317, 17-20)
50. მე მივიღე ქება-დიდება მთელი ქმნილებისგან — უდიდესი ვარსკვლავებიდან თქვენი თვალისთვის ძლივს შესამჩნევი არსებების ჩათვლით.
51. ყველაფერი განვითარებას ექვემდებარება; ყველაფერს თავისი კურსი აქვს; ყველაფერი წინ მიიწევს; ყველაფერი იცვლება, უფრო მაღალ დონეზე ვითარდება და სრულყოფილდება.
52. როდესაც ის სრულყოფილების მწვერვალს მიაღწევს, ჩემი სულიერი ღიმილი მთელ სამყაროში უსასრულო განთიადის მსგავსი იქნება, საიდანაც ყოველი ნაკლი, მთელი უბედურება, ტანჯვა და ყოველი უნაკლობა გაქრება. (254, 28)

საქებარი საგალობელი ქმნილების აღდგენილი ჰარმონიისადმი

53. ჩემს სულში არსებობს ქების ჰიმნი, რომლის ნოტებიც ჯერ არავის გაუგია; მას არავინ იცნობს, არც ზეცაში და არც დედამიწაზე.
54. ეს სიმღერა მთელ სამყაროში გაისმის, როდესაც ტკივილი, უბედურება, სიბნელე და ცოდვა აღმოიფხვრება.
55. ეს ღვთაებრივი ნოტები ექოს იპოვის ყველა სულში და მამა და შვილები გაერთიანდებიან ამ ჰარმონიისა და ნეტარების გუნდში. (219, 13)
56. მსურს, თქვენში გამარჯვებულად აღვდგე — მსურს, თქვენი მამა განიხილოთ, როგორც ჯარების მეფე, რომელიც თქვენში არსებულ ბოროტებას ამარცხებს, ხოლო თქვენ თვითონ — როგორც სულიერი კეთილშობილებით, სიმშვიდითა და სიმშვიდით სავსე მეომრები.
57. მაშინ გაისმის ჰიმნი უნივერსალური ჰარმონიისა უდიდეს გამარჯვებაზე — იმ ტრიუმფზე, რომელიც ჯერ კიდევ უნდა მოვიდეს, მაგრამ რომელშიც არც თქვენი მამა და არც თქვენ თვითონ არ დამწუხრდებით იმის გამო, რომ თქვენი სიყვარულით "დაამარცხეთ" მტრები.
58. ჩვენი "დამარცხებული" სულები კი არ იქნებიან — არამედ ბოროტება, მთელი სიბნელე, ცოდვები და ნაკლოვანებები.
59. მამის ტრიუმფი ყველა იმ სულის ხსნაში მდგომარეობს, რომელიც უკან დარჩა და რომელიც სიბნელესა და ბოროტებაში იყო ფესვგადგმული.
60. ცდებით, თუ ფიქრობთ, რომ ვინმე დაიკარგება. მე აღარ ვიქნებოდი ღმერთი, ერთი სულიც რომ ვერ იხსნას.

61. ყველა, ვისაც თქვენ დემონებს უწოდებთ, ასევე ღვთისგან გამოსული სულები არიან და, თუნდაც დღეს ისინი ჯერ კიდევ დაკარგულნი არიან, ისინიც იპოვიან ხსნას.
62. როდის იქნება ჭეშმარიტი ნათელი მათში? როდესაც სინათლის სულიერ ლაშქართან ერთად თქვენი ლოცვითა და სიყვარულისა და წყალობის საქმეებით თქვენ შეებრძოლებით მათ უმეცრებასა და ცოდვას.
63. უფლის დღე დიდი თქვენი მამისა და თქვენი სრულყოფილი ბედნიერება იქნება. საყოველთაო ზეიმი მოხდება, როდესაც თქვენ ყველანი ერთ დღეს მიიღებთ მარადიული სიცოცხლის პურს მის სუფრაზე. (327, 47–48)
64. განა არ გითხარით, რომ ჩემი დიდების მემკვიდრეები ხართ? მაშასადამე, მხოლოდ ისღა დაგრჩენიათ, რომ დაიმსახუროთ ეს დამსახურება, რათა თქვენი გახდეს და მისით დატკბეთ.
65. ყველაფერი, რაც შევქმენი, არ იყო ჩემთვის, არამედ ჩემი შვილებისთვის. მე მხოლოდ თქვენი სიხარული, თქვენი მარადიული ნეტარება მსურს. (18, 60-61)
66. მთელი ძალა, რომელიც ცოცხალ არსებებსა და ორგანიზმებს სიცოცხლეს სძენდა, ჩემთან დაბრუნდება; მთელი სინათლე, რომელმაც სამყაროები გაანათლა, ჩემთან დაბრუნდება და მთელი სილამაზე, რომელიც ქმნილების სამეფოებზე გადმოიღვარა, კვლავ მამის სულში იქნება; და კვლავ ჩემში, ეს სიცოცხლე გარდაიქმნება სულიერ არსებად, რომელიც დაიღვრება ყველა სულიერ არსებაზე, უფლის შვილებზე; რადგან მე არასოდეს ჩამოგართმევთ იმ ნიჭებს, რომლებიც გიბოძეთ.
67. სიბრძნე, მარადიული სიცოცხლე, ჰარმონია, უსასრულო სილამაზე, სიკეთე — ყოველივე ეს და მეტიც იქნება უფლის შვილებში, როდესაც ისინი სრულყოფილების ადგილას მასთან ერთად იცხოვრებენ. (18, 55–56)

XIV მისიონერული დავალება

თავი 59 – დავალება ღვთის ახალი სიტყვის გასავრცელებლად

წიგნების ტომების, შემოკლებული გამოცემებისა და თარგმანების მომზადების ინსტრუქციები

1. ეს არის წინასწარმეტყველებული დრო, რომელშიც მე უნდა მელაპარაკა კაცობრიობისთვის და მე მინდა, რომ ჩემი წინასწარმეტყველებების აღსრულებისას, თქვენ შეადგინოთ წიგნების ტომები ამ სიტყვისგან,

რომელიც მე თქვენ მოგეცით , შემდეგ მოამზადოთ მისგან ამონარიდები და ანალიზები და მიაწოდოთ თქვენს თანამემამულეებს. (6, 52)
2. შეადგინეთ წიგნი ჩემი სიტყვისგან, ამოიღეთ მისგან მისი მნიშვნელობა, რათა მოიპოვოთ ჩემი სწავლების სიწმინდის ჭეშმარიტი გაგება. სიტყვებში, რომლებიც გადმოცემულია ხმის მატარებლის მიერ, შესაძლოა აღმოაჩინოთ შეცდომები, მაგრამ არა მნიშვნელობაში.
3. ჩემი შუამავლები ყოველთვის მზად არ იყვნენ. ამიტომაც გითხარით, რომ მას მხოლოდ ზედაპირულად არ უნდა გადაავლოთ თვალი, არამედ მისი მნიშვნელობის სიღრმეში უნდა ჩაწვდეთ, რათა მისი სრულყოფილება აღმოაჩინოთ. ილოცეთ და იმედიტირეთ, რათა მასში ჩაწვდეთ. (174, 30)
4. მე მოგართვით ეს სიტყვა და გადმოგეცით თქვენს ენაზე, მაგრამ გევალებათ, მოგვიანებით ის სხვა ენებზე თარგმნოთ, რათა ყველამ შეიცნოს იგი.
5. ამგვარად, თქვენ დაიწყებთ ჭეშმარიტი "ისრაელის კოშკის" აშენებას — იმისა, რომელიც სულიერად აერთიანებს ყველა ხალხს ერთიანობაში, რომელიც აერთიანებს ყველა ადამიანს იმ ღვთაებრივ, უცვლელ და მარადიულ კანონში, რომელიც თქვენ ამქვეყნად იესოს პირისაგან გსმენიათ, როდესაც მან თქვა: "გიყვარდეთ ერთმანეთი!" (34, 59–60)
6. მე ვისურვებდი, რომ როდესაც ჩემი სიტყვა წიგნებად შეიკრიბება, რათა მთელ დედამიწაზე გავრცელდეს, ის უშეცდომოდ დაიბეჭდოს, ისეთივე წმინდად, როგორიც ჩემგან გამოვიდა.
7. თუ დაუშვებთ, რომ ის ამგვარად მოხვდეს თქვენს წიგნებში, მისგან გაიბრწყინებს სინათლე, რომელიც გაანათებს კაცობრიობას და მისი სულიერი მნიშვნელობა ყველა ადამიანისთვის იქნება შეგრძნებული და გასაგები. (19, 47-48)
8. მე ჩემს სწავლებას თქვენ გინდობთ, რათა თქვენი თანამემამულეებისთვის სწორედ იმ ფორმით გადასცეთ, რომლითაც მას თქვენ გაძლევთ. მაგრამ არასოდეს კამათოთ მკაცრად, როდესაც ასწავლით მათ. ეცადეთ, არ განკითხოთ ის, რაც არ იცით, მაგრამ გააცნობიერეთ, რომ სუფთა მაგალითი საკმარისი იქნება ადამიანების სულიერებისკენ მოქცევისთვის. (174, 66)
9. მოემზადეთ, რათა იქადაგოთ სასიხარულო ამბავი, რომელსაც ბევრი სიხარულით მიიღებს.
10. მე გეუბნებით თქვენ "ბევრის მიერ" და არა "ყველას მიერ", რადგან ზოგიერთმა შეიძლება გითხრათ, რომ ის, რაც ღმერთმა "პირველ ეპოქაში" გამოავლინა და რაც ქრისტემ მოუტანა კაცობრიობას, მათთვის საკმარისია.
11. სწორედ მაშინ იტყვის თქვენი ბაგე, ჩემ მიერ მოძრავებული და შთაგონებული, ურწმუნოთათვის, რომ აუცილებელია ახალი

გამოცხადების გაცნობა, რათა აღიარონ მთელი ის ჭეშმარიტება, რომელიც ღმერთმა კაცობრიობას წარსულ დროში მიანიჭა. (292, 67)

ღვთის ახალი სიტყვის ცოდნის უფლება

12. აუცილებელია, რომ თქვენ, ჩემო უსაზღვროდ საყვარელო ხალხო, მიჰყვეთ დედამიწის სხვადასხვა გზას. რადგან აჰა, მექსიკის ერშიც კი ბევრმა ჯერ კიდევ არ შეიცნო ჩემი საქმე.

13. აჰა, უკვე აღსდგნენ მსოფლიოში ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ ჩემს სახელსა და საქმეს ემსახურებიან, თუმცა სულიერად გაღატაკებულნი არიან.

14. ხოლო თქვენ, ვინც ასე უხვად ხართ დალოცულნი ჩემი ღვთაებრიობით — რა არის თქვენი ამოცანა? ჩემი სწავლების ცნობილი გახადვა. თქვენ არ უნდა დამალოთ თავი სამყაროსგან, არც უარი თქვათ მასზე საჭირო დახმარებაზე. (341, 16)

15. აქ მე გაბრწყინებთ სიჩუმეში; შემდგომ მოვა დღე, როდესაც უნდა გაემგზავროთ გზის გასასუფთავებლად, რათა ჩემმა სიტყვამ ყველა გულამდე მიაღწიოს.

16. იმ დროისთვის სამყარო გაწმენდილი იქნება ტანჯვით და ჩემი სიტყვა მას უცხო ენად აღარ მოეჩვენება, არამედ როგორც რაღაც, რასაც გული და სული ადვილად გაიგებს და შეიგრძნობს.

17. მე გენდობით წიგნს, რომელიც ჭეშმარიტებასა და სიყვარულზე მეტყველებს, რათა თქვენ ის მთელ კაცობრიობას მიუტოთ.

18. არ არსებობს დედამიწაზე ხალხი, რომლის შესახებაც შემეძლო გეთქვათ, რომ მათთან წასვლა არ გჭირდებათ, რადგან მათ ამ გამოცხადებისთვის არ მიუმართავთ. რომელი ხალხი შეძლებს იმის მტკიცებას, რომ ისინი ჭეშმარიტი ქრისტიანები არიან — არა მხოლოდ სახელით, არამედ თავიანთი სიყვარულის, წყალობისა და პატიების მეშვეობით? რომელი ერი შეძლებს თავისი სულიერების დამტკიცებას? მსოფლიოს რომელ ნაწილში უყვართ ერთმანეთი? სად იცავენ ადამიანები ქრისტეს სწავლებას? (124, 15–16)

19. როდესაც ეს გზავნილი დასრულდება, მე აღარ ვილაპარაკებ ამ მოციქულების მეშვეობით, არამედ ამის შემდეგ საკუთარ თავს სულებში დახვეწილი გზით გავაცნობ.

20. მაგრამ ჩემი სიტყვა, დაღებული მათ გულებზე, ვინც ის მოისმინა და ჩაწერილი ახალ წიგნში, მიტანილი იქნება მსოფლიოს ხალხებთან და ერებთან, როგორც მშვიდობის თესლი, როგორც ჭეშმარიტი ცოდნის ნათელი, როგორც წამალი ყოველი ბოროტებისათვის, რომელიც აწუხებს კაცობრიობის სხეულსა და სულს.

21. ჩემი სიტყვა გულებამდე არ მივა მაშინ, როცა ამას ჩემი მაცნეები ისურვებენ, არამედ მაშინ, როცა ეს ჩემი ნება იქნება. რადგან მე ვარ ის, ვინც იცავს თავის თესლს, ამზადებს მისთვის ნიადაგს და ასუფთავებს

გზას. მე ვიქნები ის, ვინც სიბრძნით უზრუნველყოფს, რომ ის დროულად მიაღწიოს ხალხებამდე, ერებამდე და ოჯახებამდე.
22. ის მათ მიაღწევს მაშინ, როდესაც ისინი უკვე მოელიან მას, როდესაც მათი გულები მოლოდინითაა აღსავსე, რადგან ჩემს აღთქმებს იხსენებენ, როდესაც გამოეღვიძნენ საკუთარი მნიშვნელობის, სიამაყის, მატერიალიზმისა და ამაოების ღრმა ძილიდან. (315, 28-29)
23. მე ჩემს ხალხს მივცემ საშუალებას, რომ ჩემი გზავნილი ყველა ერს მიუტანოს. მე ვიზრუნებ, რომ გზად მათ შეხვდეთ კეთილმოსურნე ადამიანები, რომლებიც დაეხმარებიან მათ, ჩემი გამოცხადებები დედამიწის კიდეებამდე მიიტანონ. (323, 75)
24. თქვენი მეშვეობით, კანონი ხელახლა გახდება ცნობილი ახალი თაობებისთვის. ამიტომაც გითხარით, რომ მზად უნდა იყოთ. რადგან თქვენ მოხვედით მომავლისთვის გზის მოსამზადებლად, რათა ახალი თაობები აღარ იყვნენ კერპთა მსახურნი და არც ცრუ წინასწარმეტყველნი აღდგნენ მათ შორის კაცობრიობის მოსატყუებლად.
25. ეს ყველაფერი უნდა აუწყო სამყაროს, ისრაელო. ამ ეპოქაში, რომელშიც მრავალი განსხვავებული მსოფლმხედველობა წარმოიშვა, სექტა სექტის წინააღმდეგ აღდგება, კონფესიები ერთმანეთს ებრძოლებიან და ასევე უარყოფენ თქვენც.
26. მაგრამ, რადგან თქვენ სინათლისა და მშვიდობის შვილები ხართ, თქვენ უთხარით მათ: "ჭეშმარიტება მესამე აღთქმის გზავნილშია; იქ არის უფლის თანადგომისა და ამ ეპოქაში მის მოსვლაზე მოწმობა."
27. კაცობრიობის ყურადღება ამ წიგნისკენ მიაქციეთ და, ჩემი რჯულის თქვენი აღსრულებით, მის ჭეშმარიტებაზე მოწმობდეთ. (348, 42–43)

სულიერი დოქტრინის გავრცელების ინსტრუქციები

28. გაიგეთ, ხალხო: ამ "მესამე ეპოქაში", როგორც ამ ღვთაებრივი გამოცხადების გამოცდილმა მოწმეებმა, თქვენი ამოცანაა ამ გზავნილის ერთგულად და ჭეშმარიტად გავრცელება. თქვენ მოგიწვიეთ და ამოგირჩიეთ კაცობრიობისთვის სასიხარულო ამბის მოსატანად, თქვენი თანამოძმეების სულიერი გზის გასაცნობად — ერთადერთი გზისა, რომელიც მშვიდობამდე, ჭეშმარიტ სინათლემდე და საყოველთაო ძმობამდე მიგიყვანთ. (270, 10)
29. გქონდეთ მოთმინება და გაგება, რადგან კაცობრიობამ თქვენ კი არა, ჩემი საქმე და ჩემი სწავლება უნდა შეიცნოს, და ეს მარადიულია. თქვენი ამოცანაა, თქვენი სიტყვებითა და საქმეებით გადასცეთ გზავნილი, რომელიც ადამიანებს უჩვენებს იმ გზას, რომლითაც მათ სრულყოფილებისკენ შეუძლიათ ერთი ნაბიჯის გადადგმა. (84, 11)
30. ააშენეთ მყარ ნიადაგზე, რათა ის, რაც თქვენში სულიერებისა და განახლების თვალსაზრისით ავაშენე, არ დაანგრიონ ურწმუნოებმა.

31. მაგრამ ეს ჭეშმარიტება არ უნდა დამალოთ ქვეყნის შიშით; თქვენ ის ქვეყანას უნდა უჩვენოთ თეთრად და სააშკარაოდ. ამიტომაც გეუბნებით კვლავ და კვლავ, რომ უნდა დაიცვათ ეს თესლი, რათა თქვენ და თქვენმა შვილებმა ეს ნათელი მიუტანოთ დედამიწის ხალხებს. მე გაძლევთ ნებას — რათა ჩემი გზავნილი დედამიწის კიდეებს მიაღწიოს — გამოიყენოთ საშუალებები, რომლებსაც ამ მიზნისთვის შესაფერისად მიიჩნევთ, როდესაც თქვენი სინდისი გეუბნებათ, რომ სწორ გზაზე დგახართ. ამ დროში, არ უნდა ეძებოთ კატაკომბები, რათა ილოცოთ და მიყვარდეთ.
32. ნუ მოგერიდებათ ჩემზე საუბარი ან ჩემი მოწმობის გაწევა, რადგან მაშინ ადამიანები არ აღიარებენ, რომ მე თავი გამოგიცხადეთ; ისინი ეჭვქვეშ დააყენებენ, რომ უამრავი ავადმყოფი და გაჭირვებული განიკურნა და შვება ჰპოვა თავის ტანჯვაში; ისინი უარყოფენ სასწაულებს, რომლებიც თქვენი რწმენის გასაღვივებლად მოვიმოქმედე.
33. მე დაგიტოვებთ ჩემი სწავლებების წიგნს, რათა უთხრათ სამყაროს: "აჰა, აი, რა დატოვა ოსტატმა მემკვიდრეობად". და ჭეშმარიტად, რამდენი ირწმუნებს ჩემი სიტყვის წაკითხვისას და რამდენი ცოდვილი განახლდება!
34. გულში ჩაიწერეთ ეს ყველა სწავლება, რათა თქვენს ცხოვრებაში განსაცდელებმა მოუმზადებლები არ დაგგხვდეთ. (246, 69-70)
35. რამდენი სწავლება, ღვთის თაყვანისცემის რამდენი ფორმა და სულიერი და ადამიანური ცხოვრების შესახებ რამდენი ახალი იდეა იპოვით. თუ იცით, როგორ ჩასწვდეთ მათ და განსაჯოთ, თითოეული მათგანი გაჩვენებთ კარგ და ჭეშმარიტ ნაწილს და მეორეს, მცდარ ნაწილს, სიმართლისგან, სიყვარულისა და სრულყოფილებისგან შორს მდგომს.
36. სადაც კი შეხვდებით შეცდომას, უმეცრებას ან ბოროტებას, გაავრცელეთ ჩემი სწავლების არსი, რომელიც, რადგან ჩემია, არ უნდა შეიცავდეს არანაირ უწმინდობას ან შეცდომას.
37. ჩემი სწავლება აბსოლუტური, ყოვლისმომცველი და სრულია. (268, 58–60)
38. გეუბნებით თქვენ ახლავე, რომ ისინი, ვინც ჭეშმარიტად დათესავენ ამ თესლს იმ გულწრფელობით, რომლითაც მე თქვენ ანდეთ, თავიანთ გზას მშვიდობით გაივლიან. კარები, რომლებიც ყრუ იყვნენ მათი კაკუნისადმი, მათთვის გაიღება; და მიუხედავად იმისა, რომ წინააღმდეგობას წააწყდებიან, ისინი არასოდეს დამარცხდებიან ბრძოლაში, რადგან მათი სათნოება მათ ყველა განსაცდელის გადატანაში დაეხმარება.
39. ხოლო ისინი, ვინც უგულებელყოფენ საკუთარი სინდისის ხმას, არ ემორჩილებიან ჩემს სიტყვას და მეღალატებიან, ყოველთვის მტრების წყალობაზე იქნებიან, იცხოვრებენ უსიმშვიდოდ და იგრძნობენ სიკვდილის შიშს. (252, 24-25)
40. კაცობრივო, სანამ მსოფლიოში ომები დასრულდება, ჩემი სიყვარულის კანონი ყველა სულს შეეხება, თუმცა ჯერ ვერ იცით როგორ.

41. ეს სულიერი ნათლის გზავნილი ასევე მიაღწევს კაცობრიობამდე; თუმცა ეს მხოლოდ მაშინ მოხდება, როდესაც თქვენ ძლიერები იქნებით.
42. არავის გაბედოს თქმა, რომ ეს საქმე ჭეშმარიტებაა, თუ ამაში დარწმუნებული არ არის, რადგან მაშინ არავინ დაგიჯერებთ. მაგრამ თუ თქვენი რწმენა აბსოლუტური და თქვენი დაჯერება გულწრფელია, ვერავინ შეძლებს თქვენი შეჩერებას, რომ კეთილი ამბავი ყველა გულამდე მიიტანოთ. (287, 52-53)

თავი 60 - მუშაობა ქრისტეს სულით

ახალი მოწაფეების აუცილებელი თვისებები, სათნოებები და უნარები

1. რა რთულად გეჩვენებათ ამ დროში თქვენი ამოცანის შესასრულებლად გზის გაკვალვა. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ეს რთული არ არის, რადგან კაცობრიობა მზადაა, მიიღოს ჩემი გზავნილი.
2. ყველა ეპოქაში სუსტები სასოწარკვეთილებას იცოდნენ ბრძოლის წინაშე, მაშინ როცა ძლიერებმა აჩვენეს, რომ ჩემს კანონზე რწმენა ყველაფერს ამარცხებს. შენი ბედი, ისრაელო, იყო სამყაროსთვის მუდამ ახალი გზავნილებისა და გამოცხადებების ქადაგება, რის გამოც ზოგჯერ ეჭვობ, შეძლებ თუ არა რწმენის პოვნას.
3. მაგრამ ნუ წუხარ; აიღე თესლი, რომელიც მე შენ ანდო და დათესე. იხილავ, რამდენი იმ ყანისგან, რომელსაც უნაყოფოდ მიიჩნევდი, აღმოჩნდება ნაყოფიერი, როდესაც მას ჩემი სიტყვის ჭეშმარიტება გაანაყოფიერებს.
4. ნუ გადადებთ თქვენი მოვალეობის შესრულებას, რადგან თავს უღირსად თვლით. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც მისია აქვს და არ ასრულებს მას, ის ისევე ბოროტად იქცევა, როგორც ის, ვინც გაცნობიერებულად არღვევს კანონს.
5. არ დაგავიწყდეს, რომ ბოლოს მამა ანგარიშს მოგთხოვს — როგორც იმ ბოროტებისთვის, რაც ჩაიდინე, ასევე იმისთვის, რაც ვერ შეასრულე. იცოდე, რომ ორივე ეს დაუდევრობა სულს ტანჯვას მოუტანს.
6. გაავრცელეთ ჩემი სწავლება, ესაუბრეთ ხალხს ჩემს სიტყვაზე, დაარწმუნეთ ისინი თქვენი სიყვარულით სავსე საქმეებით, მოიწვიეთ, რომ მომისმინონ და როდესაც ისინი ბრბოდ მოვლენ და რწმენის ნათელი აენთება მათ გულებში, მე მათ ახალი ისრაელის ერის შვილებად დავარქმევ. (66, 14-17)
7. რომელთაც ამოხვალთ ჭაობიდან, ჭუჭყიდან და ეგოიზმიდან სამსახურისა და თანამოძმეთა მიმართ აქტიური ქველმოქმედების ცხოვრებისკენ, მე მათ წარვადგენ მაგალითად, რომ ჩემს სწავლებას,

რომელიც ცოდვილთა განახლებისთვისაა, თან ახლავს სინათლე და მადლი. ეს მაგალითი ყველა გულამდე მიაღწევს.

8. ვის არ მოესურვებოდა, ყოფილიყო იმთა შორის, ვინც ჩემს შესახებ მოწმობს? მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ თქვენი საქმეები გულით არ იქნება კეთებული, ისინი თქვენი მოყვასის შორის ნაყოფს არ გამოიღებს და თქვენ ხშირად მოისმენთ, როგორ დაგიძახებენ მლიქვნელებსა და ცრუ მქადაგებლებს. მე კი არ მინდა, რომ ეს თქვენი ბედი იყოს.

9. უნდა იცოდეთ, რომ ამ დროში ძალიან ძნელია ადამიანების შეცდომაში შეყვანა. მათი გონება ფხიზლად არის, და მიუხედავად იმისა, რომ თავიანთი არსებობის მატერიალიზმში გზა დაკარგეს, ისინი მგრძნობიარეები არიან ყოველი სულიერი გამოვლინების მიმართ. მაგრამ თუ თქვენს მოყვასებს ვერ აცდუნებთ — შეგიძლიათ თქვენი მამა აცდუნოთ?

10. დაე, უფლის სიყვარულმა დაიდოს თქვენში ბინა, რათა თქვენი მტრები აპატიოთ, როგორც მას თქვენ პატიობთ. მაშინ თქვენი გული ადამიანთა შორის სიცოცხლის ხაზი იქნება. (65, 44–46)

11. ნუ გეშინიათ კაცთაგან; რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მე ვილაპარაკებ თქვენი ბაგეებით, დავმოწმებ ჩემს სიტყვას თქვენი მეშვეობით და მისი ექო მიაღწევს ქვეყნის კიდეებს, დიდთათვის, პატარათათვის, მმართველთათვის, მეცნიერთათვის და თეოლოგთათვის. (7, 37)

12. კვლავ გეუბნებით, რომ არ უნდა მოერიდოთ დაპირისპირებას. ამიტომ უთხარით თქვენს მოძმეთა უდიდესი ბუნებრიობით, რომ უფალი თქვენთან მოვიდა.

13. უთხარით მათ, რომ ჯვარზე გაკრული იყო იესო — სხეული, რომელშიც ქრისტე იყო დამალული, ცოცხალი ტაძარი, რომელშიც "ღვთის სიტყვა" დამკვიდრებული იყო; მაგრამ ქრისტე, ღვთაებრივი სიყვარული, ცოცხალია და თავის შვილებს სულით მოევლინება, რათა ასწავლოს მათ გზა, რომელიც მის სულიერ სამეფოში შეიყვანს მათ. (88, 62–63)

14. ნუ გეშინიათ სექტებისა და კონფესიების განკითხვისა და დაცინვის. სწორედ ისინი, ხელთ რომ უპყრიათ წინასწარმეტყველების წიგნები, ვერ განმარტეს ისინი სწორად და, ამიტომაც, არ იცოდნენ, როგორ დაეცადათ ჩემთვის. თქვენ კი, მეორე მხრივ, რომელთაც არ იცოდით წინასწარმეტყველებები ჩემს დაბრუნებაზე, როგორც სულიწმინდაზე, ჩემთვის დაგეცადეთ. ახლა "მესამე ეპოქა" დადგა, მაგრამ კაცობრიობამ ვერ გაიგო, როგორ განმარტოს სახარება სწორად. (33, 26)

15. როგორ შეძლებთ კაცობრიობის სულიერებისკენ წარმართვას ასეთი დიდი მატერიალიზმისა და სულიერი არეულობის ეპოქაში?

16. იცოდეთ, რომ თქვენი საქმე რთულია, რომ თქვენ უნდა იყოთ ძლიერნი და მოთმინებით სავსენი ბრძოლაში, რათა შეძლოთ მისი შესრულება.
17. თქვენ უნდა გააკეთოთ ყველაფერი, რათა გამოასწოროთ ჩემი რჯულის არასწორი ინტერპრეტაცია და ასევე ის არასრულყოფილი წესით თაყვანისცემა, რომლითაც თქვენ მე მემსახურებით.
18. მაგრამ უნდა გაითვალისწინოთ, რომ ვერ შეცვლით მსახურების იდეებსა და ფორმებს ერთ წამში; ამის მისაღწევად, უნდა შეიარაღდეთ მოთმინებითა და კეთილი ნებით და თქვენი საქმეებით სიყვარულის მაგალითი მისცეთ. (226, 60)
19. მხოლოდ გულით სუფთეებს შეუძლიათ გაემგზავრონ მიწებსა და ერებში ჩემი სიტყვის გასავრცელებლად, რადგან მხოლოდ ისინი იქნებიან ღირსნი, ამ საქმის ჭეშმარიტების მოწმენი.
20. როდესაც ეს მოციქულები გაემგზავრებიან მათ მოლოდინში მყოფი მიწებისკენ, ყოველგვარი რელიგიური ფანატიზმი უკვე აღმოფხვრილი უნდა იყოს მათ გულებში; არც მლიქვნელობისა და არც აღფრთოვანების უმცირესი სურვილიც კი არ უნდა დარჩეთ და არც მათი ხელი გაბედავს ამაო სამყაროს ფულით გააბინძუროს თავი იმ სიყვარულის საქმისთვის, რომელსაც ისინი ასრულებენ.
21. მათ არ უნდა გაავრცელონ სასწაულები, არც ფასი დაადონ იმ სიყვარულს, რომელსაც სხვებს უზიარებენ. ისინი მსახურნი უნდა იყვნენ და არა ბატონები.
22. დადგება დრო, როდესაც გაიგებთ ჭეშმარიტი სიმდაბლის სიდიადეს და მაშინ მიხვდებით, რომ ის, ვინც გაიგო, როგორ ყოფილიყო მსახური, სინამდვილეში თავისუფალი იყო სიკეთის ქმნისა და წყალობის გავრცელების ამოცანაში, და რომ რწმენა, ნდობა და სიმშვიდე თან სდევდათ მთელი ცხოვრების განმავლობაში. (278, 11-12)
23. გეუბნებით თქვენ, რომ ამას იგრძნობთ, როდესაც თქვენი სული მზად იქნება, თქვენს მოყვას ჩემს მოძღვრებას ასწავლოს. რადგან ეს მაშინ მოხდება, როდესაც საკუთარ თავს იპოვით. მაშინ სინდისის ხმას სრულიად გარკვევით გაიგონებთ. სანამ ეს თქვენთან ასე არ არის, ვერ შეძლებთ ჩემს ჭეშმარიტად შეგრძნებას. (169, 36)
24. ყურადღებით მოისმინეთ ეს სიტყვები, რათა შემდგომში შეძლოთ მათი განმარტება და თქვენი თანამოძმეების გულებში დათესვა. ნუ დაკმაყოფილდებით მხოლოდ მათი გაგებით: ილაპარაკეთ მათზე, იჩენეთ მაგალითი და ასწავლეთ თქვენი საქმეებით. იყავით მგრძნობიარე, რათა იცოდეთ, როდის დადგა საუბრის დრო და როდის მოვიდა შესაფერისი ჟამი, რომ თქვენმა საქმეებმა ჩემს სწავლებას მოწმობა მისცეს.
25. მე გაძლევთ ერთ ენას ჩემი სიტყვის გასავრცელებლად და ეს ენა სულიერი სიყვარულია, რომელსაც ყველა ადამიანი გაიგებს.

26. ეს არის ენა, რომელიც სასიამოვნოა კაცთა ყურისა და გულისთვის, რომელიც ქვა ქვაზე დაანგრევს ბაბილონის კოშკს, რომელიც მათ გულებში ააშენეს. მაშინ ჩემი განკითხვა დასრულდება, რადგან ყველა ერთმანეთს ძმებად და დებად მიიჩნევს. (238, 27–28)
27. მხოლოდ მაშინ გამოგაგზავნით სამყაროში ჩემი სიტყვის გასავრცელებლად, როდესაც შინაგანად გარდაიქმნებით. რადგან მხოლოდ მაშინ, როდესაც მოწაფეებში სულიერება ჭეშმარიტი იქნება, იციან, როგორ გადასცენ ის, როგორც მე მიიღეს. (336, 38)
28. გაითვალისწინეთ, რომ ჩემი სწავლება არ შემოიფარგლება თქვენი იდეებითა და გაგების უნარით. ჩემს ღვთაებრივ სიბრძნეს საზღვრები არ გააჩნია. არავის შეუძლია იტყოს, რომ იცოდა ან გაიგო ჩემი რომელიმე გამოცხადება მანამ, სანამ მე ის მას არ გამიცხადებია.
29. მაშინ, როცა მეცნიერები ცდილობენ, ყველაფერი თავიანთი მატერიალური ცოდნით ახსნან, მე მოკრძალებულთ ვუცხადებ სულიერ, ჭეშმარიტ სიცოცხლეს, რომელშიც იმალება მიზეზი, საფუძველი და ახსნა ყველაფრისა, რაც არსებობს.
30. იმ ცოდნის საფუძველზე, რომელსაც თქვენ გადასცემთ, წარმოიშობა წარმოდგენა ჩემს საქმეზე, რომელიც ადამიანებს ექმნებათ. ბევრი, გაუგებრობის გამო, ჩემს სწავლებას თქვენი უბრალო გარეგნობის მიხედვით განსჯის, ისევე, როგორც "მეორე ეპოქაში" იესო ქრისტეს განსჯიდნენ მისი მოკრძალებული გარეგნობისა და უბრალო სამოსის გამო, და იმიტომაც, რომ მის თორმეტ მოწაფესაც უბრალო სამოსი ეცვა. თუმცა, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ისინი არ იყვნენ გაქირქულნი და უბრალოდ უარყვეს მიწიერი ამაოება, რადგან ჩემი სწავლებით მიხვდნენ, თუ რაში მდგომარეობს სულის ჭეშმარიტი ღირებულებები.
31. გეუბნებით თქვენ, მოწაფეებს: როდესაც ადამიანები ჩემი საქმის შესწავლას დაიწყებენ, მოძებნიან თქვენ და დაგისვამენ კითხვებს, ნუ დაეცემით ცდუნებაში, ჩათვალოთ თავი სხვებზე უპირატესად იმ ცოდნის გამო, რომელიც ჩემგან მიიღეთ. რაც უფრო თავმდაბლად წარმოაჩენთ თავს, მით უფრო კეთილშობილებად და სანდოდ ჩათვლიან მათ თქვენ.
32. ამგვარად, ნათელი, რომელიც ფანატიზმს განდევნის და სულს ათავისუფლებს, თანდათანობით გავრცელდება ადამიანიდან ადამიანზე. და ისინი, ვინც თავს ქრისტიანებს უწოდებდნენ, სინამდვილეში კი არ იყვნენ, ამ ნათლის მეშვეობით შეიცნობენ და განმარტავენ ქრისტეს ჭეშმარიტ სწავლებებს. რადგანაც ის მათ მისცემს აღმაფრთოვანებელ წარმოდგენას იმ სულიერი ცხოვრების შესახებ, რომელზეც იესო თავის სწავლებებში საუბრობდა. (226, 17–21)
33. ადამიანებთან ვერ მიხვალთ ცრუ ან მხოლოდ მოჩვენებითი მზადყოფნით, რადგან მათი სულები განვითარებულია და ბინდი, რომელიც მათ თვალებს ფარავდა, დიდი ხნის წინ ჩამოცურდა.

34. მიუტანეთ მათ სულიერება, შესთავაზეთ მშვიდობა და შექმენით კეთილდღეობისა და ძმობის ატმოსფერო თქვენ გარშემო; მაშინ იხილავთ, როგორ მოგისმენენ და როგორ მიიღებენ თქვენს სიტყვებს, რომლებშიც ჩემი შთაგონება და ჩემი ძალა იქნება.
35. როდესაც მშვიდობას ქადაგებთ და ასწავლით, თავადაც მშვიდობისმოყვარეები იყავით; როდესაც სიყვარულზე საუბრობთ, იგრძენით ის, სანამ სიტყვებით გამოხატავთ; როდესაც თქვენი თანამოძმეებიც შემოგთავაზებენ თავიანთ ნაყოფს, არ უარყოთ ისინი. გამოიკვლიეთ ყველაფერი, რასაც შეიცნობთ, და მტკიცედ ჩაეჭიდეთ იმას, რაც ნებადართული და მართალია მათ სწავლებებში.
36. ასევე შეხვდებით მათ, ვინც რელიგიური პრაქტიკის ფანატიზმში ჩავარდნით, თავიანთი რიტუალური ქმედებების მატერიალიზაციის მეშვეობით, გააცნობიერეს გაგების უნარი. მაშინ თქვენ მოთმინებით უნდა დაეხმაროთ მათ ცოდნის გაფართოებაში და უჩვენოთ ის ჰორიზონტები, რომლებსაც მათი სული მიაღწევს, თუ ჩაეფლობა ჩემს სწავლებებში.
37. მათ ესაუბრეთ ჩემს უნივერსალურ სულზე, სულის უკვდავებასა და მის უწყვეტ განვითარებაზე. ასწავლეთ მათ ჭეშმარიტი ლოცვა, სულის დიალოგი და გაათავისუფლეთ ისინი ცრურწმენებისა და ს -ური შეცდომებისგან. ეს არის საქმე, რომელსაც გიბრძანებთ — სიყვარულისა და მოთმინების საქმე. (277, 6–7)
38. განკურნეთ ყოველი ტანჯვა, სხეულისა და სულის, რადგან თქვენი ამოცანაა, ანუგეშოთ, გააძლიეროთ და განკურნოთ თქვენი მოყვასი. მაგრამ გეკითხებით: როგორ შეძლებთ ჯანმრთელობის მინიჭებას საჭიროთათვის, თუ თავად ხართ ავად? რა სიმშვიდე შეძლებს თქვენი სულიდან დენას, თუ მას აწუხებს წუხილი, ტანჯვა, სინდისის ქენჯნა და ბოროტი ვნებები?
39. თქვენ მხოლოდ იმას შესძლებთ, რასაც თქვენს გულებში მოაგროვებთ, შესთავაზოთ თქვენს მოყვასს. (298, 1-2)
40. მე მოგცემთ ნათელ და მარტივ სწავლებას, რათა ისწავლოთ ცოდვილებს შორის ცხოვრება ისე, რომ არ შეგყროდეთ მათი ბოროტება; ეკლებში გზის გავლა ისე, რომ არ დაიჭრათ; სასტიკობისა და საზიზღრობის მომსწრედ არ გადარეულხეთ; იცხოვროთ უბედურებით სავსე სამყაროში, მისგან გაქცევის მცდელობის გარეშე, არამედ მისი შუაგულში დარჩენის სურვილით, გაჭირვებულთათვის ყოველი შესაძლო სიკეთის ქმნით და ყოველგვარი გზით სიკეთის თესლის დათესვით.
41. რადგან მიწიერი სამოთხე კაცობრიობის ცოდვის გამო ჯოჯოხეთად იქცა, აუცილებელია, მათ გაირეცხონ თავიანთი ლაქები და ამგვარად დაუბრუნონ თავიანთ ცხოვრებას პირვანდელი სიწმინდე. (307, 26–27)
42. მე არ გავგზავნი მაცნეებად მათ, ვინც მადლის სიცოცხლისთვის მკვდარია, რადგან მათ არაფერი ექნებათ გასაცემი. ამ მისიას არ ვანდობ მათ, ვინც გული არ გაუფრთხილებია ეგოიზმისგან.

43. ჩემი სიტყვის მაცნე უნდა იყოს ჩემი მოწაფე, რომლის თანდასწრებითაც ადამიანების გულებში ჩემი მშვიდობა იგრძნობა. მას უნდა შეეძლოს თანამგრძნობი ადამიანების ნუგეშება ცხოვრების ყველაზე რთულ მომენტებშიც კი, და მის სიტყვებს მუდამ უნდა გასდევდეს სინათლე, რომელიც სულსა და გონებას ყოველი სიბნელისგან გაათავისუფლებს. (323, 60-61)

სწორი ქცევა სიტყვის გადაცემისას

44. ჩემს ახალ მოწაფეებს ექნებათ მრავალი საშუალება და გზა ამ კურთხეული თესლის გასავრცელებლად; მაგრამ არასოდეს დაივიწყოთ თავმდაბლობა და სიმარტივე, რადგან მე ასე მოვედი თქვენთან და ასევე თქვენც უნდა მიუდგეთ გულებს, სახლებსა და ხალხებს. თუ ამგვარად მოხვალთ, თქვენ გაგიცნობენ, როგორც სულიერი გზავნილის მაცნეებს, და თქვენი ბრძოლა გამოიღებს ჭეშმარიტი სულიერების, განახლებისა და ძმობის ნაყოფს. (82, 66)

45. თუ გსურთ იცოდეთ, რა უნდა გააკეთოთ კაცთა შორის, საკმარისია დაუკვირდეთ, რა ვიღონე თქვენ შორის იმ დღიდან, როდესაც პირველად მოისმინეთ ჩემი სიტყვა.

46. მე მოგიტევეთ, მიგიღეთ უსაზღვრო მოწყალებითა და სიყვარულით და მოგეცით შესაძლებლობა, გეპოვეთ ძალები თქვენი დამქანცველი ყოველდღიური შრომის შემდეგ. მე არ დავინტერესებულვარ თქვენი სოციალური მდგომარეობის, თქვენი წოდების ან თქვენი კასტის განკითხვით. მე განვწმინდე თქვენი ცოდვის კეთრო და განვკურნე თქვენი სნეულებები.

47. მე მესმოდა თქვენი, გპატიობდათ და კეთილგანწყობილი ვიყავი თქვენი ნაკლოვანებების შეფასებისას. მე დაგიბრუნეთ ჭეშმარიტ სიცოცხლეს სიყვარულის სწავლებით, რომელიც გაძლევთ საშუალებას, გადაარჩინოთ საკუთარი თავი თქვენი მოყვასის გადარჩენით.

48. ჩემს ამ საქმეებში, რომლებიც თითოეული თქვენგანისთვის გავაკეთე, თქვენ იპოვით საუკეთესო მაგალითს, რომელიც უნდა გამოიყენოთ სხეულითა და სულით მოტანჯულთა შორის, რომლებიც უამრავად მოვლენ თქვენთან.

49. როდესაც აქ ამ ხალხს ველაპარაკები, კაცობრიობას ველაპარაკები. თქვენი ამოცანაა, ხვალ კაცთა გულებს მიუბრუნდეთ და მათ ძმობის სულით გადასცეთ ჩემი სიტყვა, რომელიც ხსნის საქმეს დაასრულებს. (258, 21-24)

50. თქვენ გემორჩილებათ. არ უნდა გაწუხოთ, თუ შეგურვებთ. იყავით მდაბალი. თქვენ შეურაცხყოფასა და ტანჯვას გაივლით. მაგრამ მათ არ შეეძლებათ თქვენი სიტყვის — რომელიც ჩემი გზავნილი იქნება — სულებიდან განდევნა. ამიტომ გეუბნებით: სანამ ზოგიერთები თქვენი მოწოდებისადმი გულგრილნი და ყრუნი დარჩებიან, სხვები თავიანთი

ხანგრძლივი ძილიდან გაიღვიძებენ და წინსვლისკენ დაიწყებენ სვლას, თავიანთ ცხოვრებას განახლებისა და სინანულის გზისკენ მიმართავენ.
51. შეიარაღდით სიმამაცით, რწმენითა და ძალით, რათა შეძლოთ ბრძოლას შეეგებოთ. მაგრამ ყურადღებას გიწევთ ამაზე: არ შეშინდეთ თქვენი თანასწორთან საუბრისას, რადგან მას კარგად ჩაცმულს ხედავთ, ან რადგან მას პრინცად, ბატონად ან მინისტრად მოიხსენიებენ.
52. მიიღეთ მაგალითი პავლესა და პეტრესგან, რომლებიც ხმას იმაართლებდნენ მათ წინააღმდეგ, ვისაც სამყარო ბატონებს უწოდებდა. ისინი სულით დიდებულნი იყვნენ და მაინც არავის უქებდნენ, რომ ბატონები იყვნენ; პირიქით, აცხადებდნენ, რომ მსახურები იყვნენ. მიჰყევით მათ მაგალითს და დაამოწმეთ ჩემი ჭეშმარიტება თქვენი საქმეების სიყვარულით. (131, 60–62)
53. მე ასევე გიჩვენებთ, რომ ვერ დაუძახებს თავს ჩემს მოწაფეს ის, ვინც ჩემს სიტყვას იარაღად იყენებს, რათა თანამოძმეები დაჭრას, ან კვერთხლად, რათა ისინი შეურაცხყოს. ასევე ვერც ის, ვინც ამ სწავლებაზე საუბრისას აღელვდება და სიმშვიდეს კარგავს, რადგან ის რწმენის თესლს ვერ დათესავს.
54. მომზადებული მოწაფე იქნება ის, ვინც, როდესაც დაინახავს თავის რწმენას, თავისი მტკიცე რწმენის არსს, თავდასხმის ქვეშ, შეძლებს სიმშვიდის შენარჩუნებას, რადგან ის შტორმის შუაგულში მდგარი შუქურასავით იქნება. (92, 9-10)
55. თუ ცოდვილის გამოსწორების მიზნით მის დარიგებას ცდილობ, ნუ დაემუქრები მას ჩემი სამსჯავროთი, ბუნების ძალებით ან ტანჯვით, თუ ის არ გამოსწორდა, რადგან ამით მას ჩემი სწავლისადმი ზიზღს დანერგავ. აჩვენე ჭეშმარიტი ღმერთი, რომელიც მთლიანად სიყვარული, წყალობა და პატიებაა. (243, 36)
56. ნუ გტკენთ გულს თქვენი თანამოძმეების დაცინვა, რადგან იცით, რომ ის, ვინც ამას აკეთებს, თავისი უმეცრების გამო ჭეშმარიტების შეცნობას ვერ ახერხებს. ამის ანაზღაურებას იპოვით მათში, ვინც თქვენთან მოდის, რათა გამოგცადოთ, და შემდეგ გაოცებული რჩება იმ შინაგანი სიმშვიდით, რომელიც ჩემი თითოეული ჭეშმარიტი მოწაფისგან იფრქვევა.
57. თქვენ კი, არასოდეს დასცინოთ მათ, ვინც თავის რელიგიურ ფანატიზმში კერპთაყვანისმცემლები არიან. რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ მას მატერიალურ ფორმებში ეძებენ, ისინი მაინც მე მიწევენ თაყვანს საკუთარ თავში.
58. არ არის საჭირო, თქვენი თანამემამულეთა შეცდომებზე მიუთითოთ მათი გამოსწორებისთვის. პირიქით, ამით თქვენ მათ რისხვას აღუძრავთ და კიდევ უფრო გაამძაფრებთ მათ ფანატიზმს. საკმარისი იქნება, ჩემი სწავლება პრაქტიკაში იმ სულიერებით განახორციელოთ, რომელსაც ის მოითხოვს, რათა თქვენი თანამემამულეთა შეცდომები ჭეშმარიტების სინათლეზე გამოაჩინოთ.

59. თქვენ მოგიწევთ დიდი მოთმინების, უდიდესი წყალობისა და ჭეშმარიტი სიყვარულის მოხმობა, თუ გსურთ, რომ კაცობრიობამ მალე ისწავლოს ჩემი სიტყვის სულიერი არსის ცნობა და მას ჭეშმარიტი პატივისცემა მიაგოს, ისევე როგორც ყოველ ადამიანში ცნოს სულიერი და მიწიერი ძმა ღვთისა. (312, 20–22)
60. მე გიჩვენეთ, რომ თვალზეხვეული შეიძლება მოეხსნას უმეცრებსა თუ შეცდომაში შეყვანილთ, მათთვის ზიანის მიყენების, შეურაცხყოფის ან ტკივილის მიყენების გარეშე. მინდა, თქვენც ასევე მოიქცეთ. ჩემი პირადი მაგალითით გიჩვენეთ, რომ სიყვარულს, პატიებას, მოთმინებასა და სიმშვიდეს უფრო მეტი ძალა აქვს, ვიდრე სიმკაცრეს, დაგმობასა თუ ძალის გამოყენებას. (172, 63)
61. კვლავ გიტოვებთ გზას, რათა შემომყვეთ. როდესაც ადამიანების საპოვნელად გაემგზავრებით, რათა მათთვის სასიხარულო ამბავი მიიტანოთ, ნუ ევედრებით მათ, რომ მოგისმინონ. შეასრულეთ თქვენი ამოცანა ღირსეულად და ისინი, ვინც დაგიჯერებენ, იქნებიან ისინი, ვინც მე ამოვირჩიე ჩემს მოწაფეებად. (10, 50)

სიტყვის ქადაგების სწორი გზა

62. მე ჩემი სიტყვა არ მომიცემია თქვენთვის, რათა ქუჩებსა და მოედნებზე იქადაგოთ. იესომ ნამდვილად ასე მოიქცა; მაგრამ მას შეეძლო, პასუხი გაეცა ნებისმიერ კითხვაზე და გამოეცადა ისინი, ვინც მის გამოცდას ცდილობდა.
63. თქვენ მცირე და უძლურნი ხართ; ამიტომ, არ უნდა აღვივოთ თქვენი მოყვანილების რისხვა. ნუ ეცდებით, ყურადღება საკუთარ თავზე მიიპყროთ — ჩათვალეთ, რომ არაფერი განსაკუთრებული გაგაჩნიათ. არც იმის მცდელობა გმართებთ, რომ ადამიანებს დაუმტკიცოთ, თითქოს ყველა ცდება და მხოლოდ თქვენ იცით ჭეშმარიტება; რადგან ამგვარად თქვენი თესლი არაფერ კარგს ვერ მოიმკებს.
64. თუ სულიერ და მორალურ ზრდას ისახავ მიზნად, ნუ განკითხავ შენი მოყვანის ნაკლოვანებებს, რათა თავადაც არ დაეცე იმავე შეცდომაში. შეასწორეთ თქვენივე ნაკლოვანებები, ლოცულობდეთ თავმდაბლად თქვენი უფლის მიმართ, რათა შთაგაგონოთ მისი სიმშვიდე და გახსოვდეთ მისი რჩევა, რომ არასდროს გამოაჩინოთ თქვენი კეთილი საქმეები, რათა თქვენმა მარცხენა ხელს არასდროს უწყოდეს, რა გააკეთა თქვენმა მარჯვენამ.
65. მე ასევე გეუბნებით, რომ არ არის აუცილებელი, ეძებოთ ადამიანები, რათა მათ ჩემს სწავლებას უქადაგოთ; რადგან ჩემი წყალობა მიგიყვანთ მათთან, ვისაც თქვენი დახმარება სჭირდება.
66. მაგრამ თუ იქნება მომენტები, როდესაც ჩემი რჯულის აღსრულებისას იგრძნობთ მოწყალების ქმედების ჩადენის საჭიროებას და თქვენთან ახლოს არავინ გეყოლებათ, ვისაც თქვენი დახმარება სჭირდება, ნუ

შეწუხდებით ამის გამო და ნუ შეეჭვდებით ჩემს სიტყვაში. ეს იქნება სწორედ ის საათი, როდესაც უნდა ილოცოთ თქვენი შორს მყოფი ძმებისთვის, რომლებიც მიიღებენ ჩემს წყალობას, თუ თქვენ ჭეშმარიტი რწმენა გექნებათ.

67. ნუ ეცდებით, თქვენს ძმებზე მეტი იცოდეთ. გააცნობიერეთ, რომ თქვენ ყველანი ცოდნას თქვენი განვითარების შესაბამისად იღებთ. რომ მე მოგენიჭებინათ ჩემი ნათელი ისე, რომ თქვენ ის არ დამსახურებინათ, თქვენ ამპარტავნები გახდებოდით და თქვენი ამპარტავნებით დაიღუპებოდით, და თქვენი სიბრძნეც ცრუ იქნებოდა.

68. მსურს, დანახვით თქვენი მოკრძალებულება. მაგრამ ჩემ წინაშე ასეთნი რომ იყოთ, თქვენი მოყვასის მიმართაც ასევე უნდა გამოიჩინოთ იგი.

69. მოწაფეებო, სიყვარული და სიბრძნე არასდროს არიან განცალკევებული; ერთი მეორის ნაწილია. როგორ ხდება, რომ ზოგიერთები ცდილობენ ამ ორი სათნოების განცალკევებას? ორივე არის გასაღები, რომელიც აღებს წმინდათა წმინდის კარიბჭეს, რაც საშუალებას მოგცემთ, სრულად შეიცნოთ ჩემი სწავლება.

70. მე გითხარით: გსურთ ბევრი მეგობარი გყავდეთ? მაშინ გამოიყენეთ სიკეთე, სითბო, შემწყნარებლობა და მოწყალება. რადგან მხოლოდ ამ სათნოებების დახმარებით შეძლებს თქვენი სული თქვენი მოყვასის გზის გასხივოსნებას, ვინაიდან ისინი სიყვარულის უშუალო გამოხატულებაა. რადგან სულში სიყვარულია დასახლებული, ვინაიდან ის ღვთაებრივი ნაპერწკალია და ღმერთი სიყვარულია. (30, 29–36)

71. ახლა ვსაუბრობ მათთან, ვისაც სხვა ქვეყნებში უნდა შეასრულოს თავისი მისია, როგორც მოციქულებმა და წინასწარმეტყველებმა, რათა არ იტრაბახონ იმ მისიით, რომელიც მე მათ ვანდე. მათ არ უნდა გამოიწვიონ აურზაური რელიგიური თემებისა თუ მრწამსების წინააღმდეგ.

72. სხვები აღძრავენ რისხვას თქვენ წინააღმდეგ და ვერ გააცნობიერებენ, რომ ამით დაგეხმარებიან ჩემი სწავლების გავრცელებაში მრავალთა ცნობისმოყვარეობის აღძვრით, რაც შემდგომში რწმენად გადაიქცევა. (135, 28)

73. როდესაც ჩემს ღვთაებრივ გზავნილს თქვენში ჩავნერგავ, ის ძმობის გზავნილად უნდა იქცეს. თუმცა, იმისთვის, რომ მან შთაბეჭდილება მოახდინოს და შეძრას ამ კაცობრიობის მატერიალისტური გული, მას უნდა ატაროს ჩემ მიერ თქვენთვის გამოცხადებული ჭეშმარიტების ბეჭედი. თუ რაიმეს დაფარავთ, თუ რაიმეს დამალავთ, თქვენ არ მიუწოდებიათ ჭეშმარიტი მოწმობა იმისა, თუ რა იყო ჩემი გამოცხადება მესამე ეპოქაში, და ამგვარად, რწმენას ვერ იპოვით. (172, 62)

74. რა დიდია ზნეობრივი და სულიერი ჩამორჩენილობა, რომელშიც ვპოულობ კაცობრიობას! რა დიდია პასუხისმგებლობა მათზე, ვინც ამ ეპოქაში მიიღო ჩემი სიტყვის მაღლი და ნათელი!

75. მოწაფეებო, გახდით ოსტატები; განდევნეთ თქვენი გულებიდან ადამიანთა შიში; განდევნეთ გულგრილობა და სიზარმაცე; შეიცანით, რომ თქვენ ნამდვილად ზეციური გზავნილის მატარებლები ხართ. სწორედ თქვენ უნდა მისცეთ ახსნა ყველაფერს, რაც ამ დროში ხდება, და უნდა ეცადოთ, წარმოაჩინოთ ჩემი მოძღვრების პრინციპები, რომლებიც კაცობრიობამ დაივიწყა.

76. ჩემს სიტყვას თქვენს მოყვასს ისე ნუ გაუმეორებთ, როგორც მე თქვენ გითხარით. გაწაფეთ თავი, რათა გაიგოთ, თუ როგორ განმარტოთ იგი. ნუ ეძებთ სიტყვებს თქვენი ზედმეტად ალამაზი მეტყველებით ვინმეს დასამახსოვრებლად. ილაპარაკეთ მარტივად, რადგან ეს საუკეთესოდ გამოხატავს სულის ჭეშმარიტებას. (189, 11–13)

77. იყავით დაუღალავნი, ახალნო მოწაფენო, როდესაც ამ ჭეშმარიტებაზე საუბრობთ. უცხო ბაგეებო, რომელნიც შიშის გამო ჩემს სიტყვას არ ამბობთ — გაიხსენით გადაწყვეტილების მიღების წამს. ერთი სიტყვა, ჩემს სახელსაზე ნათქვამი, შეუძლია გადაარჩინოს ცოდვილი, დახშოს უფსკრულები, რომლებიც ხელს უშლის ბოროტებით ამბოხებულთ თავიანთ გზაზე. იცით თუ არა ის ძალა, რომელიც ჩემს სიტყვას გააჩნია? იცით თუ არა თქვენი ავტორიტეტის სიძლიერე?

78. ილაპარაკეთ საზოგადოებისთვის მისაბაძი საქმეებით და ღირსეულად აღასრულეთ ჩემი საქმის ის ნაწილი, რომელიც თქვენ გენდეთ. დანარჩენს მე მოვაგვარებ. (269, 6)

79. როდესაც თქვენს თანამოძმეებს შორის სხვებს იხილავთ, რომლებიც ქრისტეს სახელსა და სიტყვას ასწავლიან, მათზე ზემოდან არ შეხედოთ. რადგანაც წერია, რომ ჩემი დაბრუნება მოხდება მაშინ, როდესაც სიტყვა, რომელიც მე თქვენ "მეორე ეპოქაში" მოგართვით, მთელ დედამიწაზე გავრცელდება.

80. მაგრამ გეუბნებით თქვენ, რომ ჯერ კიდევ არსებობს ადგილები მსოფლიოში, რომლებმაც ჯერ არ მიიღეს ეს გზავნილი. როგორ შეძლებდა დღევანდელი ღრმად სულიერი სწავლება მიეღწია ამ ხალხებამდე, სანამ მათ არ მიიღებდნენ სიყვარულის ღვთაებრივ თესლს, რომელიც მხსნელმა მოგცათ თავისი სიტყვითა და სისხლით? (288, 44)

81. როდესაც ჭეშმარიტებას გააცნობიერებთ და შეიგრძნობთ, მიხვდებით, თუ რა მარტივია სულისთვის, თავისი ოსტატის კვალს მიჰყვეს, ყველაზე მძიმე განსაცდელებშიც კი. გააკეთეთ ყველაფერი, რაც თქვენს ძალ-ღონეშია, რადგან მე თქვენგან იმაზე მეტს არ მოვითხოვ, ვიდრე შეგიძლიათ . მაშინ თქვენ ახალი თაობებისთვის გასუფთავებულ გზას დატოვებთ.

82. მე შენ გენდობი ბავშვებს და გიბრძანებ, სწორ გზაზე აყენო ისინი. შეკრიბე ისინი და მეზე ილაპარაკე სიყვარულითა და ერთგულებით.

83. მოძებნეთ განდევნილნი — ისინი, ვინც უბედურებასა და მანკიერებაში არიან დაკარგულნი. მე თქვენს სიტყვებს სულიერი ძალით აღვავსებ, რათა, თქვენი ბაგედან წამოსვლისას, ისინი ხსნის გზა გახდნენ.
84. გაუხსენით უმცრეთა ჭეშმარიტი ცხოვრების წიგნი, რათა მათი სულები გაეღვიძოს და გაიზარდოს, როდესაც ისინი სულიწმინდის გამოცხადებებში შევლენ. დაემსგავსეთ თქვენს ოსტატს და გესმინეთ. (64, 70)
85. მსურს, რომ მათ, ვინც გზა იპოვა, ის ადვილად გასაგები სახით ასწავლონ და თავიანთ მოძმეთათვის გაამარტივონ, რათა არ დააფარონ მას წაბორკილებები, როგორც ბევრმა გააკეთა და ამით ხელი შეუშალეს მათ, ვინც მე მეძებს, ჩემთან მოსვლაში. (299, 34)
86. თქვენ, სპირიტუალისტებო, გევალებათ იმ ბარიერის დანგრევა, რომელიც კაცობრიობამ საკუთარ თავსა და ღმერთს შორის აღმართა — ცრურწმენების, მარადისობის მხოლოდ გარეგნული რწმენის, მატერიალიზაციებისა და უსარგებლო რიტუალური ქმედებების ბარიერისა.
87. თქვენ, ხალხო, გევალებათ ოქროს ხბოს ტრაპეზიდან ჩამოგდება, რომელსაც კვლავ სცემთ თაყვანს, მიუხედავად იმისა, რომ თავს კერპთაყვანისმცემლობისა და წარმართობისგან შორს მდგომად მიიჩნევთ. (285, 54-55)
88. გაფანტეთ ცრუ წარმოდგენა, რომელიც ადამიანებმა სულიერი სწავლებებისგან შეიძინეს, თითქოს ისინი უცოდინრობას, შეცდომაში შეყვანასა და თაღლითობას ემყარებოდეს. აჩვენეთ ჩემი სწავლება მთელი მისი სიწმინდითა და სიდიადით, რათა მან გაფანტოს უმეცრება, ფანატიზმი და გულქვაობა, რომლებიც ხელს უშლიან ადამიანებს, იფიქრონ თავიანთ სულიერ მეზე, რომელსაც ყოველგვარი მოქმედების თავისუფლება წაართვეს. (287, 42)
89. თქვენ, ვინც ეს გამოცხადებები მიიღეთ, რჩეულნი ხართ, რათა ადამიანური გონების მეშვეობით კაცობრიობას ჩემი ახალი გზავნილი უწყოთ. ვინ სხვა, თუ არა თქვენ, უნდა იქონიოთ ეს მოწმობა?
90. თუ თქვენ მოელით, რომ რელიგიური თემების ღირსები ან სასულიერო პირები მოუტანენ ამ სასიხარულო ამბავს კაცობრიობას, თქვენ ცდებით. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ისინი ჩემს ხილვასაც კი რომ შეძლებდნენ, ბაგეს არ გააღებდნენ, რათა ეთქვათ კაცობრიობისთვის: "აჰა, ქრისტეა; მიდით მასთან!" (92, 13)
91. ნუ იძინებთ იმ დროის მოლოდინში, რომელზეც მე გელაპარაკეთ, რათა შემდეგ წამოდგეთ და ხალხს უთხრათ: "ის, რაც ახლა თქვენი თვალწინ დგას, უკვე წინასწარმეტყველებული იყო".
92. არა, ადამიანებო, აბსოლუტურად აუცილებელია, რომ თქვენ ეს წინასწარ გამოაცხადოთ, რომ თქვენ მასზე წინასწარმეტყველებდეთ, რომ გზა გაუკვალოთ ყოველივე იმის მოსვლას, რაც მე თქვენ წინასწარ

გიწინასწარმეტყველეთ და გიწამეთ. მაშინ თქვენ შეასრულებთ თქვენს მისიას, როგორც დედამიწაზე სულიერების პიონერები.
93. როდესაც სამყაროში საოცრებები გამოვლინდება და უფლის სული მოგმართავთ აქამდე უნახავი მოვლენებით, და როდესაც ადამიანის სული გამოავლინებს აქამდე წარმოუდგენელ ნიჭსა და უნარებს, თქვენ იხილავთ, თუ როგორ დაემხობა ყველა რწმენა, თეორია, ნორმა, ინსტიტუტები და მეცნიერებები ძვრას განიცდიან, და მაშინ კაცობრიობა აღიარებს, რომ მართლები იყვნენ ისინი, ვინც თავმდაბლად ქადაგებდნენ ერთი შეხედვით უცნაურ დოქტრინას, რადგან მათი სიტყვები დადასტურდა, როდესაც ისინი აღსრულდა.
94. მაშინ თქვენ იხილავთ, რომ დედამიწის ხალხები დაინტერესდებიან სულიერი სწავლებით, რომ თეოლოგები ქრისტეს სწავლებებს ახალ გამოცხადებებთან შეადარებენ და იხილავთ მრავალს, ვინც სულიერ საკითხებზე ყოველთვის გულგრილი იყო, რომლებიც დიდი ინტერესით შეისწავლიან ამ და წარსული დროების გამოცხადებებს. (216, 16-17)

მისია — დაამშვიდონ და განკურნონ ფიზიკურად და სულიერად მტანჯველნი

95. მე ჩემს რჩეულებს დიდი ნიჭები ვანდე. ერთ-ერთი მათგანია განკურნება — სამკურნალო ბალზამი, რათა ამ ნიჭით კაცობრიობას შორის ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ამოცანა შეასრულოთ, ვინაიდან თქვენი პლანეტა ცრემლების ველია, სადაც მუდამ ტკივილია.
96. ამ უნარით, თქვენ წინაშე ფართო ასპარეზია, რომელზეც ჩემი ნებით სხვებს ნუგეშისცემა შეგიძლიათ. მე ეს ბალზამი თქვენს არსებაში, თქვენი გულის ყველაზე ნაზ სიმებში ჩავდე და თქვენ მისით განახლდით; მისი სასწაულების წინაშე თავი დახარეთ, თქვენი გული კაცობრიობის ტანჯვით დარბილდა და თქვენ ყოველთვის წყალობის გზას იდექით.
97. განაგრძეთ ამ მკურნალი ბალზამის გადმოცემა, რომელიც თქვენს ხელში არ არის, რადგან ის გადმოიცემა თანაგრძნობის, ნუგეშისა და გაგების მზერით, გადაეცემა კეთილი ფიქრებით და გარდაიქმნება სასიკეთო რჩევებად და ნათლის სიტყვებად.
98. განკურნების ნიჭს საზღვრები არ გააჩნია. არასოდეს დაგავიწყდეთ, რომ თქვენ ის გინაწილდებათ; და თუ ტკივილი თავის მსხვერპლად გაქცევთ, რადგან გამოცდას გადის, თუ ამ ნელსაცხით მისი განდევნა ვერ შეძლებთ, არ დაივიწყოთ ჩემი სწავლებანი, დაივიწყეთ თქვენი ტანჯვა და იფიქრეთ სხვებზე, რომელთა ტანჯვაც უდიდესია. მაშინ თქვენ საკუთარ თავში და თქვენს მოყვასთა შორის სასწაულების მომსწრენი გახდებით. (311, 18-19)
99. რა კარგად უნდა იყოთ მომზადებულნი, რომ ჩაიხედოთ გულებში და აღმოაჩინოთ, რას ინახავენ ისინი შიგნით, რას მალავენ და რა სჭირდებათ!

100. მე გასწავლეთ სულების კვება, მათი განკურნება, მათთვის სინათლის მინიჭება და მათი აღმავალი განვითარების გზის ჩვენება.
101. ვინც ამ სიტყვას მოისმენს და გულში შეინახავს, შეძლებს, გახდეს სულიერი წინამძღოლი, მკურნალი და მრჩეველი. თავიანთი სიტყვებით, მათ ექნებათ მშვიდობისა და ნუგეშის ნიჭი თავიანთი თანამშობლებისთვის, რომლებსაც სინათლე სჭირდებათ. (294, 3-4)
102. მე გაძლევთ განკურნების ნექტრის წვეთს, რათა, როდესაც დევნილნი იქნებით, სასწაულებრივად განკურნოთ ადამიანები. რადგან დიდი ეპიდემიების დროს, როდესაც მეცნიერებისთვის უცნობი უცნაური სნეულებები გავრცელდება, ჩემი მოწაფეების ავტორიტეტი გამოვლინდება.
103. მე გენდობით გასაღებს, რომლითაც თქვენ გააღებთ ყველაზე დაჟანგულ საკეტს, ანუ: ყველაზე ჯიუტ გულს, და ციხის კარიბჭეებსაც კი, რათა გაათავისუფლოთ უდანაშაულოები და გადაარჩინოთ დამნაშავეები.
104. თქვენ მუდამ იცხოვრებთ მშვიდობაში და მენდობით, რადგან სადაც არ უნდა წახვიდეთ, დაგიცავენ ჩემი ანგელოზები. ისინი თავიანთად მიიჩნევენ თქვენი მისიის შესრულებას და გაგყვებიან სახლებში, საავადმყოფოებში, ციხეებში და უთანხმოებისა და ომის ველებზე — სადაც არ უნდა წახვიდეთ ჩემი თესლის დასათესად. (260, 37-38)
105. მოვლენ ადამიანები და მათ შორის "თომა", წარმოდგენილი მეცნიერებითა და მატერიალიზმით, ფართოდ გახელილი თვალებით, მზად კვლევისთვის; და არა მხოლოდ თვალებით, არამედ ხელის თითებითაც, რათა იგრძნოს და შეეხოს, ვინაიდან მხოლოდ ამგვარად შეძლებს ჩემს თანდასწრებაში და იმ სულიერ მოვლენებში რწმენას, რომლებიც თანმიმდევრობით მოხდება კაცობრიობაში და რომელთა მოწმენიც უნდა გახდნენ ადამიანები, რათა "მესამე ეპოქის თომა" ჩემი სიყვარულით დაამარცხოს თავის სკეპტიციზმსა და მატერიალიზმში. (319, 38)
106. მე მოგცემთ მითითებას, თუ როდის უნდა შეუდგეთ საქმეს; რადგან ეს იქნება ისეთი დიდი და ნათელი ნიშნების დრო, რომ თქვენ გაიგებთ სულიერი სამყაროს მოწოდებას და ამქვეყნიური სამყაროს მოწოდებას, რომელიც თავისი მოვლენებით მიანიშნებს, რომ თქვენი ბრძოლის ჟამი დადგა. მე დაგიკავშირდებით სულით სულთან და გიძღვებით გზაზე.
107. მაგრამ მსურს, რომ ხალხთან მასწავლებლებად მისვლამდე, ჯერ მკურნალებად მიხვიდეთ; და როდესაც მათ ტკივილს შეუმსუბუქებთ, მათ შეეძლებათ ჩემი სიტყვის წმინდა წყაროს წყალი დალიონ. ჯერ მოძებნეთ ჭრილობა, წყლული ან სნეულება და განკურნეთ მათი სატანჯველი, რათა შემდეგ თქვენი ყურადღება მათ სულებზე გადაიტანოთ.
109. მიდით თქვენი მოყვასისკენ, როგორც იესომ იმოქმედა "მეორე ეპოქაში", და მიუტანეთ განკურნების ნელსაცხებელი ჩემს სიტყვამდე. მაგრამ რა არის ეს ნელსაცხებელი, ო, მოწაფეებო? განა ეს ალბათ წყაროს

წყალია, რომელიც კურთხეულია და მედიცინად იქცევა სნეულთათვის? არა, ადამიანებო. ეს ბალზამი, რომელზეც თქვენს გულში გესაუბრებით, თქვენი გულის სიღრმეშია. იქ დავდე ის, როგორც ძვირფასი არსი, და მხოლოდ სიყვარულს შეუძლია მისი გაღვიძება, რათა ის უწყვეტად იდინოს.

109. თუ გსურთ, რომ ის რომელიმე ავადმყოფს დაასხათ, არც თქვენი ხელები განკურნავს, არამედ სული, რომელიც სიყვარულით, წყალობითა და ნუგეშით არის სავსე. სადაც კი მიმართავთ თქვენს ფიქრებს, სასწაული მოხდება.

110. თქვენ შეგიძლიათ მრავალი გზით იმოქმედოთ ბუნების არსებებსა და ძალებზე, რათა ყველას შვება მოუტანოთ. მაგრამ მე ასევე გეუბნებით: ნუ შეგეშინდებათ ავადმყოფობის და ყველასთან იყავით მოთმინებითა და მოწყალებით.

111. ხოლო რაც შეეხება შეპყრობილთ და მათ, ვინც ადამიანურ გონებაშია დაბნეული, თქვენ ასევე შეგიძლიათ მათი განკურნება, რადგან თქვენ გაგაჩნიათ ეს უნარი და ის უნდა დაუდგათ მსახურებად იმ არსებებს, რომლებიც სასოწარკვეთასა და დავიწყებაში არიან ჩავარდნილნი. გაათავისუფლეთ ისინი და ეს ხელისუფლება ურწმუნოთა წინაშე გამოავლინეთ. ამ ხალხის ერთ-ერთი დიდი მისიაა, სინათლე შემოიტანოს იქ, სადაც სიბნელეა, დაამსხვრიოს ყოველი მონობა და ყოველი უსამართლობა და მიიყვანოს ეს სამყარო თავისი უფლის შეცნობისკენ და საკუთარი თავის, მისი შინაგანი მეობის, დანახვისკენ ჭეშმარიტების სრული ცოდნით. (339, 39–41)

დროა, დაიწყოთ მსოფლიო მისიის შესრულება

112. რადგანაც სამყარო ამჟამად იმდენად დაბრმავებულია, რომ ვერ ცნობს ჭეშმარიტების ნათელს და ვერც ჩემს მოწოდებას ესმის თავისი არსების სიღრმეში, თქვენ უნდა ილოცოთ და სულიერი ძალა მოიპოვოთ. რადგან ამჟამად თქვენს ხმას არავინ მოისმენს, ვინაიდან ყველა ერი დაკავებულია განადგურებისა და თავდაცვისთვის მზადებით.

113. ადამიანები კიდევ უფრო დაუბრმავდებიან, როდესაც სასოწარკვეთა, სიძულვილი, ტერორი და ტკივილი თავის ზღვარს მიაღწევს.

114. არც ეს იქნებოდა ჩემი გზავნილის გადასაცემად შესაფერისი დრო, რადგან თქვენ უდაბნოში მოყვირეთავე ხმებივით იქნებოდით; არავინ მოგაქცევდათ ყურადღებას. (323, 27–29)

115. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დედამიწა ერთ პოლუსიდან მეორეზე გაპარტახდება, და ყველა ერი, ყველა სოციალური ინსტიტუტი და ყველა ოჯახი ფესვებამდე იქნება განკითხული, და მას შემდეგ, რაც კაცობრიობა სირცხვილის ყოველ ლაქას ჩამოირეცხავს, თქვენ მზადყოფნით წარდგებით ჩემს სახელსა და საქმეს თქვენი ძმების გასაცნობად. (42, 54)

116. როდესაც დრო დადგება, თქვენ გაემგზავრებით, საყვარელო ხალხო, და ჩემს წმინდა სიტყვას თქვენი თანამემამულეებისთვის ხელშესახებს გახდით. როგორც კეთილი მოწაფეები, თქვენ მიმოიფანტებით მთელ მსოფლიოში და გავრცელდება ეს ახალი სახარება, რომელიც მე თქვენ გიტოვებთ. ეს ნათელი, რომელიც მეექვსე ბეჭდისგან იფრქვევა, გაანათებს ამ ეპოქის კაცობრიობას და მის მეშვეობით გამოვლინდება საიდუმლოებანი.
117. ჩემი სწავლება სხვა ერებშიც დაიდგმება და ყველაფერს, რაც კაცობრიობას ჯერ არ აღმოუჩენია, ისინი შვიდი ბეჭდის მიერ ბოძებული ნათლით შეიცნობენ. თქვენ კი ილაპარაკებთ ამ სწავლებებზე, რომლებიც მიიღეთ, და ასწავლით კაცობრიობას ჩემი მცნებების აღსრულებას. (49, 43)

XV. შეგონებები, გაფრთხილებები, სწავლებები

თავი 61 – უფლის შეგონებები და გაფრთხილებები

მცნებები და დავალებები

1. ისრაელო, მხოლოდ იმ ვალდებულებებს ნუ შეასრულებ, რომლებიც სამყაროსთან გაიღე. შეასრულე კანონიც; რადგან მამის წინაშე აღმართე საქმე და მისი აღსრულება უნდა იყოს მკაცრი, უმაღლესი და სულიერი.
2. მე გასწავლით, რათა მოწყვეტილნი იყოთ მატერიალიზმს და შეწყვიტოთ ფანატიზმი და კერპთაყვანისმცემლობა; რათა არც პატივს მიაგოთ და არც თაყვანი სცეთ ადამიანის მიერ შექმნილ, მატერიალურ საგნებს. არ მინდა, რომ თქვენს გულებში კერპთაყვანისმცემლობის, ფანატიზმისა და ცრურწმენების ფესვები არსებობდეს. ნუ შემომწირავთ მსხვერპლს, რომელიც ჩემამდე არ აღწევს; მე მხოლოდ თქვენი განახლება და სულიერებაში თქვენი აღსრულება მინდა.
3. განაახლეთ თავი თქვენი ძველი ჩვევების კვალდაკვალ; არ მოიხედოთ უკან და არ იფიქროთ იმაზე, რაზეც უარი თქვით და რისი კეთებაც აღარ უნდა შეგეძლოთ. გააცნობიერეთ, რომ თქვენი სულიერი აღმასვლის გზაზე დადგით და არ უნდა მისცეთ უფლება, რომ შეგაფერხონ. გზა ვიწროა და ის კარგად უნდა იცოდეთ, რადგან ხვალ თქვენი ძმებისთვისაც უნდა გაუძღვეთ მასზე და არ მინდა, რომ გზას აცდეთ.
4. მე ვარ მოთმინებით სავსე მამა, რომელიც ელით თქვენს სინანულსა და კეთილ ნებას, რათა დაგფაროთ ჩემი მადლითა და წყალობით. (23, 60–63)
5. ჩემი სიტყვა ყოველთვის გირჩევთ, რომ სიკეთე აკეთოთ და სათნოება გამოავლინოთ: არ ილაპარაკოთ თქვენი მოყვასის ბოროტად და ამით არ

შერცხვენოთ ისინი; ზიზღით არ მოეპყროთ მათ, ვინც იმ დაავადებებით იტანჯება, რომლებსაც თქვენ გადამდებს უწოდებთ; არ წაახალისოთ ომები; რომ არ დაკავდეთ რაიმე სირცხვილით სავსე საქმიანობით, რომელიც ანადგურებს მორალს და ხელს უწყობს მანკიერებას; რომ არ დაწყევლოთ არაფერი შექმნილი, არ წაიღოთ სხვისი ნივთი მფლობელის ნებართვის გარეშე და არც ცრურწმენებს ავრცელებდეთ.

6. მოინახულეთ ავადმყოფნი, მიუტევეთ თქვენს შემცოდველთ, დაიცავით სათნოება და იყავით კარგი მაგალითი; და გიყვარდეთ მე და თქვენი მოყვასი, რადგან ამ ორ მცნებაშია მთელი რჯული შემოჯამებული.

7. ისწავლეთ ჩემი გაკვეთილი და ასწავლეთ იგი თქვენი საქმეებით. თუ არ ისწავლით, მაშინ როგორ იქადაგებთ ჩემს სწავლებას? და თუ არ გრძნობთ იმას, რაც ისწავლეთ, მაშინ როგორ ასწავლით, როგორც კარგი მოციქულები? (6:25–26)

8. ადამიანებო, თუ წინსვლა გსურთ, დაამარცხეთ თქვენში არსებული უსაქმურობა. თუ დიდებულნი გსურთ იყოთ, ჩემი პრინციპები თქვენს საქმეებში გამოიყენეთ. თუ საკუთარი თავის შეცნობა გსურთ, ჩემი სიტყვით თქვენს თავში იძიეთ.

9. გააცნობიერეთ, რამდენად გჭირდებათ ჩემი სიტყვა, რომელიც გთავაზობთ სიყვარულს, სიბრძნეს, რჩევასა და დახმარებას. მაგრამ, ამავდროულად, იგრძენით პასუხისმგებლობა იმის მიმართ, რასაც მე გაძლევთ, რადგან თქვენ არ ხართ ერთადერთი საჭიროებისმქონე ადამიანები ამქვეყნად. ბევრია, ვინც ამ სწავლებებზე მშიერი და მწყურია, და თქვენ უნდა გახსოვდეთ, რომ მოემზადოთ მათთან ჩემი სიყვარულის უწყების წასაღებად. (285, 50–51)

10. პასუხისმგებლობა, რომელიც ამ ხალხს კაცობრიობის წინაშე აკისრია, უდიდესია. მან ჭეშმარიტი სულიერების მაგალითი უნდა მისცეს; მან უნდა აჩვენოს, თუ როგორ უნდა შესწიროთ რელიგიის შინაგანი პრაქტიკა, სასიამოვნო მსხვერპლი და ღვთის ღირსი თაყვანისცემა.

11. გაახილეთ თქვენი გულები და მოუსმინეთ იქ სინდისის ხმას, რათა განსაჯოთ თქვენი ქმედებები და აღმოაჩინოთ, ერთგულად განმარტავთ თუ არა ჩემს მოძღვრებას, თუ თქვენც არასწორად იგებთ ჩემი სწავლების მნიშვნელობას. (280, 73)

12. ჩემი სწავლება კარგავს მთელ თავის მნიშვნელობას, თუ მას პრაქტიკაში არ ახორციელებთ.

13. თქვენ კარგად იცით, საყვარელო მოწაფეებო, რომ ჩემი რჯულისა და ჩემი სწავლების მიზანი სიკეთის ქმნაა და, ამიტომ, ვინც მათ მხოლოდ მეხსიერებაში ან ბაგეებზე ატარებს, საქმით არ ასრულებს, ის თავისი მოვალეობის საწინააღმდეგოდ მოქმედებს. (269, 45)

14. თქვენ, ვისაც გულებში ამ ცხოვრებისეული გამოცდილების სინათლე და სულებში სხვადასხვა მიწიერი ცხოვრებით მიღებული სინათლე გაქვთ — რატომ ღელავს თქვენი სული იმაზე, რაც მასთვის უსარგებლოა, და

რატომ ტირით ხშირად იმის გამო, რაც თქვენს მწუხარებას არ იმსახურებს? ეძიეთ ჭეშმარიტება ყველაფერში; ის ყველა გზაზე მოიპოვება, დღის სინათლის მსგავსად ნათელი და გარკვეული. (121, 48–49)

15. არ დაგავიწყდეთ და ყოველთვის გახსოვდეთ, რომ რწმენა, რომელსაც თქვენს თანამოძმეებში აღძრავთ, თქვენი მართალი და სათნო ცხოვრებისეულად არის დამოკიდებული; ესე იგი, ისინი გამოიკვლევენ და დააკვირდებიან თქვენს პირად ცხოვრებასაც კი, თქვენს საქმეებში ეძებენ იმ სწავლების დადასტურებას, რომელსაც ქადაგებთ. (300, 57)

16. მითხარი: განა გარიდე შენ, როცა შეცდომას უშვებდი? განა დაგტოვე, მიგატოვე, როცა რაიმე წინააღმდეგობამ შეგაფერხა? განა სისასტიკე გამოვიჩინე შენდამი, როცა ტკივილისგან დაეცე?

17. მაგრამ მე ვხედავ, რომ ისინი, ვისაც მე ჩემს მოწაფეებს ასეთი სიყვარულით ვუწოდებ, უგულებელყოფენ გასაჭირში მყოფ თავიანთ მოყვასს, უარყოფენ მათ, ვინც სწორი გზიდან გადაუხვევს, იმის ნაცვლად, რომ სიყვარულით მიიზიდაონ და გაუმჯობესებაში დაეხმარონ, და ზოგჯერ თავად იქცევიან მსაჯულებად, როდესაც ერევიან საქმეებში, რომლებზეც განკითხვის უფლება არ აქვთ.

18. შეესაბამება თუ არა ეს ჩემს მოძღვრებას? არა, თქვენი სინდისი ამას მეუბნება, რადგან მინდა, რომ საკუთარ თავს ყველაზე მკაცრად განიკითხოთ, რათა გაასწოროთ მრავალი უხეში მხარე, რომელიც თქვენს გრძნობებს აწუხებს, და დაიწყოთ ჩემი მოწაფეების გახდომა. (268, 46)

რწმენა, იმედი, სიყვარული, სიმდაბლე, ნდობა

19. თუ თავმდაბლები იქნებით, დიდები იქნებით. სიდიადე არ არის სიამაყესა და ამპარტავნებაში, როგორც ბევრი ფიქრობს. "იყავით რბილნი და თავმდაბალნი გულით", — ყოველთვის გეუბნებოდით მე.

20. ამიარჩიეთ, როგორც თქვენი მამა, და მიყვარდეთ; ნუ ეძებთ არც ტახტს და არც სახელს თქვენი სხეულისთვის, რომელიც სხვებისგან გამოგარჩევთ. იყავით უბრალოდ ადამიანი ადამიანთა შორის და გქონდეთ სიკეთე თქვენში. (47, 54)

21. მსურს, დავინახო თქვენში ის რწმენა, რომელიც იმ ავადმყოფებმა გამოავლინეს, რომლებიც მეორე ეპოქაში მოვიდნენ ჩემთან; პარალიზებული კაცის, ბრმა კაცისა და უმკურნალო ქალის რწმენა. მსურს, ვიგრძნო თავი საყვარელ მამად, მოძებნილ სამკურნალოდ და მოსმენილ ოსტატად. (6, 46)

22. არ დასუსტდეთ რწმენითა და იმედით. ყოველთვის გახსოვდეთ, რომ ამ სიცოცხლის გზის დასასრული დადგება. არ დაგავიწყდეთ, რომ თქვენი საწყისი მე ვარ და რომ საბოლოო დანიშნულებაც ასევე მე ვიქნები, და ეს დანიშნულება მარადისობაა, რადგან სულის სიკვდილი არ არსებობს.

23. დაე, მარადისობა იყოს თქვენი სწრაფვის იდეალი და ნუ მოიწყენთ ცხოვრებისეულ აღმასვლებსა და დაცემებში. თქვენ ხომ არ იცით, ეს თქვენი ბოლო განსახიერებაა დედამიწაზე თუ არა? ვინ გეტყვით, რომ ამ სხეულში, რომელიც დღეს გაქვთ, დაფარავთ ყველა იმ ვალს, რომელიც ჩემი სამართლიანობის წინაშე დაგეკისრათ? ამიტომ გეუბნებით: გამოიყენეთ დრო, მაგრამ ნუ იმოქმედებთ უგუნურად. თუ თქვენს ტანჯვას რწმენითა და თვინიერებით მიიღებთ და სასმელს მოთმინებით დალევთ — ჭეშმარიტად გეუბნებით, თქვენი ღვაწლი ამაო არ იქნება.
24. იზრუნეთ, რომ სული მუდამ წინ მიიწევდეს, რათა არასოდეს, არასოდეს შეწყვიტოთ საკუთარი თავის დახვეწა. (95, 4-6)
25. იცხოვრეთ მამისთვის მისი შვილების სიყვარულით, რომლებიც თქვენი ძმები და დები არიან, და მიაღწევთ უკვდავებას. თუ ეგოიზმს დაემორჩილებით და საკუთარ თავში ჩაიკეტებით, თესლი, რომელსაც დატოვებთ, თქვენი ხსოვნის გადატანას ძლივს შეძლებს.
26. იყავით გულით ნაზნი და თავმდაბალნი და ყოველთვის იქნებით ჩემი მადლით აღსავსე. (256, 72-73)
27. დიდებულია თქვენი განკუთვნილი! თუმცა, ნუ მისცემთ უფლებას, რომ საშინელმა ნიშნებმა დაგაბრკოლოთ, არამედ აღივსეთ სიმამაცითა და იმედით იმის გაცნობიერებით, რომ სიმწარე დღეები, რომლებიც ახლოვდება, აუცილებელია კაცობრიობის გამოღვიძებისა და განწმენდისთვის, რის გარეშეც ვერ შეიგრძნობდით სულიერების ეპოქის ტრიუმფალურ დადგომას.
28. ისწავლეთ, რომ განსაცდელებს ზემოდან შეხედოთ; ნუ მისცემთ უფლებას, რომ სასოწარკვეთამ მოგიცვათ და იზრუნეთ თქვენს ჯანმრთელობაზე. ამაღლეთ თქვენი ძმებისა და დების სული ჩემზე საუბრითა და ჩემი სწავლების ჩვენებით, რომელიც აღაგზნებს რწმენასა და იმედს.
29. ნახეთ, რა უიმედოდ ცხოვრობს ბევრი ადამიანი. ისინი არსებები არიან, რომლებმაც ცხოვრების ბრძოლაში დამარცხება გაინებათ. ნახეთ, რა ადრე დაბერდნენ და გაჭაღარავდნენ, სახეები დაჭკნობილი და გამომეტყველება მელანქოლიური აქვთ. და თუ ისინი, ვინც ძლიერები უნდა იყვნენ, სუსტები არიან, ახალგაზრდობა გახმება და ბავშვები გარშემო მხოლოდ მწუხარებას იხილავენ.
30. თქვენ, ხალხო, ნუ მოაკლებთ თქვენს გულებს იმ სუფთა სიხარულს, რომლითაც შეგიძლიათ დატკბეთ, თუნდაც ის წარმავალი იყოს. მშვიდად მიირთვით თქვენი მოკრძალებული პური და, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მაშინ ის უფრო გემრიელი და ნოყიერი იქნება თქვენთვის.
31. ჩემი სიტყვებიდან გაიგეთ, რომ მე თქვენგან მსურს თავდაჯერებულობა, რწმენა, ოპტიმიზმი, სულიერი სიმშვიდე და ძალა; რომ თქვენი სირთულეებისა და გასაჭირის მიუხედავად, თქვენს გულებში სიმწარე არ უნდა იყოს. რა სიკეთეს ან გამხნევებას შესთავაზებდით

გაჭირვებულთ, თქვენი გულები ტანჯვით, წუხილითა თუ უკმაყოფილებით რომ იყოს სავსე?
32. სწორედ თქვენს განსაცდელებში უნდა მისცეთ საუკეთესო მაგალითი სულიერი სიმაღლის, რწმენისა და თავმდაბლობისა.
33. ვინც თავის ცხოვრებას ამ სულიერებით ავსებს, ის ყოველთვის მშვიდად გრძნობს თავს და, ძილშიც კი, მისი ძილი მშვიდი და მოსასვენებელია, რასაც სული სხეულისგან განცალკევებისა და იმქვეყნიურისკენ მიმართვისთვის იყენებს, სადაც ის იღებს იმ ღვთაებრივ ძალის დენებს, რომლებითაც იკვებება და რომლებსაც სხეულსაც უზიარებს. (292, 45–51)

ლოცვა, შესწავლა, სიფხიზლე, განახლება და სულიერება

34. საყვარელო მოწაფეებო, კვლავ გეუბნებით: იფხიზლეთ და ილოცეთ, რადგან ხორცი სუსტია და თავისი სისუსტით მას შეუძლია სული სწორი გზიდან გადაუხვიოს.
35. სული, რომელმაც იცის "ფხიზლად ყოფნა", არასოდეს გადაუხვევს იმ გზიდან, რომელიც მისმა უფალმა დაუდგინა, და შეუძლია გამოიყენოს თავისი მემკვიდრეობა და ნიჭები, სანამ სრულ განვითარებას არ მიაღწევს.
36. ასეთი ადამიანი თავის განსაცდელებს გაივლის, რადგან ის ფხიზლად ცხოვრობს და არასდროს აძლევს სხეულს თავისუფლებას. ვინც ფხიზლობს და ლოცულობს, ის ყოველთვის გამარჯვებული გამოვა ცხოვრებისეული კრიზისებიდან და მტკიცე ნაბიჯებით ივლით სიცოცხლის გზაზე.
37. რაოდენ განსხვავებულია ქცევა იმისა, ვინც ლოცვასა და "ფხიზლად ყოფნას" ივიწყებს! ის ნებაყოფლობით უარს ამბობს თავის დაცვაზე საუკეთესო იარაღებით, რომლებიც მე კაცობრიობაში დავდე, ესენია: რწმენა, სიყვარული და ცოდნის ნათელი. სწორედ ის არ ისმენს შინაგან ხმას, რომელიც მას ინტუიციით, სინდისითა და სიზმრებით ესაუბრება. მაგრამ მისი გული და გონება ვერ იგებს ამ ენას და არ ენდობა საკუთარი სულის გზავნილს. (278, 1-3)
38. ილოცეთ დაბნეული სულებისთვის, დედამიწასთან მიჯაჭვულთათვის, დედამიწის შიგნით მყოფთათვის, რომლებსაც ჯერ არ შეუძლიათ სხეულებისგან განცალკევება, მათთვის, ვინც იტანჯება და ტირის მათ გამო დედამიწაზე არსებული უაზრო მწუხარების გამო.
39. აპატიეთ მათაც, ვინც თქვენს გულებში ბოროტება დათესა, და ნუ განკითხავთ მათ. თქვენი თვალები რომ ხედავდნენ, როგორ იდგნენ ისინი მუხლზე და თქვენს პატიებას ითხოვდნენ, ასე უსამართლოდ არ მოექცეოდით მათ. დაეხმარეთ მათ უსასრულობაში ამაღლებაში; აამაღლეთ ისინი თქვენი სიყვარულით სავსე მოგონებით; გააცნობიერეთ, რომ ისინი ამქვეყნიურნი აღარ არიან. (107, 15)

40. თქვენ არ უნდა დაკმაყოფილდეთ თქვენი პირველი ნამოქმედარით, ფიქრობდეთ, რომ საკმარისი დამსახურება შეიძინეთ თქვენი სულის სრულყოფისთვის. თუმცა, რათა ყოველდღიურად ისწავლოთ ახალი გაკვეთილები და აღმოაჩინოთ უდიდესი გამოცხადებები, ყოველთვის დაუთმეთ დრო ჩემი ნამოქმედარის შესწავლას.
41. ცნობისმოყვარე მოწაფე ყოველთვის მოისმენს პასუხს თავის კითხვებზე და, განსაცდელის ჟამს, ყოველთვის მოისმენს ჩემს მამობრივ რჩევას.
42. მოწინავე მოწაფე თანამემამულეთა სიყვარულის წყარო იქნება; ის ნამდვილად იგრძნობს, რომ მამამ მემკვიდრეობა უბოძა და ამოიცნობს დროს, როდესაც კაცობრიობაში თავისი დიდი სულიერი მისიის შესასრულებლად უნდა გაემგზავროს. (280, 40–42)
43. რაც უფრო დახვეწთ თავს, მით უფრო ახლოს დაინახავთ მიზანს. თუმცა, თქვენ არ იცით, ხართ თუ არა თქვენი ხსნისგან მხოლოდ ერთი ნაბიჯი დაშორებული, თუ ჯერ კიდევ გრძელი გზა გაქვთ გასავლელი. მე მხოლოდ იმას გეუბნებით, რომ უნდა მისცეთ თავი, რათა ნებაყოფლობით და მორჩილებით გაგიძღვებოდეთ ეს სიტყვა, რომელიც ჩემი ღვთაებრივი სულის ხმაა.
44. ეცადეთ, არ დაარღვიოთ კანონი და არ გაიმეოროთ ერთი და იგივე შეცდომა. ყურად იღეთ ეს მოწოდება, რომელიც განახლებისკენ მოწოდებაა — ვედრება, რომლითაც მამა თქვენი გესაუბრებათ, რადგან არ მსურს, დაინახო, როგორ ცხოვრობთ ამაოდ დედამიწაზე და შემდეგ ტირილოთ თქვენი ურჩობის გამო. (322, 60)
45. ნუ გეშინიათ კაცთა ლაპარაკისა და მათი განკითხვებისა; გეშინოდეთ თქვენი ღმერთის განკითხვისა. გახსოვდეთ, რომ გითხარით, რომ როგორც მსაჯული, მე დაუნდობელი ვარ. ამიტომ, ყოველთვის ეძიეთ მე, როგორც მამა, როგორც ღმერთი, რათა არაფერი დაგაკლდეთ თქვენი ცხოვრებისეული მოგზაურობისას. (344, 31)
46. ნუ გაგიკვირდებათ, ჩემო ხალხო. იცხოვრეთ მუდამ ფხიზლად და იყავით ერთგული მცველები. ნუ გეშინიათ იმ სიტყვებისა, რომლებსაც თქვენივე ძმები და დები გეუბნებიან, რათა დაგარწმუნონ, რომ ცდებით.
47. დარჩით მტკიცენი, რადგან მე დიდ ჯილდოს მივანიჭებ ჩემს საქმეზე ერთგულ "ჯარისკაცებს" — თქვენგან მათ, ვინც ამ რთულ, გაურკვევლობის დროში, მსოფლმხედველობების, სარწმუნოებებისა და რელიგიების კუთხით, მტკიცედ დგას.
48. თქვენ ყველა თქვენი მოყვასი იგივე პატივისცემით უნდა მოიხსენიოთ, როგორც ჩემს საქმეს, და მიუთითოთ სწავლებას, რომელსაც კვლავ დაგიტოვებთ. თუ ადამიანები დაგცინიანთ, დაე, ასე იქცეოდნენ; რადგან ჩემი სულიწმინდის ნათელი მიაღწევს მათ და მაშინ მათ გულებში სინანული იქნება. (336, 18)

49. ნუ ჩერდებით, ო, მოწაფეებო! როგორც ყოველთვის გეუბნებოდით, თქვენი გზა მტკიცედ უნდა იდგეს სიკეთისა და პროგრესის გზაზე, რადგან დადგება დრო, როდესაც კაცობრიობას მხოლოდ სიკეთე დაეხმარება, როდესაც მხოლოდ სათნოება და ჭეშმარიტება შეინარჩუნებს მათ ბრძოლისა და კონფლიქტის გზაზე.
50. ახლოვდება დღეები, როდესაც სიცრუე დასრულდება, როდესაც სიცრუე, ფარისველობა, ეგოიზმი და ყოველი ბოროტი თესლი თავის დასასრულს მიაგნებს მძიმე განსაცდელებით, დაცემებითა და დარტყმებით.
51. ამიტომ გეუბნებათ მოძღვარი: განმტკიცდით სიკეთეში! იყავით დარწმუნებულნი, ჩემო ხალხო, რომ თქვენი კეთილი საქმეებისთვის ბოროტს ვერ მიიღებთ. თუ დედამიწაზე გაკეთებული კეთილი საქმისთვის ბოროტ ნაყოფს ან ბოროტ საზღაურს მოიმკით, ეს ბოროტი ნაყოფი დროებითია; ის საბოლოო ნაყოფი არ არის, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ. ადამიანი უნდა შეუპოვრად იდგეს, სანამ მოსავალს არ მოიმკებს. (332, 31)

გაფრთხილებები, მიმართული გამოცხადების ეკლესიებისადმი

52. ვაი მას, ვინც ჩემს სიტყვას თავისი ნება-სურვილისამებრ განმარტავს, რადგან ამის გამო ჩემ წინაშე მოუწევს პასუხის გაცემა.
53. დედამიწაზე ბევრი ადამიანი თავს მიუძღვნა ჭეშმარიტების დამახინჯებას, გაუცნობიერებლად იმ პასუხისმგებლობისა, რომელიც მათ აკისრიათ, როგორც მამის სიყვარულის საქმის თანამშრომლებს.
54. ამ სამსჯავროს ჟამს, რომელსაც ბევრი არ ცნობს, რადგან არ იცის, როგორ განმარტოს მოვლენები, რომლებსაც განიცდის, სამსჯავრო ყოველი სულის შინაგანშია და, ამ მიწაზე თავიანთი მოგზაურობისას, მათ პასუხს მოსთხოვს თავიანთი საქმეებისთვის, როგორც სიყვარულის კანონის შიგნით, ისე მის გარეთ.
55. ვინც ამ ნაწერებში ჩემ მიერ შთაგონებით მოცემული გამოცხადებების მნიშვნელობას შეცვლის, პასუხს მცემს მე თავისი ქმედებებისთვის.
56. ამიტომ, თქვენ უნდა იმოქმედოთ კეთილსინდისიერად, რადგან ეს სწავლებანი არის ჩემი მემკვიდრეობა, ჩემი შვილებისადმი სიყვარულის ნიშნად, რომლებიც, განკაცებულნი თუ სულით, უფრო დეტალურ მითითებებს ელიან. (20, 12–14)
57. არ მსურს, რაიმე სიცრუე დავინახო თქვენში, ისრაელო, რადგან ერთ დღეს ის გამჟღავნდება და მაშინ სამყარო იტყვის: "ესენი არიან მოძღვრის მოწაფეები? თუ ისინი ცრუ მოწაფეები არიან, მაშინ ცრუც იყო მოძღვარი, რომელიც მათში იმყოფებოდა, რათა სიცრუე შეეტანა მათში". (344, 10)
58. თქვენ ხართ ისინი, ვისაც დაევალა ადამიანთა ტანჯვის შემსუბუქება, მწვალებლებისთვის ლოცვის სწავლება, რომლებიც დიდი ხანია ლოცვით სულის ამაღლების გარეშე დარჩნენ.

59. მაგრამ ამისათვის, თქვენ ყოველდღიურად უფრო სულიერი უნდა გახდეთ და გათავისუფლდეთ მატერიალიზმისგან.
60. რადგან არ მინდა, რომ ზედმეტად მონდომებული სულიერები იყოთ, არა. ფანატიზმი საძაგელია ჩემს თვალში და სწორედ ამის აღმოფხვრა მსურს თქვენში. თქვენი სინდისი გიჩვენებთ, როგორ იცხოვროთ ჰარმონიაში ყოველივესთან. (344, 17-18)
61. მომისმინეთ, ხალხო; უსმინეთ, მოწაფეებო: მე ახლა გაძლევთ ნათელს და გათავისუფლებთ ჯაჭვების, ბორკილებისა და სიბნელისგან. მაგრამ არ გაძლევთ უფლებას, ეს საქმე კიდევ ერთ რელიგიად აქციოთ, ან, თქვენი ჩვევისამებრ, ხატებითა და რიტუალებით აავსოთ — არა!
62. შეიცანით ზუსტად, რაში მდგომარეობს თავისუფლება, რომელსაც მე მოგართმევთ, რათა ის ახალი ფანატიზმით არ ჩაანაცვლოთ.
63. განა ჯერ არ გააცნობიერეთ, რომ თქვენი გონება და მასთან ერთად თქვენი სული განვითარებაში შეზღუდული იყო? არ გახსოვთ თქვენი წინაპრებისგან მემკვიდრეობით მიღებული ცრუ შიშებისა და ცრურწმენების ნიაღვარი, რომლისგანაც მე გაგათავისუფლეთ, რათა შეგეძლოთ სუფთა სახით გენახათ ჭეშმარიტება და მიგეღოთ ნათელი? (297, 20-21)
64. ნიადაგი ნოტიო და მიმღები იქნება ჩემი მთესველების თესლის მოლოდინში და აქ შესაფერისია, რომ ერთი წამით დაფიქრდეთ ამ მთესველების პასუხისმგებლობაზე. განა სწორი იქნებოდა, თუ ეს ხალხი, მას შემდეგ, რაც კაცობრიობა ფანატიზმისა და უაზრო თაყვანისცემისგან გათავისუფლდება, კერპთაყვანისმცემლობის ახალ ფორმას მოიფიქრებდა? არა, საყვარელო მოწაფეებო და სტუდენტებო. სწორედ ამიტომ არის თქვენი გზის ყოველ ნაბიჯზე გაკვეთილები და განსაცდელები. (292, 44)

გაფრთხილება 1950 წლის შემდეგ გამოცხადებების გაგრძელებისა და ცრუ "ქრისტეს გამოცხადებების" შესახებ

65. ჩემი ღვთაების მიერ დადგენილი დღის შემდეგ, ჩემს სიტყვას აღარ გაიგონებთ. მაგრამ ის ჩაიწერება თქვენს სულში, თქვენს გულსა და წიგნებში.
66. ვინც ამის შემდეგ საკუთარ თავს ხმის მატარებლად დაადგენს და ჩემს სხივს მოიხმობს, არ იცის ის განაჩენი, რომელსაც საკუთარ თავს გამოუტანს.
67. გაფრთხილებთ, რათა ყურადღება არ მიაქციოთ ცრუ წინასწარმეტყველებს, ცრუ წარმომადგენლებს და ცრუ "ქრისტეებს". მე გაფხიზლებთ, რათა დროულად აიცილოთ თავიდან არეულობა და არ დაუშვათ ბნელ სულებს თქვენს შორის შეღწევა. იფხიზლეთ, რადგან თუ მზად არ იქნებით, ამ სწავლებებისთვის ჩემ წინაშე ანგარიში უნდა გაგცეთ. (229, 40-41)

68. ეს უკვე ბოლო პერიოდია, როდესაც ამ სახით თქვენთან ვიქნები. ირწმუნეთ ეს და ირწმუნეთ ისიც, რომ ამ სამყაროში არ დავბრუნდები, რათა ჩემი სიტყვა მატერიალურად, ხმამაღლა მოვისმინო, და მით უმეტეს, რომ ადამიანად ვიქცე.
69. შეიარაღდით, რადგან მოგესმენთ ჭორები იმ ადამიანებისგან, რომლებიც იტყვიან, რომ მე დავბრუნდი, რომ ქრისტე მოვიდა დედამიწაზე. მაშინ თქვენ უნდა დარჩეთ ერთგულნი და დანამდვილებით თქვათ: "უფალი სულიერად არის თავის ყველა შვილთან".
70. მაგრამ თუ ჩაიძინებთ და ვერ გაიმსჰiritualებთ თავს, უარყოფთ, რომ ჩემი სიტყვა უკან წავიღე; და გახდებით ღვთისგმობელნი და ურჩენი, და მოიხმობთ ჩემს სხივს ხალხის უამრავ მასაზე და ეტყვით მათ: "მოდით, ვთხოვოთ მას, ვინც თავისი სიტყვა მოგვცა, რომ განაგრძოს ჩვენთან საუბარი". მომვართვათ მას სიმღერები და საგალობლები, რათა გვისმინოს".
71. მაგრამ ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ჩემი სხივი არ დაბრუნდება ადამიანის გონების შესაძლებლობებს, რადგან არ დავეყრდნობი თქვენს სიგიჟეს.
72. რას უნდა ელოდოთ? რომ სინათლისმოსახე სიტყვები გაურკვევლობაში ჩაგაგდებთ. განა ეს არ არის თქვენი გულის სურვილი? მაშინ მოემზადეთ იმ განსაცდელისთვის და თქვენი მორჩილებისა და თავმდაბლობისამებრ, ჩემი შთაგონების ნათელი გინათებთ.
73. გაცნობებთ, რომ თუ 1950 წლამდე არ მოხდა ამ თემების გაერთიანება ერთ ხალხად, მალევე დადგება არეულობა, რადგან გამოჩნდებიან ისეთები, რომლებიც იტყვიან, რომ მასწავლებელი კვლავ ევლინება კაცობრიობას -ის მეშვეობით, და მაშინ უბედურება დაატყდებათ თავს იმ ხალხს! განა ჯერ არ გრძნობთ ამ საფრთხეს?
74. ძმობისა და ერთიანობის სული ჯერ კიდევ არ გამღვიძებიათ თქვენში და თქვენ მოელით, რომ ერთმანეთს მოვლენები გაგაერთიანებთ. მაგრამ თუ ამას მოელით, თქვენ ამის ნაცვლად შეესწრებით საშინელი სენების, არეულობის, ომებისა და ბუნების ძალების განკითხვის გამოვლენას, სანამ დედამიწაზე აღარ დარჩება სიმშვიდის ადგილი — არც დედამიწის ზედაპირზე, არც მის სიღრმეებში, არც ზღვაში, არც ცაში. (146, 24-26)
75. თქვენ უნდა მოემზადოთ, რათა როდესაცაც შეიკრიბებით — იქნება ეს ამ სამრევლო დარბაზებში, თქვენს სახლებში თუ ღია ცის ქვეშ — ამ შეკრებებზე სულიერად იგრძნოთ ჩემი თანდასწრება.
76. მაგრამ იყავით ფხიზლად, რადგან გამოჩნდებიან ცრუ მოწაფეებიც, რომლებიც გამოაცხადებენ, რომ პირდაპირ კავშირზე არიან მამასთან და გადასცემენ ცრუ მითითებებსა და შთაგონებებს.
77. მე გასწავლეთ, განასხვავოთ ჭეშმარიტება სიცრუისგან, ხე კი ნაყოფით შეიცნოთ. (260, 65–66)

78. მე გითხარით, რომ დადგება დრო, როდესაც იხილავთ მრავალი "სულითმოსვლილობის" გამოჩენას და რომ მაშინ უნდა ისწავლოთ იმის გარჩევა, რომელი მათგანი ემყარება ჭეშმარიტებას და რომელი — მოტყუებას.
79. თქვენ იხილავთ ცრუ გამოცხადებებს, რომლებიც მე მომეწერება; ხმებს ღვთაებრივი მოციქულების შესახებ, რომლებიც მსოფლიოს ცნობებს მოუტანენ; სექტებს, რომლებიც შვიდი ბეჭდის სახელს ატარებენ, და ბევრ გაუგებარ და ორაზროვან სწავლებას.
80. ყოველივე ეს იმ დიდი სულიერი არეულობის შედეგი იქნება, რომელიც კაცობრიობამ თავად მოიწვია. თუმცა, ნუ შეშფოთდებით; ამის ნაცვლად, იზრუნეთ, რომ სიფხიზლესა და ლოცვაში იცხოვროთ და არ დაემორჩილებით სულიერ დაბნეულობას, რადგან უდიდესი სიბნელის წამებში, ჩემი სიტყვა იქნება სინათლე, რომელიც საშუალებას მოგცემთ, იხილოთ ჩემი ბურუსგაუფანტავი და მარადიული ჭეშმარიტება. (252, 15–17)

ბოროტი ვნებები, თვალთმაქცობა, გარყვნილება

81. ამპარტავნება დაიდგა ფესვები მათში, ვინც, ჭეშმარიტების სრული ცოდნის მიღწევის რწმენით, თავს განათლებულად, ძლიერად, უცოდველად, დიდებულად და აბსოლუტურად მიიჩნევდა, ვერ გააცნობიერა რა, რომ ხშირად ცდებოდა.
82. არ მსურს, რომ ამ ხალხში, რომელიც მხოლოდ ახლა იწყებს საკუთარი თავის ჩამოყალიბებას ამ სწავლებების ნათლის ქვეშ, ხვალ გამოჩნდნენ ადამიანები, რომლებიც — საკუთარი ამპარტავნებით დაბნეულნი — გამოაცხადებენ, რომ ისინი ქრისტეს რეინკარნაცია ან ახალი მესიები არიან.
83. ასეთ საქციელს ჩაიდენენ ისინი, ვინც ფიქრობს, რომ ჩემი ჭეშმარიტების სრულყოფილ გაგებას მიაღწია, მაგრამ სინამდვილეში შორს გადაუხვე ს ქრისტეს მიერ მონიშნული გზიდან, რომელიც მოკრძალების გზაა.
84. შეისწავლეთ იესოს მიწიერი ცხოვრება და თქვენ იპოვით მოკრძალების შესახებ ღრმა და დაუვიწყარ გაკვეთილს. (27, 3-6)
85. ერთ-ერთი ყველაზე მძიმე ხასიათის ნაკლი სიყალბეა. ნუ ილაპარაკებთ ხმამაღლა სიყვარულზე, სანამ თქვენს მოყვასში ჩემს სიყვარულს ვერ შეძლებთ.
86. რამდენი მათგანი, ვინც იუდას კოცნა დაგმო, უარს ამბობს იმის აღიარებაზე, რომ თავის ძმას სიმულირებული ძმობის კოცნა მისცეს და ზურგს უკან გასცა! რამდენი მათგანი, ვინც ამბობს, რომ გაჭირვებულებს ემსახურება, ვხედავ, რომ სინათლეს, ჭეშმარიტებასა და ქველმოქმედებას ფულის სანაცვლოდ ყიდის.

87. რატომ, როდესაც ვინმე თავისი კითხვებით დაგაშინებთ, პეტრეს მსგავსად იქცევით თქვენი სისუსტის ჟამს, უარმყოფთ მე და ამბობთ, რომ არც კი მიცნობდით? რატომ გეშინიათ ადამიანური განკითხვის და არა ჩემისა?
88. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ღვთაებრივ სამართალსა და თქვენს ცოდვებს შორის დგას შუამდგომლობა მარიამისა, თქვენი ზეციერი დედისა, რომელიც მუდამ გევედრებათ. (75, 34)
89. არავის აქვს უფლება, განსაჯოს სხვა ადამიანის ქმედებები, რადგან თუ წმინდა ადამიანი ამას არ აკეთებს — მაშინ რატომ უნდა მიეცეს უფლება დამაბინძურებელთ, რომ ამას აკეთებდნენ?
90. მე ამას გეუბნებით, რადგან თქვენ მუდმივად ცდილობთ თქვენი ძმის საქმის დაკვირვებას, იმ იმედით, რომ მასში ხარვეზს იპოვით, რათა შემდეგ თქვენი საქმე უჩვენოთ და შეარცხვინოთ, ეუბნებით რა, რომ თქვენი საქმე უფრო წმინდა და სრულყოფილია.
91. ერთადერთი მსაჯული, რომელსაც თქვენი საქმეების აწონვა შეუძლია, არის თქვენი მამა, რომელიც ზეცაში დამკვიდრებულია. როდესაც იგი თავისი სასწორით გამოჩნდება, მის თვალში უფრო დიდი დამსახურება ექნება არა იმას, ვინც მეტს გულისხმობს, არამედ იმას, ვინც შეძლო, ყოფილიყო თავისი მოყვანის ძმა და თავისი უფლის შვილი. (131, 55–57)
92. ისწავლეთ და იმოქმედეთ, ასწავლეთ და გქონდეთ ზრუნვა იმაზე, რასაც აკეთებთ და ამბობთ; დაადასტურეთ ჩემი სწავლება თქვენი საქმეებით. მე არ მინდა მლიცპირი ჩემს მოწაფეებს შორის. დაფიქრდით, რა შეემთხვეოდა კაცობრიობას და თქვენს თავს, ამ საქმეს, რომელიც ასე დიდი სიყვარულითა და მოთმინებით დაარსდა, თქვენი ცხოვრების უზნეობის, სათნოებისა და ჭეშმარიტების ნაკლებობის გამო რომ დაეცემოდა. (165, 25)
93. აღარ გაეკიდოთ ამქვეყნიურ სიამეებსა და უზრუნველობას. მიჰყევით უმწიკლო ცხოვრების იდეალს, რადგან მე, მთელი თქვენი არსებობის განმავლობაში, მოგცემთ იმ კმაყოფილებებს, რომლებიც თქვენი გულისთვის შთაგონების წყარო იქნება. (111, 61)
94. ვაი თქვენდა, თუ ბოროტი მიდრეკილებები თქვენს სულში არსებულ სათნოებებზე ძლიერი აღმოჩნდება და თუ ჩემი სწავლება უნაყოფო იქნება! თუ ჩემს სიტყვაზე არ დაფიქრდებით და არ ჩაუღრმავდებით, მაგრამ მაინც გჯერათ, რომ ჩემს ნებას ასრულებთ, ჩემი სინათლე გამოგაფხიზლებთ. მაგრამ როდესაც მთელ ჭეშმარიტებას შეიცნობთ, გაიხსენებთ, რომ მე გამოგგზავნეთ სამყაროში ქველმოქმედებისათვის. (55, 6)
95. ვაი მათ, ვინც ამ დროს, თავიანთი ბოროტებითა და ურჩობით, ცუდ მაგალითს იძლევა იმ ბავშვებისთვის, რომლებიც დედამიწაზე სულიერი მისიით გამოვგზავნე! გსურთ, იმ ხალხს დაემსგავსოთ, რომელმაც იესო გოლგოთაზე შეძახილებსა და დაცინვაში წაიყვანა და ამით ტერორი

დათესა იმ ბავშვების გულებში, რომლებსაც არ ესმოდათ, რატომ სჯიდნენ და კლავდნენ კაცს, რომელიც მხოლოდ კურთხევას არგებდა?
96. ყოველ ჯერზე, როცა იესო ეცემოდა, ისინი, უმანკოები, ტიროდნენ. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მათი ტირილი უფრო სულით იყო გამოწვეული, ვიდრე ხორცით. რამდენი მათგანი შემდგომში შემომყვა და შემიყვარა, და მათ გულებში ვერასდროს წაიშალა იმის მოგონება, რასაც მათი უმანკო თვალები შეესწრო. (69, 50-51)

მცდარი სინანული და მცდარი მოლოდინები

97. უფრთხილდით შეცდომაში შესულ სინანულის ქმედებებს და არ მოაკლოთ თქვენს სხეულს საჭიროება. ამის ნაცვლად, დაიცავით იგი იმისგან, რაც მასთვის საზიანოა, თუნდაც ეს მისთვის მსხვერპლად შეწირვას ნიშნავდეს. ეს იქნება სინანული, რომელიც თქვენს სულს ემსახურება და, ამიტომაც, მამისთვის სასიამოვნოა. (55, 40)
98. თქვენ უკვე ხედავთ ღმერთში უფრო ნაკლებად მსაჯულს და უფრო მეტად სრულყოფილი და უსასრულო სიყვარულის მამას, და მე გეუბნებით, რომ კარგია, რომ თქვენს მამას ხედავთ ღმერთში.
99. მიუხედავად ამისა, უნდა გითხრათ, რათა ფხიზლად იყოთ, რომ თქვენც, ისევე როგორც ის ძველი ხალხი, შეიძლება ახალ შეცდომაში ჩავარდეთ, და ეს შეცდომა შეიძლება იმაში მდგომარეობდეს, რომ არ ისწრაფოდეთ მორალური და სულიერი თვითგაუმჯობესებისკენ, ან არ იდარდოთ მუდმივ და მძიმე ცოდვაზე, იმის იმედით, რომ მამა უპირველეს ყოვლისა სიყვარულია და თქვენს ცოდვებს აპატიებს.
100. რა თქმა უნდა, ღმერთი სიყვარულია და არ არსებობს ისეთი დანაშაული, რამდენადაც მძიმე არ უნდა იყოს, რომელსაც ის არ აპატიებს. მაგრამ თქვენ კარგად უნდა იცოდეთ, რომ ამ ღვთაებრივი სიყვარულიდან იღვიძებს უწყალო სამართალი.
101. სრულად გააცნობიერეთ ყოველივე ეს, რათა ის, რაც ჩემი სწავლების გაგებად მიგიღიათ, ჭეშმარიტებას შეესაბამებოდეს და რათა გაფანტოთ თქვენში არსებული ნებისმიერი მცდარი შეხედულება.
102. არ დაგავიწყდეთ, რომ მაშინაც კი, როდესაც მამის სიყვარული გპატიობს, ლაქა თქვენს სულზე დატანებული რჩება — პატიების მიუხედავად — და თქვენ ის უნდა გარეცხოთ mer -ით, რითაც სამართლიანობას მიაგებთ იმ სიყვარულს, რომელმაც პატიება გიწყვიტათ. (293, 43–44)
103. ხმამ გაგაღვიძათ, კეთილმა და ნუგეშცემულმა ხმამ, რომელიც სინათლისა და სიცოცხლის სამეფოში გიხმობთ, მაგრამ რომელიც სამართლიანობისკენ მიიქცევა, თუ თქვენი სულის დაცემასა და კანონის უგულებელყოფას აირჩევთ.

104. მორჩილთათვის და თავმდაბალთათვის ჩემი სიტყვა ამბობს: დარჩით მტკიცედ, რადგან მიიღებთ ჩემს მრავალ მადლს და ბევრს მიაღწევთ თქვენი ძმებისა და დებისთვის.
105. უგუნურთ მეუბნება ჩემი ხმა: თუ არ ისარგებლებთ ამ კურთხეული შესაძლებლობით, რომ თავი დააღწიოთ ცოდვის ჭუჭყს ან უმეცრების სიბნელეს, რომელშიც ცხოვრობთ, თქვენ იხილავთ, როგორ ჩაივლის დრონი და ეპოქები თქვენი სულის გვერდით და არასოდეს შეიცნობთ, რა მოიტანა უფალმა თავის სიტყვაში და რა სულიერი ნიჭები გამოუცხადა მან თავის ხალხს.
106. ჭეშმარიტად, ყველასთვის დადგება შესაფერისი დრო, რათა იხსნან თავი და სიმაღლეებს მიაღწიონ. მაგრამ უბედურება მას, ვინც ამ დღეს აყოვნებს! უბედურება მას, ვინც ხელიდან უშვებს სულის განვითარების შესაძლებლობებს, რადგან ამქვეყნიურ ამაოებას მიეცა! მას არც ის იცის, რა ხანგრძლივი იქნება დრო, როდესაც ახალ შესაძლებლობას უნდა დაელოდოს, და არც თავისი სინანულის სიმწარე იცის.
107. ამაში მამის მხრიდან არ არის არც მცირედი საზღაური და არც უმცირესი სასჯელი, არამედ — მისი მკაცრი და დაუნდობელი სამართალი.
108. იცით დღეს, როცა მე თქვენ შორის მოვედი, ხომ არ გამოგრჩათ ან უქმად დატოვეთ ადრინდელი შესაძლებლობები, და იცით, რა ხანი ელოდა თქვენი სული ამ ახალ შესაძლებლობას, რათა შეესრულებინა თქვენთვის დიდი ხნის წინ დაკისრებული მისია?
109. რა იცის თქვენმა გულმა ან გონებამ თქვენი სულის წარსულის, მისი ბედისწერის, მისი ვალების, მისი ამოცანებისა და მისი გამოსყიდვის ქმედებების შესახებ? არაფერი!
110. ამიტომ, თქვენ არ უნდა შეაფერხოთ სულის სრულყოფა, არც უნდა მიიყვანოთ იგი ცდუნებამდე ამქვეყნიური კეთილდღეობის სიყვარულის გამო. მან უნდა გაიაროს განსხვავებული გზა, ისწრაფვოდეს განსხვავებული მიზნებისკენ და ჰქონდეს განსხვავებული იდეალები. (279, 16–19)

გაფრთხილება დედამიწის ხალხებისა და ძალაუფლების მქონეთათვის

111. უბედურება მოელის კაცობრიობას, თუ საბოლოოდ არ აღმოცენდება მათ გულებში მოწყალება და აქტიური ქველმოქმედება! უბედურება მოელის კაცობრიობას, თუ საბოლოოდ არ მიაღწევენ ისინი საკუთარი ბოროტი საქმეების სრულ გაცნობიერებას! მათივე ხელი უშვებს მათზე ბუნების ძალების რისხვას და ცდილობს, ერებს ტანჯვისა და სიმწარის სასმელი დააცალოს. მაშინაც კი, როდესაც ისინი თავიანთი საქმეების " " შედეგს მოიმკიან, ზოგიერთები მაინც იტყვიან: "ეს ღვთის სასჯელია". (57, 82)

112. ვაი იმ ხალხებს, რომლებიც ჯიუტად ეჭიდებიან თავიანთ კერპთაყვანისმცემლობას, ფანატიზმსა და ტრადიციებს! ისინი ვერ იხილავენ ჩემს ნათელს და ვერც სულის გამოღვიძების უსასრულო სიხარულს იგრძნობენ.
113. ჭეშმარიტად, ჩემი სწავლება შეარყევს სამყაროს. მაგრამ როდესაც ბრძოლა დასრულდება, დედამიწაზე იგრძნობა ჭეშმარიტი მშვიდობა — ის, რაც ჩემი სულისგან მომდინარეობს. მხოლოდ უგუნურნი, ჯიუტნი და გულქვანი გააგრძელებენ ტანჯვას. (272, 12-13)
114. მე ვგრძნობინებ თავს ადამიანთა გაქვავებულ გულებს — მათ, ვინც ომების გაჩაღებას აპირებს — რათა შეიცნონ, რომ ჩემი ნება უფრო ძლიერია, ვიდრე მათი ომისკენ მიდრეკილება. თუ ამ ადამიანთა გულები დარჩება გაქვავებული და ჩემი ნების გავლენის ქვეშ ვერ მოექცევა, ჩემი სამართალი მთელ მსოფლიოში იგრძნობა. (340, 33)
115. კვლავ, ნოეს დროის მსგავსად, ადამიანები დაცინიან წინასწარმეტყველებებს და მხოლოდ მაშინ დაიწყებენ რწმენასა და სინანულს, როდესაც იგრძნობენ, რომ წყალდიდობის წყლები უკვე იმარხავს მათ სხეულებს.
116. ჩემი მოწყალება ყოველთვის ცდილობდა შეგგეკავებინათ თქვენი უგუნურებისგან, მაგრამ თქვენ არასდროს მემორჩილებოდით. ასევე გაფრთხილებულნი იყვნენ სოდომი და გომორა, რათა შეშინებოდათ და სინანული შეეგრძნოთ და თავი აერიდებინათ დაღუპვისგან. მაგრამ მათ არ დაუჯერეს ჩემს ხმას და დაიღუპნენ.
117. მე იერუსალიმსაც მოვუწოდე, ევედრა და ღვთის ჭეშმარიტ თაყვანისცემას დაჰბრუნებოდა. მაგრამ მისმა ურწმუნო და ხორციელმა გულმა მამობრივი შეგონება არ მიიღო და დაარწმუნდა სიმართლეში იმ მოვლენების მეშვეობით, რომლებიც განვითარდა. რა მწარე იყო ის დღეები იერუსალიმისთვის!
118. ახლა ხომ არ იცნობთ სიმართლეს, რომ თქვენ კვლავ იგივეები ხართ? რადგან არ ისურვეთ თქვენი სულიერი ბავშვობის დატოვება, რათა გეზრდათ და აღმდგარიყავით სიბრძნის გზაზე, რომელიც ჩემს სიტყვაშია.
119. მე გიგზავნით ამ გზავნილს ყველას, რომელიც უნდა ემსახუროს წინასწარმეტყველებად ხალხებისა და ერების გასაღვიძებლად და ფხიზლად შესანარჩუნებლად. ნეტარნი ხართ, თუ მისი შინაარსი გწამთ.
120. დაფიქრდით მის მნიშვნელობაზე, მაგრამ ამის შემდეგ იფხიზლეთ და ილოცეთ, რადგან ასე რომ მოიქცეთ, შინაგანი სინათლე გიძღვებათ და უმაღლესი ძალა დაგიცავთ, სანამ უსაფრთხოდ არ იქნებით. (325, 73–77)

თავი 62 – სიტყვები მექსიკაში დამსწრე აუდიტორიისთვის

სიტყვები მექსიკაში მყოფ მსმენელთათვის

1. მოწაფეებო, ჩაიხედეთ საკუთარ თავში, მომისმინეთ და შემიგრძნეთ, როგორც ადრე. გახსოვდეთ, როგორ შეიცანით, რომ ეს სიტყვა თქვენი სიცოცხლე და თქვენი ბედის ნათელია. არ დაგავიწყდეთ, რასაც დღეს გეუბნებით: რაც გჭირდებათ, სათანადო დროს მოგეცემათ.
2. ჩაასხით ახალი ზეთი თქვენს ლამპრებში, რათა რწმენისა და ცოდნის ალმური კვლავ გაანათოს.
3. ნუ დაიძინებთ; იფხიზლეთ და ილოცეთ, რადგანაც ბატონი შესაძლოა გაგაკვირვოთ, როდესაც თქვენს საცხოვრებელში შემოვა, როგორც ძველ დროში, როგორც იმ სულიერი ენთუზიაზმის დღეებში, როდესაც ჩემს თანდასწრებას ყოველ ნაბიჯზე გრძნობდით.
4. მაშინ იხილავთ, თუ როგორ განათდება თქვენი ცხოვრება ხელახლა იმ ნათლით, რომელიც თქვენი შეუმჩნევლად აღარ გინათებდათ; და ის დაგიბრუნებთ რწმენას სიუხვითა და სიბრძნით სავსე მომავალში. (4, 27–29)
5. თქვენგანი ბევრი საკუთარ თავს სპირიტუალისტს უწოდებს, რადგან გწამთ ჩემი თანდასწრება ადამიანის გონების მეშვეობით ჩემი გამოვლინებისას და რადგან ხშირად ესწრებით ჩემი სიტყვის მოსასმენად. მაგრამ მე მინდა, რომ თქვენ სულიერები იყოთ სიკეთის კეთების, ცხოვრების არსის გაცნობიერების, თქვენი მოყვასის სიყვარულის, და თქვენი თაყვანისცემის გზით, რომელიც გულისხმიერი, ნაყოფიერი და სათნო ცხოვრებაა. (269, 55)
6. ზოგს ამქვეყნად მოკრძალებული წარმოშობა მივანიჭე, რათა თავიანთ ცხოვრებაში მასწავლებელი მაგალითად ჰყავდეთ; სხვებს კი — მდიდარი ოჯახი, რათა მათაც მიბაძონ იესოს, რომელმაც, მეფე რომ იყო, თავისი "ტახტი" დატოვა და ღარიბებს, ავადმყოფებსა და ცოდვილებს ემსახურებოდა.
7. იმის დამსახურება, ვინც თავისი სოციალური მდგომარეობიდან ჩამოშორდება, რათა თავისი მოყვასი ემსახუროს, ვინც არ უნდა იყოს ის, ზუსტად ისეთივე დიდია, როგორიც იმისა, ვინც სიყვარულის გზით თავისი მოკრძალებული და უცნობი ცხოვრებიდან მართალთა სიმაღლეებზე აღიწევს. (101, 55-56)
8. მეკითხებით, რატომ მოვედი თქვენთან: იმიტომ, რომ ვხედავ, დაგავიწყდათ გზა, რომლითაც უნდა დაბრუნდეთ იმ საშოს, საიდანაც მოხვედით; და მაინც, მე მას კვლავ გიჩვენებთ.
9. გზა ჩემი რჯულია და მისი დაცვით სული უკვდავებას მიაღწევს. მე გიჩვენებთ კარს, რომელიც ისეთივე ვიწროა, როგორიც ის გზა, რომელიც ერთ დროს ჩემი სწავლებით დაგიდგინეთ. (79, 2-3)
10. თქვენ, ვინც მესმენით, მოამზადეთ გზა მათთვის, ვინც სულიერად მიმიღებს. შემთხვევითი არ ყოფილა, რომ ჩემი სწავლებების მიმღებნი ჩემს წინაშე წარდგნენ, ისევე როგორც შემთხვევითი არ იქნება, რომ

სულიერი ნიჭები განვითარდეს მათში, ვინც ჩემს -ს იგრძნობს ადამიანური შუამავლის გარეშე. (80, 4)

11. მე განგწირეთ, რომ დედამიწაზე სიკეთე გაავრცელოთ, რაც ჭეშმარიტი სულიერებაა.

12. თავს უუნაროდ და უმნიშვნელოდ გრძნობთ? ფიქრობთ, რომ ამგვარი ამოცანის შესასრულებლად მეტისმეტად არაწმინდები ხართ? ამის მიზეზი ისაა, რომ არ იცით ჩემი სიბრძნე და ჩემი მოწყალება, რომ არ აღიქვამთ სუფთა გონებით იმ სასწავლო მაგალითებს, რომლებსაც ბუნების მეშვეობით მუდმივად გაძლევთ.

13. განა არ ხედავთ, როგორ აღწევს მზის სხივები, რომლებიც ყველაფერს ანათებენ, ყველაზე დაბინძურებულ გუბურასაც კი, აორთქლებენ მას, აწევენ ატმოსფეროში, ასუფთავებენ და ბოლოს ღრუბლად აქცევენ, რომელიც მიწაზე დაცურავს და მას ნაყოფიერს ხდის? (150, 51–53)

14. აქ, ჩემს წინაშე, გაათავისუფლეთ თქვენი სული ყოველგვარი უწმინდურებისგან და განწმინდეთ იგი. ნუ გეშინიათ, რადგან თქვენ ჩემთვის არანაირ საიდუმლოს არ გამხელთ; მე თქვენ საკუთარ თავზე უკეთ ვიცი. აღიარეთ ჩემ წინაშე თქვენი არსებითი მე; მე თქვენ ყველას უკეთ გავიგებ და შეგინდით თქვენი დანაშაული და თქვენი ცოდვა, რადგან მხოლოდ მე ვარ ის, ვინც თქვენს სამსჯავროდ არის მოვლენილი.

15. მაგრამ როდესაც თქვენს მამას შეერიგებით და თქვენი არსების სიღრმეში გაიგონებთ გამარჯვების სიმღერას, რომელსაც თქვენი სული მღერის, მაშინ მშვიდად დაჯექით ჩემს სუფრასთან, ჭამეთ და სვით სულის საზრდო, რომელიც ჩემი სიტყვის მნიშვნელობაშია. (39, 71)

16. თქვენგან ბევრი მოდის ტირილით, მას შემდეგ, რაც ტკივილს წყევლით. მე ვპატიობ თქვენს ნაკლოვანებებს, რადგან ვიცი, რომ ისინი თქვენი უმეცრებიდან მომდინარეობს.

17. დაამშვიდეთ თქვენი გულები და გაუხსენით თქვენი გონება, რათა გაიგოთ, რასაც ახლა გეუბნებით მე, სიცოცხლის ახალგაზრდა მოწაფეებო: როდესაც კვლავ იგრძნობთ, რომ ტკივილი გულს გიჩხვლიტავთ, მცირე ხნით მოწყდით ყველაფერს, რაც გარს გეპარებათ და განმარტოვდით. იქ, თქვენი საძინებლის განმარტოებაში, ესაუბრეთ თქვენს სულს, ხელთ იგდეთ თქვენი ტკივილი და დააკვირდით მას, თითქოს ხელში იღებდეთ რაიმე საგანს შესასწავლად.

18. ამგვარად, გამოიკვლიეთ თქვენი მწუხარება, შეიცანით, საიდან მოდის და რატომ მოვიდა. უსმინეთ თქვენი სულის ხმას და, ჭეშმარიტად გეუბნებით, ამ განსჯიდან თქვენი გულისთვის ნათლისა და სიმშვიდის საგანძურს მოიპოვებთ.

19. სინათლე გიჩვენებთ გზას ტკივილის გასაქარვებლად, ხოლო მშვიდობა მოგცემთ ძალას, გაუძლოთ განსაცდელის დასრულებამდე. (286, 26–28)

20. თქვენ უნდა განაგრძოთ მცდელობა, რომ სულიერად და ხორციელად გამძლეები იყოთ. რადგან თუ დღეს თქვენ შორის ჯერ კიდევ არსებობს ავადმყოფობები, ეს იმიტომ, რომ სულიერებისა და რწმენის ნაკლებობის გამო, თქვენ ვერ აღმოჩნდით ამ ცხოვრების სიდუხჭირისა და ტკივილის ზემოთ.
21. ჩემი სწავლება გიბრძანებთ, გქონდეთ რწმენა არა მხოლოდ ღვთის ძალაში, არამედ საკუთარ თავშიც. (246, 40–41)
22. დღეს თქვენ ამბობთ: "ღმერთი ჩვენშია", მაგრამ ამას გრძნობისა და გააზრების გარეშე ამბობთ, რადგან თქვენი მატერიალიზმი ხელს გიშლით, შეიგრძნოთ ჩემი თანადგომა თქვენს არსებაში. მაგრამ როგორც კი სულიერება თქვენი ცხოვრების ნაწილი გახდება, თქვენ შეიგრძნობთ ჩემი თანადგომის ჭეშმარიტებას ყოველ ადამიანში. ჩემი ხმა გაისმება სინდისში, გაიჟღერებს შინაგანი მსაჯული და იგრძნობა მამის სითბო. (265, 57)
23. ეს სწავლება აღწევს თქვენს გულებს, სადაც დაიბადა გაუმჯობესების გადაწყვეტილებები და კეთილშობილური გრძნობები.
24. თუ ბევრი იტანჯეთ და იტირეთ, სანამ მზად არ გახდით, თქვენი გულის კარები ჩემთვის გაგეხსნათ — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ბევრი იტანჯა, მან ამით ერთდროულად გამოისყიდა თავისი დანაშაულები და მიიღებს პატიებას. (9, 37-38)
25. თქვენ ტირით, ჩემო ერო, რადგან თქვენს სინანულით სავსე გულებში გრძნობთ უფლის სიყვარულს. გითხრეს, რომ ვერავინ, ვინც მამას წინაშე სულით მძიმე ცოდვით წარდგებოდა, ვერ მიიღებდა შენდობას და რომ მას მარადიული დაღუპვა მოუწევდა.
26. მაგრამ როგორ შეგიძლიათ ჩემი ღვთაებრივი სამართლიანობა ასე საზარლად განმარტოთ? განა არ შეგიმჩნევიათ, რომ იესოს მეშვეობით მე ნათლად ვაჩვენე, რომ ჩემი ყველაზე ნაზი სიტყვები და ყველაზე მოსიყვარულე მზერა მათ ეხებოდა, ვინც ყველაზე მეტად შესცოდა? როგორ შევძლებდი, ქვეყნად ერთი სწავლება გამეცხადებინა და მარადისობაში მის საპირისპირო გამეკეთებინა? (27:41)
27. თქვენი ცხოვრების მწარე და ძნელ წამს ნუგეშად მიიჩნიეთ აზრი, რომ ჩემი ბრძნული და სრულყოფილი კანონი ყველაფერს განსჯის.
28. მე ვიყავი თქვენს ტკივილში, რათა მის მეშვეობით მეპოვეთ. მე გაგწირეთ სიღარიბისთვის, რათა ესწავლათ ითხოვნა, თავმდაბლობა და სხვების გაგება.
29. მე თქვენთვის ყოველდღიური პურიც კი დამიმალავს, რათა გაგეჩვენებინეთ, რომ ისინი, ვინც რწმენას ინარჩუნებენ, მტრედებივით არიან, რომლებიც ხვალინდელ დღეზე არ ზრუნავენ; ისინი განთიადს ჩემი თანადგომის სიმბოლოდ ხედავენ და გაღვიძებისთანავე პირველ რიგში თავიანთი ჭიკჭიკით მადლიერების ლოცვას ამბობენ და თავიანთი რწმენის დასტურად წარმოაჩენენ. (5, 55–57)

30. ზოგჯერ მეუბნებით: "უფალო, ყველაფერი რომ მქონდეს, არაფერი რომ არ მაკლდეს, შენს სულიერ საქმეში თანამშრომლობასა და ქველმოქმედებას შევძლებდი". მაგრამ იცოდეთ, რომ თქვენ, როგორც ადამიანები, ცვალებადნი ხართ და ყველა ის გადაწყვეტილება, რომელსაც დღეს იღებთ, რადგან არაფერი გაგაჩნიათ, შეიცვლებოდა, თქვენი სურვილისამებრ ყველაფერი რომ განიჭოთ.
31. მხოლოდ ღმერთის სიყვარულია უცვლელი თავისი შვილებისადმი.
32. მე წინასწარ ვიცი, რომ დაიღუპებოდით, სიუხვით რომ გაგმდიდრებდეთ, რადგან ვიცი თქვენი არჩევანი და სისუსტეები. (9, 55–57)
33. როდესაც გითხარით, რომ სიამოვნებებზე უნდა უარი თქვათ, თქვენ ჩემი სიტყვები არასწორად გაიგეთ და საბოლოოდ დაიჯერეთ, რომ ჩემთვის უფრო სასიამოვნოა თქვენი ტანჯვის ხილვა, ვიდრე თქვენი სიხარულის.
34. რადგან მე თქვენი მამა ვარ — როგორ შეგიძლიათ იფიქროთ, რომ მირჩევნია, იტიროთ, ვიდრე იღიმოდეთ?
35. როდესაც გითხარით, რომ თავი დაენებებინეთ სიამოვნებებისთვის, ვგულისხმობდი მხოლოდ იმას, რაც სულს აზიანებს ან თქვენი სხეულისთვისაა საზიანო. მაგრამ გეუბნებით, რომ უნდა ეძიოთ სულისთვის და გულისთვის სასიკეთო სიამოვნებები, რომლებიც თქვენთვის ხელმისაწვდომია. (303, 27)
36. მე არც კი მოვითხოვე, რომ გეწამათ ჩემში, როდესაც აქ მოხვდით. სწორედ მე ვიყავი ინიციატივის აღმღები და მოგეცით მტკიცებულება თქვენი სხეულის სნეულებების განკურნებით, თქვენი სულისთვის სიმშვიდის მინიჭებით, ან იმის ბოძებით, რასაც მიუწვდომელს თვლიდით.
37. შემდეგ, როდესაც ირწმუნეთ ჩემისა და ერთგულად მიეცით თავი ჩემი რჯულის აღსრულებას, მე თითოეულ თქვენგანს გიჩვენეთ თქვენი ამოცანა, რათა არ გადაგეხვიათ გზიდან და აგეკისრათ მხოლოდ ის, რაც თქვენ გეკუთვნით, და გეჩვენებინათ წყალობა და სიყვარული თქვენი ძმებისა და დებისადმი, როგორც მე ვიქცეოდი თქვენდამი.
38. განა ფიქრობთ, რომ ყველა, ვინც ასწავლის, მოძღვარია? გგონიათ, რომ ყველა, ვინც საკუთარ თავს ღვთის მსახურს უწოდებს, ჩემი წარმომადგენელია, ან რომ მე მივანიჭე მათ ის ამოცანა, რომელსაც ასრულებენ? გგონიათ, რომ ყველა, ვინც სამყაროში მართავს, მმართველობს და ბრძანებს, ფლობს საჭირო უნარებს ამ ამოცანის შესასრულებლად? არა, ხალხო! რა ცოტანი არიან ისინი, ვინც ასრულებენ იმ მისიას, რომელიც მათ ნამდვილად მიენდოთ! სანამ ზოგიერთები იპარავენ პოზიციას, რომელიც მათ არ ეკუთვნით, ისინი, ვინც ის უნდა იკავებდნენ, თავს დამცირებულად და განზე გაწეულად გრძნობენ. (76, 36-37)

39. ნუ იფიქრებთ, რომ მე გულნატკენ ვარ, თუ ვინმე არ ირწმუნებს ჩემს თანდასწრებას ამ შეკრებაზე, რადგან არაფერი შეუძლია ჩემი ჭეშმარიტების შემცირება. რამდენი ადამიანი შეპარვია ეჭვს უზენაესი არსების არსებობაში, რომელმაც სამყაროს ყველა საოცრება შექმნა, და მაინც მზემ არ შეწყვიტა მათზე თავისი სინათლის კაშკაშება ამის გამო. (88, 7)

40. დღეს თქვენ თქვენი გულებისა და გონების კარებს ჩემი სწავლების სინათლეს უღებთ. რა საქმეებით განმადიდებთ?

41. თქვენ ყველანი დუმხართ; სული დუმს და ასევე სხეულიც ჩემ წინაშე. თქვენ თავს ხრით და თავს იწონით. მაგრამ მე არ მსურს, რომ ჩემი შვილები ჩემ წინაშე თავს იწონდნენ. მე მსურს, რომ ისინი ღირსნი იყვნენ, აწიონ თავიანთი სახეები და ჩემს სახეს შეჰხედონ, რადგან მე არც მსახურებს ვეძებ და არც მონებს; მე არ ვეძებ არსებებს, რომლებიც თავს გარიყულად ან უარყოფილად გრძნობენ; მე მოვდივარ ჩემს შვილებთან, რომლებიც ასე ძვირფასად მყვარან, რათა, მამაჩემის ხმის გაგონებისას , მათ თავიანთი სულები სულიერი აღმასვლის გზაზე აიყვანონ. (130, 39-40)

42. საყვარელო მოწაფეებო, მოშურნედ იფხიზლეთ ჩემს საქმეზე, მიჰყევით ჩემს მცნებებს და ამით ჩემს შესახებ მოწმობას გააკეთებთ. მარიამი, თქვენი მოსიყვარულე დედა, ასევე მოდის თქვენთან და გავსებთ მადლით, გასწავლით სრულყოფილ სიყვარულს და გარდაქმნის თქვენს გულს წყალობის წყაროდ, რათა შეასრულოთ სიყვარულის დიადი საქმეები თქვენს მოყვასთა შორის და შეიცნოთ ჭეშმარიტება. იგი ჩემი თანამშრომელია და ჩემი სიტყვის გვერდით, როგორც უფლისა და მსაჯულის, დგას მისი სიტყვა, როგორც დედისა და შუამავლის. გიყვარდეთ იგი, ხალხო, და მოუხმეთ მის სახელს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მარიამი გფარავთ და თქვენ გვერდით დგას, არა მხოლოდ ამ განსაცდელის დღეებში, არამედ სამუდამოდ. (60, 24)

43. მე შეგარქვი "მარიამის ხალხი", რადგან თქვენ იცით, როგორ გიყვარდეთ და აღიაროთ ღვთისმშობელი და მიდიხართ მასთან, როგორც სითბოს მონატრებული ბავშვი, ან როგორც ცოდვილი, რომელიც შუამდგომლობას ეძებს.

44. მარიამის თანადგომა ქვეყანაზე ჩემი სიყვარულის დასტურია კაცობრიობისადმი. მისი სიწმინდე თქვენთვის გამოცხადებული ზეციური სასწაულია. იგი ჩემგან ჩამოვიდა მიწაზე, რათა ქალად ექცია თავი, რათა მის საშვილში ღვთაებრივმა თესლმა გაესხა ფესვი — იესოს სხეულს, რომლის მეშვეობითაც "სიტყვა" ილაპარაკებდა. ამჟამინდელ ეპოქაში იგი თავს ახლად გამოავლინებს. (5, 9–10)

45. აუცილებელია, ადამიანის გულმა თავიდანვე შეიცნოს ძვირფასი საზღაური, რომელიც მისმა სულმა მოუტანა სამყაროს, და როდესაც მთელ სიმართლეს შეიცნობთ, თქვენი გულებიდან უნდა აღმოფხვრათ ყოველგვარი კერპთაყვანისმცემლური და ფანატიკური თაყვანისცემა,

რომელიც მას მიუძღვენით, და მის ნაცვლად შესთავაზოთ მას თქვენი სულიერი სიყვარული. (140, 43)
46. ზოგიერთნი მეუბნებიან: "უფალო, რატომ არ გვაძლევ ყველას შენს ხილვის საშუალებას, როგორც ჩვენი ძმები და დები, რომლებიც მოწმობენ, რომ გხედავენ?"
47. ო, თქვენ, სუსტი გულის პატრონნო, ვისაც სჯერა მხოლოდ იმის, რასაც ხედავს! რა ღირსებას ხედავთ იმაში, რომ იესოს ხილვაში, ადამიანის სახით ხედავთ, როდესაც თქვენს სულს შეუძლია ჩემი აღქმა უსაზღვროდ და სრულყოფილად ჩემს ღვთაებრივ არსში სიყვარულის, რწმენისა და გრძნობის მეშვეობით?
48. თქვენ ცდებით, როდესაც შურს იღებთ მათ, ვისაც სულიერის ხილვის ნიჭი გააჩნია შეზღუდულ ფორმებსა თუ სიმბოლოებში; რადგან ის, რასაც ისინი ხედავენ, მკაცრად რომ ვთქვათ, არ არის ღვთაებრივი, არამედ სიმბოლო ან ალეგორია, რომელიც მათ სულიერისგან ესაუბრებათ.
49. კმაყოფილი იყავით თქვენი ნიჭით და დაუკვირდით მიღებულ გამოცხადებებს, ყოველთვის ეძიეთ აზრი, სინათლე, სწავლება, ჭეშმარიტება. (173, 28-30)
50. არასოდეს დაამახინჯოთ ჩემი სწავლებები. წარმოაჩინეთ ჩემი საქმე, როგორც წიგნი, რომელიც მხოლოდ სიწმინდეს შეიცავს, და როდესაც თქვენს მოგზაურობას დაასრულებთ, მე მიგიღებთ . მე არ შევხედავ თქვენი სულის ნაკლოვანებებს და გადმოგცემთ ჩემს ღვთაებრივ კოცნას, რომელიც უდიდესი საზღაური იქნება, როდესაც აღთქმულ მიწაზე მიხვალთ. რადგან ამ დროში მე მოგეცით ერთი მუჭა თესლი, რათა ისწავლოთ ნაყოფიერ ველებზე თესვა და იქ მათი გამრავლება. (5, 27)
51. დაფიქრდით თქვენს პასუხისმგებლობაზე, საყვარელო ხალხო; გაითვალისწინეთ, რომ ერთი დღე, რომელსაც გამოტოვებთ, არის დღე, რომლითაც აყოვნებთ ამ კეთილი ამბის მოსვლას თქვენი მოყვასის გულებში — რომ ერთი გაკვეთილი, რომელსაც კარგავთ, არის ერთი პური ნაკლები, რომელსაც საჭიროებელს შესთავაზებთ. (121, 40)
52. თქვენ უკვე იცით ამ ხის ნაყოფის გემო და გაფრთხილებთ, რათა მომავალში ცრუ წინასწარმეტყველებმა არ შეცდომაში შეგიყვანოთ; თუმცა, თქვენ ასევე უნდა "დაუცვათ" თქვენი მოყვასი იმით, რომ ასწავლოთ მას ჩემი სწავლების არსის ცნობა.
53. წერია, რომ ჩემი წასვლის შემდეგ აღდგებიან ცრუ წინასწარმეტყველნი, რომლებიც ჩემს ხალხს ეტყვიან, რომ ისინი ჩემი მოციქულები არიან და ჩემი სახელით მოდიან, რათა განაგრძონ საქმე, რომელიც თქვენ შორის აღვასრულე.
54. ვაი თქვენ, თუ ცრუ წინასწარმეტყველებისა და ცრუ მოძღვრების წინაშე დაიხრებით, ან თუ სულიერი არსებით დაცარიელებულ სიტყვებს ჩემს სწავლებას შეურევთ, რადგან მაშინ დიდი არეულობა იქნება!

ამიტომაც გეუბნებით თქვენ კვლავ და კვლავ: "იფხიზლეთ და ილოცეთ". (112, 46–47)

55. თუ არ მოემზადებით, თქვენს ყურამდე გაუგებარი ხმები მოაღწევს, რომლებიც დაგაბნევთ და მოგვიანებით თქვენი ძმებიც მათით დააბნევთ.

56. გიფრთხილებთ, რათა, როდესაც ეს გამოცხადებები დასრულდება, მათ ხელახლა მიღებას ნუ შეეცდებით, ვინაიდან საკუთარ თავს ნათლის სულები კი არა, არამედ დაბნეული არსებები გამოაჩენენ, რომლებსაც სურთ იმის დანგრევა, რაც მანამდე ააშენეთ.

57. მეორე მხრივ, ვინც იცის საკუთარი თავის მომზადება, ვინც — გამორჩევის სურვილის ნაცვლად — ცდილობს, სასარგებლო იყოს, ვინც — მოვლენების დაჩქარების ნაცვლად — მოთმინებით ელის, ნათლად გაიგონებს ჩემს სწავლებას, რომელიც მის სულამდე მის შინაგან ნიჭთა მეშვეობით მიაღწევს, კერძოდ — შთაგონების, ინტუიციის, წინასწარმეტყველება, ლოცვის, სულიერი ხედვისა და წინასწარმეტყველური სიზმრების მეშვეობით. (7, 13–14)

58. დღეს თქვენ ხედავთ ამ მოციქულებს, რომლებიც ექსტაზში გელაპარაკებიან, და, როგორი დიდიც არ უნდა იყოს ზოგიერთის ურწმუნოება, თქვენ გწამთ, რომ ჩემი გამოცხადება ამ მოციქულების მეშვეობით შესაძლებელია. მაგრამ როდესაც ადამიანები ერთ დღეს იხილავენ ჩემს მოწაფეებს, რომლებიც ღვთაებრივ გამოცხადებებს თავიანთ ჩვეულებრივ მდგომარეობაში იქადაგებენ, ისინი მათ ეჭვქვეშ დააყენებენ.

59. თქვენს საკუთარ თემში აღდგებიან ისინი, ვინც ეჭვს შეიტანს, როდესაც მოისმენენ თქვენს სიტყვას ჩემი შთაგონებით, და თქვენ დაგჭირდებათ დიდი სულიერი მომზადება და სულის სიწმინდე რწმენის საპოვნელად. (316, 52–53)

60. როდესაც, თქვენი მოგზაურობისას, შეამჩნევთ ადამიანებს, რომლებიც თავიანთი საქმეებით ან აზროვნებით ჩემს გამოცხადებებთან მიმართებაში სულიერ ჩამორჩენილობას ავლენენ, ნუ დამწუხრდებით, რადგან უნდა იცოდეთ, რომ ყველა ადამიანი არასდროს ყოფილა ერთხმად მოძრაობაში. ენდეთ, რომ მე უკვე ვტოვებ მათთვის სიტყვებს, რომლებიც მათ გააღვიძებენ, როგორც კი დრო მოვა.

61. სწორედ იმ სიტყვებს, რომლებსაც თქვენ ამჟამად ვერ იგებთ, გაიგებენ ისინი. (104, 42-43)

62. ირწმუნეთ და იმოქმედეთ ფანატიზმის გარეშე. აღსდექით და დაიმკვიდრეთ ის მდგომარეობა, საიდანაც შეძლებთ თქვენი თანამოსაკვეთების სწავლებას ყოველგვარი მიკერძოების გარეშე.

რწმენანი

63. ნუ მოგერიდებათ გაჭირვებულისთვის სიკეთის გაკეთება მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი რწმენის ჩამორჩენილ ან არასრულყოფილ ფორმას მისდევენ. ამის ნაცვლად, თქვენმა უანგარო საქმემ მოიგოს მათი გული.

64. არ ჩაიკეტოთ ჯგუფებად და ამით არ შეზღუდოთ თქვენი მოღვაწეობის სფერო. იყავით ნათელი ყოველი სულისთვის და ნუგეში ყოველ გასაჭირში. (60, 27)

65. თუ თქვენი თანამოძმეები ზიზღით ილაპარაკებენ თქვენზე, რადგან ჩემს მოწოდებას დაემორჩილეთ, დახუჭეთ ყურები და დადუმდით; ისინი უმეცარნი არიან. მაგრამ თუ ამას მათ განსასჯელად გამოიყენებთ, მაშინ ვაი თქვენ, რადგან თქვენ უკვე გაბრწყინებული ხართ თქვენი სულის ნათლითა და იცით, რასაც აკეთებთ. (141, 27)

66. ამიტომ, ჩემო ხალხო, ნუ მოელით, რომ ყველა თქვენსავით იფიქრებს და ირწმუნებს. არასდროს უნდა განიკითხოთ სხვები; არ უნდა გამოუტანოთ სასჯელი ან დასაჯოთ ისინი, ვინც არ გისმენთ, ან არ იღებენ თქვენს რჩევებს, თქვენს სწავლებებსა თუ მითითებებს. თქვენი თანამემამულეები უნდა მოიხსენიოთ ერთი და იმავე ღრმა პატივისცემითა და ჭეშმარიტი სულიერი სიყვარულით თქვენი მოყვასისადმი. მაშინ გააცნობიერებთ, რომ თავიანთ რელიგიურ პრაქტიკაში, სწავლებებსა და გზაზე, თითოეულმა მიაღწია იმ ადგილს, რომლის უფლებაც მათ სულიერმა შესაძლებლობამ მისცა; და საკუთარმა განვითარებამ მიიყვანა ისინი იმ წერტილამდე, რომელშიც მათ ხედავთ. (330, 29)

67. სწორედ ახლა გეუბნებით, რომ თქვენ სხვებზე მეტი არაფერი ხართ, რომ რწმენა, რომელიც გაგიჩნდათ — კერძოდ, რომ თქვენ რჩეულთა ხალხი ხართ — შეცდომაა; რადგან შემოქმედი, თავისი სრული სიყვარულით ყველა თავისი ქმნილებისადმი, არავის ანიჭებს უპირატესობას.

68. მე ამას გეუბნებით, რადგან ხვალ თქვენი მოვალეობაა, თქვენს თანამემამულეებს გადასცეთ სწავლება, რომელიც ამ დროში მოგაწოდეთ, და არ მსურს, რომ მომავალ თაობებში თქვენ უპირატეს არსებებად მოგაჩვენოთ, არც ის უნდა ჩანდეს, თითქოს th -მა, თქვენმა ღირსებებმა გაგხადეთ ღირსად, რომ მხოლოდ თქვენ გესმინათ ჩემი სიტყვა. 69. თქვენ უნდა იყოთ მზრუნველი, თავმდაბალი, უბრალო, კეთილშობილური გულის და მოწყალე ძმები და დები.

70. იყავით ძლიერნი, მაგრამ არა ამპარტავანნი, რათა არ შეურაცხყოთ სუსტნი. თუნდაც ჩემი სწავლების დიდი ცოდნა გქონდეთ, არასოდეს უნდა იამაყოთ თქვენი ცოდნით, რათა თქვენი თანამემამულეები თქვენს წინაშე არ იგრძნონ თავი უმნიშვნელოდ. (75, 17–19)

71. ჩემს მუშათა შორისაც კი — რამდენი იყო ისეთი, ვინც, ჩემი სწავლების გააზრების გარეშე, თავს აღმატებულ არსებად, აღფრთოვანებისა და თაყვანისცემის ღირსად მიიჩნევდა, რადგან სჯეროდა, რომ სულიერი ნიჭით იყო დაჯილდოებული. ამ მხრივ, გეკითხებით, შეგიძლიათ თუ არა დაამტკიცოთ, რომ უმაღლესი სული შეიძლება ამაყობდეს თავისი ნიჭით,

როდესაც თავმდაბლობა და მოყვასის სიყვარული ის აუცილებელი თვისებებია, რომლებიც მას უნდა ჰქონდეს. (98, 15)

72. გახსოვდეთ, რომ ერთხელ გითხარით: მე თქვენ არ შეგიქმენიათ პარაზიტული მცენარეების მსგავსად. არ მინდა, რომ მხოლოდ იმით დაკმაყოფილდეთ, რომ არავის ავნებთ. მინდა, რომ კეთილ საქმეთა შესრულებაში იპოვოთ თქვენი კმაყოფილება. ვინც კარგს არ აკეთებს, მაშინაც კი, როცა ამის უნარი აქვს, უფრო მეტ ბოროტებას სჩადის, ვიდრე ის, ვინც, კეთილი საქმეების კეთების უუნარობის გამო, მხოლოდ ბოროტების კეთებით შემოიფარგლა, რადგან ეს იყო ერთადერთი, რაც იცოდა. (153, 71)

73. ო, ჩემო საყვარელო შვილებო, რომლებიც დაკარგული ცხვრებივით გლოვობთ და შიშით სავსე ხმებით მოუხმობთ თქვენს მწყემსს! როდესაც თვალს ხუჭავთ თქვენ გარშემო არსებულ რეალობაზე, ბოლოს ფიქრობთ, რომ დედამიწაზე თქვენი ყველა უბედურების მიზეზი მე ვარ; სხვები კი მიიჩნევენ, რომ ჩემთვის სულერთია თქვენი კეთილდღეობა და თქვენი გასაჭირი.

74. რა უმადურნი ხართ, რომ ასე ფიქრობთ თქვენს მამაზე, და რა უსამართლონი — ჩემი სრული სამართლიანობის შეფასებაში!

75. თუ ფიქრობთ, რომ არ გისმენთ, როდესაც ამბობთ, რომ მხოლოდ სიმწარეზე იკვებებით; რომ სამყარო, რომელშიც ცხოვრობთ, ბედნიერების გარეშეა და რომ თქვენს ცხოვრებას არსებობის მიზეზი არ აქვს?

76. შენ მხოლოდ მაშინ გრძნობ ჩემს არსებობას, როდესაც გჯერა, რომ გსჯი, რომ ყველა მოწყალებას გიკრძალავ, და ავიწყდები შენი მამის სინაზესა და სიკეთეს; შენ ჩივის შენი ცხოვრებით, იმის ნაცვლად, რომ დალოცვა მისი კურთხევებისა.

77. ეს იმიტომ, რომ თქვენ თვალს ხუჭავთ ჭეშმარიტებაზე და თქვენ გარშემო მხოლოდ ტანჯვასა და ცრემლებს ხედავთ, და სასოწარკვეთილებაში ვარდებით, რადგან გჯერათ, რომ ყველაფერი დაუფასებელი დარჩება.

78. როგორი განსხვავებული იქნებოდა თქვენი ცხოვრება, ამ მეამბოხეობისა და გაუგებრობის ნაცვლად, ყოველი დღის პირველი აზრი მამათქვენის კურთხევა რომ ყოფილიყო, ხოლო პირველი სიტყვები — მადლიერება იმ მრავალი კურთხევისთვის, რომელსაც მისი სიყვარული გიბოძებთ!

79. მაგრამ თქვენ ვეღარ გრძნობთ ამ სათნოებებს, რადგან "ხორცმა" შეარყია თქვენი სული და დაგავიწყდათ ჩემი სწავლება; ამიტომაც გესაუბრებით ამ გრძნობებზე, რომლებიც თქვენი გულებიდან განდევნეთ. (11, 4-9)

80. თქვენ შესცოდეთ, დაარღვიეთ ქორწინების აღთქმა, ჩაიდინეთ დანაშაულები და ახლა, როდესაც უპირისპირდებით ჩემი სიტყვის

ჭეშმარიტებას, რომელიც თქვენს ცოდვებს გიცხადებთ, თქვენ ივიწყებთ თქვენს დანაშაულებს და გჯერათ, რომ თქვენი უფალი უსამართლოა, როდესაც გესაუბრებათ განსაცდელებსა და გამოსყიდვაზე. (17, 33)

81. მძიმე განსაცდელმა გამოგცადათ, ჩემო საყვარელო მოწაფეებო. რადგან ყოველი განსაცდელი თქვენთვის საიდუმლოს შეიცავს, თქვენ არ იცით, არის თუ არა ის ბრძოლაში თქვენს გასაძლიერებლად, თქვენთვის უცნობის გამოსავლენად, თუ რაიმე დანაშაულის გამოსასყიდად. თუმცა, არასოდეს გაერიდოთ განსაცდელებს, რადგან ისინი ამისთვის არ გამოგეგზავნათ; არც თქვენი მორალური თუ სულიერი ძალის აღემატებიან. (47:26)

82. რატომ ეშინიათ ბევრ თქვენგანს, რომ თქვენი ბედი ჩემ მიერ განსაზღვრულია განსაცდელების, ტკივილის, სასჯელისა თუ უბედურების გზად? როგორ შეგიძლიათ დაიჯეროთ, რომ ის, ვინც სრულყოფილად გიყვართ, თქვენთვის ეკლიან გზას გაიყვანდა? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, უბედურებათა სავსე, კატასტროფული გზა ის არის, რომელსაც თქვენ საკუთარი ნებით ირჩევთ, რადგან გგონიათ, რომ მასზე იპოვით სიხარულს, თავისუფლებასა და ნეტარებას, და ვერ აცნობიერებთ, რომ სწორედ ამ გზიდან გადაუხვევთ, რომელიც თქვენთვის არის განკუთვნილი — გზიდან, რომელზეც ჭეშმარიტი მშვიდობა, უსაფრთხოება, ძალა და ჯანმრთელობა, კეთილდღეობა და სიუხვეა საპოვნელი.

83. ეს გზა, რომელსაც ჩემს სწავლებასში გთავაზობთ, თქვენი სულისთვის მისი შექმნის მომენტიდანვე არის განკუთვნილი, რათა საბოლოოდ მასზე იპოვოთ ის, რასაც მონატრებით ელოდებით. (283, 10-11)

84. თქვენ ზედაპირულად გსჯით, როგორც ბავშვები, და არ გითვალთვალებიათ, რომ განსაცდელები, რომლებიც გაწუხებენ, თქვენივე ნამოქმედარია. ამიტომ, როდესაც ისინი თავს გეწევიან, გსურთ, რომ დაგიტოვონ, რომ ბედი შეიცვალოს, რათა არ იტანჯოთ, რათა აღარ დალიოთ ტანჯვის სასმელი.

85. ამის მიზეზი ისაა, რომ თქვენი სულიერი მხედველობით ვერ აღწევთ რეალობას, რათა გააცნობიეროთ, რომ რასაც იმკით, თავადვე დათესეთ და რომ ყოველი ტანჯვა თქვენივე ნამოქმედარია.

86. არა, თქვენ არასოდეს გიგიათ, როგორ შეაღწიოთ ჭეშმარიტებაში და ამიტომ, როდესაც ტკივილი გულს გიპყრობთ, საკუთარ თავს ღვთაებრივი უსამართლობის მსხვერპლად მიიჩნევთ. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ ღმერთში უმცირესი უსამართლობაც კი ვერ იარსებებს.

87. ღვთის სიყვარული უცვლელია, უცვალებელი და მარადიული. ამიტომ, ვინც ფიქრობს, რომ ღვთაებრივ სულს შეიძლება აეპაროს რისხვა, მრისხანება და მძვინვარება, დიდი შეცდომაშია. ასეთი სისუსტეები მხოლოდ ადამიანურ არსებებშია წარმოსადგენი, რომლებსაც არ გააჩნიათ სულიერი სიმწიფე და თავიანთ ვნებებზე ბატონობა.

88. ზოგჯერ მე მეუბნებით: "უფალო, რატომ უნდა "გადავიხადოთ" იმ ქმედებების შედეგებისთვის, რომლებიც ჩვენი არ არის, და რატომ უნდა მოვკრიფოთ მწარე ნაყოფი, რომელიც სხვებმა გამოიმუშავეს?" — ამაზე მე გპასუხობთ, რომ თქვენ არაფერი გაგეგებათ, რადგან არ იცით, ვინ იყავით წარსულში და როგორი იყო თქვენი ქმედებები. (290, 9 12)

89. საყვარელო ხალხო: თქვენი გულები სიამოვნებითაა სავსე იმ აზრით, რომ ამ "მესამე ეპოქაში" ჩემი მოწაფეები ხართ. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ არასოდეს უნდა მისცეთ უფლება სიამაყეს, დაგიბრმავოთ. რადგან თუ ამ სისუსტეს დანებდებით, აღარ მოუსმენთ საკუთარ სინდისს, როდესაც ის თქვენს დანაშაულებს გამოგიცხენებთ. ვინც არ იწყებს თავისი ადამიანური ცხოვრების განწმენდასა და განდიდებას, ვერ მოელის სულიერ ზრდას, რადგან მისი ნაბიჯები შეცდომაში იქნება შეყვანილი და მის საქმეებს ჭეშმარიტების თესლი არ ექნება.

90. გახსოვდეთ, რომ ჩემს სწავლებებში მე ზოგჯერ სულიერი მითითებებიდან პრაქტიკულ რჩევებზე გადავდივარ, რათა თქვენი ადამიანური ცხოვრება სწორად წარმართოთ. შემდეგ ვესაუბრები ადამიანის გულს, მოვუწოდებ მას განახლებისკენ და ვასწავლი, თუ რა ზიანს აყენებს მანკიერება სხეულს და რა ბოროტებას სჩადის სულის მიმართ.

91. მე გითხარით, რომ ადამიანი, რომელიც თავს უფლებას აძლევს, სიავეცით იმართებოდეს, დაავიწყდა, რომ სული არ უნდა დამარცხდეს — დაავიწყდა, რომ ჭეშმარიტი ძალა სიკეთის მეშვეობით ბოროტების დაძლევაშია.

92. ის კაცი, რომელიც ხორცის მიერაა დამარცხებული, თავს დაეცემა, არღვევს საკუთარი ღირსების გრძნობას და ადამიანის, როგორც უმაღლესი არსების, მდგომარეობიდან იმ საცოდავი, ომის უნარიანობაზე უარისმთქმელი არსების დონემდე დაეშვა.

93. იმის ნაცვლად, რომ საკუთარ სახლში სინათლე, პური და ღვინო შეიტანოს, ის კაცი ჩრდილს, ტანჯვასა და სიკვდილს მოაქვს; ის მძიმეს ხდის საკუთარ ჯვარს, ასევე თავისი ცოლისა და შვილების ჯვარს და ხელს უშლის მის გარშემო მყოფთა სულიერ განვითარებას. (312, 32–35)

94. გააცნობიერეთ, რომ თითოეული თქვენგანი, ვინც არასწორ გზას ტოვებს, ამით ბოროტების ძალას აკარგვინებს ნაწილს თავისი ძალმოსილებისა; რომ თქვენი ცხოვრება, თუ ის მართალია თავის საქმეებში, სიტყვებსა და ფიქრებში, კარგ თესლს ტოვებს უკან; რომ თქვენს რჩევას, თუ ის წმინდა გულიდან მოდის, ექნება სასწაულების მოხდენის ძალა; და რომ ლოცვა, როდესაც ის თანაგრძნობითა და სიყვარულით იბადება, ნათლის გზავნილი იქნება მისთვის, ვისთვისაც ლოცულობთ. (108, 16)

95. აქ, ჩემთან, თქვენ თავს ალაგებთ ყოველი ლაქისგან. ო, ნეტავ შეგეძლოთ ამ სიწმინდის შენარჩუნება მთელი თქვენი ცხოვრების

განმავლობაში! მაგრამ ეს სულიერებისა და ძმობის ატმოსფერო, რომელსაც თქვენ ამ საძმოსა და სწავლების საათებში ქმნით, არ სუფევს სამყაროში. ჰაერი, რომელსაც თქვენ სუნთქავთ, ცოდვითაა მოწამლული.

96. თქვენ იგრძენით, თუ როგორ, როდესაც ჩემს სწავლებას თქვენსას ხდით, რგოლი რგოლზე, ჯაჭვი, რომელიც სამყაროსთან გაკავშირებთ, თანდათან გეშორებათ. (56, 26-27)

97. იცხოვრეთ მუდამ ფხიზლად, რადგან თქვენს გზაზე გამოჩნდებიან ისინი, ვინც იტყვის, რომ ჩემნი არიან; მაგრამ არ დაუჯეროთ მათ პირველივე წამს; დაუჯერეთ მათ იმის გამო, რასაც ისინი თავმდაბლობით, სიბრძნითა და სიყვარულით გამოავლენენ.

98. სხვები გეტყვიან, რომ მათ მე მყავარ, მაშინ როცა სწორედ ისინი არიან პირველები, ვინც ცდუნდებიან. ამიტომ, თქვენ ყოველთვის ფხიზლად უნდა იყოთ იმ ამოცანისადმი, რომელიც გაკისრიათ, და იმ მდგომარეობისადმი, რომელსაც იკავებთ. თქვენ თვალი და ყური ღია უნდა გქონდეთ და ბევრი რამ უნდა აპატიოთ. (12:55–56)

99. იყავით აქტიურნი; ნუ იძინებთ! ან აპირებთ ლოდინს, სანამ დევნა დაგეძინებათ და მოულოდნელად დაგეუფლებათ? გსურთ, კვლავ წარმართობას ჩაუვარდეთ? ელოდებით, სანამ უცხო სწავლებები ძალით ან შიშით გაბატონდებიან?

100. იფხიზლეთ, რადგან აღმოსავლეთიდან ცრუ წინასწარმეტყველნი აღდგებიან და ერებს ააბნევენ. გაერთიანდით, რათა თქვენი ხმა მთელ დედამიწაზე გაისმას და კაცობრიობა დროულად გააფრთხილოთ. (61, 25)

101. კაცობრიობას დიდი გასაჭირი ელის; იყავით ფხიზლად და ლოცულობდეთ ყოველი ტკივილისა და ყოველი კატასტროფის დროს. მრავალი ტანჯვა შემსუბუქდება; სხვა კი არ მოხდება, რადგან მათ თავის გზაზე შეაჩერებენ ისინი, ვინც ლოცულობს.

102. როდესაც სხვა კონფესიებისა და სექტების მიმდევრები დაინახავენ, რომ უამრავი ხალხი მიჰყვება ამ ერს, თქვენი მდევნელები სწორედ მათ შორის აღდგებიან. მაგრამ ნუ გეშინიათ, რადგან თუ მშვიდად დარჩებით, სულიწმინდა ნათლის სიტყვებს დაგადებთ თქვენს ბაგეზე, რომლებიც დააჩუმებენ თქვენს ცილისმწამებლებს.

103. მე არ მოგცემთ სიკვდილის მახვილს საკუთარი თავის დასაცავად; მე მოგცემთ სიყვარულის მახვილს. მისი ყოველი ნათლის გაელვება მისგან გამომავალი სათნოება იქნება.

104. რაოდენ დიდ მადლს მიიღებთ მამისგან, როდესაც თქვენი სიტყვით დაიმორჩილებთ უამრავ ადამიანს, რომლებიც ჩემს საქმეს დევნიან და, თქვენი სიყვარულის საქმეებით მოაქცევთ მათ და ჩემთან მოიყვანთ.

105. ეს არის სწავლება, რომელიც მე თქვენ "მეორე ეპოქაში" მოგეცით და რომელიც თქვენ უკვე დაგვიწყებოდათ.

106. ადამიანის გონება დაიშფოთება, როდესაც ის სამეუფო-მარიამული სულიერი სწავლების გაგებას შეეცდება. რადგანაც მატერიალიზებული ადამიანი დააბნეულია, როდესაც სულიერებას აწყდება. (55, 58–63)

107. რამდენი არ შეხებია ჩემს სუფრაზე დადებულ საჭმელს, რომელიც მათ ასე დიდი სიყვარულით შევთავაზე. როდისღა იგრძნობენ ისინი კვლავ ასეთ მადლის ჟამს, როგორიც ახლაა, როდესაც მიეცათ შესაძლებლობა, მოსულიყვნენ დედამიწაზე ჩემი სიტყვის მოსასმენად?

108. ისინი მაგარი კლდეები არიან, რომელთა გასარბილებლადაც ქარიშხლები და დროა საჭირო. მათგან მემკვიდრეობა დაიმალება, სანამ არ ისწავლიან მის დაცვასა და შენარჩუნებას. მაგრამ ისინი მას კვლავ დაეუფლებიან, რადგან მე გითხარით, რომ ის, რასაც მამა თავის შვილებს აძლევს, მათ არასოდეს ეღებათ, არამედ მხოლოდ მათთვის ინახება. (48, 8)

109. ზოგიერთი თქვენგანი გარდაიქმნება და მოემზადება ჩემი სწავლებით, რათა გაემგზავროთ იმ ადამიანების საძებნელად, რომლებიც უდაბნოში გზას ასცდნენ. რადგანაც ადამიანური ცხოვრება მე ასე მხვდება — როგორც უდაბნო. მილიონობით სულის შუაგულში ბევრი თავს მარტოსულად გრძნობს და წყურვილით იტანჯება, არავინ ჰყავს, ვინც ცოტა წყალს შესთავაზებს; სწორედ იქ გავგზავნი ჩემს ახალ მოციქულებს.

110. მსურს, რომ ჩემი სახელი ზოგიერთმა კვლავ სიყვარულით წარმოთქვას, სხვებმა კი — ღრმა ემოციით მოისმინონ. მსურს, რომ ის გააცნონ მათ, ვინც არ იცის. არიან ადამიანები — მოხუცები, ქალები და ბავშვები — რომლებმაც ჩემი არსების შესახებ არაფერი იციან. მე მინდა, რომ ყველამ შეიცნოს მე და იცოდეს, რომ მეში მათ ყველაზე მოსიყვარულე მამა ჰყავთ — რათა ყველამ მომისმინოს და შემიყვაროს. (50, 3)

111. ჩემს სიტყვას თქვენი ეგოიზმი შეხვდა. ამიტომაც გითხარით, რომ თქვენ, თქვენი მხრივ, უნდა მიაწოდოთ თქვენს თანამოძმეებს ის, რასაც მე გაძლევთ. მაგრამ თქვენ მხოლოდ ჩემი სწავლებებით განახლებას ისურვებთ, სხვების მიმართ რაიმე მოვალეობის აღების გარეშე.

112. მაგრამ მასწავლებელმა არ მოგიწვიათ ამაო გაკვეთილების მისაცემად; მან გითხრათ, რომ უნდა ისწავლოთ ეს ღვთაებრივი გაკვეთილი, რათა მოგვიანებით გამოიყენოთ თქვენს ცხოვრებაში და თქვენი მოყვასისადმი მიიღოთ.

113. მე სწორედ ამ წამს გაგიმხელთ, რომ თქვენს სულს დიდი ძველი ვალი აქვს ყველას წინაშე, ვინც თქვენთან ტანჯვით, გაჭირვებით ან თხოვნით მოდის. დაფიქრდით, რა სიყვარულით ვსვამ მათ თქვენი ცხოვრების გზაზე, რათა თქვენმა გამოსყიდვამ მათზე თქვენი აქტიური ქველმოქმედების გაღებით იხადოს. (76, 20)

114. აღასრულეთ ეს, რათა არ მოგიწიოთ დედამიწაზე ტანჯვის ჟამს დაბრუნება თქვენი შეცდომებისა თუ ეგოიზმის ნაყოფის მისაღებად.

შეასრულეთ თქვენი მისია; მაშინ თქვენ ნამდვილად დაბრუნდებით, მაგრამ მშვიდობის დროს, რათა განახლდეთ და ამავდროულად მოუაროთ იმ თესლს, რომელიც დატოვეთ, როდესაც დაიწყეთ yo . ახლა კი მოსე აღარ გიძღვებათ თქვენს გადასარჩენად, როგორც ეს "პირველ ეპოქაში" მოიმოქმედა; ამის ნაცვლად, თქვენი სინდისი გიძღვებათ. (13. 17)

115. აქ არიან მრავალნი, რომელნიც სხვა დროს იყვნენ რჯულის მოძღვრები ან მეცნიერები. ახლა მათი გონება სულიერი ცოდნით გაეღვიძა და დარწმუნებულნი არიან, რომ უმაღლეს ჭეშმარიტებას ადამიანური ცოდნის საზღვრებში ვერ იპოვიან.

116. აი, ისინი, ვინც სხვა დროს დედამიწაზე ძლიერნი და მდიდრნი იყვნენ და რომლებმაც ახლა გაიგეს სიღარიბისა და სიმდაბლის შესახებ. მე ვაკურთხებ მათ თავდადებისა და სრულყოფილებისკენ სწრაფვისთვის. ეს ჩემი მოყვარული სამართლიანობის მტკიცებულებაა, რადგან მე ისინი დედამიწაზე დავაბრუნე, რათა მარადიული სიბრძნის წიგნის კიდევ ერთი გვერდი ეხილათ. (96, 16-17)

117. სამყარო ბევრ სიხარულს განიჭებთ, რომელთაგან ზოგი მე მოგენიჭათ, ზოგი კი — ადამიანის მიერაა შექმნილი. ახლა თქვენ გამოცადეთ, რომ მათ მიღწევა ვერ შეძელით, რამაც ზოგიერთში აჯანყება, სხვებში კი — მწუხარება გამოიწვია.

118. უნდა გითხრათ, რომ ამ ეპოქაში ბევრს არ ეძლევა უფლება, ჩაეძინოს ან დაიღუპოს "ხორცის" სიამოვნებებსა და კმაყოფილებებში, რადგან მათი ამოცანა სრულიად განსხვავებულია.

119. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არ არსებობს კაცობრიობაში არც ერთი სული, რომელსაც არ შეუცვნია ყველა სიამოვნება და არ გასინჯავს ყველა ნაყოფი. დღეს თქვენი სული მოვიდა (მიწაზე), რათა დატკბეს ჩემი სიყვარულის თავისუფლებით და კვლავ არ გახდეს მონა სამყაროსი, ოქროსი, ვნებისა თუ კერპთაყვანისმცემლობის. (84, 47)

120. აჰა, ხალხი, ერები, რომლებიც თავიანთ სიცოცხლეს იდეალისთვის სწირავენ. ისინი თავიანთი ბრძოლების ცეცხლზე იწვებიან, მაგრამ მაინც ოცნებობენ მსოფლიო დიდებაზე, ქონებაზე, ძალაუფლებაზე. ისინი მიწიერი წარმავალი დიდებისთვის იღუპებიან.

121. ხოლო თქვენ, ვინც თქვენს სულში იწყებთ ღვთაებრივი იდეალის ანთებას, რომელიც მარადიული დიდების მიღწევას ისახავს მიზნად, განა არ დათმობთ — თუ არა თქვენს სიცოცხლეს — სულ მცირე მის ნაწილს, როგორც თანამოსაგავე ადამიანების მოვალეობების შესასრულებლად?

122. თქვენ ზემოთ უხილავი ბრძოლა მძვინვარებს, რომლის შეგრძნებაც მხოლოდ მოემზადათ შეუძლიათ. მთელი ბოროტება, რომელიც კაცობრიობისგან იფეთქებს — ფიქრით, სიტყვითა და საქმით —, საუკუნეების ყველა ცოდვა, ყველა დაბნეული, ადამიანური და ზეციური სული, ყველა გადახრა, უსამართლობები, კაცობრიობის რელიგიური ფანატიზმი და კერპთაყვანისმცემლობა, უგუნური, ამბიციური

მისწრაფებები და სიცრუე გაერთიანდა ძალად, რომელიც ყველაფერს ანგრევს, იპყრობს და ჟღენთავს, რათა ჩემს წინააღმდეგ მიმართოს. ეს არის ძალა, რომელიც ქრისტეს ეწინააღმდეგება. -ს, მათი არმიები დიდნი არიან, მათი იარაღი ძლიერია, მაგრამ ისინი ძლიერნი არიან არა ჩემ წინააღმდეგ, არამედ კაცობრიობის წინააღმდეგ.

123. მე ამ არმიებს ჩემი სამართლიანობის მახვილით ვეომრები და ბრძოლაში ჩემს არმიებთან ერთად ვიქნები, რომელთა ნაწილიც, ჩემი ნებით, თქვენ უნდა იყოთ.

124. მაშინ, როცა ეს ბრძოლა აწუხებს სიამოვნების მაძიებლებს, თქვენ, ვისაც მე ანდე მომავალში მიმდინარე მოვლენების შეგრძნების ნიჭი, უნდა ზრუნავდეთ და ლოცულობდეთ თქვენი ძმებისთვის, რადგან ამით საკუთარ თავზე იზრუნებთ.

125. ქრისტემ, მეომართა მთავარმა, უკვე ამოიღო თავისი მახვილი; აუცილებელია, რომ მან ბოროტი ფუცით ძირში მოჭრას და თავისი სხივებით სამყაროს ნათელი მოუტანოს.

126. ვინ იცის, რა დაემართება სამყაროს და თქვენ, თუ თქვენი ბაგეები დუმან! თქვენ ხართ იაკობის სულიერი თესლი და მე მას შევპირდი, რომ თქვენი მეშვეობით დედამიწის ხალხები იხსნებიან და იკურთხებიან. მსურს, გაერთიანდეთ, როგორც ერთი ოჯახი, რათა ძლიერნი იყოთ. (84, 55–57)

127. მე ვიცი, რომ ამ ხალხში დიდი საქმეები აღსრულდა, მაგრამ საკმარისია, რომ მე ვიცი, თუნდაც თქვენი სახელები ქვეყნად უცნობი იყოს.

128. მხოლოდ მე ვიცი თქვენი საქმეების ჭეშმარიტი ღირებულება, რადგან თქვენც კი ვერ შეგიძლიათ მათი შეფასება. ზოგჯერ ერთი მცირე საქმეც კი ძალიან დიდებულად მოგეჩვენებათ, სხვების შესახებ კი არც კი იქნებით შეტყობინებულნი, რომ მათი ღირებულება ჩემამდე მოაღწია. (106, 49-50)

129. ო, ჩემო მრავალრიცხოვანო მსმენელებო — როდის გამოხვალთ თქვენი განმარტოებიდან და სიბნელიდან? იქნებ თქვენი მომზადების შეგვიანებით, (მაშინ მოსალოდნელი) დაპირისპირების შიშით, განზრახ აყოვნებთ? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მხოლოდ ის შიშობს, ვინც სულიერად არ მოემზადა; რადგან ვისაც იცის ჩემი სიტყვა და უყვარს თავისი უფალი და მოყვასი, მას არაფრის შეშინების არაფერი აქვს და, ადამიანებისგან თავის არიდების ნაცვლად, ცდილობს მათთან შეხვედრას, რათა მათაც გაუზიაროს ის, რაც მან მიიღო. ჩემს სწავლებას შეისწავლის და გაიგებს და საქმით ასრულებს. (107, 41)

130. ეს გზავნილი ნათელს შეიცავს ყველა რელიგიისთვის, ყველა სექტისა და რელიგიური თემისთვის და ადამიანური ლიდერობის სხვადასხვა ფორმისთვის. მაგრამ, მოწაფეებო, რა უყავით ჩემს სიტყვას? განა ასე აპირებთ ხის აყვავებას? მიეცით მას აყვავების საშუალება, რადგან ეს იუწყება, რომ მოგვიანებით ნაყოფს გამოიღებს.

131. რატომ მალავთ ამ გზავნილებს და არ მიუტანთ სამყაროს ამ ახალი ეპოქის სიურპრიზს ამ სასიხარულო ამბით? რატომ არ ბედავთ, უთხრათ სამყაროს, რომ თქვენ შორის ქრისტეს ხმა ექოდებს? ისაუბრეთ და დაამოწმეთ ჩემი სწავლება თქვენი სიყვარულის საქმეებით; რადგან, თუნდაც ზოგიერთმა დახუჭოს ყური, რომ არ მოგისმინოთ, სხვები ყურებს გაიხსნიან და თქვენი ხმა მათთვის ისეთივე ტკბილი და მელოდიური იქნება, როგორც მგალობლის სიმღერა. (114, 46)

132. კაცობრიობას ჩემი ახალი მოწაფეები ჰყავს მოლოდინში; მაგრამ თუ თქვენ, ჩემო მუშებო, ქვეყნის აზრის შიშით დატოვებთ თესლსა და სამუშაო იარაღებს, მაშინ რაღა ეღირება ამ კაცობრიობას? განა არ გრძნობდით თქვენი მისიის პასუხისმგებლობას?

133. თქვენი სინდისი არასოდეს მოგატყუებთ და ის ყოველთვის გეტყვით, შეასრულეთ თუ არა თქვენი მოვალეობა. დაძაბულობა, რომელსაც გრძნობთ, იმის ნიშანია, რომ ჩემს მითითებებს არ მიჰყევით. (133, 10)

134. თქვენ ზოგჯერ წუწუნებთ, რომ ჩემი სიტყვის მიმდევართა რიცხვი მხოლოდ ნელა იზრდება. თუმცა, მე გეუბნებით, რომ საკუთარ თავზე უნდა წუწუნებდეთ, რადგან თქვენი ამოცანაა, გაზარდოთ და გაამრავლოთ ეს საზოგადოება. მაგრამ თუ თქვენს გულებში რწმენა არ არის, თუ თქვენი სულიერი ნიჭები განვითარებული არ არის, თუ სულიერი ცოდნის ნათელი არ ანათებს თქვენს გონებას — მაშინ როგორ აპირებთ არამორწმუნის დარწმუნებას? როგორ აპირებთ მასში თქვენი რწმენითა და სიყვარულით შინაგანი მდგომარეობის გამოწვევას, თუ ეს სათნოებები თქვენს გულებში განვითარებული არ არის?

135. ვინც არ იგებს, სხვებს ვერ მიიყვანს გაგებისკენ; ვინც არ გრძნობს, გრძნობას ვერ აღძრავს. ახლა გაიგეთ, რატომ აბლუკუნებდნენ თქვენი ტუჩები, როდესაც დადგა დრო, მოესწროთ ჩემი სიტყვისთვის.

136. ვინც უყვარს, არ იბლუკუნებს; ვინც სჯერა, არ ეშინია. ვინც გრძნობს, მას ბევრი შესაძლებლობა აქვს, დაამტკიცოს თავისი გულწრფელობა და ჭეშმარიტება. (172, 24–26)

137. დღეს გსურთ ახსნათ, თუ რატომ ხართ ისრაელი, მაგრამ არგუმენტები არ გაქვთ; გსურთ ახსნათ, თუ რატომ ხართ სპირიტუალისტები, მაგრამ სიტყვები არ გყოფნით. ცდილობთ ჩამოაყალიბოთ, თუ რაში მდგომარეობს თქვენი სულიერი ნიჭები, მაგრამ არ გაქვთ არგუმენტაცია და სულიერი განვითარება, რომ ისინი დამაჯერებლად ახსნათ. მაგრამ როდესაც თქვენი აღმავალი განვითარება რეალობად იქცევა, საჭირო სიტყვები თავად მოვა თქვენთან, რადგან თქვენი სიყვარულით სავსე საქმეებით აიხსნით, ვინ ხართ, ვინ გასწავლათ და საით მიდიხართ. (72, 27)

138. გეუბნებით თქვენ: რაღას ელოდებით, რომ გაავრცელოთ სასიხარულო უწყება? ნუთუ ნანგრევებს შორის გსურთ წინასწარმეტყველება? მე გეუბნებით და ყველაფერს გაგიმხელთ, რათა

ყოველთვის გქონდეთ ბრძნული პასუხი თქვენი თანამოძმეების ყოველ კითხვაზე. გაითვალისწინეთ, რომ თავს დაგესხმებიან მძიმე არგუმენტებით, რომლებიც შიშს უნერგავს მოუმზადებლებს.

139. გულში ჩაიწერეთ ჩემი სიტყვა და არ დაგავიწყდეთ ის დიდი სასწაულები, რომლებიც მოგაგეთ, რათა თითოეული თქვენგანი ჩემი ჭეშმარიტების ცოცხალი მოწმე იყოს. მაშინ, ვინც თქვენს გამოკვლევასა და ჩემი სიტყვის ღრმად შესწავლას მოინდომებს, მიხვდება, რომ იგი არაფრით ეწინააღმდეგება იმას, რაც წარსულში გითხარით და გიწინასწარმეტყველეთ.

140. ბრძოლა დიდი იქნება — იმდენად დიდი, რომ ჩემი ზოგიერთი მოწაფე შიშით აივსება და უარმყოფს მე, იმის მტკიცებით, რომ არასდროს სმენია ჩემ შესახებ.

141. ვინც ჩემს მცნებებს ერთგულად დაიცავს და ბრძოლას შეხვდება, მე მოსაფარებელს ჩავაფარებ, რომელშიც დაცულნი იქნებიან და ყოველი რთული მდგომარეობიდან უვნებლად გამოვლენ.

142. ვინც ამ თესლს ცუდად დათესავს, ან ვინც ამ საქმის სიწმინდეს შეულახავს, დახვდება სამსჯავრო, ადამიანთა დევნა და ყოველჟამიერი უსიმშვიდობა. ყველა იცნობს იმ ხეს, რომელიც გაზარდა, მისი ნაყოფის გემოთი.

143. მე დიდი სასწაულები მაქვს შენახული ჩემი ხალხის სულიერი ბრძოლის დროისთვის — სასწაულები და საქმეები, რომლებიც გააოცებენ მეცნიერებსა და მკვლევრებს. მე არასოდეს დაგტოვებთ მარტო. ნუ მოიწყენთ, როდესაც ადამიანები გაცინებენ; ნუ დაგავიწყდებათ, რომ "მეორე ეპოქაშიც" ხალხი დასცინოდა თქვენს ოსტატს. (63, 42–44)

144. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სამყარო თქვენი მოწინააღმდეგეა და მე ამისთვის გამზადებთ, რათა იცოდეთ, როგორ დაიცვათ თქვენი რწმენის საქმე სიყვარულისა და წყალობის იარაღით. გეუბნებით, თქვენ გაიმარჯვებთ, თუნდაც თქვენი გამარჯვება ცნობილი არ იყოს.

145. ახლა თქვენი მსხვერპლი სისხლის მსხვერპლი არ იქნება, მაგრამ მაინც შეხვდებით ცილისწამებასა და უგულებელყოფას. თუმცა, ბატონი იქნება თქვენს დასაცავად და გასამხნევებლად, რადგან არც ერთი მოწაფე არ იქნება მიტოვებული. (148, 17)

146. ადამიანებო, აღარ მიეჩვიოთ სიბოროტეს; იბრძოლეთ მის წინააღმდეგ თქვენი სიწმინდით ტრაბახის გარეშე და ნუ განაწყენდებით თქვენი მოყვასის შეცდომების გამო. იყავით taktiani, ზუსტი და კეთილი თქვენს სიტყვასა და საქმეში; ამგვარად, სამყარო მოგისმენთ და ყურადღებას მიაქცევს თქვენს შემწეობის სიტყვებს. საჭიროა, კიდევ ერთხელ გითხრათ, რომ სანამ ამ სწავლებას გადასცემთ, ის უნდა იცხოვროთ? (89, 66)

147. აუცილებელია, რომ ჩემმა ხალხმა თავი იგრძნოს ერებს შორის და მაგალითი დადოს ძმობის, ჰარმონიის, ქველმოქმედებისა და

ურთიერთგაგებისა, როგორც მშვიდობის ჯარისკაცმა მათ შორის, ვინც კვლავ ბოროტად იყენებს ღვთაებრივ სწავლებებს ჩხუბისთვის, ერთმანეთის დასაზარალებლად და სიცოცხლის მოსაპარად. (131, 58)

148. ბოლოს და ბოლოს გააცნობიერეთ, რომ თქვენ ყველანი ერთსა და იმავე ღმერთს უყვარხართ და ნუ იკამათებთ იმ განსხვავებების გამო, იმ ფორმის გამო, რომლითაც ერთმა ან მეორემ ეს სიყვარული გააცნობიერა.

149. თქვენ უნდა ისწავლოთ იმის გაგება, რომ არსებობენ არსებები, რომლებშიც რელიგიურმა მრწამსმა, ტრადიციებმა და წეს-ჩვეულებებმა ასე ღრმად გაიდგა ფესვები , რომ თქვენთვის ადვილი არ იქნება მათი ამოგლეჯა იმ პირველივე მომენტში, როდესაც მათ ასწავლით. იყავით მოთმინებით და წლების განმავლობაში თქვენ წარმატებას მიაღწევთ. (141, 9)

150. 1950 წლის მიწურულს, თქვენგან ბევრს შორის გაურკვევლობა და ეჭვი დაისადგურებს.

151. რატომ ეჭვობენ ზოგიერთები ჩემს გამოცხადებებში, როდესაც მათ გააჩნიათ უფრო დიდი გონება, ვიდრე მათ, ვინც ჩემს გზავნილს სჯერა? რადგან არც ადამიანური ცოდნა და არც გონება ვერ განსჯის ჩემს ჭეშმარიტებას, და როდესაც ადამიანი ამას აცნობიერებს, მას იპყრობს შიში ყველაფრის მიმართ, რაც ახალია, რაც მისთვის უცნობია, და ის ქვეცნობიერად უარყოფს მას.

152. ხოლო თქვენ, სუსტნო და უცოდინარნო, რომელთაც არ შეგიძლიათ მიაღწიოთ იმ სიმაღლეებს, რომლებსაც ინტელექტით ცნობილნი აღწევენ, სწორედ თქვენ გწამთ და თქვენ შეგიძლიათ ჩაუღრმავდეთ სულიერ საიდუმლოებებს. რატომ? იმიტომ, რომ სულია, რომელიც გონებას უმხელს მარადიულ სიცოცხლესა და მის საოცრებებს.

153. ადამიანის გონება წარმოადგენს ძალას, რომელთანაც ახლა თქვენ ბრძოლა უნდა დაიწყოთ, რადგან მისი მეშვეობით ადამიანმა შექმნა სულიერების შესახებ იდეები და წარმოდგენები, რომლებიც მას სულით არ გამოსახელა.

154. ამ ბრძოლისთვის ძლიერნი უნდა იყოთ — ძალით, რომელიც ასევე სულიდან მოედინება. თქვენი ძალა არასოდეს დაეყრდნობა თქვენს სხეულს, არც ფულის ძალას, არც მიწიერ საშუალებებს. მხოლოდ თქვენი რწმენა იმ ჭეშმარიტებისადმი, რომელიც თქვენში ცხოვრობს, მოგანიჭებთ გამარჯვებას ამ დაპირისპირებაში.

155. ნუ გეშინიათ, თუ შეცდომაში შეყვანილად მოგაქვთ — ხელი გაუწოდეთ ყველას. გაითვალისწინეთ, რომ ეს საქმე, რომელიც თქვენთვის ჭეშმარიტია, სხვებისთვის შეიძლება ცრუ ჩანდეს, რადგან მათ თვალში მას აკლია ის სანქცია, რომელიც რელიგიებს აღიარებისთვის მიენიჭათ.

156. თუ თქვენ გწამთ ჩემი, თუ გწამთ, რომ მე ამ მოციქულთა სიტყვებით ვცხადდები, მაშინ ნუ გეშინიათ თქვენი მოყვასის განკითხვისა. რადგან ჩემი სწავლება ასე მჭევრმეტყველია და ჩემს გზავნილს იმდენი

ჭეშმარიტება შეაქვს, რომ თუ ამ იარაღს კარგად გამოიყენებთ, თქვენ თითქმის დაუძლეველი იქნებით.
157. ვერავინ შეძლებს თქვენი დაგმობას ჭეშმარიტების, სრულყოფილის, ზედმიწევნით ძიებისთვის. თქვენ ყველას გაქვთ ამის წმინდა უფლება და ამ მიზნით მოგენიჭათ სინათლისკენ სწრაფვის თავისუფლება. (297, 51–53)
158. როდესაც თქვენი მისიის შესრულებას დაიწყებთ და ხალხებისკენ, ყველაზე შორეული ერებისკენ, პირველყოფილი ტყეებისკენაც კი გაიწვდით ხელს, თქვენ შეხვდებით ადამიანებს და უნდა აგრძნობინოთ მათ, რომ თქვენ ყველანი ძმები ხართ ; მათ წინაშე უნდა იქადაგოთ ჩემი სულიერი სწავლება. მაშინ გაოცდებით სიყვარულის იმ მტკიცებულებებით, რომლებსაც მე თქვენ მოგაგებთ.
159. იქ, იმ ხალხთა შორის, რომლებიც ცივილიზაციას მოწყვეტილები არიან, მაგრამ ამავდროულად ადამიანური გარყვნილებისგანაც შორს დგანან, თქვენ აღმოაჩენთ დიდ სულებს, რომლებიც ისრაელის ხალხის რიგებს შეავსებენ.
160. ავადმყოფები თქვენი გზის მანძილზე მიიღებენ განკურნების ნელსაცხელს და აღდგებიან ჯანმრთელობაში; მწუხარეები ბოლოს იტირებენ, მაგრამ მათი ცრემლები სიხარულის ცრემლები იქნება.
161. იმ ნიშნების გამო, რომლებსაც შენ აღასრულებ, ხალხი აკურთხებს უფალსა და მის მოწაფეებს; შენც ისევე შეგხვდებიან, როგორც იმ დღეს, როდესაც შენი ბატონი იერუსალიმში შევიდა.
162. მაგრამ მათ შორისაც კი, ვინც გიგულშემატკივრობთ, იქნებიან კაცები და ქალები, რომლებიც სავსენი არიან იმ სულიერი ნიჭებით, რომლებითაც თქვენ ხართ დაჯილდოებული. ზოგიერთში მათ წინასწარმეტყველების ნიჭი გაგაოცებთ; სხვებში ჩემი მკურნალი ბალზამი შეუწამებელი იქნება; კიდევ სხვებში კი ჩემი სიტყვა კრისტალურად სუფთა წყალივით ამოხეთქს. ამგვარად, თქვენს ძმებს შორის, როგორც შეუწამებელი თესლი, იხილავთ სულიწმინდის ნიჭების გამოვლენას. (311, 38–40)
163. კაცებო, ახლა ერებს შორის ცრუ მშვიდობა სუფევს, მაგრამ თქვენ არ უნდა უცხადოთ, რომ მშვიდობა დადგა. დახშეთ თქვენი ბაგე. ჭეშმარიტი მშვიდობა ვერ აშენდება შიშის ან მატერიალური კეთილდღეობის ფუძველზე. მშვიდობა სიყვარულიდან და ძმობიდან უნდა მომდინარეობდეს.
164. ადამიანები ამჟამად ქვიშაზე აშენებენ და არა კლდეზე, და როდესაც ტალღები კვლავ აიწევს და ამ კედლებს დაეჯახება, შენობა ჩამოინგრევა. (141, 70-71)
165. "პირველი ასაკიდან" გელაპარაკებით ჩემი წინასწარმეტყველების მეშვეობით, რათა გიძღვნათ, მაგრამ არა იმისთვის, რომ ჩემი რჯულის აღსრულება გაიძულოთ.

166. მაგრამ ის დრო ჩაიარა და ადამიანის სულიერი სული განვითარდა, სრულყოფილებას მიაღწია და ახლა უკვე შეუძლია გააცნობიეროს თავისი მისია, როგორც სულიერი სულის. კაცობრიობას, რომელიც ასე ახლოსაა უფსკრურთან, დაღუპვასთან, თქვენი სულიერი დახმარება სჭირდება.
167. ეს ბრძოლაა, საბოლოო ბრძოლა, ყველაზე საშინელი და საზარელი ბნელსა და სინათლეს შორის. ბნელის ყველა სული ამჟამად ერთიანდება და სინათლის ყველა სულმა ამ ძალას უნდა დაუპირისპირდეს.
168. თქვენ, ვინც მომისმინეთ, თქვენ, ვინც სულიწმინდის ნათელს ატარებთ თქვენში, გამოიღვიძეთ! აღარ დაკარგოთ დრო მიწიერ სიამოვნებაზე, ამქვეყნიურ მიზნებზე. იბრძოლეთ კაცობრიობისთვის, ისწრაფეთ, რათა მამის სასუფეველი ამ ქვეყნად მოვიდეს. ეს არის მისია, რომელსაც მე ვანიჭებ ყველას, ყველაზე უბრალოდან ყველაზე განათლებულამდე.
169. სულიერი სამყარო თქვენთანაა და, უპირველეს ყოვლისა, მამა სიყვარულითა და წყალობითაა სავსე — მამა, რომელიც უსაზღვრო მწუხარებით ხედავს იმ ტანჯვას, რომელსაც ადამიანები ერთმანეთს აყენებენ.
170. ეს არის ბრძოლა ნათლისა ბნელის წინააღმდეგ და თითოეულმა თქვენგანმა უნდა იბრძოლოს, სანამ გამარჯვებას არ მიაღწევთ. (358, 20–23)

თავი 63 - სწავლებანი მრევლისა და ქრისტეს ყველა მოწაფისათვის

ქრისტეს სულიერი საქმე

1. გიხაროდეთ ჩემს წინაშე, საყვარელო ხალხო, გამართეთ ზეიმი თქვენს გულებში, იყვირეთ სიხარულით, რადგან ბოლოს და ბოლოს შეიგრძენით "უფლის დღე".
2. თქვენ გეშინოდათ ამ დღის მოსვლის, რადგან ჯერ კიდევ ისე ფიქრობდით, როგორც უძველესნი, და გწამდათ, რომ თქვენი მამის გული შურისმაძიებელი იყო, რომ მას გულში ჰქონდა დაგროვილი წყენა მისთვის მიყენებული შეურაცხყოფის გამო და რომ ამიტომ მზად ჰქონდა დახვეული, კვერთხელი და ტანჯვის სასმელი, რათა შურისძიება ეძია მათზე, ვინც ასე მძიმედ და ასე მრავალჯერ შეურაცხყო იგი.
3. მაგრამ დიდად გაოცდით, როდესაც გააცნობიერეთ, რომ ღვთის სულში ვერც რისხვა, ვერც მრისხანება და ვერც ზიზღი ვერ იარსებებს და რომ, მიუხედავად იმისა, რომ სამყარო ტირის და გლოვობს, როგორც არასდროს, მიზეზი ის კი არ არის, რომ მამამ მას ეს ნაყოფი შესაჭმელად და ეს სასმელი სასმელად მისცა, არამედ ის, რომ ეს არის ის ნაყოფი, რომელსაც კაცობრიობა ახლა თავისივე საქმეების შედეგად იღებს.

4. ჭეშმარიტია, რომ ამ ეპოქაში გამოწვეული ყველა საშინელი მოვლენა თქვენთვის წინასწარმეტყველებული იყო. მაგრამ ნუ იფიქრებთ, რომ მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი წინასწარმეტყველებული იყო, თქვენი უფალი მათ სასჯელად გგზავნით. სრულიად პირიქით: ყოველთვის გაფრთხილებდით ბოროტებისა და ცდუნებების შესახებ და გეხმარებოდით დაცემის შემდეგ აღდგომაში. უფრო მეტიც, მე მოგეცით ყველა საჭირო საშუალება, რათა თავი გადაგერჩინათ. მაგრამ თქვენც უნდა აღიაროთ, რომ ყოველთვის ყრუ და ურწმუნო იყავით ჩემი მოწოდებების მიმართ. (160, 40–41)

5. ვინც არ ცდილობს ამ დროში თავისი სანთლის ანთებას, დაღუპვა ელის! აჰა, როგორ ბატონობს ჯერ კიდევ ჩრდილები ყველგან, მიუხედავად იმისა, რომ ეს ნათლის ჟამია!

6. ჩემი სიტყვის მეშვეობით იცით, რომ ეს ერი მეჩვიდმეტე მოსვლაზე ამომირჩია, რათა მასში გამხდარიყავით; თუმცა, ამის მიზეზი არ იცით. მასწავლებელი, რომელსაც არ სურს, თავისი მოწაფეებისთვის რაიმე საიდუმლო ჰქონდეს, თქვენთვის საიდუმლოდ რჩება. ის მოდის, რათა გაგიმხილოთ ყველაფერი, რაც უნდა იცოდეთ, რათა მათ, ვინც კითხვებს დაგაყენებთ, ზუსტი პასუხები გასცეთ.

7. მე ვნახე, რომ ამ დედამიწის კუთხის მცხოვრებლები ყოველთვის მიძებნიდნენ და მიყვარდნენ, და თუმცა მათი თაყვანისცემა ყოველთვის სრულყოფილი არ იყო, მე მივიღე მათი განზრახვა და სიყვარული უმანკოების, მსხვერპლშეწირვისა და მწუხარების ყვავილად. ჩემი ღვთაებრიობის სამსხვერპლოზე ეს სურნელოვანი ყვავილი ყოველთვის იყო.

8. თქვენ მოემზადეთ ამ დიდი მისიის შესასრულებლად "მესამე ეპოქაში".

9. დღეს თქვენ იცით, რომ მე ისრაელის ხალხი თქვენში რეინკარნირებული მყავს, რადგან ეს თქვენთვის გამხელილი მაქვს. თქვენ იცით, რომ თესლი, რომელიც თქვენს არსებაში ცხოვრობს და შინაგანი სინათლე, რომელიც გიძღვებათ, იგივეა, რაც პირველ ეპოქაში იაკობის სახლზე დავღვარე.

10. თქვენ ისრაელითები ხართ სულით; თქვენ სულიერად ფლობთ აბრაამის, ისააკისა და იაკობის თესლს. თქვენ იმ კურთხეული ხის ტოტები ხართ, რომელიც კაცობრიობას ჩრდილსა და ნაყოფს მიანიჭებს.

11. ამიტომაც გეძახით პირმშოებს და ამიტომაც მოგძებნეთ ამ ეპოქაში, რათა თქვენი მეშვეობით სამყაროს ჩემი მესამე გამოცხადება შევუტყობინო.

12. ჩემი ნებაა, რომ "ისრაელის ერმა" სულიერად აღდგეს კაცობრიობაში, რათა კაცობრიობამ იხილოს ჭეშმარიტი "ხორცით აღდგომა". (183, 33–35)

13. განა ფიქრობდით, რომ ჩემს სიტყვას დედამიწის ყველა ხალხს მივცემდი? არა! ამაშიც ჩემი ახალი გამოცხადება წარსული დროის მსგავსია, როდესაც მე თავი ერთ ხალხს გამოვუცხადე და ამ ხალხს

დაევალა სახარების გავრცელება და ჩემს გზავნილში მიღებული თესლის დათესვა. (185, 20)

14. დატოვეთ სხვა ხალხებისთვის, რომ ახალ ეპოქას მხოლოდ მაშინ გამოეღვიძონ, როდესაც დაინახავენ, რომ რეგიონებს წყალდიდობები ანადგურებს, ერებს ომი და ეპიდემიები კი — სიცოცხლეს. ეს ხალხები — გაამპარტავნებულნი თავიანთი მეცნიერებებით და ჩაძინებულნი ეკლესიების ბრწყინვალებით — ვერ ცნობენ ჩემს სიტყვას ამ უბრალო სახით და ვერც სულით გამოცხადებას შეიგრძნობენ. ამიტომაც, დედამიწა ჯერ უნდა შეიძრას და ბუნება უთხრას კაცობრიობას: "შეივსო ჟამი და მოვიდა უფალი თქვენდა".

15. იმისათვის, რომ კაცობრიობა გამოფხიზლდეს, თვალი აახილოს და აღიაროს, რომ მე მოვედი, ადამიანის ძალა და ამპარტავნება პირველ რიგში უნდა დაისაჯოს. მაგრამ თქვენი ამოცანაა, იფხიზლოთ, ილოცოთ და მოემზადოთ. (62, 53)

16. მე ერთხელ დაგპირდით, რომ კაცობრიობას დავუბრუნდებოდი და აჰა, აქ ვარ, რომ ეს დანაპირები შევასრულო, მიუხედავად იმისა, რომ მრავალი საუკუნე გავიდა. თქვენი სული ჩემს თანდასწრებას ესწრაფვოდა მშვიდობის ძიებაში, ჭეშმარიტების მშიერებაში, ცოდნის სურვილში, და ჩემი სული ჩამოვიდა, რათა მოგცეთ სწავლება, რომელიც შესაფერისია იმ დროისათვის, რომელშიც ცხოვრობთ. როგორ შეუძლიათ ადამიანებს, ისე განაგრძონ ცხოვრება, როგორც აქამდე ცხოვრობდნენ? დროის შესაფერისი აღარ არის რიტუალებისა და ტრადიციების დაცვაში სულიერ სტაგნაციასა თუ სულიერ ინერციაში დარჩენა. (77, 19)

17. მსოფლიოში ბევრი აღიარებული მეცნიერი ვერ შეძლებს ჩემს ამ ფორმით ცნობას და უარმყოფს მე. მაგრამ ამის გამო ნუ გაგიკვირდებათ, რადგან დიდი ხნის წინ გაცნობეთ, როდესაც ვთქვი: "კურთხეულ ხარ შენ, მამაო, რადგან შენი ჭეშმარიტება უბრალოთათვის გამოავლინე და მეცნიერებსა და ბრძენთაგან დაფარე".

18. ეს, თუმცა, არ ხდება იმის გამო, რომ მე ჩემს ჭეშმარიტებას ვინმეს ვუმალავ, არამედ იმიტომ, რომ ისინი, ვისი გონებაც დატვირთული არ არის, უკეთ მიცნობენ თავიანთ (სულიერ) სიღარიბესა და უმნიშვნელობაში, მაშინ როცა ნიჭიერ ადამიანებს, რომელთა გონებაც სავსეა თეორიებით, ფილოსოფიებითა და რწმენის დოქტრინებით, არც ჩემს გაგებას შეუძლიათ და არც შემეცნებას. თუმცა ჭეშმარიტება, რომელიც ყველასთვის არის, ყველასთან მივა დადგენილ დროს. (50, 45)

19. ვინც იცის ჩემი რჯული და მალავს მას, ვერ დაუძახებს თავს ჩემს მოწაფეს. ვინც ჩემს ჭეშმარიტებას მხოლოდ ბაგეებით ვრცელებს და არა გულით, ის არ მიმიჩნევს ჩემს მაგალითად. ვინც სიყვარულზე საუბრობს და თავისი საქმეებით საპირისპიროს ამტკიცებს, ის ჩემი სწავლების მოღალატეა.

20. ვინც მარიამის სიწმინდესა და სრულყოფილებას უარყოფს, იგი უგუნურია, რადგან თავის უმეცრებაში ღმერთს ეწინააღმდეგება და უარყოფს მის ძალას. ვინც "მესამე ასაკში" ჩემს ჭეშმარიტებას არ აღიარებს და სულის უკვდავებას უარყოფს, ის ჯერ კიდევ ძილშია და ყურად არ იღებს წარსული დროების წინასწარმეტყველებებს, რომლებიც იწინასწარმეტყველებდნენ გამოცხადებას, რომელსაც კაცობრიობა ამ ასაკში განიცდის. (73, 28-29)
21. ისინი მოვლენ და გამომცდიან, რადგან სურთ დაგიმტკიცონ, რომ ცდებით. თუ მათ ჩემს სახელს არ ვუცხადებ, იტყვიან, რომ მე არ ვარ მე, და თუ მათ ბოროტი განზრახვით დასმულ კითხვებს ვუპასუხებ, ისინი კიდევ უფრო დიდი ენთუზიაზმით უარმყოფენ.
22. მაშინ მე ვეტყვი მათ: "ვინც სინათლის სამეფოში შესვლას ისურვებს, მან გულით უნდა ეძიოს იგი. ხოლო ვინც ჩემის შეუცნობლად ცხოვრებას ისურვებს, მან საკუთარი სული ღვთაებრივი ცოდნისგან მოაწყვეტა და, ამგვარად, ყველაფერი, რაც ნათელი და გასხივოსნებული გამოცხადებაა, მისთვის საიდუმლოდ და ფარულად იქცა". (90, 49-50)
23. ახლა მე თქვენთან მხოლოდ დროებით ვარ, ისევე, როგორც ერთ დროს ვიყავი. უკვე ახლოვდება დრო, როდესაც აღარ დაგელაპარაკებით, თუმცა კაცობრიობამ ჩემი თანდასწრება ვერ იგრძნო.
24. იმ "მთიდან", საიდანაც ჩემს სიტყვას გგზავნით და თქვენსკენ ვიყურები, მომიწევს, ჩემი წასვლის წინა დღეს, შევყვირო: "კაცობრიობავ, კაცობრიობავ, თქვენ, რომლებმაც არ იცით, ვინ იყო თქვენთან!" ისევე, როგორც "მეორე ეპოქაში", ჩემი სიკვდილის წინ, მთიდან ქალაქს ვუყურებდი და ცრემლებით ვყვიროდი: "იერუსალიმო, იერუსალიმო, შენ, რომელმაც ვერ შეიცანი სიკეთე, რომელიც შენთან იყო".
25. მას ქვეყნისათვის კი არ უტირია, არამედ კაცთა სულებისათვის, რომლებიც ჯერ კიდევ უსინათლოდ იყვნენ და რომლებსაც ჭეშმარიტების მისაღწევად ჯერ კიდევ ბევრი ცრემლის დაღვრა მოუწევდათ. (274, 68–69)
26. მრავალი საუკუნე გავიდა იმ დღიდან, როდესაც იესოს მეშვეობით მოგეცით ჩემი სიტყვა და ჩემი უკანასკნელი შეგონებები; და მაინც, დღეს გამოვჩნდი თქვენ შორის, როგორც სულიწმინდა, რათა აღვასრულო ჩემი დაპირება თქვენდამი.
27. მე კაცად არ გამხდარვარ; სულით მოვედი და მხოლოდ მზადმყოფნი მიხილავენ.
28. სანამ თქვენ ჩემს სიტყვას ირწმუნებთ და მომყვებით, სხვები არ იღებენ ჩემს მოძღვრებას და უარყოფენ მას. მე მათთვის დიდი მტკიცებულებების მიცემა მომიწია და ამის წყალობით თანდათან დავძლიე მათი ურწმუნოება.
29. სიყვარული და მოთმინება, რომელსაც მე ყოველთვის გიჩვენებდით, გეხმარებათ გააცნობიეროთ, რომ მხოლოდ თქვენმა მამამ შეუძლია ასე გიყვაროთ და გასწავლოთ. მე გფარავთ და გიმსუბუქებთ ჯვარს, რათა არ

წაბორძიკდეთ. მე გაგრძნობინებთ ჩემს სიმშვიდეს, რათა თქვენი გზა ჩემდამი სრული ნდობით გაიაროთ. (32, 4)
30. ჩემი სიტყვა, ჩემი სწავლება, დღეს თითქოს მხოლოდ თქვენთვისაა განკუთვნილი; სინამდვილეში კი, ის ყველასთვისაა, რადგან მისი სიბრძნე და სიყვარული მთელ სამყაროს მოიცავს, აერთიანებს ყველა სამყაროს, ყველა განხორციელებულ და უსხეულო სულს. მოდით ჩემთან, თუ მე გჭირდებათ; მომძებნეთ, როცა თავს დაკარგულად იგრძნობთ.
31. მე ვარ თქვენი მამა, რომელმაც იცის თქვენი ტანჯვა და რომელმაც გიხსნით. მე გინერგავთ სიყვარულს, რომელიც ასე ძალიან გჭირდებათ — საკუთარი თავისადმი და მის გასავრცელებლად თქვენ გარშემო.
32. თუ ნამდვილად ცნობთ ჩემს თანდასწრებას იმ სიბრძნეში, რომელიც ამ მოციქულების მეშვეობით გამოვავლინე, მაშინ ასევე ცნობეთ, რომ დადგა დრო, დაიწყოთ აღმშენებლობითი საქმე სულიერ გზაზე.
33. ო, ნეტავ ყველა, ვინც მოწვეულია, მოსვლას იჩქარებდეს; ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, უფლის სუფრა მოწაფეებით იქნებოდა გადავსებული და ისინი ყველა ერთსა და იმავეს შეჭამდნენ! მაგრამ ყველა, ვინც მოიწვიეს, არ მოსულა; მათ სხვადასხვა საბაბი მოიყვანეს და ამგვარად, ღვთაებრივი მოწოდება მეორე ადგილზე გადადეს.
34. ნეტარ არიან, რომელნიც სასწრაფოდ მოვიდნენ, რადგან თავიანთი საზღაური მიიღეს. (12, 76-80)
35. ყველა, ვინც ამ ასაკში სულიერი ნიჭები მიიღო, აქ ჩემს სიტყვას არ ისმენს. აჰა, რამდენი ცარიელი ადგილია სუფრასთან, რადგან ჩემი მრავალი პატარა შვილი, კურთხევის მიღების შემდეგ, უკან დაიხია და თავი აარიდა პასუხისმგებლობებსა და დავალებებს. ო, ნეტავ აქ, დედამიწაზე, ჯერ კიდევ ახსოვდეთ მათ ფიცები, რომლებიც ყოველმა სულმა დედამიწაზე ჩამოსვლამდე მე დამდო! (86:43)
36. ამჟამად მე მესამე აღთქმას გიბარებთ, მაგრამ პირველი ორიც კი არ გაგიაზრებიათ. ამ ეპოქაში რომ ყოფილიყავით მზად, ჩემი სიტყვის მატერიალურად მოსმენა საჭირო არ იქნებოდა, რადგან მაშინ სულიერად ვისაუბრებდი, თქვენ კი სიყვარულით მიპასუხებდით. (86, 49)
37. ეს არის "მესამე ერის" ნათელი. მაგრამ გამოცადეთ ის, ვინც ამბობს, რომ თქვენთან ღმერთი კი არ საუბრობს, არამედ ეს აქ მყოფი კაცი. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სანამ ჩემი ღვთაებრივი სხივი არ გაანათლებს მის გონებას, თქვენ ვერ ამოიღებთ მისგან სულიერი ღირებულებისა და ჭეშმარიტების არცერთ სიტყვას, თუნდაც სიკვდილით დაემუქროთ.
38. არაფერია უცნაური იმაში, რომ, როგორც სული სხეულს იყენებს სალაპარაკოდ და საკუთარი თავის გამოსავლენად, ის მცირე ხნით სცილდება მას, რათა ყველა სულის მამამ თავისი თავი გამოხატოს მის ნაცვლად: ღმერთმა.

39. მე მოვალ თქვენთან, რადგან არ იცით, როგორ მოხვიდეთ ჩემთან, და ვასწავლი, რომ მამისადმი ყველაზე სასიამოვნო ლოცვა ის არის, რომელიც თქვენი სულის სიჩუმეში იბადება. სწორედ ეს ლოცვა იზიდავს ჩემს სხივს, რომლითაც მე გესმით. სიმღერები და სიტყვები კი არ ახარებს ჩემს ღვთაებას. (59, 57–59)

40. არ შეგიძლიათ თქვათ, რომ ჩემი სიტყვა გაუგებარია, ან რომ მასში ხარვეზებია, რადგან ჩემგან გაორება ვერ მოვა. თუ მასში რაიმე შეცდომას იპოვით, მიაწერეთ მასის ცუდი გადმოცემა ან თქვენივე ცუდი გაგება, მაგრამ არასდროს ჩემს სწავლებას. ვაი მას, ვინც ჩემს სიტყვას ამახინჯებს! ვაი მას, ვინც ჩემს სწავლებას ცუდად გადმოსცემს და მას აუფასურებს, რადგან ის საკუთარი სინდისის დაუცხრომელ ქენჯნას იგრძნობს და დაკარგავს სულის სიმშვიდეს! (108, 51)

41. თქვენთან შესახვედრად გეუბნებით: თუ არ გსურთ, რომ ცოდვილ სხეულებს გამოვიყენო თქვენთვის ჩემი სიყვარულის გადმოსაცემად, მაშინ მაჩვენეთ ერთი მართალი, ერთი წმინდა; მიმითითეთ თქვენ შორის ვინმე, ვისაც სიყვარული შეუძლია, და დაგარწმუნებთ, რომ მას გამოვიყენებ.

42. გაიგეთ, რომ მე ცოდვილებს ვიყენებ, რათა ცოდვილები ჩემთან მომაქციო; რადგან მე მართლების გადასარჩენად არ მოვსულვარ; ისინი უკვე ნათლის სამეფოში არიან. (16, 25)

43. დააკვირდით, როგორ არ კვდება ეს თესლი, მიუხედავად იმისა, რომ ცუდად მოუარეთ; ნახეთ, როგორ დაძლია მან სიბნელე და ხაფანგები, დაბრკოლებები და განსაცდელები და დღითიდღე აგრძელებს აღმოცენებასა და განვითარებას. რატომ არ კვდება ეს თესლი? იმიტომ, რომ ჭეშმარიტება უკვდავი და მარადიულია.

44. ამიტომ, თქვენ იხილავთ, რომ როდესაც ეს სწავლება ზოგჯერ თითქოს ქრება, სწორედ მაშინ აღმოცენდება ახალი და ხშირი ყლორტები, რათა დაეხმაროს კაცობრიობას, გადადგას კიდევ ერთი ნაბიჯი სულიერების გზაზე. (99, 20)

45. გამოიკვლიეთ ჩემი სწავლებანი და მითხარით, შეიძლებოდა თუ არა ამ დოქტრინის თქვენს რომელიმე რელიგიაში შეტანა.

46. მე თქვენთვის გამომავლინე მისი ყოვლისმომცველი მახასიათებლები და მისი უნივერსალური მნიშვნელობა, რომელიც არ შემოიფარგლება კაცობრიობის ნაწილებით ან (გარკვეული) ხალხებით, არამედ სცილდება თქვენი სამყაროს ორბიტას, რათა მოიცვას უსასრულო ყველა მისი სიცოცხლის სფეროთი, სადაც — როგორც ამ სამყაროში — ასევე ცხოვრობენ ღვთის შვილები. (83, 6)

47. შეიცანით, რომ ჩემი სიტყვა არ არის და ვერც იქნება ახალი რელიგია. ეს საქმე არის სინათლის გზა, რომელშიც ყველა იდეოლოგია, მრწამსი და რელიგია სულიერად გაერთიანდება, რათა მიაღწიოს აღთქმული მიწის კარიბჭეს. (310, 39)

48. ჩემი სწავლება, რომლითაც თქვენი სული საზრდოობს, მიზნად ისახავს, გარდაგქმნათ ოსტატებად, სულიწმინდის ერთგულ მოციქულებად. (311, 12)
49. მე წარმადგინებთ კაცობრიობის წინაშე, როგორც ჩემს მსახურებს, როგორც მესამე ეპოქის სამეერთო-მარიამულ სულიერებს — სულიერებს, რადგან თქვენ სული უნდა იყოთ სხეულზე მეტად; სამეერთოებს, რადგან ჩემი გამოცხადება სამ ეპოქაში მიიღეთ; მარიამულებს, რადგან გიყვართ მარიამი, თქვენი უნივერსალური დედა, რომელიც გფარავდათ, რათა არ დაგეკარგათ გამძლეობა სიცოცხლის გზაზე. (70, 36)
50. ამ ხალხის შვილებად მხოლოდ ისინი კი არ იწოდებიან, ვინც ჩემი სიტყვა ადამიანის გონების მეშვეობით მოისმინა. ყველა, ვინც თავის ჯვარს იღებს — ყველა, ვინც ამ კანონს უყვარს და ამ თესლს ავრცელებს — ჩემი ვენახის მუშად, ჩემი საქმის მოციქულად და ამ ხალხის შვილად იწოდება, თუნდაც მათ ეს გამოცხადება არ მოუსმენიათ. (94, 12)
51. როგორ შეგიძლიათ იფიქროთ, ხალხო, რომ — რადგან სხვადასხვა შეკრების ადგილას იკრიბებით — ეს ერთმანეთისგან დაშორების მიზეზია? მხოლოდ უმეცრება გიშლით ხელს, გააცნობიეროთ ის სულიერი კავშირები, რომლებიც უფლის ყველა შვილს აერთიანებს. (191, 51)
52. როდესაც თქვენ ეწვევით ერთ ან სხვა შეკრების ადგილს და მათი წარმომადგენლებისგან ერთსა და იმავე სიტყვას ისმენთ, თქვენი გული სიხარულითა და რწმენით ივსება და ამ სწავლებას აღიქვამთ, როგორც ნამდვილ მტკიცებულებას იმისა, რომ ეს თემები გაერთიანებულია სულიერების მეშვეობით. თუმცა, როდესაც ხარვეზიან მსახურებას ესწრებით, გრძნობთ, თითქოს გულები დაგეჭრათ, და აცნობიერებთ, რომ ერთიანობა, რომელიც ამ ხალხში უნდა არსებობდეს, იქ არ არის ან არ ვლინდება. (140, 71)
53. მინდა, რომ ჩემი კარგი და თავმდაბალი მოწაფეები იყოთ — ისინი, ვინც საზოგადოებაში თანამდებობებსა თუ პატივებს არ იჩემებენ, არამედ ვისი ერთადერთი იდეალიც სათნოების მეშვეობით სრულყოფილების მიღწევა და ჩემი მცნებების დაცვაა, რათა თქვენი ცხოვრება სხვებისთვის სამაგალითო გახდეს. რა გარგებთ საპატიო ადგილები, ტიტულები ან სახელები, თუ არ გაქვთ იმის დამსახურება, რომ ისინი გეკუთვნოდეთ? (165, 17)
54. ჩემი საქმე მრავალი სწავლების ერთ-ერთი არ არის; ის არ არის კიდევ ერთი სექტა ამქვეყნად. ეს გამოცხადება, რომელიც დღეს მოგვიტანეთ, მარადიული კანონია. და მაინც — რამდენი რიტუალი დაამატეთ მას სულიერებისა და გაგების უქონლობის გამო, რამდენი დამახინჯება, სანამ საბოლოოდ არ დაამახინჯეთ. რამდენი რიტუალური ქმედება შემოიღეთ ჩემს სწავლებში, მაშინ როცა ამბობდით და გჯეროდათ, რომ ყველაფერი, რასაც აკეთებდით, ჩემ მიერ იყო შთაგონებული და განკუთვნილი? (197, 48)

55. მალე აღმოჩნდებით ადამიანებს შორის, რომლებიც დაიღალნენ გარეგანი რიტუალებისგან და გაძღნენ თავიანთი რელიგიური ფანატიზმით. ამიტომ გეუბნებით, რომ სულიერების გზავნილი, რომელსაც მათ მიუტანთ, მათ გულებს ახალი და გამაგრილებელი ნამივით შეეხება.

56. ხომ არ ფიქრობთ, რომ თუ მათთან ფანატიკური რიტუალებითა და პრაქტიკებით მიხვალთ, რომლებიც სულიერების წინააღმდეგ მიდის, სამყარო მაშინ თქვენ ღვთაებრივი გზავნილის მატარებლებად აღგიქვამთ? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენ ახალი სექტის ფანატიკოსებად ჩათვლიდნენ!

57. იმ სიცხადის გათვალისწინებით, რომლითაც მე გელაპარაკებით, არიან ისეთები, რომლებიც მეუბნებიან: "ოსტატო, როგორ შეიძლება უარვყოთ მრავალი რიტუალური პრაქტიკა, რომელიც როკე როხასმა დაგვიტოვა მემკვიდრეობად?"

58. საპასუხოდ, გეუბნებით, რომ ეს მაგალითი "მეორე ეპოქიდან" მოვიყვანე, როდესაც ხალხს ავუხსენი, რომ წესების, ფორმალობების, ტრადიციებისა და დღესასწაულების დაცვის გამო, მათ დავიწყებოდათ კანონი, რომელიც მთავარია.

59. მე შეგახსენეთ თქვენი მასწავლებლის ეს ქმედება, რათა გაგეგოთ, რომ დღესაც უნდა გადადოთ გვერდზე ტრადიციები და ცერემონიები, თუნდაც ისინი როკე როხასისგან გესწავლათ, ისევე, როგორც მოსეს ხალხს ჰქონდა მემკვიდრეობით მიღებული იმ დროში.

60. ახლა, მე იმას არ ვგულისხმობ, რომ ამ სწავლებებმა რაიმე მცდარი გასწავლათ — არა. ისინი უბრალოდ იძულებულნი იყვნენ, მიემართათ სიმბოლოებისა და პრაქტიკებისთვის, რომლებიც ხალხს ღვთიური გამოცხადებების გაგებაში ეხმარებოდა. მაგრამ, როგორც კი ეს მიზანი მიღწეულ იქნა, აუცილებელი გახდა ყველა იმ თაყვანისცემისა თუ სიმბოლიზმის ფორმის გაუქმება, რომელიც უკვე უსარგებლო გახდა, რათა ჭეშმარიტების ნათელი გაბრწყინებულიყო. (253, 29–32)

61. რაოდენ მწვავე ტკივილი მიაყენეს ჩემს გულს ჩემს რჯულზე უგუნებელმა მსახურებმა და რაოდენ დიდ ტკივილს იწვევენ ისინი, ვინც ამჟამად, მიუხედავად იმისა, რომ მე დავამზადე და დავადგინე, დღეს ეჭვს თავშესაფარს აძლევენ და, მათი გაუგებლობისა და ეგოიზმის შედეგად, უთქვამთ, რომ ხალხში კიდევ გარკვეული ხნის განმავლობაში დავრჩები, რომ ჩემს უნივერსალურ სხივს კვლავ ჩამოვუშვებ მათი, ადამიანების, ნების შესაბამისად, და რომ კიდევ დიდი ხნის განმავლობაში გავაგრძელებ ჩემი თავის გამოვლენას.

62. ამიტომაც გითხარით: როდის გამოვიჩინე მერყეობა, გაურკვევლობა ან ნებისყოფის კონფლიქტი ჩემს სიტყვაში? არასდროს, ჭეშმარიტად, რადგან მაშინ აღარ ვიქნებოდი სრულყოფილი, აღარ ვიქნებოდი თქვენი ღმერთი და თქვენი შემოქმედი.

63. ჩემში არის გადაწყვეტილება, ერთი ნება და ამიტომ ვსაუბრობ ისე ნათლად, როგორც დღის სინათლე, რათა ყველამ იგრძნოს ჩემი თანდასწრება, ჩემი არსი და ჩემი ძალა, რათა სულმა შეიცნოს (ფუძემდებლური) მიზეზი და სიტყვა, რომელიც მე ადამიანის გონების მეშვეობით მივეცი.
64. მოძღვარი გეუბნებათ: კაცმა ააშენა შენობები და ეკლესიები უწოდა მათ, და ამ ადგილებში შემსვლელი ხალხი თაყვანს სცემს, ასაზრდოებს ფანატიზმსა და კერპთაყვანისმცემლობას და ეთაყვნება იმას, რაც თავადვე შექმნა. ეს საზიზღრობაა ჩემს თვალში და ამიტომ მოგაშორეთ, ო, ისრაელის ერო, ყველაფერი, რაც თავდაპირველად იცოდით და გსმენიათ, რათა უარყოთ თქვენი ფანატიზმი.
65. ისრაელის ხალხის სამლოცველო სახლები კაცობრიობას ცნობილი გახდება; ისინი დახურული არ იქნება, რადგან მათში თავშესაფარი უნდა ჰპოვონ სუსტებმა, დაკარგულებმა, დაღლილებმა და ავადმყოფებმა. თქვენი მომზადების, ჩემი უზენაესი ნებისადმი მორჩილებისა და ჩემი რჯულის დაცვის მეშვეობით, მე გამოვავლინავ თავს ჩემი ღვთაებრიობის ჭეშმარიტი მოწაფეების საქმეებში.
66. ნუ შეგაწუხებთ, რომ ასევე გამოჩნდებიან ცრუ წარმომადგენლები, ცრუ საზოგადოების წინამძღოლები და ცრუ "მუშაკები", რომ მათი ღვთისმგმობელი ბაგეები ერს ესაუბრებიან და ამტკიცებენ, რომ ჩემი სიტყვა და ჩემი უნივერსალური სხივი კვლავაც დარჩება ხალხში სწავლად.
67. მე გამოვავლინებ, ვინ არის მატყუარა, ვინ არ მიჰყვება კანონს ჩემი ნებისამებრ, ვინ არის ის, ვინც მხოლოდ საკუთარ ნებას გამოხატავს, და მე გამოვავლინებ საქმეს, რომელიც მან ჩაიდინა და კანონს, რომელიც მან შექმნა, და ისინი იქნებიან უარყოფილნი და განდევნილნი.
68. რადგან მე შევიკავებ ღვთაებრივ მადლსა და ძალას, და ცდუნება თავის ბადეში გაიხვევს მათ; და ამიტომ, ვინც მათ მოიძიებს , არ იგრძნობს ჩემი სულიწმინდის მადლს თავის სულში. (363, 52–56)
69. ჩემს მოციქულებად გამოცხადების გარეშეც, თქვენ ჩემი მოციქულები იქნებით. თუნდაც ბატონები იყოთ, თქვით, რომ მოწაფეები ხართ.
70. არ უნდა ჩაიცვათ სამოსი, რომელიც სხვებისგან გამოგარჩევთ, არც ხელში უნდა გეჭიროთ წიგნი და არც საკრებულო სახლებს უნდა აშენებდეთ.
71. არც რაიმე ცენტრი ან საფუძველი გექნებათ ჩემი საქმისთვის დედამიწაზე და არც არავინ დადგება კაცობრიობაზე მაღლა ჩემი ადგილის დასაკავებლად.
72. წინამძღოლები, რომლებიც აქამდე გყავდათ, უკანასკნელნი არიან. ლოცვამ, სულიერებამ და ჩემი სწავლების პრაქტიკაში გამოყენებამ უამრავი ადამიანი სინათლის გზაზე უნდა მიიყვანოს. (246, 30–31)
73. სამართლიანია კი, მეკითხები ჩემო მოწაფეებო, რომ კაცობრიობას შესთავაზოთ სრულყოფილი საქმე, როგორიც მე გამიცხადებია

თქვენთვის, ისე, რომ ის მიიჩნიონ გადახვევად, ან ჩათვალონ, როგორც კიდევ ერთი იმ სწავლებებსა და თეორიებს შორის, რომლებიც ამ დროში გაბატონებული სულიერი არეულობის ნაყოფად გაჩნდა?
74. იქნებოდა კი სწორი, თქვენ, ვინც ასე ძვირად მყვარხართ და ჩემი სიტყვით დაგაყენეთ, რათა თქვენი მოწმობა წმინდა ყოფილიყო, ამქვეყნიური სამართლის ხელში აღმოჩნდეთ თქვენი შეცდომების მსხვერპლნი, ან დევნილნი და გაფანტულნი იყოთ, რადგან თქვენი მეზობლები თქვენთვის საზიანოდ მიიჩნევენ?
75. ხომ არ ფიქრობთ, რომ ჩემს სწავლებას — თუ მას სწორად მიჰყვებით — შეეძლო ასეთი მოვლენების გამოწვევა? არა, მოწაფეებო.
76. მომეცით, რომ ასე გელაპარაკოთ, რადგან ვიცი, რატომ ვაკეთებ ამას. ხვალ, როდესაც ამ ფორმით აღარ გელაპარაკებით, გაიგებთ, რატომ ვისაუბრე ასე თქვენთან და იტყვით: "ოსტატმა ზუსტად იცოდა, რამდენი სისუსტე გვექნებოდა. არაფერი ეპარება მის სიბრძნეს". (252, 26–27)
77. მე გამზადებთ იმ დროისთვის, როდესაც ჩემს სიტყვას აღარ მოისმენთ, რადგან მაშინ ადამიანები თქვენ უღმერთო ხალხს, უღვთისსახლის ხალხს დაგიძახებენ, ვინაიდან არ გექნებათ დიდებული საეკლესიო შენობები, რომლებშიც ჩემს თაყვანს მიცემთ, არც საზეიმო რიტუალებს აღასრულებთ და არც გამოსახულებებში მომძებნით.
78. მაგრამ მე დაგიტოვებთ წიგნს, როგორც მემკვიდრეობას, რომელიც იქნება თქვენი ფარი განსაცდელებში და გზა, რომელზეც თქვენი ნაბიჯები უნდა წარმართოთ. ეს სიტყვები, რომლებსაც დღეს ხმის მატარებლის მეშვეობით ისმენთ, ხვალ წერილებიდან წამოედინება, რათა თქვენ მათგან ხელახლა განახლდეთ და ისინი მოისმინოს ხალხთა მრავალრიცხოვანმა მასამ, რომელიც იმ დროს მოვა. (129, 24)
79. ამჟამად კაცობრიობას ვუანდერძებ ახალ წიგნს, ახალ აღთქმას; ჩემს სიტყვას "მესამე ერისა", ღვთაებრივ ხმას, რომელიც კაცობრიობას ესაუბრა, როდესაც მეექვსე ბეჭედი გაიხსნა.
80. არ არის აუცილებელი, რომ თქვენი სახელები ან თქვენი საქმეები ისტორიაში შევიდეს. ამ წიგნში, ჩემი სიტყვა იქნება მგრგვინავი და ნათელი ხმა, რომელიც მარადისურად ესაუბრება ადამიანის გულს, და ჩემი ხალხი მომავალ თაობებს დაუტოვებს თავისი ნაბიჯების კვალს ამ სულიერების გზაზე. (102, 28-29)
81. გამრავლდა შეკრების ადგილები, სადაც ცნობილი გახდა ჩემი სიტყვა; თითოეული მათგანი ჭეშმარიტი ცოდნის სკოლასავითაა, სადაც ჩემი მოწაფეები იკრიბებიან, რათა მოუთმენლად ისწავლონ ახალი გაკვეთილი.
82. ამ მრევლთაგან თითოეული რომ მოწმობდეს ყველა იმ კურთხევაზე, რომელიც ჩემი წყალობით მიიღო, ამ სასწაულთა მოწმობას ბოლო არ ექნებოდა. და თუ თქვენ ერთ წიგნში მოიყრიდით ყველაფერს, რაც ჩემმა

ყველა წარმომადგენელმა თქვა, ჩემი პირველი სიტყვიდან ბოლომდე, ამას ვერ შეძლებდით.
83. მაგრამ მე კაცობრიობას ჩემი ხალხის შუამავლობით გამოვუგზავნი წიგნს, რომელიც ჩემი სიტყვის არსს და თქვენში ჩემ მიერ შესრულებული საქმეების მოწმობას შეიცავს. ნუ გეშინიათ ამ საქმის აღების, რადგან მე შთაგაგონებთ, რათა ამ წიგნში ჩაიწეროს ის სწავლებები, რომლებიც აუცილებელია. (152, 39–41)
84. ამ სიტყვის არსი არასდროს შეცვლილა მისი ქადაგების დასაწყისიდან, როდესაც მე გელაპარაკებოდით დამიანა ოვიედოს მეშვეობით. ჩემი სწავლების მნიშვნელობა უცვლელი დარჩა.
85. მაგრამ სად არის ამ სიტყვების არსი? რა ბედი ეწიათ მათ? დამალულია იმ ღვთაებრივი გზავნილების წერილები, რომლებიც პირველნი იყვნენ ამ ეპოქაში, როდესაც ჩემი სიტყვა ასე უხვად გავრცელდა თქვენში.
86. აუცილებელია, რომ ეს სწავლებები გამოაშკარავდეს, რათა ხვალ შეძლოთ დაამოწმოთ, თუ როგორ იწყებოდა ეს გამოცხადება. ასე შეიტყობთ ჩემი პირველი სწავლების თარიღს, მის შინაარსს და ბოლო სწავლებისას, რომელიც 1950 წელი მოგიტანთ — დადგენილი წელი, რომელშიც ამ გამოცხადების ეპოქა დასრულდება. (127, 14–15)
87. აუცილებელია, რომ ესაუბროთ მათ, ვინც მალავს ჩემს სიტყვას და ამახინჯებს ჩემს სწავლებებს. ელაპარაკეთ მათ სრული სიცხადით; მე თქვენს გვერდით დავდგები, რათა შეძლოთ თქვენი პოზიციის დაცვა მათ წინაშე. რადგან ადამიანები არიან მიზეზი, რის გამოც ხვალ გაკრიტიკდება ჩემი საქმე და დამახინჯდება ჩემი კანონი, ვინაიდან მათ ჩემს საქმეს დაურთეს ის, რაც მას არ ეკუთვნის. (340, 39)
88. მე მოგაწოდეთ ეს სიტყვა და გადმოგცემინეთ თქვენს ენაზე, მაგრამ გიბრძანებთ, მოგვიანებით თარგმნოთ სხვა ენებზე, რათა ყველამ შეიტყოს მის შესახებ.
89. ამგვარად, თქვენ დაიწყებთ ჭეშმარიტი "ისრაელის კოშკის" აღშენებას — იმისა, რომელიც სულიერად აერთიანებს ყველა ერს ერთში, რომელიც აერთიანებს ყველა ადამიანს იმ ღვთაებრივ, უცვლელ და მარადიულ კანონში, რომელიც თქვენ ამქვეყნად იესოს პირისაგან გესმით, როდესაც მან თქვა თქვენთვის: "გიყვარდეთ ერთმანეთი!" (34, 59–60)

სულიერი ისრაელი და ებრაელი ხალხი

90. მე "ისრაელი" ვუწოდე იმ ხალხს, რომელსაც ამჟამად ჩემს ახალ გამოცხადებასთან ერთად ვაგროვებ, რადგან არავინ იცის ჩემზე უკეთ, თუ რა სული სხეულდება თითოეულ იმ მოწოდებულში, ვინც ამ "მესამე ეპოქაშია".

91. "ისრაელს" სულიერი მნიშვნელობა აქვს და მე ეს სახელი მოგეცით, რათა იცოდეთ, რომ ღვთის ხალხის ნაწილი ხართ. რადგან "ისრაელი" არ წარმოადგენს დედამიწის ხალხს, არამედ სულთა სამყაროს.
92. ეს სახელი კვლავ ცნობილი გახდება დედამიწაზე, მაგრამ შეცდომებისგან თავისუფალი, თავის ნამდვილ, სულიერ მნიშვნელობაში.
93. თქვენ უნდა იცოდეთ ამ სახელის წარმომავლობა და მნიშვნელობა; თქვენი რწმენა, რომ თქვენ იმ ერის შვილები ხართ, უნდა იყოს აბსოლუტური და სრულად უნდა გესმოდეთ, ვისგან და რატომ მიიღეთ ეს სახელწოდება, რათა გაუძლოთ იმ თავდასხმებს, რომლებსაც ხვალ თქვენზე განახორციელებენ ისინი, ვინც სახელს "ისრაელი" განსხვავებულ მნიშვნელობას მიაწერს. (274, 47 50)
94. მე მინდა თქვენგან მორჩილება; მინდა, რომ გახდეთ თქვენი რწმენითა და სულიერი ზრდით გამაგრებული ხალხი; რადგან, როგორც მე მოვავლინე იაკობის შთამომავლობის მრავალი თაობა — მიუხედავად იმ დიდი გასაჭირისა, რომელიც ამ ხალხს შეემთხვა — ასევე, მე ვიზრუნებ, რომ თქვენ, ვინც სულით ამ თესლს შეინარჩუნებთ, გაუძლოთ თქვენს ბრძოლებს, რათა თქვენი ხალხი კვლავ გამრავლდეს ცის ვარსკვლავებივით და ზღვის პირას არსებული ქვიშის მარცვლებივით.
95. მე გაცნობეთ, რომ სულიერად თქვენ ისრაელის ერის ნაწილი ხართ, რათა თქვენი განკუთვნილების შესახებ სრულყოფილი გაგება გქონდეთ. მაგრამ, ამავდროულად, გირჩიეთ, რომ ეს წინასწარმეტყველებები საჯაროდ არ გამოგეცხადებინათ, სანამ კაცობრიობა მათ საკუთარი ნებით არ აღმოაჩენს.
96. რადგან ისრაელის ხალხი, ხორციელად იუდეველი, კვლავ არსებობს დედამიწაზე, ისინი გაიჩემებენ ამ სახელს და უარს იტყვიან თქვენთვის მისი მინიჭებაზე, თუმცა ეს დავის საფუძვლიანი მიზეზი არ არის.
97. მათ ჯერ არაფერი იციან თქვენ შესახებ, თქვენ კი ბევრი რამ იცით მათზე. მე გამოგიცხადეთ, რომ ეს ხალხი, რომელიც დედამიწაზე დახეტიალობს და სულებში სიმშვიდე არ აქვს, ნაბიჯ-ნაბიჯ და გაუცნობიერებლად მიიწევს ჯვარცმულისკენ, რომელსაც თავის უფლად ცნობს და ვისგანაც მოითხოვს პატიებას თავისი დიდი უმადურობისა და გაქვავებული გულისთვის, მის სიყვარულთან შედარებით.
98. ჩემი სხეული ჯვრიდან ჩამოხსნილი იქნა, მაგრამ მათთვის, ვინც საუკუნეების განმავლობაში უარმყოფდა მე, მე ჯვარზე მივყრდნობილი ვრჩები და ველოდები მათი გამოფხიზლებისა და სინანულის ჟამს, რათა მივცე მათ ყველაფერი, რაც შევთავაზე და რაც მათ არ ისურვეს მიღება. (86, 11-13)
99. ამ დროში ნუ იქნებით "მეორე ეპოქის" ებრაელი ხალხის მსგავსნი, რომლებიც — ტრადიციებით, კონსერვატიულობითა და ფანატიზმით შეზღუდულნი — ვერ შეჭამეს ზეციური პური, რომელიც მათ მოუტანა მესიამ, რომელსაც მრავალი საუკუნე ელოდნენ. როდესაც საათი დადგა,

ვერ იცნეს იგი, რადგან მათ მატერიალიზმს ხელი შეუშალა ჭეშმარიტების ნათლის დანახვაში. (255, 19)

100. შორეული მიწებიდან და ერებიდან იხილავთ თქვენი ძმების მოსვლას, რომლებიც სულიერი გათავისუფლებისკენ ისწრაფვიან. იმ უძველესი პალესტინიდანაც ისინი ასევე მოვლენ მრავლად, როგორც ძველ დროში, როდესაც ისრაელის ტომები უდაბნოს გაუვლეს.

101. ხანგრძლივი და მტკივნეული იყო მისი მოგზაურობა მას შემდეგ, რაც მან გულიდან განდევნა ის, ვინც მას თავის სამეფოს ახალ მემკვიდრეობად სთავაზობდა. თუმცა, ის უკვე უახლოვდება ოლქს, სადაც დაისვენებს და ჩემს სიტყვაზე დაფიქრდება, რათა, ჩემი რჯულის ცოდნით გაძლიერებული, განაგრძოს გზა, რომელიც მას თავისი დიდი ხნის დავიწყებული განვითარებისკენ მიუძღვება.

102. მაშინ მრავალს მოისმენთ, ვინც იტყვის, რომ თქვენი ერი ახალი აღთქმული მიწა, ახალი იერუსალიმია. თქვენ კი უთხარით, რომ ის აღთქმული მიწა ამქვეყნიურ სამყაროს მიღმაა და მასთან მისაღწევად სულით უნდა მიემართოს ადამიანი, ამქვეყნიური ასაკის განსაცდელთა დიდი უდაბნოს გადაკვეთის შემდეგ. თქვენ ასევე ეტყვით მათ, რომ ეს ერი მხოლოდ ოლია ოაზისს წარმოადგენს უდაბნოს შუაგულში.

103. თქვენ კი უნდა გაიგოთ, ერო, რომ ოაზისმა დაღლილ მოგზაურებს ჩრდილი უნდა მისცეს და, მეტიც, თავისი კრისტალურად სუფთა და ცივი წყალი შესთავაზოს მათ, ვინც იქ თავშესაფარს ეძებს.

104. რა არის ის ჩრდილი და ის წყალი, რომელზეც მე თქვენს ესაუბრებით? ჩემი სწავლება, ხალხო, ჩემი ღვთაებრივი დარიგება სიყვარულის პრაქტიკაში. და ვისში ჩავდე მე მადლისა და კურთხევის ეს სიმდიდრე? თქვენში, ხალხო, რათა თქვენ თქვენი გული სულ უფრო და უფრო გაათავისუფლოთ ყოველგვარი ეგოიზმისგან და წარადგინოთ იგი, როგორც წმინდა სარკე, თქვენს ყველა საქმეში.

105. განა არ აღივსებოდა თქვენი სული და გული სიხარულით, თუ თქვენი სიყვარულის მეშვეობით შეძლებდით ამ ხალხის — რომელიც ასე მიჯაჭვულია თავის ტრადიციებზე და სულიერად გაჩერებული დარჩა — სამებისეული მარიამული სულიერი სწავლებისკენ მოქცევას? განა არ იქნებოდა სიხარული თქვენ შორის, თუ "ძველი ისრაელი" "ახალი ისრაელის" — ანუ " -ის" — შუამავლობით მოექცებოდა, რაც ნიშნავს, რომ პირველი მეორის მეშვეობით მიაღწევდა მადლს?

106. დღემდე არაფერმა დაარწმუნა ებრაელი ხალხი, რომ მათ უნდა გაწყვიტონ კავშირი ძველ ტრადიციებთან, რათა მიაღწიონ მორალურ და სულიერ წინსვლას. ეს არის ხალხი, რომელიც ფიქრობს, რომ იეჰოვასა და მოსეს რჯულს იცავს, სინამდვილეში კი კვლავ თავის ოქროს ხარს სცემს თაყვანს.

107. ახლოსაა დრო, როდესაც ეს მცდარი ხალხი, მთელ დედამიწაზე მიმოფანტული, შეწყვეტს მიწაზე ყურებას და თვალებს ზეცად აღაპყრობს,

რათა ეძიოს იგი, ვინც მას თავიდანვე აღთქმული ჰქონდა, როგორც მხსნელი, და რომელზეც ცუდად განაჩენი გამოიტანა და მოკლა, რადგან მას ბოროტად მიიჩნევდა და მასში არაფერი კეთილი უპოვია. (35, 55, 58)

108. ნუ მიიჩნევთ უპირატესობად იმას, რომ დედამიწის ხალხებს შორის ერთი რჩეული ერი ავირჩიე: მე ყველა ჩემი შვილი და მათ მიერ შექმნილი ხალხები თანასწორად მიყვარს.

109. ყოველ ხალხს მიწაზე თავისი მისია მოაქვს, ხოლო ის მისია, რომელიც "ისრაელს" მოაქვს, არის კაცობრიობაში ღვთის წინასწარმეტყველად, რწმენის შუქურათა და სრულყოფილების გზად ყოფნა.

110. ჩემი წინასწარმეტყველებები და გამოცხადებები, რომლებიც უძველესი დროიდან მოგეცათ, სათანადოდ არ იქნა განმარტებული, რადგან ჯერ არ დამდგარიყო საათი, როდესაც კაცობრიობა მათ გაიგებდა.

111. წარსულში "ისრაელი" მიწის ხალხი იყო; დღეს ისინი მსოფლიოს გარშემო მიმოფანტული ხალხია; ხვალ კი ღვთის ხალხი შედგება ყველა სულისგან, რომლებიც, თავიანთ მამასთან ერთად, სრულყოფილ ჰარმონიაში ღვთაებრივ ოჯახს შექმნიან. (221, 27–30)

მოწაფეობა და სულიერება

112. ისწავლეთ ერთმანეთის სიყვარული, კურთხევა, პატიება, სირბილე და სიყვარული, სიკეთე და კეთილშობილება და გააცნობიერეთ, რომ თუ ამას არ გააკეთებთ, თქვენი ოსტატის, ქრისტეს, საქმეები თქვენს ცხოვრებაში სულაც არ აისახება.

113. მე ყველას გესაუბრებით და მოგიწოდებთ, გამოასწოროთ ის შეცდომები, რომლებიც ასე მრავალი საუკუნის განმავლობაში ხელს გიშლიდათ განვითარებაში. (21, 22-23)

114. არ დაგავიწყდეთ, რომ თქვენი საწყისი ჩემს სიყვარულშია. დღეს თქვენი გული გაქვავებულია ეგოიზმით, მაგრამ როგორც კი ის კვლავ მგრძნობიარე გახდება ყოველი სულიერი შთაგონებისადმი, იგი შეიგრძნობს სიყვარულს თავისი მოყვასისადმი და თანაუგრძნობთ სხვების ტკივილს, თითქოს ეს თქვენი საკუთარი იყოს. მაშინ თქვენ შეძლებთ აღასრულოთ მცნება, რომელიც გეუბნებათ: "გიყვარდეთ ერთმანეთი". (80, 15)

115. ეს სამყარო არის შესაფერისი ველი, რომელზეც უნდა იმუშაოთ. მასში არის ტკივილი, ავადმყოფობა, ცოდვა ყველა თავისი ფორმით, მანკიერება, უთანხმოება, თავნება ახალგაზრდობაში, უღირსი სიბერე, მეცნიერების ბოროტად გამოყენება, სიძულვილი, ომი და სიცრუე.

116. ეს არის სფეროები, რომლებშიც თქვენ უნდა იმუშაოთ და დათესოთ. თუმცა, თუ ადამიანებს შორის თქვენთვის მოსალოდნელი ბრძოლა კოლოსალურად გეჩვენებათ — ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თუმცა ის დიდია, მისი შედარება ვერ შეძლება იმ ბრძოლასთან, რომელიც საკუთარ

თავში უნდა აწარმოოთ: სულის, გონებისა და სულის ბრძოლა ხორცის ვნებების, მისი ეგოიზმის, მისი ეგოცენტრიზმისა და მისი მატერიალიზმის წინააღმდეგ. მაგრამ სანამ საკუთარ თავს არ დაიმორჩილებთ — როგორ შეგიძლიათ მაშინ გულწრფელად ილაპარაკოთ სიყვარულზე, მორჩილებაზე, თავმდაბლობასა და სულიერებაზე თქვენი მოყვასის მიმართ? (73, 18 19)

117. სათნოებას არ ამადლიან და მიიჩნიეს ის საზიანოდ ან უსარგებლოდ. ახლა დადგა დრო, გააცნობიეროთ, რომ მხოლოდ სათნოება მოგიტანთ ხსნას, მოგანიჭებთ სიმშვიდეს და აღგავსებთ კმაყოფილებით. თუმცა, სათნოებას კიდევ ბევრი დაბრკოლებისა და განსაცდელის გადალახვა მოუწევს, სანამ ის ყველა გულში შეაღწევს.

118. ჯარისკაცებმა, რომლებიც მას იცავენ, უნდა იბრძოლონ დიდი ძალისხმევითა და დიდი რწმენით. სად არიან სიკეთის, აქტიური ქველმოქმედებისა და მშვიდობის ეს ჯარისკაცები? ფიქრობთ, რომ თქვენ ისინი ხართ?

119. თქვენ გულში იხედებით და მიპასუხებთ, რომ არ ხართ. მაგრამ მე გეუბნებით, რომ კეთილი ნებით, თქვენ ყველანი შეგიძლიათ იმ ჯარისკაცებს მიეკუთვნოთ. რატომ მოვედი თქვენთან, ფიქრობთ თქვენ? (64, 16)

120. გიყვარდეთ, ილაპარაკეთ, როცა საჭიროა — ხოლო დადუმდით, როცა შესაფერისია; არავის უთხრათ, რომ თქვენ ჩემი რჩეულნი ხართ. მოერიდეთ მლიქვნელობას და ნუ გაავრცელებთ ხმას თქვენი კეთილი საქმეების შესახებ. იშრომეთ სიჩუმეში და ამით, თქვენი სიყვარულით სავსე საქმეებით, დაამოწმეთ ჩემი სწავლების ჭეშმარიტება.

121. სიყვარული თქვენი განკუთვნილია. გიყვარდეთ, რადგან ამით თქვენს ნაკლოვანებებს მოიშორებთ, როგორც ამჟამინდელი, ისე წარსული ცხოვრებიდან. (113, 58-59)

122. უარყავით მლიქვნელობა, რადგან ის იარაღია, რომელიც თქვენს კეთილშობილურ გრძნობებს გაანადგურებს. ის მახვილია, რომელსაც შეუძლია მოკლას რწმენა, რომელიც თქვენს გულებში აღვანთე.

123. როგორ შეგიძლიათ, ადამიანებს უფლება მისცეთ, გაანადგურონ სამსხვერპლო, რომელიც თქვენი არსების უღრმეს ნაწილში გაქვთ? (106, 47-48)

124. ნუ აიგივებთ თავმდაბლობას უგემოვნო ჩაცმულობასთან. და ნუ იფიქრებთ, რომ თავმდაბალია ის, ვინც საკუთარ თავში უპირატესობის გრძნობას ატარებს და ამიტომაც არის იძულებული, სხვებს ემსახურებოდეს და მათ წინაშე თავი დახაროს. მე გეუბნებით, ჭეშმარიტი სიმდაბლე იმ ადამიანშია, რომელიც, მიუხედავად იმისა, რომ საკუთარ ღირსებას აცნობიერებს და იცის, რომ გარკვეული სიბრძნე გააჩნია, მაინც მზად არის სხვების წინ დახაროს თავი და სიხარულს იღებს მათთან იმის გაზიარებით, რაც გააჩნია.

125. რა მადლიერების გრძნობა გიჩნდებათ, როდესაც ხედავთ, რომ სხვების მიერ პატივცემული ადამიანი სიყვარულს, გაგებით, კეთილგანწყობასა და თავმდაბლობას გიჩვენებთ. თქვენც შეგიძლიათ, იგივე გრძნობა გადასცეთ მათ, ვინც თქვენზე დაბლა დგას ან ვინც ასე გრძნობს თავს.

126. ისწავლეთ თავმდაბლობა, ისწავლეთ დახმარების ხელი გაუწოდოთ უპირატესობის გრძნობის გარეშე, ისწავლეთ გაგება. გეუბნებით, რომ ასეთ შემთხვევებში ბედნიერი ხდება არა მხოლოდ ის, ვინც იღებს სიყვარულის, მხარდაჭერის ან ნუგეშის დასტურს, არამედ ისიც, ვინც მას გასცემს, რადგან იცის, რომ მასზე ზემოთ არის ერთი, რომელმაც მას სიყვარულისა და თავმდაბლობის დასტურები მისცა, და ეს ერთი მისი ღმერთი და უფალია. (101, 60, 62)

127. იცხოვრეთ წმინდად, თავმდაბლად, უბრალოდ. აღასრულეთ ყოველივე სამართლიანი კაცობრივ სფეროში, ისევე როგორც ყოველივე, რაც თქვენს სულს ეხება. ამოიღეთ თქვენი ცხოვრებიდან ზედმეტი, ხელოვნური, მავნე და მის ნაცვლად იპოვეთ ნუგეში ყოველივე კეთილში, რაც თქვენს არსებობაშია. (131, 51)

128. არავისში დაინახოთ მტერი; ყველაში დაინახეთ თქვენი ძმები და დები; ეს თქვენი მისიაა. თუ ბოლომდე შეინარჩუნებთ ამას, დედამიწაზე გაიმარჯვებს სამართლიანობამ და სიყვარულმა და ეს მოგანიჭებთ იმ მშვიდობასა და უსაფრთხოებას, რომელსაც ასე მოელით. (123, 65)

129. გაათავისუფლე შენი გული, რათა მას სხვების ტკივილის შეგრძნება შეძლოს. ნუ მისცემ მას უფლებას, მხოლოდ იმით იყოს დაკავებული, რაც პირადად შენ გეხება. ნუ დარჩები გულგრილი იმ განსაცდელების მიმართ, რომლებსაც კაცობრიობა განიცდის.

130. როდის იქნება თქვენი სიყვარული იმდენად დიდი, რომ შეძლოს მრავალი თანამემამულის მოცვა და მათი ისევე გიყვარდეთ, როგორც გიყვართ ისინი, ვინც თქვენს სისხლს იზიარებს და თქვენი ხორცი და ძვლებია?

131. იცოდეთ, რომ თქვენ სხეულზე მეტად სული ხართ, მაგრამ ბევრი ამას არ დაიჯერებდა. მე კი გეუბნებით: ჭეშმარიტად, თქვენ უფრო მეტად სულით ხართ ძმები და დები, ვიდრე თქვენი ხორციელი სახით, რადგან სული მარადისობას ეკუთვნის, ხოლო სხეული — წარმავალია.

132. დაფიქრდით, მაშასადამე, იმ ფაქტზე, რომ დედამიწაზე ოჯახები დღეს იქმნება და ხვალ იშლება, სულიერი ოჯახი კი მარადის არსებობს. (290, 39-41)

133. თქვენ, ვინც ამ სიტყვებს ისმენთ, ფიქრობთ, რომ მე შემეძლო თქვენს გულებში სიძულვილი ან ბოროტგანწყობა დაგნერგოთ იმ თქვენი თანამოძმეების მიმართ, რომლებიც სხვა რწმენას აღიარებენ? არასდროს, მოწაფეებო; თქვენ უნდა დაიწყოთ და მაგალითი მისცეთ ძმობისა და ჰარმონიის, ყველას ერთი და იმავე სიყვარულით მოეპყარით და

შეიყვარეთ, იმ სიყვარულით, რომლითაც თქვენს მსგავსად მოაზროვნეებს ეპყრობით. (297, 49)

134. მე ვიცი, რომ რაც უფრო მეტი გაგება გექნებათ, მით მეტი სიყვარული გექნებათ ჩემდამი. როდესაც გეუბნებით: "მიყვარეთ" — იცით, რას ვგულისხმობ? შეიყვარეთ ჭეშმარიტება, შეიყვარეთ სიკეთე, შეიყვარეთ სინათლე, შეიყვარეთ ერთმანეთი, შეიყვარეთ ჭეშმარიტი სიცოცხლე. (297, 57–58)

135. იცოდეთ, მოწაფეებო, რომ თქვენი ბრძოლის მიზანია სულის ისეთი მდგომარეობა, რომელსაც ტკივილი ვეღარ შეეხება, და ამ მიზანს აღწევთ დამსახურებებით, ბრძოლებით, განსაცდელებით, მსხვერპლშეწირვებითა და უარის თქმით.

136. ყურადღება მიაქციეთ მოთმინების, რწმენის, თავმდაბლობისა და თვითშეწირვის იმ გამოვლინებებს, რომლებსაც ზოგჯერ თქვენს თანამოძმეებში აღმოაჩენთ. ისინი ჩემ მიერ გამოგზავნილი სულები არიან, რათა კაცობრიობას სათნოების მაგალითი მისცენ. გარეგნულად ამ არსებების ბედი სამწუხაროა; თუმცა, თავიანთი რწმენით მათ იციან, რომ მისიის შესასრულებლად მოვიდნენ.

137. თქვენმა ისტორიამ მიიღო ჩემი მოციქულებისა და მოწაფეების დიდებული მაგალითები — სახელები, რომლებიც თქვენთვის ნაცნობია; მაგრამ ამის გამო არ დააკნინოთ ის მცირე მაგალითები, რომლებსაც თქვენი ცხოვრების გზაზე შეხვდებით. (298, 30–32)

138. ნუ იფიქრებთ, რომ წინასწარმეტყველები, პიონერები და ნათლის სულები მხოლოდ ისრაელის ხალხში არსებობდნენ. მე ზოგიერთი მათგანი სხვა ხალხებთანაც გამომიგზავნია, მაგრამ ადამიანებმა ისინი ღმერთებად მიიჩნიეს და არა წარმომადგენლებად, და მათ სწავლებებზე რელიგიები და კულტები შექმნეს. (135, 15)

139. ყოველთვის ჯერ საკუთარ თვალში "ლაფატს" შეხედეთ, მოწაფეებო, რათა უფლება გქონდეთ, თქვენი ძმის თვალში "ნაფოტი" დაინახოთ.

140. ამით მინდა გითხრათ, რომ არ უნდა გამოიყენოთ ჩემი სწავლება თქვენი თანამოძმეების ქცევის გასაკრიტიკებლად მათ სხვადასხვა კონფესიებში.

141. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ყველა ამ გზაზე არიან გულები, რომლებიც მეძებენ კეთილშობილური ცხოვრებით, მსხვერპლშეწირვებით მოფენილით.

142. მაგრამ მოწაფე მაინც და მაინც მეკითხება, რატომ ვუშვებ მსოფლმხედველობათა იმ მრავალფეროვნებას, რომელიც ზოგჯერ ერთმანეთს ეწინააღმდეგება, განსხვავებებს ქმნის და ადამიანებს შორის მტრობას იწვევს.

143. ამას მასწავლებელი პასუხობს: ეს ნებადართულია, რადგან არ არსებობს ორი სული, რომელსაც ზუსტად ერთნაირი გაგება, ერთნაირი ნათელი, ერთნაირი რწმენა ჰქონდეს და, ამასთანავე, თქვენ მოგენიჭათ

თავისუფალი ნება, რათა აირჩიოთ თქვენი გზა. თქვენ არასდროს გაიძულებიხართ იაროთ კანონის გზაზე, არამედ მოწვეულნი იყავით ამისათვის, რითაც შეინარჩუნეთ თავისუფლება, მოიპოვოთ ჭეშმარიტი დამსახურება ჭეშმარიტების ძიებაში. (297, 23–24)

144. მინდა, ისწავლოთ, რომ არ იყოთ მსუბუქი განკითხვებში და არ მისცეთ უფლება, პირველმა შთაბეჭდილებებმა ზედმეტად სწრაფად გიბიძგოთ.

145. მე ამ რჩევას გაძლევთ, რათა, როდესაც ჩემს სიტყვას განმარტავთ და ასევე, როდესაც მოგიწევთ დოქტრინების, რელიგიების, ფილოსოფიების შეფასება, სექტების, სულიერი გამოცხადებებისა თუ მეცნიერებების განხილვისას, გააცნობიეროთ, რომ რაც იცით, არ არის ყველაფერი, რაც არსებობს, და რომ ჭეშმარიტება, რომელიც თქვენ იცით, აბსოლუტური ჭეშმარიტების მხოლოდ მინიმალური ნაწილია, რომელიც აქ ერთგვარად , მაგრამ რომელიც შეიძლება თქვენთვის უცნობი მრავალი სხვა გზითაც გამოვლინდეს. (266, 33)

146. პატივი ეცით თქვენი მოყვასის რელიგიურ მრწამსს და როდესაც მათ ეკლესიებში შედიხართ, გულწრფელი მოწიწებით შეიხსენით თავი, რადგან იცით, რომ მე ყოველ წირვას ვესწრები.

147. არ უარყოთ სამყარო ჩემს შესაყვნელად და არც ჩემგან გამიყრდეთ იმ საბაბით, რომ სამყაროში მოვალეობები გაქვთ. ისწავლეთ ორივე კანონის ერთში შერწყმა. (51, 53)

148. განა მე არ ვწყევ მარყევ მთელ კაცობრიობას, არავის ვამჯობინებ? როგორც კეთილნი და მშვიდნი, ასევე ამპარტავნები და დამნაშავეებიც, ყველანი არიან ამ კურთხევის "მანტიაში" გახვეულნი. რატომ არ მიგაქვთ ჩემი მაგალითი? განა სხვების საქციელის მიმართ ზიზღს გრძნობთ?

149. არ დაგავიწყდეთ, რომ თქვენ კაცობრიობის ნაწილი ხართ, რომ უნდა გიყვარდეთ და პატიობდეთ მას და არა უარყვეთ, რადგან ეს საკუთარი თავის მიმართ ზიზღის გრძნობის ტოლფასი იქნებოდა. ყველაფერი, რასაც თქვენს მოყვასში ხედავთ, თქვენც გაგაჩნიათ, უბრალოდ, მეტად თუ ნაკლებად.

150. სწორედ ამიტომ მინდა, რომ ისწავლოთ თქვენი შინაგანი სამყაროს შესწავლა, რათა შეიცნოთ თქვენი სულიერი და მორალური ხასიათი. ამგვარად, ისწავლით საკუთარი თავის შეფასებას და გექნებათ უფლება, სხვებსაც შეაფასოთ.

151. ნუ ეძებთ ნაკლს თქვენს მოყვასში; საკუთარი ნაკლი საკმარისია. (286, 41–42)

152. გგონიათ, რომ ერთმანეთის სიყვარულის ჩემს მცველს ასრულებთ, როდესაც ეგოისტურად ზღუდავთ თქვენს სიყვარულს მხოლოდ თქვენი ოჯახით? გჯერათ რელიგიურ თემებს, რომ მათ ეს უმაღლესი მცველი შეასრულეს, როდესაც აღიარებენ მხოლოდ თავიანთ მორწმუნეებს და უარყოფენ მათ, ვინც სხვა კონფესიას მიეკუთვნება?

153. მსოფლიოს დიდი ერები, რომლებიც ცივილიზაციითა და პროგრესით ტრაბახობენ — ნუთუ ნამდვილად შეუძლიათ იმის მტკიცება, რომ სულიერ პროგრესს მიაღწიეს და იესოს ამ დარიგებას მიჰყვნენ, როდესაც მათი მთელი ძალისხმევა ძმამკვლელ ომისთვის მზადებას შეადგენს?

154. ვაი თქვენ, კაცნო, არასოდეს შეგიცნობიათ ჩემი სიტყვის ფასი და არც უფლის სუფრასთან დასხდომა გისურვებიათ, რადგან ის თქვენთვის მეტისმეტად მოკრძალებული ჩანდა! და მაინც, ჩემი სუფრა კვლავ გელოდებათ სულისთვის სიცოცხლის პურითა და ღვინით. (98, 50–51)

155. ნუ მიიჩნევთ ჩემს საქმეს ტვირთად და ნუ იტყვით, რომ მამისა და თქვენი მოყვასის სიყვარულის მშვენიერი ამოცანის შესრულება მძიმეა თქვენი სულისთვის. რაც ნამდვილად მძიმეა, არის თქვენი და სხვების ბოროტების ჯვარი, რომლის გულისთვისაც უნდა იტიროთ, სისხლი ღვაროთ და მოკვდეთ კიდეც. უმადურობა, გაუგებრობა, ეგოიზმი და ცილისწამება ტვირთად დაგაწვებათ, თუ მათ თავშესაფარს მისცემთ.

156. მეამბოხე ადამიანისთვის ჩემი რჯულის აღსრულება შეიძლება სასტიკად და ძნელად მოეჩვენოს, რადგან ის სრულყოფილია და არც ბოროტებას და არც სიცრუეს არ ემხრობა. მორჩილთათვის კი რჯული არის მათი ფარი, მათი საყრდენი და მათი ხსნა. (6, 16-17)

157. მე ასევე გეუბნებით თქვენ: ადამიანებმა ერთმანეთს უნდა ენდონ; მათ ერთმანეთის რწმენა და ნდობა უნდა ჰქონდეთ, რადგან უნდა გააცნობიეროთ, რომ დედამიწაზე ერთმანეთი ყველას გჭირდებათ.

158. ნუ იფიქრებთ, რომ მახარებს, როდესაც ამბობთ, რომ ჩემდამი გწამთ, მაშინ როცა მე ვიცი, რომ მთელ სამყაროზე იეჭვებთ. რადგან ის, რასაც თქვენგან ველი, არის: გიყვარდეთ მე თქვენი მოყვასისადმი სიყვარულის მეშვეობით და მიუტევოთ მათ, ვინც გაწყენინებთ; სიყვარულით დაუჭიროთ მხარი ყველაზე ღარიბს, ყველაზე უმცირესსა თუ ყველაზე სუსტს, გიყვარდეთ თქვენი თანამოძმეები ყოველგვარი განსხვავების გარეშე და თქვენს ყველა საქმეში უდიდესი უანგარობა და გულწრფელობა იზეიმოს.

159. ისწავლეთ ჩემგან, რადგან მე არასოდეს შემიტანია თქვენში ეჭვი; მე მწამს თქვენი ხსნისა და ვენდობი, რომ თქვენი თავი აღძრავთ ჭეშმარიტი სიცოცხლის მისაღწევად. (167, 5-7)

160. გიყვარდეთ თქვენი მამა, შეიწყალეთ თქვენი მოყვასი, განშორდით ყველაფერს, რაც საზიანოა თქვენი ადამიანური ცხოვრებისთვის ან თქვენი სულისთვის. სწორედ ამას გიწევთ ჩემი სწავლება. მაშ, სად ხედავთ სირთულეებსა და შეუძლებლობებს?

161. არა, საყვარელო ხალხო, ჩემი სიტყვის დაცვა შეუძლებელი არ არის: სირთულე ამაში კი არ არის, არამედ თქვენს დახვეწაში, განახლებასა და სულიერებაში, რადგან თქვენ გაკლიათ კეთილშობილური გრძნობები და უმაღლესი მისწრაფებები. მაგრამ, რადგან ვიცი, რომ თქვენი ყოველი

ეჭვი, უმეცრება და მერყეობა უნდა გაქრეს, მე განვაგრძობ თქვენს სწავლებას, რადგან ჩემთვის არაფერია შეუძლებელი. მე შემიძლია ქვები მარადიული სიცოცხლის პურად ვაქციო და კლდეებიდან კრისტალურად სუფთა წყალი გამოვღვარო. (149, 63-64)

162. მე გახსენებთ კანონს — იმას, რაც ვერ წაიშლება თქვენი გონებიდან, ვერ დაივიწყება თქვენი გულით და ვერ დადგება ეჭვქვეშ, რადგან ის დიქტირებული იყო ბრძენი, უნივერსალური ინტელექტის მიერ, რათა ყოველ ადამიანს თავის თავში ჰქონდეს სინათლე, რომელიც მას ღმერთისკენ მიმავალ გზაზე მიუძღვება.

163. აუცილებელია, ღრმად გესმოდეთ კანონი, რათა ცხოვრებაში ყველა თქვენი ქმედება ჭეშმარიტებასა და სამართლიანობაზე იყოს დაფუძნებული. კანონის ცოდნის გარეშე, თქვენ გარდაუვლად დაუშვებთ მრავალ შეცდომას. თუმცა გეკითხებით: განა თქვენმა სულმა არასდროს მიგიყვანათ ცოდნის ნათელთან? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, სული არასდროს ყოფილა უმოქმედო ან გულგრილი. ეს თქვენი გული და თქვენი გონებაა, რომლებიც უარყოფენ შინაგან ნათელს, გარეგანი ნათლის, ანუ მსოფლიოს ცოდნის ბრწყინვალებით მოხიბლულნი. (306, 13–14)

164. დღეს, როდესაც ჩემი სწავლების დეტალურ განმარტებას გაძლევთ, უნდა გაგაცნობიერებინოთ, რომ ყველაფერი, რასაც სულის ან სხეულის მმართველი კანონების მიღმა აკეთებთ, ორივეს საზიანოა.

165. სინდისი, ინტუიცია და გამჭრიახობა არის გზამკვლევები, რომლებიც გიჩვენებენ უსაფრთხო გზას და დაგეხმარებიან წაბორძიკების თავიდან აცილებაში. ეს ნათელნი სულისნი არიან, მაგრამ აუცილებელია, რომ ისინი გაანათლოთ. როდესაც ეს სიცხადე თითოეულ თქვენგანში დამკვიდრდება, თქვენ შეჰყვირებთ: "მამაო, შენი ხსნის თესლი ჩემს არსებაში აღმოცენდა და შენი სიტყვა ბოლოს და ბოლოს ჩემს ცხოვრებაში აყვავილდა". (256, 37–38)

166. მე მოვედი, რათა თქვენს სულს სიდიადე მიმენიჭებინა — სიდიადე, რომელიც ჩემი რჯულის, ანუ ჩემი სიყვარულის, აღსრულებაზეა დაფუძნებული. თუმცა, თქვენ უნდა დაამტკიცოთ, რომ ამ სიდიადის ღირსნი ხართ თქვენი მისიის შესრულებითა და თქვენი ოსტატის მიმდევრობით. (343, 29)

167. მე ყოველთვის გეტყვით: გამოიყენეთ ის სიამოვნებები, რასაც თქვენი სამყარო გთავაზობთ, მაგრამ დატკბით მათით ჩემი კანონის ფარგლებში და თქვენ სრულყოფილნი იქნებით.

168. თქვენ გამუდმებით ისმენთ თქვენი სინდისის ქენჯნას და ეს იმიტომ, რომ არ მოუყვანეთ თქვენი სხეული და სული თანხმობაში იმ რჯულთან, რომელიც მე მოგეცით.

169. თქვენ ხშირად აგრძელებთ ცოდვების ჩადენას, რადგან გჯერათ, რომ არ მოგეტევებათ. ეს მცდარი რწმენაა, რადგან ჩემი გული კარია, რომელიც ყოველთვის ღიაა მათთვის, ვინც სინანულს იცნობს.

170. განა აღარ გაქვთ თქვენში იმედი, რომელიც უკეთესი მომავლის მოლოდინის ძალას მოგცემთ? ნუ მისცემთ უფლებას, რომ სევდამ და სასოწარკვეთილებამ გძლიოთ. იფიქრეთ ჩემს სიყვარულზე, რომელიც მუდამ თქვენთანაა. ეძიეთ პასუხი თქვენს ეჭვებზე ჩემში და მალევე განათლდებით ახალი გამოცხადებით. რწმენისა და იმედის ნათელი თქვენი სულის სიღრმეში გაანათებს. მაშინ თქვენ სუსტთა ბასტიონი იქნებით. (155, 50–53)
171. მუდამ სულიერ სიფხიზლეში იცხოვრეთ, რათა გულით აპატიოთ მათ, ვინც გაწყენინათ. წინასწარ გაითვალისწინეთ, რომ ვინც თავის მოყვას აწყენინებს, ამას მხოლოდ იმიტომ აკეთებს, რომ სულიერი სინათლე აკლია; მაგრამ მე გეუბნებით, რომ პატიება ერთადერთი რამაა, რასაც შეუძლია სინათლე შეიტანოს იმ გულებში. წყენა და შურისძიება სიბნელეს ზრდის და ტანჯვას მოაქვს. (99, 53)
172. თქვენი სინდისი, რომელიც თქვენგან სრულყოფილ საქმეებს მოითხოვს და ელის, არ მოგცემთ სიმშვიდეს, სანამ თქვენს მოყვას ჭეშმარიტ პატიებას არ მიუტევებთ.
173. რატომ უნდა სძულდეს შენ, ვინც გწყინის, როდესაც ისინი მხოლოდ საფეხურები არიან, რომლებიც ჩემამდე მოგიყვანენ? თუ შენდობას გაუწევ, სათნოებას შეიძენ და როდესაც ზეციან სასუფეველში იქნები, დედამიწაზე ამოიცნობ იმ -ებს, რომლებმაც შენს სულიერ აღმასვლაში დაგეხმარნენ. მაშინ შენ მამას სთხოვ, რომ მათაც იპოვონ საკუთარი თავის გადარჩენის გზა და თავიანთ უფალთან მოვიდნენ, და შენი შუამდგომლობა მათ ამ მადლის მიღების საშუალებას მისცემს. (44, 44-45)
174. არ მიიბრუნოთ ზურგი მათ, ვინც სასოწარკვეთილებაში მე მგმობს ან თქვენ გგმობთ. მე გაძლევთ ჩემი ბალზამის წვეთს მათთვის.
175. მზად იყავი, აპატიო ყველას, ვინც გტკენს იმით, რაც შენთვის ყველაზე ძვირფასია. ჭეშმარიტად გეუბნებით, ყოველ ჯერზე, როდესაც ერთ-ერთი ამ განსაცდელის წინაშე გულწრფელ და ჭეშმარიტ პატიებას გასცემ, ეს შენი სულიერი განვითარების გზაზე კიდევ ერთი გადადგმული ნაბიჯი იქნება.
176. მაშ, განა შურისძიების გრძნობას შეინახავთ და პატიებას უარს იტყვით მათ მიმართ, ვინც ჩემთან დაახლოებაში გეხმარებათ? უარს იტყვით თუ არა სულიერ სიხარულზე, როდესაც ჩემს მაგალითს მისდევთ, და ძალადობას მიეცემით, რათა თქვენი გონება დააბნელოთ და ყოველ დარტყმაზე საპასუხო დარტყმა განახორციელოთ?
177. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ამ კაცობრიობას ჯერ არ შეუცვნია შენდობის ძალა და სასწაულები, რომლებსაც იგი ახდენს. როდესაც მას ჩემს სიტყვაზე რწმენა ექნება, მაშინ დარწმუნდება ამ ჭეშმარიტებაში. (111, 64–67)
178. საყვარელო ხალხო: გაერთიანდით თქვენს ძმებთან, რათა, როდესაც ჩემთან თანაზიარებაში იქნებით, ჩემ მიერ თქვენში შთაგონებული

სიყვარულის მეშვეობით, ყველაზე მძიმე შეურაცხყოფაც კი აპატიოთ. რატომ არ უნდა აპატიოთ მას, ვინც არ იცის, რას აკეთებს? ის არ იცის, რადგან არ აცნობიერებს, რომ ამ ბოროტებას საკუთარ თავს აყენებს. (359, 25)

179. აპატიეთ, რამდენჯერაც შეურაცხყოფას მიიღებთ. ყურადღებასაც კი ნუ მიაქცევთ იმას, თუ რამდენჯერ უნდა აპატიოთ. თქვენი მოწოდება იმდენად მაღალია, რომ არ უნდა ჩაებნოთ ამ ხაფანგებში გზის მანძილზე; რადგან წინ კიდევ უფრო დიდი ამოცანები გელით.

180. თქვენი სული ყოველთვის მზად უნდა იყოს სიყვარულისთვის, გაგებისა და სიკეთისთვის, რათა უფრო მაღალ საფეხურებზე აიწიოთ.

181. როგორც წარსულში თქვენმა მრავალმა ძმამ და დამა თავისი საქმეებით სულის მარადიულ წიგნში ლამაზი გვერდები ჩაწერა, ასევე თქვენც, მათ კვალდაკვალ, გააგრძელებთ ამ ისტორიას, როგორც მაგალითს და იმ ახალი თაობების სიხარულად, რომლებიც დედამიწაზე მოვლენ. (322, 52)

182. გაუფრთხილდით მშვიდობას, შეიყვარეთ იგი და გაავრცელეთ ყველგან, რადგანაც რაოდენ დიდად სჭირდება ის კაცობრიობას!

183. ნუ შეგაწუხებთ ცხოვრების ცვალებადობანი, რათა ყოველთვის ძლიერნი დარჩეთ და მზად იყოთ გასცეთ ის, რაც გაგაჩნიათ.

184. მშვიდობა, რომელიც ყოველი სულის მემკვიდრეობაა, ამ დროში გაქრა და დაუთმო ადგილს ომს, რომელიც აწამებს ერებს, ანადგურებს ინსტიტუტებს და ანადგურებს სულებს.

185. ამის მიზეზი ისაა, რომ ბოროტებამ ადამიანის გულში მოიკიდა ფეხი. სიძულვილი, უსაზღვრო ამბიცია და უკონტროლო სიხარბე ვრცელდება და ზიანს აყენებს. მაგრამ რა ხანმოკლე იქნება მათი მეუფება.

186. თქვენი სიხარულისა და გასამხნევებლად, გაცნობებთ, რომ თქვენი განთავისუფლება ახლოსაა, რომ ბევრი ადამიანი მუშაობს ამ მიზნისთვის, ვისურვებს ძმობის, სიწმინდისა და ჯანმრთელობის ატმოსფეროში სუნთქვას. (335, 18)

187. თქვენ უნდა იღვაწოთ აქტიური ქველმოქმედებით მთელი თქვენი ცხოვრების გზაზე; ეს თქვენი ამოცანაა. თქვენ გაგაჩნიათ მრავალი ნიჭი, რომლითაც შეგიძლიათ უანგარო დახმარება გაუწიოთ სხვებს სხვადასხვაგვარად. თუ შეძლებთ საკუთარ თავის მომზადებას, თქვენ მიაღწევთ იმას, რასაც შეუძლებელს უწოდებთ.

188. ქველმოქმედება, რომელსაც მონეტით სრულებთ — თუმცა ისიც ქველმოქმედებაა — მაინც უფრო მცირე იქნება ამ ორთაგან.

189. თქვენ უნდა მიუტანოთ სიყვარული, პატიება და მშვიდობა თქვენი მოყვასის გულებს.

190. მე არ მჭირდებიან ჩემი რჯულით დაცული ფარისეველნი და თვალთმაქცი. მე მჭირდებიან მოწაფეები, რომლებსაც თავიანთი მოყვასის ტკივილი ესმით. მე ვაპატიებ ყველას, ვინც სინანულით

აღდგება, მიუხედავად იმისა, თუ რომელ სექტას ან ეკლესიას მიეკუთვნება, და ნათლად ვუჩვენებ მათ ჭეშმარიტ გზას. (10, 104–107)

191. მომისმინეთ: იყავით თავმდაბლები ამქვეყნად და სიკეთეს თესეთ მასში, რათა ზეცაში მისი ნაყოფი მოიმკათ. თუ არ მოგწონთ, როცა ბოროტს სჩადით და მოწმეები გყავთ — რატომ გიხარიათ, როცა კეთილ საქმეს აკეთებთ და ისინიც გყავთ? რით შეგიძლიათ იამაყოთ, როცა მხოლოდ თქვენი მოვალეობა შეასრულეთ?

192. გაიგეთ, რომ ქების სიტყვები თქვენს სულს ავნებს, რადგან თქვენ ჯერ კიდევ ასე გამოუცდელი და ადამიანური ხართ.

193. რატომ მოელით, რომ კეთილი საქმის შესრულებისთანავე თქვენი მამა ჯილდოს მოგცემთ? ვინც ასე ფიქრობს, ის უანგაროდ არ მოქმედებს და, ამიტომ, მისი ქველმოქმედება ცრუა, ხოლო სიყვარული — შორსაა ჭეშმარიტებისგან.

194. მიეცით საშუალება სამყაროს, დაინახოს, რომ კეთილ საქმეებს აკეთებთ, მაგრამ არა პატივის მისაღებად, არამედ მხოლოდ იმისთვის, რომ კარგი მაგალითები მისცეთ, ასწავლოთ და ჩემს ჭეშმარიტებაზე დაამოწმოთ. (139, 56–58)

195. როდესაც თქვენი სული "სულიერ ველზე" მივა, რათა პასუხი აგოს დედამიწაზე თავისი ყოფისა და საქმეებისათვის, ყველაზე მეტად მე იმას გკითხავთ, რისთვისაც გევედრებოდით და რისი გაკეთებაც თქვენი მოყვასის სასიკეთოდ შეძელით. მაშინ გაგახსენდებათ ჩემი დღევანდელი სიტყვები. (36, 17)

196. "მეორე ეპოქაში" კაცობრიობამ მომცა ხის ჯვარი, რომელზეც ხალხმა განმაწესა ტანჯვისთვის. მაგრამ ჩემმა სულმა ზიდა სხვა, უფრო მძიმე და სისხლიანი ჯვარი: თქვენი ნაკლოვანებებისა და თქვენი უმადურობის ჯვარი.

197. შეძლებთ კი მხრებზე აიტვირთოთ სიყვარულისა და თავგანწირვის ჯვარი თქვენი მოყვასისათვის და ამგვარად წარდგეთ ჩემ წინაშე? აჰა, ამ მიზნით გამოგგზავნეთ მიწაზე; ამიტომაც, თქვენი დაბრუნება მოხდება მაშინ, როდესაც თქვენი მისიის შესრულების შემდეგ ჩემ წინაშე წარდგებით. ეს ჯვარი იქნება გასაღები, რომელიც თქვენთვის აღთქმული სამეფოს კარიბჭეებს გააღებს. (67, 17-18)

198. მე არ მოვითხოვ თქვენგან ყველაფრის დატოვებას, როგორც მოვითხოვე მათგან, ვინც "მეორე ეპოქაში" მომყვა. მათ შორის ზოგიერთმა დატოვა მშობლები, სხვებმა — მეუღლეები; მათ დატოვეს თავიანთი სახლები, თავიანთი სანაპიროები, თავიანთი სათევზაო ნავები და ბადეები — მათ ეს ყველაფერი დატოვეს იესოს მისაღებად. არც იმას გეუბნებით, რომ ამ ეპოქაში თქვენი სისხლის ღვრაა აუცილებელი. (80, 13)

199. გაიგეთ, რომ თქვენ უნდა გარდაიქმნათ სულიერად და ხორციელად, რომ თქვენი მრავალი წეს-ჩვეულება და ტრადიცია — თქვენი წინაპრების

მემკვიდრეობა — უნდა გაქრეს თქვენი ცხოვრებიდან, რათა გზა გაუხსნას სულიერებას. (63, 15)
200. ამჟამად, ყველა თქვენგანი ვერ ხვდება, რას ნიშნავს "სულიერება", და ვერც იმას გრძნობთ, თუ რატომ მოგიწოდებთ ამ შინაგანი ამაღლებისკენ. როგორ შეგიძლიათ იყოთ ნებაყოფლობითნი და მორჩილნი ჩემს მცნებებზე, თუკი ვერც კი აცნობიერებთ, რას გთხოვთ?
201. მაგრამ ზოგიერთს ესმის იდეალი, რომელსაც ოსტატი შთაგონებს თავის მოწაფეებს, და ისინი სასწრაფოდ მიჰყვებიან მის ხელმძღვანელობას. (261, 38)
202. თუ ნამდვილად გაქვთ სურვილი, სულიერების ოსტატები გახდეთ, უნდა იყოთ შეუპოვრები, მოთმინებით სავსე, სწავლის წყურვილით აღსავსე და ყურადღებიანები, რადგან მაშინ გექნებათ შესაძლებლობა, თქვენს გზაზე ნაბიჯ-ნაბიჯ მოიმკათ თქვენი შრომის ნაყოფი და ამით დააგროვოთ გამოცდილება, რომელიც სინათლეა, რომელიც ჭეშმარიტი ცხოვრების ცოდნაა. (172, 9)
203. მე მოგართმევთ ახალ გაკვეთილს, რომლის მეშვეობითაც ისწავლით დედამიწაზე სულიერად ცხოვრებას, რაც არის ჭეშმარიტი სიცოცხლე, რომელიც ღმერთმა კაცობრიობას განუსაზღვრა.
204. მე უკვე გითხარით, რომ "სულიერება" არ ნიშნავს ცრურწმენას, რელიგიურ ფანატიზმს ან ზებუნებრივ პრაქტიკებს. სულიერება ნიშნავს სულისა და სხეულის ჰარმონიას, ღვთაებრივი და ადამიანური კანონების დაცვას, სიმარტივესა და სიწმინდეს ცხოვრებაში, მამისადმი აბსოლუტურ და ღრმა რწმენას, ნდობასა და სიხარულს ღვთის სამსახურში საკუთარ მოყვასში და ზნეობრივი და სულიერი სრულყოფილების იდეალებს. (279, 65–66)
205. თქვენ საკუთარ თავს ეკითხებით, რა მნიშვნელობა აქვს "ზეცისკენ მიმავალი კიბის შვიდ საფეხურს", და თქვენი ოსტატი დანამდვილებით გეუბნებათ: რიცხვი შვიდი სულიერებას აღნიშნავს; სწორედ სულიერების ხილვა მსურს ჩემს რჩეულ ხალხში, ისრაელში.
206. თქვენ უნდა მოხვიდეთ ჩემთან თქვენი ყველა სათნოებითა და განვითარებული უნარებით. თქვენი განვითარების მეშვიდე საფეხურზე, თქვენ მოხვალთ ჩემთან -ზე და იხილავთ, რომ ცა აღებს თავის კარიბჭეებს თქვენი მისაღებად. (340, 6)
207. უპირველეს ყოვლისა გაიგეთ, რომ, სანამ ადამიანები სრულ სულიერებას არ მიაღწევენ, მათ მატერიალური ეკლესიები დასჭირდებათ და საკუთარ თვალწინ დაიდგამენ ქანდაკებებსა თუ გამოსახულებებს, რათა ჩემი თანდასწრება მათთვის ხელშესახები გახადონ.
208. ადამიანების სულიერების ან მატერიალიზმის ხარისხს მათი რელიგიური თაყვანისმცემლობის ბუნებით შეგიძლიათ განსაზღვროთ. მატერიალისტი მიწიერში მიძებნის და, თუ ისე ვერ მხედავს, როგორც სურს, თავისებურად გამოსახავს, რათა იგრძნოს, რომ წინაშეა.

209. ვინც მე სულით გრძნობს, გრძნობს მე საკუთარ თავში, საკუთარ თავს გარეთ და ყველაფერში, რაც მას გარს აკრავს, რადგან ის ჩემს საკუთარ ტაძრად იქცა. (125, 49–51)
210. შემომწირეთ სულიერი თაყვანისცემა და ნუ დაემსგავსებით მათ, ვინც ოქროთი და ძვირფასი ქვებით მოფენილ ეკლესიებსა და სამსხვერპლოებს აგებს, ვინც შორეულ მოგზაურობებს იწყებს, საკუთარ თავს სასტიკი და დაუნდობელი ქენჯნით სჯის, მუხლებზე ეცემა ტუჩებით წარმოთქმული ლოცვებისა და ლიტანიებისას, და მაინც, ვერ ახერხებს, თავისი გული ჩემთვის მიანდოს. მე შეგაგონეთ თქვენი სინდისის მეშვეობით და ამიტომ გეუბნებით: ვინც საუბრობს და ამაყობს იმით, რაც გააკეთა, და ამას მთელ სამყაროს აცხადებს, მას ზეციერი მამის წინაშე არანაირი ღირსება არ გააჩნია. (115, 9)
211. ჩემი რჯულის აღსასრულებლად, თქვენ უნდა ილოცოთ, მუდამ აღამაღლებთ თქვენს სულს მამათან.
212. მე ვხედავ, რომ ლოცვისთვის განმარტოებასა და სიჩუმეს ანიჭებთ უპირატესობას და კარგად იქცევით, როდესაც ლოცვით შთაგონებას ეძებთ ან როდესაც მე მადლობის გადახდა გსურთ. თუმცა, მე ასევე გეუბნებით, რომ უნდა ილოცოთ, როგორიც არ უნდა იყოს თქვენი გარემოებები, რათა თქვენი ცხოვრების ყველაზე რთულ მომენტებში იცოდეთ, როგორ მოითხოვოთ ჩემი დახმარება ისე, რომ არ დაკარგოთ სიმშვიდე, თვითკონტროლი, ჩემს თანდასწრებაში რწმენა და საკუთარი თავის რწმენა. (40, 34-35)
213. ჩუმად მომიყევით თქვენი ტანჯვის შესახებ; თქვენი სწრაფვები გამანდეთ. თუმცა მე ყველაფერი ვიცი, მსურს, რომ თქვენ ნელ-ნელა ისწავლოთ თქვენივე ლოცვის ჩამოყალიბება, სანამ მზად არ იქნებით, თქვენი სულის სრულყოფილ დიალოგში შეხვიდეთ მამასთან. (110, 31)
214. თქვენ გააცნობიერეთ ლოცვის ზემოქმედება და შეიგრძენით მასში არსებული უსაზღვრო ძალა, როდესაც მას აღავლენთ — როგორც სულიერი სიდუხჭირის ასაცილებლად, ასევე მატერიალური გასაჭირის გადასაჭრელად.
215. გახსოვდეთ, რომ ხშირად საკმარისი იყო სიტყვა "მამაოს" წარმოთქმა, რათა თქვენი მთელი არსება შეძრწუნებულიყო და გული აღვსილიყო იმ ნუგეშით, რომლითაც მისი სიყვარული გწყალობთ.
216. იცოდე, რომ როდესაც შენი გული მონდომებით მომიხმობს, ჩემს სულსაც სიხარულისგან ძრწილა მოეკრავს.
217. როდესაც მე "მამას" მეძახი, როდესაც ეს სახელი შენგან ამოდის, შენი ხმა ზეცაში ისმის და შენ ღვთაებრივი სიბრძნიდან რაღაც საიდუმლოს იღებ. (166, 49–51)
218. აუცილებელია, რომ ისწავლოთ თხოვნა, ლოდინი და მიღება, და არასოდეს დაგავიწყდეთ იმის გაცემა, რასაც მე გაძლევთ, რაშიც უდიდესი დამსახურებაა. ილოცეთ მათთვის, ვინც ომში დღითი დღე იღუპება. მე

დავუშვებ, რომ სუფთა გულით მოლოცულთათვის, 1950 წლამდე ომში დაცემული თითოეული სულიერად აღდგეს ნათლისკენ. (84, 53)

219. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ მოწაფეები ხართ და ყოველთვის არ შეგიძლიათ ჩემი გაკვეთილის გაგება. მაგრამ ჯერჯერობით, ესაუბრეთ ღმერთს გულით, თქვენი ფიქრებით, და ის თქვენი არსების სიღრმეში გიპასუხებთ. მისი გზავნილი, რომელიც თქვენს სულში ილაპარაკებს, იქნება ნათელი, ბრძნული, მოსიყვარულე ხმა, რომელსაც თანდათან აღმოაჩენთ და რომელსაც მოგვიანებით მიეჩვევით. (205, 47)

220. ნუ გაგიკვირდებათ და ნუ გაწყინდებათ, როდესაც გეუბნებით, რომ თქვენი რელიგიური თემების ყოველი ბრწყინვალება, ძალა და ზიზილ-პიპილა უნდა გაქრეს და რომ — როდესაც ეს მოხდება — სულიერი სუფრა უკვე გაშლილი იქნება, რომელთანაც სიყვარულისა და ჭეშმარიტების მშიერი ხალხის უამრავი რაოდენობა გაძეხება.

221. ბევრი ადამიანი — როდესაც ამ სიტყვებს გაიგებს — უარყოფს, რომ ისინი ჩემგანაა. მაგრამ მაშინ მე ვკითხავ მათ, რატომ რისხდებიან და რას იცავენ სინამდვილეში? თავიანთ სიცოცხლეს? მე მათ ვიცავ. ჩემს კანონს? მე მასაც ვუფრთხილდები.

222. ნუ გეშინიათ, რადგან ჩემი საქმის დასაცავად არავინ მოკვდება; მხოლოდ ბოროტება დაიღუპება, რადგან სიკეთე, ჭეშმარიტება და სამართლიანობა მარადის იქნება. (125, 54–56)

223. გეჩვენებათ დაუჯერებლად, რომ ამ მეცნიერულ და მატერიალისტურ სამყაროს კვლავ შესძლოს სულიერებისკენ სწრაფვის განცდა? გეუბნებით, რომ არაფერია დაუჯერებელი, რადგან ჩემი ძალა უსაზღვროა. შინაგანი ამაღლება, რწმენა, სინათლე და სიკეთე სულისთვის უფრო გადაუდებელ აუცილებლობას წარმოადგენს, ვიდრე საკვები, სასმელი და ძილი — თქვენი სხეულისთვის.

224. მიუხედავად იმისა, რომ სულის ნიჭები, უნარები და თვისებები დიდი ხნის განმავლობაში ჩაძინებული იყო, ისინი ჩემი მოწოდებით გაიღვიძებენ და კაცობრიობაში სულიერების დაბრუნებას მოახდენენ თავისი ყველა საოცრებითა და გამოცხადებით, რომელიც წარსული დროისას გადააჭარბებს, რადგან ახლა თქვენ უკეთ შეგიძლიათ მათი გაგება. (159, 7-8)

განვითარება

225. როგორც ადამიანის სხეულის განვითარებას ხედავთ, ასევე სულიც ვითარდება მასში. თუმცა სხეული თავის განვითარებაში ზღვარს ხვდება, სულს კი თავისი სრულყოფილების მისაღწევად მრავალი სხეული და მარადისობა სჭირდება. ეს არის თქვენი რეინკარნაციის მიზეზი.

226. შენ შობილი ხარ წმინდად, უბრალოდ და უმანკოდ, როგორც თესლი ღვთის მამობრივი და დედობრივი შემოქმედებითი სულისაგან. მაგრამ არ

შეცდეთ; რადგან წმინდა და უბრალო ყოფნა არ არის იგივე, რაც დიდი და სრულყოფილი ყოფნა.

227. შეგიძლიათ შეადაროთ ის ახალშობილ ბავშვსა და გამოცდილ ადამიანს, რომელიც ბავშვებს ასწავლის.

228. ეს იქნება თქვენი ბედი ცხოვრების ყველა ეტაპზე, როგორც კი თქვენი სული განვითარდება. მაგრამ რა ნელა ვითარდება თქვენი სული! (212, 57–60)

229. ისწავლეთ, ღრმად დაფიქრდით; რადგან ზოგიერთს აბნევს აზრი: როგორ არის შესაძლებელი — თუ თქვენი სული ჩემი ღვთაებრიობის ნაწილაკია — რომ ის იტანჯებოდეს? და თუ სულის ნათელი წმინდა სულის ნათლის ნაპერწკალია — როგორ შეიძლება, რომ ის დროებით სიბნელეში აღმოჩნდეს მოქცეული?

230. გააცნობიერეთ, რომ განვითარების ეს გზა ღვთის წინაშე საკმარისი ღირსების მოსაპოვებლად გემსახურებათ, რომლის მეშვეობითაც შეგიძლიათ თქვენი სული უმეცარი და გამოუცდელი სულიდან მამის მარჯვნივ მყოფ დიდ, ნათელ სულად გარდაქმნათ. (231, 12)

231. მე მინდა, რომ კეთილნი იყოთ და, მეტიც, ჩემი ნებაა, რომ სრულყოფილნი გახდეთ. რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ უმნიშვნელოდ ჩანხართ, თქვენ უფრო დიდნი ხართ, ვიდრე მატერიალური საგნები და სამყაროები, ვინაიდან საუკუნო სიცოცხლე გაქვთ; თქვენ ჩემი სინათლის ნაპერწკალი ხართ.

232. თქვენ სულიერი არსებები ხართ. თქვენ უნდა გააცნობიეროთ, თუ რა არის სული, რათა გაიგოთ, რატომ გიწვევთ სრულყოფილების გზაზე. (174, 60)

233. თქვენ ევოლუციის კანონს ექვემდებარებით; ეს არის თქვენი რეინკარნაციების მიზეზი. მხოლოდ ჩემს სულს არ სჭირდება ევოლუცია: მე უცვლელი ვარ.

234. თავიდანვე მე გიჩვენეთ საფეხურების კიბე, რომელზეც სულებმა ჩემამდე ასასვლელად უნდა იარონ. დღეს არ იცით, არსებობის რომელ პლანზე იმყოფებით; მაგრამ როდესაც ამქვეყნიურ სხეულს მოიხსნით, თქვენი განვითარების საფეხურს შეიცნობთ. ნუ იდგებით ადგილზე, რადგან თქვენ შემდეგ მოსულთათვის დაბრკოლება იქნებით.

235. იყავით ერთიანნი სულით, მიუხედავად იმისა, რომ სხვადასხვა პლანზე ბინადრობთ, და ერთ დღეს თქვენ გაერთიანდებით მეშვიდე, უმაღლეს დონეზე და დატკბებით ჩემი სიყვარულით. (8:25–27)

236. მე გითხარით, რომ დედამიწაზე ერთხელ კი არ მოხვედით, არამედ თქვენმა სულმა მრავალჯერ მიიღო ფიზიკური ფორმა, იმდენი, რამდენიც აუცილებელი იყო მისი განვითარებისა და სრულყოფისთვის. ახლა კი უნდა დავამატო, რომ თქვენზეც არის დამოკიდებული, მიზანთან მისაღწევად საჭირო დრო თქვენი სურვილისამებრ იქნება მოკლე თუ ხანგრძლივი. (97, 61)

237. თქვენგან რომელი შეძლებს დაამტკიცოს, რომ ამ ცხოვრებამდე არ არსებობდით? რომელი მათგანი, ვინც სრულიად დარწმუნებულია, რომ ახალ განკაცებას განიცდის, შეძლებს დაამტკიცოს, რომ მამასთან ანგარიში გაასწორა და რომ მას კვლავ აქვს დამსახურებები თავის ანგარიშზე?
238. არავინ იცის სრულყოფილების რომელ საფეხურზე დგას. ამიტომ, იღვაწეთ, გიყვარდეთ და შეუპოვრად იდექით ბოლომდე. (46, 58-59)
239. იმისათვის, რომ მე მოგეცით ეს ახალი გამოცხადებები, აუცილებელი იყო, რომ ჩემს, როგორც ადამიანის, მიერ კაცობრიობისთვის გამოვლენის პერიოდსა და ამ ასაკში სულით ჩემს მოსვლას შორის, თქვენ დედამიწაზე მრავალი რეინკარნაციის გზა გაგევლოთ, რათა თქვენს სულს შეძლებოდა პასუხის გაცემა, როდესაც მე მოგთხოვდით წარსული გაკვეთილის ანგარიშს, და როდესაც მას ახალ გამოცხადებებს მივანიჭებდი, რომელიც მათ გაიგებდა. (13, 52)
240. რამდენჯერ მოგიწევთ დაბრუნება დედამიწაზე, რათა გქონდეთ სხეული, რომლის მეშვეობითაც თქვენ მიერ სამყაროსთვის მოტანილი გზავნილი სულ უფრო და უფრო ნათლად გამოვლინდეს?
241. დაე, თქვენმა სულმა, მწყრის მსგავსად, ამ ცხოვრებაში შეიგრძნოს თავისი გაზაფხული და იხარე მასში, და დაე, თავის მოგზაურობაში იპოვოს გამოცდილება, რომელიც აუცილებელია ჩემთან დასაბრუნებლად.
242. სანამ მდიდრები აგროვებენ საჭრელ საგანძურს, შენ აგროვებდე გამოცდილებას, ჭეშმარიტ ცოდნას. (142, 72)
243. ამ ეპოქაში თქვენ იბრძოლებთ კაცობრიობის უცოდინრობის წინააღმდეგ, რომელიც — ყოველმხრივ მატერიალისტი რომ იყოს — ნაკლებად სასტიკი და უფრო განვითარებულია იმ გამოცდილების წყალობით, რომელიც მან თავის წარსულ განსახიერებებში მიიღო.
244. თუ დღეს იცნობთ ვინმეს, ვინც ღმერთისადმი თაყვანისცემას არ გამოხატავს ისე, როგორც ამას უმრავლესობა აკეთებს — მიუხედავად იმისა, რომ ეს შეიძლება უცნაურად მოგეჩვენოთ და ამის გამო წყენა განიცადოთ — თქვენ აღარ მოითხოვთ მათ ცოცხლად დაწვას. (14, 21-22)
245. გეშინიათ, თქვენს თანამოძმეებთან სულის რეინკარნაციაზე ისაუბროთ? განა არ ხართ დარწმუნებული მის შემწყნარებელ სამართლიანობაში?
246. შეადარეთ გამოსყიდის ეს ფორმა ჯოჯოხეთის დაუცხრომელ ცეცხლში მარადიულ სასჯელს — ცნებას, რომელსაც კაცობრიობა ადამიანთა სულების დასაშინებლად იყენებს. მითხარით, ამ ორთაგან რომელი გადმოსცემთ ღვთაებრივი, სრულყოფილი და მოწყალე სამართლიანობის იდეას?
247. ერთი ამხელს სისასტიკეს, უსაზღვრო წყენას, შურისძიებას; მეორე კი შეიცავს მხოლოდ პატიებას, მამობრივ სიყვარულსა და მარადიული

სიცოცხლის მოპოვების იმედს. რაოდენ დიდია ის დამახინჯება, რომელსაც ჩემი სწავლებანი დაექვემდებარნენ მცდარი ინტერპრეტაციების შედეგად!

248. მე გამზადებთ ბრძოლისთვის, რადგან ვიცი, რომ წინააღმდეგობას შეხვდებით იმის გამო, რასაც ასწავლით. მაგრამ, თუ სიკვდილს თქვენი თანამემამულეები სწორედ ამ წამს მოეკიდებინა და მე მეკითხა მათთვის — თუ ცოდვაში მოკვდებიან — რას ამჯობინებდნენ: იმ მარადიულ ცეცხლს, რომლისაც სწამთ, თუ ახალ ცხოვრებაში განწმენდის შესაძლებლობას — ჭეშმარიტად, გეუბნებით, ისინი მეორე ვარიანტს აირჩევდნენ, თუნდაც ფანატიზმით დაბრმავებულნი, თავიანთი სიცოცხლის განმავლობაში მის წინააღმდეგ ებრძოდნენ. (120, 15–17)

249. საკმარისია იცოდეთ — როგორც ჩემს სიტყვაში გითხარით — რომ სულის რეინკარნაცია ჭეშმარიტია, და უკვე თქვენს გულებში აინთო ნათელი და კიდევ უფრო აღტაცებული ხართ ჩემი მოყვარული სამართლიანობით.

250. შეადარეთ დოქტრინების მიერ ამ სწავლებებისთვის მოცემული თეორიები და სხვადასხვა ინტერპრეტაცია და აირჩიეთ ის, რომელიც ყველაზე მეტ სამართლიანობას შეიცავს და ყველაზე მეტი გონიერება ახასიათებს.

251. მაგრამ ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ეს არის ერთ-ერთი იმ გამოცხადებათაგანი, რომელიც ყველაზე მეტად აღაგზნებს სულს ამ ეპოქაში, რომელშიც ამ დიდი ჭეშმარიტების შინაგანი გაცნობიერება იღვიძებს. (63, 76)

252. თქვენ უნდა დაადასტუროთ, რომ სულის რეინკარნაცია ერთ-ერთი იმ დიდი ჭეშმარიტებათაგანია, რომელიც კაცობრიობამ უნდა იცოდეს და ირწმუნოს.

253. ზოგიერთს ეს ინტუიციურად ესმის, იღებს და სჯერა, როგორც რაღაცისა, რაც არ შეიძლება არ იყოს ჩემს სიყვარულსა და სამართლიანობაში კაცობრიობის მიმართ. მაგრამ ასევე იქნებიან მრავალნი, რომლებიც ბილწმეტყველებსა და მატყუარებს დაგიძახებენ.

254. ნუ წუხართ; იგივე შეემთხვა ჩემს მოციქულებს, როდესაც მათ ქადაგებდნენ მკვდრეთით აღდგომას, როგორც იესომ ასწავლა. მღვდლებმა და მოსამართლეებმა ისინი ციხეში ჩაყარეს ამ სწავლებების ქადაგების გამო.

255. მოგვიანებით, სამყარომ მიიღო ეს გამოცხადება, თუმცა დაგარწმუნებთ, რომ მას არ შეეძლო ამ სწავლების სრული მნიშვნელობის გააზრება, ამიტომ აუცილებელია, რომ მე მოვიდე ამ დროს და გასწავლოთ, რომ "ხორცის აღდგომა" მხოლოდ სულის რეინკარნაციას შეიძლება აღნიშნავდეს, რადგან ეს არის სიცოცხლის არსი და მიზეზი — ის, რაც, სინამდვილეში, მარადიულია. რა მიზნით უნდა აღდგნენ მკვდარი სხეულები, როდესაც ისინი მხოლოდ სულის დროებითი სამოსი იყვნენ?

256. ხორცი მიწაში ჩაიფლობა და მას ერევა. იქ ის წმინდება, გარდაიქმნება და დაუღალავად აღიმართება ახალი სიცოცხლისკენ, მაშინ როცა სული, რომელიც სრულყოფილებისკენ მიისწრაფვის, განუწყვეტლივ ვითარდება ზემოთ; და როდესაც ის დედამიწაზე ბრუნდება, ეს მისთვის ადამიანური ცხოვრების აღდგენაა, და თავისი ახალი სხეულისთვისაც აღდგენაა სულთან ერთობაში.

257. მაგრამ მატერია არ არის უკვდავი, სული კი — უკვდავია; ამიტომ გეუბნებით კვლავ, რომ თქვენი სულია, ვისაც ვეძებ, ვასწავლი და ვისაც ჩემთან ყოფნა მსურს. (151, 56–58)

258. თქვენი სული დაძაბულად ეზიდება ჯაჭვს, რომელიც ჩამოაყალიბა იმ ცხოვრებებმა, რომლებიც თქვენი სრულყოფისთვის მოგეცათ, როგორც შესაძლებლობა, და რომლებიც თქვენ არ გამოიყენეთ. ყოველი არსებობა ამ ჯაჭვის ერთ-ერთი რგოლია. მაგრამ თუ თქვენს ცხოვრებას ჩემი მოძღვრებისამებრ მოაწესრიგებთ, თუ კანონს დაემორჩილებით, ამ ქვეყნად სატანჯველად აღარ დაბრუნდებით.

259. თუ დროის გაფლანგვას დაუშვებთ ჩემი სიტყვის შესწავლის გარეშე, მე, დრო, მოულოდნელად მოგაკითხავთ. ისწავლეთ, რათა ჩემს საქმეში თქვენი კანონიერი ადგილი დაიკავოთ. მე დროის მიღმა ვარ და გაძლევთ ამ საგანძურს, რათა გამოიყენოთ იგი თქვენი სულიერი წინსვლისთვის. მე ვარ თქვენი მასწავლებელი, რომელიც მთელი თქვენი ცხოვრების განმავლობაში გასწავლით. (168, 250)

260. მე მსურს, დასრულდეს გაუგებრობა და განსხვავებული მოსაზრებები ჩემს ღვთაებრიობაზე. გააცნობიერეთ, რომ თქვენ ყველანი ერთ ღმერთს გამოხვედით. (181, 63–65)

261. დაუკვირდით სამყაროს და დააფასეთ იგი მთელი მისი სრულყოფილებითა და სილამაზით. იგი შეიქმნა იმისთვის, რომ უფლის შვილებს მისგან შთაგონება მიეღოთ და მასში მამის ხატი დაენახათ. თუ ქმნილებას ასე აღიქვამთ, თქვენი აზროვნება ჩემს ღვთაებრიობამდე აამაღლდება. (169, 44)

262. ამ ეპოქის ნათელი ხსნის კაცობრიობის სულის შემოსაზღვრულ ბნელ მანტიას; ის არღვევს ჯაჭვებს, რომლებიც მას უკავშირებდნენ და ხელს უშლიდნენ ჭეშმარიტი გზის პოვნაში.

263. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ნუ იფიქრებთ, რომ ჩემი სწავლება კრძალავს ცოდნის ყველა სფეროს შესწავლას, რადგან სწორედ მე აღგიძრავთ თქვენი ინტერესი, აღფრთოვანება და ცნობისმოყვარეობა. ამ მიზნით მოგეცით აზროვნების უნარი, რათა მას შეუზღუდავად შეეძლოს ნებისმიერ მიმართულებაში გადაადგილება.

264. მე მოგეცით გონების სინათლე, რათა გაიგოთ, რას ხედავთ თქვენს გზაზე. ამიტომ გეუბნებით: აღმოაჩინეთ, იკვლევით, მაგრამ იზრუნეთ, რომ ჩემი საიდუმლოებების შეცნობისას პატივისცემითა და

თავმდაბლობით მოიქცეთ, რადგან მაშინ ეს ნამდვილად ნებადართული იქნება.
265. მე არ გიკრძალავთ, გაეცნოთ ადამიანების მიერ დაწერილ წიგნებს; თუმცა, თქვენ უნდა გაიწაფოთ, რათა არ წაბორძიკდეთ და შეცდომაში არ შეხვიდეთ. მაშინ შეიტყობთ, თუ როგორ დაიწყო ადამიანმა თავისი ცხოვრება და ბრძოლა, და რამდენს მიაღწია მან.
266. როდესაც მზად იქნებით, უნდა მიუბრუნდეთ ჩემი სწავლებებისა და გამოცხადებების წყაროს, რათა მე გიჩვენოთ მომავალი და ის მიზანი, რომელიც გელით. (179, 22 23)
267. დაგარწმუნებთ: თუ გადაწყვეტთ, რომ ინტერესითა და სიყვარულით ჩაუღრმავდეთ ამ სწავლებების მნიშვნელობას, ყოველ ნაბიჯზე აღმოაჩენთ სულიერი სიბრძნის, სრულყოფილი სიყვარულისა და ღვთაებრივი სამართლიანობის ჭეშმარიტ საოცრებებს. მაგრამ თუ ამ გამოცხადებებს გულგრილად მოეკიდებით, ვერ აღმოაჩენთ ყველაფერს, რაც მათშია დაფარული.
268. არ ჩაუაროთ ჩემს სიტყვას ისე, როგორც ბევრი თქვენგანი გადის ცხოვრებას: ხედავთ და არ აკვირდებით; გესმით და არ უსმენთ; და ფიქრობთ და არ გესმით. (333, 11–12)
269. არ მსურს, ჩემს სულს ან სულიერებასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ რამეს მატერიალური საგნებივით იკვლევდეთ. არ მსურს, მე მეცნიერების მსგავსად შეისწავლოთ, რადგან ამით მძიმე და სამწუხარო შეცდომების მსხვერპლნი გახდებით. (276, 17)
270. ჩემი მთელი სწავლების მიზანია, თქვენი მზერის წინ წარმოვადგინო ყველაფერი, რაც თქვენს არსებაშია, რადგან ამ ცოდნით იბადება ნათელი, რათა იპოვოთ გზა, რომელიც მიგიყვანთ მარადიულთან, სრულყოფილთან, ღმერთთან. (262, 43)

გაწმენდა და სრულყოფილება

271. დღეს თქვენ თქვენს ტანჯვას წარუდგენთ ჩემ წინაშე, რათა მე შეგიმსუბუქოთ იგი, და ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ეს არის ჩემი ამოცანა, რომ მე ამ მიზნით მოვედი, რადგან მე ვარ ღვთაებრივი ექიმი.
272. მაგრამ სანამ ჩემი მკურნალი ბალზამი თქვენს ჭრილობებს იმოქმედებს, სანამ ჩემი ნაზი შეხება თქვენამდე მივა, ყურადღება საკუთარ თავზე გაამახვილეთ და გამოიკვლიეთ თქვენი ტკივილი, შეისწავლეთ იგი, საფუძვლიანად დაფიქრდით მასზე იმდენ ხანს, რამდენიც საჭიროა, რათა ამ წმინდად დაფიქრებით მიიღოთ გაკვეთილი, რომელიც ამ განსაცდელშია და იმ სიღრმისეული გაგება, რომელიც მასშია დამალული და რომელიც თქვენ უნდა შეიცნოთ. ეს გამჭრიახობა გამოცდილება გახდება, რწმენად იქცევა, იქნება ჭეშმარიტების სახის დანახვა, იქნება ახსნა მრავალი განსაცდელისა და გაკვეთილის, რომელიც თქვენთვის გაუგებარია.

273. გამოიკვლიეთ ტკივილი, თითქოს ის ხელშესახები რამ იყოს, და თქვენ მასში აღმოაჩენთ გამოცდილების ლამაზ თესლს, თქვენი არსებობის დიდ გაკვეთილს, რადგან ტკივილი თქვენი ცხოვრების მასწავლებელი გახდა.

274. ვინც ტკივილს მასწავლებლად მიიჩნევს და ფრთხილად უსმენს მის გაფრთხილებებს, რომლებსაც ის განახლების, სინანულისა და გაუმჯობესებისთვის იძლევა, მოგვიანებით შეიცნობს ბედნიერებას, სიმშვიდესა და ჯანმრთელობას.

275. გულდასმით გამოიკვლიეთ საკუთარი თავი და დაინახავთ, რა დიდ სარგებელს იღებთ ამისგან. თქვენ შეიცნობთ თქვენს ნაკლოვანებებსა და უნაკლოებებს, გამოასწორებთ მათ და ამგვარად შეწყვეტთ სხვებზე მსჯელობას. (8, 50–53)

276. მე მხოლოდ ნება რომ გამომეთქვა, თქვენ მყისიერად გაიწმინდებოდით. მაგრამ რა დამსახურება იქნებოდა, მე რომ გაგწმენდდეთ? ყველამ უნდა გამოისყიდოს ჩემი კანონის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულები; ეს არის დამსახურება. რადგან მაშინ, მომავალში, თქვენ იცოდეთ, როგორ აიცილოთ თავიდან წაბორძიკებები და შეცდომები, რადგან ტკივილი შეგახსენებთ.

277. თუ დანაშაულის ჩადენასა და მის ბუნებრივ შედეგებს შორის გულწრფელი სინანული წარმოიქმნება, ტკივილი არ მოგეძალებათ, რადგან მაშინ უკვე საკმარისად ძლიერი იქნებით, რომ განსაცდელი მოთმინებით გადაიტანოთ.

278. სამყარო ძალიან მწარე სასმელს სვამს; და მაინც, მე ის არ დავსჯივარ. მაგრამ თავისი ტკივილის შემდეგ, ის მოვა ჩემთან, ვინც მას ვუხმობ. მაშინ უმადურნი შეიტყობენ, როგორ უმადურონ მას, ვინც მათი არსებობა მხოლოდ კურთხევებით აავსო. (33, 30-31)

279. გვერდზე გადადე შენი სხეულის ზედმეტი სიყვარული და შეიწყალე შენი სული, დაეხმარე მას განწმენდასა და ამაღლებაში. როდესაც ამას მიაღწევ, შეიგრძნობ, თუ როგორი ძლიერი იქნები სულითა და ხორცით.

280. გახსოვდეთ: თუ სული ავად არის, როგორ შეიძლება გულში სიმშვიდე იყოს? და თუ სულში სინანულია, შეუძლია კი მას სიმშვიდით ტკბობა? (91, 72-73)

281. ამ დედამიწას რომ მიეცა თქვენთვის ყველაფერი, რასაც ისურვებდით, და მასზე დიდი სულიერი განსაცდელები რომ არ ყოფილიყო — ვინ იქნებოდა თქვენგან, ვისაც ჩემს სამეფოში შესვლის სურვილი მაინცდამაინც ექნებოდა?

282. ნუ შეურაცხყოფთ და ნუ აგინებთ ტკივილსაც, რადგან თქვენივე ცოდვების გამო მოიწვიეთ იგი. მოითმინეთ იგი და ის გაგწმენდთ და დაგაახლოებთ ჩემთან.

283. ხვდებით, თუ რაოდენ ღრმად ხართ ფესვგადგმული ამქვეყნიურ დიდებასა და სიამეებში? ჰოდა, დადგება დრო, როდესაც თქვენგან ამქვეყნიდან წასვლის სურვილი ძალიან ძლიერი იქნება.

284. ვინც სულიერი აღზევებით თავის განსაცდელებს გადის, ამ ტრიუმფში სიმშვიდეს პოულობს. ვინც მიწაზე ცისკენ მიმართული მზერით დადის, არ წაბორძიკდება და არც მისი ფეხები დაიჭრება ეკლებმა გამოსყიდვის გზაზე. (48, 53–55)

285. შეასრულეთ თქვენი განკუთვნილი! ნუ ისურვებთ ჩემთან დაბრუნებას მანამ, სანამ არ გაივლით იმ გზას, რომელიც მე გიჩვენეთ, რადგან გაწუხებთ ტკივილი, როდესაც თქვენს სულზე დაინახავთ ლაქებს, რომლებიც ჯერ არ გამოსულა, რადგან მან ვერ მიაღწია გამოსყიდვის გზის დასასრულს.

286. რეინკარნაციებმა ჩაგიარეს, თუმცა ბევრმა თქვენგანმა ვერ დააფასა უსასრულო მადლი და სიყვარული, რომელიც მამამ მათ მეშვეობით გიბოძათ.

287. დაფიქრდით: რაც უფრო მეტი შესაძლებლობა გაქვთ, მით მეტია თქვენი პასუხისმგებლობაც; და თუ ამ შესაძლებლობებს არ გამოიყენებთ, გამოსყიდვის ტვირთი და საზღაურის მომთხოვნი სამართლიანობის მოთხოვნები თითოეულ მათგანთან ერთად გაიზრდება. ეს არის ტვირთი, რომლის აუტანელი სიმძიმე ბევრ არსებას არ ესმის და რომლის გამხელაც მხოლოდ ჩემს სწავლებას შეუძლია თქვენთვის. (67, 46)

288. ის განსაცდელები, რომლებსაც ადამიანები განიცდიან, არის ის ნაყოფი, რომელსაც ისინი ახლა იმკიან; ეს მათივე თესვის შედეგია — სიმინდი, რომელიც ზოგჯერ იმ თესლის შედეგია, რომელიც წინა წელს დათესეს, ხოლო სხვა შემთხვევებში — იმის ნაყოფი, რაც წლების წინ ან სხვა განსახიერებებში დათესეს. (178, 2)

289. ნუ იფიქრებთ, რომ ურჩობის შედეგები დაუყოვნებლივ იგრძნობა — არა. მაგრამ, რაც მე გეუბნებით, არის ეს: რომ ადრე თუ გვიან თქვენი საქმეებისთვის პასუხი უნდა აგოთ; თუნდაც ზოგჯერ გეგონათ, რომ თქვენს დანაშაულს შედეგები არ მოჰყოლია, რადგან დრო გადიოდა და ჩემი სამართლიანობა არანაირ ნიშანს არ იძლეოდა.

290. მაგრამ თქვენ უკვე იცით ჩემი სიტყვიდან, რომ მე შეუწყნარებელი ვარ, როგორც მსაჯული, და როდესაც თქვენი განკითხვა მოვა, თქვენ თვალი აეხილებათ სინდისის სინათლეზე. (298, 48)

291. ო, სულებო, რომლებიც მესმენით, ნუ მისცემთ უფლებას, რომ მიწიერი ცხოვრების გასაჭირმა კვალი დაგიტოვოთ და მით უმეტეს, არ გატეხოთ. ეძიეთ სინათლე, რომელიც ყოველ განსაცდელშია, რათა ის დაგეხმაროთ, გახდეთ ძლიერები და თვითკონტროლირებადი.

292. თუ სულმა ვერ დაიმორჩილა ხორცი, ხორცი დაიმორჩილებს და ბატონობას მოიპოვებს მასზე; ამ მიზეზით სულები სუსტდებიან და გჯერათ, რომ ხორცთან ერთად კვდებით. (89, 11-12)

293. ოდესმე განგიცდიათ თქვენს ცხოვრებაში რაიმე ფიზიკური ვნება, რომელმაც მთლიანად მოიცვა თქვენი არსება და შეგეძლოთ სინდისის, მორალისა და გონიერების ხმის გაგონება?
294. ეს მოხდა მაშინ, როდესაც სული დაეცა, რადგან ცდუნებებმა და ბოროტების მხეცის ძალამ, რომელიც ხორცში ბინადრობს, იგი დაამარცხა.
295. და განა მართალი არ არის, რომ თქვენ იგრძენით ბედნიერების ღრმა გრძნობა და უდიდესი სიმშვიდე, როდესაც ამ ვნებისგან გათავისუფლება და მისი გავლენის დაძლევა შეძელით?
296. ეს სიმშვიდე და ეს სიხარული სულის გამარჯვებას ნიშნავს სხეულზე — გამარჯვებას, რომელიც უდიდესი ბრძოლის, "სისხლიანი" შინაგანი ბრძოლის შედეგად მოიპოვება. თუმცა სულს საკმარისი აღმოჩნდა, რომ ახალი ძალა მიეღო -დან და აღსდგარიყო, სინდისის მიერ წაქეზებული და წარმართული, და უკვე დაიმორჩილა ხორცის იმპულსები და თავი დააღწია კიდევ უფრო დიდ დაღუპვაში ჩათრევისგან.
297. ამ ბრძოლაში, თვითუარყოფის ამ აქტში, საკუთარ თავთან ამ ბრძოლაში, თქვენ იხილეთ რაღაცის სიკვდილი, რაც თქვენში ბინადრობდა, თუმცა ეს თქვენი სიცოცხლე არ იყო. ეს მხოლოდ უაზრო ვნება იყო. (186, 18–19)
298. გააცნობიერეთ, რომ ყველაზე ძლიერი მტერი საკუთარ თავში გყავთ. როდესაც მას დაამარცხებთ, თქვენს ფეხქვეშ იხილავთ "შვიდთავიანთ გველეშაპს", რომლის შესახებაც მოციქულმა იოანემ გელაპარაკათ. მხოლოდ მაშინ შეძლებთ ჭეშმარიტად თქვათ: "შემიძლია ავწიო ჩემი სახე უფლისკენ, რათა ვუთხრა მას: უფალო, შენ გამოგყვები". რადგან მაშინ მხოლოდ თქვენი ბაგეები კი არ ილაპარაკებენ, არამედ თქვენი სული. (73, 20)
299. მალე მიხვდებით, რომ ცხოვრება კი არ არის სასტიკი თქვენდამი, ადამიანებო, არამედ თქვენ ხართ სასტიკნი საკუთარი თავის მიმართ. თქვენ იტანჯებით და სხვებსაც ატანჯებთ გაუგებრობის გამო. გრძნობთ თავს მარტოსულად, ხედავთ, რომ არავინ გიყვართ და ხდებით ეგოისტები და გულქვაები. (272, 34)
300. გაიგეთ, რომ ამ ცხოვრებაში თქვენ მიერ ნაგები ყველა ტანჯვა ადამიანური სისუსტეების შედეგია, რადგან მე, ვინც მიყვარხართ, ვერ შეგთავაზებდით ასეთ მწარე სასმელს.
301. უძველესი დროიდან მე გამოგიცხადეთ კანონი, როგორც გზა, რომლითაც შეგიძლიათ დაიცვათ თავი დაცემის, განადგურებისა და "სიკვდილისგან". (215, 65)
302. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ არ შეგიძლიათ თქვენი განსაცდელების მნიშვნელობის გაგება. თქვენ მათ მიიჩნევთ არასაჭიროდ, უსამართლოდ და არაგონივრულად. მაგრამ მე გიამბობთ, რაოდენ დიდი სამართლიანობა და სიბრძნეა თითოეულ მათგანში, როდესაც

დაბერდებით, ხოლო სხვებს — როდესაც ამქვეყნიური ზღურბლი გადალახავთ და სულიერ სფეროებში დაიმკვიდრებთ ადგილს. (301, 44)
303. კვლავ გეუბნებით, რომ მე ვგრძნობ ყოველ ფიქრსა და ყოველ ვედრებას, მაშინ როცა "სამყაროს" არ შეუძლია ჩემი შთაგონების მიღება, არც მოუმზადებია თავი, რომ ჩემმა ღვთაებრივმა ფიქრებმა მისი გონება გაანათლოს და არც ესმის ჩემი ხმა, როდესაც მე მის მოწოდებაზე ვპასუხობ.
304. მაგრამ მე მაქვს თქვენდამი ნდობა, მწამს თქვენი, რადგან მე შეგქმენით და დაგაჯილდოვეთ სულიერი სულით, რომელიც ჩემი ნაპერწკალია, და სულით, რომელიც ჩემს ხატად არის.
305. რომ გეთქვათ, რომ თქვენგან სრულყოფილების მიღწევას არ ველი, ეს იგივე იქნებოდა, თითქოს განგეცხადებინათ, რომ ჩავარდი უდიდეს საქმეში, რომელიც ჩემი ღვთაებრივი ნებით იშვა, და ეს შეუძლებელია.
306. მე ვიცი, რომ თქვენ იმ დროს ცხოვრობთ, როდესაც თქვენი სული გამარჯვებული გამოვა ყველა განსაცდელზე, რომელსაც თავის გზაზე შეხვდება. ამის შემდეგ, იგი, სინათლით აღსავსე, ახალ არსებობას მიეშურება. (238, 52–54)

მიწიერი სამყაროს ეს მხარე და მეორე მხარე

307. იმუშავეთ საკუთარ თავზე; ნუ დაელოდებით, სანამ სიკვდილი მოულოდნელად, მოუმზადებელს წაგიღებთ. რა მოამზადეთ იმ მომენტისთვის, როდესაც სულიერ ცხოვრებას დაუბრუნდებით? გსურთ, რომ მოულოდნელად დაგეუფლოთ, როდესაც ჯერ კიდევ ბორკილებით ხართ შეკრული მატერიაზე, ვნებებსა და მიწიერ ქონებაზე? გსურთ, რომ იმქვეყნიურში თვალდახუჭული შეხვიდეთ, გზის პოვნა ვერ შეძლოთ და ამით ამ ცხოვრების სიმძიმე სულზე დაიტოვოთ აღბეჭდილი? მოემზადეთ, მოწაფეებო, და ფიზიკური სიკვდილის მოსვლას არ შეუშინდებით.
308. ნუ ოხრავთ, რომ უნდა დატოვოთ ეს მიწიერი ველი, რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ აღიარებთ, რომ მასში სასწაულები და დიდება არსებობს, მე გეუბნებით ჭეშმარიტად, რომ ეს მხოლოდ სულიერი ცხოვრების სილამაზის ანარეკლია.
309. თუ არ გაიღვიძებთ — რა გექნათ, როდესაც თავს ახალი გზის დასაწყისში აღმოაჩენთ, რომელიც თქვენთვის უცნობი სინათლით არის განათებული?
310. დატოვეთ ეს სამყარო უცრემლოდ, თქვენი საყვარელი ადამიანების გულებში ტკივილის დატოვების გარეშე. გაუშვით, როდესაც დრო დადგება და თქვენს სახეზე დატოვეთ მშვიდობის ღიმილი, რომელიც თქვენი სულის განთავისუფლებაზე მეტყველებს.
311. თქვენი სხეულის სიკვდილი არ გაშორებთ იმ არსებებს, რომლებიც თქვენს მზრუნველობას ენდობოდნენ, და არც იმ სულიერ

პასუხისმგებლობას გათავისუფლებთ, რომელიც გაქვთ მათ მიმართ, ვინც თქვენი მშობლები, დედმამიშვილები ან შვილები იყვნენ.
312. გააცნობიერეთ, რომ სიყვარულისთვის, მოვალეობისთვის, გრძნობებისთვის — ერთი სიტყვით: სულისთვის — სიკვდილი არ არსებობს. (70, 14–19)
313. იშრომეთ დიდი ენთუზიაზმით, რათა — როდესაც სიკვდილი მოვა და ამ ცხოვრებას თვალს დახუჭავთ — თქვენმა სულმა თავისით იგრძნოს, როგორ აიწევს ზევით, სანამ არ მიაღწევს იმ სამყოფელს, რომელიც თავისი ღვაწლით დაიმსახურა.
314. ამ საქმის მოწაფეები, ფიზიკური სიკვდილის დადგომისას, იგრძნობენ, თუ რა მარტივად იწყდება სულსა და სხეულს შორის არსებული კავშირები. მათში არ იქნება ტკივილი იმის გამო, რომ მიტოვებენ დედამიწის ნუგეშს. სული არ იხეტიალებს კაცთა შორის, როგორც ჩრდილი, არ მოაკაკუნებს კარიდან კარზე, გულიდან გულზე, სინათლის, სიყვარულისა და მშვიდობის მონატრებით. (133, 61–62)
315. აღამაღლე შენი სული, რათა სიამოვნება მხოლოდ მარადისულში, ლამაზსა და კეთილში იპოვო. თუ ეს ასე არ არის, თქვენი სული — თქვენი ცხოვრების შედეგად გაკეთილშობილებული — დიდ ტანჯვას განიცდის, რათა გათავისუფლდეს სხეულისა და ყველაფრისგან, რასაც ტოვებს, და იგი გარკვეული ხნის განმავლობაში დაბნეულობითა და მწვავე ტკივილით იხეტიალებს სულიერ სამყაროებში, სანამ არ განწმენდილდება.
316. იცხოვრეთ ჩემი რჯულით და სიკვდილის არ გეშინოდეთ. მაგრამ ნუ მოითხოვთ ან ინატრებთ მას დროზე ადრე. მოდიოდეს, რადგან ის ყოველთვის ემორჩილება ჩემს ბრძანებას. იზრუნეთ, რომ მოუმზადებელი არ დაგგაგდოთ, და თქვენ შეხვალთ სულიერ სამყაროში, როგორც ნათლის შვილები. (56, 43–44)
317. იცხოვრეთ მშვიდობით თქვენს სახლებში; აქციეთ ისინი სავანედ, რათა როდესაც "სულიერ ველზე" დაბნეულად მოხეტიალე უხილავი არსებები შემოვიდნენ, მათ თქვენს არსებაში იპოვონ სინათლე და სიმშვიდე, რომელსაც ეძებენ, და ამაღლდნენ იმქვეყნად. (41, 50)
318. თქვენ, ვინც სულით ცხოვრობთ, მაგრამ მატერიალურ მიზნებს მაინც ეწებებით, გეუბნებით: მოწყვიტეთ ის, რაც თქვენი აღარ არის. რადგან თუ მიწა კაცობრიობის მარადიული სახლი არ არის, მით უმეტეს არ არის ის სულისათვის. იქ, საიქიო სამყაროში, "სულიერ ველზე", თქვენ გელით ნათლით სავსე ცხოვრება, რომელსაც სიკეთის გზაზე ნაბიჯ-ნაბიჯ მიაღწევთ.
319. მათ, ვინც ჩემს სიტყვას ადამიანურად ისმენს, ვეუბნები, რომ — სანამ ეს სხეული აქვთ, რომელიც მათ მიწიერ გზაზე თან ახლავს — ისინი უნდა ზრუნავდნენ მასზე და ბოლომდე შეინარჩუნონ. რადგან ის არის ჯოხი, რომელზეც სული ეყრდნობა, და ბრძოლის იარაღი. მისით სული ხედავს

ამ ცხოვრებას, ხოლო პირით ის საუბრობს და შეუძლია ნუგეშისცემა თანამშობლებისთვის. (57, 3)
320. ახლა კი მოძღვარი გეკითხებათ: სად არიან თქვენი მიცვალებულნი და რატომ ტირით თქვენი საყვარელების გარდაცვალებისას? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ჩემს თვალში არავინ მომკვდარა, რადგან ყველას მივეცი სიცოცხლე საუკუნო. ისინი ყველანი ცოცხლები არიან; ვინც თქვენ დაკარგულად მიგაჩნდათ, ჩემთან არიან. სადაც თქვენ სიკვდილს ხედავთ, იქ სიცოცხლეა; სადაც დასასრულს ხედავთ, იქ დასაწყისია. სადაც ფიქრობთ, რომ ყველაფერი საიდუმლო და შეუცნობელი თავსატეხია, იქ არის სინათლე, რომელიც მარადიული განთიადის მსგავსად ანათებს. სადაც გჯერათ, რომ არაფერია, იქ ყველაფერია, და სადაც დიდ სიჩუმეს გრძნობთ, იქ "კონცერტია". (164, 6)
321. როდესაც სიკვდილი თქვენი ფიზიკური სხეულის არსებობას ასრულებს, ეს სულისთვის მოსასვენებელია, რომელიც, როდესაც კვლავ განხორციელდება, განახლებული ძალითა და მეტი ნათლით ბრუნდება და აგრძელებს იმ ღვთაებრივი გაკვეთილის შესწავლას, რომელიც ჯერ არ დაუსრულებია. ამგვარად, საუკუნეების განმავლობაში, თქვენი სულის, როგორც მარცვლის, მომწიფება ხდება.
322. მე ბევრი რამ გამოგიცხადეთ სულიერი ცხოვრების შესახებ, მაგრამ გეუბნებით, რომ ჯერ არ გჭირდებათ ყველაფრის ცოდნა, არამედ მხოლოდ იმის, რაც აუცილებელია თქვენი მგზავრობისთვის მარადიულ სახლში. იქ გიამბობთ ყველაფერს, რისი ცოდნაც გეწერათ. (99, 32)
323. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ იმის ნეტარება, ვინც სულიერ ცხოვრებას უბრუნდება და დედამიწაზე შეასრულა მისმა მამამ მისთვის განკუთვნილი ბედი? მისი კმაყოფილება და სიმშვიდე უსასრულოდ აღემატება ყველა იმ სიამოვნებას, რომლის მიღებაც სულს ადამიანურ ცხოვრებაში შეუძლია.
324. და მე გაძლევთ ამ შესაძლებლობას, რათა იყოთ მათ შორის, ვინც ხარობს, როდესაც თავის სამეფოში დაბრუნდება, და არა მათ შორის, ვინც იტანჯება და ტირის თავის ღრმა შეძრწუნებით ან სინანულით. (93, 31-32)
325. ამ გამოვლინების დასასრული უკვე ახლოსაა, რათა შემდეგ ის უფრო მაღალ ფორმაში განახლდეს თქვენი შემოქმედის სულიდან სულთან დიალოგის დაწყების მეშვეობით, რომელსაც ჩემთან მცხოვრები უმაღლესი სულიერი არსებები იყენებენ. (157, 33)
326. როდესაც ჩემს სულიერ სამყაროზე გესაუბრებით, ვგულისხმობ მორჩილი სულიერი არსებების იმ ლაშქარს, რომლებიც, როგორც ჭეშმარიტი მსახურები, მხოლოდ იმას აკეთებენ, რასაც მათი უფლის ნება უბრძანებთ.
327. მე ისინი თქვენთან გამოვგზავნე, რათა ყოფილიყვნენ მრჩევლები, მფარველები, მკურნალები და ჭეშმარიტი ძმები და დები ყველა ადამიანისთვის. ისინი არ წუწუნებენ, რადგან მათში სიმშვიდეა. ისინი კითხვებს არ სვამენ; რადგან მათი განვითარებისა და ხანგრძლივ გზებზე

მიღებული გამოცდილების ნათელმა მიანიჭა მათ უფლება, გაანათლონ კაცობრიობის გონება. ისინი მზად არიან და თავმდაბლები არიან ყოველი დახმარების ძახილზე და ყოველ გასაჭირში.

328. მე დავავალე მათ, რომ თქვენთვის ცნობილი გამხდარიყვნენ, რათა მოგეცათ თქვენი დარიგებები, თქვენი მოწმობა და თქვენი გამხნევება. ისინი თქვენ წინ მიდიან, გზას გიწმენდენ და თავიანთ დახმარებას გიწევენ, რათა გული არ გაგიტყდეთ.

329. ხვალ თქვენც ამ სინათლის არმიას მიეკუთვნებით, რომელიც სულიერი არსებების უსასრულო სამყაროში მხოლოდ თავისი ადამიანი ძმებისა და დების სიყვარულისთვის მოქმედებს, იმ ცნობიერებით, რომ ამით თავის მამას განადიდებს და უყვარს.

330. თუ გსურთ, მათ დაემსგავსოთ, თქვენი ცხოვრება სიკეთეს მიუძღვენით. გაუზიარეთ თქვენი მშვიდობა და თქვენი პური; სიყვარულით მიიღეთ გაჭირვებულნი; მოინახულეთ ავადმყოფნი და ტყვეები. შეიტანეთ სინათლე თქვენი თანამემამულეების გზაზე, რომლებიც ჭეშმარიტი გზის საძებნელად ეძებენ. აავსეთ უსასრულო სივრცე კეთილშობილური ფიქრებით; ილოცეთ არყოფნილთათვის და ლოცვა მათ თქვენთან დაგაახლოებთ.

331. როდესაც სიკვდილი შეაჩერებს თქვენი გულის ძგერას და თქვენი თვალების ნათელი გაფერმკრთალდება, თქვენ გაიღვიძებთ სამყაროში, რომელიც საოცრად ჰარმონიული, დალაგებული და სამართლიანია. იქ თქვენ გააცნობიერებთ, რომ ღვთის სიყვარულს შეუძლია აგინაზღაუროთ ყველა თქვენი საქმე, განსაცდელი და ტანჯვა.

332. როდესაც სული იმ სახლს მიაღწევს, ის სულ უფრო და უფრო ივსება უსასრულო სიმშვიდით. ის მყისიერად იხსენებს იმ -ებს, რომლებიც ჯერ კიდევ შორს არიან ამ ნეტარებისგან და, თავის მონატრებაში, სურვილში, რომ მისმა საყვარლებმაც მიაღწიონ ამ ღვთაებრივ ნიჭს, უერთდება სულიერ მსახურებს, რომლებიც იბრძვიან და შრომობენ თავიანთი მიწიერი ძმების ხსნის, კეთილდღეობისა და მშვიდობისთვის. (170, 43–48)

333. ვის წარმოუდგენია ოდესმე ამ სინათლის ლეგიონების ბრძოლები იმ დაბნეული არსებების შემოჭრების წინააღმდეგ, რომლებიც მუდმივად გემუქრებიან? არც ერთი ადამიანის თვალი არასდროს უნახავს ეს ბრძოლა, რომელსაც ორივე მხარე დაუღალავად აწარმოებს ერთმანეთის წინააღმდეგ, თქვენი შეუმჩნევლად. (334, 77)

334. აჰა, ჩემი საქმის გაგრძელება, ჩემი მოსვლა "მესამე ეპოქაში" როგორც ნუგეშის სულის, ჩემი ანგელოზთა დიდძალი ლაშქრით გარშემორტყმული, როგორც წერია.

335. ჩემს გარემოცვაში მყოფი ეს სულიერი არსებები იმ ნუგეშის ნაწილს წარმოადგენენ, რომელიც მე აღგითქვით, და მათ საზრიელ რჩევებსა და სათნოების მაგალითებში თქვენ უკვე მიიღეთ მტკიცებულებები მათი

მოწყალებისა და მათი მშვიდობისა. მათ მეშვეობით მე დაგლოცეთ თქვენ, და ისინი შუამავლობდნენ თქვენსა და ჩემს სულს შორის.
336. როდესაც თქვენ შეიგრძენით მათი მადლის უნიკალური ნიჭი და მათი თავმდაბლობა, თქვენ შთაგაგონებდათ, შეესრულებინათ ისეთივე წმინდა საქმეები, როგორსაც მათ თქვენს ცხოვრებაში აღასრულეს. როდესაც ისინი თქვენს სახლს სტუმრობდნენ, თქვენ პატივად მიიჩნევდით მათ სულიერ თანდასწრებას.
337. ნეტარნი ხართ, თუ მათ გულუხვობას შეამჩნიეთ. მაგრამ მოძღვარი გეუბნებათ: ხომ არ ფიქრობთ, რომ ისინი ყოველთვის სათნო არსებები იყვნენ? განა არ იცით, რომ ბევრი მათგანი მიწაზე ცხოვრობდა და გაეცნო სისუსტესა და მძიმე დანაშაულებს?
338. ხოლო ახლა შეხედეთ მათ: ისინი ახლა უბიწონი არიან, და ეს იმიტომ, რომ მათ ყური დაუგდეს სინდისის ხმას, სიყვარულში გამოფხიზლდნენ და ინანეს თავიანთი წარსული დანაშაულები. ამ ცდაში ისინი განწმინდნენ, რათა ღირსეულად აღმდგარიყვნენ, და დღეს ისინი ჩემს სამსახურს კაცობრიობის სამსახურებით ასრულებენ.
339. სიყვარულის გამო, მათმა სულმა იტვირთა თანამშობლების დახმარების ამოცანა, რათა გამოესყიდათ ყველაფერი, რაც დედამიწაზე ყოფნისას ვერ გააკეთეს; და, როგორც ღვთაებრივი ნიჭი, ისინი ისარგებლეს შესაძლებლობით, დაეთესათ ის თესლი, რომლის დათესვაც ადრე ვერ შეძლეს, და გამოესწორებინათ ყველა არასრულყოფილი საქმე, რომელიც ჩაიდინეს.
340. ამიტომ, თქვენ ახლა გაოცებით ხედავთ მათ თავმდაბლობას, მოთმინებასა და სირბილეს და ზოგჯერ გინახავთ, როგორ იტანჯებიან საკუთარი ცოდვების გამოსასყიდად. მაგრამ მათი სიყვარული და გაგება, რომელიც აღემატება მათ წინაშე მდგარ დაბრკოლებებს, ყველაფერს სძლევს და ისინი თვითმსხვერპლობამდეც კი არიან მზად. (354, 14-15)
341. ხომ არ გაქვთ წარმოდგენა იმ სულიერ სახლზე, რომელიც დატოვეთ დედამიწაზე მოსასვლელად? "არა, უფალო", მეუბნებით თქვენ, "არაფერი გაგვაჩნია წარმოდგენაში, არც არაფერი გვახსოვს".
342. დიახ, ადამიანებო, იმდენად დიდი ხნის წინ გადაუხვიეთ სიწმინდესა და უმანკოებას, რომ ვერც კი წარმოიდგენთ მშვიდობიან არსებობას, კეთილდღეობის იმ მდგომარეობას.
343. მაგრამ ახლა, როდესაც თქვენ ისწავლეთ სულის ხმის მოსმენა და მისგან მისი გამოცხადებების მიღება, თქვენთვის გახსნილია გზა, რომელიც მათ, ვინც ჩემკენ მოექცევა, აღთქმულ სამეფოში მიიყვანს.
344. ეს არ არის იმ სიმშვიდის სამოთხე, საიდანაც "პირველნი" წავიდნენ, არამედ სულის უსასრულო სამყარო, სიბრძნის სამყარო, ჭეშმარიტი სულიერი ნეტარების სამოთხე, სიყვარულისა და სრულყოფილების ცა. (287, 14–15)

ღვთაებრივი გამოცხადებები

345. ყოველთა არსებათა მამა გესაუბრებათ ამ წამს. სიყვარული, რომელმაც შეგქმნათ, თავს იჩენს ყველაში, ვინც ამ სიტყვას ისმენს. (102, 17)

346. თქვენთან საუბრობს ერთადერთი არსებული ღმერთი — ის, ვისაც იეჰოვა უწოდეთ, როდესაც მან თავისი ძალა გამოგიცხადათ და სინის მთაზე კანონი გაგიცხადათ; ის, ვისაც იესო უწოდეთ, რადგან მასში იყო ჩემი სიტყვა; და ის, ვისაც დღეს წმინდა სულს უწოდებთ, რადგან მე ვარ ჭეშმარიტების სული. (51, 63)

347. როდესაც მამის სახელით გელაპარაკებით, თქვენ წინ რჯულის წიგნი იხსნება. როდესაც მასწავლებლის სახელით გელაპარაკებით, ჩემს მოწაფეებს სიყვარულის წიგნს ვუჩვენებ. როდესაც თქვენთან სულიწმინდის სახით ვსაუბრობ, სიბრძნის წიგნი გაგინათლებთ ჩემი სწავლებებით. ისინი ერთიან სწავლებას ქმნიან, რადგან ერთი ღვთისგან მოდიან. (141, 19)

348. ღმერთი არის სინათლე, სიყვარული, სამართლიანობა. ყველა, ვინც თავის ცხოვრებაში ამ თვისებებს გამოხატავს, წარმოაჩენს და პატივს მიაგებს თავის უფალს. (290, 1)

349. ნუ იტყვით, რომ მე სიღარიბისა და მწუხარების ღმერთი ვარ, რადგან ფიქრობთ, რომ იესოს ყოველთვის თან ახლდა ავადმყოფთა და ტანჯულთა უამრავი ხროვა. მე ნამდვილად ვეძებ ავადმყოფებს, მგლოვიარეებსა და ღარიბებს, მაგრამ ამას ვაკეთებ იმისთვის, რომ სიხარულით, ჯანმრთელობითა და იმედით აღვავსო ისინი, რადგან მე ვარ სიხარულის, სიცოცხლის, მშვიდობისა და ნათლის ღმერთი. (113, 60)

350. დიახ, ხალხო, მე თქვენი დასაწყისი და დასასრული ვარ; მე ვარ ალფა და ომეგა, თუმცა ჯერ არ გამიზიარებია და არ გამხელია თქვენთვის ყველა ის სწავლება, რომელიც თქვენი სულისთვის მაქვს შენახული და რომელსაც მხოლოდ მაშინ შეიცნობთ, როდესაც ამ სამყაროსგან უკვე შორს იქნებით.

351. ამჟამად ბევრ ახალ გაკვეთილს მოგავლინებთ, მაგრამ მოგცემთ მხოლოდ იმას, რისი ქონის უნარიც გაქვთ, ისე, რომ არ გახდეთ ამპარტავანი ან არ გამოავლინოთ სხვათა მიმართ ამპარტავნული უპირატესობის გრძნობა . თქვენ ხომ იცით, რომ ვინც თავისი ნამოქმედარით ამაყობს, სწორედ ამ ამპარტავნებით ანადგურებს მას. სწორედ ამიტომ გასწავლეთ, რომ იშურებდეთ სიჩუმეს, რათა თქვენი ნამოქმედარი სიყვარულის ნაყოფი გამოისხას. (106, 46)

352. თქვენ ჯერ კიდევ ვერ იგებთ მრავალ გამოცხადებას, რომლებიც თქვენი ცოდნის საგანძურის ნაწილად უნდა იქცეს და რომელთა შესახებაც ადამიანებს მიაჩნიათ, რომ ცოდნა მხოლოდ ღმერთს ეკუთვნის. როგორც კი werიმე ვინმე გამოთქვამს სურვილს, განმარტოს ისინი ან ეძებს მათში

ჩაწვდომას, მათ მყისიერად უწოდებენ ღვთისგმობას ან თვლიან ამას თავხედობად. (165, 10)
353. ჯერ კიდევ ბევრი გაქვთ სასწავლი, რათა გახდეთ მიმღებელნი ჩემი შთაგონებისა და ჩემი მოწოდებებისადმი. რამდენად ხშირად გიგრძვნიათ სულიერების რხევები და ვერ ხვდებით, ვინ გიხმობთ! ეს "ენა" თქვენთვის იმდენად დამაბნეველია, რომ ვერ იგებთ მას და საბოლოოდ სულიერ მოვლენებს ჰალუცინაციებს ან მატერიალურ მიზეზებს მიაწერთ. (249, 24)
354. ნუ გაგიკვირდებათ, რომ — მიუხედავად იმისა, რომ მე ვარ ყოველი ს□□□□ის უფალი — ვცხადდები თქვენ შორის და სიყვარულს გთხოვთ. მე ვარ სიმშვიდისა და თავმდაბლობის ღმერთი. მე არ ვამაყობ ჩემი სიდიადით; პირიქით, ვმალავ ჩემს სრულყოფილებასა და ბრწყინვალებას, რათა უფრო დავუახლოვდე თქვენს გულებს. რომ გენახათ მე მთელი ჩემი დიდებით — რა მწარედ იტირებდით თქვენი ცოდვების გამო! (63, 48)
355. იგრძენით, რომ ძალიან ახლოს ვარ თქვენთან; ამის დასტურს თქვენი ცხოვრების რთულ მომენტებში გაძლევთ. ჩემი ნება იყო, რომ ჩემთვის სამკვიდრებელი მოემზადებინათ თქვენს გულებში, რათა იქ ჩემი თანდასწრება გეგრძნოთ.
356. როგორ ხდება, რომ ვერ გრძნობთ ჩემს არსებობას, მაშინ როცა მე თქვენში ვარ? ზოგიერთები ბუნებაში მხედავენ, სხვები მხოლოდ მატერიის მიღმა მგრძნობენ, მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მე ყველაფერში და ყველგან ვარ. რატომ ეძებთ ყოველთვის ჩემს არსებობას თქვენს გარეთ, როცა მე თქვენშიც ვარ? (1, 47-48)
357. თუნდაც დედამიწაზე რელიგიები არ არსებობდეს, საკმარისი იქნებოდა თქვენი არსების სიღრმეებში ჩაღრმავება, რათა ჩემი თანადგომა თქვენს შინაგან ტაძარში იპოვოთ.
358. მე ასევე გეუბნებით, რომ საკმარისი იქნებოდა იმის დაკვირვება, რასაც ცხოვრება გთავაზობთ, რათა მასში აღმოაჩინოთ სიბრძნის წიგნი, რომელიც მუდმივად გიხსნით თავის უმშვენიერეს გვერდებსა და უღრმეს სწავლებებს.
359. მაშინ გააცნობიერებთ, რომ არ არის სწორი, რომ სამყარო გზას აცდეს, როდესაც ჭეშმარიტი გზა თავის გულში ატარებს, და არც ის, რომ იგი უმეცრების სიბნელეში იხეტიალოს, მიუხედავად იმისა, რომ ამდენი სინათლის შუაგულში ცხოვრობს. (131, 31-32)
360. დღეს ჩემი უნივერსალური ენა ყველას ესმის, რათა უთხრას მათ: მიუხედავად იმისა, რომ მე თითოეულ თქვენგანში ვარ, არავინ თქვას, რომ ღმერთი მხოლოდ ადამიანში არსებობს, რადგან ღმერთში არსებები და მთელი ქმნილებაა.
361. მე ვარ უფალი, თქვენ კი მისი ქმნილებები. არ მსურს, თქვენი ბატონები გიწოდოთ, არამედ შვილები; მაგრამ იცოდეთ, რომ მე ყველაფერზე მაღლა ვარ. შეიყვარეთ ჩემი ნება და დაიცავით ჩემი

რჯული; იცოდეთ, რომ ჩემს განჩინებებში სრულყოფილების გარდა არაფერია შესაძლებელი. (136, 71-72)
362. მე შეგქმენით, რათა შემიყვაროთ და იგრძნოთ ჩემი სიყვარული. თქვენ მე ისევე გჭირდებით, როგორც მე მჭირდებით თქვენ. ვინც ამბობს, რომ თქვენ არ გჭირდებით, ის სიმართლეს არ ამბობს. ასე რომ ყოფილიყო, არც შეგქმნითდი, არც განკაცდებოდი, რათა გადამერჩინეთ იმ მსხვერპლშეწირვით, რომელიც სიყვარულის უდიდესი დასტური იყო; შემეძლო, დაგეღუპათ.
363. მაგრამ უნდა გააცნობიეროთ, რომ თუ ჩემი სიყვარულით საზრდოობთ, სამართლიანია, იგივე შესწიროთ თქვენს მამას, რადგან მე კვლავ და კვლავ გეუბნებით: "მწყურია, მწყურია თქვენი სიყვარული". (146, 3)
364. როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ, რომ მე ვინმეს უფრო ან ნაკლებად ვუყვარვარ? როგორ შეიძლება თქვენი ტკივილი იმის ნიშნად მიიჩნიოთ, რომ მე არ მიყვარხართ? ნეტავ ხვდებოდეთ, რომ სწორედ თქვენდამი სიყვარულის გამო მოვედი! განა არ გითხარით, რომ მართლები უკვე გადარჩენილნი არიან და ექიმი ჯანმრთელებს კი არა, ავადმყოფებს სჭირდებათ? თუ თავს ავადმყოფად გრძნობთ და სინდისის შუქზე გამოცდისას ცოდვილებად აღიარებთ თავს, მაშინ დარწმუნდით, რომ სწორედ თქვენს საძებნელად მოვედი.
365. თუ გჯერათ, რომ ღმერთს ზოგჯერ ცრემლი ღვრიდა, ეს ნამდვილად არა იმის გამო, რომ იხარებენ მის ზეციურ სამეფოში, არამედ იმის გამო, ვინც დაბნეულია ან ტირის. (100, 50-51)
366. მამაჩემის სახლი თქვენთვისაა გამზადებული. როდესაც მასთან მიხვალთ, მასში ჭეშმარიტად იხარებთ. როგორ შეუძლია მამას იცხოვროს სამეფო პალატაში და დატკბეს უხვი საკვებით, როდესაც იცის, რომ მისი საკუთარი შვილები თავისივე სახლის კარიბჭესთან საწყალობლებივით დგანან? (73, 37)
367. შეისწავლეთ რჯული, შეიყვარეთ სიკეთე, განახორციელეთ სიყვარული და წყალობა საქმით, მიანიჭეთ თქვენს სულს წმინდა თავისუფლება, რომ აიჭრას თავის სამშობლოში და შემიყვარებთ მე.
368. გსურთ, იხილოთ სრულყოფილი მაგალითი იმისა, თუ როგორ უნდა მოიქცეთ და როგორი უნდა იყოთ, რათა ჩემთან მოხვიდეთ? მიიღეთ იესო თქვენს მოდელად, მიყვარეთ მე მასში, მეძიეთ ჩემთან მისი მეშვეობით, მოდით ჩემთან მისი ღვთაებრივი კვალის მიყოლებით.
369. მაგრამ არ უნდა მიყვარდეთ მე მისი ხორციელი სახით ან გამოსახულებით, და არც მისი სწავლებების პრაქტიკა უნდა ჩაანაცვლოთ რიტუალებით ან გარეგანი ფორმებით, რადგან სხვაგვარად სამუდამოდ დარჩებით თქვენს განსხვავებებში, თქვენს მტრობასა და ფანატიზმში.
370. მიყვარეთ იესოში, მაგრამ მის სულში, მის სწავლებასა და მოძღვრებაში და აღასრულებთ მარადიულ კანონს; რადგან ქრისტეში

ერთიანდება სიმართლე, სიყვარული და -ის სიბრძნე, რომლითაც მე კაცობრიობას მისი სულის არსებობა და ყოვლისშემძლეობა გამოვავლინე. (1, 71-72)

კაცი და მისი ბედი

371. დიდი ხანია, რაც ჩემთან მიჯაჭვულობას თავი დაანებეთ; აღარ იცით, ვინ ხართ სინამდვილეში, რადგან თქვენმა შემოქმედმა თქვენში ჩადებული მრავალი თვისება, უნარი და ნიჭი დათრგუნული და გამოუყენებელი დატოვათ. თქვენ სულიერ და ღვთისმეტყველურ საკითხებში მძინარენი ხართ, მაშინ როცა სწორედ ამ სულიერ თვისებებშია ადამიანის ჭეშმარიტი სიდიადე. თქვენ ამქვეყნიური არსებების მსგავსად ცხოვრობთ, რადგან ისინი ამქვეყნად იშობებიან და აქვე ქრებიან. (85, 57)

372. მოგახსენებთ, ო, საყვარელო მოწაფეებო: რა გეკუთვნით ამქვეყნად? ყველაფერი, რაც გაგაჩნიათ, მამამ გიბოძათ, რათა გამოიყენოთ იგი დედამიწაზე თქვენი მოგზაურობისას, სანამ თქვენი გული ცემს. რადგან თქვენი სული ჩემი ღვთაებრივი არსებისგან მომდინარეობს, რადგან ის ზეციერი მამის სუნთქვაა, რადგან ის ჩემი სულის ატომის განხორციელებაა, და რადგან თქვენი სხეულიც ჩემი კანონებისამებრ შეიქმნა და მე ის თქვენი სულის ინსტრუმენტად გიბარეთ, არაფერია თქვენი, ჩემო ძვირფასო შვილებო. მთელი ქმნილება მამას ეკუთვნის და მან თქვენ მისი დროებითი მცველები გაგხადათ. გახსოვდეთ, რომ თქვენი მატერიალური ცხოვრება უსასრულობაში მხოლოდ ერთი ნაბიჯია; ის უსასრულობის სინათლის სხივია და ამიტომ ყურადღება უნდა მიაქციოთ იმას, რაც მარადიულია, რაც არასდროს კვდება, და ეს სულია. (147, 8)

373. სულმა უნდა წარმართოს გონება, ხოლო გონებამ, რომელიც მხოლოდ ადამიანური სიდიადისკენ მონატრებულმა გულმა წარმართა, არ უნდა მართოს თქვენი ცხოვრება.

374. დაფიქრდით: თუ თავს უფლებას მისცემთ, რომ თქვენი ტვინის ბრძანებით იმოქმედოთ, თქვენ მას გადატვირთავთ და ვერ გასცდებით იმ ზღვარს, რასაც მისი შეზღუდული ძალები ნებას რთავს.

375. გეუბნებით: თუ გსურთ იცოდეთ, რატომ გიჩნდებოდათ სურვილი, სიკეთე გეღვაწათ, და რატომ გინთებათ გული ქველმოქმედებისგან, მაშინ მიეცით უფლება თქვენს გულსა და გონებას, რომ სულით იხელმძღვანელონ. მაშინ გაოცდებით თქვენი მამის ძალით. (286, 7)

376. სწორია, რომ სულმა განუმარტოს სიბრძნე ადამიანის გონებას და არა გონებამ მისცეს "სინათლე" სულს.

377. ბევრს არ ესმის, რასაც აქ გეუბნებით, სწორედ იმიტომ, რომ თქვენ დიდი ხნის წინ თავდაყირა დააყენეთ თქვენი ცხოვრების წესი. (295, 48)

378. იცოდეთ, მოწაფეებო, რომ სულიერება ცნობიერებას საშუალებას აძლევს, საკუთარი თავი უფრო ნათლად გამოხატოს, და ვინც ამ ბრძნულ ხმას ისმენს, არ მოიტყუება.
379. გაეცანით სინდისს; ის მეგობრული ხმაა, ის არის სინათლე, რომლის მეშვეობითაც უფალი ნებას რთავს თავის ნათელს გაანათლოს — იქნება ეს მამის, მასწავლებლის თუ მსაჯულის სახით. (293, 73-74)
380. დაუღალავად კითხეთ ჩემი სიტყვა. ის, როგორც უხილავი ბურღი, გაგიმსუბუქებთ ხასიათის მკვეთრ კიდეებს, სანამ მზად არ იქნებით, თქვენი მოყვასის ურთულეს პრობლემებსაც კი გაუმკლავდეთ.
381. თქვენ მათში აღმოაჩენთ ტანჯვას, სინანულის ვალდებულებებსა და ზიანის ანაზღაურების მოვალეობებს, რომელთა მიზეზებიც შეიძლება ძალიან მრავალფეროვანი იყოს. ზოგიერთს ისეთი წარმომავლობა აქვს, რომლის გაგებაც არც ისე რთულია; მეორე მხრივ, იქნება სხვებიც, რომელთა ახსნაც მხოლოდ ინტუიციით, გამოცხადებითა და გონიერებით შეგიძლიათ, რათა თქვენი თანამემამულეები მძიმე ტვირთისგან გაათავისუფლოთ.
382. ეს სულიერი ნიჭები სასწაულს მხოლოდ მაშინ მოახდენენ, თუ მათ მფლობელს მოყვასის სიყვარული ამოძრავებს. (149, 88)
383. რატომ საუბრობენ ადამიანები "წარმართულზე", როდესაც ჩემში და ჩემს საქმეში ყველაფერი ბუნებრივია? განა ადამიანთა ბოროტი და უნაკლო საქმეები არ არის "წარმართული", რადგან მათთვის ბუნებრივი იქნებოდა ყოველთვის კეთილად მოქმედება იმის გათვალისწინებით, თუ საიდან მოვიდნენ და რა თვისებები გააჩნიათ და ატარებენ საკუთარ თავში? ჩემში ყველაფერს მარტივი და ღრმა ახსნა აქვს; არაფერი რჩება სიბნელეში.
384. თქვენ "გარდაუვალი" უწოდებთ ყველაფერს, რასაც არ იგებთ ან საიდუმლოში ჩაფლულად მიიჩნევთ. მაგრამ როგორც კი თქვენი სული დამსახურების მეშვეობით ამაღლდება და დაინახავს და აღმოაჩენს იმას, რისი დანახვაც ადრე არ შეეძლო, ის გააცნობიერებს, რომ ქმნილებაში ყველაფერი ბუნებრივია.
385. რამდენიმე საუკუნის წინ, რომ კაცობრიობას დღევანდელი პროგრესისა და აღმოჩენების შესახებ ეცნობებინა, მეცნიერებიც კი დაეჭვდებოდნენ და ასეთ საოცრებებს ზებუნებრივად მიიჩნევდნენ. დღეს კი, როდესაც თქვენ განვითარდით და ადამიანის მეცნიერების პროგრესს ნაბიჯ-ნაბიჯ მიჰყევით, თქვენ მათ ბუნებრივ ქმნილებებად მიიჩნევთ, მიუხედავად იმისა, რომ აღფრთოვანებული ხართ მათით. (198, 11 12)
386. უნდა გითხრათ: არ იფიქროთ, რომ სულს განვითარებისთვის აუცილებლად სჭირდება ადამიანის სხეული და ამქვეყნიური ცხოვრება. თუმცა, გაკვეთილები, რომლებსაც ის ამქვეყნად იღებს, დიდად სარგებლობს მისი სრულყოფისთვის.

387. სხეული სულს ეხმარება მის განვითარებაში, გამოცდილების მიღებაში, გამოსყიდვასა და ბრძოლებში; ეს მისი დანიშნულებაა და ამის დადასტურებას იპოვით ჩემი ღვთაებრიობის ამ გამოვლინებაში ადამიანის მეშვეობით, რომელშიც მე ვიყენებ მის ტვინს და ვხმარობ მას მიმღებ მოწყობილობად ჩემი გზავნილის გადასაცემად. გაიგეთ, რომ სულიერებისთვის განკუთვნილი მხოლოდ სული არ არის, არამედ მატერიალურ სამყაროში არსებული უმცირესი რამაც კი სულიერი მიზნებისთვის შეიქმნა.
388. მე თქვენს სულს ვმართავ აზროვნების აღმძვრელ გზავნილს და მოწოდებას, რათა მან გადალახოს მასზე ბატონ მატერიალური სამყაროს გავლენა და ინტუიციის ნიჭის გამოყენებით მისცეს თავის სინათლეს გულსა და გონებაში შეღწევის ნება.
389. ჩემი ეს ნათელი თქვენი სულისთვის გათავისუფლების გზას ნიშნავს; ჩემი ეს სწავლება მას სთავაზობს საშუალებას, აიწიოს ადამიანურ ცხოვრებაზე და გახდეს თავისი საქმეების მეგზური, თავისი გრძნობების ბატონი და არა დაბალი ვნებების მონა, არც სისუსტეებისა და სირთულეების მსხვერპლი. (78, 12–15)
390. ვინ, ჩემ გარდა, არის უნარიანი სულებზე ბატონობისა და მათი ბედის განსაზღვრის? არავინ. ამიტომ, ვინც კი ბატონობის სურვილით შეეცადა, თავისი უფლის ადგილი დაეკავებინა, ის საკუთარი თავისთვის ქმნის სამყაროს, რომელიც შეესაბამება მის მიდრეკილებებს, კაპრიზებს, ძალაუფლების წყურვილსა და ამაყობას — სამყაროს, რომელიც მატერიის, დაბალი ვნებებისა და უღირსი გრძნობებისგან შედგება.
391. შენს სინდისს ვერ დააჩუმებ, რადგან მასში სრულყოფილი სამართლიანობა სუფევს. სულში კეთილშობილურ გრძნობებზე ძალა მხოლოდ სიწმინდეს აქვს; მხოლოდ სიკეთე ამოძრავებს მათ — ერთი სიტყვით: სული მხოლოდ ჭეშმარიტებითა და სიკეთით იკვებება. (184, 49–50)
392. რადგანაც დედამიწაზე ყოველივე შექმნილი ადამიანთა განახლებისთვის შევქმენი, ყოველთვის საკუთარი სიკეთისთვის გამოიყენეთ ისინი. თუმცა, არ დაგავიწყდეთ, რომ თქვენში არსებობს ხმა, რომელიც მიუთითებს იმ ზღვრებს, რომელთა ფარგლებშიც შეგიძლიათ გამოიყენოთ ყველაფერი, რასაც ბუნება გთავაზობთ, და თქვენ უნდა დაემორჩილოთ ამ შინაგან ხმას.
393. როგორც ცდილობთ, თქვენს სხეულს უზრუნველყოთ სახლი, თავშესაფარი, საზრდო და სიამოვნება, რათა თქვენი არსებობა უფრო სასიამოვნო გახადოთ, ასევე უნდა მიეცეთ სულს ის, რაც მას თავისი კეთილდღეობისა და აღმავალი განვითარებისთვის სჭირდება.
394. თუ მას უმაღლესი სფეროებისკენ მიუწევს გული, სადაც მისი ჭეშმარიტი სახლია, მიეშვას ზემოთ. ნუ დაატყვევებთ, რადგან ის მე მეძებს, რათა იკვებოს და გაძლიერდეს. მე გეუბნებით: ყოველ ჯერზე,

როდესაც მას ამგვარად გათავისუფლების უფლებას მისცემთ, ის ბედნიერად დაუბრუნდება თავის ხორციელ სხეულს. (125, 30)
395. სულს სურს ცხოვრება; ის ესწრაფვის უკვდავებას, სურს საკუთარი თავის განწმენდა და დახვეწა, ცოდნის წყურვილითა და სიყვარულის მშიერებით ივსება. მიეცით მას საშუალება, იფიქროს, იგრძნოს და იმოქმედოს; ნება დართეთ, თქვენთვის ხელმისაწვდომი დროის ნაწილი საკუთარი თავისთვის გამოიყენოს, რათა მასში საკუთარი თავი გამოხატოს და თავისუფლებაში განახლდეს.
396. ყოველივე იმისგან, რაც შენ ამქვეყნად ხარ, ამ ცხოვრების შემდეგ მხოლოდ შენი სული დარჩება. მიეცი მას საშუალება, დააგროვოს სათნოებები და ღვაწლი და შეინახოს ისინი საკუთარ თავში , რათა როდესაც მისი განთავისუფლების ჟამი დადგება, აღთქმული მიწის კარიბჭესთან ღარიბი სული არ აღმოჩნდეს. (111, 74-75)
397. მე არ მსურს თქვენთვის მეტი სინანული ან ტანჯვა; მე მსურს, რომ ჩემი ყველა შვილის სულებმა, როგორც ვარსკვლავები ამშვენებენ ცისქვეშეთს, გაანათლონ ჩემი სამეფო თავიანთი ნათლით და თქვენი მამის გული სიხარულით აავსონ. (171, 67)
398. ჩემი სიტყვა შეარიგებს სულს სხეულთან, რადგან დიდი ხანია მათ შორის მტრობა არსებობს, რათა თქვენ გააცნობიეროთ, რომ თქვენი სხეული, რომელსაც თქვენ სულის განვითარების გზაზე დაბრკოლებად და ცდუნებად მიიჩნევდით, შეიძლება გახდეს საუკეთესო ინსტრუმენტი დედამიწაზე თქვენი ამოცანების შესასრულებლად. (138, 51)
399. იზრუნეთ, რომ სულსა და ხორციელ სხეულს შორის ჰარმონია სუფევდეს, რათა ჩემი მცნებები იოლად შეასრულოთ. სხეული სიყვარულით დაიმორჩილეთ; საჭიროებისას კი სიმკაცრე გამოიჩინეთ. თუმცა, ეცადეთ, ფანატიზმმა არ დაგაბრმავოთ, რათა ამ პროცესში მას სისასტიკით არ მოეპყროთ. თქვენი არსებიდან ერთი ნება შექმენით. (57, 65)
400. მე გეუბნებით, რომ უნდა განწმინდოთ თქვენი სული და ასევე გააძლიეროთ თქვენი სხეული, რათა თქვენგან შობილი ახალი თაობები ჯანმრთელნი იყვნენ და მათმა სულებმა შეასრულონ თავიანთი რთული მისია. (51, 59)
401. მე მინდა, რომ შექმნათ სახლები, რომლებიც ერთ ღმერთს სწამთ — სახლები, რომლებიც ტაძრებია, სადაც სიყვარული, მოთმინება და თავგანწირვა ვლინდება.
402. მათში თქვენ ბავშვების მასწავლებლები იქნებით, რომლებსაც სიყვარულითა და გაგებით მოეპყრობით, რომელთა თავზეც იზრუნებთ და ყურადღებით დააკვირდებით მათ ყოველ ნაბიჯს.
403. გაიღეთ თქვენი სიყვარული როგორც სილამაზით დაჯილდოებულთათვის, ასევე მათთვის, ვინც უშნოდ გეჩვენებათ. ლამაზი სახე ყოველთვის თანაბრად ლამაზი სულის ანარეკლი არ არის.

პირიქით, ერთი შეხედვით უშნო არსებების მიღმა შეიძლება იმალებოდეს სათნოებით სავსე სული, რომელსაც პატივისცემით უნდა მოეპყროთ. (142, 73)

404. სერიოზულად დაფიქრდით თქვენს შემდგომ თაობებზე; იფიქრეთ თქვენს შვილებზე. როგორც მათ სხეულებრივი სიცოცხლე მიეცით, ასევე თქვენი მოვალეობაა, მიანიჭოთ მათ სულიერი სიცოცხლე — რასაც სარწმუნოება, სათნოება და სულიერება ჰქვია. (138, 61)

405. იფხიზლეთ თქვენი ოჯახების სათნოება და თქვენი სახლების სიმშვიდე. ნახეთ, როგორ შეუძლიათ ამ საგანძურის ფლობა ყველაზე ღარიბებსაც კი.

406. შეიცანით, რომ ადამიანთა ოჯახი სულიერი ოჯახის განსახიერებაა: მასში კაცი მამა ხდება და ამით თავისი ზეციერი მამის ჭეშმარიტ მსგავსებას იძენს. ქალი კი, თავისი დედაობითი გულით, რომელიც სავსეა ღვთისმშობლის მსგავსი სინაზით, ღვთაებრივი დედის სიყვარულის ანარეკლია, ხოლო ოჯახი, რომელსაც ისინი ერთად ქმნიან, შემოქმედის სულიერი ოჯახის განსახიერებაა.

407. სახლი არის ტაძარი, სადაც საუკეთესოდ ისწავლით ჩემი რჯულის აღსრულებას, თუ მშობლები მზად იქნებიან, საკუთარ თავზე იმუშაონ.

408. მშობლებისა და შვილების ბედი ჩემს ხელშია. თუმცა, ორივეს ევალება ერთმანეთის დახმარება თავიანთ ამოცანებსა და გამოსყიდვის მოვალეობებში.

409. რა მსუბუქი იქნებოდა ჯვარი და რა ასატანი — არსებობა, ყველა მშობელსა და შვილს ერთმანეთი რომ ერჩინა! უმძიმეს განსაცდელებს სიყვარული და ურთიერთგაგება შეამსუბუქებდა. ღვთაებრივი ნებისადმი მათი მორჩილება კი სიმშვიდით დაჯილდოვდებოდა. (199, 72–74)

410. შეისწავლეთ სულები, რომლებიც გარს გერტყიან და თქვენს გზაზე ხვდებიან, რათა ისწავლოთ მათი სათნოებების დაფასება, მიიღოთ გზავნილი, რომელსაც ისინი მოგიტანენ, ან მისცეთ მათ ის, რის მიღებაც მათგან გმართებთ.

411. რატომ დაამცირეთ თქვენი მეზობლები, რომლებიც ბედმა თქვენს გზაზე დაგაყენათ? თქვენ მათთვის გულის კარი დახურეთ, ის გაკვეთილი კი ვერ ისწავლეთ, რომელიც მათთვის მოგართვათ.

412. ხშირად სწორედ იმას არჩევდით დისტანციაზე, ვინც თქვენი სულისთვის მშვიდობისა და ნუგეშის გზავნილს მოგიტანდათ, შემდეგ კი წუხთ, როდესაც თქვენი სასმელი სიმწარით აივსო.

413. ცხოვრება მოულოდნელ ცვლილებებსა და სიურპრიზებს გიმზადებთ, და რას იზამთ, თუ ხვალ მოგინდებათ იმის ძებნა, ვინც დღეს ამპარტავნულად გარიდათ?

414. გაითვალისწინეთ, რომ შესაძლოა, ხვალ მოგიწიოთ მონატრებით ეძებოთ ის, ვინც დღეს უარყავით და დაამცირეთ, მაგრამ ხშირად უკვე ძალიან გვიან იქნება. (11, 26–30)

415. რა შესანიშნავი ჰარმონიის მაგალითს გთავაზობთ კოსმოსი! კაშკაშა ციური სხეულები, სიცოცხლით სავსე, რომლებიც სივრცეში მოძრაობენ და რომელთა გარშემოც სხვა ციური სხეულები ტრიალებენ. მე ვარ კაშკაშა, ღვთაებრივი ციური სხეული, რომელიც სულებს სიცოცხლესა და სითბოს სძენს; მაგრამ რამდენი ცოტა მიჰყვება თავისი ბედისწერის გზას, და რაოდენ მრავალრიცხოვანნი არიან ისინი, ვინც თავიანთი ორბიტისგან შორს ტრიალებენ!

416. შეიძლება მითხრათ, რომ მატერიალურ ვარსკვლავებს არ გააჩნიათ თავისუფალი ნება და რომ, მეორე მხრივ, სწორედ ამ თავისუფლებამ აცდუნა ადამიანები. ამიტომ გეუბნებით თქვენ: რა დამსახურებით აღსავსე იქნება ბრძოლა თითოეული სულისთვის, რადგან, თავისუფალი ნების ძღვენის მიუხედავად, მან შეძლო დაემორჩილა თავისი შემოქმედის ჰარმონიის კანონს. (84, 58)

417. არავინ, ვინც თავს ამ სულიერი სწავლების მოწაფედ იწოდებს, არ უნდა უჩიოდეს მამას თავისი მატერიალური სიღარიბის გამო და იმის გამო, რომ არ გააჩნია მრავალი კომფორტი, რომელიც სხვებს უხვად აქვთ, ან იმის გამო, რომ იტანჯება გაჭირვებითა და ნაკლებობით un . ეს წუწუნი მატერიალური ბუნებიდან მომდინარეობს, რომელსაც, როგორც იცით, მხოლოდ ერთი არსებობა გააჩნია.

418. თქვენს სულს არც უფლება აქვს, ასე ესაუბროს მამას, არც უკმაყოფილება გამოხატოს და არც საკუთარ ბედზე წუწუნოს; რადგან ყველა სული, დედამიწაზე განვითარების ხანგრძლივ გზაზე, გაიარა გამოცდილებათა, სიხარულთა და ადამიანური კმაყოფილებების მთელი სპექტრი.

419. სულების სულიერება დიდი ხნის წინ დაიწყო; ის ტკივილი და სიღარიბე, რომელთა ატანასა და გადატანასაც თქვენი გული ეწინააღმდეგება, ამაში გეხმარებათ. ყოველ სულიერ და მატერიალურ კეთილდღეობას აქვს მნიშვნელობა, რომელიც თქვენ უნდა აღიაროთ, რათა არც ერთის და არც მეორის ღირებულება უარ არ გახადოთ. (87, 26–27)

420. ყოველ ადამიანს, ყოველ არსებას, აქვს თავისი დანიშნული ადგილი, რომელსაც არ უნდა დათმოს; მაგრამ არც ისეთი ადგილი უნდა დაიკავოს, რომელიც მისი არ არის. (109, 22)

421. რატომ გეშინიათ მომავლის? გსურთ, რომ თქვენი სულის მიერ წარსულში დაგროვილი მთელი გამოცდილება გამოუყენებელი დარჩეს? გსურთ, რომ თესლი მოკრიფეთა ვერ მოკრიფოთ? არა, მოწაფეებო. გახსოვდეთ, რომ ვერავინ შეცვლის თავის ბედს, მაგრამ შეუძლია გადადოს თავისი გამარჯვების ჟამი და გაზარდოს ტანჯვა, რომელიც ისედაც არსებობს ყველა გზაზე. (267, 14)

422. მამის სამეფო ყველა შვილის მემკვიდრეობაა; ამ მადლს მხოლოდ სულის დიდი ღვაწლით მიაღწევთ. არ მსურს, რომ შეუძლებლად მიიჩნიოთ იმ მადლის მიღწევა, რომელიც ჩემთან გაახლოებთ.
423. ნუ დამწუხრდებით, როდესაც ჩემს სიტყვებში ისმენთ, რომ "პირქუში მიწისკენ" მხოლოდ დიდი ძალისხმევითა და შრომით მიაღწევთ. იხარეთ, რადგან ვინც თავის ცხოვრებას ამ მიზნისკენ მიმართავს, იმედგაცრუებას არ იგრძნობს და არც ღალატს იგრძნობს. ეს არ იქნება ისე, როგორც ბევრისთვის, ვინც მსოფლიო დიდებისკენ ისწრაფვის და, დიდი შრომის შემდეგ, მაინც ვერ აღწევს მას, ან ვინც, მიუხედავად იმისა, რომ აღწევს, მალევე განიცდის მწუხარებას, როდესაც ხედავს, როგორ ქრება ის და საბოლოოდ არაფერი რჩება მისგან. (100, 42–43)
424. მე გაძლევთ გასაღებს, რათა გააღოთ კარები თქვენი მარადიული ნეტარებისა. ეს გასაღებია სიყვარული, საიდანაც მომდინარეობს მოწყალება, პატიება, გაგება, სიმდაბლე და მშვიდობა, რომლებითაც უნდა იაროთ ცხოვრებაში.
425. რა დიდია თქვენი სულის ბედნიერება, როდესაც მას მატერიაზე ბატონობა შეუძლია და სულიწმინდის ნათლით ხარობს! (340, 56-57)
426. ეს მიწა, რომელიც ყოველთვის აგზავნიდა სნეულ, დაღლილ, შეწუხებულ და დაბნეულ სულებს იმქვეყნად, ან მათ, ვისაც მხოლოდ მცირე სიმწიფე ჰქონდა, მალე ჩემს სიყვარულს ღირსეულ ნაყოფს შემომითვაზებს.
427. სნეულება და ტკივილი სულ უფრო და უფრო გაქრება თქვენი ცხოვრებიდან, თუ ჯანსაღ და ამაღლებულ ცხოვრებას იცხოვრებთ. როდესაც სიკვდილი მოვა, ის მოემზადებულს დაგგულებთ სულიერი სამშობლოსკენ მიმავალი მოგზაურობისთვის. (117, 24-25)
428. ნუ მოიწყენთ, ო, სულებო, რომლებსაც ჩემს სიტყვას განსაკუთრებით გიწევთ. იდექით მტკიცედ ჩემს გზაზე და იპოვით სიმშვიდეს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ყველას გწერიათ ნეტარების განცდა. მე არ ვიქნებოდი თქვენი მამა, რომ არ გექმნათ ჩემთან ერთად ცათა სასუფეველის საზიაროდ.
429. მაგრამ არ დაგავიწყდეთ: თქვენი ნეტარების სრულყოფისთვის აუცილებელია, რომ თქვენი დამსახურებები ნაბიჯ-ნაბიჯ შეიტანოთ, რათა თქვენმა სულმა ამ ღვთაებრივი ჯილდოს ღირსად იგრძნოს თავი.
430. შეიცანით, რომ მე თქვენს გვერდით ვდგავარ და მთელი გზის მანძილზე თან გდევთ. სრულიად მენდეთ, რადგან იცით, რომ ჩემი მისია თქვენსას ერწყმის, და ჩემი ბედი — თქვენსას! (272, 61)

ბოროტი ჩვევები, გადაცდომები, გადახვევები

431. გაიგეთ ჩემი სწავლება, რათა თქვენს ცხოვრებაში აღარ დაუშვათ შეცდომები; რადგან ყოველი ზიანი, რომელსაც თქვენს მოყვასს

მიაყენებთ, სიტყვით თუ საქმით, შეუშლელი ხსოვნა იქნება თქვენს სინდისში, რომელიც დაუღალავად გაკიცხავთ.
432. კვლავ გეუბნებით თქვენ, რომ ყველა თქვენგანი საჭიროა, რათა აღსრულდეს ღვთაებრივი გეგმა და კაცობრიობას შორის დიდი სულიერი უბედურება დასრულდეს.
433. სანამ ეგოიზმი არსებობს, იქნება ტანჯვაც. გარდაქმენით თქვენი გულგრილობა, ეგოიზმი და ზიზღი სიყვარულად და თანაგრძნობად და იხილავთ, თუ როგორ დაგიბრუნდებათ მალე მშვიდობა. (11, 38–40)
434. ეძიეთ თქვენი პროგრესი ადამიანურ ცხოვრებაში, მაგრამ არასდროს მისცეთ უფლება ზედმეტმა ამბიციამ გიბატონოთ; რადგან მაშინ დაკარგავთ თქვენს თავისუფლებას და მატერიალიზმი გაგამონასახლებს. (51, 52)
435. მე ვპატიობ თქვენს დანაშაულებს, მაგრამ ამავდროულად გკორექტირებთ, რათა თქვენი გულებიდან განდევნოთ ეგოიზმი, რადგან ის ერთ-ერთი იმ სისუსტეთაგანია, რომელიც სულს ყველაზე ღრმად ამძიმებს.
436. მე გიბიძგებთ თქვენი სინდისის მეშვეობით, რათა გაიხსენოთ თქვენი მოვალეობები თქვენი ძმებისა და დების მიმართ და თქვენს გზაზე სიყვარულისა და პატიების საქმეები დათესოთ, როგორც ეს "მეორე ეპოქაში" გასწავლეთ. (300, 29)
437. დღეს, მატერიის ძალამ და სამყაროს გავლენამ ეგოისტებად გაქციათ. მაგრამ მატერია არ არის მარადიული, არც სამყარო და არც მისი გავლენა, ხოლო მე ვარ მოთმინებით სავსე მსაჯული, რომლის სიმართლეც სიცოცხლისა და -ის დროის უფალია. თქვენ არ უნდა გსაჯდეთ მათ, ვინც მე უარმყოფს, რადგან მაშინ თქვენ უფრო დამნაშავედ მიგიჩნევთ, ვიდრე ისინი.
438. ავწიე ხმა ჩემი მკვლელების გასაკიცხად? განა არ დავლოცვე ისინი სიყვარულითა და სინაზით? ნეტავ გესმოდეთ, რომ მრავალი მათგანი, ვინც ამ დანაშაულის გამო დროებით გზას ასცდა ქვეყანაზე, ახლა სულიერ სამყაროში განწმენდილია! (54, 47-48)
439. არც თქვენი მოყვასის ფარული გრძნობების გამხელას უნდა ცდილობდეთ, რადგან ყოველ არსებაში არსებობს საიდუმლო, რომლის ცოდნის უფლებაც მხოლოდ მე მაქვს. მაგრამ თუ თქვენ აღმოაჩენთ იმას, რაც — რადგან ის მხოლოდ თქვენი ძმისაა — თქვენთვის წმინდა უნდა იყოს, ნუ გაამჟღავნებთ; ნუ გაგლეჯთ ამ ფარდას, არამედ უფრო გაასქელეთ იგი.
440. რამდენჯერ მინახავს, როგორ ცდილობენ ადამიანები ჩაიხედონ თავიანთი ძმის გულში, სანამ არ აღმოაჩენენ მის მორალურ თუ სულიერ მოწყვლადობას, შემდეგ კი სიამოვნებით იმასთან დაკავშირებით, რაც მათთვის წმინდა უნდა ყოფილიყო, და დაუყოვნებლივ აცხადებენ სააშკარაოზე.

441. არც ერთს მათგანს, ვინც ასე დაარღვია სხვა ადამიანის პირადი სივრცე, არ უნდა გაუკვირდეს, თუ ცხოვრების განმავლობაში ვინმე ამას ამხელს და დასცინის. მაშინ მათ არ უნდა იჩემონ, რომ მათ მიმართ სამართლიანობის საზომს იყენებენ; რადგან ეს იქნება უსამართლობის ის საზომი, რომლითაც ისინი სხვებს ზომავდნენ.
442. პატივი ეცით სხვებს; დაფარეთ შიშვლები თქვენი მოწყალების მოსასხამით და დაიცავით სუსტნი ხალხის ჭორიკნობის სიყვარულისგან. (44, 46–48)
443. ყველა, ვინც "ქუჩებსა და ჩიხებში დახეტიალობს", საუბრობს წარსულ მოვლენებზე, განმარტავს წინასწარმეტყველებებს ან ხსნის გამოცხადებებს, არ არის ჩემი მოციქული; რადგან ბევრმა ბოროტად გამოიყენა ეს გზავნილები სიამაყის, სიმწარისა თუ პირადი ინტერესის გამო, რათა შეურაცხყოფა მიეყენებინა და განეკითხა, დაემცირებინა ან ტკივილი მიეყენებინა, და "მოეკლა" კიდეც. (116, 21)
444. აღსდექით, კაცობრივო, იპოვეთ გზა, იპოვეთ ცხოვრების მიზანი! გაერთიანდით, ადამიანებო, ერთმანეთი შეიყვარეთ! რა თხელია ზღუდე, რომელიც ერთ სახლს მეორისგან ყოფს, და მაინც — რა შორს არიან მისი მცხოვრებლები ერთმანეთისგან! და თქვენი ქვეყნების საზღვრებზე — რამდენი პირობაა წაყენებული, სანამ უცხოელს გავლის უფლებას მისცემთ! თუ ამას თქვენს თანამოძმეებს შორის აკეთებთ — რა გაუკეთეთ მაშინ მათ, ვინც სხვა ცხოვრებაში ბინადრობს? თქვენ მათსა და თქვენ შორის ფარდა ჩამოაფარეთ — თუ არა დავიწყების, მაშინ თქვენი უმეცრების, რომელიც სქელი ნისლის მსგავსია. (167, 31)
445. ხედავთ იმ ადამიანებს, რომლებიც მხოლოდ ძალაუფლების დაუოკებელი მშიერების დასაკმაყოფილებლად ცხოვრობენ და ამით თელავენ თავიანთი მოყვასის ცხოვრებას, არ იცავენ იმ უფლებებს, რომლებიც მე, მათმა შემოქმედმა, მივანიჭე? აცნობიერებთ, თუ როგორი - ია მათი ქმედებები? ისინი მხოლოდ შურზე, სიძულვილსა და სიხარბეზე მეტყველებენ. ამიტომ, თქვენ მათთვის უფრო მეტად უნდა ილოცოთ, ვიდრე სხვებისთვის, რომლებსაც სინათლისთვის ასე ძალიან არ სჭირდებათ დახმარება.
446. აპატიეთ ამ ხალხს მთელი ის ტკივილი, რომელსაც გიყენებენ და დაეხმარეთ მათ, თქვენი წმინდა აზრებით, გონს მოსვლაში. ნუ გაამკვრივებთ მათ გარშემო არსებულ ნისლს; რადგან როდესაც ერთ დღეს მათ თავიანთ საქმეებზე პასუხი უნდა აგონ, მე ანგარიშს მოვთხოვ მათაც, ვინც ლოცვის ნაცვლად, მხოლოდ ბნელით უგზავნიდათ თავიანთი ბოროტი ფიქრებით. (113, 30)
447. გახსოვდეს, რომ რჯულში გითხრეს: "ნუ გეყოლება სხვა ღმერთები ჩემ გარდა". ხოლო არსებობს მრავალი ღმერთი, რომელიც ადამიანთა ამბიციამ შექმნა, რათა თაყვანი ეცათ მათთვის, პატივი მიეგოთ მათთვის და საკუთარი სიცოცხლეც კი შეეწირათ მათთვის.

448. გაიგეთ, რომ ჩემი რჯული არ არის მოძველებული და რომ, თქვენდა უცოდინრად, ის დაუღალავად გესაუბრებათ თქვენი სინდისის მეშვეობით; მაგრამ ადამიანები რჩებიან წარმართებად და კერპთაყვანისმცემლებად.
449. ისინი უყვართ თავიანთი სხეულები, ასიამოვნებენ საკუთარ ამპარტავნებას და ნებდებიან თავიანთ სისუსტეებს; უყვართ მიწიერი საგანძური, რომლისთვისაც სწირავენ თავიანთ სიმშვიდესა და სულიერ მომავალს. ისინი თაყვანს სცემენ ხორცს, ზოგჯერ დეგრადაციამდეც კი დადიან და სიამოვნების ძიებაში სიკვდილსაც კი ხვდებიან.
450. ჰკითხეთ საკუთარ თავს, ამქვეყნიური რამეები თქვენი მამაზე მეტად გიყვარებიათ? როდის გაიღეთ თავი ჩემთვის, როდესაც მე თქვენს მოყვასში შეიყვარეთ და ემსახურეთ? როდის შეწირეთ თქვენი ძილი ან გარისკეთ თქვენი ჯანმრთელობა, რათა დახმარება გაგეწიათ და შეგმსუბუქებოდათ ტანჯვა, რომელიც თქვენს მოყვასს აწუხებს? და როდის მიხვედით სიკვდილის პირას ჩემი სწავლებით შთაგონებული რომელიმე კეთილშობილური იდეალისთვის?
451. შეიცანით, რომ მატერიალური ცხოვრების თაყვანისცემა, რომელსაც ეწევით, თქვენთვის სულიერი ცხოვრების პატივისცემაზე მაღლა დგას. ამიტომაც გითხარით, რომ გყავთ სხვა ღმერთები, რომლებსაც თაყვანს სცემთ და ემსახურებით ჭეშმარიტ ღმერთზე მეტად. (118, 24–26)
452. თქვენ იმდენად მიეჩვიეთ ცოდვას, რომ თქვენი ცხოვრება თქვენთვის ყველაზე ბუნებრივ, ნორმალურ და დასაშვებ რამედ გეჩვენებათ, და მაინც, თითქოს სოდომმა და გომორამ, ბაბილონმა და რომმა მთელი თავიანთი გარყვნილება და ცოდვა ამ კაცობრიობას დაატვირთეს. (275, 49)
453. თქვენ დღეს სულიერი არეულობის ეპოქაში ცხოვრობთ, რომელშიც ბოროტს კეთილს უწოდებთ, რომელშიც გგონიათ, რომ ხედავთ სინათლეს იქ, სადაც სიბნელეა, და რომელშიც უმნიშვნელოს უპირატესობას ანიჭებთ არსებითზე. მაგრამ ჩემი მარად მზადმყოფი და შემწეული მოწყალება დროულად ჩაერევა, რათა გიხსნათ და გაჩვენოთ ჭეშმარიტების ნათელი გზა — გზა, რომელსაც გადაუხვიეთ. (358, 30)
454. რათა ყოველ განსაცდელში გაიმარჯვო, მოიქეცი ისე, როგორც მასწავლებელმა გასწავლა: იფხიზლე და ილოცე, რათა შენი თვალები მუდამ ფხიზლად იყოს და ცდუნებამ არ გაჯობოს. გახსოვდეთ, რომ ბოროტს გამძვინვარებული ინსტინქტი აქვს, რომ გცდუნოთ, დაგამხოთ, დაგამარცხოთ და თქვენი სისუსტით ისარგებლოს. იყავით გამჭრიახი, რათა ამოიცნოთ იგი, როდესაც ის ჩასაფრებულია თქვენთვის. (327, 10)
455. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, კაცობრიობა ამ ბნელიდან სინათლემდე გზას იპოვის. მაგრამ ეს ნაბიჯი ნელა გადაიდგმება. რა დაემართებოდათ ადამიანებს, ერთ წამში რომ გაეცნობიერებინათ მთელი ის ბოროტება, რაც მოუტანიათ? ზოგი გონებას დაკარგავდა, ზოგი კი საკუთარ სიცოცხლეს შეიწირავდა. (61, 52)

კაცობრიობის განწმენდა და სულიერება

456. თქვენ დაივიწყეთ კანონი და დაელოდეთ, სანამ ბუნების ძალები არ შეგახსენებდნენ ჩემს სამართლიანობას: ქარიშხლები, ადიდებული მდინარეები, მიწისძვრები, გვალვები და წყალდიდობები — ეს არის ყვირილი, რომელიც გიხმობთ და ჩემს სამართლიანობაზე გესაუბრებათ.

457. რა სხვა ნაყოფი შეუძლია კაცობრიობას ამჟამად შემომწიროს, თუ არა უთანხმოებისა და მატერიალიზმის ნაყოფი? ამ ხალხს, რომელმაც წლების განმავლობაში მოისმინა ჩემი სწავლებანი, ასევე არ შეუძლია შემომწიროს მოსავალი, რომელიც ჩემთვის სასიამოვნო იქნებოდა. (69, 54-55)

458. განა არ გესმით სამართლიანობის ძახილი? განა არ ხედავთ ბუნების ძალებს, რომლებიც ერთმანეთის მიყოლებით ანადგურებენ რეგიონებს? გგონიათ, რომ — თქვენ რომ სათნო ცხოვრება გეცხოვრათ — ჩემს სამართლიანობას ასე გამოვლენა დასჭირდებოდა? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არანაირი მიზეზი არ იქნებოდა თქვენი განწმენდისთვის, ჩემი მხრიდან, რომ წმინდებად გიპოვიდით. (69, 11)

459. მიუხედავად იმისა, რომ ამჟამად თქვენთვის შეუძლებლად გეჩვენებათ კაცობრიობას შორის მშვიდობის დამყარება, მე გეუბნებით, რომ მშვიდობა დადგება და, მეტიც: კაცი სულიერებაში იცხოვრებს.

460. ამ დრომდე მსოფლიო მრავალ უბედურებას გადაიტანს. მაგრამ ეს ტანჯვა კაცობრიობის სასიკეთოდ იქნება, როგორც მიწიერ, ისე სულიერ სამყაროში. ეს ადამიანთა შორის ბოროტი საქმეების, ეგოიზმისა და ჰედონიზმის უკონტროლო კურსისთვის "აქამდე და არა შორს" იქნება.

461. ამგვარად, დამყარდება ბალანსი; რადგან ბოროტების ძალებს კეთილ ძალებზე გამარჯვება აღარ შეეძლებათ.

462. რადგან ეს განწმენდა ყოველთვის ყველაზე მგრძნობიარესა და ძვირფასს ეხება, ის სასჯელად ჩანს, სინამდვილეში კი არ არის. რადგან, სინამდვილეში, ეს იმ სულების გადარჩენის საშუალებაა, რომლებიც გზას ასცდნენ ან დაკარგეს.

463. მათ, ვინც მიწიერი პერსპექტივიდან აფასებს, ტკივილში ვერაფერს სასარგებლოს ვერ პოულობს; ხოლო ისინი, ვინც მიიჩნევენ, რომ მარადისული სულის მფლობელნი არიან, სწორედ ამ ტკივილისგან იღებენ სინათლეს, სიმტკიცესა და განახლებას.

464. თუ სულიერად ფიქრობთ — როგორ შეიძლება მაშინ ირწმუნოთ, რომ ტკივილი კაცობრიობისთვის ბოროტებაა, როდესაც ის ღვთისგან მოდის, რომელიც მთლიანად სიყვარულია?

465. დრო გადის და დადგება დრო, როდესაც ეს დიდი განსაცდელები გამოჩნდება და მშვიდობის უკანასკნელი ნარჩენიც კი გაექცევა ქვეყნიერებას, რომელიც არ დაბრუნდება, სანამ კაცობრიობა ჩემი რჯულის გზას არ იპოვის და არ უსმენს იმ შინაგან ხმას, რომელიც

დაუღალავად ეტყვის მათ: ღმერთი ცოცხალია! ღმერთი თქვენშია! შეიცანით იგი, იგრძენით იგი, შეურიგდით მას!

466. მაშინ თქვენი ცხოვრების წესი შეიცვლება. ეგოიზმი გაქრება და ყველა სხვების სამსახურში იქნება. ადამიანები ჩემი სამართლიანობით შთაგონებულნი იქნებიან ახალი კანონების შესაქმნელად და ერების სიყვარულით სამართავად. (232, 43 47)

467. მატერიალურ სამყაროშიც განიცდით გარდაქმნას: მდინარეები წყლით აივსება, უნაყოფო მიწები ნაყოფიერი გახდება, ბუნების ძალები თავიანთ ჩვეულ კალაპოტს დაუბრუნდებიან, რადგან ჰარმონია დაიმკვიდრებს ადგილს ადამიანსა და ღმერთს შორის, ადამიანსა და ღვთაებრივ ქმნილებებს შორის, ადამიანსა და სიცოცხლის შემოქმედის მიერ დადგენილ კანონებს შორის. (352, 65)

468. ნუ ინერვიულებთ, საყვარელო მოწმენო. გეუწყებთ, რომ ეს მატერიალისტი კაცობრიობა, რომელიც ასე დიდი ხნის განმავლობაში მხოლოდ იმაში ირწმუნებოდა, რასაც ეხებოდა, ხედავდა და იგებდა თავისი შეზღუდული გონებრივი შესაძლებლობებით, და რასაც თავისი მეცნიერებით ამტკიცებდა, სულიერი გახდება და შეძლებს ჩემი სულიერი მზერით ხილვას და ჭეშმარიტების ძიებას. (307, 56)

469. სულიერად რომ ყოფილიყავით მზად, უსასრულობაში იხილავდით სულიერი არსებების უამრავობას, რომლებიც თქვენი თვალისთვის შეუზღუდავად ვრცელ, თეთრ ღრუბელს დაემსგავსებოდნენ, და როდესაც შუამავლები ან წარმომადგენლები მისგან გამოეყოფოდნენ, თქვენ მათ სინათლის ნაპერწკლებივით მომავალს დაინახავდით.

470. თქვენი სულიერი მხედველობა ჯერ კიდევ არ არის გამჭოლი და ამიტომ მე უნდა გელაპარაკოთ იმქვეყნიურზე, ყველაფერზე, რისი დანახვაც ჯერ კიდევ არ შეგიძლიათ. მაგრამ მე გეუბნებით, დადგება დრო, როდესაც თქვენ ყველანი მნახველები იქნებით და იხარებთ იმ საოცარი ცხოვრებით, რომელიც ამჟამად თქვენგან შორს გეგონებათ, მაგრამ რომელიც სინამდვილეში თქვენთან ახლოს ვიბრირებს, გარს გივლის, გაგნათებთ, შთაგაგონებთ და დაუღალავად გკაკუნებს თქვენს კარზე. (71, 37–38)

471. მგრძნობელობა, ინტუიცია, გამოცხადება, წინასწარმეტყველება, შთაგონება, გონიერება, ღვთაებრივი ნიჭი, შინაგანი სიტყვა — ყველა ეს და სხვა ნიჭი სულიწმინდისგან გამოვა და მათი მეშვეობით ადამიანები დაადასტურებენ, რომ კაცობრიობისთვის ახალი ეპოქა დაიწყო.

472. დღეს თქვენ ეჭვობთ, რომ ეს სულიერი ნიჭები არსებობს, რადგან ზოგიერთი მათ მსოფლიოსგან მალავს, სხვების აზრის შიშით; ხვალ კი მათი ფლობა ყველაზე ბუნებრივი და ლამაზი რამ იქნება.

473. მე მოვედი თქვენთან ამ "მესამე ეპოქაში", რადგან თქვენ ხართ ავადმყოფნი სხეულნი და სულით. ჯანმრთელთ ექიმი არ სჭირდებათ, არც მართალთ სჭირდებათ განწმენდა. (80, 5-6)

474. დღეს თქვენ ჯერ კიდევ გჭირდებათ სასულიერო პირები, მსაჯულები და მასწავლებლები. მაგრამ როგორც კი თქვენი სულიერი და მორალური მდგომარეობა ამაღლდება, თქვენ აღარ დაგჭირდებათ ეს საყრდენები და ეს ხმები. თითოეულ ადამიანში იქნება მსაჯული, სულიერი წინამძღოლი, მასწავლებელი და სამსხვერპლო. (208, 41)

XVI. წინასწარმეტყველებები და იგავები, ნუგეში და აღთქმა

თავი 64 – წინასწარმეტყველებები

ძველი და ახალი წინასწარმეტყველებების აღსრულება

1. რაც წინასწარმეტყველებმა იქადაგეს, ამ ეპოქაში აღსრულდება. ჩემი ახალი სიტყვა ფილოსოფოსებამდე და თეოლოგებამდე მივა; ბევრი მას დასცინებს, სხვები კი აღშფოთდებიან. მაგრამ, სანამ ეს მოხდება, მათი გაოცებული თვალები იხილავენ იმ წინასწარმეტყველებების აღსრულებას, რომლებიც ახლა გამოგიცხადეთ. (151, 75)
2. წარსული დროის წინასწარმეტყველებს დედამიწაზე არც კანონიერი უფლებამოსილება მიუღიათ და არც მინიჭებულ ძალაუფლებას; ისინი არცერთ ხელისუფლებას არ ექვემდებარებოდნენ და მთლიანად თავიანთი უფლის ბრძანებების შესრულებაზე იყვნენ კონცენტრირებულნი, რომელმაც თავისი სიტყვა თავის მიერვე რჩეულთა ბაგეზე დაასვა.
3. რწმენითა და სიმამაცით სავსენი, არაფერი უშლიდათ ხელს თავიანთ ამოცანაში — ესწავლებინათ ხალხისთვის ჩემი კანონი და დაეშორებინათ ისინი რელიგიური ფანატიზმისგან, მღვდლების გულგრილობისა და შეცდომების შესახებ შეტყობინებით. (162, 7-8)
4. კაცობრიობავ, ხომ არ გეჩვენებათ, რომ თქვენ გარშემო ამჟამად გამეფებული ტკივილი, უბედურება და ქაოსი წინასწარგანჭვრეტილი არ არის?
5. თუ გაოცებული ხართ, ეს იმიტომ, რომ ჩემს წინასწარმეტყველებებში არ დაინტერესებულხართ და არ მოემზადეთ.
6. ყველაფერი წინასწარ იყო ნანახი და ყველაფერი იყო წინასწარმეტყველებული, მაგრამ თქვენ რწმენა დაგაკლდათ და ახლა, შედეგად, ძალიან მწარე სასმელს სვამთ.
7. დღესაც კი ვპროფეტირებ ადამიანური გონების მეშვეობით. ზოგი წინასწარმეტყველება მალე აღსრულდება, ზოგი კი — მხოლოდ შორეულ დროში.

8. ამ ხალხს, რომელიც მათ ისმენს, აკისრია დიდი პასუხისმგებლობა, გააცნოს ისინი კაცობრიობას. რადგან მათშია სინათლე, რომელიც ადამიანებს საშუალებას აძლევს, გააცნობიერონ რეალობა, რომელშიც ცხოვრობენ, რათა შეჩერდნენ უფსკრულისკენ თავდაუსრულებელ სირბილში. (276, 41–42)
9. ბევრი რამ, რაც ამ ასაკში გითხარით, წინასწარმეტყველებაა, ზოგჯერ უახლოეს მომავალთან, ზოგჯერ კი ჯერ კიდევ მოსასვლელ დროებთან დაკავშირებული. ამიტომაც ბევრს არ სურს, რაიმე მნიშვნელობა მიანიჭოს ამ ღვთაებრივ გზავნილს.
10. თუმცა, ეს სიტყვა სინათლით აღსავსე აღდგება მომავალი დროის ხალხში, რომელიც მასში დიდ გამოცხადებებს იცნობს და აღმოაჩენს, რომელთა სიზუსტე და სრულყოფილებაც მეცნიერებს გააოცებს. (216, 13)

დიდი წინასწარმეტყველება 1945 წლის 10 იანვრის, მეორე მსოფლიო ომის დასასრულს

11. ამჟამად დედამიწის ერებს ველაპარაკები. ყველას გააჩნია ჩემი ნათელი; მისით უნდა დაფიქრდნენ იმაზე, რომ გაბედეს სიცოცხლის განკარგვა, თითქოს მისი მფლობელები ყოფილიყვნენ.
12. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, თქვენმა განადგურებამ და თქვენმა ტანჯვამ მრავალში ღრმა სინანული გამოიწვია და მილიონობით ადამიანი გააღვიძა სინათლეში, რომლებიც მეძებენ და მეძახიან, და მათგან აღმიდგება მოთქმის ხმა, რომელიც მეკითხება: "მამაო, ნუთუ 1945 წლის ომი არ დასრულდება და ნუთუ არ მოგვწმენდ თვალებს და არ მოგვიტან შლეგობას?"
13. აჰა, მე ვარ თქვენ შორის, თქვენ, შვიდო ერნო! 808 თავი 64 შვიდთავიანო, თქვენ, ვინც ქვეყანაზე ჩემს წინააღმდეგ აღსდექით!
14. ინგლისო: მე გაგინათლებთ; ჩემი სამართალი კვლავ დაგატყდებათ თავს მკაცრი სასჯელით; მაგრამ მაინც გაძლევთ ძალას, შეეხეთ თქვენს გულს და გეუბნებით: თქვენი მბრძანებლობისკენ სწრაფვა დაეცემა, თქვენი სიმდიდრე წაგართმევთ და არავის მიეცემა.
15. გერმანია: სწორედ ამ წამს ვუმკლავდები შენს სიამაყეს და გეუბნები: მოემზადე, რადგან შენი თესლი არ დაიღუპება. შენ ახალი მიწები მთხოვე, მაგრამ კაცთა მოდგმამ ჩაერია ჩემს უმაღლეს განზრახვებში. გიხრავ კისერს და გეუბნები: მიიღე ჩემი ძალა და ენდე, რომ მე გადაგარჩენ შენ.
16. მაგრამ თუ ჩემდამი რწმენას არ დაემორჩილებით და თქვენს სიამაყეს დანებდებით, მარტონი დარჩებით და სამყაროს მონები გახდებით. თუმცა, ეს არ არის ჩემი ნება, რადგან ახლა ის დროა, როდესაც მე ვამხობ ბატონებს და ვათავისუფლებ მონებსა და ტყვეებს. აიღეთ ჩემი სინათლე და კვლავ აღიმართეთ.
17. რუსეთო: ჩემმა სულმა ყველაფერი იხილა. სამყარო თქვენი არ იქნება. მე ვიქნები ის, ვინც თქვენ ყველას მეუფეობთ. ჩემს სახელს ვერ წაშლით,

რადგან ქრისტე, რომელიც თქვენს წინაშე მეტყველებს, მთელ კაცობრიობაზე იბატონებს. გათავისუფლდით მატერიალიზმისგან და მოემზადეთ ახალი ცხოვრებისთვის, რადგან თუ ეს არ მოხდა, თქვენს სიამაყეს დავამსხვრევ. ჩემს ნათელს გინათლებთ.
18. იტალია: შენ აღარ ხარ ბატონი, როგორც წარსულში; დღეს დაცინვამ, მონობამ და ომმა შენამდე გაღწია. შენი დეგრადაციის შედეგად, შენ დიდ განწმენდას განიცდი. მაგრამ მე გეუბნებით: განახლდი, გვერდზე გადადე ფანატიზმი და კერპთაყვანისმცემლობა და ამოიცანი მე, როგორც უზენაესი უფალი. მე თქვენზე ახალ შთაგონებასა და სინათლეს გადმოვღვრი. მიიღეთ ჩემი მკურნალი ბალზამი და შენდობა ჰქონდეთ ერთმანეთს.
19. საფრანგეთი: შენ ჩემ წინ მოგაქვს შენი ტკივილი. შენი გოდება აღწევს ჩემს მაღალ ტახტამდე. მე გიღებ შენ. წარსულში თავს უფლად ამაღლებდი; ახლა კი მხოლოდ იმ ბორკილებს მიჩვენებ, რომლებსაც უკან იხევ.
20. არც გიფხიზლიათ და არც გილოცავთ. ხორცის სიამოვნებას მიეცით თავი და გველემ თავის ნადავლად გაიყვანა.
21. მაგრამ მე გადაგარჩენთ, რადგან თქვენი ქალების მოთქმელობა და ბავშვების ტირილი ჩემამდე აღწევს. თქვენ გსურთ საკუთარი თავის გადარჩენა და მე თქვენკენ ხელს ვიწვდი. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იფხიზლეთ, ილოცეთ და მიუტევეთ!
22. ამერიკის შეერთებული შტატები: სწორედ ამ წამს, მე შენც მიგიღებ. მე ვუყურებ შენს გულს — ის ქვისა კი არა, ლითონისაა, ოქროსი. მე ვხედავ შენს გამაგრებულ ლითონის ტვინს. მე შენში სიყვარულს ვერ ვპოულობ, სულიერებას ვერ ვპოულობ. მე ვხედავ მხოლოდ მეგალომანიას, ამბიციასა და სიხარბეს.
23. "აგრძელეთ, როგორც გინდათ", მაგრამ გეკითხებით: როდის გაიდგამს ჩემი თესლი თქვენში ღრმა ფესვებს? როდის დაანგრევთ თქვენს "ოქროს ხარს" და თქვენს "ბაბილონის კოშკს", რათა მათ ადგილას უფლის ჭეშმარიტი ტაძარი აღმართოთ?
24. მე ვეხები თქვენს სინდისს, პირველისგან დაწყებული ბოლოში დამთავრებული, და გპატიობთ. მე გაგინათლებთ, რათა განსაცდელის უდიდეს საათში, როდესაც ტანჯვა პიკს მიაღწევს, თქვენი გონება არ დაბინდდეს, არამედ იფიქროთ ნათლად და გახსოვდეთ, რომ მე თქვენზე მაღლა ვდგავარ.
25. მე გაძლევთ სინათლეს, ძალასა და ხელისუფლებას. ნუ ჩაერევით ჩემს უმაღლეს ზრახვებში, რადგან თუ ჩემს მცნებებს არ დაემორჩილებით ან გადაკვეთთ იმ ზღვარს, რომელსაც მე ვავლენ, თქვენზე მოვა ტკივილი, განადგურება, ცეცხლი, შავი ჭირი და სიკვდილი.
26. იაპონია: მე მიგიღე და გელაპარაკები. მე შევედი შენს სიწმინდეში და ყველაფერი დავინახე. შენ არ გსურს, ბოლო იყო; შენ ყოველთვის გსურდა,

პირველი ყოფილიყავი. მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნები: ეს თესლი ჩემს თვალში სასიამოვნო არ არის.
27. აუცილებელია, რომ სასმენად ჭურჭელი გაავსოთ, რათა თქვენი გული განწმენდილ იქნას. აუცილებელია, თქვენი "ენა"* სხვა "ენებს" შეერწყას. აუცილებელია, რომ სამყარო თქვენ მოგიახლოვდეთ. როდესაც სამყარო მზად იქნება და განწმენდილ იქნება, ის მოგიტანთ თესლს, რომელსაც მე მას მივანდობ. რადგან არავის ვხედავ მზადყოფნაში. მე არ ვხედავ თქვენში ჩემი ღვთაებრიობის სულიერ თესლს. მაგრამ მე გავხსნი გზას. * ეს, არსებითად, ეხება აზროვნების წესსა და იდეების სამყაროს, რომელიც ენითაა გავლენით შექმნილი და ფორმირებული.
28. მალე მთელ მსოფლიოში შეხედულებათა ქაოსი და მეცნიერებათა და თეორიათა არეულობა იქნება. მაგრამ ამ ქაოსის შემდეგ სინათლე მოვა თქვენამდე. მე ყველას გამზადებთ, გპატიობთ და გეხმარებით, რომ სწორ გზას იაროთ.
29. როდესაც დადგება დრო და ერებს მშვიდობა მოევლინება, ნუ იქნებით მეამბოხე; ნუ ჩაერევით ჩემს უმაღლეს ზრახვებში და ნუ შეეწინააღმდეგებით ჩემს ნებას. როდესაც ერები მშვიდობას დაამყარებენ, თქვენ მათ ზურგში ხანჯალი არ უნდა გაუსვათ, რადგან მაშინ ჩემს განკითხვას მოგავლინებთ.
30. შვიდი ერი! შვიდი თავი! მამამ მიგიღო. შენ წინ, შენი მმართველობის ქვეშ, დგას სამყარო. შენ მათზე ჩემ წინაშე ხარ პასუხისმგებელი!
31. ბრწყინავდეს "შვიდდაბეჭდილი წიგნის" ნათელი ყოველი ერისათვის, რათა ადამიანებმა მოემზადონ, როგორც მე ვემზადები. ჩემი მშვიდობა თქვენთან იყოს! (127, 50–65)

ომები და სტიქიური უბედურებები — ნიშნები ცაში

32. თავად ეს სამყარო, რომელშიც თქვენ ამჟამად ცხოვრობთ, დიდი ხანია ბრძოლის ველია. თუმცა, კაცობრიობისთვის მისი წინაპრების მიერ დატოვებული უზარმაზარი გამოცდილება საკმარისი არ აღმოჩნდა — მწარე და მტკივნეული გამოცდილება, რომელიც ამ ეპოქის ხალხის წინაშე სინდისის მიერ გახსნილი წიგნივით დევს.
33. მაგრამ კაცთა გულები მეტისმეტად გამაგრებულია, რომ მიიღონ გამოცდილების ის ნაყოფი, რომელიც სინათლის მემკვიდრეობას ჰგავს. ერთადერთი, რაც მათ თავიანთი წინაპრებისგან მემკვიდრეობით მიიღეს, არის სიძულვილი, სიამაყე, წყენა, სიხარბე, ამპარტავნება და შურისძიება, რომელიც მათ სისხლის მეშვეობით გადაეცემათ. (271, 65)
34. გაიგეთ, რომ სამსჯავრო ახლოსაა; რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, ყოველი დანაშაული საზღაურს მიიღებს. თავად მიწა მოითხოვს ანგარიშს იმ ბოროტი გამოყენებისთვის, რომელიც ადამიანმა მას და მის ბუნებრივ სამყაროებს მიაყენა.

35. ყოველივე, რაც განადგურდა, ანგარიშს მოგთხოვთ და ამით კაცობრიობას აგრძნობინებს, რომ ისინი შემოქმედმა საყვარელი განზრახვით შექმნეს და რომ სწორედ ის ერთი ნება, რომელსაც შეუძლია მათი განადგურება, ზრუნავს მათზე, იცავს მათ და აკურთხებს მათ. (180, 67)
36. მე გენდობით ამ გზავნილს, რომელიც უნდა გადასცეთ ზღვების გადაღმა. ჩემი სიტყვა გადაკვეთს ძველ კონტინენტს და მიაღწევს ისრაელის ხალხამდეც კი, რომელიც ძმამკვლელ ბრძოლაში ჩაება მიწის ნაგლეჯის გამო, ვერ გააცნობიერა რა თავისი სულების უბედურება.
37. თქვენ ვერც კი წარმოიდგენთ იმ განსაცდელს, რომელიც მსოფლიოს ელის. ყველა მშვიდობას ელის, მაგრამ ეს მხოლოდ მას შემდეგ მოხდება, რაც ბუნების ძალები ჩემს შესახებ მოწმობას დადებენ. (243, 52)
38. ჩემი ბუნების ძალები გათავისუფლდებიან და მთელ რეგიონებს დაანგრევენ. მეცნიერები ახალ პლანეტას აღმოაჩენენ და "ვარსკვლავთა წვიმა"* თქვენს სამყაროს გაანათებს. მაგრამ ეს კაცობრიობას უბედურებას არ მოუტანს; ის მხოლოდ ახალი ერის დადგომის მაცნე იქნება. (182, 38)
** სახარებებში სამსჯავროს ეს ნიშანი გამოცხადებულია სიტყვებით: "ციდან "ვარსკვლავები" ჩამოვარდება". თუმცა, როგორც ჩანს, ეს მიწაზე მოსულ დიდ მეტეორთა ნაკადს ეხება.*

39. მე უკვე გამოგიცხადეთ, რომ ჩემი ხალხი მთელ დედამიწაზეა მიმოფანტული, ანუ სულიერი თესლი მთელ მსოფლიოშია დათესილი.
40. დღეს თქვენ დაყოფილნი ხართ და უმნიშვნელო რამეების გამო ერთმანეთს არც კი აღიარებთ. მაგრამ როდესაც მატერიალისტური სწავლებები თქვენს ყველას გადაგთრგუნავთ, თქვენ, ვინც სულით ფიქრობთ და გრძნობთ, საბოლოოდ ერთნი გახდებით. როდესაც ეს დრო დადგება, მე მოგცემთ ნიშანს, რათა ერთმანეთი ამოიცნოთ — რაღაც, რასაც ყველა ერთნაირად იხილავთ და გესმით. როდესაც ამის შესახებ ერთმანეთს დაამოწმებთ, გაოცდებით და იტყვით: "ეს არის უფალი, რომელმაც მოგვინახულა". (156, 35–36)

წინასწარმეტყველება მექსიკის მრევლების დაყოფის შესახებ

41. მომისმინეთ ახლა, ხალხო, და ღირსეულად და ერთგულად აღასრულეთ ჩემი სიტყვა.
42. ვხედავ, რომ გულებში სევდა გიდევთ, რადგან წინასწარმეტყველებთ, რომ ამ ხალხთა სიმრავლე არ დაიცავს იმ კანონს, რომელიც თქვენს სულებში დავწერე. მაგრამ გეუბნებით, რომ დღეს, როგორც "პირველ ეპოქაში", ხალხი დაიყოფა.
43. ბევრი გელაპარაკათ და ყველასთვის ერთი გზა დაგიჩვენეთ. ამიტომ გეუბნებით: თუ ჩემი შვილებიდან ზოგიერთმა არ დამიმორჩილა, ამ

ხალხზე განაჩენი გამოტანილ იქნება, როდესაც თქვენი მამის ნებით დადგენილი დღე მოვა, რათა ამ გამოცხადებას ბოლო მოეღოს.
44. მე მოვედი თქვენთან ამ ეპოქაში განმათავისუფლებლად, გიჩვენეთ გზა უდაბნოს გავლით, განთავისუფლებისა და ხსნისთვის ბრძოლის სულიერი "ყოველდღიური შრომა" და ბოლოს დაგპირდით ახალ აღთქმულ მიწას, რომელიც სულითათვის სიმშვიდე, სინათლე და ნეტარებაა.
45. ნეტარ არიან ისინი, ვინც თავისუფლებისა და სულიერების ძიებაში ამ გზას იწყებენ და მე მომყვებიან, რადგან ისინი არასოდეს იგრძნობენ თავს მიტოვებულად ან სუსტად იმ განსაცდელებში, რომლებსაც უსასრულო უდაბნო მოუტანს მათ.
46. ხოლო ვაი მათ, ვინც სცოდავს რწმენაში, ვინც ამქვეყნიურს სულიერს სჯობს — მათ, ვინც კვლავაც ეჭიდება თავის კერპებსა და ტრადიციებს! ფიქრობენ რა, რომ მე მემსახურებიან, ისინი "ფარაონის", ანუ "ხორცის", მატერიალიზმისა და კერპთაყვანისმცემლობის, ქვეშევრდომნი იქნებიან.
47. ვინც აღთქმულ მიწამდე, სულის სამშობლომდე, მიღწევა სურს, მან სამყაროში თავისი მოგზაურობისას სიკეთის კვალი უნდა დატოვოს.
48. შემოიარეთ ამ გზაზე და ნუ გეშინიათ. რადგან თუ თქვენს იმედს ჩემზე დადებთ, შეუძლებელია, რომ გზას აცდეთ. თუ გეშინიათ ან არ ხართ თავდაჯერებულნი, მაშინ თქვენი რწმენა არ არის აბსოლუტური და გეუბნებით, რომ ვინც ჩემს მიმდევრობას ისურვებს, ის ჩემი ჭეშმარიტების რწმენით უნდა იყოს სავსე. (269, 50–51)

თავი 65 – იგავები, ნუგეში და აღთქმა

არაკი უსამართლო მზრუნველებისა
1. მოწყალების ძიებაში მყოფი მშიერი, ავადმყოფი და შიშველი ხალხის ხროვა სახლს მიუახლოვდა.
2. სახლის მმართველები დაუღალავად ზრუნავდნენ, რომ თავიანთ სუფრაზე გამვლელები გაერთოთ.
3. მიწის მფლობელი, იმ მიწების პატრონი და ბატონი, მოვიდა, რათა ზეიმს თავი ემართა.
4. დრო გადიოდა და გაჭირვებულები ყოველთვის პოულობდნენ სახლში საჭმელსა და თავშესაფარს.
5. ერთ დღეს ამ ბატონმა დაინახა, რომ სუფრაზე დადგმული წყალი გაბურდული იყო, საჭმელი — არც სასარგებლო, არც გემრიელი, ხოლო სუფრის პირსახაროები — გაჭუჭყიანებული.
6. მან სუფრის მომწყობებს უხმობდა და უთხრა: "ნახეთ სუფრის პირსახაროები, გასინჯეთ საჭმელი და დალიეთ წყალი?"

7. "დიახ, ბატონო", — უპასუხეს მათ.
8. "მაშ, სანამ ამ მშიერ ხალხს მიირთმევთ, ჯერ თქვენმა შვილებმა გასინჯონ, და თუ მათ მოეწონებათ, მაშინ მიეცით სტუმრებსაც."
9. ბავშვებმა აიღეს პური, ხილი და ყველაფერი, რაც მაგიდაზე იდო; მაგრამ გემო საზიზღარი აღმოჩნდა, ამის გამო უკმაყოფილება და აურზაური ატყდა და მათ მწვავედ დაიწუწუნეს.
10. მაშინ სახლის ბატონმა უთხრა მათ, ვინც ჯერ კიდევ ელოდა: "მობრძანდით ხის ქვეშ, რადგან მე შემოგთავაზებთ ჩემი ბაღის ნაყოფს და გემრიელ საჭმელს".
11. ხოლო მსახურებს უთხრა: "გასუფთავეთ, რაც შებილწულია, მოაშორეთ ბოროტი გემო იმთა ბაგეებს, რომელთაც იმედი გაუცრუეთ. არ მაქვს თქვენით სიამოვნება, რადგან მე გიბრძანეთ, მიგეღოთ ყველა მშიერი და მწყური, მიგეცათ მათთვის საუკეთესო საჭმელი და სუფთა წყალი, თქვენ კი არ დაემორჩილეთ. თქვენი საქმე ჩემთვის სასიამოვნო არ არის".
12. ამ მიწების ბატონმა თავად მოამზადა ნადიმის სუფრა: პური ნოყიერი იყო, ხილი — ჯანსაღი და მწიფე, წყალი კი — სუფთა და გამაგრილებელი. შემდეგ მან მოიწვია მოსამართლებლად მოსულები — საწყალობლები, ავადმყოფები და კეთროვანები — და ყველა დანაყრდა, სიხარული კი დიდი იყო. მალე ისინი ჯანმრთელები და ტანჯვისგან თავისუფლები გახდნენ და გადაწყვიტეს, მეურნეობაში დარჩენილიყვნენ.
13. მათ დაიწყეს მინდვრების დამუშავება, გახდნენ ფერმერის მუშები, მაგრამ სუსტები იყვნენ და არ იცოდნენ, როგორ შეესრულებინათ იმ ბატონის მითითებები. მათ სხვადასხვა სახეობის თესლი შეურიეს ერთმანეთს და მოსავალი გაფუჭდა; ხორბალი სარეველებმა ჩახშო.
14. როდესაც მკა დაიწყო, მფლობელი მოვიდა და უთხრა მათ: "რას აკეთებთ აქ, როცა მე თქვენ მხოლოდ სახლის მართვა და სტუმრების მიღება დაგავალეთ? თქვენ მიერ დათესილი თესლი კარგი არ არის; სხვებს მიეცით ნაკვეთების დამუშავება. წადით და გაწმინდეთ მიწა ეკალ-ბარკლისა და სარეველებისგან, და შემდეგ ისევ მართეთ სახლი. ჭა ამოშრა, პური ძალას არ მატებს, ხილი კი მწარეა. მოპყრობით სხვებს ისე, როგორც მე მოგპყრობით თქვენ. როცა გამოკვებავთ და განკურნავთ მათ, ვინც თქვენკენ მოიქცევა, როცა მოხსნით თქვენი მოყვასის ტკივილს, მაშინ დაგასვენებთ ჩემს სახლში." (196, 47–49)

ბარათი უდაბნოს გადმოსვლისა დიდ ქალაქში

15. ორი მოგზაური ნელა მიიარდა ვრცელ უდაბნოში, ცხელი ქვიშით ფეხები სტკიოდათ. ისინი შორეული ქალაქისკენ მიემართებოდნენ და მხოლოდ დანიშნულების ადგილამდე მისვლის იმედი აძლევდათ ძალას ამ მძიმე მოგზაურობაში, რადგან პური და წყალი თანდათან

ეწურებოდათ. ორიდან უმცროსი დაიღალა და თავის თანამგზავრს სთხოვა, გზა მარტომ გაეგრძელებინა, რადგან ძალები ეცლებოდა.
16. ხანდაზმულმა მოგზაურმა სცადა, ახალგაზრდას გამხნევებოდა და უთხრა, რომ მალე ალბათ ოლქისს წააწყდებოდნენ, სადაც დაკარგულ ძალას აღიდგენდნენ; მაგრამ ახალგაზრდას გული არ გაუმაგრდა.
17. უფროსს არ ჰქონდა განზრახვა, მას ამ უკაცრიელ უდაბნოში მიეტოვებინა, და მიუხედავად იმისა, რომ თავადაც დაღლილი იყო, მან თავის დაქანცულ თანამგზავრს ზურგზე დაისვა და მძიმეობით განაგრძო გზა.
18. როგორც კი ახალგაზრდამ დაისვენა და გააცნობიერა, რა სიმძიმეს ატანინებდა მხრებზე მატარებელს, ის ყელზე ჩამოცურდა, ხელი ჩაჰკიდა და ასე განაგრძეს გზა.
19. მოხუცი მოგზაურის გულს უსაზღვროო რწმენა აავსო და დაღლილობის გადალახვის ძალა მისცა.
20. როგორც წინასწარმეტყველებდა, ჰორიზონტზე ოლქი გამოჩნდა, რომლის ჩრდილშიც ონკანის სიგრილე ელოდათ. ბოლოს მას მიაღწიეს და გამაგრილებელი წყალი ნებით დალიეს.
21. მათ მშვიდი ძილი მოეცვათ და გამოღვიძებისას იგრძნეს, რომ დაღლილობა გაუქრა; არც შიმშილი და არც წყურვილი არ უფრთხიათ. გულში სიმშვიდე და იმ ქალაქამდე მისვლის ძალა იგრძნეს, რომელსაც ეძებდნენ.
22. მათ ნამდვილად არ უნდოდათ იმ ადგილის დატოვება, მაგრამ მოგზაურობა უნდა გაეგრძელებინათ. მათ ჭურჭელი ამ კრისტალურად სუფთა და წმინდა წყლით აივსეს და კვლავ გზას გაუდგნენ.
23. ხანდაზმულმა მოგზაურმა, რომელიც ახალგაზრდა კაცის საყრდენი იყო, თქვა: "ჩვენ მხოლოდ ზომიერად უნდა გამოვიყენოთ წყალი, რომელიც თან გვაქვს. შესაძლოა, გზად შევხვდეთ პილიგრიმებს, რომლებიც დაღლილობისგან სულს იკრავენ, წყურვილით კვდებიან ან ავად არიან, და მაშინ აუცილებელი იქნება, მათ ჩვენი წყალი შევთავაზოთ".
24. ახალგაზრდამ არ დაეთანხმა და თქვა, რომ უგუნური იქნებოდა იმის გაცემა, რაც შესაძლოა მათთვისაც კი არ ეყოთ; რომ ასეთ შემთხვევაში, მათ შეეძლოთ მისი გაყიდვა ნებისმიერ ფასად, რადგან ამ ძვირფასი ნივთიერების მოპოვებას დიდი ძალისხმევა დასჭირდათ.
25. მოხუცი ამ პასუხით არ დაკმაყოფილდა და უპასუხა, რომ თუ სულიერი სიმშვიდე სურდათ, წყალი გაჭირვებულებს უნდა გაეზიარებინათ.
26. უკმაყოფილო ახალგაზრდამ თქვა, რომ უმჯობესი იყო, წყალი მხოლოდ თავად დაელია, ვიდრე გზად შეხვედრილი ვინმესთვის გაეზიარებინა.

27. კვლავ გამართლდა მოხუცის წინათგრძნობა, რადგან მათ წინ დაინახეს კაცების, ქალებისა და ბავშვების კარავანი, რომლებმაც უდაბნოში გზა დაკარგეს და განადგურების პირას იყვნენ.
28. კეთილი მოხუცი მათკენ გაიჩქარა და წყალი მისცა დასალევად. დაღლილებმა თავი მაშინვე გაიხალისეს, ავადმყოფებმა თვალები გაახილეს მგზავრის მადლობის სათქმელად, ბავშვები კი წყურვილისგან ტირილს შეწყვიტეს. კარავმა ადგა და გზა განაგრძო.
29. კეთილშობილ გულისა და მშვიდობის მოყვარულ მოგზაურს სიმშვიდე სუფევდა, მეორემ კი, როცა თავისი ჭურჭლის ცარიელება დაინახა, შეშფოთებულმა უთხრა თანამგზავრს, რომ უკან უნდა დაბრუნებულიყვნენ და წყარო ეპოვათ, რათა დახარჯული წყალი შეევსოთ.
30. "უკან არ უნდა დავბრუნდეთ," — თქვა კეთილმა მოგზაურმა, — "თუ გვჯერა, წინ ახალ ოლეადებს წავაწყდებით."
31. მაგრამ ახალგაზრდამ დაიწყო ეჭვი, შეეშინდა და გადაწყვიტა, ადგილზევე დაშორებოდა თანამგზავრს, რათა წყაროს საძებნელად უკან დაბრუნებულიყო. ისინი, ვინც ტანჯვაში თანამგზავრები იყვნენ, დაიშალნენ. ერთი გზას გაუდგა, დანიშნულებისადმი რწმენით შთაგონებული, მეორე კი წყაროსკენ გაიჭრა, გულში სიკვდილის აკვიატებით, იმ აზრით, რომ უდაბნოში დაიღუპებოდა.
32. ბოლოს, სულმოუთქმელად და დაქანცულმა მიაღწია. მაგრამ კმაყოფილმა, გული მოიოხა, დაავიწყდა თანამგზავრი, რომელიც მარტო დატოვა, და ასევე ქალაქი, რომელიც მიატოვა, და გადაწყვიტა, რომ იმის შემდეგ უდაბნოში იცხოვრებდა.
33. მალევე ახლოს ჩაიარა კარავანმა, რომელიც დაღლილი და მოწყურებული კაცებითა და ქალებით იყო დაკომპლექტებული. ისინი მონდომებით მიუახლოვდნენ, რათა იმ ჭის წყალი დაელიათ.
34. მაგრამ უცებ მათ გამოჩნდა კაცი, რომელმაც აუკრძალა მათ სმა და დასვენება, თუ ამ წყალობებში ფულს არ გადაუხდიდნენ. ეს იყო ახალგაზრდა მოხეტიალე, რომელმაც ოაზისი დაიკავა და უდაბნოს ბატონად გამოაცხადა თავი.
35. იმ ხალხმა სევდით მოუსმინა მას, რადგან ღარიბები იყვნენ და არ შეეძლოთ იმ ძვირფასი საგანძურის ყიდვა, რომელიც მათ წყურვილს მოუკლავდა. ბოლოს, მათ დათმეს ის მცირედიც კი, რაც თან ჰქონდათ, იყიდეს ცოტა წყალი მწველი წყურვილის მოსაკლავად და გზა განაგრძეს.
36. მალე ის კაცი ბატონიდან მეფედ იქცა, რადგან იქ ყოველთვის არ ჩადიოდნენ ღარიბები; იყვნენ ძლიერებიც, რომლებსაც ერთი ჭიქა წყალში მთელ ქონებას გადაიხდიდნენ.
37. ამ კაცს უკვე აღარ ახსოვდა ქალაქი უდაბნოს იქით, და მით უმეტეს ის ძმური თანამგზავრი, რომელმაც მხრებზე აიყვანა და გადაარჩინა მას ამ უკაცრიელ ადგილას დაღუპვას.

38. ერთ დღეს მან დაინახა მოახლოებული ქარავანი, რომელიც პირდაპირ დიდ ქალაქს უსწრაფდა. თუმცა, ის გაოცებით უყურებდა, თუ როგორ მიაბიჯებდნენ ის კაცები, ქალები და ბავშვები ძალითა და სიხარულით სავსენი, ქების სიმღერას მღეროდნენ.
39. კაცს არ ესმოდა, რას ხედავდა და მისი გაოცება კიდევ უფრო გაიზარდა, როდესაც დაინახა, რომ კარავს წინ უძღოდა სწორედ ის კაცი, რომელიც მისი თანამგზავრი იყო.
40. კარავანი ოაზისის წინ შეჩერდა, ხოლო ორი კაცი ერთმანეთის პირისპირ დადგა და გაოცებით შეხედა ერთმანეთს. ბოლოს, ოაზისის მცხოვრებმა თავის თანამგზავრს ჰკითხა: "მითხარი, როგორ არის შესაძლებელი, რომ არსებობენ ადამიანები, რომლებიც ამ უდაბნოს წყურვილისა და დაღლილობის გრძნობის გარეშე კვეთენ?"
41. მან ეს იმიტომ გააკეთა, რომ გულის სიღრმეში ფიქრობდა, რა მოუვიდოდა იმ დღეს, როდესაც მასთან წყლის ან თავშესაფრის სათხოვნელად აღარავინ მოვიდოდა.
42. კარგმა მოგზაურმა თავის თანამგზავრს უთხრა: "დიდ ქალაქამდე მივედი, მაგრამ არა მარტო. გზად შემხვდნენ ავადმყოფები, მწყურვალნი, დაკარგულნი, დაქანცულნი და ყველას მათგანს ახალი გამბედაობა მივეცი იმ რწმენით, რომელიც მე მინერგავს, და ასე მივემგზავრებოდით ოაზისს ოაზისის შემდეგ, სანამ ერთ დღეს დიდ ქალაქის კარიბჭეს არ მივაღწიეთ.
43. იქ მე იმ სამეფოს ბატონის წინაშე წარმადგინეს, რომელმაც, როდესაც დაინახა, რომ მე უდაბნო ვიცოდი და მოგზაურთა მიმართ თანაგრძნობა მქონდა, დამიკისრა, რომ დავბრუნებულიყავი და მოგზაურთათვის გზამკვლევად და მრჩევლად ვემსახურებოდი მათი უდაბნოს მტანჯველი გადაკვეთისას.
44. "და აი, ახლა კიდევ ერთ ქარავანს ვუძღვები, რომელიც დიდ ქალაქამდე უნდა მივიყვანო. — ხოლო შენ? აქ რას აკეთებ?" — ჰკითხა მან იმას, ვინც ოლქში დარჩა. — ის კი სირცხვილისგან დადუმდა.
45. მაშინ კეთილმა მოგზაურმა უთხრა მას: "ვიცი, რომ ეს ოლქი საკუთრებაში მიგაქვს, წყალს ყიდი და ფულს იღებ ჩრდილისთვის. ეს საგნები შენ არ გეკუთვნის; ისინი უდაბნოში ღვთაებრივმა ძალამ დატოვა, რათა ვინც დასჭირვებოდა, ყველას გამოეყენებინა.
46. ხედავ ამ ხალხის ამ მასებს? მათ ოლქს არ სჭირდებათ, რადგან არც წყურვილი იგრძნობენ და არც იღლებიან. საკმარისია, მათ გადავცე დიდი ქალაქის უფლის მიერ ჩემზე გამოგზავნილი გზავნილი და ისინი უკვე მიემართებიან და ყოველ ნაბიჯზე ახალ ძალას იძენენ, მათი ამაღლებული მიზნის წყალობით: მიაღწიონ იმ სამეფოს.
47. დატოვეთ წყარო მწყურვალთათვის, რათა იქ განახლდნენ და მათ, ვინც უდაბნოს სირთულეებს იტანენ, წყურვილი მოიკლან.
48. შენი სიამაყე და ეგოიზმმა გაგაბრმავა. მაგრამ რა სარგებელი მოგიტანა ამ პატარა ოლქის ბატონობამ, როცა ამ უკაცრიელ ადგილას

ცხოვრობ და საკუთარ თავს მოუსპე შესაძლებლობა, გაგეცნო ის დიდი ქალაქი, რომლისკენაც ერთად მივემგზავრებოდით? უკვე დაგავიწყდა ის უმაღლესი მიზანი, რომელიც ორივეს გვქონდა?"
49. როდესაც იმ კაცმა, რომელიც ერთგული და უანგარო თანამგზავრი იყო, დადუმებულმა მოუსმინა მას, ტირილი აუვარდა, რადგან თავისი ცოდვების გამო სინანული იგრძნო. მან სხეულიდან სადიდებლო სიცრუის მოსასხამი მოიხსნა და საწყისი წერტილის საძებნელად გაემართა, რომელიც იქ იწყებოდა, სადაც უდაბნო იწყებოდა, რათა გაჰყოლოდა გზას, რომელიც დიდ ქალაქამდე მიიყვანდა. მაგრამ ახლა იგი ახალი ნათლით, რწმენითა და მოყვასის სიყვარულით განათებული, თავის გზას გაუდგა. ამბის დასასრული
50. მე ვარ დიდებული ქალაქის უფალი და ელია, უფროსი, ჩემი იგავისა. ის არის "ხმისამიწევი უდაბნოში"; ის არის ის, ვინც თავს ახლად გაგიცნობთ თქვენ, ტაბორის მთაზე, გარდასახვისას თქვენთვის ბოძებული გამოცხადების აღსრულებისამებრ. სწორედ ის მიგიძღვებათ "მესამე ეპოქაში" დიდ ქალაქში, სადაც გელოდებით, რათა ჩემი სიყვარულის მარადიული საზღაური გიბოძოთ.
51. მიჰყევით ელია, ჩემო საყვარელო ხალხო, და ყველაფერი შეიცვლება თქვენს ცხოვრებაში, თქვენს ღვთისმსახურებასა და იდეალებში; ყველაფერი გარდაიქმნება.
52. გეგონათ, რომ თქვენი სარწმუნოების არასრულყოფილი პრაქტიკა მარადის გაგრძელდებოდა? — არა, ჩემო მოწაფეებო. ხვალ, როდესაც თქვენი სული ჰორიზონტზე დიდებულ ქალაქს იხილავს, იგი იტყვის, თავისი უფლის მსგავსად: "ჩემი სამეფო ამქვეყნიური არ არის". (28:18–40)

მეფის გულუხვობის იგავი

53. იყო ერთი მეფე, რომელიც თავისი ქვეშევრდომებით გარშემორტყმული, იმარჯვებდა და აფართოებდა თავის სამეფოს.
54. მეფემ და მისმა ხალხმა გამარჯვების სიმღერა შეასრულეს. შემდეგ მეფემ ასე უთხრა თავის ხალხს: "ჩემი მკლავის ძალამ გაიმარჯვა და ჩემი სამეფო გააფართოვა; მაგრამ მე დამარცხებულთაც ისევე შევიყვარებ, როგორც თქვენ მიყვარხართ; მე მათ ჩემს მამულებში მიწებს მივცემ, რათა ვენახი გააშენონ, და ჩემი ნებაა, რომ თქვენც ისევე შეიყვაროთ ისინი, როგორც მე მიყვარს".
55. დრო გავიდა და იმ ხალხში, რომელიც ამ მეფის სიყვარულმა და სიმართლემ დაიპყრო, გამოჩნდა კაცი, რომელმაც თავის ბატონს უხმობა გამოუცხადა და ძილში მოკვლა უცდია, თუმცა მხოლოდ დაჭრა შეძლო.
56. თავისი დანაშაულის გამო, ის კაცი შიშისგან გაიქცა და ყველაზე ბნელ ტყეებში დაიმალა, მეფე კი თავისი ქვეშევრდომის უმადურობასა და გაქცეულობაზე წუხდა, რადგან გულით ძალიან უყვარდა იგი.

57. გაქცევისას ეს კაცი მეფის მტრულმა ხალხმა დააპატიმრა და როდესაც მას ბრალი დასდეს, რომ ის იმის ქვეშევრდომი იყო, ვისი მმართველობაც მათ არ ცნობდნენ, მან საშინელებისგან მთელი ხმით დაიყვირა, რომ ის გაქცეული იყო, რადგან ახლახან მოკლა მეფე. მაგრამ მათ არ დაუჯერეს და ჯერ წამების შემდეგ, ხეზე დასაკრავად განაჩენი გამოუტანეს.
58. რადგან ის უკვე სისხლიანი იყო და ცეცხლში ჩაყრისას ჰქონდათ, შემთხვევით იქვე ჩაიარა მეფემ თავის მსახურებთან ერთად, რომლებიც ამბოხებულს ეძებდნენ; და როდესაც მან დაინახა, რაც ხდებოდა, მბრძანებელმა ხელი ასწია და თავის მსახურებს უთხრა: "რას აკეთებთ, თქვენ, ამბოხებულნო?" და მეფის დიდებული და ბრძანებითი ხმის გაგონებისას, მეამბოხეები მას წინ დაემხვნენ.
59. უმადური ქვეშევრდომი, რომელიც ჯერ კიდევ ცეცხლთან, ბორკილებში მყოფი, მხოლოდ თავისი განაჩენის აღსრულებას ელოდა, გაოცებული და შეძრწუნებული დარჩა, როდესაც დაინახა, რომ მეფე ცოცხალი იყო და ნაბიჯ-ნაბიჯ უახლოვდებოდა და ბორკილებს უხსნიდა.
60. მან ცეცხლისგან მოაშორა და ჭრილობები შეუხვია. შემდეგ ღვინო დაალევინა, ახალი, თეთრი მოსასხამი ჩააცვა და შუბლზე კოცნის შემდეგ უთხრა: "ჩემო ქვეშევრდომო, რატომ გაიქეცი ჩემგან? რატომ მატკინე? სიტყვებით არ მიპასუხო; მხოლოდ ის მინდა იცოდე, რომ მიყვარხარ და ახლა გეუბნები: მოდი და გამომყევი."
61. ხალხი, რომელიც ამ მოწყალების სცენებს ესწრებოდა, გაოცებითა და გარდაქმნილი გულით შეჰყვირა: "ოსანა, ოსანა!" მათ აღიარეს თავი იმ მეფის მორჩილ ქვეშევრდომებად და თავიანთი უფლისგან მხოლოდ კურთხევა მიიღეს, ხოლო ქვეშევრდომმა, რომელიც ოდესღაც ამბოხდა — თავისი მეფის ასეთი სიყვარულით განცვიფრებულმა — გადაწყვიტა, ამ უსაზღვრო სიყვარულისთვის სამაგიერო გადაეხადა თავისი უფლის სიყვარულითა და პატივისცემით მარადის, მისი სრულყოფილი და მართალი საქციელით მოხიბლულმა.
ბარათის დასასრული
62. ნახეთ, ხალხო, რა ნათელია ჩემი სიტყვა! და მაინც, კაცნი მე მებრძვიან და კარგავენ ჩემთან მეგობრობას.
63. რა ზიანი მივაყენე მე ადამიანებს? რა ზიანს აყენებს მათ ჩემი სწავლებები და ჩემი რჯული? 64. იცოდეთ: რამდენჯერაც არ უნდა მატკინოთ გული, ყოველ ჯერზე აპატიდებათ. მაგრამ მაშინ თქვენც ვალდებულნი ხართ, აპატიოთ თქვენს მტრებს, როდესაც ისინი გაწყენინებენ.
65. მე გიყვართ, და თუ თქვენ ჩემგან ერთი ნაბიჯით დაიხევთ უკან, მე ორით მოგიახლოვდებით. თუ თქვენი ტაძრის კარიბჭეს ჩემთვის დაგიხშობთ, მე მათ დავაკაკუნებ, სანამ არ გამიღებთ და არ შევალ. (100, 61-70)

ნეტარება და კურთხევა

66. ნეტარია ის, ვინც თავის ტანჯვას მოთმინებით იტანს, რადგან სწორედ თავის სიმშვიდეში იპოვის ის ძალას, რომ განაგრძოს თავისი ჯვრის ტვირთვა განვითარების გზაზე.

67. ნეტარია ის, ვინც დამცირებას მოკრძალებით იტანს და შეუძლია აპატიოს მათ, ვინც მას შეურაცხყო, რადგან მე მას განვამართლებ. ხოლო ვაი მათ, ვინც თავისი მოყვანის ქმედებებს განიკითხავს, რადგან ისინიც თავად იქნებიან განკითხულნი!

68. ნეტარია ის, ვინც ასრულებს რჯულის პირველ მცნებას და მიყვარს ყველა ქმნილებაზე მეტად.

69. ნეტარია ის, ვინც მე მაძლევს უფლებას, ვიმსჯელო მის სამართლიან თუ უსამართლო საქმეზე. (44, 52-55)

70. ნეტარ არიან, ვინც თავს იწმინდებს მიწაზე, რადგან მე მათ ვაპატიებ. ნეტარ არიან, ვინც ცილისწამებას იღებს, რადგან მე დავამტკიცებ მათ უდანაშაულობას. ნეტარ არიან, ვინც ჩემს შესახებ მოწმობს, რადგან მე მათ დავლოცავ. და ვინც არასწორად მესმის მათი ჩემი სწავლების დაცვის გამო, მე მათ ვაღიარებ. (8, 30)

71. ნეტარ არიან, რომლებიც დაეცემიან და კვლავ აღდგებიან, რომლებიც ტირიან და მეკურთხებიან, რომლებიც საკუთარი ძმებისგან დაჭრილები, გულის სიღრმეში მე მენდობიან. ეს მცირენი და ტანჯულნი, დაცინვის ობიექტნი, მაგრამ სულგრძელნი და ამით სულით ძლიერნი, ჭეშმარიტად ჩემი მოწაფეები არიან. (22:30)

72. ნეტარ არიან, ვინც კურთხევენ თავიანთი უფლის ნებას; ნეტარ არიან, ვინც კურთხევენ საკუთარ ტანჯვას, რადგან იციან, რომ ის მათ ლაქებს ჩამოაბანს. რადგან ისინი ამყარებენ თავიანთ ნაბიჯებს სულიერი მთა-ზედამოსასვლელად. (308, 10)

73. ყველა ელის ახალი დღის სინათლეს, მშვიდობის განთიადს, რომელიც უკეთესი ეპოქის დასაწყისი იქნება. ჩაგრულნი თავიანთი განთავისუფლების დღეს ელოდებიან; ავადმყოფნი იმედოვნებენ წამალს, რომელიც მათ ჯანმრთელობას, ძალასა და სიცოცხლის სიხარულს დაუბრუნებს.

74. ნეტარ არიან ისინი, ვინც იცის ლოდინი ბოლო მომენტამდე, რადგან ის, რაც დაკარგეს, მათ დამატებითად დაუბრუნდებათ. მე ვაკურთხებ ამ მოლოდინს, რადგან ის ჩემდამი რწმენის დასტურია. (286, 59-60)

75. ნეტარ არიან მორწმუნეები; ნეტარ არიან ისინი, ვინც თავიანთი განსაცდელების ბოლომდე მტკიცედ რჩება. ნეტარ არიან ისინი, ვინც არ გაფლანგეს ჩემი სწავლებით ბოძებული ძალა, რადგან მომავალ მწარე ჟამს ისინი სიცოცხლის ცვალებადობას ძალითა და ნათლით გაუძლებენ. (311, 10)

76. ნეტარნი არიან ისინი, ვინც ქმნილების სამსხვერპლოზე მაკურთხებენ და იციან, როგორ მიიღონ თავიანთი შეცდომების შედეგები მოკრძალებით, მათ ღვთაებრივ სასჯელს არდაბრალების გარეშე.
77. ნეტარ არიან ისინი, ვინც იცის ჩემი ნების დაქვემდებარება და თავიანთი განსაცდელების მოკრძალებით მიღება. ისინი ყველა შემიყვარებენ. (325, 7-8)

სულიერი ზრდის წახალისება

78. ნეტარ არიან, ვინც მოკრძალებითა და რწმენით მთხოვენ სულის ამაღლებას, რადგან მიიღებენ, რასაც ითხოვენ მამისგან.
79. ნეტარ არიან ისინი, ვინც იცის ლოდინი, რადგან ჩემი მოწყალე დახმარება სათანადო მომენტში მათ ხელთ იქნება.
80. ისწავლეთ ითხოვოთ და ასევე დაელოდოთ — რადგან იცით, რომ არაფერი ეღება ჩემს მოსიყვარულე ნებას. ენდეთ, რომ ჩემი ნება ვლინდება თქვენს ყოველ საჭიროებაში და ყოველ განსაცდელში. (35, 1-3)
81. ნეტარ არიან, ვინც მშვიდობისა და ჰარმონიის სამოთხეს ოცნებობს.
82. ნეტარ არიან ისინი, ვინც უგულებელყვეს წვრილმანობა, ამაოება და ვნებები, რომლებიც არც კაცს სარგებელს მოუტანს და არც მის სულს, და მათ მიმართ გულგრილნი იყვნენ.
83. ნეტარ არიან ისინი, ვინც უარყო უსასრულო ფანატიკური რელიგიური რიტუალები და უძველესი და მცდარი რწმენები, რათა მიეგებათ აბსოლუტურ, შიშველ და წმინდა ჭეშმარიტებას.
84. მე ვაკურთხებ მათ, ვინც უარყოფს გარეგანს, რათა თავი მიუძღვნას სულიერ გააზრებას, სიყვარულსა და შინაგან სიმშვიდეს, რადგანაც სულ უფრო და უფრო აცნობიერებენ, რომ სამყარო სიმშვიდეს არ სთავაზობს და რომ მისი პოვნა საკუთარ თავშია შესაძლებელი.
85. ნეტარ არიან თქვენ შორის ისინი, ვისაც ჭეშმარიტებამ არ შეაშინა და არ აღაშფოთა, რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სინათლე ჩამოედინება თქვენს სულზე ჩანჩქერივით, რათა სამუდამოდ მოხმო სინათლის წყურვილი. (263, 2-6)
86. ნეტარია, ვინც ჩემს სწავლებას ისმენს, მას საკუთარად აქცევს და მის მიხედვით ცხოვრობს, რადგან იცოდეს, როგორ იცხოვროს ამ ქვეყნად, იცოდეს, როგორ მოკვდეს ამქვეყნიურობისთვის და, როცა მისი ჟამი მოვა, მარადისობაში აღდგება.
87. ნეტარია, ვინც ჩემს სიტყვაში იძიებს, რადგან მან ისწავლა ტკივილის მიზეზის, გამოძიებისა და გამოსყიდვის მნიშვნელობის გაგება; და სასოწარკვეთისა და ღვთისგმობის ნაცვლად — რაც მხოლოდ გაუზრდელდა მის ტანჯვას — ის რწმენითა და იმედით აღსავსე იწყებს ბრძოლას, რათა მისი ვალების ტვირთი დღითიდღე შემსუბუქდეს და მისი ტანჯვის სასმელი ნაკლებად მწარე იყოს.

88. სიხარული და სიმშვიდე არის მორწმუნე ადამიანების ნიშანი — მათ, ვინც მამის ნებასთან ჰარმონიაშია. (283, 45–47)
89. თქვენი პროგრესი ან სულიერი განვითარება საშუალებას მოგცემთ, აღმოაჩინოთ ჩემი ჭეშმარიტება და შეიგრძნოთ ჩემი ღვთაებრივი თანადგომა — როგორც სულიერ სამყაროში, ასევე ჩემს ყოველ ქმნილებაში. მაშინ მე გეტყვით თქვენ: "ნეტარ არიან, ვინც ყველგან მიცნობენ, რადგან სწორედ ისინი მიყვარენ ჭეშმარიტად. ნეტარნი არიან ისინი, ვისაც შეუძლია ჩემი შეგრძნება სულითა და ხორცითაც კი, რადგან სწორედ მათ აღავსეს მთელი თავიანთი არსება მგრძნობელობით, ვინც ჭეშმარიტად სულიერნი გახდნენ." (305, 61–62)
90. თქვენ იცით, რომ ჩემი "მაღალი ტახტიდან" სამყაროს ჩემი სიმშვიდითა და კურთხევებით ვფარავ.
91. ყველაფერი ჩემ მიერ არის კურთხეული ყოველ საათს, ყოველ წამს.
92. ჩემგან არცერთი წყევლა ან განკითხვა არ მოდის ჩემი შვილებისთვის, და არც არასოდეს იქნება. ამიტომ, მართლებსა და ცოდვილებს შორის განსხვავების გაკეთების გარეშე, მე ჩემს კურთხევას, ჩემს სიყვარულის კოცნასა და ჩემს მშვიდობას ყველას თავს ვადებ. (319, 49-50)

ჩემი მშვიდობა თქვენთან იყოს

ღვთის მოწოდება

მოწოდება ამ ეპოქის ხალხისადმი:

ხალხო, ხალხო, აღსდექით, დრო იწურება და თუ ამ "დღეს" არ აღსდექით, ამ მიწიერ ცხოვრებაში აღარასდროს გაიღვიძებთ. გსურთ ძილის გაგრძელება ჩემი გზავნილის მიუხედავად? გსურთ, რომ ხორცის სიკვდილმა გაგაღვიძოთ — თქვენი სულის, მატერიისგან განთავისუფლებული, მწველი სინანულის ცეცხლით? იყავით გულწრფელნი; წარმოიდგინეთ თავი სულიერ ცხოვრებაში, ჭეშმარიტების წინაშე, სადაც თქვენს მატერიალიზმს ვერაფერი გაამართლებს, სადაც ნამდვილად დაინახავთ თავს ნარჩენებში — გაჭუჭყიანებულ, გაბინძურებულ და დახეულში — რომლებსაც თქვენი სული სამოსად მოირგებს. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, იქ, თქვენი უბედურების ხილვისას და ასეთი დიდი სირცხვილის შეგრძნებით, თქვენ იგრძნობთ უსაზღვრო სურვილს, განწმენდოთ თავი უღრმესი სინანულის წყალში, რადგან იცით, რომ სულიწმინდის ნადიმზე მხოლოდ სუფთა შეხვალთ. გადმოიხედეთ ადამიანური ეგოიზმის მიღმა, მთელი მისი სისუსტეებით, რომელიც ამჟამად თქვენი სიამაყე და კმაყოფილებაა, და მითხარით, გრძნობდით თუ არა კაცობრიობის ტკივილს, პოულობს თუ არა ქალთა კვნესა ან ბავშვთა ტირილი ექოს თქვენს გულებში. მაშ, მითხარით: რა

იყავით თქვენ კაცობრიობისთვის? იყავით თუ არა მათთვის სიცოცხლე?" (228, 62–63)

მოწოდება ინტელექტუალებისადმი:

"მობრძანდით ჩემთან, თქვენ, ინტელექტუალებო, რომლებიც სიკვდილით დაიღალეთ და გულში იმედგაცრუებულნი ხართ. მობრძანდით ჩემთან, თქვენ, ვინც დაბნეულნი ხართ და სიყვარულის ნაცვლად სიძულვილი გქონდათ. მე მოგცემთ სიმშვიდეს და გაგაგებინებთ, რომ სული, რომელიც ჩემს მცნებებს ემორჩილება, არასოდეს იღლება. მე გაგაცნობთ მეცნიერებას, რომელიც არასოდეს აბნევს გონებას." (282, 54)

მოწვევა დაღლილთათვის და ტვირთით დამძიმებულთათვის:

მობრძანდით ჩემთან, თქვენ, ვინც ხართ მწუხარე, მარტოსულნი და ავადმყოფნი. თქვენ, ვინც ცოდვის ჯაჭვებს ზიხართ, თქვენ, ვინც შეურაცხყოფილნი ხართ, ვისაც სიმართლისთვის გშიათ და გწყურიათ, იყავით ჩემთან; ჩემს წინაშე თქვენი მრავალი გასაჭირი გაქრება და იგრძნობთ, როგორ გაგიმსუბუქდებათ ტვირთი. თუ სულიერი კეთილშობილების ფლობა გსურთ, მე მათ მოგცემთ; თუ მიწიერ კეთილშობილებას მთხოვთ, რათა კარგად გამოიყენოთ, მე მათაც მოგცემთ, რადგან თქვენი თხოვნა კეთილშობილური და სამართლიანია. მაშინ თქვენ კეთილ მზრუნველებად იქცევით და მე ამ კეთილდღეობის ზრდას მოგცემთ, რათა თქვენი მოძმეებისთვის გაიზიაროთ იგი." (144, 80–81)

მოწოდება სულიერი ისრაელისადმი:

"ისრაელო, გახდი კაცობრიობის წინამძღოლი, მიეცი მას სიცოცხლის პური, უჩვენე მას სულის ეს საქმე, რათა სხვადასხვა რელიგია დაიმსხვილებოს ჩემს სწავლებასა და ამგვარად ღვთის სასუფეველი მიეწოდოს ყველა ადამიანს." (249, 66)

"მსმინეთ, საყვარელო ისრაელო! გაახილეთ თქვენი სულიერი თვალები და იხილეთ თქვენი მამის დიდება. გესმინდეთ ჩემი ხმა თქვენი სინდისის მეშვეობით; მოისმინეთ თქვენი სულიერი ყურებით ზეციური მელოდიები, რათა გახარდეს თქვენი გული და სული, რათა იგრძნოთ სიმშვიდე; რადგან მე ვარ მშვიდობა და გეპატიჟებით, იცხოვროთ მასში. მე გაცხადებთ იმ სიყვარულს, რომელიც ყოველთვის განვიცდი კაცობრიობისადმი — ეს არის მიზეზი, რის გამოც იესომ "მეორე ეპოქაში" დაღვარა თავისი უძვირფასესი სისხლი, რათა გამოგეხსნათ ცოდვისგან, გასწავლათ სიყვარული და ჭეშმარიტი სწავლება ჩაებეჭდა თქვენს სულსა და გულში." (283, 71)

"მიმართეთ თქვენი მზერა ჩემკენ, როდესაც გზას დაკარგავთ; იყავით ჩემთან დღეს. აღამაღლეთ თქვენი ფიქრები ჩემკენ და მესაუბრეთ, როგორც ბავშვი მამას ესაუბრება, როგორც ერთმანეთს ესაუბრებიან მეგობრები ნდობით." (280, 31)

"გარდაიქმენით ჩემი ხელმძღვანელობით, იგრძენით თავი ახალ ადამიანებად, ივარჯიშეთ ჩემს სათნოებებში, მაშინ თქვენს სულში სულ უფრო ნათელი გახდება და ქრისტე გამოჩნდება თქვენს გზაზე." (228, 60)

"ხალხო, მიდით ხალხთან, ესაუბრეთ მათ ისე, როგორც ქრისტე გესაუბრათ თქვენ — იმავე თანაგრძნობით, იმავე სიმტკიცითა და იმედით. დაანახეთ მათ, რომ არსებობს აღმავალი განვითარების გზები, რომლებიც უფრო დიდ კმაყოფილებას იძლევა, ვიდრე მატერიალური სიკეთეები. დაე, გააცნობიერონ, რომ არსებობს რწმენა, რომელიც ადამიანს შესაძლებლობას აძლევს, ირწმუნოს და იმედი ჰქონდეს ხილულისა და ხელშესახები საზღვრებს მიღმა. უთხარით მათ, რომ მათი სული უკვდავია და, შესაბამისად, უნდა მოემზადონ, რათა ამ მარადიულ ნეტარებაში წილი მიიღონ." (359, 94–95)

ბიბლიოგრაფია

რეიხლ ვერლაგ, დ-56329 სანტ-გოარ, ტელ: +49 (0)6741 1720
ჭეშმარიტი ცხოვრების წიგნი, ტომები I, II, III, IV, V, VI
მესამე აღთქმა (ასევე ხელმისაწვდომია ესპანურ, ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე)
მექსიკის ღვთაებრივი გამოცხადებები (მოკლე შესავალი)
ღვთაებრივი გამოცხადებები ცხოვრების საკითხებზე
წინასწარმეტყველებები მესამე ეპოქისთვის

სიცოცხლის სამსახურის წიგნი, მანფრედ ბაზე, კირხვეგი 5, D-88521 ერტინგენი
ტელ: +49 (0)7371 929 66 42, ელფოსტა:manfredbaese@gmx.de

ღვთაებრივი სიყვარული — ჩვენი ცხოვრებისა და მთელი არსების საწყისი, არსი და მიზანი
ღვთაებრივი სიყვარული – ჩვენი ცხოვრებისა და მთელი არსების საწყისი, არსი და მიზანი
ჭეშმარიტი ცხოვრების წიგნი, ტომები VII, VIII, IX, X, XI

მესამე აღთქმა

ფონდი "უნიკონ", D-88709 მირსბურგი
ტელ: +49 (0)7532 808162, ელფოსტა: info@unicon-stiftung.de
შესავალი "ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნში" (უფასოდ)

სულიერი კვლევების ასოციაცია "ჭეშმარიტი სიცოცხლე" A.C.
ორინოკო № 54, ინტერიერი 5, კოლ. საკაჰუიტცკო, 03550 მექსიკო-სიტე
ჭეშმარიტი სიცოცხლის წიგნი, ტომები I–XII
მესამე აღთქმა
და სხვა წიგნები მექსიკის ამ ღვთაებრივი გამოცხადებების შესახებ

ვებსაიტები

www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (ესპანურად, გერმანულად, ინგლისურად, ფრანგულად)

www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (მრავალენოვანი)
www.tercera-era.net (ესპანურად)
www.144000.net (მრავალენოვანი)
www.dritte-zeit.net

****

ეს არის გოთჰოლდ გოელტენბოთის თარგმანების ორიგინალი ვერსია, გამოცემული Reichl Verlag-ის მიერ.
წიგნების შინაარსი არ უნდა შეიცვალოს, რათა ღვთის სამსჯავროს არ დაექვემდებაროს.უფლის სიტყვა ანა მარია ჰოსტასადმი:
"ამ წიგნებზე არ უნდა იყოს საავტორო უფლება; ისინი ხელმისაწვდომი უნდა იყოს ყველა ადამიანისთვის, ყველა ერისთვის."

ანა მარია ჰოსტა
(ჰოსტა სულიერად გამოცხადებული სახელია)
(ანა ჰოსი, ფრაიბურგი, ბრაისგაუ)
ელფოსტა: hoanna64@yahoo.com